

ପବିତ୍ର କୋରାମ





ପବିତ୍ର କୋରାନ

ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର :

ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍

ଓ

ଡଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ସାରୁଲ ହକ୍

1989

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.,
ENGLAND.

First Published in U.K. in 1989 by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
Islamabad,
Sheephatch Lane,
Tilford Surrey GU10 2AQ
and Printed in Great Britain by
Richard Clay Ltd, Bungay, Suffolk

© 1989 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
No part of this translation and commentary may be reproduced
in any form without prior permission from the Publisher, except
for the quotation of brief passages in criticism.

British Library Cataloguing in Publication Data
The Holy Quran: Arabic text with Oriya Translation &
explanatory notes.
I. Khan. Abdul Qadir, 1938-
II. Haque, Mohammad Anwar ul, III. Tafseer e saagheer.
Arabic 1989
297'. 122

ISBN 1-85372-269-3

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ

ଏହି ଅନୁବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍ ଓ ତଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ତାଭୁଲ ହକ୍କଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋ : ଶେଖ ଅବଦୁଲ ହକ୍ମିମ ଓ ସୟଦ ତାହେର ଅହମଦ କଲିମ ଏହାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବହୁ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପାଠ କରିବାରେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲିଫା ହଜରତ ମିର୍ସା ବଶିରୁଦ୍ଦିନ ମହମ୍ମଦ ଅହମଦ ଅଲ୍ଲାଃତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ 'ତଫସିର ସର୍ଗିର'ର ଅନୁବାଦକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଏହି ଭାଷାନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ମୌଲବୀ ଶେର ଅଲି, ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦ ଓ ମହମ୍ମଦ ଜଫରୁଲ୍ଲାଃ ଖାନ୍ଙ୍କ ଇଂରାଜି ଅନୁବାଦର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଅଧିକତ୍ର ତଫସିର ସର୍ଗିର ଓ ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଦଟାଳାମାନ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ବନ୍ଦନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମୂଳ ଆରବୀପାଠକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ପାଠରେ ନାହିଁ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାରତୀୟ ଶାଖାସମୂହ ଏହି ଅନୁବାଦର ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପର ତ୍ୟାଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ନିବେଦିତ କଲେବଳେ, ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନର ଏକ ଉନ୍ନତ ହେଉ ଏବଂ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏହି ପବିତ୍ର ବାଣୀରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ହେଉଛି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ପ୍ରାୟ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଭକ୍ତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦ ତୋହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆକ୍ଷରିକଭାବେ ପ୍ରକଟିତ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀ : ୬୧୦ରେ ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୟସ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୪୦ ବର୍ଷ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକଟନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମୋଟାମୋଟ ୨୩ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ସେକାଳରେ ଆରବରେ ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ ଥିଲେ ହେଁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଏହି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲିପିକାରମାନେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ : ଅବୁବକର, ଜେଦ ବିନ ସାବିତ, ଜୁବେର ଇବ୍ନ ଅଲ-ଅସ୍ତାମ (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ) । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତୋଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସହଚର ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟିକ କୃତିକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିବା କିଛି ନୂଆ କଥା ନ ଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପମ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ଆରବୀୟ କବିଙ୍କର ୧,୦୦,୦୦୦ ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ପଢ଼ି କୃତ୍ତି ମୁଖ୍ୟ କରିଥିବାର ଜଣାଅଛି । ଏଣୁ, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ଯାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବାର ଦୈନିକପଣିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ଲିପି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଲା । ବିଭିନ୍ନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ବହୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ସମାଲୋଚନାର କଠୋରତା ଉପାୟମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମଧ୍ୟ, ସମାଲୋଚକମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯେ ଆଜି ଆମେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଦେଖୁଛୁ ତାହା ଅବିକଳ ଭାବେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ସହିତ ସମାନ ।

ସାର ଉଇଲିୟମ ମୁର ତାଙ୍କ **Life of Mahomet** (ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜୀବନ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ ୧୯୧୨, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୧, ପୃଷ୍ଠା xxii-xxiiiରେ ଲେଖିଛନ୍ତି : ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ୫୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବିରୋଧୀ ଓ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ହିଁ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇ ସେବେଠାରୁ ମୁସଲିମଜଗତକୁ ଖିନ୍ନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କୋରାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ରହିଛି; ଏବଂ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି ଏକ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ସର୍ବସମ୍ମତ ବ୍ୟବହାର ହିଁ ଏହାର ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆମ ଆଗରେ ଥିବା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସେଇ ହତଭାଗ୍ୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଥିବା ପାଠ୍ୟ । ସମବତର ପୃଥିବୀର ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୃତି ନାହିଁ ଯାହାକି ବାର ଶତାବ୍ଦୀ ବ୍ୟାପି ଏପରି ଏକ ନିଖୁଣ ପାଠ୍ୟ ହୋଇ ରହିପାରିଛି ।

ଇ.ଏମ୍.ହେରି ତାଙ୍କ **A Comprehensive commentary of the Quran** (କୋରାନର ସୁବୋଧ୍ୟ ଭାଷ୍ୟ) ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୯୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୪୯, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ପୁରାତନ କାଳର ସମସ୍ତ କୃତି ମଧ୍ୟରୁ କୋରାନର ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବାଧିକ ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଲେନପୁଲ ତାଙ୍କ **Selections from Kuran** (କୋରାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ), ଚର୍ଚ୍ଚବାର, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୯, ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧର ତୃତୀୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି : କୋରାନର ମୌଳିକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହା ହିଁ କୋରାନର ଅସାମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହ୍ଲା ରଖୁ ଆମେ ଏହାର ଯେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଖାପାଖି ତେର ଶହ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଛି ।

ବୋସପ୍ରେଥ୍ ସ୍ଥିଥ ତାଙ୍କ **Mohammad and Mohammedanism** (ମହମ୍ମଦ ଆଣ୍ଡ ମହମ୍ମଦାନିଜିମ୍)

ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୪. ପୃଷ୍ଠା ୨୨ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହା ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ବାହାରେ ଯେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବିକଳ ଶବ୍ଦମାନ ଆମେ ଏବେ ବି କୋରାନରେ ପାଉଛୁ, ଯାହାରେ କିଛି ମିଶ୍ରା ଯାଇ ନାହିଁ କି ଯାହାକୁ କିଛି କାଟି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ପ୍ରଫେସର ଟି. ଟବ୍ସ ଆରନୋଲ୍ଡ ତାଙ୍କ **Islamic Faith** (ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ପୃଷ୍ଠା-୯ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହି ସମାଲୋଚନା ପୁସ୍ତକର ପାଠ ସାରତଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାସ୍ତବ ଉକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ ଅଟେ ।

ଏହି ଅଲୋକିକ ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବା ପାଠକମାନଙ୍କର ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଠାରେ କେତେକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ କେବଳ ଆଗବ୍ୟାସମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରି କହେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜକୁ କହେ । ଏହା ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ) । ଏହା ନିଜକୁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମବିଧାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ । ମାନବ ସମାଜର ମାର୍ଗପ୍ରଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରାକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ଘଟଣା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବ ଭୂମିଆସରେ କେବେ ନା କେବେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ଲାଭ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ :

ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିଜକୁ କୌଣସି ସନ୍ତତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

(୩୫:୨୫)

ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ଉତ୍ତର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅନୁକୂଳ ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀଙ୍କୁ ଦୂରରେ ରୁହ ।

(୧୭:୩୭)

ଏହିପରିଭ୍ରାତବ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ସୁସମାଜରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଯେ ବାର୍ତ୍ତାବହପଦ ସାମିତ ଅଟେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହି ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ପ୍ରକ୍ତ୍ୟୁକ୍ତିର ଭାବଧାରାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରେ ଯେ କି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୟାଳୁ ଓ ହିତସାଧକ ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଦେଶ ଓ ଜାତିର ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସେ ବ୍ୟବହାରରେ ସକଳ ଜୀବଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ହେବ ନାହିଁ କି ବହୁଗୁଣିତ କରି ହେବ ନାହିଁ, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକତ୍ୱ ଉପରେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରିତି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକ୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟିର ସମ୍ପର୍କକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ହେଉ ନା କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଉ କାହାରି ଭାଗ ନାହିଁ । ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ ଓ ପୁତ୍ର-ବାଦର ଭାବଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ନିଷିଦ୍ଧଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପତି ବା ପତ୍ନୀ ନାହାନ୍ତି କି ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ନାହାନ୍ତି ।

ରୂପେ କହୁଥାନ୍ତୁ, ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯେ କି ଅହ୍ମଦ୍ଦିନ । ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।
ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି ।

(୧୧୭:୨-୫)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ୬୯ ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃ, ଦେବଦୂତଗଣ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥସମୂହ, ବାର୍ତ୍ତାବହଗଣ, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ବିଚାର ଦିବସ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିବେଷିତ କରେ ତାହା, ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉଲ୍ଲାହୁଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରାପ୍ତ ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଓ ଦାବି କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳଙ୍କ ବହନ ନ କରି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଅଲ୍ଲାଃ ଯେ କେବଳ ସତ୍, ତା' ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ, କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ହିତସାଧକ । ସେ ସବୁକି ମାଲିକ, ଯେ କି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ପାରନ୍ତିବେ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ପାପୀର ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପାପୀର ପାପକୁ ତା' ନିଜ ଅନୁତାପ ଅଶ୍ରୁରେ ପରିଷ୍କାର କରି ଧୋଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ମଣିଷର ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁତାପ କରିବା, ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ସକଳ ନିଷାର ସହିତ ସ୍ୱାକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ଲାଗି ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହିଁ ପରିତ୍ରାଣ ନିହିତ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ସେପରି ସଂକଳ୍ପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ପୂର୍ବକୃତ ପାପ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଏକ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜନ୍ମ ଦିଏ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୋହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା କଣେ ଉତ୍କମାନର ତଥା ସମ୍ମୁକ୍ତ ସ୍ଥାନର ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବଂ ସେ ମାନବ ଜାତିର ପରି-ତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଯେ କୁଶଳରେ ମରିଥିଲେ, ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଶବିଦ୍ଧ କରାଯାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ଜହ୍ନୁଦୀମାନଙ୍କର ଏହି ଦୀନକୁ କୋରାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ କୁଶବିଦ୍ଧ କରି ମାରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ମଲାଭକ୍ତି ଅଟେଡ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ କୁଶରେ ତାଙ୍କର ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁ ନେଇ ଏହିପରି ସବୁ କଳ୍ପନା ଓ ଭ୍ରମ । ଘଟଣାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି, କୁଶବିଦ୍ଧ ହେବା ପରେ ପରେ ଜହ୍ନୁଦୀମାନେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ପୋଷ୍ଟିଆସ ପାଇଲେତଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଭାବେ ନିଜ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, କୁଶବିଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯାଶୁ ବଞ୍ଚିଯାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ଦାବି କରି ପାରନ୍ତି ଯେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ଉଠି ଆସିଛନ୍ତି । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ରୁମାରୀ-ସମୂହ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମର୍ଥନ କରେ । ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ମରିଯମ ବୋ ମେରିକୁ ଯେପରି ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ ଚରିତ୍ରସମ୍ପନ୍ନ ନାରୀ ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କୁ ସେ ସବୁ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ୟତମ । ବାକିବଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ଯେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରରୂପ ଯେବେ ଯେବେ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଏହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

ଯହ୍ନିରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶାବଦୀ ରହିଥିବ ।

(୧୮:୪)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ମୁକତଃ ସମାନ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ, ସମସ୍ତ ନିଷାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ତାଙ୍କ ସବୁକି ଲାଭ ନିମିତ୍ତ ସତ୍ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବ୍ୟୟ ।

ଏହି ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷାମାନ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଅବସ୍ଥା ଓ ଆବଶ୍ୟକତାଭେଦରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରି ପୁରାତନ ସୁସମାଗର ଓ ନୂତନ ସୁସମାଗର (Torah and the Gospels) ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକଟନ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଗଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ କହେ ଯେ ସେ ସବୁ ପୁରାତନ ଅଦୃତ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ । ସମୟକ୍ରମେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ମଣିଷ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତ କରି ଦେଇଛି । ଏହି ମୂଳ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଅବେଶସଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ଆଜି ଯେଉଁ ସବୁ ଅସମ୍ଭବତା ଓ ବିରୋଧାତ୍ମକତା ଦେଖୁଛୁ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେ ସବୁକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତିର ବିଷୟ ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦେଇଛି ।

ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଚରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା । କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କେବଳ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଓ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଆଲୋକ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ରହିବା ମଧ୍ୟ ତା'ର ଅର୍ଥ । ବିଶ୍ୱରେ ମଣିଷ ତାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ବସୁ ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ସ୍ଥାନ, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନ ସଭିଜ୍ଞ ଉପରେ । ଦୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତା'ର ସ୍ଥାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ହେଲେ ହେଁ, ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସମାଜବିରୋଧୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ଯଦି ସେ ଗୁଣରେ ଓ ଧର୍ମଭାଗୁତାରେ ଅନ୍ୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ତେବେ ସେ ନିଜ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାହ୍ୟା ଓ ପଦରେ ଉଚ୍ଚତର ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧାର୍ମିକ, ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ନୈତିକ ଧାରା ହିସାବରେ ମଣିଷର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ସମସ୍ତ ସ୍ତରକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରେ, ଯାହାକି ସାର୍ବଜନୀନଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ପରମ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ଧାରା, ତାହା ଯେତେ ଉଚ୍ଚମ ହୋଇଥାଉ ପଛେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ କହେ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସଂଘର୍ଷକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଛିତିରେ ଏକ ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦର ସଙ୍ଗତି ଆଣିବାକୁ ଯାଇ ସମାଜର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବିଭାଗର ଅଧିକାର ତଥା ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଶ୍ରେଣୀ ସଂଘର୍ଷକୁ ଓ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶୋଷଣର ମନୋଭାବକୁ ପରିହାର କରିଛି ।

ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନସମାଜରେ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାରେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଲାଭ କରିଛି ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଉଚ୍ଚରାଧିକାର ସୂଚିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଦୂରକ୍ଷା କରିବା ଭଳି ଉଚ୍ଚରାଧିକାର ଆଇନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

କୋରାନର ଶିକ୍ଷାର ଆଉ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ହେଉଛି ବିବେକ ସ୍ୱାଧୀନତା । ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଲାଗି ଅଳ୍ପତ୍ର ମଣିଷକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଭିମୁଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମରେ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଲାଗି କାହାରିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଣିଷ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ତା' ଉପରେ କୌଣସି ଆଦର୍ଶକୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଅନୁମୋଦନୀୟ ପନ୍ଥା ।

ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ଆତ୍ମା ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏକ ନୂତନ ସ୍ଵକାରର ଛିଟି ଲାଭ କରିବା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।
ଜଣକର ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିତବ୍ୟତା ତା' ନିଜର କର୍ମ ଓ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ । ସ୍ରଷ୍ଟେୟକ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତା'ର ଆଗାମୀ ଜୀବନର ଠିକଣା ସ୍ଥିର କରେ ।

ପବିତ୍ରକୋରାନ ଦାବୀ କରେ ଯେ ଇସଲାମ ହେଉଛି ଆଲୋକର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସଂଘର୍ଷ ପରେ
ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ହଟେଇ ପାରିବ । (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରା ହୋଇଛି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ
କାଳରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମର ଏକ ଇସ୍ଲାମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହାସଲ
କରିବାକୁ ଯାଇ ଇସଲାମ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ବିସ୍ତାର କରିବ) । ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ
ତୋଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ) ଇବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଅନୁସାରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମକ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର
ଜଣେ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚର୍ଚ୍ଚ, ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ମାଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମର ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଜୟ ହାସଲ କରାଯିବ । ଅହମଦୀ
ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଏହି ଇବିଷ୍ୟତବାଣୀର ପୂର୍ବ ପାଇଁ ଏହି ଯୁଗର ଦୃଢ଼
ପ୍ରତିଜ୍ଞ ସଂସ୍କାରକ ହିସାବରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମରେ ଭାରତର କାଦିୟାନସ୍ତ ହଜରତ ମିର୍ସା ଗୁଲାମ ଅହମଦଙ୍କୁ
ଅ ଲାଈ ଉତ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେ ୧୮୮୯ରେ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ନାମ ରଖିଥିଲେ
'ଇସଲାମରେ ଅହମଦିୟା ଆନ୍ଦୋଳନ' । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ
ତଥା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରି ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସାରଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରହଣ
କରିଛି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଏ ଯାବତ୍ ପୃଥିବୀର ଶତାଧିକ ଦେଶର ଇସଲାମ ଅନୁରାଗୀଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ
କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ରଖୁଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ସେହି ମହତ୍
ଦିଗରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ । ଅ ଲାଈ ଏହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ
ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତୁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ସୂଚୀ	ପୃଷ୍ଠା	୩୨.	ଅଲ-ଧବଦା	୬୯୨
୧.	ଅଲ-ପାଟିହା	୧	୩୩.	ଅଲ-ଅହଜାବ	୬୯୮
୨.	ଅଲ-ବକରା	୩	୩୪.	ଅଲ-ସବା	୭୧୭
୩.	ଆଲେ କମରାନ	୮୨	୩୫.	ଅଲ-ପାଟିର	୭୨୯
୪.	ଅଲ-ନିସା	୧୨୧	୩୬.	ୟାସିନ	୭୩୮
୫.	ଅଲ-ମାସଦା	୧୬୫	୩୭.	ଅଲ-ସାୟଫାତ	୭୫୦
୬.	ଅଲ-ଅନ୍‌ଆମ	୧୯୯	୩୮.	ସ୍ବାଦ	୭୬୬
୭.	ଅଲ-ଆରାଫ	୨୩୪	୩୯.	ଅଲ-କୁମର	୭୭୮
୮.	ଅଲ-ଅନ୍‌ଫାଲ	୨୮୦	୪୦.	ଅଲ-ମୁମିନ	୭୯୨
୯.	ଅଲ-ଗୋରା	୨୯୭	୪୧.	ହା-ମାମ-ସବଦା	୮୦୭
୧୦.	ସୁବୁସ	୩୨୭	୪୨.	ଅଲ-ଶୁରା	୮୧୮
୧୧.	ହୁଦ	୩୪୯	୪୩.	ଅଲ-କୁଷୁରୁଫ	୮୨୯
୧୨.	ୟୁସୁଫ	୩୭୨	୪୪.	ଅଲ-ଦୁଖାନ	୮୪୨
୧୩.	ଅଲ-ରାଦ	୩୯୬	୪୫.	ଅଲ-କାସିୟା	୮୪୮
୧୪.	ଇବ୍ରାହିମ	୪୦୬	୪୬.	ଅଲ-ଅହକାଫ	୮୫୪
୧୫.	ଅଲ-ହିକର	୪୧୬	୪୭.	ମହମ୍ମଦ	୮୬୨
୧୬.	ଅଲ-ନହଲ	୪୨୭	୪୮.	ଅଲ-ପତାଈ	୮୭୦
୧୭.	ବନି-ଇସ୍ରାଉଲ	୪୪୮	୪୯.	ଅଲ-ହୁକୁରାତ	୮୭୮
୧୮.	ଅଲ-କହଫ	୪୬୯	୫୦.	କାଫ	୮୮୩
୧୯.	ମରିୟମ	୪୯୩	୫୧.	ଅଲ-ଜାରିଆତ	୮୮୯
୨୦.	ତା-ହା	୫୦୯	୫୨.	ଅଲ-ତୁର	୮୯୫
୨୧.	ଅଲ-ଅନବିୟା	୫୩୧	୫୩.	ଅଲ-ନଜମ	୯୦୦
୨୨.	ଅଲ-ହଜ	୫୪୮	୫୪.	ଅଲ-କମର	୯୦୭
୨୩.	ଅଲ-ମୁମିନୁନ	୫୬୨	୫୫.	ଅଲ-ରହମାନ	୯୧୩
୨୪.	ଅଲ-ତୁର	୫୭୬	୫୬.	ଅଲ-ଫାରିକୟା	୯୨୦
୨୫.	ଅଲ-ଫୁରକାନ	୫୯୦	୫୭.	ଅଲ-ହଦିଦ	୯୨୮
୨୬.	ଅଲ-ଗୋଓରା	୬୦୩	୫୮.	ଅଲ-ମୁଜାବିଲ୍ଲା	୯୩୫
୨୭.	ଅଲ-ନମଲ	୬୨୫	୫୯.	ଅଲ-ହଗର	୯୪୦
୨୮.	ଅଲ-କସସ	୬୪୩	୬୦.	ଅଲ-ମୁମତହନିଷ	୯୪୬
୨୯.	ଅଲ-ଅନ୍‌କରୁତ	୬୬୨	୬୧.	ଅଲ-ସଫ	୯୫୧
୩୦.	ଅଲ-ରୁମ	୬୭୬	୬୨.	ଅଲ-କୁମା	୯୫୪
୩୧.	ଲୁକମାନ	୬୮୬	୬୩.	ଅଲ-ମୁନାଫଫୁନ	୯୫୬
			୬୪.	ଅଲ-ତରାବୁନ	୯୫୯

୬୪.	ଅଲ-ଚଲାକ	୯୬୨	୯୦.	ଅଲ-ବଲଦ	୧୦୫୪
୬୬.	ଅଲ-ଚହରିମ	୯୬୬	୯୧.	ଅଲ-ଶମସ	୧୦୫୭
୬୭.	ଅଲ-ମୁଲକ	୯୬୧	୯୨.	ଅଲ-ଲଏଲ	୧୦୫୯
୬୮.	ଅଲ-କଲମ	୯୬୫	୯୩.	ଅଲ-କୁହା	୧୦୬୧
୬୯.	ଅଲ-ହାକ୍କା	୯୮୧	୯୪.	ଅଲ-ଜନଶିରାଷ	୧୦୬୩
୭୦.	ଅଲ-ମ'ଆରିଜ	୯୮୬	୯୫.	ଅଲ-ତନ	୧୦୬୪
୭୧.	ରୁହ	୯୯୦	୯୬.	ଅଲ-ଅଲକ	୧୦୬୬
୭୨.	ଅଲ-ଜିନ୍ନ	୯୯୩	୯୭.	ଅଲ-କଦର	୧୦୬୮
୭୩.	ଅଲ-ମୁଜ୍ଜିଲ	୯୯୮	୯୮.	ଅଲ-ବୟଏନାହ	୧୦୭୦
୭୪.	ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର	୧୦୦୧	୯୯.	ଅଲ-ଜିଲଜାଲ	୧୦୭୧
୭୫.	ଅଲ-କେୟାମାଷ	୧୦୦୫	୧୦୦.	ଅଲ-ଆଦିୟାତ	୧୦୭୩
୭୬.	ଅଲ-ଦହର	୧୦୦୮	୧୦୧.	ଅଲ-କାରିୟା	୧୦୭୫
୭୭.	ଅଲ-ମୁରସଲାତ	୧୦୧୨	୧୦୨.	ଅଲ-ତକାୟୁର	୧୦୭୬
୭୮.	ଅଲ-ନବା	୧୦୧୭	୧୦୩.	ଅଲ-ଅସର	୧୦୭୭
୭୯.	ଅଲ-ନାଜିୟାତ	୧୦୨୧	୧୦୪.	ଅଲ-ହୁମାଜା	୧୦୭୮
୮୦.	ଅବସା	୧୦୨୫	୧୦୫.	ଅଲ-ଫିଲ	୧୦୭୯
୮୧.	ଅଲ-ତକଡ୍ଡିର	୧୦୨୯	୧୦୬.	ଅଲ-କୁରେଶ	୧୦୮୦
୮୨.	ଅଲ-ଜନ୍‌ଫିତାର	୧୦୩୩	୧୦୭.	ଅଲ-ମାତନ	୧୦୮୧
୮୩.	ଅଲ-ମୁତପ୍‌ଫିଫାନ	୧୦୩୫	୧୦୮.	ଅଲ-କୋଶର	୧୦୮୧
୮୪.	ଅଲ-ଜନସିକାକ	୧୦୩୮	୧୦୯.	ଅଲ-କାତପ୍‌ରୁନ	୧୦୮୨
୮୫.	ଅଲ-ବୁରୁକ	୧୦୪୧	୧୧୦.	ଅଲ-ନସର	୧୦୮୩
୮୬.	ଅଲ-ତାରିକ	୧୦୪୪	୧୧୧.	ଅଲ-ଲହବ	୧୦୮୪
୮୭.	ଅଲ-ଆ'ଲ	୧୦୪୬	୧୧୨.	ଅଲ-ଇଖଲାସ	୧୦୮୫
୮୮.	ଅଲ-ଗାସିୟା	୧୦୪୮	୧୧୩.	ଅଲ-ଫଲକ	୧୦୮୭
୮୯.	ଅଲ-ଫଜର	୧୦୫୧	୧୧୪.	ଅଲ-ନାସ	୧୦୮୮

ବର୍ତ୍ତନାକ୍ରମିକ ସୁରା ସୂଚୀ

ସୁରାର ନାମ ଓ ସଂଖ୍ୟା	ପୃଷ୍ଠା	ଅଲ-କାଫେସୁନ (୧୦୯)	୧୦୮୨
ଅ		ଅଲ-କାରିୟା (୧୦୧)	୧୦୭୫
ଅଲ-ଅନଆମ (୬)	୧୯୯	ଅଲ-କୁରେଶ (୧୦୬)	୧୦୮୦
ଅଲ-ଅନକବୁତ (୨୯)	୬୬୨	ଅଲ-କୋଶର (୧୦୮)	୧୦୮୧
ଅଲ-ଅନୁଫାଲ (୮)	୨୮୦	ଗ	
ଅଲ-ଅନବିୟା (୨୧)	୫୩୧	ଅଲ-ଗାସିୟା (୮୮)	୧୦୪୮
ଅବସା (୮୦)	୧୦୨୫	କ	
ଅଲ-ଅଲକ (୯୬)	୧୦୬୬	ଅଲ-କାରିଆତ (୫୧)	୮୮୯
ଅଲ-ଅସର (୧୦୩)	୧୦୭୭	ଅଲ-କାସିୟା (୪୫)	୮୪୮
ଅଲ-ଅହକାଫ (୪୬)	୮୫୪	ଅଲ-କିନ୍ (୭୨)	୯୯୩
ଅଲ-ଅହକାବ (୩୩)	୬୯୮	ଅଲ-କିଲକାଲ (୯୯)	୧୦୭୧
ଆ		ଅଲ-କୁଷୁଫ (୪୩)	୮୨୯
ଅଲ-ଆଦିୟାତ (୧୦୦)	୧୦୭୩	ଅଲ-କୁମର (୩୯)	୭୭୮
ଅଲ-ଆରାଫ (୭)	୨୩୪		
ଅଲ-ଆ'ଲା (୮୭)	୧୦୪୬	ଅଲ-କୁମା (୬୭)	୯୫୪
ଆଲୋ-ଇମରାନ (୩)	୮୨	ଅଲ-କୁହା (୯୩)	୧୦୬୧
ଇ		ଚ	
ଅଲ-ଇଖଲାସ (୧୧୨)	୧୦୮୫	ଅଲ-ଚକଫୁର (୮୧)	୧୦୨୯
ଅଲ-ଇନଫିତାର (୮୨)	୧୦୩୩	ଅଲ-ଚକାସୁର (୧୦୨)	୧୦୭୬
ଅଲ-ଇନଶିକାକ (୮୪)	୧୦୩୮	ଅଲ-ଚରାବୁନ (୬୪)	୯୫୯
ଅଲ-ଇନଶିରାଃ (୯୪)	୧୦୬୩	ଅଲ-ଚଲାକ (୬୫)	୯୬୨
ଇବ୍ରାହିମ୍ (୧୪)	୪୦୬	ଅଲ-ଚହରିମ (୬୬)	୯୬୬
ଅଲ-ଓକେୟା (୫୬)	୯୨୦	ଅଲ-ଚାରିକ (୮୬)	୧୦୪୪
କ		ଚାହା (୨୦)	୫୦୯
ଅଲ-କଦର (୯୭)	୧୦୬୮	ନ	
ଅଲ-କମର (୫୪)	୯୦୭	ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୬
ଅଲ-କେୟାମାଃ (୭୫)	୧୦୦୫	ଅଲ-ନମଲ (୨୭)	୬୨୫
ଅଲ-କଲମ (୬୮)	୯୭୫	ଅଲ-ନସର (୧୧୦)	୧୦୮୩
ଅଲ-କସସ (୨୮)	୬୪୩	ଅଲ-ନହଲ (୧୬)	୪୨୭
ଅଲ-କହଫ (୧୮)	୪୬୯	ଅଲ-ନାଜିୟାତ (୭୯)	୧୦୨୧
କାଫ (୫୦)	୮୮୩		

ଅଲ-ନାସ (୧୧୪)	୧୦୮୮
ଅଲ-ନିସା (୪)	୧୨୧
ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୭
ନୁହ (୭୧)	୯୯୦

ଫ

ଅଲ-ଫଜର (୮୯)	୧୦୫୧
ଅଲ-ଫତ୍ତା (୪୮)	୮୭୦
ଅଲ-ଫଲକ (୧୧୩)	୧୦୮୭
ଅଲ-ଫାତିର (୩୫)	୭୨୯
ଅଲ-ଫାତିହ (୧)	୧
ଅଲ-ଫିଲ (୧୦୫)	୧୦୭୯
ଅଲ-ଫୁରକାନ (୨୫)	୫୯୦

ବ

ଅଲ-ବକରା (୨)	୩
ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍ (୧୭)	୪୪୮
ଅଲ-ବୟ୍‌ୟନାହ (୯୮)	୧୦୭୦
ଅଲ-ବଲାଦ (୯୦)	୧୦୫୪
ଅଲ-ବୁରୁଜ୍ (୮୫)	୧୦୪୧

ମ

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ୍ (୭୦)	୯୮୭
ମରିୟମ (୧୯)	୪୯୩
ମହଜଦ (୪୭)	୮୬୨
ଅଲ-ମାଉନ (୧୦୭)	୧୦୮୧
ଅଲ-ମାସଦା (୫)	୧୬୫
ଅଲ-ମୁଜ୍ଜିଲ୍ଲି (୭୩)	୯୯୮
ଅଲ-ମୁଜାବିଲା (୫୮)	୯୩୫
ଅଲ-ମୁତତ୍ ଫିୟାନ୍ (୮୩)	୧୦୩୫
ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର (୭୪)	୧୦୦୧
ଅଲ-ମୁନାଫିକୁନ (୬୩)	୯୫୬
ଅଲ-ମୁମତହନି (୬୦)	୯୪୬
ଅଲ-ମୁମିନ (୪୦)	୭୯୨
ଅଲ-ମୁମିନୁନ (୨୩)	୫୬୨
ଅଲ-ମୁରସଲାତ (୭୭)	୧୦୧୨

ଅଲ-ମୁଲକ (୬୭)	୯୭୧
--------------	-----

ୟ

ୟା-ସିନ (୩୬)	୭୩୮
ୟୁଦୁସ (୧୦)	୩୨୭
ୟୁଦୁଫ (୧୨)	୩୭୨

ଜ

ଅଲ-ଜହମାନ (୫୫)	୯୧୩
ଅଲ-ଜାଦ (୧୩)	୩୯୬
ଅଲ-ଜୁମ (୩୦)	୬୭୬

ଲ

ଅଲ-ଲଏଲ (୯୨)	୧୦୫୯
ଅଲ-ଲହବ (୧୧୧)	୧୦୮୪
ଲୁକମାନ (୩୧)	୬୮୬

ଶ

ଅଲ-ଶମସ (୯୧)	୧୦୫୭
ଅଲ-ଶୁରା (୪୨)	୮୧୮
ଅଲ-ଶାଓରା (୨୬)	୬୦୩

ସ

ଅଲ-ସଜ୍ଜା (୩୨)	୬୯୨
ଅଲ-ସଫ (୬୧)	୯୫୧
ଅଲ-ସବା (୩୪)	୭୧୭
ସାଦ (୩୮)	୭୬୬
ଅଲ-ସାଫ୍‌ଫାତ (୩୭)	୭୫୦

ହ

ଅଲ-ହଜ୍ଜ (୨୨)	୫୪୮
ଅଲ-ହଦିଦ (୫୭)	୯୨୮
ଅଲ-ହଶର (୫୯)	୯୪୦
ଅଲ-ହାକକା (୬୯)	୯୮୧
ହା-ମାମ-ସଜ୍ଜା (୪୧)	୮୦୭
ଅଲ-ହିଜର (୧୫)	୪୧୬
ଅଲ-ହୁଜରାତ (୪୯)	୮୭୮
ହୁଦ (୧୧)	୩୪୯
ଅଲ-ହୁମା (୧୦୪)	୧୦୭୮



ଅଲ-ଫାତିହା

[ଏହି ଦୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମିଲ୍ଲାହ ପରେ ୨ଟି ଆୟତ ଅଛି ।]

୧. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୩. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪. (ଏବଂ) ତିରାର ଦିବସର ପ୍ରଭୁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

୧. ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତା, ତିନି ଆରାଧ୍ୟ ଓ ପରମ ପିତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ମଣିଷ ଧୂରଣ ଧୂରଣ ପରମ ଧୂରଣ ଅତି କରି ଆସିଛି, ପ୍ରଭା ଧୂରଣ ଗୁହାରି କରି ଆସିଛି ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆସିଛି । ଏ ସବୁକୁ ଉପାଳମାୟ ପଦ୍ମରେ 'ଦୁଆ' କୁହାଯାଏ । ବସ୍ତୁର ଦୁଆ ଓ ଉପାସନା ଏକ ନୁହେଁ । ଏହା ଉପାସନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବା ବହିର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ମଣିଷ ସର୍ବଦା ନିଜ ହିତ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୁଆ କରିଥାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦୁଆ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କାହିଁ ସକାଶେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଆ କରାଯାଏ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କଲେ ବୋଧିବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ଏକ ଦୁଆ ମାତ୍ର ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରିବା ବେଳେ ଯେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ 'ଅରବୁ ବିଲ୍ଲାହ ମିନୟ ସଲତ୍' ନିରୁଦ୍ଧିମ' ଓ ତା'ପରେ 'ବିସମିଲ୍ଲାହ ହିଲ୍ ରହେମା ନିରୁଦ୍ଧିମ' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ତତ୍ପରେ ଏହି ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ 'ପ୍ରଭା-ପାଟିଆ', ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସାହାର ଆଦ୍ୟ ଆୟତ 'ବିସମିଲ୍ଲାହ ହିଲ୍ ରହେମା ନିରୁଦ୍ଧିମ' ତାହା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରମୁଖାୟ 'ଅରବୁ ବିଲ୍ଲାହ' ପଢ଼ିବା ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟଭାଗର ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ପଢ଼ିବାବେଳେ 'ଅରବୁ ବିଲ୍ଲାହ' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର 'ବିସମିଲ୍ଲାହ' ପଢ଼ାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ।

୨. ଏଠାରେ 'ବିସମିଲ୍ଲାହ'କୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁସ୍ଥାପିତ ପଦ୍ଧତି ।

ଏହି ଦୁରା ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା ମୁଖ୍ୟବଦ୍ଧ ଅଟେ । ବସ୍ତୁର ଏହା ସେହି ଗୁରୁତ୍ବ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତିରୂପ । ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ସର୍ବସ୍ବାର ଆକାରରେ ଉକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ସବୁର କୁପରେଷ୍ଟ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ହୋଇଛି ।

୩. ଏହି ଦୁରାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ବରୂପୋଚ୍ଚି ମୁଖ୍ୟ ତଥା ମୌଳିକ ଗୁଣ ଯଥା :- 'ରବ୍' (ପାଳନକର୍ତ୍ତା), 'ରହମାନ୍' (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍), 'ରହିମ୍' (ସଦା କରୁଣାମୟ) ଓ 'ମାଲିକେ ଯୋ ମିର୍ଦ୍ଦିନ୍' (ବିସ୍ବର ଦିବସର ପ୍ରଭୁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତହିଁକୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୃଷ୍ଠି କଲା ପରେ ତାହାକୁ ତରମ ଉତ୍କର୍ଷତାର ସାଧନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଗୋଟିକ, ସମାହିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗକାରୀ ରପାୟ ଓ ସାମଗ୍ରୀମାନ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

୫. (ହେ ଅଲ୍ଲହ !) ଆମେମାନେ ତୁମର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ
ଓ ତୁମଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

୬. ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଅ ।

୭. ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପୁରସ୍କୃତ
କରିଅଛ, ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ (ପରେ ତୁମର) ପ୍ରକୋପ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ କି (ପରେ) ସେମାନେ ମାର୍ଗତ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ।

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۖ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

୧. ମନୁଷ୍ୟ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଯେପରି ନିଜ ଉଦ୍ୟମ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ପକ ସ୍ତବ୍ଧତା ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟା ଲାଭ ନିମିତ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରିବା ବିଧେୟ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ରହନୀ ଓ ପରଜାତରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେ ଉଚ୍ଚପଥ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ କାଳେହେଁ ପଥତ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇପିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶରଣ ଲିକ୍ଷା କରିବାକୁ ମାଲୁ ଏଥିରେ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ବାକ୍ୟ'ଶ 'ଗର୍ଭାରିଲ ଦୁଇନ'ରୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଳାନ ଯୁଗ ପାଇଁ ରୁହେଁ ବର' ଆଶାମା ଯୁଗ ପାଇଁ ଏକ ସୁହାରି ବା ଦୁଆ ରୂପେ ଅର୍ପିତପ୍ରେତ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅବିହୀମ' ଓ 'ଦୁଇନ' କେଉଁମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇ ସେତେବେଳେ ବିଦ୍ୟ ଅବତାର ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ କହୁଥା ଓ ଖୁର୍ସିୟାନ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ 'ଅଲ୍ଲହ ରାଣ ! ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପାଦର କୋରା ଅନ୍ୟ ପାଦର କୋରା ସହିତ ମିଶିଯାଏ ସେହିପରି ତିନେ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭେଦେ ପୂର୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବେ (ଦେବିସ ଚିରୁମିତି ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ମହା ବିପତ୍ତିର ସୂଚନା ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଶାର କିରଣ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି । ଯାହା କିଛି ସମ୍ଭବ ବା ଫାଇ ଦୁହାରି ବା ଦୁଆ କରାଯାଏ ; ଅସମ୍ଭବ ପାଇଁ ରୁହେଁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେଉଁପରି ଦୁଆ ଶିଖାଯାଇଛି ସେ ସବୁ କେବଳ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଷୟ ପାଇଁ କରାଯାଏ । ଯାହା ଅସମ୍ଭବ, ତା ପାଇଁ ଆମେ ଦୁଆ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହି 'ଦୁଆ' ଆମମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ଆଶାବଳୟ ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ତାପି ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଯଦି କୌଣସି ଯୁଗରେ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରୁଥିବା କୌଣସି ମୁସଲମାନ ଯେପରି ନିଜେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅବିହୀମ' ବା 'ଦୁଇନ' ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସକଳେ ଓ ସେହି ଚେଷ୍ଟାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସକଳେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ସମ୍ଭବନା ରହିଅଛି । ଅତଏବ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ରହିଲେ ହିଁ ଅସମ୍ଭବ ଆଶାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଓ ଉନ୍ନାଦ ବଢ଼େ ।

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ବକରା

[ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶେଷତଃ ଘଟେ ୨୮୭ଟି ଆୟତ
ଓ ୪୦ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ଚ)

୩. ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ,
ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ କରାଏ ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ସୁରାକୁ
ଗୁପ୍ତେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଯାହା (କିଛି)
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ବା ଯାହା ତୁମ
ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, (ଯେଉଁମାନେ) ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ତଥା ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୬. ଏହିମାନେ ହିଁ (ନିଜ) ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ମାର୍ଗରେ
ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୭. ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି,
ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଅ ବା ନ କରାଅ, ଏହା
ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏକା କଥା ; ସେମାନେ (ନିଜର) ଅବସ୍ଥାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۤ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ③

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ⑤

اُولٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ⑥

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنذَرْتَهُمْ اَمْ
لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑦

୧. 'ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍' ଓ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଯାହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ସଂକ୍ଷେପରେ କୁହାଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ଷରକୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବଦଳରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟ ଶୁଭ୍ର ଅଲିଫ୍
'ଅଲ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛି । ଏହିପରି ଉପରୋକ୍ତ ବିନିରୋଧି ଅକ୍ଷର ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ ମିଳିତ ହୋଇ 'ଅଲ ଅଲ୍ଲାହେ ଆବମୋ'
ଅର୍ଥାତ୍ 'ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ଚ' । ଏ ଗୁପ୍ତ ସଂକ୍ଷେପର ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେବି
ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଲ୍ଲାହ ଗୁଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କର ସ୍ମୃତି ନିଆଯାଇଥାଏ । କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଗୁଣାବଳୀ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଓ
ଅନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଶବ୍ଦର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅକ୍ଷର ସଂକ୍ଷେପରେ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ
କୌଣସି ସଂକ୍ଷେପର ନାହିଁ । ଏପରି ଅଧ୍ୟାୟ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଧୀନ ଅଟେ, ଯାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସଂକ୍ଷେପର ଉଲ୍ଲିଖିତ
ହୋଇଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅଦୃଷ୍ଟ' ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅବିପ୍ରେତ । ସେ ନିରାକାର ସତ୍ତ୍ୱ ବିଶୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ୟମାନ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଦେବଦୂତ, ବିଗ୍ରହ ଦିବ୍ୟ, ବୈକୁଣ୍ଠ
ଓ ନରକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅବିପ୍ରେତ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ ରାପନ କରନ୍ତି ।

୮. ଅଳ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ମୋହର^୧ ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପରଲ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

ରୁ: ୨

୯. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଳ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ଅଥଚ ସେମାନେ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ସେମାନେ ଅଳ୍ଲହଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ (ସ୍ୱକ୍ଷେତ୍ରରେ) ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା ଓ ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ବୁଝି କଲେ^୨ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖିଳା ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ” । ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେ ତ କେବଳ ସ୍ୱାଧୀରକ ମାତ୍ର ।”

୧୩. (ମନଦେଇ) ଶୁଣ ! ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱଖିଳା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କର”, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେପରି ନିର୍ବୋଧମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ;” ମନେରଖ ! (ସେମାନେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. “ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି”ର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଏପରି କଠୋର ମନୋଭାବପୂର୍ବକ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସର୍ବ ବିଷୟ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବାହାରି ପାରେ ନାହିଁ । ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମପଥ ବେବଦ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ଯଦିବ ମୋହର ମାରିବା ବିଷୟଟି ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇଛି ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ଲହ କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ପକ୍ଷରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ଅଂଶଭାବ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. “ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ବୁଝି କଲେ”ର ଅର୍ଥ ଅଳ୍ଲହ ବରମାତା ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦଶନାମାନ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୁଦଳମାନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ ଓ ଅଧିକ କପଟାଚରଣ କଲେ ।

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ①

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ②

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ③

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑤

إِنَّمَا أَنْتُمْ مُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ⑥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُسْتَهْزَؤُونَ ⑦

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ତ (ଏହି ରସୁଲଙ୍କୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ;” ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଖଜ ନେତୃବୃନ୍ଦଙ୍କ ସହ ଏକାତ୍ରରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ରୂପ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ, ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୬. ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ) ପରିହାସ ଲାଗି ଶାନ୍ତି ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁରାଚାର ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ରାବ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ।

୧୭. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଚତୁର୍ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍‌ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ପାର୍ଥବ ଲାଭ ହୋଇନାହିଁ କି ସେମାନେ ସତ୍‌ପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

୧୮. (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ଯେ କି ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ତଦ୍ୱାରା ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଆଲୋକିତ କଲା ପରେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଅପସାରିତ କରି ତାହାକୁ ଏପରି ବେହୁରିଥାଏ ଯନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ (ମୁକ୍ତିପଥ) ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୯. ସେମାନେ ବଧୂର, ମୁକ ଓ ଅନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଫେରିବେ ନାହିଁ ।

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيُطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا أَنَا مَعَكُمْ إِنَّا عَنْ مُسْتَهْزِئِينَ ⑩

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَعَتِ ثِمَارُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ⑫

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ ⑬ لَا يَبْصِرُونَ ⑭

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ ⑮ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ⑯

୧. ଆଉଟା ରାସ୍ତାରେ ‘ନାଭ’ ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପରାନ୍ୱିତ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତର ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁକ୍ତରେ ଜୟଲାଭ କଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ବିଷମ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ସକଳେ ଶେଷପି ପଥ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ଧ ଭଳି ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲୁ ହେଉଥିଲେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଉଟା ‘ଛୁଲମତ’ ଶବ୍ଦର ସର୍ବତ୍ର ବହୁ ବରନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ଅର୍ଥସାପେକ୍ତ ଛୁଲମତ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧକାରକୁ ବୁଝାଉଛି । ପାପ କଦାପି ପୂର୍ବରୁ ରହି ପାରେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଗତ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଗତ୍ୟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବହୁବିଧ ବିପତ୍ତି ଓ ଦୁର୍ଗତ୍ୟର କବଚିତ ହେବେ ।

୨୦. ଅଥବା (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଘନ) ମେଘମାଳାରୁ ସେହି ବୃଷି ସଦୃଶ ଯହିଁରେ (ବହୁବିଧ) ଅନ୍ଧକାର, ବହୁନିନାଦ ଓ ବିଦମ୍ବର ଥାଏ ; ସେମାନେ ବହୁନିନାଦ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ କାନରେ ନିଜର ଅଳ୍ପକି ରଖନ୍ତି ; ଅଥଚ ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୨୧. ବିଦମ୍ବର ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରି ନେବା ଉପରେ ; ଏହା ଯେବେ କି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲିଯି ଉଠେ, ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆଲୋକରେ) ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅନ୍ଧାର କରିଦିଏ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପାରନ୍ତେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ (ନିଜ ଇସ୍ତିସ୍କାର) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

ଛ:୩

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ତୁମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୨୩. ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଶଯ୍ୟା ଓ ଆକାଶକୁ ଛାତ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମେଘରୁ ବୃଷି କରାଇ ତତ୍ପରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ସକାଶେ ନାନାଦି ଫଳ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛୁଣି (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ) ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତ (ମହଲ୍ଲଦ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ ଯଦି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କର ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭିନ୍ନ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାୟକଙ୍କୁ (ନିଜ ସହାୟତା ପାଇଁ) ଟାକ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ।

୨୫. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ନ କର ଏବଂ (ଏହା) ତୁମେମାନେ କଦାପି କରି ପାରିବ ନାହିଁ— ତେବେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିର ଇନ୍ଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଥର ତହିଁରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର, ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସସ୍ତୁତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ①

يَكَادُ الْبَرُّ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَ
فِيهِ ۖ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِهِمْ بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ③

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ⑥

୧. ଏଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ପଥରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ ଦିବିରା ଉଦେଶ୍ୟ ବାଟ ? ବହୁତେ ପଥର ପିତ୍ତଳକୁ ବୁଝାଏ । ପିତ୍ତଳପୁରକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକର ଏପରି ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନିଶ୍ଚୟ ମର୍ମାଗିକ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଥରକୋଇଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ଅଧିକ ଚୈତନ୍ୟାନ୍ୱ ହୋଇଥାଏ ।

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନସବୁ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବୀତ ହେଉଅଛି; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନର ପକ୍ଷୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ କହିବେ, "ଏହା ତ ସେହି (ଆହାର) ଯାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା"; ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା କେବଳ ଅନୁଭୂତ ଥିଲା; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ଥିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ତିର ଦିନ) ବାସ କରିବେ ।

୨୭. ମଣିଷ ସଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ତା'ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତର କୌଣସି ଦୃଷ୍ୟତ ଦେବାକୁ ଅଲ୍ଲା ଆଦୌ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପ୍ରାପ୍ତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଅଥଚ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ୟତ ଦେବାରେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ? (ପ୍ରକୃତରେ) ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ସତ୍ ପଥ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନାର କରି ତାହା ଦୃଢ଼ାଭୂତ ହେଲା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଛିନ କରନ୍ତି ତଥା ପୃଥୁବୀରେ ବିଶ୍ୱଖିଳା ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رُزِقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَآتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

୧. 'ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି'ର ଅର୍ଥ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣ୍ଠକର ଏପରି ସାଥୀ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିକାଶ ହେବ ଓ ସେମାନେ ପୁଷ୍ଟ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରିବେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ବସ୍ତୁ ନିଜ ସାଥୀ ବା ଯୋଡ଼ି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ, ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ମହିଳା, ଏକ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏହି ଯୋଡ଼ି କେଉଁ ପ୍ରକାରର ହେବ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଜଣା । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେ ଏ ସଂକ୍ରନ୍ତରେ ଜଣିପାରିବ ।

୨୯. (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ କିପରି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (କଥା) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲ ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜା କଲେ ; ପୁଣି (ଦିନେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବେ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ, ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୩୦. ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ (ଅଲ୍ଲହ ହିଁ) ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଓ ସାତଗୋଟି ଆକାଶ ସୂତ୍ରରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରେ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ଭଲଗୁଡ଼େ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୪

୩୧. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଖଲିଫା ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ସେଠାରେ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେଉଁମାନେ କି ସେଠାରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ଓ ରକ୍ତପାତ କରିବେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେ (ସଙ୍ଗେ) ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ତୁମଠାରେ ସମସ୍ତ ମହାନତା ଥିବାର ଘ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ, ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣ, ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଜାଣୁ ।’

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَعَلَكُمْ شُرَكَاءَ فِي الْأَرْضِ لِيَعْلَمَ أَنَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

୧. ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକକୁ ଯିବେ ବୋଲି ଧର୍ମ ଯାହା । ତା’ର ଘଟ୍ଟ ଓ ଅସର କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକର ସ୍ଥାନ ଆସ୍ଥାନ କରିଥାଏ । ଏହାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ଆସେ ଓ ସେ ସେଠାରେ ନିଜ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ହାସଲ କରେ ।

୨. ଜଣେ ଶାସକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖଲିଫା ବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ ନିଜର ଖଲିଫା ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ କହିଲେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଓ ରକ୍ତପାତ କରାଇବେ ସେତେବେଳେ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲହ ଏକ ବିଶ୍ୱଖଳା ଓ ରକ୍ତପାତୀୟ ମନୁଷ୍ୟ-ସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଗୁହଁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେବଦୂତମାନେ ପଚାରିଛନ୍ତି । ଅଚ ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତି ବା ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷଭୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ମାନବ ସମାଜର ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୂର୍ବଳତା ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଖିଲା ସାମନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଦେବଦୂତମାନେ ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନିଜକୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିପାରିବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲହ ଉକ୍ତି, ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣନାହିଁ ଆମେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ’ ଯଥାର୍ଥ ।

୩୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲୀ) ଆଦମଙ୍କୁ ସକଳ ନାମ^୧ ଶିଖାଇଲେ ; ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲୀ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଥାଅ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ ।”

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ପବିତ୍ର, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଶିଖାଇ ଅଛ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତରୁଣ ।

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أَتُبُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

فَالَوْ أَن سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

୧. ଆଦମଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ତାହା ପବିତ୍ର ଭୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମର୍ଥନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆଦିର ପୃଥିବୀ ବିଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠିତଳ ତଥା ସନ୍ଧ୍ୟାତା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରିଛି । ଏବେକାର ମାନବ ସମାଜର ଆଦିପୁରୁଷ ଆଦମ ଅବଶ୍ୟ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରଥମ ‘କଡ଼ା’ ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠିର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୬୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ସେ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାତାର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ବିଭୋଜନ ଘଟିଛି ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠିତଳର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଇପାରେ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଦମ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଆଦମ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଭାଗ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ପ୍ରଶିଦ୍ଧାନ୍ତଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଆଦମଙ୍କର ସର୍ବନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆଦମଙ୍କ ଜନ୍ମ ବେଳକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମାନ ମାନବ ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋପ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଦୁଇଟି ଗୋଷାର କେତେକ ଅଧିପତିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥାପି ଜାତିତ ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୀ ଆଦମଙ୍କୁ ଦେହିମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀକ ତଥା ଏକ ନୂତନ ସନ୍ଧ୍ୟାତାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ଏକ ମୃତପ୍ରାୟ ସମାଜର କର୍ତ୍ତାଧାର ହୋଇଥିବାରୁ, ଆଦିର ମାନବ ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଆଦି ପୁରୁଷ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଛି । ତେଣୁ ଆଦମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରୁଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବା ପରେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଆମେରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ମହାଦେଶର ଆଦିମ ଅଧିବାସୀମାନେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର କି ବଂଶଧର ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା ‘ଅସମାଆ’ ଅର୍ଥ ନାମସମୂହ, ଯାହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବ କେବଳ ଅଲ୍ଲୀ ଶିଖାଇଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନ ତଥା ଅଲ୍ଲୀ ଓ ମାନବଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ହଜରତ ଆଦମ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ସକଳ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଶିଖାଦାନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯଦୁରା ବାହାଙ୍କ ଅନୁରାଗମାନେ ସେହି ନାମ ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଥାନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥାନ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ନୀତିକ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି—ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ପାଇଁ ମାନବ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ଏକ ରାଖାର ଆବଶ୍ୟକତା । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲୀ ଆଦମଙ୍କୁ ରାଖାର ଜାତି ନିୟମ ଶିଖାଇଲେ ଯାହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ସେ ରାଖା-ବିଖାନ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ବୋଧ ହେଉଛି ସେହି ରାଖା ଆରମ୍ଭ ଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ନାମକରଣ ତାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଓ ଗୁଣ ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଆରବୀ ରାଖାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୩୪. (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ହେ ଆଦମ ! ସେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ” ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କହିବାକୁ ଅଲ୍ଲୀ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ିକ ଖାଣ୍ଟି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ସଜାଣ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖି ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଖାଣ୍ଟି ।”

قَالَ يَادُمْرُ أَنْتَ لَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ (ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ”, (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲା ତଥା ଅହଙ୍କାର ସ୍ୱଦର୍ଶନ କଲା ଏବଂ ସେ (ପୂର୍ବରୁ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହେଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا الْإِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

୧. ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୀ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକରିବେ ‘କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମକୁ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସେହି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ଓ ଯେହି ବିଷୟ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିକଳିତ ରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ଖବର ନ ଥାଇ ଆଦମ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମେ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତିର ବିଶେଷତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣିପାରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ, ଆମର ଖବର ଯଥାର୍ଥ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଚୁଚିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ଏଠାରେ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ‘ସତତା’ ଅଟେ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ସତତାର ଅର୍ଥ ଭୂମି ଉପରେ ମଥା ରଖି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆଜ୍ଞାପାଦନ କରିବା । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତ ହେବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦା କରିବା ଲାଗି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲୀ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବକୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ମହିମା ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଏ— (କ) । ଯେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ କୃପା-ଲାଭରୁ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ; (ଖ) ଯେ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ; (ଗ) ଯେ ନିଜର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ; (ଘ) ଯେ ସପତକାର ମାର୍ଗ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ; (ଙ) ଯାହାର ମନୋବଳ ଲାଜ ପରିଥାଏ ; (ଚ) ଯାହାର ସୈର୍ଯ୍ୟତ୍ୱଟି ଘଟିଥାଏ ; ଓ (ଛ) ଯେ ସର୍ବଦା ବିଚିତ୍ର ରହୁଥାଏ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ୧୧ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ଇବ୍ଲିସ୍ ଶବ୍ଦ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କୁ ପଥଚ୍ୟୁତ କରାଇବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ‘ସଜ୍ଜାଦ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହି ସ୍ତ୍ରୋତ ରକ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ ଦୁଇଗୋଟି ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଏ । ସଜ୍ଜାଦ ଏକ ସାଧାରଣ ନାମ । ଇବ୍ଲିସ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାଦର ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇବ୍ଲିସ୍‌ର ପ୍ରତିନିଧି ବା ଅନୁରାମ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଅସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କୁତ-ପ୍ରୋତାପ ତଥା ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବନ୍ତ, ରୋଗ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମଦ ବା କ୍ଷତିକାରକ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାଦ କୁହାଯାଏ ।

୩୬. ଏବଂ ଆମେ (ଆଦମଙ୍କୁ) କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ତୁମେ ଓ ତୁମ ପତ୍ନୀ (ଏହି) ଭଦ୍ୟାନରେ^୧ ବାସକର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଅ କିନ୍ତୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ) ଯାଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖ୍ୟ ହେବ ।

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَلَا تَمْنَحْنِهَا
رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ (ପରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ସଇତାନ୍ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୃକ୍ଷ) ଦ୍ଵାରା ସେ ଦୁହିଁକୁ (ସ୍ଵାମୀନରୁ) ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇଲା ଏବଂ ଏଭୂପେ ସେମାନେ ଯେପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଇଲା ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “(ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟ ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀରେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ସମୟ ପାଇଁ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନଧାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଅଛି ।”

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏହାପରେ ଆଦମ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କେତେକ (ପ୍ରାର୍ଥନା ସମକ୍ଷାୟ) ବାଣୀ ଶିକ୍ଷା କଲେ ; (ତେଜସ୍ଵୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ) ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ ଦେଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବିପଦ ସମୟରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେଯାଉ ଓ ସେହି ସଦ୍‌କରୁଣାମୟ ।

فَتَلَعَّ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

୩୯. (ଏହାପରେ) ଆମେ କହିଲୁ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ) ଯଦି ପୁଣି କେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମଠାରୁ ବିଧାନ ଆସିବ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବିଧାନର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତୀତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنْ تَبَعَ هَذَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିବେ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النََّّارِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅଭରା ଭାଷାରେ ଭଦ୍ୟାନ ଓ ଶାୟାପ୍ରଦ ବୃକ୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନକୁ ‘ଜନ୍ନତ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା ଜନ୍ନତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠ ନ୍ଦେଇ କାରଣ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କଦାପି ବିଚାଡ଼ିତ କରାହେବ ନାହିଁ (ସ୍ଥରା ତିଳର ଆୟତ : ୪୯ ଦୃଷ୍ୟତ) ଓ କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଜନ୍ନତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଦ୍ୟାନକୁ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ଥବିଷତ ଏବଂ ଭଦ୍ୟାନ ।

ହ:୫

୪୧. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଥିବା କୁପାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସହିତ କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କର, ତା ହେଲେ ଆମେ ତୁମ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୨. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ)କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା (ସେମ୍ପତି) ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅଛି ଏହା ତାହାର ସତ୍ୟତା ସବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ (ସର୍ବ) ସ୍ତଥମ ହୁଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୩. ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କର ନାହିଁ କି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରନାହିଁ ।

୪୪. ଏବଂ ସୂତାରୁତୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସ୍ତବ୍ଧ ଉପାସନାକାରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କର ।

୪୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ (କରିବା) ପାଇଁ କହୁଅଛ ଏବଂ ନିଜେ ନିଜକୁ ଛୁଇଁ ଯାଉଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମେ (ଚୋରାଚ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଅଛ ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତଥାପି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

୪୬. ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷର) ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ; ବିନୟା ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହା ବାସ୍ତବିକ କଠିନ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ ।

୪୭. ଯେଉଁ (ବିନୟା) ମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اٰتَيْتُكُمْ عَلَیْكُمْ
وَ اَوْفُوْا بِعَهْدِيْ اَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايْ فَارْهَبُوْٓا ۝

وَ اٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كٰفِرٍۭ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰیٰتِيْ سُنًۢا قَلِيْلًا وَّاٰیٰتِيْ
فَاَتَّقُوْنَ ۝

وَلَا تَلِيْسُوْا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝

وَ اٰمِنُوْا الصَّلٰوةَ وَ آتُوا الزَّكٰوةَ وَ اِرْزُقُوْا مَعَ الرُّزْقِ ۝

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَ اَنْتُمْ
تَسْتَوْنَ الْكِتٰبُ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

وَ اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلٰوةِ وَ اِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلٰی
الْخٰشِعِيْنَ ۝

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَ اَنْهُمْ اِلَیْهِ
رٰجِعُوْنَ ۝

୧. 'ଇସ୍ରାଈଲ' ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୂବଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଇସ୍ରାଈଲ ଶବ୍ଦକୁ ତିନି ଗୋଟି ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ପାଏ : (କ) ଯାକୂବ (ଖ) ଯାକୂବଙ୍କ ବଂଶଧର ଓ (ଗ) ଯେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ଧର୍ମଭାବୁ ାନ୍ତି ବା ଜାଣି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ବନି-ଇସ୍ରାଈଲ' ଶବ୍ଦ ଅଠଗୁଡ଼ିକ୍ଷିତି ସ୍ଥାନରେ ଓ 'ୟୁଦ୍' ଶବ୍ଦ ନଅଟି ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଶବ୍ଦ ଜାତି ପାଇଁ ଓ ତତ୍ପରେ ଶବ୍ଦ ଧର୍ମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

୨. 'ସ୍ପଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ'ର ଅର୍ଥ ରୁହେଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ପଇସା ନିଅ ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି—ଅଳ୍ପକ୍ଷର ବାଣୀ ସର୍ବଥା ଧର୍ମମୂଳକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଯେ 'ପାରିଜ ମାୟାର କବଚିତ ହୁଅନାହିଁ କାରଣ ଧର୍ମ ହୃଦୟରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଅଟେ

୧୫୬

୪୮. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୪୯. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତିବଦଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ର ପତ୍ନୀ କୌଣସି ସୁପାରିଶ ମାନ୍ୟତା କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ କି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିକୁଟ ଧରଣର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଏକ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

୫୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କଲୁ^୧ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଶୁ ଆଗରେ ଆମେ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୫୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଚାଳିଶ ରାତ୍ରିର ପ୍ରତିକ୍ଷା କଲୁ ତାହାପରେ ତୁମମାନେ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇ ବାବୁରାକୁ (ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ) ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୫୩. ଏହାପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କଲୁ; ଯେପରିକି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଚୌରାଚର) ଗ୍ରହ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۵۰

وَاَتَقُوْا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُصْرَفُوْنَ ۝۵۱

وَ اِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اِلٰ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُكُمْ سُوًۤا الْعَذَابِ يَذْكُرُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَ فِىْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝۵۲

وَ اِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَا اِلٰ فِرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝۵۳

وَ اِذْ وَعَدْنَا مُوْسٰى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهَا وَ اَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝۵۴

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۵۵

وَ اِذْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ وَ الْفُرْقٰنَ لَعَلَّكُمْ هَتٰدٰوْنَ ۝۵۶

୧. 'ଫିରାଓନ' କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜାଙ୍କ ନାମ ନୁହେଁ । ମିଶରଦେଶର ନୀଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ ଫିରାଓନ ବା ଫାରୋ: ନାମରେ ଅଭିହିତ ।

୨. ଇଜିପ୍ଟର ସେହି ସମୟକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ଫିରାଓନର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପାରିସେବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମୟ ହୋଇପାରୁଥିବା ଜଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଜଳମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅକ୍ଷୟ ଏହିପରି ଭାବେ ଇଜିପ୍ଟ ସମୟରେ ମୁସାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଚଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କରିବା ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୫୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ବାହୁରାକୁ ଉପାସ୍ୟ ହୁଅ ଗ୍ରହଣ କରି ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛ ; ସ୍ମୃତରା” ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର ଏବଂ ନିଜେ ନିଜର (କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ସଂହାର କର ୧ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ” ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହା କଲ) ତା ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପୂର୍ବକ ପୁନଃ ମନୋନିବେଶ କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦାପି ତୁମ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ;” ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହେଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସ୍ମରଣରେ ନିଜ କର୍ମପଥ) ଦେଖୁଥିଲ ।

୫୭. ତତ୍ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ବିନାଶ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ତୁତ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଳା ଝୁରା ଛାୟା କରାଇଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ‘ମନ୍’ ଓ ‘ସରାଫ୍’ ପଠାଇଲୁ (ଓ କହିଲୁ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରତ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ” ; ଏବଂ (ଆମାନ୍ୟ କରି) ସେମାନେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଥିଲେ ।

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتَُوْبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ٥٥

وَإِذْ قُلْتُمْ يَسُوسِي لَنَا تَوْحِيدٌ لَّكَ خَتَمُ اللَّهِ هَٰهْنَا
فَاخَذْنَاكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٥٦

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥٧

وَوَلَلْنَا عَنْكُمْ الْغَنَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلَوى كُلَّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٥٨

୧. ବାବଦେଲ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏକଦା ଉତ୍ତାରକାୟମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା— ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲ ଆପଣା ଭାଇକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ନିଜ ବନ୍ଧୁକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବେଶୀ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ହତ୍ୟା କରୁ । ତଦନୁସାରେ ଚିନି ସହସ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (Exodus 32 : 27-28) କିନ୍ତୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହୁଏ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଟାକାକାର ଚାନ୍ଦର ଆଖିରକ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁ’ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ଉଚିତ କର୍ମ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ଅସଂଯୋଜ୍ୟ । ଏହି ଘଟଣା ଏକ ଉପମା ମାତ୍ର । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କ ନିଜତରେ ‘ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବା’ ଅର୍ଥ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବା ।

୨. ଅର୍ଥ— ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମନସର ଅସିଦ୍ଧି ଘଟାଇ ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲା ।

୩. ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ‘ମନ୍’ ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପହସ୍ତ ବା ଝର । ଚେଷ୍ଟା ଯାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୟାରୁ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ମିଳେ ତାହାକୁ ‘ମନ୍’ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ‘ସରାଫ୍’ ଚିରିର ପକ୍ଷୀ ଜାତୀୟ ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ବୁଝାଏ । ଏଠାରେ ଏହି ଆୟତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହି ସହରଟିର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଇମ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରିମାଣରେ ଖାଅ ଏବଂ (ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟଦେଇ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଟମସ୍ତକ ହୋଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଏବଂ କୁହ, “(ହେ ପ୍ରଭୁ !) ଆମେମାନେ ନିଜ (ପାପ) ଭାର ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ ମିନତି କରୁଅଛୁ” ; ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସକଳ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି ଘଟାଇବୁ ।

୬୦. ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା (ସେମାନେ) ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କଥା ବଦଳାଇ (କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି) ଦେଲେ ; ସୂଚନା ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ, ଆକାଶରୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କଲୁ ।

୧୨

୬୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ କଳକରିଷା କଲେ ଆମେ (ତାହାକୁ) କହିଲୁ, “ନିଜ ଯକ୍ଷରେ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ପଥରକୁ ଆଘାତ କର” ; ଫଳରେ ତହିଁର ବାରଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା, (ଓ) ସୂଚକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ନେଲେ ; (ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ। ଦୃଷ୍ଟିକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ ।”

୬୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥଳର ଖାଦ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବୁ ନାହିଁ ; ସୂଚନା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେତେକ ଭୂମିକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା— ପନିପରିବା, ଲାଜୁଳି, ଗହମ, ମଶୁର ଓ ପିଆଜ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାବୁ” ; (ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିକୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? ତେବେ କୌଣସି ସହରକୁ

وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ مُبْعَدًا اَوْ قَوْلًا اِحْطَةً نَّغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاسْرِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ⑥

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا رِيْجًا مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ⑦

وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا قَالَ لَهُمُ كُلُّكُمْ رِزْقًا مِنَ اللَّهِ وَلَا تَغْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ⑩

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِنْ الْأَرْضِ مِثْلًا بِقُلُوبِنَا وَنَضَابِهَا وَفُؤُومَهَا وَعَدَسَهَا وَصَلَوَهَا قَالَ اسْتَبْدِلُوا بَيْنَ يَدَيْهِ هُوَ الَّذِي يَخْتَارُ لَكُمْ مِنْهَا مِمَّا يَشَاءُ ⑪

୧. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଯେତେବେଳେ ମିଶର ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସିନା ନାମକ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କିନ୍ତୁ ଆଉ ଆଉ ପାରୁନା ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କେତେକ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ବସତି ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତଜଙ୍ଗଲୀୟ ମାନବର ଉପାଦାନତା ଦୂର କରିବା ସକାଶେ ସେହି ବସତି ମାନବରେ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ସେପରି କୌଣସି ସହର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଚାଲିଯାଅ ; (ସେଠାରେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୋଡୁଅଛ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ ;" (ତେବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସମୟ ପାଇଁ ଲାସ୍ତିତ ଓ ଅସହାୟ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବା ଓ ସାମା ଲଘ୍ୱନ କରିଥିବା ହେତୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପାପ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟି) ହେଲା ।

୧୮

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକରିଛନ୍ତି ଓ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ସାଦି (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ (ତେଜୁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ-ଠାରେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର (ଉପସ୍ଥଳ) ପ୍ରତିପଳ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ତତଃ ତୁ ତି ପାଇଁ) ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁର (ପର୍ବତ)କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଲଟ କରିଥିଲୁ (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) ଯାହା (କିଛି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ଦୂର ଭାବରେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୨୫. ପୁନଶ୍ଚିତ ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ପରେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଓ କରୁଣା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତ ।

لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَصُرِبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءٌ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٩﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مِمَّا آتَيْنَاكُمْ بَقْوَةً وَادْكُرُوا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧତା ବଶତଃ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଇଚ୍ଛୁକ ଆଦି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ସାପନ କରି ଓ ସତ୍ତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପାଦନ କରି ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସୂଚନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି— ସେ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇଥାଉ କି ମୁସବ୍ବିମାନ ହୋଇଥାଉ— କେତେକ ବର୍ଷର ସକଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ଓ ପାଳନ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଅନ୍ତ-ଏକ କେବଳ ମୌଖିକ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୬୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ପରିଶ୍ରାମ) ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ କଣିଅଛ ସେହିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକ୍‌ଧାର୍ମାତମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ (ଥାଇ) ସବର୍ତ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାମଲଭାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ଦୃଷ୍ଟି ବାନର (ସ୍ୱଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।"

୬୭. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ସେମାନଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ (ସ୍ୱରୂପ) କରିଦେଲୁ ।

୬୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋ-ବଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି;" ସେମାନେ କହିଲେ, "କ'ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେପରି ମୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିଭାବେ ଅଜ୍ଞଙ୍କର ଶରଣଶିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।"

୬୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ସ୍ୱାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗୋଛ) କିପରି ?" ସେ (ମୁସା) କହିଲେ "ସେ (ଅଜ୍ଞ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗାଈ ଯାହା ବୁଢ଼ା ହୁଏ କି ବାଲୁରା ହୁଏ, ବରଂ ତାହାର ମଝାମଝି ଓ ବୟସସ୍ତ୍ରାପ୍ତ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହାକୁ ପାଳନ କର ।"

୭୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ (ପୁଣି) ସ୍ୱାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ତା'ର ରଙ୍ଗ କିପରି ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ସେ (ଅଜ୍ଞ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ କପରା ରଙ୍ଗର ଏକ ଗାଈ ତା'ର ରଙ୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ହୁଏ ।"

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا قِرْدَةً خَاسِينَ ﴿٦٦﴾

وَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْهَبُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَجِدُكَاهُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكَرُّ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ أَنَّى يُفْهِمُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْثُهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿٧٠﴾

୧. ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶନିବାରକୁ ପର୍ବତ୍ର କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେଦିନ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ଉପସନା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । (Exodus 20:11)

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପୁଣି) ସ୍ୱାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗାଈ) କିପରି ? କାରଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାରର (ସବୁ) ଗାଈ ଏକା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବୁ ।”

୭୨. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହୁଛନ୍ତି କି ସେ ଏପରି ଏକ ଗାଈ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ ଯୋଗ ହୋଇ ହଜ କରେ ନାହିଁ କି କମିରେ ପାଣି ମଡ଼ାଏ ନାହିଁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଷ୍ପସବବ ଓ ତା’ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ (ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ) ନାହିଁ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ (ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ବାସ୍ତବତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ;” ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ ।

୭୩

୭୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା (କରିବାର ଦାବି) କଲ; ତା’ପରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ଗୋପନ କରୁଥିଲ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ସ୍ୱକାଶ କରିଦେବେ ।

୭୪. ତା’ପରେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ତା ସହିତ ଘଟୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଘଟଣା ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରି ଦେଖ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବ”; ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ମୂର୍ତ୍ତି (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ସଦାନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

୧. ଏହା ଦବରତ ଇସ୍ରା(ଅର୍ଥାତ୍ ସିଣ୍ଡ)ଙ୍କ କୁଶଳିତ ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ । ଏ ସଂସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋଟର ପାଇଁ ସ୍ପେଶାଲ କୁଶଳ ଉପରକୁ ଆଗେଇଣ କରିଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଇନ୍ଦୁମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ରାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶଳିତ କରାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇ ରଖି କରିଥିଲେ । ଜୀବିତାନ୍ତରେ କୁଶଳ ଓ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଜୀବିତ ରହିପାରେ ଏହା ଉଚ୍ଚତମ ପୁଷ୍ଟିର କେବଳ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁଛି । ଅତଏବ ‘ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲ’ର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦାବି କଲ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ଉପାୟ ବଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ଧରଣୀ ଅନୁସାରେ ଯିଏ ମୃତ ଥିଲେ ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ପ୍ରତିପାଦିତ କରନ୍ତି ।

قَالُوا اِنَّا لَنَرٰكَ يٰيُنٰى لَنَا مَا يَحْيٰى اِنْ اَبْقَرْنَا شَبَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾

قَالَ اِنَّهُ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ زَادُوْلُ شَيْءٍ اَلْمَرَضِ وَلَا تَسْقِ الْحَرَّةَ مَسْلَكَةً لَا شَيْءَ فِيْهَا قَالُوا اِنَّنِيْ جَعَلْتُ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٢﴾

وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاٰدَرْتُمْ فِيْهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٣﴾

فَقُلْنَا اَصْرَبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُخَيِّ اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏହାପରେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଗଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ପଥର ଭଳି ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କଠିନ ଅଟେ; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ (ପଥର) ଅଛି ଯହିଁରୁ ବସ୍ତୁତଃ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପାଣିଗଲେ ଚାହିଁଲୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୁଏ; ଏ (ହୃଦୟ) ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଭୟରେ (କ୍ଷମାକ୍ଷୀ କରୁ କରୁ) ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେବିଷୟରେ କଦାପି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୭୬. ତେବେ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! କ'ଣ ତୁମମାନେ ଆଶା କରୁଅଛ ଯେ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମ) ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିନେବେ ? ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ପରେ ତା (ଅର୍ଥ)କୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏ କାର୍ଯ୍ୟର କୁପରିଣାମକୁ) ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୭. ଏବଂ ଯେବେ ଏ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଧାସକାରୀଙ୍କୁ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ବନ୍ଧାସକାରୀ ଅଛୁ.” ଏବଂ ଯେବେ ପରସ୍ପରକୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ (ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାରୋପ କରି) କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଉଛ ? ଫଳରେ ସେମାନେ ତତ୍ପରା (ଅର୍ଥାତ ନିଜ ଖାନ ଦ୍ଵାରା) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବେ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୭୮. କ'ଣ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେତେକ ନିରକ୍ଷର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେତେକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ (ନିଜ ଧର୍ମ) ଗୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଖାନ୍ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅତୁମାନ (ଉପରେ) ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَخَرَّجُ مِنْهُ الْآثَرُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٥٥

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِطُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٥٦

وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضٍ مِنْهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا لَهُمْ سَمًّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجِكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٥٧

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٥٨

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا وَإِنَّهُمْ لَآئِقًا يُظَنُّونَ ٥٩

୮୦. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟରେ ଗ୍ରହ ରଚନା କରନ୍ତି, (ଏବଂ) ପରେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ; ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ରଚନା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ରହିଅଛି ଏବଂ” ସେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ (ମଧ୍ୟ ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ।

୮୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅଳ୍ଲୁ କେତେକ ଦିବସ ବ୍ୟତୀତ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଅଛ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ କେବେହେଁ ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଥବା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କହୁଅଛ ଯାହା ସଂଜ୍ଞାତରେ ତୁମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

୮୨. ବହୁତ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାପ ଅର୍ଜନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସେମାନଙ୍କୁ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ) ପରିବେଷିତ କରିବ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସରକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରାମା ହେବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଚିରକାଳ) ରହିବେ ।

ଭୂ:୧୦

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଉପ୍ରାନ୍ତକାଳ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅନୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କାହାରି ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପିତା ମାତା, ଆତ୍ମା, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନୀତ ବ୍ୟବହାର କରିବ ତଥା ସୁରାଗୁରୁପେ ନମାଜ ପଠ କରିବ ଓ ‘ଜକାତ୍’ ଦେବ, କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ଲୁ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ।

قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كَتَبْتُ بِيَدِيهِمْ وَيَوْمَ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

وَقَالُوا لَنْ تَنْصُرَ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتُخَذُ تُمٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ فَلَنْ يَخْلُفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ ۖ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

୮୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ନିଜେ ନିଜକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ) ସ୍ବଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ବାକାର କରିଥିଲ ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଏହି ଅଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବଦା) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଆସୁଅଛ ।

୮୭. ତଥାପି (ଏପରି ଅଜ୍ଞାନର ସତ୍ତ୍ବେ) ତୁମେମାନେ ହିଁ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରୁଅଛ ଏବଂ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ବ) ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ବଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଅଛ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ (ଗୃହରୁ) ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବୈଧ କରା ହୋଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ ଏକ ଅଂଶକୁ ବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଅବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ? ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଇହ-କାଳରେ ଅପମାନ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅମନୋସାଗା ନୁହନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରକାର ବଦଳରେ ଇହକାଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରାଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସକାର) ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଭ: ୧୧

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଦାବ୍ବ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ ଦେଇଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ଆମେ (ସେହି) ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯୋହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣ, ତାଙ୍କ ପରେ) ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କ ନବନ ଇସାଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ସକାଶ୍ୟ ସମାଜମାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ବାରା ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ସ୍ବଦାନ କରିଥିଲୁ; (ମୋତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ) ତେବେ (ତୁମେମାନେ ହିଁ କୁହ) କ'ଣ (ଏ କଥା ଅସମାଚାର ନୁହେଁ କି ?) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରାସୁଲ

୧. ଦେବଦୂତ ଜିହାଜଲଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନାମ 'ରୁହୁଲ କୁହୁଦ' ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା ।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٦﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ نَظَاهِرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسْرَى تَقْدُواهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا آخِذٌ فِي الْعَذَابِ الَّذِي نَزَّلْنَا بِهَذَا الْقِتْمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَافُ عَنْهُمْ عَذَابُ اللَّهِ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَقَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲ ଏବେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅସହକାର (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରିଥିଲ ? ସୁତରାଂ କେତେକ (ରହୁଳ)ଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲ ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ।

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆବରଣ ଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଅଛି ; (କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପରି) ଚାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ।

୯୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଲ୍ଲହଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ଯଦିତ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅଲ୍ଲହଠାରୁ) ବିଜୟ ରିକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଗଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଇଣ୍ଡିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ରହିଅଛି ।

୯୧. ସେ ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗହ୍ଫିତ ଯାହାର ବିନିମୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିନିମନ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ (କାହିଁକି) ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ରଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵପ୍ନ ହୃଦୟ ତାହାକୁ ନିଜର କୃପା ସଦାନୁ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୋପ ହିଁ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହେଲେ ଏବଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ।

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ଅଲ୍ଲହ ଯାହା (କିଛି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସକର,” ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ;” ଏବଂ ଏପରି କହି ସେମାନେ ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୋଣାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସେହି ବାଣୀକୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ସତ୍ୟ (ସୂଚିତ) କରି (ସ୍ପଷ୍ଟ) ମଧ୍ୟ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହୋଇଅଛି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲ ?”

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَتَفَرِّقُونَا كَذِبْتُمْ وَقَوْمُنَا نَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ
فَنَسَا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا لَفَرُّوا بِهِ ۖ فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى
الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُ لَكَفِيرٌ ۚ ﴿٩١﴾

يَسْمَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا ۖ إِنَّا أَنْزَلْنَا
بَعِيثًا أَن يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۖ وَلِكُفْرٍ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ فُتِلَ لَهُمْ تَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَلَوُا نُفُوسًا
أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَكَفَرُوا بِمَا وَرَّاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۖ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମୁସା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ସେନା ପର୍ବତକୁ ଯିବା ପରେ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ପୂର୍ବକ (ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପରେ) ବାଛୁରୀକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୯୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁର ପର୍ବତକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) “ଆମେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ସମୋଧନ କରାଯାଉଥିଲା) ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ “(ଅତି ଉତ୍ତମ) ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆମେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଅଛୁ ;” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ବାଛୁରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଛୁରୀ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଭାବର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟ (ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଅଛ) ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ଅଟେ ।”

୯୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ନିକଟରେ ପରକାଳର ନିବାସ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯଦି (ଏ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର ।

୯୬. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ମନେରଖ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଯାହା କିଛି କର୍ମ ଆଗକୁ ସେରଣ କରିଛି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِّنْ بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٦﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْعُوا ۚ قَالُوا سَبْعْنَا وَعَصِينَا
وَأَشْرَيْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ يَسِّرَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيَّانَا نَكُفِّرُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَنْ يَتَسَوَّاهُ أَبَدًا ۚ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁର ପର୍ବତର ପାଦ ଦେଶରେ ଠିଆ କରାଇଥିଲୁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସହିତ ‘ମୁବାହରା’କର (ଅଧ୍ୟାୟ ୩:୬୭ ଦୃଷ୍ଟକ) । ମୁବାହରା ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କେଣ ଅନ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦେଇ ଅଲକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଗର୍ହିତ ନ୍ୟାୟ ଲିଖା କରିବା ।

୯୭. ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲିମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଲାଭାଦିତ ଥିବାର ପାଇବ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟତାକୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପରମାୟ ପାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ଅଥଚ ତାହାର (ଦୀର୍ଘ) ପରମାୟ ପ୍ରାପ୍ତି ତାହାକୁ ଶାସ୍ତିର ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلِيَجْزِيَهُمْ أَجْرَ النَّاسِ عَلَى حَبْوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
 أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ لَفَسَدَ وَمَا هُوَ
 بِمُزَحِّجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

ରୁ:୧୨

୯୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ କିତ୍ତାଲ୍ଲହ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ)କୁ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି ତଥା ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛି ।”

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
 بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

୯୯. ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର, ତାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କର ତଥା କିତ୍ତାଲ୍ଲହ ଓ ମିକାଲ୍ଲହଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ (ଏପରି) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ।

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରଶଂସା ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ କେ’ଣ ଏହା ଅସମାଚାର କୁହେଁ ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନେ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ; (ସେତିକି କୁହେଁ) ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

أَوْ كُنَّا وَعَهْدًا عَهْدًا ابْتَدَأَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରସୁଲ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲ ଆସିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ଅଟନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନୂତନ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ନିଜ ପୃଷ୍ଠ ଦେଖି ଏପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
 مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ أَنْ يَكْتُبَ
 اللَّهُ وَرَاءَهُمْ ظُهُورَهُمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଏବଂ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମ)ମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପଛର ଅନୁସରଣ କଲେ ଯାହାକୁ ସୁଲେମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ବ କାଳରେ ତୋହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନଥିଲେ; ବରଂ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ମୁକ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଉଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ସେହି ବିଷୟର ମଧ୍ୟ ଅନୁକରଣ କରୁଥିଲେ) ଯାହା ବାବିଲୋନର ହାରୁଡ଼ ଓ ମାରୁଡ଼ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା; ଅଥଚ ସେ ଦୁହେଁ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) କାହାରିକୁ (କିଛି) ଶିଖାଇ ନ ଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କହି ଦେଇ ନଥିଲେ ଯେ ଆମେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦୁ) ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ମୁତୟନ ହୋଇ ଅଛୁ; ତେଣୁ (ହେ ସମୋତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ! ଦୁମେମାନେ ଆମ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କର ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏ ଦୁହିଁଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ, ପତି ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଏହା ଧ୍ୱାରା କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ କରୁ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତମାନେ) ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଏମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ଅଥଚ (କୌଣସି) ହିତ ସାଧନ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ
مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَ ۖ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم بِضَٰرِينَ
بِهِ مِنْ أَحَدٍ ۚ إِلَّا يَذَّارِنَ اللَّهُ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي

୧. ବହୁତ ଏ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମାନକ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧରଣର ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ମହିଳା ବିଶ୍ୱାସ କଲାପରେ ପ୍ରାୟତଃ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ତଥ୍ୟ ନିଜ ପୁମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବରାଉ ନଥିଲା । ସେହିପରି ଜଣେ ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି କଲାପରେ ଯଦି ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ନ କରିଛି ତେବେ ସେ ନିଜ ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାୟିତ ରଖୁଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକେ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ଉପଦେଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟୁଥିଲା ।

୩. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ଇବ୍ରାହୀମାନେ ଦୁଇଥର ଖତ୍ୟୟ କରି ସାର୍ବଭୂମି । ପ୍ରଥମ ଥର ସେମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱପ୍ନଦତ୍ତ ଗଠନ କରି ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିଲେ ଯେ ସୁଲେମାନ ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ପିତୃକାପୁତକ । ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଦେଶକୁ ବିତାଡ଼ିତ ହେଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସେମାନେ ହାରୁଡ଼ ଓ ମାରୁଡ଼ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାବିଲନ୍ର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ୟୟ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଓ ମେଦର ରାଜାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହୀମାନେ ବାହରରେ ରହୁଥିବା ଦେଉଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମୟ ଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହି ଖତ୍ୟୟ ସଫଳ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, କ'ଣ ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖତ୍ୟୟ କଲେ ସଫଳ ହେବେ ? ନା, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ରସୁଲ । ବହୁତ ପରାସ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତ କରି ସେମାନେ ତାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜାଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ଘଟିଲା ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅକୃତକାରୀ ହେଲେ ।

ପଛା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

୧୦୪. ଏବଂ ଯଦି ଏ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଠାରୁ (ମିଳିବ) ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

ରୁ: ୧୩

୧୦୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମୋପନ କଲାବେଳେ) 'ରାଏନା' କୁହନାହିଁ, ବରଂ 'ଉନ୍-କୁରାନା' କୁହ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ କଥା (ମନଦେଇ) ଶୁଣ ; ଏବଂ (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବା ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଲ୍ୟାଣ ସୂଚିତ ହେବା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ (ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ସଦାନୁକମ୍ପା କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ تَشَاءُ لَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

مَا يَدْعُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَاءَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ غَيْرِ مَنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

୧. ଆରବ ଭାଷାରେ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତି କାହାରି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ 'ରାଏନା' କୁହନ୍ତାହା । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପରପୁର ପହିଳ ସମ୍ପାଦକ ହୋଇ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ରାଏନା ଅର୍ଥ— ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମୋପନ ବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ରକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାଏନା ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଉନ୍-କୁରାନା' କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମହାଭାର ! ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ତଥା ଏପରି ରୀତିରେ କଥା କହନ୍ତୁ ଯେପରି ଆମେ ଶୁଣିପାରିବୁ । ଏହି ଆୟତ୍ରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ରାଏନା କୁହନାହିଁ । ସମବେଶ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟିତ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ଓ ତୁମେ ପରପୁର ସମ୍ପାଦକ । ତେଣୁ ତୁମମାନେ ଉନ୍-କୁରାନା କୁହ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବଢ଼ାଇ ରହିବ । ତେଣୁ ତୁମମାନେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଏନା ବା ଉନ୍-କୁରାନା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଆମେ ଯେବେ କୌଣସି ବାଣୀକୁ ରହଂ କରୁ ବା ବିସ୍ତରଣ କରାଉ, ତେବେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତର ବା ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ (ବାଣୀ) ପୁନର୍ବାର (ସଂସାରକୁ) ଆଣି ଥାଉ ; କ'ଣ ଭୁମିକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଜ୍ଞାନ (ନିଜ ଇସ୍ତିଫାତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ?

୧୦୮. କ'ଣ ଭୁମିକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ କେବଳ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଭୁମିମାନଙ୍କର କୌଣସି ମିତ୍ର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୦୯. କ'ଣ ଭୁମିମାନେ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ସେହିପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ପଚରା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଭୁମିମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଛ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ବଦଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ବୁଝିନିଅ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୧୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଭଲରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ (ଜାତ ହୋଇଥିବା) ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଭୁମିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସାପନ କରିବା ପରେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରିଦେବେ ; ସୁତରାଂ ଅଜ୍ଞାନ ନିଜର ଆଦେଶ ସେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଉପେକ୍ଷା କର ; ଅଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ।

୧୧୧. ଏବଂ ନିୟମାନୁସାରେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତଦିଅ ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଭୁମିମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଆଗଭୁରା ପଠାଇବ ତାହାକୁ ଭୁମିମାନେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଜ୍ଞାନ ଭୁମିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

لَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٨﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءً

التَّبِيلِ ﴿١٠٩﴾

وَدَكَيْتُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ

إِيمَانِكُمْ كَفَارًا ۚ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا

حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَاقْبُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَرِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଏହାର ମର୍ମ ଭୁଲେ । ବରଂ ଏହାର ଅସଦ୍ ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାଠାରୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେଉଁ ଆସନ୍ତି ଅଥବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତର ମାଧ୍ୟମ ସ୍ୱରୂପ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକଟିତ କରାନ୍ତି ।

ଚାକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ଆୟତ ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଭୁଲେ । ଯଦି ଏହାକୁ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଆୟତ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଆୟତର ଅର୍ଥ କୋରାନ ଓ ଇସ୍ତିଫାତ କୌଣସି ଅଂଶ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମାପନ ହେବ । ଅତଏବ ଆୟତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ହିଁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଅଂଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜ୍ଞାନ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେହିପରି ବା ତା'ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଏ । ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଦ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୧୨. ଏବଂ ସେ (ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ସ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବୁଝା ଅଭିଳାଷ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହା ହେଲେ ନିଜର ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର ।”

୧୧୩. (କୁହତ ଭଲ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ରବେଶ କରିବେ) ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଯେ କେହି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରେ ତାହାଲାଗି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତୀତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦୟାହୀନ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଭୂ:୧୪

୧୧୪. ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କୌଣସି (ସତ୍) ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥ ନାହାନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଇହୁଦୀମାନେ କୌଣସି (ସତ୍) ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥ ନାହାନ୍ତି; ଅଥଚ ଉଭୟେ ସେହି ଏକା (ତୈରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି; ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ସେହିପରି କହୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ରହିଛି କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମାମାଂସା କରିବେ ।

୧୧୫. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ (ହୋଇପାରେ) ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଏ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ; (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ଥିତି) ଭୟଭୀତ ନ ହୋଇ ସେ (ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ) ସ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଅପମାନ ଓ ପରକାଳରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୬. ପୂର୍ବ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିବ ସେହି ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅସ୍ଥିତ ପାଇବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୧. ଏହି ଅଂଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଓ ପରେ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ରାଜ କରିବ ।

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرًا يَتْلِكَ أَمْ أَنْتُمْ مُنْكَرُونَ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُخَلِّمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُدْخَلَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسُئِلَ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ;” (ସେମାନଙ୍କ କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ) ସେ ପବିତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାର ଉତ୍ତରରେ) ବରଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର; ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ।

୧୧୮. (ଅତୀତର କୌଣସି ନମୁନା ବ୍ୟତିରେକେ) ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ (ସୃଷ୍ଟି) କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ସେ ସମ୍ପଦରେ ସେ କେବଳ ଏତିକି କହନ୍ତି ‘ହୋଇଯା’, ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ) ଅଜ୍ଞ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲାହ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ) କଥା କହୁନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ?” ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଭାବ କହୁଥିଲେ ; ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ସମରୂପ ଅଟେ ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ନିଦର୍ଶନକୁ ସୃଷ୍ଟିଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ (କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି) ।

୧୨୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ; ଏବଂ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୨୧. ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେ ଇସ୍ରାଂ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କେବେହେଁ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ;” ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ (ଲାଭ) ପରେ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେନାହିଁ ।

୧୨୨. ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ସେମାନେ ତାହାର (ସେହିପରି) ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେପରି ତାହାର ଅନୁସରଣ କରାଯିବ କଥା ; ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଦୃଢ଼) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ فَنُتُوْنَ ﴿١١٨﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓءُ اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٩﴾

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَا يَكْلِمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِنَا
اٰيَةً كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١٢٠﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَنَذِيْرًا ۚ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
اَصْحٰبِ الْاَجْحٰمِ ﴿١٢١﴾

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰى تَتَّبِعَ
مِلَّةَهُمْ ۚ قُلْ اِنْ هٰدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهٰدِىُّ ۚ وَلَیِّنْ
اَتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَاِنَّكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّرٰٓئِیْ وَلَا تَصِیْرُ لَیْسَ

اَلَّذِیْنَ اٰتٰیهِمُ الْكِتٰبَ یَنۡلٰوْنَهٗ حَتّٰی تَلَٰوَنَهٗ اُولٰٓئِكَ
یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمَنْ یَّكۡفُرۡ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾

ରୁ:୧୫

୧୨୩. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସତ୍ତାମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ସାଧାରଣତ୍ୱ ପୁରଣ କର ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَ اِنِّىْ فُضِّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾

୧୨୪. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର (ଆଦେ) ସୃଷ୍ଟିବଦଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ସକାରର ସୃଷ୍ଟିପୁରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿١٦﴾

୧୨୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କେତେକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା କରିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରିଲେ; (ତା'ପରେ ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଇମାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା) ନିଯୁକ୍ତ କରିବୁ;” (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ଏବଂ ଆମ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା ନିଯୁକ୍ତ କର”; (ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “(ଆଜ୍ଞା, କିନ୍ତୁ) ଆମ ସୃଷ୍ଟିଶ୍ରୁତି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।”

وَ اِذْ اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُبِّيْهُ بِكَلِمٰتٍ فَاتَمَّهَنَّ ۚ قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمٰمًا ۚ قَالَ وَمِنْ دُوْرِيْٓنِ ۚ قَالَ لَا يَبْتٰلُ عَهْدِيْ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି (କାବ) ବୃକ୍ଷକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଏକତ୍ରିତ ହେବା ସ୍ଥାନ ଓ ଶାନ୍ତିପାଠ ବୃଦ୍ଧି ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ (ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ କି) ‘ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଠିଆହେବା ସ୍ଥାନକୁ ନମାଜ ପାଠ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର’, ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଈଲଙ୍କୁ ତେରାବନ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ

وَ اٰذْجَعَلْنَا الْاٰبِيْنَ مَثٰبَةً لِّلنَّاسِ وَاٰمَنَّا وَ اٰتٰخَذْنَا
مِنْ مَّقَامِرِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٔ ۚ وَ عَهْدًا ۤاِلٰى اِبْرٰهِيْمَ

୧. ଏହା ଏପରି ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକତ୍ର ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବା ସେହିଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଉଭୟ ପଦପୁରୁଷ ପୂରଣର ମିତ୍ର । ଏହା ‘କାବ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । କେତେକ ହବିସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ତଥା କୋରାନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରକରେ କା’ବା ପର୍ବ ପ୍ରଥମେ ହବିସର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ପରେ ହବିସର ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ର ଇସମାଈଲଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜ ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମୟକ୍ରମେ ଏହା ଏକ ବିସ୍ତ୍ରାବିତ ହେଲା । ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ହବିସର ମହକଦ୍ଦର ଆବିର୍ଭାବ ବେଳକୁ ଏଥିରେ ୩୬୦ଟି ବିଗ୍ରହ ଥିଲା । ସମଗ୍ର ମଦ୍ୟୁସାସମାନଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧକରି ସେ ପୁନର୍ବାର ଏହାକୁ ଏକ-ଅଜ୍ଞାନ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ଏହା ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜାତି ଓ ସହର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କା’ବ ଓ ମକ୍କା ଅତ୍ୟାବଧୂ ସେହିପରି ବିଦ୍ୟମାନ ଆଜି ନିରାପତ୍ତ ଓ ପୁରଣା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଗୃହକୁ 'ତଫ୍ଫାଫ'*, 'ଏତକାଫ'*, 'ରୁକୁ' ଓ 'ସିକବା' କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶୁଦ୍ଧ ପୂତ ରଖ ।

୧୭୭. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ) ଏକ ଶାନ୍ତିମୟ ସହରରେ ପରିଣତ କର ଏବଂ ଏହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଠାରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ପାକ ସ୍ଥାନ କର ; (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, "ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଜ ସ୍ଥାନ କରିବୁ ; ପରେ ତାହାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବୁ ; ଏବଂ (ଏହା) ଅନ୍ତତଃ କୁପରିଣାମ ଅଟେ ।"

୧୭୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ (ତାଙ୍କ ସହିତ) ଇସମାଈଲ ମଧ୍ୟ (ଏବଂ) ଇସ୍ମାୟ କରୁଥିଲେ ଯେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ଏହି ସେବାକୁ) ଗ୍ରହଣ କର ; ତୁମେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।"

وَأَسْمِعْ أَنْ طَهَّرَ ابْنِيَّ لِلطَّائِفِينَ وَاللَّيْفِينَ
وَالزَّكَّاءِ السَّجُودِ ﴿١٧٧﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٧٨﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَأَسْمِعُ
رَبَّنَا نَقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٧٩﴾

* 'ଏତକାଫ' ର ଅର୍ଥ ଏକାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନମୟ ହେବା । ପବିତ୍ର ଭଗବତ ମାସର ବିଷୟ ଦିବସର ଅପରାହଣ୍ୟକୁ ସେହି ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମସଜିଦ୍ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏକାନ୍ତବାସ ବ୍ରତ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା, କପ ଓ ଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ । କେବଳ ଉପବାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରିପାରନ୍ତି । ଏପରି ଏକାନ୍ତବାସକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାଂସାରିକ ବନ୍ଧନ ଓ ବିଷୟ ବିଚାରରୁ ଦୂରେଇ ରହି କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା, ନିଜର ଦୋଷଗୁଡ଼ି ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାନ୍ତରିଣୀ କରିବା, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରିବା, ସାଧ୍ୟାରୁପାରେ ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଆଦି ପ୍ରଣୟନରେ ନିଯୋଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ବ୍ରତ ଆତ୍ମ-ଶୁଦ୍ଧି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ପରିସ୍ପଷ୍ଟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜୀବଦଣ୍ଡରେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ତଫ୍ଫାଫ, ରୁକୁ ଓ ସିକବା ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ପାଇଁ ପରିଚାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

* ଏହି ଗୃହର ପ୍ରଥମ ନିର୍ମାତା ଜିଏ, ଏ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ହଦିସ, ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ ୩ର ଆୟତ ୯୭ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪ର ଆୟତ ୩୮ ରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବହୁପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ ଇବ୍ରାହିମ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କା'ବା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଂସାରର ପ୍ରଥମ ଗୃହର କିଛି ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସବଶେଷ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା । ଅତଏବ ସେ ଏହାହିଁ ଉପରେ କା'ବା ର ପ୍ରାନ୍ତନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

୧୨୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ପୁନରାୟ ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମ ଦୁହିଁକୁ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ (ଭକ୍ତ) କରି ଏବଂ ଆମର ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଏକ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମର (ଯଥୋଚିତ) ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ଶିଖାଅ ଏବଂ (ନିଜ) ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଆମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୧୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ପୁଣି ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଉପାଳଙ୍କୁ ଆବିର୍ଭାବ କରାଅ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ବାଣୀ ପାଠକରି ଶୁଣାଇବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଓତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।”

ଭୂ: ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନିଜକୁ ବିନାଶ କରିଥାଏ ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପରିହାର କରିପାରେ ? ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବେ ।

୧୩୨. ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “(ଆମର) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ,” ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇସାରିଛୁ ।”

୧୩୩. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସେହିପରି ଯାକୂବ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ) ଏ ବିଷୟରେ ଚେତାବନା ଦେଲେ, (ଏବଂ) କହିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଧର୍ମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କଦାପି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କର ନାହିଁ ।”

୧୩୪. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଯାକୂବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ? (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମ ଅନ୍ତେ କାହାର ଉପାସନା କରିବ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମର ତଥା

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرَيْتِنَا أُمَّةً
مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٠﴾

رَبَّنَا وَإِئْتِ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣١﴾

وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ قَوْلِهِمْ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَكِنْ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٢﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿١٣٣﴾

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنَهُ وَيَعْقُوبُ يُبَيِّنُ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯାକୂବଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହ ମହଲ୍ଲହ ମହଲ୍ଲହ ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା କରିଛନ୍ତି ।

ତୁମ ପିତୃ-ପିତାମହ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଜଲ ଓ ଇସହାକଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ, ଯେ କି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ, ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ଅଟୁ ।”

୧୩୫. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଲୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପରୋଧିବ ନାହିଁ ।

୧୩୬. ଏବଂ (କେଣ ତୁମେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ) ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ଇନ୍ଦୁବା ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୋଇପାଆ, (ତାହାହେଲେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “(ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ (ଅନୁସରଣ କର) ଯେ କି (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାଦୂତର୍ଥା ଥିଲେ ଏବଂ (ମନେରାଖ ଯେ) ସେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଥିଲେ ।”

୧୩୭. ତୁମେମାନେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯାହାକି ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାଜଲ, ଇସହାକ, ଯାକୁବ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଯାହା କିଛି ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଯାହା କିଛି (ଅବଶିଷ୍ଟ) ନବିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା (ଏ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ି ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ (କୌଣସି) ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାବହ ଅଟୁ ।”

وَاللّٰهُ اَبَاكُمْ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٥﴾

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٦﴾

وَقَالُوا كُذِّبُوا هُوَ اَوْ تَصَارٰى تَهْتَدُ ۚ وَقُلْ بَلْ
مِلَّةٌ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٧﴾

قُولُوْا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى
اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيٰعْقُوْبَ ۚ وَالْاَنبِيَاۡ
وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ
لَا نَفَرٌ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

୧. ଯଦି ପ୍ରଥମ ଆବତତାୟଙ୍କୁ ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅବତତାୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନୋହୁଁ । ତିନୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବା ନବି ଆସିଥିବା ବିଷୟକୁ କେବଳ ଇସଲାମ ଦ୍ୱାରା କରେ (୩୫: ୨୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ “ପର୍ଥକ୍ୟ ନୁହେଁ ନାହିଁ”ର ଅର୍ଥ ଏବେ ମୁସଲିମ ଜିନ୍ଦା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଦ୍ୱାରା କରେ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏହାକୁ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଦି ସମାନ (ପୂର୍ବରୁ କୋରାନ ୨: ୨୫୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୩୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେ ଲୋକମାନେ (ଏହିପରି) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକ୍ଷା) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ତେବେ (ଧରିନିଅ ଯେ) ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇଛନ୍ତି : ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେମାନେ କେବଳ ବିଭେଦ (କରିବ) ପାଇଁ (ଅତି ବଡ଼) ଅଛନ୍ତି : ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ (ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ)ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ସେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୩୯. (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ଆମେମାନେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସୁଣାବଳୀ (ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ) ଓ ସୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଉପାସକ ।

فَإِنْ آمَنُوا بِبَشِيرٍ مَّا أَمْنُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً زُيِّنُوا لَهُ الْعِلَادُونَ ﴿١٣٩﴾

୧୪୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଷୟରେ କଲହ କରୁଅଛ ଯଦିତ ସେ ଆମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାପର (ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ) ଅଛୁ ।”

୧୪୧. (ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ !) କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଏହା) କହୁଅଛ ଯେ ଇବ୍ରାହିମ୍, ଇସମାଇଲ୍, ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ୍ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସତ୍ତ୍ୱାନମାନେ ଇହୁଦୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଥିଲେ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଧିକ ଜାଣ ନା ଅଲ୍ଲହ ?” ଏବଂ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ତା ନିକଟରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖେ ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅପରିଷ୍କାତ ନୁହନ୍ତି ।

قُلْ اتَّخَذُنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ خَاشِعُونَ ﴿١٤٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ إِنْ إِبْرَاهِيمُ وَإِسْمَاعِيلُ وَإِسْحَاقُ وَيَعْقُوبُ وَالْأَسْبَاطُ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ أَمْرَ اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

୧୪୨. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଳାସ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପଡ଼େଇବ ନାହିଁ ।

تِلْكَ أُمَّةٌ فَذَلَّتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

ଭାଗ-୨

୧୫୭

୧୪୩. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନେ ଯେଉଁ କିବ୍ଲା* ଉପରେ (ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲେ କେଉଁ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଚହ୍ନିଲେ ଫେରାଇ ଆଣିଲା ?* ଯେବେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଅଲ୍ଲହର ହିଁ ଅଟେ ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ସ୍ୱର୍ଗର କରାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ସ୍ୱର୍ଗର କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୂପେ ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଯେହ୍ନିତରୁ ତୁମମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ହେବ, ଏବଂ ଏହି ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ହେବେ ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି କିବ୍ଲାକୁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ (ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉକ୍ତନରେ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆକାସର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ମାନ) ଜାଣି ପାରିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହ ସତପଥ ସ୍ୱର୍ଗର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କଠିନ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଏପରି ରୁହନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ; ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الْمَوْتِ كَانُوا عَلَىٰ آلِهَةٍ مَّشْرُوقٍ وَ الْمَغْرِبِ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُوْنُوْا شٰهَدًا عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شٰهِيْدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعِ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ اِيْمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَعَوُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾

୧. 'କିବ୍ଲା' - ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. 'କିବ୍ଲା' ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟଣା ମଦିନାରେ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ କା'ବା ଓ ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଥିଲା । ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କର କିବ୍ଲା ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଥିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମଦିନା ଆଗମନର କେତେମାସ ପରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜପାଠ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଲଭାଯମ୍ବା ବା ଦୈବଦାଣ୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥିଲା । ଫଳରେ ବୈତ୍ତୁଲ୍ ମୁକଦ୍ଦସ ଆଉ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଲା ନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣ କିବ୍ଲାକୁ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କବାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ କା'ବାର ନିକଟ କୌଣସି ବିଶେଷତ୍ୱ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉପାସନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଉଭୟ ସମାନ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଫଳରେ ମନରେ ଏକତା ଓ ଶୁଦ୍ଧିକାର ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥାଏ । ସେହିଦିନ ତାଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

୧୪୪. ଆମେ ତୁମର ଧ୍ୟାନ ବାରମ୍ବାର ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେହି କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଠାଇ ନେବୁ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ; ତେଣୁ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ୍' ପ୍ରତି ନିଜର ମୁଖ ବୁଲାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସି ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁଖ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ଗୌରାବ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କିବ୍ଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦେଶ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସ୍ଥେରିତ ଏକ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲୀ ତାହା ପ୍ରତି ବଦାପି ଅପରିଷ୍କାତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ (ମଧ୍ୟ) ଆଣିବ ତଥାପି ସେମାନେ ତୁମ କିବ୍ଲାରେ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କିବ୍ଲାରେ ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି (ଗୋଷ୍ଠୀ) ଅନ୍ୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)ର କିବ୍ଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସ୍ଥେରିତ) ଜ୍ଞାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିକାଷର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ ତୁମେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

୧୪୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏପରି ଚିହ୍ନିତ ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜର ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ହୃଦେ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୪୮. (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କେବେ ହେଁ ସନ୍ଦେହୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଟୁଥିବୁ ନୁହଁ ।

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମନବୀମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ନବୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧର୍ମନବୀମାନେ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧେ ମତରେ ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ହଜରତ ଇସ୍ଲାକୁ ଶୁଭ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ : ମସ୍ତୁତ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉପାସନା କରାଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ସେହିପରି New Testamentର ସ୍ୱହସ୍ତୀ 4:20ରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ଯେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାମାନ୍ୟତା କରି ଲୋକମାନେ ଚେରୁଜେଲମର ଏକ ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଇହୁଦୀମାନେ ଚେରୁଜେଲମର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିବ୍ଲା ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ ମତଭେଦ ଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ କେହି କାହାରି କିବ୍ଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

قَدْ نَرَى تَوَلَّيْتَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاوَاتِ فَلَسَوْ لِيَنَّكَ
قَبْلَهُ تَرْضَاهُمْ قَوْلٍ وَجْهَكَ سَطَرَ السَّجْدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ سَطْرَهُ وَإِنْ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَيْنَ آتَيْنَ الَّذِينَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلِّ آيَةٍ مَا تَبْعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْوَحْيِ إِنَّكَ إِذَا لَسْتَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
وَلَا فَرْقًا مِنْهُمْ لِيَكْتُمُوا الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَرِينَ ﴿٥٢﴾

୧୫୮

୧୪୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଲକ୍ଷ୍ୟଥାଏ ଯାହା ପ୍ରତି ସେ ମନେନିବେଶ କରିଥାଏ; ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏପରି ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗେଇ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କର; ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଯେନି ଆସିବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଯୋହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେ ସବୁ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୫୦. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ (ଆସିଥିବ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଅପରିଚ୍ଛାତ ରୁହନ୍ତି ।

୧୫୧. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଅ ପଛେ, ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁହଁ କର, ତାହେଲେ ଯେଉଁ ମାନେ ସେ (ବିରୋଧୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରା ନ ଯାଉ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେ (ଅତ୍ୟାଚାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆମକୁ

وَلِكُلِّ زُجَّةٍ هُوَ مَوْلَاهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ مَآ تَعْمَلُونَ بَاظِمٌ ۖ بِكُمُ اللَّهُ جَبِيحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ كَوَّلِ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَىُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ كَوَّلِ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَىُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٢﴾

୧. କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ତାହାର 'ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ' ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ ବା ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ଝୁଲୁକ' ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରିବା ଉଚ୍ଚତ୍ ସ୍ୱର ପାଇଁ ବାହାରିବା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମୋ୍ଥନ କରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରାବାଧାୟ ସହିତ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦୟାର କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ କା'ବା ବିଜୟ ତୁମମାନଙ୍କର ତରଫ ଓ ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ ଏଠାରେ କା'ବା ବିଜୟ ସକଳେ ଙ୍ଗେତ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିବା ଏକ ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ତେଣୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ବିଜୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ବାହାରର ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ସକଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରାଳ ଦୃଷ୍ଟି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ କା'ବା ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେବା ସର୍ବତ୍ରୀ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ୟ ।

ଭୟକର ; ଏହି ଆଦେଶ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ଦୋଷାରୋପ ନ କରନ୍ତୁ । ଫଳରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଓ ତୁମମାନେ ସର୍ବ-ପଥଗାମୀ ହେବ ।

୧୫୭. (ସେହିପରି ଭାବରେ) ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ରହୁଲକୁ ସେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ତୁମମାନେ (ଆଗରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ସୁତରାଂ ଯେବେ ଆମେ ଏସକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଅଟୁ (ତେବେ) ତୁମମାନେ ଆମକୁ ମନେ ପକାଅ, ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବୁ, ଏବଂ ଆମ ସ୍ଥିତି କୃତକ୍ଷ୍ମ ହୁଅ ଓ ଆମ ସ୍ଥିତି ଅକୃତକ୍ଷ୍ମ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ରୁ: ୧୯

୧୫୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ, ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାଧନା ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ଧାରର) ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ; ଅନ୍ଧାର ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

୧୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧାରର ପଥରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଏହା) କୁହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ମୃତ, (ସେମାନେ ମୃତ) ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ।

୧୫୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭୟ ଓ ଖୁସୀ (ଦ୍ୱାରା) ଏବଂ ଧନ, ଜୀବନ ତଥା ଫଳ ହାନି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) ତୁମେ (ସେହି) ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ,

୧୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେମାନେ (ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା କହନ୍ତି “ଆମେମାନେ (ତ) ଅନ୍ଧାରର ଅଟୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمْرُقُوا عَلَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٨﴾

﴿١٥٩﴾ فَادْكُرُوا فِي آذَانِكُمْ وَأَسْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا بِي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٠﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالتَّمْرِاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٢﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٦٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମହା ବିଜୟର ଦୃଶ୍ୟର ଦେଖି ଅନ୍ଧାର ବାସ୍ତବ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅରବବାସୀ ଲୋକମାନ ଧର୍ମ ପ୍ରସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହର ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବା ପ୍ରବକ୍ତା ମହା ବିଜୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଧର୍ମ ହୋଇଯିବ । ମହା ବିଜୟର ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଆବିସିଆର ପ୍ରବଳ ପରାଜୟ ଆଗମଣକାରୀ ଆସୁ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଧୂସ ବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଉଚ୍ଚାର ଗେଜାପତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ମହା ବିଜୟ ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅରବବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭାବରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଜି ଅଧିକ କାଳ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟସର ମନେ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

୧୫୮. ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସପ୍ତା ଓ ମରୁଆ^୧ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟନ୍ତି, ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଗୁହ୍ୟ (କା'ବା)ର ହଜ ବା ଉମ୍ରା କରେ ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ପାହାଡ଼) ମଧ୍ୟରେ ଦୂତ ଗତିରେ ଚାଲିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ଏବଂ^୨ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ (ସେ କାଣି ରାଖୁ ଯେ), ଅଲ୍ଲହ (ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଓ ସେ ତା' ସର୍ବଙ୍କ ।

୧୬୦. ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀକୁ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଉପଦେଶ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହାକୁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରଭ ମଧ୍ୟରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି, ସେହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲହ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଅଭିଶାପଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୬୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି ଏବଂ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ) ସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପୂର୍ବକ ଧ୍ୟାନ ଦେଖୁ, ଏବଂ ଆମେ (ନିଜ 'ଉକ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଭିଶ୍ଳାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅବ୍ୟା କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ତଥା ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

୧୬୩. ସେମାନେ ସେଥିରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ; ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତିକୁ କୋହଳ କରାଯିବ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଶ୍ଚ୍ଳାସ ମାରିବାକୁ) ଅବସର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୬୪. ଏବଂ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; (ସେ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ତ୍ରୀକରୁଣାମୟ ।

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَٰوَتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَن حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ ۖ وَيَلْعَنُهُمُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۖ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٣﴾

ۚ وَاللَّهُ أَكْرَمُ إِلَٰهٍ وَاحِدٌ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

୧. ସପ୍ତା ଓ ମରୁଆ ମଲ୍ଲ ସହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୁଇଟି ପାହାଡ଼ ।

୨. ମଦିନାର ଲୋକମାନେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ବସାବୁଦ୍ଧା କରିବାକୁ ଅବୋଧ ମନେ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ବୁହାଯାଇଛି ଯେ ବସାବୁଦ୍ଧା କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ।

୧୬୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି, କ୍ରମାବଳରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆରମ୍ଭ, ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଲାଭଦାୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରି ଗୁଚିତ ହେଉଥିବା ଜାହାଜମାନ, ଏବଂ ମେଘରୁ ଅଳ୍ପ ଯେଉଁ ଜଳବର୍ଷଣ କରାଇ ତାହା ଦ୍ଵାରା ମୃତପ୍ରାୟ ଭୂମିକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ତଥା ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ପ୍ରସାରଣ, ଏବଂ ବାୟୁର ସଂଗୁଳନ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମେଘମାଳାରେ (ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବାସବିକ) ସ୍ଥାନବନ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅନେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

୧୬୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ତୋତ୍ର ସଦୃଶ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ (ହୁ) ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏପରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା (ସମୟ)କୁ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ପାରନ୍ତେ (ତାହେଲେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ) ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମସ୍ତ କ୍ଷମା (ନିହିତ) ଅଛି ; ଓ ଅଲ୍ଲହ କଠିନ ଶାସ୍ତି ସ୍ତବନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୬୭. ଆହା ! ସେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ! ଯେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବେ ଏବଂ (ସ୍ମରଣରେ) ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ସିଦ୍ଧିପାତ୍ର) ମୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ (ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଯିବେ) ।

୧୬୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର) ଅନୁଗାମୀ ଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର (ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ) ଫେରି ଆସି ପାରୁ ତେବେ ଆଜି ଯେପରି ଏ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତା) ମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେପରି ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ” ; ଏହିରୂପେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପେଟା) ଦଖଲଦାୟକ ଅଟେ ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ କଦାପି ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَالْفُلِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهٍ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ تَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُجِبُونَهُمْ كُحُبَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَثَرَةً فَنَتَّبِعُوا مِنْهُمْ كَمَا تَبِعُوا وَمِمَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

ରୁ: ୨୧

୧୭୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେଥିରୁ ଯାହା ବୈଧ ଓ ହିତକର ଅଟେ (ତାହା) ଖାଅ ଏବଂ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ।

୧୮୦. ସେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପାପ ଓ ନିର୍ଲଜ୍ଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଏଂଜ୍ଞାରେ ଭୁମିମାନେ ଯାହା ଜାଣ ନାହିଁ ସେପରି ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରି କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର” (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି “ନା, ଆମେମାନେ ସେହି ପକ୍ଷ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ କରୁଥିଲେ” ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କର କିଛି ବୁଦ୍ଧି ନ ଥିଲା କି ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉ ନ ଥିଲେ (ତଥାପି ସେମାନେ ଏହିପରି କହିବେ) ।

୧୮୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ଯାହା କେବଳ ଟାକ ଓ ଟିକ୍ୱାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣି ପାରେ ନାହିଁ ; ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବଧୂର, ମୂଳ ଓ ଅନ୍ଧ^୧ ; ସୁତରାଂ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ଭୁମିମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା (ମଧ୍ୟ) ସାପନ କର ।

୧. ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଅଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ଖାଦ୍ୟ ବିପରି ହେବା ବିଧେୟ ସେ ଯୁଗାନ୍ତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ- (କ) ତାହା ହଜିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଧ ବା ଆଇନାନୁମୋଦିତ ହେବ ଓ (ଖ) ତାହା ବ୍ୟବ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ବିଶୁଦ୍ଧ, ହିତକର ତଥା ଗୁଚ୍ଛିତ ହେବ । ଦୃଶ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟ ସମୟେ ଛଦ ବିଶେଷରେ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖତି କରେ ତାହା ବୈଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଜ୍ଞ ।

୨. ଅବଗା ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସନ୍ଦେହକୋ’ର ଅର୍ଥ କୌଣସି ପଦ୍ମକୁ ଟାକ ଦେବା । ପଶୁ ନିଜ ମାଲିକର ସ୍ତର, ଶବ୍ଦ ବା ଟାକ ଶୁଣି ତା’ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ପଶୁ ପକ୍ଷରେ ତା’ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଏଣୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପଶୁ ସଦୃଶ । କାରଣ ସେମାନେ କିଛି ନ ବୁଝି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରୀନ କେତେକ ନିଦିଷ ନାହିଁ ଆଦିକୁ ମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ଓ ଯଥେଚ୍ଛିତ ବିଷୟ ବୁଝାଇ ସୁସ୍ଥାଇ ଶିଖାଏ । ତେଣୁ ତା’ର ଅନୁଗାମୀମାନେ ବୁଝିବିଶୁଦ୍ଧ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୩. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶକ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚର୍ଯ୍ୟ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ କୁର୍ମକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِنَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا مَّطْبُوعًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢١﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَفْبَحْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الذِّبْيِ يَعْنِي بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ عَنِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا سَرَفْنَكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٢٥﴾

୧୭୪. ତେଣୁ ସେ କେବଳ ମୁର୍ଦ୍ଦାର, ରକ୍ତ, ଶ୍ୱକର ମାଂସକୁ ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁକୁ, ଯାହା ସହିତ ଅଲ୍ଲହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ନାମ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ, ରୂପମାନଙ୍କ ସମାଶେ ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ନ କରି ବା ସାମାଜିକ ଧର୍ମ ନ କରି ଅଥଚ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଏ ବସ୍ତୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗି ବାଧ୍ୟ ହେବ ତା'ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।

୧୭୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକାର) ଯାହା ଅଲ୍ଲହ (ନିଜ) ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ମଧ୍ୟ)ରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ତାହା ବିନିଯମରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟକୁ କେବଳ ଅଗ୍ନି ନିଷେପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟମ) ଅଛି ।

୧୭୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସତପଥ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଏବଂ କ୍ଷମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାସ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି (ଯନ୍ତ୍ରଣା) ସତ୍ୟ କରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରକ ଅଟେ ।

୧୭୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁ (ଦିଆ) ହେବ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲହ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ (ସମ୍ମାନିତ) କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କନ୍ଦନ୍ୟ ଧରଣର ଶତ୍ରୁତାରେ (ଲିପ୍ତ) ଅଛନ୍ତି ।

୧୭୭

୧୭୮. ରୂପମାନେ ନିଜର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ବା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଫେରାଇବାରେ ବିଶେଷ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁକ୍ରବାର ପୁଣ୍ୟବାର୍ତ୍ତା ଯେ ଅଲ୍ଲହ, ଅଗ୍ନିମ ଦିବସ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ, (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେତୁ ଆତ୍ମାୟ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ପଥକ, ଭିକ୍ଷୁକ ତଥା ଜ୍ଞାତବାସମାନଙ୍କ (ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ) ପାଇଁ (ଆପଣ) ଧନ ବ୍ୟୟକରେ ଏବଂ ସୁଖରୁ ଗୃହେ ନମାଜ ପାଠ କରେ, ଜକାର୍ ଦିଏ ଏବଂ—ଯେବେ ବି କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନ କରେ— ନିଜ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَاَ عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٧٨

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ شَيْئًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٩

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْغَفْرِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ١٨٠

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ١٨١

لَيْسَ إِلَٰهٌ إِلَّا تَوَلَّوْا وَجْهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْإِيمَانَ مِنْ أَنَّ اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَالْمَسْكِنَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَأَنَّ السَّالَّ عَلَىٰ حَيْثُ ذَوَى الْقُرَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَإِنَّ السَّيْلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ (ବିଶେଷତଃ) ଅଭାବରେ, ବ୍ୟାଧିରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ହେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟବୀର) ; ଏମାନେ ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ (ସାବଧ୍ୟ) ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଏମାନେ ହେ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମଜ୍ଞ ।

୧୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ ପରିମାଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ; ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସ୍ଥାପନ (ପୁରୁଷ) ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ସ୍ଥାପନ (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ, ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ଜ୍ଞାତଦାସ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ଜ୍ଞାତଦାସ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ଠାରୁ ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ମହିଳା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ ; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ) ତାହାର ଭାଇ ତରଫରୁ ଛାଡ଼ି (ହତ୍ୟାକାରୀର କ୍ଷତିପୂରଣରୁ) କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଏ ତେବେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦ ତା'ଠାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହତ୍ୟା କରନ୍ତ କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଆଦାୟ କରି ପାରିବ ଏବଂ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ (ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷତିପୂରଣ) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଧେୟ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ; ପୁଣି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଏ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ) ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ତା'ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୮୦. ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ (ହେ) ଜୀବନ (ସାମଗ୍ରୀ) ରହିଅଛି ; (ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ଏଥି ସକାଶେ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ରକ୍ଷାପାଇପାରିବ ।

الزَّكَاةَ وَالْمُؤَنَ يَعْهَدُ لَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالضِّيَعِينَ
فِي الْبُيُوتِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْعُرْفِ وَأَدِّ
إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عِزِّ دِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

୧. ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ହତ୍ୟା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ତଥା ମଣିଷ ଜନନକୁ ପୁରୁଷତ ଉତ୍ତୁକକୁ ପ୍ରତିଶୋଧାତ୍ମକ ପଦପଦ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ରହିଅଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପଦ ଦିଏ ନାହିଁ, ତା'ର ସମାଜରେ ବାସ କରିବାକୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଘଟେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଅବସର ଉନ୍ନତି ହେବ ବା ତାହା ଅନ୍ୟଥା ପଦପଦ ହେବ, କେବଳ ସେହି ଘଟେ କ୍ଷମାଦାନ ଅନୁମତି ଯୋଗ୍ୟ । ଦେଶରୁ ଦୂରଦୂର ପାଇଁ ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଶେଷରେ ତାହା ଦୟା ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛି । ଆଜନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରଦେଶ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବି ଅନେକ ଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଧାର୍ମିକ ଆଦର୍ଶ ଦେଉଅଛି । କାରଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରିକି କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର ଉଦ୍ଦାରକ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୮୧. ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ଦେହ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ପ୍ରଭୃତି ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ଯାଉଥାଏ ତେବେ ପିତାମାତା ଓ ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ସମ୍ମୁଚିତ ଓସିୟତା କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଅଛି ; (ଏହା) ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ (ଏକ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୮୨. କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଓସିୟତାକୁ) ଶୁଣିବା ପରେ ବଦଳାଇ ଦିଏ ତେବେ ଏହି ପାପର ଭାରା କେବଳ ସେହିମାନେ ହେବେ ଯିଏ ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ଥାଆନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୋତା(ଓ)ସର୍ବେ ।

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا أَثَرُ الذَّنْبِ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ 'ଓସିୟତା' ବା ଭଣ୍ଡାପତ୍ର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ସହ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକ ସୁସ୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଓସିୟତା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଏହି ଆୟତରେ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ସମ୍ମୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଚାହିଦା କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର (4: 12-13) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବିଷୟରେ ସବିସ୍ତାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ କେତେକ ଟାଳାକାର ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏହି ଆୟତର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବାର ନିମ୍ନ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଏପରି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ 'ଓସିୟତା'ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଧାରଣା । ଏହି ଆୟତ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବପର ଆୟତମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ଯାଏ ଓ ତା' ନିକଟରେ ପ୍ରଭୃତି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଥାଏ ତେବେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓସିୟତା କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ମୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଅବଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଆଇନସଙ୍ଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଘାଆଉଣ୍ଟର ଯୁକ୍ତରେ ଯୁବକମାନେ ଭାଗ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ସଙ୍ଗେ ନ ଥାଇ ପାରିବି ବା ବାକୀର ଅଂଶରେ ସଙ୍ଗେ ଥାଇ ପାରିବି । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ନ ସୁସ୍ଥ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓସିୟତା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ 4: 12-13ରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ 5:107 ଅନୁଯାୟୀ ଅବଶମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତଳେ ସୁସ୍ଥକାଳୀନ ଓସିୟତା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯିବା ବିଷୟ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିର 'ସମ୍ମୁଚିତ ପଦ୍ଧତି' କ'ଣ ? ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନ (4: 12-13) ଅନୁଯାୟୀ । ଏତଦ୍ୱାରା ଏପରି କେତେକ ଅଧିକାର ଅଛି ଯାହା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି ଧାର୍ମିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁସ୍ଥ ମନେ ହୁଏ । ଏପରି ହେଲେ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଧର୍ମାନ୍ତର ଓସିୟତା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବସ୍ତୁତଃ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାହେଉଛି ।

୧୮୩. ପୁନଶ୍ଚ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଓସିଯତକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପକ୍ଷପାତୀତା ବା ପାପର ଆଶଙ୍କା କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କରିଦିଏ ତେବେ ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କଲୁଷାମୟ ।

ରୁ: ୨୩

୧୮୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜା ରଖିବା (ମଧ୍ୟ ସେହିପରି) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା; ଫଳରେ ତୁମମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଦୂର୍ବଳତାଜନିତ ତ୍ରୁଟିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୧୮୫. (ସୁତରାଂ) ତୁମମାନେ ରୋଜା ରଖି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଢ଼ିତ ଆଦି ବା ଯାହା କରୁଥାଏ ତେବେ (ତାହାକୁ) ଅନ୍ୟଦିନ ମାନଙ୍କରେ (ସେହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ସେମାନେ (କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ) ଜଣେ (ଲୋକାଦି) ଦରିଦ୍ରଲୋକକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ବିଧେୟ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏହା ତା' ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ବୁଝିପାରିବ ଯେ) ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୧୮୬. ରମଜାନ ମାସ ହେଉଛି ସେହି ମାସ ଯହିଁରେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଯାହା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍‌ପଥ (ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନ ରହିଅଛି; (ଏପରି ପ୍ରମାଣମାନ) ଯାହା ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ ଏବଂ ତତ୍‌ସଙ୍ଗେ (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ

مَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بِيَتِّمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

إِمَامًا مَعْدُودًا ۖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ مَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

شَهْرٍ مَضَىٰ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ مَنْ شَهِدَ

୧. ଏଠରେ ଇଲାପତ୍ତକାରୀ ଓ ତା'ର ସେହି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରମିତ୍ତା କରାଯିବ; ତୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଲାପତ୍ତକାରୀ ଗୁରୁଥାଏ ବା ଯାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେ ଇଲାପତ୍ତ କରିଥାଏ । ଇଲାପତ୍ତରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ନୁହେଁ, କେବଳ ଇଲାପତ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେବଦେବୀ ପରି ମଧ୍ୟ ପାଠୋଷ ମିତ୍ରମିତ୍ତା ମଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜି କରାଯାଇ ପାରେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପାଇଁ ଇଲାପତ୍ତ କରିଦିଏ କିନ୍ତୁ ତା'ର ଉକ୍ତରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଲଗଣ ହେବ ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ଇଲାପତ୍ତରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲେ ସେହୁରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୨. ଉଲ୍ଲେଖ କରା ବା ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଉପଦାୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଦି କରି 'ପିରିୟା' ବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ଲାଭା ଉକ୍ତରେ ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ହେଉଛି କଥା ।

ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମାସରେ (ଯାହା ବା ଯାହା ନଆଇ ଗୃହରେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିବ, ତା'ପାଇଁ ସେହି ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଥାଏ ବା ଯାହା କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ; ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏବଂ ତୁମମାନେ କଠିନତାରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେପଥ ଦେଖାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ; ଫଳରେ ତୁମମାନେ (ତାଙ୍କଠାରେ) କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୧୮୭. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଯେବେ ଆମ ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ମୁଖ କରିବେ ତେବେ (ହେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁ ; ସ୍ୱାର୍ଥନାକାରୀ ଯେତେ ବି ଆମକୁ ସ୍ୱାର୍ଥନାକରେ ଆମେ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ ; ସୁତରାଂ ଆମର ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବିଧେୟ, ଫଳରେ ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେପଥଗାମୀ ହେବେ ।

୧୮୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଜା ରଖୁଥିବା ରାତ୍ରିମାନଙ୍କରେ ନିଜ ପରମ୍ପରା ନିକଟକୁ ଯିବା ସକାଶେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସକାଳର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ୍ଡ) ଓ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସକାଳର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ୍ଡ) ; ତୁମମାନେ ନିଜ ସବୁଜିକୁ ଡମନ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ; ତେଣୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ (ଏହି ଅବସ୍ଥାର) ପ୍ରଧାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ; ଅତଏବ ତୁମମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାୟରେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଛାଡ଼ି ନିୟତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାତର ଧଳାରେଖା କଳାରେଖାଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଦେଖାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନକର ; ତା'ପରେ (ପ୍ରଭାତରୁ) ରାତ୍ରିରେ ଆଗମନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଜା ସମାପନ କର ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେ ମସଜିଦରେ ‘‘ଏତକାଫ’’ ପାଳନ କରୁଥାଅ ସେତେବେଳେ

مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَتُكْبِرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّكُمْ
يُرْشَدُونَ ﴿٢٩﴾

أَجَلْ لَكُمْ لَيْلَةُ الْقِيَامِ الزَّيْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ
بِأَسْنَانِكُمْ وَأَنْتُمْ بِبِأَسْنَانِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
لَكُمْ تَخْتَلُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ فَالْنَّ بِأَسْرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الْقِيَامَ

୧. ଅର୍ଥ ଗଣେ ଅନ୍ୟର ସଂରକ୍ଷକ । ଗଣେ ଥିଲେ ଅପର ନାମରେ ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରିଧାନ ଯେପରି ଶରୀରକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ସେହିପରି ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପରର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।

ସେ (ପରା) ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ସାମା ଅଟେ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନିକଟକୁ (ମଧ୍ୟ) ଯାଅନାହିଁ; ଅଲ୍ଲହ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଧୂଃସମ୍ବୃତ) ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।

୧୮୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା (ଓ ପ୍ରତାରଣା) ଦ୍ୱାରା ଆପଣା (ଭାଇମାନଙ୍କ) ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟରେ (ମିଳିମିଶି) ଆତ୍ମସାର୍ କରନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ଜାଣିଶୁଣି ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ (ଉଚ୍ଛ୍ୱେଦ ରୂପେ) କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନାହିଁ ।

ରୁ:୨୪

୧୯୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ “ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର (ସାଧାରଣ) କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସମୟ ପରିମାପକ ଅଟେ;” ତୁମେମାନେ ଗୃହର ପଶୁଚରାଦିଗରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପୂଣ୍ୟ ନାହିଁ; ବରଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରକୃତ) ଧର୍ମ ପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସଦର) ଦୁଆର ଦେଇ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର, ତା’ହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

إِلَى الْآيِلَ وَلَا تُبَاسِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عِلْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ١٨٩

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذُنُوا بِهَا

إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ

١٩٠ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٩١

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ

وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اتَّقَىٰ وَآتَىٰ الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ١٩٠

୧. ପର୍ବତ କୋରାଳରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ଧାର ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅବୋଧ କରାଯାଇଛି; ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବା ଚାଟାୟ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଆଯାଉଛି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଟାୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି କରେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ସର୍ବ କରାଥାଏ । ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଥ ସମାଜର ସମ୍ପତ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୨. ଚରବସାପାନେ ହଜ୍ଜ (ତାହା) ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଆସିବା ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେମାନେ କାହା ଚେଇଁ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ପୂଣ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ପରାମର୍ଶ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ ।

୧୯୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଲଘାତନ କର ନାହିଁ ; (ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସାମାଜିକ ଲଘାତନମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٩١﴾

୧୯୨. ଏବଂ (ତୁମମାନେ) ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଅସୁଧା ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଅ ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ; କାରଣ (ଏପରି) ଉପଦ୍ରବ ହତ୍ୟା ଅସେମ୍ଭା ଅଧିକାଂଶ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମସ୍ଜିଦ୍-ଏ-ହରାମର ଆଖପାଖରେ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଯୁଦ୍ଧ କରନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ (ଆରମ୍ଭ) ନ କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ; ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ସଚ୍ଚିତ ।

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبِضُوهُمْ وَآخِرُ جُودِهِمْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبِضُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٩٢﴾

୧୯୩. ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହା କରୁଣାମୟ ।

فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٣﴾

୧୯୪. ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି କୌଣସି ଚିତ୍ରୋଦ୍ଧ ବାକି ନ ରହେ ଓ ଧର୍ମ ଅଲ୍ଲାହ ପାଇଁ ହିଁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇପାଏ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهَى فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

୧. ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏହି ଆୟତଟି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କେଉଁ କେଉଁ ସର୍ବ ଘଟଣା, ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି—

(କ) ଅଲ୍ଲାହ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଅପସାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରୟୋଗର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଖ) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସୁଧାରେ କରିବେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଗ) ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଅସୁଧାରେ ବିରତ ହେବା ପରେ ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

୧୯୫. ପବିତ୍ର ମାସର* (ଅବମାନନା କଲେ ତାର) ସ୍ତବ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର (ସେହି) ପବିତ୍ର ମାସ ରେ ହିଁ ନେବା ସମାଚାର) ଅଟେ ; ଏବଂ ସକଳ ପବିତ୍ର ପଦାର୍ଥର (ଅବମାନନାର) ସ୍ତବ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର ନିଆଯାଏ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ଠାରୁ (ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରର ସେତିକି ପରିମାଣ ସ୍ତବ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର ନିଅ ଯେତିକି ପରିମାଣ ଅତ୍ୟାଚାର ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ସେ କରିଛି ଏବଂ ଅଳ୍ପକୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ଜାଣିଥାଅ ଯେ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ।

୧୯୬. ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ ପଥରେ (ଧନ ଓ ଜୀବନ) ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ସୁହସ୍ତରେ (ନିଜେ ନିଜକୁ) ବିନାଶ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ହିତ ସାଧନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥେମ କରନ୍ତି ।

୧୯୭. ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ (ସନ୍ତୋଷ) ପାଇଁ ହଜ ଓ ଉମରା ପାଳନ କର ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣରୁ ହଜ ଓ ଉମରା କରିବାରେ ବାଧା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଯାହାକିଛି କୁର୍ବାନି ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ (ତାହାକୁ ଜବେହ କର) ; ଏବଂ କୁର୍ବାନି (ପୋଷ୍ଟ) ନିଜ କାଷ୍ଠ ସ୍ଥଳରେ (ନ) ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପାକିତ ହୁଏ ବା ଯାହାର ମସ୍ତକରେ (ପୋଡ଼ା ଯୋଗୁ) ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥାଏ (ଏବଂ ସେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରେ) ତେବେ (ଏଥିଯୋଗୁ) ରୋଜା, ଦାନ ବା କୁର୍ବାନି ସକାରର କିଛି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ହେବ ; ତା'ପରେ ଯେବେ ତୁମମାନେ ନିରାପଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ତେବେ (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜ ସଙ୍ଗେ ଉମରାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ କୁର୍ବାନି ସହଜରେ ମିଳିବ (ତାହାକୁ କୁର୍ବାନି କରୁ) ; ଏବଂ ଯେ କିଛି କୁର୍ବାନି କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଏ ନାହିଁ ତା ପକ୍ଷରେ ହଜ (ସମୟ) ମଧ୍ୟରେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖିବା ଓ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମମାନେ (ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦକୁ ହଜରୁ) ସତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସାତ ଦିନ (ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ) ରୋଜା ରଖିବାକୁ ହେବ ;

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٩٥

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْشُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٦

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ
فَعِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ زُسْكَ ۖ فَإِذَا أُمِنْتُمْ
فَمَنْ تَشَاءَ بِالْعُسْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ ۚ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ

୧. ଜିଲକଦ, ଜିଲହକ, ମୁହରମ ଓ ରଜବ, ଏ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେୟକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଉମରା ତା ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦ ଗର୍ଭପାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ହଜ ବ୍ରତ ପାଳନର ବିଧି ବିଧାନ ଅନୁସୂଚି ହେଉଥାଏ ! ଅବଶ୍ୟ ପଶୁବନ୍ଧି ବାଧ୍ୟତାମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଉମରା ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ପାକିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ହଜ କେବଳ ତିନିଦିନ ମସ୍ତକରେ ହୁଏ ।

ଏହିପ୍ରକାର ଦଶ ଦିନ (ରୋଜା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏ (ଆଦେଶ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅଟେ ଯାହାର ପରିବାରବର୍ଗ ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ ନିକଟରେ ରହୁ ନ ଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭାବକର ଓ କାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଅଟେ ।

ରୁ: ୨୫

୧୯୮. ହଜ ମାସଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣାଶୁଣା ଅଟେ ; ସୂଚନା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି (ମାସ) ଗୁଡ଼ିକରେ ହଜ କରିବାକୁ ହୁଏ (ସଂକଳ୍ପ) କରେ ସେ (ମନେରଖୁ ଯେ) ହଜ (ଦିନମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମୋଜ ସମକ୍ଷୟ କଥା କହିବା ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସଦ୍‌କା କରିବା ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଳହ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକି ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କର, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ନିଶ୍ଚୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ନିଜ ସହ) ପାଥେୟ ନିଅ ଓ (ମନେରଖ ଯେ) ଉକ୍ତ ପାଥେୟ ହେଉଛି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ; ଏବଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଆମକୁ ହିଁ ଭାବକର ।

୧୯୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ହଜ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି କୃପା ଅନୁରୋଧ କରିବା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପାପ ନୁହେଁ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ 'ଅରପାତ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ)ରୁ ଫେରିବ ସେତେବେଳେ 'ମସଅଲିଲ-ହରାମ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ) ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ସେହିପରି) ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ପଥଚ୍ୟୁତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲ ।

୧. ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ଯେପରି ଚାହଁଯାନ୍ତା କରିପାରିବେ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାହଁଯାନ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଗଦ ଧନ ନାହିଁ ସେମାନେ ସଙ୍ଗରେ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ତାହାକୁ ସେଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରି ବିକ୍ରୟ-ଲବ୍ଧ ଧନରେ ଯାତ୍ରାବ୍ୟୟ ବହନ କରିପାରିବେ । ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ଯେ ଏଠାରେ 'କୁପା'କୁ କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟକାରୀଙ୍କର ଅର୍ଥାଶ୍ରୟ କରିବା ପଦରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ବିଷୟର ପରିସର ଘେନିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବହୁତ ଆଜି ଲବ୍ଧକାର ଧର୍ମ ଏକ ଦୂର୍ଦ୍ଦିନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ । ଚତୁର୍ଦିଗରେ ନାହିଁକତାର ରାଜତ୍ବ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଅସ୍ଥିତତା । ଲବ୍ଧକାର ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରାକୃତ ମୁସଲମାନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ, ଆଜି ସେ ସେମାନେ ସେଇଟି କରିପାରିବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉନାହିଁ । ଅତଏବ ହଜ ବରାକ୍ତ ସହ 'କୁପା' ବିଷୟଟି ସଂଯୋଗକରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଚରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଯଦ୍‌ସମାବେଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବ ମଧ୍ୟ ଝାସଲ କରନ୍ତୁ । ପଦରେ ସେମାନେ ଅବମାନନାର ଅତନ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଜକୁ ଯୁକ୍ତ କରି ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

୨. ଅରପାତ ମଲ୍ଲ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥାନ । ଏଠାରେ ଚାହଁଯାନ୍ତାମାନେ ଜିଇହଦ୍ ମାସର କଳମ ଦିବସର ଅବରାହମରେ ଉପାସନା ଆଦିରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ।

୩. ଏହା ଅରପାତ ଓ ମିନା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅରପାତରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଚାହଁ ଯାନ୍ତାମାନେ ଏଠାରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ମୁହୂର୍ରାତ୍ ।

لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَنَزَّ فِيهِنَّ الْحَجُّ
فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ الْتَقْوَىٰ وَاتَّقُوا إِلَى الْأَبَابِ ﴿٢٦﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَسْعَى
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَيْسَ الضَّالِّينَ ﴿٢٧﴾

୨୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ (ଫେରି) ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେହିଠାରୁ ଫେରିଆସ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିପା କର ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦୧. ପୁଣି ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଉପାସନା ଶେଷ କରିବ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଯେପରି ନିଜର ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲୁ ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ତା' ଅପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ (କଲ୍ୟାଣ) ପ୍ରଦାନ କର ; ” ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨୦୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି) ପୃଥିବୀରେ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନି ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।

୨୦୩. ଏମାନେ ଯାହା (ଦୃଶ୍ୟ) ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଦୃଶ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ତତ୍ପର ଅଟନ୍ତି ।

୨୦୪. ଏବଂ (ଏହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଳଦିନ ମଧ୍ୟରେ (ଚାଲିଯିବାକୁ) ତତ୍ପର ହୁଏ ତା'ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ପଛରେ ରହିଯାଏ ତା ପାଇଁ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; (ଏହି ସ୍ଥିତିରୁ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଯେ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖା ଯେ (ଦିନେ) ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବ ।

ثُمَّ أَيْضًا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفَرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَفَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَهُكُمْ تُعَذَّبُونَ ﴿٢٠٤﴾

୧. ମୁରବଲତ୍ତାଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ବାସ୍ତବତାମାନଙ୍କୁ ମିଳା ଠାରେ ଚିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟକତା ହେଲେ ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ । ଯଦି କେଣ ବାସ୍ତବତା ଚିନି ଦିନ ରହିବ ତେବେ ସେ ତତ୍ପର ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିବ, ଏପରି କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କେଣ ବାସ୍ତବତା କେବଳ ତୁଳଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଆସିପାରେ ଏବଂ ସେ କେଣ କେଣ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିପାରେ ।

୨୦୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର (ଏହି) ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ କଥା ତୁମକୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ମନେ ହେଉଛି ଏବଂ (କଥା କହିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି (ନିଷା) ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ କଲହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସର୍ବାଧିକ କଲହକାରୀ ।

୨୦୬. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ବିଶ୍ୱାସୀ (ସୃଷ୍ଟି) କରିବା ପାଇଁ ତଥା ପସଲ ଓ ଜୀବଜଗତକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ (ସମସ୍ତ) ଦେଶରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥାନ୍ତି ଅଥଚ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୦୭. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର”, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣିମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କରାଏ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକ (ହେ) ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।

୨୦୮. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସ୍ତୁତିଭାଜନ ହେବା ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିକ୍ରୟ କରିଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ (ନିଜର ଏପରି ନିଷାପର) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

୨୦୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲହପରିଚାର (ପରିସର) ମଧ୍ୟକୁ ଆସ ଓ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୨୧୦. କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ନିବର୍ତ୍ତନମାନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦ-ସ୍ଥାନ ଘଟେ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୧୧. ସେମାନେ ଏହାଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ (ବିଷୟ) ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ମୋଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ସେହି ବିଷୟକୁ ମାମା'ସା କରିଦେବେ ? ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُغْنِيكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَلَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسِدَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ ابْنِهَاذِ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالسَّيِّكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٢١١﴾

୧. ‘ମୋଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ’ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ପୂଜନ ଦେଉଛି । କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରସ୍କରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିବାର ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ରୁ: ୨୭

୨୧୨. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଚିକିତ୍ସା) ପଚାର ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (କୌଣସି) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ (ସେ ସେ ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ବୁଝିପାରିବା ପରେ) ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଏ ତେବେ (ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାରୀ ।

୨୧୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାଞ୍ଚିବ ଜୀବନକୁ ଶୋଭାମୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ଏହା ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କୟାମର୍ତ୍ତ ଦିନ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସ କାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଦିଅନ୍ତି ।

୨୧୪. ମାନବ-ସମାଜ ଏକ (ସେମାନେ) ମନୋଭାବସମ୍ପନ୍ନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା ; ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ନବିମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିଦେବେ ; କିନ୍ତୁ (ଏପରି ଘଟିଲା) ଯେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ

سَلَّ بَنِي إِسْرَآئِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٣﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مِنْ نِشَاءٍ بَعْدَ حِسَابٍ ﴿٢١٤﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيُخَلِّمَ بِهِنَ النَّاسَ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

୧. ଏପରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମତଭେଦର ଦୂରୀକରଣ ସକଳେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଉଦ୍ଭବ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ମତଭେଦକୁ ସ୍ୱାଭିଯାତ୍ତ ତାହାର ଶତ୍ରୁତା କରିବାର ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେଉଁ ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହିନ୍ଦୁ-ସାଧନ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାବାଜ୍ଞା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ କରେ । ସେମାନେ ଶତ୍ରୁତା ଆଚରଣ କରିବାରେ ଏପରି ଭରସା ପକ୍ଷ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାତ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏଥିପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକଟ କରିଥାନ୍ତି, ଏ ବିଷୟକୁ ଗଭୀରତରରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଘଟ ବିଶେଷରେ କେତେକ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନେ ଲାଭବାନ୍ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନେ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଜଗଣର ବଖବର୍ତ୍ତା କରାଇବେ ଏଥିରେ ବିବେକାନ୍ତ ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେଇଟି ସଂଖ୍ୟାଭିମୁଖୀମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜାତି ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତପୂର୍ବକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକତା ନିପୁଣ କରନ୍ତି । ଏକ ହଦିସରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ନିମ୍ନମତେ ଅଛି— 'ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ନରକରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଓ ବୈରୁଷରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଥାଏ । ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର ବୈରୁଷରେ ଥିବା ଘର ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଇଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ବ୍ୟକ୍ତିର ନରକରେ ଥିବା ଘରକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି ।' ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିନା କାରଣରେ ଅବଶ୍ୟ କରିଥିବାକୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦୃଷ୍ଟି କଣ ରେଖିଥିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ପୁରସ୍କାରକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସକଳେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀନତା ହେତୁ ଏ ଗ୍ରୋହ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୨୧୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବିଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (କେଶଦାୟକ) ଅବସ୍ଥା ଆସି ନ ଥିବ। ବେଳେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଯିବ ? ସେମାନଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ପାତା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ (ମଧ୍ୟ) କରାଯାଇଥିଲା। ଯଦ୍ୱାରା (ତତ୍କାଳୀନ) ରସୁଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହି ଉଠିଥିଲେ ଯେ କେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ? ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଆଗତ-ପ୍ରାୟ ।

بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لَنَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآدَانِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْزِئِينَ وَالضَّالُّونَ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٦﴾

୧. ଅବତାର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିପତିତ ହେଉଥିବା ବିପତ୍ତିର ଗୁଡ଼ିକ ରହସ୍ୟ ସନ୍ଦେହରେ ଏଠାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ଆମେ ଜଣା କରନ୍ତୁ ତେବେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏପରି ଜଣା କରୁନାହିଁ ବରଂ ଜଣାକରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥମୟ ଯାତନା ଦିଅନ୍ତୁ; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଧିକତମ ପ୍ରଭୁ ଗୁହାରି କରୁଥିବେ ଓ ଆମର ସହାୟତା ଲୋଡୁଥିବେ । ପଞ୍ଚରେ ଆମ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଅଲୋଚିତ ଶାନ୍ତି ସହଯା ଉପନୀତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହୋଇଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ବିରୋଧୀମାନେ ଏହା ଇତ୍ୟା କରୁଥିବେ, ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତରୀ ହେବାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁଖ ସୁବିଧାରେ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ପ୍ରାୟ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ କଷ୍ଟକର ଥାଏ ପ୍ରାୟ ହୁଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୨୧୭. ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି ଯେ (ସେମାନେ) କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରିବେ ? ତୁମେ କୁହ "ଯାହାକିଛି ଉତ୍ତମ ଧନ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛ ତହିଁରେ ପିତାମାତା, ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନାଥ, ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ପଥୁକମାନଙ୍କର (ସ୍ତ୍ରୀମାନ) ଅଧିକାର ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲଗୁଡ଼େ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।"

୨୧୭. (ରକ୍ଷାମୁକ୍ତ) ଯୁଦ୍ଧକରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦିତ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତକର ହୋଇପାରେ ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସମର) ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅହିତକର ହୋଇପାରେ ; ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି (କିନ୍ତୁ) ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۚ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

يَتَّبِعْ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ سُوءٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ—

(କ) ଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାମ୍ ନାହିଁ ; ନିଜ ଉଚ୍ଛିନ୍ନମୁତାବକ ଦାନ କର ।

(ଖ) ଯାହା ଦାନ କରାଯିବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବ ।

(ଗ) ଧନ ଯଥାର୍ଥ ଉପାୟରେ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବ; ତାହା ଏପରି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଓ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବ ଯାହା ପାଇଲେ ଦାନଗ୍ରହଣୀ ପୁରାଣିକ ହେବ । ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁରୁଷା ଛିଣ୍ଡା ଢେର ବା କୁର୍ବା ଦାନକଲେ ଅଥବା ଘରେ ବୁଦ୍ଧି ଅଭାବରେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ଧା ଦାନ କଲେ ତାହା ଦାନ ବୋଲାଉନାହିଁ । ଯଦିତ ସେହିପରି ପଦାର୍ଥ ବୈଧ ଅଟେ ତଥାପି ତାହା ଦାନଗ୍ରହଣୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥଳେ ଦେଉଳି ଦାନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

(ଘ) ଯଦି ଜଣେ ଚୋରି ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଅଥବା ଭାଗ ନେଇ— ସେପରି ଧନ ସେତେ ଅଳ୍ପ ହେଲେ ମଧ୍ୟ— ନିଜ ପବିତ୍ର ଧନ ସମ୍ପର୍କର ଦାନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦାନ ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଅସତ୍ ପକ୍ଷରେ ଉପାଦିତ ସେହି ଅଳ୍ପ ଧନ ମଧ୍ୟ ବିପୁଳ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅପବିତ୍ର କରାଉଥାଏ । ସେହିମାନେ ଏଗରି ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଭାଗନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରାନ୍ଥ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶାନ, କାଳ, ଓ ପାତ୍ର ଦେଖି ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦୁରା ସେହି ଧନର ସଦ୍‌ବିନିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ।

ଏହି ଆୟତକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲବେଳେ କେତେକ ସମାଲୋଚକ ଆଶେପ କରନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପରାୟାସାହି ଅର୍ଥାତ୍ 'କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରାଯିବ' କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ବିଷୟସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କର ତାହା ଅନୁକୂଳ ଦିଅ । ଏହାହିଁ କୋରାନବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଖାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯାହା ଜଣେ ସ୍ୱଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ନିଷ୍ଠସେବକରେ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଅବିଚିତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ଏକଦା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଚାରିଲେ— 'ସମୁଦ୍ର କେ ସଂଶ୍ଳାନ୍ତର କି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି' ? ସେ କହିଲେ— 'ଏହାର କେ ପବିତ୍ର ଓ ଏଥି ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରାଣୀ ବୈଧ ଅଟନ୍ତି ; ଅର୍ଥାତ୍ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗକ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେ ସହିତ କେବଳ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଷୟ ଅବିଚିତ୍ତ୍ୱ ମନେହେଲେ ହେଁ ଏହା ନିଷ୍ଠସେବକରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ପୃଷ୍ଠକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ଦାନର ପ୍ରକାର ଭେଦ ଜଣିବାକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି ।

୨. ଯୁଦ୍ଧମାନମାନେ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାଣୀ କରୁଥିଲେ— (କ) ସେମାନେ ଉତ୍ତମତର ଗୁରୁ ନ ଥିଲେ ଓ (ଖ) ସେମାନେ ଭାରତରେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହ ତୁଳନରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତବରଣ ଉପକାରୀ ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅଧିକ ଅନୁରୁଦ୍ଧ ।

ଭୂ: ୨୭

୨୧୮. ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମାସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରୁ ନିହତ କରିବା ଓ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମସକିଦକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିବା, ସେଠାକାର ନିବାସାମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତୁରା କରିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଉପହତ ଓ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାତ ହତ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତର (ପୋପ) ଅଟେ;” ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଏମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସରୁ ଫେରାଇ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ନିଜ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ବୃଥା ହେବ ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେଠାରେ (ଦୀର୍ଘକାଳ) ରହିବେ ।

୨୧୯. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏପରି ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପାର ଆଶାଯା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୨୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଦ୍ୟ (ପାନ) ଓ କୁଆଟେକ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ) ମହାପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଏଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଲାଭ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ସେଗୁଡ଼ିକର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ; ଏବଂ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ (ଏହା ମଧ୍ୟ)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالسَّجْدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَلُولُوا بِقَاتِلَتِكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمُ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ استطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قُتِلَ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَ

ପଚାଉଛନ୍ତି, “ସେମାନେ କେତେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ?” ତୁମେ କୁହ, “(ସେତିକି), ସେତିକି କଷ୍ଟଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ;” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲହ ତାଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝିବିଚାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୨୨୧. ଇହକାଳ ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ଓ ପରକାଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ (ମଧ୍ୟ) ସ୍ଥଗ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କର ସୁଧାର (କାର୍ଯ୍ୟ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିମିଶି ରହିବ ତେବେ (ତହିଁରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, କାରଣ) ସେମାନେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗାଳାକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମପ୍ରଭେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଜଣା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।”

୨୨୨. ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକ ମହିକାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଜଣେ ମୁସ୍ତାଫିକମହିକା ତୁମକୁ (ଯେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ବାସ୍ତା ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلِ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالُطُوهُمْ فَانْصِبْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْبَغِيدَ مِنَ الْفُضْلِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَاعْتَمَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا النَّسْرَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَا أَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُعْبَدُكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا النَّسْرَةَ

୧. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତିକି ଦାନ କର ଯେତିକି ତୁମ ଘରରେ ସମସ୍ତ ଓ ଯାହା ତୁମ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଶକ୍ତିକଲକ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଆଖି, ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଦାନ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅସମ୍ଭବ ଧର୍ମୋପାଳ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗିୟା ମୁରବିକ ସାହାଯ୍ୟ ନ ମିଳିଲେ ସେମାନେ ଆପଣି କରିବେ ତତ୍ପର ହୁଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମୋପାଳ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ସର୍ବ ସାହାଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଥରେ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଚଳଦଶରେ ସୁବଦ୍ଧି ଧନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ସଂଗ୍ରହକରି ତାଙ୍କ କରିବାକୁ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବତଃ ସହକାରୀ ସହକାରୀ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଏ ଘଟଣାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତେଣୁ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପିଣ୍ଡ ଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ମାତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ସେହି ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସାଧ୍ୟ କରିଦେଇ କହିଲେ, ତୁମେମାନଙ୍କ ଭାବି କେତେଦୂର ନିଜ ଧର୍ମୋପାଳ କରି ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସହ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଅଛ । ତେଣୁ ତୁମ ଠାରୁ ଏତେ ବଡ଼ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ପରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟତମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ସମାନ ପରିମାଣ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସମାଜରେ ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଢ଼ମନେ କରି ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମହା ସଦ୍‌ଗୁଣ । ଯେପରି ଛୁଆଁ ଖାଇବାକୁ ମାଗୁ ବା ନ ମାଗୁ, ମାଥା ଗୁଣ୍ଡାରେ ଓ ଝୁଲିରେ ଝୁଲିବା ଲୋକ ପ୍ରଭୃତି ଏତେପରି ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗିୟାକୁ ପୁରଣ କରନ୍ତି ।

୨. ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଚଳନ ପର୍ତ୍ତନରେ ଏକ ଭୋଗ ସାଧ୍ୟତା ପୂର୍ବିକାରୀ ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନଃକ୍ରନ୍ତ ଓ ମତାକ୍ରନ୍ତ ସହିତ ଓ ଚାନ୍ଦର ଗୁପ୍ତତା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଏଣୁ ସମାଜବାଚକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

ଉତ୍ତର ; ଏବଂ ମୁସ୍‌ରିକମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥାନ୍ତି (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନ ମହିକମାନଙ୍କୁ) ବିବାହ କରାଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଜଣେ (ସ୍ତ୍ରୀଧାରୀ) ମୁସ୍‌ରିକ ତୁମକୁ (ଯେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦାସ ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ; ଏ ଲୋକମାନେ ତ ନରକାଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ମୋକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ (ତୃତୀୟ) ଲକ୍ଷଣସୂତ୍ରିକୁ ସୁଷଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

ଭୂ:୨୮

୨୨୩. ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ ଉତ୍ତର (ଅବଧୂରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ଅସାଧ୍ୟ ଅସୁସ୍ଥତା ଅଟେ ;” ସୂତରାଂ ଉତ୍ତରାବ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର (ଓ ନିର୍ମଳ) ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ଲାନ୍ କରି ପବିତ୍ର ହେବେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମକୁ ଦେଇଥାଏ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ଓ (ବାହ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତରକୁ) ନିର୍ମଳ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ) ସେ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ।

୨୨୪. ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ ପ୍ରକାର) କ୍ଷେତ୍ରସଦୃଶୀ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଓ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ନିକଟକୁ ଯାଅ ଏବଂ ନିଜ ସକାଶେ ଆଗକୁ (କିଛି) ପ୍ରେରଣ କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ଜାଣି ରଖ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବ ; ଏବଂ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁସମାଗ୍ନ କରିଅ ।

كُفُّوا يَوْمَئِذٍ وَكُفُّوا يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مِّنْ مَّشْرُكِ وَلَوْ
أَجْبَحْتُمْ أَوَّلَكُمْ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغُفْرَةِ بِإِذْنِهِ وَيَتَّبِعُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
فَعَلَّاهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِيِّ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ ۖ فَأَعْتَرِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحْضِيِّ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الشَّوَابِينَ وَيُحِبُّ السَّطَهْرِينَ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُكُمْ حَرْثُكُمْ فَأَنْتُمْ حَرْثُكُمْ أَلَىٰ شَيْئْتُمْ
قَدْ مَوَّلَا أَنْفُسَكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ فَلَاقُوا
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏଠାରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ପସନ୍ଦ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୌଜନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ପକ୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ସମ୍ପର୍କ ହେବ । ଏହା ସ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଭାବଦାୟକ । ସୂତରାଂ ପଦ୍ମସୁଧା କ୍ଷେତ୍ର ସହ ଏପରି ଗାନ୍ଧିରେ ଦୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କର ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବେ ।

୨୨୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟବହାର କରିବା, ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା (ନିଷ୍ଠା)ରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଶପଥର ନିଶାଣ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ)ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّإِيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

୨୨୬. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଅପଥା ଶପଥ ଲାଗି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଇଚ୍ଛାକରି) ଯାହାକିଛି ପାପ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغَوَا فِي إِيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كُتِبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

୨୨୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଶପଥ କରି (ପୃଥକ୍ ହୋଇ ରହି) ଆତ୍ମିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କେବଳ) ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ نَرْهَصُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَازُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଶପଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ନିଶାଣ ଅଥବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁପ୍ତ ଗୁପ୍ତ କର ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ସଂସ୍କାର କରିବେନା, କଳ୍ୟାଣ କରିବାରେ ଓ ଆତ୍ମସଂଯମ ପ୍ରଦାନପୁନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବ ।

୨. ଅପଥା ଶପଥ ହେଉଛି-

(କ) ଯାହା ବିନା ବିସ୍ମରରେ କରାଯାଏ ।

(ଖ) ଶପଥକାରୀ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ସହକାରେ ଶପଥ କରେ ଯେ ତା'ର ସତ୍ୟ ଅଟେ ଅଥବା ତାହାର ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ଓ କ୍ରମାଗତ ଅଟେ ।

(ଗ) ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରର ବନ୍ଧବର୍କ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଶପଥ କରାଯିବବେଳେ ତାହାର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ ।

(ଘ) ଅବେଧ ବିଶୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଙ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଚ) ଭାବନାବଶର ବନ୍ଧବର୍କ ହୋଇ କରାଯିବା ଶପଥ ।

ତେଣୁ ସେପରି ଶପଥ ଲଦ୍ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ସେପରି ଶପଥ ସମ୍ପର୍କ କୌଣସି ବା ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା କାଣିଶୁଣି ଏପରି ଶପଥ କଲେ ପାପ ହେବ ।

୩. ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଆରବବାସୀ ନିଜ ପରୁମ୍ଭା ଚଳାଇ ନ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଶପଥ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବେ ନାହିଁ; ଯାହା ପଞ୍ଚମରେ ସେମାନେ ପରୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଘାତରେ ଅନୁକମ୍ପାଯୋଗିତ କରୁଥିଲେ ଓ ନିଜ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ ଓ ନିଶ୍ଚାସ ମନେ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ବି ପୃଥିବୀରେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ମନୋଭାବ ପୂର୍ବକରେ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଜାଣି ଅନୁଯାୟୀ ସେପରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକୋ ନିଜ ପରୁମ୍ଭା ସହିତ ଆପୋଷ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ବା ତାହାକୁ ଚଳାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟଥା ବିସ୍ମରପତି ସେହି ପରୁମ୍ଭା ଚଳାଇ ଦିଆଯିବ ।

୨୨୮. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତଲାକ୍ ଦେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୨୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେମାନେ ତିନି (ଥର) ଋତୁସ୍ରାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଯାହାକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ଗୋପନ ରଖୁଏ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ (ସେମାନ) ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସେ (ପରସ୍ପର) ମାନଙ୍କୁ ପେରାଇ ନେବାଲାଗି ଅଧିକ ହଜଦାର ଅଟନ୍ତି; ଯେପରି ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କର କେତେକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ସେହିପରି ନ୍ୟାୟତଃ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି; ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ସ୍ୱକାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ୱଳପୁଷ୍ଟ ।

ଭୁ: ୨୯

୨୩୦. ଏପରି ତଲାକ ଯେହିରେ ମିଳାମିଶା ହୋଇପାରିବ) ଦୁଇଥର ହୋଇପାରେ; ତା ପରେ (ହେବତ ପରାକ୍ରମ) ସମ୍ପୃତିତ ପକ୍ଷରେ ଅଟକାଇବାକୁ ହେବ ଅଥବା ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବକ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرَئَصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّاهُنَّ أَنْ يَرْضَوْنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَامَّا كُنتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ يَوْمَئِذٍ بِخَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ବୈଧ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ତଲାକ ବା ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ହେଉଛି ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ତାହାର ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସ୍ୱକାର କରାଗଲା ଓ ସ୍ୱାଧିବିଧି ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଅଛି । ସେହିପରିକି ହେଉଛି—

(କ) ପତ୍ନୀ ଶୋଚି ଥିବାବେଳେ ତୁ ତଲାକ ଦିଅ ପାଇପାରେ ।

(ଖ) ତଲାକ ଦୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ ତିନିଗୋଟି ଋତୁସ୍ରାବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।

(ଗ) ପତ୍ନୀ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ଗୋପନୀୟ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆପୋଷ ମାମା'ଦାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଇଥାଏ ।

(ଘ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅପରିଚିତ ନ୍ୟାୟ ପୁଅମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ତିନିଗୋଟି ତଲାକ ଦେବାକୁ ହୁଏ । ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦୃଷ୍ୟ ତଲାକ ଦୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ ଓ ସତ୍ୟତା କାରଣ ଅବସାନ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ପତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ନିଜ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତେବେ ସେ ତାହା କରିପାରିବ । ଏପରି କି ସତ୍ୟତା କାରଣ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦୃଷ୍ୟ ତଲାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଲାକ ପୁନର୍ମିଳିତ ହୋଇପାରେ ।

(ଙ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତଲାକ ଅପରିଚିତ ନ୍ୟାୟ ହୋଇଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ବିବାହ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିବାହ କଲା ପରେ ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଏ ତା ଶେଷୋକ୍ତି ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ପତ୍ନୀ ପୁଅମାନଙ୍କ ପତିକୁ ବିବାହ କରିପାରିବ ।

(ଚ) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ସମୟରେ ଏକାଧିକ, ଏପରିକି ତିନିଥର ବା ତା' ଠାରୁ ଅଧିକ, ତଲାକ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ଗୋଟିଏ ତଲାକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

ଧନରୁ ଯାହା ତୁମେ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇସାରିଛ କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ (ପେରସ୍ତ) ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ନ୍ୟାୟବାଦୀ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବକାୟ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଅତଏବ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେ (ଦୁହିଁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବକାୟ ରଖୁପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ସେ (ପତ୍ନୀ ନିଜ ସ୍ବାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ) ଯାହାକିଛି କ୍ଷତିପୁରଣ ସ୍ବରୂପ ଦିଏ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ (ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କାହାରି କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମା ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ତେବେ ଜାଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ସକୃତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୩୧. ତା'ପରେ ଯଦି ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତୁଲଟି ତଲାକ୍ ଅତିବାହିତ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ପତି ତାହାକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ସେ ମହିଳା ତା'ପାଇଁ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ମହିଳା) ତା'ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପତି ନିକଟକୁ ନ ଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ (ଦ୍ବିତୀୟ ପତି) ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ଯଦି ସେ ଉଭୟଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ବଥମ ପତି ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କର) ବିଶ୍ବାସ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବକାୟ ରଖୁପାରିବେ ତେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମିଳାମିଶା କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମା ଅଟେ ଯାହା ସେ ଜ୍ଞାନବତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ।

أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهَا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

୧. ଯଦି ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତି ପାଖରେ ରହିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥାଇ ପତିଙ୍କୁ ଏହା ବିନିମୟରେ କିଛି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେହି ପତି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ତଲାକ ଦେଇଦେବା ପ୍ରେମ୍ୟ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସେତିକି ଧନ ଦେଇଥିବ କେବଳ ସେତିକି ନେଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ତା'ପାଇଁ କିଛି ଅଧିକ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ 'ତୁମମାନଙ୍କର' ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିଶ୍ବପତି, ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମୁବଦ୍ଦିମ ବା ସାମାଜିକ ।

୩. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ, ସେ ଆଗରୁ ଦୈନିକସର ବା ସ୍ବାଧୀନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ତାହା ତୁରନ୍ତ ଦେଇଦେବ, ଫଳରେ ସେହି ତଲାକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଏପରି କି ଯଦି ସେ ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦାନ ବା ଉପହାର ଅଂଶରେ କିଛି ଦେଇଥାଏ ତେବେ ସେ ତାକୁ ଫେରାଇ ନେବା ଚରିତ ନୁହେଁ ।

୨୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଚାଲି ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର (ଶେଷ) ସାମାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏକଜଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ୍ତିତ ପକ୍ଷରେ ଅଟକାଅ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ୍ତିତ ପକ୍ଷରେ ବିଦାୟ ଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟଦେବା ପାଇଁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଆବଦ୍ଧକରି ରଖ ନାହିଁ ଯେ (ପରେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ ତେବେ ତୁଝି ରଖ ଯେ ସେ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଉପହାସ କରନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହ କୃପାକୁ ମନେରଖ; ଏବଂ (ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମନେରଖ) ଯାହା ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର, ଯାହା ମଧ୍ୟମରେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩୦

୨୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଚାଲି ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପତିମାନଙ୍କ ସହିତ (ଦୁଃଖ) ବିବାହ କରିବାକୁ ବାରଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ, ତାହାକୁ ଏ (ବିଷୟରେ) ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି (ତୁଝି ରଖ ଯେ ଏ ବିଷୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳକର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୩୪. ଏବଂ ମାଆମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବର୍ଷ ଯାଏ ଦୂର ପାନ କରାନ୍ତୁ; ଯେଉଁମାନେ ଦୁରୁପାନ କରାଇବା (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ); ଏବଂ ଯାହାର ସନ୍ତାନ ଅଛି ସେ ସ୍ତନିତ ରାତି-ନାତି ଅନୁସାରେ ସେ (ମୋତା)

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلَحْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
يَبْعَرُونَ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ يَبْعَرُونَ وَلَا تُسَيِّكُوهُنَّ
فِي دَارِكٍ لَّتَعْتَدَنَّ وَأَمَّنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْزَنْ وَأَلَيْتُ اللَّهُ هَؤُلَاءِ أَذْكُرُوا نَسِيتُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلَحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْعُرْفِ
ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَمْ آذَنُكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

وَالْوَالِدَتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
إِمَّنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتِمَّ الرَّضَاعُ وَعَلَى الْوَلَدِ لَهُ

ମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ; କୌଣସି ମାତାକୁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟମରେ ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ ଓ କୌଣସି ପିତାକୁ ତାର ସନ୍ତାନ ସୋରୁ ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ ; ଏବଂ ଦାୟାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ; ଏବଂ ଯଦି ଉଭୟେ ପରସ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ଓ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଦୁଗୁପାନ୍ ବନ୍ଦ କରାଇବା ଚାହାନ୍ତି ତେବେ (ଏଥିରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ଦୁମେମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାର) ଦୁଗୁପାନ୍ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକର ସେଥିରେ ଦୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯଦି ଦୁମେମାନେ ଯାହା (ପାରିତୋଷିକ) ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱାଦାନକର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଦୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୫. ଏବଂ ଦୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ) ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ସେ (ବେଧା) ପତ୍ନୀମାନେ ନିଜକୁ ଚାରିମାସ ଦଶ (ଦିନ) ଅବକାଳ ରଖିବା (ଉଚିତ) ; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନେବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷରେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରିବେ ତହିଁରେ ଦୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୩୬. ଏବଂ (ସେହି) ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ସ୍ତମ୍ଭର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସଙ୍କେତ ଦେବାରେ ବା ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ରଖିବାରେ ଦୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଦୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବିବ ; କିନ୍ତୁ ଦୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ କରନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ (ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି) ଯେ ଦୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉଚିତ କଥା କୁହ ; ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଇଦର ବିଷୟକ) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଶେଷ ସାମାନ୍ୟ ଉପନୀତ ନ ହେବ

رَزَقْنَهُنَّ وَكَسَوْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدَيْهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اتَّيْنَكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَرِيضَنَّ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَبْصُرُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَزَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ

୧. ଯଦି ଦୁଗୁପାନ୍ କରାଉଥିବା କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ଚାଲି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସନ୍ତାନର ହିତ ପାଇଁ ତା' ମାଆ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଦ କରାଇବା ଏବଂ ତା' ବଦଳରେ ସେହି ସନ୍ତାନର ପିତା ଉକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜଣେ ସୁଜଗାଣୀ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ନ ଦେଖାଇ ତାହାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଦେବ । ସେହିପରି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚାଲି ଦେବାପରେ, ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ବ୍ୟାପ୍ତି କରିବା ସମାପନ କୁହେ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁସ୍ଥାନରେ ପକ୍ଷଭାବ ପାଇଁ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସନ୍ତାନର ଭବିଷ୍ୟତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁଳ୍ଲ ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକି ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ। ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

ରୁ:୩୧

୨୩୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପରମ୍ପରାକୁ ସ୍ବର୍ଗ ନ କରିଥିବା ବା ମହର ଛାଡ଼ି ନ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରହିତ ହେବ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେଇଦିଅ; (ଏହି ବିଷୟ) ଧନବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମଗ୍ରୀ ଅନୁସାରେ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମଗ୍ରୀ ଅନୁସାରେ (ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ); (ଆମେ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଏପରି କରିବା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛୁ ।

୨୩୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମହର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯାହା (ମହର) ତୁମେମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ତାହାର ଅଧା (ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ) ହେବ କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେ (ମହିଳା) ମାନେ ମାଫ କରିଦିଅନ୍ତି ବା ଯାହା ହାତରେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ଅଛି ସେ ମାଫ କରେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମାଫ କରିବା ଧର୍ମଭାଗୁଚାର ଅଧିକ ନିକଟତର ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସମୟରେ ହିତସାଧନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନାହିଁ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୯. ତୁମେମାନେ ସକଳ (ପ୍ରକାର) ନମାଜ ଓ (ବିଶେଷତଃ) ମଧ୍ୟାହ୍ନ ନମାଜ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମାବହ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ ।

୨୪୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଭୟ କରୁଅଥା ତେବେ ତୁମେମାନେ ପଦଗୁଡ଼ା ବା ଆରୋହୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ (ନମାଜ ପାଠକର); ପରେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିରାପଦ ହେବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, କାରଣ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ସେ ସମୟ) ଶିଖା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ ।

الْكِتَابِ أَجَلُهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ حَلِيمٌ ﴿٣١﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسُوهُنَ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمِعْهُنَّ عَلَى الْبُيُوعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِرْصَةً فَمَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

حُفَظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قِيَتِينَ ﴿٣٤﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَوْ ذُرْبًا فَإِذَا أَمْنُم مَلَاكُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

୨୪୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ (ଘରୁ) ବାହାର ନ କରିବା ଓସରା କରିଯିବା ଉଚିତ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ) ତାଲି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହାକି ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରନ୍ତି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

୨୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଆଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନିଜ) ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେବା ଉଚିତ; ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୪୩. ଅଜ୍ଞ ଏହିପରି^୧ ଭାବରେ ନିଜ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ସୁସ୍ଥରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةٌ لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْاَحْوَالِ غَيْرِ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِيْ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤١﴾

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِمَا تَعْرُوْفٌ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤٢﴾

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٣﴾

୧. ଏଠାରେ ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ମାଲୁଫ'ର ଅନୁବାଦ 'ଲାଭଦାୟକ' କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ବୈଧାନିକ ବା ସ୍ୱାଭାବିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଅଥବା ପରାକ୍ରମୀ ଅନୁସାରେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହା ଉଚିତାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ବିଧବାମାନେ ଲଜାକଳେ ପୁନରାୟ ବିବାହ କରିପାରନ୍ତି ଅଥବା ନିଜ ପ୍ରିୟମାତା ବା ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଇପାରନ୍ତି । ଏପରି କି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କି କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଅବଶେଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଳ ରଖିବା ସକାଶେ ତୁମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା-ଚକ୍ରରେ ତଲାକ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ତଲାକ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁମୋଦିତ ଓ ତାହା ପାରସ୍ପରିକ ସ୍ୱୀକାରରେ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି-ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ବିଧବା ନିଜ ପୁରୀୟ ପତିଙ୍କ ରୂପରେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେହି ତଲାକ ସ୍ୱାତ୍ୱ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଆଉ କିଛି ଦିନ ଅଧିକ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସମାଜନ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମବିଧାନସ୍ମୃତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ସର୍ବଦା ଏପରି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସକଳ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ ଏବଂ ଏପରି ପରଲ ଭାବରେ ବିବରଣୀ ଦିଆଯିବ ଯଦ୍ୱାରା ମାନବ-ସମାଜ ପାପ ଓ ଦୋଷକୁ ବିଚାର ପାଇ ପାରିବ ।

ରୁ:୩୨

୨୪୪. କ'ଣ ତୁମକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର (ସଂଖ୍ୟାରେ) ଆଇ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ବୃହତ୍ ପକ୍ଷୀୟନ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମରିଯାଅ” ; ଏହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଦେଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ (ଅବ୍ୟାକ୍ତ) ଦୟାଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତି ।

୨୪୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଏବଂ ଜାଣ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା/ପ୍ରାପକ ।

୨୪୬. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ନିଜ) ଧନର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ କାଟି ରଖି ଦେଇ ପାରିବ ? ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତା' ପାଇଁ ବହୁରୁଣିତ କରି ବୁଦ୍ଧି କରାଇବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ଜ୍ଞର ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରା ରହିଅଛି ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ (ତାହାକୁ) ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୪୭. କ'ଣ ତୁମକୁ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସେହି ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ (ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବୁ ;” ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ” ; ସେମାନେ କହିଲେ,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرَأَنُوتٍ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿٣٣﴾
مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ أَضَاعًا كَثِيْرَةً ۖ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِثْقَال ذَرَّةٍ مِّن بَعْدِ
مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ائْتِنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَيكُمْ
الْقِيَالُ إِلَّا تَقَالِيْدُ قَالُوا وَمَا لَنَا إِلَّا تُقَالِدُ فِي

୧. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘରୁ ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ଧୂଳି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ । ସେମାନେ ଫିରାଉନଙ୍କ ଭୟରେ ମିଶରକୁ ଚାଲିଆସିଥିଲେ । ପୂର୍ବେ ଜୋରାନର ବିନାଶୀ ଅନୁବାସରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ମାତ୍ର କେତେ ସହସ୍ର । କିନ୍ତୁ ବାବିଲରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ଦିନିକି ହଜାର ପାଖାପାଖି ପହଞ୍ଚି ବେଶେ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ତଥ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଛଅ ଲକ୍ଷକୁ ଅଧିକ ଏକ ଯାହାପଦ ଅଧିକ ସାମାନ୍ୟ ନ ନେଇ ଏକ କବଚୁକ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନ ମଧ୍ୟଦେଇ ଶହ ଶହ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଜୟ ଲାଭ କରିବା ଶକ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଛି । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ ଲାଭ କରିବା ଶକ୍ତି ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'କର୍ତ୍ତ' ଅର୍ଥ : (କ)ରଖ (ଖ)ରକ୍ଷା ଦେବା (ଗ)କାଟିବା (ଘ)କାଟି ଅଞ୍ଚଳ କରିବା ।

ଏହି ଆୟତର ଭାବ-ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବିଦ୍ୱେଷ ଧନ ମଧ୍ୟକୁ କିଛି ଅଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ନିଷ୍ପେଦ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ସେ ଧନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରୁଷ୍ଟ କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଦାନ କରିବାକୁ କେବଳ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଦାନକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି ।

“(ଏପରି ହେବ ନାହିଁ) ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ ନାହିଁ ; ଅଥଚ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛି ? କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନେ ପେଟିନଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ‘ତାଲୁତ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜହ୍ନ)କୁ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ବ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହକଦାର ଅଟୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ (ସେପରି କୌଣସି ଅଧିକ) ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ?” ସେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦେଇ(ମେନାମାନ୍ତ କରି)ଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରୀମାଣରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ(ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୨୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବର ପ୍ରମାଣ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅଟେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ଏକ) ‘ତାଲୁତ’ ମିଳିବ ଯଦିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଣୀତି (ରହିଥିବ) ଏବଂ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ (ନିଜ ପଛରେ) ଯେଉଁ

سَبِيلَ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
إِلْعَامِهِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا

୧. ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ତାଲୁତ’ର ଅର୍ଥ—(କ) ସିନ୍ଦୁ(ଘୋରୀ)ର ରମ୍ୟା ଆକାରରେ ହୃଦୟ । ଏପରିକି ତାହାର ଶବ୍ଦଟି ହୃଦୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ କେବଳ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରେ । ବସ୍ତୁତଃ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଲୁତଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଦୟ ଓ ଉଦାତ୍ତତା ଜନ୍ମିତ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଧି ଓ ବିଦାତ୍ତ ସଂସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କେଉଁଥିଲେ ।

ବିଷୟ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବେ ତାହାର ଅବଶେଷ ରହିଥିବ ଯାହାକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବହନ କରିଥିବେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ (ମୋହନ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।”

ଭୂ-୩୩

୨୫୦. ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ‘ତାଲୁତ’ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ନେଇ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଅଜ୍ଞ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ; ସୁତରାଂ ଯେ ତହିଁରୁ (ମନବୋଧ କରି) ଜଳପାନ କରିବ ତା’ର ମୋ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ (ରହିବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତହିଁରୁ ଜଳପାନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଞ୍ଜୁଳାଏ ମାତ୍ର ପାନ କରିବ, ମୋ ସହିତ ତା’ର (ନିଶ୍ଚୟ) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ (ଏବଂ ତା’ସହିତ ବୋଷାଗୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ) ; ପୁଣି (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ଜେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ) ତହିଁରୁ (ଜଳ) ପାନ କଲେ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଗଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆଜି ‘ତାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସ୍ଥିତିରୋଧ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ;” କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ଅଜ୍ଞଙ୍କ

تَرَكَ آلَ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم ۖ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَيْتِكُمْ
يَهْرِمُ فَسَمِ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَّبْنَاهُ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ

୧. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାଲୁତଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉଚ୍ଚକୋଟିର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମ କରାଗଲେ ଯାହା ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କଠାରେ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅବତାର ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀ ରକ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଗୋପନ୍ୟ ଶକ୍ତି ବିଷୟକ ଭାନ କେବଳ ଅଜ୍ଞତାରେ ରହିଅଛି । ତେଣୁ ଅନୁଗାମୀ ପାଇଁ ସେ ତାଲୁତଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିବାକୁ ସେ ତୁମଠାରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି । ଅନୁଗାମୀ କେବଳ ଧନ ଦୁରା ସମ୍ପଦ ଲୁହେ ବରଂ ଭାନ, ବ୍ୟାଗ ଓ ବଳିଦାନ ଦୁରା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୁଏ । ଏ ବିଷୟରେ ତାଲୁତ ନିଶ୍ଚୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୋରା ଓ ଏଥିପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଅଜ୍ଞ ଚାହାନ୍ତି ଚାହାଡ଼ା, ଧାରଣା, ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ତ୍ୟାଗ ଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ଠାରୁ ସହାୟତା ଭାର କରି ଦେଖୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମାତ୍ମତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ଯାହା ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ନହସ୍’ର ଦୁଇଗୋଟି ଅର୍ଥ ଅଛି- (କ) ନଦୀ (ଖ) ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ଦୁଇଟିଯାକ ଅର୍ଥ ସମାନଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ଧନ ପରେ ଧାର୍ମିକ ତୁମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା ଉଦ୍‌ଘୋଷରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦୁରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେଲେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଲାଗୁ କରି ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଚୌରାତ ଧର୍ମାତ୍ମତା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ କରୁଅଛି । ସେଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ କହ୍ନୁ (ବା ତାଲୁତ)ଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଜ୍ଞ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଚାହିଦା ସହଜରେ ସ୍ୱାଦ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଏହି ସ୍ୱାଦ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ମନବୋଧ କରି ଜଳପାନ କଲେ । ଚୌରାତର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୁତାବକ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ତିନିଗଜ୍ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଶାପାତନ ଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ୱାଦରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସହିତ ସାକ୍ଷୀକୁ କରିବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ବହୁବଳ ଦଳ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ପୈର୍ବ୍ୟଧାରୀ-ମାନଙ୍କ ସହିତ (ରେହି) ଅଛନ୍ତି (ସୁତରାଂ) ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ” ।

୨୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ‘ଜାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ସହିବାର ଶକ୍ତି ଦିଅ ଓ ରକ୍ଷାକ୍ରମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସ୍ଥୂଳଭୂତ କର ଓ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

୨୫୨. ତା’ପରେ ସେମାନେ ଘୁଞ୍ଚି ଲମ୍ଫ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ; ଏବଂ ଦାଉଦ ଜାଲୁତକୁ ହତ୍ୟାକଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜତ୍ବ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କଲେ ତାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦଙ୍କୁ) ତାହାର ଜ୍ଞାନ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ) ଦୂରରେ ନ ରଖନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଜରିଆରେ (ଅପସାରିତ ନ କରନ୍ତେ) ତେବେ ପୃଥିବୀ ଓଲଟପଲଟ ହୋଇଯାନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ (ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ନିବାରଣ କରାନ୍ତି) ।

୨୫୩. ଏହିପ୍ରକୃତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଆବୃତ୍ତି କରୁଅଛୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ (ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ) ଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ରାସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

بِجَالُوتَ وَجُودُهُ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَيْهِتْ فِيهِ كَثِيرَةٌ يَا ذَا
اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

فَهَرَمُوهُمْ بِأَذِنِ اللَّهِ تَوَلَّى دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكِيمُ وَعَلَيْهِ مَتَاشَاءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرَّاسِلِينَ ﴿٢٨﴾

୧. ଆରବଂ ଭାଷାରେ ‘ଜାଲୁତ’ ଏକ ଗୁଡ଼ାଚର ଘଟଣା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଟିଏ ଗାଈରୁ ଲୁହାଯାଏ ଯିଏ ଦେଶରେ ଲୁହା କଲେ ବା ବିକ୍ଷେପଣ କରେ । ଏଠାରେ ତୁମ ଓ ଅନ୍ତର ଦାଉଦ ଉଲ୍ଲହଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଜାଲୁତ କୁହାଯାଇଛି ।

ଭାଗ-୩

୨୫୪. ଆମେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ଉତ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଝୁକନାରେ ସେମାନଙ୍କର ପଦ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନୂତନ ବିଧାନ ନ ଥାଇ ତାହାଙ୍କ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ) ; ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ ନଦନ ଇସାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନ ଦେଉଥିଲୁ ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଝୁରା ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିନଥା'ନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ମତେଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ; ପକରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରି ନଥା'ନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩୪

୨୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ରୟ-ବିକ୍ରୟ, ବନ୍ଧୁତା ଓ ସ୍ୱପାରିଶ ଚଳିବ ନାହିଁ ସେଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ ସେଥିରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ) ଧୃବ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ (ନିଜ ଉପରେ) ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾

୧. ମୁକ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଲାମ୍'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ପଦ ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଅବତାର ବା ନବି ବିଧାନବାର୍ତ୍ତା ଅବତୀ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ କେବଳ ନବି ପଦରେ ବିଶୁଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ 'କେତେକ' କେବଳ ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତି ଓ ସେହି ନବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨୫୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ (ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା; ତାହାକୁ ତହା ଆସେ ନାହିଁ କି ନିଦ୍ରା (ସ୍ୱପ୍ନ କରେ ନାହିଁ); ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ତୋହା) ତାହାର ଅଟେ; ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିନାଲୁମ୍ବିରେ ତାଙ୍କ ସମାପରେ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଯାହା ଅଛି ସେ (ତୋହାକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପୀ ରହିଛି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ କୁଳୁ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଓ ମହାନ ।

୨୫୭. ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟ-ବାଧକତା ନାହିଁ; (କାରଣ) ସର୍ବପଥ ଓ ଅସର୍ବ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦ ଭଲରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି; ସୂଚରୀ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର (କଥା ମାନିବାକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ ସେ ଏପରି (ଏକ) ଶକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣୋପାୟ ବସ୍ତୁକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛି ଯାହା (କଦାପି) ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଏବଂ ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୨୫୮. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକରୁ ବାହାର କରି ଅନ୍ଧକାର ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହିବେ ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٨﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٩﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦٠﴾

୧. ଅରବୀ ଶବ୍ଦ 'କୁର୍ବି'ର ଅର୍ଥ— ଅସର, ସିଂହାସନ, ଜ୍ଞାନ, କ୍ଷମତା ଓ ଆଧିପତ୍ୟ । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ସିଂହାସନ ରଖାଯାଇଛି ଅଥଚ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଏହା ପାଇଁ ସମ୍ଭୋଜ୍ୟ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକତ୍ୱ ଓ ତାହାଙ୍କ ମହାନ୍ ବୃତ୍ତାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଚର୍ଚ୍ଚନା ଅଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଏହି ଆୟତକୁ କୋରାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆୟତ ରୂପେ ଅନିହିତ କରିଛନ୍ତି । (ମୁସଲିମ୍)

ସୁ : ୩୫

୨୫୯. କ'ଣ ରୂମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲା : (ଏହା ସେତେବେଳର ଘଟଣା) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ୍ (ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସଂହାର କରନ୍ତି”; ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ଜୀବନ ଦେଉଛି ଓ ସଂହାର କରୁଛି”; ଇବ୍ରାହିମ୍ କହିଲେ, “ଯେଦି ଏହା ଠିକ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂର୍ବ (ଦିଗ)ରୁ ଉଦୟ କରାଉଛନ୍ତି (ଏବେ) ରୂମେ ତାହାକୁ ପଶ୍ଚିମ (ଦିଗ)ରୁ ଉଦୟ କରାଅ”; ଏଥି ଉତ୍ତର ସେ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ) ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ (ଏପରି ଘଟିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।

୨୬୦. ଏବଂ (କ'ଣ ରୂମେ) ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ) ଯେ ଏପରି ଏକ ସହର ପାଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲା ଯାହାର (ଗୃହ) ଛାତଗୁଡ଼ିକ ଲୁଗୁଡ଼ିକ

أَمْ تَرَى إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالنَّفْسِ مِنَ الشَّرْقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ قَبَّهَتِ النَّفْسُ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِي مَزَعَ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَلَيْسَ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

୧. କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରଜ୍ଞାନ ମତରେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ୍ ନିଜ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରଜ୍ଞାନ ଚର୍ଚ୍ଚକ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଦେଶବାସୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଋଷ୍ଟି ଉପାସନା କରୁଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ତବ୍ୟକ ସ୍ଥାନର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ତବ୍ୟକ ନିଜ କେତେବେଳେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ୍ କହିଲେ— ଆମର ସେହି ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମର ଅଧିକାରକୁ । ପରାନ୍ତ ଆମର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ଗୁଣିଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକାର । ସେ ବିଶ୍ୱସ୍ତରେ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସର ଦେଉଛି ଯେ ସେହି ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ । ପ୍ରତୀତ ଯଦି ରୂମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ, ଯାହାଙ୍କ ସହରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି, ତେବେ ରୂମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂର୍ବଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଉଦିତ କରାଅ । ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚରେ ସେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଯଦି ସେ କହିଥାନ୍ତା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୁଗୁଡ଼ିକ ବରଂ ମୁଁ ନିଜେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉଦିତ କରାଉଛି ତେବେ ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ତାକୁ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ପରୁଷିଆଁତେ ଯେ କ'ଣ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ଏପରି ଛଳ ସେ ନାବା ବଢିବା ଶ୍ରେୟସର ମନେ କରିଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ଚିତ୍ତଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଓ ପରେ ଲାଗୁଗୁଡ଼ିକ ଲୁଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଥିଲା । କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରଜ୍ଞାନ ଏହାକୁ ‘ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା’ ଅର୍ଥ କରିଥାନ୍ତା; ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍, କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ସେହି ଘନ ଜନସ୍ଥଳୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ଲୁହାରିଛି । ଗୁମିକମ୍ପରେ ସମସ୍ତେ କାଳ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ପରେ ଛାତ ଲୁଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼େ । ତେଣୁ ସେହି ସହର ଗୁମିକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଜନସ୍ଥଳୀ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ସହରବାସୀ ସେହି ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଗୁମିକମ୍ପ ଚାହା ପରିତ୍ୟାଗ ହୋଇ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ସେହି ସହର ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳେକାଳ କୁ ବାନ୍ଧିନୀର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ କେବଳେକାଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ୫୯୯ରେ ଧୂସରିଥିବା କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଅବତାର ଉତ୍ତରାବଳୀକୁ ବଦଳିଛି ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ସେଠାକୁ ନେଇଥିଲେ । କେବଳେକାଳର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଉତ୍ତରାବଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୁଗ୍ଧମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ତାହାର ପୂର୍ବ ଗୌରବ ସେମାନେ ଆସିବାକୁ ଅସୁବିଧା ନିକଟରେ ସାଥୀନା କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମର୍ମବର୍ତ୍ତୀ ସାଥୀନା ସ୍ତ୍ରୀ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଶହେବର୍ଷ ପର କେବଳେକାଳର ଚିତ୍ତ ଏକ ଅର୍ଥାତ୍ତମିକ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଉତ୍ତରାବଳୀ ଶହେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଯିଥିଲା, ଏହି ଆସତର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସେ ମରିଯାଇଥିବା ଓ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଯିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅର୍ଥାତ୍ତମିକ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଭଲରୂପେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାଧୀନ ରହିବେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଅଧିକାଂଶକାଳ ପଡ଼ିବ । ବସ୍ତୁତଃ କେବଳେକାଳର ପୂର୍ବଗୌରବ ସେହିବାକୁ ଠିକ୍ ଶହେ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା । ଏଠାରେ ଉତ୍ତରାବଳୀକୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାମାନଙ୍କ ମୁଗ୍ଧମାଣ ସମାଜ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପଡ଼ିଥିଲା; (ଏହା ଦେଖୁ) ସେ କହିଲା, “ଏହାର ଧୂଂସ ପରେ କେତେ ଅଲୁଅ ଏହାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବେ?” ତା’ପରେ ତା’କୁ ଅଲୁଅ ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଯାତ୍ରା (ଅବସ୍ଥାରେ) ରଖିଲେ; ତା’ପରେ ତା’କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ପଚାରିଲେ, “ହେ ମୋର ଭକ୍ତ! ତୁ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ରହିଲୁ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଥିଲି;” (ତତ୍ପରେ ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “(ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍) ଏବଂ ତୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲୁ;” ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁ ନିଜ ଆହାର ଓ ପାନୀୟକୁ ଦେଖ, ତାହା ପରି ଯାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୋ ଗଧକୁ (ମଧ୍ୟ) ଦେଖ; (ଏବଂ) ସେ ଉଭୟ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଦେଖୁ ବୁଝି ନେ ଯେ ତୋ’ର ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେପରି ନିର୍ଭୁଲ ମୋର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନିର୍ଭୁଲ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେ ତୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିବା ସକାଶ ଏପରି କରିଥାନ୍ତୁ; ଏବଂ (ଏହି) ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ରଖି ଦେଉଛୁ; ଏବଂ ତା’ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମା’ସ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରୁଛୁ; ସ୍ୱତରା* ଯେତେବେଳେ ତା’ ନିକଟରେ (ବାସ୍ତବତା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଅଲୁଅ ଯୋହା ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତୁ ସେସବୁ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ଥମ।”

୨୬୧. ଏବଂ (ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ତୁମେ କିପରି ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରୁଅଛ ତାହା ଆମକୁ ଦେଖାଉଥିବା?” (ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିନାହିଁ”, ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ “କାହିଁକି ତୁହେଁ

فَأَمَّا تِلْكَ الْأَمْثَلُ اللَّهُ وَإِنَّهُ عَامِلٌ مَّا يَخْتَفَىٰ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ جَنَاحِكَ وَانْجِعَكَ إِلَيْنَا إِنَّا نَنْظُرُ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمْدُ فَلَمَّا بُدِئَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦١﴾

وَأَنذَرُ قَالَ إِنَّهُمْ رَبِّي أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالسَّاتِرِ الْعَوْنِ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا قَالَ

* ୧. ମୂଳ ଆୟତା ଶବ୍ଦ ‘ବାଲ’କୁ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ: (କ) କେଶପତ୍ର ଗଭିରୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାପାଇଁ, (ଖ) ସ୍ତମ୍ଭମୋଡ଼ ଗଭିରୁ ଖଣ୍ଡନକରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନ ଥାଇ ବରଂ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ । ଏଠାର ଉଭୟ ଯଥାର୍ଥ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲୁଅଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗଭିରୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ସ୍ପର୍ଶ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମେ ଏ ବିଷୟକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ତୁମେ ଏକଶତ ବର୍ଷ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଟିବାହିତ କରିଛ । ସେହେତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗଭି ପ୍ରସ୍ଥାନରେ ଯଥାର୍ଥ । କାରଣ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଲୁଅଙ୍କ ଗଭିକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ସ୍ପର୍ଶପାତ୍ର କରାଇବେ ସେହି ହେତୁ ଅଲୁଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁ ନ ଥିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ।

ଉଚ୍ଚ ଅବୌଦ୍ଧିକ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ଅଟି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେଣୁ ବାକ ମନରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା କିପରି ରେଖାପାତ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଖ୍ୟାତ୍ୟ, ପାଳୟ ଓ ଗଧ ସ୍ପର୍ଶ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

* ୨. ବିଶ୍ୱାସ କରିବା (ଇମାନ) ଓ ହୃଦୟୋପ ହେବା (ଇତିମାନ) ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ସ୍ୱର୍ଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ବେଶ ସରଳଭାବରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ ଅଲୁଅ ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ତା’ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଘଟିବ ବୋଲି ସେ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଭରତ ପାଇଥାଏ । ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଅଲୁଅଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ ତଥା ଇନା ବ୍ୟବସାୟ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ତା ନିମିତ୍ତ ଏପରି କହିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ୟଦେହରେ ଇବ୍ରାହିମ ଦେହରେ ବଶବର୍ତ୍ତା ହେଉ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ନ ଥିଲେ ତରଂ ବାକ ମନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଭବ ହେଉଥିଲା ସେ ଏପରି ପୂର୍ବରୁଥିଲେ ।

(ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ) କିନ୍ତୁ ଆମର ହୃଦୟର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଆମେ ପଚାରିବା : “ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା ତୁମେ ଚାରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀ ଆଣ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପୋଷା ମନାଅ । ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପାହାଚ ଉପରେ (ବୋଲାଇ) ରଖ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ; ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୃଢ଼ ପରିଚରେ ଆସିବେ ଏବଂ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।”

ରୁ : ୩୬

୨୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର) ଉପମା ସେହି ଶବ୍ଦର ଏକ ବାକ ସହିତ ତୁଳନାୟ ଯେଉଁଥିରୁ ସାତଗୋଟି ଶବ୍ଦସମୂହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୂଚକରେ ଏକଶତ ବାକ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୨୬୩. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ (ନିଜ) ଉପକାର ବଞ୍ଚାନ୍ତି ନାହିଁ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର) ପ୍ରତିପକ୍ଷ ରହିତ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୬୪. ମଧୁର ବଚନ (କହିବ) ଏବଂ (ଦୋଷ) କ୍ଷମା କରିବା ସେ ବାନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଯାହା ପରେ କ୍ଳେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୨୬୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଉପକାର ବଞ୍ଚାଣି ଓ କ୍ଳେଶ ଦେଇ ନିଜ ଦାନକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ଯେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଧନ ବ୍ୟୟ କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ ନାହିଁ ; କାରଣ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ଶିକାର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯାହା ଉପରେ କିଛି ମାଟି ପଡିଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଭାଷଣ ବର୍ଣ୍ଣା ହେବ ।

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ସୁରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀକୁ ମାରି ସେମାନଙ୍କ ମା’ସ ଖସିବୁଡ଼ିବୁ ଏକତ୍ର କରି ଭିଲଭିଲ ପର୍ବତ ଉପରେ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଉପରେ ଗ୍ରାସନ କରିବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସୁରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏକ ଇତିହାସ ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପକାୟିତ ରହିଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ଉତ୍ତାପିନୀଙ୍କ ବଂଶଧର ସୁରିଧର ଉଲଟି ଓ ସୁରିଧର ଅବନତିର ସମ୍ବୁଞ୍ଜାନ ହେବେ ।

فَخَذَ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصَرَّهِنَّ إِلَىٰكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ ۖ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَبْتَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ ۖ وَاللَّهُ يُضَوِّفُ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتِمُّونَ مَا اتَّفَقُوا مَعًا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ ۚ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَفِيرٌ حَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالسَّتِ وَالْأَذَىٰ ۚ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

ଫଳରେ ତାହାକୁ (ଧୋଇ ପୁଣି) ପରିଷ୍କାର ଶିଳା କରିଦିଏ ; ସେମାନେ (ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ) ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏଭଳି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରାତିଭାଜନ ହେବା ପାଇଁ ଓ ନିଜକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟର ଉପମା ଉକ୍ତ ଭୂମି ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେଉଁଠାରେ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ତାହା ଦୁଇଗୁଣ ଫଳ ଦିଏ ; ଏବଂ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ନ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ) ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ।

୨୬୮. କି'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଯେ ତାହାର ଖଜୁରା ଓ ଅଳ୍ପରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଯାହାର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଝରଣା ବହୁଥିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳ ମିଳୁଥିବ ତଥା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ବାର୍ଷିକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଥିବ ଓ ତାହାର ପିଲାମାନେ ଛୋଟ (ଛୋଟ) ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ତା'ଠାର ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦୃଷ୍ଟବାଚ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଯହିଁରେ ଅଗ୍ନି (ସଦୃଶ ଉଭାପ) ଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ପୋତି ଦିଏ (ଦେଖ) ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ଏପରିଭାବରେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ ।

ଭୁ : ୩୭

୨୬୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ ସେଥିରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁମାନ ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଲାଗି ଭୂମିରୁ ବାହାର କରିଅଛୁ ତା ମଧ୍ୟରୁ (ସାଧ୍ୟ ଅନୁସାରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ନିକୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲାଜବୋଧ କର ; ଏବଂ ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ(ଓ)ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

୨୬୯. ସଇତାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ରତାର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମହାନୁକ୍ଷମା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ(ଓ)ସର୍ବଶକ୍ତ ।

عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَكَرَّهُ صَدَدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٢٦٧

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِئًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطَمًا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُبْسَفْهَا وَابِلٌ فَكُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٨

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَا فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٩

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبَابٍ مَّا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا فِيهِ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَجْدِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْوُواهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ٢٦٨

الشَّيْطَانُ يُوَدِّعُ الْفَقْرَ وَيَا مُرْكُمُ الْفِتْنَةَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٦٩

୨୭୦. ସେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ଚତୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚତୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ (କାଣିରଖି ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତଲାଭଦାୟକ ପଦାର୍ଥ ମିଳିଯାଇଛି; ଏବଂ (ମନେରଖି ଯେ) ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَنْبِيَاءِ ۝

୨୭୧. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ବା ଯାହାକିଛି ମାନସିକ କର; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଜାଣନ୍ତି (ସେ ତାହା ର ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ) ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَلَئِنْ
اللَّهُ يَعْلَمَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝

୨୭୨. ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତସ୍ଥ (ପଛ) ଅଟେ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହା ଗୋପନରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉକ୍ତସ୍ଥର ହେବ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏଥିଯୋଗୁଁ) ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ଦୁର୍ଦ୍ଦମକୁ ତୁମଠାରୁ ଦୂର କରି ଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ; ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنْ بُدُّوا الصَّدَقَاتِ فَيَعْنَاهُمْ وَإِنْ تَخَفَوْهَا وَ
تَوْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

୨୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥଗାମୀ କରାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ତୁମ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍ପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର— ଓ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ କର— ତାହାର ଲାଭ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଫେରସ୍ତ ଦିଆଯିବ; ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝

୧. ଖୋଲାଖୋଲି ଦାନ କରିବା ଓ ଲୁଚାଇ ଦାନ କରିବା, ଉଭୟକୁ ଲାଭକାରୀ ପଦ୍ଧତି କରେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାର ଦାନ ଦୁଇା ଅନ୍ୟମାନେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାର ଦାନ ଦୁଇା ଦାନଗ୍ରହଣକାରୀ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ସାଧାରଣରେ ସକାଶ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଦାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗର୍ବିତ ହେବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨୭୪. (ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାନ) ସେହି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ (ସୁଜ୍ଜହରେ) ଚଳପ୍ରଚଳ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଭିକା କରିବାକୁ ନିଜର ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ (କେଣେ) ଅପରିଚିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାବହୀନ ବୋଲି ମନେ କରେ; ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରାର ବାହ୍ୟ ଲକ୍ଷଣକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ସେମାନେ ଛୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବକ ଭିକା ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଦୁର୍ମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବିଶୁଦ୍ଧଧନ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟକର ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜଣାଅଛି;

୧୮: ୩୮

୨୭୫. ଯେଉଁମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ନିଜର ଧନକୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର (ଗଞ୍ଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବେ ନାହିଁ।

୨୭୬. ଯେଉଁମାନେ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦୃଶ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସଜ୍ଜତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପାଗଳାମାନ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥା) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୁଏ ଯେହେତୁ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “(କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟ) ଅବିକଳ ସୁଧ ସଦୃଶ ଅଟେ”; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ (କ୍ରୟ) ବିକ୍ରୟକୁ ବୈଧ ଓ ସୁଧକୁ ଅବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ (ମନେନଖ ଯେ) ଯାହା ପାଖକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଆସିବା ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଧ ବ୍ୟବସାୟକୁ ନିଜର ହୁଏ ଚେତେ ଯାହା ନେଣ ଦେଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ କରିସାରିଛି ସେଥିରେ ଲାଭ ତାହାରି ଅଟେ ଏବଂ ତାହାର ମାମଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିବେ।

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْبَبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاءًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْئِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ النَّارِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا الْبَائِعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଦୁଇ ବିପରୀତ ଦାନ ଅଛି- ସାଧ୍ୟାୟମାନ (କେନ୍ଦ୍ର) ଏବଂ ପ୍ରେକ୍ଷକ (ସେନ୍ଦ୍ର)। କେତେକ ନିଷିଦ୍ଧ ପରିମାଣର ଧନ ବା ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ସମ୍ପର୍କର ଗାଧ୍ୟାୟରେ ଦିଆଯାଏ, ଅନ୍ୟତ୍ର, ବିଧି ଓ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଏ। ଗ୍ରହଣ ଏ ପ୍ରକାର ଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାକୁ ଖାଲୁ ନ ଥିବାରୁ ଗ୍ରହଣକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କ ପାଇଁ କୃତକ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। ଏହା ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଏକ ଶୂନ୍ୟ। ବ୍ୟକ୍ତି ଗଣେଶଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଦାନ କରାଯାଏ ତାହା ପ୍ରେକ୍ଷକ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାକୁ ସେନ୍ଦ୍ର କୁହାଯାଏ। ଏହି ଧନସାମ୍ପଦ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପର୍କରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି କରାଏ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ହିତକାଂକ୍ଷା ପାଇଁ କୃତବଳା ମନୋଭାବ ଜନ୍ମାଏ। ଏପ୍ରକାର ଦାନକୁର ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଧର୍ମିଷ୍ଠଙ୍କୁ କ-ନ କରାଯାଇପାରେ।

୨୭୭. ଅଲ୍ଲାହ ପୁଅକୁ ଲୋପ କରନ୍ତି ଏବଂ ବାଳକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି କଠୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ତଥା) ପାପୀୟ ପଦକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ (ମନୋଯୋଗ ସହିତ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ପୁରସ୍କାର (ରାଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ପୁଅର ଅବଶିଷ୍ଟ (ଅଂଶ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୨୮୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ନ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅବଶ୍ୟମାବୀ ମନେକର (ଓ ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ହୁଅ) ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପୁଅ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଂକଳ୍ପରେ) ଅନୁତାପ କରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମର ମୂଲ୍ୟଧନକୁ ଆଦାୟକରିବା ବିଧେୟ ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମେମାନେ (କୋହାରି ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ ନାହିଁ କି ତୁମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୮୧. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ରଣଗ୍ରସ୍ତ ଆଦି, ତେବେ ସେ ସମର୍ଥ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଅବସର ଦେବାକୁ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟଧନ ମଧ୍ୟ) ଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଛାଡ଼ିଦେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୨୮୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ; ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧. କେତେକ ଅପର କରକ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟପ୍ରକାରମାନେ ପୁଅ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଅ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କ୍ଷତି ସହେଇଁ । ଅଲ୍ଲାହ ପୁଅଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ପୁଅ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଧୂଃ ପ୍ରାୟ ରଖିକରିବେ ବୋଲି ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବାଣୀ ଅଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପ୍ରତି କେତେକ ଦେଶରେ ପୁଅପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇ ଦେବାପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଇଛି । ରଣସାଥୀଙ୍କ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ତଥା ଦେଶର କେତେ ଯେ କ୍ଷତି ହେଉଛି ତାହା ଜନନୀ କରିବା କଷ୍ଟକର । ସେହିପରି ରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପରିଶେଷ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନ ଥିବେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅନେକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂରକ୍ଷଣ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଦିଖା ନ କରି ସେ ରଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ ହୁଏ । ଏବେ ଅନେକ ଦେଶ ଧନଶାଳୀ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଋଣ ସଂଗ୍ରହ କରି ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ପରିଶେଷରେ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଓ ବିଜେତାଙ୍କର ଅପୁରସ୍କୟ କ୍ଷତି ହୁଏ ।

يَسْحَقُ اللَّهُ الزُّبُلَا وَيُزِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يَبُتُّ
كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الزُّبُلَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْتَغُوا فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ۝

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ فَتُؤْتَىٰ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

ରୁ : ୩୯

୨୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କରକ ନିଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଲେଖୁପକାଅ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ନିଷ୍ପତ୍ତି କରା ହୋଇଥିବା ବୃକ୍ତିକୁ) ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ଲେଖୁ ଦେଉ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ଲେଖୁଦେବାକୁ ମନା ନ କରୁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ଲେଖୁଦେ) ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖୁଦେଉ ଓ ଯାହାଠାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଅଛି ସେ ହିଁ ଲେଖାଲ ନେଉ ଏବଂ (ଲେଖାଇବା ସମୟରେ) ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖୁ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି କମ୍ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇଥାଏ ବା ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ ବା ନିଜେ ଲେଖାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁ ନ ଥାଏ ତେବେ ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ (ଦଲିଲ) ଲେଖାଇ ନେଉ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ସେହି ଘଟଣା ବେଳେ) ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କର ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଉଭୟ (ସାକ୍ଷୀ) ପୁରୁଷ ହୋଇନଥାନ୍ତି ତେବେ (ଘଟଣା ସମୟର) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ) ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ କର) ; (ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ସାକ୍ଷୀ ବିଷୟକ ସର୍ବ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପାସୋରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟକୁ (ବିଷୟଟି) ମନେ ପକାଇ ଦେବ ; ଏବଂ ଯେବେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଡକରା ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ମନା ନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ତାହା ଛାଡ଼ି (ନେଣ ଦେଣ) ହେଉ କି ବଡ଼, ତୁମେମାନେ (ପରିଶୋଧର) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମେତ ତାହାକୁ ଲେଖୁବାରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଅଟେ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପ୍ରଦାନ)କୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ କରାଇଥାଏ ତଥା (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଏପରି ବିଷୟକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ (ସୁତରାଂ ନେଣ ଦେଣକୁ ଲେଖୁପକାଇବା ଆବଶ୍ୟକ) ; ଯେଉଁଠିକେ ହାତକୁ ହାତ କାରବାରରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ମାଲ ଓ ଧନ) ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ (କରି ଯଦି ସେହି ସମୟରେ କାରବାର ସମାପ୍ତ) କରି ଦେଉଅଛ (ସେହିଠିକେ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନେଣ ଦେଣକୁ) ନ ଲେଖିଲେ କିଛି ପାପ ନାହିଁ ; ଯେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ କର ତେବେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكُنْ بِبَيْنِكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَمَقَّ اللَّهُ رَجَبَهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِئْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّاهِدَاتِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّاهِدَاتُ إِذَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاصِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

ସାକ୍ଷୀ ନିଯୁକ୍ତ କର ; ଏବଂ ଏ ବିଷୟକୁ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଲେଖାଲିଖି କଷ୍ଟ ଦିଆ ନ ଯାଉ କି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏପରି) କର ତେବେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅମାନ୍ୟତା (ର ଲକ୍ଷଣ) ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥାଅ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲେଖାଲି ନ ମିଳନ୍ତି ତେବେ ତୋ' ବଦଳରେ ଦଖଲ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣ କର ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ଘରୋଟ ମନେକରେ (ଏବଂ ତାହାକୁ କିଛି ଧନ ଦିଏ ତେବେ ସେହି ଘରୋଟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ସେହି ଗଢିତ ଧନକୁ ଦେବିକରିବା ମାତ୍ର) ଫେରାଇ ଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋପନ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରେ ତାହାର ହୃଦୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧ : ୪୦

୨୮୫. ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶକର ବା ଗୋପନ ରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାର ହିସାବ ନେବେ ; ତାପରେ ସେ) ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବେ କ୍ଷମା ଦେବେ ଓ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍ତିସ୍କାର) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

جَنَاحَ إِلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ إِنْ أَمِنَ بِكُمْ بَعْضُ قُلُوبِ الَّذِينَ أُوتِينَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَمَرَ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ بِحَاثِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ يَخْفَهُ مِنْ يَأْتِي وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

୧. ବଦଳରୂପେ ମଧ୍ୟ ରଖ ଦିଅଯାଏ । ଏଥିରେ କଣେ ରଖିବା ବଦଳେ ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହଣକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା 'ଅମାନ୍ୟତା' ବା ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱରୂପ । ଏହା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମାନରୁରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ରକ୍ଷାଦାତା ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପାଦିକୁ ସେପରି ଦାନ ମାତ୍ର ଫେରାଇବ ସେହିପରି ରକ୍ଷକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପରିଶୋଧ କରିବାର ଯତ୍ନାତ୍ମକ ଚରାଚରା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଦେବେ ।

୨୮୭. ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଠାରୁ ଯାହାକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେ (ନିଜେ) ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି) ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; (ଏବଂ କହନ୍ତି ଯେ) “ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହିଁ” ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଆଦେଶ) ଶୁଣିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅନୁରୁ ତାଙ୍କର ଆକାବହ ହୋଇଅଛୁ ; ଏମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ଆମମାନଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୨୮୭. ଅଲ୍ଲୁଃ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ଯାହା କିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ (ତାହା) ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ (ତାହା) ତା’ଉପରେ ଶୋଷି ଆକାରରେ ନିପତିତ ହେବ ; (ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣି କହନ୍ତି) “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମେମାନେ କେବେ ଭୁଲି ଯାଉ ବା ଦୋଷ କରିଥାଉଁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ଦିଅନାହିଁ” ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲ, ସେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କର ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା (ବହନ କରିବାକୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପାପରୁ) ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର (କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَقُولُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا إِنَّهُ فَا نَصْرُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

୧. ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ (କି) ମୁସ୍ଲିମ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ନୀତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଅସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏହା ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏହା ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସ ବିତରଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

سُورَةُ آلِ عَمْرٍ مَدِيْنَةٍ

ଆଲେ—ଇମ୍ରାନ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଷମିୟୁଷ ସମେତ ୨୦୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨୦ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିୟ୍—ଲାମ୍—ମିମ୍ ।

الْعَم ②

୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

୪/୫. ସେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏହାର ପୂର୍ବରୁ (କୋଣ)କୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଚୌରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଅବିସ୍ମୟିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଶାସ୍ତିଦାତା ।

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

୬. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦୌ ଲୁଚାଯିତ ନାହିଁ ।

مِن قَبْلِ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑥
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑦

୭. ସେ ହିଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାଞ୍ଜ ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑧

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ⑨
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

୧. ଇହୁଦମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଚୌରାତ କୁହାଯାଏ । ଏହି ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ମୁସାଙ୍କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ଯଥା— Genesis, Exodus, Levitiens, Numbers ଓ Deuteronomy ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ Ten commandments ପ୍ରତି ଇସ୍ତାସ୍ତୁ ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଇଞ୍ଜିଲ କୁହାଯାଏ । ଇଞ୍ଜିଲ ଅର୍ଥ ଦୁସମାସ୍ତର । ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଓ Gospels ନାମରେ ଅବିଦିତ । ଏଥିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁସମାସ୍ତର ଥିବାରୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ଅବମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱଳ୍ପକ ଅବମାନ ବୋଲି ଯୀଶୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି (ମାଥୁ ୨୩: ୨୩) ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସେପରି ନାମକରଣ ହୋଇଛି ।

୮. ସେ ହିଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର କେତେକ ଆୟତ ମୋହକମ୍ ଯାହା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଆଧାର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମୁତବାବିହ୍ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କୁଟିଳତା ରହିଅଛି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀନା ପୁଷ୍ଟିକରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଓ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ରେ ଅର୍ଥକୁ ବଦଳାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁତବାବିହ୍ "ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ (ଜୋକ ଭଳି) ଲାଗିଥା'ନ୍ତି, ଅଥଚ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ଜ୍ଞାନବନ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର (ସଠିକ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏ ସମସ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ) ଅଛି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୯. ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥାମୀ କରାଇବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ଯତ୍ନ କୁଟିଳ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ୍ ଦାତା ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلَةٍ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالزَّيُّغُونَ فِي الْأَعْمَارِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

୧. 'ମୁହକମ' ଅର୍ଥ: (କେ) ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ (ଋ) ପଢ଼ିଲେ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅବକାଶ ନାହିଁ କି ଯାହା ଅନେକାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ନରେ ନାହିଁ, (ରୋ) ଯାହାର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିଶ୍ଚିତମୁତବ, (ଘୋ) ଏପରି ଆୟତ ଯାହାର ସ୍ୱରୂପ ଧରଣର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

୨. 'ମୁତବାବିହ୍' ଅର୍ଥ: (କେ) ଏପରି ଆୟତ ଯାହାରେ ମୁତବରୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି, (ଘୋ) ମୁତବାବିହ୍ ଏପରି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଯାହାର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତିତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସମତ୍ତ୍ୱପଥ ଆସ (ଘୋ) ଗଭୀର ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଚିନ୍ତନ ବିନା ଯାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ ;

କୌଣସି ବିଦାରମୁକ୍ତ ବିଷୟକୁ ସମୀକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଅନେକାର୍ଥବୋଧକ କୌଣସି ଅଂଶ ସଂଶ୍ଳଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟି କରୁଥାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅଂଶ ସହିତ ବୁଝିବା କରି ତତ୍ତ୍ୱର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ଗର୍ବିତ କୋହାଲ ୧୧:୨ରେ ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ 'ମୁହକମ' ଓ ୩୯:୨୪ରେ ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ 'ମୁତବାବିହ୍' ବୁଝାଇଥିବାକୁ, ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୁଇ ଆୟତକୁ ଖଞ୍ଜନ କରୁଥିବା ବିବେଚିତ ହେବାପାଇଁ । ବସ୍ତୁତଃ କୋହାଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଓ ଚିତ୍ତଜନ ଦୀପ୍ତ ରହିଥିବାକୁ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ମୁହକମ ଆୟତ କହିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ପକ୍ଷାତରେ ବିଭିନ୍ନ ଆୟତରେ ଭାଷାକୁ ଏପରି ବିନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏକା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଏବଂ ଥିବା ଉଭୟ ଓ ସଂପର୍କିତ ଅର୍ଥ ବାହାର କରାଯାଇପାରେ । ଦୁଇଟି ଏହି ପରିସେଷରେ ସମଗ୍ର ଶବ୍ଦ ମୁତବାବିହ୍ କହିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ପାଠମାନଙ୍କ ନିମ୍ନ, ବୋଧ-ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପାଠକଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କେତେକ ଅଂଶ ମୁହକମ ବା ମୁତବାବିହ୍ ।

ମୁହକମ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣତଃ ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ମୁତବାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣତଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର ଜୀବନ, ଇତିହାସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୌଣ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ମୁତବାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଉପମାମୁତବ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ରହିଅଛି । ଫଳରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୈଳୀ ସୁନ୍ଦର ଓ ଉପଚାରୀୟ ହୋଇଛି ;

୧୦. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ଦିବସର ଆଗମନ ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସେହି ଦିବସରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧ : ୨

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ ହେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ନରକାଗ୍ନିର ଈଶନ ହେବେ ।

୧୨. ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ପିରାଣିର ଅତ୍ୟାଧିକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ସଦୃଶ ଥିଲା; ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଅଟେ ।

୧୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାଜିତ କରାଯିବ; ଏବଂ" ନରକ ଆତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆଯିବ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।"

୧୪. ସେହି ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ (ତହିଁରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିଲା; ସେ (ମୁସଲମାନ) ମାନବ ସ୍ତରରେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଦୁଇଗୁଣ ଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତାହାକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚକ୍ଷୁଶ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଛି ।

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾

كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُكُمْ وَسَعْيُكُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبَسَّ الْبِهَادُ ﴿١٣﴾

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَآخَرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَأْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

୧. ଏଠାରେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମାତ୍ର ୩୧୩ ଜଣ ଅବିଶ୍ୱାସିତ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୦୦୦ ଜଣ ପୁସ୍ତକିତ ମକ୍କାନ୍ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ସୈନ୍ୟବଳର ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ପରାସ୍ତ ଅରବବାସୀଙ୍କ ଭାବ୍ୟମାନାଦା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ମୁକବିରିତ୍ତ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ କରିଥିଲା ।

୧୫. (ସାଧାରଣତଃ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଯଥା— ନାରୀ, ପୁତ୍ର, ସମ୍ପତ୍ତି, ସୁନା ଓ ରୂପାର ସୁରକ୍ଷିତ ଭଣ୍ଡାର, ସୁନ୍ଦର ଘୋଡ଼ା, ବୃହତ୍‌ପାଳିତ ପଶୁ ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଲାଭସା ଶୋଭନୀୟ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି; ଏଗୁଡ଼ିକ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ; କିନ୍ତୁ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଅଛି ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟରେ ବିଷୟ ସଂଜ୍ଞାରେ ଜଣାଇବୁ ?” ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାଗୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଉପାଦାନମାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି; ସେଠାର ସେମାନେ ବାସକରିବେ ତଥା ସେଠାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ଥିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ କୁହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାପନ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟବାନ, ସତ୍ୟବାଦୀ, ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟକାରୀ ଓ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପ୍ରହରରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ପରମ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ଓ ଆନବନ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜଳି ।

୨୦. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସଲାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନ) ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅଟେ; ଏବଂ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ଯୋଗୁଁ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ (ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତା’ର ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନେବେ ।

رُبَّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ⑤

قُلْ أُوْبِتْكُمْ يَحْيَىٰ مِنْ ذَلِكُمُ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جُنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأُولَٰئِكَ مُمْطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ⑥

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِنَّا

عَذَابَ النَّارِ ⑦

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاسِيْنَ وَالْمُتَفِئِينَ وَالْمُتَغَفِّئِينَ ⑧

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ⑨

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَابِئًا بِأَلْقَاسٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا يَبْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ

الْحِسَابِ ⑪

୨୧. ଏହା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ବିବାହ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ "ଆମେ ନିଜେ ଓ ଆମର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଅଛୁ" ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ନିରାକ୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, "କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ହେବ ?" ସ୍ମୃତରା" ଯଦି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ କେଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ସତପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମର ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ (ବୋର୍ଦ୍ଦା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାଆନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୨. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ବିନା କାରଣରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଦିଅ ।

୨୩. ଏମାନେ ସେହି (ଲୋକ), ଯାହାଙ୍କର କର୍ମ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଏକ ଅଂଶ ଦିଆଯାଇଅଛି କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଆଦିକୁ ତକାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ତେଜ୍ଜୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

୨୫. ଏହି ବିମୁଖତା ଏଥିଯୋଗୁ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ; "କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ବ୍ୟତୀତ (ନେରକର) ଅଗ୍ନି ଆମକୁ କଦାପି ଗ୍ରସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ;" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ମନଗଢ଼ା ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତାରିତ କରିଅଛି ।

فَإِنْ حَاجَّكَ فَقُلْ أَصَلْتُ وَجَّهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَاسَلْتُمْ فَإِنْ أَصَلُّوا فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ

وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فِرْقًا مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَسُنَا النَّارُ إِلَّا أَيْامًا مُّعَدَّدَةً ۚ وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ ସେରିତ କୌଣସି ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬. ସୂତରା* ଯେଉଁ ଦିନର ଆଗମନ ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେହିଦିନ ଯେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ (ସେହିଦିନ) ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୭. ତୁମେ କୁହ “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧୀଶ୍ୱର, ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ଛତାଉ ନିଅ ; ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ମାନିତ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅପମାନିତ କର ; ସକଳ ଜାଲ୍ୟାଣ ତୁମ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।”

୨୮. “ତୁମେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏବଂ ନିର୍ଜୀବକୁ ସଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ଓ ସଜୀବକୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୨୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ନ କରନ୍ତୁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କଭାବେ ଦୂରେଇ ରହିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ; ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ ତାହାର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ (କୌଣସି) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ଭବରେ ସାବଧାନ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାଃ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।”

୩୧. ସେହି ଦିନକୁ ଭୟକର ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟକୁ ଓ ପାପକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ସେହି ପାପ ଓ ତା’ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ବ୍ୟବଧାନ ରହନ୍ତୁ କି ! ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۚ يَبِيدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾
تُولِجُ الْبَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الْبَلِّ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ ۖ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾
لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَكَيْسٌ مِّنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ وَتُبْدُوهُ يَفْلَهُ اللَّهُ ۖ وَبَلَّغْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

يَوْمَ يُحْذِرُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّخْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوَانَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهَا أَمَدًا أَبَدًا ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَاللَّهُ وَدُودٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

ରୁ : ୪

୩୨. ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ ତେବେ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବେ ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୩. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୪. ଅଲ୍ଲାହ ଆଦମ ଓ ନୁହୁଙ୍କୁ ତଥା ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇମରାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସାରା ଜଗତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୩୫. (ସେ) ଏପରି ଏକ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ପ୍ରଦାନ କଲେ) ଯାହାର ପରସ୍ପର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୩୬. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇମରାନ (ବଂଶ)ର ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋ ଗର୍ଭରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ତାହାକୁ) ମୁକୁ କରି ମୁଁ ତୁମ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇଅଛି ; ସ୍ମରଣ କର ତୁମେ (ତାହାକୁ) ମୋ ପକ୍ଷରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହଣ କର ;” ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୩୭. ତାହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରିସାରି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ଏକ କନ୍ୟାଭୂପେ ପ୍ରସବ କରିଅଛି”, ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରସବ କରିଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଇସ୍ତଫିତ) ପୁତ୍ର (ସେହି) କନ୍ୟା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ (କହିଲେ) “ମୁଁ ତାହାର ନାମ ମରିୟମ ରଖୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଶପ୍ତ ସଜ୍ଜାନ ଜବଲୁ ତୁମ ଆଶ୍ରୟରେ ଖାଡ଼ି ଦେଉଅଛି ।”

୩୮. ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ଭଲମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ; ଏବଂ ସୁତାନ୍ତରୂପେ ବିକଶିତ କରାଇଲେ ଏବଂ ଜକରିୟା ତାହାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ହେଲେ ; ଯେବେ ବି ଜକରିୟା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବୁହ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ନାନକୁ ଯାଉଥିଲେ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلِ اطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

(ସେତେବେଳେ) ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି (ନା କିଛି) ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ ; (ହୁତୁରା) ଏପରି ଦେଖୁ ଦିନେ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?” ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପଦ;” ବସ୍ତୁବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ହୋଇ) ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَرِيمُ إِنِّي لِكَ هَذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۖ يَغْيِرْ حِسَابُ ۝

୩୯. ତା’ପରେ କକରିୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ତୁମ ସମାପଦ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଅ ।

هَٰذَاكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝

୪୦. ସେତେବେଳେ ସେ ବୃହତ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉତ୍ତର ଛାନରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାକୁ (ସମୋଧାନ କରି) କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯହିଁଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମକୁ ସୁସମାଚାର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକ ବାଣୀକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ଓ ଦଳପତି, ସଂଯମା ତଥା ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଉନ୍ନତ କରି) ନବି ହେବେ ।

فَنَادَاهُ الْمَلَكُ ۖ هُوَ قَائِمٌ يَصَلِّي فِي الْبَحْرَابِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ بِخَيْرٍ مُصَدِّقًا لِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ ۖ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

୪୧. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେତେବେଳେ କି ମୋର ବାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ସେତେବେଳେ କିପରି ମୋର ପୁତ୍ର (ସନ୍ତାନ) ହେବ ? (ସେ) କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ସେହିପରି (କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ଅଟନ୍ତି ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي بَلْعَنِي الْكَبُرُ ۖ وَأَمْرَانِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝

୪୨. ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;” ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଯେ ତୁମେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେତ ଛଡ଼ା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରିବ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସକାଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବ ।”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۖ وَادَّكَّرَ رَبُّكَ كَثِيرًا وَسَبَّحَ بِالنَّجْمِ ۖ وَالْإِبْرَارِ ۝

୭:୫

୪୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ସଜ୍ଜନିତ ଓ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَرِيمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهِ ۖ وَطَهَّرَكَ ۖ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

୪୪. “ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରଣା ହୁଅ ଓ ସିଦ୍ଧା କର ; ଏବଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଉପାସନା କର ।”

يَرِيمُ أَفْتَنِي بِرَبِّكَ ۖ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الزَّكِيَّةِ ۝

୪୫. ଏହା ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାରମାନଙ୍କ* ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସମାଚାର) ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ) କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଶରକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ନିଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ମରିଯମଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ ।

୪୬. (ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ନିଜର ଏକ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ଏକ ପୁତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ) ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କର ନାମ ମରିୟମ-ନଦୀର ଇସ୍ମାମସିହ୍ ହେବ ଯେ କି ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବେ ; ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭକରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବେ ।

୪୭. ସେ ଦୋଳି ଶଯ୍ୟାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ) ଓ ମଧ୍ୟମ ବୟସର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ; ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

୪୮. ସେ (ମରିୟମ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କିପରି ଆମର ପୁତ୍ର ହେବ ଯେତେବେଳେ କି କୌଣସି ପୁରୁଷ ଆମକୁ ଗର୍ଭ କରିନାହିଁ ?” (ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ), “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ହୁଏ ; ସେ ଯାହା ଚାହାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ;” (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ନିଅନ୍ତି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏତିକି କହନ୍ତି, “ହୋଇ ଯାଅ” ଏବଂ ତାହା (ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍) ହୋଇପାଏ ।

୪୯. ଏବଂ (ଏହି ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ଗ୍ରହ ଓ ତାରୁ ଏବଂ ଚୌରାତ ଓ ଇଈଲ ଶିଖାଇବ ;

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيْهُمْ يَكْتُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكِ بِكَلِمَةٍ فَمِنْهُ ۖ اَسْمُهُ السَّبْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ اِذَا قَضٰهُ اَمْرًا اِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِسَابَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيلَ ﴿٤٩﴾

୧. ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ମରିୟମଙ୍କ ସନ୍ତାନରେ ଯେଉଁସବୁ ବୁଝା ନ ଥିଲା ସେସବୁକୁ କୋରାଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଅର୍ପଣ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏସ୍ତଫିକୁ ‘ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାର’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମରିୟମ ଉପାସନା ପାଠରେ ଏକ ଉପରୀକୃତ ଜଳନଯାପନ କରୁଥିବାବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଉଥିଲେ । ଏସ୍ତଫାର ଚମକସ୍ପଦ ବିଷୟ ଅବଗତ ହେବାପରେ ଧର୍ମଯାକକମାନେ ସ୍ତବ୍ଧତା ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡିଲେ । ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବ୍ୟାଠିସ୍ବର ମନେକରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରିଶେଷରେ ବାଢବେଇର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମରିୟମଙ୍କୁ ଯେଉଁପଦ ନାମକ ଜଣେ ବଚେଇ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଦେଲେ । ଏହା ଗୋପନରେ କରାଯାଇଥିବାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋକପାତ କରିଛି ।

୨. କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହିତ ମରିୟମଙ୍କର ଦୈନିକ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ ବା ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହା (ପୁତ୍ର) ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ସଂପର୍କରେ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଭିହିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଉତ୍ତାପକାୟ ସମ୍ବଳମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାର କରି (ଏହି ସମ୍ପାଦ ସହିତ) ପଠାଇବେ ଯେ "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ, (ତାହା ହେଉଛି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଟିରୁ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ଗଢି ତହିଁରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୁଞ୍ଜି ଦେବୁଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ଅଲୁଅଟିଆ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଉଡ଼ିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ ଅଲୁଅଟିଆ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବୁ; ଓ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଯାହା ନିଜ ଗୃହରେ ସଂଚୟ କରିବ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କଣାକଦେବୁ; ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।"

୫୧. ଏବଂ "ଆମେ ସେହି ଓହ୍ଲିକୁ ଯାହା ଆମ ପୂର୍ବରୁ (ଆଦା) ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତୌରାତ୍ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା, (ତାହାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ କରିଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ; ସୂଚନା" ତୁମେମାନେ ଅଲୁଅଟିଆ ଉଦ୍‌ୟନର ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ।"

୫୨. ନିଶ୍ଚୟ ଅଲୁଅଟିଆ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ସୂଚନା" ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରକାରୀ ।

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُم مِّنَ الظَّيْنِ كَهَيْئَةِ الظَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ كُفَّاءٌ لِّمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي هُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

୧. ଯେପରି ପକ୍ଷୀ ଅଣ୍ଡାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମାନ୍ତରୁ ଉତ୍ତାପ ଦେବାକୁ ଯାଏ ତେଣୁ ମୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀ ଭଳି ଉଡ଼ି ପାରୁଥିବ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରିବେ, ତେଣୁ ଯାହା ଓ ସତ୍ୟ ଓ ସେ ପକ୍ଷୀ ପୁଞ୍ଜି କରି ଯାଇଥିବା କାଳିକା ଯଦର୍ଶନ ଦେଖି ।

୨. ସେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଅଟିଆ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ । ବାକରେକରେ ଲୋକାଞ୍ଚି ଯେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତମାନ୍ତରରେ ଅବୃତ୍ତ ଓ ଅବୃତ୍ତ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ଅଲୁଅଟିଆ ଦେଖ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର ଅବ୍ୟବହାରରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅବତାରମାନେ ଏକ ସକାର ବିଧି ଚିହ୍ନିତ । ସେମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ରୋଗମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାବ୍ୟସ୍ତ ନ ଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଶୁଣିବାକୁ କାନ ନ ଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ କାନ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି (ମୋହର: ୧୩:୧୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୂଚନା" ଯାହା ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସକର ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ କୁର୍ବୀ ଯୋଗୁଁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀର ଆମନ ଉଦ୍‌ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ମୋ କରିଅଛୁ ଗାରି କରାହେବ ।

୫୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇସା ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେଉଁ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ?” ହୁସ୍ସରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ)ମାନେ କହିଲେ “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

୫୪. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ଉପୁଲବ୍ଧର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିକାନ୍ତୁକରିନିଅ ।”

୫୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ) ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଯୋଜନାକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚମ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୧: ୬

୫୬. (ସେ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, ହେ ଇସା ! ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ରୀତିରେ) ମୃତ୍ୟୁ, ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦରୁ) ପବିତ୍ର (ପ୍ରମାଣିତ) କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବୁ ; ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛ ଆମେ (ସେ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବୁ ।

୫୭. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) କଠିନ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ଇନ୍ଦୁରାମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ବିପକ୍ଷ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଯାହୁଦ୍ଧ ଗୁପ୍ତବିଦ୍ୟା କରି ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷରେ ଯାହୁ ଆହୁରି ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହି ଶେଷରେ କାଣ୍ଡୁରରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ରଫା’ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣ ବା ସମ୍ପାଦ ବୁଦ୍ଧି କରିବା । କେତେକ ଟାକାକାରୀ ମତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯୋଜନା କରି ଯାହୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବରୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ; ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ କୟାମତ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥିତିରେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିଆସି ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ କୌଣସି ଆୟତ୍ତରେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ବା ସୂଚନା ନାହିଁ । ବରଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଟି ଆୟତ୍ତରେ ଏହି ସାହାଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉତ୍ତମ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ଗୋଟିକ କେତେବେଳେ ନାହିଁ, ତାହାକୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସୀମିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବୋପରି ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ । ତେଣୁ ଯାହୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବା ପୂର୍ବକୁ ଆନେଇଣ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ଉପୁଲବ୍ଧ ।

فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْنِي مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِنَا اللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا آتَيْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

﴿٥٥﴾ مَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِرِينَ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ بَيْنَنَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدَيْتُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ مُّصْرِينَ ﴿٥٨﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କାର୍ଯ୍ୟର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٨

୫୯. ଆମେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଚକ୍ର ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପଢି ଶୁଣାଉଛୁ ।

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ٥٩

୬୦. (ମନେରଖ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସାକ ଅବସ୍ଥା ଆଦମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ; ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କୁ) ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ସେ ହୋଇଗଲେ ।

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٦٠

୬୧. ଏହା ତୁମ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କ ଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସ୍ୱତରାଂ ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنَ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ٦١

୬୨. ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଜ୍ଞାନ ଆସି ସାରିବା ପରେ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବିବାଦ

مَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ٦٢

୧. ‘ଆଦମ’ ଶବ୍ଦ ମୁଖ୍ୟତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଯାହୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ବିଶେଷତ୍ୱ ଆଲୋପ କରାଯିବା ସମ୍ଭବତଃ ନୁହେଁ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଜାତ, ପବିତ୍ର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟ । ପବିତ୍ର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାରେ ସଜ୍ଜିତ କୃତ୍ତିମତଃ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରେ ଆଦମର ସୃଷ୍ଟି ‘ତାମ’ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ମୃତ୍ତିକା ଯହିଁରେ ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟ-ସୂତ୍ର ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ‘ତୁରାକ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ତାହା ଏପରି ମୃତ୍ତିକା ଯହିଁରେ ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟଯୁକ୍ତ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏ ଦୃଢ଼ତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଠାରେ ‘ଆଦମ’ ଅର୍ଥ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ଏବଂ ‘ଇସା’ ଅର୍ଥ ଇସା (ଯାହୁ) ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅମନୋଯୋଗ ଓ ଉପେକ୍ଷାକାରୀ ହେବାର ଥିଲା । ଅତଏବ ଉଭୟଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ‘ମୁବାହିଲା’ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ମୁବାହିଲା ଅର୍ଥ ଦୂରପକ୍ଷ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ଦେବା । ମୁବାହିଲା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଲାଗୁ ଅଟେ ।

- (କ) ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଧର୍ମମତର ସତ୍ୟତା ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇଦେ, ତା’ପରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମମତକୁ ନ ମାନେ ବା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଜିଦି ଜଳେ ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱେ ଆଗରୁ ମୁବାହିଲା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିପାରିବ ।
- (ଖ) ମୁବାହିଲାରେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯିବ ଯେପରିକି ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।
- (ଗ) ଉଭୟ ପକ୍ଷର ନେତା ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- (ଘ) ଶାନ୍ତିର ସମୟ ସମାପ୍ତତଃ ଏକ ବର୍ଷ ହେବା ବିଧେୟ ।
- (ଙ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେବ ବୋଲି ମୁବାହିଲାରେ ସୁଦୃଢ଼ି କରାଯେବ ।
- (ଚ) ନିଜ ତରଫରୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ; ପରିଣାମ ନିବେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବ ଯେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ସତ୍ୟବାଦୀ ।
- (ଛ) ମୁବାହିଲା ପର ଶାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱିତରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଆଦେଶ ଦେବାଦାନା ନଥିବ ତାହା ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହେତ୍ୱ ବିବେଚିତ ହେବ ।

ନବଭାରଣ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ମନ୍ତ୍ରଣ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକେକ୍ଷରବାଦ ବିଷୟରେ ତଥା ଯାହୁ କଣ୍ଠର ଦୁର୍ବଳତା ବୋଲି ଯେତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପେକ୍ଷରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁବାହିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇସ୍ତିସ୍ତାହ ହେଲେ । ସେମାନେ ଯଦି ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମ୍ଭତଃ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହି ଆୟତ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କରେ ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ, “ଆସ, ଆମେ ନିଜର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ଓ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଗଣିବା ଏବଂ ତାପରେ ଅତୁଳ୍ୟ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପକାଇବା ।”

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୪. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱକ୍ଷମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ଭୁ : ୨

୧୫. (ତୁମେ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅନୁତୀ) ଏପରି ଏକ ପତ୍ନୀ ଅବଲମ୍ବନ କର ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଅଟେ (ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି) ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଣି ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଟୁ ।”

୧୬. “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ଅଥଚ ଚୌରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ବସ୍ତୁତଃ ତାହାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?”

୧୭. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଖାନ ଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ବିବାଦ କରିଅଛ ; ତେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଖାନ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୧୮. ଇବ୍ରାହିମ ଇସ୍ମାଏଲ ନ ଥିଲେ କି ଈସାୟାନ ନ ଥିଲେ ; ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ; ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।

قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ ۚ إِنَّكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ لَمِنْ بَنِيهِمْ ۚ فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٦﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا ۚ وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ الْتَوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَدَاهُ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ هَآأَنْتُمْ هُؤُلَاءِ حَاجُّجُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

୬୯. ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଲୋକ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ତଥା ଏହି ନବି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।

୭୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୭୧. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ।

୭୨. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରୁଅଛ ; ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ?

୧ : ୮

୭୩. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ କହନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାପ୍ରତି ତୁମେମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଏହାର ଶେଷ ଭାଗରେ (ତାହାକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କର; ବୋଧହୁଏ (ଏପରି ଭାବରେ) ସେମାନେ ପେରିଯିବେ ।

୭୪. ଏବଂ (କହନ୍ତି ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ଧର୍ମର ଅନୁଗାମୀ ଅଟେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ; ତୁମେ କୁହ, “ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟକୁ ସେହିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ; ତା ନ ହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରନ୍ତୁ;” ପୁଣି କୁହ, “ଅନୁଗ୍ରହ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାକୁ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَ هَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ⑥

وَدَّتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضْلِفُونَكُمْ وَمَا
يُضْلِفُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑦

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ⑧

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَتْلُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑨

ع ୧୫

وَقَالَتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَ الْفَرَ وَ أَخَذَهُ عَنْهُمْ
يَرْجِعُونَ ⑩

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ وَ يَنْكُرُ قُلُ إِنَّ إِنْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلُ مَا أُوتِيَتْكُمْ وَ
يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلُ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ⑪

୧. ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଯେଉଁସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଅଛି ତା'ପାହାଠ୍ୟରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତାହା କବିପାଣିରେ ନାହିଁ । ଅଧିକତଃ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସହିତ ମିଥ୍ୟାକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଶ୍ୱତ୍ୱରୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାଂ ଓ ହୃଦାକାର ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଚକ୍ରାଂଜନ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇସ୍ଲାମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହାରି ସ୍ମରଣରେ ଇସ୍ଲାମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର କବି ଦିନର ଶେଷ ଭାଗରେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ଯେପରିକି ନିରାଶର ଆରବବାସୀମାନେ ଭାବରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଧର୍ମରେ କିଛି ଗୁରୁତର ଚୁଟି ଅଛି, ନେହିଲେ ଇସ୍ଲାମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର କବି ଏବେ ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଥାନ୍ତେ ।

୧୫. ସେ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି (ତାହାକୁ) ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା ନିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାର୍ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଧନ ନ୍ୟାସ ରୂପେ ଡେଇଁବାକୁ ଦେବ ତେବେ ସେ ତାହା ତୁମକୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦିନାର ନ୍ୟାସ ରୂପେ ରଖିବାକୁ ଦେବ ତେବେ ତା ଉପରେ (ବୋଝ ହୋଇ) ଠିଆ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମକୁ ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଫେରସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ଏଥି ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ନିରକ୍ଷରମାନଙ୍କ ସଂସ୍ଥାନରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦାୟା କରାହେବ ନାହିଁ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୧୭. ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେ ନିଜର ଅଜ୍ଞାନତା ପାଳନ କରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ସେ ହିଁ ଧର୍ମଭାବୁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ଶପଥଭୁଙ୍ଗିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଜାଳରେ କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ; ଏବଂ କଥାମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିଚାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁତଃ (ଏପରି) ଏକ ଦଳ ଅଛି ଯେ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ (ଆବୁରୀ) ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଜିହ୍ୱାକୁ ବକ୍ତ୍ର (କରି ଏପରି ଆବୁରୀ କରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ) ବୋଲି ମନେ କରିବ ଅଥଚ ତାହା ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି” ଅଥଚ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୨୦. କୌଣସି (ସତ୍ୟବାଦୀ) ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ରାଜତ୍ୱ ଓ ନବି ପଦ ଦେବା ପରେ ସେ (ଏହା) କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋର ଉପାସକ ହୋଇଯାଅ”, ବରଂ (ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଏହା କହନ୍ତି) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଯାଅ କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛ ଓ (ତାହାକୁ) ମୁଖର କରୁଅଛ ।”

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِعَقْلِ ذِيُودٍ ۖ وَإِلَيْكَ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّي إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُبَلِّغُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرَاقًا يُكُونَ لِسِنِّهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ ۚ الْكِتَابُ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା (ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ) ଥୁବେ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଯେ ତୁମମାନେ ଦେବଦୂତ ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ; ତୁମମାନେ ମୁସଲମାନ ହେବାପରେ କ'ଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?

ଭୁ : ୯

୮୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୀ (ଶୁଭଧାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) ନବିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଥିବା ତୁଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଯେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ରହୁଛି ଆସିବେ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବେ ତେବେ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ; (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛ ଓ ଆମେ ଦେଉଥିବା ବାସ୍ତବକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ ।” ଅଲ୍ଲୀ କହିଲେ, “ତା ହେଲେ ତୁମମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ; ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ରହିବୁ ।”

୮୩. ସ୍ମରଣ ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଯିବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

୮୪. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଧର୍ମ ଭିନ୍ନ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଧର୍ମ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ (କେହି) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ଇଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ସାହାଜିବି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ ତା'ଉପରେ ଏବଂ ସାହା ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାୟିଲ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ତା'ଉପରେ) ଓ ସାହା ମୁସା ଓ ଇସାହା ଓ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତା'ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذُلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا ۖ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

فَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ آبَائِهِمْ
وَرِاسُوعِيلَ وَرِاسُخَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ଲାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ (ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ) ଚାହୁଁଥାଏ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ତା'ଠାରୁ ଏହା କେବେହେଲେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٨٧﴾

୮୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ (ଏହି) ରସୁଲ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରମାଣମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିଛି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖାଦେବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରାମା କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

୮୮. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمَ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَكِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٩﴾

୮୯. ସେମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٩٠﴾

୯୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ :

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

୯୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ବହୁତ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ହି ପଥଚ୍ୟୁତ ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزِيدُوا كُفْرًا
لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٢﴾

୯୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପୃଥିବୀ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱର୍ଷ ମୁକ୍ତିଲାଭ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ (ମଧ୍ୟ) ତାହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا وَهُمْ قَلِيلٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلُ الْأَرْضِ ذَهَابًا وَلَوْ أَتَدَىٰ بِهَا
يُغِ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٣﴾

ଭାଗ-୪

ରୁ : ୧୦

୯୩. ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ନିଜ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ କଦାପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବ୍ୟୟକର ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୪. ତୌରାତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଈଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଯାକୁବ) ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ରତ୍ୟକୁ* ପୁଣ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା କରିଥିଲେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ସମସ୍ତ (ଖାଦ୍ୟ) ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲା; (ତୁମେ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୌରାତ ଆଣ ଓ ତାହାକୁ ପାଠ କର ।"

୯୫. ପୁତ୍ରା* ଏହାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୯୬. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ; ପୁତ୍ରା* ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କର ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁଗତ ଥିଲେ; ଓ ସେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ (ଲାଭ) ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ମକ୍କାରେ* ଅବସ୍ଥିତ; ତାହା ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ-ଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଉତ୍ସ ଅଟେ ।

୯୮. ଏଥିରେ କେତେକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି; (ଏହା) ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଅଟେ ଏବଂ ଯେ କେହି ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏଠାକୁ ଆସିବା ସକାଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ ﴿١٠١﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٢﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ

* ଅସ୍ତ୍ରାତା ଯେଉଁ ହଜରତ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବ୍ରତ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଷ୍ଣୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ତାମାନେ ଗ୍ରମ ଧାରଣାର ବଡ଼ବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ ମନେ କରିଥିଲେ ।

* ଅସ୍ତ୍ରାତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ବିଲ୍ଲା' ଖ୍ୟାତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଭାଗରେ ମନ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ । କାରଣ କେତେକ ଇସ୍ଲାମ ଆବେଦୀ ଅକ୍ଷର 'ମିନ୍' ଅର୍ଥ 'ମ'ର ପ୍ରୟୋଗ 'ବେ' ଅର୍ଥ 'ବ' ଅକ୍ଷରରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହକୁ ହଜ୍ଜା ଯାତ୍ରାରେ ଆସିବା ବିଧେୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ (ସେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଃ ସମସ୍ତ ଜଗତ (ବାସୀଙ୍କ) ଉପରେ ଆଦୌ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି ।

୯୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରାକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।”

୧୦୦. (ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବାଧା ଦେଉଅଛ ? ତୁମେମାନେ (ଏହାର) ସାକ୍ଷୀ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅସ୍ଥିର ଏହି ମାର୍ଗରେ) କୁଟିକତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାଃ ସେଥିପ୍ରତି ଆଦୌ ଅପରିଚ୍ଛାଦ ନୁହନ୍ତି ।”

୧୦୧. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀରେ ପରିଣତ କରାଇ ଦେବେ ।”

୧୦୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ (ବିଦ୍ୟମାନ) ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶରଣ ପଶେ (ହୃଦ୍‌ରଖ ଯେ) ତାହାଙ୍କୁ ହିଁ ସରକମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ ।”

ଭୂ : ୧୧

୧୦୩. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ସର୍ବ ସହିତ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉ ।

୧୦୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରକ୍ଷୁକ୍ତ ହୃଦ୍ ଭାବେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ପୃଥକ୍ ହୁଅ

أَمْنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَنَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٣﴾

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَتَّىٰ تَقْتَرُوا وَكَلَامُكُمْ تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ

୧. ମୂଳ ‘ହବଲ୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ(କେ)ରକ୍ଷୁ (ଖୁ)ବନ୍ଧପତ୍ର ବା ବୁଦ୍ଧିମାଳା (ରୋ) ଏପରି ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହାତୁରା ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ ଦାୟା, (ହୋ) ସର୍ବ, (ହୋ) ପୁରଣ ।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ରକ୍ଷୁ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରିଛନ୍ତି ଓ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆକାଶରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ।

ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ କୃପାକୁ ସୁରକ୍ଷା କର, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ପରସ୍ପରର) ଶତ୍ରୁ ଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାକୁ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଗଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଅଗ୍ନିଗହ୍ୱର ସମାପତର ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ରହିବ। ଉଚିତ ଯେ କି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଚାଲିବେ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷାଦେବେ ଓ ପାପକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୧୦୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ଦୂଥକୁ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଓ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେହି ଦିନ) ଭାଗଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୭. ଯେଉଁଦିନ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ଓ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା କଳା ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚେହେରା କଳା ହୋଇଥିବ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ବୁଝେଁ ଯେ) ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲ ?” ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆସ୍ତାଦନ କର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ହୋଇଯିବ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ ।

୧୦୯. ଏସ୍ତଫିକ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏବଂ ଯାହାକି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ସେ ସମସ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَإِذْ كُنَّا نَقُودُكُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

وَلَنُكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْغَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالنُّجَىٰ وَمَا اللَّهُ بِرِيدٍ ظَلِمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلِلَّهِ تَرْجِعُ ﴿١١١﴾

ରୁ : ୧୨

୧୧୧. ତୁମେମାନେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ,^୧ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ଲାଗି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ; ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର) ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛ ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ବାରଣ କରୁଅଛ ; ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୧୨. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପିଠି ବୁଲାଇ ପକାୟନ କରିବେ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ^୨ କରାହେବ ଯେଉଁରୁ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକାପର ଭାଜନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଦହାୟତା (ଅବସ୍ଥାକୁ) ଲଦି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ବିନା ଜ୍ଞାନରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ; ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଓ ସାମାଜିକ କରିଥିବାରୁ ଏପରି ବିଷୟ (ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇ) ଥିଲା ।

୧୧୪. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସମସ୍ତ ସମାନ ନୁହନ୍ତି ; ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦଳେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସିକ୍‌ଦା (ମଧ୍ୟା) କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜନ୍ମାଂଶ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜନ୍ମାଂଶ ସକଳେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅସତ୍ୟ ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଇନ୍ଦୁବାନମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାରୁ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାପାଇଁ ଇତିହାସିକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଇନ୍ଦୁବାନମାନେ ସବୁବେଳେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେଉଥିବେ ଓ ପରାଧୀନ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିବେ । ଇନ୍ଦୁବାନମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏହାର ଢେଙ୍କ ସମାଣ । ସବୁଦେଶରେ ଓ ସବୁସ୍ଥଳରେ ସେମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତକାର ଶାଂସନ ହୋଇଛନ୍ତି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଇସ୍ରାଏଲ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥିତି ଇନ୍ଦୁବା ଇତିହାସରେ ଏକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٣﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَانْ يَفْقَهُوا كَمْ يُؤْتِكُمُ
الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

خَرِيتَ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ إِنْ مَا يَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ
وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَيَغْضِبُ مِنَ اللَّهِ وَصَرِيتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الرُّسُلَ بَيِّنَاتٍ مِنْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٥﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَمَلَّوْنَ
آيَاتِ اللَّهِ أَنَاذًا نَائِلٍ وَهُمْ لَا يَتَّبِعُونَ ﴿١١٦﴾

୧୧୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ)କୁ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)କୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗରେ ଯିବାକୁ ତପ୍ତର ହେଉଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ।

୧୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କରିବେ ତାହାକୁ ହତାହତ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଗାରୁମାନଙ୍କୁ ଜାଇ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।

୧୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ।

୧୧୮. ଯାହାକିଛି ଏ ଲୋକ)ମାନେ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ବାୟୁ ସଦୃଶ ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀତଳ ଓ ତାହା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି।

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଗେ ହେଲା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖରେ ପଡିଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ) ଶତ୍ରୁତା ସେମାନଙ୍କ ଚେତେରାକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ଅଛି ଏହା (ତାହାଠାରୁ) ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତର; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବେଧଶକ୍ତି ଥିବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମାରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ।

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوْا مَا عَمِلْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଉପକାମ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବା ଆଞ୍ଚଳିକ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯେ କେହି ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ସରକାରୀ କରିବ ସେ ସେହି ଜାତି, ଦେଶ ବା ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଥାଉ ପଣ, ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆରବବାସୀ ନିଜକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବା ଧାରଣାକୁ ଏହା ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି ।

୨. ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବିଭାଜିତ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ଅଥଚ ଏହା ଜନନପୂର୍ବ ଉପାୟରେ କରାଯାଉଥିବା ତାହାର ପରିଣାମ ଭରସା ଦିଅନ୍ତୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଶୀତଳ ବାୟୁ ସଦୃଶ । ଉକ୍ତ ବାୟୁ ସେପରି ଶତ୍ରୁତ୍ୱରୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ ବ୍ୟୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।

୧୨୦. ଶୁଣ, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସମଗ୍ର ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧରେ (ନିଜ) ଆଖୁକି କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି; (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ମରିଯାଅ;” ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅନ୍ତରର ଭେଦକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସପାକତା ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମୀୟ ଧରିବ ଓ ଧର୍ମଭାବୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟକ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

ଭୁ : ୧୩

୧୨୨. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରଭାତରେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ଛାଡି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବା ସକାଶେ ବାହାରିଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୨୩. (ପୁନଶ୍ଚ ଯେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ (ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଦଳ ଭାବୁଆ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨୪. ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ବଦର (ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ), ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ନଗଣ୍ୟ ଥିଲ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସ୍ୱତରା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହକୁ ଭୟ କର, ଫଳରେ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

هَآئِنْتُمْ اُولَآءِ نَحْبُوهُمْ وَلَا يَحْبُوْكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ
بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا ؕ وَاِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْنٰكُمْ اَلَا تَاْمَلُ مِنَ الْغٰثِظِ قُلْ مُؤْتُوْا
بِعِظْمِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذٰاتِ الضُّوْرِ ۝

اِنْ تَسْأَلُوْهُمْ حَسَنَةً سَّوْهُمُ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ۖ وَاِنْ تُصِرُّوْا وَتَتَّقُوْا لَا
يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ
مُحِيطٌ ۝

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ
لِّلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

إِذْ هُنْتَ خَلًا يَفْتِنُ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهْمَا
وَعَلَى اللَّهِ فَكَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَازِلَهُ ۖ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ۝

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ଉଦ୍‌ଦିୟୁଦ୍‌ଙ୍କ ଏକ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨୫. ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ସକାଶ ଏ (ବିଷୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଆକାଶରୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଚିନି ହଜାର ି ଦେବଦୂତଙ୍କ ଜରିଆରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ?”

୧୨୬. କାହିଁକି ଯଥେଷ୍ଟ ନ ହେବ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପୈତୃ୍ୟ ଧରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ; ଏବଂ ସେ (ଅଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତୀକୃତ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ହଜାର ପ୍ରତ୍ୟୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୧୨୭/୧୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗର ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି; (ଏବଂ) ଏଥି ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ତା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବେ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚିତ କରିଦେବେ ଫଳରେ ସେମାନେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପୋଷିତ ହେବେ ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ତ (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାବତୀ ।

୧୨୯. ତୁମର ଏ ମାମଲାରେ କିଛି (କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ନାହିଁ (ଏସବୁ ମାମଲା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି) ; (ସେ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁପା କରିବେ ଓ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବା ସାଧାରଣ କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبْعَثَ رِجَالٌ يَأْتِيهِمُ مِنَ الْمَلَكَةِ مَزِيدٌ ۝

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ قَوْمٍ هَٰذَا يَبْعَثُ رِجَالًا يَكُونُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْمَلَكَةِ مَسِيرٌ ۝

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۝ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଚିନି ହଜାର ଓ ଏହାର ଠିକ୍ ପ୍ରକାରଣ ଆୟତରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଦେବଦୂତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଟି ଅବଶ୍ୟ ମନେହେଉଛି । ଅଲ୍ଲାହ ତିପ୍ପଦ ସମୟରେ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବଦର ସ୍ତବ୍ଧରେ ମାତ୍ର ୩୧୩ ମୁସଲମାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶତମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଉହଦ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ୩୦୦୦ ସୈନ୍ୟ ସେହି ସ୍ତବ୍ଧରେ ଯୋଧା ଦେଇଥିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୩୦୦୦ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା (ବା: ୧୫୩ ଗୁସ୍ତା) । ଉହଦ ସ୍ତବ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏତେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକ ଅନୁକମ୍ପା ସଂପର୍କ କରି ପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯୋଗ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ସକାଶ ୫୦୦୦ ଦେବଦୂତ ନିୟୋଜିତ ହେବେ । ବହୁତଃ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତଙ୍କ୍ୟ କିଛି ବାତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କବିରାଜ ରଦ୍ୟତ ହେଲେ । ଏହା କଣିକା ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି ଦୂର ଓ ଦୂରତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୟଂ ଅବତାରକ ଆବିର୍ଭାବକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବିବ୍ରତ ଓ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅପରିମିତ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ସେହିନି କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପରାୟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠିତ କଲେ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنۢ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنۢ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾

ଭୁ : ୧୪

୧୩୧. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସୁଧ ଖାଅ ନାହିଁ (ଯାହା ଧନକୁ ବିପ୍ରକ ପରିମାଣରେ ବୁଝି କରାଏ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْلُوْا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَّاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. ଏବଂ ସେହି (ନରକ) ଅଗ୍ନିକୁ ଭୟକର ଯାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କ୍ଷମା ତଥା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅଟେ ଓ ଯାହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

وَسَارِعُوْا اِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର)ମାନେ ପ୍ରଜ୍ଞକ ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଆଇ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତଥା ନିଜର ଜ୍ଞାତ ସମ୍ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلِيْبِيْنَ الْغَيْبِ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ପ୍ରବଣ୍ୟ ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି (କୁକାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାଆନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କାଣିଶୁଣି କିନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا اٰحْسَنَ اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذُكِّرُوْا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ تَعَالٰى وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

୧୩୭. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯେଉଁଠାରେ କି ଏମାନେ (ସର୍ବଦା) ରହିବେ ; ଏବଂ (ସେହି) କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏହି ପୁରସ୍କାର କେତେ ଭଲ !

اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٧﴾

୧୩୮. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ-ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଚାର ହୋଇଅଛି ; (ଏମାନଙ୍କର ପରିଣାମ ଦେଖିବାର ଭଲ ଥିଲେ) ପୃଥୁବୀରେ ବିଚରଣ କର ଏବଂ ଦେଖ ଯେ (ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ) ମିଥ୍ୟା ମଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହେଲା ।

୧୩୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିବରଣ) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୂଚକ ଘୋଷଣା ତଥା ଧର୍ମଜାଲୁଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଉପଦେଶକ ।

୧୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୂର୍ଭିକ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କରନାହିଁ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟା ହେବ ।

୧୪୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ ତେବେ ସେପରି ଆଘାତ ତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଅଛି ; ଏବଂ ଏ (ବିଜୟ) ଦିବସଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଅଦଳବଦଳ କରୁଥାଉ (ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ), ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରିଦେବ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଶହାଦ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପସଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୨. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧପୂତ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୧୪୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବୁଅଛ ଯେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଅଥଚ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଜେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି କି ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ମୃତ୍ୟୁର^୧ ଜାମିନ ସେହି ସମୟର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତାହାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁସାରିଛ ଯେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଭଲମନ୍ଦ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାଲାଗି (ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କାହିଁକି ପଛଦୁଆ ଦେଉଅଛ ?)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَذَا بَيِّنٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَنْسَخْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَّوْا بِهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخِذَ مِنْكُمْ شَهِدًا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُبَيِّنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخَيَّرَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٢﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ ۚ فَقَدْ رَاسِيَهُمْ ۖ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଶହାଦ ହେବା ।

ଭୂ : ୧୫

୧୪୫. ଏବଂ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ରସୁଲ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି; ପୁରାତନ ଯଦି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ବା ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଦ ହୋଇ ପୋଷିଯିବ ? ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପଦ ହୋଇ ପୋଷିଯାଏ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରାଯି କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭରମ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୪୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; (କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ନିଶ୍ଚୟ (କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହକାଳର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ, ଏବଂ ଯେ ପରକାଳର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ; ଏବଂ ଆମେ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦେବୁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ରସୁଲ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଶିଥିଳ ହେଲେ ନାହିଁ କି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ବା (ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରେ) ନିଜକୁ ଅବନତ କଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପୈର୍ବ୍ୟବାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ نَأْتٍ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَخِرَ اللَّهُ الشُّكْرِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُؤَجَّلَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَخَّرْنَا الشُّكْرِينَ

وَأَيْنَ مِنْ بَنِي قَتْلٍ مَعَهُ رَيْبُيُونَ كَذِبٌ ۚ فَمَا وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الضَّعِيفِينَ

୧. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଉଦ୍ଧତ ସୁବେଶତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଗମ୍ଭୀର ଯେଉଁ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର କରିଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ତା'ର ସ୍ମୃତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ସତରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ବି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦ୍ମଚଳ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ଅବତାର ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାଧାରା ।

ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦେହାବସାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଘଟଣା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମ୍ଭାବନା ବୋଧ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଭାରି ଜଣେ ଦୁର୍ଜମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଚିତ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଓ ଘୋଷଣା କରିଦେଲେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହୋଇଥିବା କହିବ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ସେ ଦୁର୍ଭି କହିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ, ବରଂ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସଦୃଶ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ନିକଟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ଦେବେ । ଏହା ପରେ ପରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଉମରଙ୍କୁ ବସିପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଜନୀୟ କହିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଜନତା ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆୟତଟି ପାଠ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମୃତ ହତରା ବିଶ୍ୱସରେ ଅବତର ହେଲା ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୁଁସମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁବେଶ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତା ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଏହି ଆୟତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ତାଙ୍କୁ ପୁରଣା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ଲାମୀୟା ଅନୁସାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି (୧:୨୮ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟାଂ) ଏହି ଆୟତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ମଧ୍ୟ) କହି ନ ଥିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ତୁଟିବୁଡ଼ିକୁ ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସାମାଜିକତାକୁ ମାଜିନା କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

୧୪୯. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ପରକାଳର (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୬

୧୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥା ମାନିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ କରି ଫେରାଇଦେବେ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।

୧୫୧. (ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ) କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୫୨. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବୁ, କାରଣ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ନରକାଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଦେଶକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବିନାଶ କରୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତତା ନିଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖି କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବହେଳା କରିଥିଲୁ ଓ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଆଦେଶ^୧ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରାହର

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنشَأَهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ تَوَابَ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرْذِلْكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَقْبَلُوكُمُ خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَىٰ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَلَيْسَ مَثْوًى لِلظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحَضَّرْتُمْ بِأَذْنِهِ
كَيْ إِذَا فُتِنْتُمْ وَتَنَزَّاعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ

୧. ଏହା ୩: ୧୨୭-୧୩୪ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ବ୍ୟତୀତ ନ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାଦ୍ୱାରାମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥଳରେ ବିଜୟ ହୋଇ ସାରିଲେଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ବାଜିଆସିଲେ । ଫଳରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କ୍ଷତି ପଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ଯେଉଁ ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତପାଆଡ଼ ଥିଲା ତାହା ପରାଜୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିଥିଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅବଞ୍ଚା କରିଥିଲ (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲେ) ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଇହକାଳ ଚାହିଁଥିଲ ଏବଂ କେତେକ ପରକାଳ ଚାହିଁଥିଲ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ) ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପା କରନ୍ତି ।

୧୫୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରୁଥିଲ ଏବଂ କାହାରିକୁ ଯେଉଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲ ଅଥବା ରହୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ପଛ ଦଳରେ ଥାଇ ଡାକୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଦୁଃଖକୁ^୧ ଏକ ବଡ଼ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଯାହା ହରାଇଥିଲ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହାକିଛି (ବିପତ୍ତି) ପଡ଼ିଲା ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୫. ତତ୍ପରେ ଏହି ଦୁଃଖ ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଦଳକୁ ଅଭିଭୂତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସ୍ତତାପୂର୍ଣ୍ଣ କଳ୍ପନା ସଦୃଶ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଥିଲେ ; ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର କିଛି କହିବାର ଅଛି କି ?” ତୁମେ କୁହ, “ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର” ; ସେ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯାହାକିଛି ନିଜ ଅନୁରରେ ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ; ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) କିଛି ଅଧିକାର ଥାଆନ୍ତୁ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ଏଠାରେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତୁ ;” ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଗୃହରେ

بَعْدَ مَا آتَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ وَمِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَجِكُمْ فَأَتَاكُمْ عَنْكَ بَغِيرَ لَيْكِلَا تَخْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نَّاتَا فَنَشْتِ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانِ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ

୧. ସ୍ଥାନ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବା କାରଣ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ଅମାନ୍ୟ କରିବା ପରେ ଆସନବିକଳ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡିତ କରି ତା'ପରେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ।

କେତେକ ଟାକାକାରକ ମତରେ ସ୍ଥମ୍ଭ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମୁସଲମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱଗୁରୁତରାତର କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେବା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ସମ୍ପର୍କିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ସେ ସହଚରମାନଙ୍କ ଦୋଷତୁଟି ଶାନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମିଳିଲା ।

(ମଧ୍ୟ) ରହିଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭାର୍ୟାରେ ନିହତ ହେବାର ଅଛି) ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଇ ଥାଆନ୍ତେ” (ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ) ; ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତୁ ତଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ (ପର୍ବତ ଓ) ନିର୍ମଳ କରିଥାଆନ୍ତୁ;” ଏବଂ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୬. ଯେଉଁଦିନ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କର ପଦସ୍ଥଳ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦାରିଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସହନଶୀଳ ।

ବୁ: ୧୭

୧୫୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭମାନେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଶ ଭିତରେ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ବା ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନିଜର ଭାରମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମରି ନ ଥା’ନ୍ତେ କି ନିହତ ହୋଇ ନ ଥା’ନ୍ତେ; ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଛିତ୍ତ) ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ମନସ୍ତାପର କାରଣ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମ୍ଭମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୁଅ ବା ମରିଯାଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ) କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ତାହା ତାହା ଉକ୍ଳେଷତରୁ ଯାହା ସେମାନେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମରିଯାଅ ବା ନିହତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لِبَرِّ الَّذِي كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُبْخِصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِي تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٦٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّ وَيُيَسِّرُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٦١﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَغَفْرَةً ۖ فَرِحَ اللَّهُ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٦٢﴾

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٦٣﴾

୧୬୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ମହାନ୍ କରୁଣା ଯୋହା ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମ୍ର^୧ ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମାନ୍ୟତା ଦାଅ ଓ କଠିନ ହୃଦୟର ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଏମାନେ ତୁମ ଚକ୍ଷୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଛିନ୍ନହୁଁ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ପୁରରା^୨ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ) କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ^୩ କର; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁଳ୍ପ ସଂକଳ୍ପ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଭରସାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

୧୬୧. ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେହି ବିଜୟା (ହୋଇପାରିବେ) ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ? ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ।

୧୬୨. ଏବଂ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବ ସେ ନିଜ ଆତ୍ମସାତ୍-କଲ୍ପ ଧନକୁ କ୍ଷମାପୂର୍ବକ ନିଜେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ତାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା କିଛି ସେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୧୬୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦନ୍ନତାର ଅନୁସରଣ କରେ ସେ କ'ଣ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (ହୋଇପାରିବ) ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା) ପ୍ରକୋପ ଘେନି ଫେରେ ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଥାଏ? ଏବଂ ସେହିସ୍ଥାନ (ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ।

فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَعَنَّاكَ أَعْمَىٰ
وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ وَاُذْهِبُ فِي الْأَمْرِ فَاِذَا عَزَمْتَ
تَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَمْ تَرَوْفِي كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَمْسِ اتَّبِعْ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ مِنْ جَهَنَّمَ دُشِّنَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

୧. ହରମତ୍ ମହନତ କେବଳ ନିଜ ଅନୁରାଗମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସଦୃଶ ନ ଥିଲେ ବରଂ ଶତ୍ରୁ ଓ କୁଚକ୍ଷୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ସଦୃଶ ଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ତାହାର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣ । ଏପରିକି ଯେତେମାନେ ଉନ୍ନତ ସୁବିଶେଷରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କପଟ ଅବରଣ କରିଥିଲେ ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାପାର ସମ୍ପର୍କରେ ପରାମର୍ଶ କରୁଥିଲେ ।

୨. ବସ୍ତୁତଃ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଏକ ମୌଳିକ ନୀତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନେବା ତାହା ଖୁବ୍ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ହରମତ୍ ମହନତ ଏହା ହିଁ କରୁଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଖାଲିପା ବା ଶାସକ ସବୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ବିଚେକାଧିକାର ଅନୁସାରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶକୁ ସ୍ୱାବଶ୍ୟକ କରିପାରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ବିଚେକାଧିକାରକୁ ମନ ରଖି ସମୟ ନ କରି ସଂଖ୍ୟାଧିକ ପରାମର୍ଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଲାଗି ।

୧୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଚାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୭୫. ଅଲ୍ଲାହ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ନବୀକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ; ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ଓ ଚକ୍ରମାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏଥି) ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ି) ରହିଥିଲେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହାର ଦୁଇଗୁଣ ତୁମେମାନେ (ନିଜେ) ପହଞ୍ଚାଇ ସାରିଥିଲ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ କହି ଉଠିଲ, “ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ଚରମରୁ ଆସିଅଛି;” ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍‌ପିତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୭୭. ଏବଂ ଉଭୟ ଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଦିନ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିଲା ; ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ (ହୋଇଥିଲା) ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବ ।

୧୭୮. ଏବଂ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ଆସ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଯୁଦ୍ଧକର ଏବଂ (ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣକୁ) ପ୍ରତିହତ କର ;” (ଏଥି ଉତ୍ତର) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥାଆନ୍ତୁ ;” ସେମାନେ ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସର ନିକଟତର ଥିଲେ ; ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ତାହା ନ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଜାଣି ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
لَئِي ضَالِّينَ ۝

أَوَلَمْ نَأْصَابِكُمْ قُصَيْبَةً ۖ قَدْ أَصَبْتُمْ فُتَيْلَهَا ۖ
قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّفِّ الْجَعُونَ فِإِذِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَوْا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ نَدْعُكُمْ
لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُم لِلْكَفْرِ أَقْرَبُ مِنَّا لِلْإِيمَانِ
يَقُولُونَ يَا قَوْمَاهُمْ مَا يَلْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝

୧. ଦବର ସୂଚକ ୭୦ ଜଣ ମକ୍କାବାସୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ୭୦ ଜଣ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ ଅଥଚ ଉଦ୍‌ଦ ସୂଚକ ୭୦ ଜଣ ମୁସଲମାନ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି କରିଥିବା ପୁରାଯାଇଛି ।

୧୬୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ (ପଛରେ) ବସିରହି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ମାନି ଆସାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ (ଏବେ) ମୃତ୍ୟୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ କରି (ଦେଖାଇ) ଦିଅ ।

୧୭୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ମୃତ ମନେ କର ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

୧୭୧. ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ (ଆସି) ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କର (ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀମାନଙ୍କର) କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୭୨. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ) ସେହି ମହାନ୍ କୃପା ସମ୍ମୁଖରେ ଓ (ତାହାଙ୍କର) ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ମୁଖରେ ତଥା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

୧୮

୧୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆସ୍ତାତ ପାଉରା ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ النَّوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَافْضِحٌ بِأَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

୧. ମୃତ୍ୟୁପରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଶହୀଦମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କ'ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତି । ପରେ ଶହୀଦମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଜୟ ଓ ସଫଳତା ବିଷୟରେ କୁଣ୍ଡି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭୪. (ସେମାନେ) ସେହି (ଲୋକ), ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରୁ) ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ (ସୈନ୍ୟବାହାନୀ) ଏକତ୍ରିତ କରି ଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର”; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଇଲା ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି।”

୧୭୫. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବିନା କ୍ଷତିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମହାର୍ କୃପା ଓ ମହାର୍ ଅନୁଗ୍ରହ^୧ ସହ ଫେରି ଆସିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତତାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପରମ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

୧୭୬. ଏ (ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ) କେବଳ ଜଣେ ସଇତାନ ; ସେ ତା’ର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଭୟଜାତ କରାଏ ; ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏ (ସଇତାନ)ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ବରଂ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

୧୭୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ (କରିବା)ରେ (ଶାନ୍ତ) ଅନୁସର ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ ନ କରନ୍ତୁ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ଈଶ୍ୱା କରନ୍ତି ଯେ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନ ରହୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାବାଦ୍ୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୭୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ଭାବିବା କଦାପି ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉକ୍ତ ଅଟେ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେଉଅଛୁ ତା’ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ କେବଳ ପାପରେ ଅନୁସର ହେବେ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ دَارِهِمْ فَمِنْ هُنَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾

إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۚ فَلَا تَخَافُوهُمْ خَوْفًا ظَالِمًا ۚ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطْلًا ۚ فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وَلَا يَحْزَنُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّمَا نَبِيُّهُمْ خَيْرٌ لَّا يَقْنِمُ ۚ إِنَّمَا نَبِيُّهُمْ لِيُذَادُوا آثَاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٩﴾

୧. ଉତ୍ତର ସୁକ୍ଷେପ୍ତ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗୁପ୍ତତା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଯେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ସେମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ନିଜ ବଚନ ରକ୍ଷା କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମକ୍କାବାସୀ ହୁଏ ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ ଲାଗିତେ ବୋଲି ଅପସ୍ତଗର କରାଯାଉଥିବା ମୁସଲମାନମାନେ ବଦର ସୁକ୍ଷେପ୍ତକୁ ଆସିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠା ବାସିଲ ମେଳରେ ବ୍ୟବସାୟ କରି ସବୁର ଧନ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୦. ଏହା କେବେ ହେଁ ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ଅପବିତ୍ରକୁ ପବିତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ପେର୍ସି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ କଦାପି ଅବଗତ କରାଇ ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଜ୍ଜା (ତାହାଙ୍କୁ) ମନୋନୀତ କରନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଏବଂ ଧର୍ମରାଜୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ (ତାହା ବ୍ୟୟ କରିବାରେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ତାହାକୁ କଦାପି ଉତ୍ତମ ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ଧନ ସଂଗ୍ରହରେ କୃପଣତା କରନ୍ତି, କୟାମତ ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଗଳରେ ଶିକୁଳି ହୋଇପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱସ୍ଥ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

ସ୍ୱ: ୧୯

୧୮୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଦରିଦ୍ର ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ଧନୀ, ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ (ଏହି) କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି; ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅପଥରେ ହତ୍ୟା କରିବା ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖି ରଖୁଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛୁ, “ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୋଗ କର ।”

୧୮୩. ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଅର୍ଜନ କରିଅଛ, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذْكَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ الْحَقَّ مِنَ الْظُلُمِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ
عَلَى الْقَيْظِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُبَيِّنُ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَكَتَبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلَ دُونُوا عَدَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଯେପରି ଦାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ସଂଗ୍ରହରେ ଏକ ଆୟତ୍ତ: ୧୮୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ। ଅବଶ୍ୟ ହେବାପରେ କହୁଥାମାନେ ନିଜକୁ ଧନବାନ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଜ୍ଜା ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଗର୍ବ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଅପସାରିତ ହେବା ଶାସ୍ତି ଘଟିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅନୁଦିନ ପରେ ସେମାନେ ମଦିନା ଓ ତା'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣିତ ।

୧୮୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଗ୍ରହଧାରାମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନେଇଥିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରହକୁ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜର ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ତା ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُوهُمْ قُبُودًا وَسَاءَ ظُهُورُهُمْ
وَاشْتَرَوْهُ بِثَمَنٍ قَلِيلٍ فَيُبَيِّنُ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

୧୮୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ପାଇଁ ଗର୍ବରେ ଉତ୍ପୁରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କବି ନ ଥିବା କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତୁମେ ଜାଣି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି; (ସେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିବେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُخَيَّبُونَ أَنْ
يُحْذَرُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةٍ مِنْ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

୧୯୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

ରୁ : ୨୦

୧୯୧. ବାସ୍ତବିକ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ଜୁମାହୁରରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନରେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

୧୯୨. ଯେଉଁ ଆମାନମାନେ ତିଆ ହେବା, ବସିବା ଓ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, (ଏବଂ କୁହନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଏହାକୁ ବୃଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହିଁ, ତୁମେ ଏପରି ନିରୁଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ପବିତ୍ର; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କର । ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କର ।

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

୧୯୩. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଅଛ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

୧୯୪. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଏପରି ଆତ୍ମାନକାରୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସକଳେ ଚାକିର ଶୁଣିଅଛ ଯେ (କହୁଛି) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ସୁତରାଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ; ତେଣୁ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବା କରି ମୁତାଦ୍ଦିଅ ।

رَبَّنَا إِنَّا سِغْنًا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآبْرَارِ

୧୯୫. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ତୁମର ରତ୍ନଲମ୍ବନ ମଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସରେ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ କଦାପି ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାର ରଦ୍ଦକର ନାହିଁ ।

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ

୧୯୬. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କଲେ (ଏବଂ କହିଲେ ଯେ), ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କର କର୍ମକୁ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉ, ବିନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ) ଅଟ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ପାଇଛନ୍ତି ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

فَأَسْمَاءُ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ دُكِّرُوا وَنُتِيَ بَعْضُكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنِ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَتَمَتُّوا وَقَتْلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أُزِلُّهُمْ خُذْتُ تَحِيَّتِي مِنْ تَحِيَّتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا فَمَنْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

୧୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚରଣ ତୁମକୁ କଦାପି ପ୍ରଦାନିତ ନ କରୁ ।

لَا يَعْزِمُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۝

୧୯୮. ଏହା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାଗ ; ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا يُكَلِّدُونَ ۝

୧୯୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହି ଚାଲିବେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

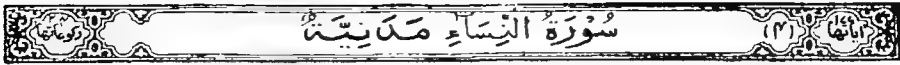
لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزِلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ ثَوَابٌ كَثِيرٌ ۝

୨୦୦. ଗ୍ରନ୍ଥାଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ସେଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଚତ୍ୱର୍ଥ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀର ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର (ଗଣିତ) ଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନିକାସ କରିବେ ।

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَنْ يُوْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

୨୦୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଓ ଶତ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ସାମାନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝



ଅଲ-ନିସା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଗୋଟିଏ ସୁରାଟି ଅଟେ ଓ ୫୪ଟି
ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର
ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ (ମାତ୍ର) ଜୀବରୁଁ ସୃଷ୍ଟି
କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସାଥୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି
ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ
(ସୃଷ୍ଟି କରି ପୃଥକୀକାର) ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ
(ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କର ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନେ
ପରସ୍ପରର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ, ଏବଂ ବିଶେଷତଃ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ମାମଲ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର) ;
ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଅଟନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (ସେମିତି) ଅର୍ପଣ
କର; ଏବଂ ଭଲ (ସେମିତି) ବିନିମୟରେ ଖରାପ (ସେମିତି) ନିଅ
ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଯୋଗ
କରି ଭୋଗ କର ନାହିଁ, ବାସ୍ତବିକ ଏହା ମହାପାପ ଅଟେ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وْنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْأَسْفَلِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا

୧. 'ଗୋଟିଏ ଜୀବ' ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧରୁ ହୋଇପାରେ । (୧) ଆଦମ (୨) ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ଦୁଇଜଣ
ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ଧରାଯାଏ । (୩) ପୃଥକ୍ ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ସ୍ତବ୍ଧର ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପୁରୁଷର ବର୍ଦ୍ଧ୍ୟରୁ
ଓ ଆ ଜଣେ ନାରୀ ଠାରୁ ସୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଏ ଉଭୟେ ଗୋଟିଏ ଜଣେ ଶାସକ ।

୪. ଏକ ଯଦି ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମିମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ତେବେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପକ୍ଷଟି) ଭୁମକୁ ପସନ୍ଦ ହୁଏ (ହୋଇ) କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାଥ ହୋଇ ନ ଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ ବା ଡିନି ବା ଚାରିଜଣଙ୍କୁ ବିବାହ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମମାନଙ୍କର

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلا تَقْسِطُوا فِي الْمَتْنِ فَانْكِحُوا مَا كَتَبَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُ وَتِلْكَ أَمْرٌ فَإِنْ خِفْتُمْ

୧. ଅନାଥ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକାଧିକ ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବରୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତନି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରାଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ-ତୁଲ, ଡିନି-ଡିନି, ଗୁନି-ଗୁନି ଜଣଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହଜ ହେବ ।

ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବାଭାବିକ ଆଦର୍ଶ । କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଇସଲାମଧର୍ମ ବହୁ ବିବାହ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ । ଜଣକ ଏକ ସମୟରେ ଗୁନିଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚ ରଖୁବାକୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ସେପରି କରିବାକୁ କେବେ ହେଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଅନାଥମାନେ ସର୍ବଦା ସମାଜରେ ଅବହେଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଏପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅଧିକ ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବପର । ଏଠାରେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଥାଏ । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ଅପରାଧରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବିବାହର ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଚାର କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଅନୁମତିଦାନ କେବଳ ସୁନ୍ଦରତା ଓ ଲୁହେଁ ବରଂ କେତେକ ଛତେ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛତେ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ । ଏହାର ବିପରୀତ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକ ଅନୁପାୟ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ସାମାଜିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୋଷ ଦୂରକରା ଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା (ଖ) ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ତଥା ଜଣେ ଦୁଃସ୍ବଚ୍ଛ ସଙ୍ଗୀନ ସାନ୍ଧ୍ୟାକାଳ କରିବା (ଗ) ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା (ଘ) ପାଗବନ୍ଦିକ ସଂପର୍କକୁ ସଂପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ।

ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟ ଲୋଟିଏ ପଞ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ବା ଯେକୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧୁତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ଯଦି କାହାରି ପଞ୍ଚ ଶ୍ରାୟାଭାବରେ ଅନୁକର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ବା ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଏ ବା ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗରେ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ । ସେହିପରି ପଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବନସାଥୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ଗୁନିଗୁଣ ସ୍ବଳପ ଘଟିବ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ପଞ୍ଚ ବନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଥିବ ତେବେ ପୁରୁଷ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ତା'ର କୌଣସି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତି ନୁହେଁ, ବରଂ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ଶ୍ରେୟସ୍ବର । ଏବେକିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛତେ ଏକାଧିକ ବିବାହର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ଅନ୍ୟତ୍ର ରକ୍ଷା କରିବା, (ଖ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବାମୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା, (ଗ) ପରିବାର ବା ଜାତିର ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ।

ସେହିପରି ଅନାଥମାନଙ୍କର ମାରାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପୁରୁଷମାନେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଉଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ମାରାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବେ । ଯୁବ ବିଗ୍ରହ ପରେ ସମାଜରେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇ ମହିଳା ଓ ପିତୃଦାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 'ଅସ୍ବାଭାବିକ' ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ବିବାହ କରି ସମାଜକୁ ନୈତିକ ଓ ଗୁନିଗୁଣ ଅଧିଷ୍ଠିତ ରଖି ରଖିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ, ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ବସ୍ତବପର ସ୍ବରୋପରେ ସେପରି ନୈତିକ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଓ ଗୁନିଗୁଣ ସ୍ବଳପ ଘଟିବା ଯେ କୌଣସି ମହାସମର ପରେ ସର୍ବତ୍ର ସେହିପରି ଘଟିବ । ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହ୍ରାସ ପାଇ କୌଣସି ଜାତି କ୍ରମେ ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ବହୁ ବିବାହରେ କେବଳ ସାମାଜିକତା ବର୍ଦ୍ଧିତ କରିବାର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂରିବୁଦ୍ଧି କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମଞ୍ଜୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରାଯାଇଛି । ସେହି ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଉଛି ନିଜର ପୁଞ୍ଜସ୍ବଳତା ଓ ମନୋରାଜି ସ୍ବଳତାରେ ଦେଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀର ହିତ ଓ ଉନ୍ନତି ସାଧନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ।

ଆଶଙ୍କା ହୁଏ, ତେବେ ଜଣକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହୋଇଥିବା (ଦାୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କର); ଏହା ଉକ୍ତ (ପତ୍ନୀ) ଯତ୍ନରା ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାସୁରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكُمْ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝

୪. ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କର : ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମମାନେ ଚାହିଁକର ଓ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରି ଭୋଗ କର ।

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ
عَنْ سَائٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيَّةً ۝

୫. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଯେଉଁ ସ୍ୱାଭାବିକମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗନେଇ ମୁସଲମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୋକମାନେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଉକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଭୋକ ନିଜେ ମୁକ୍ତହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ ସେପରି ସ୍ତ୍ରୀ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତି ବିନା ମଧ୍ୟ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଉପକାମ ଧର୍ମରେ କ୍ଷୀରଦାୟ ପୁଅକୁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଜଣେ ଉପକାମ ଧର୍ମ ବା ରାସ୍ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକରି ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ହରାଇବାକୁ ନିଜକୁ ଦାୟା କରାଇ ନ ଥିବ ତେବେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅପହରଣ କରିବା ଏକ ନୈତିକ ପାପ । ସେହିପରି କ୍ଷୀରଦାୟ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତର ପାପ । ଅବଶ୍ୟ ଉପକାମ ଧର୍ମର ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ କ୍ଷୀରଦାୟ ପୁଅ ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଂଶ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସବୁ ଦେଶରେ କ୍ଷୀରଦାୟ ହୁଏ । ତେଣୁ କଲମଗାରରେ ଏହି ପୁଅକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସହଜ ବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିବାରୁ ଏହା କିପରି କ୍ରମଶଃ ଓ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଗ ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (କ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଯୁଦ୍ଧ ସରିଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଳ ରଖାଯିବ ନାହିଁ, (ଗ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନକରି ବା ବନ୍ଦୀ ବିନିମୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

ଯେଉଁ ହତଭାଗ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ମତେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବା ସେହିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁସଲମାନ ମାଲିକ ପାଖରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ସେମାନେ ପରେ ମୁକ୍ତି ମୁଲା, ପ୍ରଦାନକରି ମୁକ୍ତହେବାକୁ ମାଲିକଙ୍କ ସହ ରୁକ୍ତି କରିପାରିବେ । ସେହିପରି ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ଉପାୟରେ ମୁକ୍ତି ନ ପାଇଗଲେ ଓ ତା'ର ନିଜ ଭୋଗର ଚାହୁଁ ମୁକ୍ତ କରି ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ ତା'ର ମାଲିକ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତିବିନା ଯଦି ତାକୁ ବିବାହକରେ ତେବେ ନୈତିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କ'ଣ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆପଣେନକ ବିଚେରିତ ହେବ ?

ବିବାହ ନ କରି ଏପରି କୌଣସି ଉପକାମ ସହିତ ସୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବାକୁ ଉପକାମ ଆଗେ ଅନୁମୋଦନ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖାଯିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ହତଭାଗ୍ୟବନ୍ଦୀକୁ ଅନୁସାରେ ଆଣି ପାଖରେ କୌଣସି କ୍ଷୀରଦାୟ ବାନ୍ଧିବା ଥିବ ଯଦି ସେ ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଭଲ ଭାବରେ ଭରଣପୋଷଣ କରି ପରେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ବିବାହ କରିବ ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟକ ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ପାଇବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜିନ କଲବଶ୍ଚର ଏହି ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

୬. 'ସଦୁକ୍ତ' ଅର୍ଥ ବିବାହ ତେବେ କନ୍ୟାକୁ ବା କନ୍ୟା ପାଇଁ ଦିଆଯିବା ଉପହାର । ଏଠାରେ କନ୍ୟାପକ୍ଷ ଓ ବର ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଅଛି । କନ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଏହି ଧନକୁ ନିଜେ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ କରି କନ୍ୟାକୁ ଦେଇଦେବା ବିଧେୟ । ସେହିପରି ବର ପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ଅନବସର ଓ କିନା ରୂପରେ କନ୍ୟାକୁ ଏହି ଧନ ସଦାନ କରିବା ଉଚିତ । ଅବଶ୍ୟ ରାଜ ପରିମାଣ ଏପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ବର ପକ୍ଷରେ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୬. ଏବଂ ଅନ୍ଧାଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ପଣ କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଜାତିକା ନିର୍ବାହର ପଛା ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅଅ ଓ ପିନ୍ଧାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୭. ଏବଂ ଅନାଥମାନେ ବିବାହଯୋଗ୍ୟ (ବୟସ) ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର (ବୋଧ ଶକ୍ତିକୁ) ପରୀକ୍ଷା କର ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ବୋଧଶକ୍ତି ଥିବାର (ଲକ୍ଷଣ) ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ତାହାକୁ ଅନୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଓ ଶୀଘ୍ର (ଶୀଘ୍ର) ଆତ୍ମହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଧନୀ ହୋଇଥିବେ, ସେ (ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶୀତ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଯେ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଥିବେ ସେ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ (ତହିଁକୁ) ଭୋଗ କରିପାରିବେ ; ତାହାପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅନାଥମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ) ସାକ୍ଷୀ ରଖିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାସ କରିବାରେ ନିଜେ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୮. ପିତା-ମାତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ, ତହିଁରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତଥା ନାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ଅଛି ; (ଏହା) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ।

୯. ଏବଂ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବନ୍ଧନ ସମୟରେ ଯଦି (ଅନ୍ୟ) ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, ଅନାଥ ବା ଦରିଦ୍ରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସେଥିରୁ କିଛି ଦେଇଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଶାବା କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ପଛରେ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟ ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟ ଓ ସରଳକଥା କହିବା ଉଚିତ ।

وَلَا تَوْنُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاَسْوَاهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ عَنْذًا فَلْيَسْتَغْفِرْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ②

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوفًا ③

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ④

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ⑤

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର — ପୂର୍ବକ ଅନାଥମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସ୍ୱାତ୍ୱ କରି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଅଗ୍ନି ଭରି କରି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପୁରୁଷର (ଅଂଶ) ଦୁଇ ଜଣ ନାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ସହିତ ସମାନ, ଏବଂ ଯଦି (ସନ୍ତାନ) କେବଳ ନାରୀ ହୋଇଥିବେ ଯେଉଁମାନେ କି (ଦୁଇ ବା ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବେ ତାହାହେଲେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର) ଦୁଇ ଚୂଟାୟାଂଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏକମାତ୍ର (ନରୀ) ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବ, ଯଦି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ତାନ ଥିବେ, ତେବେ ସେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ତାହାର ପିତା-ମାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇବେ, ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ, ଏବଂ ପିତାମାତା ହିଁ ତାହାର ଉରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ଚୂଟାୟାଂଶ ପାଇବେ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହାର ଭାଇ (ଭଉଣୀ) ଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଇବେ ; (ଏହି ସବୁ ଅଂଶ) ତାହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ପ୍ରଦାନ କରା ହେବ ; ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା (ଓ ପିତାମହ) ଏବଂ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଏ ଅଧିକ ହିତକାରୀ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାହୋଇଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚକ୍ରାଳ୍ପ ।

୧୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯିବେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବା ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ତୁମମାନଙ୍କର ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କର) ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ سَعِيرًا ﴿٩﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي الذَّكَرُ شِئْلٌ حِظُّ الْإُنثَىٰ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلهُنَّ نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْنِهِ يَكُلُ
وَاحِدٌ مِنْهُمَا الشُّدُسُ وَمَا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِلَّتِي الْثُلُثُ
فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّامَةِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
إِنَّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلِكُمُ الزَّوْجُ وَمَا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَلَكِنَّ الزَّوْجَ
مِمَّا تَرَكَتُمُ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

ରୁମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧତା ଓ ରଣ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ରୁମାନଙ୍କେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ ତାହାର ଏକ ଅଷ୍ଟମାଂଶ ସେମାନଙ୍କର ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀର ସମ୍ପତ୍ତି ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦି ତାହାର ପିତା ବା ସତ୍ତା ନ ଥିବେ ଏବଂ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଭାଇ ବା ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ଅଷ୍ଟମାଂଶ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଥିବେ, ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧତା ଓ ରଣ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ (ଅବଶିଷ୍ଟ ଧନର) ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରେ ଭାଗାଦାର ହେବେ ; (ଏହି ବଣ୍ଟନରେ) କାହାର କ୍ଷତି ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ରହିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ରୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସହନଶୀଳ ।

فَلَهُنَّ الشُّهُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ تَوْصُونَ
بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّهُنُ أَوْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنَ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا أَوْ دِينَ غَيْرَ مَصَّاءٍ وَصِيَّةً
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

୧୪. ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାମା ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ପାଳନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନବେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବତ୍ର ରହିବେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସାମା ।

لَكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣١﴾

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଅବ୍ୟାକରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲାଘାନ୍ କରେ ତାହାଙ୍କୁ ସେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯହିଁରେ ସେ ବହୁକାଳ ବାସ କରିବ ; ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٣٢﴾

୧. ଯେଉଁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ମାତାଙ୍କୁ କୁଳର ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ 'କଲାଇ' ର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାର ବିଷୟ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

୨. ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ନରକ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଖୁଲ୍ଲତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବେ ମଧ୍ୟ ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟକରଣ ଦିଆଯାଇଛି ସେ ନରକରେ ଶାସ୍ତିର କାଳବାଧୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ନରକ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଦୀର୍ଘକାଳ' ଶବ୍ଦ ସୂଚନା କରାଯାଇଛି ।

ରୁ : ୩

୧୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଓ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଚଳାଇ କର ; ଯଦି ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ (ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ନିରୂପିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖ) ।

୧୭. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧ ଜଣ ପୁରୁଷ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦିଅ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଅନୁତାପଗ୍ରହୀତା(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କେବଳ ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରା-ବଶତଃ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୧୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ (ଗ୍ରହଣୀୟ) ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ (ନିରାଚର) ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତେବେ (ସେ) କହେ ଯେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ ଅନୁତାପ କରୁଅଛି ତଥା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଅନୁତାପ) ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଆନ୍ତି ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲହ କର୍ମ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ମହିଳା ସକେ, ପରିବାରର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ରଖାଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପୁରୁଷଙ୍କର କବିବାକ୍, ଏପରିକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ଘାତନ କରିବାକୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରଣ କରାଯିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିବାହ ନ କରିଛି ବା ନିଜକୁ ନ ସୁଧାରିଛି । ପୁରୁଷ ସେତେବେଳେ ସାମାଜିକ କଟକଣା ଭାବୁ କରାଯିବ । ଏଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାହା ଉଚିତ ମନେକରିବେ ତାହା କରିବେ । ବହୁତଶ ଏଠାରେ ଯୌନଭାବସା-କଳିତ କୌଣସି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇନାହିଁ । କାରଣ ଏ ବିଷୟ 'ସୁରା ନୁହ'ରେ ଅନୁସୂଚି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ଓ ସୁରା ନୁହ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଶୟର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲହ କର୍ମ ଓ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ'ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ନୁହେଁ, ଏହା କଳିଙ୍ଗୋଢ଼ ବା ବିଶ୍ୱଜ୍ଞବା ବା ଅନୁଚିକର କଟାକ୍ଷପକଥନକୁ ବୁଝାଉଛି ।

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً قِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْهَبَا فَإِنَّ نَابَاً وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَقَّعُونَ مِنْ قَرِيبٍ أَوْلِيَّكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارَةٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟୀ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଅଛି ତହିଁକୁ କିଛି ଛଡ଼ାଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କର ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଆଦେଶ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାପସନ୍ଦ କର ତେବେ ମନନରଖ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମମାନେ ଯାହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ଅଲ୍ଲୀ ତହିଁରେ ଅବଶ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَمَّا يَرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ①

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପୂର୍ବର (ଧନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଅ ତେବେ ତହିଁକୁ କିଛି ପୋରସ ନିଅ ନାହିଁ ; କ'ଣ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَلَا
أَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ نِكَاحًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
اتَّخَذُوهُنَّ بُهْتَانًا وَإِنَّكُمْ لَمُبِينُونَ ②

୨୨. ଏବଂ କିପରି ତୁମମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନକୁ) ଗ୍ରହଣ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳନ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ସେ (ପତ୍ନୀ)ମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଯାଉଛନ୍ତି ।

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
وَأَخَذَنْ مِنْكُمْ فَيْثَانًا عَلَى ظَنٍّ ③

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ମହିଳାକୁ ଘରୁ ବାହାରିବାରେ ବ୍ୟାଧି ଦିଆଯାଇପାରେ, ମାତ୍ର ତାର ଧନ ଛଡ଼େଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେପରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଲିପ୍ତ ହେଇ ତା'ର ଧନ ଛଡ଼େଇନେବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଛନ୍ତି — “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଘରୋଁକୁ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ଘରୋଁର ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଏ ।’ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଓ ପାରସ୍ପରିକ ଦୌଡ଼ ବୋଧ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇ ଯାଇଅଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ, ଦୁଷ୍ଟାତ ବିଷୟ ଓ ହାନିଗାରି ଅଟେ ।

ଭୂ : ୪

୨୪. ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମାଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଝିଅଭାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଣ୍ଡଜମାନେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟପାନ କରାଇଥିବା ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିୟା ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାଶୁମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାବତ କନ୍ୟାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନେ ସହବାସ କରିଅଛ ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି (ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବିଧି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମାଆମାନଙ୍କ) ସହିତ ସହବାସ କରି ନ ଥାଅ ତେବେ (ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାରେ) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଔରସ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଧି କରାଯାଇଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ (ଏକ ସମୟରେ) ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ (ବିବାହ କରି ପଡ଼ା ରୂପେ) ଏକତ୍ରିତ କରାଇବା ମଧ୍ୟ (ଅବିଧି କରାଯାଇଛି), ଅବଶ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇଯାଇଛି ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفُ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخُوتُكُمْ وَعَتَنَاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ الَّذِينَ أَزْوَجْتُمْ وَأَخُوتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَإِنْ تَجَسَّعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

୧. ଏହି ଅଂଶର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାବତ ମା'କୁ ଅଥବା ଏକତ୍ରିତଭାବରେ ଦୁଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାଏ ସେ ତାହାକୁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ସେ ଅନୁରାଗ କରିବ ଓ ଅବଲୋକିତ ଦୃଷ୍ଟି ନେବ ତେବେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିସାରିଛି ସେଥିପାଇଁ ତା'ର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅପରାଧକୁ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷମା କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ବିଧି ବିରୁଦ୍ଧ ତାହାକୁ ଦୂରତ ଶାସ୍ତ୍ରପତ୍ର ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଭାଗ- ୫

୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବିବାହିତା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବିଧି; ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏହି ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିବାହ ପରେ ବୈଧ ହେବେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ନିଜର ଅର୍ଥ ବିନିମୟରେ ହାସଲ କର ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବ, ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ; ତତ୍ପରେ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ ପାଆନ୍ତି ତେବେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସେମାନଙ୍କର ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ (ମହେର) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ପରେ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଏହାର ହାସଲବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୁଅ, ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୨୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ତ୍ରୀଧାରା ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର ଆଦେଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧୀନ ହୋଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବିବାହ କରୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉଲ୍ଲାସରେ ଜାଣନ୍ତି; ତୁମମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଅଛ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ତରତିତ୍ତା ଆଆନ୍ତି, ବ୍ୟଭିଚାର ନ କରୁଆଆନ୍ତି ଓ ପୁରୁଷପ୍ରମିଳ ଗ୍ରହଣ ନ କରୁଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ବିବାହିତା

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ مَّا وَدَّ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا
اسْتَنْعَمْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٢٦

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَيَنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَنَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِيهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ

୧. ଏହାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଉପକାମ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ବିବାହ ପରେ ସେମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିବୃତ୍ତିତ ରୁପେ ବୈଧ, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହିଳାମାନେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ ଅବେଦନ (ଶାଖା ୪:୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ସ୍ତ୍ରୀଗଣଙ୍କ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବରଂ ତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ବିବାହ ସମୟରେ ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ସ୍ଥିତି ଯଥାର୍ଥରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବ୍ୟଭିଚାରମୁକ୍ତ କରିପାରିବ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ ।

୩. ଯଦି ସେମାନେ ଲୋମ ଆଚରଣ ସନ୍ତର୍କିତ କଲୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହର ସଦାନ କର ଅନ୍ୟଥା ସଦାନ କର ନାହିଁ— ଏଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଅପଭ୍ରାନ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଷକଳ ଥିବାର ତୁମ ନିଜରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଧାରୀ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ମହର ସଦାନ କରାଯିବା କଥା ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସଦାନ କର ।

ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନା ନାବା ଭୁଲନାରେ ଅର୍ଥେକ ହେବ ; ଏପରି (ଅନ୍ତର୍ଗତ) ତାହା ପାଇଁ ଉକ୍ତି ଯିଏ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାପକାରୀକୁ ଭୟ କରେ ଏବଂ ଭୁଲମାନେ ପୈର୍ବ୍ୟବାନ୍ ହେବା ଭୁଲମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଭୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଯେ ଭୁଲମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅନ୍ତର୍ଗତ) ପରା ଭୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷନା କରିବେ ; ଭୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚକ୍ରାଞ୍ଚଳ ।

୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବାକୁ ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନ୍ତଃସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଯେ ଭୁଲମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ (ପାପ ଆଚରଣ) ଭଳିଯାଆନ୍ତୁ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲାହ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଭାର ଛାଡ଼ିବା କରିବାକୁ ଇଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦୁର୍ବଳ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଅଛି ।

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଭୁଲମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଚିତ ପରାରେ ନିଜ ଧନକୁ ଆତ୍ମସ୍ୱାଦ୍ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପରର ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବା ବୈଧ ଅଟେ ; ଏବଂ ଭୁଲମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁଁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟର ଧନ ଆତ୍ମସ୍ୱାଦ୍) କରିବ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ନେକ) ଅଗ୍ନିରେ ନିଶେପ କରିବୁ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ବିନିଗୋଟି ସ୍ୱରୂପରୁ ନୀତି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି : (କ) ଦାୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ହେବ, (ଖ) ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣିଣା ହେଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତିର ଅଧା ପାରିବେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏପରିକି ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୋରଡ଼ମାତ୍ର ଖାଜାକୁ ଥିବାକୁ ଦାୟାକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାନବେଳେ ୫୦ ପର କୋରଡ଼ର ପିଟିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣ ପାଇଁ ଶିକାଘାତ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା କହନ୍ତି ସେମାନେ ନିଷ୍ପଦେହରେ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ କୌଣସି ଦାୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି ଦେବନାହିଁ, (ଗ) ବିବାହ କଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଦାୟା-ପତ୍ନୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ପତ୍ନୀର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କମି, କାରଣ ଇସଲାମ ବିଶ୍ୱବ୍ଦ ଯୁଗରେ ଅଂଶ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରି ସେ ନିଜେ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଜଳନ୍ତକି ଦେଇଛି ।

କେବଳ କେତେକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦାୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମନିକ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ହୋଇଥିବାକୁ ମନେକେଦ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ସୁତରାଂ ନିଜ ଧର୍ମର ଓ ନିଜ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ସର୍ବଥା ଦୂରରାଶ୍ୟ ।

بِقَاحَتِهِنَّ يُصْفَ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ عَنْكُمْ سُنَنِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتَّوْبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَبُلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْلَ الْإِنْسَانِ ضِعْفًا ﴿٣٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣١﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

୩୨. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି, ଯଦି ତୁମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧି ବଡ଼ ବେତ ବିଷୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୌରବମୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

إِنْ تَحِبُّوا كِبَارَ مَا تُهَوِّنُ عَنْهُ لَكُمْ عَنْكُمْ سَائِكُمْ
وَنُذِلُّكُمْ مَذْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଯାହା ତୁମର ଅଳ୍ପତ୍ୱ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ (କେତେକଙ୍କ) ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହାର କାମନା କର ନାହିଁ; ଯାହାକିଛି ପୁରୁଷମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ନାରୀମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପତ୍ୱରୁ (ହିଁ) କୃପା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବିକ ଅଳ୍ପତ୍ୱ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَا تَسْتَوُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا الْكَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
الْكَسَبْنَ ۖ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପାଇଁ ତା'ର ଛାତି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟାଦ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ (ସେ ଦାୟାଦ ହେଉଛନ୍ତି) ମାତା, ପିତା ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ), ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ତୃତ୍ୱ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ନୀମାନେ ବା ପତି); ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଅଳ୍ପତ୍ୱ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَلِكُلِّ جُلَّةٍ مَوَالِيٍّ مِمَّا تَرَكِ الْأُولَٰئِينَ ۚ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ଟୀକାକାର ମତବ୍ୟବ୍ତ କରନ୍ତି ଯେ 'ଅକଦର୍-ଆମାନୋରୁମ୍' ଶବ୍ଦଭାଷାରେ ଏପରି ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନ ହୁଏ ଯେବେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶପଥ ମଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଭାଗ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆଦ୍ୟରେ ଦାୟାଦ ହେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ହତଭବ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାଦର ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ବଢ଼ିଷାର କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ କାରଣ ଏହି ଆୟତରେ 'ଅକଦର୍-ଆମାନୋରୁମ୍' ଅର୍ଥାତ୍ତର ଭୋକମାନେ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର/ସ୍ୱତରା' ନିରାସନର ସ୍ୱରୂପ ରହି ନାହିଁ । ଯଦି ସେପରି ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତବ୍ୟବ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଏଭଳି ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆୟତ ମଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଦିସରେ ସେମାନେ ଦାୟାଦ ରୂପେ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ହଦିସ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନିରାସିତ କରୁଅଛି, ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଆମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋଚ୍ୟ ଶବ୍ଦଭାଷାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଓ ପରି ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଦାୟାଦ ଏବଂ ଏ ଯାବତ୍ ସେହିମାନେ ହିଁ ଦାୟାଦ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିରାସନକାରୀ ବା ନିରାସିତ ଆୟତର ସ୍ପଷ୍ଟ ହିରୁ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୬

୩୫. ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ (ନିରୁପିତ) ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିଜର ଧନରୁ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀମାନେ ଆତ୍ମାପାଳନ-କାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପଙ୍କ ପାହାନ୍ତିକ୍ରମେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର) ରୋପନୀୟ ବିଷୟର ପୁରସ୍କାକାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କର (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକିନୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମୃଦୁ) ପ୍ରହାର କର; ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ମହାୟାନ୍ତ୍ର ଅଟନ୍ତି (ପ୍ର)ମହାନ୍ତ ।

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନାନ୍ତର ଘଟିବାର ଆଶଙ୍କା କର ତାହେଲେ ପତିର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏବଂ ପତ୍ନୀର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କର; ଯଦି ସେ ଦୁଇଜଣ (ମଧ୍ୟସ୍ଥି) ଆପୋଷ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଳ୍ପ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରାଇ ଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ (ପ୍ର)ସର୍ବବିଦିତ ।

୩୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅନାଥ-ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅପରିଚିତ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ପଥକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ଆତ୍ମାମାନାମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَإِلَّا فَتُحْتِمْ خِفْتُمْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَوِطُّوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْبُصَاجِ وَأَصْرِيوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

୧. ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦୁହେଁ ବରଂ ଏପରି ମହତ୍ତ୍ୱାନ୍ୱୟ ଯଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ସ୍ୱର୍ତ୍ତବେଶାବ ନିକଟରେ ଅପମାନ ବୋଧ କରେ । ତେଣୁ ଏପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଘର୍ଷସାଧାରଣରେ ପ୍ରଭବରେ ବୁଦ୍ଧି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ସମାଜ ଘନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେବେ ବିରୁଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ।

୩୮. ଯେଉଁମାନେ (ନିଜେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) କୃପଣତା କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ନିଜ କୃପାରୁ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ କରନ୍ତି (ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ); ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

الَّذِينَ يَبِخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْنُبُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ (ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ ମନ୍ଦ ହେବ); ସଜ୍ଜତାନ ଯାହାର ସାଥୀ (ତାହାର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସାଥୀ ।

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରୁ (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କଣ (କ୍ଷତି) ହୋଇଥାନ୍ତା ? ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

୪୧. ଅଳ୍ପ କେବେ ହେଁ ଅସ୍ତ୍ରମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି କାହାରି କୌଣସି ଏକ ପୁଣ୍ୟ ଥାଏ ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ଚରମରୁ (ମଧ୍ୟ) ମହାନ ପୁରିସ୍କାର ଦେବେ ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَظْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

୪୨. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଜଣେ ଲେଖାଏ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବୁଲୁ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଆଣିବୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ?

كَلِّفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ସେଦିନ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାଆନ୍ତା କି ! ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୋପନ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يُؤَذِّنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

ରୁ : ୭

୪୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେତନା ନଥିବ ତେବେ (ତୁମମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ନମାଜର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା (ନେ) ବୁଝି ପାରୁଅଛ ; ଏବଂ ସହବାସ ପର ଅଶୌଚ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ (ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନାନ (ନେ) କରିଛ, ଅବଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତିତକେ ଯେ ତୁମମାନେ ପଥସ୍ୱରା ଥିବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ପାତିତ ଥିବ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବ (ଏବଂ ତୁମମାନେ ସହବାସ-ପର ଅଶୌଚ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ, ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିନିଅ) ; ଅଥବା ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଜବୁରୀ କରି ଆସିଥିବ (ଓ ତାହାକୁ ପାଣି ନମିଳିବ) ବା ତୁମମାନେ ପହଞ୍ଚି ସହିତ ସହବାସ କରିଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୌଚ ହୋଇଥିବ) ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳିବ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାଣିକା ନେଇ ତାହା ଡାବା, ନିଜର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିବ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମାର୍ଗନାକାରୀ (ପ୍ରେମମାଣୀ) ।

୪୫. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଭ୍ରାତ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅ ।

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା) ଭଲ ଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବନ୍ଧୁ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହିସାବରେ (ମଧ୍ୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୭. ଯେଉଁମାନେ ଇହ୍ଲାଦ୍, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେସ୍ୱତ୍ୱିକର ଯଥାସ୍ଥାନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଚତ୍ତ୍ୱତ୍ୱେ ଆମେମାନେ ଅବସ୍ଥା କଲୁ" ଏବଂ (କହନ୍ତି) "ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣ, ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବାଣୀ) କଦାପି

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ
مَعَكُمْ تَعْلَمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ
مَعَكُمْ تَتَّبِعُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَبَسَ مِّنَ النِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِهِمْ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَانَتْ عَفْوًا عَنْكُمُ

الْمَرَّةَ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُوا قَصِيدًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْتَرُونَ
الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَتَّخِذُوا السَّبِيلَ ۝

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَبْعًا وَعَشْرًا وَاسْعَ غَيْرُ مُسْتَجٍ وَ

୧. ନମାଜ ଇସ୍ଲାମି ରପାସନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ 'ଓଲ୍' କରାଯାଏ । ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଓଲ୍ ବଦଳରେ 'ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍' କରାଯାଏ (ଓଲ୍ ଓ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସକଳେ ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କଣେ ଲୋକର ହିତାହିତ ସ୍ଥାନ ନ ଥିବାବେଳେ ସେପରି ସେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେହିପରି ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିବାବେଳେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସ୍ନାନ କରି ନିଜ ଶରୀରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲାପରେ ଯାଇ ରପାସନା କରିବାକୁ ହେବ । ସୌନଦର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଶରୀର କଳ୍ପଷିତ ହୁଏ । ସ୍ନାନ କଲେ ହିଁ ରପାସନା ସକଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପର୍ବତ୍ରା, ସପ୍ତରୁଦ୍ରା ଓ ଉତ୍ତର ଯାତ୍ରା ହୋଇପାରିବ । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାନ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ ସ୍ନାନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରାଯାଇପାରେ ।

ଶୁଣାଇ ଦିଆ ନ ଯାଉ, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।” ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହି ଏବଂ ଧର୍ମକୁ ଆକ୍ଷେପ କରି ଏହା କହନ୍ତି ; ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କହିଥାଆନ୍ତେ ଯେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କଲୁ, (ଏବଂ କହିଥାଆନ୍ତେ ଯେ) ଶୁଣ, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଳେପା ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ, ତାହାହେଲେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚିତ୍ତ୍ୱର ଓ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନେ କେବଳ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

୪୮. ହେ ଗୁରୁଧାରୀମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପକାୟନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜିହ୍ୱା ଆମେ ଯେପରି ସରତର (ଅରୁଣାମୀ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ ଦେଇଥିଲୁ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ) ଅଭିଶପ୍ତ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୁରୁ) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହାକୁ ଆମେ (ସଂପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ (ଓ) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ପୂର୍ବରୁ) ରହିଥିବା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଥା ହିଁ (ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ) ହେବ ।

୪୯. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଯିବାକୁ ଆଦୌ କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଯାହା (ପାପ) ନ୍ୟୁନତର ହୋଇଥିବ ସେ ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜା କ୍ଷମା ଦେବେ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ (ମନେରଖେ) ସେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାପାପ କରେ ।

୫୦. ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର ମନେ କରୁଛନ୍ତି କଅଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଖଣ୍ଡା ନାହିଁ ? (ଏପରି କହିବା ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ) ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ୍ତା ସଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୧. ଦେଖ ! କିପରି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

رَاعِنَا لِيَّا بِالسِّيْتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سُبْحَنَا وَاطْعْنَا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْغَىٰ وَجُوهًا فَتَرُدَّاهَا عَلَٰٓءَ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٥٢﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِشْرَآءً عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

ସୁ : ୮

୫୨. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଅସଦ୍‌ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଓ ସାମାଜିକାନ୍ତରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ-କାରୀମାନଙ୍କ ଭୂତନାମରେ ଅଧିକ ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।

୫୩. ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ୍ ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ୍ ସାହାବୁ ଅଭିଶାପ କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୫୪. କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ଅଛି ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ମଞ୍ଜୁର ରହି ସଦୃଶ (ସୁଦ୍ଧା) ମଧ୍ୟ ଦେବେ ନାହିଁ ।

୫୫. ତେବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଥିଯୋଗୁଁ ଈର୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ୍ ପ୍ରକୃତାରୁ ଦାନ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ରତ୍ନାବଳୀ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚରୁଷାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୫୬. ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଲେ ; ଏବଂ ନରକର ଉଭାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ।

୫୭. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବୁ ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଦଗ୍ଧ ହେବ ଆମେ ଚର୍ମପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଚର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରିପାରିବେ ; ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ୍ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ(ଓ)ଚରୁଷ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۖ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يَأْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ ۚ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝

فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لَّا يَرْضَوْنَ ۚ وَالْعَذَابُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ପୈ ୧୦ ପହା ଥିବେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘନ ଛାୟାରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

୫୯. ବାସବରେ ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବନକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁମ୍ବନମାନେ ଅମାନତକୁ ତାହାର ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର ଏବଂ ଚୁମ୍ବନମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା କରିବା ବେଳେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ନିଷ୍ଠା କର ; ଅଳ୍ପ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚୁମ୍ବନମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବିକ ଅଟି ଉତ୍ତମ ; ବାସବରେ ଅଳ୍ପ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଣୀ (୫) ମହାନ୍ ପ୍ରଭା ।

୬୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଳ୍ପଦର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରପୁଲଙ୍କର ତଥା ଚୁମ୍ବନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ; ପୁଣି ଯଦି ଚୁମ୍ବନମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ (କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ) ଏକମତ ନହୁଅ ତେବେ ଯଦି ଚୁମ୍ବନମାନେ ଅଳ୍ପ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥାଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଓ ରପୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର (ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀରେ ମାମା'ସା କର) ; ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଓ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

ଭୁ : ୯

୬୧. କ'ଣ ଚୁମ୍ବନ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା (କିଛି) ଚୁମ୍ବନପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ଚୁମ୍ବନ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଚାହିଁବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ? ଦୂର୍ବଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠା ନ କରାଇବା ତଥା

୧. ଏଠାରେ ଗଣତର ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶାସନ କରିବାର କ୍ଷମତା ବା ସ୍ୱାଧୀନତା ଶାସକଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚରପରୁ ଏକ ନ୍ୟାୟ ବା ଅମାନତ ସ୍ୱରୂପ । ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ବା ବଂଶବିଶେଷର କରୁନର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଲବ୍ଧିଲାଭ ଧର୍ମ ବଂଶାବଳୀର ବାକିକୁ ଆଦେଶ ଅନୁମୋଦନ କରୁନାହିଁ ବରଂ ଗଣତରରୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ଚେଷ୍ଟା ଲୋକସଚିନିଧିଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚନ କଲେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିତି ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନିରାପେକ୍ଷ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ନିର୍ବାଚିତ ସଚିନିଧିଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେବାକୁ ଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଚରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବେ ଓ କେବେ ହେଁ ପରପର ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଏପରିକି ସଚିପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଯେଉଁ ଦୂର୍ବଳମାନେ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ନିଷ୍ଠାକୁ ହରଜତ ମହକଦ୍ଦ ନିଷ୍ଠାକୁ ଚୁମ୍ବନରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ସେହିମାନଙ୍କ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا قَائِلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نَزَّلَ إِلَيْكَ وَمَا نَزَّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا

ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ନ ସ୍ୱାକ୍ଷର। ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ। ସବୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳଙ୍କ) ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କାରଣ ସଜ୍ଜନ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦସଂକୁଳ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ।

إِلَى الطَّاعُونَ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١﴾

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟତ୍ୱ ଓ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲ ନିକଟତ୍ୱ ଆସୁ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖୁବାକୁ ପାଇବ ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟତ୍ୱ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿١٢﴾

୧୩. ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି (ହେଉଛି) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ କର୍ମଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ (ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ନେଇ ତୁମନିକଟତ୍ୱ ଆସନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି) ଯେ ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଓ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରିଥୁଲୁ ।

فَكَيْفَ إِذَا صَابَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحِسَانُ وَتَوْفِيقًا ﴿١٣﴾

୧୪. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଉଲ୍ଲଗ୍ନପେ ଜାଣନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କଥା କୁହ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାସୁଲଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥୁ ସକାଶେ ପ୍ରେରିତ କରିଥୁ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାତ୍ମର କରି ଯେବେ ତୁମ ନିକଟତ୍ୱ ଆସିଥାନ୍ତେ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ ତଥା ଉତ୍ତୁଲ୍ଲ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ୍ୱେ କରୁଣାମୟ ପାଇଥାଆନ୍ତେ ।

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَاحِمًا ﴿١٥﴾

୧୬. ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମଙ୍କୁ ବିସ୍ମରପତି ନିସ୍ତୁଳ ନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଖେଦ ନ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ନ କରନ୍ତି (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي شَيْءٍ شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٦﴾

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜୀବନ ଉତ୍ତର କର ବା ସ୍ୱଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କର ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏହା କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଓ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୬୮. ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଚରମରୁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାନ୍ତୁ ।

୬୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୭୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ପୁରସ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି ଅଥାତ୍ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ହିଁ (ପ୍ରତି) ଉତ୍ତମ ମିତ୍ର ।

୭୧. ଏହି କୃପା ଅଲ୍ଲାଃ ତରଫରୁ ରହିଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

ରୁ : ୧୦

୭୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳରେ (ଘରୁ) ବାହାରୁ ଥାଅ କି ବଡ଼ ବଡ଼ ଦଳରେ ବାହାରୁ ଥାଅ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ (ସାମାନ୍ୟ ସହିତ ସର୍ବଦା) ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ।

୭୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି କେତେକ (ଲୋକ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ) ବସ୍ତ୍ରତଃ ପଛରେ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼େ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲାଃ ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲି ।”

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَا تَنِيهِهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

وَأَنْ مِنْكُمْ لَسَنٌ يُبْطِنَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالِ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

୧. ଏହା ଏକ ସ୍ୱରୂପପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଥଚ ବିଚାରାତ୍ମକ ଆୟତ । ଏଥିରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତରୀନା ଭାବେ କରିବା ପାଇଁ ସକଳ ପଥ ଚଳୁଥିବା ଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରି ସ୍ୱରୋଚ୍ଛି ଯାକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ୍ୟ ଯଥା-ନବି (ପ୍ରବଚନ), ସିଦିକ (ସତ୍ୟବାଦୀ ବା ସମାପକ), ଶହୀଦ (ନିଜ ମତବାଦ ବା ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ନିଜର ସେବାଧିକାର ବ୍ୟତି) ଓ ସ୍ୱାଲୋହ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି) ପାଠ୍ୟ ଭାବେ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ଆମର ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଯଦି କଣିକା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବା ପାଳନ କରିବ ତେବେ ସେ ପରଲୋକରେ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ସହିତ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପୁରା ‘ହଦିଦ’ର ଆୟତ ୨୦ ୤ ଅନୁଯାୟୀ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଧରଣା ଭୁଲଥିବାର ସ୍ପଷ୍ଟପାଦିତ ହେବ ।

୭୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଚରମକୁ କିଛି କୃପା ଲାଭ କରି ଡେଇଁବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆହା! ଯଦି ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାନ୍ତୁ ତେବେ (ମହାନ୍) ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତୁ” ; ସେମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ସତେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା ।

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ଗରିବ୍ୟାମୀ କରି ପରକାଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରି ନିହତ ହୁଏ ବା ବିଜୟୀ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ (ମହାନ୍) ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୭୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ (ରକ୍ଷା) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରାମକୁ ରକ୍ଷା କର । ଯାହାର ଅଧିବାସୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଓ ନିଜ ସମାପତ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ପ୍ରେରଣ କର ଓ ନିଜ ସମାପତ୍ତି (କାହାରିକୁ) ଆମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ରୂପେ) ଛିଡ଼ାକର ।”

୭୭. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କର ; ବାସ୍ତବରେ ସଜ୍ଜତାନର କୌଶଳ ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ ।

ଭୁ : ୧୧

୭୮. କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ହାତକୁ ଅଟକାଇ ରଖ ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ” (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ) ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ

وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ يَبْتِكُمُ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَّلِيَّتِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُفْتَلَّ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ସକଳକ୍ଷ, ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

(ଭୟକଲେ) ଏବଂ ସେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଧିବଦ୍ଧ କଲ ? ତୁମେ କାହିଁକି ଆଉ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇ ନାହିଁ ?" ତୁମେ କୁହ, "ପାର୍ଥକ୍ୟ ଲାଭ ହେଉ ଅଟେ ; ଏବଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ପରକାଳ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରକ୍ତ ସଦୃଶ (ସ୍ନେହ) ଅତ୍ୟାତ୍ମର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁହାଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ଯଦ୍ୟପି ତୁମେମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ (ତଥାପି ଧରିନେବ) ; ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ତୁମେ କୁହ, "ସବୁ (କିଛି) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଆଦୌ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ।"

୮୦. ତୁମକୁ ଯାହା ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ତାହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ରକ୍ତର ଗାତରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀ ।

اِنْتَالْ لَوْ لَا اَخْرَجْنَا اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيْبٍ كُلِّ مَتَاعٍ
الدُّنْيَا وَلِلْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّمَنِ اَتَتْهُ وَكَ
تُظْلَمُوْنَ فَيُبَيِّنُكَ ①

اِنْ مَا تَكُوْنُوْا يَذَرِكُمْ السَّوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بَرْ
مُشْبَدَةٍ وَّ اِنْ تُصِبُّمْ حَسَنَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَاِلٰهٌ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكْفُرُوْنَ بِفَقْهُوْنَ حَدِيْثًا ②

مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا
وَكُفِيَ بِاللّٰهِ شَهِيدًا ③

୧. ମୁନସିବ ବା କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସପକରା ମିଳେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ସପକରାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇ କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ନବି ବା ଖାଲିଫାଙ୍କ ଦୂରୁ ଯୋଗୁଁ ଘଟିଲା । ସକ୍ୱତ ପକ୍ଷେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଥାଏ । ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଗୋଟିକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମନକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ହୁଏ । ଶୁଖା ଓ ସମାନତା କମ କରିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ କି ? କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସତ୍ତା ନିମିତ୍ତ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସେହିସବୁ ଶକ୍ତିର ଅପବ୍ୟବହାର କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ । ଅତଏବ ମାନବ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରିବା ଚାହେଁ ହେବ କାରଣ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଯେଉଁ ସେ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଗୋଟି କରିଥାଏ । ବହୁତେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ କହୁଅ ଯୋଗୁଁକିଛି କିଛି ଭାଲ ନାହିଁ ।

ଏଠାର ଏକ ସାଧାରଣ ଗୁହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରାଯାଇଛି । ଯାହାହେଉ, ସନ୍ତୋକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଗୋଟିବ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ ନ କରି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ବହୁତେ ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତକୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏଠାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସକ୍ୱତରେ ସମୋଧାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନବିଙ୍କ ଅନ୍ଧା ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ସକଳେ କରନ୍ତି ।

୮୧. ଯେ କେହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିପ୍ଳବ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ସ୍ୱାଧିଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ସୁଦୃଢ଼) ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ପାଦନାକାରୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

୮୩. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ପଚିତ୍ର) କୋରାନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ (ତୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଏହା ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ତରଫରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅନେକ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପାଇଥାଆନ୍ତେ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ବା ଭୀତିପ୍ରଦ ସୂଚନା ମିଳେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଷୟର ସତ୍ୟତାକୁ) ଜାଣିପାରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ମର୍ମକୁ) ଜାଣିପାରନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ) ସଜ୍ଜାତନର ଅନୁରାମ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ।

୮୫. ଅତଏବ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ସଂଗ୍ରାମ କର, ତୁମକୁ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ଦାୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ; ଏହା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى مَاءً
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عَبْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَفِّرُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِصِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بِأَسِ الدِّينِ
كَفْرًا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٥﴾

୮୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତମ ସୁପାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରେ ଅଂଶାଦାର ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦ ସୁପାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରୁ (ଅନୁରୂପ) ଅଂଶ ପାଇବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମତାଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୁଭ କାମନା କରେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତା'ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଧରଣର ବା (ଅନ୍ତତଃ) ସେତିକି ଫେରାଇଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର: ହିସାବ ନେବ ।

୮୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ନିଶ୍ଚୟତଃ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି କଥାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଉଥିବେ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ସତ୍ୟ (ହୋଇପାରେ) ?

ଭୁ : ୧୨

୮୯. ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇବଳ (ରେ ବିଭକ୍ତ) ହୋଇଅଛ ? ଅଥଚ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହିଁମାତି ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି) ; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ଆଣି ପାରିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୯୦. ସେମାନେ ଇଙ୍ଗି କରନ୍ତି ଯେ ଯେଭଳି ସେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ (ସେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ) ସମାନ ହୋଇଯାଅ ; ସ୍ୱତରା ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୂଚକ ତାହା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କାହାରିକୁ) ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ ; ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଅ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ସେହିସବୁ ମୁନଫିକଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଭିଭୂତି ଦେଖୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରୁଥିଲେ ।

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ تَرْبُوبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا
وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِبَحِيَّةٍ فَخَيُّوا بِأَحْسَنِ مِمَّا أُوْرِدُوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٩٠﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٩١﴾

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

وَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خُتًى يَهَابُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَاتَّخَذَهُمْ حَيًثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا تَوْبِعُوا ﴿٩٣﴾

୯୧. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ସନ୍ଧି ସୂତ୍ରରେ ଆବଦ୍ଧ ଥିବା ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଛୁଡ଼ିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଧିର ପ୍ରସାବ କରନ୍ତି ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ (ଉନ୍ମୁଖ) ରଖୁନାହାନ୍ତି ।

୯୨. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ (ଏପରି) ପାଇବ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସହିତ (ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀନା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ମୁହଁପାତି ପକାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି ପ୍ରସାବ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ଅଟକାଇ ନ ରଖନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର ଏବଂ ଯେଉଁଠାର ସେମାନଙ୍କୁ ପାଆ, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର; ଏବଂ ଏହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

ଭୂ : ୧୩

୯୩. ଭୁଲବଶତଃ ହୋଇ ନଥିଲେ, କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଅକାଶତରେ ହତ୍ୟା କରିଦିଏ (ତା ପକ୍ଷରେ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حِمَيتَ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ وَإِنْ اعْتَرَفْتُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا
إِلَيْكُمْ التَّمَّ مَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩١

سَيَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يُعْزَلُوا لَكُمْ وَيَقْبَلُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَلْفُوكُمْ يَدِيهِمْ
فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ٩٢

وَمَا كَانَ يُؤْمِنُ أَنْ يُقْتَلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحَرِّرْ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَدِيْمُهُ
مُسْلَمَةٌ إِلَى آلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ

୧. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିଥିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତଥା ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଆୟତ-୯୧ରେ: ପଣ୍ଡି କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟ ଓ ଆୟତ-୯୨ରେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲା ଅଲ୍ଲା ପରିସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଓ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଥମ୍ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୩. ଆରବୀ 'ଦିୟତ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏପରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଯାହା ହତ୍ୟା ପରେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦିଏ ।

(ଉଚିତ) ହେବ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦାନ ରୂପେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମିମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେ (ନିଜେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି କେବଳ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାୟ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଯେପରିକି ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୂମିମାନେ ସାଙ୍ଗି ହୋଇ ଆବଦ୍ଧ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ (ହତ୍ୟାକାରୀ ପକ୍ଷରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର) ଦାୟାଦାନକୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ଉଚିତ) ହେବ ଓ ଏ ରୂପେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାୟ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ; ଏବଂ ଯାହାର (ଏପରି ସାମର୍ଥ୍ୟ) ନଥାଏ, ତେବେ (ତାହାକୁ) ନିରନ୍ତର ଦୁଇମାସ ରୋଜା ରଖିବା (ଉଚିତ) ହେବ ; ଏ (ଅବ୍ୟାହତ) ଅଳ୍ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ଅନୁତାପ ସ୍ୱରୂପ ରହିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସର୍ବେଶ୍ୱର ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ।

୯୪. ଏବଂ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ତାହାର ଶାସ୍ତି ନରକ ହେବ, ସେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ତା ଉପରେ ଅସହ୍ୟ ହେବେ ; ଏବଂ ତା'କୁ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବଢ଼ିଆର କରିଦେବେ ; ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଭୂମିମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କର, ସେତେବେଳେ ଭଲ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରି ନିଅ ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ସଲାମ କରେ ତେବେ ତାହାକୁ (ଏହା) କୁହ ନାହିଁ ଯେ, “ଭୂମି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହଁ” ; ଭୂମିମାନେ ପାର୍ଥବ ଜାବନର ସମ୍ପଦ ଲୋଭୁ ଅଛ ଯଦିବି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପାଖରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଛି ; ପ୍ରଥମେ ଭୂମିମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି ଥିଲ, ପରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭୂମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ; ସୂଚନା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରିବା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ; ବାସ୍ତବରେ ଭୂମିମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେ ବିଷୟରେ ସୁବିଦିତ ଅଛନ୍ତି ।

୧. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାଣି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ଦିଏ ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧ୍ୟାସାନ ରୂପେ ଦେଖିବେ ଏହି ମନୋଭାବ ସହିତ ସମ୍ମାନ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ନ କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ— ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଉପକାମାୟ ପକ୍ଷରେ ସଲାମ (ଅଭିବାଦନ) କରେ ତେବେ ଅନ୍ୟଥା ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ତାହାର ଅଭିବାଦନକୁ ସନ୍ଦେହ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁ ବା ତାକୁ ସନ୍ଦେହ ବୋଲି ଭାବିବ ତେବେ ତୁମେ ପରକାଳ ତୁଳନାରେ ଇହକାଳକୁ ସାଧନ୍ୟ ଦେଉଥିବା ଓ ତା'ର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସାଧୁ କରିବାକୁ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّثَاقٌ فَلْيَبْرِئْ
مُسْلِمَهُ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَسَنْ
لَّكُمْ جِدَادٌ فَصِيحٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدِّيًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَاعَدَ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيْنَا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُّؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمٌ
كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٨﴾

୯୬. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ (ଘରେ) ବସି ରହନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଜେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମାନ ହୁଅନ୍ତି; ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଜେହାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବସି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ଲୀରେ ଅଲ୍ଲାହ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜେହାଦ-କାରୀମାନଙ୍କୁ (ଘରେ) ବସି ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୁଲ୍ଲୀରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ (ନିଶ୍ଚିତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୭. (ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଅର୍ଥ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନେକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୪

୯୮. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲେ, ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପରାମର୍ଶିବେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଚାହୁଁଥିଲ?” ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିବା ଲୋକ ଉଭୟରେ) କହିବେ, “ଦେଶରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା; (ତେଣୁ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କଲୁ ନାହିଁ); ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ ଉଭୟ ଦେବେ, “କ’ଣ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ନ ଥିଲା?” ପୁରରା ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଏବଂ ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହା ଏକ ନିତାନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ।

୯୯. ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୟସ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ (ଓ) ସେମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଥ ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲା—

୧୦୦. ଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜନାକାରୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْقُوَّةِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقُعْدِينَ دَرَجَةً ۚ وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِضِينَ ۚ وَاللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقُعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكُنَّا مَآوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٩﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ جِهْلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿١٠٠﴾

قَالُوا لَكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا عَظِيمًا ﴿١٠١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶ ଭିତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ହିକରତ ବା ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ କଲୁ ନ ଥିଲେ । କ୍ଷମାମୟ ଧର୍ମ ଦୁର୍ବଳ ବା ନିଷ୍ଠୁର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ପରିବେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚା'ପରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠାର ଅଭାବ ଅଛି ବୋଲି ଧରିମିବ ।

୧୦୧. ଏବଂ ଯେ ଅଲୁଖିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବ ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳ ତଥା ପ୍ରାକୃର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ବୃହତ୍ ବାହାରି ଅଲୁଖି ଓ ତାଙ୍କର ଚପୁଲକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରେ ଓ ତତ୍ପରେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ତେବେ (କାଣିରଖି ଯେ) ବାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲୁଖିକ ପାଖରେ ଅଛି; ଏବଂ ଅଲୁଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାପାଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଭୁ : ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଶାକ୍ଷୀ କରୁଥାଅ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବେ ତାହାହେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ, ସେତେବେଳେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ନିଜେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରାଅ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁମ ସହିତ ଦଣ୍ଡସ୍ୱାମୀନ ହେବେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିବେ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିକତା କରିସାରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛରେ ପୁରସ୍କା ଲାଗି ଦଣ୍ଡସ୍ୱାମୀନ ହେବେ; ନମାଜ ପାଠ କରି ନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଦଳଟି (ଆଗେଇ) ଆସିବେ, ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବେ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ସଂପର୍କରେ ଅସାବଧାନ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ସହଯା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ; ଏବଂ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେତୁ ଯଦି

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠٢﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَأَسْلِحْهُمْ مَتَاعًا سَاجِدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَأَسْلِحْهُمْ وَأَسْلِحْهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرَضًا أَنْ تَضَعُوا

୧. ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ କେତେକ ଟୀକାକାର ଯାହା ବା ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଦୂର ଉଚ୍ଚତ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଥିବା କହି ବୁଲ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ ଆବଦାଫ ଉକ୍ତିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଜଣେ ଘରେ ଥାଇ କି ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଉ ଚା'ପାଇଁ ସ୍ଥଳେ ଦୂର ଉଚ୍ଚତ ନମାଜ (ପଢ଼ି) ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଘରେ ଥିଲାବେଳେ ବୁଦ୍ଧି ଉଚ୍ଚତ ପଢିବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଗଲା (ହେବି ବୁଖାରି ଦୁଷବ୍ୟ) । ତେଣୁ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବା ଅର୍ଥ ନମାଜ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ପଢିବା ଯେପରିକି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଗହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଗୋରାନର ଚିନ୍ତିଗାଟି ଆୟତରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି: (କ) ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ ୨:୨୪୦, (ଖ) ସାଧାରଣ ଭୟ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗାଢ଼ କିପରି ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ ୪:୧୦୨, (ଗ) ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ । (୪:୧୦୩)

ଏହି ଆୟତର ବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣ ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବାବେଳେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ନମାଜ ପଢିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ନମାଜ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସେତେବେଳେ ସେ ଦୂର ଉଚ୍ଚତ ନମାଜ ପଢିବା ଉଚିତ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ବା ତୁମେମାନେ ପାଢ଼ିତ ଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସକଳ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ କରିବ ସେତେବେଳେ ଠିଆ ହୋଇ ଓ ବସିକରି ତଥା ଗଡ଼ପଡ଼ା ହେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇଯିବ, (ସେତେବେଳେ) ଦୁରାବୁରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର; ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦଳ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ)କୁ ଖୋଜିବାରେ ଅବହେଳା କରନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ତେବେ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଷ୍ଟ ହେଉଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୁପା ଓ କରୁଣା) ଆଶା କରୁଅଛ ଯାହାର ଆଶା ସେମାନେ ରଖୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

ଭୁ : ୧୭

୧୦୬. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସତ୍ୟ ଡାକା ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି ମାମା'ସା କରିବ; ତୁମେ ଆତ୍ମସାତ୍କାରୀମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଓ ମହାପାପୀ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اسْلِحْتُمْ وَحُدُّوا حُدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٤﴾

فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّقُورًا ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٨﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَالُونَ أَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَتِينًا ﴿١٠٩﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଏପରି ବିଷୟରେ ମନ୍ଦିର କରନ୍ତି, ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ମୂଲ୍ୟୋତ୍ପାଦନ କରିଦେବେ ।

୧୧୦. ସାବଧାନ ! ତୁମେମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ କଳହ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ କିଏ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବ ବା କିଏ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ହେବ ।

୧୧୧. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରି ବା ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ତା ପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ପାଇବ ।

୧୧୨. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ତାହାର କର୍ମ ତାହାରି ଉପରେ (ଓଲଟି) ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତ (୩) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଅପରାଧ ବା ପାପ କରି ତା ପରେ ତାହାକୁ କୌଣସି ନିରାପରାଧ ପ୍ରତି ଆରୋପ କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ନିଜେ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପର ଭାର ବହନ କରେ ।

ଭୁ : ୧୭

୧୧୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ (ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଅଭିଜାତରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ; ସୂଚନା) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁମ୍ଭ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଜାଣି ନଥିଲ ତାହା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଅଛି ।

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

୧୧୫. ବଦାନ୍ୟତା ବା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କିଲା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ବିଷୟକ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ପରାମର୍ଶରେ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ଏପରି କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ), ଆମେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ସର୍ବପଥ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉନ୍ନତ ହେବା ପରେ ସେ (ସେହି) ଗୁରୁତ୍ବର ବିଶ୍ୱାସରତ୍ନ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପଥ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାକୁ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେବୁ; ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବୁ ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ।

ରୁ : ୧୮

୧୧୭. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଇବା (ପାଠକୁ କଠାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ଯାହା (ପାଠ) ହେବ (ତାହା) ସେ ଯାହାକୁ ଇଜ୍ଜା କ୍ଷମା କରିଦେବେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ସର୍ବପଥକୁ) ବହୁତ ଦୂରଇ ଯାଇଅଛି ।

୧୧୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିର୍ଜୀବ ବସ୍ତୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ଦୂରାଗାତା ସଜ୍ଜନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୯. (ସେହି ସଜ୍ଜନଙ୍କୁ) ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ଯେ ଏହା କହିଥିଲା, "ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ ନେଇଯିବି ।")

୧୨୦. "ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁଥା) ଆଶା ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ(ପ୍ରାଣୀ)ର କର୍ଷ ଛେଦନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି; ଏବଂ ସେହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ"; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଜ୍ଜନ ସହିତ ବିଶ୍ୱତା ସ୍ଥାପନ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିଗଲା ।

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا ﴿١١٦﴾

وَمَنْ يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٨﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّئًا مِّمَّا

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخُذْنَ مِنْ عِبَادِي نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَالضَّلَاتَّهُمْ وَلَا مَنِيئَهُمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَبْشِرُوا
أَذَانُ الْأَعْمَامِ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَغْيِرْنَ خَلْقَ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତାର ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ଯେ ଇଜ୍ଜା କରୁଛି ଆମେ ତା' ଭାଗ୍ୟରେ ସେହି ବିନାଶକୁ କେତେ ଦେବୁ ।

୨. ଦେବାଦେବଙ୍କ ପାଖରେ ବଳି ପକାଯିବା ପଶୁମାନଙ୍କର କାନକଟା ବିଧି ତତ୍କାଳୀନ ଆରବ ସମାଜରେ ସ୍ଥଳିତ ଥିଲା । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେଶରେ ଏହି ପ୍ରଥା ଆଦୃତ ହେଉଛି ।

୧୨୧. ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ଏବଂ ଆଶା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

يَعِدُهُمْ وَيُخَيِّبُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢١﴾

୧୨୨. ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَخْرِجًا ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿٢٣﴾

୧୨୪. ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ କି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାହାକୁ ତଦନ୍ତସାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ بِأَمَانَةٍكُمْ وَلَا أَمَانِ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوًّا يُجْزَ بِهِ ۖ وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ ସଦୃଶ (ସୋମାସ୍ୟ) ଅନ୍ୟାୟୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿٢٥﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ କାହାର ଧର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ଯେ ଭଲ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିବ ଏବଂ ଏକନିଷ୍ଠ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଏକ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿٢٧﴾

ରୁ : ୧୯

୧୨୮. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ଏକାଧିକ) ନାରୀ (ସେହିତ ବିବାହ ବିଧାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଅନ୍ୟତ୍ର) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହା ସେହି ଅନ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଅଛି, ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହର) ପ୍ରଦାନ ନ କରି ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଜାଜ କରୁଅଛ; ତଥା ତାହା ଦୂର୍ବଳ ବାଳିକାମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି, (ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କର; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କର (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଭଲ ଗ୍ରହେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୯. ଏବଂ ଯଦି ଜୌଣସି ନାରୀକୁ ନିଜର ସ୍ବାମୀ ତରଫରୁ ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ବା ଅବହେଳା ଆଦି, ତେବେ ସେମାନେ ଯଦି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାର ମାମା'ସା କରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଏଥିରେ ଜୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, ଏବଂ ମାମା'ସା ହିଁ (ସବୁଠାରୁ) ଉଚ୍ଚତମ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କ୍ଳେଶ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۖ
مَا يَطَّلِعُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ الَّذِينَ لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعِفَاتِ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُولُوا لِلنِّسَاءِ
بِالنِّسَاءِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
عَلِيمًا

إِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

୧. ସ୍ତ୍ରୀ 'ନିସା'ର ଅର୍ଥ-୪ ଦୁଷ୍ଟତା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାଂଶ ବାଳିକା ।

୩. ଯଦି କଣେ ମହିଳା କୁଟିପାରିବ ଯେ ବିଷୟଟି ଅସାଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି ତେବେ ତା'ପ୍ରତି ନିଜର କିଛି ଅଧିକାର ପରିଚାଳନା କରିବା ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ବିପ୍ଳବପରି ଭାବରେ ଯେ ସେପରି କରିବାରେ କିଛି ଅପର ନାହିଁ ତେବେ ସେ ସେପରି କରାଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ।

୪. ବ୍ୟୟ କରିବା ଯେତେ ଲାଭଦାୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋଭର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବ୍ୟୟକୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଯଦି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ନ ହେବ, ଧନଲୋଭର ଅନ୍ୟତମ ଜାରଣ ।

୧୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ଉମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ପୁତ୍ରରା* ତୁମେମାନେ ଜଣକୁ ଦୋଷଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଢଳି ଯାଅ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସତ୍ତା କରୁଣାମୟ ।

୧୩୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ପରସ୍ପରଠାରୁ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ତରଫରୁ ପ୍ରାରୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି, (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ତରୁଣ ।

୧୩୨. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତେରାବନା-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଓ (ଅପରିମିତ) ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୧୩୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا يَسْلُوا كُلَّ النِّسَاءِ مَتَدْرُومًا كَالْعَلَقَةِ وَإِنْ
تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيدًا ﴿١٣٢﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

୧. ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବା ଦେଖାଇବା ଏବଂ ଜଣକର ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାକୁ ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ବରଂ ଶ୍ରେୟସ୍ତର । ମଣିଷ ହୃଦୟରେ ସେମାନ ପୁଣି ହୋଇଥାଏ ଓ ତା' ଉପରେ ତା'ର କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନ ଥାଏ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପତି ତା'ର ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ସେମ କରିବ ଏହା ଆଶା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ଓ ତାହା ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥ-ଏବଂ ସେହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ତା'ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ସେହିପରିକି ସେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କରିବା ଉଚିତ ।

୨. ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଘୌଘର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ବଳୟ ରହୁଥିବା ସ୍ୱଭାବରେ ତେଷାକରି ବିପଦ ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜଳନଯାଆ ଦେବାକୁ ସଚ୍ଚିନ୍ତାଦେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର 'ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସକଳ ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ୍ୟ' (ହେବିଦ୍ ବାବଦ ଦୁଃଖ୍ୟ) ।

୧୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

୧୩୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହଲୋକରେ ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଥାଏ, ତେବେ ସେ ଜାଣି ରଖୁ ଯେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଉତ୍ତମ) ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ଭୁ : ୨୦

୧୩୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ଼ ରହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଅ । ଯଦିବ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥାଏ; ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଅଛି ଧନବାନ୍ ବା ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଉଭୟଙ୍କର (ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ) ଅଧିକ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତୁମେମାନେ (ହେ) ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ) ଗୋପନ ରଖୁ ବା (ସତ୍ୟକୁ) ଏଡ଼ି ଦେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ, ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅନିମିତ୍ତ ବିବସ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ଅତିଶୟ ବିଦ୍ରାନ୍ତରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି ।

୧୩୮. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତା ପରେ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ପୁନର୍ବାର ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଓ ପୁନରାୟ ଅବସ୍ଥା କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهِمَا تَفَلَّا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَكُونُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَاليَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَدُوا
لِقَوْلِهِمْ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

୧୩୯. ତୁମେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦିଅ
ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାଳାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧୪୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ଆଶା କରନ୍ତି ?
(ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ସକଳ
ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ହସ୍ତରେ ରହିଛି :

الَّذِينَ يَخِذُّوْنَ الْكُفْرَيْنَ أَولِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ آيِسْتَعُونَهُمْ عِنْدَهُمْ الْوَعْدَ فَإِنِ الْوَعْدُ
لِلَّهِ جَبِينًا ۝

୧୪୧. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ
ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ
ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୀ
କରାଯିବା ଓ ତାହା ପ୍ରତି ଉପହାସ କରାଯିବା ଶୁଣ
ସେତେବେଳେ (ତୁମେମାନେ) ସେ (ଉପହାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ
ସହିତ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବସିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ
ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରନ୍ତି; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି (ଶୋ୍ୟ) ହେବ;
ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ କପଟ — ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବେ—

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَأَلْتُمُ آيَاتِ
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُّوْا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مَّشَاهِمٌ
إِنِ اللَّهُ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَبِينًا ۝

୧୪୨. (ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ବିକୟ ହାସଲ କର
ତେବେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ
କଅଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲୁ ?” ଏବଂ ଯଦି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିକୟର କୌଣସି ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ
ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କଅଣ ଆମେମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକୟ ଲାଭ କରି ନ ଥିଲୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲୁ ?” ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃ
ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୟାମତ ଦିନ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ଏବଂ
ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ
କେବେ ହେଁ ବିକୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُّوْنَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَعَسَتُكُمُ مِنَ الْمُنَافِقِينَ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି— କ'ଣ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାରେ ବିଜୟଲାଭ କରି ନ ଥିଲେ ଯାହାକି
ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଜୟ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୪୩. ବାସ୍ତବିକ, କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାରଣ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମାଜ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆକସ୍ୟ-ପରାୟଣ ଭାବରେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରଣ କରନ୍ତି ।

୧୪୪. ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୂରଣ ଓ ଅମନୋଯୋଗ ମଧ୍ୟରେ) ଦୋଷଭ୍ୟାସୀ ଅଛି, ସେମାନେ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିଥାଆନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୋଣସି (ମୁକ୍ତି) ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୧୪୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବଂଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦୋଷାରୋପ ପାଇଁ (ଏକ) ସୁଯୋଗ ଦେବ ।

୧୪୬. କପଟ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିଗୃହ୍ୟ ନରକର ନିମୃତମ-ପୁରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି (କାହାରିକୁ) ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ପାଇବ ନାହିଁ;

୧୪୭. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତରାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ନିଜର) ଦୂରତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆନୁରୀକତା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୀତ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମହାନ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ।

୧୪୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ କରିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ(ତ୍ର)ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

إِنَّ السَّافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَذْبُذِينَ بَيْنَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝

إِنَّ السَّافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

ଭାଗ-୨

୧୪୯. ଅଲ୍ଲାହ ମଦ କଥାର ପ୍ରକାଶକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥାଏ ସେ (ଏହି ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟରେ) ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୧୫୦. ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ ରଖ, (କିମ୍ବା କାହାର କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କର କେବେ ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନାକାରୀ (୩) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ ।

୧୫୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ କହନ୍ତି; "ଆମେମାନେ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବା", ଏବଂ ଏହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପଥ ଅବହରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି;

୧୫୨. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ରାସୁଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି; ସେ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالشَّوِّ مِنَ الْقَوْلِ ۚ
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ
ۖ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٣﴾

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା, କେତେକ ଅବତାରଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ଓ ଇସ୍ତେ ଅବତାରଙ୍କ କେତେକ ଡାକିବା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଡାକିବା ଅସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ନିହିତ ଅଛି ।

ରୁ : ୨୨

୧୫୪. ଗୁରୁଧାରୀମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶକୁ ଏକ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର; (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ) କାରଣ ସେମାନେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲୁଖକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ;” ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ମାରାତ୍ମକ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହେଲେ; ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ନିଜର (ଉପାସନା ପାଇଁ) ବାଛୁରୀକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଜନା କଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକାର ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

୧୫୫. ଏବଂ ଆମ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ତୁଡ଼) ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୁର (ପର୍ବତ)କୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, “ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାନତା ହୋଇ ଏହି ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର;” ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଥିଲୁ, “ସବତ ସଂସ୍ଥାନରେ ସାମା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ;” ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ତୁଡ଼ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୫୬. ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅଜ୍ଞାନର ଭଙ୍ଗ କରିବା (ହେତୁ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖର ନିଦର୍ଶନରୁଚିତ ସେମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିବା ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅପଥରେ ହଟାଏ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା (ହେତୁ) ଓ ଏହା କହିବା ହେତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ପରତା ଆତ୍ମଆକରେ ଅଛି, (ପରତା ଆତ୍ମଆକରେ) ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ (ଅନ୍ତର) ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁଖ ମୋହର ମାରିଦେଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ଆତୋ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. ଗୁରୁଧାରୀ ଅର୍ଥ ଇହୁତା ଓ ଖୁର୍ସିୟାନ; କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଇହୁତା ଅବିସ୍ତେର, କାରଣ ଏହାପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ମହାୟତା ମରିୟମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଖାରେପ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ହିଁ ସାହୁଲୁ କୁଶ ଉପରେ ବସିଲେ ହଟାଏ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁର ପର୍ବତର ପାଦଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆ ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଭଜ ପର୍ବତ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଏଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ‘ଅବିଆ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ନବିମାନେ । ପାଠରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହଟାଏ କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ପାଠକଙ୍କେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଇହୁତାମାନେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହଟାଏକରି ନାହାନ୍ତି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ହଟାଏ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରିଥିବା ବା ଇଜା କରିଥିବା ବୃତ୍ତିବାକୁ ହେବ ଅପତ୍ୟ ତାହା ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯାହା ହଟାଏ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُخَلِّصَهُمْ مِنْ
السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا
أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ
ثُمَّ أَخَذُوا الْعُجُلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا
مُبِينًا ﴿٢٢﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَآخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ﴿٢٣﴾

فَبِمَا نَقِضَهُمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَقَتَلُوا الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٤﴾

୧୫୭. ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ (ହେତୁ) ଓ ମରିଯମଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ ଆରୋପ କରିବା ହେତୁ—

୧୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ଏହି କଥା) କହିବା ହେତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହୁଣୀ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଇସାକୁ ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ମିଳିଅଛି); ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିନାହାନ୍ତି କି କୁଶବିଦ୍ଧ କରି ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶ କରି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେବାଳି (କୁଶବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା) ପ୍ରଚାର ହେଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କୁ କୁଶ ଉପରୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରାନ୍ତ, ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଏ (ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ (ସଠିକ୍) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ (କେବଳ ଏକ) ଭ୍ରାନ୍ତ, ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହାନ୍ତି (କି ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ଓ ଯାହା ବୁଝିଛନ୍ତି ତାହା ଭୁଲ) ।

୧୫୯. (ସମ୍ବନ୍ଧ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିଜ ସମାପ୍ତରେ ସମ୍ପାଦିତ (ଓ ଉନ୍ନତ) କରିଥିଲେ (ଓ ସେ କୁଶ ଉପରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ନ ଥିଲେ), କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

وَكَيْفَ هُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۖ

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯାହୁଜୁ କୁଶ ଉପରେ ଚକାଇଲା ପରେ ସେ ମୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଗଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ କୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଥିବା କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଆରବୀ 'ସଇବ' ଶବ୍ଦ କୁଶ ଉପରେ ଚକାଇବା ଓ ହାତ ଭଳିଦେବା ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ ଯାହୁଜୁ ହାତ ଭଙ୍ଗାଯାଇ ନ ଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ତାହାକୁ କୁଶରେ ଚକାଇ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ 'ବର' ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଭଳି ପ୍ରଚାର ହେଲେ' ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଇବ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହୁଜୁଙ୍କ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟର ବିଶ୍ୱାସର ଉତ୍ପତ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦୀମାନେ ଭାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଯାହୁଜୁ କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯାହୁଜୁ କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ବାଇବେଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଚିକିତ୍ସା ଯଥା:— (କ) ଯାହାକୁ ଫାଶା ଦିଆଯାଏ ସେ ଅଭିଶପ୍ତ, (ଜିଭର୍ ୨୧:୨୩) ଯାହୁଜୁ ଯାହୁଜୁ କରିଥିଲେ — ହେ ପ୍ରଭୁ ! ମୃତ୍ୟୁର ପିଆଇ ମୋ ଠାରୁ ନେଇଯାଅ (ମାର୍କ ୧୪:୩୬): ଗାବ୍ ଗୁହାରି ଶୁଣାଗଲା (ହେବ୍ର ୫:୭), (ଘ) ଧୋଳାହ (ହକରତ୍ ସ୍ୱରୂପ) ଯେଉଁ ମାଛ ପେଟରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳନ୍ତ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମାଧି ଭିତରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳନ୍ତ ବାହାରି ଆସିବି (ମାଥ୍ର ୧୨:୪୦) କୁଶରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଯିବା ପରେ ତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣବିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା (ଜେନ୍ ୯:୩୪) (ଚ) ଚାନ୍ଦର କ୍ଷିତ ଗୁଡ଼ିକ ଅନେକାଂଶରେ ଭଲ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଆସି କେତେକ ଅନୁଚରଙ୍କୁ କେଡିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭେଜନ କରିବା (ଲୁକ ୨୪:୫୦) ଆଦି ତଥ୍ୟ ସମୁଦ୍ଧର ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ସେ କୁଶରେ ମରିନାହାନ୍ତି ।

୧୬୪. ଆମେ ତୁମ୍ଭ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଓ ହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେହିପରି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ଇସମାଜିଲ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ଓ (ତାଙ୍କର) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସା ଓ ଅୟୁବ ଓ ସୁରୁସ ଓ ହାତୁନ ଓ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଓହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଦାରୁଦ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଜବୁର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୧୬୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ରସୁଲ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମାଚାର ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଦେଇ ସାରିଛୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ରସୁଲ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ।

୧୬୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ (ଆମାନ) ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

୧୬୭. କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୧୬୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।

୧୬୯/୧୭୦. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ବହୁକାଳ ରହିବେ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସହଜ ।

୧. ପ୍ରତି କୋରାନରେ ୨୪ ଇଶ୍ଟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀଙ୍କ ରଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଏକ ଭିନ୍ନ ଅନୁସାଧା ସଂସ୍କରଣରେ ୧,୨୪,୦୦୦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ ରଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସତ୍ୟେକ ଲାଜିପାଲି ସତେକ ଅର୍ଥାତ୍ ନବ ଆବିଷ୍କୃତି (୩୫:୨୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْحُثَيْنِ
مِّنْ بَعْدِهِ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ
مُزِينًا ۚ

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۚ

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ ۚ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يَشْهَدُ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ تَدْصُلُوا
صُلًّٰلًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

୧୭୧. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଏହି ଉତ୍ତୁଲ ଭୂମିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୂମିମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଘେନି ଆସିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଭୂମିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର; (ଏହା) ଭୂମିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ଭୂମିମାନେ ଅବଶ୍ୟା କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାଳ୍ପ ।

୧୭୨. ହେ ଗୁଳ୍ମଧାରୀମାନେ ! ଭୂମିମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅତିରଂଜନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମରିୟମ-ନବନ ମସିହ ଇସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେବଳ ଜଣେ ଉତ୍ତୁଲ ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର (ଏକ) ସୁସମାଚାର (ତାତ) ଥିଲେ, ଯାହା ସେ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେ) ତାହାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କବୁଣା ଥିଲେ, ତେଣୁ ଭୂମିମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ତିନି (ଜଣ ବୋଲି) କହ ନାହିଁ; (ଏଥିରୁ) ନିଶ୍ଚୟ ରହ; (ଏହା) ଭୂମିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନହେଉ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରତିକୃତି; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ବାହାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨୪

୧୭୩. ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜଣେ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଖରାପ ଲାଗିବ ନାହିଁ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ (ଏହାକୁ ଖରାପ ଭାବିବେ ନାହିଁ); ଏବଂ 'ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାଙ୍କର' ଉପାସନା କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ ସମାପ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ।

୧୭୪. ତାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ (ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ) ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ଏବଂ ନିଜ କୁପାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ଓ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ,

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمَتْهُ أَلْفُهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ قُدُّسٍ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ادْنُ إِلَيْهَا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٥﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَهُهُ جِجَاعًا ﴿٢٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ

୧. ଏଠାରେ ଗୁଳ୍ମଧାରୀ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, କାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ (ଯାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି) ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯହଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

୧୭୫. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜତରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଆସିଅଛି ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅତି) ରକ୍ତକ ଜ୍ୟୋତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝

୧୭୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ସେମାନେ) ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ (ନିଜକୁ) ସୁରକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ନିଜର କରୁଣା ଓ କୁପା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

୧୭୭. ସେମାନେ (ଏକ ପ୍ରକାର) 'କଲାଲା' ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲୋଡ଼ୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ 'କଲାଲା' ସଂପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି; ଯଦି ସନ୍ତାନସାନ ଆଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁରଗଣ କରେ ଓ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଆସ ତେବେ ସେ ଯାହାକିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାଏ ସେଥିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଭଉଣୀର) ହେବ; ଏବଂ ଯଦି (ସେ ଭଉଣୀ ମରିଯାଏ ଓ) ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାର ଭାଇ) ତା'ର (ସବୁ ସଂପତ୍ତିର) ଦାୟାଦ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁ ତୁଜ ଜଣ ଭଉଣୀ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେ (ଭାଇ) ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଉଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ତହିଁରେ ତୁଜ ତୃତୀୟାଂଶ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି (ଦାୟାଦମାନେ) ଭାଇଭଉଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଆସନ୍ତି ତେବେ ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ତୁଜ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଗ ସହିତ ସମାନ ହେବ; କାଳେ ତୁମେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯିବ, ଏଥି ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହ (ଏହା) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَٰذَا لَكِنَّ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُخْتَيْنِ فَلَهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً وَجَاءَتْهُمَا نِسَاءٌ فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

* ଏହି ଆୟତରେ 'କଲାଲା' ହଜରତ୍ ହସାନୁ ବୁଝାଉଛି । ଉକ୍ତ ଅବସର ମତରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପତ୍ନୀରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି, ସେ ଜଣେ କଲାଲା । ହଜରତ୍ ଇସା ନିଜ ପତ୍ନୀରେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନାହାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେ ଜଣେ କଲାଲା ।

ଏକ ପ୍ରକାର 'କଲାଲା' ଦମ୍ଭରେ ସୁଦ୍ଧା ନିସା-୧୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କଲାଲା ନିଜ ପତ୍ନୀରେ ନିଜ ପିତାମହ ବା ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିକୁ ଛାଡ଼ିଯାଇ ନଥାନ୍ତି ଅଥଚ କେବଳ ନିଜ ପିତାମହଙ୍କ ଔରସରୁ ତା'ର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଆସନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରେ ଏପରି କଲାଲା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯାହାର ପିତାମହଙ୍କ ଔରସରୁ ବା କେବଳ ମାତାଙ୍କ ଔରସରୁ ଭାଇଭଉଣୀ ଜାନ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୁଇଗୋଟି ଆୟତକୁ ଢୁଙ୍କନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ସମ୍ପ୍ରମୋକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଶେଷୋକ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ଢୁଙ୍କନରେ ନ୍ୟୁନ । ଏହାର କାରଣ ସହଜେ ଅନୁମେୟ ।

ଏହି ଆୟତର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଦ୍ୱୟରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ ଦୋଷଗୋପ ଉପରେ ବିଶଦ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ। ପରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷାଂଶରେ କଲାଲା ବିଷୟର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଯାହା (ସେବା) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସରଳସରଳ ଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

سُورَةُ الْبَايَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ମା-ବା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେତେ ୧୨ ବର୍ଷ ଆୟତ ଓ ୧୭୩
ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ବୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିଜର ଉକ୍ତିସୂଚିତ୍ୱ ପାଳନ କର; ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଶୟରେ ତୁମକୁ (କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୈଧ କରାଯାଇ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏହରାମ ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଶିକାର କରିବା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି ।

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରା ହୋଇଥିବା) ନିଦର୍ଶନସୂଚିତ୍ୱ ଓ ପବିତ୍ର ମାସରୁ ଓ (ପବିତ୍ର ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା) କୁର୍ବାନି ପଶୁକୁ ଓ (ଏପରି କୁର୍ବାନି ପଶୁ) ଯାହାର ଗଳାରେ ପବିତ୍ର ଗୃହ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଜବେହ ହେବା ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହାର ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ ତାହାକୁ ଓ ପବିତ୍ର ଗୃହକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଭାବ କରିବା ସକାଶେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନାଦର କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏହରାମ ଖୋଲିଦିଅ ସେତେବେଳେ ଶିକାର କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକତା କରିବାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ ନ କରୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ଏବଂ ପାପ ଓ ସୀମା ଇଂସାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କଠୋର ।

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁବୈଦିୟ ପକ୍ଷ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ଭୟ କଲେ ସେହି ବର୍ଷ ଏହାର କେତେକ ଅଂଶ ଓ 'ହଜ୍ଜକୁଲ ଖୁରା'ରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

إِسْمَاءُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْبَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آفِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَزُوا
عَلَى الْبَيْتِ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَزُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

୪. ମୁହାଁର ଓ ରକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ଏବଂ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପଶୁ) ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବ ଓ ଯାହା କଷ୍ଟରେ ଧୂରା ମୁତ ବା ଅବାହୁଆ ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରହାର ଦ୍ୱାରା ମୁତ ବା ଉର୍ଜୁକୁ ଖସି ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ମୁତ ଓ ଶିଙ୍ଗ ଆଘାତରେ ମୁତ (ପଶୁ) ଏବଂ ଯାହାକୁ କୌଣସି ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ, ଖାଲିଆଏ ଓ ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜବେହ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା ବେଦିରେ ବଳି ଦିଆଯାଇଥିବ, ଭାଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାର ଦ୍ୱାରା ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ, ଏସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଧି କରାଯାଇଛି, ଏହା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭକ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ; ଆଜି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ରେ କ୍ଷତି ଘଟାଇବାରେ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ଓ ଆମକୁ ଭୟ କର; ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ଅରୁଣ୍ଡତାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ଉପକାମକୁ' ଧର୍ମ ରୂପେ ପସନ୍ଦ କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ତେଷ୍ଟାରେ ପାପାସକୁ ନ ହୋଇ କ୍ଷୁଧାରେ ବିବଶ ହୁଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ଅବଧି ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଭାଷଣ କରେ) ତେବେ (ମନେନଶା ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ବିବଶ-ଜନିତ ଦୋଷ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ବୈଧ ଅଟେ ? ତୁମେ କୁହ, "ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଶିକାରୀ ପଶୁକୁ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْنَيْتُهُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَيْعٍ لِلَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمُتَوَرِّدَةُ وَالْمُتَرَيِّدَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُكِّجَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَلَمِ ذَلِكُمْ فُسْئُ الْيَوْمِ يَاسَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ الْكَبِيرَ لَكُمْ دِينُكُمْ وَأَمْنُكُمْ عَلَيْكُمْ يُغْنِي وَرَضِيَتْ لَكُمْ الْإِسْلَامُ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الْكَاطِبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا

୧. 'ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ' ବାକ୍ୟ'ଶବ୍ଦ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ମାନବର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଅଦେଶ କୋରାମ ପ୍ରଭୃତିର ସନ୍ନିବେଶିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ କଣ୍ଠାଭେଦରେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଧ୍ୟକାରୀ ବିଷୟ ବାନ୍ଧି ରହିନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପରିଚାୟକ । ଖାଦ୍ୟ ଚରିତ୍ର ଗଠନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଉତ୍ତମ ଓ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟ ସବୁ ଚରିତ୍ର ଗଠନର ସହାୟକ ହୁଏ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉପକାମ ମତବାଦକୁ ସରସ, ସୁନ୍ଦର ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ତଥା ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃପାକୁ ସମାନ କରିଥିବା କହିବା ଗର୍ବେ ସଙ୍ଗେ ସେହି ବାକ୍ୟରେ ବୈଧ ଓ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଉପରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଆପୋଷ କରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ କ୍ରମେ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆୟତ ହେଉଛି ଅବତରିତ ଅନ୍ତିମ ଆୟତ । ଏହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ମାତ୍ର ୮୨ ଦିନ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ଉପକାମ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ବୈଧ ; ଅବଶ୍ୟ ସେବୁଡ଼ିକ ପରିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେବୁଡ଼ିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଚରିତ୍ର ଉପରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ନ ଥିବ କି ସମାଜରେ ଅଶାନ୍ତି ବା ବିଶ୍ୱାସନା ସୃଷ୍ଟି କଲୁ ନ ଥିବ । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇକେହି ଖାଦ୍ୟ ବା ପିଇବେଲେ ହିତକର ଓ କେହି ଖାଦ୍ୟ ଅହିତକର ବା' ସେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବ ।

୪-ଉତ୍ତର ମହମ୍ମଦ ନିଜସ୍ୱଳ୍ପ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀକୁ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଚାରିକାରୁ ବାଦ୍ ଦେଇଛନ୍ତି ;

ଶିକାର ଧରିବାକୁ ଶୁଖାଇବ; ତତ୍ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଧରିବେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଅଲୁଣ୍ଡି ନାମ ଉଜାଗର କର; ଏବଂ ଅଲୁଣ୍ଡି ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲୁଣ୍ଡି ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନେବେ ।”

୬. ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ ବୈଧ କରାଯାଇଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଧାରାକର ଖାଦ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ କବେଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ମାଂସ) ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବୈଧ ଅଟେ; ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀଶାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତସମ୍ପର୍କ କରିବା ଓ କାମଲାକସା ଚରିତାର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି (ବେର) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ‘ମହର’ ପ୍ରଦାନ କରିବ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବୈଧ ଅଟନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ଅବିଶୁଦ୍ଧ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର କର୍ମ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।

ଭୁ : ୨

୭. ସେ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ ଓ କନ୍ଧର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ହାତକୁ ଧୋଇ ଦିଅ; ଏବଂ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ଓଦା ହାତରେ ପୋଛି ଦିଅ ଏବଂ ବକାରଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ପାଦ ଦୁଇକୁ ଧୋଇ ଦିଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଆଅ ତେବେ ସ୍ନାନ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପାଣିର ଆଅ ବା ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ ଓ ଅଶୁଦ୍ଧ

عَلَيْكُمْ اللَّهُ تَتَوَلَّوْا مِنَّا مَاسْكِنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑥

أَيُّومٍ أَجَلَ لَكُمْ الظَّيْنَتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصَيْنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِبْرَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا اقْتُمُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَغَسِّلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

୧. ଚାଲି ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଯେଉଁ ଜାତ-କୁ ମାରିଥାଏ ସେହି ଜାତ ‘କବେଡ଼’ କରାଯାଇଥିବା ଜାତ ସହିତ ସମାନ, କାରଣ ସେହି ପଶୁ ମଣିଷ ଠାରୁ ଚାଲି ମୁଁ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଶିକାର କରେ; ତେଣୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଶିକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କଲା ପୂର୍ବରୁ ‘ବିଦ୍‌ନିଷ୍ଟ....’ ପଢ଼ିବା ବୈଧ ଯାହା ଫଳରେ ସେ ମାରିଥିବା ଜାତ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଗୃହୀତ ହେବ ।

୨. ଯଦି ସେହି ଜାତ ଉପରେ ‘ଅଲୁଣ୍ଡି ହୁ ଅକବର’ ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବ ତେବେ ଉତ୍ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବେଡ଼କରାଯାଇଥିବା ଜାତ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହେବ କାରଣ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜାତକୁ ବୈଧ ଧରି କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତୁମ ଧର୍ମରେ ବୈଧ ଧରି କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହୁଜ ଝିଅ ଅବସ୍ଥାରେ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଦେଶକାଳୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ପରିସରକୁ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ଇସ୍ରାଏଲିତ ସେ ସେମାନେ ଅବୈଧ ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଘର ‘ପରଷ୍ଟା’ ବା ଧର୍ମନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଇସ୍ତ ହେବ । ବସ୍ତୁର ଇସ୍ତ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଜାଗର କେତେକ ପୂର୍ବତନ ଓ ନୂତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଝିଅର ଅବସ୍ଥାରେ କରିଥାନ୍ତି ।

ଥାଅ) ବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଳତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଥାଏ ବା ତୁମେମାନେ ପରା ସହିତ ସହବାସ କରିଥାଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳେ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକା ନେଇ ତାହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦିଅ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର କୃପା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

الْخَاطِطُ أَوْ لَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ④

୮. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ କୃପା କରିଛନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏବଂ ସେହି ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କରୁ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ସେତେବେଳେ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ ଯେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭ ପାଳନ କରିଅଛୁ, ତାହାକୁ ମନେରଖ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରାଗ କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّيْ يَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହ ଏବଂ କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ; ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ କର; ତାହା ଧର୍ମଆତ୍ମାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعِدُوا لَهُمْ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑦

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ ⑧

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ସେତେବେଳେ କି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଳଙ୍କରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ آن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑨

ଭୂ : ୩

୧୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଉପାକ୍ଷାୟ ସକ୍ଷମତାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରଜଣ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁତାନ୍ତରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବ ଓ କଜାତ ଦେବ ଏବଂ ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ସଂପତ୍ତିରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କୁର୍ମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୂର କରିଦେବୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କରେ, ତେବେ ସେ କଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସର୍ବପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କଠୋର କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଗ୍ରହଣ) ପଦପୂର୍ତ୍ତିକୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାରୁଥା; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକାର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଡ଼ି ମାର୍ଜନା କର; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କହନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଶତ୍ରୁତା ଓ ଘୃଣା ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦୂରକୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِفَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲ୍ମାନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୧୨୭୭ ଉପାକ୍ଷାୟ ଅବତାର ।

୨. ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିରାଶ ନ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୬. ହେ ଗୁରୁଧାରୀମାନେ ! ଆମର ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି; ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଅନେକ (ଅଂଶ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରୁଛନ୍ତି; ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏକ କୋଟି ଓ ଏକ ଉଚ୍ଚଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଛି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ବଳରେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ କୋଟି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୧୮. ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ମରିଯିବ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମରିଯିବ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଓ ତାଙ୍କର ମାରୀ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାର କ'ଣ ବା କ୍ଷମତା ଅଛି ?; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଓ ଯାହା କିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହା) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର (ଅଳ୍ପ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଅଛୁ” ତୁମେ କୁହ, “ତେବେ ସେ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ?” (ଏପରି କୁହେଁ) ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ١٦

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٧

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَيْعَاءٌ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يُخْلِقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٨

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْنُ
خَلْقٍ يُعَذِّبُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذَوُو الْأَيْدِ الْمُصِيرُ ١٩

୨୦. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ରସୁଲମାନଙ୍କର ଆଗମାନ କ୍ରମର ଅବସାନ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ରସୁଲ ଆସିଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାର୍ତ୍ତା) ଶୁଣାଉଛନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ ଏପରି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିନାହାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

ଭୂ : ୪

୨୧. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଜାତିର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ।”

୨୨. “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନେ ଏହି ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କର ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପୃଷ୍ଠଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିବ ।”

୨୩. ସେମାନେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ବାସ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ପାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ନ ଯାଆନ୍ତି ଆମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ।”

୧. ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦେଶିକ ଐତିହାସିକଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଇସ୍ତାଫାଲମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ମିଶର ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି ଅଧିପତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ ମିଶରବାସୀ ଆଦିବାସୀ ହୋଇପଡ଼ିବେ । ଇସ୍ତାଫାଲମାନେ ମହା-ପରାକ୍ରମୀ ଥିବା ଓ ସେଠାରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିଥିବା ବାଘବେଳରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି : ମିଶର ଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ଉଷା ନୂତନ ସମୁଦ୍ର ସିଂହାସନ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଇସ୍ତାଫାଲମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରୋହିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥିଲେ । ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ମିଶରବାସୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ରାଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାୟକର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ବେପାର ଖଟାଗଲା, କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୋଜିତ କରାଗଲା ଓ ଗୁଳା ଟିଆରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଗଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଇସ୍ତାଫାଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ହୋଇପଡ଼ିଲା (ଏବେକ୍ସପ୍ଟ, ୧୭ : ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଅମାଲିକାର ଓ ଅବିବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହେତ୍ୟାଚାର କରାଗଲା ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ ادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَقَبِّلُوكُمُ خِيسِرِينَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّا لَن
نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ نَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ وَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٤﴾

୨୪. ଚତୁର୍ଥରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁର ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶେଷ କୃପା କରିଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହାର ମଧ୍ୟରେଇ ପ୍ରବେଶ କର; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟା ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କର ।”

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَ
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكَبُوا عَلَيْهِمْ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିବେ ଆମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଓ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଉଭୟେ) ଯାଅ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଯୁଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏହିଠାରେ ବସି ରହିବୁ ।”

قَالُوا يٰمُوسَى إِنَّا لَنَنظُرُكَ أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ନିଜ ଉପରେ ତଥା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଅ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏହା ହିଁ ଇଚ୍ଛା ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଚାଲିଣ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍କଟିତ ରୂପେ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବ; ସେମାନେ ବିଭୀଷା ହୋଇ ଭୃଷ୍ଟତ୍ୱରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَكْفِهُونَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

୧. ପ୍ରକୃତ କୋରାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଉଥିବା ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁସାରେ ଯଦି ଓ କଲବ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ କି ଦେଶର ଅବାସ ଦିଆଯିବ ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ କରାଯିବୁନାହିଁ । (ନମ୍ବ. ୧୪: ୫-୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ରୁ : ୫

୨୮. ଏବଂ ତୁମେ (ଅଥୀର୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦମଙ୍କର ପୁତ୍ରତ୍ବରୁ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଉକ୍ତ କର; (ଅଥୀର୍ ସେ ସମୟର ଘଟଣା) ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗ (ଅଥୀର୍ କୁରବାନି) ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ତୋହ୍ରା ଗୃହୀତ ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଗୃହୀତ ହେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେ (ଅଥୀର୍ ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାଇକୁ) କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରିବି,” (ପ୍ରଥମେ) ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କଠାରୁ (ଉତ୍ସର୍ଗ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।”

୨୯. “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତୁମର ହସ୍ତକୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବ, ମୁଁ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ହସ୍ତକୁ ତୁମ ଆଡ଼କୁ କଦାପି ପ୍ରସାରିତ କରିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ।”

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ଜଣା କରେ ଯେ ତୁମେ ମୋର ପାପ ଓ ତୁମର ପାପକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବହନ କର; ଫଳରେ ତୁମେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଅଟେ।

୩୧. ତତ୍ପରେ ତାହାର (ଅଥୀର୍) ଯେଉଁ ଭାଇର ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୃହୀତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା; ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲା; ଫଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ التَّقِيَّينَ ﴿٢٨﴾

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ لِتُقْتَلََنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِكَ يَدِي إِلَى يَدِكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ مِنْ أَحْشَاءِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ପୃଷ୍ଠାରେ ଉତ୍ତ୍ରାଲ୍ଲାୟଙ୍କ ସହିତ ଉପମାନଙ୍କରୁ ତୁମ୍ଭେ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଉତ୍ତ୍ରାଲ୍ଲାୟ ସମାନମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନବି କୁହେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ କବିର ସବୁଜ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଶର୍ଣ୍ଣାଦିତ ହେଉଥିଲେ । ବଳିଦାନକୁ ସ୍ବାରା ତା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ବଳିଦାନ:ହର କୁହେ ।

୨. ଏହାର ଅର୍ଥ କୁହେ ଯେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଏପରି ରାଜରେ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ନାହିଁ ଯଦ୍ବାରା ପରଶାସନ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଶକ୍ତି ନିହତ ହେବ ।

୩. ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ କୁହେ ଯେ ମୋର ଏହା ସାତ୍ତ୍ବିକ ଜଣା, ବରଂ ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଦୈନିକ ପୂର୍ବରୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବାକୁ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ ଯଦ୍ବାରା ତୁମେ ମୋର ପାପଭାର ବହନ କରିବ । ଉତ୍ତ୍ରାଲ୍ଲାୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ତାହା ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦଳମାନଙ୍କର ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ସ୍ବପ୍ନର କେବଳ ଅପର ଉତ୍ତ୍ରାଲ୍ଲାୟେ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅବସର ହେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀଙ୍କ ସ୍ବପ୍ନରୁ କଳ୍ପିତ । ପରଶାସନରେ ଉତ୍ତ୍ରାଲ୍ଲାୟେ କଦାପି ପାପର କୃତିତ ହୋଇ ଶାନ୍ତିହୋଇ ନାହିଁ ।

୩୨. ତତପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଗୋଟିଏ କାଉ ପଠାଇଲେ ଯେ କି ଭୃମିକୁ (ଏଥି ସକାଶେ) ରାସ୍ତାହୁଅଲା। ଯେପରିକି ତାହାର ଭାଇର ମୃତ ଶରୀରକୁ କିପରି ଲୁଚାଇବାକୁ ହେବ ସେ ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବ; ସେ କହିଲା, "ହାୟ ! ମୁଁ କଣ ଏଭଳି ଅଧମ ଯେ ମୋ ଭାଇର ଶବକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଏହି କାଉ ପରି ହୋଇ ପାରିବି ନାହିଁ ?" ତାହାପରେ ସେ ଅନୁତପ୍ତ ହେଲା ।

୩୩. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିହିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାରି ହତ୍ୟା ବା ଗୁପ୍ତକ୍ଷରେ ବିଶ୍ୱାସୀନା ପ୍ରସାରିତ କରିବା ବ୍ୟତିରେକେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ଧରିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ହତ୍ୟା କରିଛି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାରି ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ ତେବେ ଭୁଝିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କଲା; ଏବଂ ଆମର ରାସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; ତଥାପି ଦେଶ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସାମାଲ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୩୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଓ ଦେଶ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱାସୀନା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ବା ଶୁଳି ଦେବା ବା ଶତ୍ରୁତା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବା ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତି ଅଟେ; ଇହକାଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଲାଞ୍ଜନା ଅଟେ ଓ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଗଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧. ଚିକିତ୍ସାକର ସେଠାକୁ ଗୋଟିଏ କାଉ ଉଡ଼ି ଆସି ଅନ୍ୟ ଏକ କାଉର ଶବ ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲା ଓ ନିଜ ନଖ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ମାଟି ଖୋଳି ତା ଉପରେ ପକାଇଲା । ଏହା ଦେଖି ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାଇ ମନରେ ଅନ୍ୟ ଭାଇ ସ୍ତ୍ରୀ ଭ୍ରାତୃସ୍ତେମ ଜଗନ୍ତି ହେଲା ଓ ସେ ଦୁଃଖରେ କେତେକ ଶୋକସୂଚକ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା । ଯାହାହେଉ ସେଠାକୁ ଗୋଟିଏ କାଉକୁ ସେଇର କରାଯିବାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏତିକି ହୋଇପାରେ ଯେ ଗୋଟିଏ କାଉ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ସେଠାକୁ ଆସିଥିଲା ।

୨. ଏଠାରେ ତୌରାତର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ଘଟି ନଥିଲେ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥା'ତା ଭାବିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ସ୍ପଷ୍ଟତା ପରେ ଏଠାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ଜନଜାତିକୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ଏପରି ଚୋଧହେବ ସତେ ଚୋପରି ସେ ସାରା ସଂସାରକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି ।

୩. ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ପରଜୀବକର ଅଧ୍ୟୟନ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକର ଔଷଧ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଲାଗିଯାଇ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଏ ପାରିବ ନାହିଁ ।

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِلرَّيَّةِ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَالِيكَى أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣٣﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَكَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يُرَفُوقُوا ﴿٣٤﴾

ପ୍ରାୟ ୩୩୦

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جُزَاؤُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾

୩୫. କିନ୍ତୁ ସେପରି ଲୋକମାନେ ତୁମ ଅଳ୍ପିଆରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଅନୁରାଧ କରିନ୍ତି ତେବେ ମନେରଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଏହି କାରଣରୁ, ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରାଧକାରୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇଛନ୍ତି) ।

୩୬. ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଉପାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରେ ପ୍ରବଳ ଉତ୍ୟମ କର ଯେପରି ତୁମେମାନେ ସଫଳ ହେବ ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତି ବଦଳରେ ପ୍ରଦାନ କରିନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୃହୀତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୩୮. ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବହୁଳାଳ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୩୯. ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଚୋରିକରେ ଓ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଚୋରି କରେ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେ ତୁରନ୍ତର ହାତ କାଟି ଦିଅ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଏକ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ) ଶାସ୍ତି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيَّ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَا تَتَّقِلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَهُمْ فِيهَا كَارِحِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً
بِمَا كَسَبَا لِكُلٍّ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

୧. ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଜ୍ଜାକ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସରକାରୀକ ପାଇଁ କାରଣ ପୋଲିସ ବା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସରକାରୀକ ଅଧୀନ ।

୨. ଏହି ଆଦେଶରୁ ପରିଷ୍କାର କଣ୍ଠାପତ୍ରରୁ ଯେ ଉପକାର ଧର୍ମର ବିଧିବିଧାନ (ଶୁଣିଯତ) ଦୟା ଓ କରୁଣା ରୂପରେ ଆଧାରିତ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି କିଲା ଅନୁରାଧ କରେ ତେବେ ତାହାର ସେହି ଅନୁରାଧ ଖାତରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସେ ନିରପରାଧୀ ଅଟେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର ପାଇଥାନ୍ତା ତା' ସହିତ ସେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅନ୍ତରର କଥା ଚାହିଁପାରନ୍ତି । ଅତଏବ ଅନୁରାଧ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ହାସଲ କରାଯାଇ ପରେ ।

ଏହି ଆୟତ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଚୋର, ଚକାୟତ ଓ ଅନୁରାଧ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ମୁସଲିମ ରାଷ୍ଟ୍ର ବିରୋଧୀ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି : ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଚୋର ଚକାୟତଙ୍କ ଭଳି ଅନ୍ୟ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ସମାଜ ପ୍ରତି କଦମ୍ୟ ଅପରାଧ କରିଥିବ ସେ ଅନୁରାଧ କରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ-ସାଧାରଣଙ୍କ ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ କେହି ନିଜର ଶକ୍ତି ସାଧାରଣ ବଣ ନରକରୁ ମୁକ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାକରି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ।

୪. ବିହିତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଅବଶ୍ୟ କରେଇ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡ ସ୍ୱରୂପର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହା ଅନ୍ୟାୟ ମନ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିବିର କରାଏ । ଯେପରି କଣେ ଶତାଧିକ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଶରୀରର ପୋଷିଏ ଅଂଶକୁ କାଟି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ରଖା କରିଥାଆନ୍ତି ସେହିପରି ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତିଦେବା ବରଂ ଶ୍ରେୟକର । କିନ୍ତୁ ଏ ସଜ୍ଜାକ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିରଳ, ଏପରିକି ଉପକାରୀ ସତରକ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଦଣ୍ଡବିଧାନ କୁଟିତ ହୋଇଛି ।

୪୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ପରେ ଅନୁତାପ କରେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରେ ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ? ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍ତିଫା) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ବ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعِدُ مَنْ يَشَاءُ وَيُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ହେ ରସୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ (କେବଳ) ନିଜ ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଚତୁର୍ପର ରୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖର ସୂଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଇନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନ ଆସିଥାନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ତାହା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଶୁଣନ୍ତି; ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ (ତହିଁରୁ) ଦୂରେଇ ଯାଅ (ଓ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାକୁ (ଆଦେଶ) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ; (କାରଣ) ଇହକାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଞ୍ଜନା ଅଛି ଓ ପରକାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ وَلَكِنْ يَكْذِبُ سَمْعُهُمْ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଦିନ କୋରାନର ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଭୁଲ ଅର୍ଥ ସ୍ୱରାଜ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୪୩. ସେ ଲୋକ)ମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରେ ଶୁଣନ୍ତି (ଓ) ଅବୈଧ ଭାର ହାସଲକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ସ୍ୱତରା* ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି କଳହର ମାମା*ସା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା*ସା କର ବା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ; (ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମାମା*ସା କର, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ମାମା*ସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ ନ୍ୟାୟବନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

سَتُعَوْنُ لِلْكَذِبِ أَكُونُ لِلْسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَسِيطِينَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ କିପରି ବିଚାରପତି ନିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦେଶାବଳୀ ସଂବଳିତ ଗୌରାତ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଛି; ତଥାପି ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ପୁଷ୍ପ ଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

وَكَيفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

ଭୂ : ୭

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଗୌରାତକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏହାଦ୍ୱାରା (ଆମର) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନବିମାନେ ତଥା ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସଂରକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଏହାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲେ, ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାମା*ସା କରୁଥିଲେ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମା*ସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالزَّبُرُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦ୍ୟପି ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୌରାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କେତେକ ଆଦେଶ ଏବେ ବି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ, ତଥାପି ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ମତାନୁସାରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଅତି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ପ୍ରାଣ, ଅସ୍ତ୍ର ବଦଳରେ ଅସ୍ତ୍ର, ନାକ ବଦଳରେ ନାକ, କାନ ବଦଳରେ କାନ, ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ ଓ କ୍ଷିତ ବଦଳରେ ଅନ୍ତରୁପ କ୍ଷିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଏହି ଅଧିକାରକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଏ ତେବେ (ଏହି ତ୍ୟାଗ) ତାହା ପାଇଁ (ନିଜ) ପାପ ମାର୍ଜନାର ଏକ ସାଧନ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁଯାୟୀ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନଦନ ଭୟଙ୍କ୍ର ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଏହି (ବାଣୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର ପ୍ରତିପାଦନକାରୀ ହୁଲେ, ସେମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନବିମାନଙ୍କର) ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇଂଜିଲ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସବୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତି ଥିଲା ଓ ସେ ବାଣୀର ପ୍ରତିପାଦକ ଥିଲା ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆସି ସାରିଥିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା); ଏବଂ ତାହା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ସାବୁପଦେଶ ଥିଲା ।

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَتُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଇଂଜିଲର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା କିଛି ତହିଁରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ମାମାଂସା କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

وَلْيَحْكُمِ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ଚୌରାଚରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯଦି କେଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟାକରେ ତେବେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଯଦି କେହି ତା'ର ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଇବ ତେବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗ, ଅସ୍ତ୍ର ପୁଟାଇବା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ର ପୁଟାଇ ଦେବା, ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ପାଇଁ ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ବିହିତ କରାହୋଇଛି ।
(ଏକ୍ସକ୍ସ୍, ୨୧:୨୩-୨୫ ଭେଇ, ୨୪:୧୯-୨୧ ଦ୍ୱିତୀୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରତିପାଦକ ଓ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କର; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସିଅଛି, ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେମାନଙ୍କର (ମନ୍ଦ) ଅଭିକାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଜ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରେରିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ସକଳଣ ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି, ତତ୍ତ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ଆତ୍ମିଆ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର, କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜଣାଇଦେବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଜିନ୍ଦା ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ ।

୫୦. ଏବଂ(ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମାମା'ସା କର ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦ) ଅଭିକାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରହ ଯେପରି ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବାଣୀଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ଘେନି ନ ଯାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଜାଣିନିଅ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେକ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅଜ୍ଞାନର ଭଙ୍ଗକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୫୧. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବ ମାମା'ସାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ? ଜିନ୍ଦା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ମାମା'ସାକାରୀ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَنَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَكُم فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَن آحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَآخِذْ بِهِمْ إِنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا هِيَ بَيْنَهُمْ وَمِنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا يَقُومُ يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିବ୍ୟବାଣୀ ନିଃସୂତା ଢେଙ୍କଟିକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଭୁ : ୮

୫୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜନ୍ମଦା ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷୟାନମାନଙ୍କୁ (ନିକର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବ; ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରୋଗ ଅଛି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଏହା କହି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୟ ହେଉଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି (ନ) ଆସିଯାଉ; ସୁତରାଂ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ (ତୁମମାନଙ୍କର) ବିକ୍ରୟ (ସାମଗ୍ରୀ) ବା ନିଜ ସମାପ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ (ପ୍ରକଟିତ) କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଲୁଚିତ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଶାପଥ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛୁ;” ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା; ସୁତରାଂ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ନିଜ ଧର୍ମରୁ ପେରିଯିବ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ତାହା ବଦଳରେ) ଶାନ୍ତ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ; (ଏବଂ) ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ହେବେ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ କେହାଦ କରିବେ ଏବଂ କୌଣସି ନିଦାକାରୀ ନିଦାକୁ ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, (ଏହି କୃପା) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ଦର୍ବୀ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ ۚ أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَاتَّٰ ۖ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

فَتَرَىٰ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَٰرُ الْوَيْلِ ۚ فَسَخَّرَ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٨﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ كَذِبًا إِنَّمَا لَهُمْ لَكُمُ لَعْنَةٌ حِطَّتْ أَعْيَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْوَيْلِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛାବୁଦ୍ଧେ ନମାଜ ପାଠକରନ୍ତି, ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ତଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀ ଅଟନ୍ତି;

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରହନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦଳ ହିଁ ବିଜୟ ହେବ ।

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكْعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

ଭୂ.୯.

୫୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଖେଳ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛତ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ।

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନମାଜ ପାଢ଼ି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଡାକ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି ଓ (ତାହାକୁ) ଖେଳ ମନେ କରନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଆମ ପ୍ରତି ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିନିମନ୍ତେ (ଦୋଷାରୋପ କରୁଅଛ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أُولِيََاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تُتَّبَعُونَ مِنَّا إِلَّا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂ-୫୨ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଇହ୍ୱାନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତା ଛାପନ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସେମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ତା'ର କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବାକୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତା’ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପସନ୍ଦ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକୃଷ୍ଟତର; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରତିକାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକଙ୍କୁ) ସେ ମାଙ୍କଡ଼ ଓ ଘୁଷୁରି (ସଦୃଶ) କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସଇଦାନର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନେ ସରକ ମାର୍ଗରୁ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଅଥଚ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ସହ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ଓ ତାହା ସହ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କାଶନ୍ତି ।

୧୩. ଏବଂ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପାପ, ସାମାଜିକ ଓ ଅବୈଧ ବସ୍ତୁର ଭକ୍ଷଣ (କାର୍ଯ୍ୟରେ) ଚତୁର୍ପରି ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅତି ନିକୃଷ୍ଟ ।

୧୪. ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କଥା କହିବାକୁ ଓ ଅବୈଧ ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଅତି ନିକୃଷ୍ଟ ।

୧୫. ଏବଂ ଇନ୍ଦୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହାତରେ ବନ୍ଦନ ପଡ଼ିଛି; (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନଙ୍କର ହାତକୁ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଛି ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହିଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯିବ; (ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ହାତ ପ୍ରଶସ୍ତ; ସେ ଯେପରି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି (ସେପରି) ବ୍ୟୟ କରିବ; ଏବଂ ତୁମ

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّعًا عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ الْبِيلِ ۝

وَأَذًا جَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّمَا وَكَلْنَا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ حَرَجُوا
بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝

وَرَأَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَأَكْثُهُمُ السُّخْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

وَلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْثُهُمُ السُّخْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلِعُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يَتَّقُ كَيْفَ
يَسْأَلُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ତୁମ ମନେ କରୁଅଛ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ତୁମ୍ଭ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯାହାକି ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. କୃପା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକ୍ଷମତା ଏକ ସାଧନ ଭାବରେ ତଥା କେବେ ଅପରାଧୀକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସକ୍ଷମତା ଥିବା କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ‘ହାତ’ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ୍ତ୍ୱ ହାତ ପ୍ରସ୍ତାପ—ଗୋଟିକରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟତରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଔଚିତ୍ୟ ସକ୍ଷେପ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥାନ୍ତି ।

ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା କିଛି ଭୁଲ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୟାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ୍ରୁତା ଓ ପୁଣ୍ୟଭାବ ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନି ପ୍ରକୃତିତ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିର୍ବାପିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ପୁଣି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ଏବଂ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରି ଦିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୁଣ୍ୟ-ସମ୍ପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତୁ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୋରାତ ଓ ଭଣ୍ଡାକୁ ଓ ଯାହା (କିଛି) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଏବେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ନିଜ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ; (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟମପତ୍ତା ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

ରୁ : ୧୦

୬୮. ହେ ରସୁଲ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ଏପରି) ନ କରିବ; ତେବେ (ଧରାଯିବ ଯେ) ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା (ଆଦେଶ) ପହଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଆକ୍ରମଣ)ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଦାପି (ସଫଳତାର) ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُبْغِي الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٧﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَاهِينَ ﴿٦٨﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا نُذُرَنَا وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِيكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

୨୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଚୋରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲକୁ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି (ଭେଦ) ବିଷୟ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ନିର୍ଗତ୍ୟ ପରିବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଦେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କର ନାହିଁ ।

୩୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରେୟ ଏବଂ ସାର୍ବିକ ଖୁଷ୍ଟିମାନ, (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଖ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିବସ ଉପରେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର (କେବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (ଅନ୍ତତଃ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୧. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନେକ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରସୁଲ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ଘେନି ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗୀ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲା ତେବେ, କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହିଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ।

୧. ଯେଉଁ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଆରବ ଦେଶରୁ ଗାଆ ହଜିବରେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛି ସେଥିରୁ ସନ୍ତାନ ଦୁଏ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁଷ୍ଟିମାନ ବା ଇନ୍ଦ୍ରେୟ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସୁଖଧାରୀ କହୁଥିବା ତାହାକୁ ଆରବର ଲୋକମାନେ ‘ସାର୍ବିକ’ କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ରା'ଇଲ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ତାକୁ ମହଲ ଲୋକମାନେ ‘ସାର୍ବିକ’ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରୁଥିଲେ । ଗବେଷଣାକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଇସ୍ରା'ଇଲ ନାମ ଘୃଷ୍ଟିତ ସାର୍ବିକମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେହି ସ୍ଥାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ମାର୍ଗ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଚଳିଚଳଣ ଓ ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଥିଲା ତେଣୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ଏବଂ ଇସ୍ରା'ହିମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ସଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ, ଚିନ୍ତା ଓ ଭୟରୁ ଦୂରୀକୃତ ରହିବା ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଇଚ୍ଛା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ ଇନ୍ଦ୍ରେୟ, ଖୁଷ୍ଟିମାନ ଓ ସାର୍ବିକମାନେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ତାହା ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ‘ଇର’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଇଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏମାନେ ସବୁ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ଷତି । ଅଥଚ ଅଲୁଖ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଯେ ସ୍ଥାନାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ସମ୍ପାଣ୍ଡ ରପଢ଼ାପନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅଲୁଖଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଭାବିକରି ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୌଣସି କେବିଷ୍ୟତ ଭୟର ଶିକାର ହୁଏ ନାହିଁ କି ଅନ୍ତତଃ ଦୋଷତ୍ରଟି ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ—ଏହା ହିତାହୀନ ସ୍ୱାକୃତିର ଇଚ୍ଛା । ସୁତରାଂ ‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଚିନ୍ତା ବା ସନ୍ତୋଷ ପାଇବ କରିବ ସେ ହିଁ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ’ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସେପରି ସନ୍ତୋଷ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେ ନିଜକୁ ଯେତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୁହାଇ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଖଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହେଁ ।

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ بِكُمْ تَقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَإِلَّا نُجِيعَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَكَانَ يُرِيدُ أَنْ
يُنْزِلَ مِنْهُمْ مَاءً زَهِيقًا مِنَ السَّمَاءِ لِيُصِيبَهُمْ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالشَّاهِدُونَ
مَنْ أَمَّنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٢﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا طَبَقًا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٣٣﴾

୭୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ (ଏହାଦ୍ୱାରା) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ହେବ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇଗଲେ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜାଣିଶୁଣି ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇ ରହିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَبُّوا وَصَوَّأْتُمْ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَبَّوْا وَصَوَّأْ كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيْرِهِمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି;” ଏବଂ ମସିହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ! ତୁମେମାନେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର;” ବାସ୍ତବରେ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ତେବେ, (କୌଣସି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ଯଦି ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯଜ୍ଞଶାଢାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَنْسِبْ إِلَى
إِلَهِ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَنِ يَقُولِهِمْ
لَيَكْفُرَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

୭୫. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ନଡ଼ମସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବେ ନାହିଁ ? ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ (Doctrine of Trinity) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା- ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା । ତିନିହେ ଏକତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ଓ ସବୁମତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମାନ, ତିନିହେ ମିଳିତ ଭାବେ ଏକ ହେଲେ ହେଁ ତଥାପି ତିନି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟାବଦ୍ଧ ଓ ଦୃଷ୍ଟୋପ୍ୟ ବସ୍ତୁ ।

୭୬. ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ କେବଳ ଜଣେ ରହଇଥିଲେ; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରପ୍ତାଳମାନେ ମଧ୍ୟାୟ ପୃଥ୍ବୀବରଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ମାତା ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ମହିଳା ଥିଲେ; ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଆହାର ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ; ଦେଖ, ଅମେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ପୁଣି ଦେଖ, ସେ ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ କିପରି ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୭୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେପରି ବସ୍ତୁକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ଯାହାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ?” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୭୮. ତୁମେ କୁହ, ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅପଥରେ ସାମାଲଂଘନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ନିଜେ) ମଥୁରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସରକ ମାର୍ଗରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୧

୭୯. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦ ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ସାମାଲଂଘନ କରିଥିଲେ ।

مَا النَّاسُ بِإِن مَّرِيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ ۝٦٧ أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝٦٨

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٦٩

قُلْ يَاهَلَّ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝٧٠

لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝٧١

୧. ଏହି ଆୟତ୍ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ମୂଲ୍ୟକୁ ସମାନ୍ୱିତ କରୁଛି, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବରୁ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିବା ପରୁ ନବି ମୂଲ୍ୟ ବରଣ କରିଛନ୍ତି (୩ : ୧୪୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଯାହୁ ଯେ ଶତ୍ରୁର ନ ଥିଲେ ଏ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି କି ସେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ (ମୋର୍ନ ୧୪:୧୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ଯାହୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ୱକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି : (କି) ସେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଗାହଙ୍କ ଭୁଜନରେ ଅଧିକ ରୁଚି (ଖ) ସେ ନାରୀ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି (ଗ) ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସୁଧା ଓ ଦୁଷ୍ଟା ଆଦି ସ୍ୱାଭାବିକ ନିୟମର ଅଧୀନ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଣ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦୁରାଚାରୀ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୮୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଶୋଭନୀୟ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କେହି ଜାହାକୁ ବାରଣ କରୁ ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ।

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

୮୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜ ସକାଶେ ଯାହା କିଛି ସ୍ତେଷ୍ଟରେ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ; ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ନତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
فَعَلَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

୮୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ (ଏହି) ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ لَأَنزَلْنَا إِلَيْهِم
مَّا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾

୮୩. ତୁମେ ଇହ୍ୱାଦ ଓ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସବୁଠାରୁ ବଳିଷ୍ଠ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପାଇବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ ଓ ସାଧୁସବୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ନୁହନ୍ତି ।”

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ قَوْمًا لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيكَ يَا أَيُّهَا الْمَسِيحُ
وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَتْلُونَ ﴿٨٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅସନ୍ନତ୍ୱ, ଯାହା ମାନବ ନିଜ ହିତାଧର୍ଷ ପରଲୋକ ପାଇଁ ସଫଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭାଗ-୭

୮୪. ଏବଂ ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଯେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରିଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରୁଛି; (ଏବଂ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ନାମ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନିଅ ।”

୮୫. “ଏବଂ (ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି) ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ସତ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବୁ ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ।”

୮୬. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରବାନ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହି ସ୍ୱାଧିବେ; ଏବଂ ଏହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଦାନ ଅଟେ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଭୁ: ୧୨

୮୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ (ବେସ୍ତ) କୁ ଅବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କର ନାହିଁ ଏବଂ ସାମାଲଂଘନ କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ସାମାଲଂଘନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଭକ୍ଷଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ।

وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ اَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ وَمَا عَلِمُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَمَنَّا فَالْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَاَنَّا بِهِمْ اَللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنَّبَتْ نَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٦﴾

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلَوْ اَنَّكَ اَهْبَأُ الْجٰجِيْمِ ﴿٨٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَحْزَمُوْا طَيِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٨﴾

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ حٰلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ اَنْتُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବୃଥା ଶପଥ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ନାହିଁ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମବିକଳା ସହ ଶପଥ କରିଥିଲେ (ତାହାର ଉକ୍ତି ନିମନ୍ତେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ; ସୁତରାଂ ଏହାର ସ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରୁ ସକାଶେ ଦଶକଣ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ (ନିଜ) ପରିବାରରେ ଯେଉଁ ଅନୁପାତରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥିବ ତାହା ଖୁଆଇବ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷାକ ଦେବ ବା ଜଣେ ଜ୍ଞାତବାସକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନ ଥିବ ସେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖିବ; ତୁମମାନଙ୍କର ଶପଥ (ଭଙ୍ଗ) ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ସ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପାଳନ କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନସ୍ଥତିକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୯୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଛୁଆ, ସ୍ତ୍ରୀମା ଓ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଶର କେବଳ ସକ୍ଷମ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଦୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ; ସୁତରାଂ ଏ ସବୁଠାରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୯୨. ସକ୍ଷମ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଛୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଦୂଷା ସମ୍ପାଦ କରିବାପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୁରାଶ ଓ ନମାଜରୁ ବିରତ କରିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ ଶାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ?

୯୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଓ ସେହି ରସୁଲଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଏବଂ ସତର୍କ ରହ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଚେତାବନୀ ସତ୍ତ୍ୱେ) ଫେରିଯାଅ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ କେବଳ ସଜାଣ୍ୟ ଭାବରେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ରସୁଲଙ୍କର ଅଟେ ।

୯୪. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ସତର୍କ କରିବେ ଏବଂ ପୁନରାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକ) ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, (ଏବଂ) ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକତର) ଭୟ କରିବେ ଓ ହିତସାଧନ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଖାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରନ୍ତି ।

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِاللَّهِ بِالْعَوْفَىٰ أَيْبَانُكُمْ وَلَكِنْ يُوْأْخَذُ لَكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ ۖ كُفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كُفَّارُهُ ۚ أَيْبَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْبَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآثَالُ ۖ وَالْأَزْوَاجُ لَمْ يَجْعَلْ مِنَ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُفَوِّجَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَابْتِغَاءً فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَوْنَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ۚ الْبَلْغُ الْبَيْنُ ﴿٩٣﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَاحْسَنُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾

ଭୂ: ୧୩

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ (ନରାଣ୍ୟ) ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ (ଏପରି) ଶିକାର ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ହସ୍ତ ଓ ବର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚିପାରିବ ତାହା ସ୍ୱାଧୀନ ପରାମ୍ପରା କରିବେ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏକାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଦେବେ; ଅତଏବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆଦେଶ (ଶୁଣିବ) ପରେ ଆମାଲ୍ ଧନ କରିବ ତାହା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଛି ।

୯୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ହେଉ ଅବସରରେ) ଏହରାମ ବାନ୍ଧିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶିକାର କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଏହାକୁ ବଧ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ ଚତୁଷ୍ପଦ (ସ୍ରାଣ) କୁ ସେ ବଧ କରିଥାଏ ତାହାର ବିନିମୟରେ ସେହି (ସ୍ରାଣ) ସଦୃଶ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏ ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବେ; ଏବଂ ତାହାକୁ କା'ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁର୍ବାନି ଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେତେ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନ ଥାଏ) ସାୟଗ୍‌ଟିର ପୃଷ୍ଠ ପକେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାକୁ ହେବ ବା ତାହାର ସମାନ ପରିମାଣ ରୋଜା ରଖିବ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଦୋଷୀ ନିଜ କୃତକର୍ମର ପଳ ଭୋଗ କରିବ; ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ବିଚିଯାଇଛି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର (ଏପରି) କରିବ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ଓ (କୁକର୍ମର) ଶାସ୍ତିଦାତା ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉପକାର ପାଇଁ ସାମୁଦ୍ରିକ ଶିକାର କରିବା ଓ ତାହାକୁ ଖାଇବା ବୈଧ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ଏହରାମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳ ଭାଗର ଶିକାର କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହାବ ସମାପକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْلُغُوا إِلَى الْغَيْبِ مِنَ الصَّيْدِ
تِلْكَ آيَاتُكُمْ وَرِمَا حُكْمُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فُجْرًا قُتِلَ مَا قُتِلَ مِنْ
التَّعَمُّرِ بِحُكْمٍ بِهِ دَوَّاعِلُ يَنْكُرُ هَذَا بِلُغِ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةً طَعَامُ مَنْ كُنَّ أَوْ عَذْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلنَّسَارَةِ وَخُزْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَبُونَ ﴿٩٧﴾

୯. ନଦୀ, ଝରଣା, ପୋଖରୀ, ରାଜିଆ, ହ୍ରଦ ଆଦି କବଳର 'ପମୁଦ୍ର' ଉଦ୍ଭବର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଅଛି ।

୯୮. ଅଲ୍ଲାହ କାବା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ରୂପେ ତଥା ପବିତ୍ର ମାସ ସମୂହ, କୁର୍ବାନି ଓ ସେଉଁ (ଉତ୍ତରୀୟ ପଶୁ) ମାନବ ଗଳାରେ ପିତା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବ (ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି^୧ ମାଧ୍ୟମ କରିବେ; ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୯. ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୦. ରହୁଲ୍ଲାହ (ଦାୟିତ୍ୱ) କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ଭଲରୂପେ) ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ କୁହ, “ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁ) ର ସ୍ୱାଭୂର୍ଯ୍ୟ ତୁମକୁ ଯେତେ ପସନ୍ଦ ହେଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁ) ସମାନ ତୁହେଁ; ସୁତରାଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବ ।

ରୁ: ୧୪

୧୦୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅସ୍ଥାପିକର ହେବ; ଏବଂ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ତେବେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ (ଜାଣିଶୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ) ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସହିଷ୍ଣୁ ।

୧୦୩. ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହିପରି ବିଷୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପାଇବାର ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟାଜ କଲେ ।

جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّةَ أَيْتَ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَ الْهَدْيَ وَ الْقَلَائِدَ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَ الطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُوا وَ إِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كُوفِينَ ﴿١٠٣﴾

୧. ହଜ୍ଜ ଚୋର୍ସ ଯାହାଠା କର୍କିବା ମୁସଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଗତିର ଏକ ସମ୍ପର୍କ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ କୃପା କରା ଯିବୁଥିବ । ଲୋକମାନେ ଇସି ଇସି ସଂଖ୍ୟାରେ ମଜ୍ଲାକୁ ଚୋର୍ସପାତ୍ରା କରୁଥିବାରୁ କେବଳ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଏତଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ଉପକୃତ ହୁଏ ।

ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କଯାମ’ ଶବ୍ଦ ଏପରି ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା କେବେ ଉପ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦୪. ଅଲ୍ଲାଃ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) 'ବହିରା' ବା 'ସାଜବା' ବା 'ଓସିଲା' ବା 'ହାମା' (କରିବା) ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ବୋଧ ଅଟନ୍ତି ।

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ ۚ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ ۖ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟକୁ ଏବଂ ଉତ୍ତଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ତାହାହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ," ତେବେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅସ୍ଥାନ ଥିବା ଓ ସର୍ପଥ କାଣି ନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବେ ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସର୍ପଥମାନଙ୍କୁ ହେବ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କେହି ପଥକ୍ରମ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ପୁତରା" ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَنْ
صَلَ إِذَا هُمُ يَعْتَدُونَ ۚ إِلَى اللَّهِ مُرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

୧. 'ବହିରା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାର କାନ ଫୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଉପକାମ ଧର୍ମର ଅବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓଡ଼ ଦଶଟି ଛୁଆ ସପ୍ତକ କରିବା ପରେ ଆଉବ ଦେଶରେ ସେହି ଓଡ଼ର କାନ ଫୋଡ଼ି ତାକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେହି ଓଡ଼କୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାର ବହନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା ।

୨. 'ସାଜବା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାକୁ ତହ୍ନାକାନ ଥିବା ଅନୁସାରେ ଚାରଣ ଭୂମିରେ ମୁକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ତା'ପାଇଁ ଜଳଘାଟ ବା ଚାରଣଭୂମି ନିଷିଦ୍ଧ ଛୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ପାଞ୍ଚଟି ଛୁଆ ଜନ୍ମ କଲା ପରେ ତାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

୩. 'ଓସିଲା' ଏକ ସ୍ଥାନର ଆରବୀୟ ଥିବା ଅନୁସାରେ କୌଣସି ଛେଳି ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଛୁଆ-ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଣ୍ଡିରା ସପ୍ତକ କଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କଲେ ଅନ୍ୟଟିକୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ।

୪. 'ହାମା'-ସଚୋଟି ଛୁଆର ଜନକ । ଏହାକୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାରବହନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଚାରଣ ଭୂମି ବା ଜଳଘାଟ ମନା ନାହିଁ ।

୧୦୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟତର ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱୟଂସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ର ପ୍ରକ୍ତି) ଏପରି ହେବା ଉଚିତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; କିମ୍ବା ତୁମମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ-କଳିତ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଏବଂ ତୁମ (ମୁସଲମାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାକ୍ଷୀ ନ ମିଳି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; ନମାଜ ପାଠ ଉତ୍ତାରୁ ତୁମମାନେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଅଟକାଇ ରଖି; ଯଦି (ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ ଆମେମାନେ ଯାହା ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ସେ ଆମମାନଙ୍କର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥାଉ ପଛେ ଏଥିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର) ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ଲୁର୍ସ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ କଥନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଗୋପନ ରଖୁଛୁ ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ହେବୁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَيْنِ مَن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ يُقْسِمُ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِي بِهِ نَمَسًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُمُ شَهَادَةُ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَنَ الْإِثْمِينَ ٥

୧୦୮. ତାପରେ ଯଦି ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେ ସେ ଦୁହିଁ ସେହି ପାପରେ ଭାଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତେବେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ହକ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, "ଆମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର) କୌଣସି ସାମାଲ୍ୟାନ କରି ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିଥାଉ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବୁ" ।

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ فَيَقْسِمُونَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَنَ الظَّالِمِينَ ٦

୧୦୯. ଅଟ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅଧିକ ସମ୍ଭବତର ହେବ ଯେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନେ) ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବା ସେମାନେ ଭୟ କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥ ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ଶପଥକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନ୍ୟ

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْفَظُوا أَن تَرُدَّ آيَمًاكَ بَعْدَ آيَمَانِهِمْ وَتَوَلَّوْا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

ଶପଥମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

ଭୂ: ୧୫

୧୧୦. (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଚୟନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କର ସ୍ୱକୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଅତୀତ ବିଷୟରେ (ସ୍ୱକୃତ) ଜ୍ଞାନ (କେବଳ) ତୁମର ଅଛି ।”

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِإِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٦﴾

୧୧୧. ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ହେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା ! ତୁମପ୍ରତି ଓ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କରିଥିବା କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେତେ ବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; ତୁମେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଓ ପ୍ରୌଢାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ) କଥା ହେଉଥିଲ; ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ତଥା ଚୈତାନ୍ତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ଶିଖାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଓଡ଼ା ମାଟିକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପକ୍ଷୀ ପୁଷି କରିବା ସଦୃଶ ଜୀବ ପୁଷି କରୁଥିଲ, ତତ୍‌ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ଦେଉଥିଲ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ଉଚ୍ଚିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷରୋଗୀମାନଙ୍କୁ (ରୋଗ) ମୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ إِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

୧. ଏଠାରେ ‘ଓଡ଼ା ମାଟି’ର ଅର୍ଥ ସରଳ ସ୍ୱକୃତିର ଲୋକ । ଯାହାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବ ବଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷୀସ୍ୱଭାବ-ସ୍ୱଭାବ ବିନମ୍ର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । (୩ : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୨. (୩ : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

ଉତ୍ତର କରୁଥିଲେ: ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଣ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସୁଥିଲୁ ସେବେ କି ସେମାନେ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲୁ:” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ତ ଶୁଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନା ।”

୧୧୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ସେତେବେଳେ ଆମେ (ଇସ୍ରା'ଇଲ) ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ଆମଠାରେ ଏବଂ ଆମର ରହୁଥିବାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର”; ସେମାନେ (ଏହି ଓହ୍ଲିର ସ୍ତରଧାରରେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆକାଂକ୍ଷାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ) ଅଛୁ ।”

୧୧୩. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଅନୁଚରମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ-ନଦୀ ଇସା! କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କ ସକଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳି ସେରଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତୁମପାଇଁ-କରାଯାଇ ଅଛି?” ଏଥି ଉତ୍ତର ଇସା — ମସିହ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର ।”

୧୧୪. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଚରମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳିରୁ) ଖାଇବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ହୃଦ୍ୱାଦ୍ୱାରେ (ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ) ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ସତ୍ୟ କହିଅଛ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବୁ ।”

يَا ذِي الْقُرْبَىٰ وَرَأَيْكَ كَفَتْ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ عَنْكَ إِذِ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٢﴾

وَرَأَوْا وَحْيًا إِلَى الْخَوَارِجِ إِنَّ أُمُومًا إِلَىٰ وَرُسُلِي قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٣﴾

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُبْعَثُ بْنُ مَرْيَمَ هَلْ سَمِعْتُمْ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا أَنَّىٰ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا يُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَنْطَحِنَ قُلُوبُنَا وَلَعَلَّ لَٰهٍ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٥﴾

୧. ଯାହା ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରୁଥିବା ଉନ୍ନତରେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ମତ ପ୍ରୋତ୍ତାପ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେତେକ ସ୍ତର ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛନ୍ତି। କାରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜୀବିତ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। (୧: ୨: ୫୪, ୪୪: ୨, ୫୭: ୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)। ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ସ୍ତରରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମୁତକୁ ଜୀବିତ କରାଇବା କର୍ମ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି। (୮: ୨୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)। ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ହିଁ ଅନିବାର୍ତ୍ତ, ଶାରୀରିକ ନୁହେଁ।

କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ମତବାଦକୁ କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ରୂପକୁ ଯାହାଙ୍କ ରୂପ ଭଳି କରାଇ ତାକୁ ଯାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ କୃଷ୍ଣରେ ଚଳା ଯାଇଥିଲା। ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ହାସ୍ୟାସଦ ଯୁକ୍ତି। ଯଦି ସ୍ୱକୃତରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ କଥା ସତ, କାରଣ ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ କୃଷ୍ଣାବିତ ହୋଇ ଯାହା ସାକ୍ଷ୍ୟଦାୟକ କରିଛନ୍ତି। କେବଳ ଯାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାହିଁ ଏପରି ଭାଷା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ବୋଲି କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ତା'ର ଉତ୍ତର ହେଉଛି—ଯାହା ଉପମା ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି ମୋହର—ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)। ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବିଷୟ ପବିତ୍ର କେତେକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେଥିରୁ ଭବିଷ୍ୟରେ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୁତାବକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି।

୧୧୫. ଏଥି ଉତ୍ତର ମରିୟମନଙ୍କର ଉତ୍ତର କହିଲେ,
 “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମମାନଙ୍କ
 ପାଇଁ ଆକାଶରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି ପ୍ରେରଣ କର ଯାହାକି
 ଆମ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଭାଗ ପାଇଁ ଓ
 ଶେଷଭାଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମହୋତ୍ସବ ହେବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରୁ
 ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ (ନିଜ ପାଖରୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ
 ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ।”

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
 مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٠٥﴾

୧୧୬. ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଏପରି (ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି) ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେରଣ କରିବୁ, ସୁତରାଂ
 ଏହା (ପ୍ରେରଣ ହେବ) ଫଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି
 ଅନୁଚିତ ହେବ ତେବେ, ତାହାକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ
 ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ଯେ ସେପରି ଶାସ୍ତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେବୁ
 ନାହିଁ ।”

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَيَكُونُ لَكُمْ يَوْمًا مَائِدَةً
 ۞ وَإِنِّي أَخَذْتُهَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ۚ

୧. ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିଲିକା ଦେଶରେ ରାଜକୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ।
 ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ କାଳରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେବକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିଷ୍ପେକ୍ଷ କରିଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ଯେତେବେଳେ
 କେତେକ ବର୍ଷତ ଇତିହାସ ବାହା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବାବେଳେ ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏପରି ଅତିରକ୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି କି
 ଆକାଶରେ ଦେବଦୂତ ଜିବୁଲେ ସୁପ୍ତାକୁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ, ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଦି ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୋହି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶାସକମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ତବ୍ଧ ଉତ୍ତୋଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି
 ବିଷୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ । (ମା:୫୭ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ବିଷୟ ଯାହୁଦଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଶିଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ ଥିଲା । ବରଂ ସାମାଜିକ
 ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକକ୍ଷରବଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । (ଫଥୁର ୪ : ୧୦ ଓ ଲୁକ ୪ : ୮
 ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତମ
 ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅନ୍ଧାର ଓ ଉନ୍ନତି ଶତାବ୍ଦୀରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇତିହାସବାଦୀ
 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୂଳାବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରିମାଣରେ
 ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସତ୍ୟେ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଇତିହାସରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କଠୋର ଶାସ୍ତି
 ଦେବେ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇତିହାସବାଦୀ ଅଛି । ଅବଶ୍ୟକ
 ଯାହୁଦ ଶିଖ୍ୟାମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ଉକ୍ତ ଶିଖ୍ୟାମାନେ
 ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ନ ଥିଲେ ।

ଭୁ: ୧୭

୧୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ହେ ମରିୟମନନ୍ଦନ ଇସା ! କ’ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ, “ଆମକୁ ଓ ଆମର ମାତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେଉ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କର ?” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମ ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନୀୟ ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହା କହୁଛୁ ଯାହା କେହିବାଦର ଅଧିକାର ଆମର ନ ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏପରି କହିଥିବୁ ତେବେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଯାଏ, ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ତୁମେ ଜାଣ, ଏବଂ ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ لِعِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ ؕ اَتَقُولُ لِلنَّاسِ اَتَّخِذُوْنِي وَاَهْلِي الْاِهْنٰمِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَالْبُحْبُكَةِ ۚ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ تَقْلٰتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ۝

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ لِعِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ ؕ اَتَقُولُ لِلنَّاسِ اَتَّخِذُوْنِي وَاَهْلِي الْاِهْنٰمِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَالْبُحْبُكَةِ ۚ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ تَقْلٰتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ۝

୧୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ତାହା କହିଥିଲୁ ଯାହାର ଆଦେଶ ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଇଥିଲ; ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯିଏ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆମର ପ୍ରାଣାତ୍ମା କଲ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଥିଲ; (ଆମେ ନ ଥିଲୁ) ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ।

مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَا اَمَرْتَنِيْ بِهٖ اِنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَكَّبْكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتُ اَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَاَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

୧. ଆରବୀ ‘କା’ଲା’ ଶବ୍ଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳକ୍ରମେ ପ୍ରଚଳିତ ହେବା ପରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର କାଳରେ ସମ୍ଭବ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ କହୁଥିବା ଦିନ ଏପରି କହିବେ କାରଣ ଯାହାଙ୍କ ମୁହଁର ବହୁଳତା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯାହା ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କରିଥିଲେ ।

୨. ଯାହା ବହୁଥୁବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୋଇଯିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ସିନ୍ଧୁରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ତାହା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏହି ଆୟତକୁ ସ୍ମରଣ ମିଳୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ପରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖିନ୍ତର ସଦୃଶ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ଯାହା ନିଜର ଯେଉଁ ଅନ୍ଧତା ସମ୍ଭାଷଣ କରିଥିଲେ ସେ ସମ୍ଭାଷଣରେ ଏହି ଆୟତରେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଓ ଯାହା ଆଉ ଥରେ ସଂସାରକୁ ନ ଫେରିବା ବିଷୟରେ ଚିହ୍ନରେ ସମାପ୍ତ ରହିଥିଲା । ଯଦି ସେ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିବାର ଥିଆନ୍ତା ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉଥିବା ଅସଦ୍‌ମାର୍ଗକୁ ସେ ଗ୍ରହଣରେ ଦେଖିବାର ଥିଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କୃତ୍ୟ ସମ୍ଭାଷଣରେ ନିଜ ଅନ୍ଧତା ସମ୍ଭାଷଣ କରି ନ ଥିଆନ୍ତେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଅନ୍ଧତା ସମ୍ଭାଷଣ କରିବେ, ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମିଥ୍ୟା କଥନ ହେବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯାହାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତପରେ ବିଷୟରେ ଏହି ଆୟତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାପ୍ତ ମିଳୁଛି ।

୧୧୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମର ଭଲ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (୫) ତରୁଣ ।

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

୧୨୦. ଅଲ୍ଲାଃ କହିଲେ, “ଏହି ଦିନ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍‌ଦାମନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିରକାଳ ରହିବେ;” ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ରହିବେ, ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ।

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦﴾

୧୨୧. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ, ଏବଂ ତଳୁଥ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ୟତା ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾



ଅଲ-ଅନଆମ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୧୭୭ଟି ଆୟତ ଓ ୨୦ଟି ବ୍ଯାସ୍ତି ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ)।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଣୀଦାର ଯୋଗ୍ୟ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଜ୍ୟୋତିକୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

الْحَدُّ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଜୀବନକାଳ ପାଇଁ ଏକ ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବଧି ମଧ୍ୟ (ସଂସାର ପାଇଁ) ନିରୂପିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯାହା ବିଷୟରେ କେବଳ ସେ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି; ତଥାପି ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَكُمْ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ③

୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନେ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ, ସେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେହେଲେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ⑤

୧. ପ୍ରଥମ ଅବଧି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନକାଳକୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧି ପୃଥିବୀର ଜୀବନକାଳକୁ ବୁଝାଉଛି ।

୬. ପୃଥ୍ବୀ* ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବେ ଏହାର ପରିଣାମ ଏପରି ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ଘଟିବାର ସମାପ୍ତର ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ।

୭. ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ମାନବ ଜାତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେତେ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଳ୍ପସ୍ୱପ୍ନ ବୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଥିବା ମେଘମାଳା ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଏପରି ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା; ତତପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ କାରକ ଉପରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସ୍ମରଣରେ ସ୍ମରଣ କରି ପାରନ୍ତେ ତେବେ ବି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତେ ଯେ ଏହା ତ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା ।

୯. ଏବଂ (ବିରୋଧୀମାନେ) କହୁଛନ୍ତି: “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ?” ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା (ଏବଂ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇ ନ ଥା’ନ୍ତା ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଯଦି ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ) ଦେବଦୂତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତାନ୍ତୁ, ତେବେ ବି ଆମେ ତାହାକୁ ମାନବ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେହରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଡିଛନ୍ତି ।

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ سَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ①

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ مَكَانَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُنْشِئْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ شَيْئًا مِثْلَ مَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ فَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ فَهُمْ كَنُفُورٌ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ②

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِإِذْيِهِمْ
لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ③

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَفِئَتْ
الْأَمْثَلُ مَا لَا يُنْظَرُونَ ④

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପହାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ଶକ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଯେତେ କୌଣସି ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ ତେବେ ସେ ଭୟଙ୍କର ସମାପ୍ତର ନେଇ ଆସିଥା’ନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପହାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ପରିବେଷଣ କଲା ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ।

ଭୁ: ୨

୧୨. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କର, ଚକ୍ରପଟର ଦେଖ ଯେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କ’ଣ ହୁଏ ?”

୧୩. (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ କାହାର ? (ଏହାର ଭରଣ ସେମାନେ ବା କ’ଣ ଦେବେ, ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର”, ସେ ନିଜ ଉପରେ କରୁଣାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିବେ; ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୪. ଯାହା କିଛି ରାତ୍ରି (ର ଅନ୍ଧକାର) ରେ ଅଛି ଓ ଦିବସ (ର ଆଲୋକ)ରେ ବିଦ୍ୟମାନ ତାହା ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା(ଓ)ଦର୍ଶକ ।

୧୫. (ତୁମେ) କୁହ, “କ’ଣ ମୁଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି ?” ଯଦି ସେ (ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀକୁ) ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ପାଳନକାରୀ ହେବୁ, ” ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଅଛି) ଯେ (ହେ ଉତ୍ତମ !) ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ହେବି ତେବେ ମୁଁ ଏକ ଦିବସର ମହାନ୍ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଛି ।”

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑩

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑪

قُلْ لَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قُلُوبُ بَشَرٍ لَّيْسَ
فِيهِ رَحْمَةٌ لَّيَجْعَلَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑫

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَنْبِلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑬

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا فَاظْهَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَلُوّنَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑭

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑮

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନୁତ ଶାସ୍ତି ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ଆଶମନ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଗଲେ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତ କରିବାରୁ ବନ୍ଧୁକ ହେବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୋପାନୁ ତୁମେ ବରଂ ନିଜର କୁର୍ମା ସୋପାନୁ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁକ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭. ସେଦିନ ଯାହା ନିକଟରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି) କୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଅଛି (କାଣ ଯେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

୧୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦୂର କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ ସନ୍ତାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାକୃଷ୍ଣ ସମତା ଅଛି; ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ଠି (୩) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ।

୨୦. ତୁମେ କୁହ, “ଜାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଭୁଲୁଥିବୁ?” ପୁନଶ୍ଚ (ନିଜେ ଉତ୍ତର ଦେଇ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ, ସେ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ (ଏହି ପବିତ୍ର) କୋରାନ ‘ଓହ’ (ମାଧ୍ୟମ) ରେ ଆସିଅଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପହଞ୍ଚିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସତର୍କ କରାଇବୁ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି?” (ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ନିଜ ଆତ୍ମା କୁହ, ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଅ, ମାତ୍ର) “ଆମେ ତ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ;” (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କେବଳ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ) ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ସେଥିପାଇଁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفُورُ
الْبَاسِ ۝

وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتُشْهِدُنَّ أَن مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَوَاحِدٌ وَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَمْ يَكُونُوا ۝

୧. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉପୁଛି ଯେ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ତେବେ ସେ କାହିଁକି ଭୁଲର ଦକ୍ଷିଣା ନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି—ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଚତୁଷ୍ଠି ତଥା ପୁଣ୍ୟଦର୍ଶୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ତେଣୁ ସେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚମ ପରିଣାମ ସ୍ୱାପ୍ତ ହେବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ସର୍ବପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ୱ ସେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକରେ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ସାଧନ କରିବା କଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣା । ତେଣୁ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏହା (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସାଦ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି ସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁ, ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, "ତୁମମାନଙ୍କର (ନିରୂପିତ) ସେ ସମକକ୍ଷ ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି; କେଉଁଠିରେ ଅଛନ୍ତି ?"

୨୪. ତତ୍ପରେ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ କେବଳ କହିବେ ଯେ "ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଣ, ଆମେମାନେ ମୁସରିକ ନ ଥିଲୁ ।"

୨୫. ଦେଖ, (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ନିଜ ସମକ୍ଷରେ କିପରି ମିଥ୍ୟା କହିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି କର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆବରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ବଧୂରତା (ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ); ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତୁମ ସହିତ କଳହ କରନ୍ତି; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) କେବଳ ପୁରାତନ କାଳର କାହାଣୀ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاءُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاوُوا يَفْكَرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُؤْمِنُوبَهَا يَكْفَرُوا إِنْ جَاءُوكَ يُجَادِلُوكَ يُقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

* ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମାନବ ନିଜ କୁଳର ଯୋଗୁଁ ଶାନ୍ତି ଉଭୟାଏ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟାନ୍ତି ନାହିଁ ।

* ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରାଚୀନ ଘଟଣାମାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବଦ୍ଧ ଆକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଘଟଣା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ ବାହାରି
କରନ୍ତି, ଏବଂ (ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ) ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନେ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ସମ୍ମୁଖରେ
ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ କହିବେ, “ଆହା, ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା
ଅବସ୍ଥାରେ ପୁନଶ୍ଚ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତା କି ! ଏବଂ
ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କଦାପି ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିବୁ ନାହିଁ” (ତେବେ
ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟାର ବାସ୍ତବତା ଜଣାପଡ଼ନ୍ତା) ।

୨୯. ସ୍ୱକୃତରେ ସେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଯାହା ଗୋପନ
କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥଗିତ
ହୋଇଯାଇଅଛି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯା’ନ୍ତା,
ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବାହାରି କରାଯାଇଥିଲା
ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାହିଁ କରନ୍ତେ, ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ
(ନିଜର ଏହି ଦାବିରେ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହିନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର (ଏହି)
ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ଜୀବନ) ନାହିଁ; ଏବଂ
ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥୃତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ
ଦେଖିପାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ସେମାନଙ୍କୁ)
କହିବେ, “କଣ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନରୁତ୍ଥାନ) ସତ୍ୟ ବୁଝେ ?”
ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, “ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ରାଣ (ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସତ୍ୟ) ?” ସେ (ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ) କହିବେ,
“ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦ କର ।”

୩୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ସନ୍ତାନ ସାକ୍ଷାତ (ବିଷୟ) କୁ
ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏପରିକି
ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହଠାତ୍
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ
ଆମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅବହେଳା କରିଥିବା ହେତୁ” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ
ନିଜ ଭାର ନିଜ ପୃଷ୍ଠରେ ବହନ କରିଥିବେ; ଶୁଣ !
ସେମାନେ ଯେଉଁ ଭାର ବହନ କରିବେ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ
ହେବ ।

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِّقُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
لَا نَكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
لَا كَانُوا بِمَا نُهَوُّوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا غَنُيْنَا بِمَعْرُوثَيْنِ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِّقُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَذَّبَتْ إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْزَرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْجِلُونَ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءٌ مَا
يَرْدُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ, ଜ୍ଞାତ କୌତୁକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକରେ ଆବାସ ବ୍ରାହ୍ମଣିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ !

୩୪. ଅବଶ୍ୟ ଆମେ କାଣ୍ଡୁଅଛୁ ଏବଂ ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଃଖିତ କରାଉଛି, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେ ମିଥ୍ୟାରେ ପଦ୍ମିତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ବୁଝିବର ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ (କାଣ୍ଡିଶୁଣି) ଅପାକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫. ଏବଂ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରତ୍ନଲମ୍ବନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାରେ ପଦ୍ମିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମିଥ୍ୟାରେ ପଦ୍ମିତ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ନ ପହଞ୍ଚିବା ଯାଏ ସେମାନେ ପୈର୍ବ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ରତ୍ନଲମ୍ବନଙ୍କର କେତେକ ସମାଗୁର ବ୍ରାହ୍ମଣିକ ଆସିଅଛନ୍ତି ।

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ବିମୁଖତା ତୁମ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଯଦି ତୁମେ ଭୃଗୁର୍ତ୍ତରେ ଏକ ସୁତଙ୍ଗ ବା ଆକାଶକୁ ଏକ ସିଦ୍ଧି ସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିପାର (ତାହା ହେଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେପରି କର) ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବ ପଥରେ ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅସ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି କେବଳ ସେମାନେ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୂଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉତ୍ତର କରିବେ, ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ଧ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) କାଣ୍ଡି ନାହିଁ ।

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَكَيِّنَ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ تَدْرُسُ عَلَى أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଷାରେ ପଦ୍ମିତ ହେଉଥିବାରୁ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହେଉଅଛ। ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥକୁ ବସ୍ତୁତ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ମୂଟ’ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ଥିବା ଏହି ଆସ୍ତବ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀତା ହେଉଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବିଚରଣକାରୀ (ପଶୁ) ତଥା ନିଜ ଭୁଲ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପତ୍ତ୍ୟ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଭୁମିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ, ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି; ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କୌଣସି ବିଷୟର ଅଭାବ ରଖି ନାହିଁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟାରେ ପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୃକ ଓ ବଧୂର ଅଟନ୍ତି; (ତଥା) ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲ୍ହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇବେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ କରିବେ ।

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେବ ବା ତୁମ ନିକଟରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଡାକିବ ?”

୪୨. ନା, ବରଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବ, ଏବଂ ଯାହା (କଷ୍ଟର ଦୂରାକରଣ) ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକ, ସେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୂର କରିଦେବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଭୁଲିଯିବ ।

ଭୂ: ୫

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ରସୁଲ ସ୍ତରଣ କରିଅଛୁ: ଏବଂ (ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ ହେଉଣ ପରେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ) ପାତା ଓ ବିପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଏଥିଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ବିନପ୍ର ହେବେ ।

୪୪. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବିନପ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଧିକ କଠିନ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସଜ୍ଜବାନ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରୋଗାତ କରି ଦେଖାଇଲା ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ନିୟମାବଳୀର ପରିଚାଳିତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସବୁସକାର ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

୩. ବ୍ୟାଧି ହେଉଛି, ଉପଦେଶ ଦେବା ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ ।

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلٌّ يَحْيِي مَخَانِئَهُ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلَكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۖ وَمَنْ يَشَأِ يُعَلِّمْهُ عَلَىٰ حَرْطٍ مَسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ ۚ أَغَيْرَ اللَّهِ تُدْعُونَ ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ۚ وَتَلْسَنُونَ مَا تَشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسِ ۚ وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ବିଷୟକୁ ଭୁଲିଗଲେ ଯାହା ସଂଭ୍ରାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ବିଷୟର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଲୁ. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଚିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ପକରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ।

୪୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁକୋହାଟନ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ (ସମାଣିତ ହେଲା) ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମର ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ଓ ଦର୍ଶନ ଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରିବେ ଓ ତୁମର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଦେବେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମକୁ ତାହା ପୁନଃଗତ ପେରାଇଦେବ ?” ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ତଥାପି ସେମାନେ ମୁହଁମୋଟି ଫେରି ଯାଉଛନ୍ତି ।

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ହଠାତ୍ ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ?”

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାରୀତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବେ ସ୍ତୋତ୍ର କରୁ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ (ବିଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ) ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ ଯୋଗୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِذْ أَقْبَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً ۖ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَكُمُ وَابْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۚ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرِي الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿٤٧﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً ۖ أَوْ جَهْرَةً ۚ هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهَا الْعَالِبُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ଅଛି, ଓ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମେ ଜଣେ ଦେବତୃତ;’ ଆମେ ତ କେବଳ ତାହା ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ଆମ ସ୍ୱର୍ଗ ‘ଓହ୍’ କରାଯାଇଅଛି।” ତୁମେ କୁହ, କ’ଣ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଶ୍ୱାନ୍ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାଁ ?”

ଭୂ: ୬

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ) ଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ଦିଅ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆହେବ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନ ଥିବେ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

୫୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ ସକାଶେ ଡାକନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କର ନାହିଁ, ତୁମ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତତି ଦେବ, ତେବେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି (ତୁଚ୍ଛ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ?” କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٦﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَجْفَأُونَ أَن يَخْبِتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ تَتَطَرَّدُهُمْ نَكَوْنُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤَٰلَاءَ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٩﴾

୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ;” ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ପକ୍ଷେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଅନ୍ଧତାବଶତଃ କୌଣସି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାପରେ ଅନ୍ଧତାପ କରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ; ତେବେ ସେ (ଆର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା କିନ୍ତୁ (ଯେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପଛା ପ୍ରକଟିତ ହେବ ।

ଭୃ: ୭

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ମୈଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଲାଗି ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବାରଣ କରାହୋଇଛି;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ‘ତୁଜ୍ଜ କାମନାର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ, ଯଦି ଆମେ ଏହା କରିବୁ ତେବେ’ ଏପରି ଛକେ (ହୁଜ୍ଜିନିଅ ଯେ) ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ !”

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାପ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଏହାକୁ ଅପ୍ରାକାର କରୁଅଛ, ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ; (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଭିଆରେ ନିଶ୍ଚି ରହିଅଛ; ସେ ସର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିକାରୀ ।”

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ଯଦି ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ଆସି, ତେବେ ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ବିଷୟବିତ୍ତ ନିଶ୍ଚି ହୋଇପାଆନ୍ତା;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ।

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ إِنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ لِنُقَضِّلَ الْآيَاتِ وَلِنَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْغُورِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا اتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ فَأَعِدْني مَا تَشْتَعِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

୨୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଦୃଷ୍ଟର ଶୁଦ୍ଧିକାରୀ ଅଛି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯହା କିଛି ସକରାରରେ ଚଥା ସମୁଦ୍ରରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ଥିତସାରରେ କୌଣସି ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ନାହିଁ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଘନ ଅସ୍ଥିକାର ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଶସ୍ୟ ଦାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଆର୍ତ୍ତ ଓ ଶୁଣି ଶ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପୁରାଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିନାହିଁ।

୬୧. ଏବଂ ସେହି ରାତ୍ରିକାଳରେ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ କବଳିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦିନବେଳେ ଭୂମିମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ତତପରେ ସେ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଦିନବେଳେ ଜାଗ୍ରତ କରାନ୍ତି, ଯେପରିକି ନିଦିଷ୍ଟକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଯାହାପରେ ଭୂମିମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ଏବଂ ଭୂମିମାନେ ଯାହାକି କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବେ ।

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلِمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبُرْجِ وَالْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ زُرْقَةٍ إِلَّا يَرَاهَا
وَلَا حِجَابَ فِي ظِلِّهِ إِلَّا يَرْضَى وَلَا رَيْبَ وَلَا يَأْسَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣٥﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَاسَ أَجَلُ مُسَمَّيٍّ ثُمَّ يُرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

৬: ৮

୬୭. ଏବଂ ନିଜ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାଶ୍ରୟ ଶ୍ଯମତା ଥିଛି ଏବଂ ସେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତତ୍ତ୍ବାବଧାରକ (ନିସ୍ତୁଷ୍ଟ କରି) ପ୍ରେରଣା କରନ୍ତି, ଏଥିରୁ ନି ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାହାରି ମୁକତ୍ୟ (ସମାପ୍ତ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରେରିତ (ଦେବତୃତମାନ୍ତେ) ତାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ତତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଡକ୍ଟର ଯେମାନଙ୍କୁ ଯେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବ ପ୍ରଭୁ
ଅଳ୍ପାଞ୍ଚ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ମନେରଖ ! ନିଷ୍ଠି
କରିବା ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ଏବଂ ସେ ହିସାବ
ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧିମ୍ବ ।

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
مَتَىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفْقِدُونَ ۝٦٧

ثُمَّ رُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقُّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿١٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତର ବା ନବି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସେହିଭଳି ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ-ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ-ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପୁରୁଷ ଭିନ୍ନ ହେବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁର ସ୍ତମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହିନି ଚୁମ୍ବନାବଳୀର ଅବସ୍ଥା ଭାବେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ଉତ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନାବଳୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବ । ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଯାଉ (୪ : ୪୭ ଉଦ୍ଧୃତ) ।

୬୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଜନକାରୀ ଓ ଜଳଭାଗୀୟ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ବିନଷ୍ଟ ଭାବରେ ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କ ଯେ ଯଦି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ତେବେ ଆମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ ।”

قُلْ مَنْ يُخَيِّتُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ تَذَكُّوْنَ
تَضَرَّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَنْ أُنْجِيَنَّ مِنْ هَذِهِ لَنْتَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଓ ସଜଳ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତି ; ତଥାପି ତୁମମାନେ ସିକ୍ କରୁଅଛ ।”

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّتُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تُشْكِرُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକରି ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାତା ଦେବାକୁ ସେ ସକ୍ଷମ?” ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ।

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ
فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا
وَيُزَيِّنَ بَعْضَكُمْ لِبَأْسِ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ଏବଂ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْتُ عَلَيْهِكُمْ
بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

୬୮. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପାଇଁ ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅଛି ଓ ତୁମମାନେ ଶାନ୍ତ (ଏହା) ଜାଣି ପାରିବ ।

لِكُلِّ نَبَأٍ مَّسْفُورٌ وَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁବ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାକ୍ରମେ ଅସଂଯତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ଯଦି ସଜ୍ଜନ ତୁମଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦିଏ, ତେବେ ଏହା ସ୍ଵରାଶ ହେବା ପରେ, ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବସ ନାହିଁ ।

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا
يُؤْنِسُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏବଂ ସେ (କୁତାଖା ଲୋକ)ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଉଚ୍ଚରଦାୟା କୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ) ହେବ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ହେବେ ।

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ جُنَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَكَيِّنْ ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଜ୍ଞାତ କୌତୁକ ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଅଛି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଏବଂ କୌଣସି ଆତ୍ମା ଯାହାକି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ସେଥିଲାଗି କାଟକ ତାହା ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବ, ସେଥି ଯୋଗୁଁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ) ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶ ଦିଅ, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିନିମୟରେ ସେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବେ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ପିଇବାକୁ ଉତ୍ତମ ଜଳ (ମିଳିବ) ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଭୁ : ୯

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାକୁ ଡାକିଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଇବା ପରେ କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପରି ପଶ୍ଚାତାପଦ ହୋଇ ଫେରିଯିବୁ ଯାହାକୁ ଖଳ (ଲୋକ)ମାନେ ପ୍ରଳୁପ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ କିଂକର୍ଷବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇପାଏ, ତାହାର ଏପରି (କେତେକ) ସଙ୍ଗୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସମୋଧନ କରି କହନ୍ତି ‘ଆମ ନିକଟକୁ ଆସ, ତାହାହେଲେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇବ’; ତୁମେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ”; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୭୩. ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ନମାଜକୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ପାଠ କର ତଥା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ନିଜର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

وَذُرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ إِلَهُآ وَغَرَضَهُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذُرِّيَّةٌ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ
أُسْلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَىٰ
أَلِيمٍ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٩﴾

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْذُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي
اسْتَفْهَمْتُهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَّا يَخْبُ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اثْبَاتٌ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ
هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا نُسَلِّمُ لِزَيْدِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

وَأَنۢ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَوْتُهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَٰهِي
تُحْشَرُونَ ﴿١١﴾

୭୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚକ୍ର) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁଠିନ ସେ କହିବେ, (ମୋ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏପରି) “ହୋଇଯାଉ”, (ସେହିପରି) ହୋଇଯିବ; ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ (ସତ୍ୟ ଓ) ଅଚଳ ଏବଂ ଯେଉଁଠିନ ବିଚ୍ଛାଳ ଫୁଲ୍ଲା ଯିବ ସେଦିନ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଆଧିପତ୍ୟ ହେବ ; (ସେ) ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ (ଉଭୟ ବିଷୟକୁ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଚକ୍ରକୁ (ଓ) ସୃଷ୍ଟିଦିତ ।

୭୫. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ଦୂରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ତାହାଙ୍କ ପିତା ଆଜରକୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ (କେତେକ) ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ? ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ବର୍ଗର ପଥଦ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ (ଆମର) ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲୁ ଯଦ୍ବାରା (ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ) ସେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୭୭. (ଦିନେ ଏପରି ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ରାତି ଆକ୍ରନ୍ତ ହେଲା, ସେ ଏକ ନଷ୍ଟତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ; (ଏହା ଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସ୍ତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସ୍ତରାମାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ ।”

୭୮. (ତତ୍ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୟୀ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ସତ୍ପତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇ ନ ଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ।”

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
 ١٤٦ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
 يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَن تَخَذُ صَنَامًا مَّا هِيَ
 إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَيَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۝

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ۝

୧. ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ବହୁ ଈଶ୍ବରବାଦରେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ବଦଳାଇବା ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୂଚି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ତାହା ଆୟତ ୭୭-୭୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜେ ଅନ୍ଧାରରେ ବନ୍ଦୀ ବୁଲାଇଥିଲେ ଓ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଧି ବୋଲି ଜଣି ନଥିଲେ, ଅର୍ଥକରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନେ ସେ ଅଜ୍ଞା ଓ ନିରର୍ଥକ ସେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ମୁଖରେ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ବାକ୍ୟମାନ ଛୁଟିଯାଇଛି । ଆୟତ ୭୫-୭୬ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଏକ-ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ବାସ ଘାତନ କରିଥିଲେ ।

୭୯. ଚତୁର୍ଥରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାକୁଲ୍ୟାମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ)? ଏହା ନିଶ୍ଚୟେହରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼;” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ! ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ସେ ବିଷୟରେ ଅସ୍ପୃହ ବୋଧ କରୁଅଛ ।”

୮୦. “ଆମେ ସମସ୍ତ କୃତ୍ରିମ ମାର୍ଗରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୋହୁଁ ।”

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରି ବିକସ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ, (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୁକ୍ତି କରୁଅଛ? ଅଥଚ ସେ ନିଜେ ଆମକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି (ତେବେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ); ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ?”

୮୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ କିପରି ଭୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟକୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ? ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ତୁମର ଯଦି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତେବେ (କହ ଯେ) ଆମ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଅଧିକ ହକ୍ଦାର ଅଟେ?”

୮୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଅନ୍ୟାୟକୁ ମିଶାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି, ଓ ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଗାମୀ ହେବେ ।

فَلَمَّا رَأَى النَّاسُ بَازِعَهُ قَالَ هَذَا رِبِّيُّ هَذَا الْكَبِيرُ
فَلَمَّا أَفْلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٩﴾

إِنِّي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ لِذِي فُطِرَتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

وَحَاجَّاهُ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَقد
هَدِينٌ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ سَرِيرِي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

ଭୂ : ୧୦

୮୪. ଏବଂ ଏହା ଆମ ତରଫରୁ (ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ) ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ଆମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିନ୍ତାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ସମ୍ମାନିତ କଲୁ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ତତ୍ତ୍ୱ(ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ନୁହ, ଓ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଉଦ, ସେଲମାନ, ଅସୁବ, ସୁସୁଫ, ମୁସା ଓ ହାଲୁକଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହିପରି ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୬. ଏବଂ ଜକରିୟା, ଯହିୟା, ଇସା ଓ ଇଲିୟାସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଇସମାଈଲ, ଏସାୟା, ସୁରୁସ ଓ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୮୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନ୍ତର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇଥିଲୁ ।

୮୯. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ପଣ୍ଡା, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସିର୍କ କରିଥା'ନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କର୍ମ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତୁ ।

وَلَيْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٥﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ ۚ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٩﴾
ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهَا مَن يَشَاءُ ۚ مِّن عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ କୃତାନ୍ତ ହଜରତ ଯହିୟାଙ୍କ ସହିତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା । ହଜରତ ଇସହାକ କୃତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଯହିୟା ଇସାଙ୍କ ସଜ୍ଜଣ ଅସ୍ତ୍ରୁତ ଥିଲେ । ସେହିପରି ହଜରତ ଇଲିୟାସଙ୍କ କୃତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବରୁ ଇଲିୟାସଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ହଜରତ ଇସମାଈଲଙ୍କ କୃତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଅନୁସ୍ଥିତ ପାଞ୍ଚାଳ ନବି ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅବସାଦିତ ବା ଯଦିଯଶବ କୃତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇଲିୟାସଙ୍କ ସହିତ ଚୁକନ କରାଯାଏ; ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କ କୃତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ତାଙ୍କର ଓ ହଜରତ ଇସହାକର ପିତାମହଙ୍କୁ ଅନୁସ୍ଥିତ ପିତାମହ ଭାବେ ନିଜର କରାଯାଏ ଓ ହଜରତ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଇସମାଈଲ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ସ'ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବାକୁ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ନବିମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ଆଗପଟ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ଅଥଚ ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ସମସ୍ତଙ୍କ କୃତାନ୍ତ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ଇତିହାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତାଙ୍କୁ କୃତାନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ କୃତାନ୍ତ ଏକତ୍ରତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୯୦. ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ଓ ନରୂପତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରୂପତକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ଅନ୍ୟ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନଙ୍କ) ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯୧. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ ; ଏହାତ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।”

ଭୁ : ୧୧

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ସୁଶ୍ରାବକାର) ଯଥୋଚିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ନ ଥିଲେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ମୁଦା ଆଣିଥିବା (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଉପଦେଶ ଥିଲା ତାହାକୁ କିଏ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା ? ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ରଖୁଅଛ ; ତହିଁରୁ କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହା ଜାଣି ନଥିଲେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ) ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ;” ତତ୍ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଆଲୋଚନାରେ କ୍ଷାନ୍ତ କୌତୁକ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୯୩. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ (ମହାନ୍) ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; (ଏବଂ ଏହା) ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ; (ଏବଂ) ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ବାଣୀ)କୁ ସମର୍ଥନ କରେ ; (ଏବଂ) ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇବ) ଏବଂ ତୁମେ ‘ଉଲ୍ଲୁଲ୍ କରା’

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّاهُمْ أَقْبَدَهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ قُرْآنًا مِّن تَبْدِيلِهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَن سُمِّيَ وَلَا آبَاءُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ

(ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା) ଓ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରଜାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିମାଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସର୍ବଦା ସତେବେଳେ ଥାଆନ୍ତି ।

୯୪. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ କାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ଏହା କହେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଅଥଚ ତାହା ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନାହିଁ ; କିମ୍ବା ସେ କହେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଚନ୍ଦ୍ରରୂପ (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦେଖୁପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ଏହା କହି) ସ୍ୱହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରିବେ ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କର, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସତ୍ୟ (କଥାମାନ) କହୁଥିଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିଲ ।

୯୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ ଯେ ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି (ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ଆମ ନିକଟକୁ ଏକାକୀ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛ ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜ କୃପାରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିଅଛ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ; ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ଛିଣ୍ଡି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୂତତା ସହକାରେ ଯାହାକିଛି କହୁଥିଲ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଅଛି ।

ରୁ : ୧୨

୯୬. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବାକ ଓ ଚାକ୍ଷୁଷକୁ ଅନୁଭୂତ କରାନ୍ତି; ସେ ଜୀବନ୍ତକୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି ଓ ମୃତକୁ ଜୀବନ୍ତଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ତେବେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କିପରି ପୋରିଯାଉଅଛ ?”

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُفْرَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ﴿٩٨﴾ لَقَدْ نَقَطَعَ بَيْنَكُمْ وَصْلَ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿١٠٠﴾

୯୭. ସେ ପ୍ରଜାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରିକୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଣନାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି; ଏହି ନିରୂପଣ ତାହାଙ୍କର, ଯେ ପରାକ୍ରମୀ(ଓ)ସର୍ବଶକ୍ତି ।

୯୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଭୂମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନକ୍ଷତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଭୂମେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ସ୍ଥଳଭାର ଓ ଜଳଭାର ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ଜାଣିପାରିବ; ଆମେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୯୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେ ଭୂମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି; ତତ୍ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର କିପରି ଆମେ ଚନ୍ଦ୍ରାଭା ସକଳ ଉଦ୍ଭିଦର ଅଙ୍କୁରେରୋପନ କରାଉ, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରାଭା ସବୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରାଉ, ଯହିଁରୁ ଆମେ କେଣ୍ଡା (କେଣ୍ଡା) ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଉ ଏବଂ ଖଜୁରି ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ଝୁଲି ପଡ଼ିଥିବା କାଢ଼ି ବାହାର କରାଉ, ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ଏବଂ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନ ଥିବା ଅମ୍ଳର, ଜେରୁନ ଓ ଗଜିମର ଉଦ୍ୟାନମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ) ଫଳ ଧାରଣ କରେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାର ଫଳ ଓ ପରିପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର; ବାସ୍ତବରେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୧୦୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ 'ଜିନ୍ନ' ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାରେ ଓ ଅଜ୍ଞତାବଶତଃ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ପବିତ୍ର, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ସେ ଉତ୍ସ୍ତରେ ।

فَالْقُلُوبِ الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّشَّ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٩٧

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْأَبْحَرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٩٨

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ٩٩

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٠٠

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ١٠١

୧. ଏଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ : (କ) କବର (ଖ) ଇନ୍ଦ୍ର-ସଭାଳ । ସେହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପର ଜଳନ ବା ପରଲୋକ ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୨. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ତମ୍ଭ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀ ନଥିବା ବେଳେ, ତାଙ୍କର ଜିପଟି ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରେ ? ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ସକଳ ବିଷୟର ସ୍ତମ୍ଭ, ପୁତ୍ରରାଁ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

୧୦୪. ଦୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ରହସ୍ୟମୟ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞାତା ।

୧୦୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବସ୍ତୁତଃ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଲୋକ ଆସିପାରିଛି ; ପୁତ୍ରରାଁ ଯେ ଏହାକୁ ବୁଝିଲା, ତାହା ନିଜର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ହେବ ଏବଂ ସେ କୃତ୍ରିମ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତାର ଅନିଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ (ସେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଯିବ) ଓ ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇଅଛ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛ)” ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଆମେ ଖାନବନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବୁ ।

୧୦୭. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହାକିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ।

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٤﴾

لَا تَدْرِيكَ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ وَهُوَ

الْغَيْبِ الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿١٦﴾

وَكَذَلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ନିଜ ବିଦ୍ୟାବଳରେ ବଳାୟାନ୍ତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ ନିଜ କୃପା ବଳରେ ତା'ପାଖରେ ସ୍ଥଳିତ ହେବେ । ଫଳରେ ମାନବ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସି ଦିଅଯିବ ରାହୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବଡ଼ ସୟୋଗ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ସିକ୍ କରନ୍ତି ନାଆଁନ୍ତେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ କରିନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ରୁହ ।

୧୦୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ (ପ୍ରାର୍ଥନାରେ) ଡାକନ୍ତି, (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରସାର କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁ ହୋଇ) ଅସ୍ତ୍ରତାବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଚିରସାର କରିବେ ; ଏହିପରି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଅଛୁ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

୧୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ବୃଦ୍ଧ ଶପଥପୂର୍ବକ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ନିଦର୍ଶନମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂରାଇ ଦେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।”

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛୁ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଇଚ୍ଛା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡି ଦେଛୁ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا يَكُلُ امَّةٌ
عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهَادَ أَيَّامِهِمْ لِيْنِ جَاءَ تَهُمَّ آيَةٌ
يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلِ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ أَوَّلِ
مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

୧. ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିକଟ କରିନେଲେ ତାହା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏପରି ଅକ୍ଷମ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସେମାନେ ଗ୍ରହଣକରି ହେବେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଗତି ଗୁଞ୍ଜଳ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସବୁ ପୂର୍ବରୁ କୁର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବ ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୂରସ୍ଥିତ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକଟିତ ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଅଭିପ୍ରାୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଭାଗ-୮

ଭୂ : ୧୪

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ପ୍ରେରଣ କରୁ ଓ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାକୁ ତଥାପି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧାନ୍ତି ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମାନବ ଓ ଜିନ୍ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କର ଶତ୍ରୁ କରିଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ମନ୍ଦଭାବନା ଜାଗରିତ କରାନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସୁଶୋଭିତ କଥା ଅଟେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ରଚନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୧୯. ଏବଂ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ) ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସନ କରୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ (ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଯେପରି ଏପରି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଥ୍ୟାକୁ) ପସନ୍ଦ କରିବେ ଏବଂ ତତ୍ପରା ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ଉପଲବ୍ଧି କରିବେ ।

وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَهُهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يُوَفُّوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٧﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٨﴾

وَلْيَصْغُرْ إِلَيْهِ أَفْدَهُ الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଉପରେ ସମୟ ସେମାନେ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅଭାବିକ ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଆନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମୃତ ପୁଣ୍ୟବାନୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଗର୍ବର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ସେମାନେ ଅବତାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ଲାଭକରିବେ ସେହି ଜୀବନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ।

୨. 'ଇନ୍' ଓ 'ଜିନ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ୍ ପ୍ରତି ଲୋକମାନେ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ୍ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜାତି ରୂପେ ବରଂ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ । ମନୁଷ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବା ଜନତାକୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନତା ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି ଓ ଜନତା ସହିତ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମିଶି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ରହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜିନ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

୧୧୫. (ତୁମେ କହ), “ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ଯଦିଓ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି” ? ଏବଂ ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ ସହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ, (କାରଣ) ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର କଥାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେବେ ; ସେମାନେ କେବଳ କଳ୍ପନାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ କେବଳ ଅତୁମାନଙ୍କର କଥା କୁହନ୍ତି ।

୧୧୮. ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ସେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୧୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁକୁ ଖାଅ ।

୧୨୦. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ ଖାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିରୁପାୟ ହୋଇଯିବା ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ସମୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଅବୈଧ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ସମସ୍ତ (ବିଷୟ) ବିଶଦ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ (ଲୋକ) ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବରୁ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ଥାଆନ୍ତି ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସାମାଜିକନୀତିଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲସୁପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୧. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତଥା ଗୁପ୍ତ ପାପ (ଉଭୟ) ପରିହାର କର ; ଯେଉଁମାନେ ପାପ ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ ابْنَيْ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُسْتَعِزِّينَ

وَتَنَّتْ كُلُّ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَأِنْ تُطِيعِ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا يَتَّبِعُونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَعْمَى وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

୧୨୨. ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇନାହିଁ ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ ଖାଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଅବ୍ୟାସ୍ତକ (କର୍ମ)। ଏବଂ ସଇତାନ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମନରେ (ଏପରି ଭାବନା) ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ହେବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ମୁସ୍ତାକିବ ହୋଇଯିବ ।

ରୁ : ୧୫

୧୨୩. ଏବଂ କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ଥିଲା, ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କଲୁ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏପରି ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚରଣ କରି ପାରିବ; କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ସେହି ଲୋକ ସହିତ ସମାନ ହେବ ଯାହାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେ ଘନ ଅବକାର ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ିରହି) ଅଛି ଯେଉଁଠାରୁ ସେ କଦାପି ବାହାରୁ ନାହିଁ? ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୨୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନକଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଏରୂପେ ଗତିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମକୁ ଉତ୍ତମ ମନେକରନ୍ତି) ଯାହା ପଂକରେ ସେମାନେ ଏଠାରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସଦୃଶ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନଯାଏ, ଆମେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ;” ଅଲ୍ଲାହ କାହାକୁ ରସୁଲ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ରସୁଲ ହେବ)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ اِسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفٰسِقٌ ۚ وَاِنَّ الشّٰيْطٰنَ لَيُوْحٰوْنَ اِلٰى اَوْلٰىيْهِمْ
لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمْهُمْ اِنَّكُمْ لَشٰرُكُوْنَ ۝

اَوْ مِّنْ كَانَ مَيِّتًا فَاحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا
يَّنْشِئُ بِهٖ فِى النَّارِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ لَيْسَ
بِمَخْرٰجٍ مِنْهَا ۚ كَذٰلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ۝

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ اَلِيْرًا مُّجْرِمٰهَا لِيَكُوْرُوْا
فِيْهَا ۚ وَمَا يَنْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝

وَاِذَا جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا اِنْ تُوْمِنُ حَتّٰى تُوْتٰى
مِثْلَ مَا اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۚ اَلَمْ نَعْلَمْ حَيْثُ يَجْعَلُ

୧. ଯେଉଁ ପଶୁ ପୁତୁଷ ମଣିଆଏ ବା ଯାହାକୁ ମରାଯାଇ ବେଳେ ତା'ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ତାହାକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ କାହିଁକି ବାରଣ କରାଯାଇଛି ସେ ବିଷୟ ଏଠାରେ ବୁଝାଉ ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କୌଣସି ଜୀବକୁ ମାରିବେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଏକ ପବିତ୍ରକାରୀ ସ୍ଥାନର ପକ୍ଷୀ, ପଂକରେ ତା'ମନରୁ ଜୀବହତ୍ୟା କରିତ ତୁଣ୍ଡରୁ ଦୂର ହୁଏ ।

୨. ଏହା ଅତ୍ୟାଚାର ରୂପେ କାରଣ ଅପରାଧର ପ୍ରାକାଶିତ ପରିଣାମ ଏହି ଯେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମେ ଶୋଇନାହିଁ କଣ୍ଠ: ପଡ଼େ । ଏହା ହିଁ ସ୍ୱାକୃଷ୍ଟିକ ପରିଣାମ, ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ କାହାରି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯୋଗ୍ୟ ଓ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ତାହା ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ନେଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଲାଞ୍ଜନା ଓ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ ।

رِسَالَتَهُ سُبُيْنُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٨﴾

୧୨୬. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ପତ୍ତପଥ ଦର୍ଶାଇବା ଲାଗି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଇସଲାମ ପ୍ରତି ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଉନ୍ମୁଳୁ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ କୃପଥଗାମୀ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି; ସତେ ଯେପରିକି ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆରୋହଣ କରୁଛି; ଏହିପରି ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ।

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଏହାହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳପଥ; ଆମେ ଉପଦେଶଗ୍ରାହୀ ସଞ୍ଜବାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿٢٠﴾

୧୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାନ୍ତିର ନିବାସ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥି ସକାଶେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

୧୨୯. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଓ କହିବେ), “ହେ ଜିନୁ ଗୋଷ୍ଠୀ! ତୁମେମାନେ ଜନସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ନିଜର ଦଳଭୁକ୍ତ କରିଅଛ” ; ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଚାଚା ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ, ଯାହା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ”, ସେ କହିବେ, “ନରକାଗ୍ନି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ”, ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟଥା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତତ୍ତ୍ୱଶ୍ଚ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جِبَعًا يَنْعَثَرُ الْجِنُّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِنْ الْإِنْسِ رَبِّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କରି ଦେଉ ।

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٣﴾

ରୁ : ୧୭

୧୩୧. ହେ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାସନାରେ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଥିଲେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂଗ୍ରାମରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ”, ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ସେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପହାସନାଙ୍କ ପ୍ରେରଣ) ଏଥି ସକାଶେ କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ତା'ର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପାଇଁ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ (ବିଭିନ୍ନ) ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଅପରିଷ୍କାତ ରୁହନ୍ତି ।

୧୩୪. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ଓ ସେ) କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ସେ ରକ୍ଷାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ୍ୟ ଘଟିବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଆମଙ୍କୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

يَعْتَصِمَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يُفَضِّلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَوَّزْتَهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٣١﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
أَهْلَهَا غُفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنتَ شَاكِرٌ
فِي ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأَبْئُورَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନବିଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ନକରି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ନଦେଇ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ । ବହୁଗୁଣ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱ ନ କରି ତଥା ମାନବ ସମାଜକୁ ସାବଧାନ ନ କରାଇ ଅସୁବିଧାର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ଅସୁବିଧା ପ୍ରଥମେ ନବି ବା ସଂସାରକ ପକ୍ଷରୁ ଥାଏ । ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇବା ଦେଉଥିଲେ ଓ ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ କରୁଥିଲେ ।

୧୩୬. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ;” ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଅବରତ ହେବ ଯେ ଏହି ବାସ୍ତବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସଂସାର) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶେଷ ପରିଣାମ କାହା ସପକ୍ଷରେ ହେବ ; ବସ୍ତୁତଃ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (କଦାପି) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୩୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଶବ୍ଦ୍ୟ ବା ପଶୁମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ କହନ୍ତି, “ଏତିକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏତିକି ଆମମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ” ; ତା’ପରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ସୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭ୍ରାନ୍ତିମୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ହତ୍ୟାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭଙ୍କ ଅମ୍ଭଙ୍କ ପଶୁ ଓ ଶବ୍ଦ୍ୟ (ଖୋଇବା) ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟେ ; ତାହାକୁ କେବଳ ସେ ହିଁ ଖାଇବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ କହିବୁ” ; ଏବଂ (କେହି) “କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ପୁଷ୍ପ (ପରିବହନ ପାଇଁ) ଅବୈଧ କରାହୋଇଅଛି ;” ଏବଂ କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବେଧ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏହା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରତି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ସଦୃଶ ; ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

قُلْ يَقَوْمِ اعْبُدُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِنَّا ذُرًّا مِّنَ الْحَرْثِ ۖ وَالْأَنْعَامُ نَجِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِيعِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُزِدُوهُمْ وِلْيَةً لِّبَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ بِرِيعِهِمْ ۖ وَالْأَنْعَامُ حُرِّمَتْ طَهُورُهَا ۖ وَالْأَنْعَامُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَجْحَدُ بِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

୧୪୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯାହା କିଛି ସେହି ପଶୁମାନଙ୍କ ଉଦରରେ ଅଛି, ତାହା କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାହୋଇଛି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ମୃତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏଥିରେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ଅଂଶଦାର ହେବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି (ଅମୃତକ) ଉକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ମନେରଖ ଯେ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।

୧୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ଥିତା ବଶତଃ ନିର୍ବୋଧ୍ୟ ପରି ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ବୋଧାତ୍ମକ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୭

୧୪୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ହିଁ ରଜ୍ଜା ଆଶ୍ଚିତ ଓ ରଜ୍ଜା ବିହୀନ ଉଦ୍ୟାନମାନ ତଥା ଖଜୁରି ଓ କ୍ଷେତରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଫଳ ଏବଂ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ସାତୁଣ୍ୟ ଥିବା ଓ ସାତୁଣ୍ୟ ନ ଥିବା କ'ଣକୁ ଓ ଡାକିଲି ଗୁଣ୍ଠି କରିଅଛନ୍ତି ; ଯେବେ ଏହା ଫଳଧାରଣ କରେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଫଳ ଖାଅ, ଏବଂ ଅମଳ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର) ପ୍ରାର୍ପଣ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୩. ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତୁ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେତେକ) ଭାରବାହୀ ଅଛନ୍ତି ଓ (କେତେକ) କ୍ଷୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତୁ ଖାଅ, ଏବଂ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِلَّذِينَ كُفِرُوا وَمَحْزَمٌ عَلَيْنَا وَإِنْ يَكُنْ مَبِيتَهُ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفِهِمْ إِنَّهُ يَخْلِكُ مَا يُخْلِكُ ۝

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَزَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوسَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوسَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ وَاتَّقُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِ مَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରିତ୍ରାଣ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

୧୪୪. (ସେ) ଆଠ ହଜୁ ପୁଣି କରିଅଛନ୍ତି, ମୋର ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି, ତେଣୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପେଣ୍ଡୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପେଣ୍ଡୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପେଣ୍ଡୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅବିଧି କରିଛନ୍ତି? ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହାହେଲେ କୌଣସି ଖାନ ଉପରେ ଭିତ୍ତିକରି ମୋତେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ କରାଅ ।”

ثُمَّ نَبَّيْنَا أَزْوَاجَ مِنَ الضَّالِّينَ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَعْرِ اثْنَيْنِ قُلْ لَّا تَزْكِيَنَّ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا الذَّكَرَيْنِ حَزْمٌ أَمَّا الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبَّيْتُ بِعِلْمٍ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

୧୪୫. ଏବଂ (ସେ) ଓଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଏବଂ ଗୋରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି (ପୁଣି କରିଅଛନ୍ତି), ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “କ’ଣ ସେ (ଅଲୁଷ୍ଟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପେଣ୍ଡୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପେଣ୍ଡୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପେଣ୍ଡୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅବିଧି କରିଅଛନ୍ତି?” (କୁହ) “ଯେତେବେଳେ ଅଲୁଷ୍ଟ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ଏ ସଂସ୍ଥାରେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କ’ଣ ଗୁମାସ୍ତା (ସେତେବେଳେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ? (ଯଦି ନ ଥିଲ) ତେବେ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଏଥି ସକଳ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଯଦ୍ବାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନା ଖାନରେ ବିପଥଗାମୀ କରିଦେବ ?” ବାସ୍ତବରେ ଅଲୁଷ୍ଟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ لَّا تَزْكِيَنَّ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا الذَّكَرَيْنِ حَزْمٌ أَمَّا الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِيهِدًا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ يَفْعَلُ بَغْيًا عِلْمٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

ଭ: ୧୮

୧୪୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯାହା କିଛି ଆମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ମୃତ ବା ପ୍ରବହମାନ ଉକ୍ତ ବା ଶୁକର ମାଂସ ବ୍ୟତୀତ ଭକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଧି କରାଯାଇଥିବାର ଆମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ଅଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା କଳୁଷିତ ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଧି କରାଯାଇଛି) ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବସ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କର ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ବା ବିଦ୍ରୋହୀ ନ ହୋଇ (ଏହା ଖାଇବାକୁ) ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ لَّا أُجِدُّ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَحْزُومًا عَلَى طَائِعٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ ଯାହା କିଛି ବିଧି ସିର କରାଯାଇଛି ଯଦି ତାହା ଦେଖିଲେ ଉପକାମ ହୁଏ ନାହିଁ ତେବେ କାରକରକ୍ଷଣ ଅନ୍ତରା ପକ୍ଷ ଯେଉଁକି ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ସେହିକି ଖାଇବାକୁ ହେବ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଦୂଷିତ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ଇହ୍‌ରାଫାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନଷ୍ଟକୁ (ଶିକାରୀ) ପଶୁକୁ ଅବୈଧ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋରୁ ଓ (ଛେଳି) ମେଷାଙ୍କର ଯେଉଁ ଚର୍ବି ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ବା ଅନ୍ତ ଉପରେ ବା ଅସ୍ଥି ସହିତ ଲାଗି ରହିଥାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଚର୍ବିକୁ ଅବୈଧ କରିଥିଲୁ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତା ପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟୁ ।

୧୪୮. ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅସୀମ କରୁଣାମୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସ୍ମୃତ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୪୯. ମୁସ୍‌ବିକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ “ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ ପିତାମହମାନେ (କେବଳ) ସିର୍କ କରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆମେମାନେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅବୈଧ କରି ନଥାନ୍ତୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଆମର ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଥିଲେ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ନିରୁତର କରାଇବା ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବ ? ତୁମେମାନେ (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅନୁସରଣ କରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଅଟକଳ କରି କହୁଅଛ ।”

୧୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଧାନ କଥାକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ଅଲ୍ଲାହ ଠାରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥଚାରୀ କରାନ୍ତେ ।”

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَلَلْتَ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٧﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ خُذْ أَقْوَامًا بِأَسْمَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ قَلِيلٌ مِّنْ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକାରୀ ପଶୁ ।

୨. ଏ ଶ୍ଳୋକରେ ବାଇବେଲର ଲେଖ. ୩ : ୧୪-୧୭ ଓ ୭ : ୨୩ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ।

୧୫୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପେଶ୍ କର ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୂଳ ଅମୂଳ ବସ୍ତୁକୁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି”; ତା’ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏଭଳି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମିଶି) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମତ) ଅଭିଳାଷକୁ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ ।

ରୁ : ୧୯

୧୫୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆସ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯାହା ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ;” (ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅଟେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବା ଗୁପ୍ତ କୁକାର୍ଯ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁହ ଯେଉଁ ଜୀବହତ୍ୟାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି (ଆଜ୍ଞା କିମ୍ବା ସରିୟତର) ଅନୁମତି ବିନା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲୁହ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବିନୀ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ (କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହେବ ।

୧୫୩. “ଏବଂ (ଏହି ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ) ଅନାଥମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ହିତକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ଆମେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାହାର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଗୁଡ଼ିତ ଭାର ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କିଛି କୁହ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କୁହ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବିନୀ-ପୂର୍ବକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।”

قُلْ هَلَمْ شَهِدَ أَكْثَرُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيهِمْ يَغْدِلُونَ ﴿١٩﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزْقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَيْثِ وَالْزَّكَاةَ وَالْقَسْطَ لَا تُكْفِرُوا بِنَفْسٍ إِلَّا وَسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا وَكُنتُمْ كَانُوا قُرْبَىٰ وَيَعْهَدُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

୧୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାହିଁ ଆମର ସରଳପଥ : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବେ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଏଥି ସକାଶେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୧୫୫. ଯେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାହା ପ୍ରତି ଆମର କୃପାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ତଥା ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

ରୁ : ୨୦

୧୫୬. ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁ ହୁଅ ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ।

୧୫୭. କାଳେ ତୁମେମାନେ କହିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କେବଳ ଦୁଇଗୋଟି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ପଢୁଥିଲେ ଆମେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ।

୧୫୮. ଅଥବା କାଳେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କହିବ ଯେ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ସରଳ ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆସୁଛୁ ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ, ସରଳ ପଥ ତଥା କରୁଣା ଆସିଅଛି ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ (ମନେରଖ) ଯେ ଅଲୁଖର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଓ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ତାକୁ କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ? ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ନିବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذُِكْرٌ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٦﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ يُوَفُّونَ ﴿١٥٧﴾

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٨﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٩﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ عَنْهَا سَبِّحُ الَّذِي يُصَدِّقُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَدَابِ بِمَا كَانُوا يَصَدِّقُونَ ﴿١٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଫିଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ମୁସ୍ତଫିକମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଏହିପରି ଧାରଣା କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ଯାହା ନିଜେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୋଟାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଓ ନିଜେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଆଣି ନ ଥିଲେ । (ମାଥୁରା ୫ : ୧୭ ଶ୍ଳୋକ) । ତେଣୁ ଇସ୍ଲାମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ।

୧୫୯. ସେମାନେ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସନ୍ତୁ ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆସନ୍ତୁ ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ; ଯେଉଁଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ସେଦିନ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥିବ ବା ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ କୁହ, "ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أُمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୬୦. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି; ପୁଣି ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا أَنتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّا أَمَرُهُمْ إِلَى اللَّهِ تَوَكَّلْهُمْ إِنَّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାର ଦଶଗୁଣ ପାଇଁ ହକ୍ଦାର ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେତିକି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

୧୬୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମକୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଧର୍ମ; ଏବଂ ସେ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।"

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمَةٍ دِينًا قَبِيلًا هَلْهُ إِلَّا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٢﴾

୧୬୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମର ନମାଜ୍ ଏବଂ ଆମର ତ୍ୟାଗ ତଥା ଆମର ଜୀବନ ଓ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।"

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

୧୬୪. "(ଏବଂ) ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଆହୋଇଛି ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଆକ୍ଷାବହ ଅଛୁ ।"

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٤﴾

୧୬୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ଅଲୁଖିକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଚଳାଇ କରିବୁ ; ଅଥଚ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?” ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରେ ସେ ତାହାର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରେ ; ଏବଂ ଜଣେ ଭାରବାହକ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ) ; ଏହା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

قُلْ اَعَيَّرَ اللّٰهُ اٰتِنِيْ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلٰی نَفْسِهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اٰخَرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٥﴾

୧୬୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଶାନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَكُمْ خٰلِفَیْ اِلَآءِیْ وَرَّعَ بَعْضُكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَّبُوْكُمْ فِیْ مَا اٰتٰكُمْ اِنْ رَبَّکُمْ لَیَّۤسَّرُ لَیْسَۤیۡعَ الْعِقَابِ وَاِنَّهٗ لَعَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿٦٦﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମତବାଦକୁ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିବା ପକ୍ଷେ ସତେ ସତେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ, ଏ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ସହକାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ସକଳେ ଯାଶୁକର ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ପାଧନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନମ୍ଭେ ଏହି ଆୟତକୁ ଭିତ୍ତିକରି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଥିଆନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଯାଶୁ ହିଁ ନିଷ୍ପାଦ ଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଭାରବାହକର ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ବରଂ ସେ ଅଲୁଖିକ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ । ଯାଶୁ ଅଲୁଖିକ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା ଓ ନିଜେ ନିଷ୍ପାଦ ନଥିବା ପରସ୍ପରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି । ଭିତ୍ତିକ ୧୮ : ୧୯, ମାୟା ୧୯ : ୧୭ ଓ ମାର୍କ ୧୦ : ୧୮ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ଅନ୍ତ-ଏ ସେ ନିଜେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକର୍ତ୍ତା ହେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الْأَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଆରାଫ

(ଏହି ପୁରାଣ ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ : ଯେଉଁଠି ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠା ୨୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟ ୩ ଟଙ୍କା ବୁକ୍ସ
ପ୍ରତି ୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅରୁଣ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

୨. ଅଜିତ୍-କାମ୍-ମିତ୍-ସ୍ବାଦ ।

୩. (ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ମହାନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହା) ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; (ତୁମେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିନାହିଁ) ସ୍ମରଣଂ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଏହା ଡାଢ଼ା କୋଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ପୃଷ୍ଠି ନ ହେଉ; (ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସାରକ ।

୪. ରୂମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ରୂମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ରୂମୋମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ।

୫. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଥିଲା ଯାହାକୁ ଆମେ ଧ୍ୟାନ କରିଥିଲୁ ; ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ନିଦ୍ରା ଥିବା ବେଳେ ବା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

النص ٢

كُتِبَٰهُ اَنْزَلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ وَاذْكُرِ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَهُكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥﴾

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَهُمْ مَالٌ بَاطِلٌ لَا يَسْعَوْنَ فِيهِ بِغَيْرِ مَقْدُورٍ ۝

୧. ପ୍ରଥମ ଟିକିଗୋଟି ଅକ୍ଷର ପାଇଁ ୨ : ୨ର ଟାଙ୍କା ଦେଖାଯାଏ । ଚତୁର୍ଥ ଅକ୍ଷର 'ପ୍ଲାଟ୍' ପାଇଁକି (ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାରୀ) ଟାଙ୍କା ବଦଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏପରେ 'ପ୍ଲାଟ୍' ଅର୍ଥ ଆମେ ଗ୍ରହଣକରିବା । ଆମେ ଯାହାକିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେବାପ୍ରଶ୍ନ ଚାହାଁ ପଚାଁ ଗତରେ ଆଧାରିତ । କିନ୍ତୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ମତରେ 'ପ୍ଲାଟ୍'ର ଅର୍ଥ ଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଅଛୁ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟକସ୍ତୁର ଅଭିଧାନ କଲେ ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦେବା କାରଣ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟାବଳ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଉଅବା ବେଳେ ଚାହାଁ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) 'ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ' କହିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ ।

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْأَارًا أَنْ قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରହୁଛି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ଓ ରହୁଛମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ।

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑦

୮. ତା'ପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସ୍ଥାନପ୍ରାପକ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ, କାରଣ ଆମେ କେବେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲୁ (ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲୁ) ।

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِهِ وَمَا كُنَّا عَائِينَ ⑧

୯. ଏବଂ ସେ (କୟାମତ) ଦିନ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଓଜନ କରାଯିବା ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ଅଧିକ ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ସଫଳ ହେବେ ।

وَالْوِزَنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑨

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ହାଲୁକା ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ (ବିଭିନ୍ନ) ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉ ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ
فَلَيْلًا مَا تَشْكُرُونَ ⑪

ଭୂ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୁଣି କରିଥିଲୁ ; ଏହାପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସମ୍ବୃତ) ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ, ତତ୍ପରେ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ଆଦମଙ୍କର ଆଶ୍ୱାବହ ହୁଅ", ଏବଂ ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେବତୃତମାନେ ଆଶ୍ୱାବହ ହେଲେ ; ସେ (ଲବଲିସ) ଆଶ୍ୱାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା ।

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لَادَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ⑫

୧୩. (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ସିଦ୍ଦିକା କରିବାପାଇଁ କିଏ ତୁମକୁ ବାରଣ କଲା ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ, ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ରଖିଅଛ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଓଦାମାଟିର ଗୁଣ ରଖିଅଛ ।”

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَجِدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝

୧୪. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆ; ଯେହେତୁ ତୋ’ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ୍ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ତୁ ଏଠାରେ ରହି କରିବୁ; ସୁତରାଂ (ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଆ; ତୁ ଅଧମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخُذْ
إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ۝

୧୫. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା !) ମୋତେ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବେ ।”

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

୧୬. ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ତୋତେ (ନିଜ କହିବା ଅନୁସାରେ) ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।”

قَالَ إِنَّكَ مِنَ النَّظَرِينَ ۝

୧୭. ସେ କହିଲା, “ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପ୍ତା କରିବି ।”

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ۝

୧୮. “ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଚାହାଣି ପଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବାମପଟୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବି, ଫଳରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି” ଏବଂ ତୁମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞ ପାଳନ ନାହିଁ ।”

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ۝

୧. ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସତ କିନ୍ତୁ ସେବେ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିପତି କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଦେଶର ପରିସରକୁକୁ ହୁଅନ୍ତି । ପଚରି କୋରାନ୍ତର ଏପରି ଅନେକ ସ୍ଥଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲାହ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି : ଯେବେ ତୁମ ଜୀବନକାଳରେ ତୁମ ପିତାମାତା ତୁମ୍ଭଙ୍କ ସ୍ଥାନେ ଉପନୀତ ହେବେ ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅନନ୍ତ ଥିଲେ ତେଣୁ ଏ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

୨. ଯେପରି ଓଡ଼ା ମାଟିକୁ ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ଦା ଆକାର ଦିଆଯାଇ ଉଠେ ସେହିପରି ମଣିଷର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନରେ କରାଯାଇପାରେ । ମଣିଷ ଇଲା କଲେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧୀନ ଓ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କରାଯିବ କହିଲା : ଯେହେତୁ ମୋ ଭିତରେ ତୁମେ ଅଗ୍ନିର ସ୍ୱାଦ ରଖିଅଛ ତେଣୁ ମୁଁ ଜାହାନ୍ନି ଅଧୀନରେ ରହିପାରିବି ନାହିଁ କି ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ । ମଣିଷର ପୃଷ୍ଠ ମାଟିରୁ ଓ ସରତାଳର ପୃଷ୍ଠ ଅଗ୍ନିରୁ, ଏପରି କହିବା ଏହି ଅସ୍ଥରର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଚଳାଇ ନିଏ । ଅଧର ସରତାଳର ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ଅନୁରୂପ ଉପାଦାନ ଥିବାରୁ ସେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।

୩. ଏଠାରେ କର୍ମାତ୍ମକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ହୁଅନ୍ତୁ ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତେଜନତା ଉତ୍ତେଜ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ।

୪. ଏଠାରେ ସରତାଳରୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ହୁଅନ୍ତୁ ବରଂ ସରତାଳ ନିଜେ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ ହୋଇଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ।

୧୯. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଲାଞ୍ଛିତ ଓ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ବାହାରି ଯାଆ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେ ତୋର ଅନୁଚିତ ହେବ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନରକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ।”

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُورًا مَدْعُورًا لَّنْ تَبْعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلَأْنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْبَعِينَ ⑨

୨୦. ଏବଂ ହେ ଆଦମ! “ତୁମେ ଓ ତୁମର ପୁତ୍ରା ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସକର ଏବଂ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ସେଠାରୁ ଖାଅ; କିନ୍ତୁ ଏହି (ନିଷିଦ୍ଧ) ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ ।”

وَيَا دَاوُدُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ كُلَّا مِمَّنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ⑩

୨୧. ତା’ପରେ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା, ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନୟନରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର୍ବଳତାପର ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁକ୍କାୟିତ ରଖା ଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେଇ, ଏବଂ ସେ କହିଲା, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥିସକଳିଣ ଏହି ବୃକ୍ଷରୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ ତୁମେ ତୁହେଁ ଦେବଦୂତ ହୋଇଯିବ ବା ଅମର ହୋଇଯିବ ।”

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبْدِي لَهُمَا مَا وُورَى
عَنْهُمَا مِنْ سَاوَاهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ⑪

୨୨. ଏବଂ ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କର ହିତାକାଂକ୍ଷା ଅଟେ ।”

وَقَاَسَّهَمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ⑫

୧. ଏହି ଅଂଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ବିଧାନ ବା ଶରିୟତର ସ୍ତମ୍ଭ ଲିଖି ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ । ତେଣୁ ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କେବଳ ସେହିପ୍ରକାର ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ।

୨. ‘ନିଷିଦ୍ଧ’ର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ଆଦେଶ ଯାହାରେ କେତେକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଦମଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଉଲ୍ଲେଖ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋଶାଳରେ ଅନ୍ୟର ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତମ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷରୁ ମଦ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଦୂରୀକରଣ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ମଦକାରୀ ସବୁ ନିକଟୁ ଉତ୍ତମାକର୍ଷଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତତ୍ତ୍ଵାବଳୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିକଟୁ ଉତ୍ତମାକର୍ଷଣ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶ । ଉତ୍ତର ଆଦମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୩. ଅସଦ୍ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ସର୍ବନାଶ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସେହିପ୍ରକାର ‘ନିକଟରେ ତା’ ଦେଖି ବୃକ୍ଷର ପରିପ୍ରକାଶ କରେ ।

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ମଣିଷକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପର୍କ ନ କଲେ ହିଁ ସେ ଉଚ୍ଚତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ବୋଲି ଅସଦ୍ ବିଷୟ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମାକର୍ଷଣ କରେ । ଯଦି ତେଣୁ କରେ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ ନ କଲେ ସେ ସୁଖରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯଦି ଲାଜ ନିଏ ସେ ଉଚ୍ଚତ୍ତମ ସେ ସେ ଲାଜ ନ ନେଇ ତା’ର ଉଚ୍ଚତ୍ତମ ସମ୍ପଦ କୁହେଁ କି ସେ ଧନବାନ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିଥାଏ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ କରି ସେ ଅଧିକ ଦିନ ଏହି ସଂସାରରେ ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବ ।

୨୩. ସୁତରାଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ସୁସ୍ଥାନକୁ ଅଧଃପତିତ କରାଇଲା; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହିଁ ଉଠି (ନିଷିଦ୍ଧ) ବୃକ୍ଷକୁ (କିଛି) ଆସ୍ଥାଦାନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ବୈଭୃଷ୍ଣର ଶୁଷ୍କତା ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ? ଏବଂ କ'ଣ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସଜ୍ଜତାନ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ?”

فَدَلَّاهُمَا يَغْرُورًا فَلَمَّا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا وَطِيفًا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَسْرَيِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ସେ ଦୁହିଁ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَنْفُرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରକାଳଙ୍କ ମତରେ ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସମାଜର ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ । ସେମାନେ କହନ୍ତି: ଯେତେବେଳେ ଆଦମଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀବଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଲେ ଓ କେତେକ ଦୁର୍ବଳମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀକୁ ନେଇ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁଣି ଥରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ଓ ସଂଗଠିତ କଲେ । ମତ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକଙ୍କୁ ସରତାନ କୁହାଯାଏ । ଏଠାରେ ଯିଏ ଆଦମଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲା ସେ କୌଣସି ଅତ୍ୟୁଷ୍ଣ ଗୁରୁତ୍ଵେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଉତ୍ତମାଂସରେ ଗଢ଼ା ସଜ୍ଜତାନ ରୂପଧାରୀ ଦୁଃ ମାନବ । ବସ୍ତ୍ରତଃ ତା’ ଠାରୁ ଓ ତା’ର ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆଦମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଦମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତା’ ସତରଣର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ କେତେକ ଟାକାକାର ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପତ୍ର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଓରକର ଅର୍ଥ ଗୁଣ୍ଡଣ ବା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ । ଯେତେ ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଥାଏ ସେତେ-ବେଳେ ତା’ ବିବେକ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରେ, ତା’ର ଦୁର୍ବଳତା ସଂପର୍କରେ ତତ୍ତ୍ଵାବଳୀ ଦିଏ ଓ ତାକୁ ବୁଝାଇଦିଏ ଯେ ସେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେବା ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତାର କୌଣସି ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ସେତେବେଳେ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ବୁଝି ପାରେ ଏବଂ ସେ ସ୍ପର୍ଶର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥତଃ ଯେଉଁ କର୍ମ କରି କରେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗାବାସ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ସେହି କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ନିଜ ପାପକୁ ଯୋଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ସେ ପଶୁଚରାମ୍ଭାବ କରି ନିଜ ପାପ କ୍ଷାମ୍ଭାବ କରିଥାଏ । ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ହାବ୍ଲାଙ୍କ ଶେଷରେ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ସରକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଯୋଡ଼େଇ ହୋଇଯିବ ।

୨. ଏଠାରେ ପାପମାନଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବା ବ୍ୟାଞ୍ଜକାଂଶ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି କି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ କଳା ଓ ସ୍ଥାନି ଉତ୍ପେକ ହେଉଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର ସର୍ବସ୍ୱଭାବ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଥିଲେ ତାହା ସର୍ବଥା ସତ୍ୟ ଓ ଯାହାକିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛି ତାହା ଅନୁଚିତ ଅଟେ; ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସେ ବିନୟପୂର୍ବକ ଉପାସନା ଓ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଗତ ହେବ ଓ ପରିଶେଷରେ ଅନୁକ୍ରମେ ଅପାରକୃପା ହାସଲ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବ ।

୨୫. (ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ଏବଂ କିଛି ଜାଳ ପାଇଁ (ତହିଁରେ) ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଦୁଯୋଗ ଦିଆ ଯିବ ।”

୨୬. (ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିତ ରହିବ ଓ ଏହିଠାରେ ତୁମେମାନେ ମରିବ, ଏବଂ ପୁଣି ଏହି ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରାଯିବ ।”

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَفْتَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ②

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ③

ରୁ : ୩

୨୭. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବସ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତାକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ଓ ଶୁଶୋଭିତ କରିବ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାବୁତା ଗୁପ୍ତକ ବସ୍ତ୍ର ପରୋକ୍ଷ୍ୟ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଆଦେଶ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବ ।

يٰۤأَيُّهَا آدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُؤْوِي سَوَاتِمَكَ
وَرِيثًا وَبِئْسَ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ④

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସଜ୍ଜାମାନ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଯେତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କେବଳ ଜଣାଯିବ ଯେ ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଥମ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଏଠାରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଭବିଷ୍ୟ ଓ ତା'ର ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଜ୍ଜା ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ମନୁଷ୍ୟ, ନାରୀ ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟର ଅନୁଗାମୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଏହିଠାରେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ । ଅତଏବ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ।

୩. ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାର ବାହାରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିୟ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଏକେତ ଏହି ଆୟତ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ବା ସେ ଦୁହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିୟ ତଥା ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଜୁହାସ୍ ଯେ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ଆସିବା ଜାବନ ବ୍ୟତିତ କରିବେ, ଏଠାରେ ପ୍ରୋଫାୟିବେ ବା ପ୍ରୋଫା ଯିବେ ଓ ଏହି ସଂସାରକୁ ଦୁର୍ଲଭ କରିବେ ହୋଇ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବେ ।

୪. ‘ଅନୁଭବନା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅବତରଣ କରାଯାଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ପୃଷ୍ଠି କରିବା’ ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । (୫୭ : ୨୬ ଓ ୨୫ : ୧୧ ଭୂଷ୍ୟ)

୨୮. ହେ ଆଦମ୍‌ଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ସଜ୍ଜାନ୍ତ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ବୈଦିକ୍ଷ୍ଣବ ବିଚାରିତ କରାଇଥିଲା ସେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ) ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ନ କରୁ ; ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିକ୍ଷର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇ ସେ (ସଜ୍ଜାନ୍ତ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବସ୍ତ କରାଇଥିଲା ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନଗ୍ନତା ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେବ ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଓ ତାହାର ସ୍ୱଜ୍ଞାତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମେ ସଜ୍ଜାନ୍ତଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ର କରିଅଛୁ ।

يٰٓبَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰدَمَ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَاتِهِمَا اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَفِيْهِ لَمِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَّاءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିବାର ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥି ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,” (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ କେବେ ହେଁ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିଷୟ ମିଥ୍ୟାରେ କହୁଅଛୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ?”

وَ اِذَا فَعَلُوْا فَاِجْشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْنَا اٰبَاءَنَا
وَاللّٰهُ اَمْرًاۢ بِهٖمَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَۃِ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ତୁମେ) କୁହ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନ୍ୟାୟ (କରିବ) ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ ‘ନ୍ୟାୟ’ର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ)ରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଠିକ୍ କରିନିଅ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ମନେକରି ତାହାଙ୍କୁ ଡାକ ; ଯେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେହିପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

قُلْ اَمْرًاۢ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ وَاَتَّبِعُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ هٗ كَبَدَّلَ اٰلَكُمْ
نَعُوْذُوْنَ ﴿٣٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜାନ୍ତର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ସଂସାରରେ ଚକ୍ରରତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର କୁସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନା ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିକିନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଭାଜି ଦେଇ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ, ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବେ । ସଜ୍ଜାନ୍ତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଜାଣିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱରୂପକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସଜ୍ଜାନ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୌଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଚୋଟିଏ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଅସ୍ତ୍ରପର ହେଲେ ସର୍ବସାଧାରଣର ବିଜୟ ମନ୍ତ୍ର ହେବା ସହଜ । କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ ଯଦୃଞ୍ଚନ ଓ ଅସାଧାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୌଡ଼ରେ ହାରି ଯାଆନ୍ତି । ଅତଏବ ଏ ସକାଳ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷ ନଦେଇ ସ୍ୱପ୍ନେ ନିଜକୁ ଦୋଷ ଦେବା ବିଧେୟ । ତେଣୁ ଜଣେ ନିଜକୁ ସଜ୍ଜାନ୍ତର କୁସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନାକୁ ମୁକ୍ତ ରଖିପାରିଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନେ ଯେଉଁ ବିବାହ ଉପରେ ଥିଲେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିବାହ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ । କରଣ ତୁମେମାନେ ନିଜ କୁଟି ବିଧ୍ୟାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

୩୧. ସେ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ପାଇଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସାତ୍ତ୍ୱିକତାକୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ପାମୟରେ ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଧାରଣ କର (ଓ ମନ ନିର୍ମଳ କର) ; , ଏବଂ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନ କର ; ଏବଂ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପଦସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ନାହିଁ ।

يٰٓبَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

ଭୁ : ୪

୩୩. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ସେହିପରି ଜାବିକା ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ଅବୈଧ କରିଅଛି ?” (ତୁମେ) କୁହ, “ଏହା ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ରହିଅଛି ତଥା କୟାମତ ଦିବସ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ହେବ ; ଏହିପରି ଆମେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାନବତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଦୁହସ୍ତ ଓ ଚିତ୍ରାଧାରକୁ ଶୁଦ୍ଧକର ତଥା ନିଜ ଶରୀର ଓ ପରିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ଓ ପବିତ୍ର କର ।

୨. ମସଜିଦ୍ ସହିତ ଯାମାୟା ଓ ଅପବ୍ୟୟ ସଂସ୍କୃତି ବିଷୟର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତଥାପି ମସଜିଦ୍ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ କାହିଁକି ସେ ଯାମାୟା ଓ ଅପବ୍ୟୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ସେଥିପାଇଁ ମନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ହୁଏ । ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସେ ଭୋଜନ ଶରୀର ଉପରେ ସ୍ଥାବର ପକାଇଥାଏ । ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଯୋଗୀ କର୍ମ ପାଇଁ ଉପାସନା ଦୁଇୋଟି ଦେଇଥାଏ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶରୀର, ଆତ୍ମା ଓ ଉପାସନା ପରସ୍ପର ସହିତ ଗଭୀର ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କ । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ସେ ଯଥାର୍ଥ୍ୟ ନମାଜ ପଢ଼ି କର ବାହାରେରେ ପୃଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରିୟ ସାମ୍ବେଦନ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଶିଖା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଯାମାୟାରେ ଅପବ୍ୟୟ ବା ଅବୈଧତାପାତ୍ର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ ।

୩. କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମତରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଦାପି ଉର୍ବେକ୍ତୁଷ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ସେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ବୈଧ ଅଟେ । ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀମାନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଛଦ-ଛତାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମକରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ତହିଁରେ କୌଣସି ଭାର ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏହାର ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ଯାମାୟା ଓ ବେଶ-ଭୂଷଣର କୃତ୍ରିମ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ସେପରି ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାରକୁ ମୁଦନ୍ତିକ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଭୋଗାଳୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅପବିତ୍ର ଓ କୃତ୍ରିମ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପରିଚ୍ଛା ଓ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମେ କୁହ, “ଆମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁଳାଧ୍ୟକ୍ଷତ୍ୱକୁ, ପାପ ତଥା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିଭୋଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ) କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସମକକ୍ଷ ମନେକର ; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହଁ ।”

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅବସ୍ଥା ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ସେମାନେ) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ପଛଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କି (ମୁହୂର୍ତ୍ତେ) ଆଗେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୬. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଯଦି (କେବେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରହୁନମାନେ ଆସନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭୀରୁ ହେବେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ, କି (ଅତୀତ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅହଂକାର-ପୂର୍ବକ ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସେଥିରେ ବହୁକାଳ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالِإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٣٥﴾

يُنَبِّئُ أَمَرًا مَّا يَنْتَكُمُ رَسُولٌ فَمِنْكُمْ يَقْضُونَ كَلِمَةً
أَيَّتِي فَسِنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَحْبَبُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ କିଧାରା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ବରଂ ସେ କର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହ୍ରାସବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ ।। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାତି ପୃଷ୍ଠାକର୍ମ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖିବ ତେବେ ସେହି ଜାତିର ବିନାଶ ଅବଶ୍ୟମ୍ବନୀ । ଅବ-ଏବ ସମୟର ଅର୍ଥ ସେହି ବିଧାନ ଯାହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଏହି ଅଂଶରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ ୨୭, ୨୮ ଓ ୩୨ରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ’ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନ ଦେଇ ଗଣାଯିବ ଯେ ଏଠାରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଠିକ୍ ପରେ ସୁଦୂର ଅତୀତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ଓ ତାହାର ପରେ କହୁ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶନ କରି କୁହାଯାଇଛି ।

୩୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ସେମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ନିଜର ଭାଗ ପାଇଥିବେ ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପାଖ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ସେମାନେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି”, ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୩୯. (ଅଲ୍ଲୁଖ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କର”; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦଳ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରିବ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ନିଜର ଭଗିନୀ (ଦେବ)କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପର୍ବଶେଷ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ବନ୍ଦୁ ରୁଣ ଶାସ୍ତି ଦିଅ”, ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) କହିବେ, “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କାହା ନାହିଁ ।”

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ) ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ)କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ନାହିଁ ଯେହୁକା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ”; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର କର୍ମ ସୋଫୁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କର ।”

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَتْلَوْنَ نَجْمَهُمْ فَيَقُولُونَ مِمَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ يَدْعُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا لَٰغِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُورُوا فِيهَا جُنُبًا قَالَتْ أُخْرِينَهُمْ لَا لَهُمْ رَبًّا هَٰؤُلَاءِ ضَلُّوا فَأْتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالِ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لَٰخِرُهُمْ مَا كَانُوا لَكُمْ عَلَيْهِمْ قَالَتْ فَذِلُّوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ‘ଇପ୍ତରା’ ଶବ୍ଦର ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାକୁ ବୁଝାଏ । ସତ୍ୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ଜଣେ ବକ୍ତା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି କହିଥାନ୍ତି ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ତାକୁ ବକ୍ତା ଦେହି ବିଷୟ କହିନଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ମିଥ୍ୟା, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ଦେହି ବିଷୟ ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି କୁହାଯାଏ ସେହି ବିଷୟଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମିଥ୍ୟା ଓ ତାକୁ ସେହି ବିଷୟକୁ ଆଦେଶ କହିନଥାନ୍ତି ।

୨. ଶାସ୍ତିଭୋଗ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଦେହି ଶାସ୍ତି ସର୍ବଦା ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ପ୍ରକାର ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶାସ୍ତି ଅସହ୍ୟ, ଯେପରିକି ସତ୍ୟେକ ଗୋଟା ଚିତ୍ତାକରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତା’ରୋର ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ।

୧୫୫

୪୧. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରପୂର୍ବକ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସୂଚିରକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ ପ୍ରବେଶ ନ କରିଛି; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୨. ନରକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶଯ୍ୟା ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାରି ଆବରଣ ରହିବ; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଓ ସରକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ କାହାରିକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଫେରସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ରୋହ ଭାବକୁ ଦୂର କରି ଦେଖୁ; ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଝେରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ନ ଥା’ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ କଦାପି ଏହି ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ; ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରଘୁଲମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆଗମନ କରିଥିଲେ”; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହି ଦିଆଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଦାୟାଦ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇଛି ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ يُخْرِجُ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُّوْا أَنْ تَكَلُمَ الْجَنَّةَ أَوْ رُتُمُوهَا

﴿٤٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କଲେ ତାହା ସମ୍ଭବ ।

୨. ପୃଷ୍ଠାରେ ଝେରଣା ଆଦି ଜଳସ୍ରୋତର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଜମିଦାର ବା ସରକାର; କିନ୍ତୁ ପରଲୋକରେ ଯେଉଁସବୁ ଝେରଣାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଜଳପାନ କରିବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ରହିବ ।

୪୫. ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲୁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ, କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲ ?” ସେ ନରକବାସୀମାନେ କହିବେ, “ହଁ”, ତତ୍ପରେ ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛ୍ୱସରେ କହିବ, “ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ହେଉ ।”

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ قَوْلَهُمْ أَنِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପଥରେ କୁଟିକତା ଖୋଳନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ।

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا قُلُوبُهُمْ بِالْآخِرَةِ كَيْدُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଓ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ଥିବ, ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମାନ୍ତ୍ରକର ଲକ୍ଷଣରୁ ଜାଣି ପାରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ (ଦେଖି) ଡାକି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ;” ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯିବାକୁ ଆଶାବାନ୍ ଥିବେ ।

وَيَنْبَغِيهِمْ وَيَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ-ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ନରକବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ନାହିଁ ।”

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

୧. କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ “ଆରାଫ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହିପରି କରିଛନ୍ତି: ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅର୍ଥର ଯଥାର୍ଥ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୌଣସି ସମାଶ ନାହିଁ । ପୂର୍ବପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା ସ୍ଥାନାତ୍ମକ ବୋଧହେବ । ସେଠାରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ କଥୋପକଥନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ସର୍ବସ୍ୱଶାନ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଥବେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବେ । ନିଜେ ବିପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ କ’ଣ କେହି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରେ ? ତେଣୁ ଆରାଫରେ ଅବସାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଚିନ୍ତା ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଥବେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିଶ୍ଚିତ ଭୁଲ୍ଲ ବନ୍ଧୁ ଉଦ୍ଧରେ । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ସେଠାରେ ଅବସାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ନବି । ଏହା ଅଧିକ ସମାନ୍ତର ମତେ ହେଉଛି । ତେଣୁ ନବି ଓ ଶାହାମାନଙ୍କୁ ଅପରୋଧୀକୁ ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଯାଇ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆରାଫରେ ରଖିଯିବା ଆଦୌ ଗୁହ୍ୟତା ନୁହେଁ ।

ରୁ : ୬

୪୯. ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା - ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ କେତେକ ନରକବାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଜାଣି ପାରି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବା ତୁମମାନଙ୍କର ଅହଂକାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳପ୍ରଦ ହେଲା ନାହିଁ।”

وَنَادَىٰ اصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا آفَأَكُمُ جَعَلَكُمْ وَكُلْتُمْ تَسْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୫୦. ତେତୁପରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦେଇ ନରକବାସୀଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଥିଲ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବେ ନାହିଁ ? ତେତୁପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “ତୁମମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ? ତୁମମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତୀତର କୌଣସି ଘଟଣା ଦୁଃଖିତ କରିବ ନାହିଁ।”

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٠﴾

୫୧. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜଳ ନିଷେଧ କର, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ କିଛି ଦିଅ” ; ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସକଶେଷ ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି।”

وَنَادَىٰ اصْحَابُ النَّارِ اصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ يَفْضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمْ
عَلَى الْكَفْرِ إِنَّ ﴿٦١﴾

୫୨. ସେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଜ୍ଞାତା କୌତୁକ କରି ରଖିଥିଲେ ଓ ପାଣିର ଜୀବନ ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାପନ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଆମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭାବନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଓ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ଜିଦରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فَأَيُّ يَوْمٍ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମହାର୍ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥୁଛୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସ୍ଥାନ ବଦଳରେ ଏପରି ସ୍ଥଳ ଗୁପ୍ତେ ବର୍ଷନା କରିଥୁଛୁ ଯେ ତାହା ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ଓ କରୁଣା ହେବ ।

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ غُلَمٍ هَدًى وَ
رَحْمَةٍ يُقَوِّمُ يَوْمَهُمْ ﴿٦٣﴾

୪୪. କ'ଣ ଏମାନେ ଏହି ଗୁଲ୍ଲର ସତ୍ୟତାର (ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଉଁ ଦିନ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରହୁଳମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଥିଲେ ସତ୍ୟ କହୁଥିଲେ ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପୁରାରିଶକାରୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପୁରାରିଶ କରିବେ ? ଅଥବା କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ? ତାହା ହେଲେ ଆମେମାନେ ଯାହା କିଛି (କ୍ଷୁଦ୍ର) କର୍ମ କରିଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ (ସର) କର୍ମ କରିପାରୁ” ; (ଉପରୋକ୍ତ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବାସ୍ତବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ଆଜି ତାହାକୁ ସେମାନେ ହରାଇଲେ ।

ରୁ : ୭

୫୫. ବାସ୍ତବରେ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତତ୍ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବୃହତ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ଦିନକୁ ରାତ୍ରି ଧ୍ବାରା ଆଜ୍ଞାଦିତ କରନ୍ତି ଯାହା ଶୀଘ୍ର ତାହାର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରେ ; ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଏ ବୃତ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ (ବିନା ବେତନରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ସମାଜ ପାଇଁ) କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି ; ମନେରଖ, ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ; ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاءٍ فَيَسْأَلُونَا أَوْ نُزِدُ مَعَكُمْ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٥﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى إِلَهُ الْكَوْكَبِ
يُظَلِّبُهُ حَيْنًا وَالشَّسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ مُخْتَرِبٍ
بِأَمْرِهُ آلاَهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

୧. ଏହି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହାକୁ କଳନା କରବା, କଳ୍ପନା କରିବା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୨୨:୪୮ ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ) ବା ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୭୦:୫ ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ) । ପୃଥିବୀ ଥରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ଆସିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ଲାଗେ ତାହାକୁ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ବୁଝେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ସେ ଦିନରେ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟରେ କୌଣସି ପୁରନା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲା ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସମୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ନଦାନ୍ତି । କେତେକ ଘଟେ ଏହା ଏକ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେତେକ ଘଟେ ପରାଶ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଘଟେ ଇସ୍ତିସ୍କାଂ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହେଉପରେ । ପୃଥିବୀ ତାର ସାମୁଦ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଇସ୍ତିସ୍କାଂ ବର୍ଷ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କଳନା କରିବା ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଛଅଗୋଟି ଦିନ ସମୟ-ଚକ୍ର ଲାଗିଥିଲା ।

୫୬. ତୁମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଳାପ କରି ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୭. ଏବଂ ଶୁଙ୍ଖାଲା ସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାକୁ ଉପପୂର୍ବକ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ୍ ହୋଇ ତାଙ୍କ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୫୮. ଏବଂ ନିଜର କରୁଣା (ବର୍ଷଣ) ପୂର୍ବରୁ ସେ ବାସ୍ତବ ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ (ବାସ୍ତବ) ଭାରାନ୍ତର ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରେ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୁତ୍ତା ଦେଖିବା ପରିଚାଳିତ କରୁ, ଏହା ପରେ ଆମେ ସେଥିରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁ; ତତ୍ପରେ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ; ଏହିପରି ଆମେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରୁ ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।

୫୯. ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦେଶ (ଯାହାର ମାଟି ଉର୍ବର) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ (ପ୍ରସ୍ତର ପରିମାଣରେ) ଉତ୍ତର ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସେ (ଦେଶ) ଯାହାର ମାଟି ଅରୁଚିତ ତାହା ନିକୁଷ୍ପ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ କୃତ୍ରିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ خَافَ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثِقَالًا سَفَّهُهُ لِبَدْلَئِهِ قَالَتْ إِنَّهُ لَأَنْزَلَ بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا لِبَدْلَئِهِ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୯. ସାଧାରଣ ସାଥୀନ ବା ମିଳନ କରିବା ସକଳେ 'ବିଳାପ' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି କାରଣ ସାଧାରଣରେ ହିଁ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ ସକାର ଭାବରଜା କରିପାରେ, ଅସାଧାରଣରେ ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅସାଧାରଣ ସାଥୀନ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ବିନପ୍ରତା ସମ୍ଭବ କରାଯାଏ ।

୧୦. ମୂଳ 'ମୁତ୍ତାସିନ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ: ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସବୁ ସର୍ବ ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ । ତେଣୁ ମୁତ୍ତାସିନ ଶବ୍ଦରୁ ଏହି ସ୍ଵଭାବ ମିଳୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ପାପ ଭାରି ଅଳ୍ପକିମ୍ବା ତାହା ଦୂର ମିଳିବା ଅଶକ୍ୟରେ ତଥା ପ୍ରାୟ କାନ୍ଦି ଚାବିତାକୁ କୁପା ସାହି ଆଶାରେ ତାକୁ ସର୍ବସର୍ବ ମିଳିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ । ଶୁଦ୍ଧ ଅଳ୍ପକିମ୍ବା କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବସ୍ତୁତଃ ସେପରି କରୁଣା ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଦେଖଣାହାରୀ ଆତ୍ମନିତ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଦେଶ ଯେଉଁଠିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଯୋଗୁଁ ତାହା ମୃତସ୍ଥାୟ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ମରୁଡ଼ି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶିକାର ହୋଇଥିଲା ।

୧୨. ଏହାର ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପକିମ୍ବା ମୃତସ୍ଥାୟ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଚଳିତ ସମୟ କରିଥାଏ । ସ୍ଵଳ୍ପତ ପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ପରଲୋକ ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ । ଯଦି ସେପରି କରାଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ 'ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବ' ଶବ୍ଦପ୍ରସ୍ତୁତି ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା କାରଣ ପରଲୋକ ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଅବଗତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଜାତୀୟ ଲାଭ ହେବ ତହିଁରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟକରେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୩. ତା'ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ 'ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ' ବାକ୍ୟ'ର ସ୍ଵଳ୍ପତ ମର୍ମ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଭୂମିରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ଉତ୍ପାଦିତା ଶକ୍ତି ଉଷ୍ମାପାଏ ତତ୍ତଦ୍ଵାରା ଫଳାଫଳ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ।

ଭୁ : ୮

୧୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏହାପରେ ସେ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାନ୍ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସଂକ୍ଷାତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٠﴾

୧୧. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ଅଛୁ ।”

قَالَ السَّالِمُونَ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

୧୨. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମ ଠାରେ କୌଣସି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଇ ନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରେରିତ) ରସୁଲ ଅଛୁ ।”

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلٰلَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾

୧୩. (ଏବଂ) “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ କାମନା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନରୁ ଆମେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

أُبَيِّنُكُمْ لِرِسَالَتِي رُبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. “କିଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିସ୍ମିତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବେ ଏବଂ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରା ହେବ ?”

أَوْحِبُّكُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ସୂଚନା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ନୌକା ମାଧ୍ୟମରେ ରକ୍ଷା କଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କଲୁ, ସେମାନେ ଏକ ଅନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿١٥﴾

ରୁ: ୯

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ଆଦଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୁଦକୁ (ରହୁଲହୁଦେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

୬୮. (ତାପରେ) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ବୋକାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଅଛୁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁ ଅଛୁ ।”

୬୯. ସେ (ହୁଦ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମଠାର ବୋକାମିର କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ) ରହୁଛୁ ।”

୭୦. “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାଣୀ ଦେଉଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତାକାଂକ୍ଷା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଛୁ ।

୭୧. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିସ୍ମିତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଇବେ ? ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ରଖିଥିଲେ; ସୂତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا لِلّٰهِ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُۥ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِيْنَ ﴿٦٨﴾

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَبِكُنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٦٩﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّيٰ وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ أٰمِيْنَ ﴿٧٠﴾
أَوْعِظُبْكُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْغَلَقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَتْلَوْنَ ﴿٧١﴾

୧. ଆରବ ଦେଶରେ ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ଜାତିର ନାମ ଆଦ । ଏକଦା ସେମାନେ ହୁଦଙ୍କର ଆରବର ଯମେନ, ସିରିଆ ଓ ମେସୋପଟାମିୟାର ଉର୍ବର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ରାହୁ କରୁଥିଲେ ।

୨. ‘ହୁଦ’ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷାତ୍ମକ୍ରମେ ସକଳତ ହୁଦଙ୍କର ସପ୍ତମ ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ।

୩. ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି, ତୁମମାନଙ୍କର ବଂଶଧରଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଇଲେ/ପାଠକମାନେ ଉତ୍ତମ ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମେମାନେ ବିପ୍ଳବଶୀଳ ଏହି ଅନୁବାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ହୁଦ୍ !) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଅଛ ଯେ ଆମେମାନେ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯଦି ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭୟ ଦେଖାଇଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଓ ବିପତ୍ତି ଆସିଅଛି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲ ?” ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଆମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛୁ ; (ଏବଂ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ କାହାର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ।)”

୭୩. ପରିଶେଷରେ ଆମେ ନିଜ କରୁଣା ବଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳୋତ୍ପାତନ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୧୦

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ‘ସମୁଦ’ (ସେମ୍ପ୍ରାୟା) ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଃ କୁ ରପ୍ତକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ

قَالُوا اجْتَنِبُوا شِعَارَ اللَّهِ وَحَدِّثْهُ وَنَذِرْ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ
الصَّادِقِينَ ⑩

قَالَ قَدْ وَفَّعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبُ
أُجَادٍ لَوْ لَيْتَ فِي أَسْمَاءٍ سَيِّئُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِظِينَ ⑪

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَائِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ⑫

وَالِى نُوودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقُومُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

୧. ଅନ୍ତରର ପୃଷ୍ଠିମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ତାହା ଠାରୁ ଉତ୍ତରକୁ ଘେନିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ବିବୃତ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଅଛି ସେଠାରେ ହଜରତ ଉସମା:ରାଜାଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହୀନ ପୂର୍ବରୁ ସମୁଦ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆଦମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ନିହିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପହାଡ଼ ପର୍ବତ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସୁସଂସ୍କୃତ, ଅଧ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଧନଶାଳୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ସମାଜିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଗ୍ରାସ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ପର୍ବତ ଉପରିସ୍ଥ ଶ୍ରାସ୍ତ ନିବାସରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ତତ୍ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ଜାତକ ଧାରଣର ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ସେ ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ୟାପ୍ତି ଜାତି ଥିଲେ ।

ଆସିଅଛି ; ଏବଂ ଏହା ଏକ ମାଲ ଓଟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ପ୍ରେରିତ) ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୂମିରେ ଚରାବୁଲା କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, (ଏପରି କଲେ) ତୁମେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।”

୭୫. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ‘ଆଦ’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୂର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଖନନ କରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶୁଦ୍ଧୀକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ।

୭୬. (ତା’ପରେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାଲୋକ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ସ୍ୱାଲୋକ ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ରହୁଛି ବୋଲି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

୭୭. (ଏହାପରେ) ଅହଙ୍କାରୀମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।”

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ ମାଲ ଓଟର ଗୋଢ଼ିକୁ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବହେଳା କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲୋକ ! ଯଦି ତୁମେ (ପ୍ରକୃତରେ) ରହୁଲୁ ହୋଇଥାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଅଛୁ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَىٰ بِسُوءِ فِعْلِكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٥

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُوءِهَا صُورًا وَتَخُونُ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَادْكُرُوا اللَّهَ الَّذِي لَا تَعْسُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٧٦

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَظَعُوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّعْلَمُونَ أَنَّ صُلْحًا مُرْسِلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٧٧

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ٧٨

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْطَحُ اتَّيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧٩

୭. ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଓଟ ପହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନ ଥିଲା । ଓଟକୁ ମାରିଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସ୍ୱାଲୋକ ସେହି ଓଟ ଉପରେ ବସି ଦେଶରେ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ କିପରି ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିପରି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ଓଟଟିକୁ ମାରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ।

୭୯. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ କରାଯିବ କରାଯିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَثٍ ۝

୮୦. ତା'ପରେ ସ୍ଥଳେଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଭୂମାନଙ୍କୁ ହିତ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମାନେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।”

فَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ ابْلَغْتُمُ رَسُولًا ۝
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ الْنَاصِحِينَ ۝

୮୧. ଏବଂ (ଆମେ) ଲୁଚଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରହୁଲ ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ'ଣ ଭୂମାନେ ଏପରି ନିର୍ଲଜ୍ଜ କର୍ମ କରୁଅଛ ଯାହା ଭୂମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିବାରେ କେହି କେବେ କରି ନାହିଁ ?”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالْ لَيُومِيۢمَ ۖ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْغَالِمِينَ ۝

୮୨. “କଣ ଭୂମାନେ କାମଚୂଷା ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଅଛ ? ବରଂ (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ଭୂମାନେ ଏକ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً ۖ مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۝
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଚ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ) ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପବିତ୍ରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ।”

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦ ۖ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ ۝
مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَتْلِفُونَ ۝

୯. ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଅନୁତାପ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଚଳି ଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ସେହି ଅନୁତାପର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଘରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ।

୮୪. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ; କାରଣ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ) ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

فَأَجْنِبْنَاهُ وَاهْلَهُ إِذَا امْرَأَتُهُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْبِ ۖ

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶିଳା ପ୍ରସ୍ତ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଦେଖ ସେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଥିଲା ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ۖ

ଭୁ : ୧୧

୮୬. ଏବଂ ଆମେ “ମଦୟନ” ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ‘ସୁଏବ’କୁ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲ ଭାବେ) ପ୍ରେରଣ

وَأِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَبْنَومُ اعْبُدُوا ٱللَّهَ

୧. ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ରୁତବ୍ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ସେହି ସହରରେ ବାନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅବୁଷ୍ଟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ମମତା ଯୋଗୁଁ ସେ ପଛରେ ରହିଲେ । ଫଳରେ ସେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେଲେ ।

୨. ହଜରତ ରୁତବ୍ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ସତ୍ୟତା ସୂଚକ ଆସିଥିଲା ଯାହା ସ୍ବପ୍ନସ୍ବପ୍ନ ଧୃଷ୍ଟିଧୃଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ସୂଚକ ଯୋଗୁଁ ସ୍ବପ୍ନସ୍ବପ୍ନ ମୁଗ୍ଧିତା ଆସି ବହୁ ଗୁରୁତ୍ଵ ଚର୍ଚ୍ଚାସ୍ଥ ହେଲା ତତକାଳ ଖୁସିପତକ୍ ସତେ ଯେପରି ମୁଗ୍ଧିତା ଓ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଅନୁଗୁପ ସୂଚକ ପ୍ରମାଣ, କାହାଫ ଓ କାହ୍ନୁଲେ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୌରାତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଗଣାପତ୍ର ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ହଜରତ ସାରା ଓ ହଜରତ ହାଜରା ବ୍ୟତୀତ କହୁରା ନାମ୍ନା ଅନ୍ୟ ଦେଶ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ମଦୟନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ହିଜାଜର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ତଥା ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ବସତି ଗ୍ରାସନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ଚଳିତେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମଦୟନଙ୍କ ନାମାନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହରର ନାମ ଥିଲା ମଦୟନ । ମଦୟନ ଦେହିଠର ବାସ କରୁଥିଲେ ଓ ସେଠାକାର ଅଧିକାଂଶ ନିବାସୀ ଇସ୍ଲାମିକଙ୍କ ବଂଶଜ ଥିଲେ ।

ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ପତ୍ନୀ କହୁରାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁତ ବଂଶରେ ହଜରତ ସୁଏବ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମଦୟନ ବା ଆଧୁନିକ ମଦିନା ସହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଇସ୍ଲାମିକ ବଂଶଜ ଲୋକେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁରୈଶ୍ ବଂଶର ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘଟଣା ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଘଟଣାବଳୀର ଅନେକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି । ଯେପରି ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିରୁଣାଚରଣ ନିଜ ସହରବାସୀ କରିଥିଲେ ଓ ଉଭୟେ ମଦିନାକୁ ହିଜରତ କରିଥିଲେ ।

କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଆସିଅଛି, ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥ ମାପ ଓ ଓଜନ କର ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଖିଲା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ;

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْإِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٥

୮୭. “ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥରେ ବସ ନାହିଁ ଓ ସେଥିରେ କୁଟିଳତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସ୍ୱରାଶ କର, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଯେ ବିଶୁଦ୍ଧତାକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥାଏ ।”

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوهَا عِوَجًا
وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ٥

୮୮. “ଏବଂ ଯାହା ଘେନି ଆମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦଳ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ କୌଣସି ଦଳ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଧର ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ।”

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٥

ଭାଗ-୯

୮୯. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅହଙ୍କାରୀ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସୁଏବ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବୁ ; ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ;” ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ଅପସନ୍ଦ କରିବୁ ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବ ?”

୯୦. (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ଅଲ୍ଲହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ତୁମ ଧର୍ମକୁ ଫେରିଯାଉ, ତେବେ ତୋହାର ଅର୍ଥ ତୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ବରଂ ଏହା ହେବ ଯେ) ବାସବରେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେ (ପୂର୍ବତନ ଧର୍ମ) ଆଡ଼କୁ ଫେରିବା ଆମମାନଙ୍କର ସାଧ୍ୟାତୀତ ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଅଛି ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ, (ଏବଂ) କହୁ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ।”

୯୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଏବଙ୍କ) ସଂପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁଏବଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଧିକ କଲିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।”

୯୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏକ) ଭୂମିକମ୍ପ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُغَيِّرَنَّكَ
يُسْعِيبَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرْبَيْنَا وَلَنَعُوذَنَّ
فِي مَلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كُوهِينَ ۝

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا دَمًا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْنَا
سُعَيْبًا إِنَّا كُنَّا لَهُ لَأَحْسِرُونَ ۝

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝

୯୩. ଯେଉଁମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ ହେଲେ। ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ଯେଉଁମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୯୪. ତା'ପରେ ସେ (ସୁଦୃଢ଼) ଏହିପରି କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାବୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ; ତେଣୁ ଏବେ ଆମେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବୁ ?"

ରୁ : ୧୨

୯୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ସହର ପ୍ରତି କୌଣସି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ଆମେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟରେ ଜବଳିତ କଲୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ନମ୍ର ହେବେ ।

୯୬. ଚତୁର୍ଥରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବିଚ୍ଛାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକରେ ପରିଣତ କଲୁ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉନ୍ମୁକ୍ତି କରିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲା (ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସିଲେ ଏଥିରେ କିଛି ନୂତନତା ନାହିଁ) ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଠାତ୍ (ଶାସ୍ତିରେ) ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ; (ଏପରି କାହିଁକି ଘଟିଲା) ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ;"

୯୭. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ସହରମାନଙ୍କର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାବୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଶାସ୍ତିର) ଜବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٧﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٩﴾

لَمْ يَذَلُّنَا مَكَانَ النَّبِيِّ ۚ الْحَسَنَةَ خَيْرٌ مِّنَ الْفَاقَةِ ۚ قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٠١﴾

୯୦. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଖ୍ୟା ଗଣିଷ ଲୋକମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଲାଗିଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବିଚାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବାସ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ ସଂଖ୍ୟାଗଣିଷ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗୁଣି ବିଚାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି ।

୯୮. ତେବେ କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ଏହାର ଆଖପାଖ ଲୋକମାନେ) ରାତ୍ରିରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୯୯. ଅଥବା କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଖେଳୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୧୦୦. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? (ମନେକର ଯେ) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୧. ତେବେ କ'ଣ ପୃଥିବୀର (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟକୁ ଜ୍ଞାନ ଲାଭିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ଲଜ୍ଜା କରିବୁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଲଗାଇ ପାରୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ସଦୃଶତା ଶୁଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ?

୧୦୨. ଏଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସହର ଯାହାର ଖବର ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ରହୁଥିବାମାନେ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ଅସ୍ୱାକାର କରିଥିଲେ ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଥାଆନ୍ତି ।

୧୦୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ (ନିଜ) ଅଜ୍ଞାନତା ପାଇନକାରୀ ଭାବରେ ପାଇନହୁଁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଜ୍ଞାନତା ଲଘନକାରୀ ହିସାବରେ ପାଇଅଛୁ ।

أَفَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا بَيِّنًا وَهُمْ يَابِسُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا ضَعِيفًا وَهُمْ يَكُفُّونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَعْلَمِ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ شَاءَ أَصْبَحْنَاهُمْ دُبُّوهُمْ وَنَطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَمْ يَسْعَوْنَ ﴿١٠١﴾

لَيْلِكَ الْقُرَىٰ تُقْضَىٰ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

୧. ହଜରତ ସୁଏବଙ୍କ ସହରର ପରିଶାମ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମକ୍କା ଓ ଗହ୍ୱା ପାଣ୍ଡବର ଗାନର ଲୋକମାନେ ତଥାପି ଶିଖି ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଭାରତରେ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ହାଟବଜାରରେ ବା ନିଜ ନିଜ ବାଉଁଶରେ ପକ୍ଷୀ ଖିଚି ଖେଳନ୍ତି । ସେଥିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ବେପାର ବଣିଜ କରୁଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଶଳ ଲାଗି ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ।

୧୦୪. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ଆମେ ଏ (ନବି)ମାନଙ୍କ ପରେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପିରାଉଁନ ଓ ବାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲୁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଲେ ; ଅତଏବ, ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି (ଭୟବହ) ହୋଇଅଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ପିରାଉଁନ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ରତ୍ନ ଅଛୁ ।”

୧୦୬. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ କହିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ ; ଅତଏବ ଆମ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

୧୦୭. (ପିରାଉଁନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ ଜଣେସି ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଅଛ, ଓ ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କର ।”

୧୦୮. ତା’ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ନିଜର ଲାଠିକୁ (ଭୂମିରେ) ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ସହସା ତାହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ସର୍ପ (ସଫୁଣ୍ଡ) ଦେଖାଗଲା ।

୧୦୯. ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ତା’ଙ୍କ ହାତ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ତାହା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧୂଳା ଦେଖାଗଲା ।

୧୧୦. ଏଥିପୋଷ୍ଟି ପିରାଉଁନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏ କଣେ କୁଶଳା ଯାଉକର ।”

୧୧୧. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମେମାନେ (ତା’ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କ’ଣ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?”

୧୧୨. “ସେମାନେ (ପିରାଉଁନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁସାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇଙ୍କୁ କିଛି ଅବସର ଦିଅ, ଏବଂ ସବୁ ସହରକୁ ଧେନ୍ତୁରାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ ।”

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُ بِمِثْلِهِ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظَرِ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَيَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾

قَالُوا أَرْجُوا وَأَحْذَرُوا فِي الْمَدَائِنِ خَيْرٌ ﴿١١٢﴾

୧. ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା, ପିରାଉଁନ ପାଖକୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥିଲା, ବରଂ ନିଜ ଜାତିର ଗୋଟିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ନେଉଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ ସେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ଗୃହେ ସେବିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ରହିଥିଲେ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ଗୋଟିଙ୍କୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ଫଳରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶର ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପରେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଆଉ ସମ୍ପର୍କ ରହିଲା ନାହିଁ ।

୧୧୩. “(ଯେପରି) ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝିଲା ଯାହାକରକୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ شَجَرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾

୧୧୪. ଏବଂ (ଏହି ଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ) ଯାହାକରମାନେ ଫିରାଓନ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିବୁ, ତେବେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

وَجَاءَ التَّحَرُّهُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٤﴾

୧୧୫. ସେ (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “କାହିଁକି ନୁହେଁ, ଓ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଯିବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

୧୧୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ (ଲାଠି) ଫୋପାଡ଼ିବ ନା ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଫୋପାଡ଼ିବୁ ?”

قَالُوا يٰمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ (ପ୍ରଥମେ) ଫୋପାଡ଼” ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିକର ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଦେଲେ ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଏକ ମହାବଡ଼ ମାୟାଜାଲ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ।

قَالَ الْفُؤَاءُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحُرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିବୁ, “ତୁମେ ନିକର ଲାଠି ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ” ; ତା’ପରେ ସେ ଏହା କରିବାରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ତାହା ଯାହାକରମାନଙ୍କର ମାୟାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଯାଉଛି ।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

୧୧୯. ଅତଏବ, ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଯାହାକରମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତାହା ବୃଥା ହୋଇଗଲା ।

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

୧୨୦. ସୁତରାଂ ସେ (ଯାହାକରମାନେ) ପରାଜିତ ଏବଂ ଲାଞ୍ଜିତ ହେଲେ ।

فَقُلُّوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٢٠﴾

୧୨୧. ଏବଂ ସେ ଯାହାକରମାନେ (ଆଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ) ସିଦ୍ଧା କଲେ ।

وَأَلْقَى التَّحَرُّهُ يٰحُدِيدٍ ﴿١٢١﴾

୧. ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତା’ର ସଭାରୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସବୁତ ପକ୍ଷେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦଉଡ଼ି ଭିତରେ ଲୁହା କଥା ଲୁଗା ରଖୁଥିଲେ ଓ ବାଜିରେ ପାରଦ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତଳମାନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ପିଲାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଖେଳଣା ଯେପରି ତଳମାନ ଦୁଏ ସେହିପରି ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତଳମାନ ହେଉଥିଲା । ମୁସା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଲାଠିରେ ପିଟିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ଲକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ରହି ପଡ଼ିଲା ଓ ପାରଦ ବାହାରି ଆସିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତରାଗଣା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଲା ।

୧୨୨. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ—

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. “ଯେ କି ମୁସା ଏବଂ ହାରୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٢٣﴾

୧୨୪. ଫିରୱାନ କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ? ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟତ୍ୱ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ସହର ମଧ୍ୟରେ କରିଅଛ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଏଠାରୁ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ; ସୁତରାଂ ଅତି ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏହାର ପରିଣାମ) ଜ୍ଞାତ ହେବ ।

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اُذِنَ لَكُمْ ۚ اِنْ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُوهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْهَا مِنْهَا اٰهْلُهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٤﴾

୧୨୫. “(ତୁମମାନଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶଂଘେତୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ “ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି ; ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧିରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

لَا تُقْطَعَنَّ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافِيْ ثُمَّ لَا تُمْلِكُمْ اَجْعِلِيْنَ ﴿٢٥﴾

୧୨୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ହେବ ? ଆମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ” ;

قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾

୧୨୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଆମେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ, (ଏବଂ) ଆମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ଧା ପାଳନକାରୀ) ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَمَا تَنْفَعُ مَتًّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿٢٧﴾

୯. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ‘ମିର୍ଜିଲାଫିନ’ର ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୀଦାତା ଓ ତାହାର ହାତକୁ ଅନ୍ଧା ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱର ହାତ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶଂଘେତୁ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ନିଆଯାଇଛି ।

ରୁ : ୧୪

୧୨୮. ଏବଂ ଫିରୱାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେତେକ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ମୁସା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ (ଅନାୟାସରେ) ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଅଛୁ ?” ସେ (ଫିରୱାନ) କହିଲା, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଟୁ ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتُّدْرُكُ مَوْسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَاتِلُ إِبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

୧୨୯. (ଏଥିପୋଷ୍ଟ) ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର, ରାଜ୍ୟ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଧର୍ମକାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତର) ପରିଶ୍ରମ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅଛି ।”

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

୧୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମର ଆଗମନ ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ କରାଯାଉଅଛି” ; ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ସମ୍ଭବତଃ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଅବିଳମ୍ବେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ।”

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ نَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيُسْحَلْ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

ରୁ : ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଫିରୱାନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପୀ ମରୁଡ଼ି ଏବଂ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ କରି ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ସେପରି କି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالنِّسِينِ وَنَقَصْنَا مِنَ الشَّرَابِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ.” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ମୁସା ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଣରେ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ମନେ କଲେ ; ସାବଧାନ ! ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଣରେ ସାମଗ୍ରୀ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ନିକଟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିବାପାଇଁ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆମ ନିକଟକୁ ଯେତେବେଳେ ଆଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୩୪. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଭିନ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ଯଥା : — ଝଡ଼, ପଙ୍ଖପାକ, ଉଲୁଣି, ମହୁକ ଏବଂ ରକ୍ତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ତଥାପି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କଲେ ଓ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ବି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ନିପତିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ସକଳ ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂର କରାଇ ଦେବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଲସ୍ତାଲମାସ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବୁ ;”

୧୩୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ନିୟତ ଶାସ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରି ଦେଲେ ।

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْمِنَةٍ وَمِنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَعْنُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا مِنْ آيَةٍ لَتَنَسَحِرَتْ بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَارِ مِمَّا مَفْضَلْتُمْ فَتَسْكَبُوا
وَكُنَّا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ لِيَنْ كُشِفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا كُشِفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْتَكِبُونَ ﴿٣٦﴾

୧୩୭. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାମି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଲୁ ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହି ସମୁଦାୟ ଯାହାକୁ ତୁର୍କ ମନେ କରାଯାଉ ଥିଲା, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶର ପୂର୍ବ ଭାଗର ଓ ତାହାର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେଲୁ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶୁଭବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ (ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମୁଦାୟ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ ସୁଉଜ ଅଟ୍ଟାଳିକା ରଚ୍ଛି ଥିଲେ, ଆମେ ସେସବୁକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଲୁ ;

୧୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାରି କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମୁଦାୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ମଗ୍ନ ଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ଉପାସ୍ୟ ରଚ୍ଛି ଦିଅ” ; (ମୁସା କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମୁଦାୟ ;”

୧୪୦. “ସେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରତ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୃଥା ହେବ ।”

୧୪୧. (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି,”

فَاتَّقِنَا مِنْهُمْ فَأَعْرِفْنَهُمْ فِي الْبَيْرِ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٨﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٩﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يُكْفَرُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُونُسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ تَوْمٌ جَاهِلُونَ ﴿١٤٠﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِعَالِمُونَ ﴿١٤١﴾
قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَالِينَ ﴿١٤٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁସାଙ୍କ ସମୁଦାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୨. ଏମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଲୋକ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତୁରା ପୁରୀ କରୁଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ବହୁ ଉପମାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମୁଦାୟର ଏକ ଶାଖା ଓ ଆଦି ନାମରେ ପରିଚିତ ।

୧୪୭. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ମହାନ୍ ପରାଧୀ ଥିଲା ।

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سِوَى
الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
﴿٧﴾ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

ଭୁ : ୧୭

୧୪୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଚିରିଶି ରାତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଆହୁରି ଦଶ ଯୋଗ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିୟତ ଅଜ୍ଞାନର ଚାକିରି ରାତ୍ରି ଆକାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ଭାଇ ହାବୁନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମର ଅଳ୍ପପକ୍ଷିରେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କର ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀୟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا بِعَشْرِ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۖ وَقَالَ مُوسَى
لَاخِيهِ هَرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨﴾

୧୪୪. ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିବା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦିଅ ଯେପରି କି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବୁ ;” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ କଦାପି ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ଦେଖ, ଏବଂ ଯଦି ତାହା ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ;” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପର୍ବତ ଉପରେ ନିଜର କ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ କଲେ,

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي الْكَوْكَبَ ۖ قَالَ لَنْ نَرِيَّ وَلَكِنْ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيَّ وَلَمَّا

୧. ଏଠାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧୁତ୍ୱବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ ଅଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ଜଣେ ପାଣ୍ଡବ ଚକ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଦର୍ଶନ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ? ଏହି ଆୟତରୁ ଏକ ନାତିବାନକ ଗରର ମିଳୁଛି କାରଣ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ବାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । (୬ : ୧୦୪ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ) ।

ଏପରିକି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କେବଳ ଦେଖାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟପାଥର ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଇତ୍ୟାଦି ପାରିବା । ସେହିପରି ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ରରେ ଦେଖୁପାରିବା ନାହିଁ, କେବଳ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୋକନ କରିପାରିବା ।

(ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ମୁସା ଅତେତ ହୋଇ ପଡ଼ି ଗଲେ ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଚେତା ଫେରିଲା, ସେ କହିଲେ, “ହେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା !) ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନତ ହେଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ।”

୧୪୪. (ଅଲ୍ଲୀ ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଆମର ବାଣୀ ତଥା ଆମର ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ତୁମ ସମୟର) ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତାହାକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ।”

୧୪୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଫଳକ ଉପରେ ନିଜର ଏପରି ଆଦେଶ ଲିପିବଦ୍ଧ କଲୁ ଯହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉପଦେଶ ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ (ସେହି ସ୍ତର ପାଇଁ) ସକଳ ପ୍ରକାର ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟର ବିବରଣ ଥିଲା ; (ଏବଂ) ପୁଣି ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ ଯେ “ଏହି ଆଦେଶାବଳୀକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ କୁହ, ସେମାନେ ଏହାର ଉକ୍ତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ; ଆମେ ଅବିଚଳେ ତୁମକୁ ଦୂରାଗାମୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଦେଖାଇବୁ ।”

୧୪୬. ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ଅହଂକାର କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ସକଳ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସରଳ ପଥ ଦେଖୁ ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ) ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଭ୍ରାତୃପଥ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ ; ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଅମନୋବେଶା ହୋଇଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ତଥା ନୃତ୍ୟ ପରାକାନ୍ଦର ସାକ୍ଷାଦ୍ୱକ୍ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମ ହୁଅ ହୋଇପାରିବ ; ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ (ଉତ୍ତମ) କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ।

୧. ପୃଥିବୀ ଦୂରାଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ ପ୍ରକଟିତ କରାଯିବ ।

يَمْشِي رُزْهُ لَلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يُوسَى إِنِّي اضْطَقَّيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَإِنِّي أَنَا فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَفَصِيحَةٌ
لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

ରୁ : ୧୮

୧୪୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ତାହାଙ୍କ (ଯାହୁ) ପରେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାନର ଦ୍ଵାରା ଏକ ବାହୁରୀ ଗଢ଼ିଲେ ତାହା କେବଳ ଏକ (ନିର୍ଜୀବ) ଶରୀର ଥିଲା ; ସେଥିରୁ ଏକ ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିଲା ; କ'ଣ ସେମାନେ ଏତିକି ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁ ନ ଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁ ନ ଥିଲା ? ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିନା କାରଣରେ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୁସାଙ୍କ ହୋଇଗଲେ ।

୧୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲଞ୍ଜିତ ହୋଇଗଲେ ତଥା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବେ ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଦୁଃଖର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ରୁମେ ଆମ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିଅଛ, ତାହା ଅତି କ୍ଷମାନ୍ୟ ; କ'ଣ ରୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବିଧ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ? (ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ଯେ ମୁସା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ଫେରିଲେ ନାହିଁ) ; ସେତେବେଳେ ମୁସା ଓହି ଫାଳକଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳେ ରଖି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇଙ୍କର ମୁଣ୍ଡବାଳକୁ ଧରି ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ଆଣିଲେ ; (ହାଲୁକ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ସହୋଦର ! ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୋତେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَدْيِهِ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاءُ الْمُرُوءَاتِ إِنَّهُ لَا يَكْلِمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي يَدَيْهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَفْتُونِي مِنْ بَدْيِ الْغَنَمِ لَمَّا أَمَرْتُكُمْ بِاتِّخَاذِ
الْأَنْوَاعِ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْدُهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَى الْقَوْمُ اسْتَزْعَفُونِي وَكَادُوا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣକ୍ରମେ ହଜରତ ମୁସା ଗାନ୍ଧିଶ ରାତି ପାଇଁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଉଥିଲେ ଯାହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ- ୧୪୯ରେ ଅଛି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସ୍ଵପ୍ନର’ ଅର୍ଥ ଗୋମେଷ୍ଠର ପଶୁର ସ୍ଵର ରଚି ଏକ ପ୍ରକାର ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ । ଅଭୋଧ୍ୟ ବାହୁରୀ ଏପରି ନିର୍ମଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତା’ର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଭିତରକୁ ବାହୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା ତାହା ହୃଦୟରୁ ରଚି ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲା ।

ଉଦ୍ୟତ୍ ହୋଇ ଥିଲେ ; ଅତଏବ, ଶତମାନଙ୍କୁ ମୋ ପ୍ରତି ଉପହାସ^୧ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ମୋତେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشَيْتُ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

୧୫୭. (ଏହା ଶୁଣି ମୁସାଠ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର ଭାଇଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେ କରୁଣାମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚମ (କରୁଣାମୟ) ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَإِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٣٠﴾

ଭୁ : ୧୯

୧୫୩. (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ) ଯେଉଁମାନେ ବାଛୁରୀକୁ (ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ପାର୍ଥିବ ଦୁର୍ଗତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبَنَاتَ سَيِّئًا لَّهُمْ غَضَبٌ مِّن تَرَفِّ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿٣١﴾

୧୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି (ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୋରି ଆସନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَنُغْفِرُ لَهُمْ تَرْجِيْمًا ﴿٣٢﴾

୧୫୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସାମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ଫକକଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେହି (ଫକକ) ଲୋକାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ଓ କରୁଣା ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିଲା ।

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَوَّاحَ ۚ وَفِي
نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَبَائِهِمْ يَرْجُونَ ﴿٣٣﴾

^୧. ହଜରତ ମୁସା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷୟ ଉପାସ୍ୟ ପିତା କରିଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ନିଜ ବାଉଁଶଦଳ ଉପରେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏପରି କରିବା ବିଷୟରେ ହସ୍ତାନ୍ତ କରିବାକୁ ପାରିଲେ ସେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କଲେ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇଲେ ନାହିଁ, ସେଥିପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମୁସା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ । ଏପରି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ।

୧୫୬. ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସ୍ଥାନକୁ ନେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ; ତା'ପରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯଦି ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବିନାଶ କରି ଦେଇଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ? ଏହା ତୁମର ଏକ ପରୀକ୍ଷା ମାତ୍ର; ତୁମେ ଏହି (ପରୀକ୍ଷା) ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାଅ; ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ଓ ବନ୍ଧୁ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାକର ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷମାକାରୀ ।

୧୫୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇସ୍ଲାମରେ ତଥା ପରଲୋକରେ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଉ” ; (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଆମର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବେଷିତ କରି ରଖିଛି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରାଜ୍ଯ ଅଟନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକୁ) ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ;”

୧୫୮. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଏହି ନିରକ୍ଷର ରସୁଲ ତଥା ନବି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ)ଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବର୍ତ୍ତନା ତୌରାତ ଓ ବାଇବେଲରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ପାପକାରୀରୁ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବୈଧ କରନ୍ତି ତଥା ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅବୈଧ

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشًا قَالُوا قَدْ خَلَّاهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَبْرُكُوا عَلَيْهِمْ قَالَتْ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَآيَا أَنْ تَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الشُّفَهَاءُ مِنَّا ۚ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِنَّتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أَلَيْكُ قَالَتْ عَلَيَّ أُصِيبُ بِهِ مِنْ أَمْرٍ ۚ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَأْتِكُم بِالَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لِمَ الْخُبَيِّثِ وَيُحْزِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ

୯. ଅବଶ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ଭାବିଲେ ସେ ସମ୍ପର୍କର ଚାଙ୍କ ଖାତିର ଲୋକେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉପାସ୍ୟ ଗୁହ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା କାରଣରେ କାହାରିକୁ ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅନେକ ସମୟରେ କ୍ଷମା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅନିଚ୍ଛା ଓ ଦୁରକ୍ଷିତ ।

କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଲୋଦା ହୋଇ) ଥିବା ବୋଝ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବେକରେ ପଡ଼ିଥିବା ଶିକୁଳିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଜ୍ୟୋତିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

وَالْأَعْلَىٰ إِنِّي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ
عَزَّوَاهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
بِأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٠﴾

ଭୂ: ୨୦

୧୫୯. କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧୀଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସୁଲ ଅଛୁ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଯେ କି ନବି ଓ ନିରକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ
يُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الْحَنِيفِ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكِتَابِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୦. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସର୍ବ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଂସାରରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛନ୍ତି ।

وَمِنْ قَوْمٍ مُّوسَىٰ أُمَمَةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

୧୬୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ (ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଭାବେ) କରନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜଳ ଭିକ୍ଷା କଲେ, ଆମେ ତା’ଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ନିଜ ଲାଠି ଡାଳା (ଅମୃତ) ପଥରକୁ ଆଦାତ କର;” ଫଳରେ ସେଥିରୁ ବାର ଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜର ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘର ଛାୟା କଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଳ ଓ ସଲଖା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲୁ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

وَقَطَعْنَاهُمْ اِثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا وَاَوْحَيْنَا
اِلَىٰ مُوسَىٰ اِذَا اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ اَنْ اَضْرِبَ بِصَاحِكِ
الْحَجَرِ فَاَنْبَجَتْ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اَنْثَاى مَشْرِبُهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالتَّلَوٰى كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِهَا
رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿٦١﴾

୧୬୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ) କୁହାଗଲା, “ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କର ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ଖାଅ ଏବଂ କୁହ, (‘ହେ ଅଲ୍ଲୁହ ! ଆମର) ଭାର ଲାଘବ କର”, ଏବଂ (ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସହରର) ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ ବିନାତ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କର ; ତାହା ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୧୬୩. ତା’ପରେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯାଉଥିବା ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ; ଫଳରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୬୪. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଥିବା ସେହି ସହର ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କର ; ଯେତେବେଳେ କି ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନେ ସବତ ବିଷୟ ଆଦେଶର ସାମା ଲଘନ କରୁଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର ସବତ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କ ମାଛଗୁଡ଼ିକ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସବତ ପାଳନ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆସୁ ନ ଥିଲେ ; ଏହିପରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَاذْقِلْ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةً وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَعْمَ لَكُمْ حَظٌّ بِكُمْ سَرَّيْدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾

بَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مِنْ السَّمَاءِ يَمَسُّ مَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿٢١﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَافِظَةً الْبَحْرِ
إِذْ يَدْعُونَ فِي النِّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِثَاءُ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شَرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ إِلَّا تَأْتِيهِمْ كَذِكُ
نَبَلُهُمْ يَمَسُّ مَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପାପର ଭାର, (୭ : ୫୯ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ବିନମ୍ରତା-ପୂର୍ବକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ ତଥା ସ୍ୱାର୍ଥର କରିବାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରିହସପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଓ ଅସଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ମତ୍ସ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ କଳଦାତ ବା କଳସ୍ରୋତରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନିଷେଧ କରନ୍ତି ସେଦିନ ମାଛମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ସେଠାକୁ ଆସନ୍ତି ।

୧୭୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିବେ ବା କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁ ।”

୧୭୬. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଭୟକ ଶାସ୍ତିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ।

୧୭୭. ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରୁ ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ଘୃଣ୍ୟ ବାନର (ସୁଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।”

୧୭୮. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କ୍ଷମାଳା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାତା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ତେବେ କ’ଣ ଏପରି ହେଲା କି ନାହିଁ ? ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଶାସ୍ତି ଦେବାରେ ବାସ୍ତବରେ କ୍ଷିପ୍ତ ଓ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَاذْ قَالَتْ اُمَةٌ مِنْهُمْ لِمَ يُعَذِّبُونَ قَوْمًا لِلّٰهِ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذِرَةٌ اِلٰى رَبِّنَا وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٥﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخَذْنَا لََّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الشَّرِّ وَاَحَدُنَا الَّذِي تَطْلُبُوْا عَذَابَ بَيْتِسْ بِنَا كَانُوا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٧٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِيْنَ ﴿١٧٧﴾

وَاذْ تَاَذَنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾ وَاِنَّهُ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସତ୍ତାଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ।

୨. ସେମାନେ ଆକୃତିରେ ବାନର ହୋଇଯାଇ ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ବାନର ଅନୁରୂପ ହୋଇଥିଲା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ବିଷୟଟି ପ୍ରକୃତ ବାନରକୁ ବୁଝାଉନାହିଁ । ସ୍ୱରା ମାଧ୍ୟମରୁ ଆୟତ-୬୧ ଓ ୭୭ ୨ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ଇବ୍ରାହୀମୀୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆକୃତି ବାନର ଭଳି ନ ଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାନର ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ ମଣିଷ ଆସୁଥିବା ବିଷୟ ହଦିସ ବା ଇତିହାସରେ କୃତ୍ରିମ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ବହୁତ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ବାନର ସଦୃଶ ଥିଲା । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୧୭୯ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା କେତେକ ସଦାଚାରୀ ହେବାକୁ ଅର୍ଥ କଅଣ ? କ’ଣ ସେପରି ବାନରମାନେ ଯଥାକ୍ରିୟ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସିକା କରୁଥିଲେ ଓ ଦାନ କରୁଥିଲେ ?

୩. ଦନ୍ତ ଦେବାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦୌ ତରବର ହେଉ ନ ଥିବା ପରିତ୍ର କୋରାନରୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦେଖିବା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ କ୍ଷିପ୍ରତା ଶବ୍ଦର ବାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କି ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଜଣାଣିବ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦନ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଧରି ନିଅନ୍ତି । ତାହା ପଥରେ କେହି ସ୍ପତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । କେବେ ପାପ କଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତା’ପ୍ରତି କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିଥାନ୍ତି, ଏପରି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୧୭୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଷରେ ବିରକ୍ତ କରି ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଅଛୁ ; (ଏବେ ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରଣୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପାପୀ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଉ ; ଯେପରି କି ସେମାନେ (ନିଜ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ) ନିଜର ହେବେ ।

୧୮୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏପରି ଏକ (ଅଧ୍ୟାୟ) ବଂଶଧର (ସେମାନଙ୍କର) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରହର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ପାଥିବ ଜୀବନର (ବୁଦ୍ଧି) ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି, "ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ," ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଆସିଯାଏ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରହରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେବଳ ସତ୍ୟ କହିବେ ? ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏହି ଗ୍ରହରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ଏହା ଜାଣି ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରାଜୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଉନ୍ନତ ; ତଥାପି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହାଁ ?

୧୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ମୁସାଙ୍କ) ଗ୍ରହକୁ ବୁକୁଡ଼ା ସହକାରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୁତାନ୍ତ-ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପର୍ବତକୁ ଚାନ୍ଦୁଆ ପରି ଉତ୍ଥିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯିବ ; (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), "ଆମେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ତାହାକୁ ବୁକୁଡ଼ା ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ମନେରଖ ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନେ ଧର୍ମରାଜୁ ହେବ ।"

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ شِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْأَفْرَادُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الصَّالِحِينَ ﴿١٨١﴾

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خَذَرُوا مَا آتَيْنَاهُمْ يَقْوَاةً وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٢﴾

୧୯. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁପାରିବେ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁସମ୍ପାଦନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପର୍ବତ ଏପରି ସମ୍ପାଦନ ହୁଏ ସତେ ଯେପରି ସେହି ପର୍ବତ ତା' ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଛାଦ ସୂଚକ କରିଥିଲା ।

୧୭୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ଥିଲେ (ଓ ପଚାରି ଥିଲେ) “କ’ଣ ଆମେ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ନେହୁଁ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ହଁ, ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଅଛୁ”; ଆମେ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ କଲୁ ଯେ କାଲେ ତୁମେମାନେ କଥାମତ ଦିନ କହିବ, “ଆମେମାନେ ଏ (ଶିକ୍ଷା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛି ଥିଲୁ ।”

୧୭୪. ଅଥବା ତୁମେମାନେ କହିବ, “ଆମମାନଙ୍କ ଦୂର୍ବତ୍ତ୍ୱ କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁପତୀୟମାନେ ଘିର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ବଂଶଧର ଥିଲୁ; କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିବ ?”

୧୭୫. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଷ୍କ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, ଯେପରି କି ସେମାନେ ନିଜ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରି ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଯାହାକୁ ଆମେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିରୁ ବିରାଗ ହୋଇ ଅଲଗା ହୋଇଗଲା! ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସଜ୍ଜାତ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲା ଏବଂ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

୧୭୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ) ଚାରି ଉନ୍ନତ କରିଥାଆନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସଂସାର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଏବଂ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି କୁକୁର ଅବସ୍ଥା ପରି ଯାହାକୁ ଯଦି ତୁମେ ମାରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବ, ତଥାପି ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଯଦି

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلَى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هَذَا غٰفِلِيْنَ ﴿٧٣﴾

اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهٰلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبٰطِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نَقُصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٥﴾

وَ اَنۡلٰ عَلَيْهِمۡ نَبَاَ الَّذِيۡ اٰتَيْنَا۟هُ اٰيٰتِنَا۟ فَاَلْسَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٧٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُۤ يٰهٰۤا وَلٰكِنۡنَا۟ اَخَلَدۡنَا۟ اِلَى الْاَرْضِ
وَ اَتَّبَعۡنَا۟ هَوٰٓةَ فُتِلَّهَا۟ كَتَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحِلَّ عَلَيۡهِۦ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ।

୨. ଏହା ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଚୈତାନ୍ତ ଧର୍ମସ୍ତ୍ର ଚଥୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହା ବଳପ୍ରମ ବାଚର ନାମକ ଚଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବରାଡ । ଉପସ୍ଥିତ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଉଚିତ୍ୱା ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରାଦିକର ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିବାରୁ ଏପରି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସେପରି କରିଦେବ ତେବେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବା ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବ ।

ତୁମେ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ; ଏହିପରି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାସ କରିଛି; ଅତଏବ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେପରି କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୧୭୮. ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାସ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କେବଳ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୭୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହେବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୮୦. ଏବଂ ଆମେ କିନ୍ତୁ ଏବଂ ମାନବଙ୍କୁ ଆମର କରୁଣା ଲାଭ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ଏପରି ହେଉଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ନରକଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ସୂଚୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵଗା ସେମାନେ ସୂଚୟକ୍ଷମ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵଗା ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵଗା ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵସ୍ପଦ ସଦୃଶ, ଏପରି କି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଜାତ; ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ।

୧୮୧. ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୁରୁଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭାଜିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର; ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରତିପଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ ମାଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଗା ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି ।

يٰۤاِهٖثْ اَوْ تَتْرٰكُهٗ يٰۤاِهٖثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٨﴾

سَآءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ وَانْفُسُهُمْ كَانُوْا يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٩﴾

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىُّ وَمَنْ يُضِلَّ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

وَلَقَدْ ذَرٰۤاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِيْنِ وَالْاِنْسِۙ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَاۤ يَفْقَهُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَاۤ يُبْصِرُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اُذُنٌ لَاۤ يَسْمَعُوْنَ بِهَاۙ اُوْلٰٓئِكَ كَانُوْا لِنَعْمٍ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿٨١﴾

وَاللّٰهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَاۙ وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يَلْحَدُوْنَ فِيۤ اَسْمَآئِهِۦ سَبِّحُوْنَ مَا كَانُوْا يَسْكُوْنَ ﴿٨٢﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا اٰمَةً يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَلَا يَبْعُدُوْنَ عَنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇନାହାନ୍ତି ।

ଭୂ : ୨୩

୧୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରେ ଧରେ ଏପରି ରାତିରେ (ଧୂଂସ ମୁଖକୁ) ଆକର୍ଷଣ କରିବୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

୧୮୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଅବସର ଦେଇଅଛୁ ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମର କୌଣସି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ।

୧୮୫. ସେମାନେ କ'ଣ ଭାବି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସାଥୀ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ପାରଳ ନୁହଁନ୍ତି ? ସେ ତ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍ୟକାରୀ ।

୧୮୬. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ (ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭବତଃ ବିନାଶକାରୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ? ତେବେ ଏହା ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

୧୮୭. ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତାରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ।

୧୮୮. (ହେ ରହୁଲ !) ତୁମର ବିରୋଧୀମାନେ ତୁମକୁ କୟାମତ ଦିବସ କେବେ ଘଟିବ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ; ତାହା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟକୁ ଭାରାନ୍ତ କରିବ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;” ସେମାନେ କୟାମତ ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ଅଛ ; ତୁମେ କୁହ ; “ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَأَمْلَأْ لَهُمْ إِنْ كُنْزِي مَتْنِي ﴿٢٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُنِيهَا رُوحِي هِيَ آيَاتُهُ تَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَنَاتُهُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଅବାଧ୍ୟ ହୁଏ ତାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ କରେ ତାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

୧୮୯. (ପୁନଶ୍ଚ) ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ନିଜର ଲାଭ ବା କ୍ଷତିର ଅଧିକାରୀ ନେହୁଁ; ଅବଶ୍ୟ ଆମକୁ ତାହା ହୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଲଜ୍ଜା କରିବେ; ଯଦି ଆମେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଆମକୁ ଚେତେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର କଲ୍ୟାଣ ଲାଭ କରି ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାରୀ-ତା।”

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ صَلَاةَ لِمَا مَنَعَكَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنُ مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَمَا مَسْنَى السُّوءِ إِنَّا إِنَّا لَا نَذِيرُ الَّذِينَ لَقِوْهُم
يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

ଭୁ: ୨୪

୧୯୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି କି ସେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନାରୀ) ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସେ (ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ଆବୃତ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଏକ ଲଘୁଭାର ବହନ କରେ, ଓ ତାହାକୁ ଘେନି ବିଚରଣ କରେ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଉଭୟ (ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ।”

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِ ﴿٩١﴾

୧୯୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଠାକୁ ବହୁ ଉତ୍ତରରେ ।

فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أُتِيَتْهُمَا
تَتَعَلىَّ اللَّهُ عَنَّا بُشْرًا كُونَ ﴿٩٢﴾

୧୯୨. କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ) ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿٩٣﴾

୧୯୩. ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସବିକ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٤﴾

୧୯୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ (ତଥାକଥିତ) ରପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ବା ନାଉବ ରୁହ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକା କଥା ।

وَأَن تَذْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ مُنَادَاكُمْ
أَدْعَوْهُمْ أَمْ أَمَرْتُمْ صَائِمُونَ ﴿٩٥﴾

୧୯୫. ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଭଲ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଡାକର ଜବାବ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧୯୬. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଚାଲନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧରନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକି, ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର, ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ ।”

୧୯୭. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆମର ବନ୍ଧୁ, ଯେ ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୯୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ତୁମଙ୍କୁ) ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୦୦ (ହେ ନବୀ !) ସର୍ବଦା କ୍ଷମା ରାତି ଅବଲମ୍ବନ କର, ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବଗତିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଆଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

୨୦୧. ଏବଂ ଯଦି ସଇତାନ୍ ଠାରୁ ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କର, ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୨୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍ଜତାନ ଚରଫରୁ କୌଣସି (ମନ୍ଦ) ଭାବନା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସତର୍କ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲି ଯାଏ ।

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَشْكَلُ
كَادُوهُمْ فَيَسْتَنْجِبُونَكُمْ إِنَّكُمْ مَصْدُوقُونَ ﴿٥٥﴾

اللَّهُمَّ أَزْجَلُ يَسْتَوْنَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أُيُّ يَبْطُشُونَ بِهَا
أَمْ لَهُمْ أَمِينٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ أَمْ لَهُمْ أَذُنٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا ۚ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصِرُونَ ﴿٥٨﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْنَ ۚ وَتَرْكُهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٥٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٠﴾

وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٦٢﴾

୨୦୩. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଭାଇ ବନ୍ଧୁ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପର ପଥ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୋହଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَخْوَاهُمْ يَمْدُدُّوهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْقَاصُورُونَ ۝

୨୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଆଣୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତୁମେ ଏହାକୁ ଚାଣି ଆଣୁ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମପ୍ରତି ଯେଉଁ ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ଆମେ କେବଳ ତାହାର ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ, ଏ (ଓହ୍ଲି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ, ଏବଂ (ଏଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ତା ଏବଂ କରୁଣା ରହିଅଛି ।

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُؤْتِي إِلَىٰ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكَمُ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

୨୦୫. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯେତେବେଳେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କର ଏବଂ ନୀରବ ରୁହ, ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

୨୦୬. ଏବଂ (ହେ ନବୀ !) ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବେ ଏବଂ ଭୟ ସହିତ ଓ ନିମ୍ନ ସ୍ୱରରେ ସକଳେ ଓ ସହ୍ୟା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱରଣ କର ; ଏବଂ ଅମନୋଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَإِذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ۝

୨୦୭. ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସିଦ୍ଧା କରନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۝

୯. ବହୁତ ମଝିରେ ମଝିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଂକଳିତ ହେଉଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ବିନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚିତ୍ତିବିନ ବିଚିତ୍ରାଏ ସେତେବେଳେ ବିରୋଧାମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ।



ଅଲ-ଅନ୍‌ଫାଲ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଦ୍ୱାମ୍ବୁର ଉଲ୍ଲେଖ ୭୬ଟି ଅସନ ୫ ୧୦୫
ବୁଦ୍ଧି ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ-ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, (ତୁମେ) କୁହ “ଯୁଦ୍ଧ ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହୁଅ ।

୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ବେଳେ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ; ଏବଂ (ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

୪. (ଏହିପରି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେହିମାନେ) ଯେଉଁମାନେ (ସୁଚାରୁରୂପେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା ଦେଇଥାଉ, ସେଥିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ।

୫. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ କାବିଜା ରହିଥାନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا بَيْنَكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ ② إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَزِزْنٌ كَرِيمٌ ⑤

୬. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କୁ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରାୟ ହେବ) ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ମହତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝିବା ବାହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ।

୭. ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏପରି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଯେପରି (ଇସଲାମର ଆମନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁମୁଖକୁ ଠେଲି ଦିଆଯାଉ ଅଛି ଓ ସେମାନେ (ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ) ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଉକ୍ତ ଦଳ ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜର (କରଗତ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଆଦେଶ ବଳରେ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମୁଲୋଚ୍ଚାଟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ;

୯. ତାହା ହେଲେ ସେ ଏହିପ୍ରକାର ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିପାରନ୍ତି ।

୧୦. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି କହିଥିଲେ, "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସହସ୍ର ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ ।"

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنْ فَرَقْنَا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُوْنَ ۝

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّكِّ لَكُنَّ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ يَكَلِّتَهُ وَيَقْطَعَ رِيبَ الْكَافِرِينَ ۝

لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيُطِيلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۝

୯. ମୁସଲମାନମାନେ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଓ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଆଦୌ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଜାଣି ଯେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆସି ନ ଥିଲେ ଓ ଆଶଙ୍କିତ ଥିଲେ ଯେ କାଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭୟଭୀତ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଗନ୍ଧାପାତକୁ ଦୂରୀ କରୁଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବୁଝନ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଦୂରୀ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୋଷରୋପ ଗ୍ରାସିଯାଇଛି ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ।

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଜାଣି ଶିଶୁସକାରୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ଏହା ଉପରବର୍ତ୍ତି ଆୟତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରୁ ସମାହିତ । କେତେକ ଟାକ୍ତାକାରକ ମତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସହଚରମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଇତିହାସ ଏହାକୁ ଗ୍ରାମାନ୍ତ ସମାଧାନ କରୁଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବଦଳ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୧୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏହି ଖବରକୁ କେବଳ ଏକ ସୁସମାଚାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ହୁଏ ଆସେ (ଦେବଦୂତମାନେ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷଣ ମାତ୍ର) ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

ସ୍ତ: ୯

୧୨. (ଏହି ନିଦର୍ଶନ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଗୁପ୍ତକ ସୁସମାଚାରୀ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱାବଲମ୍ବ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହରୁ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଜ୍ଜାତାନ୍ତର ଅପବିତ୍ରତାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟକୁ) ଦୂର କରିବେ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବେ ; ଏବଂ ସେହି (ବର୍ଣ୍ଣ) ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ ; ଅତଏବ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଦ ସୁଦୃଢ଼ କର; ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛୁ ; ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବେଳ ଉପରେ ଆତ୍ମାତ୍ତା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ଠିକୁ ପ୍ରସାରି କର ।

୧୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି ହେବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ତେବେ (ତାହାର ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

إِذْ يُغِيثُكُمُ الْعَسَىٰ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ رِجًّا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لِيُزَيِّنَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٠﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَقَتِلُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِفِينَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعَابُ فَانْزِلُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاصْرِفْهُمْ فَلْيَنْصَرِفُوا إِلَيْكَ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ﴿١١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

୯. ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ସ୍ଥଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହୁଏ । ଯଦି କଣଟ୍ ବା ସ୍ଥଳରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ତୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରୀ ବିଆସ ।

୧୦. ଏହା ବଦଳ ଯୁଦ୍ଧସେତୁର ଘଟଣା । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବାଲୁକାପୂର୍ବ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପଛକୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସେଠାକାର ମାଟି ଚିକିଟା ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବାମ୍ଫରେ ଯେଉଁ ବାଲୁକାପୂର୍ବ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ତାହା ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଟାଣ ହୋଇଗଲା ଓ ପଛରେ ଥିବା ଚିକିଟା ମାଟି ଖସିଲା ହୋଇଗଲା । ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ସୁସମାଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ସୁସମାଚାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟି ତ ଖସିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପକ୍ଷରୁ ଖସିବା ହେବ କେଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୫. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର) ଶାନ୍ତି ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ; ଅତଏବ ଏହାକୁ ଆପ୍ତାଦାନ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାନ୍ତି ରହିଛି ।

ذٰلِكُمْ فَذُوقُوْهُ وَاِنَّ لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ۝

୧୬. ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ପଳାୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦିଅ ନାହିଁ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَحَقًا فَاُولٰٓئِكَ اِلٰى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وُجِّهَتْ لَهُمْ وُجُوْهُهُمُ ۝

୧୭. ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ (କୌଶଳର ଅବଲମ୍ବନ) ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅଥବା କୌଣସି (ମୁସଲମାନ) ଦଳ ଆଡ଼କୁ (ସାହାଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଗମନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କେହି ଏପରି ଅବସରରେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଭାଜନ ହୋଇ ଫେରିବ ଏବଂ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଓ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرًا ۙ اِلَّا مَّتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مَّتَحَسِّرًا اِلٰى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وُجِّهَتْ لَهُمْ وُجُوْهُهُمُ ۝

୧୮. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିଲ, ବରଂ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଗୋଡ଼ିଂ) ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲ, ତାହା ତୁମେ ନିକ୍ଷେପ କରି ନ ଥିଲ ବରଂ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ; ଫଳରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ اِذَا رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاءًا ۚ حَسْبُ اِنَّ اللّٰهَ سَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

୧୯. (ଯେପରି ଅଲ୍ଲ୍‌ହ କହିଥିଲେ) ସେହିପରି ଏହା ଘଟିବ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଶଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବେ ।

ذٰلِكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِيْنَ ۝

୯. ବଦର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ସରକ ପରାକ୍ରମା ମଙ୍ଗଳାଂକ୍ଷର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ପୌରୁଷ, ପରାକ୍ରମ ବା କୌଶଳ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ କୃପାରୁ କରିଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶୁଳିଥିଲା ବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସରକ ବେଗରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସିବାରୁ ହବରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ମୁଠାଏ ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ସେହିକି ବେଳକୁ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଖୁବ୍ କେଜରେ ପବନ ବହିଲା ଓ ସେହି ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଶୁକୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଅଖିରେ ଭରି ହୋଇଗଲା ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୦. ହେ ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲ ତେବେ ଦେଖ, ବିଦ୍ରୋହ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ କ୍ଷାତ ହୁଅ ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦୁଷ୍ଟାସି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କର ଦଳ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲୁଃ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩

୨୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲୁଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପ୍ତଳଙ୍କର ଆକ୍ଷା ପାଳନ କର ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଶୁଣିବା ପରେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ,” ଅଥଚ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ମୁକ ଓ ବଧୂର ତଥା ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲୁଃଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଶୁ ଠାକୁ (ମଧ୍ୟ) ହାନ୍ ।

୨୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲୁଃ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଗୁଣ ଦେଖନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦିବା (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ବି ସେମାନେ ଘୁଣାରେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଫେରି ଯାଆନ୍ତେ ।

୨୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲୁଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରପ୍ତଳଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ ଚାକ୍ଷୁଷ ଏବଂ ମନେରଖି ଯେ ଅଲୁଃ ମଦୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ଅପେକ୍ଷା ତାହାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆ ଯିବ ।

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فُتُكُمُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبَعْتُمْ تَسَعُونَ ﴿٢١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

୧. ଯଥାତଃ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସର୍ବମର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇ ଜୀବିତ କରାଇଥାଏ । ମୁଦବ୍ୟକ୍ତିରୁ କବରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିତ କରାଇବା ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହୁଏ ।

୨୭. ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହା କି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେବଳ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

୨୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ; ତଥା ପୃଥିବୀରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେକରାଯାଉଥିଲ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲ ଯେ କାଳେ ଲୋକମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଘେନି ଯିବେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏହା ସବୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତଥା ନିଜ ସହାୟତା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କଲେ, ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେପରି କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣକରା କର ନାହିଁ ଏବଂ ଅମାନତକୁ ଜଣି ଶୁଣି ଆତ୍ମସାଧୁ କର ନାହିଁ ।

୨୯. ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସଦୃଶ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ହିଁ ରକ୍ଷୁ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

ଭୁ : ୪

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟସୂଚକ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୂର କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ ଅରୁଣ୍ଡହକାରୀ ।

୩୧. ଏବଂ ହେ ରସୁଲ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମ ସଂକୀର୍ତ୍ତରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବେ ବା ତୁମଙ୍କୁ

وَأَنفُوشَهُمْ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَاطِلُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ نَحَافُونَ أَنْ يَتَخَفَكُمُ النَّاسُ فَأَنْتُمْ وَأَيَّدَكُم بَضْرِهِ وَرَزَّكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَاَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ

୯. ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ଧାରରେ ଅମାନତ ବା ନ୍ୟାୟନୀୟ ଆତ୍ମସାଧୁ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବଳ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବତା ଗଣ୍ଠିବଦ୍ଧ ହେବାପରେ ଯଦି ତୁମମାନେ ଆତ୍ମସାଧୁ କରିବ ତେବେ ସେହିସେହି କଠିନ ଶାନ୍ତି ପାଇବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହତବଳ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଅବରୋଧ କରି ରଖିବା ବିନା ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସେହିସବୁ ଯୋଜନା ହେଉଥିଲା ସେସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସକାରାନ୍ତରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁହରରେ ଅବରୋଧ କରି ରଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ଘନିଷ୍ଠ ସହଚର ଅଳ୍ପ ବଳର ସହିତ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଗାଡ଼ିରେ ସ୍ୱଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ପକ୍ଷୀମାନ କରି ପ୍ରଥମେ ସେହି ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ପରେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ବିଚାଳିତ କରିବା ମଜ୍ଜାକାୟାକ ବିନାଶର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ହତ୍ୟା କରିବେ, ବା ତୁମକୁ ବନ୍ଦୀକାର କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେହିକି ଥାଉ, ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିଏ ବାଣୀ ରଚନା କରି ପାରନ୍ତୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) କେବଳ ପୂର୍ବକାଳର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।”

୩୮. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ଯଦି ତୁମ ତରଫରୁ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ (ଧର୍ମ) ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶିଳା ବୁଝିକର କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଯତ୍ନଶୀଳତା କରାଯିବ ?”

୩୯. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲାବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ କି ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ (ବିଶେଷତ୍ୱ) ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍‌କୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ସଂରକ୍ଷକ ରୁହନ୍ତି, ଧର୍ମଦ୍ୱାରାମାନେ ହିଁ ଏହାର (ପ୍ରକୃତ) ସଂରକ୍ଷକ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُخْرِجُكَ وَيُكَرِّوْنَ وَيُكْرِهُ اللّٰهُ ۚ وَاللّٰهُ خَيْرٌ
الْمُكْرِهِيْنَ ۝

وَإِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِمْ أَيْنُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ تَشَاءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ
فَاَمْطُرْ عَلَيْنَا مِجَازَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ۝

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءُ
إِلَّا الْيَتَقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବୁଝା ଗର୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାନର କେଶବ ଅଧ୍ୟାୟ ସଦୃଶ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିବାରେ କେହି ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୨. ବଦର ସ୍ତବ୍ଧରେ ଅବୁବକର ଅବୁବୁପ କାଶାରେ ସାର୍ଥକ କରିଥିଲା । ଫାତ୍ତୁରୁପ ବହୁ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ସେ ସେହି ସ୍ତବ୍ଧରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୈବା ସକୋପରୁ ଋଷୀ ପାଇବା ସକଳେ ଅବତାରମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସକାଳ ବାଲ ସଦୃଶ । ତେଣୁ ସଦରତ ମହନତ ସେଠାରୁ ପ୍ରକାର ଆଦିବା ପରେ ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଗଲେ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସାଧନ ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଧନ ହେଉଛି ଅବୁବକର, ଯାହାଙ୍କରେ କ୍ଷମା ମିଳିଥାଏ । ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏପରି କଲୁ ନ ଥିବାରୁ ପରିଶେଷରେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଗଲେ ।

୩୬. ଏବଂ କା'ବା ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍) ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କେବଳ ସିତ୍ତି ମାରିବା ଓ କରତାଳି ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ସୁତରାଂ, (ହେ ବିଧର୍ମୀମାନେ) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିବେ ; ପରିଶେଷରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସୁବିଧାଜନୀନ ହେବ, ଓ ଚତୁର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରି ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୩୮. ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅପବିତ୍ରକୁ ପବିତ୍ର-ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ)ର ଗୋଟିଏ ଭାଗକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଗ ଉପରେ ରଖିବେ ଓ ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବେ ; (ଶୁଣ) ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

ଭୂ: ୫

୩୯. ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିରତ ହେବେ, ତେବେ ଯାହା (ତୁମ୍ଭ) ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଅଛି, (ସେଥିପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ, ଯଦି ସେମାନେ (ସେହି କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ବିଧାନ ଥିଲା (ତାହା ହିଁ ହେବ) ।”

୪୦. “ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଯାତନା ସମାପ୍ତ ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଧର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ) ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଚାହାଣ୍ଡ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ; ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدُّقًا
فَذَرُوا الْعَذَابَ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُكْفَرُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَغْلِبُونَ ذُلًّا وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَحِيمًا يَفْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

ثَلَىٰ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ
سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّذِينَ
كُلِّهِ يَلَهُ فَإِنْ أَسْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰ
وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

ଭାଗ- ୧୦

୪୭. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ସମ୍ପଦ (ସୁବିଧା) ମିଳିବ, ତାହାର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ (ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନ୍ୟ, ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭବିଷ୍ୟ) ଅଟେ ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିନ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, (ତେବେ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାଳନ କର) ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୩. (ସେ ଦିନ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ରଣ କ୍ଷେତ୍ରର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲ ଓ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାତ୍ରାବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଅଜ୍ଞାକାରବଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମତାନ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଉକ୍ତ ବିଷୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ ଯାହା କରିବାକୁ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହୋଇଅଛି ସେ ନିହତ ହେଉ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଜୀବିତ ହୋଇଅଛି ସେ ଜୀବିତ ହେଉ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ ।

୪୪. (ଏ ଘଟଣା ସେହି ସମୟର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବାର ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟାପାରରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ) ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିଥାନ୍ତ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ ; ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ) ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُصَّةً
وَاللِّرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا
عَلَيْكُمْ نَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَافُتِ الْيَوْمِ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ
وَالزَّكَّابُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَوْاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي
الْبَيْعِ وَلَكِنْ لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَجِيَّ مَنْ حَىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَكَوْا مِنْكُمْ
كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَتَنَزَّاعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٩﴾

୧. ପୃଷ୍ଠରେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିବା । ସେହିପରି ଯଦି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିଥାନ୍ତେ ।

୪୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗତ ହୁଅ (ସେତେବେଳେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଫଳରେ ଅଲୁଷ ଯାହା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ଏବଂ ଅଲୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ ଯୋଗାଇ ନିଆଯିବ ।

وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ التَّقِيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَيَقَلِّلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۝۷۰
وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۷۱

ଭୂ : ୬

୪୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖାନ୍ନ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ସ୍ମୃତ ହୁଅ, ଏବଂ ଅଲୁଷଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ فِرْعٰۤنًا فَانْصَرُوْا وَاِذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۷۲

୪୭. ଏବଂ ଅଲୁଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କର ଆକାବହୁ ହୁଅ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରନାହିଁ ; (ଏପରି କଲେ) ତୁମମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ଓ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ; ବାହରରେ ଯେଉଁମାନେ ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତ, ଅଲୁଷ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا تَفْشَلُوْۤا وَتَذٰلِكَ رِيْجُكُمْ وَاَصْبِرُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝۷۳

୪୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱରୂପରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ପରାକ୍ରମ ଓ ଧର୍ମଗତ ଅଭିମାନ) ଦେଖାଇବା ସକାଶେ ଗର୍ବର ସହିତ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଷଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଅଲୁଷ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଛନ୍ତି ।

وَلَا تَكُوْنُوْۤا كَالَّذِيْنَ خَرَبُوْۤا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ رِيَآءَ النَّاسِ وَ يَصُدُوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۷۴

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ୍ୟମରେ ବଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଏକ ବାହର ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିଥିବା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅରବୀ 'କଲାଇ' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳ ଓ ଏଠାରେ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ଦୃଢ଼ ଓ ଭୟଶୂନ୍ୟ କରାଇ ଦିଆରଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ ହେଇ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତୁଳ ମନେ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସିଂହ ସଦୃଶ ଝାମ୍ପଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ବଦଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଜାୟ୍ ଓ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗଣା ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିକୁ ବେଝାରିବ କରୁଥିଲେ ।

୩. ଅଲୁଷଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କଲେ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବଣ ହୁଏ, ଫଳରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ସାହସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

୪. ଅରବୀ 'ରିୟ୍' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି, ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ଉଦ୍ୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୪୯. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସଇଦାନ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସୁଦର କରି ଦେଖାଇଲା ଓ କହିଲା, “ଆଜି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପପୋଷକ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ (ଯେତେବେଳେ) ସେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ଓ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁନାହିଁ ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି; ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି କରଠାରୁ ।”

ସୁ : ୭

୫୦. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଯେତେବେଳେ କଟାଦବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅହଙ୍ଗାରା କରିଦେଇଅଛି”; କିନ୍ତୁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହା କଳ୍ପନା କରି ପାରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ପୁଷ୍ପଦେଶକୁ ପ୍ରହାର କରି କହୁଥାଆନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏକ ବାହକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ।”

୫୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କର ସୁହସ୍ତ ଅର୍ଜିତ ବିଗତ କୃତିର ପରିଣାମ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଉକ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ପିରଊନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କବଚିତ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَاِذْ رَزَقْنَاهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتْ الْفِئَتَيْنِ لَكَّسَ عَلٰى عِصْيٰئِهِ وَقَالَ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّنْكُمْ اِنِّىْ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّىْ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدٌ
عَالِبٌ ۝

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ دِيْنُهُمْ وَمَنْ يَّبْتَغِ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝

وَلَا تَرٰى اِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْمَلٰٓئِكَةَ يُضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰمِيْنَ ۝

كَذٰلِكَ اِلٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَ اللّٰهُ مِنْهُمْ اَيْدِيْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ الْعِقَابِ ۝

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅହଙ୍ଗାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସଦୃଶ ଅହଙ୍ଗାରୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ଅଥଚ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ସରଳତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

୫୪. କାରଣ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ମନର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହ ଦେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୁପାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ଚକ୍ରାଂକ ।

୫୫. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ! ଧୂମାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ପିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କୁପା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମେ ପିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟାଶୁରୀ ଥିଲେ ।

୫୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶୁଠାରୁ ହୀନ ।

୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ଚାଲିବ ବୋଲି ଅଛ, ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଅର ସେମାନଙ୍କର ଚାଲି ଗଲ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୮. ସୁତରାଂ, ଯଦି ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କର, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ (ସୈନ୍ୟ) ମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିବ କର, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିଖାଇ କରିବେ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغْتَبَرًا تَعْمَلُ لَهَا قَوْمٌ
خَتَمَ يَغْيَرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَشَهِيدٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ ۚ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ۖ ظَالِمِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

ٱلَّذِينَ عٰهَدْتَ وَهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرْجَةٍ ۚ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

فَإِمَّا تَثَقَّفَتْهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرَّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଆୟତ ଯୋଗୁଁ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜାତି ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତି ଭାଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଥଚ ଏହି ଆୟତରେ ଯେପରି କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତା ହେଉଛି, ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଜାତିକୁ କୌଣସି ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପଦ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଜାତିର ମନେକହରି କରୁଥିବା ନେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପଦ ଛଡ଼ା ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ବୁଝିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନବିଙ୍କ ସମୟରେ ତାହା ଅବତ୍ୟ ସ୍ଥିତିପାତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ନଥିବା । ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନବିଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମାରେ ସବୁବେଳେ ଉକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଓ ଶତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପଦେଶ କରିଥାନ୍ତି । ଅତୀତ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବରଂ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସାଧ୍ୟତା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହଜରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି ତୁରନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ସମ୍ବେଦନା ହେବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା ଆଶଙ୍କା କର, ତେବେ ଏପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କର ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ (ନିଜ ନିଜ କଟକଣାରୁ) ସ୍ୱକ୍ତ ; ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସଯାଚକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୮

୬୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କଦାପି ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ (ପ୍ରତାରଣା କରି) ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେହେଲେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସମ୍ବର, ସେ ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଶକ୍ତି ସମ୍ପ୍ରସ୍ତ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ; ଏବଂ ସାମାନ୍ତର ଛାଉଣୀ ଛାପନ କରି ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ କରାଅ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନେ ସକ୍ତି ଛାପନ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତି ; ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଣୀର (ଓ) ସର୍ବୋଚ୍ଚ ।

୬୩. ଏବଂ ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ହିଁ ତୁମଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିବେ ।

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَبْذُلْ إِلَيْهِمُ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٦٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦١﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

وَأِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْبَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٣﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْتَّوْمِينِ ﴿٦٤﴾

୧. ଏଠାରେ ଗୋମ ଓ ଭରାନର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୁହେଁ ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ ।

୬୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ (ଏପରିକି ତୁମ ସହଚରମାନେ ତୁମ ସ୍ୱେଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ) ; ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଯଦି ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରିଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ବାନ୍ଧିପାରି ନଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି (ଓ ତୁମପ୍ରତି ମଧ୍ୟ) ପ୍ରୀତି ଛାପନ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁଷ୍ଟ ।

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٤

୬୫. ହେ ନବି ! ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ତେଣୁ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ଖାତିର କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٦٥

ଭୁ : ୯

୬୬. ହେ ନବି ! (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଟିଏ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଥିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଇଶହ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶହେ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଏକହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ତାରି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଛନ୍ତି) ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرٌ ذُنُوبًا يَغُفِّرُونَ يَغُفِّرُونَ يَغُفِّرُونَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغُفِّرُوا الْفَاقِرِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٦٦

୯. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜଠାରୁ ଦଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବେ କାରଣ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅତୁଟି ବଳି ଯାଇଥିବ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ପରେ ଘଟିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୬୭. ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ଲାଘବ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି, (ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପାରିନାହାନ୍ତି) ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ତ ହେଉଥିବାବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବେ ତେବେ, ସେମାନେ ତୁମତ୍ତ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ହଜାର (ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ତୁମ ହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍‌ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି !

୬୮. ଦେଶରେ ରକ୍ତପାତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ; ଯଦି ତୁମେ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖୁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥିବ ବିଭବ କାମନା କରୁଥିବାର ଜଣାଯିବ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରକାବର (ବୈର) କାମନା କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୬୯. ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଦେଶୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଆସିଥା, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ) ଯେଉଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ସେଥିସହାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ।

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَنَّانٌ فَآخِرُهُ يَقِلُّ وَمَا أَنْتَ بِمَنَّانٍ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَّخِذَ لِمَنْ أَهْلَ بَيْتِهِ أَسْرَىٰ ۚ لَوْلَا رَدُّ الصَّرَارِ لَكُنَّ حَسْرَتًا ۚ وَاللَّهُ يَبْدِئُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَكُمُ فِيهَا آحْذُتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

୧. ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏହି ଆଦେଶ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ । ରୋମ ଓ ଭରାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲାବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ବନ୍ଦୀ ରୁଣୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଣା ରୁଣୁ ଓ ଶହେ ରୁଣୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ହେବାକୁ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ସମୟକୁ ତଥା ବାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଧର୍ମୋପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ନବି ରକ୍ତପାତ କରାଇବା ଇଚ୍ଛାପୁରୁ ନାହିଁ କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହାର ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି, ଯେତେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଆକ୍ରମଣ ଫଳରେ ସେ ରକ୍ତପାତ କରାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ତେବେ ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ବିନା ରକ୍ତପାତରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଯେଉଁ ଘଟେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ କେବଳ ସେହି ଘଟେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଉଚିତ ।

୩. 'ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ' ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ କାରଣ ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେଉ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ ସେମାନେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ସେହି ଘଟେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ।

୭୦. ସୁତରାଂ, ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ ଆଦିଯାଇ ଥିବାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଯାହା ସମ୍ଭବ ମିଳିଅଛି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ) ଯାହାକିଛି ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ, ଚନ୍ଦ୍ରଧାତୁ ଭୋଗ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ: ୧୦

୭୧. ହେ ନବୀ ! ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଅଧୀନରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାହାକିଛି ଯୁଦ୍ଧର କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଅଛି, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କରିବେ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ମୁକ୍ତି ଲାଭ ପରେ) ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରାକତା କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରାକତା କରିଛନ୍ତି, ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଅଧୀନସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ଷୁଷ ।

୭୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିଜରତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରପୁରର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହିଜରତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଜରତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଭାବରେ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଚାଲି କରିଅଛ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
غُفُورٌ رَحِيمٌ ٥٠

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۚ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِّنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٥١

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَابَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ
فَإَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٢

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَاوَا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ
يُهَاجَرُوا ۚ وَإِنْ اسْتَفْضَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّمْنَانِ ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥٣

୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରାସ୍ତର ବନ୍ଧୁ ; ଆମେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯଦି ତୁମେ ତାହା ନ କର, ତେବେ ପୃଥିବୀର ଉପହସ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗୀୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

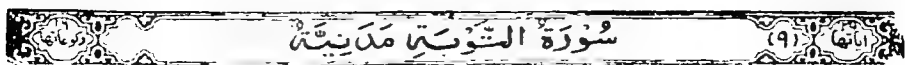
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوا
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٧٤

୭୫. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ତଥା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିଜରତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିକା ରହିଅଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٧٥

୭୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ହିଜରତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ଜେହାଦ କରିବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ବିବେଚିତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧର୍ମପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନୁସାରେ କେତେକ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ନିକଟତର ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَأَمَلَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٧٦



ଅଲ-ତୌବା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୬୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ) ସେହି (ମୁସଲିମ୍) ମାନଙ୍କ (ଦୋଷାରୋପ) ଠାରୁ ମୁକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ବାନ୍ଧି ମାରିଥିଲ (ଯେ ତୁମେମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବ ଓ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେବେ) ।

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الشُّرَكِيِّينَ ①

୧. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ବରାଅତୁନ' ଅର୍ଥ (କେ) ବ୍ୟସ୍ତ ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା (ଘଟ) ଆରୋପ ଦୂର କରିବା । ଏଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅଧିକୃତର ସ୍ଵାଧୀନତା ।

ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ସେ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ସେହିଠାରେ ଅବିଶ୍ଵାସକରମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ଦୋଷାରୋପ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେ ମଦିନା ଚାଲିଯାଇ ଥିବାରୁ ସେ କିପରି ମକ୍କାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ, ସେହି ବିଷୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଉଲ୍ଲାହ କୋରାନର ବାଣୀ ଓ ଦିବ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣଙ୍କ କଥର ଅନୁସାରେ ମକ୍କା ବିଜୟ ହୋଇଛି ଓ ସେ ମକ୍କାକୁ ନିଜ ଆସବାସନ କରି ପୁନର୍ବାର ମକ୍କାବାସୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୩, ୫ ଓ ୧୩ରେ ଯେଉଁ ମୁସଲିମ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଆପେକ୍ଷା ନିରାପତ୍ତି କରିଥିଲ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବଚନ ଇତ୍ତ କର ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାଅ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ବା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିନାହାନ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଳାମିଶା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ସେ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଲେଖନୀରୁ ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ସୁଚରା* (ହେ ମୁସବିକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଏହି ଆରବ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ଘୁରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚରଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଏବଂ ଜାଣିନିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଜାଣିନିଅ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ।

୩. ଏବଂ* ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଫୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହି “ମହାନ-ହଜ୍ଜ” ଦିବସରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣା (କରାଯାଇଅଛି)ଯେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଦୋଷରୋପ) ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଫୁଲ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି (ଏବଂ* ମକ୍କା ବିଜୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି) ; ସୁଚରା* ଯଦି (ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁ) ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ, ଏବଂ* ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ* ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଚନା ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ) ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

فَيُنْخَوِي الْأَرْضَ أَرْضُكَ أَشْهَرُ مَا عَلِمُوا فَنُكْمُ
عَيْرُ مُعْجِزَةِ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ①

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرَكِيَّةِ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبُوءْ لَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّهُمْ عَيْرُ مُعْجِزَةِ اللَّهِ وَبَشِيرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ آيِ الْيَمِينِ

. ଯେଉଁ ମୁସବିକମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଘର୍ଷିତ ବା ମିଳାମିଶା କରି ନ ଥିଲେ ଏବଂ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଯୁଦ୍ଧ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିମାସ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟ ପକ୍ଷେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସରକାର ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବ ନାହିଁ । ଏପରି ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଚାରିମାସ ପରେ କାହିଁକି ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ? ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପର୍ବତୀ ଲୋଭାନରେ ଏଭଳି ଆଦେଶ କୁହାଯି ପୂର୍ବରୋଚ୍ଚର ହୁଏନାହିଁ ବରଂ ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବାଧ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ଅବରତ ହେବାକୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ସାରା ଆରବ-ଜଗତ ଯେ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ଛତୁଜ୍ଞାୟା ତଳେ ରହିଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ ଯେ ମିଥ୍ୟା ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରିବେ । ଦେଶରୁ ବାହାରି ଯିବା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଦେଶ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ—ମନେକରନ୍ତୁ—ଯଦି ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । କନ୍ଦଣ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ତଥାପି ଏପରି କେତେକଣ ମୁସବିକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର କେତେକ ଅନୁଗାମୀଙ୍କୁ ମକ୍କାରୁ ବିଚାଳିତ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ସେହି ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କାନ୍ତିତା ଥିଲେ ।

ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁବନ୍ଧକ ପ୍ରତି ଅକରମାର ଉପକାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ଏକ ପ୍ରତିଧାନସୋପାନ୍ୟ ବିଷୟ । ସେ ଥିଲା ସବକ ପରାଜ୍ଞା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାପନା । ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ସେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଆବିସିନିଆକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା । ନିଜ ପତ୍ନୀର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଯେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଲାଗି ଓ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ମୁସବିକମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀୟ ପୁଷ୍ଟି ନ କରନ୍ତି ତେବେ, ମକ୍କାରେ ପ୍ରଜ୍ଞାରେ ରହିପାରିବେ ଓ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ପଢ଼ନ କରିପାରିବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ତା ମନରେ ଉତ୍ତର ରେଖାପାତ କଲା ଓ ସେ ଚତୁଷ୍ପାତ୍ର ଉପକାମଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନକରି ରହିପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏଥିରୁ ସମାପ୍ତିତ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିଚାଳିତ କରାଯାଏ । ଯେଉଁ ମୁସବିକମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଲୋଭାନ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ସାଧାରଣତଃ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଯେଉଁ ହଜ୍ଜ କରାଯାଏ ତାକୁ ଶୁକ୍ର ବା ମହାନ ହଜ୍ଜ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମକ୍କା ବିଜୟର ପର ବର୍ଷ ଯେଉଁ ହଜ୍ଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏହା ସେହି ହଜ୍ଜକୁ ବୁଝାଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କା ସହର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ଥିବାରୁ ସେ ହଜ୍ଜ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଲୋନ୍ୟ ହଜ୍ଜ ମୁସବିକ ଶାସନାଧୀନ ସମୟର ସିଥମ ହଜ୍ଜ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମହାନ ହଜ୍ଜ କୁହାଯାଇଛି ।

୪. ଅବଶ୍ୟ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହ ରୁମେମାନେ ଢୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ରୁମମାନଙ୍କ ସହ ଢୁକ୍ତିଭଙ୍ଗ କରିନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ରୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ସହିତ କରିଥିବା) ଢୁକ୍ତିକୁ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କର (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ନାହିଁ) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنَ الشَّرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدُهُمْ إِلَىٰ مَدِينَتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ④

୫. ତାପରେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅତିବାହିତ ହେବା ଯନ୍ତ୍ରରେ (ଆରବର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଢୁକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରତ ଥିଲେ) ତେବେ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଶ ହତ୍ୟାକର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ) ଅବରୋଧ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘାଟି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗିରହ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ଉନ୍ନତ କରିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

فَإِذَا نَالِخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاتُّوا الشَّرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَجُدُوا لَهُمْ وَاحْزَمُوا وَاتَّعَدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا أَنَا وَالصَّلَاةُ وَأَتُوا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

୬. ଏବଂ ଯଦି ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମର ଶରଣ ଲିକ୍ଷା କରେ ତେବେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କର ; ତାପରେ ତାହାକୁ ତାହାର ଦୂରାସିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଅଳ୍ପ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନେ (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشَّرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରି ମାସ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲି ବୁଲି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତୁ, ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା କୁହାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ଅଠ ବର୍ଷ ଧରି ହରରତ ମାଲକରେ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକରିଥିଲେ ଓ ମନୁ ବିଜୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବି ବା ମିଳିତା ସହିତ ଆଗେଇ ଦୃଷ୍ଟ ଦେଖ ନଥିଲେ ।

ରୁ : ୨

୭. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ ସହିତ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ ନିକଟରେ ବୁକ୍ତିରତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ କିପରି ବୁକ୍ତି କରି ପାରିବେ ? ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହ ; ଅଲ୍ଲାଃ (ବୁକ୍ତି ପାଇନକାରୀ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୮. (ଏବଂ ଏପ୍ରକାର ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ) କିପରି (ରିହାତି ମିଳିବ)? କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତେବେ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଆତ୍ମାୟତାକୁ ବା କରିଥିବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ନିଜ ବଚନ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ସେହି ବଚନକୁ) ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁକ୍ତିରତକାରୀ) ।

୯. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ଵକୃମ୍ମିୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦. କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାୟତା ବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀ ।

୧୧. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରୁ ପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମର ଭାଇ ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜର) ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଵ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَهُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٥﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَالَّذِهِمْ فَسِقُونَ ﴿٦﴾

اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿٨﴾

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِذَا هُمْ
فِي الدِّينِ وَفُضِّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମିଳନିଶା ବଦଳ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ମକ୍କା ବିଜୟକୁ ମିଳନିଶାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥିର କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜେ ଆବେଦନ କରି ନିଜ ପାଇଁ ଖାତ୍ତି ଓ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ ବିଷୟକ ଘୋଷଣା କରାଉଥିଲେ ।

୨. ମକ୍କା-ସାମାଜିକ ସ୍ତରର କରୁଥିଲେ ଯେ ମକ୍କାବିଜୟ ପରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇଛି ଓ ସଚ୍ଚିପସ ସହିତ ମିଳନିଶା ହୋଇପାରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସେମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟାତା ଦ୍ଵାଦାର କରି ମିଳନିଶା ପାଇଁ ଆବେଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଳନିଶା ହୋଇପାରିବ ?

୩. ଏହା ଏକ କାଳ୍ପନିକ ବିଷୟ ରୂପେ ବରଂ ଏ ବିଷୟ ଭବିଷ୍ୟତ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁଳିବନ୍ଧ ହେବା ପରେ ନିଜ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ବିତ୍ରପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୁଃଖୀ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥରେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

وَأِنْ تَكَوُّرُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّهٗنَّ الْكَفَّٰرُ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ②

୧୩. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଓ ରସୁଲକୁ (ତାହାଙ୍କ ଗୃହରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କରିବାର) ପୃଥୁପାତ ସେମାନେ (ହେ) କରିଥିଲେ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟକରୁଅଛ ? ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୟକର, କାରଣ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହଜ୍ଜାବ ।

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَہُمْ ۖ أَلَمْ يَكُنْ أَوْفَىٰ أَنْ تَخْشَوْا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ③

୧୪. ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ (ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ (ଦୁଃଖ ଓ ଭୟରୁ) ମୁକ୍ତି ଦେବେ ।

فَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللّٰهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيْهُمْ وَيَصْرِفْ عَلَيْنِهِمْ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ④

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ କ୍ରୋଧକୁ ଦୂର କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କୃପା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ) ଚତୁଷ୍ଟ ।

وَيَذْهَبُ غَيِّظَ قُلُوْبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑤

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ଗୁପ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ ଯେ କ'ଣ ତୁମମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ? ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ هَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يُخَيِّدُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۗ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରି ଦୃଶ୍ୟାତ୍ମକ ଓ କ୍ରୋଧାତ୍ମକ ବାର୍ତ୍ତାକଥା କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩

୧୭. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ମୁସବିକମାନଙ୍କର କୋଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଭୁତ୍‌ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମ-ସମୂହ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ରହିବେ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ସେ ହିଁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠକରେ ଓ ଜକାତ ଦିଏ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରୁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୧୯. କ'ଣ ଉମେମାନେ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇବା ଓ କା'ବା ଗୃହର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାବା (କାର୍ଯ୍ୟ)କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଦୃଶ ଭାବି ନେଇଛ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କେହାଦ କରେ ? ଏ (ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (କଦାପି) ସମାନ ନୁହନ୍ତି; ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସର୍ବପ୍ରଥମାମାନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିକରତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ତରଫରୁ ଅବଶେଷ କରୁଣାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ନିଜର) ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ଏପରି ବୈଭବର ମଧ୍ୟ, ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ସ୍ଥାପନା ରହିଅଛି ।

مَا كَانَ لِلشُّرِكِينَ أَنْ يَخْلَعُوا مَعَ اللَّهِ شُهِيدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ ۖ وَآتَى الزَّكَاةَ ۖ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ ۚ فَيَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا لَعِينٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

୧. ଏପରି କେତେକ ବିବେଚନା ଓ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ହଜ୍ଜଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସେବା ଶୁଶ୍ରୂଷା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମକ୍କାବିତ୍ତର ପୂର୍ବରୁ ଦେଶ ଛାଡ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ବଶାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ବ୍ୟାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତରାମ ପାଇଁ ସୁଖ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମାନ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସେତିକି ସମାନ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବେ ; (ମନେରଖ) ସେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ଭ୍ରାତାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ତୁଳନାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ମନେକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୨୪. ତୁମେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଶାନ୍ତିକୁହୁଏ ଏବଂ ତୁମମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ଏପରି ବ୍ୟବସାୟ ଯାହାର କ୍ଷତିକୁ ତୁମମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ ଓ ଏପରି ବାସଗୃହ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ସେସବୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ନିଜ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କେବେ ହେଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୨୫. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ବିଶେଷତଃ) ତୁମଏଲ୍ (ସୁଆଦ) ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ କରିଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାର କରି ନଥିଲା ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶାଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ପକାୟନ କରିଥିଲ ।

୨୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ପାରିନଥିଲ, ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପ୍ରତିଫଳ ।

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّمْ فَإِنَّكُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଏପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ମୁସଲିମମାନେ ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପକ୍ଷିତ (ଓ ଅପବିତ୍ର); ପୁରରା* ଏହି ବର୍ଷ (ଅବିବାହିତ ହେବା) ପରେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା ଗୃହ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୁଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଶଙ୍କା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ (ଓ) ଚତୁର୍ମୁଖ ।

୨୯. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଯାହା ଅବେଧ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅବେଧ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକରି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଚିଢ଼ିଯା (କେଉଁ ନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ବଶ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର ନ କରନ୍ତି) ।

ରୁ : ୫

୩୦. ଏବଂ ଇସ୍ଲାମାନେ କହନ୍ତି, "ଓକେର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର" ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ କହନ୍ତି, "କେପି ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର"; ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମନରଜା କଥା; ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥାକୁ (କେବଳ) ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତୁ; ସେମାନେ (ବାସ୍ତବତାଠାରୁ) କିପରି ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି !

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشِّرْكُونَ جَسٌ لَا يَفْرُقُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنْ شَاءَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ خَلَّ يَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ
فَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ ضَايِعُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ لَنَا ۖ وَاللَّهُ وَالَّتِ الْفَرَىٰ السَّيِّئُ
ابْنُ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۖ فَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଆବିବତା ପୁଣି ଉଦ୍ଧୃତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାଧୀନତାମାନେ ଚଳିଯିବା ପରେ ବ୍ୟବସାୟ ମାନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଆମଦାନୀ କମିସନ ବୋଲି ସେମାନେ ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ୟତମ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ କବିତା ସେତେବେଳେ କେବଳ ପ୍ରତିରୋଧାତ୍ମକ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଇସ୍ଲାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରି କର ଦେବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆଉ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଯିବ ନାହିଁ । ପୁରରା* ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚୂଳିକା ମାର୍ଗେନା କରାଯିବ ।

୩୧. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ଓ ସାଧୁସନ୍ଥମାନଙ୍କୁ ତଥା ମରିୟମନଦୀ ମସିଦକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର (କଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସରେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ନିଜ ମୁହଁ ଦ୍ଵାରା (ପୁରୁଷ) ଭିରାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାଚିନର ମନେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଜ୍ୟୋତିକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

୩୩. ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାଚିନର ମନେ ହେଲେ ପୁଣି, ସକଳ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ବିସ୍ତାର କରିବା କଲେ, ସେ ହିଁ ନିଜର ରହୁଳକୁ ସର୍ବପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୩୪. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଅନେକ ଧର୍ମ ଓ ସାଧୁସନ୍ଥ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଆତ୍ମସାର୍ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସୁନାଚୁପା ଗଢ଼ିତ କରି ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାଦ ଦିଅ ।

୩୫. (ଏ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ) ସେହିଦିନ (ଦିଆଯିବ), ଯେହିଦିନ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଢ଼ିତ ସୁନାଚୁପା) ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଲଲାଟ, ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପଦେଶରେ ଦାରା ଦିଆଯିବ, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) "ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଗଢ଼ିତ କରିଥିଲ ଏହା ସେହି ପଦାର୍ଥ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗଢ଼ିତ କରିଥିଲ ତାହାର ସ୍ଥାନ ଆତ୍ମାଦାନ କର ।"

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَزِينَةِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَكُونُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ تَمْلَىٰ يَها جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُونَ ﴿٣٥﴾

୩୭. ବାସ୍ତବରେ ମାସମାନଙ୍କର ଗଣନା ଅଲୁଖ ନିକଟରେ ବାର ମାସ ଅଟେ ; ଏହା ଅଲୁଖର ବିଧାନ ; (ଏହା) ସେହିଦିନଠାରୁ ଅଛି ଯେବେଠାରୁ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟୁ ଚାରିଗୋଟି (ମାସକୁ) ପରିଚିତ ମାସ (ହୋଇଯାଏ) ; ଏହାହିଁ ପ୍ରପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ ; ସୁତରାଂ ଏହି ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନାହିଁ ; ଏବଂ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲୁଖ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମାରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكََ الَّذِينَ الْقِيَمَةُ فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَكَاتِلُوا النَّاسَ كَمَا كُنْتُمْ يَفَاتِلُوكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. 'ନସି' ଅବିଶ୍ୱାସ କାଳର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟ ଅଟେ ଯଦ୍ୱାରା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପରବର୍ଷକୁ ଅବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗଣନା ସହିତ ସମାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେହିସବୁ ମାସ ଅନୁସାରେ (ସେପରି) କରିଦେବେ ଯହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବାରଣ କରାଯାଇଛି (ଏବଂ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାକୁ ପୁରଣ କରିଦେବେ) ; ସେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ସଜ୍ଜାତାନ ଦ୍ୱାରା) ଟୋକାଳାୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲୁଖ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا النَّسِيُّ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُصَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زِيَادَتُهُ لِيُتَمَّ سُوْرُهُ ۖ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଗଣନା କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବରେ ବର୍ଷକ କେବଳ ବାରମାସ । ଅବଶ୍ୟ ସୌରବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଟେକ ରଖି । କିନ୍ତୁ ବହାଇମାନେ ବର୍ଷକୁ ୧୯ ମାସରେ ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ୧୯ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସୌରମାସର ଡିବର୍ସିମାନେ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଅଧିକ କଲୁନା କରିନାଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଦ ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ ମାସ ଦୁହେଁ ବରଂ ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ବ ଜନ୍ମନ ଯାପନ କରିବା ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ନସି' ଅର୍ଥାତ୍ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଳବଦ୍ଧ କରିବା । ଉପଲାମ ଧର୍ମର ଆବର୍ତ୍ତକ ପୂର୍ବରୁ ମରୁବାୟା କେବେ କେବେ ମୋହରମ ମାସକୁ ବୈଧ ଭିତ୍ତି କରିଦେଉଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେହି ମାସରେ କ୍ଳେଶ ଓ ଉନ୍ମୁକ୍ତା କରିପାରିବେ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ସପ୍ତମ ମାସକୁ ମୋହରମ ମାସ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଥିଲେ । ଏହିପ୍ରକାର ସବୁଗୁଡ଼ିକ ମାସକୁ ଅପଦ ବଦଳ କରି ବର୍ଷକୁ ଟେକମାରିବା ବର୍ଷରେ ପରିଣତ କରୁଥିଲେ । ତଳେ ଦୁଇ ଥର ବଦଳର ବର୍ଷକୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣୁଥିଲେ ।

୧୫ : ୨

୩୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ଦେଶ (ପ୍ରାନ୍ତ) ପ୍ରତି ଭୁଲି ଯାଉଅଛ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ପରଜାଲ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ? ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମନେରଖ ; ପରଜାଲ ଭୁଲନରେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟତ୍ୱ ହୁଏ ।

୩୯. ଯଦି ତୁମମାନେ ସମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନ ବାହାରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦୁଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆଣିବେ, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାପ୍ରାପ୍ତି) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୦. ଯଦି ତୁମମାନେ ଏହି ରଘୁରାଜଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବ ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ବିଚାରିତ କରିଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଗୁମାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ସହଚର (ଅବୁବକର)ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅତୀତର କୌଣସି ଚୁଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ;” ସୁତରାଂ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖି ପାରୁନଥିଲ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଚନକୁ ନ୍ୟୁନ କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ହିଁ ଉତ୍ତରରେ ରହେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୪୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ନିରାସ୍ତ୍ର ଥାଅ ବା ସଶସ୍ତ୍ର ଥାଅ, ଜେହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରି ପଡ଼, ଏବଂ ନିଜ ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହିଜରତ ସମୟରେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلُم إِلَى الْأَرْضِ وَرُحْمِمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابَ الْآلِمَاءِ وَيَسْتَبْدِلْ وُجُوهَكُمْ لَكُمْ وَلَا تَصْرُوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

إِلَّا تَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَلَاثِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୪୭. ଯଦି ଶାନ୍ତ ଲାଭ ମିଳିବାର ଥାଆନ୍ତୁ ବା ଯାତ୍ରା ଅଳ୍ପ ଦୂର ହୋଇ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅନୁରୋଧ କରିଥାଆନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନେ ହେଲା ; କିନ୍ତୁ ଏବେ (ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ସହିତ ଯାଇ ଥାଆନ୍ତୁ ;” ଏମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَدَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٧﴾

ଭୃ: ୭

୪୩. ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମ ତୁଟିର ଉପକାବକୁ) ଲୋପ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲ ?

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذْنَبْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَّبِعَكَ الَّذِيْنَ صَدَقْتَا وَتَعْلَمُ الْكَذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବା ସକାଶେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ନାହିଁ କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ ପଛରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଂଶୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ସଂଶୟ ଯୋଗୁଁ ବୋହୁଲ୍ୟମାନ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଅଛନ୍ତି ।

اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّ يَزِيدُوْنَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ) ଯିବାକୁ ବୁଦ୍ଧ ଈଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେଥିପାଇଁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ (ଯୁଦ୍ଧ ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ବସାଇ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବନ୍ଧୁମାନେ କହିଲେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ବସିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاعَدُوْا لَهُ عَدُوٌّ وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اِئْتَاعَهُمْ فَتَغَبُّوْهُمْ وَقِيْلَ اتَّعَدُوْا مَعَ الْقُعَيْدِيْنَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଛଡ଼ା ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ) ଖୁବ୍ ଧୀଁ ଦରତ କରିଥାଆନ୍ତେ (ଓ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଖବର) ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ (ତୁମମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣୁଥାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୮. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମ ସକାଶେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଏପରିକି ସତ୍ୟର ଆଗମନ ହେଲା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ) ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପେଟରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଯୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପାଇଁ) ପରାମ୍ଭା କର ନାହିଁ ;” ଜାଣିରଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାରେ ଜଡ଼ିତ ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ କରିବ ।

୫୦. ଯଦି ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼େ, ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ।

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି କେବଳ ତାହାହିଁ ଆମଙ୍କୁ ମିଳେ ; ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

لَوْ عَزَّجُوا فِينَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا جَبَالًا وَّلَا أَوْضَعُوا خِلَافَكُمْ يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَيَكُفُّوْكُمْ سَعْعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظَّالِمِيْنَ ﴿٥٠﴾

لَقَدْ اِنتَبَهُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلْبُكَ الْاَمُورُ خَشِيَ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كُرْهُوْنَ ﴿٥١﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُوْلُ اِنْدَنْ لِيْ وَلَا تَقْتَرِنِيْ اِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٢﴾

اِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فَاَسْكُرْهَا وَاِنْ تُصِيبَكَ مُصِیْبَةٌ يَقُوْلُوْا اَلَمْ اَخْلُكُنَا اَمْرًا مِّنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٣﴾

قُلْ لَنْ يُصِیْبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٤﴾

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଇଗୋଟି ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର, ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବସ୍ତ୍ରାପୂର୍ବକ ବା ଅନିଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କର, ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଦାନ) ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

୫୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାରେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଣା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ନମାଜ ପାଠରେ ଆଳସ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନିଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲେ ।

୬୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମସ୍ତରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସମ୍ପତ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବାବେଳେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ।

୬୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି ; ବରଂ ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୬୨. ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ପକ୍ଷ ବା ଆତ୍ମଗୋପନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଗୁମ୍ଫା ବା ବସିରାହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋତି ସେହି ଆତଙ୍କୁ ଧାଇଁ ପକାଇବେ ।

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِندِهِ أَوْ يَأْتِيَنَّاهُ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٧﴾

قُلْ أَتَقْبَلُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَقْبَلَ مِنكُمُ إِنَّا كُنَّا
مَعَكُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٩﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنشَاءُ يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَ
لِكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ ﴿٦١﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَدْخَلَ لُكُلٍ لَّوَلَا
إِلَٰهَ وَهُمْ يَجْمَعُونَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏକେତ୍ର ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସୁଦୂର ବାରଗର୍ଭି ଲାଲ କରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶତାବ୍ଦୀ ମର୍ଯ୍ୟଦା ସ୍ଥାନ କରିବ ଅଥବା ସୁଦୂର ବିଦ୍ୟ ଲାଲ କରିବେ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ :

୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତଳିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦାନ ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦି ସେହି ଦାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସବୁଜ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିକୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସହଯା ଛୋଧାନ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ।

୫୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଦେଇଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ଚଢ଼ିରେ ସବୁଜ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଏହା କହରେ, “ଅଲ୍ଲାହ (ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଯେଉଁ ଆମମାନଙ୍କର ଅଭାବ ହେବ ତେବେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନମ୍ର ଭାବରେ ଅବନତ ହେଉଅଛୁ.” ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତୃଷ୍ଟତର ହୋଇଥାନ୍ତୁ ।

୬ : ୮

୬୦. ଦାନ କେବଳ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସେଉଁମାନେ ଏହି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସହିତ) ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିଏ ବନ୍ଦୀ ଓ ରଣଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ (ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ତଥା ପଥକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ; ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୬୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତଳିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଡୁଖି ଦିଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, “ସେ ତ କେବଳ କାନି (ହିଁ କାନି)” ; ତୁମେ କୁହ, ସେ ତାହା ହିଁ ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର,

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلِيْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۚ فَاِنْ اَعْطُوا مِنْهَا رَضًا وَّاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا اِذَا هُمْ يَنْخَبُتُوْنَ ۝

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضَوْا مَا اَتَتْهُمْ اِلَّا رُسُوْلُهُ ۚ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرُسُوْلُهُ ۚ اِنَّا اِلَى اللّٰهِ رَٰغِبُوْنَ ۝

اِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالتَّسْكِيْنِ وَالتَّعْمِيْرِ عَلَيْهِمَا وَالتَّوَلَّاهُ فَلَوْ بِهِمْ فِي الرِّقَابِ وَالتَّغِيْنِ وَفِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ فَرِيْضَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

وَمِنْهُمْ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اَدْنٰى قُلْ اَدْنٰى خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍, ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେଉଁମାନେ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ଦୃଢ଼ରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସମାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇ କ୍ଷମ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରି ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣୁଥାଉଛି ।

୩. ସେ ଅବଶ୍ୟ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଶୁଣନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଶୁଣନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରି ପାରିବେ । ବହୁତ ଯେ ସେପରି ଶୁଣୁଥାଏ ସେ ଜଣେ ହିତବାଧକ ।

ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ;” ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅଛି ।

୬୭. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଷ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଅଧିକ ହକ୍‌ଦାର ଅଟନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁଷ କରାଯାଉ, ପରନ୍ତୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ ସଙ୍ଗେତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବେ ।

୬୩. ସେମାନେ କ’ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ, ତାହାପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି (ନିୟତ) ଅଛି, ସେ ସେଥିରେ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପମାନଜନକ ଅଟେ ।

୬୪. କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ (ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ) ସଚେତନ କରାଇଦେବ ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଉପହାସ କରୁଥାଅ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ” ।

୬୫. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ (ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କ’ଣ କାହିଁକି କହୁଥିଲ ?) ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଭରର ଦେବେ, “ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ” ; (ତୁମେ) କୁହ, “ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲ ?”

୬୬. ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରନାହିଁ, ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା ପରେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ; (ସ୍ୱେଚ୍ଛା) ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କର) ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଉ ଓ ଅନ୍ୟଦଳକୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ କାରଣ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ (ତେବେ ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ) ।

وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَنُكَرُوا الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ لِيُؤْذَنَ لَكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مَوْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُجَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٩﴾

يُحْذَرُ الْبَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزُّوْا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا تَحْذَرُونَ ﴿٧٠﴾

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلِ أَبِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧١﴾

لَا تَتَذَكَّرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ
كَافِرَةٍ مِّنْكُمْ نَعْدِبُكَ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٧٢﴾

୧୫

୬୭. କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି; ସେମାନେ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ (ଅଲୁଖିକ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ନିଜ ହାତକୁ ସଂକୁଚିତ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ଅଲୁଖିକ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବାରୁ ଅଲୁଖିକ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି; କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

الْمُفِقُونَ وَالْمُفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٧

୬୮. ଅଲୁଖିକ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ; ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ) ଅଲୁଖିକ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٥٨

୬୯. ହେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଏହି ଶାସ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ହେବ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକ ଧନବାନ୍ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ଥିବା ପରିହାସ କରିଥିଲେ, ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥିବା ପରିହାସ କରିଅଛ; ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଲହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
أَفْوَلاً وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَنْعَوْا بِعِلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعُوا
بِعِلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِعِلَاقِهِمْ
وَخَضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥٩

୭୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଢ଼, ଆଦ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଲାଭାଦିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ମଦସନର ଅଧିବାସୀ ଓ ଧୂଂସପାତ୍ର ଜନବସତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁତ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂସ୍ଥାନରେ ସମାବାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ? ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَشُودَةَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكِ

ରଘୁଲମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ; (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିବାରୁ ଶାସ୍ତି ପାଇଥିଲେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୭୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ତଥା ସୁରାସ୍ତୁରୂପେ ନିମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରଘୁଲମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କରୁଣା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୭୨. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଭାରରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଥିବ ; ଏବଂ ଏତଦ୍ୱିଧି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହେବା ଏକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପୁରସ୍କାର ଅଟେ (ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ) ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଲାଭ କରିବା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

ଭୂ : ୧୦

୭୩. ହେ ନବି ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜେହାଦ କର ; ଏବଂ (ପୁରନ୍ଦୋବସ୍ତ କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କର ; ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଓ ତାହା (ବାସ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି (ମନ୍ଦ) କଥା କହିନାହାନ୍ତି ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଥା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯାହା ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟ କାମନା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଶତ୍ରୁତା କରିଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରଘୁଲ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଛନ୍ତି ; ସ୍ମୃତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ

اتَّهَمُوا رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ يَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٥

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٥١

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ وَلَدِينَهُ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٥٢

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسُ الْمَصِيرِ ٥٣

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا لَيْعَلَّ يَمْسُقَ اللَّهُ

ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ତେବେ (ତାହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟସ୍ବତ୍ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ କି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରନ୍ତି, "ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବୁ ।"

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ) କୃପଣତା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପକ୍ଷା ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଯେଉଁଗଲେ ।

୭୭. ସୁତରାଂ (ପରୀକ୍ଷାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କପଟ ସଞ୍ଚାରିତ କରିଥିଲେ ; କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଛ କହୁଥିଲେ ।

୭୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପରାମର୍ଶକୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ?

୭୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁକୁ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏ କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଦ୍ରୁପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜ (ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା) ଉପାଜିତ ଧନ ବ୍ୟତୀତ (ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ତ୍ୟାଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏ କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରିହାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

عَذَابًا لِّيَمَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑦

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ⑧

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ كٰنُوْا يَكُوْلُوْا بِهٖ وَوَلّٰوْا ذٰمًا مُّعْرِضُوْنَ ⑨

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْقَوْنَ رَبَّهٗمْ اَخْلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبَٰسًا كَانُوْا يَكْدِبُوْنَ ⑩

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ⑪

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِى
الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَكُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ يَخِرُّ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑫

୮୦. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କର (ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ) ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁରି ଥର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସହାୟତା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୧୧

୮୧. ଯେଉଁ (କେପଟିଶ୍ଟାପାମାନେ କେନ୍ଦ୍ରାଦକୁ ନ ଯାଇ) ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରି ସୁସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିବାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ଓ ନିଜ ଧନ ଭାରା କେନ୍ଦ୍ରାଦ କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥିଲେ, “ଏପରି (ପ୍ରଖର) ଉତ୍ତାପ ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବାହାର ନାହିଁ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ନରକର ଅଗ୍ନି (ଏହି ଉତ୍ତାପ ଅବସ୍ଥା) ଅଧିକ ତୀବ୍ର” ; ଆହା ! ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ କି !

୮୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜର ଏହି ପ୍ରଚାରଣା ଯୋଗୁଁ) ଅଳ୍ପ ହସିବା ଓ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ କାନ୍ଦିବା ଭରିତ ।

୮୩. ସୁତରାଂ ଯଦି ଏହା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଗାମୀ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଆମ ସହିତ (ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ) ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମ ସହିତ ମିଶି ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମଥର (ପଛରେ) ବସି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲ ; ସୁତରାଂ (ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ପଛରେ ବସିରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।”

إِسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

فَرِحَ الْخَافُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ②

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ③

إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاتَّعِدُوا مَعَ الْخَافِينَ ④

୧. ଏଠାରେ ସବୁରି ଥର ଏକ ନିଦେଶ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୁଝାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅସଂଖ୍ୟ ଥରକୁ ବୁଝାଇଛି । ବହୁତେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବେଶର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୮୪. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ ତେବେ ତାହା ପାଇଁ (ଜନାଜା) ନମାଜ ପାଠ କରନାହିଁ ଓ ତାହାର କବର ନିକଟରେ (ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସକାଶେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିବାବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୮୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ତୁମକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ନ କରୁ ; ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ଉଡିଯିବ ।

୮୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ (ଏହି ଆଦେଶ ବହନ କରି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କେହାଦ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧନବାନ୍ ଲୋକମାନେ ତୁମଠାରୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଅ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ (ପଛରେ) ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ (ବସି) ରହିବୁ ।”

୮୭. ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସେମ୍ବିଦ୍ୟା) ସହିତ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମରାଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୮୮. କିନ୍ତୁ ଏହି ରସୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳ ରହିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ (ପରୀକ୍ଷଣରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୮୯. ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ରଚିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି, ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

ରୁ : ୧୨

୯୦. ଏବଂ (ମଦିନା ନିକଟସ୍ଥ) ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇକନାକାରୀ (ଲୋକ)ମାନେ ଆସି କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تَجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَعْدِيِّينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ

ଦିଆଯାଉ : ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହି (ପଛରେ) ରହିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଆଯିବ ।

୯୧. (କିନ୍ତୁ ହେ ରସୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁର୍ବଳ ବା ପାତିତ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ (ଅଭାବବଶତଃ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ନିଷ୍ଠାପର ରହିବେ, ତେବେ (ପଛରେ ରହିଗଲେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ଏମାନେ ହିଁ ହିତକାରୀ ଏବଂ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ) ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ଏଥିସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ବାହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବ ; ତୁମେ ଭରତ ଦେଇଥିଲ ଯେ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆରୋହଣ କରାଇବୁ ; (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା ଯେ ହାୟ ! ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ନଥିଲା ।

୯୩. ଅଭିଯୋଗ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଧନବାନ୍ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ (ବେଝରାହିବାକୁ) ରାଜି ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْحَرَوُا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَنُهُمْ تَبِيتُ مِنَ الذَّمِّ مَعَ حِرْزٍ أَلَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ④

୧. ସାତଜଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବିହୀନ କରିବା ପାଇଁ ସବଳ ଲଜା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସମ୍ବଳ ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ହଦିସରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅବତାରକ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବାହନ ମାଗିବାକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜୋଡା ବା ଚପଲକୁ ବାହନ ମନେ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ଗରପ୍ତ ନକରିବ ବାଲୁକା ବାଣି ଉପରେ ଚାଲିପାରିବେ । ପବିତ୍ର ଜେରାଳରେ ବ୍ୟବହୃତ ଉଦ୍‌ଦାଳକର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି : ଆମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଠିଆହୋଇ ଆମେମାନେ ସଂସ୍ଥାନ ବୁଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିବୁ । ଏସ୍ ମରାଯାଇଥିବା ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଜୋଡା ବା ଚପଲ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଏପରି ଅଭାବ ଓ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ ଘେରି ରହିଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସବୁ ସଂସ୍ଥାନକୁ ଜୋଡା ବା ଚପଲ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନଥିଲେ । (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟାକର ବୁଝନ୍ତୁ) ।

ଭାଗ-୧୧

୯୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି (ବୈଦିକ ପ୍ରକାରର) ଛଳନା କରନ୍ତି; ତୁମେ କହ, “ତୁମେମାନେ ଛଳନା କର ନାହିଁ, ଆମେ କଦାପି (ତୁମମାନଙ୍କର ଛଳନାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ଷାତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ସୁତରାଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

୯୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରିବ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ (ଆମେ କହୁଛୁ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପକ୍ଷିତ, ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ନରକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

୯୬. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁକ୍ଷ ହେବେ ନାହିଁ ।

୯୭. (ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ କପଟ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ବଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଆଦେଶ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଯାମା ସଂଗ୍ରାହରେ ଜାଣିବାକୁ ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لِي أَنَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ مِنْ خَبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

يَجْلِفُونَ لَكُمْ لَعْنُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ଧନକୁ (ଏକ) ବୋଝ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଦୈବ) ଦୁର୍ବିପାକର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرًا وَيَكْرِهْ
يَكُمُ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةٌ السَّوَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ٩٨

୯୯. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ) ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ଓ ରହୁଣୀ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭର ପକ୍ଷ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ; ମନେରଖ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ପକ୍ଷ, ଅଲ୍ଲା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٩٩

ଭୂ : ୧୩

୧୦୦. ଏବଂ ହିଜରତକାରୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ରଗାମୀ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କତା ।

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٠٠

୧୦୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) କେତେକ ମରୁବାସୀ, କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ମଦିନାବାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ (ଏପରି ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କପଟତା କରିବାରେ ଅଟକ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର ଥର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଦେଶ ଦେବାକୁ ନିଆଯିବ ।

وَمِنَ حَوْلِكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ١٠١

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୁଗ୍ଧ ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ମୁନାଫିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ଆଶାର ରତ୍ନ ଆରବବାସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦୭. ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାପକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ; ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୩. (ହେ ରସୁଲ !) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ପାରିବ ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ ; କାରଣ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଆଧାର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୦୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତାଙ୍କ ଭିତ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦାନର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, (ରସୁଲ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ) ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କର୍ମ କରି ତାଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାନ୍ତି (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପେରାଇ ନିଆଯିବ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତି, ବା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚରୁଷ ।

وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا
وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اَللّٰهُ اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اَللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٧﴾

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيَهُمْ
بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوةَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاَللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٨﴾

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ
يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اَللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٩﴾

وَقُلْ اَعْمَلُوْا فَيَسِّرَ اِلَيْكُمْ اَللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عِلْمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١١٠﴾

وَاٰخَرُونَ مُّرْجُوْنَ لِاَمْرِ اَللّٰهِ اِمَّا يَعْذِبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١١﴾

୧. ସଦକା ବା ଦାନ ଦର୍ଶିତ ଓ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ । ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନିଷ୍ଟ^୧ ସାଧନ କରିବା ଓ ଅବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଚାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଉପାସନା ଗୃହକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି.. ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ (ଏହି ଉପାସନା ଗୃହ ନିର୍ମାଣରେ) ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୦୮. ହେ ନବୀ ! ତୁମେ (କେଦାପି) ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମସଜିଦ୍‌ର ମୂଳଭିତ୍ତି ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ପ୍ରଣୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତାହା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ (ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ; ସେଥିରେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଉଚ୍ଚା ପୋଷଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୦୯. ସୁତରାଂ ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟ ଓ ସନ୍ତୋଷ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, ସେ ଉତ୍ତମ ନା ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଏପରି ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ସେହି ଗୃହ ସହିତ ନରକ ଅଗ୍ନିରେ ପଡ଼ିଯିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ସେମାନଙ୍କର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ମୂଳଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ସନ୍ଦେହର କାରଣ ହୋଇ ରହିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ନ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ ନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ଷୁଷ ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرُّيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَلِيُخَلِّقَ إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا الْخِصَّةَ وَاللَّهُ بِشُهُدٍ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِّلْمَسْجِدِ أُتِمَّتْ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ أَوَّلٍ
يَوْمَ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى نَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَأَنْهَارُهُ فِي تَارِحِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِنَّ أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

୧. ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉଚ୍ଚତାପର ଉନ୍ନତ ହେବାରୁ ଓ ମୁନାଫିକମାନେ ଜୁମାଃ ନିବାସ ହୋଇ ପଢ଼ିବାକୁ ଅଳ୍ପ ଆମିର ନାମକ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପାତ୍ର ମୁନାଫିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ବାନ୍ଧି ପଠାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ୍ ସଦନ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଦିନା ଅଜ୍ଜମଣ କରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେକାଳରେ ମସଜିଦ୍-ନବିଆ ବ୍ୟତୀତ ମଦିନା ଉପକଣ୍ଠରେ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ଥିଲା । ମୁନାଫିକମାନେ ଅଳ୍ପ ଆମିରଙ୍କୁ କୁଟାଳ ରଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାଧ୍ୟମରେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଅଳ୍ପ ଆମିର ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରତୀକ୍ଷଣତଃ ରାକିବା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ କୈଷାଦି ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାଙ୍କୁ ତା'ର ଯୋଜନା ବିଶୟରେ ଡେଇଁଲା ଦେଇଛି । ଏହାପରେ ସେ ମଦିନା ଛାଡ଼ି ପରାୟନ କଲା । ତା'ର ସେଇ ପରାୟନ ମୁସଲମାନ ଓ ରୋମ ବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରେ ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ।

ରୁ: ୧୪

୧୧୧. ଅଲ୍ଲା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ଜୀବନ (ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସହ) କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; (କାରଣ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ) ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ବା (ନିଜେ) ନିହତ ହୁଅନ୍ତି; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହା ସେ (ଅଲ୍ଲା) ନିଜ ଉପରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, (ଏବଂ ଏହା) ବୌରାତ, ଇଞ୍ଜିଲ ଏବଂ କୋରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅଧିକ ପାଳନ କରିପାରେ ? ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ!) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କାରବାର କରିଅଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ଯୋହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି);

୧୧୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷୀ, ଉପାସନା କରନ୍ତି, (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ସ୍ତୁତିଗାନ କରନ୍ତି (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି, ରୁକ୍ କରନ୍ତି, ସିକ୍ତା କରନ୍ତି, ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ମଦକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ ସଂରକ୍ଷିତ କରନ୍ତି, ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ତୁମେ) ଦୁଇମାତ୍ରା ଦିଅ ।

୧୧୩. ମୁସ୍ତାଫିମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ସେ (ମୁସ୍ତାଫିମାନେ) ନିଜର ସଂପର୍କୀୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନବି ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ।

୧୧୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଓହରି ଗଲେ; ବାସ୍ତବରେ ଇବ୍ରାହିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ହୃଦୟ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

୧୧୫. କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସତ୍ତ୍ୱେନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇବା ପରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ବହୁଗୁଣିକଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଦୂରରେ ରଖିବେ ସେଗୁଣିକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବାତ୍ୟସ୍ତ କରାଇବା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيُقَاتِلُوا وَيُقَاتِلُوا وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

أَتَتَابُونَ الْعِيدُونَ الْخُدُودَ وَالسَّابِغُونَ الزُّبُودَ السَّجْدُونَ الْأَرْضُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاشَاهُونَ عَنِ السُّكْرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَلَشَرُّ الْمُؤْمِنِينَ

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِابْنِهِ وَإِلَاعَنَ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا آيَةً فَلَمَّا بُيِّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନାୟ ନୁହେଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି ;

୧୧୬. ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୧୭. ଅଲ୍ଲାହ ନବି, ହିଜରତକାରୀ ତଥା ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେ ନବିଙ୍କର ପ୍ରତିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳର ହୃଦୟ ସଂଶୟାନ୍ତର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ; ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସେହି (ହୃଦୟ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଥିଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେ(ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୮. ଏବଂ ସେହିପରି ଭଲ ଚିନ୍ତି ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ କୃପା କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରାନ୍ତାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୋପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ନାହିଁ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଥିଲେ ; ସେପରି କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁତାପ କରିବେ;ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବାରମ୍ବାର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି (ଓ) ବାରମ୍ବାର କରୁଣା କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୫

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ସହ ସାମିଲ ହୁଅ ।

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ كَبَلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ ۝
إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَٱلْأَنْصَارِ ٱلَّذِينَ أَتٰبُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

وَعَلَى ٱلثَلَاثَةِ ٱلَّذِينَ خَلَفُوا مِن بَعْدِهِ إِذَا صَاحَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ وَصَاحَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوٓآ أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ ٱللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓآ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ ۚ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ۝

يٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءٰمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ ٱلصّٰدِقِينَ ۝

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେହି ଚିନ୍ତି ଜଣ ସାଥୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ମୃତ ନା ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମୁନାଫିକ୍ ନଥିଲେ, ମାତ୍ର ଭୁଲବଶତଃ ଅବତାରଣା ସହିତ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ଥଳରେ ଯୋଗ ନ ଦେଇ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁରୋଧ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ଅଥଚ ମୁନାଫିକ୍ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଅଭିଯାନକୁ ମଦିନା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ ବାସ୍ତବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପାଖୁ ହୃଦେଇ ରଖାଗଲା । ସେମାନେ ଏହିପରି ବାସ୍ତବ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନୁରୋଧ ୫୦ ଚିନ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବା ପରେ ଓ ଶରୀର ଅନୁତାପ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାଦିଆଯାଇ ଥିଲା ।

୧୨୦. ମଦିନା ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତଥା ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରହୁଛନ୍ତି (ଏକାନ୍ତରେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନିଜେ ପଛରେ ଯାଇ ରହିଥାନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟା, କ୍ଳାନ୍ତି ବା କ୍ଷୁଧାଜନିତ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ୍ଳୋଧକାର ହେବା ଭଳି, ଏପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଦ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅଳ୍ପ ହେଉ କି ଅଧିକ ହେଉ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୌଣସି ଉପତ୍ୟକାକୁ ପାରି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ (ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମସୂଚରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ସେହି ପୁଣ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ) ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର (ଅତି) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

୧୨୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ (ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ପାଇଁ) ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତେ; ତେବେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଗୋଟିଏ ବଳ ବାହାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତେ; ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ପେରିଯାଇ (ଅଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରନ୍ତେ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ (ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ସମ୍ଭବରେ) ଭୟ କରନ୍ତେ ।

ରୁ : ୧୬

୧୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଢ଼ତା ଥିବାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମରାଜ୍ଯମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَأْكُلُونَ مِنْ عَدُوِّنَا إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْتَّائِينَ ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) କହନ୍ତି, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି ?” ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

୧୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବ୍ୟାଧି ଅଛି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ) ସେମାନଙ୍କ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି ; ଏପରି କି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

୧୨୬. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଥରେ ବା ଦୁଇ ଥର ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉଛି ? ତଥାପି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି ।

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ କ’ଣ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ ତ ! ଏହାପରେ ସେମାନେ (ସତ୍ତା ସ୍ଥଳରୁ) ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ; ଅଲୁଖ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

୧୨୮. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରହୁଛି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ; ତୁମମାନଙ୍କର ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଚାହାଣ ପକ୍ଷରେ ଅସହ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ; (ଏବଂ ସେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

୧୨୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କହ, “ଅଲୁଖ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଚାହାଣ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ଚାହାଣ ଉପରେ ଭରସା କରୁ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ

ଯୁସୁଫ

(ଏହି କୁରା ମଦ୍ଦକରର ଅବତାର : ଏଥିରେ ବିରୁଦ୍ଧିତା ରମେତ ୧୧୦ଟି ଅୟତ ଓ ୧୧ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା ;^୧ ଏକାଦଶ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ଏକ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ଅଟେ ।

الرَّحْمٰنُكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْحَكِيمِ

୩. କ'ଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲେ ପ୍ରେରଣ କରି କହିବା ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ଦିଅ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ) ଆକାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି, (ଏପରି) ଆଶ୍ୱତ୍ତ୍ୟାଜନକ (ବିଷୟ) ଥିଲା (ଯେ) ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଥିଲେ, "ନିଶ୍ଚୟ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରକ ।"

اَكَانَ لِلنَّاسِ حِجَابًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ مُّبِينٌ

୪. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯିଏ ଛଅ ଗୋଟି କାଳବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସଂଗଠିତ କରନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା (ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ) କେହି (କାହାରି ପାଇଁ) ସୁପାରିଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେହି ଅଳ୍ପ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدْرِىُّ الْاَمْرَ مَا مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ

୫. ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ; (ଏହା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ) ପାଳିତ ହେବ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ପରେ ଏହାକୁ (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ଫଳରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱେ (ଓ ସମ୍ପ୍ରତିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ حَيِّصًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا اَنْهُ يَبْدُوْا الْخٰلِقِ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

୧. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା, 'ଅନଲ ଲାହା ଅରା'ର ସଂକ୍ଷେପାଂଶ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ବ୍ରହ୍ମ ।

ସେ ଉଚ୍ଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ: 'ଏବଂ' ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଜଳ ଥିବ, ଏବଂ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଥିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

୬. ସେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବର୍ଷ ଗଣନା ଓ (ସମୟ) ହିସାବ କାଣି ପାରିବ; ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ (ଓ ଚକ୍ର) ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାନବତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

୭. ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗମନରେ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ହେତୁରେ) ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮. ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ ଆଶ୍ରୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅମନୋବିଯାଗୀ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି—

୯. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ।

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ସୁଖଦାୟକ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ;

الضِّلَاحِ بِالنَّظَرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَبْنِمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٦

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجِعُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ٨

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠

୧. ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀର ଗତି ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦେଉଥିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମୟ ଗଣନା କରିବା ଓ ପଞ୍ଜିକା ତିଆରି କରିବା ସହଜ ହୋଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ପଥରେ ମାସ ହିସାବ କରିବା ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚାରିପଟେ ଚାଆଁ କକ୍ଷ ପଥରେ ଘୁରୁଥିବାକୁ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ହିସାବ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ଜାତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଖାଲିକି ଗୌରବ ଅଧିକାରୀ ବୁଝେ କି ତିନି ଅବକାଶରେ ପଡ଼ି ରହେ ନାହିଁ । ନିଜ କର୍ମ ବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଫୁଲ ବା ଟୁଟି କରିପାରେ । ଏଠାରେ ଏହି ଅବିଚଳ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । କେଣି ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଧର୍ମଭାଗୁମାନେ ଦିବା ରାତ୍ରିର ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହିତ ଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୧୧. ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ (ଏହି ଭୂମିରେ) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ହେ ଅଲ୍ଲା ! ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର” ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ପାଇଁ) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ” ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଉଇ ପୁରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିବେ, “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।”

ଭୂ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଧନ ଲାଭ ପାଇଁ ଯେପରି ଚପୁର ହେଉଥାନ୍ତି ସିଦ୍ଧି ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କୁର୍ବର) ମନ୍ଦ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାରେ ସେହିପରି ଚପୁର ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଜୀବନ) କାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଉ ।

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖରେ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୋଇଥିବା ବା ବସିଥିବା ବା ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମକୁ ଡାକେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଭୂର କରି ଦେଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଭ୍ରମେଷା କରି ଚାଲିଯାଏ ଯତେ ଯେପରି ସେ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମକୁ କଦାପି ଡାକି ନାହିଁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ସାମାଜିକଜୀବୀମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖାନ୍ତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେତେବେଳେ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବସ୍ତ୍ର ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ; ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାଉ ।

୧୫. ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଦେଖି ପାରିବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ କିପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ।

دَعَوْهُمْ فِيهَا سَخِرَكَ الْإِثْمُ وَنَحْنُ بِهَا سَلَمٌ
وَإِخْرَجْنَاهُمْ أَنْ أَحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ①

وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَاسْتَخِرَ لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقَعِبَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَتَدْرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَهُ
فِي طَعْنٍ إِلَيْهِمْ يَعْمَهُونَ ②

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَابِئًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُ
إِلَى ضُرِّهِ قَتْلَهُ كَذَلِكَ زَيْنَ لِلنَّاسِ فِينِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ③

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا يُوْسِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ④

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑤

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବା ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକପ୍ରକାର ଦୋଷ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାମ କରୁଥିବ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ସମୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଏପରି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିସମୟରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଭାଗ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସୁନି ଗନ କରୁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବଦା କୃତକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖରେ ରହନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “(ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୋରାନ ଆଶା ବା ଏଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କର” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଏଥିରେ ନିଜ ତରଫରୁ (କୌଣସି) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବୁ; ଆମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଅଛି, ଆମେ କେବଳ ସେତିକି ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ କରିବୁ ତେବେ ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାଝି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଆମର ଭୟ ରହିଅଛି ।”

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାଠି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ନ ଥା'ରୁ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ; ବସ୍ତୁତଃ ଆମେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନର ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ା ଅତିବାହିତ କରିଅଛୁ ; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

୧୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ! ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅପରାଧୀମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହାର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ବା କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହି (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ଆମମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶକାରୀ ଅଟନ୍ତି” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ

وَاِذَا نُسِطَ عَلَيْهِمْ اَيُّاُنُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا اَنْتُمْ بَقْرَانٍ غَيْرِ هٰذَا اَوْ اَبْدَلُهُ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اُبْدِلَهُ مِنْ تِلْكَ اَيِّ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَّبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ⑩

قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا اَدْرٰكُمْ بِهِ ۝ ٤ ۝ فَقَدْ بَيَّنَّتْ فَيَكُمْ عٰمِرًا مِّنْ قَبْلِهِ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ⑪

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖ ۚ اِنَّهٗ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ⑫

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَبْزُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَسْتَجِبُوْنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିଗତ ଜୀବନକୁ ଇଷ୍ଟ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ? ଇଷ୍ଟ୍ୟକଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଷୟ ତ ଅଲଗା କଥା ଏପରିକି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିଶୋର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା କହି ନାହାନ୍ତି । ନଚ୍ ପଦର ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦାବି କେତେ ଦୂର ଯଥାର୍ଥ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆସ୍ତରରେ ଏକ ଅତ୍ତାନ୍ତ ମାନଦଣ୍ଡ ରଖିଅଛୁ । ଦାବି ପୂର୍ବରୁ ପତି ଛଣେ ଅବତାରଣ କଲେ, ସତ୍ୟତା ଓ ସନ୍ତୋଷତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦାବି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ତାଙ୍କର ସେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ସ୍ତ୍ରୀ ପାତନଥାଏ କି କୋପ ପାଇନଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଦାବି ଛଣେ ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ ।

ବିଷୟ) ଜଣାଇ ଯାହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀରେ ଥିବାର ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?” ସେ ହିଁ ପଚାରିବେ ; ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତରେ ।

୨୦. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ହିଁ (ଆବଦ୍ଧ) ଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ (ଦୁର୍ଘଟ) କଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରୂପେ) ଆସି ସାରିଛି ଯଦି ତାହା (ପ୍ରତିବଦ୍ଧକ ହୋଇ) ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ମତଭେଦ ଅଛି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେ ତାଙ୍କୁ) ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସାରାଗାନ୍ତି ;

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟ (ର ଜ୍ଞାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି ; ଏସବୁ ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

ରୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ କୌଣସି ଦୁଃଖପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ (ର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ) ଆସ୍ବାଦନ କରାଇ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତରକ୍ଷଣାତ୍ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପତ୍ର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ଯୋଜନା ତୁଳନାର୍ଥେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତିକୂଳ ଯୋଜନା କରିବାର କ୍ଷମା ;” ବାସ୍ତବିକ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରୁଅଛ, ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।”

୨୩. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଓ ଜଳଭାଗରେ ଚଳପ୍ରଚଳ କରାଇଛନ୍ତି ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନୌକାରେ (ଆରୋହଣ କରି) ଥାଅ ଓ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଅନୁକୂଳ ପବନରେ ଚାଳିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି, (ଏବଂ ଏହା ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାତ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଲହଡ଼ି ମାଡ଼ି ଆସେ ଓ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଧୂଂସ (ମୁଖରେ

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ
وَلَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢١﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَنْظَرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكُرُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبََنَّ بَيْنَهُمْ يَرْجُحَ ظَنَبَهُ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رَيْحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “(ହେ ଅଲ୍ଲା !) ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُخِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٨﴾

୨୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଶାତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ପୃଥିବୀରେ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କରନ୍ତି ; ହେ ଲୋକମାନେ ! ଇହକାଳରେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଭାବ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ବିପତ୍ତି ହୋଇ) ପଡ଼ିବ ; ପରିଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ أَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

୨୫. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଆମେ ମେଘମାଳରୁ ବୁଝି କରୁ, ତା’ପରେ ଏହା ଭୂମିରୁ ଜାତ ଉଦ୍ଭିଦ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଚତୁଷ୍ପଦମାନେ ଖାଆନ୍ତି, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଭୂପୃଷ୍ଠ (ଏହାଦ୍ୱାରା) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳଙ୍କୃତ ହୁଏ ଓ ଦୂରଶାଳିତ ହୁଏ, ଓ ଏହାର ମାଲିକମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ, ସେତେବେଳେ ରାତି ବା ଦିନରେ ଶୋଷିତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏପରି (ପେଦଳ) କଟା କ୍ଷେତ ସଦୃଶ କରି ଦେଇ ସତେ ଯେପରି ଏଠାରେ ଗତକାଲି (କିଛି) ନ ଥିଲା ; (ସ୍ମୃତରା) ଯେଉଁମାନେ ଚିନ୍ତା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۖ كُلُّ إِذَا آخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَارَّيْنَتْ وَظَنَ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدَرُوا عَلَىٰهَا إِنَّا هُمْ أَمْرٌ نَالٍ أَوْ نَهَالٍ ۖ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنُ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

୨୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସଦନ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏହାଠାରୁ) ଅଧିକତର (ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ) ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ମଳିନତା ଓ ଲାଞ୍ଜନ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

لَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزَيَْادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ, (ସେମାନେ) ତାହା ବଦଳରେ ତାହାର ଅନୁରୂପ (ଫଳ) ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଅଲୁଖିକ (ଶାସ୍ତ୍ର) କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନ ଥିବେ ; (ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ଯେପରି କି ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଅନ୍ଧକାରର^୧ ଅନେକ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ନିପତିତ ହୋଇଅଛି ; ସେମାନେ ହିଁ (ନେରକ ଅଗ୍ନିର) ଅଧିବାସୀ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁ, ତା'ପରେ ମୁସ୍ତାକିମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ତୁମେମାନେ ତ ଆ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲୁଖିକର) ସମକକ୍ଷ ଭିତ୍ତି କରିଥିଲ ଉଭୟେ (ପଛକୁ ପୁଅି) ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ;” ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦିତ) ଉପାସ୍ୟମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସନା (କଦାପି) କରୁ ନ ଥିଲ ।”

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا بَعْدُ وَن ﴿٢٩﴾

୩୦. ସୁତରାଂ, ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲୁଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥି ଥିବୁ ।

كُلُّي بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ غَافِلِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କିଛି କରିଅଛି ସେଠାରେ ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପୁଷ୍ପପୋଷକ ଅଲୁଖିକ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ପାଶୋରି ପକାଇବେ ।

هُنَالِكَ نَبْلِغُكُمْ نَجْسَ مَا آسَلْتُمْ وَرَدُّوْا إِلَى اللَّهِ بِرَبِّهِمْ وَلَهُمُ الْحَقُّ وَضَلُّ عَنْهُمْ قَا كَانُوا يَقْتِرُونَ ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭାଷଣ ଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ତାହା ପରିବେଶକୁ ଅବକାଶମୟ କରିଦେବ, ଉଚ୍ଚେ ଯେପରି ଭାଟି ମାଟି ଆସୁଛି ।

ଏଠାରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଉପାସିତ ହୋଇଛି । (କ) ପୂର୍ବ ଆସତ ମୁରାବିକ ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁବିଧ ପ୍ରସଂସାଦ ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆସତରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅନୁପାସୀ ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । (ଖ) ନିୟମବଦଳନାମାନେ ଅଲୁଖିକ କରୁଣା ବାନ୍ଧ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ଓ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣ ଧାରୀ ଅନୁପାସିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଗ) ଅଲୁଖିକର ବିଭାଗ ଭାବେ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ବିପଦବେଳେ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଘ) କୁଳମିତ୍ର ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଳ୍ମକ୍ଷୟିତ ରହେ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୩୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ? ଅଥବା ଜାନ ଓ ଆଖି ଉପରେ କାହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ? ଏବଂ କିଏ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ)କୁ ଓ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ବାହାର କରେ ? ଏବଂ କିଏ (ଏ) ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରୁଅଛି ?” (ଏ ବିଷୟରେ) ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; ତାହା ହେଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ନାହିଁ ?”

୩୩. ସେହି ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ସ୍ମୃତିରାଂ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବା ଛଡ଼ା ଆଉ କ’ଣ (ପ୍ରାୟ) ହୋଇପାରେ ? ତେବେ (କହ ତ ଭଲ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କିପରି (ଆନ୍ୟ ଦିଗକୁ) ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

୩୪. ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥିରାକୃତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ କି ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରେ (ଓ) ପରେ (ସେହି ସୃଷ୍ଟିର) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି” ; ସ୍ମୃତିରାଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉ ଅଛି ?

୩୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ସ୍ଥିରାକୃତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେହି ଅଛି ଯେ କି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ସ୍ମୃତିରାଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସତ୍ୟମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେ ଅନୁସୂଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନା (ସେ ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ଯେ ସ୍ୱୟଂ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ (ସେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ) ?” ପୁନଶ୍ଚ କହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ? ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଅଛ ?”

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَتَّبِعُ الْأَمْرَ
فَسِيقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٦﴾

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ مَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ﴿٣٧﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَمَّنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ନିଜ) ଅନୁମାନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ଅନୁସରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ; (ଅଥଚ) ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନୁମାନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୩୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଗଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ. ବରଂ ଏହା, ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯାହା (ଅଲ୍ଲହଙ୍କବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା ରହିବା କଥା ତାହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ଆସିଅଛି ।

୩୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରି ଆଣ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ" ଯାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମର (ତାଜିବାର) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି (ନିଜ ସହାୟତା ସକଳଣ) ତାକି ଆଣ ।

୪୦. ବରଂ ସେମାନେ ଏପରି ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୀନ ଆହରଣ କରି ନ ଥିଲେ କି ଯାହାର ବାସ୍ତବତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଦେଖ, ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

୪୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يَقْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَدْعُوا
مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مُدْرِكِينَ ﴿٣٩﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَكِنَّا إِنَّمَا جَاءُنَا
بِكَذِّكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ବୋଲାଇଥିବା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁର ମଧ୍ୟ ସହାୟ ନିଅ. ଅନ୍ୟଥା ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଓ ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖୁବ୍ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ସହାୟ ନେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବୁକନରେ ଇଂଲିସର ଦୁଇ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଓ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଜର୍ଜ୍ଜିକ ରଚିତ ହୋଇଥିବାର ଯେତେ ଦାବି କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସହିତ ବୁକନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ ଗବିଷ୍ୟବଣୀ ।

ରୁ : ୫

୪୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ) ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ), ଆମେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ଆମେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ।”

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି (ସର୍ବଦା) କର୍ଷିତ କରନ୍ତି ; (ତା’ହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେ ସେପରି ବଧିରମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ବୁଦ୍ଧିବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ନିଜ କଥା) ଶୁଣାଇ ପାରିବ ?

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି ; (ତା’ହେଲେ) କ’ଣ ସେପରି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ?

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଲୋକମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ।

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ) ଯେ ସେମାନେ ସତେ ଯେପରି ଦିନର ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର (ପୃଥିବୀରେ) ରହିଥିଲେ, (ସେହି ଦିନ) ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣି ପାରିବେ ; (ମନେରଖ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ, ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ତୁମଙ୍କୁ (ତୁମ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଇ (ତା’ହେଲେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବ), କିମ୍ବା ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବରୁ) ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତେବେ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବ) ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيْئُونَ مِمَّا عَمِلْنَا وَآنَا بِرَبِّیْ قَمَاتُتَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَعِیْزُونَ إِلَیْكَ أَفَأَنْتَ تُنْعِیْ الضُّمَرَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ إِلَیْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِی الْعُمْیَ وَلَوْ كَانُوا لَا یُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا یُظْلِمُ النَّاسَ شَیْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ یُظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

وَبِیَوْمٍ یَّخْشَرُهُمْ كَانَ لَمْ یَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ یَتَعَارَفُونَ بَیْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِیْنَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِیْنَ ﴿٤٦﴾

وَأَمَّا نُرِیتُكَ بَعْضَ الَّذِیْ نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّیْتُكَ فَإِنَّا

(ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଜଣେ (ନା ଜଣେ) ରସୁଲ ଆସିବ। ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କେବେ (ପୂର୍ଣ୍ଣ) ହେବ ?”

୫୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଲକ୍ଷା ବ୍ୟତୀତ ନିକ ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ (କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମର ନାହିଁ) ; (ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ; ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ରହି (ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ) ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କହିଲ (ଭଲ), ଯଦି ରାତିରେ ବା ଦିନରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅପରାଧୀମାନେ ତହିଁକୁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ?”

୫୨. “ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? (ଏଥିରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ କାରଣ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) କ’ଣ ଏବେ (ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ) ? ଅଥଚ (ଏହାର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଘଟିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ।”

୫୩. ତା’ପରେ ଯେତେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯିବ, “(ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କର, ତୁମେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲ କ’ଣ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତିପତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ?”

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنَّمُ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنًا أَوْ هَآزِلًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٤﴾

أَتَمَّ إِذَا مَا وَعَدَ امْنُتُمْ بِهِ النَّاسَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٦﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ସତରେ ଏହା ଘଟିବ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହଁ, ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ — ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଯେ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلِي أَمْ لِي إِنَّهُ لَأَحَقُّ ۖ
وَمَا أُنْمِرُ بِعُجْزٍ ۖ ٥٤

ଭୁ : ୬

୫୫. ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ କିଛି ମିଳି ଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଏହାର ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ମୋହ ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ (ନିଜର) ଲାଜାକୁ ଲୁଚାଇବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَلَوْ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۚ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ وَتُصِفُ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۖ ٥٥

୫୬. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚୟ ପାଳିତ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅପରାଧୀ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۖ ٥٦

୫୭. ସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଂଚାଇ ନିଆ ଯିବ ।

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ ٥٧

୫୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଉପଦେଶ (ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆସି ଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକିଛି (ବ୍ୟାପି) ଅଛି ତାହା (ସେ ସବୁର) ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହା ଏକ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ ٥٨

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାହାଙ୍କର କରୁଣା (ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ) ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଏଥିରେ ହିଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଉଚିତ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଧନ) ଦୁଇ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।”

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ قَدْ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلْيَفْرَحُوا ۚ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۖ ٥٩

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (କେବେ) ବିଚାର କରିଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଆକାଶରୁ) ଆହାର ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ (କିଛି) ବୈଧ ଓ (ଅନ୍ୟ କିଛି) ଅବୈଧ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

କରିଅଛ'' ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ''କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃ (ଏ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ନା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି (କେବଳ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଅଛ ?''

فَإِنَّهُ حَرَامٌ وَحَلَالٌ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି କଥାମତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ଧାରଣା ଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ ରୁହନ୍ତି ।

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ⑪

ଭୂ : ୭

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବେ ବି ଲିପ୍ତ ରହୁଥାଅ ଓ ତୁମେ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥାଅ ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ (ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ) କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଅ, (ତେବେ ଏ ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଲିପ୍ତ ରହ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଉ ଏବଂ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀର ଅଣୁମାତ୍ର ବସୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋପନ ରହେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଣୁ ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ଅଣୁଠାରୁ ବୃହତ୍ ଏପରି କୌଣସି ବସୁ ନାହିଁ, ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଡ଼ିକ ରହସ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତିବଦ୍ଧ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُورًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑫

୧୩. ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ,

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑬

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି,

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ⑭

୧୫. ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ତଥା ପରକାଳରେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମାପର) ସୁସମାଚାର ରହିଅଛି ; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀରେ (କଦାପି) କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ (ହେବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସତ୍ୟତା ।

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑮

୬୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ତୁମକୁ ଦୃଷ୍ଟିତଂ ନ କରୁ ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସକଳ ଶକ୍ତି ଓ ସକ୍ଷମତା ଆଧାର ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବେ ।

୬୭. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କରି ସେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନଙ୍କର (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତିକୁ ଏଥି ସକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରିବ ଏବଂ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ) ଦିନକୁ ଆଲୋକିତ କରିଛନ୍ତି ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ସତ୍ୟବାଣୀକୁ) ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୬୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ (ମଧ୍ୟ) ସତ୍ତାନ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲହ (ଏ ବିଷୟର ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପବିତ୍ର ; ସେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ; ଏ (ଦୃଢ଼) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାହା କହୁଅଛ ?

୭୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।"

୭୧. ପୃଥିବୀରେ (ସେମାନେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଦ୍ଵାଦନ କରାଇବୁ ।

وَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

إِنَّا إِنَّا لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ سُكَّاءٌ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ الْآيَةَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ لِّقَوْمٍ يَتَّبِعُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلَحُونَ ﴿٧٠﴾

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

e. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ କେବେ ଚିହ୍ନିତ ନ ହେବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୬୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିତଂ ନ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେଉ ନ ଥିବାର ବରଂ ସାରା ମାନବ ସମାଜର ହିତ ପାଇଁ କୁଦନ ଓ ବିକାସ କରୁଥିଲେ ତଥା ଦୃଷ୍ଟିତ ଶ୍ରୀୟମାଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସମୟ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏବଂ ବିକୃତ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବକ୍ଷମ କରାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା (୧୮: ୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟାସ) । ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅବତାରମାନେ ଦୟାର ମୂର୍ତ୍ତିମୟ ପ୍ରଭାବ । କିନ୍ତୁ ହାୟ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶ ସେମାନେ ଏବେ ବିକୃତ ସେମାନେ ସେହି ଅବତାରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିର୍ଯ୍ୟାସିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ତଥା କରିବାକୁ ଯତ୍ନ ନେଇଛନ୍ତି ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଭୁ : ୮

୭୨. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୁହୁକ ବିଷୟ ଶୁଣାଅ ; କାରଣ ସେ (ମଧ୍ୟ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ) ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ସ୍ବରାଜ କରାଇବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଧ ହୁଏ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ନିଜର ଯୋଜନା ଓ ନିଜର ମନୋନୀତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଦେହାଜ୍ଞାନ ନ ରହୁ ; ତତ୍ପରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କର ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ ।”

୭୩. “ତଥାପି ଯଦି ତୁମମାନେ ଫେରି ଯାଅ, ତହିଁରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ (ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ), କାରଣ ଆମେ (ଏହା ବଦଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ, ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଖରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।”

୭୪. ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ନୌକାରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଶାସ୍ତି ସଂଗ୍ରାହରେ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

وَأَنذَرْنَاهُمْ يَوْمَ نُوْجِ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَوْمَئِذٍ إِن كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ فَفَافِي وَتَذَكَّرِي بِأَيَّتِ اللَّهِ فَعَلَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْزَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ تَمَّ لَا يَكُنْ أَمْزَكُمْ عَلَيْكُمْ غَنَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ⑦

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْنَاكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ⑧

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَغَرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ⑨

୧. ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ବେଶଜନପୂର୍ବକ ଅବିଶ୍ବସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତମାହର ଇଚ୍ଛାନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଦ୍ବରେ ଅବେ ରହି ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାକୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନିଜକୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ବଢ଼ି କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଭାଷ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ।

୭୫. ତାହାଙ୍କ ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ (ନିଜ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କେତେକ ଗସ୍ତଲାଭୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଷ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି (ସତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବା ହେତୁ, ସେମାନେ (ତହିଁରେ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, ଆମେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୋହର ିମାରି ଦେଉ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِمَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ⑤

୭୬. ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାୟ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଫିରାଓନ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا فَجُورِينَ ⑥

୭୭. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନେ କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତୀକରଣ ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ
مُبِينٌ ⑦

୭୮. ମୁସା କହିଲେ, “କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କହୁଅଛ ଯେତେବେଳେ କି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ? କ'ଣ ଏହା ପ୍ରତୀକରଣ (ହୋଇପାରେ) ? ଅଥଚ ପ୍ରତୀକରଣମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ مُوسَى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اَسِحْرٌ هَذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ ⑧

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛୁ କ'ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଓ ଦେଶରେ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମ ଉପରେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُلْفِتَنَّا عَنَّْا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاءَنَا وَ
كُنَّا لَكُمْ اِلٰكِيْنِيَّاءَ فِي الْاَرْضِ وَمَا عَنَّا لَكُمْ
بِشَيْءٍ مُؤْمِنِينَ ⑨

୮୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ (ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ (ସାରା ଦେଶର) ଅଳ୍ପ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସ ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْفِيْ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلَيْنِيْ ⑩

୮୧. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଦୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କର ନିଷେଧ କରିବାକୁ ଅଛି, ତାହା ନିଷେଧ କର ।”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَال لَّهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا اَنْتُمْ
مُلْقُونَ ⑪

୮୨. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୋହା ନିଷେପ କରିବା କଥା ନିଷେପ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସା କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ଭୁମେମାନେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଅଛ, ତାହା ପ୍ରତାରଣା ମାତ୍ର; ଅଲ୍ଲାଃ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେବେ ହେଁ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।”

୮୩. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

ଭୁ : ୯

୮୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେବଳ କେତେକ ସୁବକ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ଅନ୍ୟମାନେ ଫିରାଊନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭୟରେ ମୁସାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେଲେ ନାହିଁ କାଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇବେ; ଏବଂ ଫିରାଊନ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତର୍ଭୁକ ଥିଲା।

୮୫. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି (ଏହା ସତ ଯେ) ଭୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ଓ ଯଦି ଭୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକୃତ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଟ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କର ।”

୮୬. ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁଅଛୁ; ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ (ସେହି) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱଖଳାର ମାଧ୍ୟମ କର ନାହିଁ।”

୮୭. “ଏବଂ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରି କହିଥିଲୁ, “ଭୁମେମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବାସ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର, ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ (ପରାସ୍ତରର)

فَلَمَّا أَتَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهُ السِّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝

يُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

فَمَا أَمَّنَ لُؤَيْسُ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّرِفِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمُ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ۝

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا

ସନ୍ତୁଷ୍ଟାନ କରାଇ ନିର୍ମାଣ କର, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସୁରାକୁ ରୂପେ ନମାଇ ପାଠ କର; ଏବଂ (ହେ ମୁସା !) ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନରେ) ସୁସମାଚାର ଦିଅ ।”

୮୯. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଫିରାଓନ ଓ ତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶୋଭା (ବର୍ଦ୍ଧକ ସାମଗ୍ରୀ) ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଫଳରେ ସେମାନେ ତୁମ ପଥକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଉଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ, ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରତି କଠୋର ବ୍ୟବହାର କର ଯେପରି କି ସେମାନେ ଯଜ୍ଞଶାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତୁ ।”

୯୦. (ଏଣୁ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ଏକନିଷ୍ଠତା ଅବଲମ୍ବନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାର କରାଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର (ପୋଛା ଅବଲମ୍ବନ) କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରିଥିଲେ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଜଳମୟ ହେବା ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଯେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ହେଉ) ଅଛି ।

୯୨. (ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ) “କ’ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ (ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ !) ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ଥିଲୁ ।”

يُضَرِّ يُونُسَ وَيُؤْتِيكَمُ قَبْلَهُ وَيُؤْتِيَهُمُ الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٩٥

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ
زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا
عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٩٦

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩٧

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَهُمُ فِرْعَوْنَ
وَجُنُودَهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يُونُسَ إِنْ يَرَوْهُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٩٨

الَّذِينَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٩٩

୧. ଅଲ୍ଲାହ ଜବରଦସ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିବା, ଏଠାରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଅସ୍ପଦ ପଥରେ ଏତେ ଦୂର ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପପନ୍ଥା ମିଳିବା ପାଇଁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇପାରିବନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରି ଅନୁତାପ କରିବେ ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର ହେବ ।

୯୩. ସୁତରାଂ ଆଜି ଆମେ ତୋର (ମୃତ) ଶରୀର^୧ (ସଂରକ୍ଷିତ କରି ତାହା ଦ୍ଵାରା ତୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ଵାରା କି ଯେଉଁମାନେ ତୋ'ପରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ ହେବୁ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଛି ଅଛନ୍ତି ।

ଭୂ: ୧୦

୯୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉକ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ^୨ ସେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ତୁମର ପ୍ରାକନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କଥାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୯୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦି (ହେ କୋରାନ୍ତର ପାଠକମାନେ !^୩) ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, (ତେବେ ତୁମେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَازِجَهُمْ وَرَرَقَنَّهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ مَّقْسَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଅନ୍ୟତମ ଦ୍ଵାରା କୋରାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ଏବେ ବି ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ହଜରତ ମୁହାମ୍ମଦ ସମସାମୟିକ ପିରଫିକର ଶବ୍ଦ ସମୁଦ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗଣନା କରାଯାଇ ମିଶରର ସଂଗ୍ରହକରରେ ପ୍ରକାଶିତ ରଖାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଆସୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମନେକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥାନ୍ତି । ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ର ଅନୁସରଣ କରୁଥାନ୍ତି ଏହି ଅନ୍ୟତମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଗଣନା ମତେକେ ଘଟିଥିଲା ଓ କଥାମତ ଦିନ ଏହାର ନିଶ୍ଚିତ କରାହେବ ।

୩. ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷ କୋରାନ୍ତ ପାଠ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି, ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ପର୍ବତ କୋରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସକଳ ସନ୍ଦେହର ଚର୍ଚ୍ଚାରେ କାରଣ ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅଲ୍ଲାପାଳକନାମା । (୧:୧୩୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାରୁ ବିନାଶ ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ଆସି ଥିଛି ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ خَرُّوا بِالْعَدَابِ الْآلِيمِ ﴿٩٨﴾

୯୯. ଏବଂ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ କାହିଁକି ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭକରକ ହୋଇ ଆସିଲା ? ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ପାଣିର ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଅପମାନକରକ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ (ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْيَةُ آمَنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِنِّي لَأُفِيءُهَا الْآقَوْمَ يُونسُ لَنَا أَمْوَالُ كُفُنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنُصَلِّهِمْ إِلَىٰ جَنَّةٍ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଆସିଲେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତ (ଏକ ସଙ୍ଗେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଆସିଲେ ; (ସୁତରାଂ) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଧ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି) କ'ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّ جَنِيًّا أَفَأَنْتَ تُكْذِرُ النَّاسَ خَلَّةً يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଦେଖ, ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କ'ଣ ହେଉ ଅଛି” ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ବନ୍ଧୁପରିକର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ, ତାହା ଶାସ୍ତିଦାୟକ ହେଉ ବା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହେଉ, ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

قُلْ إِنظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଇତ୍ୟା ଆଉ କେଉଁ ଦିନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଦି ତାହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ ।”

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଆମେ ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମର (ସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଉ ।

ثُمَّ نُنْفِخُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا ۚ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

ଭୂ : ୧୧

୧୦୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ଆମ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ, ତେବେ (ଶୁଣ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم ۖ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

୧୦୬. ଏବଂ (ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ସମସ୍ତ) ଆବିଳତାକୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ (ଅର୍ପଣ) କରିଦିଅ. ଏବଂ ତୁମେ ମୁସ୍ତବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

୧୦୭. ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି କାହାକୁ ଡାକ ନାହିଁ ଯେ ତୁମକୁ (କୌଣସି) ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ବା (ତୁମର କୌଣସି) କ୍ଷତି କରେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି ତେବେ କେହି ତାହାଙ୍କର କୁପାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ନିଜର କୁପା) ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بَعْضُ أَلْشَيْفِ لَهُ إِلَّا هُوَ وَ
إِنْ يُرِيدْكَ بِكَيْءٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆସି ଯାଇଛି ; ସୂଚନା” ଯେ କେହି ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କେବଳ ନିଜ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ; ଏବଂ ଯେ ଏହି ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ (ଅମଙ୍ଗଳ) ପାଇଁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ
اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଅଛି ତୁମେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଷ୍ଠା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୈର୍ବୀକ୍ଷ୍ୟ ଧର ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ନିଷ୍ଠାକାରୀ ।

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَبِيرُ الْخَوَامِينِ ﴿١١٠﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ (١١)

ହୁଦ

[ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୧୩ଶ୍ଲୋକ ଅଟେ । ୧୨୪୪
ଅକ୍ଷର ଓ ୧୦୬ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲ୍ଲିୟ-ଲାମ୍-ରା ; ଏହା ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତ କରାଯାଇଛି ତଥା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଏହା ତର୍କ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞତା (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଚରମରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ।

الْاِنْشَاءُ كُتِبَ اٰتِيَهُ ثُمَّ قُضِلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

୩. (ଏବଂ) ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ ; ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାରଦାତା (ଭାବରେ ଆସି ଅଛୁ) ।

اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّىْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ وَبَشِيْرٌ ③

୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ଭିକାରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, (ତାହା ହେଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଯିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛୁ ।

وَ اَنۡ اَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا اِلَيْهِ يَبْتَغِكُمْ
مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَ يُوْتِ كُلُّ ذِيْ فَضْلٍ
فُضْلًا ۚ وَاِنۡ تَوَلَّوْا فَاِنِّىْ اَخَافُ عَلٰىكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ ④

୫. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେଉଁବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ।

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑤

୬. ଶୁଣ ! ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଏଥି ସକାଶେ ସଙ୍କୁଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଠାରୁ (ନିଜର କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ଗୋପନ ରଖି ପାରିବେ ; ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି ; ସେ ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ତରର ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

اَلَا اِنَّهُمْ يَشْتَوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۚ اَلَا
جِئِنۡ يَسْتَغْشَوْنَ شِيَاْهُمْ يَخْلَعُوْنَ عَلٰى سُرُوْرٍ وَّمَا
يَعْلَمُوْنَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

ଭାଗ — ୧୨

୭. ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ରାଣ ନାହିଁ ଯହାର ଜୀବିକାର ଭାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ତଥା ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏ ସମସ୍ତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ଅଛି ।

୮. ଏବଂ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର କର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଡଳ ଉପରେ (ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ) ଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବ, “ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଧୃତ କରାହେବ, ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଶପଥ-ପୂର୍ବକ) କହିବେ, “ଏହା କେବଳ ଏକ ସଜ୍ଜାସ୍ୟ ସତରୀଣା ଅଟେ ।”

୯. ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “କେଉଁ ବିଷୟ ଏହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଅଛି ?” ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ମରୁଷ୍ୟକୁ ଆମର କୃପା ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତପରେ ଆମେ ତାହାଠାରୁ ସତ୍ୟାହାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବା ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ସୁଖ ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ କହିବ, “ମୋ ଠାରୁ ସକଳ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଅଛି ।” ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ୱିତ ହୁଏ ଓ ଗର୍ବ କରେ —

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَاغِبُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا ۖ وَسُوءَ دَعْوَاهَا ۖ كُلٌّ فِي كِتَابٍ

مُتَيْنٍ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
آيَاتٍ ۖ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مُبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ

مُتَيْنٍ ۝

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ سُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ رَدَدْنَاهَا
إِنَّهُ لَيَبْغُوسٌ كَفُورٌ ۝

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَنَّةٍ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝

୧. ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ “ଅର୍ଥ” ଶବ୍ଦ ଶାସନ ବା ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୁଝାଉଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ “ଓହ” ପଦ୍ଧତିର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଅନ୍ତତଃ ଏହି ଅନ୍ୟତର ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସନ ବିଷୟର ବିଶ୍ୱାସ “ଓହ” ମଧ୍ୟମରେ କରି କରାଯାଏ । ଦୂତରା କୌଣସି ଜନ ଉପରେ ତାହାର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ବା ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଲେଖିକ ବସ୍ତୁ ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବା ଯଥାର୍ଥ ହୁଏ ।

୧୨. କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑩

୧୩. ବୋଧହୁଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ତୁମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱତ୍ୱ ହୋଇପାରିବ; (କିନ୍ତୁ ଏପରି କଦାପି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ) ଏବଂ (ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଯେ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଧନର ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରେରିତ ହୋଇନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ତୁମର ହୃଦୟ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଯାଉଛି; ତୁମେ କେବଳ ସତ୍‌କାରୀ ଅଟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

فَلَعَلَّكَ نَارُكَ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
مُذْرُكَ أَنْ يَتُوبُوا لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا
مَعَهُ مَلَكٌ إِنشَاءً أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَبِيرٌ ⑪

୧୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଦଶ ଗୋଟି ସୁରା ରଚନା କରି ଆଶ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି (ସହାୟତା ପାଇଁ) ତାକି ଆଶ ।”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑫

୧୫. ସୁତରାଂ, ଯଦି ସେମାନେ ତୁମର ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସନାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୁତରାଂ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ହେବ ?

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّا أَنْزَلْنَا بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑬

୧୬. ଯେଉଁମାନେ ପାଥିବ ଜୀବନ ତଥା ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏହିଠାରେ ହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଉଶା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يَرْثُ الْجَنَّةَ الدِّينَا وَرِثَتَهَا نُوفٍ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُحْصُونَ ⑭

୧୭. ପରକାଳରେ ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ ଥିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନପାଇଁ) କରିଥିବେ ତାହା ପରକାଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପା ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَعَوْا فِيهَا وَبِطُلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑮

୧୮. ତୁମେମାନେ କିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବ ଯାହାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଧୃତପାଦିତ କରିବାପାଇଁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମର୍ପନକାରୀ ଓ କରୁଣା ସଦାୟକ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମ (ଗୁଣ) ଆସିଅଛି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମନୋଯୋଗ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ବିରୋଧୀ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ସ୍ତତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, (ନରକ) ଅଗ୍ନି ତାହାର ନିରୂପିତ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ; ଅତଏବ ତୁମେ ଏ ସଂଜ୍ଞାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ତତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀ (ହୋଇପାରେ) ? ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନେ କହିବେ, “ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ;” ଶୁଣ ! ଏହି ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ହେବ ।

୨୦. ଏମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସ୍ତତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତହିଁରେ କୃତିତତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରନ୍ତି ।

୨୧. ପୃଥିବୀରେ ଏମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ) କଦାପି ଦୁର୍ବଳ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ (ଇହକାଳ ତଥା ପରକାଳରେ) ଦୃଷ୍ଟଶୀତ କରାହେବ; ସେମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏମାନେ ହିଁ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ତତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀତା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସଂଗ୍ରହକ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେ କି ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପନ କରିବେ । ତତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । (କ) ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରମାଣ (ଖ) ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀତା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଗୁଣ ଓ ଓର୍ଣ୍ଣମଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଯେତେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । (ଗ) ବିରୋଧୀ ପ୍ରମାଣ । ବହୁତ ଏବେ ସ୍ତୁତି ଏ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।

أَمَّن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُو شَاهِدًا مِّنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالثَّأْرُ
مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
يَعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا نَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَجْعَلُونَ عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
مَعَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضْعِفُ لَهُمْ
الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا
يُصِيرُونَ ﴿٢١﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ନିଷିଦ୍ଦଦେହରେ ସେମାନେ ହିଁ ପରକାଳରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ;

୨୪. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତତି ବିନମ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୨୫. ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ମାର୍ତ୍ତ ତଥା ବୟର ଓ ଶ୍ରୋତା ସଦୃଶ; କ'ଣ ଉଭୟଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏକ ହୋଇପାରେ ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ କ'ଣ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ଭୁ: ୩

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ (ବେଢ଼ୁଳ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ; “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତର୍କକାରୀ ଅଛୁ ।”

୨୭. (ଅତ-ଏବଂ) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଏକ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୨୮. ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ମରୁଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ମନେ କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଥିବାର ଦେଖୁନାହିଁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁ ।”

୨୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମ ପାଖରେ କ୍ଷମା ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ଏବଂ ସେ ନିଜଠାରୁ ଆମକୁ କୃପା ସଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ କୁହ, ଆମେ କିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ;”

لَا جَزْمَ أَنَّهُمْ فِي الْأَجْرَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ ﴿٣٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ

رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣١﴾

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْبَاسِ ﴿٣٤﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا تَرَكُ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا تَرَكُ أَتَّبِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَادُوا لَنَا بَأْدَىٰ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
بَلْ نَطْمَعُ كَمَا كُذِّبْنَا ﴿٣٥﴾

قَالَ يَاقَوْمِ ارْءَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنذَرْتَنِي رَحْمَةً مِّنْ عَذَابِهِ فَغَيَّبْتُ عَلَيْكُمْ
أَنزِلًا مُّكْشَوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٣٦﴾

୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଚାହୁଁ ନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଆମଠାରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ବିଚାରିତ କରିବୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ମନେ କରିବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝

୩୧. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କରିଦେଉ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ତହିଁରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ କିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ إِنِّي تَذَكَّرُونَ ۝

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଆମ ନିକଟରେ ଅଛି ବା ଆମେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛାଦିତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କଣ ଦେବଦୂତ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଘୃଣା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେଣୁଅଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯଦି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହିବୁ ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ إِنِّي يُوَيْسَهُمُ اللَّهُ خَيْرَاءُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَسْتُ الظَّالِمِينَ ۝

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ବରଂ ଭଲଭାବେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ସ୍ମୃତରା” ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତି) ବିଷୟରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛ, ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

قَالُوا يُونُسُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَكَثُرَتْ جَلَلَاتُنَا قَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

୩୪. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ କ୍ଷାତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝

୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିପତ୍ତୀଗାମୀ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଉତ୍ତମ) ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପରାମର୍ଶ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୬. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତିକୁ ନିଜ ଚରମରୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜ ଚରମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥୁବା, ତେବେ ଏହି ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ହିଁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧ ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଆମେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ।”

ରୁ: ୪

୩୭. ଏବଂ ତୁମଙ୍କ ପ୍ରତି (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଝୁଟି ଧରି ନାହିଁ ।

୩୮. ଏବଂ ତୁମେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ (ସମ୍ମୁଖରେ) ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପତ୍ନୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜଳରେ ବୁଡାଇ ଦିଆଯିବ ।

୩୯. ଏବଂ ସେ ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ; (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ସେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ (କାଲି) ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ପରିହାସ କରିବୁ ଯେପରି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ।”

୪୦. “ତତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣିପାରିବ (ଯେ) କାହା ପ୍ରତି ଏଭଳି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଯାହା ତାକୁ ଅପମାନିତ କରିବ, ଏବଂ କାହା ପ୍ରତି ଚିରନ୍ତନ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرُّكُمْ
وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ لَفَعَلِ إِبْرَاهِيمُ
وَإِنَّا بِرَبِّي وَمَا نَجْرُمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا وَلَا تَخَاطَبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُنَّا مَرَءِيَّةَ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
يَسْخَرُونَ مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُونَ مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾

تَسَوَّفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ (ଶାନ୍ତିପାଇଁ) ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ଝରଣାରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ଓ ଅଛୁର), ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ (ଆମର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଦିଆଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ତଥା ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଚହ୍ନରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୌକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଅ,” ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ (ଲୋକଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନେ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

୪୨. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ବାତ୍ୟା ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ) ସେ (ନିଜର ସହଚରମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କର; ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ନାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ କୃପା) ଅନୁସାରେ ଏହା ଗତିକରିବ ଓ ଅଟକିବ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୪୩. ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପର୍ବତ ସଦୃଶ (ଉଚ୍ଚ) ଚରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏବଂ (ଏହି ସମୟରେ) ବୁଝ ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ, ଯେ କି ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେମକୁ ହୋଇ) ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା ଡାକିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ତୁମେ ଆମ ସହିତ ଆରୋହଣ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରହ ନାହିଁ ।”

୪୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଶାନ୍ତ କୌଣସି ପର୍ବତ ଉପରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବି ଯାହା ମୋତେ ଏହି ଜଳ (ପ୍ଳାବନ) ରୁ ରକ୍ଷା କରିବ,” ସେ କହିଲେ, “ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) କରୁଣା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଜି ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର ଏହି (ଶାନ୍ତି ସୂଚକ) ଆଦେଶରୁ କେହି (କାହାକୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ,” ଏହି ସମୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚରଙ୍ଗ ମାଡି ଆସିଲା; ଏବଂ ସେ ଜଳମଗ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

كَتَمْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ ۖ فَلَمَّا أَحِيلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِمُهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمَّ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ سَاوِنِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٤﴾

e. ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳର କ୍ରିୟା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପୃଷ୍ଠି କୋଭାନରେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟବ୍ୟାସ୍ତୁତିକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପ୍ରାୟଶଃ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ଯେପରି ପ୍ରକାରର କୌଣସି ବିଷୟ ସେହିଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ।

୪୫. ଏହାପରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ପୃଥ୍ବୀ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ନିଜର ଜଳକୁ ଶୋଷଣ କର, ଏବଂ (ଆକାଶକୁ କୁହାଗଲା) ହେ ଆକାଶ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ ବର୍ଷଣରୁ) ସ୍ଥାନ୍ତ ହୁଅ;” ଏବଂ ଜଳକୁ ଶୁଷ୍କ କରାଗଲା ଏବଂ ଏ ଘଟଣା ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ନୌକା କୁଡ଼ିଂ ଉପରେ ଯୋଇ ଅଟକିଲା, ଏବଂ କୁହାଗଲା, “ହେ ଶାସ୍ତିପ୍ରଦାନକାରୀ ଦେବଦୂତଗଣ ! ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର ।”

୪୬. ଏବଂ ନୁହ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକିକରି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ ପରିବାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏବଂ ତୁମର ଅଜ୍ଞାନତା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତୁମେ ମାମାଂସାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

୪୭. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ହେ ନୁହ ! ସେ କେବେ ହେଁ ତୁମ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; (କାରଣ) ନିଶ୍ଚୟରେ ସେ ଦୂରାତ୍ମୀ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଆମେ) ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରି ନାହିଁ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

୪୮. (ନୁହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମର ସ୍ମୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ସଶ୍ଚ ପରୀକ୍ଷାକୁ (ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପାଇଁ) ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମକୁ (ଆମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟିପାଇଁ) କ୍ଷମା ନ କର ଓ ଆମ ସ୍ତତି କରୁଣା ନ କର, ତେବେ ଆମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୪୯. (ତେସରେ ତାହାକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ନୁହ ! ତୁମେ ଆମଠାରୁ ଯୋଗୁ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଯେନି ଯାତ୍ରାକର’ ଯାହା ତୁମ ସ୍ତତି ଓ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସ୍ତତି ସେବିତ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ପ୍ରାର୍ଥନା ଜୀବନର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; (କିନ୍ତୁ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଆମ ତରଫରୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأِ أَفْلَحِي
وَاغِيضِ الْمَاءَ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُورِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٠﴾

قَالَ يُونُسُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنِّي
أَعْطَاكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ ۖ وَلَا تَفْضُرْنِي وَتَكُنْ خَبْرِي ۖ أَكُنْ مِنَ
الْخَيْرِينَ ﴿٥٢﴾

قِيلَ يُونُسُ اهُيْطْ بِسَلْمٍ مَيْنَا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَى أُمَّمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
مِنَّا عَذَابٌ لِيْلِمُ ﴿٥٣﴾

୧. ଏହା ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମ । ତା’ ପ୍ରତିକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହା ଆରବେନିୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

୨. ପ୍ରଚୀନ ସେଗ଼ି, ହଜରତ ନୁହଙ୍କ ଅବତାର-କାଳ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି ରହିଥିଲା ଓ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ନଷ୍ଟହୁଏ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ନୌକା ଯାତ୍ରା ନୁହେଁ ବରଂ ଅବତାର-କାଳର ଯାତ୍ରା ।

୫୦. “ଏହା” (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୟାନକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମପ୍ରତି ଓହ୍ଲା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥରଣ କରୁଅଛୁ; ଏହାକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ବା ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ; ସ୍ମୃତିରା” ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି; ବାସ୍ତବିକ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପରିଶ୍ରମ ଅଛି ।

ରୁ: ୫

୫୧. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୃଦକୁ ଆମେ ରହୁଳ ରୂପେ ସ୍ଥରଣ କରିଥାଉ; ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିବାରେ) କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଅଛ ।”

୫୨. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଚାହୁଁନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର କେବଳ ତାଙ୍କରି ନିକଟରେ ଗଚ୍ଛିତ ରହିଅଛି ଯେ ଆମଙ୍କୁ ଆକୃତି ସନ୍ଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୫୩. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କର; ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର, (ଯାହା) ଫଳରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥବଳ ଜଳବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘ ସ୍ଥରଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକତର ଶକ୍ତି ସନ୍ଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଆ ନାହିଁ ।”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୃଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଜ ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାଣ ଆଣି ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ କଥାରେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୫୫./୫୬. “(ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ତୁମ ପଛରେ ଲାଗି ଯାଇଛନ୍ତି; ” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷୀ କରୁଅଛୁ,

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ زُرَيْلُ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مِذْرًا أَوْ يُزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَدِلْ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ وَآشَهِدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଏହା ହଜରତ ହୁଦଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଅବଗତ ହେବା ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ: ସ୍ମୃତରା" ଯେଦି ଆମେ ଭୁଲ କରିଥାଉ ତେବେ) ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଅବ୍ୟାହତି ଦିଅ ନାହିଁ ।"

مِنْ دُونِهِ قُلَيْدٌ وَنِي جَيْعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ①

୫୭. "ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଯେ କି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଏବଂ (ପୃଥିବୀରେ) ଏପରି କୌଣସି ଚିତରଣକାରୀ (ସ୍ରୋତ) ନାହିଁ ଯେ କି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆୟତାଧୀନ ରୁହେ; (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଓ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସରଳ ପଥରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ।"

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

୫୮. "ସ୍ମୃତରା" ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ (ଏଥିରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସେରିତ ହୋଇଅଛୁ, ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଅଛୁ: ଏବଂ (ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ ତେବେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।"

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ③

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ହୃଦଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା (ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ④

୬୦. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ (ଅହଙ୍କାରୀ) ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି (କାଣିଶ୍ଵଣି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ) କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।

وَالَّذِيكَ عَادٌ وَقَدْ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ⑤

୬୧. ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଅନୁଧାରଣ କରିଛି ଓ କନ୍ୟାମତ ଦିନ (ମଧ୍ୟ) ଅନୁଧାରଣ କରିବ; ଶୁଣ ! ଆଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନୁଗ୍ରହ) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଶାସ୍ତି ବିଧାନକାରୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ଆଦ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର ।

ରୁ: ୬

୬୨. ଏବଂ ସମୁଦୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଃକୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୃତୃଷ୍ଣୁ ଉତ୍ପତ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ମନନାସିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଖୁଦ୍) ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି; (ଏବଂ) ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୬୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲେଃ ! ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭବିଷ୍ୟତର) ଆଶା ଥିଲା; (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଅଛ ? ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାକୁଅଛ, ଆମେମାନେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡିଅଛୁ ।”

୬୪. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ, ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ପ୍ରାପ୍ତ) କ୍ଷମା ପ୍ରମାଣ ପାଇଥାଉ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଯଦି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ସୁତରାଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ଆମର କ୍ଷତି କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ ۖ
إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ الْقَوْمِ هُودٍ ۝

وَالِى تَوَدُّ أَحَاهُمْ صُلْحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ أَتَنْهَانَا
أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۝

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَشِيتُ مِنْهُ رَحْمَةً ۖ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ ۚ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

୧୫. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏଇ ମାଲ ଓଟା^୧ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ (ଅବାଧରେ) ବୁଲିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯେପରିକି ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପହାସରେ ଚଳାଯାଇ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ସହଯା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ ।”

୧୬. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ; ତେଣୁ (ସ୍ୱାଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ଚିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆନନ୍ଦଲାଭ କର; ଏହା ଏପରି ଏକ ଅଜ୍ଞାନର ଯାହା (କେବେହେଲେ) ଭଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ ।”

୧୭. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତିର) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ୱାଲୋକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କଲ୍ଲା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୋଷ ବିପଦରୁ ଓ ବିଶେଷତଃ ସେହି ଦିବସରେ ଲାଞ୍ଜନାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥିଲୁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) ପରାଜ୍ଞମ୍ ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ନିଜ ଘରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

୧୯. (ସେମାନେ ଏପରି ବିନାଶ ହେଲେ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କଲୁ ନ ଥିଲେ; ମନେରଖ ! ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନୁଗ୍ରହ) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ (ଶାସ୍ତିବିଧାନକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ) ସମୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) କର ।

ସ୍ତ: ୨

୨୦. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦୂତମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁରମାସ୍ତର ସହିତ ଆସି କହିଥିଲେ, “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,” ସେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,”; ତା’ ପରେ (ସେ) ଅବିଳମେ (ନିଆଁରେ) ସେଜା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାହୁଡ଼ା ଆଣିଲେ ।

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَوْا بِسَوَاءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝

فَعَمَرُوهَا فَقَالَ تَسْعَوْنَ فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَذَابٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طِيعًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

وَآخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَثِينَ ۝

كَانَ لَمْ يَفْتَوُوا فِيهَا إِلَّا أَنْ تُسَوِّدَ لُغُورُهُمْ ۝

أَلَا بَعْدُ لَئِنْ شِئِدْنَا ۝

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِءِ قَالُوا أَتِلَا قَالُوا سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئِدٍ ۝

୧. ଯେହେତୁ ହଜରତ ସ୍ୱାଲୋକ ସେହି ମାଲ ଓଟା ଉପରେ ଚଢ଼ି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଓ ଚଣ୍ଡାଳମାନେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ସେହି ମାଲ ଓଟାକୁ ହଟାଏ, କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ଧର୍ମପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ସହିତ ସମାନ ଦେବ । ଅତଏବ ତାହାକୁ ହଟାଏ କଲେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୭୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ) ନିକଟକୁ ଯାଇ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କର, କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସାଧାରଣ ମନେକଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ତାହାଙ୍କ ମନରେ) ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା; ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟ କରନାହିଁ, ଆମମାନଙ୍କୁ କୃତକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି ।”

୭୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ; ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାପାଇଁ) ଇସହାକ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପରେ ଯାକୁବଙ୍କ କନ୍ୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଲୁ ।

୭୩. ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ମୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଯେତେବେଳେ କି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଝା ଓ ମୋର ସ୍ୱାମୀ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଝ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ମୁଁ ସତ୍ତା ନ ସତ୍ତା କରିବି ?” ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଅଲୁଣିଆ ଆଦେଶକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛ ? ହେ ଏହି ବୃଦ୍ଧରେ ବାସ କରୁଥିବା ଚଲାକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲୁଣିଆର କରୁଣା ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ) ଅଛି; (ସୁତରାଂ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବା ବାସ୍ତବ୍ୟ ଛୁହେ କାରଣ) ସେ (ଅଲୁଣିଆ) ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ବହୁ ସଶସ୍ତ୍ର (ଓ) ଗୌରବମୟ ଅଟନ୍ତି ।”

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କଠାରୁ ଭୟ ଦୂର ହେଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ସ୍ୱାପ୍ତ ହେଲା, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୁଚି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସପକ୍ଷରେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦାକୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୭୬. ବାସ୍ତବିକ ଇବ୍ରାହିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ, କୋମଳ ହୃଦୟ (ଓ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ) ମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୭୭. (ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ତୁମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ଅନ୍ତିମ) ଆଦେଶ ଆସି

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ لَكُمُ مَّا وَجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَيَّكَتْ بِفَشَرِهَا إِنَّهُنَّ ۖ وَ مِنْ وَرَاءِ إِنْخِيقٍ يَعْقُوبُ ۝

قَالَتْ يُؤْتِيَنِي الْإِذُّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ شَيْخٌ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ غَيْبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَيِّدٌ مَرْجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ

୧. ସରବତ୍ର ଇବ୍ରାହିମ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଯଥୁକ ଭାବିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଖାଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଆଣିଛନ୍ତି ଅଥବା ତାଙ୍କ ଅତିଥି ସକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଏହି ବିଚିତ୍ର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଗପଗୋଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯାଉଥିବାରୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଗୌରବ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଯାଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

୭୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଦୂତମାନେ ଲୁଚକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦୃଢ଼ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେଲା, ଏବଂ (ସେ) କହିଲେ, “ଆଜିର ଦିନଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମମ ।”

୭୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ର ଲୋକମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ) ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅସ୍ଥସ୍ଥର ହେଲେ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନେ (ଜଘନ୍ୟ) ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏମାନେ ମୋର ଜନ୍ୟା ଅଟନ୍ତି (ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି) ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିକ୍ଷିତ ଭାବେ କର; ଏବଂ ଆମର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମକୁ) ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ?”

رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِهِمْ وَمَضَّا بِهِنَّ

دُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ

أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنِي فِي ذُنُوبِكُمْ ۚ

مَنْكُمْ رَجُلٌ زَانٍ ۝

୧. ହଜରତ ଲୁତ୍ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁତ୍ର। ସେ ପ୍ରଥମ ଭରାଣରେ ଓ ପରେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁକୁ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । (୧୫:୭୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ସେ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯେତେବେଳେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାବିଲେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଘରକୁ ନେଲେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅସନ୍ନତ ହେବେ, ଫଳରେ ଏହି ଭାବନା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକର ବଶବର୍ତ୍ତା କରାଇଥିଲା ।

୨. ହଜରତ ଲୁତଙ୍କର ଦୁଇ ଜନ ସେହି ଘରରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ (Genesis 19:15 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଏକ କ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଏହିପରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି-ହଜରତ ଲୁତ୍ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବରଂ ତାଙ୍କ ଜନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାମ ଲାଗିବା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ କିଛି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ କେଣ ଅବତାରକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ସହ ସମାନ । ଏଠାରେ ପରିସାର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଜରାଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସେ କାହିଁକି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲରୁ ପ୍ରମାଣିତ । ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାମ ଲାଗିବା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ପୁରୋକ୍ତ ଦେବା ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅତିପ୍ରାୟ ନଥିଲା । ବାଇବେଲର ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜନ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଘରରେ ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା କରାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତକରିବା । ସେ କେବଳ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜନ୍ୟା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କେଣସି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ବୃଥାରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ନ ହେବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

୮୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିପାରିଛ ଯେ ତୁମ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ତାହା ତୁମେ ଅବଶ୍ୟକ ଜାଣିଅଛ ।”

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

୮୧. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମା କି !” ତୋ’ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଆଶା କରୁ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ନ ଥିବା ହେତୁ ଆମେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳର ଶରଣାପନ ହେବୁ ।”

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رَبِّكَ شَيْدٌ ۝

୮୨. (ଅତିଥି ଦେବଦୂତମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛିତ ହୋଇଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାର କୌଣସି ସହରରେ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ସହିତ (ଏଠାରୁ) ଶାନ୍ତ ସ୍ଥଳିଯାଅ, ଏବଂ ତୁମ ପତ୍ନୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ପଛକୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ (ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ); ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର) ଆସିବାର ଅଛି ତା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପତ୍ନୀ) ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆସିବ; ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ (ଆଗାମୀ) ସ୍ୱଭାବ ଅଟେ; କ’ଣ (ସେହି) ସ୍ୱଭାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ?”

قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوْا إِلَيْكَ فَأَنْهَىٰ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الْبَيْتِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ ۚ وَإِذَا أَمَرْتُكَ أَنَّهُ مَصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَوْعِدُ الْمُبِصِّ إِلَيْسَ الصُّبْحُ بَقَرِيبٍ ۝

୮୩. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସହରକୁ) ଓଲଟ ପାଲଟ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁହାକୁ ତୁହା ଗୁରୁକାର ଶିଳା ବୁଣ୍ଟି କରାଇଲୁ ।

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَآوِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارًا مِّنْ سِجِّيلٍ مِّنْصُودٍ ۝

୮୪. ଏହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ) ଦୂରରେ ନାହିଁ ।

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِيْنَ وَلَقَدْ يَجْعِلُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ବୋହୂ ଝିଅ । ଆମେମାନେ କେବଳ ଅପରିଚିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି କରୁଅଛୁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ହଜରତ ହୁଦ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଶ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ, କାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ରଖିବା ଲୋକଙ୍କ ପରିଚିତ ପରିପତ୍ତୀ ଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଉ ।

୨. ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସହରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପାଖକୁ ଏସୁଯୋଗ ପଠାଉଥିଲେ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଗଦେବାକୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବୁ କରାଇ ଦେବେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସଜ୍ଜରାଶି ହେବେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ଅଧ୍ୟୋଦ୍ୟାନ ।

ଭୁ: ୮

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ମଦୟନ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୋଏବକୁ (ନବି ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ମାପ ଓ ଓଜନରେ ଉଣା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଧୂଂସକାରୀ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୮୬. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ କର; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ;”

୮୭. “ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ଯାହାକିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରକ୍ଷିତ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ (କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଷ୍ଟା ଅଛୁ) ।”

୮୮. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ସୋଏବ ! କ’ଣ ତୁମର ନମାଜ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ଆମେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ, କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କର ଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଯାହା କରିବା କଥା (ତାହାକୁ) ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ବାସ୍ତବରେ, ତୁମେ ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର (ଓ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ) ଅଟ !”

୮୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ ତ ଯଦି (ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ) ଆମେ (ନିଜ ଦାବିର ଭିତ୍ତି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) କୌଣସି ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ (ଛାପନ କରୁ) ଅଛୁ, ଏବଂ ସେ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପଦ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ କାଲି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ ?; ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରୁଅଛୁ (ତେହିଁକୁ ତୁମେମାନେ ନିଷିଦ୍ଧ ହୁଅ ଓ ଆମେ ନିଜେ)

وَالِى مَذْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْيَكْيَالَ
وَالْيِزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مَحِيْطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْيَكْيَالَ وَالْيِزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيْتُ لِلَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۝

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ارْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أَرِيدُ أَنْ
أُخَافِكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا

ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ^୧ ସେହି ବିଷୟ କରିବୁ: (ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସାର କରିବା ସମ୍ଭବ, ତାହା) ବ୍ୟତିରେକେ ଆମେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜଣା କରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କରୁଣା ଓ କୃପା) ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଛୁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଅବନତ ହୋଇଥାଉ ।”

إِنَّمَا لَكُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

୯୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ବିଷୟରେ) ପ୍ରରୋଚିତ ନ କରୁ ଯେ ତୁମମାନେ ସେହିପରି ବିପଦରେ ପଡ଼ି ଯେପରି ହୁଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ହୁଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ସ୍ବାଲେଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲେ; ଏବଂ ହୁଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଶି କିଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ।”

وَيَقَوْمُ لَا يَجْرِمُكُمْ شِقَاقِي أَنْ يَصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ②

୯୧. “ଏବଂ ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷି କର; ତା’ ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋନିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) ଅଶେଷ ପ୍ରେମୀମୟ ।”

وَاسْتَغْفِرْ وَارْجِعْكُمْ ثُمَّ تُبَيِّنُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ③

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସୋଏବ ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହାର ଅନେକାଂଶ ଆମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ମନେକରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ଗୋଷ୍ଠୀ ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ଉପରେ ଶିଳାବର୍ଷ କରି ମାରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ନୁହଁ ।”

قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا ضِعْفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَلَكِنْ أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَدُوٍّ ④

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ଆମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ-ଦେଶକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

قَالَ يَقَوْمُ ارْهَطُوا عَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَالْمُحَادَّةُ يُؤْوِيكُمْ ظَهْرِي إِنْ رَبِّي بِمَا تَسْلُونُ مُحِيطٌ ⑤

୧. ଅବିଶ୍ବାସୀମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତାରଣା କରି ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ।

୯୪. “ଏବଂ ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା କର, ଆମ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା ଆମେ କରୁଅଛୁ; ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରପାରିବ ଯେ କାହା ଉପରେ ଅପମାନଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ସେରିତ ହେବ ଓ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ଏବଂ ତୁମମାନେ (ପରିଶ୍ରାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କର; ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ (ଭଲ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୯୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସୋଏବଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକର (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ବଳରେ (ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ (ନିଜ) ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମାଟି କାମୁଡି ପଡି ରହି ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୯୬. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ (କଦାପି) ବାସ କରି ନ ଥିଲେ; ଶୁଣ ! ମଦୟନ ସକାଶ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏପରି ଅଭିଶାପ ନିୟତ କରିଥିଲେ ଯେପରି (ସେମାନଙ୍କ ମୂର୍ବକୁ) ସମୁଦ୍ରର ପାଣି ଅଭିଶାପ ନିୟତ ଥିଲା ।

କୁ: ୯

୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥିଲୁ;

୯୮. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ମୁସାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ଫିରାଓନର ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଫିରାଓନର ଆଦେଶ କେବେ ହେଁ ଯଥାର୍ଥ ନ ଥିଲା ।

୯୯. ସେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଶୁଲିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅବତରଣ କରାଇବ, ଏବଂ ସେହି ଘାଟ ଓ ଚଢ଼ିରେ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଲୋକ (ଉଭୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଓ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ (ଅନୁସରଣ କରିବ); ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏହି ପୁରସ୍କାର^୧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَيَقُومُ أَعْمَالُ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ أَنِّي عَابِلٌ مُّسَوِّفٌ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِيٌ
وَأَنْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَيْنَا سَعَبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاتَّخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْفَةَ فَاتَّبَعُوا
فِي دِيَارِهِمْ حُثَيِّتِينَ ﴿٩٥﴾

كَأَن لَّمْ يَخُونُوا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِّلْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ
عَنَّا شُؤْدُدُهَا ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنَ وَمَا
أَمْرٌ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيُسُّ
الْوَرْدُ الْوَرْدُ ﴿٩٩﴾

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُسُّ الزُّنْدُ
الرَّوْدُ ﴿١٠٠﴾

୧. ଏଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳକ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୁରସ୍କାର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ କିଛି କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନାହିଁ; ଏଠାରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଦିଆଯିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବ୍ୟତୀତ କିଛି ନାହିଁ ।

୧୦୧. ଏହି (ବିଧି) ବସତିଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଶ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ବସତି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ) ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧୂଃସାବଣେଷ ଅଛି) ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଧି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି) ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ ହିଁ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଶାସ୍ତ୍ର) ଆଦେଶ ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନେ, ଯାହାକୁ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥିଲେ, ଏବଂ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି କରିବା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇ ନ ଥିଲେ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରବଳ ଅତ୍ୟାଚାର ବସତିମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ଭାବେ ହିଁ ଆୟତ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; ତାହାଙ୍କର ତାହାଙ୍କର ଆୟତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ (ଓ) କଠୋର ।

୧୦୪. ଯେ ପରକାଳର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଏକ (ଶିକ୍ଷଣୀୟ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି; ଏହା ଏପରି ଏକ ଦିନ ଅଟେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଦିନ ହେବ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ ।

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଯେଉଁଦିନ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ଅନୁମତି ବିନା କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକ) ହତଭାଗ୍ୟ ହେବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ହେବେ ।

୧୦୭. ସୂଚନା ଯେଉଁମାନେ ହତଭାଗ୍ୟ (ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ) ହେବେ, ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର (ପ୍ରାଣ ଯୋଗୁଁ କେବେ କେବେ) ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ଏବଂ (କେବେ କେବେ) ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ନିଶ୍ୱାସ (ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ) ।

ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ الْقُرْاٰنِ نَقُصُّهٗ عَلَیْكَ مِنْهَا قَآلِمٌ وَّحٰصِیْدٌ ﴿١٠١﴾

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنٰت عَنْهُمْ اٰیٰتُهُمْ الَّتِیْ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرٌ رَّبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَیْرَ تَنْبِیْیٍ ﴿١٠٢﴾

وَكَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرْاٰنَ وَهٰی ظَآلِمَةٌ اِنْ اَخَذَہُ الْیَمُّ شَدِیْدٌ ﴿١٠٣﴾

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیةٍ لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ یَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ لِّاٰلِ النَّاسِ وَذٰلِکَ یَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾

وَمَا تُؤْخِرُوْہُ اِلَّا لِجَلِّ مُعَذِّدٍ ﴿١٠٥﴾

یَوْمَ یَاۡتِ لَا تَكْلُمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِیْ فَمِنْهُمْ سَاقِیٌّ وَّسَیِّئٌ ﴿١٠٦﴾

فَاَمَّا الَّذِیْنَ شَقُّوْا فِی النَّارِ لَہُمْ فِیْہَا زَفِیْرٌ وَّشَیْءٌ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଲା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥିବ; ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଲା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୦୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ସମାଣିତ ହେବେ, ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବେ, ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଲା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; (ଏହା ଏପରି ଏକ) ଦାନ, ଯାହାକୁ (କେବେ ହେଁ) କାଟି କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସୁତରାଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ଯେଉଁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା (ନିଷ୍ଠକ ହୋଇଥିବା) ବିଷୟରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ ନାହିଁ; ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ପରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହିପରି ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ଏଥିରେ ଆଦୌ କିଛି କମ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୧୦

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ (ମତ୍ତରେତ ଦୂର କରିବା କଲେ) ମୁସାଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ଚୌରାତ) ବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ପୁଣି (କିଛିକାଳ ପରେ) ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ମତ୍ତରେତ ହେଲା; ଏବଂ ଉକ୍ତ (କେଶାମୁକ୍ତକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ବିଷୟ ଯାହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଯଦି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ନିଷ୍ଠା କରି ଦିଆ ଯାଇଥା'ନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَبِئْسَ خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُوذٍ ۝

فَلَا تُكَ فِي مَرِيَّةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَمْنُونَ إِلَّا لِمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ ۝
نُصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ذُكُولًا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لِنَبِيِّ شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝

وَأَنَّ كَلَّا لَمَّا كَذَّبَتْهُمْ رَبُّكَ أَعْبَاهُمْ إِنَّهُ بَا يَعْزُونَ خَبِيرٌ ۝

୧. ଏହା ଏକ ଗୁଡ଼ି, ଅନ୍ୟଥା ପର୍ବତ କୋରାନରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ସମସ୍ତ ନରକବାସୀ ନରକରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ବର୍ତ୍ତା ବିଷ୍ଣୁ ରହିଥିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର କଦାପି ନିଷେଷ ସେବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ଓ ତୁମ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ (ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ) ମନେନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି (ସେହିପରି ଭାବେ) ସର୍ ମାର୍ଗରେ ସ୍ଥିର ରହନ୍ତୁ; ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ କଦାପି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَأَسْقِمُكُمْ مَّا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

୧୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ଭଲ ଯାଅ ନାହିଁ; ନୋହିଲେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଗ୍ରସ୍ତ କରିବ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ (ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ନ ଥିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَنَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

୧୧୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦିବସର ଦୁଇ ସାତରେ ତଥା ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସୁସ୍ୱପ୍ନପ୍ରସ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କର; ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦିଏ; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶିକ୍ଷା) ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ آيَاتِ
الْحُسْنِ يُذْهِبُ الشَّيْءَ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرُ
لِلَّذِينَ يُؤْتُونَ ﴿١١٥﴾

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମେ (ସାହସ ଓ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ପୁରସ୍କାର) ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି ଏପରି ବିଚ୍ଛେଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସ୍ତବ୍ଧରୋଧ କରିଥା'ନ୍ତେ ? ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ସେମାନେ ନିଜେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ନିମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପରିମାଣରେ ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଗଲେ ।

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾

୧୧୮. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଦାପି ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଯେ (ଦେଶର) ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ସଂସାର (କାର୍ଯ୍ୟ) କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୟଂ କରିଦେବେ ।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصِلُونَ ﴿١١٨﴾

୧୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଇଚ୍ଛା ବଳବତ୍ତର କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କରିଦିଅନ୍ତେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ମାର୍ଗଂସା କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ) ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିବେ ।

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

୧୨୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କରୁଣା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣା ଲାଭର ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାକୁ) ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏହି କଥନ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯେ ଆମେ (ଏହି ସବୁ) ଜିନ୍ଦୁ ଓ ମାନବଙ୍କୁ ନେଇ (ଯେଉଁମାନେ ବିଭେଦର କାରଣ ହୋଇଛନ୍ତି) ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ନରକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ।

إِلَّا مَن زَحَرَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقْنَاهُمْ وَتَنَتَّ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

୧୨୧. ଏବଂ ତୁମର ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ ରଘୁଲମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ଘଟଣାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ମାରକର) ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହା ଉପଦେଶାତ୍ମକ ଅଟେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପରଶ କରାଇଥାଏ ।

وَمَا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ أَقْوَادًا ۚ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

୧୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।”

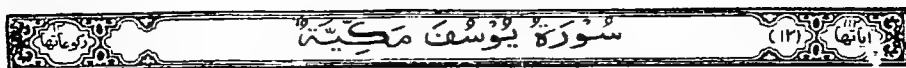
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

୧୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَنْتُمْ زُرَّاءُ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅନୁଶୀଳ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଜଣା, ଏବଂ (ପରିଶାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରୋତ୍ତବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କର୍ମ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଦୌ ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْاَيِّرُجِ الْاَمْرُ كُلُّهُ ۚ فَاعْبُدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾



ଯୁସୁଫ

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେତେ ୧୧୨ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ତ ୧୨ ଟି ସ୍ୱରୂପ ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ରା; ଏରୁଚିକ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ।

الْأَفْ تِلْكَ أَيُّ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

୩. ଆମେ ଏହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଭାଷାରେ ବାରମ୍ବାର ଆବୃତ୍ତି ହେଉଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

୪. ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ) ସର୍ବୋତ୍ତମ ରୀତିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, କାରଣ ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ (ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି) ଓହ୍ଲାଇ ମଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ (ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁମାନେ ଏ ଅଛୁଥିଲେ ତୁମେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲ ।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ④

୫. ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର । ଯେତେବେଳେ ଯୁସୁଫ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ଏଗାର ଗୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଦେଖିଅଛୁ; ଏବଂ ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସନ୍ତାନରେ ସିକଦା କରୁଥିବା ଦେଖିଅଛୁ ।”

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑤

୬. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ନିଜର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟ ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି (ଶତ୍ରୁତାମୂଳକ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସକଳ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶୁଣୁ ।”

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑥

୧. ହଜରାତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରାତ ଯୁସୁଫଙ୍କର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମୁନରେ ଯେଉଁ ରହସ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିର କବଚରେ ଶେଷେ ଶାନ୍ତିର କବଚରେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବା ଅଭିପ୍ରେୟ ଥିଲା ।

୭. “ଏବଂ (ତୁମେ ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଅଛ) ସେହିପରି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ତଥା ସ୍ୱାକ୍ଷରଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ସେହିପରି) ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଯେପରି ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ଦୁଇ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶ (ଓ) ଚରୁକ ।”

ଭୂ: ୨

୮. ସୁସୁଫ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ (ସତ୍ୟ) ଅନୁସନ୍ଧିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୯. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ସୁସୁଫ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି; ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗଠିତ ଦଳ; (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତା ସୁସ୍ତକ ଭ୍ରମରେ (ପଡ଼ି) ଅଛନ୍ତି ।”

୧୦. “(ଏଥିପାଇଁ ଏକେତ) ସୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ବା ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି (ଦୂର) ଦେଶକୁ ଚଳିଦିଅ, ଯେଦି ଏହା କରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ) ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ (ଅନୁତାପ କରି ପୁନରାୟ) ଏକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଦଳ ହୋଇପାରିବ ।”

୧୧. (ଏଥି ଉପାୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, “ତୁମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ (କୌଣସି) ବାମାନ ନିମ୍ନଦେଶକୁ ପଞ୍ଜି ଦିଅ; କୌଣସି ଯାତ୍ରାଦଳର କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ (ଦେଖି) ଉଠାଇ ନେବେ (ଫଳରେ ହତ୍ୟା ନ କରି ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ) ।”

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّرُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا اتَّهَمَ عَلَىٰ آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنِّبْرِهِيمَ ۚ وَاسْحَقَ
﴿٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلَّذِينَ
إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
نَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

اِقْتُلُوا يُوسُفَ ۖ اَوْ اِطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ
أَبْنِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ ۖ وَالْقَوَّةُ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٣﴾

୧. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଯାକୃବଙ୍କ ପଦ୍ମ ରାଜବଲ୍ଲଭ ଗର୍ଗୁରୁ ବନଯାମିନ ଓ ହଜରତ୍ ସୁସୁଫ ଜନ୍ମ ସ୍ଥଳଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ସେମାନଙ୍କର ସାବତ ଭାଇ ଥିଲେ ।

୧୨. (ସୁତରାଂ) ସେମାନେ (ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କର କ’ଣ (ଆଶଙ୍କା) ଅଛି ଯେ ଆପଣ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଯଦିତ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ (ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ) ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟୁ ?”

୧୩. “କାଲି ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ (କ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ ବାହାରକୁ) ପଠାନ୍ତୁ; ସେ (ସେଠାରେ) ବାହାରେ ଖାଇ (ପିଇ) ବୁଲିବ ଓ ଖେଳିବ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ଦୂରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୧୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୁବ୍) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନିଯିବା ବାସ୍ତବରେ ଆମକୁ ଚିନ୍ତିତ କରୁଅଛ, ଏବଂ ଆମେ (ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ କାଳିକ ତୁମେମାନେ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇଥିବାବେଳେ ତାହାକୁ ହେତାବାଦ ଖାଇଯିବ ।”

୧୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ଥିବାବେଳେ ଯଦି ତାହାକୁ ହେତାବାଦ ଖାଇଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ସଙ୍ଗରେ) ନେଇଗଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବାମ୍ଫର ନିମ୍ନଦେଶକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ସର୍ବସମ୍ମତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ସୁସମାଚାର) ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ (ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବ ଓ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

୧୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟକୁ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତା! (ବିଶ୍ୱାସକର) ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ନିକଟରେ ଛାଡି ଆମେମାନେ (ଖେଳିବାକୁ ଏବଂ) ଢଗେ ଢଗା ଚପି ଆଗକୁ ଦୋଡିବାକୁ ଲାଗିଲୁ; ପକରେ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ତାହାକୁ ଏକ ହେତାବାଦ ଖାଇଗଲା; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ଜାଣୁ ।”

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ﴿١٢﴾

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَب وَإِنَّا لَهُ نَحْفَظُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوا فِي غَيْبَتِ الْحَبَةِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَدِّيَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ وَآبَاؤُهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتُمْ بِمُؤْمِنِينَ لَدُنَّا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ (ପିତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁକିବା ପାଇଁ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ) ଜାମାରେ କୃତ୍ରିମ ରକ୍ତ ଲଗାଇ ଆଣିଥିଲେ; (ଏହାଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “(ଏହା କଦାପି ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ଏକ (ମନ୍ଦ) ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଷ୍ଟୋକ୍ତି କରି ଦେଖାଇଅଛି ଯୋହା ତୁମେ କରିସାରିଛ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମରୂପେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ) ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ ତାହା ସକଳଶ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ (ବହୁତଟି ତାହାଙ୍କର ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯିବ) ।”

୨୦. ଏବଂ (ସେହି ସମୟରେ) ଏକ ଯାତ୍ରାଦଳ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଜଳବାହକକୁ (ବାମ୍ନ ନିକଟକୁ) ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ସେ (ଉକ୍ତ ବାମ୍ନ ନିକଟକୁ ଯାଇ) ନିଜ ବାଲୁଟି ପକାଇଲା (ଏବଂ ସେହି ବାମ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ପିଲା ତାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡିବାକୁ) ସେ (ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) କହିଲା, “ହେ (ଲୋକମାନେ !) ଏକ ସୁସମାପ୍ତର (ଶୁଣ), ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପିଲା ମିଳିଛି;” ଏବଂ ସେ (ଯାତ୍ରା)ମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁଥିଲେ ।

୨୧. ଏବଂ (ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜର କୃତ୍ୟ କହି ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ କରି) ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନ ଥିଲେ ।

ଭୃ: ୩

୨୨. ଏବଂ ମିଶରର (ବାସିଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ପହାକୁ କହିଲେ, “ଏହାପାଇଁ ସମ୍ମାନଜନକ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ଆଶା ଅଛି ଯେ ଏ (ବୋଜକ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବ, ବା ଆମେ ତାହାକୁ (ନିଜର) ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା;” ଏବଂ ଏହିପରିଭାବେ ଆମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ (ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏପରି ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନ ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରଦାନ କଲୁ)

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ①

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةٌ قَالَ يَبْشَى هَذَا غُلْمٌ وَاسْرُوءْ بِضَاعَتَكَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ②

وَسَرَّوْهُ بِبَشَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَأَوْفٍ فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ③

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَآةَ آكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَمَنَّى وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

୧. ସେମାନେ ତାକୁ ଦେଖିବା ବିଚାରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଲୋଭ ନଥିଲା ।

ଯେପରି କି ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ: ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ପରାକ୍ରମୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ସେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହେବାରୁ, ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ମାମା'ବା (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ: ଏବଂ (ସ୍ୱକୃତ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁ (ମହିଳାଙ୍କ) ଗୃହରେ ସେ (ରହୁଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଓ (ସେହି ଗୃହର) ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଇ କହିଲା, "(ମୋ ନିକଟକୁ) ଆସ," ସେ କହିଲେ, "(ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଲିଖା କରୁଅଛୁ: ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସେ ହିଁ ଆମପାଇଁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି;" ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ (ସୁସୁଦ) ମଧ୍ୟ (ତାହା) କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ତା' ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ନ ଥା'ତେ (ତାହାହେଲେ ସେ ଏପରି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରି ନ ଥା'ତେ); ଏହିପରି ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାପ ଓ ଅଶୁଭତାକୁ ଦୂର କରି ଦେଲୁ; ସେ ନିଷିଦ୍ଧଦେହରେ ଆମର ମନୋନୀତ (ତଥା ପବିତ୍ର) ଲକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲେ, ଏବଂ (ଏହି ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି ବେଳେ) ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ଜାମାକୁ ପଛରୁ ଟିକିଦେଲା, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ (ଦେଖାଯମାନ ହୋଇଥିବା) ଦେଖିଲେ; (ତହିଁ) ସେ (ମହିଳା) ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର (କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହାପାଇଁ କାରାବାସ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାସ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।"

الْحَادِيثُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

وَرَاودَتْهُ النِّسَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَنَازِلَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَا رَبُّهُ كَذَلِكَ لَنَصَرَفَ عَنْهُ الشَّوْءُ وَالْفَحْشَاءُ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٦﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَةَ مِنْ دُبُرٍ أَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْعَثَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୭. ସୁସୁଫ କହିଲେ, “(ସକ୍ଷୁତରେ ତାହା ବୁଝେ, ବରଂ) ସେ ଆମ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା,” ଏବଂ ତା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାର) ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, “(ଏହି ମହିଳାର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ) ଯଦି ତାହାଙ୍କ ଜାମା ଆଗପରୁ ଚିରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଉକ୍ତ ମହିଳା ସତ୍ୟ କହୁଛି ଏବଂ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ ।”

قَالَ هِيَ رَأَوْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا، إِنْ كَانَ قَيْصُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ⑤

୨୮. “ଏବଂ ଯଦି ତା’ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁରୁଷର) ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସେ (ମହିଳା) ମିଥ୍ୟା କହୁଛି ଓ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟେ ।”

وَإِنْ كَانَ قَيْصُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑥

୨୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳାର ସ୍ବାମୀ) ତାହାଙ୍କ ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ (ନିଜ ପକ୍ଷକୁ) କହିଲେ, “ଏ (କଳହ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ଚତୁରତା (କଳ୍ପ) ହୋଇଅଛି; ତୁମ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଚତୁରତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ।”

فَلَمَّا رَأَيْتُ قَيْصُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ⑦

୩୦. “ହେ ସୁସୁଫ ! ତୁମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ କୁକର୍ମକୁ) କ୍ଷମାକର, ଏବଂ (ହେ ନାରୀ !) ତୁମେ ନିଜ ଅପରାଧ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ତଥା ଦୋଷୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ⑧

ଭୂ: ୪

୩୧. ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କେତେକ ମହିଳା (ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ଅଜିଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ ନିଜର କୃତ୍ୟ ସହିତ ତାହାର ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମୋ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି; ତାହାଙ୍କ ସ୍ତନ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ସନ୍ତୋଷିତ କରିଅଛି; ଆମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତାହାକୁ ଶ୍ଵସ୍ତ ବିପଥଗାମୀନୀ ଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑨

୧. ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଶାସନରେ ଥିବା ଏକ ଉକ୍ତ ପଦ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରପଦ ସହିତ ସମାନ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳା) ସେମାନଙ୍କର ଏହି କୁହାମୂଳକ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିମନ୍ତ୍ରଣ) ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସ୍ଥଳ) ବେଦି ସ୍ଥପିତ କରାଇଲା ଓ ସେମାନେ ଆସିବାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ତବେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଫଳକଟା ଛୁଆ ଦେଲା ଏବଂ (ସୁସୁପଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲା; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦେଖିବା ଫଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ହାତକୁ କାନ୍ଦୁଟି ପକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “(ଏ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ) ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥିଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ଏ ତ ଜଣେ ସମ୍ମାନସ୍ଥ ଦେବତା ।”

୩୩. ସେ (ମହିଳା ଏହାପରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଛାଡ଼ି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ତଥାପି ସେ ତହିଁକୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି ଯଦି ସେ ତାହା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ କାରାଗୃହ କରାଯିବ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।”

୩୪. (ଏହା ଶୁଣି ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମକୁ ସେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ କାରାଗାରକୁ ଯିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରନ୍ତିତ କୁପରିଣାମକୁ) ଆମ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ ।”

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَوَقَّعْنَ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فاستعصم وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرُهُ لَيُكْسِبَنَّ وَيَكُونَنَّ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ النَّاجُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ رَأَا تَصْرُفُ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

୧. ହଜରତ ସୁସୁପଙ୍କର ଗଣିତ୍ୱ ଓ ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅବଲୋକନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ମହିଳାମାନେ ଏପରି ଚକିତ ହୋଇଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଭୁଲିଗଲେ ଓ ଛୁରାରେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାଟି ପକାଇଲେ । ଏଠାରେ ହାତ କାଟିଦେବା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅନୁଠିତ ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ଦାନ୍ତରେ କାନ୍ଦୁଟିବା ଯାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ସୂଚାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସହଯୋଗରେ ଦୁରାଶିତ ରହିପାରିବି ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ।

୩୫. ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଜନିତ କୁପରିଣାମକୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିମହୀନ୍ ଶ୍ରେତା (ଓ) ସର୍ବେ ।

୩୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତୃତ୍ୱାନ୍ୱୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସେହି ଆଭାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ କଲା ପରେ ଛିଡା କଲେ ଯେ (ଦୁର୍ନାମ ଦୂରୀକରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତତଃ) କିଛିକାଳ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ କାରାଭବ କରିବା ଉଚିତ ।

ଭୂ: ୫

୩୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାରାଗାରରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ତାହାଙ୍କୁ) କହିଲା, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାରୁ ରସ ନିର୍ଗତ କରୁଥିବାର ଦେଖିଅଛି;” ଏବଂ ଅପର (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲା, “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରୁଟି ବହନ କରିଥିବାର ଦେଖିଅଛି ଯହିଁରୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଉଛନ୍ତି, ” (ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ), “ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ; ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ (ଥିବାର) ମନେ କରୁଛୁ ।”

୩୮. ସେ କହିଲେ, “(ଏ ଓଲଟ) ଖାଦ୍ୟ ଭୁମିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ଦେବୁ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବା କ୍ଷମତା ଆମଠାରେ ଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପରକାଳକୁ (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ।”

୩୯. “ଏବଂ ଆମେ ଆମର ପିତୃ-ପିତାମହ ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କର ପକ୍ଷକୁ ଅନୁସରଣ କରିଅଛୁ; ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଆମର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଚରାବଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା) ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (ଅନ୍ୟତମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଅନୁଗ୍ରହ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ) କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُمْ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا يُكْسَرُونَ ﴿٥٦﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا اِنِّي اَرَىٰ اَنِّي اَصْبَرُ خَيْرًا ۖ وَ قَالَ الْاُخْرٰى اِنِّي اَرَىٰ اَنِّي اَكْبَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاوِيلِهِ ۖ اِنَّا نُرَاكُم مِّنَ الدَّٰحِسِينَ ﴿٥٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيْةً اِلَّا نَبِّئُكُمَا بِتَاوِيلِهِ ۚ قَبْلَ اَنْ يَّاتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مَتَاعُ عَمَلِيْ ۚ اِنِّيۤ اَرَىٰ تَرْتَدُّ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْآٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٨﴾

وَ اتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِيۡ اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٥٩﴾

୪୦. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! କ’ଣ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିରୋଧଭାବ ପୋଷଣ କରୁଥିବା ପ୍ରଭୁମାନେ ଉତ୍ତମ, ନା ଏକ (ଓ) ମହାପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତମ ?”

୪୧. “ରୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ (ଏପରି) କେତେକ (କାହାଣୀକ) ନାମ ଛତା ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କୁ ରୁମେମାନେ ଓ ରୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଗଢ଼ିଅଛନ୍ତି, (ଓ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ରୁମମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି ; (ମନେନେଖ) ନିଶ୍ଚିତ କରିବା (କ୍ଷେମତା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା ନ କରିବାକୁ ସେ ହିଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏହା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧର୍ମ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।”

୪୨. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! (ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଶୁଣ), ରୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରାଇବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଶୁରିରେ ଚଢ଼ାଇ ହତ୍ୟା କରାଯିବ; ଏହାପରେ ପକ୍ଷମାନେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡରୁ ମୋ’ସ ଆଦି) ଖାଇବେ; (ଅତଏବ) ରୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ଚାହାର ନିଶ୍ଚିତ କରିଦିଆଯାଇଛି।”

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ସୁସୁଦ ମନେ କରିଥିଲେ ତାକୁ କହିଲେ, “ରୁମେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ବିଷୟରେ କହିବ;” କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜନ (ମୁକ୍ତି-ପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ) ତାଙ୍କର ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଏ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ଫଳରେ ସୁସୁଦ କିଛି ବର୍ଷ କାରାଗାରରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

ରୁ ୬

୪୪. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (କିଛିକାଳ ପରେ ନିଜ ପାରିଷଦମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଏପରି ସାତଗୋଟି ବୃକ୍ଷପୁଷ୍ପ ଗାଈ ଦେଖିଅଛି ଯାହାଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୁର୍ବଳ ଗାଈ ଖାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସାତଗୋଟି ସରୁ ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଗୋଟି ବୃକ୍ଷ (ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଅଛି); ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ଯଦି ରୁମେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରୁଥାଅ; ତେବେ ମୋତେ ମୋ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ କୁହ ।”

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَزْرَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَيَّئُتُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَقُيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ يَأْكُلْنَ
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ يَأْكُلْنَ
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

୪୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜାଣୁନାହିଁ।”

୪୬. ଏବଂ ସେ (ତୁରାବଦ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବହୁକାଳ ପରେ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ଘଟିତ ହୋଇଥିବା କଥାପଟ୍ଟନକୁ) ସ୍ମରଣ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜଣାଇବି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ) ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର।”

୪୭. (ଏବଂ ସେ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା), “ହେ ସ୍ୱପ୍ନ! ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ! ମୋତେ ଆପଣ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିବା ସେହି ସାତଗୋଟି ଫୁଷ୍ଟୁଷ ରାଜାଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୂର୍ବଳ (ରାଜା) ଖାଇବା କଥା ସାତଗୋଟି ସବୁଜ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେ ଗୋଟି ଶୁଷ୍କ ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛର ଭାବାର୍ଥ ଜଣାଇଦିଅ, ଯେପରି ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି ଫଳରେ ସ୍ୱପ୍ନର ଭାବାର୍ଥ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ।”

୪୮. ସେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସାତବର୍ଷ କଠିନ ଶ୍ରମକରି କୃଷି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ; ତା’ପରେ (ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ତୁମେମାନେ ଅମଳ କରିଥିବ ତାହାର ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ ଖାଇବାପାଇଁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ଆକାରରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ।”

୪୯. “ପୁଣି ଏହାପରେ ସାତଗୋଟି ଭାଷଣ (ଅଭାବର) ବର୍ଷ ଆସିବ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ରକ୍ଷିତ କରିଥିବ ତାହାର ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିମାଣ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଶସ୍ୟ) କୁ ଖାଇଯିବେ।”

୫୦. “ପୁନର୍ବାର ଏହାପରେ (ଏପରି) ଏକ ବର୍ଷ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସୁଜ୍ଞକ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପରାସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଉପହାରୀ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।”

قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِنَا ۝

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أَمْرِ أَنَا نَتَيْكُمُ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْنَاكَ بِسَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوِيٍّ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوْهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ۝

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

୧. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ’ ଅର୍ଥ : (କ) ବିପୁର୍ବିତା, (ଖ) ଉପହାର ଦେବା । ବହୁବର୍ଣ୍ଣର ମରୁଚି ପରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଚୁର ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅନୁଦିତ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଉପହାର ଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱଭାବିକ ଘଟଣା । ତେଣୁ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଭୂ: ୭

୫୧. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତାହାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ;” ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ (ସମ୍ରାଟଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତାବହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଦ ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମର ମୁନିବଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାମୁଡ଼ିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ବର୍ତ୍ତମାନ) କିପରି ଅଛି ?” ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ବାସ୍ତବରେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَلِّهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

୫୨. ସେ (ସମ୍ରାଟ ଏହା ଶୁଣି) ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମର ସେ ବ୍ୟାପାର (ପ୍ରକୃତରେ) କ’ଣ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସୁସୁଦଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟରେ (ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ସେ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ସକାର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଳ ନ ଥିଲୁ;” (ଏହାଶୁଣି) ଅଜିଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲଭାବରେ ସତ୍ୟ ସକାଶିତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ହିଁ ତାହାଙ୍କ ପହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّاسُ حَصَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿٥٢﴾

୫୩. (ସୁସୁଦ କହିଲେ), “ଆମେ ଯେ ଅଜିଜଙ୍କ ଅରୁପସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିନାହିଁ ଏ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ସକଳଶ ଏହା କହିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଆମର ବିଶ୍ୱାସ) ବିଶ୍ୱାସପାତକମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٣﴾

୧. ସେହି ମହିଳାମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ସଂପାଦନ କରାଇବା ଚାହୁଁନଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ସୁସୁଦଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମାଲିକଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ସହିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧୀନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ।

ଭାଗ-୧୩

୫୪. “ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ତୁଟିରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ବୋଲି କହୁ ନାହୁଁ; କାରଣ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁର୍ମ କରିବା ପାଇଁ (ମଣିଷ) ମନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۖ
إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي أَنْ تَبِيتَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୫୫. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କୁ) ମୋ ସମ୍ପାଦକ ଆଣ ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବି;” ସେତେବେଳେ ସୁସୁଫ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରି କହିଲେ, “ତୁମେ ଆଜି ଠାରୁ ମୋ ନିକଟରେ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ) ହେବ ।”

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهٖ اسْتَحْضِرْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝

୫୬. (ଏଥି ଉତ୍ତରା ସୁସୁଫ) କହିଲେ, “ଆମକୁ ଦେଶର ରାଜକୋଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କର; କାରଣ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ (ରାଜକୋଷର) ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟୟ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞ ।”

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝

୫୭. ଏବଂ ଏହିପରି (ଉପଯୁକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି) ଆମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ (ସେହି) ଦେଶରେ ଏକ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଆମେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରୁ ନାହୁଁ ।

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ يُصِيبُ رَحْمَتَنَا مَنْ شَاءَ وَلَا نَصْنَعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

୫୮. ଏବଂ (ଏହି ସାଂସାରିକ ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ଭବିଷ୍ୟତ (ଜୀବନର) ପୁରସ୍କାର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଧର୍ମଜୀବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଠାରୁ (ଜେର) ଅଧିକ ହେବ ।

۞ وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝

ରୁ : ୮

୫୯. ଏବଂ (ଏହି ଦୁର୍ଲ୍ଲକ୍ଷ ସମୟରେ) ସୁସୁଦଙ୍କର ଭାଇମାନେ (ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ) ଆସି ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ٥٩

୬୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଔରସକୁ ଜାତ ତୁମର ଯେଉଁ ଭାଇ ଜଣକ ଅଛି ତାହାକୁ (ଏଥର ନିଜ ସହିତ) ଆମ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିପରି (ଶସ୍ୟ) ମାପ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅତିଥି-ପରାୟଣ ?”

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ آبَائِكُمُ الَّذِي بَارَكْنَا لَكُمْ فِيهِ لَسَّيْنَا بِاللَّيْلِِينَ ٦٠

୬୧. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନ ଆଣିବ, ତେବେ (ବୁଝି ରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ କିଛି ନ ଥିବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।”

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِندِي وَلَا تَقْرُبُون ٦١

୬୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତା’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହାର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କରିବୁ ।”

قَالُوا سَوَاءٌ دُونَهُ أَبَاؤُا وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦٢

୬୩. ଏବଂ ସେ ନିଜର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ସେମାନେ ଦେଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ରଖିଦିଅ ; ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବେ ; ତାହାହେଲେ (ଏହି କାରଣରୁ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିବେ ।”

وَقَالَ لِفَتَاتِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٦٣

୬୪. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ଆଉ ଶସ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ; ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ ଭାଇ (ବିନୟାମିନ)କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଆମେମାନେ ଶସ୍ୟ ପାଇ ପାରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ସ୍ମରଣା କରିବୁ ।”

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلُ وَرَأَيْنَا لَهُ لِحْظُونَ ٦٤

୬୪. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ପାରିବୁ ଯାହାର ପରିଶ୍ରମ ତାହା ହିଁ ହେବ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ଅନ୍ୟ ଭାଇ ପ୍ରତି ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ିବା ଫଳରେ ହୋଇଥିଲା ? ସୁତରାଂ ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସର୍ବୋକ୍ତ ଚତୁରଧାରକ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋକ୍ତ କରୁଣାମୟ ।”

قَالَ هَلْ أَمْنَكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنَكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
مَنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرُ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

୬୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ଜିନିଷପତ୍ର ଖୋଲିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ; (ଏଣୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! (ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ) ଆମମାନଙ୍କର ଆଉ କ’ଣ ଲୋଡ଼ା ? (ଦେଖିବୁ) ଏହା ଆମର ଧନ, (ଅଥଚ) ଏହା ଆମକୁ ଫେରାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ; ଏବଂ (ଯଦି ଆମର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ ତେବେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ପାରିବୁ ; ଏବଂ (ସେବୁ ପ୍ରକାରେ) ନିଜ ଭାଇର ଦୁରକ୍ଷା କରି ପାରିବୁ ଏବଂ ଏକ ଓଟ ବୋଝେଇ (ଶଯ୍ୟା) ଅଧିକ ଆଣିବୁ ; ଏହି ପରିମାଣ ଶଯ୍ୟା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ ସହଜରେ ମିଳିବ ।”

وَلَمَّا تَخَوَّمَتْهُمْ وَجُدْوا بِضَاعَتِهِمْ مُّرَدَّتْ
إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا بَنَاتَنَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بَضَاعَتَنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا ۖ فَيُتْرَا هَلَّنَا وَنَحْفَظُ أَمْوَالَنَا وَنُرَدِّدَ كَيْلَ
بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۝

୬୭. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଶପଥ ନ କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିପଦରେ ନ ପଡ଼ିଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ କଦାପି ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇବୁ ନାହିଁ ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ଆମେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲା ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مِنِّي مَوْثِقًا مِّنَ
اللَّهِ لَمَّا تَنْتَهِ بِهٖ إِلَّا أَن يُخَاطَبَكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝

୬୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସହରର ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କବଳରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ; ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁ ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିର୍ଭରକାରୀ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ (ସହର ମଧ୍ୟରେ) ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଆସିଲା ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ସାକ୍ଷରଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଇଚ୍ଛା ଏହା ଦ୍ଵାରା କେବଳ ପୂରଣ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷରଙ୍କୁ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي أَنْفُسِهِمْ يَقُوبُ قَضَاهُ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لَمَّا عَلِمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

୭୦:

୭୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ଭାଇ ; ସୁତରାଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରି ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

لَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

୧. କେତେକ ଟୀକାକାର କହନ୍ତି ଯେ ଦୃଷ୍ଟିପାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମନରେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସାକ୍ଷର ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣିବାକୁ ପଛରେ ଚାଲି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା ଯେ ଶତ୍ରୁ ବିଚରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସୁଫଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା ପିତାପୁତ୍ରର ଚଣେ ମନ୍ତ୍ର ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇ ବନୟାମାନଙ୍କୁ ସଂଗତେ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିବି ତେବେ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ତେଣୁ ହଜରତ ସାକ୍ଷର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦ୍ଵାର ଦେଇ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହେଲେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନୟାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବେ ଦୃଢ଼ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧ୍ୟା କରାଇ ପାରିବେ ଓ ଦୁଇ ଭାଇ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରିବେ । ହଜରତ ସାକ୍ଷରଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ-୬୯ରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଛି ।

୭୧. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ରରେ^୧ (ଏକ ଜଳପାନ) ପାତ୍ର ରଖି ଦେଲେ; ତା'ପରେ (ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ଘୋଷଣା କରି କହିଲା, "ହେ ଯାତ୍ରୀଦଳ ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଚୋର ।"

୭୨. ସେମାନେ (ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କୁ ସମୋଧନ କରି) କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହଜିଯାଇଛି ?"

୭୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଶସ୍ୟ ମାପିବା ପାତ୍ର^୨ ପାଇଁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ଖୋଜି) ଆଣିଦେବ ତାହାକୁ ଏକ ଓଟ ବୋଟେଇ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ) ଦିଆଯିବ," ଏବଂ (ଘୋଷଣାକାରୀ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲା ଯେ), "ମୁଁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନର) ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛି ।"

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଣ, ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଆମେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ, ଓ ଆମେମାନେ ଚୋର ନୋହୁଁ ।"

୭୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକର୍ମଚାରୀମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ (ପ୍ରମାଣିତ) ହୁଅ, ତେବେ ଏଥି ପାଇଁ ଶାସ୍ତି କ'ଣ ହେବ ?"

୭୬. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନପୁଞ୍ଜ ଭାଙ୍ଗମାନେ) କହିଲେ, "ଏହାର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯାହାର ବସ୍ତ୍ରାବୁ ତାହା ମିଳିବ ସେ ନିଜେ (ଜୋରମାନା ସ୍ୱରୂପ) ତାହାର ବିନିମୟ ହେବ; ଆମେମାନେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ ।"

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مُؤَدِّرُنْ آيَتُهَا يُعِيرُ أَنتُمْ لَمْ قُونْ ①

قَالُوا وَأَمَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ②

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْبَيْتِ وَلَسْنَا بِمُجْنِلٍ يُعِيرُ وَآنَا بِهِ زَعِيمٌ ③

قَالُوا لِلَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَآ جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ④

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ⑤

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ⑥

୧. ବନୟମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତ କରାଇବା ଇଷ୍ଟରେ ଏପରି କରାଯାଇଥିଲା କହିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ କିନ୍ତୁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସରକାର ସ୍ୱପ୍ନପୁଞ୍ଜ କଳପନ କରିବା ପାଇଁ ଚୋରି ଏ ପାତ୍ର ମାଗିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଅଭିଷେକ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ପକାଇଦେଲେ । ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ସରକାର ସ୍ୱପ୍ନପୁଞ୍ଜ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁଭବ କରିବାରୁ ପିଇବା ପାଇଁ ବନ ମଗାଇଥିଲେ । ବୃଷ୍ୟ ବନ ଆଣି ଦେବା ପରେ ସେ ବନ ପାନ କଲେ ମାତ୍ର ପାତ୍ରଟିକୁ ଭୁଲିବେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖିଦେଲେ । ଚକ୍ରାନ୍ତନ କଳପନ ପାତ୍ର ମାପ ପାତ୍ର ଅଙ୍କରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ବି ମାପ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ କେତେକ ପାତ୍ର କଳପନ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୨. କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରାଧିକାର କହନ୍ତି ଯେ ତାହା ବନପାନ ପାତ୍ର କିନ୍ତୁ ମାପପତ୍ର ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ବୋଧ ହେଉଛି ସରକାର ସ୍ୱପ୍ନପୁଞ୍ଜ କଳପନ ପାତ୍ର ରଖିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଭୁଲବଶତଃ ମାପପାତ୍ର ରହିଗଲା । ତଥାପି ଏହି ଦୁଷ୍ଟାବଳୀ ଯଥାର୍ଥ ମନେ ହେଉନାହିଁ ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସ୍ୱପ୍ନ' ଉଭୟ କଳପନ ପାତ୍ର ଓ ମାପପାତ୍ର ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ପାଇଁ ହୋଇପାରେ ।

୭୭. ତା'ପରେ ସେ (ଯୋଷଣାକାରୀ) ଚାହାଣ ଭାଇଙ୍କର ବସା (କାନ୍ଥ କରିବ) ପୂର୍ବରୁ ସେ (ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କର ବସା (କାନ୍ଥ କରିବ) ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏହା ପରେ ଚାହାଣ ଭାଇଙ୍କ ବସା (କାନ୍ଥ କଲେ ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଚାହାଣ ବାହାରକଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲା) ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କୌଶଳ (ଉଦ୍‌ଭାବନ) କଲୁ; ତା'ନ ହେଲେ ସେ ଚାହାଣ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଶଳ ବିନା ଅଟକାଇ ପାରି ନ ଥା'ନ୍ତେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ (ତାହାର) ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତ କରୁ; ଏବଂ (ସାପେକ୍ଷରେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନବାସୀଙ୍କର ଉତ୍ତରେ ଜଣେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନବାସୀ ଅଛନ୍ତି ।

୭୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ସେ ଚୋରି କରିଥାଏ, (ଏହା ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ କାରଣ) ଏହାର ଜଣେ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି କରିଅଛି." କିନ୍ତୁ ସୁସୁଫ (ଏହା ଶୁଣି ନିଜ ମନ କଥା ମନରେ ଗୋପନ ରଖିଲେ, ଏବଂ) ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ; (ଅବଶ୍ୟ ମନରେ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅଟ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।"

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ହେ ମହାଭାଗ ! ତାହାର ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ପିତା" ଅଛନ୍ତି; (ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବିଚ୍ଛେଦ ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରକାରଣ) ଆପଣ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ; ବାସ୍ତବିକ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କରୁଅଛୁ।"

୧. ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ପାରିଥିଲେ ଯେ ବନଯାମିନ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନୀୟ ଓ ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ପରେ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରକୁ କାନ୍ଥ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଶୁଭାଭିଷେକ ପରେ ମାପପାତ୍ରକୁ, ଯାହାକି ଜଳପାନ ପାତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖାଇ ଦେଲେ । ଏହା ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ଯୋଜନା ନ ଥିଲା ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କହୁଥିବା ଯେ ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଏପରି କୌଶଳ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିନା ଦୋଷରେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ । ଅତଏବ, ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁସୁଫ ପ୍ରକାରଣ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚାହାଣ ବୁଦ୍ଧିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କର କୌଶଳ ସିଦ୍ଧି ହୋଇନଥିଲା ବରଂ ସେ ମହାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହି ପାରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଲେ ।

୨. ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ପାପର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାର୍ଗଦେବାକୁ ବଢ଼ିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଚୋରି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ଥିଲେ ତେଣୁ କାଳେ ସୁସୁଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ କାହିଁକି ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ଆଣି ନାହାନ୍ତି ; ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଚୋରି ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୩. ସେମାନେ ବନଯାମିନଙ୍କୁ କେବଳ ଚୋରି ବୋଲି କହି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜ ଭାଇ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରି ନ ଥିଲେ ।

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مُمَكِّنَاتٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

୮୦. ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହା ନିକଟରୁ ନିଜର କିନିଷ ପାଇଅଛୁ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆମକୁ ନିବୁର କରନ୍ତୁ; ଯଦି ଆମେ ଏପରି କରୁ, ତେବେ ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହେବୁ।”

୧୧୦

୮୧. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଦଙ୍କ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ତୁମମାନେ ସୁସୁଦଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସମାଲୋଚନା କରିଅଛ, ତେଣୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ପିତା ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ ଦିଅନ୍ତି ବା ଅଲ୍ଲାହ ମୋ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ ଏ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।”

୮୨. “ତୁମମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ଏବଂ (ତାହାଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ତୁମର (କିନିଷ) ପ୍ରତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗୋଟି କରିଅଛି ଏବଂ ଆମମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ ତାହା ହିଁ କହୁଅଛୁ; ଏବଂ ଆମମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟର ରକ୍ଷକ ନୋହୁ।”

୮୩. “ଏବଂ ଆମମାନେ ଯେଉଁ ସହରରେ ଥିଲୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁ ଯାତ୍ରାଦଳ ସହିତ ଆମମାନେ ଫେରି ଆସିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତୁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁ।”

୮୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାକୃତ) କହିଲେ, “(ଏ ବିଷୟ ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଘଟଣାକୁ ଦୃଶ୍ୟଭିତ୍ କରି ଦେଖାଇଛି; ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବର; ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟରୁ ନେଇ ଆସିବା (କିଛି) ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; ସେ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ଚକ୍ରାଣ୍ଠ।”

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنَ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِندَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتِيسُوا مِنْهُ خَلَصُوا حِينًا قَالُ كَيْدُهُمُ الْم تَعْلَمُونَ أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن بُرَّجِ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسَأَلَ الْقُرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَبِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَنِينًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

୧. ବନୟାନିକଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଅଟକରଣ କରୁଥିବାକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଯାହା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୋର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୮୫. ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲେ ଓ (ଅନ୍ୟତ୍ର ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ) କହିଲେ, “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ସୁସୁଫଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ପୁଣି ଗୁହାରି କରୁଛି ;” ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟରେ ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସେବଦା ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ବାପି ରଖୁଥିଲେ ।

୮୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଣ, ଯୋହା ଜଣା ପଡୁଛି! ତୁମେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ।”

୮୭. ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଜର ବ୍ୟାକୁଳତା ଓ ଦୃଷ୍ଟର ଗୁହାରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ କରୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୮୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯାଅ ଓ ସୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୮୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଫେରିଯାଇ) ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ମହାଶାଗ ! ଆମେମାନେ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଧନ ଆଣିଅଛୁ ; ସ୍ୱତରା” ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେୟାକରି ଆମ ଚାହିଦା ପ୍ରତାବକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଶିଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ (କିଛି ଅଧିକା) ଦିଅନ୍ତୁ ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।”

୯୦. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ନିଜର ସେହି ବ୍ୟବହାର) ମନେ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ସୁସୁଫ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ସହିତ କରିଥିଲ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ନିଜ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସମ୍ପର୍କରେ) ଅଜ୍ଞ ଥିଲ ?”

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَّ عَلَى يُوسُفَ وَإِيصَّتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ①

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُو أَتَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ②

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ③

يَبْنَىٰ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّنُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا
تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ④

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَتَنَّا وَاهْلَنَّا
الضَّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعِهِ مُرْجَبَةً فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ⑤

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ⑥

୧. ରାਜ୍ୟକାରମାନେ “ଓକ୍ ସଜଜତ୍ ଅବନୀୟ ନିନଇ ତୁଜନେ”ର ଅନୁବାଦ ‘ଚକ୍ଷୁ ସ୍ଥେତ ହୋଇଯିବା’ ବା ‘ଚକ୍ଷୁ ପଥର ପଲଟିଯିବା’ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନରେ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଏଠାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଜଣେ ନବିଙ୍କ ସଙ୍ଗର ଦୃଷ୍ଟି ଆମେ କରିଥିବା ଅନୁବାଦ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍ପର, ଭାରତ ହଜରର ସାକ୍ଷର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ହଜରର ମହଜର ମଧ୍ୟ ଏପରିକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

୯୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ ହେଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଅଟନ୍ତି ?” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଏ ଆମର ଭାଇ ଅଲ୍ଲା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ଯେ ଧର୍ମଭାବୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ଓ ଧର୍ମ୍ୟ ଧାରଣ କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲା ଏପରି ହିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କେବେ ହେଁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣା ! ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲା ଆପଣଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଭୁଲନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଷ୍ପଦେହ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଥିଲୁ ।”

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ (କରା) ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ କରୁଣା ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ କରୁଣାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୯୪. “ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି କୁର୍ବାକୁ ନେଇଯାଅ ଓ ଏହାକୁ ଆମର ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ ; ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଯିବେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସ ।”

ରୁ : ୧୧

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا
إِسْحَاقُ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُخْشِعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ①

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخَاطِئِينَ ②

قَالَ لَا تَثْرِبَنَّ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ③

إِذْ هَبُوا بَيِّضَ عَيْنِي هَٰذَا فَالْقَوَّةَ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرَةً وَأَتَوَيْتُ بَأْهْلِكُمْ أَجْعِلْهُ ④

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَيْنُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ وَلَا أَنُفِئِدُ ⑤

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ⑥

୯୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଯାତ୍ରୀଦଳ (ମିଶର) ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ (କହିବୁ ଯେ) ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ଦୁଗନ୍ଧ ପାଇଅଛୁ ।”

୯୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣା ! ତୁମେ ବାସ୍ତବିକ ନିଜର ପୁରାତନ ଭ୍ରମରେ (ପତି) ଅଛ ।”

୧. ଏଠାରେ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଓ ଅକରମା ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲା । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି କ୍ଷମା-ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ନିଷ୍ପଦେହରେ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା କ୍ଷମାଦାନ ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାରଣ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ନିଜର ନିଷ୍ଠାରତ୍ନ ଶତ୍ରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ ।

୨. କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମତରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଯାକୁବଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ଜମାଟିକୁ ପକାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଦେଖୁପାରିଲେ । ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ସେହି ଜମାକୁ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେତେବେଳେ ଏହି ଜମା ହଜରତ୍ ଯାକୁବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯିବ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୁହି ପାରିବେ ଯେ ତାହା ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଜମା ଓ ସେ ବସ୍ତୁଛନ୍ତି ।

୯୬. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନର ସନ୍ଧାନ ବନ୍ଦନ କରି ପୁରମାତାତା (ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୁର୍ବାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଦେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସକଳ କିଶ୍ମତ ବୁଝି ପାରିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ଆମେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅବଗତ ହୋଇ) ଯାହା ଜାଣୁ ତୁମମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ।"

୯୭. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ରାଜମାନେ) କହିଲେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ) କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତା କରିବୁ ; ଆମମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷୀ ।"

୯୮. ସେ କହିଲେ, "ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତା କରିବୁ ; ବାସ୍ତବିକ ସେ ହିଁ ଅଶେଷ କ୍ଷମାଶାଳୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।"

୧୦୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ସ୍ୱପ୍ନର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନ) ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ (ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପୂର୍ବକ) ନିଜ ପାଖରେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମେ ସମସ୍ତେ (ନିରାପଦରେ) ମିଶିବୁ ଆସ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ ତୁମମାନେ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବ ।"

୧୦୧. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜକାୟ ଆସନ ଉପରେ ବସାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି କାରଣରୁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର-ପୂର୍ବକ) ସିଦ୍ଧତା କଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନ) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପିତା ! ଏହା ହିଁ ଆମ ପୂର୍ବ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆମଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) କାରାଗାରରୁ ବାହାର କଲେ, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଆମଙ୍କୁ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲ

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَدَّى إِلَيْهِ آبَاؤُهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رُبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَدِيدٍ أَنْ تَبْعَ

୧. 'ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ'ର ଅର୍ଥ ସେ ଉଭୟ ଅନ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପରିଚିତ ସମ୍ପର୍କ କଲେ । ଯେପରି କହନ୍ତି : ନୟ ବହୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ନୟ ବେଦ ନାହିଁ, ତାହା ସ୍ଥିର ଆସ, କଳ ବହି ଯାଇଥାଏ ।

୨. ହଜରତ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ତାଙ୍କରି ଯୋଗୁଁ ସିଦ୍ଧତା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଜରତ ସ୍ୱପ୍ନଙ୍କୁ ପାରିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧତା କରିବାକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

(ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ (ବାହାର କରି ଆମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ) ଆଣିଲେ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍ଜାଗ ଆମର ଓ ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ହୁଅନ୍ତି; ବାସ୍ତବିକ ସେ ସର୍ବସ୍ଥ (ଓ) ଚରୁଷ ।”

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَنِي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

୧୦୭. ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! “ତୁମେ ଆମକୁ କ୍ଷମାକାର ଏକ ଅଂଶ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରିବାର କିଛି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଦେଇଅଛ; ହେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମୟରେ ଆମକୁ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାସର ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କର ।”

رَبِّ قَدْ أَنْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَكَّلْ عَلَىٰ مُسْلِمًا وَابْتَغِ الْفَاحِشِينَ ﴿١٠﴾

୧୦୮. (ହେ ଆମର ରତ୍ନ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଅଜ୍ଞାତ ସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଆମେ ଏହାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ) କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ଉପସ୍ଥିତ) ନ ଥିଲ ।

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْكُرُونَ ﴿١٠﴾

୧୦୯. ଏବଂ (ସମସ୍ତେ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି) ତୁମେ (ଯେତେ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁ ନାହିଁ; ଏହା ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ।

وَكَاتَبْنَا لَهُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِمْ أَنْ لَا دَارَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଘଟିବାକୁ ଥିଲା ଓ ନାହା ବାସ୍ତବରେ ଘଟିଥିଲା ।

ରୁ: ୧୨

୧୦୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯାହା ନିକଟରୁ ଏମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ।

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُنْزَوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଫକୀର ସ୍ଥିର ନ କରି ତୋହାଫ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କଠିନ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ବା ସେମାନେ ଅବଗତ ନ ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତି ସଂଭ୍ରାନ୍ତରେ ଯୋହା ନେଇ ଆଗରୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି) କ'ଣ ସେମାନେ (ସୁରକ୍ଷିତ ଓ) ନିର୍ଭୀକ ଅଟନ୍ତି ?

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ହିଁ ଆମର ପଛାଂ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉକ୍ତଅଛୁ; ଆମେ ଓ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଅନୁରାମମାନେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ (ଅତି) ପବିତ୍ର; ଏବଂ ଆମେ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୋହୁଁ ।”

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ (ମାନବ ସମାଜକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି (ପୃଥିବୀର) ବସତିମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପଠାଉଥିଲୁ; କ'ଣ ସେମାନେ କୁପୁଷ୍ଟରେ ବିଚରଣ କରି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ (ଉପୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରିବା ହେତୁ) ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଲା; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରକାଳର ବାସନ୍ତାନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟର; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَكْفُفُوا أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَكْفُفُوا أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَكْفُفُوا ﴿١١٠﴾

୧. ଆମର ପଛା ହେଉଛି ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇ ବଡ଼ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ବୁଝେ ।

୨. ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ; କାହାରିକ ବା ମନରକା କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

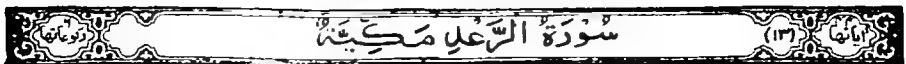
୧୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ପକ୍ଷରେ) ରତ୍ନଲମ୍ବାନେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ଓ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଓହି ନାମରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା କୁହାଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ସେ (ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲୁ (ସେମାନଙ୍କୁ) ରକ୍ଷା କଲୁ ; ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର ଶାସ୍ତି ଚଳିବ ନାହିଁ ।

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

୧୧୨. ଏ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଖାନବନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିକ୍ଷା (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପେ) ରହିଅଛି ; ଏହା କଳ୍ପିତ ବିଷୟ ନୁହେଁ ; ବରଂ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛି ଏବଂ ଏହା ସକଳ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ମୃତଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ଓ) କରୁଣା ଅଟେ ।

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

୧. କେତେକ ଟୀକାକାରକ ମତରେ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରଥମାଂଶର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନଲ୍ଲମ୍ବାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷେପ ଶାସ୍ତି ଚାଲିଯିବ ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ', କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନଲ୍ଲମ୍ବାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ' । ଏହି ଆୟତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବୃତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଉଛି ବା କୁଣ୍ଡଳାଦି ତଥ୍ୟାଦି ତାହା 'ଓହି' ବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା । ଏପରି କରିବା ପରେ ହିଁ ଅନୁକ୍ଷେପଠାରୁ ସହାୟତା ମିଳି ଥିଲା ।



ଅଲ-ରାଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେତେ ୪୪ ଭେଟି ଆୟତ ଓ ୬ ଭେଟି ରୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମିମ-ରା^୧; ଏଗୁଡ଼ିକ ଆଦର୍ଶ ସ୍ୱରର ଆୟତ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବାଣୀ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ନିରାତ ସତ୍ୟ ଅଟେ ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الَّذِينَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ବିନା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆକାଶକୁ ତୋଳି ଧରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ; ତା'ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଛନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ନିଜର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଷଷ୍ଠ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତତ୍ୱକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ) ପର୍ବତ ଓ ନଦୀମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସେ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ମାଲ-ଅନ୍ତରା ଭାବରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ରାତ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଦିବସକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତି ; ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ତଶାଳ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଃସନ୍ଦେହରେ) ଏଥିରେ ଅନେକ ନଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا ذُرُوعًا وَنَجَاتٍ لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

୧. ପୂର୍ବରୁ ଚିନି ରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ 'ଅଲିଫ୍ ଲାମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷିପ୍ତରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇଛି ଅଥଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତରେ 'ଅଲିଫ୍ ଲାମ୍ ମିମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷିପ୍ତର ରହିଅଛି । କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପୂର୍ବ ଚିନି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଅନ୍ତରା ସଂକ୍ଷିପ୍ତରର ଅର୍ଥ 'ଅନ୍ତର ଅଳ୍ପ ସର୍ବ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟ' ।

୫. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପରସ୍ପରର ସନ୍ନିହିତ ଭୂଭାଗମାନ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଙ୍ଗୁର ଗଣିତ ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ତଥା ଖଜୁରି ଗଛ ଅଛି ; (ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଏକାଧିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଗଛ ଓ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଅନେକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନ ଥିବା ଗଛ, ଯେଉଁସବୁଟିକୁ ଏକା କଳ ଦ୍ଵାରା ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଏ ; ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମେ ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥାଉ ; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଯେ ଯେତେ ଆମେମାନେ (ମିଶିବା ପରେ) ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ, ତେବେ କ'ଣ ସତରେ ଆମେମାନେ ପୁଣି ନୂତନ କଳ୍ପ ଲାଭ କରିବୁ ? (ଏ ବିଷୟ) ତୁମ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ, ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ବେକରେ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ, ଓ ଏମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ବାସ କରୁଥିବେ ।

୭. ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅହିତକୁ ଶାନ୍ତ ତାଳି ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ମୂଳକ ଶାସ୍ତି ଆସି ସାରିଛି ; ଏବଂ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ସେହିମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” (ଅଥଚ) ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଅଟ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ) ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ପ୍ରେରିତ ହୋଇ) ଅଛନ୍ତି ।

ବୁ : ୨

୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ଯାହା (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣା କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଜରାୟୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି (ପିଙ୍ଗ) ଦିଏ ଓ ଯାହାକୁ

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَرِّدٌ رَّجَتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَ زَرْعٌ وَ نَخِيلٌ صَوْنًا وَ غَيْرُ صَوْنٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاجِدٍ وَ يَفْقِلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤

وَإِنْ تَجِبْ فَتَجِبْ قَوْلُهُمْ إِذْ أَكُنَّا تُرَبَّاءَ إِنَّا لَنَقِي خَلْقٍ جَدِيدٍ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَابِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑥

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْأَمْثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ ⑦ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلُمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ ⑨

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحِيلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا يَخِفُّ إِلَّا رَأْمًا

ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲୁଖ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଅଛି ।

୧୦. ସେ ପରୋକ୍ଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ (ଉଭୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ (ଓ) ଗୌରବମୟ ।

୧୧. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କଥାକୁ ଗୋପନ ରଖେ ଓ ଯେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଯେ ରାତ୍ରିରେ ଲୁଚି ରହେ ଓ ଦିବସରେ ବିରୋଧ କରେ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲୁଖ ବୁଦ୍ଧିରେ) ସମାନ ।

୧୨. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁଖଙ୍କ) ଚରପାକୁ ଏହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଚପୁଲଙ୍କ) ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଏହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଭାଗରେ (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର) ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଖଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ପୁରଣା କରୁଛନ୍ତି; ଅଲୁଖ କଦାପି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥାରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲୁଖ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତି (ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କେହି ଏହାକୁ ଟଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ସେ ହିଁ ଭୟ ଓ ଆଶା (ସମ୍ପର୍କ କରିବା) ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ (ର ଝଲକ) ଦେଖାନ୍ତି, ଏବଂ ଘନ ମେଘ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ବହୁ ନିନାଦୀ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (କରିବା) ସଙ୍ଗେ ମହିମାଗାନ କରେ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟରେ ସେହିପରି କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ବହୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଆଦାତ କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ଅଲୁଖଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَمَا تَزَادُوهٗ وَّلَٰكُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ اَلتَّعَالٰى ۝

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ يَّأْتِلُ وَ سَارِبٌ يَّانْتَهَارُ ۝

لَهُ مَعْقِبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَ

مِّنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُعَيِّرُوْا

مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ

وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۝

هُوَ الَّذِى يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوَافًا وَطَعْمًا وَيَنْشِى السَّحَابَ

الْبَيْضَال ۝

وَيُنَزِّلُ الرِّيحَ يَحْدِيْهِ السَّيِّدُكُ مِنَ خِيفَتِهٖ وَ

يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَّشَآءُ وَ هُمْ

يُجَآذِلُوْنَ فِى اللّٰهِ وَ هُوَ شَدِيْدُ الْحَٰلِ ۝

୧. ୮:୪୪ ର ଟାକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. କେତେକ ଉ ସ୍ୟକାରକ ମତରେ 'ରାଦ' ଏକ ଦେବଦୂତଙ୍କ ନାମ ଚିହ୍ନ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ରୁହେଁ । ରାଦ ଅର୍ଥ 'ବହୁନିନାଦ' । ବହୁ ନିନାଦ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଖଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଗାନ କରେ । ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅସମ୍ଭବ ଗର୍ଭାପନ କରାଯାଇଛି ।

୧୫. (ବାହାଯ୍ୟାଥେ) ଏକମାତ୍ର ସାର୍ଥକ ସମୋଧାନ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ସମୋଧୂତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରିବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରାର୍ଥନାରେ) କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏପରି ଅଟେ ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହସ୍ତ ଦ୍ଵୟକୁ ଜଳ ପ୍ରତି ପ୍ରସାରିତ କରୁଥାଏ ଅଥଚ ତାହା ତା' ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର (ଦିକ୍କାର ଓ) ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷ୍ଫଳ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଛାୟା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ବା ଅନିଷ୍ଟରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ସିକରା କରନ୍ତି ।

୧୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ହିଁ) କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; (ପୁନଶ୍ଚ) ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତଥାପି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବାହାଯ୍ୟକାରୀ ମନୋନୀତ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର କୌଣସି ଲାଭ କରିବାକୁ ବା କ୍ଷତିର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ?” (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନୁସାରେ (ହୋଇ ପାରନ୍ତି) ବା କ’ଣ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ ସମାନ (ହୋଇ ପାରନ୍ତି) ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏପରି ସମକକ୍ଷ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ (ଉତ୍ତର) ସୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ପ୍ରଜାତ ହେଉଅଛି ? (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ) ସକଳ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ଵଶାଳୀ ।”

୧୮. ସେ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି ; ତା’ପରେ (ଏଥିରୁ) ଅନେକ ଉପତ୍ୟକା ନିଜ ଆୟତନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ; ତା’ପରେ ସେହି ବନ୍ୟା (ଜଳ) ଫୁଲି ଉଠିଥିବା ଫେଣକୁ ବହନ କରେ ; ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଓ ଗୁହ ଉପକରଣ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଯାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧାତୁକୁ) ସେମାନେ ନିଆଁରେ ତରଳାନ୍ତି ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଫେଣ ଥାଏ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ ଓ

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ كَثِيرٌ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِيْغٍ وَمَادَعَاءُ الْكَافِرِينَ ۝١٦
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝١٧

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذُ ثَمَرٌ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝١٨

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيٌّ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلِيٍّ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ

୧. ମନ୍ତ୍ର: ସବୁଠି ସିକରା କରିବା ଏବଂ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସିକରା କରିବା ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧା ପାଳନ କରିବା । ଏହି ଆୟତର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ଓ ଗୌରବ ପ୍ରକୃତି-ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅନ୍ଧା ପାଳନରେ ଗନାଏ ।

ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ; ଗା'ପରେ ଫେଣ ସବୁ ଫିଙ୍ଗା ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯାହା ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ତାହା ଗୁପ୍ତରେ^୧ ରହିଯାଏ ; ଅଲୁକ୍ଷ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏହି ରୂପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ।

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଫଳତା ରହିଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ଯାହାକିଛି ଗୁପ୍ତରେ ଅଛି ଯଦି ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କର ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ତାହା ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ (ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ) ଯୋଗ କରାଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ସବୁକୁ ଦେଇ (ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ (ନିୟତ) ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ ; ଏବଂ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକୁଷ୍ଠ (ଛାନ୍ଦ) ।

ଭୂ : ୩

୨୦. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବଗତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ, କ'ଣ ସେ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇପାରେ ? (ନା, କାରଣ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୨୧. (ସେମାନେ) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁକ୍ଷ (ସହିତ କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାନକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲୁକ୍ଷ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ ରହନ୍ତି ;

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ ۚ وَالَّذِينَ لَا يَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتِنُوا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝

أَفَسَوْفَ يَعْلَمُونَ أَتَأْتِلُ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ ۖ لَا يَقْضُونَ الْبَيْتَاتِ ۝

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁକ୍ଷ ତରଫରୁ ବିପରୀତ ଆଶଙ୍କାର ପଦ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେଉଁମାନେ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ କେବଳ ସେହିମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପାଦନକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି ସେ ଅଧିକାଂଶକାଳୀନ ଭାବେ ଦିଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥାଆନ୍ତି ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ ପାଇଁ (ସେଙ୍କର ସମୟରେ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଓ ସୂଚକରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଥାଉ ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଓ ଗୋପନରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଅସତ୍‌କର୍ମକୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହ (ରକ୍ତୁଷ୍ଟ) ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ଵରୂପ ରହିଅଛି ;

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا زَكَاةً مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَذُكِّرُوا بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِقَابُ الدَّارِ ۖ

୨୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାସୋପଯୋଗୀ ଉଦ୍ୟାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଣ୍ୟକାର୍ତ୍ତ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ) ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ଵାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ,

جَنَّاتٍ عِدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاللَّهُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۖ

୨୫. (ଏବଂ କହିବେ) “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ) ହେଉ, କାରଣ ତୁମମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲ ; ସୂଚକ” (ଏବେ ଦେଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ) ଏହି ଗୃହ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେତେ ଉତ୍ତମ !”

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۖ

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ) କରିଥିବା ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପ୍ରାକୃତି ଦେବା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି, ଓ ଭ୍ରମରେ ବିଶ୍ଵାସୀ (ସୃଷ୍ଟ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଅଭିଶାପ ଓ ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ ବାସସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି ।

وَالَّذِينَ يَنفَقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفِيدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْغَنَّةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۖ

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାପାଇଁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ତାହାପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାପାଇଁ ରକ୍ଷା ତାହାପାଇଁ ସଂକୁଚିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନରେ (ହେ) ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ; ଅଥଚ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ପରକାଳ ରୁଜନରେ ଏକ କ୍ଷଣିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ ।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۖ

୧ : ୪

୨୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଯେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ନିଜ ଚରପାକୁ (ସେଠାରେ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି।”

୨୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲାଭ କରେ (ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି) ; ସୁତରାଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣରେ ହିଁ ହୃଦୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲାଭ କରେ ।

୩୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମ ଆନନ୍ଦ ଅଛି ତଥା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସକାଶେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ (ନିୟତ) ରହିଛି ।

୩୧. ଏ (ପ୍ରକାରର ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିବା) ନିମନ୍ତେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ (ରହୁଳ ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆରବୁକର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି କରି ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମୋକ୍ଷାମନ୍ତର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ସେ ହିଁ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରୁ ।”

୩୨. ଏବଂ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି କୋରାନ ଆଆନ୍ତ୍ର ଯଦ୍ୱାରା (ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ (ସ୍ୱେଚ୍ଛାନୁ ପ୍ରସାରିତ କରି) ଚାଳିତ କରାଯାଆନ୍ତୁ ବା ଯଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତଶବ୍ଦ ଖୋସି ବିଖଣ୍ଡିତ କରାଯାଆନ୍ତୁ ବା ଯଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ସଜିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରାଯାଆନ୍ତୁ ତେବେ କ'ଣ ସେ କୋରାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ? କଦାପି ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବିଷୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ;

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنَاصِبُ ﴿٤﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٥﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ مَا يَأْتِي ﴿٦﴾

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ۚ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ ﴿٧﴾

وَلَوْ أَن قُرْآنًا سُرِّيَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْوَتَّىٰ بَلَّ اللَّهُ الْأَمْزِجِيَّاتُ ۚ أَلَمْ يَأْنَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوِ شَاءَ اللَّهُ لَهْدَىٰ

ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଜଣା କରନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ? ଏବଂ ହେ ରସୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଅନ୍ତିମ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି* ଅର୍ଥାତ୍ ମଲ୍ଲା ବିଜୟ ପୂରଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଆସୁଥିବ* ବା ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ ; (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାହ ଆଜେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା ; ପରନ୍ତୁ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଥିଲୁ ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି (କେତୋଟ) ଥିଲା ।

୩୪. ତେବେ କ'ଣ ସେ ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ ? ଏବଂ ସେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନେକ ସମକକ୍ଷ ଛିର କରିଛନ୍ତି ; (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସେହି ତଥାକଥିତ ଉପାଦ୍ୟ* ମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାଶ କର ; ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ଜଣାଇବ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଥଚ ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? ବା ତୁମେମାନେ କେବଳ (ଫିମ୍ପା) କଥା କହୁଅଛ ?” ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିସନ୍ଧିକୁ ଦୁର୍ଗୋଚିତ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଏକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକ କଠୋର ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ଠାରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

النَّاسُ جُنُودٌ وَلَا يُزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ أَنشَأْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٤﴾

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلْنَا بِلَهُ شُرَكَائِهِمْ قُلُوبَهُمْ سَمْعًا أَمْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَهُمْ صَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يَضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٦﴾

୧. 'ଯାସ୍ତବ'ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ନିରାଶ ହେବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଚଣିବା, ଯାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମଲ୍ଲା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଅଳ୍ପ ମଲ୍ଲା ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଯିବ ଓ ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୩୬. ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈରୁଷର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦିଆଯାଇଛି ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ଯେ ତାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ତାହାର ପକ ଓ ତାହାର ଛାୟା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ, ଏହା ହିଁ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପକ୍ଷ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ହେବ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ଆନବିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି (ଭିଲ) ରୋଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଏହାର କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥା'ନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, "ଆମକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରୁଅଛୁ ।"

୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଏକ ସବିସ୍ତାର ଆଦେଶ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ରକ୍ଷାକାରୀ (ହେବେ) ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୬

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତୁମ ପୂର୍ବକୁ ଅନେକ ରହୁଳ ପଠାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ା ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କୌଣସି ରହୁଳଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ) କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧୂ ରହିଛି ।

୪୦. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯୋହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ଆଦେଶର ଉତ୍ତର ଅଛି ।

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا تَنْقُورٌ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ ﴿٣٩﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرُسُلٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٤١﴾

يَسْأَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمْرُ الْكِتَابِ ﴿٤٢﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦେଉଛୁ କରାଯାଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅଜ୍ଞାନ କରାଯାଇ ଯାଏ ଆମେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ (ତୁମ ଜାବଦଶାରେ) ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ (ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପରିଣାମ ଦେଖୁପାରିବ) ଏବଂ (ଯଦି) ଆମେ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, (ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ଜାଣିପାରିବ କାରଣ) ତୁମର ଦାୟିତ୍ବ କେବଳ ଆମର ଆଦେଶ ଓ ସମାଚାର ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା, ଓ ତାହାର ହିସାବ ନେବା ଆମର ଦାୟିତ୍ବ ।

وَأَن مَّا تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتَهُ
فَأَنبَأَ عَلَيْكَ الْأَبْلَغَ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ①

୪୨. ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ) ରାଜ୍ୟକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସମ୍ବଳିତ କରୁଅଛୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ହିସାବ ନେବାରେ ଦୃଢ଼ ଅଟନ୍ତି ।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَخْتَمِرُ لَهُمْ مَعْقِبَهُمْ وَهُوَ مُبْدِعُ الْغَايِبِ ②

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ଅତଏବ କୌଣସି କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି କରେ ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହି ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ପୁରସାର ସ୍ବରୂପ ସେ (ସୁଦର) ଅନ୍ତିମ ବାସସ୍ଥାନ କାହା ପାଇଁ ରହିଅଛି ।

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ يَنُومُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالُوا الْمَكَرُ جَبِينًا
يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعِلْمُ الْكَفْرِ لِسَن
عُقُبَى الدَّارِ ③

୪୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ (ରସୁଲ) ଦୁର୍ବଳ ;" ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମଧ୍ୟ (ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ) ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ଖାନ ଅଛି ।"

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ④

୧. ଏକ ପକ୍ଷରେ ଦେଶର ସାମାନ୍ତ୍ରୀୟତାମାନଙ୍କ କରଗତ ଚଢ଼ଉଟି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶାକାରୀ ପ୍ରମୁଖ ବିଂଶତ ସୁବଳମାନେ ସଂଗ୍ରହ ଚଳୁ ଅଛନ୍ତି, ଖର୍ଚ୍ଚ ଚଳୁ ଚାଲୁ, ହଜରତ ଅବି ଇସ୍ଲାମ ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ।



ଇବ୍ରାହିମ

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଉପରେ ୫୩ ଭେଟି ଆୟତ ଓ ୨ ଭେଟି ବରୁଣ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା ; ଏହା ଏକ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥିପ୍ରକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ମାନବ-ସମାଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅବକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବ ।

୩. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା (ସେହି ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାହା ପାଇଁ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ପରଜାକ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ କୃତ୍ରିମ-ପୂର୍ବକ ହୋଇ କବିବୀ ତାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ବହୁତ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତୁଳକୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ (ଓହି ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାର୍ତ୍ତା) ଶୁଣି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବେ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ (କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା, ତାହାକୁ ଉନ୍ନତ୍ୟାୟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ପରାକ୍ରମ (ଓ) ଚକ୍ରଷ୍ଟ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ كَتَبَ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صٰرِطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَهَبَ لِكُلِّ شَيْءٍ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

الَّذِينَ يَسْتَحْيُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا ۗ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍۭ بَعِيدٍ

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسٰنٍ قَوْمٍۭ لِّيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ

୬. ଏବଂ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା କରାଅ; (କାରଣ) ନିଷ୍ଠସନ୍ଦେହରେ ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ଓ କୃଷ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛି ।

୭. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସୁରକ୍ଷା କର; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିରଞ୍ଜନର ସହଚରମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗାଧଣା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ମହାନ୍ ପରୀକ୍ଷା ରହିଥିଲା ।”

ଭୃ : ୨

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ରାସ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃଷ୍ଣ ହେବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅକୃଷ୍ଣ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କଠୋରତର ।

୯. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଏହା (ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବିଶ୍ଵାସ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ।

୧୦. କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବକ ଅର୍ଥାତ୍ ରୁହ, ଆଦ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَرِّهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ آبَاءَكُمْ وَيَسْتَجِئُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ لِبَلَاءٍ لِّمَنْ رَزَقْنَاهُمْ عَظِيمٌ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفِيْرٌ حَكِيمٌ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ نَبِيَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٌ نُجَّ وَعَادُ

ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ଏପରି ଧୂସ୍‌ଧୂସ୍‌ ହେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କାଣିଜି ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସର ସ୍ୱସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ କହିଲେ, “ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଆମେମାନେ ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଅଛୁ ।”

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସନ୍ଦେହ ଅଛି ? ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକାଶେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେକ ପାପକୁ ମୋଚନ କରିବେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦେବେ ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ଅଟ ; ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବାରିଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ସୁତରାଂ ଯଦି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।”

୧୨. ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ ଅଛୁ ; ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି (ସୂତାଦ୍ୱାରା) କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ଆମମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

وَتَمُودُ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَامِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي إِلَٰهُكُمْ شَكَّ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ لِبَغْيِكُمْ ۖ فَرُدُّوْكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّوْنَا عَنْمَا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَامْنُنَا أَوْ سَلِّطْنَا مُبِينٍ ۝

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

୧. ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କେତେକ’ ଶବ୍ଦ ଏହା ଦୃଷ୍ଟର ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ କେତେକ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେତେକ ପାପ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଂପୃକ୍ତ ହେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ ନ କରନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପାପକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ସଦି ଅପରାଧୀ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କରେ ଓ ସେହି ପାପ ପାଇଁ କାହିଁକି ସୁଦୃଷ୍ଟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକ କୃପା ଭାଗ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ସୁଭାବ କାରବାର ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗଭଗ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ।

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ ଭରସା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର (ଉଚିତ) ପଥ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଚାଲିଛ ତାହା ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସହ୍ୟ କରିବୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭରସା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

ରୁ : ୩

୧୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ସମୟର) ରସୁଲମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରି ନ ଆସିଲେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡିତ କରିବୁ ;” ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବୁ ।

୧୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ପଦସ୍ଥାନକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ଚେତାବନୀ ପ୍ରତି ଭୀତହୃଦୟ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ) ବିଜୟ ସକାଶେ ପାର୍ଥନା କଲେ ଓ (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ଧତ ଓ (ସତ୍ୟର) ବିଭୁଆଚାରୀ ବିପକ୍ ହେଲେ ।

୧୭. ପୁନଶ୍ଚ (ଏହି ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ପରେ) ତାହା ପାଇଁ ନରକ ଅଛି ଏବଂ (ସେଠାରେ) ତାହାକୁ ଉଭୟ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ତିଆରି ।

୧୮. ସେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପାନ କରିବ ଓ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଢୋକି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଣ୍ଡୁ ତାହା ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଅଥଚ ସେ ମରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلًا
وَلَنُصِيرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَبْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ ٱلْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنِ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعَبَدَ ﴿١٥﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَهَنَّمَ يُسْئَلُ مِنْ مَآءٍ صَٰلِحٍ ﴿١٧﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ)ର ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏପରି ଭୟ ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଏକ ବାତ୍ୟାକାଳୀନ ବତାସ ଜୋରରେ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ ; (ବାସ୍ତବିକ) ଏହା ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୈରାଶ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଏକ ନୂତନ (ମାନବ-ସମାଜ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

୨୧. ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ (ଆଦେଶ) କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ; ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କିଛି ଅଂଶ ଦୂରାକୃତ କରି ପାରିବ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ରୁ ; (କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମମାନଙ୍କର ଅର୍ଥୋର୍ଥ୍ୟ ହେବା ବା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା, (ଉତ୍ତମ) ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ ; ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦ୍ଧତି ନାହିଁ ।"

ରୁ : ୪

୨୩. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ସଜ୍ଜନ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିବ, "ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏକ) ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ପାଳନ କରି ନାହିଁ ; ଏବଂ ମୋର ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା ; ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଡାକିଥିଲି ଓ ତୁମେମାନେ ମୋ କଥା ମାନି ଯାଇଥିଲ ; ସୁତରାଂ

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبَعِيدُ ①

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ②

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ③

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا قُمْنَا مُقْنُونَ عَنْكُمْ مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ ④

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَنَا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ
وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ⑤

ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କର ; (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବି ନାହିଁ ; କି ତୁମେମାନେ ମୋ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ଯେ ମୋତେ (ଅଲ୍ଲହ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ ହିସାବ କରିଥିଲ, ତୁମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସାରିଛି ;” (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ମୁସରିକ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ତୋଷଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବ ଓ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରିଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାର ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର (ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଏହି) ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ : “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତି ହେଉ ।”

୨୫. କ’ଣ ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲହ କିପରି ଏକ ଉତ୍ତମ ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ? ତାହା ଏକ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାର ଚେର (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ) ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଯାହାର (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ଶାଖା ଆକାଶର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଭରି ଯାଇ) ଅଛି ।

୨୬. ତାହା ନିଜ ପାବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ନିଜର (ସଦ୍ୟ)* ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ ମନ୍ଦବାଣୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମନ୍ଦ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଭୂମିରୁ ଉପାଡ଼ି (ପିଙ୍ଗି) ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ଓ ଯାହାର ଛାୟାଟି ନ ଥାଏ ।

فَلَا تُلْمُوا نَفْسَكُمْ مَا أَنَا بِبَصِيرِكُمْ
وَمَا أَنْتُمْ بِبَصِيرِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمْ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يَحْتَسِبُ
فِيهَا سَلَامٌ ②

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَبِمَةً كَيْتَبَةً كَشَجَرَةٍ
طَلِبَةً أَصْلَاهَا ثَابِتٌ وَقَرَعَهَا فِي السَّمَاءِ ③

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ④

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ⑤

* ଏହି ଅର୍ଥରେ ଉତ୍ତମର ଧର୍ମକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷ ରୂପେ ବୁଝାନ୍ନ କରାଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ଧର୍ମପ୍ରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବେ ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଏହି ଆଉ ଘଟିବ ନାହିଁ କାରଣ ଦେବତ୍ୱବିତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲହ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକୃତିକ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବା ଦେଖି ହୋଇଯାଇଥିବାକୁ ତାହା କମେ କ୍ରମେ ଶୁଷ୍କଯାଇଛି ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ପୁସ୍ତକିଷ୍ଟି ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାନ୍ତି ।

ଭୁ : ୫

୨୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞତାବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇ ଏବଂ (ନିଜେ ଧୂସ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ମଧ୍ୟ) ଧୂସ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କଲେ ?

୩୦. ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ (ବାସ କରିବା ପାଇଁ) ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ମାନ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଭିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା (ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ ; (ତୁମେ) କୁହ, “(କିଛି ଦିନ) ପାର୍ଥବ ଲାଭ ଭୋଗ କର ; ତା'ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

୩୨. (ହେ ରଫୁଲ !) ତୁମେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ଜ୍ଞସବିଜ୍ଞୟ ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବନ୍ଧୁତା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମଗୁଣେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତୁ ।”

୩୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ମେଘରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରି ତରୁରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ଫଳମାନ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ନୌକାମାନଙ୍କୁ (ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ବାସ୍ତୁକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେସ୍ୱତ୍ତିକ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଚାଳିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେ (ସେହିପରି) ନଦୀମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَهُوَ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيبِكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ ﴿٣٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَلِيلَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝

୩୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ଇଚ୍ଛି ଭିକ୍ଷା କରିଅଛ ସେ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର କୁପାକୁ ଗଣନା କରିବ, ତେବେ ତା'ର ସଂଖ୍ୟା ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଓ) କୃତଜ୍ଞ ।

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتِيَ اللَّهُ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝

ଭୁ : ୨

୩୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଗବ୍ରାହିମ (ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ସହରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାକୁ) ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ (ଛାନ୍) କରିଦିଅ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ ପୂଜାରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

وَلَوْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝

୩୭. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୂର୍ଖମାନେ) ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ, ସେ ହିଁ ଆମର; ଓ ଯେ ଆମଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବ (ତା' ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଆମର ଗୁହାରି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।”

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّتْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّبِعُنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୩୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମର ପବିତ୍ର ଗୃହ ନିକଟରେ ଏକ ଅନାବାଦୀ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଅଛୁ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏହିପରି କରିଅଛୁ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ସ୍ମରଣରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନନ୍ଦ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ (ସର୍ବଦା ତୁମ ନିକଟରେ) କୃତଜ୍ଞ ରହିବେ ।”

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُورَيْنِي يَوَادٍ غَيْرِ ذِي زُرْعَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ الْمَحْرَمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝

୩୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ଗୋପନ ରଖୁ ଓ ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସବୁ ଜାଣ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିକଟରେ ଲୁଚାୟିତ ରହିପାରେ ନାହିଁ।”

୪୦. “ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଲୁକ୍ଷିତ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି (ଆମର) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମକୁ ଇସମାଈଲ ଓ ଇସହାକ (ନାମକ ଦୁଇଗୋଟି ପୁତ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣକାରୀ ।”

୪୧. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ) ସୁଚାରୁରୂପେ ନମାଜ ସମ୍ପାଦନକାରୀ କର ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର ଏବଂ) ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କର ।”

୪୨. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁଦିନ ହିସାବ ନିଆଯିବ ସେ ଦିନ ଆମକୁ ଆମର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର ।”

ଭୁ : ୨

୪୩. ଏବଂ ଏହି (ମେକ୍କାବାସୀ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଅଲୁକ୍ଷିତ କଦାପି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମନେ କର ନାହିଁ ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନ (ସେମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ (ବିସ୍ମୟରେ) ବିଚାରିତ ହୋଇ ରହିବ ।

୪୪. ସେମାନେ ନିଜ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଭୟରେ ଦୋହଟିବେ, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପେରିବ ନାହିଁ, (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର (ଆଶା) ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଅ ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିବ, ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କର ; ଆମେମାନେ ତୁମ ଚରମରୁ ଆସିଥିବା ଆମନୁଷ୍ଟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ (ତୁମ) ରାସୁଲମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ;” (ଯୋହାର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପାଇବେ) “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶପଥ କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପତନ (ହେବ) ନାହିଁ ?”

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّتٌ يُؤْتِيكَ وَتَقْبَلُ دُعَاءً ﴿٤١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِزْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ الْوَكِيلَ ﴿٤٥﴾

୪୬. “ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝନ୍ତୁ ନିଜର ବୁଝେ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ (ତୁମେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାକ୍ତତ୍ତ୍ୱ ହୋଇପାରିଥିଲା ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୁଣି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।”

୪୭. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ବିଫଳ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା ; ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଏପରି ଥିଲା ଯେ ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ତ୍ୱ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଚଳି ଯିବ ।

୪୮. ସ୍ମୃତରାଂ ତୁମେ କଦାପି ଏପରି ମନେ କର ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିବେ ; ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ କୁକର୍ମର ପ୍ରତିବିଧାନ କର୍ତ୍ତା ।

୪୯. (ଏପରି ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ) ଯେଉଁଦିନ (ଏହି) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ଏମାନେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ(ଓ)ଅତି ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

୫୦. ଏବଂ ସେ ଦିନ ତୁମେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ ।

୫୧. ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ (ସତେ ଯେପରି) ପିତୁରୁ ତିଆରି (କେଳା ରଙ୍ଗର) ହେବ ଏବଂ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ ।

୫୨. (ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ) ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ ଯାହା (ନିଜ ପାଇଁ) ଅର୍ଜନ କରିଥିବ ତାହାର ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତି ଶାନ୍ତ ହିସାବ ନିଅନ୍ତି ।

୫୩. ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ (ଯଥେଷ୍ଟ) ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ (ଆଗତ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସତର୍କ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ, ଏବଂ ସ୍ଥାନବନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏଥିରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

وَسَكُنْتُمْ فِي مَكِنِ اللَّيْلِ فَلَمَّوْا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝

وَقَدْ سَكَّرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلَّفًا وَعَدًا ۖ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَتَرَى إِلَهُ الْأَوَّاحِدِ الْفَقَّارِ ۝

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

سَوَاءٌ أُنْزِلَتْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَفْشَى وَجُوهَهُمُ النَّارُ ۝

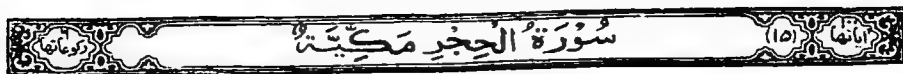
يُخَوِّدُ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فَانْكَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ هَؤُلَاءِ

عِنْدَ اللَّهِ وَاحِدٌ وَلِيُنذَرَ كَرُّ أُولَ الْأَبَابِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣି ସାଜ ନାଧାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖୁଛନ୍ତି ।

ଭାଗ-୧୪



ଆଲ୍ ହଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଦମ୍ବିତ୍ତ୍ୱର ସମେତ ୧୦୦ ଗୋଟି ଆୟତ ଓ ୬ ଗୋଟି ସ୍ୱର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା; ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛ କୋରାନର ଆୟତ ।

୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଲଜ୍ଜା ଜରାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହାର ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ କି ?

୪. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପିଇବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଥାଆଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁଥାଉ, କାରଣ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

୫. ଏବଂ କୌଣସି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ପୂର୍ବରୁ) ନିଶ୍ଚରି ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ତାହାକୁ କେବେ ଧ୍ୱଂସ କରି ନାହିଁ ।

୬. କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ (ବିନାଶର) ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବା ତାହାର ପଛରେ ରହି (ରକ୍ଷାପାଇ) ପାରିବ ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଉପଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପାଗଳ !”

୮. “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ ଆଣୁନାହିଁ ?”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمٰنُ تِلْكَ اٰيَةُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

رُبَّمَا يَوْدُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوْا وَيَسْتَعْمَلُوْا وَلِيْلَهُمْ اَلَا مَلٌ سَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ④

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ اِلَّا وَلَهَا كِتٰبٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

مَا تَسِيْبُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلُهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

اَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِاِلٰهٍ لِّكَ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

୯. କେ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସ୍ଥେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେରଣ କରୁ। ସେତେବେଳେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅବକାଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذْ أُنْزِلَتْ

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏହି ଉପଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥୁଛୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଛୁ ।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କେହି ରସୁଲ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

୧୩. ଏହିପରି ଆମେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିହାସ କରିବା ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥବିଷ୍ଟ କରାଇ ।

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

୧୪. ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥଚ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଉ ଓ ତତ୍ପରା ସେମାନେ ଲୋଭବାନ୍ ହୋଇ ବାସ୍ତବତାକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତେ—

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلَّوْا فِيهِ سُرُورًا

୧୬. ତଥାପି ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) କହନ୍ତେ, "ଆମମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ପରଦା ପକାଯାଇଛି (ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବତା କିଛି ନାହିଁ,) ବରଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୁଣି କରାଯାଇଛି ।"

بَلْ لَقَاؤُنَا إِنَّمَا سَكُوتٌ أَبْصَارُنَا بِلَا غَيْرٍ قَوْمٌ مُنْجُورُونَ

ଭୂ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶରେ (ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜର) କକ୍ଷମାନ ଗଠିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସୁଶୋଭିତ କରିଥୁଛୁ ।

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବହିଷ୍କୃତ ସଲତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁରାୟତା ଓ ଚିରସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ) ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥୁଛୁ ।

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

୧୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋପନରେ (ଅଲୁକ୍ତ ବାଣୀରୁ) କୌଣସି କଥା ଶ୍ରବଣ କରେ (ଓ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ପ୍ରସାରିତ କରେ) ତେବେ ତା'ପକ୍ଷରେ ଏକ ଉଲ୍ଲୁକ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଧାବମାନ ହୁଏ ।

إِلَّا مَنِ اسْتَرْقَى السَّعْيَ فَاتَّبَعَهَا نَبْهَابٌ مُّبينٌ ⑩

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ପାଦନ ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ଅନୁପାତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْرُوثٍ ⑪

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଭୂମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ଭୂମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ⑫

୨୨. ଏପରି କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହାର (ଅସରତି) ଇସ୍ତାର ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣରେ ସେରଣ କରିଥାଉ ।

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزَايْنُهُ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ⑬

୨୩. ଏବଂ ଆମେ (ଜଳାୟବାସୀ) ବହନକାରୀ ବାୟୁ ସେରଣ କରୁ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ) ଆମେ ମେଘରୁ ଜଳ ସୃଷ୍ଟି କରାଉ, ତାପରେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରିବାକୁ ଦେଉ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରିପାରି ନ ଥା'ତ (କିନ୍ତୁ ଏହି ରୂପେ ଆମେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରି ଅଛୁ) ।

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنُكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ⑭

୨୪. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ଦାୟାଦ ।

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ⑮

୨୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ ଓ ଆମେ (ସେହିପରି) ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ।

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ⑯

୨୬. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُخَشِّرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ⑰

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ଯେପରି ବିରୋଧମାନେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଅଲୁକ ସେମାନଙ୍କ ଦୂରାନ୍ତରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ତା'ର ଦୂରାନ୍ତରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ପାଇଁ ଏପରି ଅଲୋକିକ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୁଏ ଓ ସେହି ଦୂରାନ୍ତରା ନିହତ ହୁଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମେଘମାନଙ୍କରୁ ଜଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏପରି ହେଉନଥା'ନ୍ତୁ ତେବେ ନଦୀ, ନାଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥା'ନ୍ତୁ କି କୂପରେ ମଧୁର ଜଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଲୋକମାନେ ଶେଷରେ ମରିଯାଆନ୍ତେ ଓ ଜମିବାଡ଼ି ଶୁଖିଯାଆନ୍ତୁ ।

ସ୍ତ : ୩

୨୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମାନବକୁ ସ୍ଥିର ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୮. ଏବଂ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଜିନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିଚୋଟକ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୯. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ସ୍ଥିର ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମାନବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।”

୩୦. “ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରଚିଦେବୁ ଓ ତା’ (ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଆତ୍ମା (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିକାରେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ପରିଯିବ ।”

୩୧. ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଦେବଦୂତ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଦିକା କଲେ—

୩୨. କିନ୍ତୁ ଇବ୍ରେଲିୟ ବ୍ୟତୀତ; (କାରଣ) ସେ (ସ୍ୱକୃତ) ସିଦ୍ଦିକାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସିଦ୍ଦିକା କରିବାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିଥିଲା ।

୩୩. (ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରେଲିୟ ! ତୋର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁ (ସ୍ୱକୃତ) ସିଦ୍ଦିକାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସାମିଲ ହେଉନାହିଁ ?”

୩୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଏପରି ବୁଝେଁ ଯେ ଏଭଳି ଜଣେ ମାନବର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ଆତ୍ମାବହ ହେବି ଯାହାକୁ ତୁମେ ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ।”

୩୫. (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, (“ଯଦି ତୋର ଭାବନା ଏପରି ତେବେ ତୁ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତୋତେ ବହିଷ୍କୃତ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا وَإِنَّكَ رَاجِعٌ ۝

୧. ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ କୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ ଜ୍ୱାଳିତ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟିପାରିନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦିକା କରାଯିବା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ପରିପଟ୍ଟ । ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିକା କର ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରିଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଯେପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

୩୬. “ଏବଂ ମନେରଖ) ବିଶ୍ୱର ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋ ଉପରେ (ଆମର) ଅଭିଶାପ ରହିଥୁବ ।”

୩୭. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେତି ତୁମେ ମୋ ସ୍ତବ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରବିଧାନ କରୁନାହିଁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବକାଶ ଦିଅ ।”

୩୮. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁ ଅବକାଶପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବୁ ।”

୩୯. “ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୦. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀରେ (ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାକୁ) ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

୪୧. “ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ସ୍ତବ୍ଧରାଶାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ରକ୍ଷା ପାଇପିବେ) ।”

୪୨. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଏହା ହିଁ ସରଳ ମାର୍ଗ ।”

୪୩. “ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଁ ତୋ’ର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେହିମାନେ ନିଜେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ତୋ’ର ଅନୁସରଣ କରିବେ ।”

୪୪. ବାସ୍ତବରେ ନରକ ହିଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତାଳ୍ପ (ବାସ) ସ୍ଥାନ ।

୪୫. ତାହାର ସାତ ଗୋଟି ଦ୍ୱାର ଅଛି (ଏବଂ ତାହାର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ପାଇଁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ^୧ ରହିଛି ।

୪୬. ଧର୍ମତାର୍ତ୍ତମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା (ସୁଖ ସ୍ଥାନ) ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۝

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْخَالِصِينَ ۝

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فِئْمٌ جَزٌ مَّقْسُومٌ ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୧. ୭:୧୫ ର ଗଳ୍ପାଦାନୁସାରେ ।

୨. ଏଠାରେ ‘ହଜ୍ଜରାନ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଚାକର ତୋଟିଏ ଦଳ ଯିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ‘ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ’ ଅନୁବାଦ କରିଅଛୁ ଓ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ।

୪୭. (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) : “ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିର୍ଭୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କର ।”

﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବିଦ୍ବେଷ ଥିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିବୁ, ସେମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ହୋଇ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ରହିବେ ଓ ପରସ୍ପର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇ ପଲଙ୍କରେ ବସିଥିବେ ।

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾

୪୯. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ଧି ଶୁଣି କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କେବେ ହେଁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

﴿لَا يَسْتَهْزِئُ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾

୫୦. (ହେ ବାର୍ତ୍ତବହ !) ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସୁସ୍ଥ ଦିଅ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

﴿يَا أَيُّهَا عِبَادِيَ إِنِّي أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ବାସ୍ତବରେ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଅଟେ ।

﴿وَأَنّٰ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ﴾

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତାହିମଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦିଅ ।

﴿وَيَبْتَهِمُ عَنْ صَيْفِ ابْنِ هِمْ﴾

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସଲାମ କଲେ, ସେ (ଭକ୍ତାହିମ) କହିଲେ, “ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ) ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ﴾

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଅତି ଜ୍ଞାନବତ ପୁତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛୁ ।”

﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَالِمٍ﴾

୫୫. ସେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ବାର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଶୁଣି କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ସୁସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛ ?” ଅତଃଏବ (କୁହ), “କେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ (ଏହି) ସୁସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛ ?”

﴿قَالَ ابَشِّرْهُمُوْنِيْ عَلَآنَ فَتَبَيَّنَ الْكِبْرُفِيمُ يَبَشِّرُونَ﴾

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ସୁସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

﴿قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَاطِئِينَ﴾

୫୭. ସେ କହିଲେ, “(ଆମେ କାହିଁକି ନିରାଶ ହେବୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୋଇଥାଏ ?”

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾

୫୮. ସେ (ପୁନର୍ବାର) କହିଲେ, “ହେ ସମାଦଦାତାଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛ ?”

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾

୫୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

୬୦. “କେବଳ କୁତୁବ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (କାରଣ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ରକ୍ଷା କରିଛୁ ।”

୬୧. “(କିନ୍ତୁ) ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ପଶୁଚାତୁର୍ଭୁବୀ ତଥା ଧୂଃସାହିମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

ଭୂ:୫

୬୨. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ କୁତୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ,

୬୩. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ ିଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ।”

୬୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ପ୍ରକୃତ) କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେ (ଶାନ୍ତି) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାସ୍ତର ନେଇ ଆସିଅଛୁ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ।”

୬୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମାସ୍ତର ଆଣିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଛୁ ।”

୬୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ସମୟରେ (ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ) ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ନେଇ (ଏଠାକୁ) ଶୁଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛ ଯାଅ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଛକୁ ଫେରି ନ ଦେଖୁ, ୯ ଏବଂ ଯେଉଁଠାକୁ ୧୦ ଯିବାପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଉଅଛି (ସେମାନେ ସେଠାକୁ) ଶୁଲିଯାଅ ।”

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଷ୍ଟଭାବରେ ଏହି ବିଷୟ ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ସମ୍ରାଟ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ମୂଲୋପାର୍ଜନ କରି ଦିଆଯିବ ।

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجُوهُمْ أَجَعَيْنَا ﴿٦٠﴾

﴿٦١﴾ إِلَّا أَمْرَاتَهُنَّ قَدْ رَأَيْنَاهُنَّ لَمَنِ الْغَيْرِينَ ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مَّنْكَرُونَ ﴿٦٤﴾

قَالُوا بَلْ جُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَتَّبِرُونَ ﴿٦٥﴾

وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٦﴾

فَأَنشِرْ بِأَهْلِكَ يَبْطِغُ مِنَ الْيَلِّ وَالْيَلُّ أَدْوَأُكُمْ وَلَا يَلْتَقُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٧﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ لَمَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٨﴾

୯. ଏଠାରେ ‘ମୁନକର’ ଶବ୍ଦ ଅପରିଚିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିଧାନ ଭୁଲ୍ଲା ସମର୍ପିତ ।

୧୦. ଏହି ଅନୁଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବରେ ହଜରତ କୁତୁବ ପରିବାର ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋଡ଼ି ପଛକୁ ଦେଖୁଥିବେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିବର୍ହିତ କଲ୍ୟାଣ ଓ କାମାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍, ବର୍ତ୍ତମାନକାଳୀନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ କହିବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯାଅ । ତାହା ହିଁ ଆମର ଅଭିଳାଷ ।

୬୮. ଏବଂ ଏହି ସହରର ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ-^୧
ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତ୍) ନିକଟକୁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ)
ଆସିଲେ ଯେ ଏବେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଅଛି ।

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଏମାନେ ଆମର ଅତିଥି
ଅଟନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଭୟଭୀତ କର
ଆମକୁ ଅପମାନିତ କରାଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صُنْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

୭୦. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଆମକୁ ଅପମାନିତ
କର ନାହିଁ ।”

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٧٠﴾

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଯେ
କୌଣସି ଫାଇଦା ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ତୁମଙ୍କୁ
ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ?”

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُنْ نَعْلَمُكُمُ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ)
କିଛି (କାର୍ଯ୍ୟାଦୁଷ୍ଟାନ) କରିବାକୁ ଥାଏ ତେବେ ଆମର ଏହି
କନ୍ୟାମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ^୨ ଅଛନ୍ତି (ଯେଉଁମାନେ
ଜାମିନ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ) ।”

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ଜୀବନର ରାଶି, ବାସ୍ତବରେ
(ତୁମର) ଏ (ବିରୋଧୀମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ)
ପାଗଳାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ।

لَعَبْرُكَ إِنَّهُمْ لَكُنِي سَكَرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ତହରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୁଅନ୍ତେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାକୃତ)
ଶାସ୍ତି ସେ (ଲୁତ୍) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କରିଥିଲା ।

فَأَحَدَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُسْرِقِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ସୁତରାଂ ଆମେ (ତୁମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା) ଏହି ସହରର
ଉପର ସ୍ତରକୁ ତାହାର ତଳ ସ୍ତରରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ: ^୩
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ତିକାକୁ ନିର୍ମିତ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି
କରିଥିଲା ।

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِينَابِلٍ ﴿٧٥﴾

୭୬. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଷନାରେ) ବିଷ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଅନେକ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٦﴾

୧. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋକାଳ ଓ ବାଲବେଲ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ନ
ଅଣିବା ପାଇଁ ଶୁଚିତ୍ଵ କହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଲୁତ୍ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ବରକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବାରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ
ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଅଣିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ଆନନ୍ଦରେ ଚଉଟି ଆସିଲେ ଯେ ବର୍ଷମାନ ଶୁଚି
ସେମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧିଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା ।

୨. ୧୧:୭୯ ର ତାଜା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧିତ ଓ ଲତ ହୋଇଗଲା ।

୭୭. ଏବଂ ତାହା (ଏକ ଅପରିଚିତ ସ୍ଥାନ ଡୁହେଁ ବର) ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ୧ ।

وَأَنّٰهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۝

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنِّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝

୭୯. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଏକା ୨ ନିବାସୀମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବବଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

وَاِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْاِيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ۝

୮୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଏହି ପରି ଭାବରେ କଠିନ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଏହି ଉଭୟ (ସ୍ଥାନ) ଏକ ରାଜପଥ ନିକଟରେ ପୋତା ହୋଇରହିଛି ।

فَاَتَقَبَّبْنَا مِنْهُمْ وَارْتَهَمَا لِيَا مَأْمُومِيْنَ ۝

ଭୂ:୬

୮୧. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ହିଜରବାସୀମାନେ ୩ (ମଧ୍ୟ ଆମର) ରହୁଥିବା ନିକଟ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ।

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝

୮୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ସ୍ତୋତ୍ରପ୍ରଦାନରୁ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ।

وَاتَّيْبَهُمُ الْاِيْتَانَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۝

୮୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପାହାଡ଼ର କେତେକ ଅଂଶକୁ କାଟି ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରି ନିରାପଦରେ ଗଢୁଥିଲେ ।

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا اٰمِنِيْنَ ۝

୮୪. କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭାତରେ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ۝

୮୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେଲାନାହିଁ ।

فَمَا اٰغْنٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝

୮୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚର) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେହି (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଉଦାର ଭାବରେ) କ୍ଷମାକର ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا اٰلٰتٍ ۝

وَاِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَبِيْنَ ۝

୮୭. ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାନ୍ ସ୍ୱର୍ଗ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيْمُ ۝

୧. ହେଜରକୁ ସିରିୟା ଯିବା ମାର୍ଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

୨. 'ଅଏକା' ହଜରର ସୁବବଙ୍କ କାଟିର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଅଏକାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଘନ ଅରଣ୍ୟ । ତାହା ଏପରି ଅରଣ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ବହୁତ ଭାବରେ କେଳି ଆଦି ଗହ ଆଏ । ପ୍ରକାରେ ହେଉଛି, ମଦୟନ ନିକଟରେ ଏକ ଘନ ଅରଣ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନେକ ଗହ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମଦୟନ ନିବାସୀଙ୍କୁ 'ଅସହଚର ଅଏକା' କୁହାଯାଏ ।

୩. 'ହିଜ୍ର' ଅର୍ଥ ଏପରି ପରିସର ବା ଦୁର୍ଗ ବା ନଗର ଯାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପଥର ନିର୍ମିତ ପ୍ରାକାର ଆଏ । 'ଅସହଚର ହିଜ୍ର' ଅର୍ଥ ସମୁଦ୍ର ବା ବୃକ୍ଷମୟ କାଟିର ଏପରି । ଏହାକୁ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଚିହ୍ନ କୁହାଯାଏ ଯେହେତୁ ସେହି ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାକାର ଥିଲା ।

୮୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ବାରମ୍ବାର ଆବୁଲି^୧ କରାଯାଇଥିବା ସାତ ଗୋଟି (ଆୟତ) ତଥା ମହାନ୍ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ التَّوَارِثِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ٨٨

୮୯. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଚାରିତ^୨ କରି ଦେଖ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସାମୟିକ (ଭାଇଦାୟକ) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର (ସଦୟ) ବାହୁକୁ ଅବନତ କରି ରଖ ।

لَا تَدْنُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُمْ بِهِ أَزْوَاجًا ۚ فَنُهُمُوا
لَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِمْ وَاتَّقِ اللَّهَ ۚ جَنَّاتُ الْبُورِ ٨٩

୯୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, "ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସନ୍ତେକ ଅଛୁ ।"

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْبَيِّنُ ٩٠

୯୧. କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଶାସ୍ତି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ବିଭତ୍ତ^୩ ହୋଇଥିଲେ;

كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ ٩١

୯୨. ଯେଉଁମାନେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନକୁ ବିଖଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ (ଓ ଏହାକୁ ମିଥ୍ୟାର^୪ ଏକ ସମାହାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ);

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ٩٢

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇା ପାଟିହା, ଯାହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ଅବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ । ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ମସାଲ'କୁ ଭାଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଆୟତକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ଆମେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାଗଦେଲି ଆୟତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଯଦିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲୁକ୍ଷେପର ପୂର୍ବିକା କରାଯାଇଛି; (ଖ) ତୁମକୁ ଏପରି ସାତଗୋଟି ଆୟତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯଦିରେ ଅଲୁକ୍ଷ ଓ ତାହାର ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀଗଣର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ସହିଯୁକ୍ତ ରହି କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେ ନାହିଁ ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧନକୁ ଆଖିପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରେ ହୋଇ ଦେଖ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଦୂତରା ଏହି ଧନ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ଭାବନାକୁ ମନ ଭିତରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହିକରତ ସମୟରେ ।

୪. 'ସେକିଲ୍' ଅର୍ଥ : (କ) ଖଣ୍ଡ; (ଖ) ମିଥ୍ୟା । ପ୍ରାକୃତ ଅନୁବାଦକମାନେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୯୩. ଅତଏବ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶ ! ଆମେ
ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବୁ—

قَوْرَبِكَ لَنَسْتَلْتَهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٣﴾

୯୪. ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ, ଯାହା ସେମାନେ
କରୁଥିଲେ ।

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

୯୫. ସୁତରାଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ
ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଜଣାଇ
ଦିଅ, ଏବଂ ଏହି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿١٥﴾

୯୬. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ପରିହାସକାରୀଙ୍କ
(ଚକ୍ରାନ୍ତ)ଠାରୁ ଦୂରୀକୃତ ରଖୁବୁ;

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٦﴾

୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ
ଉପାସ୍ୟ ଭିତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର
(ଏହାର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବେ ।

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

୯୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା
କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମର ହୃଦୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଉଅଛି ।

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٨﴾

୯୯. ସୁତରାଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ବକ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ଗୁଣ ଗାନକର ଓ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ ।

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ନହଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ୧୬୩ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି । ୧୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୬୮୫ ଶ୍ବର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ହେ ଅବହୀକାରୀମାନେ !) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଆଗତହୁଏ; ତେଣୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନେ ସିକ୍ ସଂସ୍କାରରେ ଯାହା କିଛି ଜହ୍ନୁଛି ସେ ଚାହିଁବୁ ବହୁ ଉତ୍ତରେ ।

إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

୩. ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କ) ବାଣୀ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, (ଏବଂ ରପୁଜମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି) “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଅ ଯେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଆମଙ୍କୁ ହିଁ ଭଜନକର ।”

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَتَقُونَ ③

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ସଂସ୍କାର ଚିନ୍ତାଧାରା ଠାରୁ ବହୁ ଉତ୍ତରେ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକ ତୁଳୁ ଶୁକ୍ଳବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ (ନିଜକୁ ଏତେ ବଡ଼ ମନେ କରେ ଯେ ଆମ ସଂସ୍କାରରେ) ସ୍ୱକୀର୍ଣ୍ଣ କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑤

୬. ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀକୁ ଏପରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳ ଉଷ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକାର ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୋଂସର କିଛି ଅଂଶ ଭକ୍ଷଣ କର ।

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعَافٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଚରାଇ (ଗୃହାଭିମୁଖୀ) ଫେରାଇ ଆଣ ଓ ଏହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ଥଳାତରେ) ଚରାଇବା ପାଇଁ (ସ୍ଥଳସ୍ଥରେ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ) ଏକ ସ୍ୱକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ (ତଥା ଗୌରବ)ର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଥାଏ ।

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ يُرْمَوْنَ وَحِينَ يُسْرَحُونَ ⑦

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ କରି ସେହି (ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ) ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯା'ନ୍ତି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରୂପାୟ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَنَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا يَلُغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ

୯. ଏବଂ ସେ ଘୋଡ଼ା, ଖରଗ ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ତଥା ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧନ ସକାଶେ (ଦୃଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ସକାଶେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟରେ ଯାନବାହନ ି ମଧ୍ୟ) ଦୃଷ୍ଟ କରିବେ ଯାହା ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଜାଣନାହିଁ ।

وَالْخَيْلِ وَالْإِبْغَالِ وَالْجِثَارِ لِتُكَوِّهُوا وَلِذِينَ هُمْ يُعَلِّقُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ④

୧୦. ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଧର୍ମର ସରଳ ପଥ ଦେଖାଇବା ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ ଏବଂ (ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ) ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବକ୍ତ୍ର (ପଥ) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ।

وَعَلَى اللَّهِ قُصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ ۚ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑤

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମେଘାୟୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ (ଜଳ) ଅଛି ଓ ସେଥିରୁ ବୃକ୍ଷଲତା (ଦୃଷ୍ଟ)ହୁଏ ଯହିଁରେ ତୁମେମାନେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଚରାଅ ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ⑥

୧୨. ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ, କଂସ୍ତୁର, ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପର ତଥା (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଜାତ କରାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ (ଦୁଷ୍ଟ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑦

୧୩. ଏବଂ ସେ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବୁଦ୍ଧରେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଓ) ନକ୍ଷତ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ରତ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ وَالتَّجُومُ مَسْحَرَتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑧

୧. ଏଠାରେ ପରିବାର ଭାବରେ ବେଳରାତି, ପାଣିଜାହାଜ, ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଓ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବସ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୃପାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ) ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ (ମୋଛୁର) ସଦ୍ୟ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଳଙ୍କାର (ସାମଗ୍ରୀମାନ) ସଂଗ୍ରହ କର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପରିଧାନ କର; ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଜଳଯାନ ସ୍ୱତ୍ତିକ ଜଳ ବିଦ୍ୟର୍ଥ କରି (ଦୂରବେଗରେ) ଗତି କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, (ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜଳଯାତ୍ରା କରିପାରିବ) ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅନୁଗ୍ରହ (ମଧ୍ୟ) ସନ୍ଧାନ କରିବ ଏବଂ (ତାଙ୍କର) କୃତଜ୍ଞତା ଶାପନ କରିବ ।

୧୬. ଏବଂ ସେ କୃପାରେ (ସୁଦୃଢ଼) ପର୍ବତ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ନଦୀ (ସ୍ରବହିତ କରାଇଛନ୍ତି) ଓ ଅନେକ (ଛୋଟ) ପଥ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ (ନିଜର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହଜରେ) ପଥ ପାଇପାରିବ ।

୧୭. ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସେ) ଅନ୍ୟ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ (ଛାପନ କରିଛନ୍ତି) ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥ ପାଇ ପାରନ୍ତି ।

୧୮. ତେବେ (କହ), “ସେ ସୃଷ୍ଟିକରେ କ’ଣ ସେ ତାହା ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯେ (କିଛି) ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ? କ’ଣ ତଥାପି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପାକୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ (କଦାପି) ଗଣନା କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦. ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ କର ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَمَّا طَرَيْنَا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَازٍ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارٌ
وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَيْكَ وَالْبَاقِ جَمْعُهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

وَأَنْ تَعْبُدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصِيهَا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ مَّرْحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُنْظِرُونَ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ମୃତ, ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ଉତ୍ଥୃତ ହେବେ ।

بِأَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

ଭୂ:୩

୨୩. (ସ୍ମୃତବାଂ ଭଲଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ।

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ନିଶ୍ଚୟଦେହ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିଛି ସକାଶ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُغِيبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦାସ୍ୟ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅଟେ ? ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ ଅଟେ ।”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوَا سَاطِرُ الْمُؤَلِّينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ପରିଶୀମ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନେ କଥାମତ ଦିନ ନିକର ବୋଝ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବହନ କରିବେ ତଥା ସେହି ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ବୋଝ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି; ମନେରଖ ! ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୋଝ ବହନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ يَغْبِرُ عَلَيْهِمُ الْإِسَاءُ مَا يَزِيدُونَ ﴿٢٦﴾

ଭୂ:୪

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତତ୍କାଳୀନ ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ସମୂଳେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାତ ନିପତିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶାସ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ତାହା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ قَوْمٌ الْقَوَائِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوَقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ତା'ପରେ କଥାମତ ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ଓ କହିବେ, “ଆମର ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ (ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କର) ଶତ୍ରୁତା (ଓ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ) କରୁଥିଲ ?” ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବ ସେମାନେ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخَذُّ مِنْهُمْ وَيَقُولُ إِنْ شِرْكَاؤِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

(ସେତେବେଳେ) କହିବେ, “ଆଜି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା (ଉପସ୍ଥିତ) ହେବ ।”

୨୯. ଯେଉଁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି କହିବେ, “ଆମେମାନେ କୌଣସି କୁକର୍ମ କରୁ ନ ଥିଲୁ;” (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ଏପରି ଦୁହେଁ; ବରଂ (ପକ୍ଷାନ୍ତରେ) ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଥିଲ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୩୦. ସୂତରାଂ ତୁମେମାନେ ନରକର ଦ୍ୱାରମାନ ଦେଇ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ଗୌରବମୟ) ଅଟେ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “(ବାସ୍ତବିକ ଏହା) ଅତି ଉତ୍ତମ;” ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ (ର ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜହନମାନଙ୍କରେ ଜଳ୍ୟାଣ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରଜାତର ବାସସ୍ଥାନ ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ସେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି କରିବେ ସେଠାର ତାହା ମିଳିବ, (ମନେରଖ) ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୩. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଭାରୁ)ମାନେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ; ତୁମେମାନେ ନିଜ (ସତ୍) କର୍ମର ବିନିମୟରେ ବେକ୍ସରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

୩୪. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ (ଶାନ୍ତି ସହିତ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁ ବା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾

الَّذِينَ تَوْفَّيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِلِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا لَئِنْ سَلَّمْنَا مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣١﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

جَنَّاتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لِيُمْسِكُوا فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ تَوْفَّيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ مَلَكَيْنٍ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ

(ନିଷ୍ଠୁରମୂଳକ) ଆଦେଶ ଆସୁ ? ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୩୫. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ (ପାପ) କାର୍ଯ୍ୟର (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ) ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ଓ ବିନାଶ କରିଥିଲା ।

ଭୂ:୫

୩୬. ଏବଂ ମୁସରିକମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ବା ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରି ନ ଥା’ତେ କି ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମେମାନେ ଛିର କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ;” ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଏହିପରି କରିଥିଲେ; ତେବେ ରସୁଲମାନଙ୍କର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ?

୩୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ (ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି) ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକଜନକାରୀ ଠାରୁ ତୁମେ ଶୁଣ;” ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି (ଉତ୍ତମ ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରାଇଥିଲେ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ଏପରି ହେଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନାଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀର ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖ ଯେ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

୩୮. (ହେ ରସୁଲ !) ଯଦି ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାର ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରୁଥାଅ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି) ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

أَمْرًا بِكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمُوهُمْ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٦﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاتَىٰ بِهِمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ
وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَعَيَّرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁର୍ଗତ ‘ଗଲ୍ତ’ ଅର୍ଥ : (କ) ଦୁରାଚାର; (ଖ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ବିଦ୍ୟତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଶପଥ କରିଛି ଯେ ଯିଏ ମୁତୟଲାଭ କରିଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ (ପୁନର୍ବାର କଦାପି) ଜୀବିତ କରିବେ ନାହିଁ; (କିନ୍ତୁ ସ୍ବକ୍ରତରେ) ଏପରି ନୁହେଁ, ଏହା (ଏପରି ଏକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ ଯାହା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ବାୟା ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ—

୪୦. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ଜୀବିତ କରିବେ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବତାକୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ (ଆଜି) ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରିବେ ।

୪୧. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜୋଶାସି ବିସ୍ମୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେବଳ କହିଥାଉ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

ଭୂ:୬

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରସିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିକରତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ହାୟ ! ଏ (ଅବସ୍ଥା)କାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଯେଉଁମାନେ (ଅତ୍ୟାଗ୍ରସିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧର୍ମରେ) ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି ଓ (ସର୍ବଦା) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମେଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହିଁ ରଫୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ହେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖାନ ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିସ୍ମୟରେ) ପ୍ରଶ୍ନ କର (ତାହାହେଲେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ);

୪୫. (ଆମେ ଆମର ରଫୁଲମାନଙ୍କୁ) ପୁଷ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ (ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ); ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ

وَأَقْسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللهُ مَنْ يَمُوتُ بَلْ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَعْمَلَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

ମାନବ ସମାଜକୁ (ଅଲ୍ଲୀୟ ଆଦେଶ) ଯାହା (ତୁମ ମାଧ୍ୟମରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୪୬. ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ହାନି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲୀୟ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଲାଞ୍ଛୁଡ଼ି (ଓ ଅପମାନିତ) କରିବେ ନାହିଁ ବା ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ୍ତର ଦିଆ ଯାଇଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସ୍ପତାରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

୪୭. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା କାଳରେ ବିନାଶ କରିବେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କଦାପି ପକ୍ଷ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୪୮. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରମଶଃ କ୍ଷୟ କରି ଧୂଂସ କରିବେ ନାହିଁ ? କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪୯. ତେବେ କ'ଣ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାଞ୍ଛିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲୀୟ ସମାପରେ (ନମ୍ରତା ସହକାରେ) ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲୀୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଛାୟା ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଛାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ * କରୁଅଛି; (ଅତଏବ ଏହିପ୍ରକାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଛାୟାର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ) ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାଞ୍ଛିତ ହେବେ ।

୫୦. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯେଉଁସବୁ ସାଣ୍ଠା ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ତଥା ଦେବତୃତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୀୟ ସମାପରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅହଞ୍ଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନେ ନିଜର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଦେଶ କରାଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

لِّلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

أَفَمِنَ الَّذِينَ مَكَّرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْصِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُونَ ظِلَّهُم مِّنَ الْأَيْمَنِ وَالشَّمَالِ بِسُبْحَتِ اللَّهِ وَهُمْ ذُجُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالنَّاسِ وَالْطَّاغُوتِ ﴿٥١﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُدْرَتِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଛାୟାର ସ୍ଥାପନ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଥାଏ, ଏପରିକି ସମସ୍ତ ଜନେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଂଚାଳିତ ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ମହମ୍ମଦ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଯଶ ଓ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସବୁ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଛାୟା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାଞ୍ଛିତ ହେବେ ।

୧୬:୭

୫୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସବୁବେଳେ ଏହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, “ତୁମେମାନେ ତୁଳନାତ୍ମକ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର (ଉପାସ୍ୟ); ସୁତରାଂ ଆମକୁ ହିଁ ଭାସକର।”

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଓ ସେ ହିଁ ସର୍ବଦା ଧର୍ମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସଂରକ୍ଷକ ବୃତ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

୫୪. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଭାବ ଓ ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ ତେବେ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଗୁହାରି କର ।

୫୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ଦୁଃଖ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ (ଅନ୍ୟକୁ) ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଛିଡା କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ।

୫୬. ଫଳରେ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦାନ କରିଥାଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାଆନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ (ଓ) ସାମୟିକ ଦୁର୍ବ୍ୟରୁ) ଦୁଃଖ ଭୋଗ କର, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ (ଏହାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଶୀଘ୍ର ଅବଗତ ହେବ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ସନ୍ଦାନ କରିଅଛୁ ତହିଁକୁ ଏକ ଅଂଶ ସେମାନେ (ନିଜର) ସେହି ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବାସ୍ତବତା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଖାଲ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଣ, ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ନିଜେ ରଚନା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ କୈଫିୟତ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବାର କହୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର; ଏବଂ ମୋଜା କଥା ହେଉଛି) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ମିଳିବ ଯାହା ସେମାନେ ଗୁହୁଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ) ।

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُوا الْهَيْثُ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَإِنِّي أَنَا رَبُّهُمْ ﴿٥٢﴾

وَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا
أَغْفِرَ اللَّهُ تَتَقَوَّنَ ﴿٥٣﴾

وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَإِلَيْهِ تَجْرَوْنَ ﴿٥٤﴾

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْكِرُونَ ﴿٥٥﴾

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْعَوْا فَتَسُوقَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

وَيَجْعَلُونَ لَنَا لَآعِلُونَ نَصِيبًا مِّمَّا زَرَ قَنَاهُمْ
ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ عَنْكُمْ لَنَمَّ تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

୪୯. ଏବଂ (ସକାମାଗତରେ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ କନ୍ୟା (କନ୍ୟା) ହେବାର ସମାବୃତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୁଏ ।

୬୦. (ଏବଂ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତାହାକୁ ସମାବୃତ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ ତାହାକୁ ଅଶୁଭ ମନେକରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ; (ଏବଂ) ଚିନ୍ତା କରେ ଯେ ସେ ଏପରି ଲାଜୁନା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ (ଜୀବିତ) ରଖିବ କି ମାଟିରେ ପୋତି ପକାଇବ; (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯାହାକି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦ ସହିତ ଭୁଲମୟ ଅଥଚ ଅଲୁଖିକର ଗୁଣ (ଓ ଗାରିମା) ମହାର୍ ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

ଭୂ:୮

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ଅଲୁଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ (ହରତ) ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରନ୍ତେ (ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାପାଇଁ ଅବସର ନ ଦିଅନ୍ତେ) ତେବେ ସେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀକୁ (ଜୀବିତ) ଛାଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଆଗକୁ ଯାଇ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି) ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲୁଖିଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନେ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କିନ୍ତା (ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସର ସହିତ) ମିଥ୍ୟା କହେ ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; (କିନ୍ତୁ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟେହ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ତହିଁରେ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

୬୪. ଅଲୁଖିଙ୍କର ରାଶି, ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜାତିପାଇଁ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କୁ)କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଲା; ସୂଚନା ସେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟପାଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି (ଏବଂ) ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّبَّابُ الْكَذِبَ ۖ إِنَّ لَهُمُ الْخُسْفَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

تَا اللَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَوُتِنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَ لِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଷ୍ଟ କରିଦେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସତ୍‌ପଥ ଓ କରୁଣା ର ଆଧାର ଅଟେ ।

୧୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଭୃଶ୍ମଷ୍ଟକୁ ତାହା ମୃତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରିଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ (ସତ୍ୟ କଥାକୁ) ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି (ଓ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଏକ (ମୋହର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ଭୂ: ୯

୧୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ରହିଅଛି; (କେ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି (ମେଳ ଆଦି ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ) ରହିଅଛି ଏଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋବର ଓ ରଜ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାନ କରିବା ସକାଶେ ବିଶୁଦ୍ଧ ତୁମ୍ବର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଉ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୃପ୍ତିକର ଓ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

୧୮. ଏବଂ ଖଜୁରି ଫଳ ଓ ଅଳ୍ପରୁ ତୁମେମାନେ ସୁରା ତଥା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ରଷ୍ଟ କରୁଥାଅ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ଏକ (ମୋହର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହୁମାଛିକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, “ତୁ ପର୍ବତ ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ, ତଥା (ଅଳ୍ପରୁ ଅତି ଲତା ସକାଶେ) ସେ ଲୋକ)ମାନେ ଯେଉଁ ଗାଈ ଚିଆରି କରନ୍ତି ତହିଁରେ ନିଜର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର ।”

୨୦. “ତା’ପରେ ସତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର)ଫଳରୁ କିଛି ଖା ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥକୁ ଅନୁଶରେ ଅନୁସରଣ କର;” ଏ (ମହୁମାଛି)ମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଏକ ପାଳୟ ନିର୍ଗତ ହୁଏ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟ (କାରକ ଶୁଣ) ରହିଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଝି ବିଗୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମହୁ ଯାହା ଅନେକ ବ୍ୟାଧିର ମହୋଷ୍ଟୁ ।

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا يُسِينِ لِمَ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَا بِهٖ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
مِنْ يَّيْنٍ قُرْبٍ وَذَمٍّ بَيْنَا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّرِبِ ۖ ﴿١٧﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكَوًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

فَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ تَأْكُلُ ۖ فَمَا لَبَلَكَ مِنْ دَلَالِهِ
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّكَثِيرٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

୭୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବନର ନିକୃଷ୍ଟତମ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଏ ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନବଦ୍ଧ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُزَكِّهِ إِلَى
 آذِنِ الْعَمْرِيِّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 قَدِيرٌ ﴿٧١﴾

ସ୍ୱ: ୧୦

୭୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବିକାରେ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଜ (ଦେଖାଇ ଦେବା) ଜୀବିକାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି) ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ ସେଥିରେ ସମାନ (ଅଂଶଦାର) ହୋଇଯିବେ; ତେବେ କ'ଣ (ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
 الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
 فِيهِمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପତ୍ନୀ ଗଢିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁତ୍ର ଓ ପୋତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ତେବେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ କ୍ଷୟଶୀଳ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏପରି ସରାବ ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ତାହା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ لَهُمْ شَيْئًا
 مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ସୁତରାଂ (ହେ ମୁସ୍ତାଫିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମନଗଢା କଥା କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସବୁକିଛି) ଜାଣନ୍ତି ଓ ତୁମେମାନେ (ମୋତେ) ଜାଣ ନାହିଁ ।

فَلَا تَصْرِيحُوا بِاللَّهِ الْإِمْتَالِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

୧. ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଏକାକି ପିତାମାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ମଧ୍ୟରେ ସାଦୃଶ୍ୟ ରହିଛି ।

୭୬. ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ଷାତଦାସ (ତଥା) ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା) ଯାହାକୁ ଆମେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ ସମାପରୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ସ୍ୱକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଆମ ପକ୍ଷରେ) ବ୍ୟୟ କରେ; କ'ଣ ସେ ଉଭୟ (ସ୍ୱକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? (କଦାପି ହୁଏ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଲୋକ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ (ଅନ୍ୟ) ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ମଧ୍ୟ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୂଳ ଓ ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିଜ ମାଲିକ ଉପରେ ଏକ (ଅନାବଶ୍ୟକ) ବୋଝ ଅଟେ; ତାହାକୁ (ତାହାର ମାଲିକ) ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ (ଉପାର୍ଜନ କରି) ଆଣେ ନାହିଁ; ତେବେ କ'ଣ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଓ ସ୍ୱୟଂ ସରଳ ପଥରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥାଏ ?

ରୁ: ୧୧

୭୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହି (ଅଜ୍ଞାକୃତ) ସମୟ (ର ଆରମ୍ଭ) ତ ଏହିପରି ଅଟେ ଯେପରି ଆଖିର ପଲକ ପଡ଼ିବା, ବରଂ ଏହା (ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ନିକଟତର (ସମୟରେ ଘଟିବ); ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଯେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମମାନେ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କର୍ଷ, ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବ ।

୮୦. କ'ଣ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଧାନର) ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ . ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି (ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଓ ଝାମ୍ପ ଦେବାକୁ) ଅଟକାଇ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَلُولًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُبْنِفُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَكْمَلُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ إِنْسَانًا يُوجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمُورُ السَّاعَةِ إِنْ كُنْجَ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

أَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الْخَلْقِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୃହକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚମତ୍କାର ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଯାହା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହଲୁକା ବୋଧହୁଏ ଓ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟି ଓ ସ୍ଥୂଳ ପଶମକୁ ତଥା ଲୋମକୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ସାମଗ୍ରୀମାନ ତିଆରି କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

୮୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା କିଛି ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଛାୟାପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ (ପୃଷ୍ଠ) କରିଛନ୍ତି ଫେଲରେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କରିପାରିବ) ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାପରୁ ଗରମ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ତଥା ଯୁଦ୍ଧରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସାଞ୍ଜୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର କୃପା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ତୋହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବ ।

୮୩. ଅତଏବ ଯଦି ସେମାନେ (ଏବେ ବି) ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଏଥୁଯୋଗୁଁ ହେ ନବି ! ତୁମ ପ୍ରତି ଦୋଷଯୋଗ କରାଯିବ ନାହିଁ କାରଣ) କେବଳ ସକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୮୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ବିଷୟରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତ ଅଧିକାଂଶ କୃତଦ୍ୱ ଅଟନ୍ତି ।

ରୁ: ୧୨

୮୫. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟତା କାଗିରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଛିନ୍ନ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆପରିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୮୬. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାତ୍ମକାମାନେ ଏହି (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَتَانَا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨١﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَنْسَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُفَصِّلُ لَكُمْ نِعَمَهُ عَلٰىكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُذَنِّقُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا رَأٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٦﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ ଉକ୍ତାପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆରବୀ ରାଷ୍ଟ୍ର-ଶୈଳୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅର୍ଥ, ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ବସ୍ତୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ ଉତ୍ତାପ ଓ ଶୀତଳତା ରକ୍ଷା କରେ ।

୮୭. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମୁସରିକମାନେ ନିଜର (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ କହିବେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଆମମାନଙ୍କର (ସ୍ବରଚିତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲୁଥିଲୁ," ତା'ପରେ ସେ (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, "ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟ ।"

୮୮. ଏବଂ (ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି) ସେ (ଅନ୍ୟାୟରୁ)ମାନେ ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମାପରେ (ନିଜେ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଉଁଠାରୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେଦିନ (ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିପତର) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଯିବ ।

୮୯. ସେଉଁମାନେ (ନିଜେ) ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଠାରୁ ବଢ଼ି ଆଉ ଏକ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ, କାରଣ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ବିଶ୍ୱାସୀ କରୁଥିଲେ;

୯୦. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ସେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଛିଡ଼ା କରାଇବୁ, ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ ! ତୁମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସକାଶ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ତଥା (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସକାଶ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତର ଦେବା ସକାଶ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

ରୁ. ୧୩

୯୧. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ତଥା (ଅନ୍ୟର) ହିତ ସାଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟ ପ୍ରଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ) କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ ବିଷୟ ତଥା ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏଥି ନିମନ୍ତେ) ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۚ قَالُوا لِلَّهِ إِلَهُهُمْ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٨٨﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَانَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ بُيِّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى وَرَحْمَةً وَبَشِيرًا لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ 'ଶୋରା' ଅର୍ଥୁମ' ଶବ୍ଦବଳୀ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ପଢ଼ିବ କୋରାଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଏଥରୁତ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ ନିଆଯାଇଛି ଯାହା କୋରାଳର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ବୁଝାଇଛି ।

୯୭. ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାଅ ତେବେ ସେହି ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପାଳନ କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜର ଜାମିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଜାଣିଛି ।

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٧﴾

୯୩. ଏବଂ ସେହି ନୀତି ସବୁର ହୁଅ ନାହିଁ ଯେ ନିଜେ କାଟିଥିବା ସୂତାକୁ ତାହା ତାଣ ହେବା ପରେ ଛିଣ୍ଡାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦିଏ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ). କାଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ଏହି ଭାବରେ, ତୁମେମାନେ ସ୍ତରାଗଣା-ପୂର୍ବକ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବ ବିଚାର କରିବର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ; ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ସେ ସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَرْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنَّكَ إِنَّمَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَعَاً بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُذُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ (ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ) ଯେ (ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ (ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (କିମ୍ବା ମତ ଦିନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَتَسْتَلْنَكُمْ عَنْ
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତରାଗଣାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ (ତୁମମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁପରିଶାମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅବତାର) ହେବ ।

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ فَتَمُ
بَعْدَ بُيُوتِهَا وَتَذَوْقُوا النَّوْءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଯିବ ।

୯୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନର ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭ ମୂଲ୍ୟ (ବିଶିଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ) ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଥାଏ, ତେବେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ (ତା'ଠାରୁ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୯୮. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୯୯. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କର ସେତେବେଳେ ବହିଷ୍କୃତ ସଇଦାନ ଠାରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣ ଉଠିଯା ।

୧୦୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ ।

୧୦୧. ଯେଉଁମାନେ ତା' ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତା'ଯୋଗୁଁ ସିକ୍ କରିଥା'ନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଆଧିପତ୍ୟ ରହେ ।

ରୁ: ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥାଉ ଏବଂ (ଏଥିରେ କ'ଣ ସଦେହ ଅଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ) ସେ ଉଇମରୁପେ ଜାଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ରଚନାକାରୀ;” (ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତୁମେ (ସେହି ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହାକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ ଓ ଚତୁଃ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ شَيْئًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

وَإِذْ أَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَوِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَدَلْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ (ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ) ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏହା ଆକାଂକ୍ଷାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଓ ସୁସମାଗୁର ଅଟେ ।

୧୦୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଓହି ଦୁହେଁ ବରଂ ଏହାକୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସେମାନେ ସକେତ କରୁଛନ୍ତି (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷିତ ଦେଉଅଛି) ତାହାଙ୍କର ଭାଷା ଅଣ-ଆରବୀ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଭାଷା ସୁସ୍ଥ ଆରବୀ ଭାଷା ଅଟେ ।

୧୦୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ମିଥ୍ୟା ଚରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ହିଁ ପକ୍ଷୀ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି— (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ) ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ଥାଏ— ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ) ହୃଦୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ମୁଳ ରଖିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୮. ଏବଂ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ପରକାଳ ଅପେକ୍ଷା ଇହକାଳକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୯. ଏମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ) ହୃଦୟ, କର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ (ପକ୍ଷୁ) ଅମନୋଯୋଗୀ ।

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَدَىٰ وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٨﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٠﴾

୧୧୦. ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧୧. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ କି ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହେବାପରେ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ତା'ପରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାନତାରେ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସର୍ବର ପାଳନପରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ଭୁ: ୧୫

୧୧୨. (ଏହି ପୁରସ୍କାର ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହିଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକି କରୁଥିବ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତାହାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି-କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏପରି) ଗୋଟିଏ ସହରର ଅବସ୍ଥା (ବିଷୟରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ଥିଲା ଓ ତାହା ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ପରିମାଣରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ଆସୁଥିଲା; ତା'ପରେ ସେ ସହରର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି ଅନୁଗତ ହେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ (ମଦ) କର୍ମ ହେତୁ କ୍ଷୁଧା ଓ ଭୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକୃତ କରିଥିଲା ।

୧୧୪. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଆମର) ଜଣେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବାବେଳେ (ଆମର) ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

୧୧୫. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କର ।

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْخِيَرَةِ هُمُ الْخَيْرُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا
ثُمَّ جَهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١٢﴾

وَعَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعَمَ اللَّهُ بِهَا فَأَادَّ اللَّهُ إِلَيْهَا بَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
بِعَمَتِ اللَّهِ إِنَّ كُنُومَ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٥﴾

୧୧୬. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ କେବଳ ମୃତଜୀବ, ରକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ତଥା ଯେଉଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ଅଟେଇ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାମନାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୋଇ କି ସାମା ଅତିକ୍ରମ ନ କରି (ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ) ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୭. ଏବଂ କିନ୍ତୁର ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ ରୋଟିକୁ ବୋଧ ଓ ରୋଟିକୁ ଅଟେଇ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ହୋଇଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୮. (ଇହ ଜଗତ) ଏକ କ୍ଷଣସାଥୀ ଉପରୋଗ ମାତ୍ର, ଏବଂ (ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛୁକା ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ (ସମସ୍ତ) ବସ୍ତୁକୁ ଅଟେଇ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଲଂଘନ କରି) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

୧୨୦. ତା'ପରେ (ମନେରଖ !) ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ପରା ବଶତଃ (କୌଣସି) କୁର୍ମା କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଅନୁରୋପ କରି (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ବପାଳନ କରିବା ପରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ରୁ: ୧୬

୧୨୧. ବାହରରେ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ସର୍ବସ୍ୱଣ ସମ୍ପଦ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗତ ଓ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମୁସବ୍ରିକ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୨. (ସେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଓ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ପ୍ରତି ତାହାକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ
وَمَا أَهْلَ لَيْغِرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ يَتَفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢١﴾

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇହକାଳରେ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ତର କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୧୨୪. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ ସ୍ଥାନ କରିଅଛୁ ଯେ (ତୁମେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାନକାରୀ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପଛା ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅବଗତ ଅଛୁ ଯେ) ଦେ ମୁସବ୍ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୫. ସବତ (ଲଂଘନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶାସ୍ତି) କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପଛା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବିଭେଦ କରୁଥିଲେ କୟାମତ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ କରିବେ ।

୧୨୬. (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱାନ ଓ ସର୍ବ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମତଭେଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଏପରି ରୀତିରେ ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ କର ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଅତ୍ୟାତ୍ମରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କର, ତେବେ ସେତିକି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କର ଯେତିକି ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାତ୍ମବିତ ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ ।

୧୨୮. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ତୁମର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଅଲ୍ଲାଃ (ସେହାୟତା) ମାଧ୍ୟମରେ (ସମତ) ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ପାଇଁ ଦୃଢ଼ସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ବ୍ୟଥିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୨୯. ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَن اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الشَّكُّ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْوَعظِ ۖ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّٰبِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰٓئِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

ଭାଗ-୧୫



ବନି ଇସ୍ରା'ଇଲ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଦମ୍ବିତତା ଘଟେ ୧୧୨ ଚୋଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୨ ଚୋଟି ଚୁକ୍ତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ପବିତ୍ର ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ ଠାରୁ (ସେହି) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମସଜିଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ; ଯାହାର ପରିପାଶ୍ଵର୍କ ଆମେ ମଙ୍ଗଳାମୟ କରିଅଛୁ, (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ଘେନି ଯାଇଥିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ଆମେ ତାହାକୁ ନିଜର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଛୁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଚୋରାଚ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ (ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୪. (ଏବଂ ଆଉ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ) ହେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଦୁହେଁ ସହ (ନୋକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ (ମନେରଖ ଯେ) ସେ (ଦୁହେଁ) ବାସ୍ତବରେ (ଆମର) ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; (ସୁତରାଂ) ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟତଃ ତୁମେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଦୁଇଥର ବିଶୁଦ୍ଧୀକାରଣ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَلَّا مَنْ السَّجْدِ
الْحَرَامِ إِلَى السَّجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هَدًى لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَجِدُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

فَرِيَّةً مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كِبَرًا

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ (ଥର ବିଶୁଦ୍ଧକାର) ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୂରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରଙ୍ଗମ * କେତେକ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ) ପୂରଣ ହେବାର ଥିଲା ।

୭. (ରା'ପରେ) ପୁଣି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଧନସମ୍ପଦ ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଳଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ (ପୂର୍ବପେଷୀ) ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲୁ ।

୮. (ମନେରଖ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଉପକାର କରିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ହିଁ ଉପକାର କରିବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅପକାର କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ (ହିଁ କରିବ); ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୂରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯଦ୍ଵାରାକି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନାହତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଏବଂ ମସଜିଦରେ ଏଭଳି ସୁବେଶ କରିବେ ଯେଭଳି ପ୍ରଥମ ଥର ତହିଁରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତାହାକୁ (ସମୃଦ୍ଧ) ଧୁଂସ କରିଦେବେ । (ସେତେବେଳେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ ମଧ୍ୟ ହେଲା) ।

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ①

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَيْنٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ②

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
السُّجُودَ كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَبُتِلُوا مَا عُلِّمُوا
تَنْبِيْرًا ③

୧. ଏହା ବନିଇନର ସମ୍ରାଟ ନେବୁସ୍ତଦନେଜାରଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରି ସଦକିୟସ୍ତଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଦେଇଥିଲେ (ଜିହାଦ୍, ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ମେଦ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଜି ବନିଇନ ଆକ୍ରମଣ କରି ନେବୁସ୍ତଦନେଜାରଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଧୁଂସ କରି ଦେଇଥିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭଣି କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଏହି ସଭି ଅନୁସାରେ ଅବତାର ନବିନିୟସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ କେରୁକଲେମ ଦ୍ଵିତ ଧର୍ମପାଠ 'ବୈରୁଲ ମୁକଦସ'ର ପୃଷ୍ଠ ୧୭୩ ପୃଷ୍ଠା କରାଇଥିଲେ । (Nehemiah: Ch. 1&2 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ)

୩. ଏପରି ଧୁଂସକାର ଦ୍ଵିତୀୟବାର ହେବ ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ରୋମର ରାଜତ୍ଵମାନ ଚାଟରସଙ୍କର ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ । ସେହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଇହୁଦମାନେ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ଯାହୁଜ୍ଞ କ୍ଷତ୍ରିୟ କରାଯିବାର ସମ୍ଭବିତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ଏକ ଘଟଣା । (Encyclopaedia Britannica,

Under word 'Jew') ୩ସହି ସମୟରେ ଚାଟରସ କେରୁକେଲେମ 'ବୈରୁଲ ମୁକଦସ' ପ୍ରତି ଘୋର ଅପମାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ଧର୍ମପାଠ ଭିତରେ ଶୁକର ବଳି ଦେଇଥିଲେ ।

୯. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି (ଦେଖ ମଧ୍ୟ) ଦୟା ସ୍ୱର୍ଗର କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ (ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ନିଜର ଭ୍ରମାତ୍ମକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାରାଗାର ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଏପରି (ଦିଗକୁ) ପଥ ସ୍ୱର୍ଗର କରାଉଛି ଯାହା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ, ଏବଂ ସର୍ବକର୍ମ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାତ୍ମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୧୧. ଏବଂ (ଯଦିଫଳ କୋରାନରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚେତାବନା ଦିଆ ଯାଇଅଛି କି) ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ସୁସ୍ଥ କରିଅଛୁ ।

ଭୂ:୨

୧୨. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯତେ ଯେପରି ସେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ (ସକୃତି) ଚଞ୍ଚଳ ଅଟେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସକୁ ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ; ଏପରି ଭାବେ ଯେ ଆମେ ରାତ୍ରି ନିଦର୍ଶନର ସ୍ତରାବଳୀ ଲୋପ କରିଦେଲୁ, ଏବଂ ଦିବସର ନିଦର୍ଶନକୁ ଦର୍ଶନ ପାପଯୋଗୀ କରି ଗଢ଼ିଦେଲୁ, ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବହେଳା କରିବ ଓ (ସହଜରେ) ବର୍ଷର ଗଣନା ଓ ହିସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବ; ଏବଂ ଆମେ ସତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ସତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଗଳରେ ତାହାର ଭାଗ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ କହାମତ ଦିନ ତାହାର (କର୍ମର) ଏକ ପୁସ୍ତକ ସୁସ୍ଥ କରି ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁଦେବୁ ଯାହାକୁ ସେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଗନ୍ତୁକୁ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

وَمَنْ لَّهُمْ مِنْكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاوَةً جَعَلْنَا

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ①

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمَكُونُ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ

أَجْرًا كَبِيرًا ②

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا

عَظِيمًا ③

وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

عَاجِلًا ④

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَنْ حَسِبَ آيَةَ اللَّيْلِ

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ

رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَنِينَ وَالْجَنَابِ وَكُلُّ

شَيْءٍ فَضْلُنَا نَقْيِيلًا ⑤

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْرِدًا فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ

لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ⑥

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ତାଏର' ଅର୍ଥ: (କେ) ପକ୍ଷୀ (ଖେ) କର୍ମ । ଅନୁବାଦରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଓ ଏଠାରେ ତାହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।
ଗଳରେ ଭରଣ ପଡ଼ିବାକୁ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯିବାର ଅର୍ଥ, ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗଣ୍ୟ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୫. (ଏବଂ ତାକୁ କୁହାଯିବ) “ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ (ନିଜେ) ପାଠକର; ଆଜି ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।”

୧୬. (ସୁତରାଂ ମନେରଖ) ଯେ ସରପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତାର ସରପଥଗାମୀ ହେବା ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ; ଏବଂ ଯେ (ଏହି ଉପଦେଶକୁ ରକ୍ତ କରି) ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତା’ର ବିପଥଗାମୀ ହେବା ତା’ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଯିବ ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ସାଣୀ ଅନ୍ୟତ୍ର ଭାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ (କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି) ଜଣେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସହରକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ (ପ୍ରଥମେ) ଆମେ ସେଠାକାର ପୁଚ୍ଛକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ (ପୁଚ୍ଛା) କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଉ; କିନ୍ତୁ (ପକ୍ଷାତରେ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅବଞ୍ଚା କରିଥାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଏହି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଉ ।

୧୮. ଏବଂ (ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ) ଆମେ କୁହୁଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଓ ଏହା ପରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଉତ୍ତମ ରୂପେ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିରାଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଇହ-ଜଗତକୁ କାମନା କରେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଆମ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତ କେତେକ (ପାଶିବ) ପୁରୁଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ; ଏହାପରେ ଆମେ ତା’ପାଇଁ ନରକ (ର ଶାସ୍ତି) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାଉ; ସେଥିରେ ସେ ଦୋଷାରୋପିତ ଓ ତିରସ୍କୃତ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

إِنَّمَا كُفِّرْ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ⑤

مِنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ⑥

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا
فَتَقُولُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ⑦

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ⑧

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ فِيهَا مَا تَُشَاوِرُ مِنْ
شُرِّيدٍ تَمْرُجَعُنَالَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
مَذْهُورًا ⑨

୧. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରଦାୟକକେବଳ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା ରହିବ. ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

୨. ଶାଳକାରମାନେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର କ୍ରମାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଇବ୍ନ ଅବାସ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱରୁ ଆରୋପିତ ସମସ୍ତ ଅବିଶେଷ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ବାସ୍ତବ ଅନୁସାରେ କବି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ^୧ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ପରକାଳର କାମନା କରନ୍ତି ଓ ସେଥିପାଇଁ ଚଢ଼ଢ଼ୁପାୟା ସ୍ତବ୍ଧ କରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେରଖ) ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତା ଆଦୃତ ହୁଏ ।

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَوَّىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ⑩

୨୧. ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ) ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାର-ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ) ଏବଂ (ଏହି ସାହାଯ୍ୟ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦାନ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦାନକୁ (କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୋଷାକୁ) ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

كَلَّا نُمَدِّدُ هُوْلًا ۖ وَهُوَ آخِرٌ مِّنْ عَطَايَ رَبِّكَ ۚ وَمَا
كَانَ عَطَايَ رَبِّكَ مَحْظُورًا ⑪

୨୨. ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ଭାବରେ (ସାଂସରିକ ସାମଗ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ; ଏବଂ ପରକାଳ (ଜୀବନ) ବାସ୍ତବରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

أَنظُرْ كَيْفَ فَصَلْنَا بَعْضَهُم عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
دَرَجَاتٌ ۚ وَالْكِبْرُ تَفْصِيلًا ⑫

୨୩. ସୂଚନା^୧ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଶ୍ରେୟ କର ନାହିଁ, ନୋହିଲେ ତୁମେ ଦୋଷାରୋପିତ ହୋଇ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସହାୟତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଯିବ ।

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَّعَدَ مَذْمُومًا
تَّخَذُوا ۚ ⑬

ଭୂ: ୩

୨୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏ ବିଷୟରେ) ଚେତାକିନୀ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କରନାହିଁ, ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର; ଯଦି ତୁମ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ବା ଉଭୟଙ୍କର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି କୌଣସି କରୁ ମତବ୍ୟ^୨ ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତିନା କରନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହ (ସର୍ବଦା) କୋମଳ ବଚନରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ।

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِآلِ الدِّينِ
إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يَبَلِّغُنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدًا هُمْ أَوْ
كُلُّهُمْ ۖ فَلَا تَقُلْ لَهُمْ آيٍ وَلَا تَهْتَفُ بِهِمْ ۚ وَقُلْ لَهُمْ
قَوْلًا كَرِيمًا ⑭

୨୫. ଏବଂ ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନୀତ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କର, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସ୍ୱାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ) କୁହ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ! ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଶ୍ରେଣୀବାସୀଙ୍କର ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥିଲେ” ।

وَاخْفِضْ لَهُمْ جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ ۚ وَقُلْ
رَبِّ اَرْحَمُهُمْ ۚ كَمَا رَّبَّنِي صَغِيرًا ⑮

୧. ଅନ୍ଧାରୀ ‘ମନ’ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ଏକ ବଚନ ଓ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏଠାରେ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେପରି ସନ୍ତୋଷନ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ଉପରେ । କାରଣ ଏଠାରେ ଏହି ଅଦେଶଟି ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବରୁ ଓ ମାତା ତାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀବାସୀଙ୍କର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨୬. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଯଦି ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ସେ (ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ) ବାରମ୍ବାର ମନେନିବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ)ଙ୍କୁ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପୃଥକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର କର, ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନାହିଁ ।

୨୮. ବାସ୍ତବରେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀମାନେ ସଜ୍ଜନର ଭାଇ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସଜ୍ଜନର ଆପଣା ପାଇନକର୍ବାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ତୁମ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଶାକରୁଥିବା କୌଣସି ମହାର୍ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ) ମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବିମୁଖ* ହୁଅ, ତେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିମୁଖ ହେବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧୁର ବ୍ୟବହାର କର ।

୩୦. (କୃପଣତା ପୂର୍ବକ) ତୁମେ ବେକ ଉପରେ ହାତ ବାନ୍ଧି ବସ ନାହିଁ କି (ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାରିତ କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ନିହିତ ହୋଇ ବା ଲୁଚି ହୋଇ ବସି ପଡ଼ିବ ।

୩୧. ତୁମର ପାଇନକର୍ବା ଯାହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ସ୍ୱସାରିତ କରନ୍ତି, ଓ ଯୋହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ସଙ୍କୁଚିତ କରନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣନ୍ତି, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ଭୂ:୪

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭୟରେ ନିଜ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ; ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ସ୍ତ୍ରୀର କରିଥାଉ ; ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ।

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَاحِبِينَ
فَأَنَّهُ كَانَ لَآرَآئِينَ عَفُورًا ۝

وَأَيُّ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْمُسْكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ
وَلَا بُدَّ لَهُمْ مِنْ يَدَيْهِ ۝

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِزَيْنِهِ كُفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ وَابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ
تَرْجُوهُمَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
بِئْسَ كَانَ بِجَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَأَيُّكُمْ إِن قَتَلْتَهُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ମୁହଁ ଫେରାଇନେବା ସେପରି କୃପଣତା ଯୋଗୁଁ ନ ହୁଏ ବରଂ ଏହାଯୋଗୁଁ ହେଉ ଯେ ଅମେ ଅସୁଖୀ ଠାରୁ ଉଦ୍ଧାରକର ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ କରୁଥିବା ସେ ଅମେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବୁ । ଲୋ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅମେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛୁ ।

୩୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟତିରାମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମେଧା ଦୁଅ ନାହିଁ; ବାସବରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ ଅଶ୍ୱାକତା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପଥ ଅଟେ ।

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثْيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜୀବକୁ (ହତ୍ୟା କରିବାକୁ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବୈଧ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ (ପ୍ରତିଶୋଧ) ଅଧିକାର ସ୍ଥାନ କରିଥୁଛୁ; ସୁତରାଂ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ସେ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା ସାମାନ୍ୟ ନିୟମ ନ କରୁ; ଯଦି ସେ ସାମାନ୍ୟତାରେ ରହିବ ତେବେ ଆମର ସହାୟତା ନିଶ୍ଚୟ ଲାଭ କରିବ ।

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مُنْصَوِّرًا ۝

୩୫. ଯେଉଁ ପକ୍ଷୀ (ଅନାଥ ସକାଶେ) ଉତ୍ତମ, ତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର (ପକ୍ଷୀରେ କୌଣସି) ଅନାଥ ସାବାଳକ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ (ନିଜର) ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କର; (କାରଣ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

୩୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାପି କରି ଦିଅ ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ମାପି କରିଦିଅ, ଓ ଓଜନ କଲାବେଳେ ଠିକ୍ ତରାଜୁରେ ଓଜନ କର; ଏ ବିଷୟ ଅଧିକ ଉକ୍ତ ଓ ପରିଶୋଧ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطِ أَسْقِيْمَ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଏସବୁ ବିଷୟରେ (ତୁମକୁ) ପରଚାଯିବ ।

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

୩୮. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଉଦ୍ଧତ ଭାବରେ ଚାଲିନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଶର ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ କି ନେତୃତ୍ୱ ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।

وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

୩୯. ଏ (ଆଦେଶ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (କାର୍ଯ୍ୟ)ର ମନ୍ଦ ଗୁପ୍ତତ୍ୱ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ତଖରିକ' ଅର୍ଥ : (କ) ଚିରିବା (ଖ) ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'କେବାଲ'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ନେବା ବା ଦଳପତି । ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ ବା ଦମ ପ୍ରକାଶ କରି ଚାଲିଲେ କଣେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ବିଦ୍ୱାନ ବା ଦଳପତି ହିସାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗରିମାମୟ ଶିକ୍ଷା) ଦେହି ଜ୍ଞାନ ଓ ଚକ୍ରର ଏକ ଅଂଶ ଯାହାକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ସ୍ଥିତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ନିହିତ ଓ ଉତ୍ତୀତ ହୋଇ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

୪୧. ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁରୁ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଇଁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ (ନିଜର) କନ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ (ଏକ) ବଡ଼ (ବିପଜନକ) କଥା କହୁଅଛ ।

ଭୂ:୫

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ) ବାରମ୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ (ଏଥିରୁ) ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ; କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାକୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି କରୁଅଛି ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସହିତ (ସମକକ୍ଷ) କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସ୍ଲିମମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟାବଳୀର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ଅବଶ୍ୟ ଅବଲୁକ୍ଷଣ କରିପାରନ୍ତେ ।

୪୪. ସେ ପବିତ୍ର, ଓ ସେ (ମୁସ୍ଲିମ)ମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ସେ ତା'ଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

୪୫. ସପ୍ତ ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ବାସକରୁ) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି; ଓ (ପୃଥିବୀର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବଦ୍ଧ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଗୁଣଗାନକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଉଦାର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ପାଠ କର, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବରଣ ଛାପନ କରୁ ।

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ لَوْلَا مَدْرُورًا ۝

اَفَاَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ السَّلٰمَةِ
إِنَاثًا اِنْكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝

وَلَقَدْ عَرَفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَيْدًا كُوْا وَاَمَّا يَزِيْدُكُمْ
اِلَّا نُّفُوْرًا ۝

قُلْ لَّوْكَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذَا لَا بُدَّ لَهُمْ اِلٰى
ذِي الْعَرْشِ سَيِّدًا ۝

سُبْحٰنَهُ وَ تَعَالٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدٍ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝

وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مِّنْسُوْرًا ۝

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇ ଦେଉ, ଓ ସେମାନଙ୍କ କାନକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଉ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସତ୍ୟକୁ) ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିବାରେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆମେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଗୋପନ ଆଲୋଚନା କରୁଥାନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥାନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ପ୍ରଚାରକର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ (ସେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶୁଣୁ) ।

୪୯. ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନେ ତୁମ ସଂକ୍ଷାତରେ କିପରି (ମନଗଢ଼) କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ସୁପଥଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ବର୍ଜମାନ) କୌଣସି ପଥ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମରି) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ କିଛି କାଳ ପରେ କ୍ଷୟ-ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ହାତରେ ବୁଣି ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ସ୍ୱକୃତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ କରାଯିବ ?

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ପଥର ହୋଇଯାଅ ବା ଲୁହା ହୋଇଯାଅ ;

୫୨. ବା ଏପରି କୌଣସି ପୃଷ୍ଠି (କୋରାଯାଇଥିବା ପତାଏଁ ହୋଇଯାଅ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ କଠିନତର, ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯିବ ; ଏହାଶୁଣି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ (ସଂସାରରେ ଜୀବିତ କରି) ଆଣିବ ? ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପୃଷ୍ଠି

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِذَا ذُكِّرْتَ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ اَعْلٰ اٰذَانَهُمْ نَفُوْرًا ﴿٤٧﴾

مَنْ اَعْلَمَ بِمَا يَسْتَمِعُونَ ۚ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ بِخُتُوٰۤىۤ اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجًا مَّخُوْرًا ﴿٤٨﴾

اَنْظُرْ كَيْفَ فَهَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٩﴾

وَقَالُوْٓا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ؕ اِنَّا لَسَبْعُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٥٠﴾

قُلْ لَّوْنُوْا حِجَابَ رَّءُوْحٍ يُّدًۢا ﴿٥١﴾

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ سَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُعِيْدُنَا ۚ قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ

୧. ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କହୁଣ୍ଡିତ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଉଛୁ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଉଦ୍ଧାରଣ ବଦଳମ ହୋଇଯିବ ।

କରିଥିଲେ,“ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଅବଶ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିବେ, “ଏହା କେତେ ଘଟିବ ?” (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ) ତୁମେ କୁହ, “ହୁଏତ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟ) ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।”

୫୩. (ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର ଯେହି ଦିନ ପାଳିତ ହେବ) ସେହିଦିନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ (ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ଏବଂ ତୁମେ ଧାରଣା କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ (ସଂସାରରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲ ।

ଭୁ:୨

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ଇଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ କୁହ (ଯେ ସେମାନେ) ସେହି କଥା କୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ; (କାରଣ) ସଜ୍ଜତାନ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟିକରେ ; ସଜ୍ଜତାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।

୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ!) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆମେ କବୁର^୧ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَيَنْغُصُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قَدْ عَلَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيْبًا ۝

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتُظُنُّونَ إِن لَّبِئْسَ لَكُمُ اللَّائِقِيْنَ إِلَّا قَلِيْلًا ۝

وَقُلْ لِّيَبَادِيْ يَقُولُوا الَّذِيْ أَحْسَنُ إِنَ الشَّيْطٰنُ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَ الشَّيْطٰنُ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ۝

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَآءْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَآءْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ۝

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِسَنَ فِي السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٰنَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ رُجُبًا ۝

୧. ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି ଏହି ଅର୍ଥ ଯାହାକି ବନାଶ ଓ ବସନ୍ତବର୍ଷା ଜଳନ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ । କାରଣ ପରଜାତ ଜଳନ ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲାଣି ସେ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଜ୍ଞା କୁହୁଁ ପାରିନଥିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାର୍ଦ୍ଦୟ ବୃଷ୍ଟିବୃଷ୍ଟି ହେବା ସମୟ ଆସିନଥିଲା । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜଳନର ରାଜନୈତିକ ବା ଜାତୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଦି ବାସ୍ତବିକତା ଉପରେ ଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ ବସ୍ତୁତଃ ଆରବବାସୀ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ କରି ନୁହେଁ କବନ ପାଇବା ଓ ଉନ୍ନତି କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୩. କେତେକ ‘କବୁର’କୁ ଶରିୟତ୍ ପୁସ୍ତକ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନରେ କବୁର ଅର୍ଥ ‘ଖଣ୍ଡ’ ଭେଦା ଅଛି । ଅତଏବ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ବା କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଉପଦେଶ ଦେବା କବୁର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନୁସାରେ । କବୁରକୁ ଅନ୍ୟମାନେ କଲେ ତାହା ସେପରି ଏକ ପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚୀନ ହେବ ।

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ (ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି) ଦାବି କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇଁ) ତାଙ୍କ ; ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ) କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ନାହିଁ) ।

୫୮. ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାଲିଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପଛା ଅନୁରୋଧ କରୁଥାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି) ଯେ କିଏ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ (ଯେହ୍ନେ) କି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରିବୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ କରୁଣାର ଆଶାୟା ଥାଆନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଥାଆନ୍ତି ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଏପରି ଅଟେ ଯାହାକୁ ଭୟ କରାଯାଏ ।

୫୯. ଏବଂ (ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ) ଏପରି କୌଣସି ଜନବସତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ବଂସ କରି ନ ଦେବୁ, ଅଥବା ଏହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସ୍ଥାନ ନ କରିବୁ ; ଏହା (ବିଧିର) ବିଧାନ ରୂପେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୬୦. (କ’ଣ) ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସେଗଣ ନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପରେ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ (ଏଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଦର୍ଶନ ସେଗଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ କାରଣ ରୂପେ) ; ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ) ଆମେ ସମୁଦ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗୋଟିଏ ମାଲ ଓଡ଼ ସ୍ଥାନ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହିଁ ସେଗଣ କରୁ ।

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كُشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ①

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
إِيَّاهُمْ اقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ②

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَوْلَ رَبِّهِ
أَوْ مَعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مُسْطُورًا ③

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الَّذِينَ أَتَيْنَا ثُمَّ الْتَمُوا مِيسِرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ④

୧. ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଏଠାରେ ମନରୁ ବା ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦେହି ନଳି ବା ଦେବଦୂତ, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଦରିକମାନେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣ୍ଡିତ । ଅନ୍ୟଥା ମୂର୍ତ୍ତି ବା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥର ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୨. ଅନ୍ତମ ସୁଦ୍ଧାରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଏଠାରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ହଜରତ ଉସାବ ଉଲ୍ଲି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତି ଉପରେ ବହୁଳକରିବ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ (୨୯:୨-୮) ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟାପି ବିପତ୍ତି ପରେ ବିପତ୍ତି ଆସିବ ତଥା ଏପରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଆସିବ ଯେ ମାନବ ଜାତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଥିଲୁ (ଯେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ବିନାଶ କରି (ବୋର ନିଷ୍ଠୁରି ଗ୍ରହଣ କରି)ଛନ୍ତି ; ତଥାପି ସେମାନେ ଭାବିବାନ୍ ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ତୁମକୁ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଇଥିଲୁ ତାହାକୁ ଏବଂ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ^୧ ଆମେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ବିଦ୍ରୋହରେ ଅଗ୍ରସର କରାଇଛି ।

ଭୂ:୪

୬୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ) ସିଦ୍ଦିକା କର, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଦିକା କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ (କରି ନଥିଲା) ସେ କହିଥିଲା, “ତୁମେ ଯାହାକୁ ମୁରାକାଲୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ କ’ଣ ମୁଁ ତା’ସହିତ (ମିଶ୍ରି) ସିଦ୍ଦିକା କରିବି ?”

୬୩. ସେ (ପୁଣି) କହିଲା, “ହେ ଅଲ୍ଲା! କ’ଣ ଏ ସେହି ଯାହାକୁ ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ଦେଇଅଛ ? ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେବ ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ (ସମସ୍ତ) ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କୁ ନିଜର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବି ।”

୬୪. (ଅଲ୍ଲାଃ) କହିଲେ, “ଯା (ବାହାରି ଯା) କାରଣ ତୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତୋର ଅନୁସରଣ କରିବ, (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତି ନିରାକ ହେବ ; (ଏବଂ) ଏହା ହିଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ।”

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّمُومَ الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَجَّيْنَاهُمْ مِمَّا يَبْغِيهِمْ
عَ الْإِطْفَاءُ كَمِيزًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدْ وَاسْجُدْ فَجَعَدُ وَالْإِ
إِبْلِيسُ قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ يَأْخُذَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَاحْتِكَبَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قَالَ أَذْهَبَ فَنَنْتَعِكَ مِنْهُمْ وَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزْأؤُكُمْ
جَزَاءً مَوْزُونًا ۝

୧. ଆରବୀ ‘ଶବର’ ଅର୍ଥ : (କ) ବଂଶ (ଘ) ଜାତି । ସେହିପରି ବଂଶ ବା ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ନାମାବଳୀକୁ ‘ଶବର-ଏ-ନସବ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଶବର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଶବର-ଏ-ନସବ ଅର୍ଥ ବଂଶବୃକ୍ଷ । ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଇନ୍ଦୁଦମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଇଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ, ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବୃକ୍ଷ ଭାବରେ ବୁଝାପଡ଼ିଛି, କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ଅଗ୍ର’ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅଗ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଏପରି ଏକ ଯାତ୍ରାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇନ୍ଦୁଦମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାତ୍ର ପାଟଲହ୍ମାଦନ ତରଫରୁ କରାହୋଇଥିଲା । ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଇନ୍ଦୁଦମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାର ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରକଟ କରିଅଛି । ହଜରତ୍ ମୁସା ଓ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦର ଇସ୍ରା ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ଥିଲା ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାର (୧୭:୨ ବୁରୁକ୍‌ହା) । ପାର୍ଶ୍ୱତ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଏହା ସଂପନ୍ନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭୂତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

୬୫. “ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ ଯାଅ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ତୋର ବଳ ପାଏ ନିଜ ସ୍ବର ଦ୍ବାରା ପ୍ରଭୁତ୍ବ କରି (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ତାଙ୍କ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ଅଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କର, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ) ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଦାନ ହୁଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମିଥ୍ୟା) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କର ; ତା’ପରେ ନିଜ ପ୍ରବେଶର ପରିଣାମ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର) ;” ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବେବକ ପ୍ରଦାନର ଶା ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ।

୬୬. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଭକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୋ’ର ଆଦୌ କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୬୭. (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମୁଦ୍ରରେ ପୋତ ଚାଳିତ କରାନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର କୃପା ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୬୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଝଡ଼ ତୋଫାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ ଦେଖାଦିଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ, ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ମନରୁ) ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି (ନିରାପଦରେ) ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ (ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥାଅ ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୬୯. ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେକରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗର ଚଟଦେଶରେ (ମାଟିରେ) ଧସେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଲିଝଡ଼ ପ୍ରସରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୦. ଅଥବା ତୁମମାନେ କ’ଣ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ତାହା ମଧ୍ୟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ) ଫେରାଇ ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କ

وَأَسْتَفْزِزُ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ يَصُوتُكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ لِإِعْوَذُوا ⑩

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ⑪

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ⑫

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ فَلَمَّا فَلَاحَ نَجَاتُكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ⑬

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ الْأُخْرَىٰ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ⑭

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخْرَىٰ فَيُرْسِلَ

ପ୍ରତି ଏକ ଚାନ୍ଦ୍ର ଝଡ଼ ହେଉଣ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ପାଣିରେ ନାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ କି ଏଥି ସକଳେ ତୁମମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୧. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଜାତିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ) ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥଳଭାଗ ଓ ଜଳଭାଗରେ ପରିବହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୧୮

୭୨. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଡାକିବୁ; ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ^୧ ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ (ଅତି ଆନନ୍ଦରେ) ନିଜ ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚିକିତ୍ସାତ୍ମକ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୩. ଏବଂ ଯେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ) ଅନ୍ଧ^୨ ହୋଇଥିବ ସେ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ହେବ (ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ) ନିଜ ପଛରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ପଥଶ୍ରମ ହୋଇଥିବ ।

୭୪. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ସାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (କଠିନ) ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜଡ଼ିତ କରାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଚରି) ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ନିଜେ) ଗତନା କରି (ତାହାକୁ) ଆମ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତ; ଏବଂ (ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତ, ତେବେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତ ।

عَلَيْكُمْ قَالِصًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِكُمْ يَمَا كَفَرْتُمْ
تُمْ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمِّمْ فَمَنْ أُوِّي كِتَابُهُ
بِإَمِينِهِ قُلُوبُهُ يَرْوُؤُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَيُتْلَى ۝

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أُنْهَى فِي الْآخِرَةِ أُنْهَى وَلَئِنْ
سَيِّئًا ۝

وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الذِّئَى أَوْ حِينَا إِلَيْكَ
لَتَفْتِنَنِي عَلَيْنَا غَيْرُهُ ۝ وَإِذَا لَا تَجِدُوا وَكَ خَلِيلًا ۝

୧. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତର ଓ ବାମ ହସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତୀକ । ଶରୀର ଗଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱର କେବେକ ପ୍ରାଧିକାର ଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥ୍ୟକୁ ସୂଚାଏ (୧୯: ୪୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ନାମାୟୀ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଜ୍ଞାନ ଓ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତର କର୍ମପାଇଁ ନୁହେଁ ପରମ୍ପରାରେ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଭାର କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ଓ ଅନୁଶ୍ରବ ଦର୍ଶନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ନାହିଁ । ଅନ୍ଧ ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ହିଁ ଅଭିପ୍ରେତ ।

୭୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମକୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରଦାନ କରି) ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ କେତେକ ବିଷୟରେ ଭଲ ଆଚାର (କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ବାଣୀ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି) ।

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَكَ لَقَدْ كَذَّبْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯଦି ; (ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ରଚନାକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତ) ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବନରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇଥାନ୍ତୁ ; (ଏବଂ) ତା'ପରେ ତୁମେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନଥାନ୍ତ ।

إِذَا لَقَّيْنَكَ ضَعُفَ الْجُودِ وَضَعُفَ الْمَسَاتِ تَمَرًا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

୭୭. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବେ ; କିନ୍ତୁ (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମ ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର (ନିରାପଦ) ରହିବେ (ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ଧ୍ବଂସ ପାଇବେ) ।

وَأِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

୭୮. ଏହି ନୀତି ଆମର ସେହି ନୀତି ସଦୃଶ ହେବ ଯାହା ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆମ ରପୁଲମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ନୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

ସ୍ତ: ୯

୭୯. ପୂର୍ବ୍ୟାସ୍ତ ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ତୁମେ ସ୍ତୁତାନ୍ତରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର ଏବଂ ସଭାରେ (ପବିତ୍ର କୋରାନର) ଆବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ (କର) ; ସଭାରେ (କୋରାନ) ଆବୃତ୍ତି କରିବା ବାସ୍ତବରେ (ଅଲ୍ଲୁଖିକ ନିକଟରେ) ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ ।

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّيْءِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

୮୦. ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ନିଦ୍ରା ସିଦ୍ଧା ପରେ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ ପାଠ କରି ଚହଳୁଥିବା ନମାଜ) ଦ୍ୱାରା ରାତ୍ରି ଜାଗରଣ କର, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ; (ଏ ରୂପେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପାଦିତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ଖୁବ୍ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝

୮୧. ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର (ମକ୍କା ସହର ମଧ୍ୟରେ ଦୁନବୀର) ପ୍ରବେଶକୁ ସତ୍-ପ୍ରବେଶ* କରାଅ ଓ (ମକ୍କା ସହରକୁ) ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସତ୍-ପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଅ, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ଓ) ସାକ୍ଷୀ* ପ୍ରଦାନ କର ।

୮୨. ଏବଂ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ସତ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ଅସତ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇଅଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅସତ୍ୟ ହିଁ ଲୋପ ପାଇଥାଏ ।”

୮୩. ଏବଂ ଆମେ କୋରାନରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି (ଶିକ୍ଷା) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁରୂପୀତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦୁଃଖ ଭର୍ତ୍ତିକରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୁଏ ।

୮୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “(ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଦଳ) ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ କାରଣ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକତର ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉଚିତ ବୃତ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ; (ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପରିସ୍ରାବଣ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ) ।

ଭୂ:୧୦

୮୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଆମ୍ବା ସମକ୍ଷରେ ସ୍ଥଗି କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ୍ବା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ (ଦୃଷ୍ଟି) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଏ (ସମ୍ପର୍କରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨٢﴾

وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْءٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَلَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ﴿٨٣﴾

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسٰنِ اَعْرَضَ وَنَا بَٰجٍ بِنَهْنِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوْسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلُّ يْعْمَلْ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُوْكَ عَنِ الزُّوْجِ قُلِ الزُّوْجُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ ۚ وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٦﴾

* ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମକ୍କାକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ଓ ପରେ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଷୟକୁ ପ୍ରଥମେ ଓ ଚାଲିଯିବା ବିଷୟକୁ ଏହାପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ମକ୍କା ବସବାସ କଲା ପରେ ସେଠାରେ ପୁନଃପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲହ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଃଖରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ମକ୍କା ଛାଡ଼ିବା ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଦୁନବୀର ମକ୍କାକୁ ଫେରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ବିଷୟ ପୁରୁଷାଗଣ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲହ ! ଆମକୁ ନିଜ ସମାପରୁ ଜଣେ ଉଦ୍ଧେଷ ସାକ୍ଷୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଦାନ କର’ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇଯିବୁ; ଏହାପରେ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୮୮- କେବଳ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଶେଷ କରୁଣା ଥିଲେ (ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ତୁମ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ (ଅଶେଷ) କୃପା ରହିଅଛି ।

୮୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ସମସ୍ତ ମାନବ ଓ ଜିନ୍ଦୁ ଏହି (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଅନୁରୂପ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆଣିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଆଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୯୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଅବସ୍ଥା (ମୂଳକ ପକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ) କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମର (କୌଣସି) କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମିରୁ କୌଣସି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ନ କରାଇବ ।

୯୨. ଅଥବା ତୁମର ଖଜୁରି ଓ ଅଙ୍ଗୁରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅନେକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ନ କରାଇବ ।

୯୩. ଅଥବା ତୁମ ଦାବି ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶକୁ ଖଣ୍ଡ (ବିଖଣ୍ଡ) କରି ନିଶ୍ଚେପ ନ କରିବ ଅଥବା ଅଲ୍ଲାହି ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ଆମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନ କରାଇବ ।

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالْذِّئَىٰ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝

قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِثَبَلٍ هَذَا الْقُرْآنَ لَا يَأْتُونَ بِثَبَلٍ وَلَا كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝

أَوْ تَكُونَ لَكَ بَحْثَةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَنِيفَةٌ فَفَجَّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا فَفَجِيرًا ۝

أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِنَارٍ وَالنَّبِيِّنَ قَبِيلًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ଆଦିବ ଯେତେବେଳେ କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାବତଥା ଓ ଅନୁରାଗ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ତଥାକଥିତ ମୁଦ୍ରାମାନ ଧର୍ମ-ଉତ୍ସର୍ଗରେ ନିବନ୍ଧିତ ହେବ ତେବେ କେବଳ କିଛି କିଛି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ବିଶଦ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ୩୪:୧୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୯୪. ଅଥବା ତୁମର କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ଗୃହ ଥିବା ବା ତୁମେ ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିବ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମର (ଆକାଶକୁ) ଆରୋହଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆରୋହଣ କରିବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବ ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ (ନିଜେ) ପାଠ କରିବୁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏପରି ଅଫଥା କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେ) ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ; ଆମେ (ତେ) କେବଳ ମାନବ ” (ରୂପା) ରସୁଲ ଅଛୁ ତେଣୁ ସତ୍ୟର ଆକାଶକୁ ଯିବା ଅସମ୍ଭବ ।”

ଭୁ: ୧୧

୯୫. ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଉପଦେଶ ସଂଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଅଛି ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ ଜଣେ ମାନବକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି ?”

୯୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ ରହି ଦେବଦୂତମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଚଳସ୍ଥଳ ହେଉଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକାଶରୁ କୌଣସି ଦେବଦୂତକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ସେରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ।”

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ନିଜ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ଉଭାମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସବୁ କିଛି ଦେଖନ୍ତି ।”

୯୮. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରେ ଥାଏ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ତୁମେ (ତାହା ପାଇଁ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପରିବର୍ତ୍ତେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁତାବକ ଅଛୁ, ମୂଳ ଓ ବାଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ; ଏମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ; ଯେତେବେଳେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ଯାଉଥିବ ସେତେବେଳେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାଗତ କରାହେବ ।

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ଯେ ‘ମେରାଜ’ ବିଷୟର ଅନ୍ତର୍ଲିଖିତ ଘଟଣା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରି ଯେ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଯିବ, ବିଷୟକୁ ଅମେ ସେତେବେଳେ ମାନିବୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ଅର୍ତ୍ତବେ ଯାହାକୁ ଅମେ ନିଜେ ଶୁଭପାଠିବୁ, ଦେଖିପାରିବୁ ଓ ପଢ଼ିପାରିବୁ ଅନ୍ୟଥା ସେ ଆକାଶକୁ ଯାଇଥିଲେ ତେଜି କେବଳ କହିଦେଇ ଏହା ଅମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ଆକାଶକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଶ୍ୱତ୍ୱର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୁରାଜମମାନେ ହଜର.. ବାହାକୁ ପଢ଼ିବ ଦେହରେ ଅକାଶରେ ଥିବାର ସ୍ୱାକ୍ଷର କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ।

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرْعَةٍ أَوْ تَرْتَفَىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تَنَزَّلَ عَلَيْنَا لَنَا بُرْهَانٌ
﴿٩٤﴾ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٦﴾

قُلْ لَوْ كَانُ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَمَشَّوْنَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٧﴾

قُلْ كَيْفَ يَأْتِيهِ اللَّهُ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّمَا كَانَ
بِعِبَادَةٍ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿٩٨﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُنْيًا ذُبَابًا مِّمَّا مَاؤُهُمْ
﴿٩٩﴾ جَهَنَّمُ كُلُّهَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿١٠٠﴾

୯୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ପ୍ରତିଫଳ ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମଲା ପରେ) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ ଦୂର୍ଭି ବିଦୂର୍ଭ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ଏକ ନୂତନ ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ଉତ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ?”

୧୦୦. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଅଳ୍ପ, ଯିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ନୂତନ ମାନବ ମଧ୍ୟ) ପୁଣି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ? ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସର ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅସରତି) କୃପା ଉତ୍ତରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତ, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ତାହା) ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଶ୍ଚୟ (ତାହାକୁ) ଅବକାଳ ରଖନ୍ତ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତିଶୟ କୃପଣ ଅଟେ ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନଅ ରୋତି^୧ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଉପାଳନାୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ପଢ଼ାଅ ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶରବାସୀଙ୍କ) ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫିରାଓଁନ ତାହାକୁ କହିଥିଲା, “ହେ ମୁସା ! ମୁଁ ବସ୍ତୁତଃ ତୁମଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରଚାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛି ।”

୧୦୩. ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣ ଯେ ଏ (ନିଦର୍ଶନ) ଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଲୋକ ପ୍ରଦାୟକ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ହେ ଫିରାଓଁନ ! ଆମେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ନିଜ ମନ ଅଭିଳାଷରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅସଫଳ ଓ ନିରାଶ ହେବ ।”

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِرَانَا لَنُبْعُثَنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ۝

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَنبَلُونَ خَدَائِعَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا أَنَسْتُمْ
۞ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّي
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُدْعَاةُ
مَسْحُورًا ۝

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَرَأْيِي لَأَظُنُّكَ يُفْرِعُونَ مَثُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ (କ) ଭାପି (ଖ) ହାତ ଧରି ଚାଲିଯିବା (ଗ) ମରୁଡ଼ି (ଘ) ଫାଲ୍‌ଗୁଣୀ (ଙ) ଝଡ଼ (ଚ) ଘଟାଘାଟ (ଛ) ଉତ୍ତୁଷି (ଜ) ବେଶ (ଝ) ଉତ୍ତୁ । ଏଗୁଡ଼ିକ କେତାଳ ଦର୍ଶିତ ନିଦର୍ଶନ । (୧:୧୩୪ ଉତ୍ତୁଷ୍ୟ)

୧୦୪. ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା; ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୧୦୫. ତା' (ବୁଡ଼ି ମରିବା) ପରେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ଏହି (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ) ଦେଶରେ (ନିର୍ଭୟରେ) ବାସ କର; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମାଗଣ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର” (ଶାହି ବିଷୟକ) ଅଂଗାକାର (ପାକିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଆଡ଼ୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସେଠାକୁ ନେଇ ଆସିବୁ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସମ୍ବଳିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଆମେ କୋରାନକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ଯେପରି ତୁମେ ଏହାକୁ ଆସ୍ତେ (ଓ ସହଜରେ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ବା ନକର, ଏହା (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା) ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏ ସଂସ୍କାରରେ) ଖାନ ସଦାନ କରାଯାଇ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରାଯିବା ବେଳେ ସେମାନେ (ଏହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ ସିଦ୍ଦାରେ ପଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ।

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِيزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ مَّبْشِرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْنٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لَلَّذِ قَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ‘ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଶ’ ଅର୍ଥ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମେ ‘ଆଦମ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ’ (ଶେଖ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସଂପ୍ରଦାୟ କହନ୍ତି । ଏହାପରେ ଯେହେତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଯେହି ଶବ୍ଦାନୁବାଦ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତେଣୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏହା ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯାହାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂସ୍କାରରେ ହୋଇପାରେ । ସେହିଦେହୁ ଆମେ ବନ୍ଧନା ମଧ୍ୟରେ ‘ମୁସଲମାନ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛୁ । ପ୍ରାକୃନ ଶାକ୍ତାବଳୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । (ଫାତହୁଲ୍ ବୟାନ୍ ଗ୍ରନ୍ଥବ୍ୟ) । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାମା ଶୁକଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ) ।

ବସ୍ତୁତଃ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଥର ପାଞ୍ଚ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଅଣାଯିବ । ବେଲଜେର ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁସାରେ ସାରା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଅଣାଯାଇ ପଥାକପୁର ଇସ୍ରାଈଲ ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ଅବଳାନ୍ତ ବିବିଧ୍ୟାତ୍ମକ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ଆରବ ଇସ୍ରାଈଲୀୟଙ୍କରେ ଏଠାରେ ‘ମୁଖ’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସିଦ୍ଦା କରିବାକୁ ଆରବ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ମୁଖ ଅବନତ କରିବା କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରିବା ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦରେ ବେଲଜେର ‘ନିମଗ୍ନ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୯. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଂଗାକାର ଅବଶ୍ୟକ ପାଳିତ ହେବ ।

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିତିମସ୍ତକ ହୋଇ (ସିକାଦରେ) ପୂର୍ବ ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କର ଚିନମୁତାକୁ (ଆନ୍ତର) ବଢ଼ି କରେ ।

وَيَخْزُونَ لِلذَّقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٠﴾

୧୧୧- ଭୂମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ' କୁହ, "ଭୂମେମାନେ (ତାହାକୁ) ଅକ୍ଷୟ ନାମରେ ଡାକ ବା ରହମାନ ନାମରେ. ଯେଉଁ ନାମରେ ଭୂମେମାନେ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ ସକଳ ଉଦ୍ଭିଦ (ଗୁଣ୍ଡିବାଚକ) ନାମ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଭିଦ;" ଏବଂ ଭୂମେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉକ୍ତ ସ୍ତରରେ କର ନାହିଁ କି (ଅତି) ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କର ନାହିଁ, ବରଂ ମଧ୍ୟମ" ପରା ଅବଲମ୍ବନ କର ।

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّسْنَ أَيَّ مِمَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

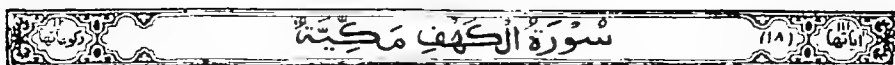
୧୧୨- ଭୁମେ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଳ୍ପ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଣୀଦାର ପ୍ରାଣ୍ତ ଯେ (କି ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରାଣ୍ତ) ସଜ୍ଜନ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ବରେ ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶାଦାର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏପରି ଦୂର୍ବଳ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି (ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, (ବେସ୍ତୁତ ଯେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ, ସେ ହିଁ ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥାଏ);” ଏବଂ ଉଭୟ ଗୃହେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُرِّيَّةٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكِبَرُهُ تَكْبِيرًا ﴿١٧﴾

୧. ଏଥିରୁ ଚଣ୍ଡାପତ୍ରଟି ଯେ ଯେଉଁ ଇନ୍ଦୁଦାମାଳେ ଯଦିକୁ ଲେଉଟାଇଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାଟଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଫେରିଆସିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ । ଯେମାନେ ଇହଦ୍ୱାନନ୍ଦର ଅଂଶିଦେଖେ । ଯେମାନେ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ‘ରହନ୍ତା’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଦେଶ ଦୟାବନ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବେ ‘ବିଦ୍ୟାବିହୀନ’ ଶବ୍ଦଟିର ଉଲ୍ଲେଖ ଅର୍ଥେ ନାହିଁ । ରହନ୍ତା ଶବ୍ଦଟିର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଦେହ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଏଥିରେ ଲୋପ କରିଦେଇଛନ୍ତି ସେ ବାହା ‘ବଦାହା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟଶଚିତ୍ତ ମତବାଦର ପରିପ୍ରସ୍ଥ ।

୩. ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଇଛି । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଲୋକଦେଖାଶିକ୍ଷା ହୋଇ ଯାଉପାରେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅତି ଧୀର ସ୍ତରରେ ପାଠକଲେ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଧ୍ୟାନ ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।



ଅଲ- କହଫ

କେହି ଦୁଇ ମସୁରାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାକୁ ବିଶମ୍ବରୁ ଗଣନା ୧୧୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୨ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ ତୁ ସକଳ ପ୍ରଣୀୟାର ପାତ୍ର ଯେ (ଏହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏଥିରେ କୌଣସି କୁଟିକତା ରଖି ନାହାନ୍ତି ।

୩. (ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ) ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଓ ଉଚିତ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନକାରୀ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଏହା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସର୍ବ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

୫. ଏବଂ (ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ) ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଆଗାମୀ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତର୍କ କରିବ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ଅମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ନିଜର ପୁତ୍ର (ଭୂପତି) ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୬. ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ତ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା) ; ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଏକ ବଡ଼ (ବିପତ୍ତିଜନକ) ବିଷୟ ଅଟେ ; (ବରଂ) ସେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି ;

୭. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ମହାନ ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ (କ'ଣ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଝୁଣିରେ ଖୁବ୍ ଚିଡ଼ିତ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟାନ ମୁଖକୁ ଚାଣି ନେବ !

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

مَا كُنْثَيْنَ فِيهِ أَبَدًا ④

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦

୮. ଯାହା କିଛି ଗୁପ୍ତରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଘୃଷ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତବାସୀଙ୍କୁ) ପରାମ୍ଭା କରିବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାମ କିଏ କରୁଛି ।

୯. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୁପ୍ତରେ) ଅଛି ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ (ଦିନେ) ଧ୍ବଂସ କରି ଟାଣିବା ଗୁମ୍ଫାରେ ପରିଣତ କରିଦେବୁ ।

୧୦. ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ଓ ଲିପିବାସୀମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବିସ୍ମୟକର ନିଦର୍ଶନ ଥିଲେ (ଯାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନର୍ବାର କେତେବେଳେ ମିଳିବ ନାହିଁ) ।

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଯୁବକମାନେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ (ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମ ସମାପରୁ କୃପା ପ୍ରଦାନ କର, ଓ ଏ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର।”

୧୨. ତେଣୁ ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୋଧ୍ୟ ଜଗତ ବିଷୟରେ) ଶୁଣିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲୁ ।

୧୩. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥିତ କଲୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଜାଣି ପାରିବୁ ଯେ ସେମାନେ ଯେତେ କାଳ (ସେଠାରେ) ରହିଥିଲେ ତାହାକୁ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ) ଦୁଇ ଗୋଟା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଗୋଟା ଅଧିକ ମନେ ରଖୁପାରିଛି ।

ଭୂ: ୨

୧୪. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଠିକ୍ ରୂପେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ସେମାନେ କେତେକଟା ଯୁବକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି (ସ୍ମୃତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥରେ (ଅଧିକ) ଅଗ୍ରସର କରାଇଥିଲୁ ।

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିଜ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ) ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ, ତା’ପରେ ସେମାନେ (ପରାସ୍ତରୁ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ
إِنَّمُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ①

وإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرَّةً ②

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِّنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ③

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِّنْ لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ④

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑤

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لَنَا
الْحَقَّ لَيْسُوا أَمْدًا ⑥

وَحَنَ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑦

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ କଦାପି ଡାକିବୁ ନାହିଁ ; ଏପରି କଲେ ଆମେମାନେ ଏକ ସତ୍ୟ ବହିର୍ଭୂତ କଥା କହିବୁ ।”

السُّلُوبِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَذْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝

୧୬. ଏହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସ୍ୱଳ୍ପତା ଉପାସ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି (ନିଜ ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ (ଉପାସ୍ୟ)କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ (ସେବ୍ୟତା) ସପକ୍ଷରେ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ସମାଣ ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ତେବେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଆଉ) କିଏ ହୋଇପାରେ ?

هَؤُلَاءِ قَوْمٌ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لُؤْلُؤًا
يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିଅଛ, ତେବେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ଏହି ସ୍ୱାସ୍ଥ ପାର୍ବତ୍ୟ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ବସିଥାଅ ; ଯେଦି ସେପରି କରିବ ତେବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କର କୃପା (ହାର) ଉନ୍ନତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟରେ) ସହଜସାଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ ।

وَإِذِ اعْتَرَسْنَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّتْ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِمَّا فَعَلْتُمْ ۝

୧୮. ଏବଂ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ ଗୁମ୍ଫାର ‘ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଗତି କରେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଗତିକରେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଦ୍ରାଘ ଛାଳରେ (ରହୁ) ଥିଲେ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର (ସହାୟତା) ଗୁମ୍ଫା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ ; ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହ (ସେ)ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ପଥ-ସ୍ୱଦର୍ଶକ ରୂପେ କଦାପି କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَتَرَى الشَّيْءَ إِذَا أَطْلَعَتْ شَرُّرٌ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتِ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ‘କହଫ’ ବା ଗୁମ୍ଫା ଏପରି ସ୍ଥିତ ଥିଲା ଯେ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତା’ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗତି କରୁଥିଲା ।

ରୁ:୩

୧୯, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ମନେ କରୁଅଛ, ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଦ୍ରିତ ରହିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ତଥା ବାମ ଦିଗକୁ ଘୂରାଇଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର^୧ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ^୨ ଡୁର ଦେଶରେ (ସମ୍ପୃକ୍ତ) ପାଦ ଦୁଇକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରି (ବେଢ଼ିଥିବ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ତୁମେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ^୩ କରିଥା'ଉ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହୋଇଥା'ଉ ।

୨୦, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଉତ୍ତୁର କରିଥିବୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପଚାରିଲା, "ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ କେତେ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ?" ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା (ଗୋଟିଏ) ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଅଛୁ," ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନେ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଯେତେ ସମୟ (ଏଠାରେ) ରହିଅଛ ଗାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି," ପୁରବା^୪ ଏ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନାକୁ ବ୍ୟାପକ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଏହି ପୁରାତନ ମୁଦ୍ରା^୫ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ସହରକୁ ସ୍ଥେରଣ କର; ସେ ଯୋଇ ସେଠାରେ ଦେଖୁ ଯେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସହରରେ) କାହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ; ବା'ପରେ ଯୋହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସେ ସେଥିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ଆସୁ; ଏବଂ ସେ ସତର୍କତାର ସହିତ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହାରିକୁ (କୌଣସି ବିଷୟ) ଜାଣିବାକୁ (ଦୁଃସାଧ୍ୟ) ନ ଦେଉ ।

وَتَخَسَّبُهُمْ أَيَقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَنَقَبَهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَبَّهْم بِأَسْطٍ
وَرَأَعِيهِ بِالْوَصِيدِ ۖ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَئِنتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَلَبِثْتُمْ أَحَدَ نَفْسٍ
يَوْمٍ ۖ قَالُوا هَذِهِ إِلَى السَّيِّئَةِ ۖ فَلْيَتَنظَرُ أَتَيْنَاهَا أَرْثَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ପୃଥ୍ବୀର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପିଥିବେ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିବା ଜାତି ହେଉଛନ୍ତି ଭରବୋପାୟ ଖୁଷ୍ଟିୟାନମାନେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀ ସେହି ଖୁଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛି ।

୨. ପୋଷା କୁକୁରମାନେ ଘର ଭିତରା ପାଇଁ ବାହାରେ ଖୋଜୁଥିବା ବେଳେ ଆମ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟିକୁ କୁଇଁ ଉପରେ ଭସେଇ ଖୋଜୁଥାନ୍ତି । ଭରବୋପାୟମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କୁକୁର ପୋଷିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ସେ ବଂଶଧର ପୁରବା ଦିଅନ୍ତାହା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁମାନଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଚରାଜକର ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବଜ୍ଞତ ଓ ଦକ୍ଷିଣାପଥର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ବିନାକୁମ୍ଭାଦିରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବଜ୍ଞତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀ ନିକଟରେ ଧନ୍ୟପୁଷ୍ପର ଉର୍ବିଦାସ ପୁସ୍ପସ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ହାସଲ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ନିଜର ପୁରୁଣା ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଜିଣିବାକୁ ପଠାଉଲେ ।

୨୧. କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଭାର କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିକାରୀ କରି ଧୂ'ସ କରି ଦେବେ କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବଳାହୀନ-ପୂର୍ବକ) ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଥିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି (ନିୟତ) ସମୟ (ର ଆଗମନ) ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି (କେଣେ ଅନ୍ୟକୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ଉପରେ ଏକ ଭବନ ନିର୍ମାଣ କର,” ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ; (ପରିଶେଷରେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଭକ୍ତିରେ ବିଜୟ ହାସଲ କଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ଉପରେ (ଏକ) ଉପାସନା ଗୃହ * ନିର୍ମାଣ କରିବୁ ।”

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ (ଅତୁମାନ କରି) କହିବେ ଯେ ସେମାନେ (କେବଳ) ଚିନି (ଜଣ) ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଚରୁଥି (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ଓ (ପୁଣି କେତେ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ପାଞ୍ଚ (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଷଷ୍ଠ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ସାତ * (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ୮ ଅଷ୍ଟମ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَأَيْتُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُمْ كَلْبَهُمْ ۖ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۖ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ ۖ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَأَيْتُمْ
أَعْلَمُ

୧. ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପାସନା ଗୃହ ବା ଗର୍ଭାଘାଟି । ଏବେ ବି କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସମାଧିସ୍ଥାନ (Catacomb) ର ଗୁମ୍ଫାବେଶରେ ଗର୍ଭା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟା ସ୍ଥାନାବାସୀମାନେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସମାଧି ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରଚାଚନ ସ୍ଥାନାବୃତ୍ତିକର ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ସମ୍ଭବରେ ଏକ ବିବରଣୀ ଅଛି । ଗୋଟିଏ କୋଠରୀର ଶିକାରକ୍ଷେତ୍ର କଣ୍ଠପତ୍ତ ଯେ ସେଠାରେ ଚିନି ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେଠାରେ ସାତ ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ଏହି ରୂପେ ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟା ଜଣାପଡୁଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନାବାସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବତ୍ର କୁକୁର ଥିବାର ଚେଷ୍ଟାଯାଇଛି ।

ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରକୃତ) ଗଣନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ; ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ନୁହେଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କରନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ।

يَعْلَمُ مَا يَلْعَلُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا تُنَادِرُ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۚ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

ଭୁ : ୪

୨୪. ଏବଂ ତୁମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ (ଦାବି କରି) କଦାପି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କାଲି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବୁ ।

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝

୨୫. ହଁ ସେହିପରି ଭାବରେ କରିବି ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏହାକୁ) ଶୁଭିଯାଅ ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଓ କୁହ, “ଆମର (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ଆମଙ୍କୁ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମାର୍ଗରେ) ପରିଚାଳିତ କରିବେ ଯାହା ସତ୍ତ୍ୱପଥର ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

إِنَّا نَشَاءُ ٱللَّهُ وَٱذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهَيَّيَنَ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ۝

୨୬. ଏବଂ (କେତେକ କହନ୍ତି) ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ଚିନି ଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ (ତେଜସ୍ବିତ) ଅଧିକ ନଅ ବର୍ଷ ଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۝

୧. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅସହସେ କହଫ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମାସ୍ତା)ଙ୍କ ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଟାକାତିପୁଣ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବାହୁବଳରେ ଏହି ଗୁମାସ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜାତିଙ୍କ ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ଛଡ଼ା ତାହା କରିପାରିବେ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବା ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କରିବେବେ ବା ସେପରି କରିବେବେ ବୋଲି ବହୁ ବହୁ କଥା କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ ହେବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସେବେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷକର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ । କେତେକ ଟାକାକର ଏଠାରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କହଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେପରି ଭାବର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ତହିଁରୁ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ।

୩. ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରୋମରେ ବହୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଆଉ ଥରେ ଅନିଭବ୍ୟାଶ୍ଚରୀରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ କେବେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁମାସ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଭୁଟି ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧାନତାବଶତଃ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅତ୍ୟାଚାର ବୋଲି ଭାବିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକକି ଆତ୍ମମାନିବ ଓ କାହାରିକ ରୂପରେବାକୁ ଭାବିଲେ ଯାହା ଏଠାରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁସ୍ତ୍ର କରିଦିଆଇଛି ଯେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଘଟିଥିବାରୁ ଟାକାକରମାନେ ଏପ୍ରକାର ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଅନିଭବ୍ୟ ଜାଣି ଉପରେ ସେହି ଭୟାନକ ସମୟ ଛିପି ଚିପି ଚାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ସେମାନେ ଯେତେଦିନ (ସୁନା ମଧ୍ୟରେ) ରହିଥିଲେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଜାଣନ୍ତି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା; ସେ ଉତ୍ତମ ଭାବେ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି ଓ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଆଦେଶ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ଷରରେ କାହାକୁ ଅଂଶଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ غَيْبٌ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَبَصَرُ بِهِ وَاَسَمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

୨୮. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯାହା ତୁମ ସ୍ମୃତି ଓହି (ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ମରଣ) ହୁଏ, ତୁମେ ତାହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ; ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଓ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତୁମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ଛାଡ଼ ପାରୁ ନାହିଁ ।

وَاقْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତା ଭାରି କରିବା ସକାଶେ ସକାଳେ ଓ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗର ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରୁହ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାହାନ୍ନରେ ପୁଣି ଭାରି କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ନିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆମର ପୁରଣ କରିବାରୁ ଅମନୋରାଧନା କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେ ନିଜ କୁସ୍ତବ୍ଧତାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଓ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସାମାଜିକ କରିଅଛନ୍ତି, (ତୁମେ) ତାହାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

୩୦. ଏବଂ (ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରାଫତ୍ତୁ ହିଁ (ଆସ) ଅଛି; ସ୍ମରଣାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଓ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ସତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ; (କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଗ୍ନି ସମୁଦ୍ର କରି ରଖୁଅଛୁ ଯାହାର (ଲୋଭିହୀନ) ଶିଖା ସେମାନଙ୍କୁ ବେଢ଼ି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଜଳ ପାଇଁ ଗୁହାରି କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଏପରି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯେବ ଯାହା ତରଳ ତରା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବ ଏବଂ (ତାହା ସେମାନଙ୍କ) ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦଗ୍ଧ କରି ପକାଇବ; ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ପାଳାୟ; ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନି) ଅତି ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَقَفًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହରାମାନଙ୍କର ବହିଷ୍କାରକୁ ସ୍ମରଣ ଯାଅ ନାହିଁ ।

୩୧. (ଅବଶ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୃଷ୍ୟ (ତଥା ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୩୨. (ହଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବାସୋପଯୋଗୀ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତୀକ୍ଷାଦାନମାନ (ନିୟତ) ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବହୀତ ହେଉଥିବ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ ସଦୃଶ ଅଳଙ୍କାର ତିଆରି କରାଯିବ ଓ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ (କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖଚିତ) ଓଜନଦାର ରେଶମା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ; (ସେମାନେ) ସେଠାରେ ସଜ୍ଜିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ଚଳିଆ ଦେଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଅଟେ !

ଭୂ:୫

୩୩ - ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଭୁଲକଣ୍ଠଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଆମେ ଭୁଲଗୋଟି ଅନ୍ତର ଉଦ୍ୟାନ^୧ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଖଜୁରି ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହି (ଭୁଲ ଉଦ୍ୟାନ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ;

୩୪. ଉକ୍ତ ଭୁଲ ଉଦ୍ୟାନ (ପ୍ରକୃତ) ଫଳ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉଷା ହୋଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଝରଣା^୨ ପ୍ରବାହିତ କରିଥିଲୁ ;

୩୫. ଏବଂ ତହିଁରୁ ପ୍ରକୃତ (ପରିମାଣରେ) ଫଳ (ଉତ୍ପାଦିତ) ହେଉଥିଲା; ଏଥିସାରା ସେ ନିଜ ସାଥୀକୁ^୩ କଥା ସଂସଙ୍ଗରେ (ସଙ୍ଗର୍ଷ) କହିଲା, “ତୁମ ଭୁଲନାଶରେ ମୋର ଧନ ଅଧିକ ଓ ଅନୁଚର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ।”

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରାଫଗାନୀୟାତ୍ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପାୂର୍ବ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ପନ୍ନସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଭୁଲଟି ଗୋଟି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଉନ୍ନତିଲାଭ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ଆସିବ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

୩. ଏଠାରେ ‘ଝରଣା’ ଶବ୍ଦରୁ ଅନ୍ତର ମହତ୍ତ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନ ଅଭିପ୍ରାୟ । ଚାକିରି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର ମୁଦ୍ରା ଓ ଅନ୍ତର ସଂସାର ବାସ୍ତବ ଶ୍ରେୟ ନିୟତ ଶ ଏପାର୍ଥ ଅମର ରହିପାରିଲା ।

୪. ପରିଶେଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିହୀନଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَكَيِّنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٥٢﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٥٣﴾

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ تَاتَا أَكْلَهُمَا وَلَمْ نَطْلُمْ مِنْهُ شَيْئًا فَوَجَرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ لَهُ ثُورٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٥٥﴾

୩୬. ଏବଂ (ଏକଦା) ସେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଆପଣା ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ଓ ସେ ତାହାର ସାଥୀକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଏହା କେବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ;”

୩୭. “ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁ ନାହିଁ ଯେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାନତା) ସମୟ କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି କେବେ ମୋର ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ (ସେଠାର ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସକ୍ତ ପାଇବି।”

୩୮. ତାହାର ସାଥୀ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କ୍ରମେ କହିଲା, “କିଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛ ଯେ କି ତୁମକୁ (ଅପମେ) ମାଗିବୁ ଓ ଏହାପରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ଏକ ପୃଷ୍ଠା ମାନବ ରୂପେ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ?”

୩୯. “କିନ୍ତୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ) ଅଲ୍ଲାହି ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁନାହିଁ।”

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ରବେଶ କଲ ସେତେବେଳେ ତୁମେ କାହିଁକି ନ କହିଲ ଯେ (ତାହାହିଁ ହେବ) ଯାହା ଅଲ୍ଲାହି ଇଚ୍ଛା କରିବେ; କାରଣ ସକଳ ଶକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଇ ଥାଏ); ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଧନ ଓ ସମ୍ବଳ ସୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ମନେ କରୁଥାଅ;

୪୧. ତେବେ ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ ସମ୍ଭାଳ କରିବେ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ) ଉପରେ ଆକାଶରୁ ବଜ୍ରପାତ କରିବେ ଯାହାରା ତାହା ଏକ ଗଛ ଭାବେ ଶୂନ୍ୟ ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ ।

୪୨. ଅଥବା ତାହାର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ତୁମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମର ଶତ୍ରୁ) ତାହାକୁ ସନ୍ଧାନ କରିବାର (ମଧ୍ୟ) ଶକ୍ତି ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودُّتْ إِلَىٰ رَبِّي لَا أُجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ تُظْفِقُهُ تُمْسِكُهُ ثَمَّ تُنْفِقُهُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ لَكِنَّا هُمُ الْمُفْلِسُونَ ۝

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَدَّكَ ۝

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاءً غَورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ وَلَبَّا ۝

୧. ଏଠାରେ ଇସଲାମ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦୁର୍ଭବ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବେ କବିର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କହୁନା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସଂପ୍ରଦାୟର ଉଦ୍ୟାନକୁ ନିକଟରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଛି ତାହା ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାବାଣୀର ପ୍ରଦାନର ନିଷିଦ୍ଧତା ହୋଇଯିବ ।

୪୩. ଏବଂ ତାହାର ସବୁ ଫଳ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଛଗୁଡ଼ିକ) ଭାଡ଼ି ସହିତ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖୁ ସେ (ଉଦ୍ୟାନ ମାଲିକ) ତାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜ ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ମଜ୍ଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ହାୟ ! ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରି ନଥାନ୍ତି କି ?”

୪୪. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେ (ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜେ) କୌଣସି ପ୍ରତିଶୋଧ ମଧ୍ୟ ନେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୪୫. ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ହିଁ (ଫଳପ୍ରଦ) ହୋଇଥାଏ ଯେ କି ସ୍ଥଳର ଉପାସୀ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବାରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ (ସ୍ୱ)ପରିଶ୍ରମ (ସୃଷ୍ଟି କରିବାର) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

ରୁ: ୬

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ତାହା) ସେପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହା ଆମେ ଆକାଶରୁ ବର୍ଷଣ କରାଇ, ଏବଂ ତାପରେ ତହିଁରେ ଚୂର୍ମିକ ଉଦ୍ଭିଦ ମିଶିଯାଏ, ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତାହା ଶୁଖିଲା କୁଟା ପରି ହୋଇ ଚୂନା ହୋଇଯାଏ ଯାହାକୁ ବାୟୁ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

୪୭. ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାବନର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତିଷ୍ଠି ରହୁଥିବା ସର୍ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ (ଯୋଗ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଏ ତାହା) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାରସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ତଥା (ଭବିଷ୍ୟତ) ଆଶା ଦୃଷ୍ଟିରୁ (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୪୮. ଏବଂ ସେଉଁଦିନ ଆମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସ୍ୱସ୍ଥାନରୁ ଅପସାରିତ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ (ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରୁ ଥିବାର ଦେଖିବ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ (ଜୀବନ୍ତ) ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ; (ସେହିଦିନ ଏହାର ଉତ୍ତମ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ) ।

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۝

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ۝

وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلَ الْجَبُونَ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَوِّرُ الْأَجْبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَرَّتْهُمْ فَلَمْ تَغَارْ وَرَيْنَهُمْ أَحَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବୀର ଦୁରାଚାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । (୧: ୧୨୯ ଟାକା ଦ୍ରବ୍ୟ) ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି କରି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଦେଖ, ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ ସମାପକୁ ଆସିଅଛ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଆଶା ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲ), ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାବି ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ଆମର ଅଜ୍ଞାନର (ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା) ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ (ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁସ୍ତକରେ) ଯାହା (ଲେଖା) ଥିବ ସେଥି ସକାଶେ ତୁମେ ଏହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁବ ; ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିବେ, "ହାୟ, ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ! (ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ଦୟାୟମାନ) ; ଏହା କିପରି ପୁସ୍ତକ ଯେ- ଏହା କୌଣସି କ୍ଷୁଦ୍ର କର୍ମ ବା ବୃହତ୍ କର୍ମକୁ ଭିତ୍ତିକ ନକରି ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ;" ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଥିବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବାର ପାଇବେ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାରି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୭

୫୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "(ତୁମେମାନେ) ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଧା କର ;" ସେତେବେଳେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ) ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧା କଲେ ; ସେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ସ୍ବପ୍ନ ଅନୁସାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଅବ୍ୟା କରିଥିଲା ; (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଯଦିବ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ? ସେ (ଲବଲିସ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପ୍ରତିପାଳ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ٥٠

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَيْلَنَا مَا هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ٥١

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُبْسِ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ٥٢

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସୁବେଳେ । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ, ସେତେବେଳେ ସବୁ ଜାତି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଢୁଳି କରି ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବେ ।

୫୨. ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି (ସମୟରେ) ବା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାଇ ନ ଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥାନ୍ତୁ ।

୫୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ ମୋହାନ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମର (ସେହି) ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ତାଜ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ସେମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ବୋଲି) ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ” ; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ କପୋଳକନ୍ଦିତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଦେବୁ ।

୫୪. ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନେ ଏହି ଅଗ୍ନିକୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ ଯେ ସେମାନେ ଚଳୁଥାନ୍ତେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଠାରୁ ପଛ ଘୁଞ୍ଚା ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ରୁ:୮

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ) ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ରିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, (ଅଥଚ) ମାନବ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ।

୫୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ ସତ୍ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିଣ କରିବାରେ କେବଳ ଏହି କଥା ବାଧା ଦେଇଥିଲା ଯେ (ସେମାନେ କହିଥିଲେ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ଭଳି ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଛାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାର ଦାତା ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏଥିସକାଶ କଲହ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦୂରା ସତ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ତଥା ସତର୍କକରଣକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مُتَّخِذَ الْبَاطِلِينَ عَصْدًا ﴿٥٢﴾

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٣﴾

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

وَمَا نُرْسِلُ الرُّسُلِينَ إِلَّا بِبَشِيرٍ وَلَا نُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا وَمَا نُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ହୋଇପାରେ) ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ହସ୍ତ ଦ୍ଵୟ ଯାହା କିଛି ଅପକର୍ମ ଉପାର୍ଜନ କରି ସ୍ତୋତ୍ର କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଏ ? ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣକୁ ବଧୂର କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକିବ ତେବେ (ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏତେ ଈର୍ଷାନ୍ବିତ ହେବେ ଯେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ପଥକୁ କଦାପି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ (କୁ)କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ଵଶୀଳ ଶାସ୍ତି ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତେ ; (କିନ୍ତୁ ସେ ସେପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ), ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯହିଁରୁ ତାହି ପାରବା ପାଇଁ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କଦାପି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୬୦. ଏବଂ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ) ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ଧ୍ଵଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ଵଂସ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ (ଯଦ୍ଵାରା କି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଅନୁତାପ କରି ପାରି ଥାଆନ୍ତେ) ।

ରୁ:୯

୬୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଯୁବକ (ସହରର) ଝୁଲୁ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ଦୁଇ ସାଗରର ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ” ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯେଉଁ ମାର୍ଗର ଆମେ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ) ତହିଁରୁ ବିରତ ହେବୁ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଆମକୁ ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।”

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ إِلَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ
تَذَرُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَلْفًا ۖ

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۝

وَبَلَاكَ الْفَرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَنَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُم مَّوَجِلًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

୧. (୧୭:୪୭ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) :

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରାସ୍ଥଳ, କାରଣ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପଥର ପଥକ ଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ସ୍ଥର ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସ୍ତର ସମାପ୍ତ ହେଲା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତୁର ସ୍ତରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ହଜରତ ଇସା (ଯୀସୁ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧସ୍ତରରେ ନାହିଁ ।

୬୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି (ତୁଳ ସାଗରର) * ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ (ସହିତ ଆଣିଥିବା) ମାଛକୁ † ଭୁଲିଗଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେ (ମାଛ) ଦୁଇ ଗତିରେ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲା ।

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُرَّتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝٦٧

୬୮. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ‡ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁଦା ନିଜ) ଯୁବକ (ସହଚର)କୁ କହିଲେ, “ଆମକୁ ଆମର ସ୍ଥାଗ ଲୋଭନ ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَّاءٌ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝٦٨

୬୯. ସେ କହିଲା, “କୁହନ୍ତୁ (ଏବେ କ'ଣ ହେବ) ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ବିଶ୍ୱାସ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସେହି ପଥର ଚଟାଣ † ଉପରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମାଛ ବିଶୟ ଭୁଲିଗଲି, ଏବଂ ଏହା ସ୍ମରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମୋତେ ଭୁଲାଇ ନାହିଁ, ଓ ସେ (ମାଛ) ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାରେ ପଳାଇଗଲା ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝٦٩

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ଛାନ), ଯାହା ଆମେ ଖୋଜୁଥିଲେ,” ତା'ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ ‡ କରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا تَصَصًّا ۝٧٠

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ ନବି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଯୁଗ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୁଗ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲା ତେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜ ଉପାସନାଘାଠର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉପାସନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହରାଇ ବସିଲେ ତେବେ ଦେବଦୂତମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଅନ୍ତିମ ଅଜ୍ଞାକୃତ ଯୁଗପୁରୁଷଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟ ଉପନୀତ ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨. ଆରବୀ ‘ହୁର୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମାଛ । ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଉପାସନା-ଘାଠ ବୁଝାଯାଏ । କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମାଛ ଦେଖିଲେ ତାହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ଘାଠକୁ ବୁଝାଏ ।

୩. ଏହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ‘ମେରାଜ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ପୁଣ୍ୟ ଚତୁରାତ୍ମକ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଘଟଣା । ଏଥିରେ ସେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଅଧସ୍ତନ ନବି ଯାଶୁକୁ ତଥା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ।

୪. ଯେତେବେଳେ ଉନ୍ନତ କର୍ମିଦାର ବିଭିନ୍ନ ସାଧନ ହସ୍ତଗତ ହେବାପରେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋଭବିଭାସରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାଘାଠର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ବସିଲେ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଛାଡ଼ିଗଲେ ଯାହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ତତ୍ତ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ସରଳ ରହିବ ।

୬୬. ତା'ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରେ) ଆମର (ମନୋନୀତ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଭକ୍ତକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ନିଜ ସମାପରୁ କରୁଣା (ସ୍ୱଭାବ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମେ ନିଜଠାରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଜ୍ଞାନ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ①

୬୭. ମୁସା ତାକୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିପାରୁ ଯେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ କିଛି ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?”

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ②

୬୮. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ମୀୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ③

୬୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର (କୌଣସି) ଧାରଣା ନାହିଁ, ତୁମେ ସେ ବିଷୟରେ କିପରି ଧର୍ମୀୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ④

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲା ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମକୁ ଧର୍ମୀୟତା ପାଇବ, ଓ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ سَتَدِينُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ
أَمْرًا ⑤

୭୧. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂଗ୍ରାହରେ କିଛି ନ କଲୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମକୁ ସେ ସଂଗ୍ରାହରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنِ ابْتَغَيْتَنِی فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହକରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ହକରତ ମୁସା ମେରାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ବାହା କରିଥିଲେ ।

ରୁ:୧୦

୭୨. ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ଚଢ଼ିରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣ ଏହାର ଆରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଜଳମୟ କରାଇବା ସକଳଣ ଏଥିରେ ଛିଡ଼ା କରିଛନ୍ତି ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَجْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۝

୭୩. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ (ତୁମକୁ) କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

୭୪. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଏଥର ଆପଣ ଆମର ଦୋଷ ଧରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ (ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ) ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆପଣ ଆମର (ଏହି) ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ ଆମ ପ୍ରତି କଠୋର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا يَشِئُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۝

୭୫. ଏହାପରେ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ପରିଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଳକଙ୍କୁ^୧ ଭେଟିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଆପଣ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପ ଓ ନିରାହ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯେ କି ଜାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହିଁ (ଅପଥାରେ) ହତ୍ୟା କଲେ ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا ثَكْرًا ۝

୧. ସ୍ୱପ୍ନଦୃଶ ଅନୁସାରେ ‘ସୁବକ’ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସୁବରା’ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ଶିକ୍ଷୟକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତି ସୂଚି କରେ । ମହମ୍ମଦୀୟ ଓ କୁଆଖିର ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛି ବିଶୟର ଅନୁଗତ । ଉଦ୍‌ବାଳା ଧର୍ମରେ ଲଗେଇ ଓ ବନ୍ଦୀ କାରବାରକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଏଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକୁ କୁଠାରାଯାତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଆଦିକାଳି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭାଗ-୧୭

୭୬. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମକୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

୭୭. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଏହାପରେ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ତେବେ ଆପଣ ଆମକୁ (ଆଉ) ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବେ ନାହିଁ; (ଏବଂ) ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଶେଷ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିବେ ।”

قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصْغِرْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରୁ) ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଏକ ସହରର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସେମାନେ ‘ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅତିଥି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ବାକାର କରିଦେଲେ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ; ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ମରାମତି କରିଦେଲେ; (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପାଇଁ କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।”

فَانْطَلَقَا ۖ ثُمَّ إِذَا أَهْلُ قَرْيَةٍ اسْطَافَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَدْتُ عَلَيْهِ جُرًّا ۝

୭୯. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ (ସମୟ) ଅଟେ; ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମଙ୍କୁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଲୁ ।”

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا وَجَدَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

୭. ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ସହରର ଲୋକ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ମନାକରି ଦେବେ । ଇତିହାସ ଏ ବିଷୟର ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ।

୮୦. “(ସେହି) ନୌକାଟି * ସାଗରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ମୁଖରେ (ସାଗରର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ) ଜଣେ ଅନ୍ୟାୟୀ* ରାଜା ଥିଲା ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୌକାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଛତାଇ ନେଉଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ (ଛାଡ଼ି କରି) ଦୋଷଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁ।”

وَمَا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَارْتَدَّتْ أَنْ رَأَتْهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ فَلْيَأْخُذْ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

୮୧. “ଏବଂ ସେହି ବାଳକ (ବିଷୟକ ହତ୍ୟା ଘଟଣା)ର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ତାହାର ପିତାମାତା* ଭଉଁସ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ; ଏଣୁ ତା’ର ସ୍ୱଭାବ ଦେଖି ଆମେ ଆଶଙ୍କା କଲୁ ଯେ, ସେ (ବଡ଼ ହୋଇ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ଅବହେଳା ଦୋଷ ଲାଦି ନ ଦେଉ।”

وَمَا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُُ مُؤْمِنًا وَحَنِينًا أَنْ
يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨١﴾

୮୨. “ସ୍ୱତରା* ଆମେ ଇଚ୍ଛା କଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ପୁତ୍ର ବଦଳରେ ଏପରି ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ ଯେ କି ପରିଚିତା ଓ କରୁଣା (ତଥା ନ୍ୟାୟ) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା’ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହେବ।”

فَارَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଅର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନେ । ସେମାନେ କୋମଳ ହୃଦୟର ଥିଲେ । ନୌକାଟିରେ ରହୁ କରି ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆସିବା ଧନ କରିଦୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଳାତ ଆଦି ମଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ । ସେମାନେ ଆଉଟ ଅକ୍ରମଣ ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ଦରିଦ୍ର ଦେଶ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ଅଲୁଖ ଏହି ଦେଶକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ଆରବ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ବାଚକ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ବାଳକ ଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ ତାହା ଅସ୍ଥିତ, ଶକ୍ତି ଓ ପାଶବିକ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ସୂଚାଏ । ଏହି ତ୍ରିବିଧ ଗୁଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ ‘ବାଳକ’, ‘ପିତାମାତା’, ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଆଦି ଶବ୍ଦର ଆଲଙ୍କାରିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ‘ପିତାମାତା’ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । କାରଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରୁ ବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ନୈତିକ ଗୁଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । ତାହାକୁ ଏଠାରେ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇସଲାମ ମତରେ ସ୍ୱଭାବତଃ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ପ୍ରତି ସଦା ଆନତ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାପ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ସେହି କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ‘ବାଳକ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପୁନଶ୍ଚ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଶକ୍ତି ଓ ପାଶବିକ ବଳ ସାହସିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ, ଯେହେତୁ ଏହା ଲୌକିକ ରୂପେ ବଳ* ଅପ୍ରକାଶ ବିଷୟ ତେଣୁ ସେହି ସବୁ ଗୁଣଯୁକ୍ତ ପିତାମାତା ମଧ୍ୟ ବଦଳୁଥିବା ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଶ୍ୱ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଶକ୍ତି ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏ ସବୁର ପିତାମାତା ବୋଲି କହିବା ଅର୍ଥ ନିଷଦେହରେ ଆତ୍ମା ଓ ମଣିଷର ଗଭୀରଭାବର ଉନ୍ନତି ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରଭୁର ଉପାଦାନ ଖଣ୍ଡା ଯାଇଛି । ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତଥା ବିପତ୍ତି ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏଥିସକାଶେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅନୁକୃଷ୍ଟର ସାଧିଧ୍ୟ ଭାଗ କରିପାରିବ । ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିବାପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରେ ଓ ତାହାର ସର୍ବନାଶ କରେ । ସ୍ୱତରା* ଅଲୁଖ ଆଲୋଚ୍ୟ ଚିନି ରୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଚୋଟି ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ କରାଗଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ଏଥିଭିତ୍ତରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ତା’ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମିତ ହେବ; ତାହା ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, (ଚୋଟିକୁ ଅନ୍ତଃମ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

୮୩. “ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ‘ସେହି ସହରର ଦୁଇଗୋଟି ଅନ୍ୟତା ବାଳକଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ତଳେ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଧନ ସମ୍ପଦ (ସୋତା ହୋଇ) ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଜଣେ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲା; ଏଥିପାଇଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସାବାଳକ ହୋଇ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ (ନିଜେ) ବାହାର କରନ୍ତୁ, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶେଷ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ’ କରିନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଏ ବିଷୟର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ।”

ରୁ : ୧୧

୮୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୁଲକରନୈନଙ୍କ^୧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ।”

୮୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର (ହାସଲ ପାଇଁ) ପତ୍ନୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ।

୮୬. ତା’ପରେ ସେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ।

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ شَخْطُهُ كَنُزٍّ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَاحِبًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنُزَّهُمَا
رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
لَعَلَّ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرَيْشِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
فَنَّهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

୧. ଏଠାରେ ‘ପ୍ରାଚୀନ’ ଶବ୍ଦ ଇନ୍ଦୁରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମହାପୁରୁଷ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି। ସେହିପରି ‘ବାବ ପିତା’ର ଅର୍ଥ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ। ‘କନୁଜ’ର ଅର୍ଥ ସେହି ଶିଳମୁଦ୍ରକ ଧନ ଯାହାକୁ ଗଭୀର ଇନ୍ଦୁରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁରଣିତ ରଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେବାରୁ ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା, ଫଳରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଧନ ଅର୍ଥରୁ ବାଲବେଲ୍ଲର ବାହାକୁ ପୁରଣିତ କରିଥିଲେ। ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଇନ୍ଦୁରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଚେତା ପଶିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଭାରବାନ୍ତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକ୍ରମ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କରିଅଛି।

୩. ଭୁଲକରନୈନ ଖୋରସର ସମ୍ରାଟ ଥିଲେ। ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ଥିଲା। ନିମ୍ନୋକ୍ତ କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲକରନୈନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିୟାଲ ନବି ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପୁରୁ ଦେଖି ଥିଲେ ଯେ ତୁଇ ଶିଫା ଥିବା ରୋଗିଏ ମୋର। ତାହା ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇଛି। ତା’ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବଦୂତ କହିଲେ ଯେ ସେ ହେଉଛି ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ। (Daniel. Ch. ୫:20-21 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)। ବହୁତ ଭୁଲକରନୈନ ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାମୂଳ ନାମ। ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ସମ୍ବରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମେଡିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ରାଟ ସାହସର।

୮୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଆବିଳ^୧ କଳରାଣି ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାହା ନିକଟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ^୨ (ବସବାସ କରୁଥିବାର) ଦେଖିଲେ; ଆମେ କହିଲୁ, “ହେ ଲୁଲୁକରନେନ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାର ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିପାର ।”

୮୮. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଆମେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତା’ପରେ ତାହାକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।”

୮୯. ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ସଚକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାପାଇଁ (ଅନ୍ଧାଧିକ ନିକଟରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ତା’ପାଇଁ ନିଜ ଆଦେଶରେ ସହକର୍ମୀୟ କଥା କହିବୁ ।

୯୦. ତା ପରେ ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

୯୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ^୩ ଉପରେ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଡୁଆଳ^୪ ରଖି ନ ଥିଲୁ ।

୯୨. (ଯେତେବେଳେ) ଠିକ୍ ଏହିପରି; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭଲ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛୁ ।

كَتَمْنَا إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُخَذِّلُ فِيهِمْ ۖ حَسْبُنَا ۖ

قَالَ إِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَلَاثًا ۖ

وَإِنَّمَا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ ۖ الْحَسَنَىٰ ۖ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۖ

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۖ

كَتَمْنَا إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ۖ

كَذٰلِكَ ۖ وَكَدَّ اَحْطٰنًا بِآلِ دٰوٰدَ ۖ خُبٰرًا ۖ

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୃଷ୍ଣସାଗର ଅଞ୍ଚଳ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଲୁଲୁକରନେନ ଯାଇଥିଲେ । କୃଷ୍ଣସାଗରର ଡଳ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିବାରୁ ତାହା ଗୋଳିଆ ଦେଖାଯାଏ ।

୨. ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରେ, ଅନ୍ୟ କାନ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଖୋରସ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଖୋରସର ସମସ୍ତ ଲୁଲୁକରନେନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତି-ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଶାସନାଧୀନ କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷ୍ଣସାଗରର ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆପରାଜିତ୍ସାଳ ଓ ବେଲୁଚିସ୍ଥାନ ଉପରେ ଲୁଲୁକରନେନ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷ୍ଣସାଗର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ।

୯୩. ଦୁର୍ଗ ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا

୯୪. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଠାର ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅତି ଅଳ୍ପ ବୁଝି ପାରୁଥିଲେ ।

كَهَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

୯୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଭୁଲକରନୈନ ! ବାସ୍ତବରେ ଯାହୁକ ଓ ମାହୁକ ଭୃତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଖିଲା ପୁଷ୍ପ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁରାଂ କ’ଣ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ମାହାଯୁକ ଏହି ସର୍ଗରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବୁ ଯେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ ?”

قَالُوا يٰذَا الْقَرَيْنَيْنِ إِن يَأْجُجَ وَمَأْجُجَ مُفِيدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

୯୬. ସେ କହିଲେ, “ଏ (ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମଳ ଅପେକ୍ଷା) ଉଚ୍ଚତ୍ତ୍ୱରେ ; ତୁରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ସାଧାରଣତାରେ ସହାୟତା କର, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିଦେବୁ ।”

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

୯୭. ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଲୋହପିଣ୍ଡ^୧ ଦିଅ ; ପରିଶେଷରେ (ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା) ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ (ପର୍ବତର) ଶିଖର ଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (ସ୍ଥଳ) ସ୍ଥାନକୁ (ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ କରି) ସମାନ^୨ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉଭୟ କର ;”

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ كُلُّ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا كُلُّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ

୧. ଯେହେତୁ ଧାତୁରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଯିବାକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ତେଣୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧାତୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ହେବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ନିର୍ମାଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ କରିବେ ।

୨. ଭୁଲକରନୈନ ଯେଉଁ ଠାରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ ତା’ର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କାଣ୍ଡିୟାନ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କଳେସ୍ୱ ପର୍ବତମାଳା ଅବସ୍ଥିତ । ଏ ଦୁଇଟି ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । କେବଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ଧ ଅପୁରଣିତ ଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପର୍ବତମାଳା ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ପୁଷ୍ପ କରାଯିବାର ଉପାୟ କ’ଣ ? ଏଠାରେ ସମାନତା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀରକୁ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରାଇବା ପଦରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସାଗର ଓ ପର୍ବତମାଳାକୁ ଲାଗି ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ପୁଷ୍ପକୁ ଉଭୟ ସମାନ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନିସମ୍ପାଦନ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ (ସେ) କହିଲେ, “(ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ଚରଣ ତମା (ଆଣି) ଦିଅ (ଯାହାକୁ) ମୁଁ ତା’ଉପରେ ଢାଳି ଦେବି ।”

عَلَيْهِ قَطْرًا ⑩

୧୮. ପୁରା* ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହୋଇଗଲା ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଯାହୁଦ ଓ ମାଲୁକ) ଏହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ କି ସେଥିରେ କୌଣସି ଛିଦ୍ର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ⑪

୧୯. (ଏହାପରେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା (କେବଳ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଯୋଗୁଁ (ସମ୍ଭବପର) ହୋଇଛି ; ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପକ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର (ପାଳିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗି) ଧୂଳିସାତ୍ କରିଦେବେ ; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର (ବହୁତଃ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ।”

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ⑫

୧୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନର ପାଳିତ ହେବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେହିଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବୁ । ଏବଂ ଦିନର ଲିପ୍ତ (ଧୂଳି) ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡି ଦେବୁ ଏବଂ ବିଗୁଲ ବଜାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

وَتَرْكُنَا بِعَضُدِهِمْ يَوْمَئِذٍ يَنْفُجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ⑬

୧୦୧. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କର ଠିକ୍ ସମ୍ମୁଖକୁ ଘେନି ଆସିବୁ —

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ⑭

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ମୁରରେ ଯାହୁଦ ଓ ମାଲୁକ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ବାଇବେଲରେ ଗୁଣିଆକୁ ଯାହୁଦ ଓ ଓଟ୍ତୋମଙ୍କ ମାଲୁକ ଗୁପ୍ତେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି (Ezekiel : Ch. 39 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁରୋପ ତଥା ଶ୍ରୀଶିଖ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଆମେରିକାବାସୀ ସହିତ ଗୁଣିଆର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ବଦା ଘାଟି ରହିଛି ।

୧୦୭. ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷେ ଆମର ଅନୁସ୍ଥାପନ (କୋରାନ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ) ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶ୍ରବଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନଥିଲା ।

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِنَا وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ۖ

ରୁ: ୧୭

୧୦୩. (ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ) କ'ଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଛାଡି ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ? ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନରକକୁ ପ୍ରତିପଦ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءُ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ
نُزُلًا ۖ

୧୦୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାରେ କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବୁ ?”

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۖ

୧୦୫. “ସେମାନେ ଏପରି ଭୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଉଦ୍ୟମ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ହିଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۖ

୧୦୬. ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଦନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାବଳୀକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ) କର୍ମ (ଏହି ସଂସାରରେ) ବୃଥା ହୋଇଯାଇଛି ; ଅତଏବ କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବୁ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْنًا ۖ

୧୦୭. ନରକ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ହେବ, କରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ (ପରୁ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଓ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିଥିଲେ ।

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ (ଓ ସମ୍ପ୍ରତିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବ 'ପୀରଦୋଶ' (ନାମକ) ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ବାସ କରିବେ ଓ ସେଠାରୁ ଅପସାରିତ ହେବା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀସମୁହ (ଲେଖାଯିବା) ପାଇଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର (ର କଳରାଶି) ଶେଷ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯଦିତ ଆମେ ତାହାକୁ ବୁଝି କରିବା ସକାଶେ ସେତିକି (ପରିମାଣ କଳ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ପୁନରାୟ) ନିଷେପ କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَانَتْ رِزْقِي لَنفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتِي رَبِّي وَلَوْ جِثًّا
يُسْبِلُهُ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

୧୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମାନବ ମାତ୍ର, (କେବଳ ଏତିକି ପ୍ରତିଭେଦ ଯେ ଆମ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରିତ ହେଉଅଛି ଯେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅନ୍ତର୍ନିହିତ) ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ରଖୁଥାଏ ତାହା ପକ୍ଷରେ ସର୍ (ଓ ସମ୍ପ୍ରତିତ) କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନାରେ (ଅନ୍ୟ) କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) ନ କରୁ ।

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يُرْجُوا إِقْدَارَ رَبِّهِ فَلْيُحْسِلْ عَمَلَهُ
فِي صَالِحٍ وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾



ମରିୟମ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସଂସ୍କୃତିତ ନାମେ ୧୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୭ଟି ସ୍ତବ୍ଧ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁ ଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. କାଫ-ହା-ୟା-ଆଇନ-ସ୍ବାଦ ② ।

كَهْيَعَصَّ ②

୩. (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ସେହି) କୃପା-
ରୂପକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ (ରହିଅଛି) ଯାହା ସେ ନିଜ ଭକ୍ତ କଳ୍ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି
(ଏପରି ସମୟରେ) କରିଥିଲେ,

ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكَرِيَّا ③

୪. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ
ଡାକିଥିଲେ,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

୫. (ଓ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମର
ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ) ଆମର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ବ ହରାଇ ହୋଇଯାଇଛି,
ଏବଂ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଆମ ମସ୍ତକରେ କେଶରାଶି ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆମେ କେବେହେଲେ ବ୍ୟର୍ଥ (ବା) ନିରାଶ
ହୋଇନାହୁଁ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

୬. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆମ (ମୃତ୍ୟୁ) ପରେ ନିଜ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ବ୍ୟବହାର) ସମ୍ପର୍କରେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ;
ଏବଂ ଆମର ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ
ସମାପତ୍ତି କରେ (ସୂଚକରୂପକ) ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

୧. ଏହି ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଅକ୍ଷରର ସମଷ୍ଟି ସେତୁତ୍ତ୍ୱିକ ହେଉଛି— ‘କାଫ୍, ହା, ଯା, ଅଇନ୍, ସ୍ବାଦ’ । ‘କାଫ୍’କୁ କାଫି (ଦେଖେ), ‘ହା’କୁ ହାତ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ), ‘ଯା’କୁ ଏକ ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ଶବ୍ଦ ‘ହେ’, ‘ଅଇନ୍’କୁ ଅଭିମ (ସେହି), ‘ସ୍ବାଦ’କୁ ସାବିକ (ସତ୍ୟବାଦୀ) ଶବ୍ଦମାନ ନିଷ୍କର୍ଷ ହୋଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଅକ୍ଷରସୂଚକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ ଏହିପରି— ଅନୁବା କାଫିନ୍, ଅନୁବା ହାତନ୍, ଯା ଅଭିମୋ ଯା ଅଭିମୋ, ଯା ସାବିକୋ (ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ସର୍ବେ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମେ ତ୍ୱି ସତେଷ ଓ ତୁମେ ତ୍ୱି ସତ୍ୟବାଦୀ) । ଏହି ଅକ୍ଷର ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତୁତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମତବାଦକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପିରସା ଝିଅ ଗରଣି ହଜରତ ଗଣେ ହାନିବ ଠାକୁର ଉକ୍ତ ହୋଇ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଦତ୍ତ ବୟାନ୍ରେ ଶିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ।

୭. “ଯେ କି ଆମର ଦାୟାଦ ହେବେ ଏବଂ ଯାହୁବଙ୍କ ବଂଶର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ ; (ଏବଂ ଆମକୁ ବଂଶାନ୍ତକ୍ରମେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଅଛି ତାହାର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ) ; ଏବଂ ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ନିଜର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ କର ।”

يَرْثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ①

୮. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଲେ) “ହେ ଜବ୍ରିୟା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସମ୍ପଦରେ ସୁସମାଗ୍ରତ ଦେଉଅଛୁ ; (ସେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ) ତାହାର ନାମ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଯହିଁ ଯାହିଁ ହେବ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କାହାରିକୁ ଏହି ନାମରେ ନାମିତ କରିନାହୁଁ ।”

نَزَكْرِيًّا إِنَّا بُشِّرُكَ بِعِلْمِ إِسْمِهِ ۖ إِنَّمَا نَجْعَلُ
لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا ①

୯. (ଜବ୍ରିୟା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ଘରେ କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ତରଫ ସାମାନ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ ?”

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ①

୧୦. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “(ତୁମେ ଯେପରି କହୁଅଛ) ତାହା ସେହିପରି ଅଟେ ; (କିନ୍ତୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମର କିଛି (ଅସ୍ତିତ୍ବ) ନଥିଲା ।”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ ۖ وَقَدْ
خَلَقْتَكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ①

୧୧. (ଜବ୍ରିୟା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;” (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ରମାଗତ ତିନି ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ①

୧୨. ଏହାପରେ ସେ (ଜବ୍ରିୟା) ଉପାସନା ପ୍ରକାଶକୁ ବାହାରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ସଙ୍କଟ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲେ ଯେ ଦିବାରାତ୍ରି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ ।

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْحُبَابِ فَقَاوَىٰ إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ①

୧୩. (ଏହାପରେ ଯହିଁଯା ଜନ୍ମ ଲାଭ କଲେ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ), "ହେ ଯହିଁୟା ! ତୁମେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବୃତ୍ତତା ସହକାରେ ଧାରଣ କର" ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥରସ୍ଥାନେ ଆମେ ତାହାକୁ ଚରୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

يُخَيِّ حُدِّ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ
صِدْقًا ۝

୧୪. ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଆମ ସମାପରୁ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୟା ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ସକାଶେ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଜ୍ଞ ଥିଲେ ।

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

୧୫. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଭଲମନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବଧ୍ୟାନ ନଥିଲେ ।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَنَازًا عَصِيًّا ۝

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ ଉତ୍ତୁତ କରାଯିବ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ) ।

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

ଭୂ : ୨

୧୭. ଏବଂ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମରିୟମଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି ତୁମେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; (ବିଶେଷତଃ ସେହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲେ ।

وَمَتَّعْنَاهَا مَا تَزَكَّىٰ ۖ وَكَانَ يَوْمَئِذٍ الْكَتِّبِ مَرِيَمَ إِذْ أَنْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيًّا ۝

୧୮. ଏବଂ (ସେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରି ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧାୟିତ ରଖିଲେ) ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦେବଦୂତ (ଜିବ୍ରୀଲ୍)ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମାନବ ଆକୃତି ଧାରଣ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୩. ୩୪ରେ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ସେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ । ଏ ଗୁପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷୟାନମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଳ୍ପ ହଜରତ ଯହିଁଯାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଜବ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହିଥିଲେ । ଯଦି ଏହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମନେ କରାଯିବ ତେବେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯହିଁଯାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି ।

୧୯. (ମରିୟମ ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଧର୍ମତାକୁ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।”

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَرِييَانِ ۝

୨୦. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ ; ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ) ଏକ ପବିତ୍ର ପୁତ୍ର (ସମ୍ଭବରେ ସୁସମାଗୁର) ପ୍ରଦାନ କରିବି (ଯେ କି ପୃଷ୍ଠବୟସ ହେବ) ।”

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝

୨୧. (ମରିୟମ) କହିଲେ, “ମୋର କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَوْلَا رَحْمَةُ رَبِّي لَكُنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ ۝

୨୨. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “(ବିଷୟଟି) ସେହିପରି ଅଟେ ଯେପରି ତୁମେ କହିଲୁ” କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା କହିଛନ୍ତି, “ଏହା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଆମେ ତାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଓ ନିଜ କରୁଣାର ମାଧ୍ୟମ କରିବୁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇସାରିଛି ।”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِلٍ ۚ وَلِيَجْعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

୨୩. ତା’ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ନେଇ ସେ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ।

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝

୨୪. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ) ପ୍ରସବ ଯନ୍ତୁଣୀ ତାକୁ ଗୋଟିଏ ଖୁଲ୍ଲି ଗଛ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲା ; ଯେତେବେଳେ ମରିୟମଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ହେଲା ସେ ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିହାସ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ, “ହାୟ ! ମୁଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଆନ୍ତି କି ! ଏବଂ ମୋର ସ୍ତନରୁ ବିଲ୍ୱପ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତା କି !”

فَاجَاءَهَا الْغَاسِقُ إِلَىٰ جَنْدِجٍ رَّاحٍ ۚ وَكَانَتْ تَرْتَجِي ۚ وَكَانَتْ تَقُولُ ۖ وَيْلٌ لِّمِثِّي ۖ وَكُنْتُ تُرَجَّلِ ۝

୧. ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ୱରୋପର କେତେକ ଚିକିତ୍ସକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅବିବାହିତା ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା କେବଳ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନେ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଭିନ୍ନଭାବେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କେତେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ।

୨୫. ତା'ପରେ (ଦେବଦୂତ ପର୍ବତର) ନିମ୍ନ ଦେଶକୁ ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, “(ହେ ନାରୀ !) ଡୁଃଖର ସୁଅ ନାହିଁ; ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଭ୍ରମର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଏକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ପରିଷ୍କାର କର) ।”

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ⑮

୨୬. “ଏବଂ ତୁମେ ଖଜୁରି ଗଛର ବାହୁଙ୍ଗାକୁ ଧରି ନିଜ ଆଗକୁ ହଲାଇ ଦିଅ, ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ସନ୍ତାନପତ୍ର ପାତ୍ର ବଢ଼ି କରିବ ।”

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجُذُعِ النَّخْلَةِ تُنْقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِينًا ⑯

୨୭. “ତୁମେ ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ (ଝରଣାକୁ) ଜଳପାନ କର, (ଏବଂ) ନିଜେ ସ୍ନାନ କରି ଶିଶୁକୁ ସ୍ନାନ କରାଇ) ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ ଶାନ୍ତ କର; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖୁ, ତେବେ (ସଂକେତପୂର୍ବକ) କହିବ ଯେ ମୁଁ ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ)ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପବାସ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଅଛି; ସୂଚନା ଆଜି ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକ ସହିତ କଥା କହିବି ନାହିଁ ।”

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ⑰

୨୮. ଏହାପରେ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପୁତ୍ରକୁ) ଆରୋହଣ କରିବାକୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।”

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحِيْلَةً قَالُوا يَبْرَأُ لَكَدْ جُنْتُ
شَيْئًا فَرِيًّا ⑱

୧. ବାବିଲରୁ ଓ ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ବୃନ୍ଦାବନ ପ୍ରାନ୍ତର ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମରିୟମ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଥାନ ଭାବେ କେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଭାବ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବେଶେଇଥିବା ନେଇ ଯାହାହିଁ। ସେତେବେଳେ ବେଶେଇଥିବା ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଶିତ ଥିଲା ଓ ତାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଏକ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା । ସେହି ଚରଣକୁ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରୂପେ ଉପବାସ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅସୁବିଧା ପ୍ରଶ୍ନବାଣୀକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ବଦମିଲୋହ’ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବହନ କରି ନେବା କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଅଲିଧାନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆରୋହଣ କରାଇ ନେବା । ତେଣୁ ଶେଷୋକ୍ତ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ନିଆଯାଇଛି (୯:୯୨ ପ୍ରସଙ୍ଗ) । ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେ ଯାନ୍ତ୍ର ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଚରଣକୁ ନବି ପଦ ମିଳିଲା ତେବେ ତାଙ୍କ ମାତା ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

୨୯. “ହେ ହାତୁନର ଭଉଣୀ ! ତୁମର ପିତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ ଏବଂ ତୁମର ମାତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣୀ ନଥିଲେ ।”

يَاخْتَهُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ

୩୦. ଏହାପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଶିଶୁ ପ୍ରତି ଢଳିତ କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତା’ ସହିତ କିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବୁ ଯେ କି ଗତ କାଲି ଦୁଷ୍ଟା ଦୋଳିରେ ଝୁଲୁଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲା ।”

فَاشَارَتْ إِلَيْهُ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝

୩୧. (ଏହା ଶୁଣି ମରିୟମନନ୍ଦନ) କହିଲେ, “ଆମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ଭକ୍ତ ଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମକୁ ନବି ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ إِنِّي أُتِنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ ନମାଜ ଓ ଜକାତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।”

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا إِنْ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

୩୩. “ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାରକାରୀ ରୂପେ ଗଠିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବାଧ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝

୩୪. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିଲୁ ସେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବୁ ଓ ଯେଉଁଦିନ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥୃତ କରାଯିବ (ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ।”

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝

۝

୩୫. ଏ ହେଉଛନ୍ତି (ପ୍ରକୃତରେ) ମରିୟମନନ୍ଦନ ଇସା ; ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ।

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَتَنَزَّلُونَ ۝

୧. ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ହାତୁନଙ୍କ ଭଉଣୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତା ହୋଇ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ସେହି ମରିୟମ୍ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେ କି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାତୁନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ବାଦ ଓ ପ୍ରକୃତିତ କରୁଅଛି । ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟତା ନାମ ଗଣ୍ଡିବା ଏକ ସର୍ବତ୍ର ଆଦୃତ ପରମ୍ପରା । ଯଦି ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କର କୌଣସି ଭାଇଙ୍କ ନାମ ହାତୁନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କ’ଣ ଅଛି ? ତାଙ୍କୁ ମୁସାଙ୍କ ଭାଇ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର କଳ୍ପନ-ପ୍ରସୂତ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁରୂପ ପ୍ରଶ୍ନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ଅନୁରୂପ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । (ପବ୍ଲୁଲ୍ ଚୟାନ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୧୬ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ)

୩୬. ଅଲ୍ଲା ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଚାହାନ୍ତି ମର୍ତ୍ତ୍ୟାଦାର ପରିପତ୍ନୀ ଅଟେ ; ସେ ଏ ବିଷୟରୁ ପବିତ୍ର, ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ କେରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି (ଯେ ଏପରି) 'ହୋଇଯାଅ' ଏବଂ ତାହା (ସେପରି) ହୋଇଯାଏ ; ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ କଣକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ?)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا تَقَرَّى أَمْرًا فَآتَيْنَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

୩୭. (ଭାଷା କହିଥିଲେ), "ଅଲ୍ଲା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ରୂମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ (ରୂମମାନେ) ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।"

وَرَأَى اللَّهُ رِبِّيَّ وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ) ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମହାନ୍ ଦିବସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନେଇ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ଆମ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଅତି ପ୍ରଖର ହେବ ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ଭାବରେ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ କାୟାମତ) ସମକ୍ଷରେ ଚୋରାବଳା ଦିଅ ଯେଉଁଦିନ (ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ନୈରାଶ୍ୟ ଘୋଟିଥିବ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କର) ସକଳ ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବ ; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ସମଗ୍ର) ଭୂପୃଷ୍ଠର ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହା ଉପରେ ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ଅଛୁ ; ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

ରୁ : ୩

୪୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ସତ୍ୟ-ନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿٤٧﴾

୪୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର। ଯେତେବେଳେ ସେ (ଇବ୍ରାହିମ) ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯେଉଁମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ତୁମର କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟ ଦୂର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି, ତୁମେ କାହିଁକି ସେ ସବୁର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٨﴾

୪୪. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ମିଳି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମର ପୁତ୍ର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର, ଆମେ ତୁମକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛୁ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٩﴾

୪୫. “ହେ ଆମର ପିତା ! ସଜ୍ଜାତନର ଉପାସନା କର ନାହିଁ ; ସଜ୍ଜାତନ ବାସ୍ତବିକ ଦୟାବାନ୍ ଅଳ୍ପଜ୍ଞର ଅବାଧ୍ୟ ଅଟେ ।”

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٥٠﴾

୪୬. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ (ତୁମର ଅବାଧ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ) ତୁମକୁ ଦୟାବାନ୍ ଅଳ୍ପଜ୍ଞର ଶାସ୍ତି କବଳିତ ନ କରୁ, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ସଜ୍ଜାତନର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُتَشَكَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَرِيًّا ﴿٥١﴾

୪୭. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପିତା) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ? (ତେଣୁ) ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଳାଘାତ କରି ନିଷ୍ଠେଷ କରିଦେବି ଏବଂ (ଏହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ବର ହେବ ଯେ) ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୋ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ, (ଅନ୍ୟଥା) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନ ଦିଏ ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهِمَىٰ يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٥٢﴾

୪୮. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଶାନ୍ତିର ରହିଥାଅ, (ଏହି ଅଭିଳାଷ ସହିତ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛୁ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି ।”

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ نِي
حَفِيًّا ۝

୪୯. “ଏବଂ (ହେ ପିତା !) ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଡାକୁଅଛ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; (ଏବଂ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ହେତୁ ନିରାଶ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

وَأَعِزَّنَا لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَنِّي ۖ إِنَّا كُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي سَجِيًّا ۝

୫୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ଇବ୍ରାହିମ) ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସ୍ତହାକ ଓ (ଇସହାକଙ୍କ ଅନ୍ତର) ଯାକୁବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ନବି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ।

فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ وَمَا يَجْبَدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣାର ଏକ (ବୃହତ) ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କୋଟାର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁଷ୍ପାଦି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝

ରୁ : ୪

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଆମର ମନୋନୀତ (ଭକ୍ତ) ଥିଲେ ଏବଂ ରାସୁଲ ତଥା ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ତୁର (ପର୍ବତ)ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଡାକିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱ ବାର୍ତ୍ତାକାମ ଦ୍ୱାରା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଲୁ ।

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଶ୍ଳୋକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଅଥଚ ବାଇବେଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପକ୍ଷରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଘଟଣାମାନ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ବାଇବେଲର ବିବରଣୀ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବିସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାଶିମଙ୍କୁ ନବି (ନିଯୁକ୍ତ) କରି (ସୋହାୟକାରୀ ଭାବେ) ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇସ୍ରାୟଲୀଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାନରେ ନିଷ୍ଠାପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତୁଲ (ଓ) ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٥﴾

୫୬. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ଓ ଜକାତ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସଦାୟୋଗ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲେ ।

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରୀୟଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ ।

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞତ ପ୍ରାବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ ; ସେ (ନବି)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କି ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନୁହେଁ ସହିତ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସ୍ରାୟଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାବୁର)ଙ୍କ (ସନ୍ତାନ ଥିଲେ) ଏବଂ (ଏମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଆମେ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲୁ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୟାବାନ୍ ଅଜ୍ଞତ ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ସିକତାରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲେ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيُّتُ الرِّحْمَنِ حُزًّا وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ

୬୦. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଏପରି ବଂଶଧରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ଆସିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନମାଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର (ହୁ) ବିପକ୍ଷରେ ହୋଇଯିବେ ।

فَخَلَفَ مِنْ بَدِيهِمْ خَلْفٌ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝

୬୧. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا نُؤْتِيكَ بِهِ خُزُونًا ۝

୬୨. ତାହା ଏପରି ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଦୟାକାର୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ସମୟରେ ଅଜ୍ଞାନ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ିରହିଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

جَنَّتِ عَذْنُ الْإِنِّي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۝

୬୩. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) କୌଣସି ଅସୁଯା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ଶାନ୍ତି (ସମାନ୍ତର ଶୁଣିବେ) ; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଶେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜାବିକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مَزْجٌ ۝

୬୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ, ଯାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ କରିବୁ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଗାରୁ ହୋଇଥିବେ ।

إِنَّكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝

୬୫. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ହିଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ଏହି ଦୁଇ ମଞ୍ଚରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (କୌଣସି ବିଷୟକୁ) ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।"

وَمَا تَنْتَظِرُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝

୧. ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ଏହାର ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉକ୍ତି ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ଅନ୍ୟଥା ପରଲୋକରେ ପୂର୍ବର ବିବରଣ ବିଷୟକ ଶାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାଂପାରିକ ଜୀବନରେ କେବେ ହିଁ ମିଳି ନ ଥାଏ ।

୭୭. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ପୁରରା' (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, କ'ଣ ଭୁଲେମାନେ ଆଉ କାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ ସୁଣ୍ଢାସମ୍ପନ୍ନ ଥିବାର ଜାଣିଛ ?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا تَعْبُدُونَ وَاصْطَلَوْا
بِإِعْبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئَاتٍ ۝

ଭୁ : ୫

୭୭. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା) କହୁଥିବ ଯେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପରେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ?

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ۝

୭୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଏହା ମନେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ବ ନଥିଲା ?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝

୭୯. ପୁରରା' ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସଜ୍ଜତାମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥିତ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଚରୁଷପାର୍ଶ୍ବରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ରହିଥିବା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା) ଅବସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବୁ ।

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْفِرَنَّ لَهُمْ جَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝

୮୦. ତା'ପରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳରୁ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଛରା କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳକ୍ଷ)ଙ୍କର ପରମ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ।

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝

୮୧. ଏବଂ ଆମେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁମାନେ ନରକରେ ନିଷ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ।

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا ۝

୭୭. ଏବଂ ଲୁଗାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ (ଅଥାତ୍ ନରକରେ) * ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବ ।

وَأَنْ مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ଧର୍ମରାଜୁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ୱନାତି ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثَّتًا ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୁସ୍ଥ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “(କୁହ) ଆମମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁଦଳ ପଦାର୍ଥଧାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଓ କିଏ ସଖାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخِرُ نَدْبًا ﴿٧٩﴾

୮୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଧନ ସଂଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ବାହ୍ୟ ଷ୍ଟକତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଥିଲେ ।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِيًّا ﴿٨٠﴾

୮୧. କୁହେ କୁହ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ି) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ଦୟାବୀନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବସର ଦେଇଥାନ୍ତି ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ହୁଏତ ତାହା ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ହୋଇପାରେ ବା ତୃତୀୟ ବିନାଶ ସମୟ ହୋଇପାରେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଓ ଦଳବଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର୍ବଳ ।”

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَكَّةً خَيْرًا إِذَا رَا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَإِنَّا السَّاعَةُ نَفِيعُ لِمَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا ﴿٨١﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ନୂର ଗୋଟି ନରକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି : ଗୋଟିଏ ଏହି ସଂସାରରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ପରଲୋକରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନରକକୁ ଯିବା ବିଷୟରେ ଯଦି କୁହାଯାଇଛି ତା'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନରକକୁ ଯିବେ; ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ନରକ ଯାହା ଲୋକ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଅଥାନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପରଲୋକର ନରକ ମଧ୍ୟକୁ କେବେ ହେଲେ ଯିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକ ଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକକୁ ଯିବେ’ ଏହି କଥାର ମର୍ମ ହେଉଛି— ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଦୁଃଖସନ୍ତାପ ଭୋଗ କରିବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୁରୁ ମଧ୍ୟ ନରକାଗ୍ନି ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ପେଟହୁଇଁ ବୟାନ୍ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୬ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୭୭. “ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଗ୍ରସର କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତଥା ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।”

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيْتُ الطِّيبُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝

୭୮. କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ କି ଆମର, ନିଦର୍ଶନରୁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ କହେ, “ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ବହୁତ ‘ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।”

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝

୭୯. କ’ଣ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଛି ବା ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଠାରୁ କୌଣସି ଅନ୍ଧକାର ହାସଲ କରିଅଛି ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝

୮୦. ତାହା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଆମେ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛୁ ଏବଂ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିଛୁ ।

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَلًّا ۝

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁ (ବକ୍ତବ୍ୟ) ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସେ ଗର୍ବ^୩ କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ, ଏବଂ ସେ ଆମ ନିକଟରେ ଏକାକୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟକୁ ଏହି ଆଶାରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ (ଓ ସମତା)ର କାରଣ ହେବେ ।

وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

୮୩. ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ ; ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ବିନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବେ ।

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِلالًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ମୁତାବକ ପରମ୍ପରା ନିଷ୍ପେଷ ହୋଇଯିବ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତିରସ୍କାରିତ ହେବେ ବାହାଜି କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ତାହା କ୍ଷୟାପତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ରହିବ ।

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଏହି ମତବ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମାତ୍ମକ କାରଣ ସେମାନେ ମନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷତା ହେବେ ଓ ସଂସାରରେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଶ୍ୟ ବାହାର କରିବେ ।

ଯେଉଁ ଧନସମ୍ପଦ ସମ୍ପୃକ୍ତରେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ବିନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେହିଭଳି ଗୁହାରି ନେଇ ନିଜ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚାହ୍ୱାନା ରହିଅଛି ।

ବୁ : ୬

୮୪. କ'ଣ ତୁମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ?

لَقَدْ أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْزِيَهُمْ
أَسْرًا ۖ

୮୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁରନ୍ତ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଅ ନାହିଁ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସମୟକୁ ହିସାବ କରି ରଖୁଥାନ୍ତୁ ।

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۖ

୮୬. ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିବୁ ବୃଦ୍ଧେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ;

يَوْمَ نَحْشُرُ النَّفْسَيْنِ إِلَى الرَّحْمَنِ وَنُؤَدِّي

୮୭. ଏବଂ (ଆମେ) ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଡଳି ନେବୁ ;

إِلَىٰ نَارٍ وَسُقُوتُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثَتُهَا ۖ

୮୮. (ସେ ଦିନ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହାସଲ କରିଥିବ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନଥୁବ ।

لَا يُبَلِّغُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۖ

୮୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ

୯୦. (ତୁମେ କୁହ), “ତୁମେମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ବିଷୟ କହୁଅଛ ।”

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۚ

୯୧. ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ଆକାଶ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ଓ ଉପୁଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟବିଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ପର୍ବତ ଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯିବ ।

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخْرُجُ الْجِبَالُ هَبًّا ۖ

୯୨. କାରଣ ସେମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିଛନ୍ତି ।

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ

୯୩. ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପତ୍ତ ଅଟେ ।

وَمَا يَشْفَعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۚ

୯୪. (କାରଣ) ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସମାପନେ କ୍ଷମାଦାୟ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِلَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٤﴾

୯୫. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

୯୬. ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ କଣ କଣ କରି 'ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

وَكُلُّهُمْ أَمَّتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَوْمًا ﴿٩٦﴾

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଗଭୀର 'ପ୍ରେମ' ସଂସ୍କରିତ କରିବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

୯୮. ସୁତରାଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ତୁମ ଭାଷାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସରଳ କରି ଅବତାରଣ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ତତ୍ତ୍ୱାରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଓ ତତ୍ତ୍ୱାରା କଳହ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସନ୍ତେଜନ କରାଇବ ।

وَأَنَّا يَتَسَوَّاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَيِّنَ بِهِ الْبَلَّغِينَ وَتُنَزِّلَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿٩٨﴾

୯୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ, କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କୌଣସି ଦିନୁବର୍ଷ ପାଉଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ଶୁଣୁଅଛ ?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِثُّ مِنْهُمْ ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ସାଂସାରିକ ଶାନ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ପରକାଳର ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ଭୋଗ କରିବ, ଅବଶ୍ୟ ଯଦି 'କଣ କଣ କରି' ର ଅର୍ଥ ବିଚିନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ ତେବେ ଏହି ଆୟତ ସାଂସାରିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଉଦ୍' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉଦ୍ ସେହି ପ୍ରେମକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜାଲ ପରି ପୋତା ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆରବୀ ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେବ : (କ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମନରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ଜାଲ ପରି ପୋତି ଦେବେ, (ଖ) ନିଜ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଲପରି ପୋତିଦେବେ (ଗ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମନରେ ଜନସମାଜର ପ୍ରେମକୁ ଜାଲପରି ପୋତି ଦେବେ ଓ ପରିଣାମରେ ମାନବ-ସମାଜର ମନ ଭିତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମଭାବ ଜାଲପରି ପୋତି ହୋଇଯିବ । ଏ ବିଷୟକ ଏକ ବୃକ୍ଷାତ ରୋମ୍ ବିଜୟ ଘଟଣାକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଗୋଟିଏ ଘଟଣାରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୁର୍ଗର ନିକଟରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ଆକାଶରେ ଯେଉଁ ଧନ ଅସ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ସେସବୁ ଧନକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସେଠାକାର ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭାବେ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେମାନେ କାହିଁ କାହିଁ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ସେଠାକାର ପ୍ରାୟ ୩ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁକମ୍ପା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବହୁତ ଇନ୍ଦ୍ରଦାନରେ ଅତିଶୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସୁଦୟାଗ ଦେବେ ନାହିଁ । ଫେଡ଼ୁର ବଲଦାନ ବିଭାଜନ : ପୃଷ୍ଠା ୧୪୩) । ନିଷପେକ୍ଷରେ ହଜରତ ଇଫ୍ଫାକ ପ୍ରେମ ସଂଗ୍ରାତ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ ଇସଲାମର ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପାତାଳର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି ।



ତା-ହା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୧୩୬ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୮୧ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ହା* ।

طه

୩. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଦୁଃଖର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ।

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

୪. ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ଏହା ତା'ପାଇଁ ଏକ ସବୁପଦେଶ ମାର୍ଗ ।

إِلَّا تَذَكُّرُةً لِّسَنٍ يُّنْحَىٰ

୫. ଯେ ଭୃତ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ଏହା) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

نَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْاُخْرَىٰ

୬. (ଯେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ।

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

୧. ଏହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତାକାରର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହେଁ ବରଂ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ରୋଷା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଚଳିତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି, 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' (ଯେତେବେଳେ ଦୟାନ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନ) । 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' ଶବ୍ଦଟିର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ପୁରାଣ : ପୌରାଣିକ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଯଥା ବାରତା, ଧାରତା, ଦାନଶାଳତା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ ହେଉଥିବା ମହାନପଦ ଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣର ବା ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ସେ କିଛି କ୍ଷୟକ୍ଷୟ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଖଦିଜା ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ଓ ତାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ଆଶଙ୍କା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସର୍ବଦା ବହୁବାକ୍ଷବଳ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଅତିଥି ସକ୍ଷମ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସବୁ ସର୍ବସ୍ୱରୂପ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ବିକାଶ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କେହି ବିନା ଦୋଷରେ ଅପରାଧରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସହାୟା କରନ୍ତି (ହେଉଁଥିବା ଦୁଃଖୀ) । ଜଣେ ଲୋକର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛି ତା'ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ, କାରଣ ସେ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅବସ୍ଥାକୁ ସର୍ବଦା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ବିଶ୍ୱପ୍ରମାଣ, ସାକ୍ଷ୍ୟ । ଅତଏବ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ବାହରରେ 'ତା-ହା' ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ସର୍ବସ୍ୱରୂପ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ । ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଗୁଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେସବୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । (୩୩: ୨୨ ଓ ୬୮: ୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।)

୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଦୁଇଗୋଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତଥା ଯାହା କିଛି ଆର୍ଦ୍ର ମୃତ୍ତିକା ତଳେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ

୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କୁହ ଚେତେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଯଦି (ତୁମେ) ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କୁହ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଗୋପନ କଥା ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହା ଅତି ଗୋପନ ତାହା ମଧ୍ୟ (ସେ ଜାଣନ୍ତି) ।

وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَىٰ

୯. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଭରମ (ଗୁଣ ବାଚକ) ନାମ ଅଛି ।

إِلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْإِسْمَاءُ الْخُسَىٰ

୧୦. ଏବଂ କ'ଣ ତୁମ ନିକଟକୁ ମୁସାଙ୍କ ବୃତ୍ତ ଆସିଅଛି ?

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଅଗ୍ନି * ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ କହିଲେ, “ନିଜ ସ୍ଥାନରେ) ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଳତା ଅଛା'ରା” ଆଣିପାରୁ ବା ସେହି ଅଗ୍ନିଠାରେ (ନିଜ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଉପଦେଶ ହାସଲ କରିପାରୁ ।”

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَكِن لَّا آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ
هُدًى

୧୨. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଡାକ "ଶୁଣିଲେ, "ହେ ମୁସା !"

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَبْنُوسَىٰ

୧. 'ଏକ ଅଗ୍ନି' ଶବ୍ଦବାଚକକୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ସକରତ ମୁସା ସ୍ୱୟଂ ଏହାକୁ ଏକ 'କଣ୍ଠପ୍' ବା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମିକ ସ୍ୱପ୍ନ ମନେ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ଯଦି ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସେ ତାକୁ 'ଏକ ଅଗ୍ନି' କହି ନ ଥାଆନ୍ତେ ବରଂ କେବଳ 'ଅଗ୍ନି' କହି ଥା'ନ୍ତେ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ତାକୁ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଅଗ୍ନିଗୁପ୍ତା ଥିଲା । ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ତାକୁ ଯାହା କିଛି ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଉଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦାୟି । ଏଥିରୁକୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିବା କହି ଥିଲେ ।

୨. ଯେହେତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଅଗ୍ନି ରୂପରେ ଥିଲା ତେଣୁ ସେ ବିଶୟକ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ଆବଦ୍ଧାତ୍ମିକ ଆକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏହି ଦାୟି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବେ ସେ ନିଜେ ସବୁପ୍ରଥ ପ୍ରଥମେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଦାୟି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାର ସାଧନ ଆଣିବେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ। ସେମାନେ ଭାବିବାକୁ ହେବେ ।

୩. ଏହାର ଅର୍ଥ ରୂପେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହ ହେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩. “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ଜୋଡ଼ା ଡୁଇଟି ‘ଉତ୍ତାରି ଦିଅ, କାରଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ‘ବୁଝା’ ଉପଚ୍ୟକାରେ ଅଛ ।”

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٣﴾

୧୪. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଓହ୍ଲି କରାଯାଉଅଛି ତୁମେ ତାହା ଶୁଣ (ଏବଂ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର) ।”

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٤﴾

୧୫. “ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଅଜ୍ଞ ଅଛୁ, ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେକେ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର, ଏବଂ ଆମର ସ୍ୱରାଶ ସକାଶେ ନମାଜ ପାଠ କର ।”

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾

୧୬. “ବାସ୍ତବରେ ସେହି (କର୍ତ୍ତାମତ) ସମୟ ଆସୁଅଛି; ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٦﴾

୧୭. “ସୁତରାଂ ଯେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ତ୍ତାମତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତ୍ତିଭିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥାଏ ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ସେ (କର୍ତ୍ତାମତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ଅଟକାଇ ନ ଦେଉ, ଯାହା ପଳରେ ତୁମେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।”

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କ’ଣ ଅଛି ?”

وَمَا يَلَكَ بِيَمِينِكَ يُوسَى ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେ) କହିଲେ, “ଏହା ଆମର ଲାଠି, ଆମେ ଏହା ଉପରେ ଭରା ଦେଉ ଏବଂ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜ ଛେଳିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଗଛରୁ) ପତ୍ର ତୋଳୁ ଏବଂ ଏହା ଛତା ଆମ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବହୁ ପ୍ରଜନ୍ମ ଉପଯୋଗିତା ରହିଅଛି ।”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبٌ أُخْرَى ﴿١٩﴾

୧୦. ଏଠାରେ ‘ଜୋଡ଼ା’ ବା ‘ପାରିକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝାଉଛି । ବହୁବଚ୍ଚବ ହୋଇଥିଲେ ବା ନିଜ ଜାତିର ହୋଇଥିଲେ ବା ‘ପାରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶାସିତ ହୁଏ । ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝାଉଥିବା ଯାହାକୁ ବୁଝାଉଛି ଜୋଡ଼ା ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୨୦. ଅଜଣ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏହି ଲାଠିକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦିଅ ।”

قَالَ اَلْقِهَا يُوسُفُ ۝

୨୧. ତେଣୁ ସେ ଏହାକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦେଲେ ; (ଏହାପରେ) ସେ ହଠାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ଏକ ସାପ ହୋଇ ଦୌଡୁଅଛି ।^୧

فَالْقِهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسُفُ ۝

୨୨. ଏହାପରେ (ଅଜଣ) କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଧରି ପକାଅ ଓ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୁଣି ତାହାର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ ।”

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهَا سِيَرَتَهَا
اَوَّلَى ۝

୨୩. “ଏବଂ ନିଜ ହାତକୁ କାଖ ଚଳେ ଶୁପି ରଖ, (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଭ୍ର ହୋଇଯିବ ; ଅଥଚ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ନଥିବ ; ଏହା ଆଉ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ହେବ) ।”

وَاصْمُرْ يَدَكَ اِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَّضًا ۝
غَيْرِ سَوْءٍ اَيُّهُ اُخْرَى ۝

୨୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥିପାଇଁ କରିବୁ “ଯେପରି କି ଏହାର ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜର ବୃହତ୍ତର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଉ ।

لِنُرِيكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرَى ۝

୨୫. “ତୁମେ ଫିରାଓଁନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ସାମା ଭଦ୍ରନ କରିଅଛି ।”

۞ اِذْهَبْ اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ ظَلَمُ ۝

ଭୁ : ୨

୨୬. (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପ୍ରଣୟ କର ।”

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝

୧. ପୃକ୍ତରେ ସେହି ଲାଠି ଏକ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବରଂ ତାହା ସର୍ପ ସଦୃଶ ପ୍ରଖର ହୋଇଥିଲା (୭:୧୦୮, ୨:୧୧୮ ଓ ୮:୩, ତଥା ୨୭:୧୧ ଓ ୮:୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ବୁକ୍ସରୋସ ଯୋଗୁଁ ‘ହାତ ଶୁଭ୍ର ହୋଇଯିବା’ ବିଷୟରେ ଚୌରାଚରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (Exodus 4.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ତାହା ଏକ ଅନ୍ୟାୟ । ପର୍ବତ କୋରାଳ ଚୌରାଚର ଏକ ପ୍ରତିପୁଷ୍ଟା ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସମ୍ପର୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁ ଉପମାନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜନନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ତାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତଥା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପରେ ପରେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଶୁଭ୍ର ହୋଇପାରି ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଇହୁଦା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଇସ୍ପା କରି ତଥା ନିଜର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଇଚ୍ଛିତ ହେବା ଶ୍ରେୟସକର ।

୨୭. “ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତାହାର ସମ୍ପାଦନ ଆମ ପାଇଁ ସହଜଯାଏ କର ।”

وَاَتَّبِعْنِيْ اَمْرِيْ ۝

୨୮. “ଏବଂ ଆମ ଜିହ୍ୱାରେ କୌଣସି ଗଣ୍ଡି ଥିଲେ ତାହାକୁ ଫିଟାଇ ଦିଅ ।”

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ۝

୨୯. “ଯେପରି ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଆମ କଥା ସହଜରେ ବୁଝି ପାରିବେ ।”

يَفْقَهُوا قَوْلِيْ ۝

୩୦. “ଏବଂ ଆମର ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ ଜଣେ ସହାୟକ ପ୍ରଦାନ କର,”

وَاجْعَلْ لِّيْ زَوْجًا مِّنْ اٰهْلِيْ ۝

୩୧. “(ଅର୍ଥାତ୍) ହାଲୁକଙ୍କୁ ; ଯେ ଆମର ଭାଇ ;”

هُرُونَ اَخِيْ ۝

୩୨. “ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମର ଶକ୍ତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ।”

اَشْدُدْ يَّهٗ اَزْرِيْ ۝

୩୩. “ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ କର ।”

وَاَسْرِكْ لِّيْ اَمْرِيْ ۝

୩୪. “ତାହା ହେଲେ ଆମେ ଉଭୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରିପାରିବୁ ।”

كُنْ سُبْحَانَكَ كَثِيْرًا ۝

୩୫. “ଏବଂ ତୁମକୁ ଅଧିକ ସ୍ତବ୍ଧ କରିପାରିବୁ ।”

وَتَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ۝

୩୬. “ତୁମେ ଆମକୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଅଛ ।”

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَّا بَصِيْرًا ۝

୩୭. (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା କରିଅଛ ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଛି ।”

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُوْلَكَ يُّوْسٰى ۝

୩୮. “ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ଆଉ ଥରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اٰخَرٰى ۝

୩୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ

୪୦. “(ତାହା ହେଉଛି) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସିନ୍ଦୁକରେ ରଖି ନଦୀରେ ଭସାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ନଦୀ ଏହାକୁ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ ; ତା’ ହେଲେ) ଏହାକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନେଇଯିବ ଯେ କି ଆମର ଓ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କର) ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ନିଜଠାରୁ ପ୍ରାଚୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ତାରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିଲୁ) ; ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ଲାଜିତ-ପାଜିତ ହୋଇଥିଲୁ ।”

أَبَاقْدُ فِيهِ فِي النَّبُوتِ فَأَقْدُ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَقُولِ
الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَذْوِي وَعَدْوِي ۖ وَ
مَتَّ لَدُنَّ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِيُصْنَعَ عَلَيَّ عِيْنِي ۝

୪୧. (ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଭଉଣୀ (ନଦୀ କଡ଼େ କଡ଼େ ସିନ୍ଦୁକ ସଙ୍ଗରେ) ଯାଉଥିଲେ ଓ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ମହିଳାର ଠିକଣା ବଦାଇଦେବି ଯେ ଏହାକୁ ଲାଜନ-ପାଜନ କରିବ ?” ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ନୟନ ଶୀତଳ ହେବ ଓ ସେ ଦୁଃଖର ହେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସା !) ତୁମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲୁ ; ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପରୀକ୍ଷାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇ ଭଲ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; (ଏହାପରେ) ତୁମେ ଅନେକ ବର୍ଷ ମଦୟନ-ବାସୀଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲୁ ; ତା ପରେ ହେ ମୁସା ! (କୁମାରୀ) ତୁମେ ସେହି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲ ଯାହା ଆମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

إِذْ تَبَيَّنَ أَخْنُكَ تَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَتَلَّكَ
نَفْسًا فَذَٰكِجْنِكَ مِنَ الْعَمْرِ ۚ وَقَتْنَاكَ مَوْتَاهَ فَلْيَمِثْ
سَيْنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنِّي ۝

୧. ସୁରୋପର କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହଜରତ ମହଜବସ ପ୍ରତି ଦେଖାଯୋଯ କରି କହିଥିବେ ଯେ ସେ ମଠିକାକୁ ସିବା ପରେ ଇନ୍ଦୁଦାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାରେ ବର୍ଷେ ଘଟଣାକ୍ରମିକ ଶୁଣି ସେହିପରି କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁରତ ହଜରତ ଭସାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ମରିୟମ’ରେ ଏବଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ତା-ହା’ରେ ଅଛି । ଏ ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି (ହଜିବ ଦୁଖାଲି ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ସେ ମଦିନାର ଇନ୍ଦୁଦାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏସବୁ ଶୁଣି ବର୍ଷା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ହେଉଥିବା ଦୋଷାରୋପ ନିସନ୍ଦେହରେ ତୁଟିପୁଣି ବରଂ ସେ ଇନ୍ଦୁଦାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ୍ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ‘ଅଦୁର’ ଶବ୍ଦ ଦୁଇ ଅର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ; କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଥରେ କରାଗଲେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ତେଣୁ ଆମେ ତୁରାସ ‘ଅଦୁର’ର ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରଥମଟି ଶୁଣି ଦେଇଛୁ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜା(କାର୍ଯ୍ୟ) ପାଇଁ(କ୍ରିମଣ୍ଡଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରି) ମନୋନୀତ କଲୁ ।

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٧٧﴾

୪୩. (ସୂତରାଂ ତୁମେ ଉପସ୍ଥଳ ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଲୁ) “ତୁମେ ଓ ତୁମର ଭାଇ, ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କର, ଓ ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ।”

إِذْهَبْ أَنتَ وَ أَخُوكَ بِأَيَّتِي وَلَا تَنِيَّانِي وَكُورِي ﴿٧٨﴾

୪୪. “ତୁମେ ଦୁହେଁ ପିରଞ୍ଜିନ ନିକଟକୁ ଗମନ କର କାରଣ ସେ ସବୁ ସାମାଜିକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କରି ସାରିଛି ।”

إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٧٩﴾

୪୫. “ଏବଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ତାହା ସହିତ ନମ୍ର ଭାବରେ ବାକ୍ୟାଳାପ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ସେ ବୁଝିପାରିବ ବା (ଆମକୁ) ଭୟ କରିବ ।”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَلَّا يَعْلَهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَنْسَىٰ ﴿٨٠﴾

୪୬. ଉଭୟେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ କିମ୍ବା ଆମ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ କଠୋର ହେବ ।”

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِكَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٨١﴾

୪୭. (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆଦୌ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଅଛୁ ; ଆମେ (ତୁମ ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା) ଶୁଣୁଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ଦେଖୁଅଛୁ ।”

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَآزِي ﴿٨٢﴾

୪୮. ସୂତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ତା' ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଏବଂ ତାକୁ କୁହ, “ଆମେ ଦୁହେଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରକ୍ଷା ଅଛୁ ; ସୂତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମ ନିକଟକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଘେନି ଆସିଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମକୁ ଜଣାଇ ଦେଉଅଛୁ କି) ଯେ କେହି (ଆମଦ୍ୱାରା ଆନୀତ) ସତ୍ତାପଥର ଅନୁସରଣ କରିବ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପତ୍ତି) ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।”

فَأَيُّهُ فَقُولَا إِنَّا سُوِّلَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا نُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٨٣﴾

୪୯. “ଆମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି କି ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ଓ ମୁହିଁ ମୋଡ଼ି ବୁଲିଯିବ, ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٨٤﴾

୫୦. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କିଏ ତୁମ ଦୁହେଁଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?”

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُنْسِي ⑤

୫୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ) ଅଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମୁଦ୍ଧା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حُلُقَهُ ثُمَّ هَدَى ⑥

୫୨. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ଯେଦି ଏହି ବିଷୟଟି ଠିକ୍ ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ଥିଲା ? (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ’ଣ ହେବ ?)”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ⑦

୫୩. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭୁଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ⑧

୫୪. (ସେ ହିଁ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯୋ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଭିଦର ଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ⑨

୫୫. ସ୍ଵତରାଂ ତୁମେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଓ ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚରାଅ ; ଏଥିରେ ବୃକ୍ଷମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ ⑩

ଭୁ : ୩

୫୬. ଆମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷାଇ ଦେବୁ ଏବଂ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିତାୟ ବାର ଉତ୍ପତ୍ତ କରିବୁ ।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ⑪

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନକୁ) ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ସେବୁଡିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲା ଓ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଥିଲା ।

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝

୫୮. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ତୁମେ ଏଥି ସକଳେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ଯେ ନିଜର ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବ ?”

قَالَ أَجِئْتُكَ لِتُخْرِجَنِي مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يُسُوفِي ۝

୫୯. “ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହିପରି ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବି ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ) ସ୍ଥିର କର ; ତହିଁରୁ ଆମେମାନେ ବା ତୁମେ କେହି ହେଲେ ପଶୁପୁରୁଷଦ ହେବେ ନାହିଁ ; ସେହି ସ୍ଥାନ (ଏପରି ହେଉ ଯାହାକି) ଆମମାନଙ୍କ (ନିମନ୍ତେ) ତଥା ତୁମ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ହେଉ ।”

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝

୬୦. (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର (ଓ ଆମମାନଙ୍କର) ଏକତ୍ରିତ ହେବାର ଦିନ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପର୍ବ ଦିନ ହେଉ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଉ ।”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الرِّجَّةِ وَأَنْ تُحْشَرَ النَّاسُ ضَعْفَىٰ ۝

୬୧. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ପୁଷ-ଭଙ୍ଗ କରି ଚାଲିଗଲା ଓ ଯଥା ସମର୍ଥ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ପରେ ପୁନର୍ବାର (ମୁସାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝

୬୨. ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ନାହିଁ ; ଏପରି ହେଉ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଧୂଂସ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ।”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُسْحَرُكُمْ بِذُنُوبٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ ۝

୬୩. ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗମାନେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚକଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ଓ ଗୁପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝

୧୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନ) ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଯାଦୁକର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାରିତ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଧର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଗୁହାଡ଼ି ।”

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ لَسَاحِرُونَ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطُرُفِكُمُ الْمُنَاطَلِ ۝

୧୫. “ସୁତରା” ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ସମସ୍ତେ ଚଳବନ୍ଧ ଭାବରେ ଆସ ଏବଂ ଆଜି ଯେ ଜୟଲାଭ କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْتَوَا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ۝

୧୬. (ଏହା ଶୁଣି ଯେଉଁମାନେ ମୁସାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବ କି ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବୁ ?”

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝

୧୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଅ ;” ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି (ସେମାନଙ୍କ ଯାଦୁଶକ୍ତି ବଳରେ) ଧାବମାନ ହେବା ଭଳି ମୁସାଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା ।

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابٌ لَّهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يَخِشِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنَّهَا تَذَسُّ ۝

୧୮. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହେଲା ।

فَأَوَّحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ۝

୧୯. ସେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ଭୟକର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ।”

لَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝

୨୦. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦିଅ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସବୁକୁ ତାହା ଗ୍ରାସ କରିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ) ; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର କୌଶଳ ; ଏବଂ ଯାଦୁକର ଯେ କୌଣସି ଚରାଫତୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاجِدٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝

୨୧. ଅତଏବ (ମୁସା ନିଜର ଲାଠି ପକାଇ ଦେବା ପରେ ଫିରାଓଁନ ତଳାଇଥିବା) ଯାଦୁକରମାନେ (ନିଜର ଅପାରଗତାକୁ ହୁଦୟଙ୍ଗମ କଲା ପରେ) ସିଦ୍ଧିରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ହାରୁନ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

قَالَتِ النَّجْرَةُ سُجَّدًا قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَىٰ ۝

୭୭. (ଏହା ଦେଖୁ ପିରାଞ୍ଜିନ) କହିଲା, “କିଣ ତୁମେମାନେ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? (ଏଥୁରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କୌଶଳ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ତୁମେମାନେ ମୋର) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁରୁରି ଗଛର ଗଛରେ ବାନ୍ଧି ନିଶ୍ଚରସ ଶୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଦେବି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଧିକ କଠୋର ଓ ଅଧିକ ସାମ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିପାରେ ।”

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ النَّيْعَ فَلَا تَقْطَعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَ
أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلِبَتْكُمْ فِي جُدُوعِ
التَّخْلِيلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنِّي أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ①

୭୩. ସେ (ଯାଦୁକର) ମାନେ କହିଲେ, “ଯେଉଁ (ସ୍ତ୍ରୀ) ନିଦର୍ଶନମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁଳନାରେ ଏବଂ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମର ଯାହା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ପ୍ରୟୋଗ କର ; ତୁମେ କେବଳ ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱର ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରିଦେଇପାର ।”

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَفَتُّهُ
هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ②

୭୪. “ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାରଣା ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେବେ ଯାହା କରିବାକୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଚିର-ବିରାଜମାନ ।”

إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ النَّيْعِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ③

୭୫. ବସ୍ତୁତଃ ଯେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଅପରାଧୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ; ସେ ସେଠାରେ ମରି ନାହିଁ କି ବସ୍ତୁ ରହେ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَبُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَى ④

୭୬. ଏବଂ ଯେ କେହି ସତକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ;

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑤

୧. ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ମଣିଷକୁ ସବୁଠାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ନରକରେ ନ ମରି ସବୁଆରେ ସବୁ ଶିବେ ।

୭୭. (ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେଉଛି) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଦ୍ୟାନ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ନ୍ୟାୟ ପୂରସ୍କାର ଅଟେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଗୁଲିଯାଅ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଖାଅ ; (ଯେପରିକି) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେହି ପଛରୁ ଆସି ଧରିବାର ଭୟ ନଥିବ ବା ତୁମମାନଙ୍କର (ସାଗର ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ ହୋଇଯିବାର) ଭୟ ନଥିବ ; (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାଗର ଅଭିମୁଖେ ଗମନ କଲେ) ।

୭୯. ଏବଂ ପିରଓିନ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାବନ କଲା ଏବଂ ସାଗର (ଜଳ) ତାହାକୁ ଓ ତାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବୃତ କରିଦେଲା ।

୮୦. ଏବଂ ପିରଓିନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥଚ୍ୟୁତ କରିଥିଲା ଓ ସତ୍ତ୍ଵେନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନ ଥିଲା ।

୮୧. "ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ (ଏହାପରେ) ତୁମ ପର୍ବତର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ଵରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ (ସର୍ବମୁଳକ) ଅଜ୍ଞାକାର ିକରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମମ୍ବା ଓ ସଲସ୍ତ୍ରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଯେହ୍ନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ) ।"

୮୨. (ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଖାଅ ;

جَنَّتْ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَا مَنْ تَزَكَّى ⑥

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ مَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكَا وَلَا تَخْشَى ⑦

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَفَشَّيْهِمْ مِنْ الْأَيْمَرِ مَائِ غَشِيَهُمْ ⑧

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ⑨

يَبْقَى إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ⑩

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

୧. ସେହି ଅଜ୍ଞାକାର ଅନୁସାରେ ଯଦି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଚୈତ୍ରାତ ବର୍ଷର ଆଦେଶ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହିବେ ତେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ରାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ନିର୍ବାଚିତ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ସବତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆଦେଶକୁ ପରିହାର କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିହାର ବିଷୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବିରୁଦ୍ଧମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାକାର କରୁନୁହଁନ୍ତି । ରୋମର ଜଣେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଶନିବାରକୁ ସବତ ଦିବସ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ତା'ବଦଳରେ ରବିବାରକୁ ସବତ ଦିବସ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶିଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ଇହୁଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶାନ୍ତରେ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଏହିପରି ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଇହୁଦୀ ନବିଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ବିଷୟ ଦୂରରେ ଥିଲା, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟମାନ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଚୈତ୍ରାତ ସ୍ତରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେମାନେ ଏକ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ଇସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଏ (ଖାତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସାମାଲଘନ କର ନାହିଁ। ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧୂଂସ ହୁଏ ।

عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁତାପ କରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ (ଏହାପରେ) ଉଚିତ କର୍ମ କରି ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାର (ବଡ଼ ବଡ଼) ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥାଉ ।”

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝

୮୪. ଏବଂ (ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କାହିଁକି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛ ?”

وَمَا أَغْنَىٰكَ عَنْ قَوْمِكَ يُونُسَىٰ ۝

୮୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆମକୁ ଅନୁଧ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିସକଳର ତୁମ ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ (ଆମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ।”

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۝

୮୬. (ଅବ୍ରାହ) କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ସାମେରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛି ।”

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝

୮୭. ଏଥିଯୋଗୁଁ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମନଦୁଃଖରେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଜ୍ଞାକାର କରି ନ ଥିଲେ ; କ’ଣ ସେହି ଅଜ୍ଞାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାରେ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ବା କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଭଜା କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଜ କଲ ?”

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحْلِلَ عَلَيْكُمْ غَضَبُ رَبِّكُمْ قَدْ خَلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۝

୮୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଭଜ କରି ନାହିଁ ; ବରଂ (ଫିରାଓନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର ବୋଧେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଦି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସାମେରି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା ।”

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَثَرًا مِنْ رَبِّنَا الْقَوْمُ فَقَدْ فَنَاهَا كَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۝

୮୯. ତା'ପରେ ସେ (ସାମେରି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କଲା ଯାହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହିଁ ଥିଲା, ଯହିଁରୁ ଏକ ଅର୍ଥହୀନ^୧ ସ୍ତ୍ରୀ ବାହାରୁଥିଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ପ୍ରକୃତ ବାଛୁରୀ ନଥିଲା); ଏହା ପରେ ସେ ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ) କହିଲେ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ମୁସାଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ; ସେ ଏହାକୁ ଭୁଲି (ପଛରେ ଛାଡ଼ି) ଯାଇଛନ୍ତି ।”

فَاَخْرَجَ لَهُمْ بَعْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَاللهُ مُوسَى هَ قَسِيٓۤى ۝

୯୦. ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସାମେରି ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ ଏପରି କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଦେଖୁଥିବୁ ନଥିଲେ ଯେ ସେହି ବାଛୁରୀ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେବା ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۚ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
شَيْءٌ صَرًا وَلَا نَفْعًا ۝

ଭୁ : ୫

୯୧. ଏବଂ ହାବୁନ (ମୁସାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାଛୁରୀ ଦ୍ୱାରା) ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲହ) ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ଓ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କର (ଏବଂ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ) ।”

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقُومُ اِنْتَا
فَتُسْمَرُ بِهِ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعْنِيْ وَاَطِيعُوْا
اَمْرِيْ ۝

୯୨. କିନ୍ତୁ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ମୁସା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଏହାର ଉପାସନା କରିବାକୁ ବିଚିତ୍ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوسٰى ۝

୯୩. (ମୁସା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ହାବୁନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ହାବୁନ ! ସେତେବେଳେ ତୁମ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଲ, ସେତେବେଳେ କିଏ ତୁମଙ୍କୁ ବାଗଣ କରିଥିଲା—”

قَالَ يٰٓهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ۝

୧. ୭ : ୧୪୯ର ଡାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୯୪. “ଯେ ତୁମେ ଆମର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ? ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମର ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କଲ ?”

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ①

୯୫. (ହାଜୁର) କହିଲେ, “ହେ ଆମ ମାତୃନନ୍ଦନ ! (ତୁମେ) ଆମର ଦାଢ଼ି ବା ମୁଣ୍ଡ (ବାଳ) ଧରି ଟାଣ ନାହିଁ ; ଆମେ ତ ଏଥି ସକାଶେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କାଳେ ତୁମେ ଏପରି କହିବ କି ଆମେ ଇସ୍ଲାହଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇଛୁ ଓ ତୁମ କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହିଁ ।”

قَالَ يَبْنَؤُمَرُّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ②
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَمْ تَتَّقْ قَوْلِي ③

୯୬. (ଏହାପରେ ମୁସା ସାମେରିକୁ ସମୋଧନ କରି) କହିଲେ, “ହେ ସାମେରି ! ତୁମର କ’ଣ କହିବାକୁ ଅଛି ?”

قَالَ مَا خَطْبُكَ يَا مَرْيَمُ ④

୯୭. ସେ କହିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁ ନଥିଲେ ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ରସୁଲ (ମୁସା)ଙ୍କ କଥାକୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କଲି (ଓ କିଛି କଲି ନାହିଁ) ; ତା’ପରେ ମୁଁ (ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ଦୁୟୋଗ ପାଇବାରୁ) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି ; ଏବଂ ମୋର ମନ ଏହାକୁ ହିଁ ମୋତେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଥିଲା ।”

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي فُتْنِي ⑤

୯୮. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯାଅ, ଇହକରତରେ ତୁମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ଶୁଣିଥିବ ‘ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ’ ; (କାରଣ ମୁସା ମୋତେ କଳୁଷିତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି) ;” ଏବଂ (ମୁସା ସାମେରିକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ), “ତୁମ ପାଇଁ (ଶାନ୍ତିର) ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଚଳାଇ ପାରିବ

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ⑥ وَانْظُرْ

୧. ତାଙ୍କାନ୍ତରମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସାମେରି: ଦେବଦୂତ ଇସ୍ଲାହଲୀଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ଖୁରାଫା ମାଟିକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଚାରିପଟେ ବାହୁଡ଼ା ଗଢ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ଉସୁଲ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯଦ୍ବଳ୍ପ ହଜରତ ମୁସା ଅଭିପ୍ରେତ । ସାମେରି ଏତିକି ମାତ୍ର କହିଥିଲା ଯେ ସେ ଆଦ୍ୟରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଏକ ଦୁୟୋଗ ପାଇଲା ଯେ ତା’ର ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ହଜରତ ମୁସା ସେଠାରେ ଉପସିତ ନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ବହୁତକ୍ଷ ଇସ୍ଲାହଲୀମାନେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ମିଶରବାସୀଙ୍କର ଗର୍ବ ଯୋଗ ରହିଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ପ୍ରଥା, ପରମ୍ପରା, ଚରଣ ଓ କର୍ମକର୍ମାଣ୍ଡର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ । ଚକ୍ରାନ୍ତ ମିଶରବାସୀ ଗୋ-ପୁରା କରୁଥିବାରୁ ଇସ୍ଲାହଲୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋ-କର୍ମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିଲା ।

ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯାହା ସମ୍ପୃକ୍ତରେ (ବୋଧ) ତୁମେ ତାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବୁ * ଓ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପାରିଶ୍ରମ୍ୟକୁ) ପାଗରରେ ନିଷେଦ କରିବୁ ।”

إِلَى إِلِهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْبِفَنَّاهُ فِي أَيَّامٍ نَّسْفًا ﴿١٠﴾

୯୯. “ଆଜ୍ଞା ହୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

୧୦୦. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପରୁ ଅନୁସ୍ମରଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

كَذَلِكَ نُنْصُصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقُ وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଯେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବ ବାସ୍ତବିକ ସେ କୟାମତ ଦିନ ଏକ ଗୁରୁ ଭାର ବହନ କରିବ ।

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାପ ଭାର) ଆହୁରି ଦୁର୍ବିସହ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଯେଉଁଦିନ କି ବିସ୍ମୟ ପ୍ରକାଶିତ, ଓ ସେହି ଦିନ ଆମେ ଅପରାଧୀ ମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ନାଜବର୍ତ୍ତୀ ଧାରଣ କରିଥିବ ।

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲୋକମାନେ ପାଧାରଣ୍ୟ ଅପରାଧ କରି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯେ ଯେହେତୁ ସେହି ବାହୁରୀ ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ ତାହା ପୋଡ଼ି ପାରିବା ଯୋଗ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କେବଳ ଏତିକି କୁହା ଯାଉଅଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଚାହୁଁଥିଲା ତେଣୁ ସେ ସେହି ବାହୁରୀ ମୂର୍ତ୍ତିର ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ପରୁପରେ କାଠର ଆବରଣ ଲଗାଇ ଥିଲା ଯେପରି କି ତା’ ବିଚାର ଦେଇ ପବନ ଯିବା ଆସିବା କଲେ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ଆବରଣ ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ି ପାରିବା ହୋଇଗଲା, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମୁସା ସୁନାସୁତ୍ର ଗମେତ ନୟାକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରୋପାୟମାନେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କଣ୍ଠାଲ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଲାଲ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅବନତିର ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ : ‘ଆମେ ତ କେବଳ ଦଶ ରହିଅଛୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ରହିଅଛୁ । ବିସ୍ମୟ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ସମୟ ସେତିକି ହୁ ହେଉଛି ।

୧୦୪. ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଦଶ (ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରି) ରହିଅଛ ।

يَخَافُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

୧୦୫. ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ଆଲୋଚନା କରିବେ ତାହା ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିବେ, "ତୁମେମାନେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳ * ପାଇଁ ରହିଅଛ ।"

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَنتُمْ طَرِيقَهُ

إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

ଭୁ : ୭

୧୦୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ^୧ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କୁହ, "ଆମର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାଦି ପିଞ୍ଜି ଦେବେ ।"

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

୧୦୭. "ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଏକ ଟାଙ୍ଗରା ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ ।"

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

୧୦୮. "ତୁମେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଙ୍କ ଦେଖିବ ନାହିଁ କି ଖାଲ ତିପ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।"

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

୧୦୯. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ଆହ୍ୱାନକାରୀଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ନୀଚି ଶିକ୍ଷାରେ "କୌଣସି ବକ୍ରତା ନଥିବ ; ଏବଂ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ)ଙ୍କ (ସ୍ୱର) ତୁଳନାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କର) ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ * ହୋଇଯିବ ; ସୂତରା" ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୁହଁ ଗୁଞ୍ଜନ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَعِوَجٍ لَهُ وَخَشَعَتِ

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

୧. ଶାସ୍ତି ଅବତାରୀ ହେବା ବେଳେ ପ୍ରଗତି ଓ ଆନନ୍ଦର ସମୟ ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପ ବୋଧହୁଏ, ଏ ବିଶ୍ୱସ୍ତରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆସନରେ ସୁରକ୍ଷା ବିଆପାଉଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ଲୋକ ବା କ୍ଷମତାଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ସର୍ବନାଶ ହେବା ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତ ସବୁରୁ ଜାତି ସବୁ ଧୂଳିସାନ୍ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତେମାନେ କେବଳ ସେହି ନବିଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ଦୋଷତ୍ରୁଟି ନ ଥିବ ; ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦୋଷତ୍ରୁଟିମାନ ହୋଇଥିବା ପର୍ବତ ଲୋଭାଳନ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବ ।

୧୧୦. ସେଦିନ କାହାରି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ତା'ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ପକ୍ଷରେ ବୟାବାନ୍ (ଅକ୍ଷୟ) ସୁପାରିଶ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବେ ଏବଂ ଯାହା ପକ୍ଷରେ କଥା କୁହାଯିବାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَفِيَ لَهُ قَوْلًا ⑩

୧୧୧. ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପରେ (ଘଟିବାର) ଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଘଟି) ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟର ଜ୍ଞାନକୁ) କଳନା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ⑪

୧୧୨. ଏବଂ (ସେହିଦିନ) ଚିରଜ୍ଞାନ ଓ ଚିରସାକ୍ଷୀ (ଅକ୍ଷୟ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ନେତୃ-ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (ସେମାନଙ୍କ) ନିଜ ପଡିବେ ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର କରିବ ସେ ବିପଳ ହେବ ।

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ⑫

୧୧୩. ଏବଂ ସେ କେହି (ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତର) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ବା କ୍ଷତିର ଆଶଙ୍କା କରିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَسْعَلِ مِنَ الظَّالِمِينَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ
ظُلُمًا وَلَا هَضْمًا ⑬

୧୧୪. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆରମ୍ଭ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଆକାରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଚେତାବନୀ ସୁଦ୍ଧା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଧର୍ମଗାତୁରୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ଅଥବା (ଏହି କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅକ୍ଷୟକୁ) ସ୍ମରଣ କରିବାର ପ୍ରେରଣା (ନୂତନ ଭାବେ) ଦୃଷ୍ଟି କରିବ ।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ⑭

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶକାରୀ ମନେ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ବହୁତେ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସୁପାରିଶକାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେ ରହମାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ବୟାବାନ୍ ଅକ୍ଷୟ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପଂକ୍ତୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ବିପ୍ରସଙ୍ଗତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରି ଅକ୍ଷୟଙ୍କୁ 'ରହମାନ' ସ୍ଥାନର କରୁ ନାହାନ୍ତି ଫଳରେ ଏହି ଆୟତରେ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୧୫. ସୁରାଂ ଅଳ୍ଲହ ହି ଅଧୁପତି, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ (ଓହ୍ରି ମାଧ୍ୟମରେ) କୋରାନ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କର ।”

فَقَطَّ اللَّهُ إِلَيْكَ الْخُبْرَ وَلَا تَعْجَلْ بِالْأَمْرِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ; وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆଦମଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ପାସୋରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବେ (ଜାଣି ପରେ) ଦେଖୁଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଆମର ଆଦେଶ ଲଘ୍ବନ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନଥିଲା ।

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَيْسٍ وَلَمْ يُحِذْ
لَهُ عَزْمًا ۝

ଭୁ:୭

୧୧୭. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କୁ (ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିବା) ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ବରୂପ (ଆମଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଧା କର,” ସେତେବେଳେ ଇବଲିସ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧା କରିଥିଲେ, (ଏବଂ) ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ۝

୧୧୮. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ (ଆଦମଙ୍କୁ) କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ଏ (ଇବଲିସ୍) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଓ ତୁମ ପତ୍ନୀ ଉପରେ ସଙ୍ଗୀନାମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ; ତେଣୁ ସେ ତୁମ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ନ ଦେଉ ଅନ୍ୟଥା ତୁମେ (ଓ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍ଗୀ) ବିପଦରେ ପଡ଼ିଯିବ ।”

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝

୧୧୯. “ଏଠାରେ * (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ତୁମେ (ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗୀମାନେ) କେବେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଉଲ୍ଲାସ ରହିବ ନାହିଁ ।”

إِنَّ لَكَ الْآلَانَ جُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝

୧୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ (ସେଠାରେ) ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଗୋଡ଼ୁ ଚାପରେ କଷ୍ଟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝

* ପ୍ରକଟ ହେଉଛି, ଏହା ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ଯାହା ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯାହାକି ଫଳସ୍ବରୂପ ସେହି ଭାବ୍ୟର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପାସରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହିଁ କି କଷ୍ଟର ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୧୨୧. କିନ୍ତୁ ସକଳାନ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁମନୁଣୀ ଦେଇ କହିଲେ,
“ହେ ଆଦମ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏପରି ଏକ ବୃକ୍ଷର ସନ୍ଧାନ
ଦେବି ଯାହା ଚିରହରିର୍ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ରାଜକୁ
(ସଂଜ୍ଞାରେ ସନ୍ଧାନ) ଦେବି ଯାହା କ୍ଷୟ ହେବ ନାହିଁ ?

فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَادُمُّ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْئُتُ ﴿١٢١﴾

୧୨୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଓ
ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗ) ସେହି ବୃକ୍ଷରୁ ଜିନ୍ତି (ଫଳ) ଭକ୍ଷଣ
କଲେ ଯାହା ଫଳରେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା (ଅର୍ଥାତ୍
ନଗ୍ନତା) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ
ନିଜକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସୁନ୍ଦର ସାମଗ୍ରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍‌କର୍ମ) ଦ୍ଵାରା
ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ; ଏବଂ ଆଦମ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବ୍ୟାଜ କଲେ, ତେଣୁ ସେ ସତ୍‌ମାର୍ଗରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ନ
ହେଲେ ।

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢٢﴾

୧୨୩. ତା’ପରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ
କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ ପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିଲେ ।

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. (ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଉଭୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)
ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ
କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମଠାରୁ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଦୃଶଦେଶ ଆସିବ ତେବେ ସେ କେହି
ଆମର ସଦୃଶଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ସେ କଦାପି
ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ କି ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।”

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِذَا
يَا تَبَيَّنَ كُمْ مَتَى هَدَىٰ هُم مِّنْ أَتَّبَعُ هَٰؤُلَاءِ فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَىٰ ﴿١٢٤﴾

୧୨୫. “ଏବଂ ଆମେ ସ୍ଵରଣ କରାଇବା ସତ୍ତ୍ଵେ ସେ କେହି
ବିମୁଖ ହେବ ସେ ଦୁଃଖଦାୟକ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ
କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇବୁ ।”

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٥﴾

୧. ୭ : ୨୧ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ୭ : ୨୩ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୨୬. (ଯାହା ହେବୁ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇଲ ଅଥଚ ମୁଁ (ପୂର୍ବରୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁ ପାରୁଥିଲି ?”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰى وَكَذَّبْتُ بَصِيْرًا ۝

୧୨୭. (ଏଥିଉପାରେ) ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ତୁମ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିଥିଲା ; ଯାହାକୁ ତୁମେ ପାସ୍‌ସାରି ଦେଇଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ବିଚରଣ କାଳରେ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ كَذٰلِكَ اَتٰتَكَ اٰيٰتُنَا فَتَبَيَّنٰهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تَنْسٰى ۝

୧୨୮. ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବିଧାନରୁ) ସାମା ଲଂଘନ କରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିପକ୍ତ ଦେଉ; (ଏହା ତ କେବଳ ପାଥକ ଅବସ୍ଥା) ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ କଠୋରତର ଓ ବହୁକାଳ ଶ୍ଳାୟା ହେବ ।

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيٰتِ رَبِّهٖ ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۝

୧୨୯. ତାହାହେଲେ କିଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ ଯାହାଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନରେ ଏମାନେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଛନ୍ତି ? ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନ ମାନ ରହିଅଛି ।

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُوْنِ يَسْتَوْنَ فِيْ مَسٰوِكِهِمْ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَا يَتَذَكَّرُوْا ۚ اُولٰٓئِكَ اَنْتَ تُخَوِّلُهمُ النَّجٰى ۝

ଭୁ : ଫ

୧୩୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଓ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନିଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି) ଶାସ୍ତି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزٰمًا زَاجِلًا ۚ فَسَمِعَتْهُ ۝

୧୩୧. ସୁତରାଂ ଏମାନେ ଯାହାକିଛି ଜହ୍ନୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ଅସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶଂସା-ପୂର୍ବକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ; ଏବଂ ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ତଥା ଦିବସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଯାହା ଫଳରେ (ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରି) ତୁମେ ତୃପ୍ତ ହେବ ।

فَاَصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاصْبِرْ بِمَحْنِ رَبِّكَ تَبٰرَكَ طُلُوْعُ الشَّمْسِ وَتَبٰرَكَ غُرُوْبُهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاىِٕ اِلَيْلٍ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ۝

୧୩୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପାଉଁର ଜୀବନରେ ଶୁକଟକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ତୁମେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ବିସ୍ତାରିତ କରି ଦେଖି ନାହିଁ; (କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକଳିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତତ୍ପରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବିକା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

وَلَا تُدْنِ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهَا وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ତୁମେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଚାରିଦି କର ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରୁହ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଜୀବିକା ଛିଣ୍ଡିଆ କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁତାର ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

وَأْمُرْهُمْ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ?” କଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ ଯାହା କି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَوْ تَأْتِيهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ) କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଧୂସ କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନେ କହିଥାନ୍ତ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି କୌଣସି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କଲ ନାହିଁ, ଯେଦି ତୁମେ ସେପରି କରିଥା’ରା ତେବେ ଆମେମାନେ ଅପମାନିତ ଓ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥା’ରୁ ।”

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ତୁମେ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପରିଶ୍ରାମର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ସ୍ଵତରା ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ଜାଣି ପାରିବ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସରଳ ଓ ସତ୍ପଥର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି (ଓ କିଏ କରୁନାହିଁ) ।”

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَتَسْتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
بَيْتِ الْحَرَامِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٦﴾



ଅଲ-ଅନବିୟା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଉଲ୍ଲେଖ ୧୧୩ ଓ ଆୟତ ୬ ଓ ୭
ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବ ନେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି. ତଥାପି ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ନୂତନ ଉପଦେଶ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

୪. ସେମାନଙ୍କ ମନ ଉଦାସୀନତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଶ୍ୱରୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ମଣ୍ଡା କରନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି), "ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟେ; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛ ?"

୫. (ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) କହିଲେ, "ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କୁହାଯାଏ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।"

୬. ବରଂ ସେ (ବିରୋଧୀ)ମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, "ଏ (ବାଣୀ) ବିଭ୍ରାନ୍ତକର ସ୍ୱପ୍ନ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ରଚନା କରିଛନ୍ତି; ବରଂ ସେ ଜଣେ କବି ସ୍ୱଭାବର ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାଧାରାର ଉତ୍ତେଜ ହେଉଥାଏ; ସୁତରାଂ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଯେପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଉଦ୍ଦଳମାନେ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ।"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ بُلَعُونَ ﴿٢﴾

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ التَّحَرُّوا أَنْتُمْ

تَنْبِيهِكُمْ وَن ﴿٣﴾

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَدْلُونَ ﴿٥﴾

୧. ମହକାବାଦୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆପଣିକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି— ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପରାଗୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ କି ପୂର୍ବତନ ଉଦ୍ଦଳମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥିବା ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ କାହିଁକି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ।

୭. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ; ତେବେ ଏମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَتَاهُمْ يُؤْمِنُونَ ①

୮. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ) ଆମେ କେବଳ ପୁରୁଷକୁ ରାସୁଲ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେରଖ କରୁଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଓହ୍ରି ସେରଖ କରିଥିଲୁ; (ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନ ଥାଅ ତେବେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟ) ପଚାର ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ②

୯. ଏବଂ ଆମେ ରାସୁଲ-ମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଶରୀର ସ୍ଥାନ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅସାଧାରଣ ପରମାୟୁ-ସ୍ଥାପୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲେ ।

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ③

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲୁ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଆମେ) ଇଚ୍ଛା କଲୁ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସାମା-
ଲ-ଘନକାରୀଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ।

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْبَاقِينَ ④

୧୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑤

ସ୍ତ:୨

୧୨. ଏବଂ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑥

୧୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଧ୍ୱଂସାନ୍ୱିତ) ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ⑦

୧୪. (ଆମେ କହିଲୁ), “ପଳାୟନ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀମାନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମେମାନେ ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲ (ସେହି ଦିଗକୁ) ତଥା ନିଜ ବାସଗୃହ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଯାଅ; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।”

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ فَاعْلَمُوا ⑧

୧୫. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହାୟ ! ଆମେମାନେ (ସାରା ଜୀବନ) ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠିନ ଶପଥ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ କରି ତାହାର ସମସ୍ତ ଶୋଭା ନଷ୍ଟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏହିପରି ବିଳାପ କରି ଗୁଲିଥିଲେ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ବୃଥା ଜ୍ଞାତା-କୌତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଷି କରି ନାହିଁ (ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷିରେ ଗୁଡ଼ ଭରସା ଥିଲା) ।

୧୮. ଯଦି ଆମେ ଆମୋଦ-ସୁମୋଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ପାଖରେ କରିଥା'ନ୍ତୁ ।

୧୯. ପରବ୍ରୁ ଆମେ ସତ୍ୟକୁ ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କଲୁ, ଯାହା ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ପଟାଇ ଦିଏ ଓ ସେ (ଅସତ୍ୟ) ଭୁରତ ହିଁ ପକାୟନ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବିଲୁପ୍ତ ହୁଏ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଥକି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୧. ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରନ୍ତି ଓ ସେଥିରୁ ନିକ୍ଷର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ଏପରି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁଷି କରନ୍ତି ?

୨୩. ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଉଭୟ ସ୍ଵୟଂ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ତଥା ସେମାନେ ଯାହା (ଆରୋପ କରି) କହନ୍ତି ତହିଁକୁ ପବିତ୍ର ।

قَالُوا يُونُسُ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑮

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِيدِينَ ⑯

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْبٍ ⑰

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَؤُنَا تَخَذُتَهُ مِنْ لَدُنَّا ⑱
إِنْ كُنَّا فُعَالِينَ ⑲

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ⑳
وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ㉑

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ㉒
وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ㉓

يُسَبِّحُوْنَ اَيُّلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ㉔

اِمِ اتَّخَذُواْ اِلٰهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنشِرُوْنَ ㉕

لَوْ كَانَتْ فِيْهَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ㉖

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି ଯାହାଙ୍କୁ ସଂସାରକୁ ପଠାନ୍ତେ ; ସେ ବାବୁ ନିଜ ପାଖରେ ରହି ପାରିଥା'ନ୍ତେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହେଉଥିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନୂଆ ନୂଆ ଘୋରଜର ମଧ୍ୟ ପୁଷିକରି ଥାଆନ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇପାରି ନ ଥା'ନ୍ତେ । ଯଦି ଏକାଧିକ ଘୋରଜର ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ଫଳରେ ପୃଥିବୀ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସ୍ଵୟଂ ହୋଇଯାଆନ୍ତା ।

୨୪. ସେ ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଝିଲ୍ଲା କରାହେବ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେ ଲୋକାମାନଙ୍କୁ ଝିଲ୍ଲା କରାହେବ ।

୨୫. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? (ତୁମେ) କୁହ, “ନିଜ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ” ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ସମ୍ମାନ (ର ଉତ୍ତର) ଅଟେ,” କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ଜଣ ଉତ୍ତୁଲ ପ୍ରାରଣ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ଅଟୁ, ସୁତରାଂ ଆମର ଉପାସନା କର ।

୨୭. ଏବଂ (ସେହି ଲୋକମାନେ) କହନ୍ତି, “ଭୟାବାର (ଅଲ୍ଲାହ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ” (ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ); ସେ ତ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ପବିତ୍ର; ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ (ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର-ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରନ୍ତି) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କତିପୟ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

୨୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଥା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ କହନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ (କେବଳ) ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୨୯. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବାର ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତରେ ଘଟିଅଛି ତାହାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରତି ସବୁଜ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ସେମାନେ ସୁପାରିଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି କହିବ, “ମୁଁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ,” ଆମେ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାତ୍ମବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْزُقَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلْيَنْكُرْ لِي كُفْرَهُ ﴿٣٠﴾

جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

୧. ହରତ ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଖାଯାଉ କରୁଥିଲେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେ ସବୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ସେହି ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପପୁତ୍ର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅବଶେଷ ପବିତ୍ର କୋରାନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ଉତ୍ତର ।

ରୁ : ୩

୩୧. କ'ଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଭଲ ଥିବା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିଲା; ସୂଚନା ଆମେ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୁଳ କରି ଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜୀବକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କ'ଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏଥି ସଜୀବଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିଆ କରିଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂପୃଷ୍ଠ) ସେ (ଭୂପୃଷ୍ଠବାସୀ)ମାନଙ୍କ ସହ ଭୂକମ୍ପରେ ଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୁଏ; ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥମାନ ମଧ୍ୟ ଚିଆରି କରିଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା ଏ ଲୋକମାନେ (ବିଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନକୁ) ଯାତାୟାତ କରିପାରିବେ ।

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ (ସୂରକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ସ୍ୱରୂପ) ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଗୁରୁଆ ରୂପେ ରଖିଥିଲୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି (ସୂଚନା) ନିଦର୍ଶନ-ଗୁଡ଼ିକକୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفْهًا مَحْفُوظًا ۚ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସକୁ ତଥା ପୃଥିବୀ ଓ ଜଳକୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏ ସବୁ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂମି ପୃଷ୍ଠରୁ କୌଣସି ମାନବକୁ ଅମରତ୍ୱ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବୟସ ପ୍ରଦାନ) କରିନାହିଁ; ତାହା ହେଲେ ଯଦି ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, କ'ଣ ସେମାନେ (ଏଠାରେ) ଅମର ହୋଇ ରହିବେ ?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବ; ଓ ଆମେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ; ଏବଂ ଅବଶେଷରେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ।

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۚ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଓହଁ ପ୍ରେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ପକ୍ଷରେ କ୍ଷିପ୍ରାଭାସ କୌଣସି ସାଧନ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୋଳିତ କରିଦେଲେ ଓ ଓହଁ ବା ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ କ୍ଷିପ୍ର ସାଧନ ପୃଷ୍ଠି ହେଲା ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଲା ଯେ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ବ୍ୟତିରେକେ ଜୀବନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏମାନେ ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିବା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମାଣିତ କରିଅଛି ଯେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସୌରଜଗତ ପୃଷ୍ଠି ହେଉଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତାହା ଏକ ପେଣ୍ଡୁଲି ଗୋଲାଇଲ ଉପରେ ପୃଷ୍ଠି ହେଉଛି, ତତ୍ପରେ ଆଖ୍ୟାତରା ଗୁଣ୍ଡନ ଯୋଗୁଁ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ପାର୍ଶ୍ୱ ବହୁ ଦୂରକୁ ନିସ୍ଥିତ ହେଉଛି । ଫଳରେ ଏକ ଦୂର ମଙ୍ଗଳର ପୃଷ୍ଠି ହେଉଛି, ଯାହା କି ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘୁରୁଛି । ଏହିପରି ଭାବରେ ଏକ ଦୂର ସୌରଜଗତର ପୃଷ୍ଠି ହେଉଛି ।

୩୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ବୁଝ ମନ କରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କୁହା ରଚନା କରନ୍ତି ?” ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୁଖ)ଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَخَذُوا مِنْكَ الْآهُنَ
أَهْذًا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ ۚ وَهُمْ يَذْكُرُ الْزَحْمِ
هُمْ كَفَرُونَ ③

୩୮. ମନଷ୍ୟଙ୍କୁ ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି; (ସୁତରାଂ ମନରଖ) ଆମେ (ଅଲୁଖ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇବୁ; ତେଣୁ ତୁମମାନେ ଚଞ୍ଚଳତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ④

୩୯. ଏବଂ (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କେବେ ପୂରଣ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

୪୦. ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ଓ ନିଜ ପିଠିରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ଅପସାରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାହାରିଠାରୁ ସହାୟତା ମିଳିବ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି ଗର୍ବ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ طُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُصَرُّونَ ⑥

୪୧. କିନ୍ତୁ ସେ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭୀଭୂତ କରିଦେବ; ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ସେମାନେ କୌଣସି ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَنَاتُهُ فَتَهْتَبُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ⑦

୪୨. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରତ୍ନଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୁପ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିଦ୍ରୁପ କରିଥିଲେ ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَالَ الَّذِينَ هَؤُلَاءِ سَخِرُوا مِنْهُمْ فَأَكَاثَرُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧

ଭୂ:୪

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିରେ ଏବଂ ଦିବସରେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୁଖ)ଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?” କିନ୍ତୁ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱରାଶ୍ରୟ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الْزَحْمِ ۚ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ⑨

୪୪. କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ? ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ତ ନିଜର ପୁରସ୍କା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆମ ବିପକ୍ଷରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ⑩

୪୫. ବହୁତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ପିତାମହ-ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅବଧି ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ ଏବଂ ଏହାର ସୀମାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ରଖିଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ବିକଳ ଲାଭ କରିବେ ?

୪୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସତର୍କ କରୁଅଛୁ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଶୂନ୍ୟ) ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଏ ସେମାନେ କୌଣସି ତାକ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ଧାସ କିମ୍ବଦନ୍ତୀମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

୪୮. ଏବଂ ଆମେ କୟାମତ ଦିନ ଏପରି (ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ) ବୁଲାଇବା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ ଯଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହା ସୋରିଷ ପରିମାଣର (କର୍ମ) ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାହା (ହିସାବ)କୁ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ହିସାବ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ-ସୂଚକ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଧର୍ମଭାର-ମାନଙ୍କ ସକଳ ଶକ୍ତି ଏକ ଅନୁସ୍ମରକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୫୦. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଭାର)ମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ (ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି;

୫୧. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସ୍ମରକ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦର୍ଶି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଗୁଣାବଳୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ?

بَلْ مَتَعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْدُرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَيْنَ مَتَّهْمُ نَفْحَةٍ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُونُسَ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ النَّاسِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُوسَىٰ إِذْ أُنزِلَتْهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُّكْرُونَ ﴿٥١﴾

୧୫:୫

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଜବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସନ୍ତତା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଥିଲୁ ।

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଏ ଗୁଡ଼ିକ କି ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେମାନେ ବସିଅଛ ?”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ।”

୫୫. ସେ (ଜବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ହୁଏ ବୃଦ୍ଧେ ପଥକ୍ତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ ।”

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଆଣିଅଛ ନା ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଅଛ ?”

୫୭. ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।”

୫୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଅଲୁଡ଼ଙ୍କ ରାଶି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପିଠି ପେରାଇ ଗୁଲିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।”

୫୯. ଏହାପରେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ପୁଣିଥରେ) ତାହା ନିକଟକୁ ଆସିବେ ।

୬୦. (ଏହାପରେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କିଏ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛି ? ଯେ ଏପରି କରିଅଛି, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।”

୬୧. (ଅନ୍ୟ କେତେକ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଜବ୍ରାହିମ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଏ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ (ଦୂର୍ବଳତା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିବାର ଶୁଣିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥٧﴾

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّيْءُ الَّذِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٩﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٦١﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٦٢﴾

وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَ لَنَا أَصْنَاءُكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٦٣﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا ۖ إِذْ لَا يَكْبُرُ لَهُمْ لَعْنَةُ الْبَاقِينَ ۖ وَجَعَلَهُ

قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا ۖ إِنَّهُ لَبِئْسَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٥﴾

୬୭. (ଏହା ଶୁଣି ନେତୃତ୍ୱାନ୍ତର ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ଯେ ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଯାଉ, ହୁଏତ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।”

قَالُوا فَآتُوا بِهِ عَلَىٰ آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٧﴾

୬୮. ସେମାନେ (ଏହାପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛ ?”

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْإِهْتِمَاءِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٨﴾

୬୯. (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “(ଅବଶ୍ୟ) କେହି ଜଣେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛି; ଏ ଯେଉଁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତି (ତୁମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; ଯଦି ସେମାନେ କଥା କହିପାରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ) ପଚାରି ବୁଝ ।”

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَتَسْأَلُوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْظِقُونَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏହାପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରି କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।”

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ମତକ ଅବନତ ହୋଇଗଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହେଲେ) ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ଏ (ମୂର୍ତ୍ତି)ମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ثُمَّ نَظَرُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْظِقُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ (ଏପରିବସ୍ତୁ)ମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର କୌଣସି ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ?”

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٧٢﴾

୭୩. “ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଳି; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ ?”

أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. (ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିଦିଅ ଓ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فاعِلِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏଣୁ ଆମେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ଅଗ୍ନି ! ତୁମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସକଳେ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଯାଅ ।”

فَلَمَّا يَبْتَهِمُ رُؤْيَا رَبِّهِمْ أَنَا نُؤْتِيكَ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٥﴾

୧. ଅରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ଅନଫୁସ୍’ ‘ନଫସ୍’ର ବହୁବଚନ । ନଫସ୍ ଅର୍ଥ ଅତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ମା ହେଉଛି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ତେଣୁ ଅନଫୁସ୍ ଅତ୍ମାବଦ ‘ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର’ ବୋଲି କରାଯାଇଛି ।

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦ କରାଇଥିଲୁ ।

୭୨. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ଲୁତକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏପରି ଏକ ଭୂଭାଗକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ଆମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ (ରକ୍ଷିତ) ରଖୁଥିଲୁ ।

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସକ ଓ ଯୋତୁ ରୂପେ ଯାକୁବକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ କରିଥିଲୁ ।

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ, ସ୍ୱର୍ଗରୁରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ଓ କଳାତ ଦେବାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତେ ଆମର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୭୫. ଏବଂ ଆମେ ଲୁତକୁ ବିସ୍ତାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସହରରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଏକ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଜାତି ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ ।

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତଙ୍କୁ) ଆମର କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ଭୂ:୨

୭୭. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଝୁହ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଆମଙ୍କୁ) ଡାକିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٧﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوْنًا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٩﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهْدُونَ يَا مِرْنًا وَآوَحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلُوا الْخَيْرَاتِ ۖ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ ﴿٨٠﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ ۝ أَلَيْسَ كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٨١﴾

﴿٨٢﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٨٤﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ପୁରୁଷ'ର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରାଇଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିପାରୁ ଥିଲେ । ଯଦି ଏହି ଶବ୍ଦର ସ୍ୱାଭାବ ଅର୍ଥ 'ଶାସନ' କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଆତ୍ମାରେ ଚେତେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ଗାରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁହେଁ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଚାରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଏକ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇ ଦେଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଦାଉଦ ଓ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କି ତାହାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଏକ ଶତ୍ୟା ଶେଷ-ଜନିତ କଳହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ); ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲୁ ।

୮୦. ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ମହିମା ଗାନ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲୁ ।

୮୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ପୋଷାକ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାଢ଼ୀ) ତିଆରି କରିବା ଶିଖାଇଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମୟରେ ରକ୍ଷା କରିବ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ?

୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁତଗାମୀ ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଥିଲୁ ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଭୂତାର ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ଯହିଁରେ ଆମେ କଲ୍ୟାଣ (ଗଚ୍ଛିତ) ରଖୁଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଜାଣୁ ।

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ⑥

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُنِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَثَتْ فِيهِ غَمَرُ الْقَوْمِ وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شُحْدًا ⑦

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّمَا آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَكَلَّمُوا فِي الْحَمِيمِ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ⑧

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤْسٍ لِّكُمۡ لِنُخۡصِصَكُمۡ مِّنۡ
بَآئِسِكُمۡ فَهَلۡ أَنتُمۡ شَاكِرُونَ ⑨

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ⑩

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଗନମ୍' ଅର୍ଥ ଛେଦି, ମେଷା । ବୁଢ଼ି ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବୁଢ଼ି ପ୍ରୟୋଗ କରା ଚାହୁଁ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରତିଦେଶୀ ରାଜ୍ୟର ଚୋର ଓ ଚକାସତମାନେ, ଯେମାନେ କି ହରତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭମାନ ଓ ହରତ ଦାଉଦ ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ ।

୨. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଜାମାତ ଦିବିଆର ଗରାଜକରୁ ସାମନ୍ତ ବହନ କରି ଦକ୍ଷିଣାଫଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଲେଷ୍ଟାଇନକୁ ଆସୁଥିଲା । ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୮୩. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଦୂରାଗୁରା * ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ାଳିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାକ୍ଷାକାରୀ ଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ (ସୁରାଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅସୁବ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାକ କରି କହିଥିଲେ, “ଆମକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା କରାଯିବ କିମ୍ଭାବେ ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲାହ!) ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଦୟାବାନୁଜ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୟାବାନୁ ।”

୮୫. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ସେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ନିଜ ସମାପତ୍ତ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ଆହୁରି (ଅନେକ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ (ଘଟଣା) କରିଥିଲୁ ।

୮୬. ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲ, ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ଇସ୍ମାଏଲଙ୍କୁ * ମଧ୍ୟ (ସୁରାଣ କର); ଏ ସମସ୍ତ ଧର୍ମୀୟ ଶାଳ ଥିଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

୮୮. ଏବଂ କୁନ୍‌କୁନ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରୂପଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁରାଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଗୁଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ହଜରାଶ * କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେ ବିପଦ

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُّونَ لَهُ وَيَعْلُقُونَ
عَمَّا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٦﴾

وَابْتُذِبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الصُّرُورَاتِ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٧﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَيْنَتْ أَهْلَهُ
وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّ عِنْدِنَا وَذَكَرَهُ
لِلْعَبِيدِ ﴿٨٨﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّابِرِينَ ﴿٨٩﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩٠﴾
وَذَا النُّوْنِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ସଇରାନ୍’ ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଦୂରାଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥରେ ତାହା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର କୂଳରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହଙ୍କାରୀ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ଥାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହେରିନ ଓ ମସକତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ମିଳୁଥିବା ମୁଦା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସ୍ରାଈଲ, ହଜରତ ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମାଏଲଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗର ନବି ଥିଲେ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ବା ଶରିୟତ୍ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ଓ ସମସ୍ତେ ବହୁ ବଡ଼ ବିପତ୍ତିର ଶିକାର ହୋଇ ଥିଲେ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଧର୍ମୀୟଶାଳତାକୁ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କୁନ୍‌କୁନ୍ ବା ସ୍ୱରୂପ ନବିଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କେତେକ ଟାଙ୍କାକାରଙ୍କ ମତରେ ବାନ୍ତବେଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇଜିକିଲ୍ (Ezekiel) ନବିଙ୍କ ଆରବୀ ନାମ ହେଉଛି କୁଲକିଫଲ ।

୩. କେତେକ ଅନୁବାଦକ ଭୁଲରେ ‘ଇନ୍ ନକ୍‌ଦେଲା ଅଲ୍‌ହି’ ଶବ୍ଦାବଳୀର ଅର୍ଥ ଏହପରି ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି- ‘ସ୍ୱରୂପ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।’ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନଭୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ‘ନକ୍‌ଦେଲା ଅଲ୍‌ହି’ର ଅର୍ଥ ହଜରାଶ କରିବା । ବହୁତଃ ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସ୍ୱରୂପଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ହଜରାଶ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁବାଦ ଜଣେ ନବିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସମାଜନ ଓ ହୃଦୟାନ୍ତ ।

ସମୟରେ ଆମକୁ ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାତ୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ ।”

سُبْحَانَكَ ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

୮୯. ଅତଏବ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَذَابِ ۚ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

୯୦. ଏବଂ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କୁ * (ସୁରଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଉଚ୍ଚରାଜ୍ଯକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٢٢﴾

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ସହିୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟ (ଅର୍ଜନ) କରିବାରେ ତତ୍ପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ସ୍ତେମ ଓ ଭୟ ସହିତ ଡାକୁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ସକାଶେ ବିନମ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ ۚ وَأَصْلَحْنَاهُ ۖ زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِغُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ يَدْعُونَنا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٢٣﴾

୯୨. ଏବଂ ସେହି ନାରୀଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରିୟମଙ୍କୁ ସୁରଣ କର), ଯେ ନିଜର ସତ୍ତାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର କେତେକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସଂସାର ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ * କରିଥିଲୁ ।

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

୯୩. ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ହିଁ ଉପାସ୍ୟା କର ।

إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ ۖ فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

* ହଜରତ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଗର୍ଭେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କର ସମସାମୟିକ ଓ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ବିଷୟ ସୂଚାଯାଇଛି । ଦୁର୍ଗାନ୍ଧ୍ୟବନ୍ଧବଙ୍କ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭାବି ନେଇ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଦର୍ଶନ ନ ଥିଲେ । ଅତୀତ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ‘ଆୟତ’ ବା ନିଦର୍ଶନ ଭାବରେ ଅବିହିତ । ଅତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ଜେତାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ସେ, ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନର ଭଣ୍ଡାର ଥିଲେ ।

୯୪. ଏବଂ ସେ (ନବି ବିରୋଧୀ)ମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ (କରି ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁସଜ୍ଜାଲା ଭଳି ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ) କରିଛନ୍ତି; ଅଥଚ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ ।

ସ୍ୱ:୭

୯୫. ସୂତରା* ଯେ ଉଚିତ କର୍ମ କରିବ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସହିତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାକର କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ରଖିବୁ ।

୯୬. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହର , ଯାହାକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ , ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ଠୁର କରାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଉ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୯୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପାଇଁ ଦୂର ଉନ୍ନତ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ସାଗରର ତରଙ୍ଗମାଳାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ ।

୯୮. ଏବଂ (ଅଲ୍‌ଫିଲ୍‌)ର ସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବିସ୍ମୟରେ ବିସ୍ମାଦିତ* ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମାନଙ୍କର କି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିଶୟ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲୁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ ।”

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا رِجُوعٌ ۝

فَنَنْعَمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُتُونَ ۝

وَحَرَمٌ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُكُنْهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ إِذْ هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْنِلَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଧର୍ମୀୟ ନେତା ମୁଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ତମ୍ଭରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଗଢ଼ିବ କରିବା ସକଳେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୁଡ଼ିକ । ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୁ କେତେକ କମିଅୁନିଷ୍ଟ ଉଲେମା, ନଦଅଲ୍‌ଲ ଉଲେମା, ହନଫି, ବରେଲ୍‌ଲ ଓ ଅହଲେ ହଦିସ ନାମରେ ଅଭିହିତ । ବାହ୍ୟତଃ ସେହି ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଇସଲାମର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ନିମିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବାର ପ୍ରତୀତ ହେଉ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସବୁ ନିଜର ତଥା ନିଜ ନେତାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ପରଶ୍ରାମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତାନ୍ତର ଓ ମନାନ୍ତର ହେଉଛି ଓ ସେମାନେ ଏଭଳି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମତବାଦର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଶିଖା ରହିଅଛି ।

୨. ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ହେଉଛି ଇସଲାମର ଏକ ଅଲଗାନ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ । ଜଣେ ଭୋକ ଏଇ ସଂସାରକୁ ଅନ୍ତେ ବିଦାୟ ନେଲେ ସେ ତିରକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆସି (୨୩: ୧୦୦-୧୦୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. ଏଠାରେ ଏହା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ଯେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜାତି-ସମୂହ ଜାତିତ ହୋଇଥିବେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ସାରା ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ସେତେବେଳେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ସ୍ମୃତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉଦ୍ରେକ ହେବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଯ୍ୟାତ୍ରଣ ଦେଖା ଦେବ । ସମ୍ପ୍ରତି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପାଇଁ ନିଷ୍ପେକ୍ଷ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜାତିକୁ ପୁନର୍ଯ୍ୟାତ୍ରଣ ହୋଇ ଉନ୍ନତ କରୁଥିବା ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯିବେ ।

୯୯. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନରକର ଲକ୍ଷନ ହେବେ, ଓ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ଏ (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଉପାସ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଏ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଷିଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତେ ? ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପତି ରହିଥିବେ ।

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُواهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିଜାର କରୁଥିବେ ଓ ସେଠାରେ (କାହାରି ଉପଦେଶର) କଥା ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَهُمْ فِيهَا زُفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ଭବରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନରକଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯିବ ।

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ସେମାନେ ଏଠାକାର ସ୍ୱର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଯାହା ଶୁଣୁଥିଲା ସେମାନେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

لَا يَسْمَعُونَ حَيْثُ سَهَاوَهُمْ فِي مَا اسْتَهْتِ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ଭୀଷଣ ବ୍ୟସ୍ତତା ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ କହିବେ, “ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ଦିନ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଇଥିଲା ।”

لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمُ الْمَلَكُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

୧. ପରଲୋକର ନରକ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶିଗୋଟର ଦୁଃଖ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନରକର ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅପମାନ ଏବଂ ସେହି ଅପମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଢ଼ିତ କରି ରଖିବା ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ । ଦୃଷ୍ଟିକର ଗତିହସ ଏହାର ମୂଳକାରଣ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଆଉ କୌଣସି ଭଲ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦୫. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏପରି ଗୁଡାଇ ନେବୁ* ଯେପରି ଲେଖା (କାଗଜ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିକାର ଗୁଡାଇ ନେଇପାଏ; ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବୁ ସେହିପରି ଆମେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି* କରିବୁ; ଏହାକୁ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେଣୁ ଆମେ ଏହିପରି କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଜବୁର (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ)ରେ କେତେକ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲା ପରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ଯେ ଆମର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ଏ (ପବିତ୍ର) ଭୂଖଣ୍ଡର* ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ।

୧୦୭. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ସମାପ୍ତର* ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା କରନ୍ତି ।

୧୦୮. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସାରା ସଂସାର ପାଇଁ କେବଳ କରୁଣା* ରୂପେ ଚିତ୍ତି ସେରଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ: "ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ 'ଓହି' (ମାଧ୍ୟମରେ) କେବଳ ଏହା (ଆଦେଶ) ହେଉଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତା'ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?"

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِنُكَتِبَ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَابِرِينَ ﴿١٠٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُؤْتِي إِلَىٰ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

* 'ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ'ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହୋଇପାରେ : (କ) ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଧ୍ବଂସପାଇ ନୂତନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ, (ଖ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭାଜିତ ଓ ଅସ୍ଥିରପୂର୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନ ଘଟିବ, (ଗ) ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋପ ପାଇ ତା'ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ।

୨. ବିଦ୍ୟମାନ ଜଗତକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବ ଓ ନୂଆ ନୂଆ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ତଥା ସେମାନେ ପୁରାଣି କରିବେ । ଅନ୍ଧକାର ମହାକଦଣ୍ଡ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଆଫ୍ରିକା ଏହାର ଭୂକଟ ଉଦାହରଣ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଏହି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବ। ସଂଗୀତର ହେତୁ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ସେମାନେ ସଦାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

୫. ଅବଶ୍ୟ ସେକ୍ସ ଯୁଗରେ ଇସ୍ଲାମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଉପରେ ଅନ୍ଧ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବେ କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଏ ସଂସ୍କୃତିରେ ନିରାଶ ହେବ। ଉଚିତ ଭୂସୈନ୍ୟ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ସଂସାରରେ ଅବିସ୍ମୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସାପନ କଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋତି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସମାନ ଭାବରେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ أَذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي
أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١١﴾

୧୧୧. “ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ କଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୁକ୍କାୟିତ କର ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٢﴾

୧୧୨. “ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ଯେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ କି କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲାଭଦାୟକ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।”

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّاهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١٣﴾

୧୧୩. (ଉପରୋକ୍ତ ଓହିର ଆଗମନ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ସତ୍ୟ (ଓ ନ୍ୟାୟ) ଅନୁସାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ) ଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଏ ।”

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
فَلْيُحْكَمْ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଗଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚୋଟିରୁ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ନିଜର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରାଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କେତେହେଲେ ନାକଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଦେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ବୃହତ୍ ହେବା ବିଷୟ ଲୋକମାନେ ସ୍ମୃତସ୍ମୃତ ଦେଖିପାରିବେ । ଇସ୍ରାଈଲ ସକାଶେ ରଖିଆ ବା ଆମେରିକା କେହି ଲାଭଦାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٍ

ଅଲ-ହଜ

(ଏହି ଦୁଇ ମଠିନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏଥିରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସମେତ ୭୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୦ ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ସେହି (ମୋମାଂସାକାରୀ ସମୟର) ଭୂମିକାମ୍ନୀ *ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

୩. ସେହିଦିନ ତୁମେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଉଥିବା ନାରୀ ଯାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଉଥିବା ତାହାକୁ (ଭୟରେ) ପାଟୋରି ପକାଇବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ନିଜର ଗର୍ଭପାତ କରାଇବ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତପ୍ରାୟ ଦେଖିବ ଅଥଚ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଥିବେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

يَوْمَ تَرْوِيهَا تَدَأَلُّ كُلُّ مُرْسِعَةٍ عَمَا أَرَضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

୪. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ନ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଚଳି କରନ୍ତି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ) ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

୫. (ଅଥଚ) ସେହି (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାର) ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବ (ତେବେ) ସେ (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରାର) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବ ଏବଂ (ତାହାକୁ) ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯିବ ।

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନନରଖ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହାପରେ ବାସ୍ତବ୍ୟ କରିକାରୁ, ତତ୍ପରେ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଏକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାହାର କି ଘନତ୍ୱର ରକ୍ତ ଭଳି ଲାଖୁ ରହିବାର ପ୍ରକାର ଥିଲା; କିଛି କାଳ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିମ ମହର୍ବତର, ସଦ୍‌ଗୁଣ ସାଂସାରିକ କରନ୍ତୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ଓ (ଅନ୍ୟ) କିଛି କାଳପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା; ଯେପରିକି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ସ୍ୱଳ୍ପତ ତଥ୍ୟ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେଉ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁ; ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗର୍ଭାଶୟରୁ) ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ବହିର୍ଗତ କରାଉ; (ଏହିପରି କ୍ରମ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉ) ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବଳ (ବୟସ୍କ) ହୁଅ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ବୟସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜର ବରମ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସ୍ୱରୂପ ଖାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାନ ହରାଇ ବସନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀ (ପୃଷ୍ଠ)କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତାହା (ସମୟ ସମୟ) ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସେ, ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତା ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରାଉ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋଚିତ ହୁଏ ଓ ତାହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟେ ଓ ତାହା ସକଳ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପାଦିଏ ।

୭. ଏ ସବୁ ଏଥିସକାଶେ ଘଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଚିର ସତ୍ୟ (ଓ ଶାଶ୍ୱତ), ଏବଂ ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି, ଓ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାପନ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଖାନ, କୌଣସି ଉପଦେଶ ଓ କୌଣସି ଆଲୋକ ସଦାୟିନୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ ଏପରି ଭାବେ ଚର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଯେ,

୧୦. ସେମାନେ ଗର୍ବରେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିପଥଚାଳା କରାଇବେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନ ରହିଅଛି, ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳନ୍ତା ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

نَكْمُ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجِلٍ مُّسْتَعْتَبٍ
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُجْرِ لَوْلَا
يَعْلَمُ مَنْ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْثَبَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَیْجٍ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَا أَنَّهُ
يُبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝

ثَانِي عِظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ۝

୧୧. ବୁଝେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହାତରେ କରିଅଛ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହା ଘଟିବ ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଈଜ୍ଜା ନ କରି ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜଲ୍ୟାଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସିଧା ମୁହଁ ମୋତି ସ୍ୱଲ୍ପିଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ତଥା ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟକ୍ଷ କ୍ଷତି ।

୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ କି ଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ନିକୃଷ୍ଟ ଧରଣର ପଥଭ୍ରାଟି ।

୧୪. ସେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହାର କ୍ଷତି (ତାହାର) ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟ; ଏପରି ସ୍ତରୁ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ, ଏବଂ ଏପରି ସଙ୍ଗୀ (ମଧ୍ୟ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ।

୧୫. ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା କର୍ମ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ସ୍ଥାନେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ସ୍ରବହୀତ ହେଉଥିବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଈଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ଇହକାଳରେ ବା ପରକାଳରେ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଗୋଟିଏ (ଦେଉଳ) କୁ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଇ (ଏବଂ ସେଥିରେ ଚଢ଼ିଯାଇ), ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କୁ କାଟି ଦେଇ, ତା'ପରେ ସେ ଦେଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଐଶ୍ୱରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ବିଜୟ ତାଙ୍କୁ କ୍ଳେଧାନ୍ୱିତ କରୁଛି କ'ଣ ତାହାଙ୍କୁ ତା'ର କୌଣସି ଦୂର କରିଛି ?

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ
لِّلْعٰلِيْنَ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰٓى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ
اَصَابَهُ خَيْرٌ اِطْمَآٓنَ بِهِ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ مُصِیْبَةٌ
اِنْقَلَبَ عَلٰٓى وُجْهِهٖ ۚ تَخْسِرَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةَ
ذٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُبِیْنُ ۝

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَ مَا لَا
يَنْفَعُهٗ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝

يَدْعُوْا لَمَن صُرِّهٖ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ لِيَكُوْنُ
الْمُوْلٰى وَ لِيَكُوْنُ الْعَشِيْرُ ۝

اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الدِّیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ
جَنَّتْ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَفَعْلُ
مَا یُرِیْدُ ۝

مَنْ كَانَ یُظُنُّ اَنْ لَّنْ یَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِی الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ فَلْیَبْسُدْ دِسْبَابٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْیَقْطَعْ
فَلْیَنْظُرْ هَلْ یُذِیْبُنْ کَیْنُدُهٗ مَا یَخِیْطُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୁ-ପୁଷ୍ପରେ ନିପତିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ତାହାର ଆଶା କଦାପି ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ । ପୁରବାଂ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ।

୧୭. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରୂପେ ରଚନା କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଛାଞ୍ଚା କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ (ହେଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ ହୋଇଗଲେ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସାବି, ଖୁସିୟାନ ଓ ମଲ୍ଲୁସା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହିତ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ) ସମକକ୍ଷ ମାନନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚରି କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ ବିଷୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ।

୧୯. (ହେ ଇସଲାମ ବିରୋଧୀ ମାନବ !) କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ କି ଯେ କେହି ଆକାଶରେ ଅଛି ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରୁଅଛି; ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବେ ଯେ କେହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଛି; ଓ (ସେହିପରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ନକ୍ଷତ୍ର, ପର୍ବତ, ବୃକ୍ଷ, ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ଅଧିକାଂଶ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରୁଛନ୍ତି) ? କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛି ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ ଶାସ୍ତିର ନିଶ୍ଚରି ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲାସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସମ୍ମାନ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଛାଞ୍ଚା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାନ୍ତି ।

୨୦. ଏ ଭୂକଟି ପରସ୍ପର-ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କଳହ କରୁଥାନ୍ତି; ସୂତରାଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ବୁଣାବଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଗ୍ନି (ନିର୍ମିତ) ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଉଭୟ ଜଳ ଢଳାହେବ ।

୨୧. ଫଳରେ ଏହି ଉଭୟ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ବିଗଳିତ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ମଧ୍ୟ (ବିଗଳିତ ହେବ) ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ପାଇଁ ଲୁହା ହାତୁଡ଼ି (ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାହେବ) ।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ يَشَاءُ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَالتَّائِبِينَ وَالْمُجْسِمِينَ وَالَّذِينَ اشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَنِ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنِ فِي الْأَرْضِ وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبُسِ وَالْقَمَرِ وَالْجُومِ وَالْجِبَالِ وَالشَّجَرِ وَالذَّوَابِّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝

هَذِهِ خَصْمَتَانِ خَصِمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يَصُبُّ مِنْ فَوْقٍ رُّوسِهِمْ أَسْفَلَ ۝

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖିଆ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ ପକାୟନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ସେଠାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ; (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ତୁମେମାନେ ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଥାଅ ।”

ଭୁ : ୩

୨୪. ଯେଉଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଯାହାର (ଛାୟା) ଚଳେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୁକ୍ତା ଖଚିତ କଙ୍କଣ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହୋଇଥିବ ।

୨୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଚିନ୍ତାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ।

୨୬. (କିନ୍ତୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପବିତ୍ର ଗୃହ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଗଢ଼ିଅଛୁ, ସେଠାକୁ ଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଅନ୍ତି; (ଅଥବା ତାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଗଢ଼ିଅଛୁ); ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଗଢ଼ିଅଛୁ) ଯେଉଁମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବସିରହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁରେ ଅତ୍ୟାଚାରପୂର୍ବକ କୃତିକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ରଜା କରିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

ଭୁ : ୪

୨୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜବାହିମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା) ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବୁ (ଓ କହିବୁ), “ଆମ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ, ଓ ଆମ ଗୃହକୁ ପରିକ୍ରମାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ, ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ଗୁରୁ ଓ ସିଦ୍ଧିଦାୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ରଖ ।”

كُلَّمَا أَدَاوُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ ﴿٣٨﴾

وَهَذَا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهَذَا إِلَى
صَرَاطِ الْحَيْدِ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
لِلْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بَعْظٌ يَبْظُلْ نَذْرَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴿٤٠﴾

وَأَذِّنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرَكَ
بِشَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୧. ଏଠାରେ ନମାଜର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ଯହିଁରେ ଜିୟାମ୍, ଗୁରୁ, ସିଦ୍ଧିଦାୟକ ଆଦି କର୍ମ କରାଯାଏ ।

୨୮. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କର ଯେ ସେମାନେ ହଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଗୁଲି ଗୁଲି ଓ ଏପରି ବାହନରେ ଆସନ୍ତୁ ଯାହା ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଶୀର୍ଷ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଗଭୀର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିବ ।”

୨୯. “ଯେପରିକି ସେ (ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରୀ) ମାନେ ସେହି ଲାଭକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି; ଏବଂ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସେହି କୃପାଯୋଗୁଁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଆମେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚତୁଃଷ୍ଟୟ ପ୍ରାଣୀରୂପେ ଦେଇଅଛୁ; ଅତଏବ, ସେମାନେ ସେ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ବିପନ୍ନ ଓ ଦାନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଖୁଆନ୍ତୁ ।”

୩୦. “ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତୁ, ଓ ନିଜର ବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ, ଓ (ଏହାପରେ) ପୁରାତନ ଗୃହ (କା’ବର) ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତୁ ।”

୩୧. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମାନିତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ତେବେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକର ଅଟେ; ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସମସ୍ତ) ଚତୁଃଷ୍ଟୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବେଧ କରାଯାଇଛି ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୋରାନରେ ଅବେଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ ତୁମମାନେ ପିତୁକା ପୁକାକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ କର,

୩୨. ଏହିପରି ନିଜର ଉପାସନା ଓ ଆଶୀର୍ଵଦର୍ଶିତାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ସେ ଆକାଶକୁ ପତିତ ହୁଏ, ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାକୁ ଝାମ୍ପି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଓ ବାୟୁ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

୩୩. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କର୍ମ) ଆତ୍ମରିକ ଧର୍ମଜାଲୁତା ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَیْبٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدْوَرَهُمْ لِيَتَزَوْفُوا بِأَلْبَتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا بَلَ عَلَيْكُمْ فَأَجْنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ ﴿٣٢﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَابِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

୩୪. ମନେରଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୁର୍ବାନି ପଶୁରୁ) ଏକ ନିଦିଷ କାଳ ପାଇଁ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ବିଧେୟ ଅଟେ, ତା'ପରେ ଏ (ପଶୁ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଷ୍ଟର (ସେହି) ପୁରାତନ ବୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନିଯିବା ଉଚିତ ହେବ ।

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

ସ୍ୱ:୫

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମେ କୁର୍ବାନିର ଏକ ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଷ୍ଟ ଯେଉଁ ସବୁ ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ସେମାନେ (ହଲାଇ କରିବା ବେଳେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲୁଷ୍ଟର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ; (ସୂଚନା* ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲୁଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ଅଲୁଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ ସମାପରେ) ବିନମ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ସ୍ତବନ କର ।

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّئَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِنَّهُمْ
لِلَّهِ وَاجِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

୩୬. (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲୁଷ୍ଟର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ହେବା ମାତ୍ରେ ଭକ୍ତିମିଶ୍ରିତ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସୁସମାସ୍ତର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ବିପଦବେଳେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତି, ଓ ସୁସ୍ମରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ (ଆମର ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନପାଇଁ) ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରିଥା'ନ୍ତି ।

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمُ وَالصَّادِقِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (କୁର୍ବାନି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଓଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନଯୋଗ୍ୟ (ଓ ନିଦର୍ଶନ) ସ୍ୱରୂପ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଅଛୁ; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରାଇ (ହଲାଇ କରିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁଷ୍ଟ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କର; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିହତ ହୋଇ) ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସରୁ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପରେ ସବୁଷ୍ଟ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَابْذَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا حَيْرٌ ۖ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا
وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرًا
الْمُعْتَزِلَ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କର ମା'ପ ଓ ରକ୍ତ କଦାପି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଧର୍ମଭାବୁତା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ; (ବସ୍ତୁତଃ) ଏହିପରି ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରିବ, କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ (ଇସଲାମ ଧର୍ମ ବିଧିବିଧାନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିବା) ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

୩୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସପଥାତକ (ଓ) କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ପଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୬:୬

୪୦. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ବିନା କାରଣରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଅଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।

୪୧. ଏମାନେ (ସେହି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ କେବଳ 'ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି' କହିବାରୁ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧସଙ୍ଗତ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଦୁଷ୍ଟାମିରୁ) ଦୂରେଇ ନ ରଖନ୍ତେ, ତେବେ ଆଶ୍ରମ, ଗିର୍ଜା, (ଇହ୍ଦାମାନଙ୍କ) ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମସଜିଦମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ବହୁଳ ଭାବରେ ନିଆଯାଏ, ଧ୍ୱଂସ କରି ଦିଆଯାଆନ୍ତା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମକୁ) ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُجُومَهَا وَلَا دُمُومَهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكُونُوا لِلَّهِ
عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٠﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٦١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلْمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٦٢﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهْذَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٦٣﴾

୧. ଚିହ୍ନିତ ସଂସ୍କୃତରେ ପଢ଼ିତ କୋରାନରେ ଯେଉଁ କେତୋଟି ସୂକ୍ତି ଅଛି ତତ୍ତ୍ୱାଧୀନେ ଏହା ପ୍ରଥମ ସୂକ୍ତି, ଯହିଁରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଚିହ୍ନିତ ଚିପରି ଓ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ହେବ ତଥା କେଉଁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖାଯିବ ତା'ର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଚିହ୍ନିତର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି— ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଓ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାପନରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ ସଙ୍ଗରେ, ନିଜ ନିଜ ଦେଶ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ତଥା ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମବଳମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାଦକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ଅହେତୁକ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରିବା ।

୪୭. ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହିଜରତକାରୀ ମୁସଲମାନମାନେ) ସେହି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଆମେ ଏହି ସଂସାରରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ ଓ ଜକାତ ଦେବେ ଏବଂ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଓ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରିବେ; ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَوَّأُوا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالنُّعُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٧﴾

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇଜଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦୟର (ଗୋଷ୍ଠୀ) ମଧ୍ୟ,

وَأَنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِدَّاءُ وَشُعُوبٌ ﴿٢٨﴾

୪୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଲୁତଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٢٩﴾

୪୫. ଏବଂ ମଦୟନର ଅଧିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା; ଅତଏବ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି (ସମୟ ପାଇଁ) ଅବସର ଦେଇଥିଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଚିତ କରିଥିଲୁ; (ସୂଚନା ଚିତ୍ରା କର) ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା !

وَاصْبِرْ مَدِينٌ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَلْبَسَتْ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٣٠﴾

୪୬. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଅଛି ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଅତି ସେମାନଙ୍କ (ଗୃହର) ଛାତ ସବୁ ଧ୍ୱଂସଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ଅନେକ କୃପ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡି ରହିଅଛି ଓ ଅନେକ ସୁଉଛ ଦୁର୍ଗ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି ।

فَكَأَيُّ مَن فَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبْنِي مَعْظَلَةٌ وَقَصْرِ
مَشِيدٍ ﴿٣١﴾

୪୭. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯହ୍ନାକା ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହୃଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏହି ସବୁ ବିଷୟ) ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି କର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ସେ ସବୁ) ଶୁଣିପାରିବେ, କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ବାହ୍ୟ ଗଞ୍ଜବୃତ୍ତିକ ଅନ୍ଧ ଛୁଡ଼ି ବରଂ ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ହୃଦୟ ଅନ୍ଧ ଅଟେ ।

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْيُ الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْيُ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٣٢﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ଲିଖା କରିବାରେ ବ୍ୟଗ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଜବାବି ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ଗୋଟିଏ) ଗୋଟିଏ ଦିବସ ତୁମମାନଙ୍କ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୁଏ ।

୪୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଅଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ସୁଥମେ) ଅବ୍ୟାହତି ଦେଇଥିଲୁ, ଯଦିବ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ୱ : ୭

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କେବଳ କଣେ ସତେକ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ।”

୫୧. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ (ତଦନୁଯାୟୀ) ଉଚିତ କର୍ମ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ସଜ୍ଜନଜନକ ଜୀବିକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୫୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେମାନେ ନରକରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ ।

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ * ଯେତେ ରସୁଲ ବା ନବି ସେତେଶ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୌଣସି (ସଂହାର କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସଜ୍ଜନ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜନ ଯାହା (ବାଧାବିହୀନ) ପୃଷ୍ଠି କରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ (ତା’ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁସ୍ତତିଷ୍ଠିତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୪. (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ସଜ୍ଜନ ଯେଉଁ ସବୁ (ବାଧାବିହୀନ) ପୃଷ୍ଠି କରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَدَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّنَّا تَعْدُونَ ﴿٥٠﴾

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَّتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
أَخَذْنَاهَا وَرَأَى الْمَصِيرُ ﴿٥١﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٣﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ﴿٥٤﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا سَأَلَ آلُ الشَّيْطَانِ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٥﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

* କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନର ମତରେ ଯେତେ ବି କୌଣସି ନବି କିଛି ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ ସଜ୍ଜନ ସେଥିରେ କିଛି ଯୋଡ଼ି ଦେଉଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏପରି ମତବ୍ୟ ନବିମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପକ୍ଷ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ବିଶେଷତଃ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏହା ଏକ ଅପମାନ । ଏପରେ କେବଳ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ନବିମାନେ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ଅଥଚ ସଜ୍ଜନ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରେ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନବିମାନଙ୍କର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥା’ନ୍ତି, ଫଳରେ ସଜ୍ଜନର ଅପମାନ ହୁଏ । ଏହା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ବହୁତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବି ସଫଳ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସର୍ବାଧିକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର) ପ୍ରବଳ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଅତି ବସିଥାନ୍ତି ।

୫୫. (ଏ ସବୁ ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ତୁମ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ଏକ ନିରାତ ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନୀତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

୫୬. ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି (ବିନୀତ) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେହି ବିନୀତ କାଳର ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ ହେବ ନାହିଁ ।

୫୭. ସେ ଦିନର ସମସ୍ତ ବାକରୁ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କର ହେବ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିବେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଉଚିତ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନରେ ବାସ କରିବେ ।

୧୫ : ୮

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାନ୍ତି (ନିଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜରତ କରି ତା'ପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ବା ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲୀୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲୀୟ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ।

୬୦. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲୀୟ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୬୧. ଏହି ବିଷୟ ଏହିପରି ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ) ସେଚିକି ଶାନ୍ତି ଦିଏ ସେଚିକି ତାହାକୁ ପାଖ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସବୁ (ତାହାର ଶତ୍ରୁ)

قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَكُنْى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيبٍ ﴿٥٧﴾

أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمُ الْوَالِدِينَ أَمْوًا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَبْتِ التَّعْلِيمِ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَنُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٦٠﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهِ مُّؤْمِنًا

ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପାପ) ମାର୍ଜନାକାରୀ(୩)ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି ଓ ପୁରସ୍କାର ସଦାନନ୍ତ ପରମ୍ପରା) ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି; ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠା (୩) ମହାନ୍ ଦୁଷ୍ଟା ।

୨୩. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତିର-ସତ୍ୟ (ଓ ଶୁଣିତ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଗୁଣନ୍ତି ତାହା ଅସତ୍ୟ (ଓ ବିନାଶଶୀଳ), ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ(୩)ମହାନ୍ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୁଝି କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଜୁମି ଶସ୍ୟଶ୍ୟାମଳା ହୋଇଯାଏ ? ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ରହସ୍ୟମୟ(୩)ପର୍ବତଦିତ ।

୨୫. ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆତ୍ମନିର୍ଦ୍ଦେଶଶୀଳ (୩) ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଭୂ: ୯

୨୬. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସାଗର ବକ୍ଷରେ ଜାହାଜ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ? ଏବଂ ସେ ଆକାଶକୁ ଧରି ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ି ନ ଯାଏ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (୩) କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସଦାନନ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବେ, ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ; ବାସ୍ତବିକ ମାନବ ଅବିଶୟ କୃତୟ ଅଟେ ।

୨୮. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ଲେଖିକାମୟ

عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَوْرٌ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً زَمْزَجُ الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَوْ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُنْزِلُ السَّمَاءَ مَاءً تَنْحَلُّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَسْجِدًا لَهُمْ نَسْكُوهُ فَلَْيُنَازِعَنَّكَ

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଆଦେଶରେ ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ନିପତିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉପାସନା) ପଦ୍ଧତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଡାକି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍ଵପଥରେ ରହିଅଛ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ କୟାମତ ଦିନ ସେ ବିଷୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ) ମାମାଂସା କରିଦେବେ ।

୩୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ? ଏସବୁ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏହିପରି ଭାବରେ (କୌଣସି ବିଧାନକୁ ପୁରସ୍କୃତ) କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ଵାସୀକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ବିଦ୍ରୁଷା (ଭାବ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜକୁରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରି ଶୁଣାନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିବୁ ? (ତାହା ହେଉଛି) ନରକର ଅଗ୍ନି; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ଵାସୀକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଭାବନା ।”

୧୦୦

୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଉଅଛି, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣ; ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହାକୁ ଡାକୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٩﴾

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا نُنَادَيْنَا يَبِينُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ فِي وَجُودِ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّكْرُ يَكَادُونَ يَسْطَوْنَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشٍ فَمِنْ ذَلِكُمُ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَسَىٰ النَّصِيرُ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ قَاتِمِعُوا لَهُ إِنَّ

ଏକକ୍ରମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଝାଳି ନେଇଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ (ତାହାଠାରୁ) ଦେହ ବସ୍ତୁକୁ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିପାରିବେନାହିଁ; ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଓ ଯାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ (ସେ ଉଭୟ) କେତେ ଦୂରକ !

୭୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଗୁଣାବଳୀର) ଯଥାର୍ଥ ଧାରଣା କରିପାରି ନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ।

୭୬. ଅଲ୍ଲାହ ଦେବତୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରଘୁଲ ମନୋନାତ କରିଛି; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପ୍ରାର୍ଥନାର) ଅତିଶୟ ଶ୍ରବଣକାରୀ (ଓ ପରିଚ୍ଛିନ୍ନର) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

୭୭. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସବୁ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଏ ।

୭୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଗୁରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକ ଅବନତ) କର, ସିକଦା କର ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କର ଓ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ (ଜୀବନର) ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପାଇପାରିବ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟମ କର; କାରଣ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୋନାତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜଟିଳତା ରଖୁନାହାନ୍ତି; (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପିତା ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ (ଅନୁସରଣ କର କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ନାମରେ ଅବିହିତ କରିଛନ୍ତି; ତାହାହେଲେ ସେହି ରଘୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ ଓ ତୁମେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବ; ସୁତରାଂ ସୁସ୍ୱଚ୍ଛୁବେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ କକାତ ବିଅ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ବସ୍ତୁତଃ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭୁ ଓ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الظَّالِمُ وَالتَّالِبُ ﴿٧٥﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوا أَنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٦﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ ۖ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٩﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرِّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ ۖ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٨٠﴾

୧. ଏହା ଗୌରାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପାୟକ ଏକ ରବିଷ୍ୟବାଣୀ । (Isaiah, 62: 2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।



ଭାଗ - ୧୮

ଅଲ - ମୁମିନୁନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଗଣନା ୧୧୯ ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୬ ଟି
ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍(ତ୍ର)ଦତ୍ତା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର (ଅଭିଳାଷିତ) ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ;

୩. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ନମାଜ
ପାଠରେ ବିନୟ ଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ;

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅପଥା ବିଷୟମାନଙ୍କରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି;

୫. ଯେଉଁମାନେ ନିୟମାନୁସାରେ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି;

୬. ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନାକ୍ଷୁବୁଦ୍ଧିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି;

୭. ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପତ୍ନୀ ବା ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ '
 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିଅଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ; ଅନ୍ୟ
ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲାଞ୍ଚିତ କରାଯିବ
ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ଯେ କେହି ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଗଣ୍ଡା
କରିବେ, ତେବେ ସେପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସାମା-
ଲତା*ନକାରୀ ହେବେ,

୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଅମାନତ ଓ ନିଜର
ଅଜ୍ଞାକାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସକାର ଥା'ନ୍ତି,

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ (ପାଠ) କୁ ସୁରକ୍ଷିତ
ରଖନ୍ତି;

୧୧. ସେହିମାନେ ହିଁ ସକୃତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خُشِعُونَ ٢

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ٤

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُذُنَيْهِمْ يَحْفَظُونَ ٥

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مُلْكُمِينَ ٦

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ٨

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١٠

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁମୋମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ରକ୍ଷାରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କୁ କରକ୍ଷତ କରିଅଛ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରି ନାହାନ୍ତି କି
ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ମୁକ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେହି ମହିଳାମାନେ ।

୧୨. ଯେଉଁମାନେ କି ଫିରଦୌସ (ନାମକ ବୈକୁଣ୍ଠ) ର ଉଗ୍ରରାଧୁକାରୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓଦା ମାଟିର ସାର ଅଂଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ ।

୧୪. ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ କଣିକା ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥାପନ କଲୁ ।

୧୫. ତା'ପରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ କଣିକାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଆକୃତି ସ୍ଥାନ କଲୁ ଯେ ତାହା ଲାଖି ରହିବା ପ୍ରଭାବର ଘନାକୃତ ରଚ୍ଚ ଭଳି ହୋଇଗଲା, ଏହାପରେ ସେହି ଘନାକୃତ ରଚ୍ଚ ଭଳି ଲାଖି ରହିବା ପ୍ରଭାବର ବସୁକୁ ମା'ସ ପିଣ୍ଡକରେ ପରିଣତ କଲୁ; ଏହାପରେ ସେହିମା'ସ ପିଣ୍ଡକକୁ ଆମେ ଅସ୍ଥି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲୁ; ଏହାପରେ ସେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ମା'ସ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲୁ, ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ; (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲୁ); ସ୍ୱତରା' ସେ ଅଲ୍ଲ୍ହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ, ଯେ କି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

୧୬. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ।

୧୭. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷୟାମତ ଦିନ ଉତ୍ଥିତ ହେବ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସାବଗୋଟି ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜଳ ବର୍ଷଣ କଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ରଖିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଉଠାଇ ନେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ।

୨୦. ତା'ପରେ ଆମେ ତହୁରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପର ବଗିଚା ସୃଷ୍ଟି କଲୁ; ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଫଳ (ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ) ଅଛି, ଓ ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ ଖାଉଅଛ ।

الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٤﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عَلَاقًا ۖ فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ۖ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّا كُمْ بِعَدِّ ذَلِكَ لَنَسْتُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ إِنَّا كُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۖ وَكَانَ تَحْتَهُنَّ الْغَوَّيَاتُ ۚ فَغَوَّيْنَا ﴿١٨﴾

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرِضِ ۚ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٩﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهٌ كَثِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ଶରୀର ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ଉତ୍ତୁରା ଏପରି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ * (ତୁଣ୍ଡ କରିଅଛୁ), ଯହିଁରେ ଚୈଳ ଥାଏ ଓ ଭୋଜନକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଥାଏ ।

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبِتُ بِالنَّارِ
وَصَيْغَ لَآكِلِينَ ①

୨୨. ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ୍ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି; ଆମେ ସେଥିରୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇ ଥାଉ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଉପକାରୀତା ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଖାଇଥାଅ ।

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ②

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ନୌକା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥାଅ ।

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تُحْمَلُونَ ③

ବୁ : ୨

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନୁହନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ?”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَغُورُوا عِبَادُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ④

୨୫. ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ (ରେସୁଲ ସ୍ତୋତ୍ର କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ, ତେବେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥା’ନ୍ତେ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ସମୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଥିବାର ଶୁଣି ନାହିଁ ।

فَقَالَ الْبَلَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ⑤

୨୬. “ଏ ତ ପାଗଳାମିର ବଣବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଶ୍ରାମ ବିଷୟରେ କିଛିକାଳ ଅପେକ୍ଷା କର ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِّرُوا بِهِ ۖ حَتَّىٰ حِينٍ ⑥

୨୭. (ନୁହ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بَرًّا ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବୃକ୍ଷ । ଏହାର ଚୈଳ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

୨୮. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ଯୋଡ଼ା ନେଇ ଆମେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ନିର୍ମାଣ କର; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ଶୁଭକର ଲବଣସାଗର ଉଦ୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ (ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଲି ଓ ଅନ୍ତରା ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମର ଲେଖାଏଁ ଯୋଡ଼ା, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କରାଅ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆମକୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କଳମରୁ କରାହେବ ।

୨୯. ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଓ ତୁମର ସାଥୀମାନେ ନୌକାରେ ଭଲଭାବରେ ବସିପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁହ, "ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।"

୩୦. ଏବଂ (ନୌକାରୁ) ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରେ କୁହ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ (ଏହି ନୌକାରୁ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅବତରଣ କରାଅ ଯେପରିକି ଆମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଅବତରଣ କରାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।"

୩୧. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବତରଣ କରାଇଥାଉ ।

୩୨. ପୁଣି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏହି ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି) ଉତ୍ତୁଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା'ହେଲେ କ'ଣ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ଧୂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ ذَوْئِبٍ أَنْتَنٍ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَى عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّمَا
مُفْرَقُونَ ﴿٢٩﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَبِيرُ
الْمُنْتَرِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبَاسِلِينَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

ଭୂ: ୩

୩୪. ଏବଂ ଏହି (ନୂତନ ରସୁଲଙ୍କ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ମିଳନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ଧନବାନ୍ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମରୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ତୁମେମାନେ ଯାହା (ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ) ଖାଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ଖାଉଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା (ପାନୀୟ) ପିଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ପିଉଅଛି ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ମରୁଷ୍ୟ କଥା ମାନିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا الْأَخْسِرُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. “କିଏ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ଓ ମାଟି ହୋଇଯିବ ତଥା ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ବାହାର କରାହେବ ?”

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّا كُمُ مُمْخِرُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. “ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ତାହା (ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର ବାହାରେ) ଓ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. “ଆମମାନଙ୍କ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜୀବନ; ଆମେମାନେ କେବେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ତ ଅନ୍ୟ କେବେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ମରିବା ପରେ କେବେ ହେଁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୃତ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْصِيْنَ ﴿٣٨﴾

୩୯. “ସେ ତ (କେବଳ) ଜଣେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି; ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କେବେ ହେଲେ ମାନିବୁ ନାହିଁ ।”

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. (ଏଥି ଉପାରୁ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏ (ଲୋକ) ମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଲଜିତ ହେବେ ।”

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْحَرَنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ସମାଗୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁଖିଙ୍କର ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କର) ।

୪୩. ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୪୪. କୌଣସି ଜାତି ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧୂରୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ କି ଏହାର ପଛରେ ରହି ବେହୁସାଲ ପାରେ ନାହିଁ ।

୪୫. ତା'ପରେ ଆମେ ଆମର ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପଛରେ କେତେକଙ୍କୁ (ଧୂସ ମୁଖକୁ) ପଠାଇ ଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାତନା କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରି ଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁଖିଙ୍କର ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କର) ।

୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସାଧୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରି ସେରଣ କରିଥିଲୁ;

୪୭. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁର୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

୪୮. ତା'ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଭଳି ଦୁଇଜଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ଦୁଇଜଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମମାନଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ ।”

୪୯. ତେଣୁ ସେମାନେ ସେ ଦୁଇଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ غُلَامًا
مُعَذَّابًا لِّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اُخَرَ ﴿٤٨﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا نَسْخِرُزُونَ ﴿٤٩﴾

ثُمَّ ارْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةٌ رُسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا
بُتْعًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى وَاَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
عٰلِينَ ﴿٥٢﴾

فَقَالُوْٓا اِنَّاۤ اِنۡتُمۡ اِلَّاۤ اِنۡسٰنٌ مُّثَلٰٓئِلُ مَاۤ اَوۡفٰٓتُنَاۤ اٰۤيٰتُكُمۡ
عِبَادُوْنَ ﴿٥٣﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٥٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ବାକି ରହିଲା ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯୋହା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ଥିଲେ। ଯେପରିକି ସେମାନେ ସତ୍ୟପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଓ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ସ୍ୱପ୍ନପୁର) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଗଛ ଛାନରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହା ବାସୋପଯୋଗୀ ଓ ଯହିଁରେ ପ୍ରବାହିତ ଝରଣା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ غَيْۤءٍ زَبَوۡةٍ ذَاتِ قُرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

ଭୂ: ୪

୫୨. (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ରସୁଲମାନେ ! ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମାଜିକାତ୍ମିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାସ୍ତା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ କର୍ମ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ ଜାଣୁ ।”

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۚ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

୫୩. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତାରମାନଙ୍କର) ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକମାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ, ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟଗୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ଓ ଆମକୁ ସଂରକ୍ଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ।”

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ତା’ ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ନିଜ ଭିତରେ ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ସେଥି ସକାଶେ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଅମିତନୀତିଯାଗା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଦିଅ ।

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬/୫୭. କ’ଣ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର କରାଇବାପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ? ନା (ଏପରି ନୁହେଁ), ବରଂ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଅବସ୍ଥା ଦୁଃଖି ପାଶୁନାହାନ୍ତି ।

يَا خَسْبُونَ ۚ إِنَّا نُنْذِرُهُمْ بِهِ مِنْ نَالٍ وَبَيْنٍ ۖ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ بَلَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

୧. ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ହେଉଛି କାହାକୁ । ଏହା ଉପକ୍ଷରେ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ତଥା ଇନ୍ଦୋର ଓ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତର ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଉଲ୍ଲାସ’ ଅର୍ଥ ଜାଣି ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ସାନ ରହିଥିବାର ଚିହ୍ନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହି ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି (2:288 ଡୁହାବୀ) ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ଆଦିପୁତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଶିକ୍ଷା ତଥା ଅଧିକ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ । ସେମାନେ ଏକତ୍ୱରବଦ୍ଧ ଓ ବିଶ୍ୱ-ଭ୍ରାତୃତ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି,

୬୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ;

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲୁଖିକ୍ ସ୍ୱପ୍ନର) ଧନକୁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ ପାଇବା) ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ପ୍ରଦାନ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଭୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଉଥାଏ ଯେ ଦିନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ;

୬୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସ୍ୱପ୍ନକର୍ମ କରିବାରେ ତତ୍ପର, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ (ସ୍ୱପ୍ନକର୍ମ କରିବାରେ) ଆଗେଇ ଯାଉଥା'ନ୍ତି ।

୬୩. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜାତକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାରାନ୍ତର କରିନାହିଁ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏକ କର୍ମ-ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତିକା ଅଛି ଯାହା ସତ୍ୟ (ଘଟଣା) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାହେବ ନାହିଁ ।

୬୪. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅମନୋବ୍ୟାପୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅନେକ(କୁ) କର୍ମ ଅଛି ଯାହା ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ।

୬୫. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଜ୍ଞକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୬୬. (ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ), “ଆଜି ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୬୭./୬୮. “ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବେଖାତିର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ଅପଥା କଥା କହି ମୁହଁ ମୋଟି ଫେରି ଯାଉଥିଲ ।”

୬୯. (ଏବଂ) କ’ଣ ସେମାନେ ସେହି (କୋରାନ୍) ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଅଥବା କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି)ମିଳିଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମିଳି ନ ଥିଲା ?

୭୦. (ଅଥବା) କ’ଣ ସେମାନେ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ନାହାନ୍ତି ? ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ?

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُوبٌ يَنْتَظِرُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿٦٤﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجُزُّونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَجْزُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٦﴾
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنْشَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ غَفْلَةٍ مِّنْ تَذَكُّرُونَ ﴿٦٧﴾

مُتَكَبِّرِينَ ۖ بِهِ سِيرَاتُنَا يُهْجَرُونَ ﴿٦٨﴾

أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କଠାର ପାଗଳାମି ଅଛି ? (କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ); ବରଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَآلَزَّهُمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ⑤

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତା, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଧୂସ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ; ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁ ଆଣିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ ثُمَّ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ⑥

୭୩. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଲୋଡୁଅଛ ? (ଏପରି ହୋଇ ନ ପାରେ) କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ।

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَقُلْ خَيْرٌ لَّكَ وَخَيْرٌ
لِلزَّكَّيْنِ ⑦

୭୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକସ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ।

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑧
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

لَنُكَفِّرُ عَنْهُمْ
وَلَنُجْزِيَنَّهُمْ وَكُفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ
إِلَىٰ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑨

୭୬. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରୁ ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦୂର କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଆଚରଣରେ ଆହୁରି ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُم بِالْعِدَابِ مِمَّا اسْتَكَاثُوا إِلَيْهِمْ
وَمَا يَنْصَرُّ عَنْهُ ⑩

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା କବଳିତ କରି ରଖିଅଛୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନମ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ କି କାକୁଡ଼ି ମିନଟି କଲେ ନାହିଁ ।

كَثْرًا إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ⑪

୭୮. ଏପରିକି ଯେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତିର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ବସିରହିବେ ।

ଭୂ: ୫

୭୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାନ, ଅଖି ଓ ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ ।

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑫

୮୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ ।

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُعْشَرُونَ ⑬

୮୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଆଗମନ ତାହାଙ୍କର ଆୟତ୍ତାଧୀନ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?

୮୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଜମାନେ କହୁଥିଲେ ।

୮୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଏବଂ ମାଟି ହୋଇଯିବୁ ଓ ହାତରେ ପରିଣତ ହେବୁ, କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୁତ ହେବୁ ?”

୮୪. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି କଥାର ଅନୁକରଣ କରାଯାଇଥିଲା (କିନ୍ତୁ ଏପରି ହେଲା ନାହିଁ); ଏହା ସାତନାକାର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେସବୁକି କାହାର ?”

୮୬. ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଉତ୍ତରରେ) କହିବେ, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କର”; ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ତୁମେ କୁହ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ?”

୮୭. (ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କିଏ ସମ୍ପ୍ର ଆକାଶର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ କିଏ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ?”

୮୮. ସେମାନେ ତର୍କଶୀଳ କହିବେ, “(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର”; ତୁମେ କୁହ, “ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକୋପରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ ?”

୮୯. ତୁମେ କୁହ, “କାହା ହାତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିଅଛି ଓ କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ? ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି କାହାକୁ ଶରଣ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏହା ବୁଝି ପାରିବ ।”

୯୦. ସେମାନେ (ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣିବାପରେ) ତର୍କଶୀଳ କହିବେ, “(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର;” ତୁମେ କୁହ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କିପରି ପ୍ରତାରିତ ହେଉଅଛ ?”

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ①

بَلْ قَالُوا امِثْلُ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ②

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنََّّا لَنَبْعُثُونَ ③

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ④

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑤

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ⑥

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ⑦

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ⑧

قُلْ مَنْ مِنْ بَيْدَةِ مَلَكُوتٍ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑨

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ⑩

୯୧. ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆଣିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

بَلْ أَتَيْنُهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଅଲ୍ଲାହ କାହାରକୁ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; (ଏପରି ହୋଇଥିଲେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସ୍ୟ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ୍ କରି ନେଇ ଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅନ୍ତେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର ।

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ସେ ଉଭୟ ଅଦୃଷ୍ଟ ଓ ଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚନା* ସେମାନେ ଯାହାକୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ تَعْلَمَ غَتَايَشِكُرُونَ ﴿٩٣﴾

ରୁ: ୬

୯୪. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି, ଯଦି ତାହା ତୁମେ ଆମକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଦେଖାଇଦିଅ;”

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِييُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. “ତେବେ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ରାଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରନାହିଁ ।”

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାହୋଇଛି, ଆମେ ତୁମକୁ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ *ସମର୍ଥ ।

وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رُؤُون ﴿٩٦﴾

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ) ମନ୍ଦ କଥାକୁ ଉଭୟ କଥାଦ୍ୱାରା ଦୂର କର; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାକୁ ଇଲଗ୍ନରୂପେ ଜାଣୁ ।

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ النَّيْتَةِ، نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଦୂରାଗ୍ରାଣ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ଦୂରାଗ୍ରାଣରୁ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବୁ ।

୯୯. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କାଳେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرَ ①

୧୦୦. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ (ସଂସାରକୁ) ଫେରାଇଦିଅ (ମୋତେ ଫେରାଇଦିଅ , ମୋତେ ଫେରାଇ ଦିଅ)”,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ②

୧୦୧. “ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ଯେଉଁଝାଳକୁ ଛାଡି ଆସିଅଛି ସେଠାର ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି;” ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ମୁହଁର କଥା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୁବହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ * ରହିଅଛି, (ତେଣୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ) ।

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ③

୧୦୨. ତା’ ପରେ ଯେତେବେଳେ ବିଗୁଳ ପୁଣ୍ୟାସିବ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆତ୍ମାୟତା ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିବେ ନାହିଁ ।

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ④

୧୦୩. ସୂତରାଂ*ସେଉଁମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟର ଓଜନଭାରା ହେବ, ସେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ ।

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑤

୧୦୪. ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କ (ପୁଣ୍ୟର) ଓଜନ ହାଲୁକ ହେବ, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ (ଓ ନିଜର ବିନାଶ କରିବେ), ଓ ନରକରେ ରହିବେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ⑥

୧୦୫. ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦହନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିଷାଦର କବଳିତ ହେବେ ।

تَلْفَحُ وَجْوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ⑦

* ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ସଂସାରକୁ ଫେରିଆସିବା ଏହି ଆୟତଟି ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଦିନ ପରଲୋକରେ ଅଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ତେଣୁ ଫେରିଆସିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ନାହିଁ । ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାବୃତ୍ତିର ଫେରିବା ବାଟରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ୯୯ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଅବଶେଷ ନବି ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନ ଦାନ କରୁଥିବା ଚକ୍ରକୁ ସେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମୟ ଆସିଯାଇଛି ।

୧୦୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସମାପରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଉ ନଥିଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ନ ଥିଲ ?”

أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ عَلَىٰكَ مِّنْ قَبْلِهِ
تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆମ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରୁ) ବାହାର କର; ଏହାପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର (ପାପରେ) ଜଡ଼ିତ ହେବୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀ (ଦାବ୍ୟସ୍ତ)ହେବୁ ।”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. (ଅଲ୍ଲ୍ହ) କହିବେ, “ତୁମ ଦୁଷ୍ଟ, ନରକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଅ ଏବଂ ଆମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. କଥା ଏହିକି ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ସ୍ମୃତିରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତ କରୁଣାମୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

୧୧୧. “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲ ଏପରିକି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିହାସର ପାତ୍ର ହୋଇ। ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ସ୍ମୃତିରୁ ବୁଲାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରିହାସ କରି ଚାଲିଲ ।”

فَاتَّخَذَ تَوْهَمُهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَتَسْوَكُم ذِكْرِي وَلَكُنَّمُ
مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١١﴾

୧୧୨. “ସେମାନେ ପୈର୍ବୀଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ଆଜି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଉପଯୁକ୍ତ) ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

୧୧୩. ଏହାପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲ୍ହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କେତେ ବର୍ଷ ରହିଥିଲ ?”

قُلْ لَكُمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

୧୧୪. ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ (ଭ୍ରମରେ) ରହିଥିଲୁ; ତୁମେ ଗଣନାକାରୀ ପଶୁର ।”

قَالُوا إِنَّمَا كُنَّا نُومًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ تَعْلَمُ الْعَالَمِينَ ﴿١١٤﴾

୧୧୫. (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲୀ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶଯ୍ୟା ରହିଥିଲୁ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତୁ”

قُلْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

୧୧୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଓ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ?”

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବମୟ, ସ୍ବକୃତ ଅଧିପତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ମାନିତ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْبَلَكُ الْخَبْرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾

୧୧୮. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକେ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ (ତାହା ନିକଟରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସ୍ବକୃତରେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۚ فَأَتَيْنَا فِي حِسَابِهِ عِنْدَ رَبِّهِ أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٨﴾

୧୧୯. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କ୍ଷମାକର, ଦୟା କର; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଦୟାବାନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ।”

قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରଲୋକର ଜୀବନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଲବ୍ଧଲୋକର ଜୀବନ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଦେଖିବାକୁ ଅସୁବିଧା ହେଉ ନାହିଁ ।

سُورَةُ التَّوْحِيدِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ - ନୁର

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନସ୍ଥ ସମ୍ବେଦ ୬୫ ଲେଖି ଅସ୍ପଦ ୩ ଓ ୧
ଲେଖି ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ଏହା) ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହା ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏହାକୁ (ପାଠନକରିବା) ଆମେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି
କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ଆମର ସ୍ୱାଧୀନ ଆଦେଶମାନ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ହାସଲ
କରିବ ।

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَاهَا فِي لَيْلٍ بَيِّنَةٍ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

୩. ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ମହିଳା ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ପୁରୁଷ (ଦୋଷୀ
ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର୍ୟକର ଶବ୍ଦ
କୋରଡ଼ା ମାର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ
ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ
ପାଳନ କରିବାରେ ତୁମେମାନେ ଏ ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀର ଦୋଷୀଙ୍କ
ପ୍ରତି ଦୟା ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏ ଉଭୟଙ୍କର ସ୍ୱ
ଭୋଗକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً
جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْ بَعِيْنَهُمَا فِي دِينِ اللَّهِ إِنَّ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَدَّ عَلَيْكُمَا
طَبَقُ الْعَذَابِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

୪. ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା)
ବା ମୁସୃରିକ ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ସହବାସ
କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା) ଜଣେ
ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ବା ମୁସୃରିକ ପୁରୁଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
କାହାରି ସହିତ ସହବାସ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଅବିଧି କରାଯାଇଛି ।

الَّذِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
الَّتِي لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ

୧. 'ନିକାହ' ସାଧାରଣତଃ ଦେହି ସୋପାନକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇସଲାମୀୟ ଶରିୟତ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଏକତ୍ର
କରାଯାଏ । ଜିନ୍ଦା ଆରାବୀ ଭାଷାରେ ଏହା ପ୍ରାୟଶଃ ସହବାସକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ କେତେକ ଲୋକ ଏହି ଆୟତର
ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ଯେତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ
ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ବୋଲାଯିବ; ସେ କଦାପି ତା'ର ପତ୍ନୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ପତ୍ନୀ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ
ହେବ । ବିପରୀତ କ୍ରମେ, ଯେତେ କୌଣସି ମହିଳା କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ ତାହା ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ହିଁ ବୋଲାଯିବ ।
ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ପତି ଜିନ୍ଦା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେବଳ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ରୂପେ
ଅଭିହିତ ହେବ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଯଥାକ୍ରମେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲାଯିବେ । ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦରେ ଏକ ସରଳ ଅର୍ଥକୁ
ବିହୀନ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ, ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀଙ୍କ ଜିନ୍ଦା ଅନ୍ୟ କେହି ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଭାବିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ।
ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ସନ୍ତାନରେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ରହିଅଛି । ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ
ବରାକ ନାମାଙ୍କୁ ଶୋଭନୀୟ ଜାତନ ଯାପନ କରିବାକୁ ବୁଝାନ୍ତି ତେବେ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରେ ସେମାନେ ଅନୁତପ କରି
ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ଉପାନ୍ତ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତୀ ନାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅପବାଦ ଆରୋପ କରନ୍ତି ଓ ଗୁରୁଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଯୋଗାଡ଼ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣା କୋରତା ମାତ୍ର ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କଦାପି ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ. ଏବଂ ସେମାନେ (ଏପରି କର୍ମବିଧୀକୁ ଲଘୁକାମ୍ୟ ବିଧାନର) ଲଘୁ ନକାରୀ ଅଟନ୍ତି.

୬. (କେବଳ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧନ କରିବେ, ଅତି-ଏବଂ(ସେମାନଙ୍କ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟସୂଚି) ଅଲ୍ଲହ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁମୂଳକ) ଅପବାଦ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ ନେଇ ଗୁରୁଥର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିବ)ଯେ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ପଞ୍ଚମଥର (ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିବ)ଯେ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ତେବେ ତା' ଉପରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାପ ପଡ଼ୁ ।

୯. ଏବଂ ସେହି ପରା (ଯାହା ପ୍ରତି ତାହାର ପତି ଗୋଷାଗୋପ କରିଥାଏ) ଯଦି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଗୁରୁଥର ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବ ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପତି) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ଉପରୁ ଦଣ୍ଡକୁ ଏତିକିଦିନ ପାରିବ ।

୧୦. ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଥର (ଏପରି ଶପଥ କରୁ) ଯେ ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପତି)ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରତି (ଅର୍ଥାତ୍ ମହିଳା ପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ।

୧୧. ଏବଂ ଯଦି ଦୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ଓ) ଚରୁଷ ହୋଇ ନ ଥା'ତେ ତେବେ ଦୁମମାନେ ଧୂ'ସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତ' ।

ଭୂ: ୨

୧୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ ଆରୋପ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଦୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଗୋଷା ଅଟନ୍ତି; ଦୁମମାନେ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ମତ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କର ନାହିଁ; ବରଂ ତାହା ଦୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْبَحْصَنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا بِمَا رَزَعَهُنَّ
شُهُدَاءَ فَأَجْلَدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُكَّاكٌ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٥

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ٥

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ٥

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ٥

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
غَنِيٌّ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ٥

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْكُمْ مَا آلَتَبَّ

ଭରମ ଥିଲା (କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଏକ ଚକ୍ର ସମ୍ପାଦିତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ); ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତିକି ପାପ କରିଥିବ ତାହାକୁ ସେତିକି (ପରିମାଣ) ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପାପର ବୃହତ୍ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା ତାହାକୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ଭରମ ଧାରଣା ପୋଷଣ କଲେ ନାହିଁ, ଓ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଅଟେ ?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٧﴾

୧୪. ଏବଂ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନେ (ଯେଉଁମାନେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାପାଇଁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ) ସେ ବିଷୟରେ ଶୁଚିକଣ୍ଠ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ ? ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٧﴾

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ତୁମ-ମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିଥା'ନ୍ତା ।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَقَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٨﴾

୧୬. କାରଣ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ମୁହଁରୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ଶିଖିବାକୁ ଲାଗିଲ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା ସେହି ବିଷୟକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ମୁହଁରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲ (ଯେକରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷ ହେଲେ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ ସାଧାରଣ ମନେ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ଥିଲା ।

إِذْ تَلْقَوْنَهُ بِأَسْبَاطِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا أَهْلَهُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٩﴾

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏହା ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଭୁରତ କହିଲ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ।

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿٢٠﴾

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଏପରି କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଷେଧ କରୁଛନ୍ତି ।

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚରୁଷ୍ଟ ।

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ୱାକତା * ବ୍ୟାପି ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ଯଜ୍ଞବାଦୀୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ (ତାହା) ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥା'ତା ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଃ ଅତିଶୟ ସ୍ନେହୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ହୋଇ ନ ଥା'ତେ ତେବେ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ (ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ) ସଜ୍ଜତା ଅଶ୍ୱାକତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ଦିଏ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେବି କେହି ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୁଃ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ମହାର୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧର୍ମରେ ଓ ସଂସାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସୁଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶପଥ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ନିଜ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜରତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ମାର୍ଜନା କରିବା ଉଚିତ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରନ୍ତୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୪. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷଭରାପ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ (ନାରୀ) ମାନେ କି (ଦୁଷ୍ଟତାକାରୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି) ଜାଣି ନ ଥାନ୍ତି ଓ

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ وَدُفٍ ﴿٢١﴾ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَبِيحٌ عَزِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمُسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمُوا وَيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

* ଅନୁସରଣ ନ କରି ଅଶ୍ୱାକ ବା ଅଶୋଭନୀୟ ଅପବାଦ ଦେବା ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରସାର କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୁଶାଚାର ହୁଏ ହୁଏ ଓ କେତେକ ଲୋକ ଏହାକୁ ନିଜର ବାହାୟୁ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱାସକାରିଣା ଆସି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନେ ଇସ୍କାକ ଓ ପରକାଳରେ ଅଜିଶପୁ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ଜିଭ, ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

୨୬. ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ, ତାହା ଏପରି ସତ୍ୟ ଯାହା ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

୨୭. ମନ୍ଦ ବିଷୟ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ, ଓ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ପାଇଁ; ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ; ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ପାଇଁ; (ଶତ୍ରୁମାନେ) ଯେଉଁ ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଲୋକ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର; ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜାତିକା (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

ଭୁ: ୪

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ବଗୁହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଗୁହରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ପାଇ ନାହିଁ ଓ (ଗୁହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ) ସେ ଗୁହବାସୀମାନଙ୍କୁ ସଲାମ କହି ନାହିଁ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ପରିଶାମରେ ତୁମେମାନେ (ସର୍ବଦା ଉତ୍ତମ କଥା) ମନେ ରଖିପାରିବ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଗୁହରେ ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ନ ପାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗୁହବାସୀଙ୍କ ଚରପରୁ) ଅନୁମତି ମିଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ଗୁହରେ ଥାଏ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଲିଯାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପେଟିଯାଅ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମଗୁଡ଼େ ପାଣ୍ଡି ।

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَنْجُثُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

يَوْمَ يُمِدُّ بُرُؤُهُمْ اللَّهُ ذِيهِمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٧﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا لِلظَّالِمِينَ وَالظَّالِمُونَ لِلظَّالِمَاتِ ۖ وَالْكَافِرُونَ مِمَّنْ قَدْ شَاءَ لَكُمْ خَيْرٌ ۚ وَرَزَقُ

كَرِيمٌ ﴿٢٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ خَلَوْا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يَخْرُجَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

୧. ସାଧାରଣତଃ କେତେକ ଟାଙ୍କାକାର ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଯାଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ମହିଳା ଓ ମନ୍ଦ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ବହୁ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟତିଷ୍ଟ ଅବେଶ କର ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ତି ଉତ୍ତମ ଥିବାର ଅନେକଙ୍କୁ ଜଣା, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

୩୦. ରୁମୋମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ଗୃହରେ ସୁବେଶ କରିବାର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ କେହି ରହୁନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମୋମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ତହିଁରେ ଅଛି; ଏବଂ ରୁମୋମାନେ ଯାହା ସକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ରୁମୋମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୩୧. ଚୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ; ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଶୟ ପବିତ୍ର ହେବ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଜନ୍ମନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଉଚିତ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯାହା ସ୍ୱୟଂ ସକାଶିତ ହୁଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ନିଜର ଅନ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସକାଶ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ବସିଷ୍ଟକକୁ ନିଜ ଓଜଣା * ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପତି ବା ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପତିଙ୍କ ପିତା ବା ନିଜର ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ପତିଙ୍କର ପୁତ୍ର ବା ନିଜର ଭାଇ ବା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ଭଉଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ (ଭଉଣୀ) ସଖିନୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଦାସୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଦାସ ବା ଏପରି ବାକକ ସେଉଁମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟାଦି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଖାନ ନାହିଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସକାଶକରନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଜ ପାଦକୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ (ଭୂମି ଉପରେ ଢୋରଢୋର) କରୁନି ନ ଗୁଲୁକୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ଯେଉଁ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَنْوَاعٍ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ

୧. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାନର ଅବକଳ ଅନେକ ଭୋକବର, ଏପରିକି କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମନରେ 'ପରଦା' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ରହିଅଛି । ଏ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର 24:32, 24:59, 33:33-34 ଓ 33-60 ଅବଶ୍ୟ ପଠନୀୟ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ।

(କ) ଯେବେ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ମସ୍ତକ ଓ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଢାଳିବା ଭଳି ଏପରି ଏକ ପରିଧାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଯାହା ମସ୍ତକକୁ ଚଢ଼କୁ ବସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ତିଫା, ଫରଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଏକ ସମୟରେ ଚାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କର ମନସ୍ତାପ ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସନ୍ଦେହଦଳକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗିତ ବା ହରଜତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । (ଖ) ପରଦାକୁ ଢେଲିବା ବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଉଭୟେ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସଂଯତ କରି ରଖିବେ । (ଗ) ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । (ଘ) କୁହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଷ୍ଟ ଚାକରାଣୀଙ୍କ ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ ନିଷିଦ୍ଧ, ଏପରିକି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଠା ଭିତରକୁ ପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ । (ଙ) କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ବା ପାଖରେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ଶରୀର, ପରିଧାନ ବା ଅବକାରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବେ ନାହିଁ । (ଚ) ଘର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମହିଳା ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଆଚ୍ଛାଦ କରିବା ପରଜର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିଷେଧ କରିବାର ସଂଯମର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନନ୍ତ ନ କରିବା ତଥେୟ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଚାହିଁ, ପରମ୍ପରା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେହର କେତେକ ଅଂଶ ଅନନ୍ତର ରହିବା ପ୍ରାକାଶିକ । ତେଣୁ ସେହି କାରଣରୁ ପରଦା ସଂକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାପେକ୍ଷ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଲୁହାଣିତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ତୁମେମାନେ) ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲୀଶ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

୩୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଧବା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ଦାସ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଚରିତ୍ରବାନ୍, ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଇ ଦିଅ; ଯଦି ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ନିଜ କୁପାବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଶ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିବାହ ନିମିତ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ଏପରିକି ଅଲ୍ଲୀଶ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୁପା ବଳରେ ଧନବାନ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତା ସକାଶେ) ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଭଲଗୁଣ * ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହୁଅ; ଏବଂ ଯେଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ ଧନ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଧନର କିଛି ଅଂଶ ଦିଅ (ଫେଙ୍କରେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ସମ୍ଭବ ହେବ); ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସୀମାନେ † ସଜ୍ଜିତା ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ‡ ଭାଇବାନ୍ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାଧ୍ୟ କରାଯିବା ପରେ, § ଅଲ୍ଲୀଶ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

النَّسَاءَ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْنُوا إِلَى اللَّهِ جِئِشًا تَوَّابُونَ

لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِنْ تَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَيْسَتْ غَفِيرٌ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ رِكَاحًا يَغْنِيهِمُ

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ

مِنْ قَالِ اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيِّبَتْكُمْ

عَلَى الْبَيْعِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصُنًا لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْجُودِ

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِكُرْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الرِّكَاحِ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବ୍ୟୟକାରୀ ରୁହେଁ କି ଛଡ଼ା ରୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ମୁନବ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହେଁ, ତେବେ ଜଣେ ଦାସ ବିଚାରପତିଙ୍କ କରିଥାରେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହାସଲ କରିପାରେ କାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକାର ।

୨. ଯଦି ଦାସୀମାନ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତା'ର ପରିଶ୍ରମ ପାପାତର ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଆଦିକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ତେବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ନିଜ ଘରର ଚାକର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କର ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋଳାହଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହ କର । ଯଦି କୌଣସି ମାଲିକ ବାଧା ଦେବ, ତେବେ ସେ ସେହି ପାପରେ ଭାରୀ ହେବ, ଅଥଚ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଭାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂମିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭୂମିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

ଭୁ : ୫

୩୬. ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଜ୍ୟୋତିଂ^୧, ତାହାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ସ୍ୱରୂପ^୨ କାହିଁକି ଉପରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ସଦୃଶ, ଯେଉଁ ପ୍ରତୀକ ଏକ ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ସେହି ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ନକ୍ଷତ୍ର ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଅଛି; ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ନାମକ ଏପରି ଏକ ମଞ୍ଜୁଳମୟ ବୃକ୍ଷ (ଟେକ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହେଉଅଛି ଯାହା^୩ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତର କି ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତର; ଯାହାର ଟେକ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ନ ହେଉଥି ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ଉପେ, (ଏହି ପ୍ରତୀକ) ଅନେକ ଜ୍ୟୋତିର ସମାହାର ବୋଧ ହେଉଛି; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ଗଞ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରତି ସତ୍‌ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ) ବିଷୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତୀକମାନ)^୪ ସେପରି ଗୁହ୍ୟମାନଙ୍କରେ ରହିଛି ଯେଉଁ ଗୁହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରାଯାଉଥାଏ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٦﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كِبْكُورٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
ذُرِّيٌّ يَوْقُدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنُ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٥٨﴾

୧. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜଳ୍ୟାଣ ସାଧୁତ ହେବ ।

୨. ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଭୁଲନ କରିବା ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ମାଟି ଡାପକୁ ଏକ ପ୍ରତିଫଳନ ଭାବେ ଥିବା ଡାପ ସହିତ ଭୁଲନ କରିବା ।

୩. ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସହିତ ସମସ୍ତ ନିଥିବା ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯହିଁରେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ।

୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଘରେ ଏହି ଜ୍ୟୋତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଥିବ ସେହି ଘର ଲୋକେ ସଂସାରରେ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିବେ ।

୩୮. (ଏହି ମହିମାଗାନ କରୁଥିବା) ଏପରି କେତେକ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବା କୁସର୍ବକୃୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ଓ ପୁରୁଷରୂପେ ନମାଜପାଠରୁ ଓ ଜକାତ ଦାନରୁ ଅମନୋଯୋଗା କରିପାରେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁଦିନ ହୃଦୟ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଲଗ୍ନପାଲଟ ହୋଇଯିବ ।

୩୯. ପରିଶ୍ରମ ସ୍ବରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ, ଏବଂ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (ଧନ ଓ ସତ୍ତା) ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏକ ବିପ୍ରାଣ୍ଟ ସାଗରରେ କୃଷ୍ଣରୋଚର ହେଉଥିବା ମରାଟିକା ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଘୁଷାର୍ ଜଳ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ ସେତେବେଳେ (ସେ) ସେଠାରେ କିଛି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ; ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାର ହିସାବ ନିକାଶ କରନ୍ତି; ଓ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତୀବ କ୍ଷମ୍ଭ ।

୪୧. ଅଥବା (ସେହି ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ କର୍ମ-ସମୂହର ଅବସ୍ଥା) ଏକ ଗଭୀର ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଅନ୍ଧକାର ସଦୃଶ; ଯେଉଁଠାର ଲହଡ଼ି ଉପରେ ଲହଡ଼ି ଉତ୍ଥତ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ସେସବୁ ଉପରେ ମେଘମାଳା ରହିଥାଏ; (ଏହା ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଥାଏ ଯେ) ଅନ୍ଧକାର ସ୍ବର ସ୍ବର ହୋଇ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହାତ ବାହାର କରେ ସେ ତାହାକୁ (ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ) ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ ନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଭୁ: ୨

୪୨. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ ମହିମାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ଧି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ (ନିଜ ନିଜ) ଉପାସନା (ପଦ୍ଧତି) ଓ ମହିମାଗାନକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ رِيحًا فَوْزُونَ يَوْمًا نَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْ حِسَابُهُ ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كَالظُّلُمَاتِ فِي بَحْرٍ لَّيْلِي يَنْشُهُ مُوجٌ مِّن قُوَّةٍ مَّوْجٌ مِّن قُوَّةٍ ۖ سَمَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا ۚ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤١﴾

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْكَائِطُ صَفَّتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

୪୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମେଘମାଳାକୁ ଧାରେ ଧାରେ ପରିସ୍ଫୁଟିତ କରାନ୍ତି; ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣ କରାନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତର ସ୍ତର (କରି ଘନୀଭୂତ) କରାନ୍ତି; ତା' ପରେ ତୁମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବର୍ଷଣ ହେବା ଦେଖ ? ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାରୁ ବୃହଦାକାର ବସ୍ତୁ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ଯହିଁରେ କେତେକ କୁଆପଥର ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହା ଉପରେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସ୍ତର ନିକ୍ଷେପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ନିବାରିତ କରନ୍ତି; ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଲୋକ କେତେକଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବା ଅତି ସମ୍ଭବପର ।

الْمَرْتَانِ اللَّهُ يُزْجِي سُبَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନର ଆବର୍ତ୍ତନ କରାନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଚରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀକୁ ଜଳରୁ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ପେଟରେ ଭରାଦେଇ ଗୁଲୁନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ(ସେମାନଙ୍କ) ତୁଳ ପାଦ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁଲୁନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ (ସେମାନଙ୍କ) ଗୁରିପାଦରେ ଗୁଲୁନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଆମେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିସ୍ଫୁଟିତ କରାନ୍ତି ।

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱାକାର କରିଅଛୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାଏ; ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଆଗେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରୁହନ୍ତି ।

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْلِ ذَلِكَ ذِكْرًا وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କାରଣରୁ ଡକାଯାଏ ଯେ ସେ (ରସୁଲ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବିମୁଖ ହୋଇ ଗୁଲିଯାଏ ।

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଆତୁରତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଆସିଯାଆନ୍ତି ।

وَأِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۝

୫୧. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଧି ଅଛି ବା ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ବା ସେମାନେ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବେ ? କଦାପି ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

إِنِّي قُلْتُ بِهِمْ مَرَضٌ مُرَضُّ أَمْ يَنْتَظِرُونَ أَنْ يَخِيفَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

ଭୂ: ୭

୫୨. ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ପାଇଁ ଡକାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲୁ;” ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

يَخْلُمُ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُقْتَضُونَ ۝

୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସଫଳ ମନେରାଏ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَأُولَئِكَ

هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଗୃହକୁ ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର ବାହାରି ଆସିବେ; କୁହ, “ଶପଥ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ଆତୁରତ୍ୟ ସାର୍ବଜନିକ ଆତୁରତ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ ତାହାକୁ (ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ) ହିଁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛୁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَابِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ

قُلْ لَا تَفْسِدُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ يَخِينُ بَيْنَا

تَعْلُونَ ۝

୫୫. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର;” ଯଦି ସେମାନେ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ଉପରେ କେବଳ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି କେବଳ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଭଲଭାବରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ।

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

عَلَيْهِ مَا حِيلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حِيلْتُمْ وَأَنْ تَطِيعُوا

نَهْتُمْ وَأَوْفَاكَ الرَّسُولِ إِلَّا أَنْبَلُغَ الْيُسَيْنُ ۝

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ ଅଜ୍ଞାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁପୁଷ୍ପରେ ଖଲିଫା କରିବେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଲିଫା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାହାକୁ ଟୁଟିଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟସ୍ତଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିସ୍ତଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରିବେ, (ଓ) କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବସ୍ଥାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନରୁଓପେ ନମାଜପାଠ କର, ଓ ଜକାତ ସଦାନ କର ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର, ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

୫୮. ତୁମେମାନେ କଦାପି (ଏପରି) ଧାରଣା କରନାହିଁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆମକୁ ଆମ ଯୋଜନାରୁ ବିଫଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

ରୁ: ୮

୫୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସକାଳ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ପରିଧାନ ବାହାର କରି (ବିଶ୍ରାମ କରୁ) ଆସ, ଓ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିକାଳୀନ) ନମାଜ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُلَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٦٠﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ عَجْ وَمَا أُولَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ النَّصِيرُ ﴿٦١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ أَذِنُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ

୧. ସଦିବ ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣ ତଥାପି ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖଲିଫା ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ । ଅରବୀ ଭାଷା ଶୈଳରେ ସମୟ ସମୟ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ । ସେହିପରି ସମୟ ସମୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ମିଳେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବୁଝାଏ ।

୨. ପୂର୍ବ କାଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶିକାୟତ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଶେଷର ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲା । ଏ ପ୍ରକାର ଶିକାୟତ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ପରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଶିକାୟତ ବଂଶାନ୍ତରାଜିକ ରୂପେ କି ଏଥିରେ କାହାର କଲ୍ପନର ଅଧିକାର ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିବାହ କରିବା ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଂଶାନ୍ତରାଜିକ ବା କଲ୍ପନର ଶିକାୟତର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ରହି ନାହିଁ । ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଶିକାୟତ କଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଶ୍ୱରଙ୍କ ବା ଲଭନୀୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାକୁ ରହିଥିଲା । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ସୁଦ୍ଧା ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଶ୍ୱରଙ୍କା ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ।

ପରେ; ଏହିପରି ତିନିଗୋଟି ସମୟରେ ଅନୁମତି ନେଇ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଧେୟ; ଏହି ତିନିଗୋଟି ସମୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକାନ୍ତତାର ସମୟ; ଏହି (ତିନିଗୋଟି) ସମୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବାରୋ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷାବହ ନୁହେଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ ଯିବା ଆସିବା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩) ତତ୍ତ୍ୱ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଖା-ସଖି ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେହିପରି ଭାବରେ ଅନୁମତି ନେବା ଉଚିତ ଯେପରି ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ ଲୋକମାନେ ଅନୁମତି ନେଉଥିଲେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩) ତତ୍ତ୍ୱ ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ * ବୃଦ୍ଧା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ (ଯୋହାଙ୍କର) ବିବାହ କରିବାର ଆଉ ଆଶା ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ କରି ନିଜର (ବାହ୍ୟ) ପରିଧାନକୁ ବାହାର କରି ରଖିଦେଲେ (ସେଥିରେ) କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୨. ଅଲ୍ଲହ, * ଛୋଟା ବା ପାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ବା ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ରୁହୁ ବା ନିଜମାତାମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତାମହଙ୍କ) ରୁହୁ, ବା ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ନିଜ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ନିଜ ପିତୃବ୍ୟାମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ନିଜ ପିତୃସାମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ନିଜ ମାତୃବ୍ୟାମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ନିଜ ମାତୃସାମାନଙ୍କ ରୁହୁ, ବା ଯାହାର ଜିନିଷପତ୍ରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛି ସେଠାରୁ, ବା ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ରୁହୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଖାଇବାରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ; (ସେହିପରି) ତୁମମାନେ

فِي الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوَاقِبَ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ط
كَلْفُونَكُمْ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ تَبَاهِيهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑪

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑫

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عِبْدِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَهْلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلْقِكُمْ

* ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବୟସରେ ରହିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରେ ବୁଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଘରେ ବସି ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ବିଷୟ ଅନୁଶ୍ରେୟ ଅଧିକ ପଦବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଉ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ ଆଗେ ଧାରଣା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

* ଇନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ଅଲ୍ଲହ, ଛୋଟା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ଝୁଣ ଅଛି ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅପବିତ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ମିଳିତଭାବରେ ଖାଅ ବା ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଖାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଅବ-ଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କର, ସେତେବେଳେ ତୁମ ଆତ୍ମାୟସ୍କଳ ବା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ 'ସଲାମ' କର; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପବିତ୍ର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି କି ତୁମମାନେ ଗୁଣିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ସ୍ତ : ୯

୧୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ଯୋରା ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସାର୍ବଜନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟରେ ବସିଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଉଠି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମତି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର କୌଣସି କରୁଥି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଜ୍ଜା କର, ତାହାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ଅନ୍ତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନେ ଏପରି ମନେକର ନାହିଁ ଯେ ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଡାକିବା ତୁମମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକିବା ସହିତ ସମାନ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ଆଲୋଚନା ସ୍ଥଳରୁ) ଛୁଟି ପକାଇ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଯାଇ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଯଜ୍ଞଶାପାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଯାଇ ।

୧୫. ଶୁଣ ! ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର; ବାସ୍ତବିକ ସେ (ଅଲ୍ଲା) ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଇଲଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ, ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଇଲାଲ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ସକଳ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚମତ୍ତରେ ଜାଣନ୍ତି ।

أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَقَاتِلَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جِنِينًا أَوْ أَشْنَاءًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ هَٰذَا يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكَ الْآيَاتِ ۖ إِنَّا الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِيُغْضِ شَأْنَهُمْ فَإِذَا لَمْ يَنْتَهِ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ ۖ إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لَوْ أَدَّاهُ فَلْيُخَذَرْ الَّذِينَ يُكَايِلُونَ عَنْ أَمْرٍ ۚ أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

الْآرَاءُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ تَرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْتَبِهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾



ଅଲ - ଫୁରକାନ

(ଏହି ପୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ୍ଚତୁର୍ଥ ଭାଗର ୨୮ ବି ଆୟତ ଓ ୬ ବି ସୁବ୍ ସଂହିତା ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍(ତ୍ର)ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ, ସେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଫୁରକାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସକାଶେ ସଚେତକ ହେବେ ।

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

୩. ସେ (ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆୟୁପତ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେ କାହାକୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଆୟୁପତ୍ୟରେ କେହି ଅଶ୍ରଦ୍ଧତା ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସକଳ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି ।

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ سَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقِذُ

୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ (ଏପରି) ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଭାଇ ବା ସ୍ୱର୍ଗ କରିପାରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଜୀବନ ବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସମାଧାନ ନାହିଁ ।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا سُورًا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଟା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।

୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଓ ଏହାକୁ ରଚନା କରିବାରେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ * ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି;” ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନେ (ଏପରି କହି) ଏକ ମସବୁତ ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଘୋର ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି ।

୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପୁରାତନ କାହାଣୀ, ଯାହା ସେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟରେ) ଲେଖାଇ ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଛି (ଯେପରିକି ସେ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଉଚ୍ଚମ ଚୂପେ ଲେଖାଇ ପାରିବେ) ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହସ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବିକ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ କିପରି ରହୁଛି ଯେ କି ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି ଓ ବଜାରରେ ମଧ୍ୟ ବୁଲୁଛନ୍ତି ? କାହିଁକି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ସେରିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଯେ କି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାନ୍ତେ ?”

୯. “ଅଥବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧନ ଭଣ୍ଡାର ସେରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତା, ବା ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥା’ନ୍ତା ଯହିଁରୁ ସେ (ଫଳ) ଖାଉଥା’ନ୍ତେ;” ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ ଯାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆ ଯାଉଅଛି ।”

୧୦. ଦେଖ ! ସେମାନେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ କିପରି କଥାମାନ ଗୁଡ଼ୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଉଚିତ କଥା କହିବାପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ ପାର ନାହାନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فِكْرُهُ وَ
أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ
زُورًا ۝

وَقَالُوا سَاطِرُ الْوَلَيْنِ لَتُنَبِّهَهَا فَيَكُنَّ عَلَيْهِ
بُكْرَةً وَأَتِيْلًا ۝

فُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَرِي
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
تَنْذِيرًا ۝

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا ۝

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
بُحْ سَبِيلًا ۝

* ଏହି ଆରୋପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉକ୍ତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମ ପକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଚେତେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନୁରୂପ, ଏପରିକି ଏହାର ଯେକୌଣସି ସୂଚା ବା ଆଦର୍ଶ ଅନୁରୂପ, ରଚନା କର । ତୁମ ସାହାଯ୍ୟାତ୍ମୀ ସବୁ ମଣିଷ ଓ ଜିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ନିୟୋଜିତ ଜଳେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବ ।

* ‘ମଦସୁର’ ପ୍ରଥ୍ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ରୋଜନ ପ୍ରର୍ଥନା କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ତାହା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ଭୂ: ୨

୧୧. ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଅଛନ୍ତି; ସେ ଲକ୍ଷା କଲେ ତୁମପାଇଁ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କବ୍ଜିତ ଉଦ୍ୟାନଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ୟାନମାନ * ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ତୁମପାଇଁ ସୁଉଚ୍ଚ ସ୍ତାପାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଦେବେ ।

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلَ لَكَ
قُصُورًا ①

୧୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି (ପ୍ରକୟ) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି (ପ୍ରକୟ) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ କୁଳତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاعْتَدْنَا بِالنَّارِ كَذَّابًا
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ②

୧୩. ଯେତେବେଳେ ସେ (ନରକ) ସେମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ (ଆସନ୍ତ) ବିପଜ୍ଜନକ ଗର୍ଜନ ଶୁଣିବେ ।

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ يَبِيدُ سَيَعُوا لَهَا تَتَيَّنُّ
وَرَفِيرًا ③

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାର ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧାହୋଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ।

وَإِذَا اتَّقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَقَرَّرِينَ دَعَا هُنَا لَكَ
نُبُورًا ④

୧୫. (ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ) ଆଜି ତୁମେମାନେ ଥରେ ମରିବାପାଇଁ କାମନା କର ନାହିଁ; ବରଂ ବାରମ୍ବାର ମରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷା କର (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)।

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ نُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا نُبُورًا كَثِيرًا ⑤

୧୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଏ (ପରିଣାମ) ଉତ୍ତମ ଅଟେ କି ତିରସ୍କାୟା ବୈକୁଷ୍ଠ (ଉତ୍ତମ ଅଟେ) ଯାହା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣରେ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି ? ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପରସାର ଓ ଅନ୍ତିମ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।”

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَأَنْتَ لَهُمْ حَزَاءً ذُو مَعِينٍ ⑥

୧. ଏପରି ହେବା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀଗଣ ଦେବକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତ ଓ ରୋମ ଦାମ୍ଭାବ୍ୟର ବିଜିତ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୭. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ସେଠାରେ ପାଇବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲ, ବା ସେମାନେ ନିଜେ ସତ୍ୟପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يُقُولُوا أَأَنزَلْنَاهُمْ عِبَادًا هَؤُلَاءِ أَمْ هُم ضَالُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ତୁମେ ପରିତ୍ର; ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ସୁଖ-ସମ୍ପଦ ସ୍ଥାନ କରିଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ତୁମର) ସ୍ୱରାଶିକୁ ପାଟୋରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଧୂଂସାରିମୁଖୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبَيِّنُ لَنَا أَن تَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ خَوْفًا نُّسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

୨୦. ପୁତରା* (ଅଲ୍ଲୀୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଏହି ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ସାଧ୍ୟତ୍ର କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆଜି ଶାସ୍ତିକୁ ପରିହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ସାଧନ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆମେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସ୍ଥାନ କରିବୁ ।”

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَغِيثُونَ غَوْثًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ قَوْمَهُ فَإِنَّهُ بِمَا يَفْعَلُ وَبِمَا يَكْسِبُ ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯେତେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ ଓ ବଜାରରେ ଚଳସତକ ହେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରିଅଛୁ. (ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ) ଯେ କ’ଣ ତୁମେ (ମୁସଲମାନ) ମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରୁଛ (କି ନାହିଁ)? ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ!) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ପରିଶିଷ୍ଟିତ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଆସି ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

ଭାଗ-୧୯

ରୁ:୩

୨୨. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇନାହାନ୍ତି ବା କାହିଁକି ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣରେ ଦେଖୁନାହିଁ?” ସେମାନେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାରେ ବହୁ ଦୂର ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

୨୩. (କ’ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ସେଉଁଦିନ (ସେମାନେ) ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ସେମାନେ ବିଚଳିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ;”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ କରିଥିବା ସ୍ତବ୍ୟ ସ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରତି ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ବିଷ୍ଣୁ କରି ବାୟୁରେ ଭାସିଯାଇ ଅଛି ଏ ସଦୃଶ କରିଦେଲୁ ।

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ବାସସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲରେ ଥିବେ ଓ (ସେମାନେ) ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବେ ।

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେଉଁଦିନ ଆକାଶ ବିଦାଶ ହେବ ଏବଂ ମେଘମାଳା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଭାସିଯାଇ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିବ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅବଦାଶ କରାହେବ,

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

୨୭. ସେଦିନ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଦୟାବୀନ (ଅନ୍ଧାର)ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସେହି ଦିନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନିଜ ହାତକୁ କାମୁଡ଼ି କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ରପୁଲଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି କି !”

وَيَوْمَ يَعْزُّزُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيِّنُنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ହବାସ୍ତ’ ଅର୍ଥ ହାଲୁକା ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଅସ୍ତ୍ର ଯାହାକି ବେଳେ ବେଳେ ପବନରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଅବଶେଷେ ଏହି ଆୟତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଓ ଏପରି ଦୂର ଦେବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବିଦୃଷ୍ଟ ସ୍ଥଳାଂଶଗୁଡ଼ିକ ପବନରେ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୯. “ହେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ମୁଁ ଅମୁକ (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ବନ୍ଧୁଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥା’ନ୍ତି କି ?”

يُؤْتِيكَ يَتْنِي لَمْ أَخَذْ فَلَا تَخِيلَا ①

୩୦. “ଯେଉଁ ଅନୁସାରେ ମୋ ନିକଟକୁ ରେସୁଲ୍‌ଙ୍କ କରିଆରେ ଆସିଥିଲା ସେ ତହିଁରୁ ମୋତେ ଅମନୋସୋରା କରାଇଥିଲା ;” ଏବଂ ସକଳାନ ପରିଶେଷରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ ।

لَقَدْ أَصَلَيْتُ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي، وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ②

୩୧. ଏବଂ ରସୁଲ୍‌ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ଏହି କୋରାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟାଷ୍ୟାନ କରିଦେଇଅଛି ।”

وَقَالَ الرَّسُولُ رَبِّ إِنْ قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ فَحُجُّوا ③

୩୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତା ସ୍ତବ୍ଧତା କରାଇବା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ④

୩୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “କାହିଁକି କୋରାନକୁ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନବିଙ୍କ) ପ୍ରତି ଏକପକ୍ଷେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା ନାହିଁ ?” ସେମାନଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ (କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ) ଯେ ଆମେ ଏହା କରିଆରେ ତୁମର ହୃଦୟକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ସୁବିନ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛୁ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ؕ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑤

୩୪. ଏବଂ ତୁମ କଥାର ଖଣ୍ଡନ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ବି କଥା କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ଏକ ଯଥାର୍ଥ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉ ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଦେଉ ।

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ⑥

୩୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନେତୃତ୍ୱାନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ନରକ ଆଡ଼କୁ ନିଆଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତି ମନ୍ଦ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرْمَكَاثًا وَأَصْلُ سِينَلًا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ଏହାକୁ ସହଜରେ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇତିହାସିକା ଘଟଣା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବା ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇ ପାରୁଥିଲା । ପାଠରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ତଥା ସାଥୀମାନଙ୍କର ମନ ଅତୁଟି ମଜବୁତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସବୁଦିନିଆ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଠି ଓ ଏକ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉତ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇନଥା’ନ୍ତା ।

ରୁ:୪

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଏକ ଷୋର ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କର) ସହକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେଇଟା କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଥିଲୁ, “ତୁମେ ତୁହେଁ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି;” ତା’ପରେ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବା ପରେ ଆମେ ସେ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَقُلْنَا أَهْبَاءَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَاهُمْ
تَذْمِيرًا ۝

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଆମେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

وَقَوْمُ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ୍ ଓ ସମୁଦୟ ତଥା କୁପ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ଜାତିରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ) ।

وَعَادًا وَثَمُودَ ۖ وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۝

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାତ ଦେଇ ସତର୍କ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଅବୁଝା ହେବାରୁ ସେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ।

وَكُلًّا خَبَرْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝

୪୧. ଏବଂ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଜ୍ଜାବାସୀ)ମାନେ ସେହି ଜନବସତି ପାର୍ଶ୍ୱଦେଇ ଯାତାୟତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଏକ ପାତାଦାୟକ ବର୍ଷ କରିଥିଲୁ; କ’ଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜନବସତିର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷକୁ) ଇକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସ୍ୱଳ୍ପକରେ ସେମାନେ ପୁନଃୁତ୍ପତ୍ତ ହେବାର ଆଶା ହିଁ କରୁ ନ ଥିଲେ

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرَالَسَدِّ ۖ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝

୧. ଏ ସଂକ୍ରନ୍ତରେ ଚାକାକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତକୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ଅଲୋଚ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟ । ‘ବହରେ ମୋହିତ୍’ ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଏଥିରେ ଉକ୍ତ ଅବବାସୀ ଉକ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଂଶବିଶେଷ, ଯେହେତୁ ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶେଷାଂଶ, ସେଥିପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଆଉଟ କରରେ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱା ପୂର୍ବରୁ ଏମାନେ ନିଜର ସମୟ ବ୍ୟୟିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସାରା ଆରବରେ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱରେ ତେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତରକୁ ପଳେଷ୍ଟାଇନ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଧ୍ୱଂସାବଶେଷମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୁଟ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୪୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ କେବଳ ଏକ ପରିହାସର ସାମଗ୍ରୀ ମନେ କରନ୍ତି ; (ଏବଂ କହନ୍ତି), “କ’ଣ ଅଲ୍ଲହ ଏହି ଲୋକକୁ ଗଢ଼ାଇ କରି ସେଇଣ କରିଛନ୍ତି ?”

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُواكَ إِلَّا هُزُوًا ۚ أَلَمْ يَكُنِ الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହି ନ ଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରି ଦେଇଥା’ନ୍ତା ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ (ସ୍ମରଣରେ) ଦେଖୁବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବୁତ ଘଟଣା ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ଥିଲା ।

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ
سَيِّئًا ۝

୪୪. (ହେ ଉତ୍ତମ !) କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ (ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରୁ ବଳପୂର୍ବକ ନିବୃତ୍ତ କରାଇ ପାରିବ ?)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوَةً ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝

୪୫. କ’ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ତୁମ କଥା) ଶୁଣନ୍ତି ଓ ବୁଝନ୍ତି ? ସେମାନେ ତ କେବଳ ପଶୁ ସଦୃଶ ; ବରଂ ଆଚରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକୃଷ୍ଟତର ।

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِن
فُهِمُ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

ଭୁ:୫

୪୬. କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ କିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାୟାକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ଭଙ୍ଗା କରିଥା’ନ୍ତେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଛିରି କରିଦେଇ ଥା’ନ୍ତେ ; ତା’ପରେ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ‘ ତାହାର ଏକ ସୂଚକ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝

୪୭. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧାରଣଧାରଣ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁ ।

ثُمَّ بَقَضْنَاهُ ۖ إِنَّا تَابِعًا يَّسِيرًا ۝

୧. ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥାନ ଅନୁସାରେ ଜାୟାର ଗତି ଓ ପ୍ରିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଥାଏ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି : ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଚରପାତ୍ର ଆସିଥିବା ପ୍ରକୃତ ଅବତାର ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଜାୟା ସର୍ବଦା ଚଳୁଅଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି । ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାହ ହୋଇ ନ ଥିବେ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣର ଉନ୍ନତି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ସୂଚକପୁରୁଷ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସବ୍ୟର ଅବସ୍ଥାନର ଜାୟା କ୍ରମଶଃ ଲୋପ ପାଏ । ଏହି ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅବନତି ଦିଗରେ ଗତି କରେ ତେବେ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ପ୍ରତିବେଶୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସେ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଅବନତି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାତିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମଶଃ ସେହି ଜାୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ।

୪୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରିକୁ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ରାମ ସକାଶେ ନିଦ୍ରା, ଓ ବିକାଶ ତଥା ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦିବସକୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ନିଜ କରୁଣା (ସେବା) କରିବାପ୍ରଭୃତି ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାର ଦେବାପାଇଁ ସେରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଆମେ ମେଘମାଳାକୁ* (ଶୁଦ୍ଧ ଓ) ପବିତ୍ର ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାଉ ;

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

୫୦. ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଜୀବ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ସଜୀବ କରାଇବୁ, ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପୁଷ୍ଟ ଚରୁଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷା ନିବାରଣ କରାଇବୁ ।

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَّا سَيِّئٌ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳକୁ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସିତ କରିଥୁଛୁ ଯେ ସେମାନେ (ତଦ୍ୱାରା) ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْنَ بَيْنِهِمْ آيَاتٍ فَآلَىٰ أَكْثَرُ
النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥୁଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନବସତିରେ ଜଣେ (ଲେଖାଏଁ) ସଚ୍ଚେତକ (ନବ) ସେରଣ କରିଥା'ନ୍ତୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَمَخَّنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥٢﴾

୫୩. ସ୍ୱତରା* ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା* ମାନ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା(ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ ଲେହନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳଭୟାମୟ) କରି ।

فَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرِينَ وَجَاهِدُوا عَنْهُمْ بِجِهَادٍ كَثِيرٍ ﴿٥٣﴾

* ଆରବୀ 'ସମା'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ମେଘ ।

* କେତେକ ଟୀକାକାର କହନ୍ତି ଅନ୍ଧାରୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯ ର ପ୍ରତ୍ୟୁ-୩ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଟିତ ଅବେଶ । ଅଥଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ (ଫୁରକାନ) ମଧ୍ୟ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା ନ ମାନିବାକୁ ଓ କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଚରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ପୁଷ୍ଟ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉଲ୍ଲୁହର ଅଧ୍ୟାୟ- ୧୦୯ ନିମ୍ନୋକ୍ତ କାରଣରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କାତୀୟା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେଇଥିବେ, ଏପରି ଭାବିବା ଭୁଲ । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜେ ଭାବିଚିନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଣି ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ । ଯେତେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଆୟତରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଅଛି ତେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବିଷୟରେ ଭାବିବା ବା ମହମ୍ମଦ ମାଗିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ କାହିଁ ? ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ପୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କୋରାନ ଅନୁର୍ବଚ ଶିକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ନିଶେଷ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରକୁ^୧ ସ୍ଥବିର କରିଛନ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ଗୋଟିଏ ଅତି ମଧୁର^୨ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଲବଣାକ୍ତ (ଓ) ତିକ୍ତ ଏବଂ ସେ ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥିରସ୍ଥଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ପୃଥକ୍^୩ ରହିଅଛି, (ଫଳରେ) ମିଳିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଜଳରୁ^୪ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ କେତେକେତେ ତାହାକୁ ନୟନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୈତୃକ ବଂଶାବଳୀ) ଓ କେତେକେତେ ସିନ୍ଦର (ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ଵଶୁରାକ୍ଷର ବଂଶାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ଆବଣ) କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَ صِهْرًا وَ كَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٥﴾

୫୬. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ।

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَا يَضُرُّهُمْ وَ كَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ କେବଳ ଜଣେ ସୁସମାଚାରୀତାର ଓ ସନ୍ତତକ ରୂପେ ସେରଣ କରିଅଛୁ ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا ﴿٥٧﴾

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବାପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ^୫ ଲୋଡୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ବହର୍’ ଉଭୟ ସମୁଦ୍ର ଓ ନଦୀ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମକୁ ବୁଝନା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ନିକୃଷ୍ଟ । ଅଲୋଚ୍ୟ ଅୟତରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସମୁଦ୍ର ଜଳ କେତେ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ, ଅଥଚ ନଦୀ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ବାଁ ଜଳ ମଧୁର । ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯୋଜନା ଯଦ୍ଵାରା ନଦୀ ଜଳ ସର୍ବଦା ମଧୁର ହୁଏ ଓ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ନଦୀ ବର୍ଷା ଜଳକୁ ବା ବରଫ ଚଳିବାକୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ର ଉର୍ତ୍ତରେ ଅନେକ ଲବଣ ପାହୁଡ଼ ରହିଅଛି । ଏହି ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ ଚରମକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଶିକ୍ଷା ସ୍ଥୁଳାବଶେଷ ମଧୁର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବହୁ କାଳକୁ ସଂସାରରେ ରହି ଆସିଥିବା ଶିକ୍ଷା ପୁନଃ ପୁନଃ ବିବ୍ୟାପଣ ରୂପକ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସିଂହତ ନ ହେଲେ ତାହା ସମୁଦ୍ର ଜଳ ସଦୃଶ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବ ।

୨. ଏଠାରେ ମଧୁର ଅର୍ଥାତ୍ ମୃଦୁ ଶବ୍ଦ ‘ଅବହୁର୍’ ଓ ‘ଫୁରାହୁର୍’ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଅବହାରେ ଅତି ମଧୁର ଶବ୍ଦବାଚନା ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ ।

୩. ନଦୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ମିଳିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନଦୀ ଜଳ ତିକ୍ତ ବା କରୁ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମଧୁର ହୁଏ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଯ୍ୟ ।

୫. ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ଅନ୍ୟାୟ । ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦ୍ଵାରା ମହନତ ଲବଣାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଡୁ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି କେହି ମନରେ ଲବଣାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାରକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ଧର୍ମରେ ଗଢ଼ିତ ହେବ ତେବେ ତାହା ହେବ ତାଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ । ସେ ଏ ବିଷୟରେ କେଉଁ କବରପତ୍ତି କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଲବଣାମ ଚରବାଣି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାରିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସାମ୍ପ୍ରତିକାଳୀନ ଦୋଷାଗ୍ରାସ କରୁଛନ୍ତି । କ’ଣ ପୃଥିବୀର ଏପରି କୌଣସି ଧର୍ମ ଅଛି ଯାହା ନିଜ ପ୍ରଚାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିବେକ ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ବିଚାର ସ୍ଵାଧୀନତା ସପକ୍ଷରେ ମତବାଦୁ କରୁଅଛି ?

ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥଳରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ତାହା କରିପାରେ ତାହା ହିଁ ଆମର ପାରିବୋଷିକ) ।”

يَتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

୫୯. ଏବଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ଜୀବନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଜୀବିତ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଅମର ; ଏବଂ (ତୁମେ) ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ إِلَٰهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيُحْيِيكَ يَوْمَ ۖ
وَكُفَىٰ بِهِ يَدُنَا عِبَادَةً خَيْرًا ۝

୬୦. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏବଂ ଏ ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୂର୍ବଦିଗରେ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ; ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଯେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

إِلَٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ ۖ
آيَاتٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ ۖ
خَيْرًا ۝

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଜଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କିଏ ସେହି ଦୟାବାନ୍ ? କ’ଣ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସିଜଦା କରିବୁ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ (ସିଜଦା କରିବାକୁ) ଆଦେଶ ଦେବ ?” ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣାଭାବକୁ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି କରାଏ ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ ۖ
أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

ରୁ:୬

୬୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ ଆକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ରମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମୟ ପ୍ରଦୀପ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ପ୍ରଦାୟକ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا ۖ
سِجْرًا وَفَرَاقِصًا ۝

୬୩. ପରସ୍ପରକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ରାତି ଓ ଦିନକୁ ସେ ହିଁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି (ରହିତ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن ۖ
أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ سُكُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାରେ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସିରା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦୀପ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିଜର ଅଲୋକ ଅଛି ସେହିପରି ଦୀପରେ ତେଲ ପକାଇବା ପରେ ତାହାର ନିଜର ଅଲୋକ ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ନିଜର କୌଣସି ଅଲୋକ ନାହିଁ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । ଏହିଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ‘କମା’କୁ ବ୍ୟୋତି ରୂପେ ଅଭ୍ୟାସିତ କରାଯାଇଛି କାରଣ ତାହା ଅଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଲୋକ ଅନ୍ୟଠାରୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ (୧୦:୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

୨୪. ଏବଂ ଦୟାବାନୁଜର (ସକୃତ) ଭକ୍ତ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରସ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଚାଲନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦୋଧନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ ନ କରି କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ସକାଶେ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ।"

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَلَى الْآرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୟାବାନୁଜ ସକୃତ ଭକ୍ତ) ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧା କରୁଥିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରାତ୍ରି ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି,

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ କହନ୍ତି, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ନରକର ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରେଇ ଦିଅ; ଏଠାକାର ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।"

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٢٦﴾

୨୭. "ତାହା ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ରୂପେ ନିକୃଷ୍ଟ ଅଟେ ।"

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସମୟରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୃପଣତା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ (ବ୍ୟୟ କରିବାର) ଏକ ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାୟ ରୂପେ ଚାକିରି ନାହିଁ; ଏବଂ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଂଗତ କାରଣ ନଥାଇ, ସେମାନେ ଏପରି କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅଜ୍ଞ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନେ) ବ୍ୟତିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ତା'ର ପାପର ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٩﴾

୩୦. କ୍ଷୟାମତ ଦିନ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଲାଞ୍ଛିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ ।

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهَا
مُهِنًا ﴿٣٠﴾

୩୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ (ସର୍ବ) କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅଜ୍ଞ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବସର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୨. ଏବଂ ଯେ ଅନୁଚାପ କରେ ଓ ସେହି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଏ ।

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝

୭୩. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଭଦ୍ର ଭାବେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَوَا مَرُّوا كِرَامًا ۝

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବଧୂର ଓ ଅନ୍ଧ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْزَوْا عَلَيْهَا صُنًّا وَعُمِيَانًا ۝

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୟାବାନ୍ଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଜର ପଦ୍ମା ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଶାତଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ଇମାମ^୧ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତା) କର ।”

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَدْوَانِنَا دُزِجَةً قَرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لِّلثَقِيْنِ إِمَامًا ۝

୭୬. ଏପରି ଲୋକମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ ।

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

୭୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ଉଭୟ ଅଟେ ।

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

୭୮. (ହେ ରତ୍ନ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା (ଓ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା) ନକର, ତେବେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାତିର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସ୍ମରଣ^୨ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଡ଼ୁଡ଼ି ଧରିବ ।”

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزِمَامًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ଚରିତାର ଓ ବଂଶଧର ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ଧର୍ମଭାରୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କେବଳ ଉକ୍ତ ସଂପର୍କ ହୋଇଥିବାରୁ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ନ କରନ୍ତୁ ।

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଶୋଓରା

(ଏହି ଗୁରୁ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେନା ୨୨୮ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୧୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

طسّم

୩. ଏହି ଆୟତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯାହା (ବିଷୟବସ୍ତୁ) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

يَا أَيُّهَا الْكِتَابُ الْمُبِينُ

୪. ସେମାନେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶମୁଖୀ କରାଇବ ।

لَعَلَّكَ بِأَخْبَارِ نَفْسِكَ لَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

୫. ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତା ।

إِنْ نَشَاءُ نُنْزِلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضَعِينَ

୬. ଏବଂ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂତନ ଅନୁସ୍ମରଣ ଆସେ ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ବାସ୍ତବତା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لِيَهُمْ أَتُوبُوا كَانُوا يَسْتَكْبِرُونَ

୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଭ୍ରମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତଳ ଭଲ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଉ ?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

كَرِيمٍ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର (ପୂର୍ବରୁ) ସମା (ମହାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା, ମଜିଦ୍ (ଶୌରଭମୟ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହୃଦୟର ପରିଚ୍ଛେଦ, କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଚର କରାଯାଏ, ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଭାବ କରିବାର ପଥ କ'ଣ, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବଶାକାରୀ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ତୁମର ପର୍ବତ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱ ଯଥା ପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ।

୩. ଯେତେବେଳେ ନବିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାକାର ନ କରିବା ପରମ୍ପରା ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଚଳି ଆସୁଛି ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । କାରଣ ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବେ ତେବେ ସେ କେତେକ ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ତେଣୁ ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ଏଥିରେ ଏକ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ^୯ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ;

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

ଭୁ:୨

୧୧. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁହାକୁ ଡାକି କହିଥିଲେ, “(ଅତ୍ୟାଶା ପୂରଣ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଯାଅ ।”

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ إِنِّي الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି, “କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଲୀକ) ଭୟ କରୁନାହାନ୍ତି ?”

قَوْمٌ فَرَعُونَ إِلَّا يَسْتَفْقُونَ ④

୧୩. ସେ (ଭେତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମଣିବେ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑤

୧୪. “ଏବଂ ଆମର ବନ୍ଧ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ବୋଧ କରୁଅଛି ଓ ଆମ କିନ୍ତୁ ଭଲଭାବେ କଥା ବାହାର ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମ ସହିତ) ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତରଣ କର ।”

وَيُضَيِّقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَايَ فَأَرْسِلْ إِلَىٰ ⑥

هَارُونَ ⑦

୧୫. “ଏବଂ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ^୮ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ ଆଶଙ୍କା^୯ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ।”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑧

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ଲୋକମାନେ ଉପଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମରୁ ଏହା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଯୋଡ଼ି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ଓ ପାଠା ପାଇଁ ପାଠା ଯୋଡ଼ି ଉଡ଼ା ଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥିତି ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ସହରା । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଶତ୍ରୁତା ଓ କାଳିନୀ ଥିବା ବେଳେ ପବି ସେମାନେ ଉପଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ କଣେ ପବିତ୍ର ଓ ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର, ପାଠା ଓ ଦୁରାଚାରୀ ସଦା ବା ଯୋଡ଼ି ମିଳିଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ଆସୁଅଛି । ଅବଶ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକର ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରା ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ପବିତ୍ର ଥିଲା । ହଜରତ ଅଲି ଏତେ ଶେର ଥିଲେ ଯେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବା ଏହି ପ୍ରମାଣର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ କରୁନାହିଁ ।

୬. ଏଠାରେ ଏକ ଦୋଷଗ୍ରସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ଚାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମୁସା ଅମ୍ଳିନରେ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

୭. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ବୋଲି ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କାଳେ ସେମାନେ ଜ୍ଞେୟାତ୍ୱିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ଓ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନମୂଳକ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥୁକୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଥିବୁ ।”

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ①

୧୭. ସୁତରାଂ (ତୁମମାନେ) ଫିରଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ତାହାକୁ କୁହ, “ଆମେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲୀ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَآيَاتِنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୧୮. “ଆମେ ଏଥିସକଳେ ଆସିଅଛୁ ଯେ (ତୁମେ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ③

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁଦା ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ଓ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଜୀବନର ବହୁବର୍ଷ ଅତିବାହିତ କରିନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكَ يَتِيمًا وَلَبَدًا ۖ وَلَيْسَتْ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ④

୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମେ ହିଁ କରିଥିଲ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଅଟ ।”

وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑤

୨୧. (ମୁଦା) କହିଲେ, “ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସଙ୍କେତ ଦେଉଅଛୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ (ତାହାର) ବାସ୍ତବତା ଆମକୁ ଜଣା ନଥିଲା ।”

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذَا ۖ وَآنَا مِنَ الضَّالِّينَ ⑥

୨୨. “ସୁତରାଂ ଏହା ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ତୁମଠାରୁ ଭୟ କରିବା ଅନୁକୂଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କଲୁ ; ଏହାପରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ (ନବି ପଦ ଅର୍ପଣ କରି) ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ଆମକୁ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏକ ରତ୍ନକୁ ରୂପେ) ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।”

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي ذِي حُكْمًا ۖ وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑦

୨୩. ଏବଂ ଆମକୁ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଷେଫ କରୁଅଛ ତାହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ କ’ଣ ତୁମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କ୍ରାନ୍ତଦାୟ ଭାବେ ରଖୁଅଛ ?

وَبَلَّغْنَاكَ نِعْمَةً تَنْبُهَا عَلَى أَنْ عَدَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑧

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ବା-ସିନ-ମାମ’କୁ ଆଦ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାପାଇଁ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସୁଧାର୍ତ୍ତା ସବୁବେଳେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୨. ନବି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜଣେ ଶୈଖୁଣ୍ଡି ଶୈଖିସି ପ୍ରମୁଖ କରି ନ ଥିଲେ ; ତା କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲୀ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବା ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୨୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ପିରଓିନ (ଲଜିତ ହୋଇ) କହିଲା, “ଏ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ? ଯାହାଙ୍କ ଚରପରୁ ସେରିତ ହୋଇଥିବା ତୁମେ ବାବି କରୁଅଛ ?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ : ଏ ଦୁୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ଏହାପରେ) ପିରଓିନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “(ମୁସା ଯାହା କହୁଛି) କ’ଣ ତୁମେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ?”

قَالَ لَيْسَ حَوْلِيَ إِلَّا تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ମୁସା (ନିଜର ପୂର୍ବ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

୨୮. (ଏହାପରେ ପିରଓିନ) କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ରସୁଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେରିତ ହୋଇ ଅଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ପାଗଳ^୧ ।”

قَالَ إِنْ رَسُولُكَ إِلَّا ابْنُ السُّحُورِ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ମୁସା ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ବିଷୟଟିକୁ ଏଡ଼ି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେଣୁ ସେ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ତୁମେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କର ତେବେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବ ।”

قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ଏହାପରେ ରାତାଡ଼ିତ^୨ ହୋଇ ପିରଓିନ) କହିଲା, “ଯଦି ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବି ।”

قَالَ لَيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମକୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ (କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବ) ଯଦି ଆମେ (ସତ୍ୟର) ଉଲ୍ଲେଖନ ପାଇଁ କୌଣସି (ଅଲୋକିକ) ବିଷୟ ତୁମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବୁ ?”

قَالَ أَوْ لَوْ أَنَّكَ تَرَىٰ مَا فِي بَيْنِنَا ﴿٣١﴾

୧. ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ‘ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କ’ଣ କରୁଛି ଓ ସେ ତା’ର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି’, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ପିରଓିନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନିଜର ବିରୋଧଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମୁସା ଆପଣା ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ତା’ କହିବା ଅନୁସାରେ ଏହା ପାରିବାନୀୟ ଲକ୍ଷଣ ।

୨. ଯଦି ପିରଓିନ ନିଜକୁ ସେପରି ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଡାକି କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ତା’ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ତା’ ଚପରେ ଅସନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ନିଜର ଉପାସକ ଥିଲେ ।

୩୨. (ଏହାପରେ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

୩୩. ସୁତରାଂ ସେ (ମୁସା) ନିଜର ଲାଠି (ଜୁମ୍ମି ଉପରେ ପକାଇ ଦେଲେ ; ଚତୁଷ୍ପାଶ୍ଵ ଫିରଓନର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ) ଏହା ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅଜଗର ହୋଇଗଲା ।

୩୪. ଏବଂ ସେ ନିଜ ହାତ କୋଖି ତଳୁ ଉଠାଇ ବାହାର କରିବାରୁ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶକ ହତାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ।

ରୁ:୩

୩୫. ଏହାପରେ ଫିରଓନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ନିଶ୍ଚୟ ଏ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଯାଦୁକର ।”

୩୬. “ସେ ନିଜ ଯାଦୁ ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ; ତେବେ କୁହ, ତୁମମାନଙ୍କର ମତାମତ କ’ଣ ?”

୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ଭାଇକୁ (କିଛିଦିନ) ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସହରକୁ ତୁଚ୍ଛ ପଠାଅ,”

୩୮. “(ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦକ୍ଷ ଓ ଅଭିଷ୍ଟ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

୩୯. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସମସ୍ତ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ଏକତ୍ରିତ କରାଗଲା ।

୪୦. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ?”

୪୧. “ତାହାହେଲେ ଯଦି ଯାଦୁକରମାନେ ବିଜୟା ହେବେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ।”

୪୨. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଦୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ବିଜୟା ହେବୁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କିଛି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

قَالَ قَاتِلٌ لَهُ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝

۞ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظُورِ ۝

قَالَ لِمَ لَا حَوْلَ لِي إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يَخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَبِيرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ۝

فَجِيعَ السَّحَرَةُ لِبِقَاةِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ۝

لَعَلَّكُمْ تَشِيعُ السَّحَرَةُ إِنَّ كَاثِرَاهُمْ الْغَالِبِينَ ۝

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا لَآجِرٌ

إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

୪୩. (ଫିରାଓଁ) କହିଲା, “ହଁ, ବରଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ ଦରବାରରେ (ଆମର) ପାଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَسَ الْمُفْرَيْنَ ۝

୪୪. ଏହାପରେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଉପାୟ^୧ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା କର ।”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَا إِنَّكُمْ مُلْقُونَ ۝

୪୫. ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜର ଦଉଡ଼ି ଓ ଲାଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଫିରାଓଁଙ୍କ ସମ୍ମାନର ରାଶି ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟୀ ହେବୁ ।”

وَلَقَوْمًا جِبَالُهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا بِإِزَّةٍ فَرَعُونَ ۝

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝

୪୬. ତାପରେ ମୁସା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଲାଠିକୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ; ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷାତ୍ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଧୁଳିଫାଟ୍ କରିଦେଲା ।

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَلْجٌ مُّاءٍ يَّغِي ۝

୪୭. ସେତେବେଳେ ଯାହୁକରମାନେ (ଅଜ୍ଞାନ ସମାପତର) ସିକଦାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْقَىٰ الشَّجَرَةَ سَجَدِينَ ۝

୪୮. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ.”

قَالُوا أَمْثَلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୪୯. “ଯେ କି ମୁସା ଓ ହାଗୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

୫୦. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଫିରାଓଁ (ବିରକ୍ତ ହୋଇ) କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲ ? ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିଖାଇଛି ; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ (ନିଜର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବ ; ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିଥିବା ହେବୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ରୋଡ଼କୁ କାଟି ପକାଇବି ଓ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

قَالَ أَمْنُمُ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَّكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ ۝

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

أَيُّدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ۝

أَجْمَعِينَ ۝

୫୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ ; ପରିଶେଷରେ ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ୍-ବା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ନିଷେପ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ନିଷେପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ଯାହା କିଛି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ସମ୍ମୁଖକୁ ଘେନି ଅବ ଚାହାନ୍ତରେ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ଓ ସୁରାଆରାପର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୧୮ ର ଶେଷାଂଶ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନୁବାଦରେ ସମାନ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଉଭୟ ଅନୁବାଦର ମର୍ମ ସମାନ ।

୫୭. “ଆମେ ଆଶାକରୁଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମର ପାଦକୁ ଏଥି ସକାଶେ କ୍ଷମା କରିଦେବେ ଯେ ଆମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଥିଲୁ ।”

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ٥٧

ଛୁ:୪

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି ନେଇ ଚାଲିଯାଅ ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରାଦେବ ।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِنَا إِنَّكُمْ مُتَجَبِّعُونَ ٥٣

୫୪. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୂତ ପଠାଇଲା ।

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ٥٤

୫୫. (ଏହା କହି ଯେ) “ଏହି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ;”

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٥

୫୬. “ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରାତାନ୍ତରିକ କରୁଛନ୍ତି ;”

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ ٥٦

୫୭. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ସଜ୍ଜାର ଓ ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ।”

وَأَنَّا لَجَبَّيْحٌ مُّخْرَجُونَ ٥٧

୫୮. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ ;

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُوتٍ ٥٨

୫୯. ତଥା ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନରୁ (ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ) ।

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ٥٩

୬୦. ଏହିପରି ହେଲା ; ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ٦٠

୬୧. ତା’ପରେ ସ୍ଥଗିତ ସମୟରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ) ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ଥିତିରୋଧ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କଲେ ।

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ٦١

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏପରି ଏକ ଦେଶକୁ ଘେନି ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ସେଠାରେ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ତାହା ଥିଲା ପାରିଶ୍ରାମିକ ନିମନ୍ତ ଏକ ଦେଶ । ବହୁତ ଫିରାଓନ ସମୟରେ ସେଠାରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୨. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟଗୋଷ୍ଠୀ ପରସ୍ପରର ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ ଅନୁରାଗମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିଗଲା ।"

فَلَمَّا تَرَاءَاِ الْجُنُبَيْنِ قَالَ أَحَبُّبُ مُوسَى إِنَّكَ لَتَدْرُونَ ۝

୨୩. (ମୁସା) କହିଲେ, "ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମ ସହିତ ଅନ୍ଧତ୍ତି ଓ ସେ ଆମକୁ ସଫଳତାର ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।"

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

୨୪. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କଣ୍ଟାଇଲୁ, "ନିଜ ଭାଠି ଦୁରା ସାଗର (କେ)କୁ ଆସାତ କର;" ଚଢ଼ୁରା ସାଗର (କେ) ଦୁଇଭାଗ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ସତ୍ୟେକ ଭାଗ ଏକ ବୃହତ୍ ସ୍ତୂପ ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା ।

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۝

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝

୨୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପିରଓିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଲୁ ।

وَأَرْسَلْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝

୨୬. ଏବଂ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାଗମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଜଳମୟ କରି ଦୃଢ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝

୨୮. ବାସ୍ତବିକ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

୨୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَٰٓأَيُّهَا رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ଭୂ : ୫

୩୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବୃନ୍ଦାତ ପାଠ କରି ଶୁଣାଅ ।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝

୩୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝

୩୨. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ପିତୁକା ପୂଜା କରୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥାଉ ।"

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا غُفِيرِينَ ۝

୩୩. (ଏହା ଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ) ଶୁଣନ୍ତି ?"

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝

୭୪. “ଅଥବା ସେମାନେ କ’ଣ ଭୁମିମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି ?”

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝

୭୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏପରି ଦୁହଁ ; କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଏପରି କରୁଥିବାର ଦେଖୁ ଆସିବୁ ।”

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

୭୬. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଭୁମିମାନେ ଜାଣିଅଛ ସେ ଭୁମିମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ,

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝

୭୭. “ଭୁମିମାନେ ତଥା ଭୁମିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମଧ୍ୟ ;”

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۝

୭୮. “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମର ବିନାଶ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ;”

فَأَنَّهُمْ عُدُوِّيَ الْإِلَهِ الْعَالَمِينَ ۝

୭୯. “ଯେ ଆମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଏହି ହେତୁ) ସେ ହିଁ ଆମକୁ ସର୍ବପଥ ସ୍ତବ୍ଧକରିଛନ୍ତି ।”

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝

୮୦. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ଓ ଜଳପାନ କରାନ୍ତି ।”

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝

୮୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରୋଗାନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉ ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରାନ୍ତି ।”

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝

୮୨. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବେ, ଓ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଇବେ ।”

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝

୮୩. “ଏବଂ ସେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁଅଛୁ କି ସେ ବିଚାର ଦିବସରେ ଆମର ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରିଦେବେ ।”

وَالَّذِي أَطْعَمُنِي أَنْ يَقْدِرَ لِي خَلْقَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝

୮୪. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଶିକ୍ଷା ସ୍ତବ୍ଧ କର ଏବଂ (ଆମକୁ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।”

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصَّالِحِينَ ۝

୮୫. “ଏବଂ ଆଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଖ୍ୟାତି ସ୍ତବ୍ଧ କର ।”

وَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدِّقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝

୮୬. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଶାର୍ଦ୍ଧଭରା ବୈକୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) କର ।”

وَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

୮୭. “ଏବଂ ଆମ ପିତାଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ; କାରଣ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।”

وَاعْفُ رِأْيِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

୮୮. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ସେଦିନ ଆମକୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ;”

୮୯. “ଯେଉଁଦିନ କି କୌଣସି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ;”

୯୦. “(ଅବଶ୍ୟ ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେବ) ଯେ ଅକ୍ଷୟ ନିକଟରେ ଏକ ଦୁସ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ) ହୃଦୟ ସହ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ;”

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ନିକଟତର କରାହେବ ।

୯୨. ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକର ପରଦାକୁ ଖୋଲି ଦିଆଯିବ ।

୯୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “କାହାଟି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମେମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲ ?”

୯୪. “କ’ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ?”

୯୫. ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ତଳମୁହାଁ କରି ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ ।

୯୬. ଏବଂ ଭବଲିପର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମେଧ୍ୟ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ ।

୯୭. ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) କଳହରେ ରତ ଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ,

୯୮. “ଅକ୍ଷୟର ରାଣ ; ଆମେମାନେ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ,”

୯୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କରତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୦୦. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନେ ହିଁ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ ।”

୧୦୧. “ସୁତରାଂ (ଆଜି) ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସୁପାରିଶକାରୀ ନାହିଁ ।”

وَلَا تُخْرِجُنِي يَوْمَ يَنْعُوثُونَ ﴿٨٨﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوَّاتِ ﴿٩٢﴾

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصَرُونَ ﴿٩٤﴾

فُكِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَوَاثِ ﴿٩٥﴾

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْعُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَبِقَىٰ فِئَةٍ مِّنْهُمْ ﴿٩٨﴾

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. “ଅଥବା ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସମବେଦନଶୀଳ ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ।”

وَلَا صَدِيقٍ حَنِيمٍ ﴿١٢﴾

୧୦୩. “ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର (ସଂସାରକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମାତା ତେବେ ଆମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି) ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।”

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ مِّمَّنْ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

୧୦୪. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରାଜ୍ଞମା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

﴿١٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

ରୁ: ୨

୧୦୬. ନୂହଙ୍କ ସମ୍ପରାୟ (ନିଜ) ରତ୍ନଲମ୍ବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦﴾

୧୦୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ନୂହ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାଙ୍ଗିବା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾

୧୦୮. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନଲ ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

୧୦୯. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٩﴾

୧୧୦. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِن أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

୧୧୧. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٢١﴾

୧. ଏଠାରୁ କେବଳ ହଜରତ ନୂହଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ରତ୍ନଲମ୍ବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ହଜରତ ନୂହଙ୍କୁ ରତ୍ନଲମ୍ବନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଏଥିଯୋଗୁଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରତ୍ନଲଙ୍କ ସହିତ ସାମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି । ଅତଏବ ଜଣେ ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, ଅଥବା ଏଥିଯୋଗୁଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନୂହଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇ ଅନେକ ରତ୍ନଲ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେତେବେଳେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅତ୍ତରାମା ହୋଇଛନ୍ତି ।”

قَالُوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاِلَازِدُّونَ ﴿١٢﴾

୧୧୩. ସେ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କର୍ମ କେଉଁପରି ତାହା ଆମେ କିପରି ଜାଣିବୁ ?”

قَالَ وَمَا عَلَيْنَا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

୧୧୪. “ଯଦି ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଟେ ।”

اِنْ حَاسِبُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّنَا لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

୧୧୫. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ ତାହାକୁ ବିଚାରିତ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୧୬. “ଆମେ ତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତେତକ ମାତ୍ର ।”

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

୧୧୭. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ହେ ନୁହ ! ଯଦି ତୁମେ ଚିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ଶିକାଘାତ କରି ମାରି ଦିଆଯିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ତୁମକୁ ଶିକାଘାତ କରି ମାରି ଦେବୁ) ।”

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَتَوَخَّ لَنُكَلِّنَنَّ مِنَ الرُّسُلِ مِنَّا ﴿١٧﴾

୧୧୮. (ଏହା ଶୁଣି ନୁହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١٨﴾

୧୧୯. “ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନିଶ୍ଚରି କର, ଏବଂ ଆମକୁ ଓ ଆମର ସହଚର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କର ।”

فَاَفْتَحْ يَبْنَى وَيَبْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

୧୨୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋହେଇ ନୌକା ସାହାଯ୍ୟରେ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلَاكِ الشَّخُوبِ ﴿٢٠﴾

୧୨୧. ତା’ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳମୟ କରାଇଥିଲୁ ।

ثُمَّ اغْرَمْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ﴿٢١﴾

୧୨୨. ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَلَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସତ୍ତା କରୁଣାମୟ ।

يٰۤاَيُّهَا رَبَّنَا لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٣﴾

ରୁ:୭

୧୨୪. (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆଦି (ସୂକ୍ଷ୍ମତା) ମଧ୍ୟ
ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୁଦ୍
କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ
ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾

୧୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହୁଲ
ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٢٦﴾

୧୨୭. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰمِنُوا بِرِسَالِهِ ﴿٢٧﴾

୧୨୮. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ) ତୁମଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ ; ଆମର
ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାର
ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِندَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

୧୨୯. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ନିରର୍ଥକ କର୍ମ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ (ସ୍ତୁତି) ସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ?”

أَتَبْنُونَ بُيُوتًا لِّرَبِّكُمْ تَعْبَثُونَ ﴿٢٩﴾

୧୩୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶିଳ୍ପ ସ୍ତତିଷା କରୁଅଛ
ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିବ ।”

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿٣٠﴾

୧୩୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (କାହାରିକୁ)
କବଳିତ କର ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସଦୃଶ
କବଳିତ କରିଥାଅ ।”

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبًّا ﴿٣١﴾

୧୩୨. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰمِنُوا بِرِسَالِهِ ﴿٣٢﴾

୧୩୩. “ଏବଂ (ପୁନର୍ବାର ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତାହାକୁ
ଭୟ କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀମାନ ଦ୍ୱାରା
ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ।”

وَآتَقُوا الَّذِي آمَدَكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଅଂଶରେ ଜଣେ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସାଧ୍ୟସ୍ତ
କରାଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଅବତାରକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସବୁ ଅବତାର ଆସନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେବେ ସେହି ମାର୍ଗ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନେ କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯିବ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କ ସମୟରେ ଜୀବିତ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାଆନ୍ତୁ, କାରଣ ଯେଉଁସବୁ ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ
ତତ୍କାଳୀନ ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା ସେହିସବୁ ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାଧ୍ୟସ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ।

୧୩୪/୧୩୫. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣା ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନ ପ୍ରଦାନ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِيٍّ ۝

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୧୩୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତାର ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

୧୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମର ଉପଦେଶ ଦେବା ବା ନ ଦେବା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ।”

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝

୧୩୮. “କାରଣ ଯାହା ଆମେମାନେ କରୁଅଛୁ ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଚଳି ଆସୁଅଛି ।”

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝

୧୩୯. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଆଦେଶ) ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବନାହିଁ ।”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝

୧୪୦. “ସୂଚନା” ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେଲୁ; ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۝

୧୪୧. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ରୁ: ୮

୧୪୨. ଏହିପରି ଭାବରେ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ النَّارِثِينَ ۝

୧୪୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ତ୍ରୀଲେଖ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମକାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝

୧୪୪. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନର ଭାବ ସେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୪୫. “ସୂଚନା” ଅନ୍ଧତାକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

୧. ‘ବହରେ ମୁହିର୍’ରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ସେପରି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦେଉଥିଲେ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରୁଅଛ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ସବୁ କରୁଥିଲେ (ଆଲ୍ଲାମା ଅବୁ ହସନାଲ ପୁଣ୍ଡର ବହରେ ମୁହିର୍, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୭ : ପୃଷ୍ଠା ୩୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଣିଭବ ରହିଥିଲେ ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ରହିବୁ ନାହିଁ ?

୧୪୬. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ସ୍ତୋତନ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

୧୪୭. “କ’ଣ (ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ) ଯାହାକିଛି ଏଠାର ଅଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ନିରାପଦରେ (ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?”

أَسْأَلُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ﴿١٤٧﴾

୧୪୮. “ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ମଧ୍ୟରେ,”

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٨﴾

୧୪୯. “ଏବଂ ଶାସ୍ୟ (ଶ୍ୟାମଳ) କ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କରେ, ଓ ଏପରି ଖୁସି ଗଛମାନଙ୍କରେ ଯାହା ଫଳ ଭରି ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛି ।”

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٩﴾

୧୫୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପର୍ବତ ଖନନ କରି (ନିଜର ବଡ଼ିମା ଦେଖାଇବା ସକାଶେ) ଗର୍ବିତ ହୋଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ।”

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُبُوتًا فُهِينَ ﴿١٥٠﴾

୧୫୧. “ସୁତରାଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٥١﴾

୧୫୨. “ଏବଂ ସାମାଜିକଜୀବନ ଆଦେଶ ମାନ ନାହିଁ,”

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرْيَانِ ﴿١٥٢﴾

୧୫୩. “ଯେଉଁମାନେ କୁହୁଣ୍ଡରେ ବିଶୁଦ୍ଧୀକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

୧୫୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿١٥٤﴾

୧୫୫. “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ କର ।”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

୧୫୬. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମାଲି ଓଟ ; ଦିନେ ତା’ପାଇଁ ପାଟରେ ପାଣି ପିଇବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଓ ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ନେବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।”

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

୧. ‘ଉଦ୍‌ହର’ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଖାଇବାକୁ ଦେବା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରବେଳେ ପ୍ରତି ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଉଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥାନ୍ତି । ହଜରତ ସୁଏବଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଇ ଥିଲା (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୮୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବସୁନ୍ତ କୌଣସି ଅବସର ନିବେଶି କହନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଏପରି କରୁଥାଏ । ସେହି ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦାନ କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ଅଭିକର୍ତ୍ତା ମାତ୍ର । ଅନୁରୂପ ଦୋଷାଗୋପ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହଲଦଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇ ଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରତି ମୌଲବୀ ବେଶଧାରୀ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମିର୍ସା ସୁଲାଇ ଅହମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ପ୍ରକାର ଦୋଷାଗୋପ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୫୭. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ବର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ।”

وَلَا تَسْأَلُهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُؤْمُ عَظِيمٌ ۝

୧୫୮. କିନ୍ତୁ (ଏହା ଶୁଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ, ଏବଂ (ପରେ ଏଥିପାଇଁ) ଲଜିତ ହେଲେ ।

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَذِيرٌ لِّلْمُتَنِينَ ۝

୧୫୯. ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିଥିଲା; ବାସ୍ତବରେ ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

୧୬୦. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ରୁ:୯

୧୬୧. ଏହିପରି ଭାବରେ କୁତର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِرُسُلِينَ ۝

୧୬୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ଭୃତ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

୧୬୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୬୪. “ସୂତରା” ଅଳ୍ପଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ଆମର ଅସ୍ଥାବହ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰتِيعُوا أَمْرًا ۝

୧୬୫. “ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୧୬୬. “କ’ଣ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ ?”

تَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

୧୬୭. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବେ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଛନ୍ତି; (ତୁମେମାନେ ଯେ କେବଳ ଏପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ତାହା ଦୁର୍ଦ୍ଦେ; ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ତୁମେମାନେ ମୋନବିକ ପ୍ରକୃତି ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ତାହାଦାୟିତ୍ୱକୁ ସବୁମତେ ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَنَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ۝

୧୭୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଲୁତ ! ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ଦେଶାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ ।”

୧୭୯. ଲୁତ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଘୃଣା କରୁଅଛୁ ।”

୧୮୦. “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ତ୍ତା !! ଆମକୁ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

୧୮୧. ସୂତରା* ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲୁ.

୧୮୨. କେବଳ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ପଛରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୮୩. (ଲୁତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି) ତା’ପରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ ।

୧୮୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଶିଳା) ବୁଣ୍ଟ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅନ୍ଧାର ତରଫରୁ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅଥଚ ସେମାନେ ନିକୁଟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷଣକାରୀ ବର୍ଷା ଅତି ଭୟଙ୍କର ହୁଏ ।

୧୮୫. ଏହି ଘଟଣାରେ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୮୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଭୂ: ୧୦

୧୮୭. ଅରଣ୍ୟବାସୀମାନେ* ମଧ୍ୟ ରତୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୮. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୋଏବ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମତାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

୧୮୯. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତୁଲ ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَهِ يُلُوطْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٧٩﴾

قَالَ إِنِّي بِمَلِكِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٨٠﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْبُدُونَ ﴿١٨١﴾

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٨٢﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْبِ ﴿١٨٣﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَجِينَ ﴿١٨٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّانِدِينَ ﴿١٨٥﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨٦﴾

يٰٓأَيُّهَا رَّبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٨٧﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الرُّسُلِينَ ﴿١٨٨﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٨٩﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٩٠﴾

୧୮୦. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାକୁ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

୧୮୧. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡ଼ୁ ନାହିଁ ;
ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ
ରହିଅଛି (ଯେ ଆମକୁ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ

୧୮୨. “ହେ ଲୋକମାନେ ! ମାତ୍ର ପାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ
(ଭରିକରି) ଦିଅ, ଏବଂ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

୧୮୩. “ଏବଂ ଠିକ୍ ତରାଫୁରେ ଓଜନ କର ;

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَرُ الْتَقْدِيرِ

୧୮୪. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ରୋତ୍ୟ
ଭବ୍ୟ କମ କରି ଦିଅ ନାହିଁ, ଓ ଦୁର୍ନୀତି କରି ଭୁତୁଷ୍ଟରେ ଆର୍ତ୍ତ
ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁଷି କରନାହିଁ ।”

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْرَأُوا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ

୧୮୫. “ଏବଂ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ପୁଷି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୟ କର ।”

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ

୧୮୬. (ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, “ତୁମେ ଏପରି (ବ୍ୟକ୍ତି), ଯାହାକୁ ଖାଇବାକୁ
ଦିଆଯାଉଅଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

୧୮୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମାନବ
ମାତ୍ର, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ
କରୁଛୁ ।”

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نُنْظِقُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ

୧୮୮. “ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ,
ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଳାର ଏକ ଅଂଶ
ନିପତିତ କରାଅ ।”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

୧୮୯. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସୋ-ଏବଂ) କହିଲେ, “ଆମର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଭଲଭାବରେ
ଜାଣନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

* ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଜାଗରଣ ଅବସର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ପାତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ଲାଭ ଓ ଅତୀତନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାକୁ ହୁଅ’ ବାକ୍ୟାଂଶର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ସବୁ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକଶ୍ରବଣ ଓ ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ଅବତାରବର ଅଧିକାର । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ପୂରଣାବସ୍ଥା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମଜାଗରଣ ପାଳନ ବେତେବେଳେ ଯାଇ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ଅବତାରବର ଅଧିକାର ହେବ, କାରଣ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଜାଣି ହେବ ।

୧୯୦. କିନ୍ତୁ ଯେ ବୁଝାଇବା ସକ୍ଷମତାରେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦିବସର ଶାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତବ୍ଧ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବୃଷ୍ଟିରୂପକ ଶାନ୍ତି) କବଳିତ କରିଥିଲା; ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦିବସର ଶାନ୍ତି ଥିଲା ।

୧୯୧. ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, ଏବଂ (ଏହା ଦେଖିବା ସକ୍ଷମତା) ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୯୨. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

ଭୂ: ୧୧

୧୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

୧୯୪. ଏହାକୁ ବହନ କରି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦେବଦୂତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିବ୍ରାଲ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି,

୧୯୫. ତୁମ ହୃଦୟରେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଚର୍କାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

୧୯୬. (ଏହାକୁ ଜିବ୍ରାଲ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଆରବୀ ଭାଷାରେ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ।

୧୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ।

୧୯୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଇସ୍ରାଲଲୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି?

୧୯୯. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ କୌଣସି ଅଣ-ଆରବବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ,

୨୦୦. ଏବଂ ଯେ ଏହାକୁ ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥା'ନ୍ତେ ।

وَأَنَّهُ لَنَزَّلَ رَّبِّ الْغَالِيَةِ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَكَلِّمَهُ الْعُلَمَاءُ بِحُجَّتِهِ أَوْ لَمْ يَنْزِلْ لَهُمُ الْآيَاتُ الْفَاتِحَةُ ﴿١٩٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

୧. ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏହି କୋରାନ ସ୍ତବ୍ଧ ଇସ୍ରାଲଲୀୟ ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜଗତବାସୀଙ୍କ ଅନୁକୂଳ ।

୨୦୧. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥାକୁ) ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଥାଉ ।

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

୨୦୨. (ସୁତରାଂ) ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

୨୦୩. ସୁତରାଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ଅକାଶତଳରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

୨୦୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ମିଳିପାରିବ ?”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

୨୦୫. ତେବେ (କୁହ) କ’ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଦୂରାନ୍ୱିତ ହେବା ଚାହୁଁଥିଲେ ?

أَفَعِدَّائِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

୨୦୬. କ’ଣ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ସାଂସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ,

أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

୨୦୭. ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥା’ତା ଯାହାର ଅଜ୍ଞାକାର ସେମାନଙ୍କୁ କରା ହୋଇଥିଲା ,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

୨୦୮. ତେବେ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଅପସାରିତ କରି ପାରି ନଥା’ତା ।

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ﴿٢٠٨﴾

୨୦୯. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ସଚେତକ ସ୍ଥେରଣ ନ କରି ଧ୍ୱଂସ କରିନାହିଁ ।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾

୨୧୦. ଏଥି ନିମନ୍ତେ କରାଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଓ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନେହାଁ ।

ذُرِّيَّةٌ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾

୨୧୧. ଏବଂ ସଜ୍ଜତାମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ନେଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَكُنَّا مِنَ الشَّاقِطِينَ ﴿٢١١﴾

୨୧୨. ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ କି ଏହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିଲା ।

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾

୨୧୩. ବାସ୍ତବରେ (ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ) ଶୁଣିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଅଛି ।

إِنَّهُمْ عَنِ السَّعْجِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾

୨୧୪. ସୂତରା* ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ତୁମେ ଶାନ୍ତିସ୍ତ୍ରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

୨୧୫. ଏବଂ ତୁମେ (ସର୍ବସ୍ଥଳେ) ନିଜର ଅତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟ ସ୍ତବ୍ଧନ କରାଅ ।

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾

୨୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ଆସିବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ନିଜର ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧନ କର ।

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

୨୧୭. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ (ପୁଣି) ଅବ୍ୟା କରନ୍ତି, ତେବେ କହିଦିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ମୁଁ ଚହେଇ (ବାସ୍ତବ) ମୁକୁଅଟେ ।

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

୨୧୮. ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

୨୧୯. ଯେ କି ତୁମକୁ ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏକାକୀ ନମାଜ ପାଢ଼ି) ଦୟାୟମାନ ହୁଅ ।

الَّذِي يَرَبُّكَ جِنَّةٍ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

୨୨୦. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି) ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସାମୁହିକ ନମାଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସିଜଦା କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚଳସ୍ତର ହେଉଥାଅ ।

وَتَقَبَّلَكَ فِي السُّجُودِ ﴿٢٢٠﴾

୨୨୧. ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

* କେତେକ ଟୀକାକାର ଭୁଲରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପ୍ରଭୁଶାନ୍ତୁକ୍ରମେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ଅଟନ୍ତ ସ୍ୱୟଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜର କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁସଲିକ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ବୋଲି ଏହି ଆୟତ ବୁଝାଉ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଉପାସନାକାରୀ ସହର ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଏ ବୁଝାଉଛି ।

୨୨୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମକୁ ଜଣାଇବୁ ଯେ କାହା ନିକଟରେ ସଜ୍ଜାମାନେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

୨୨୩. (ସେମାନେ) ସ୍ବର୍ଗେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପାପୀ ନିକଟରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ।

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

୨୨୪. ସେମାନେ (ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ) ନିଜ କାନ ଡେରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

୨୨୫. ଏବଂ କବିମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପଥକ୍ତ୍ବ ହୁଅନ୍ତି ।

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

୨୨୬. କ'ଣ ତୁମେ (ଏବେ ବି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ସେ (କବି)ମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଭାବରେ ସ୍ବର୍ଗେକ ସ୍ଥାନରେ ଘୂରି ବୁଲନ୍ତି ?

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

୨୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

୨୨୮. (କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଳ୍ପସ୍ବ ଅଧିକର ସ୍ବରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ନିନ୍ଦାଗାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସାରମନ୍ତ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବା ପରେ (ସମ୍ବରଣ) ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

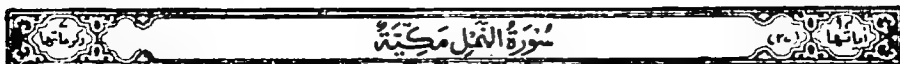
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ سَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ଧର୍ମରୁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଣାଯା ଯେ ସେ ଜଣେ କବି ନୁହନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କବିମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବା ଭାବନା ମଧ୍ୟକୁ ଅନ୍ତସ ସେବୁଡ଼ିବୁ ସେମାନେ ନିଜ କବିତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ କବିନବିକାସୀ । ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁର ଜୁମିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାକୁ ଛଦୋୟୁକ୍ତ କରିବା । ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ କବିତାବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ବାରା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆଶାମୀ ଦିନର କବିତା ଛଦୋୟୁକ୍ତ କରିବା ହେବ । ଗର୍ବ, ପାର୍ଶ୍ବ ଆଦି ଭାଷାର କବିମାନେ ଛଦୋୟୁକ୍ତ କରିବା ଗତନ କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳକୁ ଆରବ ଦେଶର କବିମାନେ ବାସ୍ତବ ଛଦୋୟୁକ୍ତ କରିତାର ଗତନ ଆରମ୍ଭ କରି ନଥିଲେ ।



ଅଲ-ନାଫଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋମ୍ବୁଣ୍ଡ ଉମ୍ବର ୯୪ଟି ଅକ୍ଷର ୬୭ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ତା-ସିନ ; ଏହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ କୋରାନ ତଥା ମୁକ୍ତିପାତ୍ର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶବିଶେଷ ;

طسثلك آيت القرآن وكتاب مبين ②

୩. ଯୋହାଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ୟର ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଦାନକାରୀ ପୋଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

هذى وبشرى للمؤمنين ③

୪. (ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ଭବତ ହୋଇ ନାମା ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରକାଳ ଜୀବନରେ ଦୁହେଁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة وهم ④

୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରକାଳର ଜୀବନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଶୋଭାଦାୟ କରି ଦେଖାଉଅଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ଘୂରି ବୁଲୁଛନ୍ତି ।

بالآخرة هم يؤمنون ⑤

୬. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ପରକାଳର ଜୀବନରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زينا لهم أعمالهم ⑥

୭. ଏବଂ ତୁମକୁ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ବାହାକଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି, ଯେ ଚକ୍ଷୁ (ଓ) ସ୍ୱର ।

فهم يعمهون ⑦

أولئك الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة ⑧

هم الآخسون ⑨

وإنك تتلقى القرآن من لدن حكيم عليم ⑩

୧୦. ଏହାର ଚାତୁର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କରି ଦେଖାଉଛନ୍ତି; ବରଂ ଏହାର ଚାତୁର୍ଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଯେତେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପର ପରିଚାଳନା କରି ଅସଫଳ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜେ ଏଭଳି ମିଳି କହି କହି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥାଏ ଯେପରି ସେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପଥ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପଥ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁଟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣାମ । କୋରାନ ଶାସ୍ତ୍ରର ପରିଚାଳନା ଅନୁସାରେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ବୁଝାଯାଉଛି । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପ୍ରକୃତି ଓ ସ୍ୱଭାବର ପ୍ରଭା । ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦେହ ଲୋକର ଦୋଷ କେଉଁଠାରେ ବୋଲି ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ତର ଏହି ଭୂପେ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ— ପର୍ବତ ଲୋଚନର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କହିଥାଆନ୍ତି ସେ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥାଆନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆଦ୍ୟରେ ପର୍ବତ କୋରାନକୁ ଏକ ପ୍ରାମାଣିକ ଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝାଯାଉଛି ତେଣୁ ଯଦିତ ମଣିଷ କୁକର୍ମ କରିବା ବେଳେ ତା'ର କୁକର୍ମ ତାକୁ ହୃଦୟ ଦେଖାଯାଏ, ତଥାପି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରମାଣ ତଥା ତା'ର ସ୍ୱଭାବ ତାକୁ ସତର୍କ କରାଉଥାଏ ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅସଫଳ ପଥରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ।

୮. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ପରିବାରକୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି (ଅଗ୍ନି)ଠାରୁ କୌଣସି (ମହାର୍) ସମାଚାର ଆଣିବୁ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଜଳରା ଅଙ୍ଗାର ଆଣିବୁ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଉରାପ ପାଇପାରିବ।”

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِتِيكُمْ مِنْهَا يَخَبِّرُ أَوتَانِيكُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ بَيْنِ أَعْيُنِكُمْ قَدْ تَطَوَّيْتُ

୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ସନ୍ତୋଧନ^୯ କରି କୁହାଗଲା, “ଯେ କେହି ଏହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି ହିଁ ପବିତ୍ର।”

كَلَّمَا جَاءَهَا يُؤَدِّي أَن بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

୧୦. “ହେ ମୁସା ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ।”

يُؤْتِي إِنَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୯. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଚାତୁର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନବି ପଦ ପାଠକାର ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ହଜରତ ମୁସା ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ । ସେ ଚତୁର୍ଥ ରହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲିବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦାନ ହେବା ସମୟ ଆସୁଛି । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ପାଣ୍ଡବ ଅଗ୍ନି ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ତେବେ ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ କେବଳ ‘ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁଶ୍ରବର ଝୋଟି ପ୍ରକଟିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ — ‘ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଛି, ସେହି ଝୋଟି ଯଦି କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ରହିଥିବା ତେବେ ମୁଁ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଚାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପକ୍ଷ ଓ ବହୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଖାଇବି; ଯଦି ସେହି ଝୋଟି ମୋ କାନ୍ତି ବା ଦେଖ ପାଇଁ ରହିଥିବା ତେବେ ଏକ କଳ୍ପ ଅଙ୍ଗାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଲାଗିପାରି ଶିଖା ଆଣିବି ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରେମ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବ; ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲାଭବାନ ହେବ’ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଗୁମ୍ଫାରେ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଓ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସହ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୧୦. ସେହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବର ଅଗ୍ନିରୁ ଥିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମତକୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅନୁଶ୍ରବ ହିଁ ସକଳ ଜଗତର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଅଥଚ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଜଗତର ଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମୁସା ତଥା ଅଗ୍ନିର ଚମତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଅନୁଶ୍ରବର ଅଗ୍ନିରୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଛି । ‘ଅନୁଶ୍ରବ ହିଁ ପବିତ୍ର’ ବାକ୍ୟ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଅନୁଶ୍ରବ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଶ୍ରବ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଚିପିବି ସାମିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ? ପୁନଶ୍ଚ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ଫଳରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦେହ ଧାରଣ କରିବା ସ୍ୱାଭାବରେ କଳ୍ପନା କରାଯିବା ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ କଥା । ତାହା ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ତ୍ତିକ ମତବାଦର ଉତ୍ତରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧୧. ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହିଥିଲେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ସମାଚାର ରୁହେଁ । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ଦୈବବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ‘ଦେଖ ! ଆମର ଝୋଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି ।’ ଏହା ଅଗ୍ନିରୁ, ବା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବସ୍ତୁସମୂହରୁ, ଇଝ୍ଜିରୁ ତଥା ସର୍ପରୁ ଆଲୋକିତ ଅନୁଶ୍ରବର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି । ଦୂରରୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହିଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତଥା ବୃତ୍ତିମତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅସମ୍ଭାବନୀ; ବରଂ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଅଗ୍ନି ବା ଇଝ୍ଜିରୁ ବା ସର୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଶ୍ରବର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହି ନ ଥିଲେ ।

୧୧. “ତୁମେ ନିଜର ଲାଠିକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦିଅ.” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ) “ହେ ମୁସା! ଭୟ କର ନାହିଁ; ଆମ ସମାପରେ ଗସ୍ତକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।”

وَالْقَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يُونُسُ لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾

୧୨. ପରବ୍ରହ୍ମା ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଓ ପୁନଶ୍ଚିତ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ତାହା ନିମନ୍ତେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَلَا نَكْرَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

୧୩. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ବସିଷ୍ଟଳରେ ଥିବା ପରିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ହାତ ଭାଙ୍ଗିକର, ଓ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ; ଏହା ସେହି ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ।

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ

୧. ଏଠାରେ ‘କାନ୍ଦୁକ’ ଶବ୍ଦକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ସୋରାନ୍’ ଶବ୍ଦ ବୃହତ ସର୍ପକୁ ବୁଝାଉଛି । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହୟସବୁର୍’ ସାଧାରଣ ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ନିବୋଧିକ ମତରେ ଏହା ଦୁଧାମୃତ, ଅଥଚ ସେହିଠାରେ ‘କ୍ଷୁଦ୍ରସର୍ପ’ ଶବ୍ଦମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିବା । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଶବ୍ଦବଳୀ ତା’ର ଗଳ୍ପ ଗର୍ଜି ଯୋଗୁଁ ଓ ବୃହତ୍ ସର୍ପ ଶବ୍ଦବଳୀ ତା’ର ବୃହତ୍ ଅକାର ଯୋଗୁଁ ତଥା ସାଧାରଣ ସର୍ପ ଶବ୍ଦବଳୀ ସର୍ପଜାତିକୁ ସୂଚାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୨. ପୂର୍ବରୁ ଅଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ନବିଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରା ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଜିତପୁର । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନବି ତାହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ଆଲୋଚନା ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ପରେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କ୍ଷମା ଦେବେ । ତେଣୁ ଏହା ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ରୁହେଁ । ଅତଏବ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଠାରେ ନବିମାନଙ୍କର ଅତ୍ଯୁଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ନବିମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଆ’ଲ୍ଲି ଓ ପରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।

୩. ପିଲାଝିନ ଓ ତା’ର ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟତମ ହେଉଛି— ନିଜ ହାତକୁ କାଖ ତଳେ ପୁରାଇ ବାହାର କରିଆଣିଲେ ତାହା ଧଳା ଦେଖାଯିବ ଅଥଚ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଧଳା ହୋଇନଥିବ (୧୭:୧୦୨ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଅନ୍ଧତା ଭାଷାର ଗୁଡ଼ି ପ୍ରୟୋଗ ମୁତାବକ ‘ହାତ’ ଭାବଦେଖି ଓ ଜାଣି ବା ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବୁଝାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ : ‘ହେ ମୁସା ! ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ସହିତ ବାଣି ରଖ । ପରେ ଯେ ତୁମ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଆସି ତଥା ଉପଦେଶ ଶୁଣି ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ନିଷେଧ ଓ ସଦାଚାରା ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଚୈତନ୍ୟ ଦେଖିବୁଁ ରହିବ ନାହିଁ ।’ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ବହୁ ଦୋଷଗୁଣିତ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଥିବା । ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗର୍ବିତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ଭୋକ ମହାଯୋଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସୋଇ ଯାଉଥିଲେ ଏପରିକି ସେ ଅଳ୍ପ ଦମୟ ପାଇଁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ବାହୁଡ଼ାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ପୂଜା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୫୫ ଥିବା ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋହିତ ସାଗରରେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ପିରଝିନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଜଳମୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ୫୫ ଏପରି ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜନ ଭୂମି ଉପରୁ ଦୂରରେ ଯାଇ ସେହି ଭୂମି ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମୁସା ପାଣି ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ପିରଝିନ ତାଙ୍କର ଅତ୍ଯଧାନ କଲା, ମାତ୍ର ଜଳଗାଣି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସେ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଜଳମୟ ହେଲା ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଯାହା ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି ।

سَوِّفِي تَسْعَ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٧﴾

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଚକ୍ଷୁ-ଉନ୍ନେଷକ ନିଦର୍ଶନମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁହୁକ ଅଟେ ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّزْمِنٌ ﴿٣٨﴾

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ) ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧୀ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଓ ଅହଂକାର-ପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ; ସୁତରାଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ବିଶ୍ୱଖଳା ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଥାଏ ।

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُتُوًا ﴿٣٩﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

ଭୂ: ୨

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଦାରଦ ଓ ଦୁଲେମାନଙ୍କୁ ଶାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଅଧିକାରୀ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।”

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

୧୭. ଏବଂ ଦୁଲେମାନ ଦାରଦଙ୍କ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମକୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଭାଷା ଶିଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଅଛି; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ।”

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مِنَّنِىَ الْخَلِيرِ وَأُوْتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَينُ ﴿٤٢﴾

୧୮. ଏବଂ (ଏକଦା) ଦୁଲେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାଙ୍କ (ଅଧୀନସ୍ଥ) କିନ୍ନ ଓ ମହୁଷ୍ୟ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଭାବେ ଏକତ୍ରିତ କରାହୋଇଥିଲା, ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالْخَلِيرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٤٣﴾

୧. ଏଠାରେ ପକ୍ଷୀ ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶରେ ଗର୍ବ ପାରୁଥିବା ଅନୁଶିକର ଜନ୍ମ ।

୧୯. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନଫଲ (ନାମକ) ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜନିତ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା, “ହେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜନିଜ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଯାଅ, ନଚେତ୍ ଦୁଇମାନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟଦଳ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା) ଜାଣି ନ ପାରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚକଟି ପକାଇବେ ।”

୨୦. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ସେ (ଦୁଇମାନ) ତାହାର କଥା ଶୁଣି ହସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅ ଯେପରି କି ତୁମେ ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆମ ପିତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଥିବା କୃପା ନିମନ୍ତେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ଜାପନ କରି ପାରିବୁ, ଏବଂ ଏପରି ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ଯାହା ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ କରୁଣା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମର ସତ୍ୟନିଷ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।”

୨୧. ଏବଂ ସେ ସବୁ ପକ୍ଷୀକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରି ପଚାରିଲେ, “ଆମେ କାହିଁକି ହୃଦହୃଦକୁ ଦେଖୁନାହିଁ ? ତେବେ କ’ଣ ସେ (କାଣିଶୁଣି) ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଛି ?”

୨୨. “ଯଦି ସେ (ନିଜ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ବା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ !”

كَتَرْنَا إِذَا أَنَا عَلَىٰ وَادِ النَّبْلِ قَالَتْ نَسْلَةٌ يَأْتِيهَا
النَّبْلُ أَذْخُلُوا مَعَكُمْ لَا يَحْطِئُكُمْ سُلَيْمُنُ
وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَذَاهُ
أَم مَّكَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٢﴾
لَا عَيْدَ بَنَاهُ عَبْدًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْهُ أَوْ
يَأْتِيَنِي سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿٢٣﴾

୧. ସମୁଦ୍ର କୁଳରେ ଚେରୁବେଳମ ପାଖରେ ବା ତା’ ନିକଟରେ ତାମସବୁ ସିଦ୍ଧାକ ସିଦ୍ଧା ବାଟରେ ଶହେ ମାଲଲ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଉପତ୍ୟକାରେ ନାମ ନଫଲ । ଏଠାରେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରବ ଓ ମଦୟନର ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠି ବାସ କରୁଥିଲେ । ପାଗଲସ୍ତାନ ଓ ସିରିଆର ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅବିଚଳ ମାନଚିତ୍ର ତଥା ନେଇସନ୍ ଏଲ-ସାଲ୍‌ଲୁସ୍‌ପିଆ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ସେଠାରେ ନମଲ ନାମକ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ବାସ କରୁଥିଲା । ଏହି ଆୟତରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଷାତ୍ରୁତ୍ୱରେ ଲାଗିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ କହୁ ନ ଥିଲେ, ବରଂ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଶକ୍ତିମାନ ଥିବାର ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଗଣା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନ ଜାଣିଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ (ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. କେତେକ ଓପନା ରାଜ୍ୟର ନାମ ହୃଦ୍ ହୁଲା । ଆରବବାସୀମାନେ ଏହି ନାମକୁ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ କହୁଥିଲେ । ଏହି ନାମ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ବଂଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ରାଜସ୍ୱରାଜ୍ୟରେ ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ ନାମକ ଜଣେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଦୁଇମାନ ପୁଅର ନାମକ ଜଣେ ବର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତାନ ବା’ ଚକ୍ଷୁକୁ ଯୋଗୁଁ ହତ୍ୟା କରାଗଲେ, ସେତେବେଳେ କଥିତ ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ ମିଶର ଦେଶକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ପରେ ସେ ନିଜେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । (Jewish Encyclopaedia ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେପେରି ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ ନାମ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଭାରତର ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏକ ପକ୍ଷୀର ନାମ ହୃଦ୍ ହୁଲ୍ ଥିବାରୁ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ କ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଇ ଏହା ଜାଣିନେଲେ ସେ ଏଠାରେ ସେହି ପକ୍ଷୀ ବୈଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୨୩. ସୁଦରା* ସେ କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, (କେତି ମଧ୍ୟରେ ହୃଦହୃଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା) ଓ ସେ (ହୃଦହୃଦ) କହିଲା, “ତୁମର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସାନ ନାହିଁ ମୁଁ ତାହା ହାସଲ କରିଅଛି, ମୁଁ ‘ସବା’ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସମାଚାର ଆଣିଅଛି ।”

୨୪. “(ତୋ ହେଉଛି) ମୁଁ (ସେଠାରେ ଏପରି) ଏକ ମହିଳାକୁ ଦେଖୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଉପରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଅଛି, ଏବଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କରାହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଏକ ବୃହତ୍ ବିହାରଣ ଅଛି ।”

୨୫. “ଏବଂ ମୁଁ ତାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅକ୍ଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପିତାଙ୍କ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ସଭାଗାନ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୋଭନାୟ କରି ଦେଖାଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ସ୍ତ୍ରୀରୋଧ କରିଅଛି; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।”

୨୬. “ଏବଂ ସେହି ଅକ୍ଷୟ ପିତାଙ୍କ ନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତି ବସିଛନ୍ତି, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟକୁ ସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକି (ପରିକଳ୍ପନା) ତୁମେମାନେ ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୨୭. “(ଅଥଚ) ଅକ୍ଷୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ମହାନ ବିହାରଣର ଅଧିକାରୀ ।”

୨୮. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ତୁ ସତ କହୁଛୁ କି ତୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁ ।”

୨୯. “ତୁ ଆମର ଏହି ପତ୍ରକୁ ଘେନି ଯା ଓ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଆଗରେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଏହାପରେ (ସେମାନେ) ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି (ଠିଆ ହୋଇ) ଯା ଓ ସେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ଭଣ୍ୟ କର ।”

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْظُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَقَهُمْ عَنْ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٢٨﴾

إِذْ هَبْ بَكِيَّتِي هَذَا فَالْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ قَوْلَ عَنَّمْ
فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବା ରାଜା ।

୨. ସଭାଗାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ବହୁପୁରୁଷ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଅମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ ଯେ ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ସଭାଗାନର ଅର୍ଥ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ବୃତ୍ତେଇ ରହୁଥିବା ବା ପୂର୍ବରୁ ଠେଙ୍ଗି ଚାଲୁଥିବା ଲୋକ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିପ୍ରାୟ । ଶରିଫର ବିପରୀତ ବା ବୁଦ୍ଧିର ପରିପତ୍ତୀ ଯେଉଁ ବିଷୟରୁ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି ଦୃଷ୍ଟି କରେ ସଭାଗାନଙ୍କ ସେପ୍ରକୃତି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

୩୦. ସେ ଏପରି କରିବା ପରେ ସେ (ରାଶୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ନିକଟରେ ଏକ ସମ୍ମାନିତ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. “ଯୋହାର ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପତ୍ର ସୁଲେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି ; ଏଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ‘ଅବିଷୟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛି ;’”

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

୩୨. (ଏବଂ ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି), “ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମା ଇଂସାନ କରନାହିଁ, ଏବଂ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆମ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।”

يَا أَيُّهَا الْعَلَلُ عَلَى وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾

ସ୍ତ: ୩

୩୩. ଏହାପରେ ସେ (ରାଶୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଜର ଉଚିତ ପରାମର୍ଶ ସ୍ଥାନ କର, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି (ଓ ପରାମର୍ଶ) ବିନା ମୁଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରେ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفَهُ تَشْهَدُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. (ପାରିଷଦମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧା, ଏବଂ (ଅନ୍ତିମ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ କି ଆଦେଶ ସ୍ଥାନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି (ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ପାଳନ କରିବୁ) ।”

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ ﴿٣٤﴾
الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٥﴾

୩୫. ସେ (ରାଶୀ) କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ କୌଣସି ଦେଶରେ ସରକ୍ଷା କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଧ୍ବଂସକ୍ରିୟା କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ଥଳରେ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାନ୍ତି ।”

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ﴿٣٥﴾ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ବିସମିଲ୍ଲାହ...’ ବାକ୍ୟାଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଟାଙ୍କିଆର ଅନୁସାରେ ଦୋଷାଭୋପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାକୃତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବାକୁ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଅଣାଯାଇ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରିବା ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ବଳ ଯୁକ୍ତି । ଯଦି ଏପରି ଯୁକ୍ତି କିଛି ପ୍ରମାଣ କରୁଥାଏ ତେବେ ତା’ ହେଉଛି, ସବୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ପ୍ରକାଶନରେ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ଆରବବାସୀମାନେ ଏହାକୁ କେବେ ହେଁ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ଅବିଷୟ ଦୟାବାନ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅର-ରହମାନ) ପୂର୍ବ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ରହିଥିଲା (୨୫:୨୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୬. “(ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଅଛି ଯେ) ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଉପହାର ପଠାଇବି; ତା’ପରେ ଦେଖୁଛି ଯେ ମୋର ହୃଦୟମାନେ କଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।”

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظَرُونَ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଉପହାର ସୁଲେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଧନସମ୍ପଦ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ଅଳ୍ପ ଆମକୁ ଯାହା ସ୍ୱଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା (ସାମଗ୍ରୀ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ବୋଧ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପହାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶବ୍ଦଟି ଅଟ ।”

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُنَيْدُ وَتَنِي بِمَا لِي فَمَا أَضُرُّ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُم بَلْ أَنْتُمْ مَكِيدِيكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. “(ହେ ହୃଦୟ !) ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଯା; ଏବଂ ତାହାକୁ କହି ଦେ ଯେ) ଆମେ ଏକ ବିରାଟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁ; (ତାହା) ଏପରି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯାହାକୁ ସ୍ଥିରରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କରିବା ପରେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେଠାରୁ ବହିଷ୍କାର କରିଦେବୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ରାଜକୀୟ ସମ୍ମାନ ହରାଇ ବସିଥିବେ ।”

إِرجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا بَكَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا إِذْ لَهُ هُمْ ضِعْفُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ତା’ପରେ ସେ (ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ହେ ପାରିଷଦବର୍ଗ ! ସେମାନେ ବଶ୍ୟତା ସ୍ୱାକାର କରି ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିଏ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସିଂହାସନ (ର ସ୍ଥିତିକୁ) ଆମ ନିକଟକୁ ଘେନିଆଯି ପାରିବ ?”

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. (ପାର୍ବତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଜଣେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟାଳୀ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “ଆପଣ ଏହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ।”

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٠﴾

୧. ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କେତେକ ରାଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜ ବା ଉପହାରିକ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକୁଶଳ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରାଜା ବିଭବିସ୍ୱର ଉପହାରିକ ପହଞ୍ଚିଲା ସେ କୁହୁ ପାରିଲେ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଅପଦାତ୍ୟା ସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜର ଅବଲୋକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୪୧. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅଜ୍ଞାନ) ଗୁରୁ ଉପରେ ସ୍ନାନ ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “ତୁମେ ପଲକ ପକାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ନାନ ନିକଟକୁ ଚାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ସୁଲେମାନ) ଚାହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ କି ଅକୃତଜ୍ଞ ହେଉଅଛୁ; ଏବଂ ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରେ ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ଏପରି କରେ, ଏବଂ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

୪୨. (ପୁଣି) ସେ କହିଲେ, “ତାହା ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାଖା ପାଇଁ) ତା ସିଂହାସନକୁ ନିକୃଷ୍ଟ କରି ଦେଖାଅ, (ତାହାହେଲେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ) କ’ଣ ସେ ସର୍ବପଥରାମିଳା ହେଉଛି ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ?”

୪୩. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, (ସେତେବେଳେ ତାକୁ) କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମର ସିଂହାସନ ଏପରି ଅଟେ ?” ସେ କହିଲା, “ଏପରି କଣ ପଡୁଛି ଯେ ଏହା ସେହି (ସିଂହାସନ) ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ତୁମର) ଅନ୍ଧାର ହୋଇଯାରିଥିଲୁ ।”

୪୪. ଏବଂ ସୁଲେମାନ ତାହାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ।

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ إِنَّا إِنَّا إِلَهُ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٣٩﴾

قَالَ تَزَكُّوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِيْنَ أَمْ تَكُوْنُ مِنَ الْاٰذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ ؕ أَوْ تَيِّنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿٤١﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾

୧. ଯେହେତୁ ଏହା ଥିଲା ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଚେଷ୍ଟା, ତେଣୁ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଚେଷ୍ଟାକୁ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଯେ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଚେଷ୍ଟା ଚାହା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସେହି ସିଂହାସନକୁ ପେଶ କରିବେ । ବିଶ୍ୱାସ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଚେଷ୍ଟା ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିବାବେଳେ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅର୍ଥରେ ନ ଦୃଷ୍ଟି ଶାସ୍ତ୍ରତା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିବାକୁ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କର ଯାହା ସେହି ରାଖା ସିଂହାସନ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚତମ ହେବ ଏବଂ ରାଖା ସିଂହାସନ ଏକ ସାଧାରଣ ସିଂହାସନ ଭାବେ ପ୍ରଚାର ହେବ ।

୪୫. ତାହାକୁ କୁହାଗଲା, “ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କର;”
 ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା,
 (ସେତେବେଳେ) ସେ ଏହାକୁ ଏକ ଗଭୀର ଜଳାଶୟ ମନେ
 କରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା; ଏହାପରେ ଦୁଲେମାନ କହିଲେ,
 “ଏହା ତ କାଚ-ଖଚିତ ଏକ ପ୍ରାସାଦ;” ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସେ
 (ରାଣୀ) କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ନିଜ ପ୍ରତି
 ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛି; ଏବଂ ମୁଁ ଦୁଲେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ
 ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ
 କରୁଅଛି ।”^୧

ଛ:୪

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ୍ର (ସମୁଦ୍ରାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
 ସ୍ୱାଳିନୀକୁ ନିଶ୍ଚୟ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; (ସେ
 କହିଲେ), “ଆଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର;” ଏବଂ (ଏହା
 ଶୁଣିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ) ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ
 ହୋଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୪୭. ସେ (ସ୍ୱାଳିନୀ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମୁଦାୟ !
 ଦୁମେମାନେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମହା ଅବସ୍ଥା
 ପାଇଁ କାହିଁକି ଚତୁର ହେଉଅଛ ? କ’ଣ ଦୁମେମାନେ ନିଜ ପାପ
 ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା
 ଦୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ।”

୪୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ସ୍ୱାଳିନୀ !) ଆମେମାନେ
 ଦୁମସ୍ତ୍ର ଓ ଦୁମର ସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଅମଙ୍ଗଳ-ସୂଚକ ମନେ
 କରୁଅଛୁ;” ସେ କହିଲେ, “ଦୁମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କାରଣ
 ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ
 ଦୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମୁଦାୟ ଯାହାକୁ ପରାକ୍ଷୀ
 କରାଯାଉଛି ।”

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
 وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
 مِنْ قَوَارِيرَهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَيْتُ
 مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا
 اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
 لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِسَنِّ مَعَكَ قَالَ ظَنُّكَ مَرْدُودٌ
 إِلَيْنَا بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ହତବଳ ଦୁଲେମାନ କୌଣସି କରି ପାଣି ଉପରେ କାଚ ଭଗାଉ ଥିଲେ । ରାଣୀ ନିଜର ଭୁଲ୍ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଯେପରି କାଚ ଚକେ ପାଣି
 ଦେଖାଯାଏ ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଜ୍ୟୋତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଦାନ । ଅତଏବ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂଜା କରିବା ଅସମୀଚନ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଉପାସ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁମେମାନେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ସକଳେ ମଂଗଳକାମୀ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନିଷ୍ଟକାମୀ ସାଧ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୪୯. ଏବଂ ସହରରେ ନଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱାସୀନା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ, ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧାର ନାମରେ ଶପଥ କର ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରକୁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ, ତା’ପରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନ ନେବାକୁ ଆସିବ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କହିବା ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରର ବିନାଶ (ସତରୀ) ଦେଖୁନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ।”

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଯୋଜନା କଲେ, ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା କଲୁ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

وَمَكْرًا وَمَكْرًا أَوْ مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ତା’ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାର ପରିଣତି କ’ଣ ହେଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

୫୩. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ସେମାନଙ୍କ ଏହି ବୃହତ୍ପରିକା ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ (କିପରି) ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَإِنَّكَ بِبُيُوتِهِمْ حَاوِيَةٌ ۖ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୁତକୁ ରେସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେତେବେଳେ କି ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରୁଅଛ ?”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاجِئَةَ وَأَنْتُمْ لَا بُدَّ لَكُمْ ﴿٥٥﴾

୧. ଅରବୀ ‘ରହ୍‌ରୁ’ ଅର୍ଥ : (କ) ଗୋଷ୍ଠୀ (ଖ) ଘ’ଖ୍ୟା । ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଉଲ୍‌ରୁ’ ଅର୍ଥ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟା ଓ ତାହାର ସହାୟକ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନିନ୍ଦା ହେବା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ହତ୍ୟା ବିଚିନ୍ତନରେ ଧନ ମତେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅରବୀ ଭାଷାରେ ଓଲ୍‌ରୁ ବୁଝାଯାଏ, କାରଣ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ନିନ୍ଦା ବ୍ୟକ୍ତିର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ।

୫୬. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମୋଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସୁଅଛ ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।"

إِنِّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ⑥

୫୭. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ଲୁଚିତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହରରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଅତି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।"

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ⑦

୫୮. ପରିଶ୍ରାମସ୍ୱରୂପ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ କରିଥିଲୁ ।

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنَ النَّارِ ⑧

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର (ପୂର୍ବରୁ) ବିଆଯାଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ହୁଏ ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّارِ ⑨

ରୁ:୫

୬୦. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟାର ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲହ ଉକ୍ତ କି ସେ ସବୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଛନ୍ତି ?"

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى
اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ କୁଳର ଯୋଗୁଁ ପଛରେ ରହିଯିବେ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଥିଲା ।

ଭାଗ-୨୦

୬୧. (କହ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ (କିଏ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ମୋତମାନଙ୍କୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ? ତା'ପରେ ଆମେ ଏହାଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟୋଦ୍ଧୃତ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ; ତୁମେମାନେ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପାରି ନଥା'ନ୍ତି ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି (ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି) ? କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَانْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِذِهِ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾

୬୨. (କହ) କିଏ ଭୃତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଧ୍ୟରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ପର୍ବତମାଳା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯେହିକୁ ଗୋଟିକର ଜଳ ମଧୁର ଓ ଅନ୍ୟଟିର ଲବଣାକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَافِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِأَكْثَرِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

୬୩. (କହ) କିଏ ଦୁଇ ଛୋକର ସ୍ୱାର୍ଥନା ଶୁଣ ? ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରେ, ସେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାର୍ଥନାକାରୀଙ୍କୁ ଦିନେ) ସମଗ୍ର ଭୃତ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ ; (ତେବେ କହ) କ'ଣ ସେହି (ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଆଦୌ 'ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁନାହିଁ ।

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ فَلْيَبْلُوا مَا تَزْكُرُونَ ﴿٦٣﴾

୧. ୨୫:୫୪ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. 'କରିବ' ଶବ୍ଦ 'ନାହିଁ' ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧ ଯଦି ଆମେ କହୁ ଯେ 'ତୁମେ ଅତି ଅଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ' ତେବେ ତା'ର ଅର୍ଥ ହେବ, ତୁମେ ଅତ୍ୟାଧିକ ମାତ୍ର ନାହିଁ ।

୧୪. (କୁହ) କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ଓ ଜଳ ଭାଗରେ ବିପଦମାନଙ୍କରେ ମୁକ୍ତିପଥ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନ କରାଏ, ଓ କିଏ ନିଜ କରୁଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟି) ସ୍ୱଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବାସ୍ତବକୁ ଶୁଭ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରେ ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ସେ ତା'ରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلُ
الْرياح بُشْرًا يَبْنَ يَدَى رَحْمَتِهِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ
فَعَلَّ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (କୁହ) ଯେ ସ୍ୱଅମେ ପୃଷ୍ଠି କରନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଏହି (ଦୃଷ୍ଟି) ସଜ୍ଜିୟାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ଓ ଯେ ମେଘମାଳାରୁ ଓ ଭୃଷ୍ଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ସ୍ୱଦାନ କରନ୍ତି କ'ଣ (ସେହି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର (ଯେ ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଆହୁରି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି) ।”

أَمَّنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. (ତୁମେ) କୁହ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ।”

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ବରଂ ସ୍ୱକୃତ କଥା ଏହି ଯେ ପରକାଳ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ; ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ ।

بَلْ أَدْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ قَبْلَ هُمْ فِي سَبِيلِ
عَمَّا يُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

ରୁ: ୨

୧୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର (ଭୂମିରୁ) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وَأَبْنَاؤُنَا
لَمْ نَخْرُجْ مِنْهُ ﴿١٨﴾

୧୯. “ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏହିପରି ସୃଷ୍ଟି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ମାତ୍ର ଯୋଗ୍ୟ କେବେହେଲେ ପୁରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ
هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾

୭୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତା କର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ମନକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କରନାହିଁ ।

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلٰىٰتٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି (ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେତେ ପୂରଣ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ତୁମେ କୁହ, “ସମ୍ଭବତଃ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟଗ୍ର ହେଉଅଛ, ତାହାର କିୟଦଂଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତାବନ କରୁଅଛି ।”

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତି ।

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଯାହାକିଛି ଗୋପନ ରଖେ ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେସବୁକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تَكْنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

୭୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନୀୟ ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ଏକ ସୁସ୍ଥ ଗ୍ରହରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ) ରହିଛି ।

وَمَا مِنْ غَٰيْبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتٰبٍ

مُبينٍ ﴿٧٦﴾

୭୭. ଯେଉଁ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବିକ ଏହି କୋରାନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ଅଧିକାଂଶ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ।

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرٰءِيلَ كَثِيرٌ

الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବପଥ ସର୍ବଶନ ଓ କରୁଣା ।

وَأِنَّهُ لَهْدٰى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ମାମାଂସା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ସର୍ବଶା ।

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

୮୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଏକ ମୁକ୍ତି-ସଂଗତ ସତ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ ରହିଅଛ ।

୮୧. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କହାଯି ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନିଜର) ସ୍ୱର ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅସତ୍ ପଥକୁ ରକ୍ଷା କରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମେ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ କାଟି * ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ।

ଭୁ:୭

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ସ୍ଥାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାହେବ ।

୮୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “କଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରି (ନଥିଲ କି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ହାସଲ କରି ନଥିଲ ? ” ଅଥବା କୁହ, ତୁମେମାନେ (ଲେଖକମାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ) କି ତତ୍କାଳ କରୁଥିଲ ?”

* ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଦାବ୍‌ବା’ ଯେଉଁ ରୋଗ ଜବାବୁକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ରୋଗର ପ୍ରାଦୂର୍ଭାବ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ହେବା ନେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଫେତହୁଲ୍ ବୟାନ୍, ସୁରା ନମାଲ୍ : ପୃ : ୨୩୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ମଣିଷ ଦେହ ଭିତରେ ଏହି ଜବାବୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ହଦିସରେ ‘ନରଫ’ ନାମକ ରୋଗ ବ୍ୟାପିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି (ହେଦିସ୍ ମୁବିନିମ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଉଭୟ ବିଚାରଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଯେଉଁ ରୋଗର ସଂକ୍ରମଣ ହେବ ତଥା ଜବାବୁ ଓ ଫେତହା ବା ଘାଁ ସହିତ ତାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବ ।

୨.

ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂପେ ଜାଣ ନ କରି କେବଳ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ନେତାମାନଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ।

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ①

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ②

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ③

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ④

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّنْ يُّكَلِّمُ بَأْيَّتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ⑤

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَقَالَ لَدَّ بَتُمْ بِآيَتِي وَلَمْ يُحِيطُوا بِهَا عَلَيْنَا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

୮୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ କିଛି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୮୭. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ରାତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଦିନକୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮୮. ଏବଂ (ସେଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ବିଗୁଲ ପୁଣ୍ୟାସିବ ; ଯାହା ପକ୍ଷରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେକେହି ଥିବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୟରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବେ ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା (ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସମାପକ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଓ ବିନୀତ ହୋଇ ଆସିବେ ।

୮୯. ଏବଂ ତୁମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଦ୍ର ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛ, ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ମେଘମାଳା, ସଦୃଶ ଚଳମାନ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କର କଳାକୃତି ଅଟେ ଯେ କି ସାମାନ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଦୃଢ଼ (ଓ ନିଖୁଣ) ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُنْقِضُونَ ۝

الْمَزِيدَ أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنْؤَانِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخَرَّجَ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَّةٍ دَٰخِرُونَ ۝

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَٰمِدَةً وَهِيَ تَمْرُ مَرَّ السَّحَابِ سَمِعَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَأْتَنُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْهِ خَيْرٌ بِمَا تَتَكَلَّمُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଦୃଢ଼ତ୍ୱବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କୁଗୋଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଗର୍ଭିଣୀ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଗର୍ଭିଣୀ କହୁଥିଲେ ।

ପର୍ବତକୁ ଗର୍ଭିଣୀ କହିବାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ତାହା ପୃଥିବୀ ସଂଗ୍ରହରେ ଗ୍ରହଣୀୟ । କାରଣ ପୃଥିବୀକୁ ବାହ୍ୟ ଦେଇ ତାହାର ସ୍ଥିତି ବା ଗତି ନାହିଁ । ତାହା ସ୍ଥିର ଓ ଅଚଳ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେପରି ମେଘମାଳା ସ୍ଥିର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଅଥଚ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ଅନେକର ଚଳଚ୍ଚତ ହେଉଥାଏ, ସେହିପରି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭିଣୀ । ଏଠାରେ ମେଘର ଦୃଶ୍ୟକୁ କେବଳ ଗର୍ଭିଣୀତା ଉପଲକ୍ଷେ ଦିଆଯାଇଛି ଅନ୍ୟା ତାହାର ଗର୍ଭିଣୀତା ବା କେବଳ ପ୍ରାୟ ସଂପର୍କରେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ପର୍ବତ କୋରାନ୍ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଗତିର ସେହି ଦେଶରେ ପର୍ବତରୁ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବ ପରା ବୋଲି କେତେକ ଆଶେପ କରି କହିଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଆଉଟା 'କେବଳ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ତଥା କୋରାନ୍ରେ ତାହାର ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି । 'କେବଳ' ଅର୍ଥ : (କ) ପର୍ବତ (ଖ) ନେତା ବା ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି (ଘ) ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି (ଘ) ପର୍ବତ-ନିବାସୀ (ଙ) ସୁଦୃଢ଼ ବସ୍ତୁ (ଚ) ରାଜ୍ୟ ଅନୁଶାସନ ।

ପର୍ବତ କୋରାନ୍ରେ ଏକେତ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଅଥବା ମୁଖ୍ୟ ବା ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅର୍ଥରେ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ମିଳୁଥିବାରୁ ରହିଛି ଯାହା ପର୍ବତ କୋରାନ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁମେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

୯୦. ଯେ କେହି ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଏହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ସେଦିନ ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବେ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସମାପ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାୟତା କରି ନରକରେ ନିପତିତ କରାହେବ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଳ୍ପଯାଯା ନୁହେଁ?”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتَ وَجْهُهُمُ فِي النَّارِ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଆମକୁ କେବଳ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ଏହି (ମେଲ୍) ସହରର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବୁ ଯେ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ଆଶ୍ଚାଚ୍ଛମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
كَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ زُرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ) ଆମେ କୋରାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ; ସୁତରାଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ତେବେ ତାହାର ଏହି ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତି କେବଳ ତା ନିଜ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ) ହେବ; ଏବଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ ଯେ ଆମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ଯହ୍ନା ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି ।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾



ଅଲ-କସସ

(ଏହି ଦୁଇ ମହାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଉପେକ୍ଷା ୮୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯୧ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

طسّم ②

୩. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ) ଯୁକ୍ତିସଂଗତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତମାନ ଅଟେ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

୪. ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହିତ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହିରାୟନଙ୍କ ସତ୍ୟ ବୁଝାନ୍ତୁ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ।

نَشَأُ عَلَيْكَ مِنْ نَبِيٍّ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِأَحَقِّ

୫. ହିରାୟନ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭାଜିତ କରିଦେଇଥିଲା ; ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ଦୂର୍ବଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲା ; (ଏପରିକି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲା, ଓ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲା ; ଏବଂ ସେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ④

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

୬. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ଦୂର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲା (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉଦ୍ଧାରାଧିକାରୀ କରିବୁ ।

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ

وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً ⑥ وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑦

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ହିରାୟନ ଓ ହାମାନ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ଦେଖାଇବୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

وَنُصْنِئَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑧

୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସନ୍ତାନପାନ କରାଅ ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶଙ୍କା କରିବ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ନଦୀ (ବେଷ୍ଟ)ରେ ନିଷେପ କରିବ ଏବଂ (ଏଥିପାଇଁ) ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ କି କୌଣସି

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ⑨ فَإِذَا خِفْتِ

ଅତୀତ ବିଷୟ ସକାଶେ ଦୃଷ୍ଟ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ପୋରାଇ ଆଣିବୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଣେ ରପ୍ତାଇ କରିବୁ; (ଅନନ୍ତର ଏହି ଓହି ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ମାତା ତାହାକୁ ନଦୀ ବନ୍ଧକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ) ।

عَلَيْهِ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا رَأَدُّهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ①

୯. ଏହାପରେ ଫିରାଓନର ପରିବାରର ଭଣେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ ବନ୍ଧରୁ) ଉଠାଇ ନେଇଥିଲା, ପଛରେ ପେରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ ସାଧ୍ୟସ ହୋଇଥିଲେ ତଥା ଦୃଷ୍ଟର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ; ଫିରାଓନ ଓ ହାମାନ ୧ ତଥା ସେ ଉଭୟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْقَاهُ فِي الْيَمِّ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا رَأَدُّهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଓନର (ପରିବାରକୁ ଭଣେ) ମହିଳା ୨ କହିଥିଲା, “ଏ ତୁମପାଇଁ ଓ ମୋ ପାଇଁ ନୟନ ଶୀତଳକ ଅଟେ, ଏହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ସମ୍ଭବତଃ ଏ ଦିନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବ, ଅଥବା ଆମେ ତାହାକୁ ପୁରୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା,” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବତା ୩ ଜଣା ନ ଥିଲା ।

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَكَذَلِكَ تَقْتُلُوهُ عَنِّي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَنْجِدَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ହୃଦୟ (ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଉଦ୍‌ଘୋଷ) ମୁକୁ ହୋଇଥିଲା; ଯଦି ଆମେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବିଶ୍ଳାଷକାରୀ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପୁତୁଡ଼ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ହୁଏତ ସେ ଏ ଘଟଣାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ ।

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فِرْعَاءً إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَّمَهَا لَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ମାତା ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ) ଭଉଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଅ,” ପୁରରା ୪ ସେ ତାହାକୁ ଦୂରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି) ଜାଣି ପାରି ନଥିଲେ ।

وَقَالَتِ لَأُخْبِتَهُ فَيَضْرِبُكَ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ④

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ହାମାନ ଫିରାଓନର ଅନ୍ୟତମ ସଭାସଭ । ତେଣୁ ପାଞ୍ଜି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ବା'ର ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ସେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା ।

୨. ଏହି ମହିଳା ଫିରାଓନର ଜନ୍ମ୍ୟା ବୋଲି ଅଭିପ୍ରେତ । କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମହିଳା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ କୂଳରେ ପାଇଲେ ସେ ଫିରାଓନର ଜନ୍ମ୍ୟା (Exodus 2:5 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏବଂ ତୁମର ବାକ୍ୟ ଉଲ୍‌ବାକୁ ବା'ର ଲଜା ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ଫିରାଓନ ଓ ବା'ର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ସକଳେଷ ବାକ୍ୟ କୂଳରେ ରଖିଲେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ସକାଶେ ଅନ୍ୟତମ କରାଉଥିବା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ) କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ପରିବାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲଣ୍ଡାଇବି ଯେ ଏହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜନ-ପାଜନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।”

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନେଲୁ ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କ ନୟନ ଶାନ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୃଃକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُبَيٍّ ۖ كُنِيَ تَقْرَعُ عَيْنَيْهَا وَلَا تَحْزَنُ ۚ وَلَئِنْ أَرَأَيْتَ لَوْ كَانُوا يَكْفُلُونَ ﴿١٤﴾

ରୁ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିପକ୍ୱ ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ ନିଜ ଚାରିତ୍ରିକ ଛବି ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଚକ୍ର ଓ ସ୍ନାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଏବଂ ତିନି ସହରବାସୀମାନେ ଅସାବଧାନ^୧ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦ୍ରା) ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ସେ ସେହି ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; ସେ ସହରରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ; ଜଣେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା; ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା, ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରେ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା ତାହାକୁ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا ۚ فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ

୧. ଏଥିରୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମୁସା ଯେଉଁ ବୋଝରେ ଥିଲେ ତାହା ଭାସି ଭାସି ନଦୀ କୂଳରେ ଲାଗିଲା ଓ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସଚର୍ଚ୍ଚତା ଅବଲମ୍ବନ-ପୂର୍ବକ ଧୀରେ ଧୀରେ ତା’ ପଛରେ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପିରଓନର ଜନ୍ମା କେତେକ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତକାରୀଣଙ୍କୁ ଟାକିଲେ ଓ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ କରାଉଥିବା ଅପେକ୍ଷା ବେଳେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୌରବ କ୍ରମେ ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଯେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟବକ୍ଷାତ ଅଙ୍ଗମାନ ଥିବା । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ବୟସ ୩୦ ରୁ ୪୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବା ତା’ ଠାରୁ ଅଧିକ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ନିଜ ବୃହତ ଖୋଇଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱିପ୍ରହର ହୋଇପାରେ ବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ହୋଇ ପାରେ ।

ଏକ ବିଧା ମାରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଧା ଚା'ର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ ଯେ ଏସବୁ ଘଟଣା ସଜ୍ଜାମାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥାଏ; ସେ (ସଜ୍ଜାମାନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର) ଶତ୍ରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତିପଥକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଚ୍ଛାଦିକାରୀ ଅଟେ ।

୧୭. ତତପରେ ମୁସା ଆର୍ଥନାୟକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛୁ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ଏହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୮. ଏହାପରେ ମୁସା ଆର୍ଥନାୟକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ, ତେଣୁ ଆମେ କଦାପି କୌଣସି ଅପରାଧକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୯. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସହରରେ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଭୟକରି ଏବଂ (ସନ୍ତର୍ପଣରେ) ଇତସ୍ତତଃ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତକାଲି ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ସେ ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରୁଅଛି; ତେଣୁ ମୁସା ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।”

୨୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ କି ଉଭୟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲା, ଧରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି ଗତକାଲି ତୁମେ ଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ? କ’ଣ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଦେଶ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବା ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ।

عَلَى الَّذِي مِنْ عِدُوَّةٍ فُؤَكِرَةٌ مَوْبِي فَقَضَ عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ١٧

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٨

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ١٩

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اِسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمُغْوِيٌّ مُبِينٌ ٢٠

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ٢١

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜାମାନ ହତାତ ମୁସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ପିତୃଜନର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଭବେଳ ପରଦୂର ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା କରେଇ ଦେଲା । ପରେ ସେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ପିତୃଜନର ଲୋକ ନିହତ ଦେଲା ।

୨. ମୁସା କହିଲେ, ‘ତମେ ଅନ୍ୟାୟକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯଥାର୍ଥ କରିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ କୁତ୍ସିତ ହୋଇ କରିବାକୁସର୍ବଦା ସେଇକି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରୁଥିବି ଅଥଚ, ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ ।’

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ସେ ବୁଲ୍ଲରେ ରାବିଲା ଯେ ହଜରତ ମୁସା ତାକୁ ମାରିଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା : ‘କ’ଣ କଲି ପରି ଆଜି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?’

୨୧. ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହରର ସ୍ୱତ୍ୱର ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଚାଲି ଆସି କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! (ଦେଶର) ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଛନ୍ତି, ‘ସୁତରା’ (ମୋ କଥା ଶୁଣ ଓ) ଏହି ସହରକୁ ପଳାୟନ କର ; ମୁଁ ତୁମର ହିତାକାଂକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।”

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْتَعْى قَالَ يَأْتِيكَ
إِنَّ السَّالَا يَأْتِيكَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاهْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ الصَّاحِبِينَ ①

୨୨. ସୁତରା* ସେ ଉକ୍ତ ସହରକୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଓ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଚାଲିଗଲେ ; ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ②

ଭୂ:୩

୨୩. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ* (ସହର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ସଠିକ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ③

୨୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ (ସହର)ର ଝରଣା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ସେଠାରେ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ (ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା । ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ (ଗହଳିରୁ) ଦୂରେଇ ରଖୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା କ’ଣ ?” ସେ ଦୁହେଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଅନ୍ୟ ପଶୁପାଳକମାନେ ଚାଲି ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ (ଆମର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇପାରିବୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି (ଏଥି ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ) ।”

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذَوُدَنِ قَالَ مَا أَخْبَرُكُمَا قَالَتَا لَا تَسْقِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ମତେ ବିଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବ୍ଦ କାଳରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମନେଲାଗି ସହିତ ଦେହ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନେଲାଗି ସମାନ ଥିବା ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଗାୟାବର ବନ୍ଧୁ ଥିବା ।

୨. ମିଶରରୁ ଲତ୍ତାକୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବା ବାଟରେ ମଦୟନ ସହର ପଡ଼ୁଥିଲା । ସେଠାରେ ସେତେବେଳେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଆରବବାସୀ ରହୁଥିଲେ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅଧିକ ବାଉଁଶରେ ସାତ ଜଣ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି (Exodus 2:16 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେହେତୁ ପରେ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେବଳ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ବାଉଁଶରେ ସବୁ ଛୋଟ ବଡ଼ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଷୟ ବୁଝାଯାଇଛି । ପଞ୍ଚମେ ଦୁଇ ଶାବର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସଂଖ୍ୟାଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଖାଯାଇଛି ।

୨୫. ପୁରରାଂ ସେ, ସେ ଦୁଇଜଣ ସକାଶେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳ ପାନ କରାଇଲେ; ତା'ପରେ ସେ ଛାୟା ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ନିଜ କଲ୍ୟାଣରୁ ଯାହା କିଛି ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟୁ ।”

فَسَقَّ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي بِنَاءِ
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ⑤

୨୬. ତା'ପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲଜ୍ଜା ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମ ପିତା ତୁମଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମ ଚରପାରୁ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ତାହାର) ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ (ପିତାଙ୍କ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ ; ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛ ।”

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَّى عَلَى الْآخِيَاءِ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۖ وَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَضَ عَلَيْهِ الْفَقْصَ قَالَ لَا تَحْزَنْ نَجُوتُ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑥

୨୭. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ମହିଳା)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିତା ! ତୁମେ ଏହାଙ୍କୁ (ଜଣେ) କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କର ; କାରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କର୍ମଚାରୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ‘ଓ ବିଶ୍ରାମ ।”

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ⑦

୨୮. ଏହାପରେ ସେ (ଅନ୍ଧାରୁ) ତାଙ୍କ ପିତା ମୁହାକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ଏହି ଦୁଇଗୋଟି କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ତୁମ ସହିତ (ଏହି ସର୍ଗରେ) ବିବାହ କରାଇବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଅଛି ଯେ ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସେବା କରିବ, ସୁରରାଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଶ ଅବଧିରେ ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବ, ତେବେ ଏହା ତୁମର ଅନୁଗ୍ରହ ହେବ ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଲଜ୍ଜା କରୁନାହିଁ ; ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ଲଜ୍ଜା କରିବେ ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇବ ।”

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حَبْجٌ ۖ فَإِنْ أَتَسَّتْ عُشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَيُجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑧

୧. ସେ ବାଦିକମାନେ ଅପରିଚିତ ଆଇ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ହଜରତ ମୁହାବର ପୁଅ'ସା କଲେ ବୋଲି ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ରହୁଛି । ତା'ର ଉତ୍ତର ହେଉଛି— ଅନେକ ଚରାକାର ହତୋତ୍ତ ଝଗଣାରୁ ପ୍ରଥମେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇବା ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିବର କାର୍ଯ୍ୟ । ପୂର୍ବ ଜଳପାନ କରାଇବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ ଯାଇ ଛାୟାରେ ବସିବା ବା ବାଦିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ ଆଶା ନ କରିବା କେଶ ସଙ୍ଗେ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିବର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଏ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରି ସେ ଦୁହେଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଦେହ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ସଙ୍ଗେ ଓ ସଦାଚାରୀ ।

୨୯. ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଏ ବିଷୟ ଆମ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା; ଏ ଦୁଇ ଅବଧି ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପୂରଣ କରିବୁ, ସେଥିପ୍ରକାଶେ ଆମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ” ଯାହାକିଛି ଆମେ କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।”

ଭୂ:୪

୩୦. ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପୂରଣ କଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର (ଲୋକ) ସହିତ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁର ପର୍ବତ ଆଡୁ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଅବସଥା କର; ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି (କେତୁର) ସମାଚାର ଆଣିବୁ ବା ଜଳର ଅନ୍ତର ଆଣିବୁ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ସେକି ପାରିବ ।”

୩୧. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଏକ ପବିତ୍ର ଭାଗରେ ୧୨ ଥିବା ଏକ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରୁ ତାହାକୁ (ଉଛ ସ୍ଥରରେ) କୁହାଗଲା, “ହେ ମୁସା ! ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ।”

୩୨. “ଏବଂ ତୁମେ ନିଜର ଲାଠି ନିଷେଧ କର;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ୧ ସଦୃଶ ଚଳମାନ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ; ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ କୁହାଗଲା, “ହେ ମୁସା ! ଅଗ୍ନିସତ୍ତ୍ୱ ହୁଅ ଓ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରୁଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୩୩. “(ଏବଂ) ନିଜ ହସକୁ ବନ୍ଧି ସ୍ଥଳରେ ଥିବା ପରିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ଭରିକର; ତାହା ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ ଏବଂ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ନିଜ ବାହୁକୁ (ଶରୀର ସହିତ)

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّهَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ ۖ
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهِ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ
نَارًا تَأْتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتُوسَّىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَلِكُ كَانَهَا جَانٌ وَلَّىٰ
مُدْبِرًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ يَتُوسَّىٰ أَقِيلٌ وَلَا خَفِيفٌ إِنَّكَ
مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣٢﴾

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
رَّأْسُكَ ۖ إِنَّكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنُوبُكَ يُهَاتِنُ

୧. ୨୭:୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ‘ଅମସ୍’ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଉଛି : ସେହି ରପତ୍ୟାକା ଯେପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିବା ସେହି ବୃକ୍ଷର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଭୂମି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିବା । ତାହା ଏପରି ଭୂମି ଯେଉଁଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଇ ଥିବା ଓ ସେଠାରେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱପ୍ନ ଲୋଚିତ ହଜରତ ମୁସା ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ ।

୩. ୨୭:୧୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

ତାପର : " ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସମେତ) ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ପାରିଷଦମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ସ୍ଥେରିତ ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ (ଏକ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୩୪. ମୁସା କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି (ଏବଂ ତୁମର ବାଣୀ ' ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ) ।"

୩୫. "ଏବଂ ଆମର ଭାଇ ହାବୁନ କଥା କହିବାରେ ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧୂରନ୍ଧର ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଆମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କର ; ଯଦ୍ୱାରାକି ସେ ଆମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ ; ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ନ ଚିଅନ୍ତୁ ।"

୩୬. (ଅବୁଲ୍) କହିଲେ, "ଆମେ ତୁମର ଭାଇ ସହିତ ତୁମ ବାହୁକୁ ଡୁବୁ କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ବିଜୟଲାଭ ନିମନ୍ତେ (ଅନୁକୁଳ) ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ହେବେ ସେମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ବଳରେ ବିଜୟୀ ହେବେ ।"

୩୭. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ଆମର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, "ଏହା ଏକ ଗଢ଼ା ଯାଇଥିବା କୁହୁକ ଅଟେ ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି କଥା କେବେହେଁ ଶୁଣିନାହୁଁ ।"

୩୮. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, "ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଚରମରୁ ଉପଦେଶ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ (ଜାଣନ୍ତି) ଯାହାର ପରିଶାମ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୩୯. ଏବଂ ଫିରାଓନ କହିଲା, "ହେ ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଥିବାର ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଓଦା

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ①

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ②

وَإِنِّي هَارُونَ هُوَ أَفْضِلُ مِنِّي إِسَاءًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ زِدًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ③

قَالَ سَتَشُعِدُ عَضْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّتِنَا إِنَّهُمْ مَتَّبِعُنَا لِلْغُلُوبِ ④

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ⑤

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَهْدِي مِن عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ⑥

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهُامُنْ عَلَى الظِّلِّينَ فَاجْلُ

୧. ନିଜ ଜନନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭୟ ନ ଥିବା ବରଂ ବାଣୀ ନ ପହଞ୍ଚିବାର ଭୟ ଥିଲା ।

ମାଟିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ତିଆରି କର) ତା'ପରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ (ଅତି ଉନ୍ନତ) ଦୁର୍ଗା * ନିର୍ମାଣ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ତାହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ମୁଁ ମୁସାବ୍ ପ୍ରଭୃତି ଅବତୁଷଣ କରି ପାରିବି ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି ।”

୪୦. ଏବଂ ସେ ଓ ତା'ର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ଦେଶରେ ସରଗର୍ବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ନାହିଁ ।

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ କବଳିତ କରି ସମୁଦ୍ରରେ * ନିଷେଦ କରିଥିଲୁ ; ପୁରବା * ଦେଖି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହେଲା ।

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ (ଦଳପତି ହେବା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥିଲେ ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ଏବଂ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିଶାପ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଭୂ:୫

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କଲା ପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଯାହାର ଶିକ୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା, ଓ ତାହା ସତ୍ୟପଥ ଓ କରୁଣାବାସକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

نِي صَرَحًا لَعَلِّي أَظْلِمُ إِلَى الْإِيمَانِ وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ إِنَّمَا لَنَا بِرُجْعَتِهِمْ ﴿٤١﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى التَّائِبِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٣﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ سَوْسَدٌ ۚ مِنَ الْمَقْتُولِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ମିଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଅକାଶୀୟ ଆତ୍ମା ଋତୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅବତରଣ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳକୌଶଳର ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଅକାଶକୁ ଗାୟାବ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ମିଶର ଦେଶର ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ପୁରକ ।

୨. ମୁକ ଋବ 'ୟନ' ଅର୍ଥ : (କ) ନୟ (ଖ) ସମୁଦ୍ର । ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ହବରତ ମୁସା ଓ ପିରଫିନ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅବିହୀନ କରି ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୋହିତ ସାଗର ବିନାଶ ନାମକ ପ୍ରାନ୍ତର ଦହିତ ସଂଯୁକ୍ତ । ପୁରବା * ଆମେ ଏଠାରେ 'ୟନ' ଅବତରଣ ସମୁଦ୍ର ରଖୁଅଛୁ ।

୪୫. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ସେତେବେଳେ) ତୁମେ (ତୁର ପର୍ବତର) ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିବା) କାର୍ଯ୍ୟ * ସମର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲ ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
لَأَمْرًا وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. କିନ୍ତୁ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କ ପରେ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ; ପୃତରା* ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ * ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ) ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପାଶୋରି ପକାଇଲେ) ; ଏବଂ ତୁମେ ମଦୟନବାପାଙ୍କ ** ସହିତ ରହୁ ନଥିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ହିଁ ରହୁଲୁ * ସୋରଣକାରୀ ଅଟୁ ।

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ତୁର ନିକଟରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲୁ ; କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ତୁମର ପାଇନକରାଣି ତରପରୁ କରୁଣା ଅଟେ ଯେପରିକି ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସତେଚନ କରାଇବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ସତେଚନ ଆସି ନଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଉପଦେଶ ପାଇଥାନ୍ତି ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ ۖ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

* ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ତା' ବିଷୟରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତରେ ଦେହ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରାଯାଇଛି ଯେ 'ହେ ମହମ୍ମଦ ! ତୁମ୍ଭେ ତ ସେତେବେଳେ ନ ଥିଲ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଇଲେ ?'

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବା ବେଳେ ଇନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରମାୟୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମୟ ବିତି ଯାଇଛି; ପରେ ଏମାନେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପରିବାର୍ତ୍ତିତ ପକାଇଛନ୍ତି ।

୩. ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଆଡ଼କୁ ଡିଗସ ଥିବା ସ୍ଥିତିବଦଳକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ମଦୟନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମୁସା ଆସିଥିଲେ । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ହୋଇଛି, କାରଣ ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସରଣ ହଜରତ ମୁସା ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିନଥିଲେ କି ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଆଡ଼କୁ ଯାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ରହଣିରେ ନ ଥିଲେ । ପୃତରା* ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନବି-ପତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା କୌଣସି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ ମିଳି ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ମିଳିଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଉତ୍ତରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

* ଯଦ୍ୟପି ମକ୍କାବାସୀମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବାରୁ କୌଣସି ନୂତନ ନବି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ନ ଥାନ୍ତା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିପଦ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ରହୁଛି ପ୍ରେରଣ କରି ନଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ତୁମ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ? ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ତୁମକୁ ରହୁଛି ଗୃହେ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥା’ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାହିଁକି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ ଯେପରି (ହଜରତ) ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନ ଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାବୁନ) ମହବତ ଯାହୁକର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି,” ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ
كَفَرُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁସା, ହାବୁନ ଓ ମହମ୍ମଦ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ତେବେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସ ଯାହା ଏ ଦୁଇ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୋରାତ ଓ କୋରାନ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉପଦେଶଦାୟକ ହେବ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ କିଏ ଅଧିକ ପଥକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସତ୍ତାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରେ ? ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ଗୃହେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫଳତାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ لَمْ يَنْجِبِيْكَوْا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

ସ୍ୱ:୬

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଓହ୍ରି ସେଇଣ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଉପରେ (ଅନ୍ତରରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୫୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏହା ବାସ୍ତବିକ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ବାଇ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ବାଣୀ ଅଟେ; ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ-ସମର୍ପଣକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ) ଥିଲୁ ।"

୫୫. ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ହେତୁ ଦୁଇଥର " ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଭୂମି ପାପର ମୁକାବିଲା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫୬. ଏବଂ (ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଛନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କୌଣସି ପ୍ରଥମା ବିଷୟ ଶୁଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, "ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ; ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସହାୟତା କରନ୍ତୁ); ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।"

୫୭. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କର ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ଓ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۚ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا ۚ وَبَدَّؤُنَا بِالْخَيْرَةِ النَّبِيِّ ۖ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا سَأِلُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا ۖ وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَّا بَتْنَعِيَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଚୌକାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପୁନଃପୁନଃ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ଇହଲୋକରେ ଓ ପରଲୋକରେ ।

୩. ବଳପୂର୍ବକ କାହାରି ଉପରେ ଉପଦେଶ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ହେଉ ନାହିଁ । ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ତାକୁ ହିଁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ । ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରୋଧ କଥା ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜ ପାଖରେ ଉପଦେଶ ଦାନ ଶମତା ରଖିଛନ୍ତି ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ଯଦି ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ, ତେବେ ନିଜ ଦେଶରୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବୁ;” (ତୁମେ କୁହ), “କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିନାହିଁ ଯେଉଁଠାକୁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥଳୀୟ ପକ୍ଷ ଅଣାଯାଏ ?” ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଦାନ ସ୍ୱରୂପ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ଅନେକ ବସତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଜୀବନଧାରଣ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗୁଁ ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ; (ତୁମର) ଦେଖ। ଏସବୁ ସେମାନଙ୍କର ବସତି ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଟେ କେହି ରହିଲେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତାପୁଜାରୀ ହୋଇଥିଲୁ ।

୬୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଦେଶକୁ ଧ୍ବଂସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ଏହାରି ରହୁଛି ସେଇଶ କରି ନଥାନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଥା’ନ୍ତି (କାରଣ ଏହା ନ୍ୟାୟର ପରିପାକ), ଏବଂ କୌଣସି ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କଦାପି ଧ୍ବଂସ କରୁନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରାଯାଇଛି ତାହା କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସୁଖସମ୍ପଦ ଓ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ରୁ:୭

୬୨. ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମେ ଉତ୍ତମ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରକାଳ ଜୀବନର ସମ୍ପଦତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସ୍ଥିରୀକୃତ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପାଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ, କ’ଣ ସେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ଆମେ କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର କିଛି ସୁଖ-ସମ୍ପଦ ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ଓ ତାହାପରେ ତାହାକୁ କର୍ମାମଳ ଦିନ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ କବୀର ଦେବାକୁ) ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ?

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ تَخْطِفُ مِنَّا أَرْضًا
أَوْ لَمْ تُكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَوْثًا يَجْعَلُ الْيَهُودُ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ زَرْعًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فُتِنَتْ
مَلَاسِكُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ
كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكَ الْقُرَىٰ
إِلَّا وَآهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَوْتَيْنَاهُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَّاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
فَنُزِّلْنَاهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَنبِئُوا أَتَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

أَفَسِنٍ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَا يَخْلِفُهُ لَكِن مَّتَّعْنَاهُ
مَتَّاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋକମାନେ ଆମର ସର୍ବନାଶ କରିଦେବେ ।

୨୩. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ ପଚାରିବେ, “କାହାଣୀ ଆମର ସେହି ତଥାକଥିତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଆମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ନିରୂପିତ କରୁଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେମାନେ ବିକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବିକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି ଆମେମାନେ ନିଜେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ; ଆଜି ତୁମ ନିକଟରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ବିକ୍ରାନ୍ତିରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ଘୋଷଣା କରୁଅଛୁ ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରୁ ନଥିଲେ, (ବରଂ ନିଜ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ) ।”

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକ ;” ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନେ ସେ (ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର୍ତ୍ତାମାନେ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶାସ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ସତପଥ ପାଇଥାଆନ୍ତେ କି !

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତମସାଜ୍ଜନ ହୋଇଯିବ, ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କୌଣସି ସ୍ବଚ୍ଛ ପଚାରିପଚିବେ ନାହିଁ ।

فَعَيَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْآبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁତାପ କରିବ ଓ ବିଶ୍ବାସ କରିବ ଓ ସମ୍ବୃତ କର୍ମ କରିବ, ସେ ସମ୍ଭବତଃ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَحَسَنَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସ୍ବଚ୍ଛ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମନୋନୀତ କରିନିଅନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ବ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସିର୍କ ବିଷୟକ କଥାର ଉତ୍ତରରେ ।

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ ଏବେକ ନରକକୁ ଯାଇ ସାରିଥିବେ ଅଥବା ଏହି ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାରିଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, (ସେ ସବୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُبْنُونَ صَدُورَهُمْ وَمَا يَكْتُمُونَ ①

୭୧. ବହୁତ, ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୃଷ୍ଟିର ଆଦ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ହିଁ ପ୍ରଣୀୟାର ପାତ୍ର; ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ଆଧିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ②

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଖ କର୍ମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଲୋକ ଆଣି ଦେବ ?” ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ③

୭୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଖ କର୍ମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିନକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାତ୍ରିକୁ ଘେନି ଆସିବ ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ ?” ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَنَظُّنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ④

୭୪. ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ (ପ୍ରର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିକାଳରେ) ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିପାରିବ ଓ (ଦିନରେ) ତାହାଙ୍କର କୃପା (ପ୍ରର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ) ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ ଓ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَمِنْ تَحَنُّنِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଓ କହିବେ, “କାହାନ୍ତି ଆମର ସେହି ତଥାକଥିତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ସେପରି ଉପାସନା କରୁଥିଲୁ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ⑥

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୁଦାୟକୁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲୁ ଓ କହିଲୁ, “ନିଜର ପ୍ରମାଣ ପେଶ କର” ; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଖ ଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସରି ଯିବ ।

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑦

ଭୁଃ

୭୭. ବସୁନ୍ତ କାଲୁନ ମୁସାବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ‘ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଆଗଭାର ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏତେ ଧନ ସମ୍ପଦ* ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଚାକିରୁଟିକୁ ‘ ଉଠାଇବା ଏକ

إِنْ قَارَوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِسِيٍّ فَبُغِيَ عَلَيْهِمْ وَاتَّيْنَهُ مِنَ الْكُتُبِ مَا إِنَّمَا مَفَاحُهُ لَنَسُوهُ بِالْأَغْصَابِ أُولَى

୧. ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର ରାଜମାନଙ୍କର ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଘରରେ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଭୋକକୁ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରିପାରିବେ । ଇଂରେଜ ଶାସନ-କାଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ପୋଲିସ୍ ସୁପରିଣ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ବା ଜିଲା ମାଗିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦୁଇନକର ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରୁ ଭାରତୀୟ ଆବାସୀଙ୍କୁ ଓ କନେଷ୍ଟବଲ ଅଥବା ରାଜସ୍ୱ ନିରୀକ୍ଷକ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପିଲଦାର ଅଧିକ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ପିରଓିନ ଏହି ନୀତିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଇସ୍ତାଇଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ଭୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଗରୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେହି ରାଜାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ କରିବା ଚାହୁଁଥିଲେ, ଚାନ୍ଦନହଲେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚପଦରେ ଅଧିକାର ହୋଇ ପାରିବେ ।

୨. ସେହି ଧନ ଚା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧନ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ପିରଓିନର ବିଭି ବିଭାଗର ବା ରାଜକୋଷର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା ଏବଂ ତା’ ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ଧନ ରହୁଥିଲା । ହଜରତ ସୁପୁସ୍ ମଧ୍ୟ ତତ୍କାଳୀନ ପିରଓିନ ଅଧୀନରେ ରାଜିନି କରୁଥିଲେ । ବସୁନ୍ତ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁପୁସ୍ଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକଲୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ, ତତ୍କାଳୀନ ମିଶର ସମ୍ରାଟ ତାହାକୁ ନିଜ ଦରବାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ନିୟୁତ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁବାକୁ ସେ ବିଭି ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କାରଣସ୍ୱତ୍ୱପୁସ୍ତ ସେ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଭଲ ଭାବରେ ମାଲୁମ ଅଛି, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବ୍ୟୟ କରିବାରେ ନିପୁଣ ଓ ଧନର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର (୧୨:୫୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରାଜ୍ଞାତମାନଙ୍କ ବିରାୟ ବିଷୟରେ ବିଚକ୍ଷଣ ଥିଲେ ଓ ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ ନିଜକୁ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ ଦୁଇନକର ଅଧିକ ବିଚକ୍ଷଣ ମନେ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ସୁପୁସ୍ଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଖ୍ୟାତି ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏପରିକି ହଜରତ ମୁସାବ ସମୟରେ ପିରଓିନ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଇସ୍ତାଇଲାମାନଙ୍କର ଏହି କଳାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭି ବିଭାଗ ଓ କୋଷଗାରର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

୩. କେତେକ ଲାକ୍ଷ୍ୟକାର ଏହି ଆୟତରୁ କାଲୁନ ଧନସଂପଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ମନେମୁସ୍ତାଧର କହୁନା କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ କାଲୁନ ଅବଶ୍ୟ ଜଣେ ଧନୀଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ମାତ୍ର ତା’ ନିକଟରେ କୃତବେତ୍ତାଭାବ ଧନସଂପଦି ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଏହି ଧନସଂପଦି ଯେଉଁ କୋଷଗୁଡ଼ିକରେ ଥିଲା ତାହାର ଚାକିରୁଟିକୁ ଉଠାଇବା ଅବଶ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥିଲା । ଏହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆଲୋଖ୍ୟ ଧନସମ୍ପଦି ଥିଲା ସରକାରୀର । ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ ଦେଶରେ ଗସ୍ତ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜାର ହଜାର ଓଟ ଉପରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ବାକ୍ସରେ ସେହି ଧନକୁ ବନ୍ଦନ କରି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ନ ଥିଲା କି ଦେଶରେ ବିଦିଗୁଁ ସ୍ଥାନରେ ସରକାରୀ ଧନଭାର ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଧନ ବହୁହଠାଲ ଯାଉଥିଲା । ବାଟରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବେତନ ବିତରଣ କରାଯାଉ ଥିଲା ଓ ରାଜାଦିଙ୍କ ସକଳଣ ବାଟରେ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚିତ କରା ଯାଉ ଥିଲା । ମନେ କରାଯାଉ, ଯଦି ରାଜାଙ୍କ ଗହଣରେ ଦଶ ହଜାର କର୍ମଚାରୀ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଦୌଳା କରୁଥା’ନ୍ତି, ତେବେ ଅନୁମିତ ଚିନି ଚାରି ହଜାର ଓଟ ବିଶୁଦ୍ଧିତ ଗୁସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିବେ । ଯଦି ପ୍ରଚିନ ଓଟ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ବାକ୍ସ ଲଦା ହେଉଥିବ ତେବେ ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର ଧନ ବାକ୍ସ ଯାଉଥିବ । ପ୍ରଥମତଃ ସେତେବେଳେ କାଠ ଚିଆରି ଚାକିରୀର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା । ଏବେ ବି ମାକୁ ଓ ଚାନ୍ଦାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେପରି ଚାକିରୀ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । ଦୁରାୟତଃ ଯଦି ପ୍ରଚିନ ବାକ୍ସରେ ଦୁଇଟି ଦୁଇଟି ଚାଲା ଭାରିଥିବ, ତେବେ ହିସାବରେ ବାର ବା ଷୋଳ ହଜାର ଚାକିରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଯଦି ପ୍ରଚିନ ଚାକିରୀ ଅଧିକିତା ଓଡ଼ିଶାରେ ହେବ ତେବେ ଚାକିରୀ ଗୁଡ଼ିକର ଓଡ଼ିଶା ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର କିଲୋଗ୍ରାମ ହେବ ଯାହାକୁ କୋଟିଏ ପଚିଶି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଇ ପାରିବେ । ବିଶେଷତଃ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡୁଥିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥିବ । ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଭୋକମାନଙ୍କ ସେହି ଚାକିରୀଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦନ କରୁଥିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚିତ ଗୁସେ ଓଟ ଉପରେ ଲଦା ହୋଇ ଯାଉଥିବ । ଏଠାରେ କେବଳ ଏତିକି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯଦି ଚାକିରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭୋକମାନେ ବନ୍ଦନ କରନ୍ତେ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦେ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଭାରି ହୁଅନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ବାର ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଦୂର୍ବଳ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯଦି ଲୁହା ଚିଆରି ଚାକିରୀର ପ୍ରଚଳନ ଥିବ, ତେବେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଚାଲା ଚିଆରି କରାଯାଉ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ବାର ବା ଷୋଳ ହଜାର ଲୁହା ଚାକିରୀ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ହେଉଥିବ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଶ ବାର ଜଣ ଭୋକ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଇଥିବେ । କାଲୁନ ଯେ ମିଶର ସମ୍ରାଟ୍ ପିରଓିନର ଧନଭାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା, ତାହା ଏହି ବିଷୟରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିଜ ଜାତିର ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା । ବସୁନ୍ତ ଜଣେ ଭୋକ କେବଳ ଧନୀ ହେଲେ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାରୀ ଉପରେ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ସରକାରୀ ପଦ ପାରଣ କଲେ କରି ପାରିବ । ଅତଏବ ଏଠାରେ ମଣେ ଧନୀଙ୍କୁ କାଲୁନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏପରି ଜଣେ କାଲୁନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କି ସରକାରୀ ଧନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦପାତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ତ୍ୟାଚାର କରିବାର ସମର୍ଥ୍ୟ ତା’ର ଥିଲା ।

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା; (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଏତେ ଗର୍ବିତ ହୁଅ ନାହିଁ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

الْقَوَّةَ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ①

୭୮. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ପରା ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ଧାନ କର, ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ସ୍ବାପ୍ନ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପାସୋରି ଦିଅ ନାହିଁ; (ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖଭୋଗ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁନାହିଁ), ଏବଂ ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି ଅନୁଗ୍ରହ କର; ଏବଂ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ଗୁପ୍ତ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ②

୭୯. (କାରୁନ) କହିଲା, “ଏହିସବୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମୋତର ଏପରି ସ୍ଥାନବଳରେ ମିଳିଅଛି ଯାହା କେବଳ ମୁଁ ଲାଭ କରିଅଛି;” କିନ୍ତୁ ସେ ଜାଣି ନଥିଲା ଯେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ ଅନେକ ଜାତିକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଧୂସ କରିଥିଲେ ? ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ (ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚରା ଯାଏ ନାହିଁ।

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَكَثُرَ جَعْلُهُ وَلَا يَنْسَلُ عَنْ ذُرِّيَّتِهِ

الْمُجْرِمُونَ ③

୮୦. (ବିନେ) ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ ଜାକଜମକୀଂ ସହିତ ବାହାରିଥିଲା; ଯେଉଁମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖସମ୍ପଦ ଜାମିନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାରୁନଙ୍କୁ

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

୧. ଏହି ଆୟତର ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟୀଂଶରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କାରୁନ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଓ ତା’ର ବୃଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ବଳରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଅସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା। ସେ ଥିଲା ସରକାରୀ ଧନଗାର ଅଧିକାରୀ ବା ବିର ଅଧିକାରୀ। ଏହା ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ। ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା’ଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧନଗାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୂସ କରି ସାରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାରୁନ ସହିତ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କାରୁନର ଦଖଲରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲା। ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ଏଠାରେ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତାହା ପ୍ରାକୃତିକ; ଏହା ସାଂସାରିକ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ସଦୃଶ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ପ୍ରାକୃତିକ ଶାସ୍ତି ସ୍ବୟଂ ଜଣାଉ ଦିଏ ଯେ ଅପରାଧୀ ଏହା ପାଇବାକୁ ହକଦାରୀ ଥିଲା। ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସତ୍ତ୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ବହୁତ ହୋଇଯାଏ ଅଥବା ମଣ୍ଡିଷ ବିନିଯୋଗ କରି କାମ ଯାସନ ନ କରେ, ବା ତାର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି ସ୍ବାସ ପାଏ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ତା’ର ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ଅପରାଧୀର ଅପରାଧ ମୁତାବକ ତା’ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତିବିଧାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ଘଟଣା ହିଁ ତା’ କୁକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣ।

୩. ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲା !

ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ଆମମାନଙ୍କୁ ତାହା ମିଳନ୍ତା କି !” ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ (ସାଂସାରିକ ସୁଖ-ସମ୍ପଦର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।”

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଅତିଶୟ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ହିଁ ପାଇଥାନ୍ତି ।”

୮୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଜୁଗର୍ତ୍ତରେ ଲୀନ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ବାହାରିଲା ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ରପାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ନିଜ ଶତ୍ରୁଙ୍କ କବଳକୁ) ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଗତକାଲି ଯାଏ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବାକୁ କାମନା କରୁଥିଲେ, କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ.” ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ଜୀବିକାକୁ) ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ନଥା’ନ୍ତେ; ତେବେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥା’ନ୍ତେ; ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; (ବାସ୍ତବିକ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ: ୯

୮୪. ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ଅସଥା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀଳା କାମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏହି ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶର ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥାଉ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାମ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତମ), ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭୀରୁ ।

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلَيْتٌ لَنَا وَمِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ۝

فَنَصَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ اللَّهُ يَكْسُطُ الزُّرْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَانَ لَهُ لَا يُلْحِقُ الْكَافِرُونَ ۝

ظَلِكِ الدَّارُ الْآخِرَةُ بِخَدْعِهِمُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عُلُوقًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କଥିତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତାକୁ ତା’ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯୋଗୁଁ ମିଳିଥିଲା । ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦାନ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଏ, ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି କଥା ବୁଝାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିରେ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତାହା ଗୁ-ଅର୍ଥକର ନ ଥିଲା ବରଂ ପିରାଞ୍ଜିନ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

୮୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତେବେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٠

୮୬. ଯେ (ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ) ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛନ୍ତି ସେ ନିଜେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନ * ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ : ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛି ତାହାକୁ ଓ ଯେ ସ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତମଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ١١

୮୭. ଏବଂ ତୁମେ ଆଶା କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଏପରି କରାହେଲା ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କଦାପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ١٢

୮୮. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ତୁମଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ ନ କରାଉ ; ଏବଂ ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِكِينَ ١٣

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ) ଯାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାନ୍ତି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ (ପାର୍ଥିବ) ବସ୍ତୁ ବିନାଶଶୀଳ ; * ଆଦେଶ (ପ୍ରଦାନ) ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ نَزَّلَ سُورَةَ الْحَاكِمِ ١٤

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ ମଅସଦ’ ଅର୍ଥ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଫେରି ଆସନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ମକ୍କନଗରକୁ ବୁଝାଉଛି କାରଣ ହଜ ଓ ଉମରା ନାମକ ଚାର୍ଯ୍ୟତନରେ ଏଠାକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବହୁବାର ଆସିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ମକ୍କନିକସ ପକ୍ଷରେ ସୁଦ୍ଧା ତିଆରିହୁଛି । ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯଦି ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ ଘଟିବ ତେବେ କୋରାନର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଏହା ଏକ କଠକ ହେବ କାରଣ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଧାନର ଶପଥ ନେଇ ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଅପର କୁପାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଗୌରବ ପଦାର୍ଥ । ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ପଦାର୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖାନ ଅଭିପ୍ରେତ ରୁହେ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିନାଶଶୀଳ ।



ଅଲ- ଅନକବୁତ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅନବର୍ତ୍ତ୍ୟ; ଏହାର ଚୋରାଣି ଉପର ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଦ୍ଵାରା ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲ୍ଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْعَنكَبُوتِ ②

୩. କ'ଣ (ଏହି ଯୁଗର) ଲୋକମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଲେ ଯେଥେଣ୍ଡ ହେବ (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ) ?

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

୪. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପରାକ୍ଷା କରିଥିଲୁ (ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେ ସେହିପରି କରିବେ) ; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④

୫. ଯେଉଁମାନେ ମହକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କ'ଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ ; ସେମାନଙ୍କ (ଏପରି) ବିଚାର ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَهُمْ ⑤

୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆଶା ପୋଷଣ କରେ, ତେବେ ତା'ର ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଵ ।

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ସେ ସ୍ଵକୃତରେ ନିଜ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ; ଅଲ୍ଲାହ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଠାରୁ ସ୍ଵାଧୀନ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାର ଈର୍ଷା ଦୂରରେ) ।

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ ⑦

୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟୀ ସତ୍ତ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମହକାର୍ଯ୍ୟ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ହେଉଥିବ ତାହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑧

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑨

୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱ-ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଓ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ସେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ," ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆସେ, ତେବେ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, "ବେସ୍ତୁତଃ) ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥୁଲୁ;" (ତେବେ) କ'ଣ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥଳାନ୍ତ କରିଦେବ ।

୧୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, "ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ (ଭାର) ବହନ କରିବୁ;" ଅଥଚ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ (ଭାର) ବହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَوَعَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑩

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمُ الصَّالِحِينَ ⑪

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑫

وَلَيَعْلَنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَنَ الْمُنَافِقِينَ ⑬

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑭

୯. ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଉପାଦ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

୧୪. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ନିଜ ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ ଓ ନିଜ ଭାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରତାପିତ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ରଚନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

ସ୍ତ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଅନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ବର୍ଷ ରହିଥିଲେ; ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ଜବାଜିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୧୬. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରିଥିବା ସଂଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସମଗ୍ର ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ ।

୧୭. ଏବଂ (ଆମେ) ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ମେଧ୍ୟ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟକର; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉଚିତ ଅଟେ ।”

୧୮. ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ, ଓ (ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା ରଚନା କରୁଅଛ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଜୀବିକା ଭିକାର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَلْيَحْضِرْنَ آثْقَالَهُمْ وَأَتَقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنَظَّرْنَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٦﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِفْكًَا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِنِّي تُرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଏଠାରେ ତୁମଙ୍କ ବୟସ ଅଧିପ୍ତେତ ହେଉଛି, ବରଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ବା ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର ସେହି ସମୟ ଅଧିପ୍ତେତ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପରକାରୀ କରୁଥିଲେ । ବହୁ ପୁରାତନ ଜାତିର ଅବତାର ଯଥା :—ବୁଦ୍ଧ, କୃତ ଓ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଆଦିଙ୍କ ସମୟ ତଥା ସେମାନେ କେତେ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର ପୂଜା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲେଖା ଅଛି (୧୪ : ୧୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ହଜରତ ତୁହ୍ଯା ଅବୁରାହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ (ସାତ: ୮୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅବଂ ହଜରତ ତୁହ୍ଯା ପରମାତ୍ମା ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ହେଲା; ପରେ ହଜରତ ଯୁସୁଫଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବରଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟି ହେଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ବାଣୀକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ କୌଣସି ନୁହେଁ ନାହିଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତଦାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ରପ୍ତାନମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ରପ୍ତାନମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, (ଏଥିରେ ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ) ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହି କିପରି ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠିକୁ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ? ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖା ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହି), ପୃଷ୍ଠି କିପରି ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ; ପୃଷ୍ଠି ମୁତାଦିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ଥର ଜାଣିତ କରି ଚାଲିଲେ” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୨୨. ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହିଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୃଥିବୀରେ କି ଆକାଶରେ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ବାଧ୍ୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

وَأِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الْمُرْسَلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ مَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

୧୯. ଦେଖର ଜାଣିଅଟେ ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (୬:୧୨, ୧୨:୧୧୦, ୩୦:୧୦, ୩୫:୪୫ ଓ ୪୮:୮୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିର ବିନାଶ ଓ ତା' ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଗୋଟିଏ ଜାତିର ପୃଷ୍ଠି ସମ୍ଭବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ଭବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ; ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଜୀବନ ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଲହରୀଲୋକର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ସଂସାରକୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିତ ଯାହା ପରେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିର ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନ୍ମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଅବନତି ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅସ୍ଥିତ ନାହିଁ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ରୁହେଁ । ବରଂ ଆମର କହିବା କଥା ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ହିଁ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଉତ୍ଥାନ ପତନ ଘଟୁଥିବା ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨୩. ଏହି ପ୍ରସ୍ତବରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତି ପାଉବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହି ଶାସ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହି ନିଜର ବିନା ବଳରେ ଯେଉଁ ଜାତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସ୍ତିଯୋଗ୍ୟ ଦାୟ୍ୟତ୍ୱ କରାନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପାଏ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଶାମ୍ଭାସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୩

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆମର କରୁଣା ଲାଭରୁ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۖ إِنَّهُمْ فِيهَا مُنْقَلَبُونَ ﴿٣٤﴾

୨୫. ଦୁହରାଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆଉ କିଛି ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, "ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର କିମ୍ବା ପୋଡ଼ି ଦିଅ ;" (ବେସ୍ତୁର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିଥିଲେ), କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ; ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ ۖ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

୨୬. (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ଅନ୍ୟ (ମୁସଲିମ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍‌ଭାବ ରୁଖି କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପିତୃକାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛ ; ଏହାପରେ କୟାମତ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ ; ଏବଂ ନରକର ଅଗ୍ନି ତୁମମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମନେ କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସିବେ ନାହିଁ ।"

وَقَالَ إِنَّا اتَّخَذْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ لَّيَالٍ وَنَهَارًا ﴿٣٦﴾

୨୭. ଏବଂ ଏହାପରେ ଲୁତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଖି ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବୁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।"

وَقَالَ إِنَّا اتَّخَذْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ لَّيَالٍ وَنَهَارًا ﴿٣٦﴾

୧. ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ମିଳୁଥାଏ ଅଥଚ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହା ଶାସ୍ତି ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଲଜା ଛେଦିତ ହେବେ ତାହା କରୁଣା ଓ କ୍ଷମା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଲାଭକ୍ଷୀ ହେବେ । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ନିଜର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିରୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବେ ନାହିଁ । ବେସ୍ତୁର ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁକାବଳ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାଆନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ମୁକାବିଲ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ ବରଂ ନିଜ ଜୀବନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆନନ୍ଦ ଆନୁଭବ କରାଇବା । ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ସର୍ବଦା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଅଲ୍ଲାହ ପଛେ ଅସଂଖ୍ୟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ମୁକାବିଲ । କିନ୍ତୁ ପରିଣାମରେ ଏପରି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ କରିବା ସକଳ ଶକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାଆନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟନ୍ତି । ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଂସାରର ବନ୍ଧୁମାନେ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଜଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନବିପଦ ଓ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآتَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ କୁତବୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ରପୁଲ ଭାବେ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ କେହି କରି ନଥିଲେ ।”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لَعَوْمَةٌ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. କିଣ ତୁମେମାନେ (ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛ ଓ ତକାୟତି କରୁଅଛ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ସଭା ସମିତିରେ ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ? ପରଶୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଲୋକମାନଙ୍କ)ର ଏତଦ୍ଭଳି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଅ ।”

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الزِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ କୁତ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁରାଗରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ସହାୟତା କର ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ବାକ୍ୟଂଶରୁ ଇସ୍ମାଏଲ କଲେ କଣାସିବ ଯେ ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଅଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣବାନ୍ ମନେ କରିବେ । ଅତଏବ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ବିଷୟ ରହିଛି ସେସବୁ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ସ୍ମାରକ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ, ଜହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବାନ୍ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ବା କବି ସୁରରେ ଯେବେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁରୁଷ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ତେବେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ତେପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କଲ କରି ବସିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ ଓ ବିରୁପ କରୁଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛ ।

ଭୂ:୪

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହମାନେ ପୁରମାଗାର ଆଣି କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂସ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, କାରଣ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୩୩. (ଇବ୍ରାହିମ ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ଏଠାର ଲୁଟ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି”; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପତ୍ନୀଦ୍ୱୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشِيرِ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا

ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِن فِيهَا وَلُوْطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ إِنَّهُ لَنَجَّيْنَهُ وَآهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ ۚ كَأَنْتَ مِنَ

الْخٰٓئِرِينَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ ରପ୍ତାନ ‘ବୁଝରା’ ଆଣିଲେ । ଓଡ଼ିଆରେ ଏହା ପୁରମାଗାର ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ସେହି ରପ୍ତାନ କହିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂସ କରିଦେବେ ଯାହାକି ସୁଶୁଣ୍ଠ ଏକ ଅଶୁଭ ସମାଚାର । ବସୁନ୍ଧର ଅରବୀ ଭାଗରେ ‘ବୁଝରା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ମୁଖ୍ୟ ବା ବୁଦ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଚାର ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଶୁଭ ସମାଚାର ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ନବିମାନେ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବର ହୋଇଥା’ନ୍ତି ତେଣୁ ଇବ୍ରାହିମ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନୁହଁ ସ୍ୱଭାବର ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଯେବେ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଲେଲେ ଯେ ହଜରତ ଲୁଟଙ୍କ ସହରବାସୀମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଦୃଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳର ରାତ୍ର ବଦଳି ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦୃଶ୍ୟର ହେବାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ସହରରେ କେବଳ ଅନେକ ଲୋକ ନଥିବେ ବରଂ ହଜରତ ଲୁଟ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିର ବାତ୍ତବେକରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ରୂପେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କରିଥିଲେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲା ! କ’ଣ ପୃଥିବୀକୁ ଲୋକମାନେ ଥିବାବେଳେ ତୁମେ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବ ? ଯଦି ସେଠାରେ ପତାଶ କଣ ପୃଥିବୀକୁ ଲୋକ ଆଆନ୍ତି ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁରନ୍ତାରା ଥାଆନ୍ତି ତେବେ କ’ଣ ସେହି ପତାଶ କଣ ସିଂହାସନ ତୁମେ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?’ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜର ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଚଣ୍ଡାଳଦେଲେ ଯେ ଯଦି ସତରେ ପତାଶ କଣ ପୃଥିବୀକୁ ଲୋକ ଆଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ଅନ୍ୟମାନ ନିଶ୍ଚୟ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ପତାଶକୁ ସଂଖ୍ୟାକୁ ପ୍ରାୟ କରି କରି ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇ ଚାଲିଲେ । ପରିଶେଷରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଦୁଇ ପାରିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଦଶ କଣ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀକୁ ଲୋକ ନାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ନିରବ ହୋଇଗଲେ (Genesis ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ଦୃଶ୍ୟବ୍ୟ) ।

କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ବୁଦ୍ଧୁଲ’ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତମାନେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ବୁଦ୍ଧୁଲ ଶବ୍ଦ କେତେକ ପୃଥିବୀକୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ପରେ ହଜରତ ଲୁଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଶକୁ ସିଂହାସନ କରି ଚାଲିଯିବାକୁ କରିଥିବା ବିଷୟ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇତିହାସରୁ ତଥା ଚୌରାଚରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆସିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଲୁଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ କଥିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ମନେବଦଳୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାକାର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ସତରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । ହଜରତ ଲୁଟଙ୍କ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦେଉଥା’ନ୍ତି । ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସମାଚାର ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଥା’ନ୍ତି । ଅତଏବ ଏହି ନବି ଉଭୟ ଦେବଦୂତ ଓ ଅଞ୍ଜେଲ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାବୁ ହୋଇ ପାରିବ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାଦୂତମାନେ ହଜରତ ଲୁଟ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟତା ପରିଚାଣ ପାଇବା ତଥା ତାଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ନିଧନ ହେବା ସଂଗ୍ରହରେ କଣ୍ଠଦ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ କୁତବ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ ସକ୍ଷୁବିତ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ (ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି) ସେ (ବାର୍ତ୍ତାବହ) ମାନେ କହିଲେ, “କୌଣସି (ଭବିଷ୍ୟତ) ବିଷୟ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ କି କୌଣସି ବିଗତ ଘଟଣା ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ପଶୁଚାତୁରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତୁମର ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَىٰ إِلَيْهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَاهْلِكَ
إِلَّا أَمْرَاتُكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହି ସହର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।”

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجَالًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ସହର (ବିଷୟକ ଘଟଣା) ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ ।

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ମଦୟନବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୁଏବଙ୍କୁ (ଉପୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥିଲୁ); ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଏବଂ ପରକାଳକୁ ମନେରଖ, ଓ ଏପରି ବିଶୃଙ୍ଖଳାଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଜାତ ହେବ ।”

كَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جُثَّةٍ ﴿٣٨﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱ ଭୂକମ୍ପଜନିତ ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହ ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

୩୯. ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି ଶାନ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ); ଏବଂ (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର

وَعَادًا وَنُوحًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مِّنْكُمْ مِّنْ قَبْلُ ۚ وَرَأَىٰ

୧. ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବ ବିଷୟରେ ହଜରତ କୁତବ ଖରାପ କରିଥିବା ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ କୁତବ ସଂପ୍ରଦାୟ କୌଣସି ଅପରିଚିତ ଲୋକକୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁ କହିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ମନ ଏଥି ସକଳିତ ହୋଇ ଯାଇ ଥିଲା ଯେ କେତେ ବାବ ସଂପ୍ରଦାୟ ଚାହୁଁ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବରେ ବାଧା ଦେବ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ଅତିଥିମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଯିବେ । ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହଜରତ କୁତବ ମାନ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (୧୫:୭୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହେଉଥିଲା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ଅଧିକ ରହୁଥିଲା । ତେଣୁ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାରେ ଚୋରି ଚଳାୟନ ଆଶଙ୍କା ରହୁଥିଲା । ହଜରତ କୁତବ ସହରର ଲୋକମାନେ ନିଜେ ଚଳାୟନ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଚାଖି ହିଁ ମନେ କରୁଥିଲେ । ସେ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଶଙ୍କାରେ ଚାହୁଁ ବାଧା ଦେଉଥିଲେ ।

(ଧୂସ୍ରବିଧୂସ୍ର) ବାସସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶମାନ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସଜ୍ଜିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ପଥର) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲା; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ହେଲେ ।

୪୦. ଏବଂ କାରୁନ ଓ ଫିରାଓନ ଓ ହାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର କରାଯିବ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆଣିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ (ସ୍ୱାକାର କଲେ ନାହିଁ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍ଗାରା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କରାଯିବ କରିଥିଲୁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶିକାରୁଷି କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର କରାଯିବ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଲାସ୍ତ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ (ମୋଡ଼ି) ଥିଲୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଅବସ୍ଥା ଭଳି, ଯେ (ନିଜପାଇଁ) ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଘର ଚିଆରି କରେ; କିନ୍ତୁ ଘରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଘର ସର୍ବାଧିକ ଦୁର୍ବଳ; ହାୟ ! ଏମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଚାକ୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ୱାନବଢ଼ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୫. ଅଲ୍ଲୁଖିୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜଣ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلُهُمْ فَصَدَّوْهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ ۚ وَ كَانُوْا مُسْتَجِيْبِيْنَ ۝

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوْسٰى بِآيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ۝

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذُنُبِهِ فَبِئْسَ الَّذِيْنَ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حٰمِيَةً ۚ وَ مِنْهُمْ مَّنْ اَخَذْنَاهُ الصَّيْحَةُ وَ مِنْهُمْ مَّنْ خَفٰنَا بِهٖ الْاَرْضَ وَ مِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَاهُ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُظِلَّهُمْ وَ لٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسُهُمْ يَظِلُّوْنَ ۝

مَثَلُ الَّذِيْنَ اٰتٰهُمْزٰوًا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوْتٍ اٰتٰهَاغْدَتٌ بَيْنًا وَّ اَنْ اَوْهَنَ الْيُوتُ بَيْنَتْ الْعَنكَبُوْتُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ۝

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِيْنَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ, ଏପରିକି ସେମାନେ ଏଥିରେ ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଯେ ଚକ୍ର କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଭାଗ- ୨୧

ସ୍ତ: ୫

୪୭. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (କୋରାନ)ରେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ପାଠକର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ, ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠକର ; ବାସ୍ତବରେ ନମାଜ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଶୁଭ ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୭. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ତକ୍ଷ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମାଣ ବିନା ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଆଦେଶ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ (ଅବଶ୍ୟ ଉପେକ୍ଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପମୁକ୍ତ ରହର ଦେଇପାର) ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏକ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ୱାସହ ଅଛୁ ।”

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହିଁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କିନ୍ଦ୍ୱାରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।^୧

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କୌଣସି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲ, କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ ନ ଥିଲ, କି ତାହାକୁ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଲେଖୁ ନ ଥିଲ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥା’ନ୍ତା ତେବେ ମିଥ୍ୟା ଆଚାରପ୍ରକାରମାନେ ସନ୍ଦେହର ବଣବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ।

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهُدَىٰ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْمِعُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ يَمِينُكَ إِذَا الْأَرْتَابُ الْبَاطِلُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଏଠାରେ ‘କାଫିର’ ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରାବାଦୀ ବୁଦ୍ଧେ । ଏହି ଶବ୍ଦ ପରିତ୍ର କୋରାନରେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । (୯୮ : ୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯଦି କେହି କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ତେବେ ସେ ମୁସଲିମ୍ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାରୀ ବୋଲାଇବ ।

୫୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନର ସମାହାର ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ?" (ତୁମେ) କୁହ, "ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, (ଏବଂ) ସେ ଯଥା ସମୟରେ ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି) ; ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।"

୫୨ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ (ନିଦର୍ଶନ) ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଲୁଣା ଓ ଉପଦେଶର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି ।

ଭୂ:୬

୫୩. ତୁମେ କୁହ, "ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ସକଳେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଭିତ୍ତିକରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆମାନ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।"

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ଭୁରଞ୍ଜ ଆଗମନ ସକଳେ ତୁମ ନିକଟରେ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି (ସେଥିପାଇଁ) ଏକ ସମୟ ନିଦିଷ୍ଟ (କରାଯାଇ) ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଆସି ଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଓ) ଅସ୍ପତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଆସିବ ।

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
﴿٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٤﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସଲମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ।

୫୫. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାନ୍ତିକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଆଶିରାଦି ପ୍ରଦାନ କର ।
 ୫୬. ଯେଉଁଠିନି (ନରକର) ଶାନ୍ତି ଦେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଆଦେଶ କରିବ ଓ ପାଦରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ, ଓ (ସେହିଠି) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆପଣା କର୍ମଫଳ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୫୭. ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ଆମର କୃପା ପ୍ରଦାନ କର ।
 ୫୮. ସତ୍ୟକ ପ୍ରାଣୀ ମୁତାହର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ବାଦନ କରିବ ; ତା’ ପରେ ଆମ ନିକଟରୁ ତୁମ (ସମସ୍ତ) ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ।
 ୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଉଚ୍ଚ ଭବନମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ ଦେବୁ, ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏବଂ ସର୍ବକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଭାଗ ଅଟେ ।

୬୦. (ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଭାଗ ହେବ) ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମରେ) ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି ।

୬୧. ଏହି ସଂସାରରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ନିକଟ ନିକଟ ଜାତିକା ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଳ୍ପ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ଜାତିକା ସନ୍ତାନ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାଲ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

يَسْتَجِيبُونَكَ بِالْعَدَابِ وَإِنْ جَهَنَّمَ لَئِيْطَةٌ بِالْكَافِرِيْنَ ۝

يَوْمَ يَنْفَسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَزْجِلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

يُعَاذِي الدِِّيْنَ اٰمِنُوْا اِنْ اَرْضِيْ وَاِسْعٰهُ فَاِيَاى فَاَعْبُدُوْا ۝

كُلْ نَفْسٍ ذٰلِقَةً الْبَوَيْتُ ثُمَّ الْبَنٰ تُرْجَعُوْنَ ۝
 وَالدِِّيْنَ اٰمِنُوْا وَعِلٰو الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرٰوِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝

الدِِّيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝

وَكٰلٰنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا يَخْبِلُ رِزْقُهَا ۝ وَاللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَاكُمْ ۝ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କହୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁତାହର ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶିବୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ କଥାପଦ୍ଧତି ସେ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶି ସାଂସରିତ ଶାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରକାରର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଯେ କାହିଁକି ତୁମ କହିବା ଅନୁସାରେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି ସୂଚିତ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦର୍ଶି ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିବାକୁ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ମନୁନାହିଁ କି ନରକକୁ ଯାଉନାହିଁ ? ଏଠାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦର୍ଶି ପରେ ନରକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶିରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ଜାତିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜାତିକା ଓ ପଶୁ ତଥା ଛୋଟଛୋଟ ଜାତୀୟ ପ୍ରାଣୀ ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଅନ୍ୟତମ ସତ୍ୟକମାନଙ୍କ ସତ୍ୟକ ଜାତିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ହିଁ ଜାତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥା’ନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପାର୍ଜନ କେବଳ ଏକ ବାହାନ ।

୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କିଏ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କିଏ (ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା) ମାନବ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛି ; ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହ" ; ତାହାହେଲେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ କିପରି (ସତ୍‌ପଥରୁ) ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَلَقَ
النَّاسِ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଜ ରକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜୀବିକା ପ୍ରଣୟ କରିଥା'ନ୍ତି, ଓ (ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି) ଏହାକୁ ସଜ୍ଜିତ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଭଲ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَعْدُرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର ଯେ କିଏ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରେ ଓ ତା'ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରାରା ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ (କରନ୍ତି) ;" ତୁମେ କୁହ, "ସମସ୍ତ ପ୍ରଣୀୟା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ;" କିନ୍ତୁ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

ଭୂ: ୭

୩୦. ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଅବସର ବିନୋଦନ ଓ କ୍ରୀଡ଼ା କୌତୁକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ; ଏବଂ ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନକୁ ହିଁ (ପ୍ରକୃତରେ) ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ବାସସ୍ଥାନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ; ଆହା, ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସହସା ପୁନର୍ବାର ସିନା କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି,

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا بَلَغُوا الْبَرَّ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

୧. ପାରିଶ୍ରମିକ ନ ଦେଇ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଆଦେଶର ଅଧୀନ କରାଇ ଦେବଙ୍କର ନିୟୋଜିତ କରିବା ଅର୍ଥରେ 'ପଶୁଖର' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ।

୨୭. ଯଦ୍ଦାରାକି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ କରିଦେବେ, ଓ ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ; ଅତଏବ ଦିନେ ଏ ସ୍ୱକାର ଭୋଗ ବିକାସର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର (ସ୍ୱଳ୍ପତ ପରିଶ୍ରାମ) ଜାଣି ପାରିବେ ।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَيَتَمَتَّعُوا بِمَا كَسَبُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ 'ହରମ' (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍ଚୁଳକୁ ଶାନ୍ତିପାଳ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉଛି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ କରୁଛନ୍ତି ?

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଆସେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ କରେ ; କ'ଣ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକରେ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ ହେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବ ।

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَلْعَاصِمِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏବେକ ଜଣେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାଣିଶୁଣି ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଯଦି ଯେଉଁମାନେ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟାପକ ଆଦର୍ଶ, ଅଥଚ ବ୍ୟକ୍ତି କରାଯାଇ ନ ଥାଏ, ସେହି ବିଷୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଏକ ବିଷୟକୁ କୁହରେ ଯାହା କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ସେ କୌଣସି ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶେଷୋକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାରେ ମୁହାରିବି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।



ଅଲ-ରୁମ

(ଏହା ଦୁଇ ମସୁରା ଧରଣର : ଏହାର ଗୋଟିଏ ଘଟକ ୬୧ଟି ପଦ୍ଧତ ଓ ୬୦ ଗୁରୁ
୩୫)।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମିମ ।

الْم ②

୩. ରୋମବାସୀମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି,

غُلِبَتِ الرُّومُ ③

୪. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରାଜିତ
ହେବାପରେ ପୁନର୍ବାର ବ୍ୟଭାଜା କରିବେ,

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلَبُونَ ④

୫. କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଓ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାର୍ବଭୌମ ଅଧିକାର ରହିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ,

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ⑤

୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରି ; ଅଲ୍ଲାହ ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ; ଓ ସେ ହିଁ ପରାଜୁନୀ
(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑥

يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦

୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ (ଭଲ ଭାବରେ ମନେ
ରଖ) ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ
ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ ⑧

لَا يَعْلَمُونَ ⑨

୮. ସେ ଲୋକମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ବାହ୍ୟ
(ଚାକରକ୍ୟ) ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଅଥଚ ପରକାଳ
ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମରୋପଯୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ ⑩

الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑪

୨. ଏହି ଆୟତର ରଜାବର ଧୂଳିକାର । ତେଣୁ ରଜାବର ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଦୂରସ୍ଥକାର, ଯଥା :—

(କ) ହିଜାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭରାଣମୟ ଦୁର୍ଭାଗୀ ରୋମୀୟ ସେନା ପରାସ୍ତ ହେବା ପରେ ଶତ୍ରୁଶାସନୀ ହେବେ
ଓ ଭରାଣକୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ । ଏହିପରି ଘଟିବାରୁ ରପତୋତ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଅମେ ରୋମୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ
ହେଲେ ମାତ୍ର ପରେ ପରେ ସେମାନେ ଭରାଣକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ବଦର ସୂକ୍ତର ବିଜୟ ଅବସରରେ ଏହି ଝବର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ଏହି ରୂପେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ।

(ଖ) ରୋମୀୟ ଦୈନିକାନ୍ତର ଭରାଣମୟ ଦୈନିକାନ୍ତର ଦୁର୍ଭାଗୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରାଜୟ ପରେ
ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ବ୍ୟଭାଜା କରିବେ । ଏହି ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜାତି (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ) ଦୁର୍ଭାଗୀ ଦୟାଳୟ
ଭାବରେ ପରାଜିତ ହେବେ । ବହୁତକ୍ଷେପ ସେମାନେ ହଜରତ ଇମରଙ୍କ ଦୁର୍ଭାଗୀ ସେ ରୂପେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ପଞ୍ଚମ ଅର ପାଇଁ ଏହି
ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସୁସ୍ଥପିତ ବିଜେତା ଦୁର୍ଭାଗୀ ମହମ୍ମଦ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସରକାରୀରୁ ଅକ୍ରମଣ
କରୁଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନ୍ୟାଶୃଙ୍ଗୋପଲବ୍ଧ ରାଜା ବ୍ୟଭାଜା କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ଭାଗୀ ମହମ୍ମଦ କରବାଗରୁ
କନ୍ୟାଶୃଙ୍ଗୋପଲବ୍ଧ ରପତେ ଅକ୍ରମଣ କଲେ ତେବେବେଳେ ଅକ୍ଷୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ଦାନ କଲେ, ଫଳରେ ସେମାନେ
କନ୍ୟାଶୃଙ୍ଗୋପଲବ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ସାଧ୍ୟ ଏକ ହଜର ବର୍ଷ ହେଲା ଅଧିକାର କରି ରହିଛନ୍ତି ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଯାହାକିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଚରୁ ଅନୁସାରେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବୁଲି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ଉତ୍ତମ ଭୂପେ ଗଣ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରତ୍ନର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଯେନି ଆସିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଅନୁରୂପ ନଥିଲା, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୧. ତା'ପରେ ଯେଉଁମାନେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଯେଉଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ ମଦ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ।

ଭୂ: ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତା'ପରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ; ଏହାପରେ ବୁଝାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୩. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନେ ହତାଶ ହେବେ ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକ୍ଷ୍ୟ ମଣୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର (କପୋଳକଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ।

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ସେ ମୁସ୍ତାଫିକମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ ।

୧୬. ତା'ପରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ (ସତ୍) କର୍ମ କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୃହତ୍) ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୁଞ୍ଜ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٩﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ مِمَّا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ଏବଂ ଯେମିତିମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ତଥା ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ପରକାଳ ଜୀବନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବେ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ପୁରାଣୀ ଭୂମେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାର ଆଗମନ ବେଳେ ଓ ପ୍ରଭାତର ଆଗମନ ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

فُسَبِّحْنَ اللَّهَ حِينَ تُسُونُ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା ରହିଅଛି, ଏବଂ ଅପରାହିଣରେ ମଧ୍ୟ ତଥା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ସେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ନିର୍ଜୀବରୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଓ ନିର୍ଜୀବକୁ ଜୀବରୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ତା'ର ନିର୍ଜୀବତା ଫଳରେ ସଜୀବ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଭୂମେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ମୃତ ଅବସ୍ଥାରୁ) ବାହାର କରାହେବ ।

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ يُخْرِجُونَ ﴿٢٠﴾

ଭୂ:୩

୨୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ (ନିଦର୍ଶନ) ହେଉଛି ଯେ ସେ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଫଳରେ ଭୂମେମାନେ ମାନବ ହୋଇ (ସାରା ସଂସାରରେ) ବ୍ୟାପି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَتَنَبَّهُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ (ନିଦର୍ଶନ ରୂପେ) ରହିଛି ଯେ ସେ ଭୂମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୂମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଭୂମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ) ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସେ ଭୂମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣି ଓ କରୁଣାର ଭାବ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିରାଶାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଭୂମମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَانْتِخَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَابِئُكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସରେ ଭୂମମାନଙ୍କର ଶୟନ ଓ ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ مَتَاعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسَعُونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାୟ ଓ ଆଶା ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ସକାଶେ ବିକଳକୁ* ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାକୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତକୁ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ସଜାବ କରନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୃକ୍ଷମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥାନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବା ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ, ତା'ପରେ (ତାହାଙ୍କର ଏହି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୁମ୍ଫା ବହିର୍ଗତ ହେବା ସକାଶେ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ତ ବହିର୍ଗତ ହେବ ।

୨୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ରହିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାଜୁମ୍ମା (୫) ତତ୍ତ୍ୱ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوَافًا وَطَمَعًا وَيُرِي
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُمْسِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٢٥

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ٢٦

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٌ فَنُتَوْنَ ٢٧

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٨

ରୁ: ୪

୨୯. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; (ତା ହେଉଛି) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ହାସଲ କରିଛି, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ଯାହା ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଂଶାଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଏପରିକି ତୁମେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ଓ ଦାସ) ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ସମାନ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْتُمْ فَلَتُمْ
فِيهِ سَوَاءٌ تَعَاوَنْتُمْ كَيْفَ تَكُونُ أَنْفُسُكُمْ كَذَلِكَ

* ବିକଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଅସ୍ତ୍ରପୁର, ଯାହା ପୃଥିବୀରୁ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା କରାଏ । ବିକଳ ବହୁ ଅନିଷ୍ଟକର କାଳ ପତଙ୍ଗ ଓ ରୋଗ ଜନଶ୍ୱରୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସବୁଜିର ସତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରେ । ଏହି ତଥ୍ୟରେ ନିହିତ ଅଛି ଅଜ୍ଞାନ ଅସ୍ତିତ୍ୱର ତଥା ତାହାର ଶାନ ଓ ଶକ୍ତିର ସମାପ୍ତ ।

ହୋଇଯାଅ ? ଏବଂ ଏ (ଦାସ)ମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଭାବେ ଭୟ କର ଯେପରି ଭାବେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱୟଂ* ନିଜକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ? ଆମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

نَقِصِلُ الْاَيَاتِ يَقُولُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅନ୍ଧାରରେ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅନ୍ୟ) କିଏ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ اَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ ناصِرٍ ﴿٣٠﴾

୩୧. ସୁତରାଂ ତୁମେ କୌଣସି କୁଟିଳତା ନ ରଖି ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ଧର୍ମ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଦିଅ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସ୍ପଷ୍ଟ) ସେହି ପ୍ରକୃତିକୁ* ଅନୁସରଣ କର ଯାହା ଅନୁପାୟୀ ସେ ମାନବ ଜାତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ତ୍ୱଧର୍ମ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. (ସୁତରାଂ) ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇ ପ୍ରକୃତିଗତ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କର, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୟକର, ଓ ସୁତରାବୁରୁପେ ନିମାଜ ପାଠ କର, ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُرْسِكِينَ ﴿٣٢﴾

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ସେହି (ମୁସରିକ)ମାନଙ୍କ* ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ଭାବି ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ଯାହା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ହିଁ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ* ।

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ ﴿٣٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଛ ଓ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲ କ'ଣ ତୁମେ ନିଜ ଚାକର-ବାକରକୁ ଦେଉଳି ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଅଛ ଯାହାର ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେମାନେ ଆଶା କରୁଅଛ ଯେ କାଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ଯାହା କିଛି ସରଳ ସ୍ୱଭାବ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବଦା ଚିଣ୍ଟି ରହିବ ; ତାହାକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ମୁସରିକମାନେ ପିତୃତ୍ୱ, ଦେବତୃତ୍ୱ, ଆତ୍ମତ୍ୱ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକକୁ ନିଜର ରପାସୀ ସ୍ଥିର କରୁଥିବାକୁ ସେମାନେ କେବେ ହେଁ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର-ବିନ୍ଦୁରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୟ ଯେ ଏକ ଓ ଅଭିଳ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିବେ । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି କହନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ହିଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ।

୪. ଯେପରି ଏବେକାର ଚଥାକଥୁତ ପତ୍ରିକାମାନେ କରଥା'ନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇ ତାହାକୁ ଚାକଡ଼ି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଚରମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି,

୩୫. ଯାହାର ଫଳ ଏହା ହୁଏ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଥାଉ, କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଧିକାର କରନ୍ତି; (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସଂସାରରୁ) ଯାହା କିଛି ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା କରି ନିଅ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଜର ପରିଶ୍ରମ କାଣି ପାରିବ ।

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ଏପରି କୌଣସି ଦଲିଲ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥୁଛୁ ଯାହା ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ କହୁଥିବା ବିଷୟକୁ ସ୍ୱତୀୟାଦିତ କରୁଅଛନ୍ତି ?

୩୭. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କଲୁଥାଉ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶୀଳ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

୩୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହେ କୋରାନର ଅନୁଗାମୀମାନେ ! ଆତ୍ମାୟବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ପୃଥକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ସ୍ତରାନ କର; * ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉକୃଷ୍ଟ ଅଟେ, ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ !

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَرْجُونَ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوا فُسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ
سَيِّئَةٌ مِنْ بَآئِنٍ قَدَمَاتٍ يُدْهِمُهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قَاتِلِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالنَّسِيبَ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ସେ ପ୍ରାୟତଃ, ନିଜେ ଅଭାବପ୍ରସ୍ତ ଥାଆନ୍ତୁ କି ସୁଚକ ଥାଆନ୍ତୁ, ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝୁଥିଲେ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପୃଥକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ତୁମେ ପୁଅ * ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦିଅ, ଯଦ୍ୱାରାକି ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ସେ ଟଙ୍କା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ସକାଶେ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଜକାତ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କର, (ତେବେ ମନରଖ ଯେ) ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର ଧନ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି ।

୪୧. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଚତୁର୍ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର (କେପାଳକନ୍ଦ୍ୱିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ? ସେ ହିଁ ମହିମାବାନ୍, ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

ଭୂ:୫

୪୨. (ଏ ଯୁଗରେ) ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ତଥା ଜଳ ଭାଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ଦେଖାଦେଉଛି; ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କିଛି ଭାଗ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଅବଶ୍ୟା କରିବାକୁ) ବିରତ ହେବେ ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲିମ ଥିଲେ ।”

وَمَا آتَيْنَهُم مِّن رَّبًّا لَّا يَزِيدُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزِيدُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُم مِّن رَّكُوتٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَقُولُ مِن ذُرِّيَّتِنَا مَن شِئْنَا نَنْبِتْهُ وَتَعْلَىٰ عَنَّا يَشِرُكُونَ ﴿٤١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيهِ النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ يَسِّرُوا لِي الْأَرْضَ فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

୧. ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଦୁଇ ସ୍ଥଳର ପୁଅ ବିଶ୍ୱସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପ୍ରଥମଟି ସେହି ପୁଅ କାରବାର ଯାହା ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ ସ୍ଥଳରେ ଦେଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ସେହି ପୁଅ କାରବାର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଧନଭୋକଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ ଯେପରି ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପୁଣି ବିନିଯୋଗ କରିବେ ଏବଂ ପୁଣି ପ୍ରଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଧନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଧନ ଭୋକଙ୍କୁ ବା କମ୍ପାନୀ ମାଲିକଙ୍କୁ ପୁଅରେ ଦେବା ଦେବା ବା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଧନ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ ବାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବେଳି କେବଳ ମୁସଲମାନ ଭାବେ ଅଥଚ ଏହି ଆୟତରେ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଏ ସ୍ଥଳର ପୁଅ କାରବାର ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଯଦି ଏଭଳି ଭୋକଙ୍କର ଅନିମତ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର କି ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ ? ପବିତ୍ର ଜୋରାନରୁ ଯେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି ସେ ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗଣତି ସେ ଏପରି ସମସ୍ତ ଆଦିବ ଯେତେବେଳେ ଖୋଦ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଅ କାରବାରକୁ ବୈଧ ଭିତ୍ତି କରାଯିବା ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କରିବେ । ଅତଏବ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ପୁଣି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ତାହାକୁ ଏହି ଆୟତ ଦୂର କରି ଦେଇଛି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଜକାତ ଓ ପୁଅର ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଉପକାମ ଜକାତ ମଧ୍ୟମରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗତ୍ୟକୁ ବଦଳାନ୍ତରା ତାହାହିଁ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆତ୍ମ-ସାମାନ୍ୟ ପୁରୁଷିତ କରିବାକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କରୁଛି । ସକ୍ଷତପକ୍ଷେ ପୁଅ କାରବାର ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଆଦିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପୁଅରେ ନାହିଁ ବରଂ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଧନ କରାଏ ।

୪୪. ପୁରାଣ* ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଚିନ୍ତନ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜକୁ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ପୋଛାଇ ଆଣ; ସେହିଦିନ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ପ୍ରଥମ ହୋଇଯିବେ ।*

୪୫. ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ସେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରୁଛି ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଅଛି ।

୪୬. ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ, ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଥିବେ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ସେ ବସ୍ତୁତଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାରଦାତା ରୂପେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ (ଫଳ) ଆପ୍ତାଦନ କରାଇବେ; ଏବଂ ପୋତଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ, ଓ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାଲାଭ କରିପାରିବ, ତଥା ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରହୁଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲୁ; ପୁରାଣ* ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ ଘେନି ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୪୯. ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଅତଡ଼ି ସେ ବାୟୁକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛି; ତା'ପରେ ସେହି ବାୟୁ ଜଳାୟ ବାଷ୍ପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ପତ୍ତ କରେ; ତା'ପରେ ସେ ଏହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଆକାଶରେ ବିସ୍ତାରିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ* କରାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବୃଷ୍ଟି ହେବା ଦେଖିବାକୁ ପାଅ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ମେଘମାଳାକୁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ହଠାତ୍) ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି ।

فَأَخْرَجْنَاهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدَّقُونَ ﴿٤٤﴾

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلَا نِفْمَ لَهُ يَهْدِيهِ ۖ ﴿٤٥﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُؤْخِرُ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيُنْجِزَ أَلْفَاكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَسُبِّحُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٤٩﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ହେବ ଓ ନିଜର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଚଳନ କରାଇବେ । ଏ ବିଷୟ ସୁରା ଚୌକର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୧ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଟିଏ ମେଘକୁ ବହୁ ମେଘ ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଫଳରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅସ୍ଥିତରେ ଜଳସେଚନ ହୋଇପାରିବ ।

୫୦. ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହି (କଳ) ବର୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

وَأِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ
كُفَّارِينَ ۝

୫୧. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହର ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ସେ ସେ କିପରି ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ବାହା ନିର୍ଗତ ହେବା ପରେ, ସଜ୍ଜର କରାନ୍ତି ; ସେ ହିଁ (କୟାମତ ଦିନ) ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ଏ) ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَشْرَحِمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمَنْحَىٰ الْوَوْنِ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ବାୟୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ) ହଳଦିଆ (ପତ୍ତି ଯାଇଥିବାର) ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପରେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯିବେ ।

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفًّ ۖ اَنْظَلُوا مِنْ بَعْدِ ۚ
يَكْفُرُونَ ۝

୫୩. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହେବାକୁ ଦିଅ କାରଣ ତୁମେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କି ବୟର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଚାଲିଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْوَوْنِ وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَمَ ۚ لَئِنْ رَأَوْهُ
وَلَوْ أَمَدُّ بِرَبِّهِمْ ۝

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥ-ଭ୍ରଷ୍ଟତାକୁ ବାହାର କରି ସତ୍‌ପଥକୁ ଆଣିପାରିବ ନାହିଁ; ତୁମେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଆଜ୍ଞା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْغَنِيِّ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۚ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝

ବୁ: ୨

୫୫. ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେ, ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ବଳତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରେ (ପୁନଶ୍ଚ) ଦୁର୍ବଳତା ଓ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଦେଲେ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ (ଓ) ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ۖ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝

୫୬. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ (ସେ ଦିନ) ଅପରାଧୀମାନେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର (ଏହି ସଂସାରରେ) ଥିଲେ; ସେମାନେ ଏହିପରି ବାଚାଳ-ସ୍ତ୍ରୀୟ କଥା କହିଥାଆନ୍ତି ।

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ମୁତାବକ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିରହିଥିଲ, ଯେଉଁଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁନରତ୍ୟୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାହୋଇଥିଲା, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଏହା ହିଁ ସେହି ପୁନରତ୍ୟୟ ଚିହ୍ନ; ପରତୁ ତୁମେ ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୫୮. ସୁତରାଂ ଆଜି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାହାନା ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ଦ୍ୱାରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କୋରାନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର (ବୋହର) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗି ଆସିବ, ତେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଥାବୁତୁକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛ ।”

୬୦. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୬୧. ସୁତରାଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ (ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ) ଅଟଳ ରହ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି (ସୁସ୍ଥାନରୁ) ଯେପରି ବିଚ୍ୟୁତ ନ କରନ୍ତି ।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا
بِعِبَادِنَا ۚ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَكُمْ كَيْفَ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَلَنْ يَجْتَنِبَهُمْ بِأَيِّهِ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

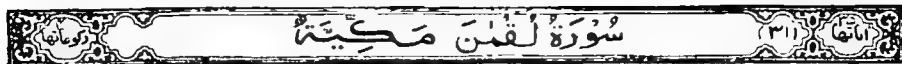
كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ ﴿٦١﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ଭାଷ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ପରଲୋକରେ ପୁନର୍ବନ୍ଧନ ଲାଭକରିବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇନାହିଁ ବରଂ ଏ ସଂସାରରେ କଳାହ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସୁଯୋଗାଣି ଯେ ସେମାନେ ଭ୍ରାତୃ ପାରାଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଦେଖ, ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ତାହା ଉଦାହରଣ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ହେବ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର ସେପରି ବର୍ତ୍ତନାଶ ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ଅସଂଭବ ଓ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେପରି ଗୌରବ ଓ ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିଲେ ଆଉ ସେପରି ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ହେଉଛି ଯେ ଅଜ୍ଞ ଅକାରଣରେ କାହାରି ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ୱାଧୀନ ମଣିଷ ମିଛ ପଛରେ ଧାଇଁବାକୁ ଭରତ । ଏହିପରି ବିଚିତ୍ର ଅବିଚାର ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅବଦୃଶ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସବ୍‌କର୍ମ୍ୟ ବୋଲି ଭାବେ ସେତେବେଳେ ତା'ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।



ଲୁକମାନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ; ଏହାର ବିଦୀୟା ଉମ୍ମେତ୍ ୩୬ଟି ଆୟତ ଓ ୪ଟି ରୁକୁ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْم ١

୩. ଏରୁଡ଼ିକ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତସମୂହ ଯାହା ତରୁ
ସମ୍ପାଦିତ ଅଟେ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ٢

୪. (ଏବଂ ଏହା ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣରୂପେ ପାଳନ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ସ୍ପଦର୍ଶନ ଓ କରୁଣାର
ଆଧାର ଅଟେ;

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ٣

୫. ଯେଉଁମାନେ (ସ୍ମରଣରୂପେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ
(ଦାନ-ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କୁ) ଜନାତ ଦିଅନ୍ତି ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି,

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ٤

୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ପଦର୍ଶିତ
ସତ୍ପଥ ଉପରେ ତୁଟି ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٥

୭. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ (ନିଜର ଧନ ଅପବ୍ୟୟ କରି) ଖୋଜ ତାମସାର
କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହରଣ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି (ସେଗୁଡ଼ିକ
ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାତ
କରାଇବେ; ଏବଂ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ପଦର୍ଶିତ ପଥକୁ)
ପରିହାର-ଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରିଥାନ୍ତି; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۖ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٦

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଲୋକ ନିକଟରେ ଆସନ୍ତି
ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗର୍ବର
ସହିତ ଏପରି ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଏ ସତେ ଯେପରି ସେ
କିଛି ଶୁଣିନାହିଁ; ସତେ ଯେପରି ତା କାନରେ ବଧୂରତା
ରହିଅଛି; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ
ସୂଚନା ଦିଅ ।

وَإِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِ الْيُنُسُ ۖ أَلَّىٰ مُتَكَبِّرًا ۖ كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَنَسِيَ ۖ بَعْدَآبِ الْيُنُسِ ٧

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ସତ୍ତା) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଆନନ୍ଦମୟ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ,

୧୦. ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ରହିଚାଲିବେ, ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୃତ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୧. ସେ ଆକାଶକୁ ବିନା ସ୍ଥଳରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ଏବଂ ସେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏହି ଆଶଙ୍କା ଯୋଗୁଁ ଦୃଢ଼ ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୂକମ୍ପନର କବଳିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ତମ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୨. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ଯେ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣୁଅଛ ସେମାନେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? (ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟିକରି ନାହାନ୍ତି) ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସ୍ୱସ୍ତ ବିଭ୍ରାନ୍ତରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ସେ କୃତଜ୍ଞତାର ଫଳ ନିଜେ ପାଏ; ଓ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ (ସେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୌଣସି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ (ଓ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସିତ ।

୧୪. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷକର) ଯେତେବେଳେ ଲୁକମାନ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ; ସିକ୍ କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମସ୍ତବତ୍ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ ।”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ التَّجْنِيمِ ۝

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ أَنْ يَبْدَأَ بِكُمْ وَبَرَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۚ وَاتَّخَذْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْزَلْنَاهُ فَيَسْقِي كُلَّ دَوْحٍ كَرِيمٍ ۝

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅମ୍ବବରଣ’ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଉପକାଶକର ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବନ୍ୟାବନୀ । ପରେ ‘ଯୋଗ’ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏବଂ ପରିଚ୍ଛେଦ କୋଷରେ ଯୋଡ଼ି ଶବ୍ଦ ସାକ୍ଷୀ ଓ ଗରିବ ଉଭୟ ପାର୍ଥ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଅନୁବାଦରେ ‘ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ ଯୋଡ଼ା’ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ବାକ୍ୟାଂଶ ରଖାଯାଇଛି ।

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଦୟା ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ) ଦୃଢ଼ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ: (କାରଣ) ତାହାର ମାତା (ଏକ) ଦୁର୍ବଳତା ପରେ (ଅନ୍ୟ ଏକ) ଦୁର୍ବଳତାରେ ତାହାକୁ ବହନ କରିଥାଏ, ଏବଂ ଦୁଇବର୍ଷ ଧର୍ଯ୍ୟତ ତାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଥାଏ; (ତେଣୁ) ଆମ ସ୍ତତି ଓ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ତତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ; (ମନେରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ତେବେ ତୁମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟାପାରରେ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ଯେ ଆମ ସ୍ତତି ଅନୁଗତ ଥାଏ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାବର୍ତ୍ତନ କରିବ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୭. (ଲୁକମାନ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଯଦି କୌଣସି କର୍ମ ସୋରିଷ ଜ୍ଞାନ ସଦୃଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଓ ତାହା ପଥର ଭିତରେ, ବା ଆକାଶରେ, ବା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଲୁଚାଯିବ ରହିଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ସ୍ୱକାଶ କରିଦେବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିଦର୍ଶୀ ଓ ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବହିତ ଅଟନ୍ତି ।”

୧୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! (ତୁମେ ସୁନାସୁନ୍ଦର ନମାଜ ପାଠ କର, ଏବଂ ଯଥୋଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଅ, ଓ ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କର; ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା (ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ) ପଡ଼େ ତାହାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସହ୍ୟକର; ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତି ସାହସିକ କର୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୧୯. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ରାଗରେ) ନିଜ ଗାଳିକୁ ଫୁଲାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଗର୍ବର ସହିତ ଗାଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଆତ୍ମାଭିମାନୀ ଓ ଗର୍ବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتُهُ أُمُّهُ وَهَنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْنِي وَلَوْلَا رَبُّكَ
إِلَى النِّصِيرِ ⑩

وَأِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَإِتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪

يُبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكْ مِنْكَ مُقَالَ حَبَّةٌ مِنْ حَبِّ لَوْ تَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّوْبِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ⑫

يُبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءًا بِالنَّعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الشُّكْرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑬

وَلَا تَصْغُرْ حَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَنْسِفْ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ⑭

୧. ପୁରୀ ଅହକାଫରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ତା' ମାଆ ପେଟରେ ଥିବା ଓ ସାରା ଜୀବିବା ସମୟର ଅବସାନ ଚିରିଣ ମାସରେ ଦୁଇ (୪୬:୧୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, କେତେକ ଶିଶୁ ଶାନ୍ତ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଶିଶୁ ମାଆ ପେଟରେ ଅଧିକ ଦିନ ରହି ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବଳବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତା'ର ସ୍ତନ୍ୟପାନ ସମୟକୁ ବଢ଼ାଇଦେବା ଦରକାର, ଫଳରେ ସେ ବଳବାନ୍ ହୋଇଯିବ ।

୨୦. ଏବଂ ନିଜ ଚକ୍ରପ୍ରକଳରେ ମଧ୍ୟମ ପଛ ଅବଲମ୍ବନ କର, ଓ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ମୁଦୁ କର; (କାରଣ) ଗଧର (ରଜ) ସ୍ୱର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ କର୍ମଣ ଅଟେ ।

وَأَقْبِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ
عُنَاكَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

ଭୂ: ୩୧

୨୧. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହୁଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଅପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ, ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ ଶୁଣି କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ, ମାର୍ଗ-ସୂଚନା ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାଶମାନ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଥାଆନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَ
مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହାକିଛି ଅଲ୍ଲାହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ନା, ବରଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ (ଅନୁସରଣ) କରୁଥିଲେ;" କ'ଣ ଯଦି ସକ୍ଷାତ୍ (ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ କରିଆରେ) ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ଏହିପରି କରିବେ) ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْمِعُوا مَّا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا ۚ وَمَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ) ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ, ଓ ନିଜ କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନଶାଳୀ ଥାଏ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମଜଲୁତ କଡ଼ାକୁ ଧାରଣ କରିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ କର୍ମର ପରିଣାମ ରହିଅଛି ।

وَمَن يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ فَحِشٌ فَقَدِ
اسْتَسْلَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ إِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶେଷରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବହେଳା କରାଇବୁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସା'ସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବୁ ।

سَنُعَذِّبُهُمْ لَئَلَّآ ثُمَّ نَنْصَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ”; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର”; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ, ଯେ କି ସ୍ୱୟଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

يْلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ କଲମନର ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ, ଓ ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତା'ସହିତ ଆହୁରି ସାତଗୋଟି (କାଳିର) ସମୁଦ୍ରକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ (ଲିପିବଦ୍ଧକରି) ସମାପ୍ତ କରିଦେବ ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜନ୍ମ ସଦୃଶ ଅଟେ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ وَاحِدٌ مِنْهُ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

୩୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଓ ଦିନକୁ ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାତି କରୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏ ସମସ୍ତ ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଚିରନ୍ତନ, ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା ଓ ବିନାଶଶୀଳ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉଚ୍ଚ (ଓ) ମହାନ୍ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

ଭୂ:୪

୩୭. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ପୋତରୁଥିଲି । ସାଗର ବନ୍ଧରେ ତାଲୁଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବେ ? ଏଥିରେ ସତ୍ୟେକ ପୈର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ କୃତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ତରଙ୍ଗମାଳା ଛାୟା ସଦୃଶ ଆବୃତ କରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣାକରି ସୁଲଭାଗକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି (ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସେହିଭଳି ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ସିଦ୍ଧି କରିବାରେ ଲିପୁ ହୁଅନ୍ତି) ; ଏବଂ କେବଳ ଅଜ୍ଞାନର ଭାଙ୍ଗିକାର ଓ ଅକୃତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟାଷ୍ଟ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

୩୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବାପ ନିଜ ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କି କୌଣସି ପୁଅ ନିଜ ବାପକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ; ସୁତରାଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତୀରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱତୀରିତ ନ କରୁ ।

୪୦. ବାସ୍ତବରେ ଜୟାପତ ଦିବସର (ବା କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ବିଷୟକ) ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ ଜଳ ବୁଣ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ (ମୋଡ଼) ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆଗାମୀ କାଳି ସେ କି କର୍ମ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କେଉଁଠାରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ ସେ) ସବୁ ଖବର ରଖିଥା'ନ୍ତି ।

أَمْ تَرَأَنَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِتَبِعَاتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٧﴾

وَأِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُمُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَخَشَوْا يَوْمَ مَا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ
شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَوْرُورُ ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عِندَ
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿٤٠﴾

e. 'କୃପା' ଅର୍ଥ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀ ଯାହା ମଣିଷର କାମରେ ଭାର ଓ ଯାହାକୁ ବଦଳ କରି ତାହାକୁ ଆଦି ଯାନ ବିଭିନ୍ନ ଦେଖିବା ଯାଏ ।

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ ﴿٣٦﴾

ଅଲ-ସଜଦା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ୩୧ ଅୟତ ଓ ମଦିନାରେ ୫ ଅୟତ ମଧ୍ୟରେ ୩୬ ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْقُرْآنِ

୩. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହାର ଏହା ଏକ ସ୍କୁରା ଅଟେ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ଯହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା (ତଥା ଚିରସ୍ଥାୟ) ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ; ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରସୁଲ ଆସିନାହାନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇପାରିବେ ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ③

୫. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଛଅଗୋଟି* ଅବଧୂରେ ପୁଷି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ସ୍ଥିତିରେ ହେଲେ; ତୁମମାନଙ୍କର ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ନାହାନ୍ତି; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِن ذَلِّ وَلَا شَفِيعٍ إِلَّا تَتَذَكَّرُونَ ④

* ଅର୍ଥାତ୍ ଛଅଗୋଟି ସ୍ତରରେ ବା ଛଅଗୋଟି ବିଶିଷ୍ଟ ବିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୁଷିହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସ୍ତରର ଚୈତ୍ବ କେବେ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆରବୀ 'ୟୋମ'ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ସ୍ତର ବା କାଳବଧୁ, ଯାହାକି ଇସ୍ ଇସ ବା କେନ୍ଦ୍ରକୋଟି ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ଲୋକମାନେ କୁଳରେ ଯୋମର ଅର୍ଥ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ବୁଝିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଛଅଗୋଟି ସ୍ତର ବା କାଳବଧୁ ମଧ୍ୟରେ— ତଥା ଯେତେ ଜାଣିହୋଇଥାଇ ପରେ— ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ପୁଷି ହୋଇଛି ଏବଂ ସପ୍ତମ ସ୍ତରରେ ସେହି ପୁଷି ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର 'ଅରଷ' ବା ସିଂହାସନ ଉପରୁ ନିଜ ବିଧିବିଧାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାନ୍ତେ ଆତ୍ମନ କଲେ ସେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହିପରି ଭାବେ ପୁଷିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ।

୬. ସେ ଆକାଶରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆଦେଶକୁ ନିଜ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ; ତା'ପରେ ତାହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ସମୟରେ ଉତ୍ତର ହେବ ଯାହାର ପରିଣାମ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଗଣନା ମୁତାବକ ଏକ ହଜାର ୯ ବର୍ଷ ଅଟେ ।

୭. ସେ ହିଁ ସୁପ୍ତ ଓ ସଜାଣିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି; (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୮. ସେ ଯାହାକିଛି ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ-ସୁନ୍ଦର କରି ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁଲିକାରୁ ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ।

୯. ତା'ପରେ ସେ ତାହାର ଚଂଶ୍ଚରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୁଟି ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ମ୍ୟାୟକୁ ପୁଣି କରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ତା'ପରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵରେ ନିଜ ତରଫରୁ ଥାଣ୍ଡା " ସଞ୍ଚାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଓ ବୋଧ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉନାହିଁ ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମାଟିରେ ବିଲାନ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ପୁଣି ଭୂପେ ଉତ୍ତର କରାହେବ ?" (ଏମାନେ ନିଜର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବିଷୟକୁ ଅସ୍ଵାକାର କରୁନାହାନ୍ତି) ବରଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କୁ ଅସ୍ଵାକାର । କରୁଛନ୍ତି ।

୧. ବହାଳମାନେ ଏହି ଆୟତର କୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସତର୍କିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପରମାୟୁ ମାତ୍ର ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହା ନିରସିତ ହୋଇଯିବ ଓ ତା' ସ୍ଥାନରେ ବହାଲ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏଯାଉଛି ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ହଜାର ବର୍ଷରେ ଆକାଶରୁ ଆରୋହଣ କରିଯିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ କଦାପି ନିରସିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ କ୍ରମେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପଡୁଥିବେ । ଏହାପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଇତିହାସିକା ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ସକ୍ଷେପ କଣେ ସଂଭବ ଆଦିତେ ଓ ସେ ଇସଲାମକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ବା'ଖ୍ୟା-୧୦ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଞ୍ଜେ କେତେକଙ୍କୁ ମନେନକ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସଲାମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଗଠନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ଶରୀରରର ଆତ୍ମାକୁ ନିଷେପ କରାଯିବ । ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତେଜନା ଲାଭ କଲା ପରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବ ।

୪. ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେବା ସମ୍ଭବରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥା'ନା ତେବେ ସେମାନେ ଆସୁଥିବେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଞ୍ଜେ ସମ୍ଭାଷଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାହେବ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ବା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ, ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟାନ୍ତର କରନ୍ତି ।

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ٥

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٥

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ
مِنْ طِينٍ ٥

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ٥

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ٥

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ ٥

୧୨. (ତୁମେ) କୁହ, “ଯେଉଁ ମୁଖର ଦେବତୁତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି (ସେ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।”

قُلْ يَتُوبُكُمْ مَلَكُ السَّوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

ସୂ: ୨

୧୩. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବେ, ଓ କହୁଥିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ତୁମେ ଯାହା କହିଥିଲ) ଆମେମାନେ (ତାହା) ଦେଖୁଲୁ ଓ ଶୁଣୁଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦିଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ (ସତ) କର୍ମ କରିବୁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ତୁମ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିସାରିଛୁ ।”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ଉଚିତ ମାର୍ଗ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଦେଇଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ (ଅନ୍ୟାୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା ଯେ ନରକକୁ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِثْقَىٰ لِّمَا تَعَنَّىٰ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ସୂଚନା ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତାରି ଦେବା ଯୋଗୁଁ ଓ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତିର ସ୍ଥାପନ ଆସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ (ମନନରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଆଜି) ପ୍ରାପ୍ତାରି ଦେଇଛୁ ।

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَكُمُ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. କେବଳ ସେହିମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯିବ ବେଳେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧା କରି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. (ଓ) ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କ ଶେଯରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ତହଲୁଦ ନମାଜ ପାଇଁ ସେମାନେ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି); ଓ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଓ ତାହାଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ଡରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥୁଛୁ ତହିଁରୁ (ଅଲ୍ଲୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

تَجَنَّبُوا عَنْ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا وَرَكِبُوا عَنْهُمْ يَتَّقُونَ ⑩

୧୮. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ କି କି ନୟନ-ଶାତକକ ସାମଗ୍ରୀ ଲୁକ୍କାୟିତ ରଖାଯାଇଅଛି ।

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

୧୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟେ କ'ଣ ସେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକ୍ଷ ହୋଇପାରେ? ଏପରି ଲୋକମାନେ କଦାପି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

أَمَّنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَّا يَتَّخِذُونَ ⑫

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାସୋପଯୋଗୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ମିଳିବ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଆତିଥ୍ୟ ହେବ ।

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
الْبَاقِي نَزَّلْنَاهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑬

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ନରକ ମିଳିବ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ତହିଁରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତା' ଭିତରକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏବେ ନରକର ସେହି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ଯାହାକୁ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁଥିଲ ।”

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نَزِعُوا عَنِ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تَكِيدُونَ ⑭

୨୨. ଏବଂ ଏହି ବୃହତ୍ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କରାଇଛୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଆମ ନିକଟକୁ) ଫେରି ଆସିବେ ଓ ଅନୁତାପ କରି ପରକାଳ ଶାସ୍ତିରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ) ।

وَلَنُنَزِّلُ لَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ⑮

୨୩. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତଥାପି ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ ତା'ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٤﴾

ଭୂ. ୩

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁହାକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇବା ସଂକ୍ଷୀଭାବେ ସନ୍ତୋଷ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଇସ୍ତାଫାୟା ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٥﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧର୍ମାଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ଇମାମ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ।

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يُهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْصِرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٦﴾

୨୬. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ସେ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଏହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଏ-ଆମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଭିନ୍ନତା ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٧﴾

୨୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; (ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ) ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଚଳସ୍ତଚଳ ହେଉଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ (ତଥାପି) ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି ?

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ କି ସଂସାରରେ ଗୁମାସ୍ତାର ବ୍ୟାପିଯାଏ ଓ ଧର୍ମର ଗୁମ୍ଫାକୁ ଏବଂ କେତେକ ଭୋକ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ତେବେ ଗୁମାସ୍ତାଗଣ ଓ ଦୁରାଚାରୀମାନେ ସମ୍ମାନକ୍ରମେ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଧୀନ ବା ପ୍ରଚାରକୁ ବିଚଳ ନ ହୋଇ ଚହେଇ ସୁଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାକି ବ୍ୟବହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରଭରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଇମାମ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଚାହାଁ ହେଲା । ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ଇମାମ ବା ଧର୍ମୀୟ ନେତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଫଳରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜ ଗୁମ୍ଫା ଓ ପଦ୍ମ ମୁତାବକ କରୁଥିଲେ ଏବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ଓହି ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେସବୁ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସ୍ମରଣ ସତ୍ୟାବନର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସଂସାରକ ହୁଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଟ୍ଟୁକ ଖଜିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ଚରପରୁ ଦିବ୍ୟ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା ।

୨୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ମେ କଲକୁ ଏକ ଅନୁର୍ବର ଭୂମି ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାହିତ କରି ନେଇ ଯାଉ ଏବଂ ତତ୍ପରା ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଉ; ଯହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁମାନେ, ଓ ସେମାନେ ନିଜେ ଖାଆନ୍ତି, (ତେବେ) କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
فَإِذَا يُنْفِصُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କୁହ ଯେଉଁ ବିଜୟ ” ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମେ କହୁଥିଲ, ତାହା କେବେ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ବିଜୟ ” ଦିବସରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଅବସର ମଧ୍ୟ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ସୂଚନା* ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଧୋଇଲ ନିଅ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ (କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଆହୁରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ।

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ବିଜୟ’ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଦେହ ଦିନାକ୍ଷର ସମାନ୍ତରକୁ ବୁଝାଇଛି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପରକାର ଶାନ୍ତି ମିଳିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବସର ପାଇ ପାରିବେ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୨୭ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବମୋଦ ହୋଇଥିଲା । ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିନେ କା ଦିନେ ପାରି ପଡ଼ିବ ? ଯେବେ ଦେହ ବିଚିତ୍ର ସୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ତେବେ ସେମାନେ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଯେପରି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ ତଦନୁରୂପ କର୍ମ କଲେ ଏବେକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ।

୨. ବିଜୟ ବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସାଂସାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପରକାରର ପୁରସ୍କାର ଅଳ୍ପ ମିଳେ । ଯଦି ସେମାନେ ସରକର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ଓ ବିଜୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବାରୁ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକ୍ରିତ କରିବେ ତେବେ ପରକାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଅମର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ଅହଜାବ

(ଏହା ମଦୀନା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ) । ଏହା ୬୫ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୩ ପଦ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ହେ ନବୀ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କଥା ମାନନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୩. ଏବଂ ଓହ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି (କେବଳ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୫. ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ହୃଦୟ ଛାପନ କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାକୁ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ (କେତେକ ସମୟରେ) ମାତା ବୋଲି ସନ୍ଦୋଧନ କରିଥାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର ମାତା କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ପୁତ୍ର କରିନାହାନ୍ତି; ଏସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମୌଖିକ କଥା ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟକଥା କହିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ।

୬. ସୁତରାଂ ସେ(ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର)ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଡାକ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପିତା କିଏ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୁଲବଶତଃ ପୂର୍ବରୁ କରିଥାଅ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛ (ତାହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ସତ୍ୟେକ ଅନୁତାପକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝

أَدْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاُولَٰئِكَ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا

تَعْنَدُ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୭. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ନବି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାତା (ସଦୃଶ); ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ଅଣ-ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ହିଜରତକାରୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁରୁ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଅବଶ୍ୟ (ଏହା ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଯେ) ହୁମୋମାନେ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର; ଏ ବିଷୟ (କୋରାନ) ଗୁରୁରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۚ لَا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନବିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏକ ସ୍ମରଣ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ) ଏବଂ ନୁହ. ଇବ୍ରାହିମ. ମୁସା ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ;

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ۝

୯. ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يَسْأَلُ الضَّالِّينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ନିଜ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଜଣାଇଦେବା କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଉଚିତ, ତା' ଅଭିପ୍ରାୟ ନବିଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞ ଲୋକ ପିତା ଓ ବାହାଃ ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ମାତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯଦି ନବି ଓ ବାହା ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆ ନ ଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ବପ୍ନ ଭାସିଯାଇ ନଥା'ନ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସକାଶ କରାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସକାଶିତ ହେଉ ନଥା'ନ୍ତା । ଉଚିତାସରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ସ୍ବପ୍ନ ରଖିନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ନବି ପାପକାରୀଙ୍କ କରୁଥିବା ଯାହାକୁ ସ୍ବପ୍ନ ରଖାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ବା ଆବଶ୍ୟକ । ବରଂ ଏହାର ସ୍ବଚ୍ଛ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ ସେ କଲୁଥିବା ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ସାକ୍ଷରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ କି କେବଳ ତାଙ୍କ ପର୍ରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣୁ ନଥିଲେ, ଅବଗତ ହେବେ ତେବେ ସେହି ଅନୁରାମାନେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଅନେକ ଅସୁବିଧାରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ସ୍ବରା ଅଲେ-ଇମ୍ରାନର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୮୨ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରବର୍ତ୍ତୀ ନବିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁରମାତାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଗୁଣ ଥିଲା ।

ଭୂ: ୨

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେତେବେଳର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ କେତେକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ (ପ୍ରଖର) ବାୟୁ^୧ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ଦେଖିପାରି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲାଭରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦେଶରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବତ ଡରପାରୁ) ଓ ନିମ୍ନ ଦେଶରୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ହୃଦୟ (ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ) କଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲ ।

୧୨. ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୀଷଣ ଭାବରେ ଦୋହଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ହେ ମଦିନାବାସୀମାନେ !” (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ (ର) ଉତ୍ତାର ପାଇବଠ ସକାଶେ କୌଣସି ପଥନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ (ଛାଡ଼ିଯାଅ ଧର୍ମ) ପରିତ୍ୟାଗ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَ نَكْمُ جُنُودٍ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا أَلَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ⑬

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ

୧. ଏଠାରେ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ହିଜ୍ରି ଅଞ୍ଚଳ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର ଆରବ-ଦରତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମୁଦୈର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିହତ କରି ପକାଇବା ପରେ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ମନେବଦଳ ମଧ୍ୟ ରାଜି ଦେଇଥିଲା । ପୈଗମ୍ବର ଶତ୍ରୁ-ପକ୍ଷ ଆସର ବିଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକ୍ରୋଧ ହୋଇଥିଲେ ସେହିଦିନ ସବୁ ବେଗରେ ବାୟୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା ଓ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିବିରର ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଘଟଣାକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଆବଦ୍ୟମାନେ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ବିଚାରୁଥିଲେ । ପକ୍ଷରେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ପାଗଳପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଦଳକୁ ନେଇ ଦେଠାରୁ ପକାୟନ କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ବଳି ଯାଇଥିଲେ ।

୨. ହିଜରତ ପୂର୍ବରୁ ମଦିନାର ନାମ ‘ୟସରବ’ ଥିଲା ।

କର;” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନବିଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ଇସ୍ତା କରି କହିଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଗୁହ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି;” ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା; ସେମାନେ କେବଳ ପକାୟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ।

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ମେଦିନାରୁ ବିଗିନି ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେନାବହିନୀ ଦ୍ଵାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରାଯାଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ) କୁହାଯାଆନ୍ତା; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିନେଇ ଆସିବେ; କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ସେ (କପଟବିଶ୍ଵାସୀ)ମାନେ ସେଠାରେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ।^୯

୧୬. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ (କପଟବିଶ୍ଵାସୀ)ମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନାବରଣ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ପୁଷ୍ପକ^{୧୦} ଦେବେ ନାହିଁ (ଏବଂ ତୁଟି ରହିବେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଗାକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବା ହତ୍ୟାଠାରୁ ପକାୟନ କରିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପକାୟନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଦାପି ଲାଭପ୍ରଦ^{୧୧} ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୧୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ? ଅଥବା ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବ ?” ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ) ।

إِنَّ يَبُوتًا عَوْرَةً وَمَا كَانَ بِعَوْرَةٍ إِنَّ يَنْزِدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ⑩

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفَارٍهَا ثُمَّ سُلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا نَيْبًا ⑪

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ
الْأَذْيَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ⑫

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ قَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَنْفَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ⑬

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَمَرَ بِكُمْ خَيْرًا ⑭ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ⑮

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିହ୍ନରେ ଛାଡ଼ି ଦେବେ ନାହିଁ କାରଣ ସତ୍ୟତା ମୁସଲମାନ ଏପରିକି ନାମମାତ୍ର ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ରୋହ ପୂରିବହିଛି ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରିବ ତେବେ ଏକେତ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ଅଥବା ଅନ୍ଧ ଇସଲାମ ପକ୍ଷରେ ଶାସ୍ତି ବିଧି ସ୍ଥାନ କରିବେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏ ବିଷୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହେତାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ) ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କରୁଥିଲେ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ; ଏବଂ କେତାଦରେ ଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ) ଏବଂ (ସେମାନେ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦୌ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ ନଥିଲେ ।

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

୨୦. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ ଅଟନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ହିତାକାଂକ୍ଷା ନୁହନ୍ତି) ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭୟ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିତଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଘୃରୁଅଛି ଯେ କି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୁଣ୍ଡର କବଚିତ ହୋଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଭୟ (ସମୟ) ଅପସାରିତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମପ୍ରତି ତରବାର ସଦୃଶ କରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଉପକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୃପଣ; (ଓ ଲଜା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ; ଏମାନେ ବାହାରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧ) ସମସ୍ତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅତି ସହଜସାଧ୍ୟ ।

أَشْخَآةٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُفْتَشِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْخَآةٍ عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଯାଇ ନ ଥିବ (କି)! ଅଥଚ ଯଦି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ପୁନର୍ବାର) ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଲଜା କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ବେତୁରନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଯାବର ଜୀବନ ଯାପନ କରି ରହିଥାଆନ୍ତେ କି! ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାରୁଥାଆନ୍ତେ ଯେ ତୁମମାନେ ଜାବିତ ଅଛ ନା ଧୂଂସ ପାଇଛ) ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଦୌ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

يَحْسَبُونَ الْإِحْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ الْإِحْرَابُ يَفْعَلُوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادَوْنَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

ରୁ: ୩

୨୨. ରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଷୟରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରହୁଲଙ୍କ ଠାରେ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ରହିଅଛି (ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ) ।

୨୩. ଅତଏବ (ତେଣୁ) ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏମାନେ ସେହି (ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଂଗୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ;” ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା ।

୨୪. ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଂଗୀକାରକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରି (ଦେଖାଇ) ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିହତ ହୋଇଥିଲେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକଳ୍ପରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ ।

୨୫. ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦିତାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୬. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସମେତ (ମର୍ଦ୍ଦିନାରୁ) ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଲାଭ ମିଳି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିଜେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଶତ୍ରୁଶାଳୀ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْآخْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَجْبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا بَدْلًا ۝

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِبَيْتِهِمْ لَمَّا بَيْنَا لَهُ الْخِزْيَانُ ۖ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅହକାବ ସୂରା ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରୁ ସୂଚାଇ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା (୩୮:୧୨ ଓ ୫୪:୪୬) । ଏଠାରେ ସେହି ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେହି ଗୁରୁଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେ (ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୂଚାର କରିଥିଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲ ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବୋହୂମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ, ତଥା ସେହି ଭୂମି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ* ଅବତରଣ ପଡ଼ି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

୨୯. ହେ ନବୀ ! (ତୁମେ) ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଓ ତାହାର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜିହି ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ସୁଦାନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ବିଦାୟ କରିଦେବୁ ।”

୩୦. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ପରକାଳର ନିବାସ କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଇସଲାମ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହେବେ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩୧. ହେ ନବୀଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକତା ବିରୋଧୀ ଆଚରଣ କରେ, ତେବେ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ଭିତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صِيَاهِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْنُوهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٩﴾

وَأِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَيِّنَاتِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ تِينٍ ﴿٣٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ بَنَاتٍ وَنُكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَعَّفَ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର । ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଯେ ଖୈବରଠାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ହୁଦ୍ଦିୟା ପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପସ୍ଥିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ଏପରି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱଭାବିକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହାକୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ କେତେକ ମୁସ୍ଲିମ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧର ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ପାହିଶା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାର ପାପ ଦୃଷ୍ୟମାନ ହେବ । ସେହେତୁ ନବୀଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେବେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାଏ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ନପାରେ ବରଂ ଏକ ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ୟର ପଦବୀକ୍ୟ ହେବ । ତଥାପି ଆରବୀ ଭାଷାର ବୁଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ତାହା ‘ପାହିଶା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭାଗ ୨୨

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ଏବଂ (ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଳନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁସାରେ) ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଦୁଇଗୁଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପଦ୍ମ)ଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନିତ ଜାବିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୩୩. ହେ ନବିଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ବୁଝୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସାଧାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ) କୋମଳ ଭଙ୍ଗୀରେ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥାଏପରି ନହେଉ ଯେ ଯାହାର ଅନ୍ତର ବ୍ୟାଧୁସ୍ତ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରିବ ; ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କଥା କୁହ ।

୩୪. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ନିଜ ବୃତ୍ତରେ ଅବସ୍ଥାନ କର, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଜ୍ଞ ସ୍ତରର (ପରମ୍ପରା) ସଦୃଶ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ) ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ନିମାଳ ପାଠ କର, ଓ ଜକାତ ଦିଅ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; ହେ (ରସୁଲଙ୍କ) ପରିବାର-ବର୍ଗ ! ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଦୂର କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଷୟରେ ଆଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ ; ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିଦର୍ଶୀ (ଓ) ସର୍ବଶାକ୍ଷୀ ।

୧୫

୩୬. ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସଲମାନ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦିନୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿١٥﴾

١٥

يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسَنُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَحْضَنْ أَلْفَاظَ يَفْطِنُ الَّذِي فِي قُلُوبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿١٦﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿١٧﴾

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ
الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِقِينَ وَالصَّابِقَاتِ

ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଅଛି ।

وَالْخَوَافِينَ وَأَوَّجَهُمُ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكِّرِينَ اللَّهُ
كَثِيرًا وَالذَّكِّرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ⑤

୩୭. ଏବଂ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ କୌଣସି ବିଷୟରେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ପୁରୁଷ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ ସ୍ୱରାଜ୍ୟରେ ନିଜ ବିଷୟକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କର ଅବୈଧ କରେ, ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ ।

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَبْغِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَدْ ضَلَّٰ ضَلَالًا مُّبِينًا ⑥

୩୮. ଏବଂ ହେ ନବୀ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲ, କହିଥିଲ ଯେ ନିଜ ପକ୍ଷକୁ ଆପଣା ପାଖରେ ଅଟକାଇ ରଖ (ଓ ତଳାକ ଦିଅ ନାହିଁ) ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ମନରେ 'ଯାହା ଗୋପନ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّنِي فِي نَفْسِكَ

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଏକ ଇସଲାମୀ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳେ ଗୋକମାନେ ବିଭାଗ ହୋଇଯିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ । ଏହା ଆମେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ବହୁତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଜ-ଏଦ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ତଳାକ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ବିଷୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ରଖୁ ତଥା ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତଳାକ ଦାନ ସୁହାଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜାଣିଥିବାରୁ ହଜରତ ଜ-ଏଦଙ୍କୁ ତଳାକ ନ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟଥା ଗୋକମାନେ ଭୁଲରେ ଭାବି ପାରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜଣେ ସଂଗ୍ରାହ ବଂଶୀୟ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଜଣେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରାବଦୀୟ ସହିତ ବିବାହ କରାଇ କିଛି ଇଲ କାମ କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଜୈନବଙ୍କ ବିବାହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ସଂସାରରେ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ (ନିବାହ ପ୍ରାପ୍ତି) ସଂପନ୍ନ ହେବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କର ନିବାହ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଜଣିତାସରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(ସିରତୁଲ୍ ହଦିସିୟା, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୩, ପୃ. ୩୪୦ ପୃଷ୍ଠା ୩୭) ।

ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ ଅଥଚ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କରିବା କଥା; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ କ'ଣ ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାଙ୍କ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତଳାକ ଦେଇଦେଲେ), (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଜ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାକୁ ତଳାକ ପରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସଂକୋଚ ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବାର ଥିଲା ।

مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَحْسَى النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۚ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لَكَ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾

୩୯. ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେଥି- ନିମନ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏହି ଚାଟିକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ; ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଷୟ ଅଟେ, କେହି ତାହାକୁ ଅନ୍ୟଥା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏହି ପରମ୍ପରା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଉଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ; ଏବଂ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

إِلَّا الَّذِينَ يُبْغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤٠﴾

୧. ପୂର୍ବରୁ ଗବେଷା କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରକୃତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ହେନବଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ଇତିହାସରୁ ସମାଶ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ 'ଉତ୍ତରନକସା' ଅବିବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ କରାଇଲୁ' । ତେଣୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ କର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବାର କୁହାଯାଏ ସେହି କର୍ଯ୍ୟକୁ ତା'ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯେହେତୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପତ୍ର ବିଦ୍ୟ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି କର୍ଯ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୪୧. ମହମ୍ମଦ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପିତା ନ ଥିଲେ କି (ପିତା) ନାହାନ୍ତି (କି ପିତା ହେବେ ନାହିଁ) କିନ୍ତୁ (ସେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରପୁଲ ଅଟନ୍ତି ବରଂ (ଏହାଠାରୁ ବଳି) ସେ ନବିମାନଙ୍କର ମୋହର * ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ବିଷୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ : ୬

୪୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର ;

୪୩. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ جَزَائِكُمْ وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَحَائِمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٧﴾

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٨﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ କିନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମୁମାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନବି ପଦ ବା ଓକି ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କେତେକ ଲାଖ୍ୟକାର ‘ଖାତମନ୍ ନବିଇନ୍’ର ଅର୍ଥ କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ପର୍ବତେଷ ନବି କରିଛନ୍ତି । ବହୁତେ ତାହାର ଅର୍ଥ ନବି ମାନଙ୍କର ମୋହର ହେବା ବୋଧ । ଅତୀତ ଆମେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ସେଥିରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉନାହିଁ କି ଆମ ଛିଟିରେ କିଛି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାରିନାହିଁ । ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ‘ମୋରାଜ’ ପଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ତେବେ ମସନଦ ଅହମ୍ମଦ ବିନ ହମ୍ମାଲ ଯେଉଁ ବିବରଣ ସାମ୍ବନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ତତନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନିମ୍ନମତେ ଛିଡାକୃତ ହୋଇଛି—

ଘିନରୁଲ ମୁନବହା	ହଜରତ ମହମ୍ମଦ (ସ)
ସପ୍ତମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ (ଅ)
ଷଷ୍ଠ ସ୍ତର	ହଜରତ ମୁସା (ଅ)
ପଞ୍ଚମ ସ୍ତର	ହଜରତ ହାଜ୍ଜୁନ (ଅ)
ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସ୍ମିଏ (ଅ)
ତୃତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ସୁସ୍ତଫ (ଅ)
ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସା (ଅ)
	ଓ ହଜରତ ଯହିୟା (ଅ)
ପ୍ରଥମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଆଦମ (ଅ)
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ	ମୁସ୍ତଫା ନିବାସୀ

ଏହି ତାଲିକାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ‘ପୃଥିବୀ ନିବାସୀ’ ସ୍ତରରେ ଛିଡା ହେବ ସେ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସତ୍ତା ଶେଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ । ତେଣୁ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଭିତରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପର୍ବତେଷ ନବି ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା) ଆଲୋଚନା କରିବା ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତଥାପି ଜନ୍ମ ହୋଇ ନଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ‘ଖାତମନ୍ ନବିଇନ୍’ ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ନବିମାନଙ୍କ ବଂଶ-ବୃକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉପସ୍ଥଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିଥିଲା । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ‘ମୋରାଜ’ ଅବସରରେ ପର୍ବତେଷ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ସେତେବେଳେ ‘ମହମ୍ମଦୀୟ ଛିଟି’ ନବି ପଦର ଅର୍ତ୍ତମ ପାବକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା । ତେଣୁ ଆମେ କହିଥିବା ଅର୍ଥ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ଅର୍ଥାତ୍ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଓ ପାତ୍ତ୍ୟ ପର୍ବତେଷ ।

୪୪. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି (ଦେଖିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବେ ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ 'ଶାନ୍ତି'ର ଉପହାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

تَجِيْبُهُمْ يَوْمَ يَقُوْنَهُ سُلُوْمٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ جَزًا كَرِيْمًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ହେ ନବୀ ! ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାର ପାଇଁ) ଚକ୍ରାବଧାରକ^୧, (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ نَذِيرًا ﴿٤٦﴾

୪୭/୪୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆହ୍ୱାନକାରୀ ଭାବରେ ଓ ଏକ ଦାୟିମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣାଭାବରେ (ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ) । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ମହାନ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

وَدَّاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآيَاتِهِ وَبِرِجَالٍ مُّبِينَا ﴿٤٧﴾ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ مُفَضَّلُونَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର କଥା ଆଗେ ମାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ; ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَا يُطِيعِ الْكُفْرِيْنَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَدَّعَ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

୧. ଏଠାରେ ଆରବୀ ଭାଷାର କ୍ରିୟା ପଦ 'ସୂପର୍କା' ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହାର 'ଅଲ୍ଲାହ' ଶବ୍ଦ ସହିତ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କରୁଣା ସଦାନୁ କରିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସାଥୀନ କରିବା ବା ସମା ସାଥୀନ କରିବା ହୁଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏଠାରେ ଉଭୟ ଅର୍ଥ ସମ୍ବୋଧନ ହୋଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ରହୁନାହିଁ ।

୨. ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଶ୍ରୁଟି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଶାନ୍ତି-ରୂପ ଆଶିଷର ଉପହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ସେହିତ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତି ଆଶିଷକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯିବ ।

୩. 'ଚକ୍ରାବଧାରକ' ଅର୍ଥ ଏହା କୁହେଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ଘୋରିଆ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସେପରି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ବହୁତ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ, କିନ୍ତୁ ବହୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଦାୟିମାନ ଦାୟ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଭ୍ୟାସିତ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ଆଲୋକ ପାଇ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରେ, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଏପରି ଅନେକ ଭୋକ ଗର୍ଭାହେବେ ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରକୁ ଆଲୋକ ସଦାନୁ କରୁଥିବେ ।

୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଲାକ ଦିଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା-କରିବା ସମୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବଦତ) ସମ୍ଭବରେ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ସୂତରା* ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ସାଂସାରିକ ଭାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ବିଦାୟ ଦିଅ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
تَعْتَدُونَهَا فَبِتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ٥٠

୫୧. ହେ ନବି ! ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ବୈଧ* କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ମହର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେହିପରି ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ* ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯୁକ୍ତ ପରେ ତୁମ୍ଭ ଅଧୀନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପିତୃବ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ପିତୃସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ମାତୃମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ମାଉସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମ ସହିତ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ କି ନବିଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ତର୍ଗ କରିଛନ୍ତି; ଯଦି ନବି ସେମାନଙ୍କୁ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي اسْتَبْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنْ أَفْءِ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ
خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ

୧. ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବୈଧ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମନରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପଦର ଅଭିକାଞ୍ଚ ଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହା ଦିଆଯିବ। ପରେ ମୁକୁ କରି ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅନିଷ୍ଟର ହୋଇ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଏପରି କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପଦ ଦିଆଯାଉ ଓ ମୁକୁ କରାଯାଉ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେହି ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମନରେ ଧର୍ମର ସ୍ଥାତି ରହିଥିଲା ଅଥଚ ସାଂସାରିକ ଅଭିକାଞ୍ଚ ନଥିଲା । ଏଠାରେ ଚାହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପଦକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସବୁମତେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲେ ।

୨. ଏହା କେବଳ ଏକ ଅନୁମତି, ଆଦେଶ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଭାଲ ଉଠାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ହଜରତ ମାଗିୟା କିଚ୍ଚିୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯିବ ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ତର ଏହିପରି— ହଜରତ ମାଗିୟା ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠର ମହିଳା । ଏହି ଆୟତରେ ଯୁକ୍ତବର୍ଦ୍ଧିନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ମିଶର ଅଧିପତି ନିଜ ଦେଶର ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମାଗିୟାଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଦେଶର ପରିସର ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିବାହ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭାବିତ ହେଉଛି ।

ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ବୈଧ କରିଥିଲେ); ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ତୁମ ସକାଶେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ; ଏହା ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସିକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ନୁହେଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କାଣ୍ଡା ଯାହାକୁ ଆମେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପଟାମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦାରେ) କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନ ହେଉ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅବ୍ୟକ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَهَبْتُ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَحِلَهَا
خَاصَّةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
يَكُنْ لَكَ بَعْدُ عِلَقٌ كَحَرْجٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾

୫୨. ତୁମେ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବୃତ୍ତରତ୍ନ ଦେଇ ପାର, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିପାର; ଏବଂ ଏ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ତୁମେ ବୃତ୍ତରତ୍ନ ଦେଇଛ କାହାରିକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଘେନି ଆସିଲେ

زُجْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَنُؤَيَّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتِغَيْتَ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତ୍ୱରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିବାର ସେହି ବିଶେଷାମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହି ଅସତରୁ ପୁଷ୍ପକାନ୍ତରେ ଜଣାପଡୁଛି, କାରଣ ଏଠାରେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ରଖିଥିବା ଅଛି ଯେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ପାଇଁ ଅଭିସେଚ। ଅଧିକତଃ ସେହି ଶବ୍ଦ ରକ୍ଷେଷ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତ୍ୱରେ ତୁମ ସକାଶେ ଅଛି ସେହି ଶବ୍ଦ ପରେ ପରେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷେଷ ଅଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ତେଣୁ କେବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ସକାଶେ— ସେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ହେଉଥିବାକୁ ଇତିହାସରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ— ଏହି ଆଦେଶ ଅଭିସେଚ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି କୌଣସି ମନ୍ଦିରକୁ ବିବାହ କରି ନାହାନ୍ତି; ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ଅନୁମତି ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନେ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ନାହିଁ, ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁ ବଦା ପଡ଼ିଗଲା ଓ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅଭିସେଚ ସ୍ମରଣ ବାଟିକ ହୋଇଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩ରୁ ଦୁଇ ସାମାନ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ କେତେକ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତ୍ୱ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ବହୁତ ଏଥିରେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂସ୍ଥାପନ କରାଯିବାକୁ ନଥିଲା ।

୩. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି— ହେ ନବି ! ତୁମେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଓ ତାହାର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ସମାନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ୟା କରିଦେବୁ ।" କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପତ୍ନୀମାନେ ନୀରବ ରହି ଏହି ପିକାଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତବର ସକାଶ କଲେ ଯେ ସାଂସାରିକ ସ୍ୱଳ୍ପ ଉପଦେଶ ସେମାନେ ଧର୍ମକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ସବୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ନୀ ନିଜକୁ ସେତେ ପ୍ରଣୟବତୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପତି ତା'ଠାରେ ଏପରି କେତେକ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ ଯାହା ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅଧିକ ସଂସାର ସାଥୀ ଥିବା ବା ସେ ସାଂସାରିକ ମାୟାରେ ଘିପୁ ଥିବା ବିଷୟ ସେହି ପତି ହିଁ ଜାଣିପାରେ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ତାକୁ ଚଳାଇ ଦେଇଦେଇ । ଏହି ଆୟତରେ ଏହା ହିଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେପରି କଣେ ପତ୍ନୀ ତାହା ନେଇ ପୁଅକୁ ହୋଇଯିବାକୁ ତା'ର ଅଧିକାର ଅଛି । ସେହିପରି ପତିର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ସେ ଧନ ସମ୍ପାଦନ କରି ତାକୁ ପୁଅକୁ କରିଦେଇ ପାରେ । ବହୁତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ତୁମ ଆୟତ ପରସ୍ପରର ପରିପୁରକ । ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ସେହକୁ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାହାର କୌଣସି ପତ୍ନୀକୁ ଚଳାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଜଣାପଡ଼ା, ସେପରି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୫୧ରୁ ସମାପ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଧର୍ମ ଅପେକ୍ଷା ସାଂସାରିକ ମୋହମାୟାକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ କୌଣସି ପତ୍ନୀକୁ ଚଳାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଚଳାଇ ଦେବାପାଇଁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସେହି ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସମାପ୍ତ ମନେ କଲେ ନାହିଁ ।

ସେଥିରେ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ସମ୍ଭବତଃ (ଏପରି କରିବା ଫଳରେ) ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଶାତଳ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛ* ଚାହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହରଷ ହେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣି, ଏବଂ ସେ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ସହନଶୀଳ ।

أَذْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ آيَتُهُنَّ وَلَا يَخْزَنَ وَيَرَّصِنَ بِمَا آيَتُهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٣٠﴾

୫୩. ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ପରେ ଅଧିକ ନାରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମର* ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧ୍ୟାନସ୍ତ ନାରୀ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତୁମଙ୍କୁ ଅଧିକ ମୋହିତ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରମ୍ପରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପରା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟର ଚକ୍ଷୁବଧାରକ ।

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٣١﴾

ଭୁ : ୨

୫୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଡକାଯାଇଅଛି , ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ରନ୍ଧନ ଅବସ୍ଥାରେ କି ଆଳାପ କରିବା ଇଚ୍ଛାରେ* ସେଠାରେ ବସିରୁହ ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ୍ତ୍ୱ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ۚ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପରମ୍ପରାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଘରରେ ଉଲ୍ଲାସରେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ବାଦ୍ ଉପରେ ସେହି ବ୍ୟାପାରକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଯାହା ହେବ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଯଥୋଚିତ ହେବ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁମାନ ପରମ୍ପରାମୟ ମଧ୍ୟରୁ ସେକୌଣସି ପଦ୍ଧତ୍ତି ଚଳାଇ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ବିବାହ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ପରମ୍ପରାମୟ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆଉ ଅଧିକ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବିଷୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେହିପରି କରିପାରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅକ୍ଷୟ ଭଲ ରୂପେ ଜଣାଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଦୁଇ ଆୟତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ— ‘ଏହା ପରେ’ରୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ହିଜରତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖତାହା) କରିଥିବା ସମ୍ପର୍କିୟା ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ବୈଧ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିପାରିବେ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ରୂପେ ସେହି ଆଦେଶର ପରିସରକୁ ସୀମିତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିରୁ କିଛି ଭାଲ ଉଠାଇ ନପୂର୍ବ ।

୩. ଏହି ଅନୁମତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରି ନଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ ସମୟରେ ରସୁଲଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର । ଅସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

(ସେଠାରୁ) ଯାଅ; ଏବଂ ଭୋଜନ କରିବା ପରେ ସ୍ବଚ୍ଛତା ପ୍ରଦାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯିବା; ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧର ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ବହୁପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା) ନବିଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାର ସୃଷ୍ଟି କରାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ (ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଦେଖି) ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କୁ (ମନାକରିବାକୁ) ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ପସନ୍ଦକରିବାକୁ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରୁମ୍‌ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଠାରୁ) କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ମାର, ତେବେ ପରତା ଆଡୁ ଆଲ୍ଲାହ ମାର; ଏହା ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଭରମ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରହୁଲ୍‌ଙ୍କ କଣ୍ଠଦେବା ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଚାହାଣ ଅନ୍ତରୁ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରାଯ୍ୟ ଅଟେ ।

لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ مِنَ الْحَيِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَلَوْلَا يَهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

୫୫. ଯଦି ରୁମ୍‌ମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୁପ୍ତ ରଖ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

୫୬. ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ଭାଇ ବା ନିଜ ପୁରୁଷ ବା ନିଜ ଭଣଜା ବା ନିଜ ସମ-ଶାଶୁର ନାରୀମାନଙ୍କ

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا

୧. 'ଜେବଦ ନବିଙ୍କ ଘରକୁ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଖାଇବାକୁ ଯାଅ ନାହିଁ', ଏହା ଆୟତର ସ୍ବଚ୍ଛତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ସ୍ବଚ୍ଛତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସ୍ବଚ୍ଛତା କରିବା ଦୋଷାବଦ୍ଧ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ନୂତନ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ବା ଦେଉଛି ସେହେତୁ ନବିଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ନବିଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସେମାନଙ୍କର ମାତା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ଏହି ଦିଶାନ୍ତ ହେଉଥିଲା ଯେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସ୍ବଚ୍ଛତା କରିବା ନାୟ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେହି ପଥକୁ ବଦଳ କରି ଦିଆଗଲା । ଦ୍ବିତୀୟତଃ ପିଲାମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସି ରହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ନବି ହେଉଛନ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିନ୍ତା ତେଣୁ ଚାହାଣର ସହଜ ସମ୍ଭାଷଣ ଆଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭୋକର ଚାହିଦା କଣ ପିଲା ଆଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେପରି ଭୋକ ଘରେ ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ବସି ରହିଲେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବା କଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନବିଙ୍କ ଘରେ ସବୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ପଞ୍ଜିରା ଆମେ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଠାରୁ କିଛି ଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ପାକି କରି ଆଦିବା ଓ ବସିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଦିନ ପରେ ଦିନ ଏପରିକି ମାସ ପରେ ମାସ ବିଦିଯିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ନବିଙ୍କ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ଓ ଗୃହର ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ନବିଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେବା ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ବଚ୍ଛତା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ପୁତ୍ର' ଶବ୍ଦ ଅଛି, ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସୁତକ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ବେନେବେଳେ ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ (Exception) ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ଯେପରି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅକ୍ଷର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତାମାତା ବା ଶୋଶୁରା/ଶ୍ବଶୁରୀ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ସେ ହା' କର ନାହିଁ (୧୭:୨୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ), ଅଥଚ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଇସ୍ଲାମିକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ଭାଷଣାତ୍ମକ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କହାଯାଇ ପାରାଏନା କରାଯାଇଛି ? ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଦେହି ଆଦେଶକୁ ଅପସାରି ଆଦେଶ କହି ପାରିବା ? ସ୍ବଚ୍ଛତା ପକ୍ଷେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାହା ଜେବେବେ ସ୍ବଚ୍ଛତା ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଅନ୍ୟ ଜେବେବେ ସ୍ବଚ୍ଛତା ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ଏବଂ ବେବେ ବେବେ ଚାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ବଚ୍ଛତା ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ।

ବା ନିଜ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବାରେ ଏମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁଲଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ) ପକ୍ଷରେ କୌଣସି କଟକଣା ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୫୭. ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ) ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୟାଦ ସରିପ ପାଠ କର) ; ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ମନେଯୋଗପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଭିକାର ।

୫୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରଘୁଲଙ୍କୁ ପାଖ ଦିଅନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ରାହାଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅପମାନକରଣ ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ଦୋଷରେ ପାଖ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ବିପଜ୍ଜନକ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପର ବୋଝ ବହନ କରନ୍ତି ।

ସ୍ୱ : ୮

୬୦. ହେ ନବୀ ! ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଓ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “(ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜର ବଡ଼ ଚାପରକୁ ଯୁଣ୍ଟ ଉପରେ ଦେଇ ବସିଛନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟାଶ ରହୁବେ ;” ଏପରି କରିବା ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ହେବ ଓ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଈର୍ଜିତ କରା ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଏଠାରେ ପରଦାର ସବିସ୍ତୃତ ବିବରଣ ଅଛି । ଆରବ ଦେଶର ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଖଣ୍ଡିତ ଛୋଟ ଚପର ନିଜ ବସ ଉପରେ ପକାଇ ଥିଲେ ଓ ଖଣ୍ଡିତ ବଡ଼ ଚପରକୁ ଓଡ଼ିଆ ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଅଳ୍ପରୁପ ଗାଈ ପକ୍ଷୀରେ ସ୍ତବ୍ଧିତ ଅଛି । ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ମହିଳା ବାହାରକୁ ଯିବ ତେବେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପକାଇଥିବା ବସକୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରୁ ବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଆ ଏପରି ହେବ ଯେପରି ଚେହେରା ଖୋଲା ରହିବ ନାହିଁ । କେତେକ ‘ପରଦା ନ କରିବା’ ଅର୍ଥ ଏହି ଆୟତରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏଠାରେ ପରଦା କରିବା ବିଷୟରେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ସେହି ମହିଳା ହେଉଛି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଏବଂ ଅଣ-ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଭାବି ତାକୁ କେହି ବିଦ୍ରୁପ ନକରୁ ।

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنْسَانًا فَكُنَّ عَلَيَّ إِنْسَانًا وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَ أَتَّخِذْنَ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝
 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
 ظَنًّا كَسَبُوا فَهَذَا بُعِثْنَا وَإِنَّا مُبْتَلَا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَا يَبِيهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ
 يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୬୧. ଯଦି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ମଦନରେ ମିଥ୍ୟା ଗୁଜବ ରଚନା କରନ୍ତି, (ସେମାନେ ତହିଁରୁ) ବିରତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଆମେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ କରାଇବୁ; ତା'ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ସହରରେ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରତିବେଶୀ ଭାବରେ ରହିବେ ।

لَيْنَ لَمْ يَنْتَهِ السُّفُوفُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِدُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

୬୨. ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ବଧ କରାଯିବ। ଉଚିତ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦୟାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

مَلْعُونِينَ إِنْ يَأْتِيَا تُقِفُوا آخِذًا وَتُقَاتِلُوا تَقَاتِلًا ۝

୬୩. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଏହି ବିଧାନ ପ୍ରକଟିତ ଥିଲା (ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର); ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِيَ لَكَ
شَيْءٌ اللَّهُ تَبْدِيلًا ۝

୬୪. ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ପ୍ରକୟଙ୍କରା) ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, "ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି;" ଏବଂ ତୁମକୁ ଏ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଜଣା ? ହୁଏତ ସେସମୟ ଖୁବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥାଇପାରେ ।

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝

୬୫. ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି.

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝

୬୬. ଯଦିଓ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; (ଏବଂ ସେଠାରେ) ସେମାନେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلَا يَنصُرُوا ۝

୬୭. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓଲଟ ପାଲଟ କରାଯିବ ସେମାନେ କହିବେ, "ହାୟ ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କରିଥାନ୍ତୁ କି !"

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْسَ لَنَا
أَطْعَمَنَا اللَّهُ وَآطَعْنَا الرَّسُولَ ۝

୬୮. ଏବଂ (ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ) କହିବେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଜର ମୁଖ୍ୟ ଓ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ସବୁ) ପଥରୁ ବିକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ।"

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا
الشَّيْطَانُ ۝

୧୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣାକୁ ବଞ୍ଚେଇ କର ।”

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝

ଭୁ : ୯

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସାକୁ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦକୁ ମୁକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ପଶ୍ଚାନ୍ନିତ ଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝

୨୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ଏପରି କଥା କୁହ ଯାହା କୁଟିକ ହୋଇ ନ ଥୁବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا لِقَدِيدٍ ۝

୨୨. ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମାଦେବେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ମହାନ୍ ସପତକତା ଭାରି କରେ ।

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

୨୩. ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ବିଷୟକ ଏହି ଅମାନତକୁ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ବହନ କରିଥିଲା ; ପରିଶ୍ରାମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି, ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

୨୪. ଆମେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାରୁ ପରିଶ୍ରାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କଟପବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ, ଏବଂ ମୁସ୍ତାଦିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସ୍ତାଦିକ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁପା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
۝ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୧. ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସେ କଣେ ନାମାଙ୍କ ସହ ଅବୈଧ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିବା, ହଜରତ ହାସ୍ତୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷାକ୍ତିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା, କୁଷ ରୋଗରେ ପଡ଼ିବା, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା କରିବା ଆଦି ଅନେକ ଦୋଷାଗୋପ କରି ତାହାକୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ମନ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଅବୈଧ ବିଷୟ ନ କରିବାକୁ ବ୍ୟଥିତ କଲେ ।



ଅଲ-ସବା

(ଏହି ସୂରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଦିତ ହେବାରେ ୫୫ଟି ଅୟତ ଓ ୨୯ଟି ରୁକୁ

ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହିଅଛି (ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କର ଏବଂ (ସେପରି ଆଦ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଥିଲେ) ଅନୁରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତରୁଣ (ଓ) ସର୍ବଶାନ୍ତ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

୩. ଯାହାକିଛି ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେଥିରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ ଓ ଯାହା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରେ ; ଏବଂ ସେ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ସମୟ ଦେଖୁଛୁ ନାହିଁ" ; ତୁମେ କୁହ, "ଏପରି ରୁହେଁ ; ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସ୍ଥିତିର ଅସ୍ଥି ହେଉ ବା ଖଠାକୁ ସ୍ଥିତି ବା ବୃହତ୍ ହେଉ, କେହି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହେ ନାହିଁ ; (ସୁତରାଂ) ସେ ସମୟକୁ ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁ, କାରଣ ଏସବୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।"

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

୫. 'ଏହି ସମୟ ଏଥି ସକାଶର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ସେହି (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପରୁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ କାବିକା ରହିଅଛି ।"

لَيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂମି ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଚହ୍ନର ବାହାରୁଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ, ସମସ୍ତ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ସେହିପରି ସେ ପରଲୋକର ଜାଣିବ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ବିକାଶଶୀଳ ଜାଣିବ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ତଳୁ ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଆକାଶ ଅବତଳ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ନିଜ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଗୁରୁତରୁ ଉତ୍ତରଣ କାରଣ ବାହା କରିଆସେ ମଣିଷ ସମସ୍ତ ପାଇଁ ପାରିବ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ପାରିବ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଷୟକୁ ଜାଣି ପାରିବ । ବହୁତ ଅକ୍ଷୟ କାଣ୍ଡିଥିଲେ ସେ ମଣିଷ ବାହାଦର ଶିକ୍ଷା ବିନା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିବ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ ସମୟରେ ଦେହି-ଦିନର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିପକ୍ଷ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ ۞
مَنْ يَرْجُوا ۝

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ତୁମ ପାବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

وَرَبِّهِمُ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ ۞
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَرْشِ ۞
الْحَيْدِ ۞

୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ ! କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଇଅଛି କି ତୁମେମାନେ (ମୃତ୍ୟୁପରେ) ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବା ପରେ ପୁନର୍ବାର (ଯୋଡ଼ି ହୋଇ) ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ ۞
إِذَا مَرِئْتُمْ كُلَّ مَرْجٍۢ إِنْكُم مِّنْ خَلْقٍۭ جَدِيدٍ ۞

୯. “କ’ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଅଛି ବା ତାହାକୁ ପାରାକାମୀ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଛି ?” ଏପରି କୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ପରାକାଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ (ଏପରି ମଦ ଭାବନା ଯୋଗୁଁ ଏବେଠାରୁ) ଶାସ୍ତି ଓ ବିପଜ୍ଜନକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର କବଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَفَتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌۢ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۞

୧୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଯାହାକିଛି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପର୍ଶ୍ୱତୀରେ (ଘେରି ରହି) ଅଛି କ’ଣ ତାହାକୁ ସେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘର କିଛି ଅଂଶକୁ ନିପତିତ କରାଇଛୁ; ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ ۞
وَالْأَرْضِۢ إِنَّ نَاشِئَهَا خِيفٌۢ بِهِمْ وَالْأَرْضُ أَوْ نُسْقِطُ ۞
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِۢ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ ۞
مُّنِيبٍ ۞

୧ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କ୍ରମାଗତ ବର୍ଷା ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେଉ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଜ ଚରପାକୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ (ଓ କହିଥିଲୁ) “ହେ ପର୍ବତବାସୀ ! ମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଓ ହେ ପକ୍ଷୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲୁଖର ଗୁଣଗାନ କର ;” ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଲୁହାକୁ ନରମ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୨. (ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ) ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାରର ସାହୁମାନ ତିଆରି କର, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର କୁଣ୍ଡଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ ଆକାରରେ ଗଢ଼ ; ଏବଂ (ହେ ଦାଉଦର ସହଚରମାନେ !) ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଅଛୁ ।

୧୩. ଏବଂ (ଆମେ) ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାସ୍ତୁ (ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ), ଯାହାର ପ୍ରଭାବକାଳୀନ ଯାତ୍ରା^୧ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଚରକ ତମାର^୨ ସ୍ତ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିନମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଆମ ଆଦେଶକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବ, ତା’କୁ ଆମେ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ।

୧୪. ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେ ଜିନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଜଳଭଣ୍ଡାର ସଦୃଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ପରାତ ଓ (ଏପରି) ବଡ଼ (ଓ ଓଜନଦାର) ହସ୍ତା, ଯାହା ସର୍ବଦା ଚୁଲି ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ آيَاتِنَا مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارَ لَهُ الْحَدِيدُ ۝

أَنۢ أَعۡمَدُ سِغۡتٍ وَقَدَّرۡنَا السَّرۡدَ وَأَعۡمَدُ صَاحِبًا ۝ إِنِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَلِسُلَيمَانَ الرِّيحَ عُدُوَهَا سَهَرٌ وَرَوَاحُهَا سَهَرٌ ۝ أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطۡرِ وَمِنَ الْجَبۡ مَنۢ يَعۡمَلُ بَيۡنَ يَدَيۡهِ بِأُذُنِ رَبِّهِ وَمَنۢ يُزِغۡ مُنۡهُمۡ عَنۢ آيَاتِنَا نَذَرُهُ ۝ مِنۢ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

يَعۡمَلُونَ لَهُ مَا يَشَآءُ مِنۢ مَّخَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجَنَّاتٍ

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ୟା କେବଳା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ଯାହାର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ ! କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଲ୍ଲୁଖର ଗୁଣଗାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ସାହୁବଙ୍କ ପ୍ରତ୍ନମାନ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଅମେମାନେ ମିଛ କହୁଛୁ ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ସହରରେ ରହୁଛୁ ସେହି ସହରକୁ ପରା । (୧୨:୮) ୩ ବୁଦ୍ଧବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନିୟ ସହର କେବେ କଥା କହେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ସହରବାସୀ’ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତବାସୀମାନେ !’ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଅଲ୍ଲୁଖର ଗୁଣଗାନ କରିବାରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାଚାରୀ ଲୋକମାନେ । ବିବରଣୀ ୪:୧୧ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତର ସିରିଆଠାରୁ ପୂର୍ବ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ଲେହିବ ସାଗରର ଦକ୍ଷିଣ ସମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଆଉଁସ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଟାଙ୍କ ସମୟରେ ଧନ, ମାନ ଓ ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସ୍ରାୟଲୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶୀର୍ଷ ଘନରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ତାହାର ଅନେକ ବୀର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗ ଥିଲା । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗରଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତୁ ସବାର ଅତି ଉଚ୍ଚମ ଥିଲା, ଯେଉଁରେ ଟାଙ୍କ ସମୟରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ବୀର୍ଯ୍ୟର ଲବ୍ଧ ଲାଭରେ ହେଉଥିଲା ।

୪. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଳ୍ପକଳା ଓ କାରିଗରି ବିଦ୍ୟାର ସବୁତ ଗତି ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସ୍ତରରେ ସେମାନେ ତମା ଚରକାଳୀୟ କାରଖାନା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । (ବିବରଣୀ ୨୭:୪୦ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ)

ରହୁଥିଲା; (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ବାଉଦଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ! କୃତଜ୍ଞତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର;” କିନ୍ତୁ ଆମର ଉକ୍ରମାନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କୁମିର ଏପରି ଏକ କାଟ ଖବର ଦେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର (ଶାସନ) ଦଣ୍ଡକୁ ଖାଇ ଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପଡ଼ିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଜିନମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଧିକ ବିଷୟର ସ୍ଥାନ ଆଧାର, ତେବେ ସେମାନେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୧୬. ସବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା ଓ ତାହା ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଆକାରରେ ଥିଲା; ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରବଚକ) ଜାବିକାରୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ କର; (ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର) ସହର ସୁଦର ଅଟେ ଏବଂ (ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୧୭. ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ (ସତ୍ୟରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ଆମେ (ନିରାଶ ହୋଇ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରକୟଙ୍କରା ବନ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ଉକ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଯାହାର ଫଳ ଚିକ୍, ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯହିଁରେ ଝାଡ଼ି ଗଛ ଓ କେତୋଟି ମାଛ ବରକୋଳି ଗଛ ଥିଲା ।

୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଯୋଗୁଁ ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାଉ ।

كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرِثْنِيَّاعُمَلُوا أَلْ دَاوُدُ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا فَصَمْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ فَلَمَّا خَرَ تَبَيَّنَتِ
الْجِنَّ أَنَّ لَوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَنَظِيرِهِمْ آيَةٌ جَاءَتْهُنَّ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ هُ كُلُوا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ
كَبِيرَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٧﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىٰ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْ
مِّنْ يَّسْدٍ قَلِيلٍ ﴿١٨﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجِزِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଅସୋଚ୍ୟ ପୁତ୍ର ଓ ଦୟାଳୁ ରେହେବୋମ । ସେ ଥିଲା ଏକ କାଟ ସଦୃଶ । ସେ ଉପମ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା । ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପରେ ଲୋକମାନେ ତା’ ବ୍ୟବହାରରେ ଅସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ (କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍, ପ୍ର. ୧୨' ଦୃଶ୍ୟବ୍ୟ) ।

୨. ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଯେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ଧ୍ୱଂସ ହେଇଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ରୋହ ସଙ୍ଗରେ ତାହାଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମର ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିଥିବା ସେହି ବସତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜନବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଖରଷ୍ଟର ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ତଥା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଗୋଟିଏ ବସତିକୁ ଅନ୍ୟ ବସତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କରିବା ଦୂରତା କମାଇ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତଥା ଦିବସରେ, ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ଯାତ୍ରା କର ।

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْوَادِيَّ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيْرُوا فِيهَا لَيْلًا وَنَهَارًا أَمِينٌ ⑩

୨୦. କିନ୍ତୁ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାକୁ ସୁଦୂର କର (ଫଳରେ ଭ୍ରମଣର ଆନନ୍ଦ ମିଳିବ);” ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୋପ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଗଳ୍ପରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଧୂସ କରି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْرٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑪

୨୧. ଏବଂ ଇବଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନିଜର ବିକ୍ରାଧାରାକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠକୁ ଛାଡି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କଲେ ।

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِذْ سَرَوْا وَقَدْ أَشَارَ الْمُؤْمِنُونَ ⑫

୨୨. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବଲିସ୍) କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏହା କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ହେଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରଜାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ମୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାଗ୍ରାସ ରହସ୍ୟକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ⑬

୧. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଦିଶାବଦ୍ଦି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବାରୁ ଆରବ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଭାବକାଳ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା ଓ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଧୂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଫଳରେ ଯାତ୍ରା ଦୀର୍ଘ ଓ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଗଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏପରି ବିକୃତ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରାଜା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖବର ଦିଏ ନାହିଁ ।

୨୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ସହାୟତା ନିମିତ୍ତ) ଡାକ, ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଣୁ ସଦୃଶ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆଦୌ ମାଲିକ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଏ ଦୁହିଙ୍କ (ମାଲିକାନା) ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାହାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୨୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି^୧ ତଥା ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁପାରିଶ କରାଯିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ମନରୁ ଭୟ ଦୂରାନ୍ତର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲେ ?” ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଯାହା କହିଲେ, ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଲେ,” ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାମହିମମୟ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମତା-ସମ୍ପନ୍ନ^୨ ।

୨୫. ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜାରିକା ପ୍ରଦାନ କରେ ?” (ଏବଂ ନିଜେ ଉଭୟ ସ୍ୱରୂପ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ; ଆଉ କିଏ ?) ଏବଂ ଆମେ କିମ୍ବା ତୁମେମାନେ^୩ ସତ୍-ପଥରେ ରହିବୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡିରହିବୁ ?”

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿١٠﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ خَشِيَ
إِذَا فُزِعَ عَنْ فُلُوفِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا
الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْ إِنَّا كُفِّرْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରୁ କୁହା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଁ ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ, ତେଣୁ ଏ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ଆରୋପ୍ୟ ଆୟତରେ ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରାଯାଇଛି । ଅଳ୍ଲହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସୁପାରିଶ ଅବଶ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାହେବ ଯାହାକୁ ଅଳ୍ଲହ ଅନୁମତି ଦେବେ । ଯେହେତୁ ସୁପାରିଶର ମଞ୍ଜୁରିଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ତେଣୁ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ କହିବ ଯେ କାହିଁକି ମୋ ଜରିଆରେ ଏପରି ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତ ବା ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ତୁମକୁ ଅଳ୍ଲହ କେଉଁ ପୁରୁ ଉଦୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଛି ? ସେ କହିବେ, ସକାଶ୍ୟରେ ଏହା ନ ହେବାଲେ କଣ ପଡୁଛି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହା ଅଳ୍ଲହ କହିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର କାରଣ ଅଳ୍ଲହ ମହିମା ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ସେ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମୀ । ବସ୍ତୁତଃ ସମସ୍ତ ସମୟେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନବି ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଅସମ୍ଭବ ମନେ କରୁଥା’ନ୍ତି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଓ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୂଚନା ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତରେ ଦୁଇଟି ଦଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଚତୁର୍ଥତ ଉଲ୍ଲେଖ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅର୍ଥାତ୍ତ୍ୱ କରାଯିବା ବେଳେ ସପ୍ତମ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ସପ୍ତମ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ହେବ ଯେ ମୁଁ ସତ୍-ପଥ ଉପରେ ଅଛି ଓ ତୁମ ଭାଗ୍ୟରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ଅଛି ।

୨୬. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟୁ, ତେବେ ଆମର ଦୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ।”

قُلْ لَا تَنْتَلُونَنَا أَجْرَمْنَا وَلَا نَنْتَلِبْ عَلَيْهَا تَلَوْنًا

୨୭. (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ତା’ପରେ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ; ସେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ।”

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

୨୮. କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ; (ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା) ଆମେ ଠିକ୍ ନୁହେଁ; କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଜ୍ଞ।”

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୨୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜ * ପାଇଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକଳେ ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ତେଜାବଳା ଦେବା ସକଳେ ରପୁଲ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَكَثَرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଉତ୍ତରାଦିତ ହୋଇ) କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେବେ ପୂରଣ ହେବ?”

وَيَقُولُونَ عَنْ هَٰذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

୩୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ* ଦିନର ଅବଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ତୁମେମାନେ ଚଢ଼ିବୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ କି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।”

قُلْ لَّكُمْ فِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً ۖ وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

* ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଏପରି ଏକାଠି କରାଯାଇ ଯେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ବାହାରକୁ ନ ଋହୁ। ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମାକ୍ଷ ରହିଅଛି ଯେ କଣେ ଇସ୍ଲାମ ହେଉ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ କ୍ଷମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶତାବ୍ଦୀରେ ତନ୍ମୁ ପ୍ରହର କରିଥାଉ ପଛେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ସା.ସ.ଙ୍କ ନବୀପଦର ଅଧୀନ ଅଟେ। ଏପରି କୌଣସି ଦାବି, ଚୌକାତ, ଇସ୍ତିଫା ବା ବେଦରେ ନାହିଁ। କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସବୁ ଧର୍ମ, ସବୁ ଜାତି ଓ ସବୁ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଆସିଥିବାର ଯେଉଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି। ପୂର୍ବଦିନ ନବୀମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି କୌଣସି ନବିଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟାପକ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ନାହିଁ।

୨. ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ। ଅର୍ଥାତ୍ ହଦିସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉତ୍ଥାନ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ବର୍ଷ ଏହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସହିତ ମିଶାଇଲେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁରନ୍ତାତ ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପୁନଃୁତ୍ଥାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ।

୩୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବି, “ଆମେମାନେ ଏ କୋରାନକୁ ମାନୁନାହିଁ କି ତା’ ବିଷୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ-ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁନାହିଁ;” ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦୋଷାଗୋପ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନ ଥା’ତ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ବୁ ।”

୩୩. (ସେତେବେଳେ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୁର୍ଭିକ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁ ? (ଏହା କଦାପି ହୁଅନ୍ତୁ), ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅପରାଧୀ ଥିଲ ।”

୩୪. ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନେ ଅହଂକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ନଥିଲୁ; ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ରାତି ଓ ଦିନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଖ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟକୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲ;” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଏକ ଭୟାବହ ଶାସ୍ତି ଦେଖିଲେ, (ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରୁଥିଲେ) ସେମାନେ (ନିଜର) ଲଜ୍ଜାକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶିକୁଳି ପକାଯିବ; ଏବଂ ଏହି ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ; ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନେ ଝୁଟିପାଲୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ଏକ ସତେତକ (ନକି) ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ଯାହାର ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଏହା କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ଘୋନି ଆସିଅଛୁ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ତ ଆନବିତ ଥିଲୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସମକକ୍ଷ ଭିତ୍ତି କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ମିଳୁଛି ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنُوا بِهِذَا الْقُرْآنَ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مُوقِفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا اتَّخَذَ صَدْدٌكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ لَكُمْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِي وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ جَعَلْنَا الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْيَمِينِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُهَا إِنَّا بِنَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا وَ

୩୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୁମି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ବଳସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।”

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

୩୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବା (ର ଦ୍ଵାର) ଉନ୍ନତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୩୮. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ବଳସମ୍ପତ୍ତି ଏପରି ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ସମାପବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଦେବ ; ଅବଶ୍ୟ ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସାକ୍ଷୀ ସମ୍ମୁଖେ କର୍ମ କରେ ସେ ହିଁ ଆମର ସାମାପ୍ୟ ଲାଭ କରେ। ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବକର୍ମ ହେତୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କରେ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ ।

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا ۖ زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ قُلْ وَلِيكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُوثِ آمِنُونَ ۝

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମଙ୍କୁ ବିପଦ କରିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ।

وَالَّذِينَ يَسْمُونَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝

୪୦. (ଏବଂ) ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଇଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ସୁପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ଏହାର ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜାଣିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

୪୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅନ୍ତଃ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହାପରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝

୪୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ; ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବର” ତୁମେ ହିଁ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁ ; (ସୁତରାଂ ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି,) ବର” ସେମାନେ ଜିନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ କପୋଳକଳ୍ପିତ ଓ ଲୁଚାଯିତ ଅସ୍ଥିର)ମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾

୪୩. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କାହାରି ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ;” ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁ ନରକ ଅଗ୍ନିକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲ ତାହାର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତାଦାନ କର ।”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅମର ପୁସ୍ତକ ବାଣୀ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ;” ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଏ (କୋରାନ) ସ୍ୱରଚିତ ମିଥ୍ୟା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା * ।”

وَإِذَا نُنزلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْبِتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ ءُ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا فُكٌّ مُفَرَّغٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَ هُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏପରି) କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରେ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ସଚେତକ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି ।

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٥٠﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସିହିର୍’ ଅର୍ଥ ଛୁଟୁକ ବା ମନ ଲୁଚାଯିଆ କଥା । ତେଣୁ ଯେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଛି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସାଧାରଣ ପ୍ରଚାରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦ୍ୱାରା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚାରଣାମୂଳକ କାଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରି କେତେକ ବିଷୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୪୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ରହୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଏକ ଦଶାଂଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୁଲନରେ ଅଧିକ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମର ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି କିପରି (ଭୟାବହ) ହୁଏ ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ; (ଅନ୍ତତଃ ସେତିକି ଗ୍ରହଣ କର), ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁଳ ତୁଳ ଜଣ ହିସାବରେ ଓ ଜଣେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ଓ ଚିନ୍ତାକର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସାଥୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ରହୁଲ) ପାଗଳ ବୁଦ୍ଧି ; ସେ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସଚେତନକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।”

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଧର୍ମପ୍ରଚାର ସକାଶେ) ଯାହାକିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଗିଥିବୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନେଇ ନିଅ ; ଆମର ପାରିଶ୍ରମିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

୪୯. (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ (ବିଷୟ)କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୫୦. କୁହ, “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ପାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ମୃତ ବସ୍ତୁକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିପାରେ ନାହିଁ ।”

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا بَلَغُوا مَعَسَا
فِي مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلًا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْإِبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସକୃତ ଓ ସପତ ଆନ୍ଦୋଳନ ସତ୍ୟରୁ ପୃଷ୍ଠ । ଯେକୌଣସି ସକଳ ସପତ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ପରିଚାଳିତ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ତାହା ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯେବେ ବି ସତ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ମିଥ୍ୟା ବିଲୀନ ହୁଏ (୧୭: ୮ ଦୃଶ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ନିଜର ନିର୍ଜୀବ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଅଥଚ ସତ୍ୟ ଏହା କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ସତ୍ୟ ହିଁ ମରିବା ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଏ ଓ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅସତ୍ୟ କରାଏ । ଇସଲାମର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏହାର ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣ ।

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ, ତେବେ ଆମର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର କୁପରିଶାମ ଆମ ଉପରେ ହିଁ ନିପତିତ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସତ୍‌ପଥ ଫାଲୁ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ତାହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତୁ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବଦା ରହି ଥାଆନ୍ତି ।”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَمَا يُؤْتِيَنِ إِلَهِي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସୋପାନ) ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଳାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ନିଆଯିବ ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ଭାବୁଥିଲେ) ।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فِرْعَوْنُ فَلَا قُوَّةَ وَآخِذُ وَاوَمِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତେଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ କିପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକୁ) ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ?

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُشُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ କେବଳ ଅନୁମାନପୂର୍ବକ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲେ ।

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ يَبْعُدُ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆକାଂକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟିକରି ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡିଥିଲେ ।

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٥﴾

୫. ଯଦି ଏମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମାପରେ ହିଁ ଯେଉଁ କରାହେବ ।

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ନିଶ୍ଚିତ
 ଗୁପ୍ତେ ଘଟଣା ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାଂସରିକ ଜୀବନ
 ପ୍ରଚାରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରଚାରିତ ଦେଖୁ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଚାରିତ ନ କରୁ ।

୭. ବାସ୍ତବରେ ସରକାରୀ ଉପମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଶତ୍ରୁ ହିଁ ମନେକର; ଯେ ତାହାର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥୁ ସରକାରୀ ତାଙ୍କୁପ୍ରତି ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର ନିୟତ ଅଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୯. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ତାହାର କୁକର୍ମ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଓ ସେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥାଏ (ସେ ସତ୍ୟପଥ ପାଇ ପାରେ) ? ତେଣୁ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲୀ ଯାହାକୁ ଛାଜ୍ଜା କରନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଛାଜ୍ଜା କରନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି; ସ୍ୱତରା' ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକ ଯୋଗୁଁ ହୁଏନ ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେଉ; ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣି ବିବାସରେ ଅଲ୍ଲୀ କର୍ମାନ୍ୱୟରେ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି, ଯାହା ମେଘମାଳାକୁ ବହନ କରିଥାଏ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୃତ ପ୍ରାୟାଦ ଦେଖି ଆତଙ୍କୁ ପ୍ରବାହିତ କରୁ ଏବଂ ତାହା ଦ୍ଵାରା ଅନବାଦରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଜୁମିକୁ ଆବାଦ କରୁ; ଏହିପରି ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା ବିଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ।

وَأَن يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِن قَبْلِكَ وَ
إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَوْرُ ۝

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٥﴾

أَفَسَوْءُ عَمَلِهِ قَرَأَ حَسَنًا ۖ إِنَّ اللَّهَ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿١٠﴾

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا يُمْسِكُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَخْيِنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّكَ
التَّوَّابُ ۝

୧୧. ଯେ କେହି ସମ୍ମାନ କାମନା କରେ ସେ ମନ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ପବିତ୍ର କଥାମାନ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଆରୋହଣ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରିଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ) ଛୁଟକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏନି ହେବ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْغَزَا فَلِلَّهِ الْغَزَا جُنَيْعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١١﴾

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଶୁକ୍ତଚିତ୍ତରୁ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ) ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନ୍ତଃସାରରେ କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ନାହିଁ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବୟସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ ନାହିଁ କି କାହାରି ବୟସ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମାନୁସାରେ ହୁଏ ; ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعْتَمِرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمرَةٍ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

୧୩. ଏବଂ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ସାଗର (ବା ନଦୀ) କଦାପି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; (ଯେହ୍ନେ) ଗୋଟିକର ଜଳ ମଧୁର, ଗୁଚିକର ଓ ପାନୀୟ ସକଳେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଓ (ଆଉ) ଗୋଟିକର ଜଳ ଲବଣାକ୍ତ ଓ ତିକ୍ତ ; (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଏ ଦୁଇ ସାଗର (ବା ନଦୀ)ରୁ ସଦୃଶ ମା'ସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅଳଙ୍କାର ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ଆଦି) ବାହାର କର, ଯାହା ତୁମେମାନେ ପରିଧାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୋତମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତରଙ୍ଗମାଳାକୁ ବିଦାର୍ଶ କରି ଚାଲି ଯାଉଥାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ)ର କୃପା ଅବତୁଷଣ କରି ପାରିବ ଓ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇପାରିବ ।

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِجٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ ثَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلُوكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِيَتَبَتَّوْا مِنْ فُضْلِهِ
وَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ସେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସମସ୍ତ ଜୀବଜଗତ) ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜ କକ୍ଷରେ) ଘୂରୁଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏହିପରି (ଯେ କି)ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜତ୍ୱ ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ସେମାନଙ୍କର ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ଆବରଣ ସଦୃଶ (ସ୍ନେହ) ବସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسْتَقَرٍّ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

୧୫. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ କଦାପି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହିତାଧିକାର କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବିଷୟକୁ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଅପ୍ରାକାର କରିବେ; ଏବଂ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ସୁସମାଖ୍ୟା^୧ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَ كُمْ وَلَوْ سِيعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
فَقِيلَ لَا يَتَّبِعُكَ مِثْلُ خَيْرٍ ۝

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ହିଁ ପ୍ରଶଂସିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ۝

୧୭. ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବେ ଏବଂ (ପୂର୍ବ ବଦଳରେ) ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବେ ।

إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

୧୮. ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଦୌ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝

୧୯. ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଭାରାନ୍ତାନ୍ତ (ପ୍ରାଣୀ) ନିଜ ଭାର ବହନ କରିବା ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଟାକେ, ତେବେ ଯେତେ ଆତ୍ମୀୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଟିଳେମାତ୍ର ଭାର ବହନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କ କରାଇଥାଅ; ଏବଂ ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରାଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପରିତ୍ର ହୁଏ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جُنْدِيهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ۝

୨୦. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି;

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝

୨୧. ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

୨୨. ଏବଂ ଛାଇ ଓ ଖରା (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓହ୍ଲି ଓ ଇରାଦା ସେହିଭଳି ହେଉଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଜାଣିତ ଓ ମୃତ (ସେମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଶୁଣାଇ ପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ③

୨୪. ତୁମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ④

୨୫. ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସଚେତକ କରି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) କୌଣସି ସଚେତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ⑤

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ (ଆପଣା କାଳର ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ରଘୁଲମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ଓ କେତେକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନକାରୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ।

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ⑥

୨୭. ତା'ପରେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତିର) କବଳିତ କରିଥିଲୁ; ତେଣୁ ବେର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୁଏ ।

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ⑦

୨୮. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋଘରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପର୍ବତ ଅଛି ଯୋହା ଏକ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର; କେତେକ ଧଳା, କେତେକ ନାଲି, ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଓ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଗାଢ଼ କଳା ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شُرَبٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَاءٍ يَبْسُ سَوْدٌ ⑧

୨୯. ଏବଂ (ସେହିପରି) ମନୁଷ୍ୟ, ଚରୁଷ୍ଟି ପ୍ରାଣୀ ଓ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଥାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ରଙ୍ଗ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥାଏ; (ଓ) ବାସ୍ତବତା (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି, ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଖିଲା କେବଳ ସେହିମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶାଳୀ ।

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذِّوَابِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَلِكَ إِنَّا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ⑨

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ (ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ବ୍ୟବସାୟୀ ପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା କେବେହେଲେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ يَبُورَ

୩୧. ଯେହେତୁ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ନିଜ କୃପାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, (ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସହସ୍ର ଗୁଣରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ), କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି (କୋଚାରୀ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଯାହା ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଓ (ତାହା ସତ୍ୟ-ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ) ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅବଗତ ଆସନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାନ୍ତି ।

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

୩୩. (ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲୁ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଗୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଣୀ ଥିଲେ; ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପରମ ଅନୁଗ୍ରହ ।

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ ابْتَدَأَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

୩୪. (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଲାଭ କରିବେ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖୋଦ୍ୟମାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

جَنَّاتٍ عَذْيٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରାଯିବା ବ୍ୟବସାୟ ।

(ଏବଂ) ସେଠାର ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକଣ୍ଠା ଓ ମୁକୁ (ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାର)ରେ ଅଭିଭୂଷିତ କରାହେବ; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହେବ ।

مِنْ ذَهَبٍ وَ لَوْلُؤَاهُ وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٠﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶାଭୂତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢١﴾

୩୬. “ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପପାତ୍ର ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ବା ଲୁଲୁ ଶୁଣି କରୁନାହିଁ ।”

إِلَّا الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٢﴾

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଦହନ କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଶୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକର ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୃତଗୁଣ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦେଇଥାଉ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْلَاوَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٢٣﴾

୩୮- ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ନରକ)ଠାରେ ଚିହ୍ନିତ କରିବେ (ଓ କହିବେ), “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି ନରକରୁ) ବାହାରକରି ଆଣିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି (କ୍ଳେମ୍) କରୁଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବୁ;” (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ପରମାୟୁ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତୁ ? ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଚେତକ ତ (ମଧ୍ୟ) ଆସିଥିଲେ (ଅଥବା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲ ନାହିଁ); ସ୍ମୃତରୀ” (ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତାଦନ କର, କାରଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।”

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَسْتَصَلِّ ۖ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوَلَمْ نَعِزْكُمْ مَا تَدْكُرُ ۚ فِيهِ مِنْ تَدْكُرُ ۚ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٢٤﴾

୩୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁପ୍ତ ବିଶୟକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅନୁରାଗ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

୧. ଏହା ଏକ ରୂପକ । ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳରେ ରାଜମାନେ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହାକୁ ମଣିମୁକୁତ ହାର ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଚିତ କଣ୍ଠା ସଜନ କରୁଥିଲେ । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ନିଜେ ପିନ୍ଧୁଥିଲା ବା ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଦେଇ ଦେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେବେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ତେବେ ସେପରି ମଣିଷ ପାଣିବ ପୁରସ୍କାର ଫଳ ଆନନ୍ଦ ଭାଗ କରେ ସେହିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରାସ ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଭାଗ କରିବ । ତାହା ମିଳିଥିବା ପୁରସ୍କାରକୁ ଯଦି ସେ ନିଜ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ପରାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବ ତେବେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପଣ କରାଯାଇ ଫଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏପରି ଘଟେ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହାର ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ତାହାକୁ କଣେ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ କରିପାରେ ।

୪୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ପୃଥିବୀ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ସେ ନିଜେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବକୁ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଏ ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا رَهْبَهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَادًا ﴿٤٠﴾

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ (କେପୋଳକଳିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ; କିମ୍ବା (କୁହ) ଆକାଶର ନିର୍ମାଣରେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ଅଛି ? କିମ୍ବା କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଛନ୍ତି ?” (କୁହ ଏପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ) ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فِيهِمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَتَّبِعُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

୪୨. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ନ ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି (ଧୂ-ସମୁଦ୍ରରୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُودَاهُ وَكُنَّ زَالَتًا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَدِيدٍ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୁଇ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସଚ୍ଚେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସତ୍ତାଧିକାରୀ ହୋଇଯିବେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଚ୍ଚେତକ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାଭାବ ବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا رَادُّهُمْ إِلَّا نِفْوَراً ﴿٤٣﴾

୪୪. କାରିଶ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ହିଁ ବିନାଶ କରେ ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଗୀତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ) କରୁଛନ୍ତି ? (ଏବଂ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରିବ, ତେବେ) ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୀତିରେ କେବେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୀତି ଚଳୁଥିବାର ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

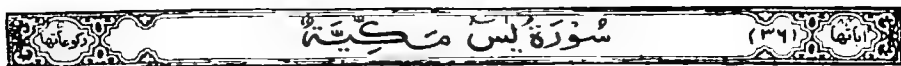
إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

୪୫. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? (ଯଦି କରନ୍ତି) ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସର୍ବତ୍ର (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ ।

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗୁଁ କୈତ୍ୟୁତ ମାଗିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତେ, ତେବେ ଭୃତ୍ୟରେ କୌଣସି ଜୀବକୁ ପରିତ୍ରାଣ ମିଳନ୍ତୁ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ।

وَلَوْ يُدَاخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٤٦﴾



ଯାସିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସମେତ ୮୪ ଟି ଆୟତ ଓ ୫ଟି ରୁବ୍ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଯା—ସାନ । (ହେ ସୟଦ୍ !)

يٰس ②

୩. ଆମେ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ କୋରାନକୁ ତୁମେ ସୟଦ୍ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ୍ କରୁଅଛୁ ।

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

୪. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④

୫. (ଏବଂ) ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ (ଅଛ) ।

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

୬. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ (ଏହି କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ;

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

୭. ଏଥି ସକାଶେ ଯେ ତୁମେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲେ ।

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

୮. ବାସ୍ତବିକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବାଣୀ 'ସତ୍ୟ' ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ آلِهِمْ فَهُمْ لَا يَؤْمِنُونَ ⑧

୧. ମିଳିତ ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର 'ଯା-ସିନ'ର ଘିନ, ଇବ୍ନ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲା ମତରେ, ସୟଦ୍ ଶବ୍ଦରୁ ଆନନ୍ତ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ମାନବ, ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ମାନବ, ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ବା ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି । ତେଣୁ 'ଯା ସିନ'ର ଅର୍ଥ ହେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ! ବା ହେ ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି ! ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ସର୍ବସମ୍ମତ ମତ ଅନୁସାରେ ସେହି ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ସେ ଯେ ସବୁବେଳେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ, ଏହାର ସମସ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରୁ ମିଳୁଛି ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ।

୨. ଏହି ବାଣୀର ବାସ୍ତବ୍ୟ ଆଲୋଚ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩୧ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କୌଣସି ରିପୁତ ଆସିବ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟାନ୍ତର ବରଜି, ବିଦ୍ରୁପ କରିବି ତ ତୁମ୍ଭା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

୯. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶିକୁଳି^୧ ପକାଇ ରଖୁଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚିତୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଃଖରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ଗଳାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥା^୨ନ୍ତି ।

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا تَمُرُّ إِلَىٰ أَلَاذِقَانٍ
فَهُمْ مُّقْبَحُونَ ①

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ଧୁଖରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ^୩ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ^୪ କରି ରଖୁଅଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ତୁମର ଭୟଭୀତ କରାଇବା ନ କରାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ, ସେମାନେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ③

୧୨. ତୁମେ କେବଳ ତାହାକୁ ସଚେତନ କରାଇ ପାରିବ ଯେ ସ୍ୱାର୍ଥକକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରକୁ ଅନ୍ତରାଳ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ମହାନ୍ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ
فُبَشِيرُهُ يَنْفَعُهُ ④ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ ⑤

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେବେ ଧର୍ମ-ବିଧାନ ଅବତରିତ ହେଉ ନଥାଏ ତେବେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ମନଗୁଣ ଗାଳି ଗାଳିକୁ ଆପଣା ବେକରେ ହାର ଭରି ଝୁଲାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କର ପାଦନ କ୍ରମେ ଅଧିକ କଠୋର ହେଉଥାଏ । ଏପରିକି ମଣିଷ ସ୍ତବ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଗାଳିଗାଳିରୁ ଉକ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ନିଜ ବେକକୁ ଉଠାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯେ ଅନେକ ଅସାଧାରଣ ଗାଳିଗାଳିରେ ଭିପ୍ସ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟକୁ ସେ ବେଳେ ବେଳେ ସେଥିରୁ ଉକ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଚିଯି ସେପରି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଗାଳିଗାଳିର କଷ୍ଟସାଧକ ସ୍ତବ୍ୟକୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥାଏ ।

୨. ଏକ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ପରମ୍ପରା ନ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ବେଳେ ପୁତ୍ର କହେ ଯେ ଅମୃତକ ବିବାହରେ ଏପରି ରୋଗଣି ହୋଇଥିଲା, ଅମୃତ ଛାନରୁ ବାହାବାଲା ଆସିଥିଲେ ଓ ବରପକ୍ଷ ଏତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ମୋ ବିବାହରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଯାଉ, ଚାହାଣ୍ଡେଲେ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଡାକକମଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସେହିପରି ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବା କହେ । ପକ୍ଷରେ ଏସବୁ କଥା ଶୁଣି ତା'ର ଶ୍ୱାସ ରୁକି ହୋଇଯାଏ । ଆଉ କେବେ କେବେ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ଲୁଚାମାନେ ୟୁଏ ନୁଆ କଥା ଚର୍ଚ୍ଚା ବାବୁ ପରମ୍ପରାର ଅବକାର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେବେ ବା ତା'ର କୌଣସି ସଦ୍‌ବୃତ୍ତି ପେରେ ସେମାନେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ତା'ଉପରେ ଚାଲିପଡ଼ୁ ଏତେ ତାପ ପଡ଼େ ଯେ ସେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।

୩. ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ପ୍ରାପ୍ତଶ୍ରବଣମୟ' ଅର୍ଥ 'ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରି ରଖୁଅଛୁ' । ଯେହେତୁ ସବୁ ପରିଣାମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିୟମାବଳୀର ତେଣୁ ଅନେକ ସ୍ଥଳେ କର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଦୁର୍ଲ୍ଲ ପାରିବ ଯେ ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ନିରାପତ୍ତ ଭାବରେ କୁକର୍ମ କରିବା ପରେ ତା'ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାନ୍ତି ସେହିପରି ହେବ ଏବଂ ସେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଭାବରେ ଏପରି ଛବି ହୋଇଯିବ ଯେ ସେଥିରୁ ମୁକୁତିବା ତା'ପକ୍ଷେ କଷ୍ଟକର ହେବ ।

୧୩. ଆମେ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି ପରକାଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିବେ ଯାହାକି କର୍ମ ସେମାନେ ସଂସାରରେ କରିଥିଲେ ତାହାର ଯାହା ଫଳ ହେବ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଆମେ ହିଁ ସାର ରଖୁଥାଉ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଆମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ସହରବାସୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۚ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଜଣ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେ ଦୁହିଁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଏହାପରେ ଆମେ ଜଣେ ତୃତୀୟ ରସୁଲକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ରସୁଲଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ଆମମାନେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହନ କରି ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ ଭରର ଦେଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଭଳି ମରୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ; ଏବଂ ବୟାବନ୍ତ (ଅଲ୍ଲୀଃ) କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଓହ୍ଲି ସ୍ୱରୂପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି ; ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛୁ ।”

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲତାବରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ତୃତୀୟ ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହୁଥିଲେ ; ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ସେ କୌଣସି ନୂତନ ବିଷୟ କହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇ ରସୁଲ ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ବା ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥନ ପାଇଥାନ୍ତେ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରୁ ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଶରିୟତ୍ ବା ଧର୍ମବିଧାନ ସଙ୍ଗରେ ନ ଆଣି ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଆସି ପାରିବେ, କାରଣ ଯଦି ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମବିଧାନ ସର୍ବସମ୍ମତକାରୀ ରସୁଲ ଆସିଥିବେ ଓ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବେ ତେବେ ଶେଷୋକ୍ତ ରସୁଲ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଧାନର ଅନୁସରଣ ପାଇଁ କହି ପାରିବେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସଙ୍ଗେ କଣ୍ଠାଳ ଦେବେ ଯେ ସେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଘୋଷିତ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସୁସ୍ଥଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୮. “ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା
କେବଳ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।”

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ①

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) କହିଲେ,
“ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଆମେମାନେ
ଏକ ଅସ୍ତ୍ରର (ସଙ୍କେତ) ମନେ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ (ନିଜ କଥାକୁ) ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ
ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସରାଘାତ କରି ହତ୍ୟା କରିବୁ,
ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି
ମିଳିବ ।”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ
وَلَنَسْتَأْكِمَنَّكُمْ قَتْلًا عَدَابُ الْيَمِّ ②

୨୦. ସେ ରେସୁଲ୍‌ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର
ମେଦକର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଅଛି; ତୁମେମାନେ
ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ମଦ କର୍ମର କୁପରିଣାମ
ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ; କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ କାମ
ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି
କହୁଅଛୁ ? ବସ୍ତୁତଃ, ତୁମେମାନେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
(ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତିଭୋଗ କରିବ) ।”

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ إِنَّ دِرْكَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ③

୨୧. ଏବଂ ସହରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଘୋଡ଼ି
ଘୋଡ଼ି ଆସିଲା ଓ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ !
ରସୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ।”

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَنْصُبُ قَالَ يُقَوْمُ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ④

୨୨. “ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ଯେଉଁମାନେ କି
ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ⑤

ଭାଗ-୨୩

୨୩. “ଏବଂ ଆମର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।”

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. “କ’ଣ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବୁ ? ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏହି (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଆମ ପକ୍ଷରେ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ (ଏହି କ୍ଷତି ପାଇବାକୁ) ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنَّ يَوْمَ الزَّحَرَةِ يُفْزَعُونَ ﴿٢٤﴾ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون ﴿٢٥﴾

୨୫. “ଯେଦି ଆମେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ନିପତିତ ହେବୁ ।”

إِنِّي إِذَا أَنِيتُ صَلَّيْتُ فِينِي ﴿٢٥﴾

୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମ କଥା ଶୁଣ ।”

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِي ﴿٢٦﴾

୨୭. (ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କୁହାଗଲା, “ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ;” (ଏହା ଶୁଣି ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଆମ ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ) ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ,”

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلِيَّتَ قَوْمِي يَعْكُفُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. “ଯେ କିପରି ଭାବରେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମକୁ ସମ୍ମାନିତ ଗୋଷ୍ଠର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ (ତାହାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ) ଆକାଶରୁ କୌଣସି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅବତରଣ କରାଇ ନ ଥିଲୁ କି ଆମେ (ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଅବତରଣ କରାଇ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇ ବସିଲେ ।

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ହାୟ ! (ଅବସ୍ଥା-ପ୍ରବଣ) ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେବେ ବି କୌଣସି ରପ୍ତାନ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖନ୍ତି (ଓ ଥଣ୍ଡା କରନ୍ତି) ।

يَخْشَوْنَ عَلَىٰ الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଅଛୁ, ଏବଂ (ଯାହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯାଇଥିଲା) ସେମାନେ ଆଉ ଫେରିଲେ ନାହିଁ ।

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମ ସମାପ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ହାଜର କରାହେବ ।

﴿٣٣﴾ وَإِنَّا كُلَّ لُتَّا جُنُجٍ لَدَيْنَا مُخَصَّرُونَ ﴿٣٣﴾

ରୁ : ୩

୩୪. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ ଭୃଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କରୁ ଓ ସେଥିରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁ ଯହିଁରୁ ସେମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لُتَّا هُمُ الْاَرْضُ الْيَتَّةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَنَهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୃଷ୍ଟରେ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପରର ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଝରଣା ନିର୍ଗତ କରାଇଛୁ ;

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହାର ଫଳରୁ ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଖାଇବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଏହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ ନାହିଁ (ବରଂ ଆମେ ଉତ୍ପାଦନ ଅଛୁ) ; ତଥାପି କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଛାଡ଼ନ କରିବେ ନାହିଁ ?

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯାହା ଭୃଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନ କରେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ, ସେମାନେ ଯାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ତହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ।

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଯହିଁରୁ ଆମେ ତିବସକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ବାହାର କରିଥାଉ ; ଏହାପରେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିଯାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لُتَّا هُمُ الْاَيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଅଛି ; ଏହା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧାନ ଅଟେ ।

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ତହ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛୁ, ଏପରି କି ତାହା ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗତିକରି) ଏକ ଖଜୁରି ଗଛର ପୁରାତନ ଶୁଷ୍କ ଶାଖା ସଦୃଶ^୧, (ବକୁ) ହୋଇ ପୁନର୍ବାର (ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଫେରି ଆସେ ।

୪୧. ପୃଥିବୀ ତାହାର ବାର୍ଷିକ ପରିକ୍ରମାର କୌଣସି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ (କାରଣ ଯଦି ଏପରି ହେବ, ତେବେ ସୌରଜଗତ ଧ୍ରୁବବିଧ୍ରୁବ ହୋଇଯିବ) ଏବଂ ରାତ୍ରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତହ) ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏ ସମସ୍ତେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କକ୍ଷରେ ଅନାୟାସରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

୪୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ବୋଝେଇ ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ବହନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ (ବହୁ) ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଯାନବାହନ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୪୪./୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୃତ୍ତାଢ) ଧ୍ବଂସ କରିଦେବୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଶୁଣିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସାଂସରିକ ଲାଭ ପାଇବେ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ରୂପମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବାକୁ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ବର୍ମ ରୂପେମାନେ (ନିଜ) ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଫଳକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର, ତାହା-ହେଲେ ରୂପମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟସ୍ତା କରନ୍ତି; ଫଳରେ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ) ।

وَالْقَمَرَ قَدْ رَزَقْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْتَفِئُ لَهَا أَنْ تَذُرِكَ الْقَمَرُ وَلَا
الْبَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

وَأَيُّهُمْ أَتَىٰ حَتَّىٰ دُرِّيَّتُهُمْ فِي الْفَلَكَ الْخَوِينِ ﴿٤٢﴾

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

وَأِنْ نَّشَاءُ نُفَرِّقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقِذُونَ ﴿٤٤﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଳତହର ଆକାର ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଏକ ଗଛର ଶୁଖୁଣା ଡାଳ ପରି ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଏହି ଅସଦୃଶ ସଙ୍ଗତ ହେଉଛି ଯେ ପୃଥିବୀ, ତହ ଓ ସ୍ପନ୍ଦମନେ ସାକୃଷ୍ଟିକ ନିୟମର ଅଧ୍ୟାଧିକ ହୋଇ ପୃଥିବୀମଣ୍ଡଳରେ ବିନା ବାଧାରେ ନିଜ ନିଜ କକ୍ଷ ପଥରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥରୁ ଅପସରି ଅନ୍ୟ ସହିତ ବଂସର୍ପ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏପରି ହେଲେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ମଣ୍ଡଳ ଧ୍ରୁବବିଧ୍ରୁବ ହୋଇଯିବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସାଥୀନା କରି ଓ ବିଭବ କୃପା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରାହ କରି ଦୟାଳୁ ରାଜନ ହୁଅ ।

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବୁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜେ ଖୁଆଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ; ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛ ।”

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେ (ଶାସ୍ତିର) ଅଙ୍ଗୀକାର କେବେ ପୂରଣ ହେବ ?”

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ଓ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହିଁ କରୁଥିବେ ।

୫୧. ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଉଧଦେଶ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କି ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୫୨. ଏବଂ ବିସ୍ମୟ ବଜା ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହଠାତ୍ କବରରୁ ଉଠି କରି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିବେ, “ସର୍ବନାଶ ! କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ କବରରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲା ?” ଏହା ତ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଉତ୍ତୁଳମାନେ ଯାହା କହି ଥିଲେ (ବାସ୍ତବରେ) ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଥିଲେ ।”

୫୪. ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଶାସ୍ତି ହେବ ; ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ଆମ୍ଭ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ ।

وَمَا تَأْنِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّسُونَ ﴿٥٣﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٤﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٥﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْثَدِنَا ۚ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٦﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٧﴾

୫୫. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣ)ରେ ଲିପ୍ତ ରହିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ହସ୍ତୁଥିବେ ।

إِنْ أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكُنْهُمْ ﴿٥٦﴾

୫୭. ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଚକିଆ ଲଗାଇ ପଲକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସି ଥିବେ, (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାର) ଛାୟା ତଳେ ଥିବେ) ।

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ସେମାନଙ୍କ ସକଳେ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ।

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସଲୀମ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫ୍ଟପତ୍ର କରାହେବ, ଯାହା କରୁଣାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ହେବ ।

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏବଂ (ଆମେ କହିବୁ), "ହେ ଅପରାଧୀମାନେ ! ଆଜି ତୁମେମାନେ ବୈଶ୍ଣାବକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ ।"

وَأَمَّا زُورَ الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

୬୧. "ହେ ଆଦମର ସନ୍ତାନମାନେ ! କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାନ୍ତର ଉପାସନା କର ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।"

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَيْنِي أَدْرَأَنَّ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦١﴾

୬୨. "ଏବଂ କେବଳ ଆମର ଉପାସନାକର, କାରଣ ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।"

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

୬୩. "ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛି ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?"

وَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪. ଏହା ସେହି ନରକ, ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. “ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ⑥

୬୬. ସେଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୋହର ମାରି (ବନ୍ଦ କରି) ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ), ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ ସହିତ ବାନ୍ଧିଛାଏ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ । ୧

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବୁ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନ ଦେଖି ଏକ ପଥର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ; କିନ୍ତୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ କିପରି (ସତ୍ପଥ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَسْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ⑧

୬୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ଅଛନ୍ତି ସେହିଠାରୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବୁ ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ କି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ⑨

ଭୂ : ୫

୬୯. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ଆୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତାହାର ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିକୁ ଆମେ କ୍ରମେ ଦୁର୍ବଳ କରିଥାଉ : କ’ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦୃଢ଼ିପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ?

وَمَنْ نَعْتِرْهُ نَجْسُهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ⑩

୭୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହଲଦଳ) କବିତା ରଚନା କରିବା ଶିଖାଇ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ନୁହେଁ ; ଏହି କୋରାନ ତ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଓ ବାରମ୍ବାର ପଠନୋପସାଧାର ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା (ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ⑪

୧. ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯୌନବ୍ୟାଧିରେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ନାକ ଓ ଗଳରେ ଏହାର ପ୍ରବାହ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ ଫଳରେ ତା’ର ଶରୀର କହି ଉଠେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟାଧି ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ କରିଛି ।

୨. ଉତ୍ସାହବାସୀ ଲୋକମାନେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଚଳର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, କାରଣ ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଯାଏ ।

୭୧. ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା କି ଯେଉଁମାନେ ଜାବିତ ରହିଛନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

لَيُنذِرَنَّ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ①

୭୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا صِلَاتٍ أَيْدِيَنَا
أَنعَمَّا لَهُمْ بِهَا فَمَلَكُونا ②

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନ କରିଅଛୁ ; ସୂଚନା* ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ଖାଆନ୍ତି ।

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُومٌ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ③

୭୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବେ ନାହିଁ ?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ④

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ (ସେମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ⑤

୭୬. ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ (ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିବର୍ତ୍ତେ) ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَجِدْ فَتَصَرُّوا ⑥

୭୭. ସୂଚନା* ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦେଉ ; ସେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ।

فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا
يُغْنُون ⑦

୭୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବା ପରେ) ସେ ସହସ୍ରା ଏକ ମହା କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑧

୭୯. ଏବଂ ସେ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କପୋଳକକ୍ଷିତ ବିଷୟ ଗତନା କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୁଲି ଯାଏ; ଏବଂ କହେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ହାତ ସବୁ ବିଗଳିତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ କିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବ ?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْصِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ⑨

୮୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟିର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଭଲଭାବେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ⑩

୮୧. “ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତା’ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର ।”

وَالَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ⑪

୮୨. “ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି କ’ଣ ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସବୁଣି ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନାହିଁ ?” ସେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ) ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଠିକ୍ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ଯା (ଓ) ସର୍ବତ୍ତ୍ୱ ।

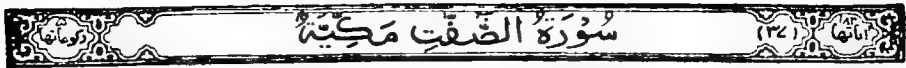
أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ ⑫ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ⑬

୮୩. ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପରି ଯେ) ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତା’ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ହୋଇଯାଉ ଓ ତାହା ସେହିପରି ହୋଇଯାଏ ।

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑭

୮୪. ସୁତରାଂ ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ସାହାଜ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଆପ୍ତିପତ୍ୟ (ନ୍ୟାସ) ଅଛି; ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑮



ଅଲ-ସାଫ୍‌ଫାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧୱେଷ
୧୮୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସତା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ମରୁପ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ତି । ତା
ହୋଇଛନ୍ତି ;

وَالضُّفَىٰ

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ଭର୍ତ୍ତନା କରନ୍ତି ;

فَالزُّجَرِ

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଆଦୃଶ କରି
ଶୁଣାନ୍ତି ;

فَالثَّالِثَةِ

୫. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି ;

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

୬. ସେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ
ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ
ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୁଏ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

الشَّارِقِ

୭. ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନଭାଗକୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ

୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂରାତୀରା ସଜ୍ଜିତ
ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଅଛୁ ।

وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ

୯. ସେ (ଦୂରାତୀରା ସଜ୍ଜିତ)ମାନେ ବଲ୍ଲିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ
ସବୁ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଯାଏ,

لَا يَسْنَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ

୧୦. (ଫଳରେ) ସେମାନେ ବିଚାଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ସ୍ଵାୟୀ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ରାଆମାନେ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତ ସହିତ ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତରୁ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ନେଇ
ଉତ୍ତମାମ ଧର୍ମର ସଥାଅର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ପାର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କେବଳ ଉପର ଠାଉଣିଆ ଭାବରେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜିତ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନେ ଅବତାରରୁ ସେହିତ ଦିବ୍ୟବାଣୀ (କୋରାନ) ରୁ ବିକୃତ କରି ଯେତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନିତେବେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ମାତ୍ର ଦେଇ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଏ ।

୧୧. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ^୧ କରି କୌଣସି କଥା ନେଇ ପକାଇ ଯାଏ, ତେବେ ଏକ କ୍ଳଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଧାବନ କରେ ।

إِلَّا مَنْ خُطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِبٌ ⑩

୧୨. ସ୍ୱତରା^୨ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ କି (ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ସମଗ୍ର ଜଗତ) ଯାହାକୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ମାର୍ଗରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

فَأَسْتَفْتِيهِمْ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑪

୧୩. ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ, ଏବଂ ସେମାନେ (ତୁମ କଥାକୁ) ତୁଚ୍ଛ ମଣୁଛନ୍ତି ।

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ⑫

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا نُذِرُوا لَا يَنْذَكُرُونَ ⑬

୧୫. ଏବଂ ଯେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ⑭

୧୬. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତାରଣା ।”

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑮

୧୭. “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଓ ମାଟି ଓ ହାତୁ ହୋଇଯିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାହେବ ?”

وَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا نَبْعُثُوهَا ⑯

୧୮. “ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ?”

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ⑰

୧୯. ତୁମେ କୁହ, “ହଁ, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବ ।”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ⑱

୨୦. ସେହି ସମୟ କେବଳ ଏକ ଧମକ (ସୂଚନା), କାରଣ ଯେବେ (ସେହି ଧମକ ଦିଆ ହେବ) ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَأَنسَاهُ رَجْرَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ يَخْشَرُونَ ⑲

୨୧. ଏବଂ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ, ଏହା ହିଁ ତ ବିଚାର ଦିବସ ।”

وَقَالُوا يُبْلَغُنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ⑳

୨୨. (ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତରଫରୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ) ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଚାର ଦିବସ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ମାକାର କରୁଥିଲ ।

يَوْمَ هَذَا الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ㉑

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧ କରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଠାଇ ନେବ ଯେ ସେ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସେପରି ଧୂର୍ତ୍ତ ଲୋକର ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଏପରି ଗତମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସେଇକି ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ନିରୁଦ୍ଧର କରିଥାନ୍ତି ।

ଭୂ : ୨

୨୩./୨୪. (ଆମେ ଆମର ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବୁ),
“ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଓ
ସେମାନଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବ୍ୟତୀତ
ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ (ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରାଅ, ଓ ତା’ପରେ ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ।”

୨୫. “ଏବଂ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନି ଯାଇ) ସେମାନଙ୍କୁ ଠିଆ
କରାଅ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ
କରାହେବ ।”

୨୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚରା ଯିବ), “ତୁମମାନଙ୍କର
କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁନାହିଁ ?”

୨୭. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ (ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ଦୂରେ ଥାଉ) ସେମାନେ ସେଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ
ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ।

୨୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ୟ
ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବ ।

୨୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହିବ ଯେ
ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ *
ଆସୁଥିଲ ।

୩୦. ସେମାନଙ୍କର ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟମାନେ
ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, “ଏପରି ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ
ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ସନ୍ଦାନ୍ଧ ନ ଥିଲା ।”

୩୧. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି
ଆଧିପତ୍ୟ ମିଳି ନ ଥିଲା; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଦୂରାନ୍ତରା
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲ ।”

୩୨. “ଅତଏବ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥା (ସତ୍ୟ) ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ
(ଶାସ୍ତ୍ର) ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩୩. “ଏବଂ (ଏହା ଠିକ୍ ଯେ) ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ପଥକ୍ରମ କରାଇଥିଲୁ କାରଣ ଆମେମାନେ ନିଜେ ପଥକ୍ରମ
ଥିଲୁ ।”

أُخْشِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ ﴿٢٤﴾

وَيَقُوهُمْ إِنْهُمْ فَسْئُلُونَ ﴿٢٥﴾

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٦﴾

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣٢﴾

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غُيُورِينَ ﴿٣٣﴾

* ‘ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ଅବରଣରେ ନିଜକୁ ଆବୃତ କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ
କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୪. ସୁତରାଂ (ପରୀକ୍ଷାମରେ) ସେଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତିରେ ଭାଗ୍ୟ ହେବେ ।

୩୫. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିପରି (ବ୍ୟବହାର) ହିଁ କରିଥାଉ ।

୩୬. ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ।

୩୭. ଏବଂ କହୁଥିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ଜଣି ଓ ବାଦୁଳଙ୍କ କଥାରେ ପରୀତ୍ୟାଗ କରିବୁ ?”

୩୮. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଚତୁରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ।

୩୯. (ହେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରିବ ।

୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲ ତଦନୁସାରେ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୪୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭଲ, (ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ) ;

୪୨. (ବରଂ) ସେମାନଙ୍କୁ କାତ ଜାବିକା^୧ ମିଳିବ ।

୪୩./୪୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ^୨ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରାହେବ ।

୪୫. ସେମାନେ ପଲଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ^୩ ହୋଇ ବସିବେ ।

୪୬. ପ୍ରବହମାନ ଝରଣାରୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ଲାସ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ,

୪୭. ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଓ ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ହେବ ।

୪୮. ତଦ୍ୱାରା ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ କି ତକ୍କାରା ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୀନ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٨﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٠﴾

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُ إِلَّا مِنَّا لَئِنَّا أَشَاعِرُ فَيُخَذُّونَ ﴿٤١﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٢﴾

إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٤٣﴾

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٥﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤٦﴾

فَوَاكِهٌ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٧﴾

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٤٨﴾

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٩﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٥٠﴾

بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٥١﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଜାବିକା ନିର୍ବାହ ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅସରବୃଦ୍ଧିରେ ଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଫଳ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣେ ମୁହଲମାନ ଅନ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଫୁଲି କରି ବସିବ ନାହିଁ କି ତା'ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁନୟନ ଓ ନିତମୁଖା ନାରୀ ଥିବେ ।

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الظَّرْفِ عَيْنٌ ۝

୫୦. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ତିମ୍ବି ।^e

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۝

୫୧. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ ।

فَأَتْبَدَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କହିବ, “ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲା,”

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝

୫୩. ସେ କହୁଥିଲା, “କ’ଣ ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟକୁ) ସ୍ମାକାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ?”

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝

୫୪. ଯେଦି ଏହା ସତ୍ୟ ଟେବେ ମୋତେ କୁହ, “କ’ଣ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାତ ହୋଇଯିବୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ?”

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّ أَلْمَدِينُونَ ۝

୫୫. ଏହାପରେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ) ରାହା ଦେଖିବ କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ?”

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝

୫୬. ଏହାପରେ ସେ ନିଜେ ଅବସ୍ଥା ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବ ଏବଂ (ନିଜର ପାଥିବ) ସାଥୀକୁ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଥିବାର ଦେଖିବ ।

فَأُطْلِعَ قَرَأَهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ۝

୫୭. ଏହାପରେ ତାକୁ କହିବ, “ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମେ ମୋର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ବସିଥିଲ ।”

قَالَ تَأَلَّوْا إِن كُنْتُمْ لَرَّوِينَ ۝

୫୮. “ଏବଂ ଯଦି ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥା’ଣ ତେବେ ଆଜି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନରକ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି ।”

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ۝

୫୯/୬୦. (ହେ ନରକବାସୀ !) ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଛାଡ଼ି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ?”

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝

୬୧. ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

e. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟତର ଦୃଷ୍ଟି, ପବିତ୍ର ଓ ସୁଖ ।

୬୨. ଏବଂ କର୍ମଶାଳମାନେ ଏହି (ସଫଳତାର) ଗୁଣ
ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ ।

୬୩. କ'ଣ ଏହି ଆରିଥ୍ୟ ଭଲ କି (ସିଦ୍ଧାନ୍ତାତ୍ମା) ଜନ୍ମ
ଗଛ ଭଳି ?

୬୪. ଆମେ ଅତ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଏକ
ପରାସାର ମାଧ୍ୟମ କରିଥୁ ।

୬୫. ତାହା ଏପରି ଏକ ଗଛ ଯାହା ନରକର ନିମ୍ନ
ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥାଏ ।

୬୬. ତାହାର ଫଳ ସାପର ମୁଣ୍ଡ ପରି ।

୬୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହି ଗଛରୁ ଖାଇବେ ଓ ଏଥିରୁ
ନିଜର ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

୬୮. ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ (ପାନାୟ) ଜଳରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଫଳ ମିଳିତ ହେବ ।

୬୯. ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ
ନିଆଯିବ ।

୭୦. ସେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ପଥକ୍ତ୍ବ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ
ଅନ୍ତରାଳ କଲେ ।

୭୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ପୂର୍ବତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ତ୍ବ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ
କରିଥୁ ।

୭୪. ଅତଏବ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ
କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହେଲା ।

୭୫. କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

ରୁ : ୩

୭୬. ଏବଂ (ଗୁରୁତ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କୁହ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ
ଡାକିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର-ଦାତା ।

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଏକ ମହା ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତତାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥୁ ।

بِشْرِ هَذَا فَلْيَعْبَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْمِ ﴿٦٣﴾

إِنَّا جَعَلْنَهَا وَتَنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

كُلُّهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا قَائِلُونَ وَمِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَيْمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجْتَهِدُونَ ﴿٧٦﴾

وَيَجَنَّبْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କର ସତ୍ତାକୁ ହିଁ (ସଂସାରରେ) ବାକି ରଖିଥିଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୮୦. ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତରଫରୁ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟକ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଅଛି ।

୮୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୨. ସେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

୮୩. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ ;

୮୫. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଏପରି ଏକ ହୃଦୟ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସିକ୍ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସରୁ) ପବିତ୍ର ଥିଲା ;

୮୬. ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତଥା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

୮୭. “କିଣ ମିଥ୍ୟାର ? ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ୁ ଅଛ ?”

୮୮. “ଅତଏବ କୁହ, ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କର କି ଧାରଣା ଅଛି ?”

୮୯. ଏହାପରେ ସେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

୯୦. ଏବଂ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସୁସ୍ଥତା ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୯୧. ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାଲିଗଲେ ।

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

سَلَامٌ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٣﴾

وَقَفَّيْنَاهُمْ وَرَأَيْنَا مِنْ شَيْعَتِهِ أَكْثَرَ مِنْهُمْ ﴿٨٤﴾

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

أَيْفُكُمُ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تَرْبُدُونَ ﴿٨٧﴾

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

فَنَظَرُوا نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ଗତିବିଧିକୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହିତ କରାଇବା ଇଚ୍ଛାରେ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ୍ୟାତ୍ମିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସେ ରୋଗରେ ପରିବାର ସମ୍ଭବନା ଅଛି ଏବଂ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କି କି ଶକ୍ତି ସତ୍ୟ କରୁଛି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ମିଥ୍ୟା ସାଧ୍ୟତା କରୁଛି ଏହା ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. କାରଣ ସେମାନେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ସ୍ଥାନରୁ ଘୁଞ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ।

୯୨. ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ତଥାକଥିତା ଉପାଦ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋପନରେ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ କିଛି ଖାଇ ନାହିଁ ?”

୯୩. “ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ’ଣ ହୋଇଛି ସେ ତୁମେମାନେ କଥା କହୁନାହିଁ ?”

୯୪. ଏହାପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂଘାତିକ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ।

୯୫. ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ ।

୯୬. (ଇବ୍ରାହିମ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଯାହା ଗଡ଼ିଅଛି ତାହାକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ?”

୯୭. “ଅଥଚ ଅଲ୍ଲୁଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ” ମଧ୍ୟ ।”

୯୮. ସେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ଏହାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର ; ଓ ଏଥିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଳଳିତ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କର ।”

୯୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଚିରୁକରେ ଏକ (ହୀନ) କୌଶଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଲାଞ୍ଛିତ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବୁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

୧୦୧. (ଏବଂ କହିଲେ), “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୧୦୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଧାର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ସୁସମାଚାର ଦେଇଥିଲୁ ।

فَرَاغَ إِلَىٰ إِلَهِهِمْ فَقَالَ لَا تَأْكُلُون ۝

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِفُونَ ۝

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۝

قَالَ اتَّبِعُونِ مَا تَنجِتُونَ ۝

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْلَمُونَ ۝

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝

୧. ମଣିଷର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବାଧ୍ୟବଧୂତକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଗାତ୍ରସ୍ୟ ହେଉଛି ସେ ଯେଉଁ ହାତ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ତା’ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲୁଖର ଦାନ, ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଖ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ କରାଇବା ସ୍ୱହସ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ସବୁପ୍ରକାର ସାମୁଦ୍ରିକ । ଯାପ କରିବାକୁ ସେ ଆଗେ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ବଳପୂର୍ବକ ସର୍ବକର୍ମ କରାଇବା ଲାଭ-ଦାୟକ ନୁହେଁ ତେଣୁ ସେ ସର୍ବକର୍ମ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କାହାରିକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଦୂତଗଣରେ ଚାଲିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ (ସତେ ଯେପରି) ଆମେ ତୁମକୁ ଜଣେଇ କହୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ କର ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମର ମତାମତ କ'ଣ ?” (ଏହା ଶୁଣି ପୁତ୍ର) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯାହା କିଛି ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ଚରପ୍ରଭୁ) ଆଦେଶ ହୋଇଛି ତାହା କର ; ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଜଣାକଲେ ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟକ ରହିଥିବାର ଦେଖିପାରିବ ।”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَىٰٓ اِنِّىْ اَرَىٰ
الْمَسَامِرَ اِنِّىْ اَذْبَحُكَ فَاَنْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ
يَا بَنِيَّ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

୧୦୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭର ହେଲେ ଓ ସେ (ପିତା) ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭୂମିରେ) ମୁହଁମାଡ଼ି ଶୁଆଇ ଦେଲେ ।”

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْحَبِيْنِ ۝

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଗଳି କହିଲୁ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ !”

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يَّابْرٰهِيْمُ ۝

୧୦୬. “ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛୁ ; ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝

୧୦୭. ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ପରାକ୍ଷା ଥିଲା ।

اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْبَلٰٓءِ الْبَيِّنِ ۝

୧. ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମନ୍ଦୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ସ୍ୱପ୍ନର ମୂର୍ତ୍ତି ସହିତ ସମାନ; ଯଦି ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରକୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସତ ହେଲା ତଥାପି ଭୂଗର୍ଭରେ ଜଣେଇ କରାଯିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବୃକ୍ଷ ହେଲା ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମନ୍ଦୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାନ୍ତିଦେବା ମୂର୍ତ୍ତି ମୁଖକୁ ଠେଲି ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଜଣେଇ କରାଯିବା ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ଜୋରା ଓ ବାନ୍ଧବେଇଙ୍କୁ ସମାପ୍ତିତ ହେଉ ନାହିଁ । ବାନ୍ଧବେଇଙ୍କେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଜଣେଇ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା — ‘ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ବାଳକ ଉପରେ ନିଜ ହାତକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ନାହିଁ କି ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଏବେ କାଣିରୁ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।’ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟା ଥିବାର ଦେଖିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଇସମାୟିଲଙ୍କ ବଦଳରେ ଜଣେଇ କଲେ (Gen. 22: 11-14 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଭୂଗର୍ଭରେ ଜଣେଇ କରାଯିବା ସମ୍ଭବରେ ହଜିରରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ ବରଂ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ଶାନ୍ତି ଆସିଥିଲେ ଓ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲ ବଡ଼ ହୋଇ ଶିକାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପାଣିଆଇନକୁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବଦିଦାନ) ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନର ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଫକୀରୁପ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ସୂଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ମହାନ କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବଳିଦାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କର) ମୁକ୍ତି ମୁଲ୍ୟ* ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَقَدْ نُنِّيهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝

୧୦୯. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

୧୧୦. ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

୧୧୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

୧୧୨. ସେ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇସହାକଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁସମାଚାର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ କି ନବି ଥିଲେ, ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

୧୧୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ) ପ୍ରତି ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗତ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ ।

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مِثْنٌ ۝

ଭୂ: ୪

୧୧୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ଘୋର ଦୁଃଖ ଓ ବୋଧେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

*. ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ହଜରତ ଇସହାକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ବୟସକ୍ରମେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଓ ତାହା ଯଥାର୍ଥ । ତେଣୁ ପୁରୁଷ ବଳି ଦିଆଯିବା ବିଷୟରେ ତଥା ହଜରତ ଇସମାଇଲ ତ୍ୟାଗ ପ୍ରତ୍ୟାହତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ କାହାଙ୍କଠାର ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ଅନ୍ୟତମ ଯେଉଁଠି ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେହି ଯେ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ବଳି ପ୍ରତିବାଦ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଯେଲେ ସେତେବେଳେ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱପ୍ନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡି ଦିଆଯିବାର ଥିଲା । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ନିଜର ଦେହାନ୍ତରେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିଲା ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିଲା ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଥିଲା । ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ 'ପିତିୟା' ବା ମୁକ୍ତି ମୁଲ୍ୟ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଯେ ଯଦି ପିତାପୁତ୍ର ଉଭୟ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତେବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରୟୋଗ ଦେବ ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଳିଦେଇ କରିଥିବା ଓ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ବଳିଦେଇ ବଳିଦେଇ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ । ଏହି ଆଦେଶର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କହନ ନିରାକାର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ।

୧୧୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହାରେ ସକଳ ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୧୯. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୨୦. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୧୨୧. ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ) ହେଉଥାଉ ।

୧୨୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୧୨୩. ସେ ଦୁହେଁ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୪. ଏବଂ ଇଲିୟାସ ବାସ୍ତବରେ ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୫. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହି ଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖକୁ) ଇୟ କରୁନାହିଁ ?”

୧୨୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବା’ଲ (ଠାକୁରାଣୁ) ଡାକୁଅଛ ? ଏବଂ ସେହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ?”

୧୨୭. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

୧୨୮. (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି (ପାଇବା) ପାଇଁ ହାଜର କରାହେବ ।

୧୨୯. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ; (ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରାହେବ ନାହିଁ) ।

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଲିୟାସଙ୍କର) ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

وَنَصَرْنَاهُمْ فَأَنزَلْنَاهُمْ الْغَلِيَيْنَ ۝

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي لَأَنْتَقُونَ ۝

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

كَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ۝

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝

୧୩୧. ଇଲିୟାସ ସମୁଦ୍ର^୧ ପ୍ରତି ସଦା ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି
(ବର୍ଷଣ) ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِيَّاسِينَ ﴿٣١﴾

୧୩୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ
ପୁରସ୍କାର ଦେଉଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

୧୩୩. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଇଲିୟାସ) ଆମର
ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ନୂତ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ରଘୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَنَّ نُوْحًا لِّسَ الرُّسُلِينَ ﴿٣٤﴾

୧୩୫ / ୧୩୬. (ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର)
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ
(କେବଳ) ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେ କି ପଛରେ ରହିଯାଇ
ଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ସାମିଲ) ଥିଲା, ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲୁ ।

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٣٥﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿٣٦﴾

୧୩୭. ଏହାପରେ ଆମେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିଦେଲୁ ।

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٣٧﴾

୧୩୮ / ୧୩୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବେ କେବେ
ସକାଳେ ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କ
(ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ) ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯାତାୟାତ^୨ କରୁଥାଅ ; କ'ଣ
ତଥାପି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَأَتَّكُمُ اللَّيْلُ عَنْهُمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٨﴾

وَبِالْأَيْدِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٩﴾

ରୁ : ୫

୧୪୦. ଏବଂ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ରଘୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَنَّ يُونسَ لِسَ الرُّسُلِينَ ﴿٤٠﴾

୧୪୧. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାୟନ କରି
ଏପରି ଏକ ନୌକା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଯାହା ବୋଟଝର^୩ ହୋଇ
ସାରିଥିଲା ।

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ السَّجُونِ ﴿٤١﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଇଲିୟାସିନ୍' ଇଲିୟାସ ଶବ୍ଦର ବହୁବଚନ । ଉପକାମାୟ ଓ ଉପାଲକାୟ ପାହିବ୍ୟାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାର ହେଉଛି ଯେ ଚିନିକଣ ଇଲିୟାସ
ଥିଲେ: ଜଣେ ହଜରତ ମୁସାବ ପୂର୍ବରୁ: ଜଣେ ହଜରତ ସହିୟା, ଯେ କି ଇବିଷ୍ୟବନ୍ଧାରେ ଇଲିୟାସ ନାମରେ ପରିଚିତ (Matt. 11:
13-14 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହଜରତ ସୟଦ ଅନ୍ତମତ ବରେଲୁଇ । ସହିୟାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଲିୟାସ ବୃତ୍ତେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସା ବର୍ଷଣ
କରିଛନ୍ତି । ଶେଷ ଇଲିୟାସ ମସିହ ମରଦସ୍ତ ସମୟରେ ଆର୍ବିର୍ବ ହେବା ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା । ସେପରି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସକାଶ ସହିୟା,
ସେହିପରି ମସିହ ମରଦସ୍ତ ସକାଶ ସୟଦ ଅନ୍ତମତ ବରେଲୁଇ, ଯାହାଙ୍କର କବର ହଜାରା ଜିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଲାକୋଟଠାରେ ଅବସିତ ।

୨. ୧୫:୨୭ ର ଟାଳା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ୨୬: ୧୨୦ ର ଟାଳା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୪୭. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଝଡ଼ି କବଳିତ କରିଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଜଳମୟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଦେଇ), ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆରୋହୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶି) ଧର୍ମଗୁଳା ପକାଇଲେ, ଏବଂ (ଧର୍ମଗୁଳା କରିଆରେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ବାହାରିବାରୁ ତଦନୁସାରେ) ତାହାଙ୍କୁ ଜଳରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୧ କରାଯିବାର (ସ୍ଥିର) ହେଲା ।

୧୪୩. ଏହାପରେ ସେ ନିଜକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ମାଛ ଗିଳିଦେଲା ।

୧୪୪. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗୁଣଗାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥାଆନ୍ତେ,

୧୪୫. ତେବେ ସେହି ମାଛ ପେଟରେ କନ୍ୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଥାନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରି ଯାଇଥାନ୍ତେ) ।

୧୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୨ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ଲାଉ ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲୁ ।

୧୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷରୁ କିଛିଟି ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ;

୧୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ^୩ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚବ ଲାଉ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٧﴾

فَالْتَقَمَهُ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٩﴾

لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥٠﴾

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٥١﴾

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٥٢﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَائَةِ آلَافٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٥٣﴾

فَأَمْنُوا بِمَا نَحْنُ لَهُمْ إِلَى جُنُبٍ ﴿١٥٤﴾

^୧. ହଜରତ ସୁରୁସ ନିନେରାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବତାର ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସୁରାମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶ ବିଷୟରେ ଇତିହାସବାଣୀ ଶୁଣାଇଥିଲେ ଓ ନିଜେ ସେଠାକୁ ଗୁଲି ଗଲେ । ଏହାପରେ ସର୍ବନାଶର କେତେକ ଲକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବାକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧକାର କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ ଶାସ୍ତିରୁ ଅପରାଧର କବି ଦେଉଥିଲେ ।

ମନ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଇନିସ୍ରତ ଇତିହାସବାଣୀର ତାହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସର୍ବଜନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ସେଥିରେ କେତେକ ସର୍ବ ଲୁଚ୍ଛାସିତ ଆତ୍ମୀୟତାରେ ଭୟର ସଜ୍ଜନ ଅଧିକ ହେବ ଓ ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନପ୍ରତ୍ୟାହତ ଅବନତ ହେବ ।

ହଜରତ ସୁରୁସ ସେହି ନୌକାର ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେହି ନଦୀରେ ବନ୍ୟାଜଳ ମାଡ଼ି ଆସିବାରୁ ନୌକାଟି ଚାଲି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ନୌକାରୋହମାନେ ଭାଗ୍ୟଗୁଳା ପକାଇଲେ ଓ ଯୋଗକୁ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କ ନାମ ରପିଲା । ଏହାଟି ଗିରିରେ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ କିରରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ଅନନ୍ତର ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଗିଳି ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତିନି ପରେ ସେହି ମାଛ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ ତଟରେ ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବମନ କରିଥିଲା ଓ ସେ ଜୀବିତ ଥିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ନିଜ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲେଉଟି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରି ସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ମନରେ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି କରି ସଜ୍ଜନରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାପାଇଁ ଏକ ଭାବନା ଉଦ୍ଭବ କରାଇଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ ।

୧୫୦. ପୁତ୍ରରା' ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ ପଚାର, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (କେବଳ) କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର (କେବଳ) ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ?"

୧୫୧. କ'ଣ ଆମେ (ଦେବ)ଦୂତମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ?

୧୫୨. ମନ ଦେଇ ଶୁଣ, ସେମାନେ ନିଜ ମନରତ୍ନା ମିଥ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି

୧୫୩. ଯେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଅଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୫୪. କ'ଣ ସେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ?

୧୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରୁଅଛ ?

୧୫୬. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ?

୧୫୭. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ?

୧୫୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ସେହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣ, ଯହିଁରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୫୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ) ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷାତି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଜିନ୍ନ ପଦବୀର୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ (ସତ୍-ପଥ ଅନୁସରଣ ନ କଲେ) ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ) ପେଶ କରାହେବ ।

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبِّيَّ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهٍ يُقْوُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٧﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتْ

الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لِمُحْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମହାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଘିର କରି ସାରିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନ-ର ବହୁସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର କନ୍ୟା ଘିର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରିର ଏକ ବିପରୀତ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା ବିରୋଧାତ୍ମକ ରୂପେ । ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ଲାମାନେ ଉତ୍ତେବରୁ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ପୁତ୍ର ଘିର କରିଛନ୍ତି । ଭାରତ ଓ ଆରବର ପୌରାଣିକମାନେ ବାସର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଥା'ନ୍ତି । ଯେହେତୁ କେତେକ ପୁତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ କନ୍ୟା ଘିର କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧରିବା ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର ବିଷୟ କହନ୍ତୁ ପଛେ, ଅବଶ୍ୟ ଏପରିକି ମାନିଛନ୍ତି ଯେ ବାସ ଘରେ ଉଭୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଥଚ କୋରାନର ଉକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ରୋଗି ଏ ମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୁଏ - ଅନେକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ କଦା ପରିଦାୟ ।

୧୬୦. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ ।

୧୬୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୬୨. ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ,

୧୬୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ଚିତ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୬୪. କେବଳ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ନରକଗାମୀ ହେବ ।

୧୬୫. ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି ।

୧୬୬. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ * (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଅଛୁ ।

୧୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁ ।

୧୬୮. ଏବଂ ଏକଦା ଏହି (ମେକ୍କାବାସୀ)ମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ,

୧୬୯. ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ଭଳି ରସୁଲ * ଆସନ୍ତେ,

୧୭୦. ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତ ହୋଇପାଆନ୍ତୁ ।

୧୭୧. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ଅତଏବ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ ଜାଣିପାରିବେ ।

୧୭୨. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଥମରୁ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾

فَإِنَّا كَرَّمُوا مَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

مَا أَنتُم عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٣﴾

إِلَّا مَن هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٦﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ السَّيِّدُونَ ﴿١٦٧﴾

وَإِن كَانُوا لَيَقُولُنَّ ﴿١٦٨﴾

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

فَكْفُرُوا بِهِ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମୁଦ ଥର 'ଜିକିର୍' ରସୁଲ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି (୬୫ : ୧୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୭୩. ତୋ'ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ;

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٣٧﴾

୧୭୪. ଏବଂ ଆମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାସକରାଜ ଗୋଷ୍ଠ) ହିଁ ଜୟଲାଭ କରିବ ।

وَأِنْ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٨﴾

୧୭୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ପେରାଇ ନିଅ ।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ ﴿٣٩﴾

୧୭୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଅ ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ (ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٤٠﴾

୧୭୭. କ'ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତ ରାହୁଛନ୍ତି ?

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤١﴾

୧୭୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଅଗଣାରେ ଅବତରଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୟଭୀତ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖଦାୟକ ହେବ ।

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٤٢﴾

୧୭୯. ଏବଂ (ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ) କିଛିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ପେରାଇ ନିଅ ।

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ ﴿٤٣﴾

୧୮୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଅ ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତତରୂପେ (ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ) ଦେଖିବେ ।

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٤٤﴾

୧୮୧. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ; ସେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ସେ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ) ପରିତ୍ର ।

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٥﴾

୧୮୨. ଏବଂ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ ।

وَسَامٍ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

୧୮୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର, ଯେ କି ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

سُورَةُ صَ مَكِّيَّةٌ (٣٨)

ସ୍ୱାଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମ୍ଭବ ସମେତ
୮୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସ୍ୱାଦ^୧ ଆମେ ଏହି ଦାବା ସକାଶେ କୋରାନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ସକଳ ଉପଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି ।

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

୩. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଅତ୍ୟାଧିକାରୀତ୍ୱକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିରୋଧ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقِي ③

୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଯେ ସଞ୍ଜବାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଅଛୁ ; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଗୁହାରି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଆଉ ମୁକ୍ତିର ସମୟ ନ ଥିଲା ।

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا زَلَّاتِ ④

جَيْنَ مَنَاصِ ⑤

୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ (ସଞ୍ଜବାୟ) ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ କଣେ ସତେବେଳେ ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ତ କଣେ ପ୍ରତାରକ (୩) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।”

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ ⑥

هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑦

୬. କ’ଣ ସେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ? ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

اجْعَلِ الْآيَةَ الْهَآؤَاحِدَ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ ⑧

عَجَابٌ ⑨

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ରୁହ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାବା) ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯହିଁରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଲାଭି ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ ନିଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି) ।”

وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰى ⑩

الْهَيْكَلِ ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑪

୧. ‘ସ୍ୱାଦ’ ଅର୍ଥ ସାହିତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି କୋରାନକୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ।

୨. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ଏ ବ୍ୟତୀ, ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି, ସମସ୍ତଙ୍କ ସବୁ ଉପାସ୍ୟକୁ କାଟିକଟି ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟ ରଚିଛି । ଏହି ରୂପେ ସେମାନେ ନିଜ ମୂର୍ଖତାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓର ସଂଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

୮. “ଆମୋମାନେ ଏ (ପ୍ରକାର) ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଶୁଣି ନାହୁଁ; ଏହା ମିଥ୍ୟା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ।”

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْاِخْرَىٰ اِنْ هَذَا اِلَّا اِخْتِلَافٌ ۝

୯. “କ’ଣ ଆମର ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ସ୍ୱାରକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ବାସ୍ତବରେ ଆମ ତରଫରୁ ସ୍ୱାରକର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ନେଇ ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ରହିଅଛି; (ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱାରକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି କି ହୋଇନାହିଁ) ବରଂ (ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ) ସେମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି (ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି) ।

اُنزِلَ عَلَيْهِ الَّذِي يُكْرِىٰنَ بَيْنَنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ ۝
مِنْ دُكْرِىٰ بَلْ لَتَايْدُ وَقُوًا عَدَاۤىٰ ۝

୧୦. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଦାନଶାଳ କ’ଣ ତାଙ୍କର କବୁଣାର ଭଣ୍ଡାର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି (ଯେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ଦେଇ ଦେବେ ଓ ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ ଦେବେ ନାହିଁ) ?

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَاۤىِٕنٌ رَّحْمَةً رَبِّكَ اَلْعَزِىْزُ الْوَهَّابُ ۝

୧୧. କ’ଣ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଆଧିପତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି ? ଯଦି ସେପରି ଅଛି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଦରଢ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଆନ୍ତୁ (ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଅଲୌକିକ ପ୍ରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାଠ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନେ ମହଜଦଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ରୂପ ଗ୍ରନ୍ଥ ଚାହୁଁ ଥିଲେ) ।

اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝
فَلْيَرْفَعُوْا اِلٰى الْاَسْبَابِ ۝

୧୨. ଏକ (ଧର୍ମ-ଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ^୧ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ବିଷୟରେ ଆମେ ସୂଚନା ଦେଉଅଛୁ ଯାହା ମହଜଦଙ୍କ ଆକ୍ଷାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ କିନ୍ତୁ) ପରିଶେଷରେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବ ।

جُنُودٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ۝

୧୩. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟ ତଥା ମହାପ୍ରତାପୀ ଫିରଓଦିନ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَاقْرَعُوْنَ ۝
ذُو الْاَوْدَادِ ۝

୧. ତୁରା ‘ବନି ଇସ୍ରାଈଲ’ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ ଆପଣ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (୧୨: ୯୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ଅହମ୍ମଦ ସୁବ୍ ସିନ୍ଧର ଇବିଷ୍ୟବଶୀ ଅଛି । ଏହି ଆୟତ କେବଳ ଅହମ୍ମଦ ସୁବ୍ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଫିରଦର ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାଜୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିବା ।

୧୪. ଏହିପରି ସମୁଦ ତଥା ଲୁଚାଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ
ଏକାବାଦୀମାନେ * ଓ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି
ଥିଲେ। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ (ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ
ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲେ ।

وَسُودَ قَوْمُ لُوطٍ وَاصْطَبَ نَبِيَّكَ ۖ اُولٰٓئِكَ
الْاَخْرَابُ ۝

୧୫. ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ
ପରିଶେଷରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଆମର ଶାସ୍ତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

فَإِنْ كُنْ مِنْ اُولٰٓئِكَ الْكَذٰبِ الرَّسُلُ فَحَقَّ عِقَابُ ۝

ସୁ : ୨

୧୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏକ ଆକସ୍ମିକ
ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ; ଯହିଁରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବ
ନାହିଁ ।

وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مِّنْ لَّدُنْهُ يَوْكِي ۝

୧୭. ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନଦର୍ଶୀ !
ଆମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ଭାଗ ଅଛି, ହିସାବ ଦିବସ ପୂର୍ବରୁ
ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ସେତିକି ଦେଇଦିଅ ।”

وَقَالُوا رَبَّنَا عِنْدَ لَنَا ظَنَنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

୧୮. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେ
ଧର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଏବଂ ଆମର ଭଲ ଦାଉଦକୁ
ମନେ ପକାଅ ଯେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ ; ବାସ୍ତବରେ
ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ସର୍ବଦା ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

اِصْبِرْ عَلٰٓى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْاٰيٰتِ
۝ اِنَّهٗ اَوَّابٌ ۝

୧୯. ଆମେ ପର୍ବତ-ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
କରାଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
(ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁଥିଲେ ।

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْحَمْدِ وَ
الْاِشْرَاقِ ۝

୨୦. ଏବଂ ଉଜ୍ଜ-ଉତ୍ତର * ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ନିଯୋଜିତ କରିଥଲୁ ; ସେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର
ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَالطَّيْرَ مَحْشُوْرَةً ۚ كُلُّ لَهٗ اَوَّابٌ ۝

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଶାସନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କୁ ତରୁ ଖାନ ଓ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ବାକ୍ସକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَسَدَدْنَا مَلَكُةَ وَ اٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ
الْخِطَابِ ۝

୨୨. ଏବଂ କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
କାଣିଅଛ ଯେଉଁମାନେ କାଲି ତେଜ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଥିଲେ ?

۝ هَلْ اَتٰكَ نَبَاُ الْخَصْمِ اِذْ سَوَّرُوا الْاِخْرَابَ ۝

* ୧୫: ୨୯ ର ଗଳ୍ପ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

* ୩୪: ୧୧ ର ଗଳ୍ପ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ; ଆମେ ଦୁହେଁ ଦୁଇ କଳହକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟୁ; ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛି; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଅ ଓ ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଅ ।”

୨୪. “ଏ ମୋର ଭାଇ; ତାହାର ଅନେକ୍ଷ୍ମତା ମୋର ଅଛନ୍ତି, ଓ ମୋର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୋର ଅଛି; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କହୁଛି, ଯେ ‘ନିଜର ମୋରାଟିକୁ ମୋତେ ଦେଇ ଦିଅ’ ଏବଂ ବାକ୍ଷୀକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୋ ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚାଲିଛି ।”

୨୫. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଦାଉଦ) କହିଲେ, “ତୁମ ମୋରାଟୁ ଦାବି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ” କରିଅଛି; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି ଅନେକ ଅଂଶଦାର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ;” ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଛୁ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଯିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଜୁମିରେ ନିପତିତ ହେଲେ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظْ خَضَنَ بَنِي بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَخْلَفْنَا بَيْنَنَا بَالِغِي وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً ۖ وَهِيَ نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَىٰ نَعَجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُطَاةِ يُئَيِّنِينَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ ۚ مَا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا ۖ وَأَنَابَ ۝

୧. କେତେକ ଟାଳକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ୯୯ ଜଣ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତା' ଗଲ୍ଲୁ ଜଣେ ସେନାପତିଙ୍କ ପକ୍ଷୀକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ସେନାପତିଙ୍କୁ ଏକ ବିପକ୍ଷକ ଘାତକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଠାଇ ଦେଲେ ଯେପରି ସେ ସେଠାରେ ନିହତ ହେବେ । ପରେ ସେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷୀ ବଳସେବାକୁ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେଏହି ମୋକ୍ଷା ଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କଲେ (Holy Bible : II Samuel Ch. II ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସବୁବେଳେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତମମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବା ଆଗମ କରିଦେଲେ ।

ଏପରିକି ଦୁଇଜଣ ଶତ୍ରୁ କାଳ ତେଜ ଘର ଭିତରେ ପଶିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଦୁର୍ବିଆର ଥିବାର ଦେଖି ଚାରିଗଲେ ଓ ଭାବିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଚାକରାରେ ଦେହରାସ୍ତାମାନେ ଜମା ହୋଇଯାଇ ପାରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏ ରୂପେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମନସତା କଥା କହିଲେ । ସବୁବେଳେ ପକ୍ଷୀ ସେମାନେ ହିଁ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୋଷ୍ଟାଗାପ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଆଖପାଖର ଗରିବ ଓ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ବୁଝେ । ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଛୋଟ ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକମାନେ ଭରାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ରାନ୍ତି ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁଇଗୁଣ ବଢ଼ିଯାଇ ଥିଲା । ବହୁତେ ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୨. ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭଲରୂପେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ଓ ମିତ୍ର କହୁଥିବା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ । ତା' ଗଲ୍ଲୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଚରିତ୍ର ବିଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରାଇ ବଢ଼ିଲେଣି ବୋଲି ବୁଝି ପାରିଥିଲେ । ସେ ଆନୁରୋଧ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଚେତାବଳୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେ ସତେଜ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଲିଖା କଲେ ।

୨୬. ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ସକଳ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ଦାରଦ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୭. (ଏହାପରେ ଆମେ ଦାରଦଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ), “ହେ ଦାରଦ ! ଆମେ ତୁମକୁ ଭୃତ୍ୟରେ ଖାଲିପା ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ବିଚାର କର ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଦେବ ; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବିଚାର ବିବସ୍ତାବ ପାସୋରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٦﴾

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

ଭୁ : ୩

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅକାରଣେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଧାରଣା ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଭୁଗା ବିନାଶ ହେବେ ।

୨୯. କ’ଣ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାଜ୍ଞା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ? ଅଥବା କ’ଣ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ?

୩୦. ଏ (କୋରାନ ଏପରି) ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହାରେ ସମସ୍ତ ଗୁଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ସଂଗ୍ରାହରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଓ ଜ୍ଞାନବତ୍ତ (ଲୋକ)ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାରଦଙ୍କୁ ତୁଳେମାନ, ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

كُتِبَ إِلَيْكَ يَا دَاوُدُ الْكِتَابُ لِيُثَبِّتَ بِرَّكَ وَيُؤَيِّدَ أَيْمَانَهُ وَيُثَبِّتَ ذِكْرَ أُولَوِ الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ଦୂର୍ବଳତା ଶାରୀରିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚାହିଁ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସ୍ୱକ୍ଷରରେ ହରବର ଦାରଦ ପର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ହରଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ବା ଦୂର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ହୋଇଅଥାନ୍ତେ ।

୩୭. (ଏବଂ ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଧରଣର ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଗଲା,

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُنُ الْيَدِيَّةُ

୩୮. ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ସଂସାରର ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଏଥିପକାଶେ ଭଲ ପାଉଅଛୁ ଯେ ତାହା ଆମକୁ ଆମ ସ୍ୱପ୍ନାକାଂକ୍ଷାକୁ ସୁରଣ କରାଇଥାଏ;” ଏପରିକି ଅଶ୍ୱମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ।”

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

୩୯. (ଏବଂ ସେ କହିଲେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣ” (ସେମାନେ ଆସିବା ପରେ) ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଓ ବେକକୁ ଥାପୁଡ଼ିଲେ ।”

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَنَفَقَ مِنْهَا الشَّوْقُ وَالْأَعْنَاقُ

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେହକୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ; (ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ) ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثَمَرًا أَنَابَ

୪୧. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ପ୍ରତି ସଂସ୍ଥାପନ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅ ।” ଆମକୁ ଏପରି ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କର ଯାହା ଆମ ଅନ୍ତର ଆମ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନ ମିଳୁ; ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي بِي
وَمِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଦେଖି ଦେଖି ନମାଜ ସମୟ ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ କରି ଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସେମ୍ବରେ ଏବେ କିଛି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକଜି ଘୋଡ଼ା ଖରିଦ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଜିହାଦ କରିପାରିବେ । ଜଣେ ଅବତାରକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ । ଏବଂ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯେପରି ବିଶାଳ ଥିଲା ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଘୋଡ଼ାସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘୋଡ଼ା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ମସହ’ ର ଅର୍ଥ ଆପୁଷ୍ଟିବା ଓ ହାଣି ଦେବା । ଯେହେତୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଠାରେ ହାଣିଦେବା ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁବାଦ ଅନୁସାରେ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣି ରାଜରେ ଏଥିସେନୁ ହାଣି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସେନୁ ତାଙ୍କର ନମାଜ ସମୟ ଗତି ଯାଉଥିଲା । ଏ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷଣେ ପାଗଳ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ, ନବିଏ ପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ । ଅପର କଥା ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଜିହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଠି ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଘୋଡ଼ାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାପାଇଁ କହିଥିଲେ ଓ ଘୋଡ଼ାମାନେ ଆସିବାକୁ ଆଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଥାପୁଡ଼େଇ ଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜିହାଦ ପାଇଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଘୋଡ଼ା ସବୁଟି କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩. ଏହାର ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ମର୍ମ ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏପରି ଏକ ପ୍ରତି ସେବ ଯାହାଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ନ ଥିବ ଓ ତା’ପରେ କେବଳ ପାର୍ଥିବ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ରହିଥିବ ।

୪. ଏଠାରେ ରାଜତ୍ୱ ଅର୍ଥ ନବିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଜତ୍ୱ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନ କରୁଥିବା ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହା ପିତାବଠାରୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୁହାର ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ ସକଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ସାଂସାରିକ ଉତ୍ତର, ଯାହା ସମ୍ଭାଗମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇପାରେ, ତାହାଙ୍କର ଲୋଭ ନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ; ଯାହା କି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ମୁହୂରତିରେ ଚାଲୁଥିଲା,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
إَصَابَ ۝

୩୮. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଦୂରାନ୍ତରା ସଜ୍ଜତାନମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଇଚ୍ଛାନିୟର ଓ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଦୁର୍ଭାଗିନୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ।

وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝

୩୯. ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଶିକୁଳିରେ* ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଵାତଦାସମାନଙ୍କୁ) ।

وَأُخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

୪୦. ଏହା ଆମର ଅସୁମାରୀ ଦାନ* ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟୁତ୍ସାହ କର କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର* ହୁଅ ।

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِرْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

୪୧. ଏବଂ ସେ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାମ ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି ।

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ۝

ରୁ : ୪

୪୨. ଏବଂ ଆମର ଭଲ ଅସୁବୁଦୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଆମକୁ ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପାତ୍ରା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛି ।”

تَذَكَّرْ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝

୪୩. (ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ନିଜ ବାହନକୁ ଗୋଇଁ ମାର ; ଓ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ; ଏଠାରେ ସ୍ନାନ ଉପଯୋଗୀ ଓ ପାନୀୟ ଉପଯୋଗୀ ଶାତଳ ଜଳ ଅଛି ।

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଲୁ ଏବଂ ନିଜ କରୁଣାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذُكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

୧. ସାମାଜିକଜୀବନରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ କି ସମୁଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି, କାଳେ ସେମାନେ ଜାହାଜରୁ ଚେଇଁ ପକାଇଲେ ସେଥି ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିଲେ । ଗୋମ ଇତିହାସ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାଧାନ । ଏଠାରେ ନାବିକମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ପର୍ବରୁ ନୌକା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବହୁଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତି କରୁଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକୃଷ୍ଟ କୃପାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୈରବହର ଓ ଦୂରାନ୍ତରା ଜାତି ଉପରେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାପିତହୋଇଥିଲା ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସୁବିବେକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିକି କଠୋରତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ ପାରିବ ସେହିକି ସେମାନଙ୍କ ପରାଧୀନତା ବାଧା ଦେଇପାରିବ । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କଠୋରତା ଅନ୍ୟତମ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ ଅସ୍ତବସ୍ତୁ କହିଥିଲୁ, “ନିଜ ହାତରେ ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ଚୋରିଏ ଖଜୁରି ଖାଇ ନିଅ ଓ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂତଗଣରେ ଯାତ୍ରା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରବାହୀ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ପ୍ରହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରଦାଲ ନିଅ) ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ;” ଆମେ ତାହାକୁ ଯୌର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ପାଇଲୁ; ସେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତିଶୟ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

୪୬. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ସେମାନେ କର୍ମବୀର ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ।

୪୭. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ତାହା (ହେଉଛି ପରକାଳର) ପ୍ରକୃତ ବାସ୍ତବ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ମନୋନୀତ ଓ ଅତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ଇସମାୟିଲ^୧ ଓ ଯାସିୟାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ଏବଂ କୁଲକିପାଲଙ୍କୁ^୨ ମଧ୍ୟ; ଏ ସମସ୍ତେ ଆମର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।

୫୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଦ୍ୟକ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସ୍ମାରକ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି,

୫୧. (ଅର୍ଥାତ୍) ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ସ୍ଥଗିତ) ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ଦ୍ଵାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

وَحُذِّبِيكَ ضَعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٥٠﴾

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٥١﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٥٢﴾
وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لِكَانِ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ﴿٥٣﴾

وَاذْكُرْ إِسْمَيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ
الْآخِيَارِ ﴿٥٤﴾

هَذَا ذِكْرُنَا وَإِنَّا لَلنَّاتِقِينَ لِحُسْنِ مَا بَدِئْنَا

جَنَّتْ عَذْيٌ مُفْتَحَةٌ لَهُمُ الْآبْوَابُ ﴿٥٥﴾

୧. ପର୍ବତ ନିବାସୀମାନେ ପତ୍ର ଥିବା ଇସ ଖଜୁରି ଯୋଗୁ ପିଟି ପିଟି ଦରପାଟି । ଏଥିରେ ସେହି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ହଜରତ ଅସ୍ତବ ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଇସ୍ମାଏଲ 'ପରଦୁଇବସାନ' ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ 'ଜିରା' ଅର୍ଥ ଖଜୁରି ଖାଇ ଗୁଲ ଖଣ୍ଡ ୮, ପୃଷ୍ଠା ୧୧୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ହିନ୍ଦୁ' ଅର୍ଥ ସତ୍ୟର ଅବତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କହିବା । ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମକୁ ସରପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆଣିବା ସ୍ଵପ୍ନକ୍ଷିତି କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସ୍ଵାଭାବିକଭାବେ ଏପରି କରିପାରିବ ନାହିଁ ତଥାପି ଶତ୍ରୁମାନେ ବିରୋଧ କରିବା ପକରେ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଆରୋହଣ କରି ଯାଅ ଓ ଗୋଛାଠା ମାରି ବା ଖଜୁରିରେ ପିଟି ପିଟି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦରଦାଲ ନିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶ ବ୍ୟାପ୍ତ କର ଯେପରିକି ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସାଧ୍ୟ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନକ୍ଷିକତାରୁ ଯେପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟେ ସେହିପରି ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୩. ୬: ୮୬ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୪. ୨୧: ୮୬ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୫୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ ତକିଆ କରାଇ ବସିଥିବେ (ଓ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳ, ଯାହା କି ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବ ତାହିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ।

୫୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନରମୁଣ୍ଡା ସମବୟସ୍କା ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

୫୪. ଏହା ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୟାମତ ଦିନ ମିଳିବ ବୋଲି ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ।

୫୫. ଏହା ଆମର ଅସରତି ଜାଣିବା ।

୫୬. ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅଜ୍ଞାକୃତ ବିଷୟ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଦୁରାଗତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେବ,

୫୭. (ଅର୍ଥାତ୍) ନରକ ; ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ତାହା ରହିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୫୮. ଏହା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଛି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆସ୍ବାଦନ କରନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭାସ୍ତ ଜଳକୁ ଓ କ୍ଷତ ଧୌତ ଜଳକୁ ।

୫୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ) ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଥିବେ (ଯେଉଁମାନଙ୍କ କର୍ମର ପରଶୁର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବ) ।

୬୦. (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ-ପୂର୍ବକ କହିବ) ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ନ ଥିବେ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

୬୧. (ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡ଼ ; ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ‘ସ୍ୱାଗତ’ କହିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକକୁ) ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଗରୁ ଚିଆରି କରି ରଖିଅଛ ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।”

مُتَكِينٍ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفَرَاسِ أَتْرَابٍ ﴿٥٣﴾

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾

إِنَّ هَٰذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ تَفَافٍ ﴿٥٥﴾

هَٰذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا بٍ ﴿٥٦﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسْوَسُ إِلَيْهَا دُخَانٌ ﴿٥٧﴾

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حِينُمُ زَعَتِاقٌ ﴿٥٨﴾

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٩﴾

هَٰذَا فَوَجُّ مُقْتَنِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّبَعُوا
لَنَا فَيَسْوَسُ الْفَرَارُ ﴿٦١﴾

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କର୍ମ ଓ ଶ୍ଳୋଷ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଶ କଲେ ଯାହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଦୂର ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

୬୨. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ କଥା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେ କେହି (ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ) ଏହି ନରକକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିଆରି କରି ଅଛି, ତୁମେ ତାହାକୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ।”

୬୩. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ ନରକ - ବାସୀମାନେ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ମତ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉନାହିଁ ?”

୬୪. କ’ଣ ଆମେମାନେ (ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏପରି ଭାବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମନେ କରୁଥିଲୁ ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଭ୍ରମ ହୋଇଛି ଯୋହା ଫଳରେ କି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ।

୬୫. ନରକବାସୀମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦି ଏକ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତାହା ହିଁ ହେବ ।

ଭୁ : ୫

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ସତେବକ ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସେ ଅସ୍ମିତ୍ୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।”

୬୭. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ; ସେ ପରାକ୍ରମୀ, (ଅଧର) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୬୮. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସମାଚାର”,

୬୯. “(କିନ୍ତୁ) ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ।”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذَّةً عَلَّا بَاذِعَةً
فِي النَّارِ ۝

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رَجُلًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ
الْأَشْرَارِ ۝

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِنِينَ أَمْ رَزَّاءَتْ عَنْهُمْ الْإِبْصَارُ ۝

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ۝

قُلْ هُوَ نَبَوُّ عَظِيمٌ ۝

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝

୧. ମଝିଷ ସେତେବେଳେ କାହାରି ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଧୂସ ବିଧିରେ ପକାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । ଯଦିତ ବହୁ ଅବିଶ୍ବାସୀମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟିକା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି ଓ ଦୟା ଦେବରେ ବିକଳ କରିଥା’ନ୍ତି । ବହୁତଥ ଏହି ଆୟତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଚରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଆୟଶା କହନ୍ତି - ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁସବୁ ସ୍ୱଣର ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା (ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ) । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକଳତା ବୁଝାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅଭିସ୍ପେତ । ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖରେ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଅବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କୁ - ଯେଉଁମାନେ କି ଦିନଗାରି ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଅତୁଳମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ - ହଜରତ କରାଗଲା ସେ କହିଲେ, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଦୋଷ ଧରାଯିବ ନାହିଁ (ସେହିଦିନ ହଜରତ ସାଦ୍ ଓ ତୁରକାଲି: ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୨, ପୃଷ୍ଠା ୩୦୨ - ୩୦୩)

୭୦. ଏବଂ “ଆମକୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା - ସମ୍ପର୍କ ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି) ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିଲେ (ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସକାଶେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ)।”

୭୧. “ଆମକୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଏହା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ସତେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଅଛୁ ।”

୭୨. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ଏକ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ।”

୭୩. ସୂଚନା* ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୁଅ ।

୭୪. ସୂଚନା* ଦେବତୃତୀୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ,

୭୫. କେବଳ ଇବ୍ନିସ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ଅହଂକାର କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଆତ୍ମରୁ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା ।

୭୬. (ଅଲ୍ଲାଃ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ନିସ ! ଆମେ ଯାହାକୁ ନିଜର ଦୁଇ ହସ୍ତ* ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ି ଅଛୁ ତାହାର ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କିଏ ତୁମକୁ ବାଧା ଦେଲା ? କ’ଣ ତୁମେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କଲ ନା ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାର ଉତ୍ସୁକ ?”

୭୭. ଇବ୍ନିସ କହିଲା, “ମୁଁ ଅତତଃ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉନ୍ନତ ; (କାରଣ) ତୁମେ ମୋତେ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ଓ ତାହାକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ।”

୭୮. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଅଲ୍ଲାଃ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କାରଣ ତୁମେ (ଆମ ଦରବାରରୁ) ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛ ।”

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّائِي لَآ أُذِخَّتْصَوْنُ

إِنْ يَتُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ⑩

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ⑪

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ⑫

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجَعُونَ ⑬

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑭

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي ⑮
اسْتَكْبَرْتَ أَفَكُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ⑯

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ ⑰
مِنْ طِينٍ ⑱

قَالَ فَاهْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ⑲

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଗୁଣକୁ ଚାନ୍ଦ ଛିତରେ ଏକାଠି କରାଯାଉଛି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବୃଣାବଦ୍ଧ ସ୍ଥଳାନ୍ୱିତ ହେବ ।

୨. ୭: ୧୩ ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୭୯. ଏବଂ ବିଚାର-ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ଉପରେ ଆମର ଅଜ୍ଞାପ ପଡ଼ୁଥିବ ।

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

୮୦. ଏହାପରେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଦି ଏହିପରି କରିବାକୁ ଅଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିତ କରାଇ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବସର ଦିଅ ।”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

୮୧. ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏପରି ଇଚ୍ଛାଥାଏ ତେବେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଭାବିନିଅ ।”

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

୮୨. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅବସର) ଏକ ସୁବିଦିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ” ।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

୮୩./୮୪. ତା’ପରେ ସେ କହିଲା, “ତୁମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ରାଶି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଭିତରୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أَغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ۝

୮୫. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ଆମେ ସତ୍ୟ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ,”

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ۝

୮୬. “ଯେ ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନରକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।”

لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ ۝

أَجْمَعِينَ ۝

୮୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଏ (ପ୍ରଶ୍ନର) ବାବଦରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ଚାହୁଁନାହିଁ କି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ ନୋହିଁ ।”

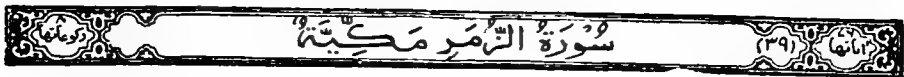
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝

୮୮. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

୮୯. “ଏବଂ କିଛି କାଳ ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ସତ୍ୟ) ସମାଚାରକୁ ଜାଣି ପାରିବ ।

فَيُتْلَىٰ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝



ଆଲ-କୁମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଘମିତ ସମେତ
୭୬ଟି ଆୟତ ଓ ୮୮ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅବତରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ହୋଇଅଛି,
ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

୩. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ
କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି
ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ

୪. ଶୁଣ ; ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଅକୃତ୍ରିମ ଧର୍ମଭାବ ଯୋଗୁଁ
ହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ ଚାହାନ୍ତି
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି
(ଓ କହନ୍ତି) ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସନା କେବଳ
ଏଥିଯୋଗୁଁ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ* କରାଇବେ, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ
ମତଭେଦ ଅଛି, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିଷୟରେ
ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ
ଅକୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُكُ مَنَّهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَحْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

୫. ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ
ତେବେ ସେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଚାହାନ୍ତି
ମନୋନୀତ କରନ୍ତେ, ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର ; (ପ୍ରକୃତ
ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ଏକ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱଶାଳୀ ।

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَا ضَافَ وَمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

୬. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି
ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ରାତି ଦ୍ୱାରା ଦିନକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି, ଓ
ଦିନ ଦ୍ୱାରା ରାତିକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକ (ନିୟମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ) କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସମୟ ପାଇଁ (ନିଜ) କକ୍ଷରେ ଗତି କରନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ أَيْلٌ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى الْاَيْلِ وَسَخَرُ الشَّمْسُ وَ
الْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ

* ମଣିଷ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ, ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ ଠାକୁର ଯଥା - ସାଧୁ, ସଜ୍ଜନ ଧନ, କ୍ଷମତା ଓ ଆଦେଶ ଆଦିର ଉପାସନା କରିବାକୁ ମନ
ବଳାଉଥାଏ ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ସୁତେ ପାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଅନ୍ଧାରରେ ଅନୁସରଣ କରିଥାଏ ଓ ଭାବେ ଯେ ଏହି
ସବୁ ଉପାସନା ବିଶ୍ୱାସ ଆଦି ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

୭. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜାବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେ ସେଥିରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱର (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠ ଗୋଟି ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ତ୍ରିବିଧି * ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ରଖି କରାଇ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ; ସେହି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଆସିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ ; ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ; ତାହାଛଡ଼ାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮. ଯଦି ତୁମମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅକୃତଜ୍ଞତାକୁ କଦାପି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ; ଏବଂ ଭାରବହନକାରୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟର ଭାର * ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ; ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବହେଳା କରାଇବେ ; ସେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚ୍ଚକାୟିତ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମାନବକୁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ପର୍ଶକରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ, ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଖରୁ ମାନବ ପ୍ରତି କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ (ସେହି) ମାନବ, ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଏ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବ ; ତୁମେ କହ (ହେ ମାନବ !) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଲାଭାନ୍ତର ହୁଅ ; ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବ ।

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَنِيْنَةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظِلْمٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ ۚ فَآلَىٰ نَصْرُ قَوْمٍ ۝

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنَىٰ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِبِيعَادِهِ
الْكَفْرَ ۚ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

وَإِذَا مَثَىٰ الْإِنْسَانَ ضُرُّدَعَارَبَةً مِّنْجِبًا إِلَىٰهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَىٰهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَسْتَغْفِرُكَ قَلِيلًا مِّنْكَ مِنَ الْخَلْقِ
النَّارِ ۝

e. ଛୁଆ ମାଆ ପେଟରେ ଥିବାବେଳେ ଚିନି ଥର ତା' ସ୍ତନ ବିପଦ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଓ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ତନାଧୀନତା ପଦରେ ଗର୍ଭ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଥାଏ । ଏହି କାଳକ୍ଷୁଦ୍ର ଚିନି ଗୋଟି ଅଂଶରେ ବିକଳ କରାଯାଇପାରେ, ତା' ହେଉଛି - ଗର୍ଭ ଧାରଣର ସମ୍ଭାବନା ଦୂର ଚିନି ମାସ, ତା' ପରେ ଚିନିକୁ ପାଥ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ମାସର ସାରାମଧ୍ୟରେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଆୟୁର୍ବିଜ୍ଞାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

୨. ୭: ୧୭୫ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରାତିକାଳରେ ସଜ୍ଜା କରି ତଥା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଆସି ପାଳନର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଏ ଓ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା (ପ୍ରାପ୍ତି) ଆଶାକରେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ କି) ? ତୁମେ କୁହ, “କ'ଣ ସ୍ୱାନବର ଓ ଅସ୍ଥାନୀ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? କେବଳ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀନ୍ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।”

ରୁ : ୨

୧୧. (ଏହିପରି) କୁହ, “ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପରକାଳରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୃଥ୍ବୀ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶସ୍ତ^୧ ; ଧର୍ମ୍ୟଶାଳମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ବିନା ହିସାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶାପାଳନକାରୀ ହେବୁ ।”

୧୪. କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଶା ଲଘ୍ୱନ କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ସେହି ଭୟାନକ ଦିବସର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୧୫. (ଏବଂ ପୁଣି) କୁହ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆଶାପାଳନକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ।”

୧୬. “ତେଣୁ ଯେଦି ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାଙ୍କୁ) ଉପାସନା କର” ; (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟାମତ ଦିନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିବେ, ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କ୍ଷତି ।”

أَمَّنْ هُوَ قَائِتٌ أَنْ أَدَّ النَّيْلَ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَخْذُرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ⑩

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الضُّرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ⑪

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ⑫
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ⑬

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑭

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑮
فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي
الدِّينِ خَيْرُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑯

୧. ଯଦି କେଣସି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ି ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ବୁଝିଯିବା ଦରକାର ।

୧୭. ସେମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ ; ଏହା ଏପରି ବସ୍ତୁ ଯଦ୍ବାରା ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭୟଭର କରାଇଥା'ନ୍ତି ; ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! କେବଳ ଆମକୁ ଭୟକର ।”

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبُدُونَ مَا تَنْقُزُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାପାଳନ କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକଳେ ମହାନ୍ ସୁସମାଗର ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ସେହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ଦିଅ ।

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ବାଣୀକୁ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْآلِبَابُ ﴿١٩﴾

୨୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଅଛି (ତାହାକୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରେ ??) ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବେ, କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାସାଦ ତଥା ଏହାଠାରୁ ବଳୀ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ବହୁତଳ ପ୍ରାସାଦମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ ; (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرُفٌ مُمَيَّنَةٌ لَا يُخْرَجُ مِنْ تَحْتِهَا إِلَّا نُهُرٌ وَعَمَدٌ مُنِيفٌ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْأَيْعَادَ ﴿٢١﴾

୨୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ତା'ପରେ ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତସ୍ଥଳ ଝରଣା ସୃଷ୍ଟିକରି ପ୍ରବାହିତ କରାନ୍ତି ; ଏହାପରେ ସେ ତା' ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦିତ ; ତା'ପରେ ତାହା ପାଟି ଗଲେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦେଖ ; ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ କୁଟା ଓ ପାଳ ସଦୃଶ କରି ଦିଅନ୍ତି ; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳେ ମହାନ୍ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرِبُ لَهُ مُصَفًّى ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾

ରୁ : ୩

୨୩. କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ସକାଶେ ଉନ୍ମୁଳ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଅଛି (ସେ ତା' ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଏପରି ନୁହେଁ) ? ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାର କଠିନତା ବୋଧ କରୁଅଛି ; ସେମାନେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛନ୍ତି ।

୨୪. ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତଷ୍ଟରୁ ଉକ୍ତଷ୍ଟର ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସାମସ୍ତ୍ୟା ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର^୧ ; ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭାସ୍ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆତ୍ମିକ କଲାବେଦେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଲୋମ ଚାକୁରି ଉଠେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ଓ ହୃଦୟ କୋମଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇଯାଏ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଟେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନରେ ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ) ; ଏହାଦ୍ଵାରା ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟପ କରାନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୫. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷମାପତ ଦିନର କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ)ରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକୁ^୨

أَفَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلنَّفْسِ يَـُٔوِّنُ قُلُوبَهُمْ قُلْ بِهَمِّ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى
تَفْصِيلُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَوْنَ
جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدًى
لِّلَّهِ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٤﴾

أَفَن يَتَّبِعِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَدَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେତେକ ପଦ୍ଧତି ଅଛି ଯାହାର ସାମସ୍ତ୍ୟା ବାନ୍ଦବେଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ସହିତ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ କେତେକ ନୂତନ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମହିମା ଅନ୍ୟ ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମଖାନ୍' ଅର୍ଥ (କ) ମୋଡ଼ (ଖ) ବୁଲି ଚାଲିଯିବା ବାଦ୍ୟପତ୍ର, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ନଖ ଦ୍ଵାରା ବଜାଯାଏ । ନଖକୁ ଆରଗ୍ ଲାଖରେ 'ରୁପା' କହନ୍ତି । ଏହା ଅପରୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଫର୍ସ (Zafar) ନାମକ ଏକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ । ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵର ବାଜିବ ତାହା ସୁର, ମଧୁର ଓ ମନୋହର ଧ୍ଵନି । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏହି ସନ୍ଦେଶ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ବଗ୍ରନ୍ଥ ବୁକନରେ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ଓ ଗୋରବପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩. କେତେକ ଘଟେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ନେବା ବୋଲି ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ପାର୍ଥିବ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ କାରଣ ସଂସାରରେ ମଣିଷ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ନେତାଙ୍କୁ ଖାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପରକାଳରେ ସେ ଏହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅମେ ଏଠାରେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ମୁଖମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ଯାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଶାସ୍ତିର କଠୋରତା ହେବୁ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଏପରି ହତ୍ୟାନ ଓ ପାରକ ହୋଇପିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ — ଯାହାକୁ ବାସ୍ତବରେ ରକ୍ଷା କରିବା କଥା — ତାହାକୁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବାଲୁ ପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଶରୀରକୁ ପତ୍ରକୁ ହତ୍ୟା ନେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିକଳେ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ନିଆହେବ ।

ତାଲି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ (ସେ ବୈକୁଣ୍ଠାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ)? ; ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତାମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ସେ ନିଜ କର୍ମଫଳ ଆସ୍ବାଦନ କର ।

୨୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ (ଆମ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ସାରିଛନ୍ତି ; ଯୋହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଶାସ୍ତି ଆସିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝି ପାରି ନ ଥିଲେ

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଲାଞ୍ଜିନା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ତାହା ଯଦି ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ, ତେବେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟାବହ ହେବ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୨୯. ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ରଚନା କରିଛୁ ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ; ଏଥିରେ କୌଣସି ବକ୍ତୃତା ନାହିଁ ; (ଏହା ଏଥିପକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରିବେ ।

୩୦. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ପାଇଁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଅନେକ ମାଲିକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଯେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜଣଙ୍କର (ଅଧୀନସ୍ଥ) ; କ'ଣ ସେ ଦୂର୍ଦ୍ଦେ ? ନିଜ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୧. ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ମୁତାବବରଣ କରିବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁତାବବରଣ କରିବେ ।

୩୨. ଏହାପରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ଳାସ ଓ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବ ।

وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٦﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا هُمْ لِلَّهِ الْخَازِنِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٠﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّبُونَ وَرُجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلُ الْاِحْمَدِ إِلَهٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ رُجُلًا مُفْعِلَةً عِنْدَ رَبِّكُمْ تَحْتَصِمُونَ ﴿٣٣﴾

ଭାଗ-୨୪

୩୩. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଏବଂ ଯେବେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ସତ୍ୟ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରେ ? କ'ଣ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ?

୩୪. ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରମରୁ ସରକ୍ଷିତା ଘେନି ଆସିଥାଏ, ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ସମର୍ଥନ କରେ, ଏହିମାନେ ହିଁ ଧର୍ମଭୀର ।

୩୫. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ହେଉ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଳିବ ; ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ଏହା-ହି ପୁରସ୍କାର ।

୩୬. ଯଦ୍ୱାରାକି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ନିକୃଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଦୂର କରିଦେବେ ; ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଚତୁର୍ଥାୟା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

୩୭. କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମକୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ମନେ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ୟତା ଦେଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ସତ୍ୟତା ଦେଖାଇବେ, ତାହାକୁ କେହି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ନୁହନ୍ତି, (ଓ) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ?

୩୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ;” ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; ତୁମେ କୁହ, “କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କହାକୁ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَسْرُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ ۝

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

* ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅବଶ୍ୟା ତେଷ୍ଟର ଥିଲେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୌଣସି ମତେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯା'ରୁ, କିନ୍ତୁ ଶେଷୋତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉପର୍ଗ ହେବୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉଦ୍ଧୃତି ହେଉ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟର ବିଆଯାଇଛି ଯେ ସେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଓ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଫଳ ହେବ ।

ତାହୁଅଛ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଃ ଆମର କ୍ଷତି କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିପାରିବେ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଃ ଆମପ୍ରତି କରୁଣାଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ଅବରୋଧ କରିପାରିବେ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲୁଃ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ;” ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା-ସ୍ଥାପନକାରୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ସ୍ଥାନରେ କର୍ମ କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ (ସୁସ୍ଥାନରେ) କର୍ମ କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଜାଣିପାରିବ,

୪୧. (ଯେ) କାହା ପ୍ରତି ଏପରି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଦିଏ ଏବଂ କାହାପ୍ରତି ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।”

୪୨. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକଳେଷ ସତ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଯେ ସତପଥଗାମୀ ହେବ ସେ ହିଁ ତାହାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ, ଏବଂ ଯେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବୁ : ୪

୪୩. ଅଲ୍ଲୁଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ କବଳିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ ସେ (ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ) ତାହାର ନିଦ୍ରିତାବସ୍ଥାରେ (କବଳିତ କରନ୍ତି) ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ଯାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଦିଅନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେରାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୪୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ସୁପାରିଶକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? କୁହ ; ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ଆୟତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ

اللَّهُ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرِّيَّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَعْصِلُ عَلَيْهِ
وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ ۖ ﴿٤٣﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَنفْسُكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَمَّا تَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَدُلُّوكُمْ
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ମୃତ ଶବ 'ହୁକୁମା' ସ୍ଵର୍ଗିକଦ୍ଵାରକ ବହୁ ବଚନ ପାଇଁ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଏହୁଯୋଗୁଁ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ଅବିଶ୍ଵାସକରମାନେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ନାନା ମନ୍ତନ କରୁଥିଲେ ।

(କୌଣସି ପ୍ରକାରେ) କିଛି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କ'ଣ ରୂପେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁପାରିଶକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରହଣ କରିବ ?)

୪୫. ତୁମେ କୁହ, “ପୁପାରିଶ କରିବାର ସକଳ ଅଧିକାର ଅଲ୍ଲାହର ଆୟତାଧୀନ (ଯୋହାକୁ ଇଜ୍ଜା ସେ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି) ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିପତି ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ରୂପେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ନିଆଯିବ ।”

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଘୁଣାରେ ପୁରିଯାଏ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚୁକ୍ତ ସେହି (ପିଚୁକ)ମାନଙ୍କ (ବିଷୟରେ) ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ହେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭା ! ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ! ତୁମେ ହିଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛନ୍ତି ।”

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ କୁପୁଷ୍ପରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାର ଅଧିକାର ହୁଅନ୍ତେ, ଏପରିକି ଆହୁରି ସେତିକି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମାନ୍ତ, ତେବେ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସେସବୁକୁ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନପ୍ର ଦେଇ ଦିଅନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀରୁ ପରିବେଷିତ କରିବ ।

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٨﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٩﴾

୧. ଅନେକଶ୍ୱରବାଦୀମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଆଲୋଚନା ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଡାକ ପକାଏ ; ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିଜ ଠାରୁ କୌଣସି କୁପା ପ୍ରଦାନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋତେ ଏହି କୁପା ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ମିଳିଅଛି ;” (ଏହା ଠିକ୍ ଦୁହେଁ ବରଂ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହୁଥିଲେ ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲା ନାହିଁ ।

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

فَذُكِّرْنَا لِلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِمَّا آغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ କବଳିତ କରିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ବିପଳ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُخْجَرُونَ ﴿٥٢﴾

୫୩. କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର ଜାତିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର ଜାତିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥା’ନ୍ତି ? ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

ଭୁ : ୬

୫୪. ତୁମେ (ଆମ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମର ଉକ୍ରମାଣ ! ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପାପ କରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କରୁଣାରୁ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲହ ସକଳ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥା’ନ୍ତି ; ସେ ହିଁ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ يٰۤعِبَادِىَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

୫୫. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଅ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଗଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥାଅ ।”

وَإِن يَبُذَّبُوا إِلَىٰ رَيْحِكُمْ وَأُسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଦାନ ହୋଇଛି ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ) ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ^୯ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କର ;

୫୭. “ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିବ ଯେ ହାୟ ! ମୋର ଦୁଃଖ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ) ଅବହେଳା କରୁଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ତ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ) ଗୁଞ୍ଜ ମନେ କରୁଥିଲି ।”

୫୮. “କିନ୍ତା ଅନ୍ୟ କେହି ଏହା କହିବ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମୋତେ (ବେଳପୂର୍ବକ) ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।”

୫୯. କିନ୍ତା ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିଲାବେଳେ (ଏହା) କହିବ ଯେ ଯଦି ମୋତେ ପେରିଯିବାର ଦୁସୋଗ ମିଳନ୍ତୁ, ତେବେ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।”

୬୦. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, ଏପରି) କଦାପି ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସି ସାରିଥିଲା ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ, ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କସାମତ ଦିନ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡି ଯାଇଥିବ ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ନୁହେଁ ?

୬୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପାଦନା ପ୍ରଦାନ କରି (ସେମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବେ ; ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପାତ୍ରା ଶୁଣି କରବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ଧାରର ତୁଳନା ଯୋଗୁଁ) ଦୁଃଖୁଚ୍ଛେଦ ହେବା ନାହିଁ ।

୬୩. ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مَنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَغْفِرُنِي عَلَى مَا قُوتْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِسَ الشَّكْرِينَ

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

أَوْ تَقُولَ جِئْتُكَ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

بَلْ قَدْ جَاءَ نَكَائِي فَكَذَّبْتُ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَوَجَّهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَسْمِعُ السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

^୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯେତେ ଦୁସୋଗ ମିଳିବ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯିବାକୁ ଉତ୍ସାହ କର ।

୬୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଚାକିରୀ ତାହାଙ୍କର କରଗତ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ; ସେହିମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٦٤﴾

ଭୁ : ୨

୬୫. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଯୁର୍ତ୍ତମାନେ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବୁ ?”

قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପାକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଓ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ନବୀ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ) “ଯଦି ତୁମେ ସିକ୍ କରିବ, ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾

୬୭. (ତେଣୁ ଏପରି କର ନାହିଁ) ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ କୃତଜ୍ଞ (ଭକ୍ତ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ ।

بِاللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾

୬୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଠିକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସମଗ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠ ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧାନ, ଏବଂ ଆକାଶ (ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟ) କୟାମତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ । ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଥିବ ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ବିଷୟକ ବିଶ୍ୱାସର ବହୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ।

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَّرَ ۙ وَ الْأَرْضُ جَنِينًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ବିଗୁଲ ପୂଜାଯିବା ବେଳେ ଯେ ଓକହି ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କେବଳ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ତା’ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ବିଗୁଲ ପୂଜା ଯିବ ; ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ—ପୂର୍ବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ।

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٩﴾

୧. ‘ସୁରେଇ ହେବା’ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ମଣିଷ ଜୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସୁରେଇ ନିଏ ତେବେ ତାହା ତା’ ହାତକୁ ଖସି ଯାଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ଜୌଣସି ଲୋକ ବାଲିକୁ ହାତମୁଠାରେ ଧରେ ଓ ତାହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ହାତମୁଠାକୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୁଳାକୁ ହାତରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଧରେ ତେବେ ତାହାକୁ ଯେତେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବାହାରକୁ ଖସି ନ ଯାଇ ହାତମୁଠାରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ଅତଏବ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସୁରେଇ ହୋଇ ରହିଥିବାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଯେ ଯେହେତୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଶକ୍ତିର ସମାଜ, ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଗତ ହୋଇଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କ୍ୟୋଟିରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥାପିତ କରା ହେବ, ଏବଂ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାହେବ, ତତ୍ପରେ ସେ ସମସ୍ତ (ଲୋକ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ।

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

୧ : ୮

୭୧. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କରିଥିବ ତଦନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ (ପ୍ରତିଦାନ) ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ,

وَوُضِعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଦଳ ଦଳ କରି ଚଳି ନିଆହେବ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ରହୁଛ ଆସି ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉ ଥିଲେ ଓ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇ ନ ଥିଲେ,” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ଏପରି ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା;” (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହେତୁ ଆମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲୁ, ତେଣୁ ଆମେମାନେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ବୁ ?) ।

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مَرَاتٍ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا قُتِبَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ନରକର ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବାକୁ ହେବ; ଅତଏବ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।”

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خُلِدِينَ فِيهَا فَنُفِثَ مَنُومَىٰ السَّكَرَيْنِ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁରା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଘଳ ଘଳ କରି ଠେଲି^୧ ନିଆ ହେବ ; ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ହାତ ଉଠୁଳୁ କରାହେବ, ଏବଂ ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ ; ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୋଇଅଛ ; ସୁତରାଂ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଏହି ବିଚାର ସହ ପ୍ରବେଶ କର ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ ।”

وَسَيُنْزِلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ), ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା ରହିବୁ ?” ଅତଏବ (ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପୂରସ୍କାର ଅତି ଉତ୍ତମ ।

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَّبِعُهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

୭୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସହ ଗୁଣଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُحْمَدُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اسْلَفُوا فِي الْآيَاتِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ୍ୟ ଦୌଡ଼ିକରି ସେଠାକୁ ଚାଲିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାକୁ ସେଠାକୁ ଠେଲି ନିଆଯିବ ବୋଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଏଥିପାଇଁ ହୋଇଛି ଯେହେତୁ ପଦାଫଳ ଇଶ୍ୱା ନ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସାବଧାନତାସହକାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବେ, ତେଣୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବେ ।

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ମୁମିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦେଖିବୁଝ ଦେଖେ ୮୬ଟି ଆୟତ ଓ ୧୯ଟି ରୁକୁ' ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା-ମାମ^୧

حَمِّ

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

୪. ଯେ କି ପାପ ମୋଚନକାରୀ ଓ ଅନୁଗ୍ରାହକାରୀ (ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି) ; ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କଠୋର^୨ , ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ-ପରାୟଣ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ

୫. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିବାଦାତ୍ମକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ (ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସକାଶେ ଅବାଧରେ) ଚଳନ୍ତଚଳ ହେବା ଯେପରି ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତୀତି ନ କରୁ (କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶର ହେତୁ ହେବ) ।

مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنصُرُهُمْ
تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ତୁହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳ ବାନ୍ଧିଥିଲେ) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବେ ଓ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدْنَاهُمْ
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ النَّارَ فَآخُذْتُهُمْ تَكَفُفًا

^୧. ହମିଦ ଓ ମଜିଦ ଶ୍ରେଣୀରେ 'ହା - ମାମ' ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଅଟେ । ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଅର୍ଥ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ୱାଦା ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ାୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଯିଏ ନହିଁମ ଗୟ ।

^୨. ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି କଠୋରତମ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ମାନବ - ସ୍ତରର ଶାସ୍ତି ସମ୍ମୁଖ ନୁହେଁ ।

ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟକୁ
ସ୍ଥାନରୂପ କରାଇବେ ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କଲୁ : (ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ) ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

كَانَ عِقَابٌ ۝

୭. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା
ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

وَالَّذِينَ
كَانُوا
يُحِبُّونَ
الْعَرَشَ
الْأَعْلَى
وَالَّذِينَ
كَانُوا
يُحِبُّونَ
الْعَرَشَ
الْأَعْلَى

୮. ଯେଉଁ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ) ଦିଂହାସନକୁ
ବହନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ
ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରଶଂସା) ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ
ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ; (ଏବଂ
କହୁଛନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବସ୍ତୁକୁ ତୁମେ ନିଜ କରୁଣା ଓ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ପରିବେଷିତ
କରିଅଛ ; ସୁତରାଂ ଅନୁତାପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ପଥ
ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର
ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

الَّذِينَ يُحْمَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ
ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ
କରାଅ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଇଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ପରାଜ୍ଞମା (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।”

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ لَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

୧୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି
ଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦୁଃଖରୁ ସୁରକ୍ଷିତ
ରଖିବ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ତାହାପ୍ରତି ଦୟାକରିବ ; ଏବଂ ଏହା
ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ୍ ସଫଳତା ।”

وَقِهِمُ السَّيَّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيَّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

ରୁ : ୨

୧୧. ଏବଂ (ମୁତାସରରେ) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପ
କୁହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ମାତ୍ରରେ ଦୃଷ୍ଟା
ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ (ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟା ତାହା
ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ; (ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଡ଼କୁ ଡକାଯାଉଥିଲା,
ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادِلُونَ لَمَقَاتُ اللَّهِ أَكْبَرَ
مِنْ مَقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ۝

୧୨. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ଦୁଇଥର ‘ଜୀବନ ଦାନ କରିଅଛ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ” ; ଅତଏବ (ତୁମେ କୁହ), “ବର୍ତ୍ତମାନ (ଏଥିରୁ) ବର୍ତ୍ତବାର କିଛି ଉପାୟ ଅଛି କି ?”

୧୩. ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତଳା ଯଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ହିର କରାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସକଳ ଆଧିପତ୍ୟ ସେହି ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଓମର୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ।

୧୪. ସେ ହି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ଆକାଶରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବିକା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଏ, ସେ ହି କେବଳ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୧୫. ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷା ରଖୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଯଦ୍ୟପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୬. (ସେ) ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ (ଓ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ; (ସେ) ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ) ସାକ୍ଷାତ୍ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭସିଭାତ କରାଇବେ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ହାଜର ହେବେ (ସେଦିନ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁପ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ ; ସେ ଦିନର ରାଜତ୍ୱ କିଏ ହାସଲ କରିବ ? (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اِثْنَيْنِ
فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

ذِكْرُكُمْ بَآئِهٖ اِذَا دَعَىٰ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُشْرِكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا فَلَا تَحْكُمُوْا لِلّٰهِ الْعِلٰ
لِ الْكِبْرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلْ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ سَرَقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيبُ ﴿١٤﴾

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿١٥﴾

رَفِيعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِّنْ
اَمْرِهٖ عَلٰٓى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلٰكِ ﴿١٦﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُوْنَ لَا يَخْفٰى عَلٰى اللّٰهِ مِنْهُمْ
شَيْْءٌ اِنَّهٗ يَلِكُ الْيَوْمَ اللّٰهُ الْوَاحِدَ الْقَهَّارَ ﴿١٧﴾

୧. ମଣିଷ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମ ତାହା ଏକ ସକଳ ମୃତ୍ୟୁ, ଓ ଜୀବନର ଅବସ୍ଥାନ ହେଲେ ତାହା ଦୃଶ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ, ଯେଉଁଦିନ ଜନ୍ମହେବା ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପ୍ରାଣରୁ ପ୍ରାଣ ହେବା ଦୁଇଗୋଟି ଜୀବନ ସମ୍ପଦ ରୁହନ୍ତା ।

ପର୍ବତ କୋଳରୁ କଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ହୃଦୟାତ୍ମକ ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷ ନିଜ ସମୟର ଅବତାରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଅନୁରାପ କଲେ ଅବତାର ସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଦୃଶ୍ୟ ସୁସୋନ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ଅବତାର ଓ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁପାରିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ସେମାନେ ସେହି ଭୋକପାଣ୍ଡୁ ପୁରାଣିଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି (ସେହିପରି ବିରମିତ ହୁଏ) ।

୧୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାହାର କର୍ମର ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯିବ, (ଏବଂ) ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଅତି ଶାନ୍ତ ଓ ହିସାବ ନେଇଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ କରାଅ, ଯାହା ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେଉଅଛି ଯେତେ କି ହୃଦୟ ଦୃଷ୍ଟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୁଖ ଗହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯିବ; ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ସେଦିନ ଏପରି କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନ ଥିବେ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନଥିବେ ଯାହାଙ୍କ କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ।

୨୦. ଅଲ୍ଲାହ ରକ୍ଷୁର ଓ ଚିଣ୍ଡାସଂସାରକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ହୃଦୟରେ ଗୋପନ ଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ସର୍ବଦା) ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବର ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ମହାନ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ଭୁ : ୩

୨୨. କ'ଣ ସେ ଲୋକମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କରେ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଭୃତ୍ୟରେ ଛାଡି ଯାଇଥିବା^୧ । ଧୂ'ସାରଣେ ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଥିଲେ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଧୂ'ସ କରିଦେଲେ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେତୁ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୩. ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରପ୍ତାନୀନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ସହିତ ଆସୁଥିଲେ, ଅଥଚ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ; ସ୍ୱତରା^୨ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେଲେ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳାୟାନ୍ତ ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବତା କହୋଇ ।

الْيَوْمَ تَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ

الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ①

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى

الْحَنَاجِرِ كَظْمِئِينَ مَاءٍ لِلظَّلَمِينَ مِنْ حَيِّمٍ

وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ ②

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ③

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ

دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ

عُ الْبَصِيرُ ④

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ

مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَّىٰ آرَأَى الْآرِضَ فَآخِذَهُمْ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَلَئِمَّا

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୁହେଁ ଯେ ଅପର କର୍ମ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ମିଳେ, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷିପ୍ର । ପରେ ତୁରନ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସମ୍ଭାବନା ମୁହଁରେ ପଡ଼ିଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୁହୁଛି ବା ଶ୍ରୋତା ବା ଦୃଷ୍ଟାରେ କାହାରିକୁ ଦେଖିବା, ଯାହାକୁ ମଣିଷ ଭୟ ବା ଭୀତି ଯୋଗୁଁ କାନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗ ଓ ଧୂ'ସାରଣ ସମାପ୍ତି କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ କଳା କୌଶଳ ହାସଲ କରିପାରି ନ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକାର ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

୨୫. ଫିରୱାନ, ହାମାନ ଓ କାହ୍ନୁଙ୍କ^୧ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ (ଓ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ।”

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝

୨୬. ସୂତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) ଆମ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘୋଷିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପୃଥ୍ୱୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖ;” ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ତନ୍ତ୍ରାନ୍ତ୍ର ସେବଦତ୍ତ ବିପଳ ହୋଇଥାଏ^୨ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كُنْدُمُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

୨୭. ଏବଂ ଫିରୱାନ କହିଲା, “ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମୋତେ ବାଧା” ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତୁ; ମୁଁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେ କାଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ କରିଦେବେ ବା ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ وَأَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

୨୮. ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଅହଙ୍କାରୀମାନେ ହିସାବ ବିବଦ ରପତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥଲୁ।”

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

ଭୂ: ୪

୨୯. ଏବଂ ଫିରୱାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗୋପନୀୟ ରଖୁଥିଲା, ସେ କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ) କ’ଣ ହୋମୋମାନେ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶ ହତ୍ୟା

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ

୧. ହାମାନ ମିଶରର ରାଜା ଫିରୱାନର ମୁଖ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଥିବାରୁ ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଜ୍ଞାନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେଉଥିଲା । କାହ୍ନୁ ନମ୍ମକ ଜଣେ ଇନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦୀପକାରୀ ଧର୍ମଗୁରୁ ଥିବାରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଥିଲା ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସଜ୍ଞାନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ଏହି ଜଣେଙ୍କର ଚିନ୍ତା କଣ୍ଠ ନମ୍ମ ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ସାଧାରଣଜନରେ ଦେଖିଲେ କେବେ କେବେ ଏପରି ସତ୍ୟର ସୂଚକ ଯେ ନିଜର ହୃଦୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଶୈଶବ ସଫଳ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଖୁବ୍ କମ ସମୟରେ ଘଟିଥାଏ ଓ ତାହା କ୍ଷଣିକାନ୍ତ ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁ ସଫଳତା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ତାହା ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଫଳତା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସଫଳତା ମିଳେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ସଫଳତା ମିଳେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଏବେ ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି; ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସମ୍ଭାବ ଦିଅ ନାହିଁ ।

କରିବ ଯେହେତୁ ସେ କହୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ (ହୁ) ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆଣିଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହାର ମିଥ୍ୟାର ବୋଝ ତାହାରି ଉପରେ ପଡିବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ କରିଥିବା କେତେକ (ଭୟପ୍ରଦ) ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; ଅଲ୍ଲାଃ ସାମାଜିକାନକାରୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୦. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ରାଜତ୍ବ ଅଛି ଯାହା ପାଳରେ ତୁମେମାନେ ଦେଶରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛ ; ତେଣୁ କୁହ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତେବେ କିଏ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ?” ପିରଓନ କହିଲା, “ମୋତେ ଯାହା ଠିକ୍ କଣାପଡୁଛି ମୁଁ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ।”

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ବେସୁଟେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ଦିବସ ଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି ।”

୩୨. “ଯେପରି ନୁହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଆଦି ଓ ସମୁଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ତାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩୩. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେଉଁ ଦିନ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକ ପକାଇବେ ।”

୩୪. “ଯେଉଁଦିନ ତୁମେମାନେ ପଛଦୁଆ ଦେଇ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହୁଖରୁ) ପଳାୟନ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବୋଲି ନିରୂପିତ କରାନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

بِأَيَّتِنِي مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكْ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ①

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ②

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ فَنُفِلَ
يَوْمَ الْأَحْزَابِ ③

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ④

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ⑤

يَوْمَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ⑥

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ମିଛ କହେ ସେ ବାକ୍ସ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ନାହିଁ
— ବାବଦ ଶବ୍ଦ ସମ୍ବେଦନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଶେଷ ଶେଷ ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସୁସ୍ଥପ ଚୁମ୍ବମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ବପ୍ନ ପ୍ରମାଣମାନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକିଛି ଚୁମ୍ବମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଣିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ଚୁମ୍ବମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ରହିଲେ ଏପରିକି, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁତ୍ୟୁ ଲାଭିଲେ ଚୁମ୍ବମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ) କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ପରେ" (ଅନ୍ୟ) କୌଣସି ରସୁଲକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ନାହିଁ;" ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକମାନଙ୍କର ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି

୩୬. ଯେଉଁମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ଉଦ୍ଭଟ ମାନବର ସମଗ୍ର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।

୩୭. ଏବଂ ଫିରଓଁନ କହିଲା, "ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣକର ଯେପରିକି ମୁଁ ସେହି ପଥରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବି,"

୩୮. "ଯାହାକି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପଥ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୁସାଙ୍କ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବି, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି"; ଏବଂ ଏହିପରି ଫିରଓଁନର କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ନିକଟରେ ଶୋଭନାୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ) ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ମାର୍ଗରୁ ବାଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଫିରଓଁନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ବିଫଳତା ରୂପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا جَاءَكُمْ بِهِ حَقٌّ إِذَا هَلَكَ قُلُومُ لَنْ يَتَّبِعَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْعًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكِبٍّ جِبَارٍ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهَأْأُنْ ابْنِي صِرَاحًا نَعْلِي أَبْلُغِ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاتَّخِذْ إِلَى اللَّهِ مَوْجِبَةً وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كُنْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

୧. ଯେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନ କହନ୍ତି ଯେ ହକରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅବତାର ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୨. ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବା ଦରକାର — ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋହର ମାର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ବହୁତ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଶବ୍ଦର ଏପରି ସନ୍ଦେହର ଅନୁକମ୍ପା କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମହାତ୍ମାରେ ସେହି ବିଷୟ ଲେଖାପଡ଼ିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମହାତ୍ମାରେ ଲେଖାପଡ଼ିଛି, କାରଣ ଏହି ହୃଦୟ ଅର୍ଥରୁ ଯେଉଁ ପରିଣାମର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ତା' ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ବିବିଧାର ମାର୍ଗ ବହୁତ ପଥରେ । ତେଣୁ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭର କୌଣସି ନା କୌଣସି ମାର୍ଗ ପାଇ ଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅହଙ୍କାରୀ ତା' ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗ ବଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ତା' ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ ମୋହର ବସିଯାଏ ଓ ତା' ପାଇଁ କୌଣସି ମାର୍ଗ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ତ: ୫

୩୯. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା; ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବି ।”

୪୦. “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱର ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ଦିବସାୟ ଲାଭ ଅଟେ, ଏବଂ ପରକାଳର ଜୀବନ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସ୍ଥାୟୀ ରହଣି ଅଟେ ।”

୪୧. “ଯେ ମହର୍ଜି କରିବ ତାହାକୁ ତଦନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ କି ନାରୀ, ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅଗଣିତ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।”

୪୨. “ଏବଂ ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋର ମଧ୍ୟ କି ବିଚିତ୍ର ଦଶା ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ମୋତେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ?”

୪୩. “ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏଥିପ୍ରକାର ଡାକୁଅଛ ଯେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ବୋଲି ମୁଁ ମୋତେ ଜାଣିନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି ।”

୪୪. “ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ଯାହାଙ୍କର ଇହଲୋକରେ ବା ପରଲୋକରେ କୌଣସି (ପ୍ରଭାବଶାଳୀ) ଡାକ ନାମ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏହା ଯେ ସାମାଲ୍ଲାହକାରୀମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ।”

୪୫. “ସ୍ମୃତରା” ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଶ୍ରୀମ୍ତ ମନେପକାଇବ; ଏବଂ (ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧମକକୁ ଭୟକରୁ ନାହିଁ ମୁଁ ନିଜ ବ୍ୟାପାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ (ନିଜ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଖୁଥାନ୍ତି ।”

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعْتُمْ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝

يَوْمَ اتَّخَذْتُمْ هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مَتَاعًا ۚ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَيَقَوْمَ مَا لِيَ ادْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى الْمَنَارِ ۝

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ ۚ وَأَنَا ادْعُوكُم إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝

لَا جُرْمَ أَتَيْنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۚ إِنَّ مَرْذَأَنَا إِلَى اللَّهِ ۚ وَإِنَّ
السُّرَفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَئِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۝

୪୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ମଦ ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଚକ୍ରପାତ୍ରରୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା, .

فَوَقَّعَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَخَاقَ بِإِلِّهِمْ فِرْعَوْنَ
سُوءَ الْعَادَابِ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନି ଯାହା ସମାପ୍ତରେ ସେମାନେ ଦିନ ଓ ରାତି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, (ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ।

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ (ଫିରାଓଁନର ସାଥୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଅଗ୍ନିରେ ଥାଇ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ଲୋକ)ମାନେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, "ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲୁ; ସୂତରା" କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଜି (ନେରକ) ଅଗ୍ନି-ଜନିତ ଶାସ୍ତ୍ରର କୌଣସି ଅଂଶରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ?"

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛୁ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର ଥିଲା (ତାହା ସେ) କରିପାରିଛନ୍ତି ।"

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ନରକର ରକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହ୍ରାସ କରନ୍ତୁ ।"

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

୫୧. ସେମାନେ କହିବେ, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ରତ୍ନାଳୟମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ନେଇ ଆସି ନଥିଲେ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ହଁ, ଅବଶ୍ୟ (ଆସିଥିଲେ); " ଏହାପରେ ସେ (ରକ୍ଷା)ମାନେ କହିବେ; "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଲଜ୍ଜିତ ଚାହୁଁଥାଅ; " ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବୃଥା ହୁ ହୋଇଥାଏ ।

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا نَدْعُوكَ نَسْأَلُكَ يَا بَنِي إِدْرِيسَ
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿٥١﴾

୧୫ : ୨

୫୨. ଆମେ ଆମର ରହୁଛାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ଏବଂ ସେହିଦିନ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଦିନ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଯେଉଁଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପଣ କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଭିଶାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ରହିବା ପାଇଁ) ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ ।

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ଉତ୍ସାହମୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୌରାତ)ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଯାହା ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ପଥ ଓ ଉପଦେଶର ଆଧାର ହୋଇଥିଲା ।

هُدًى وَذِكْرٍ لِّلْأُولَىٰ ۖ وَالْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସୂଚନା ଦୃଶ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ (ଓ ତାହା ପୂରଣ ହେବ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର ; ଏବଂ ସତ୍ୟାବେଶେ ଓ ସକାଳେ ପ୍ରଣାମ ସହିତ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

୫୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୃଜିତକର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଭିକାଷ ରହିଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ; ସୂଚନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ قَالُوا بِإِذْنِهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ଜାତିର ସୃଷ୍ଟି ଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ୍, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅରୁଯାଯା କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ (ସମାନ ହୁଅନ୍ତି) ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الَّذِينَ قَالُوا قَوْلًا
فَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୦. ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ଯେ ବିନାଶକାରୀ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ; ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ଆମକୁ ତାକ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବୁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବତାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।”

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ عَنِّي مَتَّعْتُ سَيِّئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

ଭୂ : ୭

୧୨. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ତା ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଓ ଦିବସକୁ ଦେଖିପାରିବ। ସକାଶେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ କୃପାଳୁ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞତା ଖାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତେଣୁ କୁହ ତ ଭଲ। ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆତ୍ମକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ।

مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُو اللَّهَ رَبُّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَىٰ تُؤَفَّكَوْنَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ଜିଦ୍ଧରି ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅମାନତା ଆତ୍ମକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

كَذَلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْجُدُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଅଥବା) ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶ୍ୱାମସ୍ତଳ ଭାବେ ରଚିଛନ୍ତି ଏବଂ (ସୂରକ୍ଷା ପାଇଁ) ଆକାଶକୁ ଏକ ଚାନ୍ଦୁଆ ସଦୃଶ (ଗଢ଼ିଛନ୍ତି), ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତମାନ-ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ବଳିଷ୍ଠ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ; ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୟ ଅଟନ୍ତି ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ଅସ୍ଥାପନ’ ଶବ୍ଦରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନାଶର ସମୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନାଶର ସମୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇପାରେ ତେଣୁ ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ମୁଖ୍ୟ ମନେ କରାଯିବ। ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହେତୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟର ବିନାଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ମନେ କରାଯିବ। ଆବଶ୍ୟକ ।

୬୬. ସେ ଜାବନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଜାବନ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ସକଳ ପ୍ରଣୀୟା ଅଲ୍ଲାହ ପାଇଁ, ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ الْحَدُّ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦

୬୭. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ସକାଶେ ବାରଣ କରାଯାଇଅଛି; ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ କି ଆମ ନିକଟକୁ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أُسَلِّمَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٧

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ (ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଶୁଦ୍ଧ ବିହ୍ନୁରୁ; ତା’ପରେ (ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଏକ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡରୁ; ତା’ପରେ (ଚତୁର୍ଥ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ଗର୍ଭ ବାହାର କରାନ୍ତି; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କର; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଉପନୀତ ହୁଅ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରାଯାଇଥାଏ; ଏବଂ ସେ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରିଥାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଉପନୀତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚହ୍ୱାବା (ଏହି ଅବସର କାଳରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ) ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُعَيَّنًا وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ٨

୬୯. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ହୋଇଯାଅ” ଓ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
نُفْعِلُ ۖ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٩

ଭୁ : ୮

୭୦. କ’ଣ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ କଳହ କରନ୍ତି? ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆତଙ୍କୁ ପୋରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى
يُضَرُّونَ ١٠

୭୧. ଏହି (ପ୍ରକାର) ଲୋକମାନେ ଆମର (ଧର୍ମ) ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଓ ଆମର ରସୁଲ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଆଣିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ; ହୁତରା" ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ନିକର ପରିଣାମକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଲୋହ ବଳୟ ଓ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଟଣାଯିବ,

إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ يُجْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଉଭୟ ଜଳ ମଧ୍ୟକୁ ; ତା'ପରେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷିପ୍ତ କରାଯିବ ।

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪/୭୫. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ତାହାଙ୍କ) ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ;" (ପୁଣି କହିବେ), "ଏପରି ହୁଏ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁ ହିଁ ନ ଥିଲୁ ;" ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ।"

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ
الْكَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾

୭୬. "ଏହା ହିଁ (ସତ୍ୟ) ଅଟେ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଆନବିତ ହେଉଥିଲ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ ଅକାରଣରେ ଗର୍ବିତ ହେଉଥିଲ ।"

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

୭୭. " (ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ନରକ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କର ; (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ଚତୁରେ ରହିବ ; ଏବଂ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।"

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ସୂରାଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମକୁ (ତୁମ ଜୀବନଶା ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଉ, କିମ୍ବା ଆମେ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ ଦେଉ (ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିଦେବୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ) କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଅଣାଯିବ* (ଓ ସେଠାରେ ସେମାନେ ନିଜ ପରିଣାମକୁ ଦେଖିପାରିବେ) ।

୭୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତୁଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ ; ଏବଂ କୌଣସି ଉତ୍ତୁଳଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା (ସେ) କୌଣସି ବାଣୀ ଆଣିପାରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଆସିଯାଏ, ସେତେ ବେଳେ ସତ୍ୟର ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّيكَ بِعِصَ
الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْتَوْفِيكَ فَإِنَّا نُرْجِعُونَ ٥

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْخَاطِلُونَ ٦

୮୦. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମା' ପଶାଇବ ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ٧

୮୧. ଏବଂ ଏହି ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆହୁରି ଅନେକ ଲାଭ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବହନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ନୌକାମାନ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହନ କରାଯାଏ ।

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي
صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تَحْمِلُون ٨

୧. ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି: (କ) ପରିଶେଷରେ ଧର୍ମର ଉପ ପୁନିଷ୍ଠିତ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଭାଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବହୁବିଧ ଗୁରୁତର ଗୁଣକର୍ମର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ଓ ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାନର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ (ଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଣୀ ସର୍ବାଧିକ ଅଟେ; ତେଣୁ ତାହାକୁ ଉଚିତ ରଖାଯାଇପାରେ ଅଥବା ତାହାକୁ ସତ୍ୟାହାର ବା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରେ ।

୮୭. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ନିଦର୍ଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَآتَىٰ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَهَا ۝

୮୩. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟାରେ ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅଧିକ ଥିଲେ ଓ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିପୁଣ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଇ ନ ଥିଲା ।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ବସୁଲ ନିଦର୍ଶନ ଯୋଗି ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅନୁଶାନ ଥିଲା ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟର ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

୮୫. ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେ କରି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّةً وَكَفَرْنَا بَمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝

୮୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِنَّمَا كُنَّا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ۝



ହା- ମାମ ସଜଦା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ି ହୁଏ
ସଞ୍ଜ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حَمْدٌ ②

୩. (ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା
କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

୪. (ଏବଂ ଏହା) ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ଆୟତ-ସ୍ତବକ
ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ବାରମ୍ବାର
ପଠିତ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଭାଷାରେ ରଚନା
କରାଯାଇଛି ଯାହା ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି; କିନ୍ତୁ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ସେହି-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭ
ଦାୟକ ହେବ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ ଅଛି;

كُتِبَ فَضِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

୫. (ଏହା ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁଧାନକାରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ
ଓ (ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସତେଚନକାରୀ ଅଟେ; ତଥାପି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିମୁଖ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି;

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑤

୬. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ
ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁରାଜିତ କରିଅଛ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ
ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ), ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ
କାନରେ ବଧୂରତା” ରହିଅଛି ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ
ତୁମ କଥା ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପର୍ଦା” ରହିଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ (ନିଜ
ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କର; ଆମେମାନେ (ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ
ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ⑥
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ⑦

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମନ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରାଜିତ ହେଉଥିବେ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରାଜ ଶିଳ ଶିଳ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ; ଆମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି କରାଯାଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କେବଳ କଣେ ମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁରରା* ତାହାକୁ ଚିନ୍ତାକରି ଅବିଚଳିତ ରୁହ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ (ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦସଂଜ୍ଞାକଳନ ନ ଘଟୁ, ଏବଂ ମନେ ରଖ ଯେ) ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكَمُ
إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِينَ ۝

୮. ଯେଉଁ (ମୁସଲିମ)ମାନେ ଜକାତ ବିଅଜ୍ଜି ନାହିଁ କି ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅହରନ୍ତ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ۝

ସ୍ୱ : ୨

୧୦. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ କି ପୃଥିବୀକୁ ଦୁଇଗୋଟି* ଽ ଅବଧୂରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ଛିନ୍ନ କରୁଅଛ ?” ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

قُلْ أَبِئْكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَسْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝

୧୧. ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପର୍ବତ ଘାପନ କରିଛନ୍ତି, ଓ ସେଥିରେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରଖିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ* ଽ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏ ପୃଷ୍ଠ ଚାରିଗୋଟି ଅବଧୂରେ (ପୃଷ୍ଠି) କରିଛନ୍ତି; ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତ ଅନୁପକ୍ଷିପ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଅଟେ ।

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّنْ تَّوَحُّفِهَا وَبُرُكَّ فِيهَا
وَقَدَرْنَا فِيهَا سُرُتًا مِّنْ أَرْبَعَةِ آيَاطٍ ۚ سَوَاءٌ
لِّلنَّاسِ يَلِينَ ۝

୧. ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ କେମିତି କହିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତାହା ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ପର୍ବତ କୋରାଳରେ ‘ସୋମ’ ର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ (୨୨ : ୪୮ ଦୃଶ୍ୟ) ଓ ଏପରିକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ବତ ହଜାର ବର୍ଷ (୧୦ : ୫ ଦୃଶ୍ୟ) ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଦୁଇଗୋଟି କାଳାବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏପରି ଦୂରର ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ଯାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପୃଥିବୀର ଜଳବିକାଶ ହୋଇଛି; ଏକ ଆକାଶଜୀବ ବହୁ କ୍ରମରେ ଶୀତଳ ହୋଇ ଘନୀଭୂତ ହେବା ପରେ ପାଣ୍ଡୁଳ ଆକାର ଧାରଣ କରିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଯେଉଁ ଗୁରିଗୋଟି କାଳାବଧୂର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି କଳାବଧୂ ପାମିଲ ହୋଇଛି । ଏହି ଅବିଚଳିତ ଦୁଇ ଗୋଟି କାଳାବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ପର୍ବତ ଘାପନ କରିଛନ୍ତି, ନଦୀ ସବିନ୍ଦିତ କରାଇଛନ୍ତି ତଥା ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ସାଣୀ ଜଗତର ପୃଷ୍ଠି କରୁଛନ୍ତି ।

୨. କେତେକ ବାଷ୍ପକାନ୍ଦକ ମତରେ ଏହି ଆୟତରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ବେବେଚିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ‘ଆମେ ଭୂମିକୁ ଏପରି ଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରିଛୁ ଯେ ତାହା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ — ଭୂମିକୁ ହେଉ କି ନୂତନ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ହେଉ ଅଥବା ପୃଥିବୀ କିରଣର ପହଞ୍ଚିତା କ୍ରମେ ହେଉ ।’

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ଏଇ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ହେଲା ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ଓ ପର୍ଯ୍ୟବେଶନା ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ବିଧେୟ ।

୧୨. ତା'ପରେ ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଦୁହେଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ମୋର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସ,” ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ ।”

୧୩. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାଶରୁ ଯେ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକାଶରେ ଯାହା ହେବାର ଥିଲା ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତହିଁରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ଆଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାରା ଓ ନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ୱାରା ସୁଶୋଭିତ କଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ); ଏହା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ (ଅଲ୍ଲହ)ଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

୧୪. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯଦି ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦ ଓ ସମ୍ପଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ଶାସ୍ତି ସଂଜ୍ଞାରେ ସଚେତନ କରୁଅଛୁ ।”

୧୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଓ ପଛରୁ ମଧ୍ୟ ରଘୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ରଘୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ) ଓ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ;” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ (ସେ) ନିଜେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

୧୬. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ପ୍ରଜାଦାୟ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱ — ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ?” କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଦର୍ଶନ) ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْأَرْضِ انْتَبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ⑩

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سُوْرٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَاحِيحٍ ۖ وَحَفَظَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ⑪

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِغْقَةً ۚ فَمِثْلُ
ضِغْقَةٍ عَادٍ وَنُودٍ ⑫

إِذْ جَاءَ تَهُمُّ الرُّسُلِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ⑬

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑭

୧୭. ଦୁତରା* ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଅଶୁଭ ଦିନ-ମାନଙ୍କରେ ଆସିଥିଲା ; ଏବଂ ପରଜାତ ଜୀବନର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅପମାନଜନକ ହେବ, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ୍ର (ସେନ୍ଧବୀୟ)କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ପଥ ଅପେକ୍ଷା ପଥଚ୍ୟୁତାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଦୁତରା* ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଲେ ଓ ଧର୍ମରାଲୁ ହୁଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسُورَاتٍ
لِّنَبْذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْثَرُ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ⑮

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعِزَّ عَلَى
الْهُدَىٰ فَآَخَذْنَاهُمْ صِيعَةً الْعَذَابِ أَلْهَوْا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑯

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ⑰

ସ୍ତ : ୩

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶତ୍ରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ନରକର) ଅଗ୍ନି ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାହେବ,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُبْزَعُونَ ⑱

୨୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷ, ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ସେମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
أَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑲

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଚର୍ମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ କୁହାଇଛନ୍ତି ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ କୁହାଇଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْنَا عَلَيْهِمْ قَالُوا
أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑳

୧. ଦେହର ଅଙ୍ଗ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି (୩୭: ୨୬ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷକୁ ଏପରି ଭାୟ ଯୋଗୁଁ ଲୁଚାଯିତ କରୁ ନ ଥିଲ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ଷ, ତୁମମାନଙ୍କର ଚଷ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ବେରଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷେପ ଭାୟରେ ଏପରି କରୁଥିଲ) ; ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ କର୍ମ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଅଗୋଚର ଥିଲା ।” ।

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ تَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ اللَّهُ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ, ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲ ।”

وَذِكْرُكُمْ فَتُكْمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَزْدِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِزُّوا نَأَاهُمْ مِنَ النَّارِ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କେତେକ ସହଚର ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଷ୍ଟୋକିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଜିନ ଓ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଗଲା ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

ବୁ : ୪

୨୭. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶୁଣ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଶୁଣାଇଲା ବେଳେ ପାଟିଭୁଣ୍ଡ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୧. ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟଦେବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସ-
କାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇବୁ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକୃଷ୍ଟତମ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ
ଦେବୁ ।

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହା ହିଁ
ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ (ନେଇବ) ଅଗ୍ନି; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ
ଦୀର୍ଘ-ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ; ଏହି ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏଥିସକାଶେ ମିଳିବ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆମର
ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦ୍ ପୂର୍ବକ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ذَٰلِكَ جَزَاءُ عَذَابِ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَٰسِرٌ
الْمُغْلِبُ ۖ جَزَاءُ ۖ إِنَّمَا بِآيَاتِنَا يَجْحَلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ
ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ,
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ତଳେ ଦଳି ଦେବୁ ଯାହାଫଳରେ
ସେମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯିବେ ।”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا ۖ إِنَّا ۖ أَصْلَحْنَا
مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଯେଉଁମାନେ ଏହା କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଏହା ପରେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଅଟକ
ରହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଭୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ (ଅନ୍ଧାରର ଶ୍ରେଣୀରୁ
ତୁଟି ପାଉଁ) ଦୃଶ୍ୟ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠ
ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ।”

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ لَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ۖ وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. “ଆମେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ; ଏବଂ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଠାରେ ଯାହାକିଛି
ତୁମେମାନେ ଚାହିଁବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ; ଏବଂ
ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ମାଗିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଏଠାରେ ମିଳିବ”,

نَحْنُ أَوْ لِئَلْنُكَفِرَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى ۖ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

୧. ଯେହେତୁ ସଂସାରରେ ଚିତ୍ରାନ୍ତକାରୀ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାବନାପୂର୍ବକ ଭାବରେ ଦୁଅତି ବେଶ୍ କ୍ଷୟାତ ଦିନ ଯେଉଁ
ହଳ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧାର ଥିଲେ ସେମାନେ ନିବେଦନ କରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଚିତ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
କାନ୍ତି ବିପ୍ଳବ ଡା'ହେଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦରେ ଦଳି ଦେବେ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ସମ୍ପାଦ ଲୋପ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ
ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ରଖା ହେବେ ।

୨. ପ୍ରକୃତ କୋଳାହଳରେ ଉଭୟ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ବୈକୁଣ୍ଠ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅର୍ଥ ଉଭୟ ପ୍ରକାର
ବୈକୁଣ୍ଠ ।

୩୩. “(କାରଣ) ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ।”

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَءُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ حَرْفًا مِّنْهُ حَتّٰى يَذَّكَّرَ عَنْكُمْ وِجْهَ رَبِّكُمْ

ଭୁ : ୫

୩୪. ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ କଥା କାହାର ହେବ ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଗଣେ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ କହେ, “ହଁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝

୩୫. ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; ଏବଂ ତୁମେ ମହା କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର ଅତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ତୁରା ଦିଅ ; ଯାହାଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ସେ ତୁମର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ତୁମର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।

وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَسَنَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ ۚ اِذْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۚ اِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَانَتْهٗ وَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝

୩୬. ଏବଂ (ଅତ୍ୟାଶ୍ଚରିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଏ (ଭଳି ବ୍ୟବହାର-ଜନିତ) ସୁଯୋଗ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମୀୟଶୀଳ ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

وَمَا يُلْقِيْهَا اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَمَا يُلْقِيْهَا اِلَّا ذُوْ حِظٍّ عَظِيْمٍ ۝

୩୭. ଏବଂ ଯଦି ସଇତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ତେବେ (ତୁରନ୍ତ ତା’ର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଆଗଭର ନ ହୋଇ ବରଂ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଡାକ କର ; (ଯେହ୍ନା ସେ ତୁମକୁ ଏହି ନୀତି ବ୍ୟବହାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ) ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ ।

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ هُوَ السَّبِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝

୩୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାତି ଓ ଦିନ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି ; ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସିକଦା କର ନାହିଁ କି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ବରଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସିକଦା କର ଯେ ଏ ଉଭୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ ।

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ الْاَيُّوْمُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقْبُدْ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ۝

୩୯. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରନ୍ତି, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦିନରାତି ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କଦାଚିତ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِالْلَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ତୁମେ ଲୁପ୍ତସ୍ଥକୁ ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଷ୍କ ଦେଖୁଅଛ; ତା'ପରେ ଯେବେ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରାଇ, ତେବେ ତାହା ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଏ ଏବଂ (ସବୁଜିମାକୁ) ଖୁବ୍ ବୁଝି କରାଏ; ଯେ(ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ଲୁପ୍ତସ୍ଥକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିବେ; ସେ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ପକ୍ଷମ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُخِيِّ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବିକୃତ ଅର୍ଥ ବାହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଲୁଚାଯିତ ନୁହନ୍ତି; କ'ଣ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ନରକରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ସେ ଅଧିକ ଭଲ ନା ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି କୟାମତ ଦିନ ଶାନ୍ତିରେ (ଆମ ନିକଟକୁ) ଆସିବ, (ସେ ଭଲ ? ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯାହା ଜଣା ତାହା କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ଭଲରୂପେ ଦେଖନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَعِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଏହି ସ୍ୱାରକକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଯାହା ଏକ ସମ୍ମାନନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି (ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର କ୍ଷତି ସାଧନ କରନ୍ତି) ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ أَنْزَلْنَاهُمْ وَهُمْ رَبُّهُمْ لَا يَخْشَوْنَ
عَذْرَبَ رَبِّهِمْ ﴿٤٢﴾

୪୩. ମିଥ୍ୟା ଏହାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟରୁ ବା ପଶ୍ଚାତତ୍ତ୍ୱ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତତ୍ତ୍ୱ(ତ୍ୱେ)ପ୍ରଶଂସିତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

୪୪. ତୁମକୁ କେବଳ ସେହି ବିଷୟ କୁହାଯାଉଅଛି ଯାହା ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରହୁଛିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା; ତୁମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଯାୟକ ଅଟେ ।

مَا يَقُولُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَعْفَرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

୧. ଏହାର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ଯେଉଁ ଯେ ମଣିଷ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ତାହା କରିବ ଓ ତା' ଉପରେ କାହାରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ । ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାହାକୁ କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହ ସକ୍ଷମ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତେବେ ସେ ନିଜେ ସେଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବ । ତା' ବିଷୟରେ ଏହାହିଁ କୁହାଯିବ ଯେ ସେ ନିଜେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପାପ କରୁଛି ଅଥଚ ଏହା କଦାପି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ତାକୁ ପାପ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ତା' ଅନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନ୍ତର ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲେ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ସହାୟତା ପାଇବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯିଏ ଅବଗତ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅବଗତ ସତ୍ୟସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାହ ।

ଭାଗ-୨୫

୪୮. କୟାମତ ସମ୍ପର୍କିତ ଜ୍ଞାନ ଚାହାଣ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ବିଷୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାତ); ଏବଂ ଚାହାଣ ଅଜ୍ଞାତସ୍ଥାନରେ ବୃତ୍ତକୁ କୌଣସି ଫଳ ବାହାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ନୀରା ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ କି ସ୍ତବ୍ଧ କରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “ଆମର ସମକକ୍ଷ କାହାଟି?” ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ କହିଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି।”

إِلَيَّاءُ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْثَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ سُرُكٍّ أَيْنَ
أَذُنُكَ ۖ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପକାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ।

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن تَبَلٍ وَظَنُوا
مَا لَهُمْ مِنْ فَيٍّ ۚ ﴿٤٩﴾

୫୦. ମନୁଷ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଭିକ୍ଷା କରିବାରେ କେବେ ହେଁ ଅକ୍ତି ଯାଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଚାହାଣ କେବେ କଷ୍ଟ ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ସେ (ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇ) ନିରାଶ ହୋଇଯାଏ।

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَنُوسُ فَذُوٰ ۖ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଚାହାଣ ଦୃଷ୍ଟି ସାପ୍ତି ପରେ କରୁଣା ଆସ୍ବାଦନ କରାଇ, ତେବେ ସେ କହେ, “ଏହା ମୋର ସ୍ୱାପ୍ନ ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ, କୟାମତ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ମୋତେ ମୋର ପାକନକର୍ମାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଚାହାଣ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବ;” ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ କରାଇବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇବୁ।

وَلَيْنَ أَذُقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ صَرَآءٍ مَّسَّاهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا إِنِّي وَمَا أُظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۖ وَلَيْنَ
رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخِزْيَةَ ۖ فَلَنُتَبِّعَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

୫୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଏ; ଏବଂ ଯେବେ ତାହାକୁ କୌଣସି କିଛି ପହଞ୍ଚେ, ତେବେ ସେ ସୁଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْمِيْنُهُ
وَإِذَا مَتَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاٍ عَرِيْضٍ ۝

୫୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆଜ୍ଞା ମୋତେ କହିଲି ଭଲ, ଯଦି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ) ହୋଇଥାଏ ଓ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟାତ୍ମ୍ୟାନ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତାରୁ ବହୁତୁରକୁ ଚାଲିଯାଏ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କିଏ ହେବ ?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَصْلٍ مِّنْهُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ۝

୫୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ଦିଗନ୍ତରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖାଇବୁ; ପରୀକ୍ଷାରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ହିଁ ସତ୍ୟ; କ’ଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଲୁହେ ?

سَنُرِيْهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَوْلَمْ يَكْفُ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

୫୫. ସାବଧାନ ! ଏ ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟକ ବସ୍ତୁ ନିଜ ଅକ୍ତିଆରରେ ରଖୁଛନ୍ତି (ଓ ସେ ତାହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ।

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مَُّحِيْطٌ ۝



ଅଲ-ଶୁରା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଚିତ୍ତାବଳୀରେ ୫୪ ଟି ଆୟତ ଓ ୫୧ ପଦ୍ଧତି

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حَمِّ ②

୩. ଅଇନ-ସିନ-କାଫ ।

عَسَق ③

୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି (ପ୍ରେରଣ) କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ (ଓହ୍ରି ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି); ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

୫. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଓ ମହାନ (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପୃଷ୍ଠି ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି) ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

୬. ତାହାଙ୍କ ଦୂତମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ ଓ ଗୁଣାଗାନ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶାନ୍ତ ଆକାଶ ନିଜ ଉପରି ଭାରକୁ ସେହି ପରାକ୍ରମୀଙ୍କ ଆଦେଶ

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَاللَّيْلُ
يُسَيِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ فِي

୧. ଅଲିମ (ସର୍ବସ୍ୱ), ସମା (ମହାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ), କଫିର (ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ) ଶବ୍ଦ ତ୍ରୟରୁ ଏହି ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷରର ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍ୱ, ମହାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ବିଆଣିବା ସକଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ତତ୍ତ୍ୱଯିତ ତାହାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଗାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ନାମ କହୁଥା'ନ୍ତି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ, ମଣିଷ ଏପରି କରୁଥିବ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସ୍ୱପ୍ନକ୍ଷିପ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ଆଦେଶ ଆଗରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ ।

ହେତୁ) ଫାଟି ପଡ଼ି ଯାଇପାରେ (ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥାନକୁ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ କରୁଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ); ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

الْأَرْضِ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ①

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ଆଶ୍ରୟ-ଦାତା ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ମକୁ ପୁରସ୍କିତ କରି ରଖୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ନୁହଁ (ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ) ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ①

୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ଚକ୍ରାବଧାରକ ହୋଇଥିବାରୁ ସମାପ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଆରବୀ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେଶର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେହିଦିନ ସମକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତର୍କ କରାଇବ ଯେହିଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାହେବ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ସେହିଦିନ କେତେକ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଓ କେତେକ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فِرْنَىٰ فِي الْجَنَّةِ وَفِرْنَىٰ فِي السَّعِيرِ ①

୯. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜେ) ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତେ), ତାହାହେଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଦିଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅତ୍ୟାତ୍ମତାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଶ୍ରୟଦାତା ବା କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନ ଥାଆନ୍ତି ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَةٍ وَ الظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَدِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ①

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ଆଶ୍ରୟଦାତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆଶ୍ରୟଦାତା; ସେ ହିଁ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥବଳପେ ସକ୍ଷମ ।

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَكِيلُ ۖ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

୧. ଆୟତର ଏହି ଅଂଶରେ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଆୟାତ୍ ଯେ ଦେବପୂଜାମାନେ କ୍ଷମାଶୀଳ କରିବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଇତି ଦେବା ତଥା ମଣିଷର ସର୍ବନାଶ କରିବା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ ଦୟାଳୁତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ସଂସାରରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରାହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଯେଉଁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଅବତାରକୁ ଏହି ରୂପେ କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ବିନମ୍ରତା ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ନ ହେବେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହାନି ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ପରୁଆ କରିବେ ନାହିଁ (୨୫: ୨୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ପାପୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହେବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ 'ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ' କୁହାଯିବ । ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ପୃଥ୍ୱୀବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେହାବସାନ ନ ହୋଇଛି ସେ ପୃଥିବୀ ସେମାନେ ପରକଳର ପୁରସ୍କାର କରିବ ପାଇବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୟାଳୁତାର ପରିପ୍ରକାଶକୁ କିପରି ଅବଲୋକନ କରିପାରିବେ ? ତେଣୁ ସେହି ରୂପର ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସର୍ବକର୍ମ କରିଥିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁରସ୍କାର ଭାଗ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ, ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଦୂରଗୋଟି ରୂପର ସମାପ୍ତି ମିଳିବ ।

ସ୍ୱ: ୨

୧୧. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛ, ତାହାର ଚୂଡ଼ାତ ନିଶ୍ଚି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ କି ଆମର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ।

୧୨. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋତା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ବା ସ୍ତ୍ରୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୋତା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କର (ବଂଶ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୧୩. ସ୍ୱର୍ଗର ଗୁରୁକାଠି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ଓ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟ; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାତିକାକୁ ସ୍ରଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯୋତା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାତିକାକୁ ସଂକୃତିତ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୪. ତୁମଙ୍କୁ ସେ (ନୀତିଗତ ଭାବରେ) ସେହି ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ଆଦେଶ ସେ ତୁମଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ସମ୍ପ୍ରତି (କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ଇଚ୍ଛାହିମ, ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ଓ ତାହା ହେଉଛି, "(ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଜ୍ଞାପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟର ହୁଅ ଏବଂ ଏ (ଧର୍ମ) ବିଷୟରେ କଦାପି ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେ ମୁସବ୍ବିକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଶିକ୍ଷା) ଆତଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିସହ ବୋଧହୁଏ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ସେ ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମ ସକାଶେ) ତାହାକୁ ମନନାମତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଅବନତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳେ ।"

୧୫. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ مِنْهُ لِيَسْ كَيْفَ لَهُ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ②

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِلُّ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ③

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشَّرِّكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهُ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ④

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةُ سُبْحَتٍ مِنْ رَبِّكَ

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଈର୍ଷା ଓ ଦ୍ଵେଷ ଯୋଗୁଁ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଡରଫରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଥାର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ତାହାହେଲେ କେବେଠାରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇ ସାରାଜାଣି; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯୋଗୁଁ ଏପରି ଏକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି ।

୧୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକ; ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେପରି କୁହାଯାଇଅଛି ତୁମେ ସେହିପରି (ଭାବରେ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତି) ନିଷ୍ଠାପର ରୁହ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କୁ) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରୀୟ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବୁ; ଅଲ୍ଲାହ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମର କର୍ମ ଆମ ସହିତ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ; ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ (ଦିନେ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

୧୭. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ସ୍ଵାର୍ଥନା; ଗୁହୀର ହୋଇଥିବା (ଦେଖିବା) ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରକାଶ ନିପତ୍ତିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسْتَيٍّ لِّقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْرُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

فَإِلْذِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَقُلْ أَمِنْتُ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

وَالَّذِينَ يُجَاجِرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَبَدَّ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ବିନାଶ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେହି ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ନିଜ ନିଜ ସମୟରେ ପୂରଣ ହେବାର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ରହିବ ନାହିଁ । ବହୁତଟି ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ସ୍ଵାଧୀନତା କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରାୟ ।

୧୮. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ ଯେ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏହି ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଓ ତୁଳାଦଣ୍ଡ^୧ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ କିପରି ଜାଣିପାରିଲ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكُ لَعْلَ السَّاعَةِ قَرِيبٌ ۝

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ଆଗମନ^୨ ସମ୍ଭବରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସାଦୃଶ୍ୟ; ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ କର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ସମ୍ଭବରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତୁର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُبَادِلُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝

୨୦. ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ସ୍ୱରୁର) ଜାଣିବା ସମ୍ଭବ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ଜାଣିବାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି); ସେ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

ଭୂ : ୩

୨୧. ଯେ କେହି ପରାକ୍ରମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତାହାପାଇଁ ତାହାର (ପରାକ୍ରମର) ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବୁଝି କରିଥାଉ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ସାଂସାରିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତହିଁରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହାର ଭାଗ ଦେଇ ଦେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀମାନ ପାଇଥାଏ); ଏବଂ ପରାକ୍ରମରେ ତାହାର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ ହେଉଛି 'ମିଜାନ୍' କାରଣ ଏଥିରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଭୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାଧି ଦର୍ପଣ ଆଦୃତ ହୁଏ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସମାଧିତ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ନାକଟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ କେହି ନାକଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମିଜାନ୍ ବା ତୁଳନାତ୍ମକ ଗୁପ୍ତ ପାଠ୍ୟାବଳୀ କରାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଏହି ତୁଳନାତ୍ମକ ସମାଧିତ ହୁଏ ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ବହୁତ ଏ ଗୁପ୍ତ ତୁଳନାତ୍ମକ ମଣିଷର କୃତ୍ୟାକୃତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ ତାହାକୁ ବିଚାର କରାଯାଏ । ମତାପାତ୍ର ଓ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଏ, ପକ୍ଷରେ ମଣିଷ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅପତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତରେ । ସବୁବେଳେ ଏହି ଜୀବନରେ, ଏପରିକି ପରାକ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ, ମଣିଷର କ୍ରିୟାକଳାପକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତୁଳନାତ୍ମକ ଓଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗ ଶାସ୍ତି ସେହିଭଳି ହେବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଦର୍ଶି କରୁଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରପ୍ରାପ୍ତିର ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ଶାସ୍ତି ହେବ ବା ବିଚଳରେ ହେବ, ତାହା ଏକା କଥା ।

୨୭. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେହି ସମକକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁମତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ଯଦି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଦୂତାନ୍ତଃ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଆଯାନ୍ତାନ୍ତା ? ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

أَمْرُهُمْ شُرَكَائِهِمْ مِنَ الَّذِينَ مَلَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةٍ الْفُصْلَ لِقُضَىٰ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୩. ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ରୂପେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ନିୟମ ଉପାଦାନରେ ରହିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଥିବ; ଏହା ହିଁ ଅଶେଷ କୁପା ।

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَهْتُمُّونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ ۚ أَلْجَبَتْ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଇଥାଆନ୍ତି (ସେ ଭକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ସେବା ବିନିମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କେବଳ ସେହି ସ୍ତେମ ଯାହା ନିଜର ନିକଟତମ ” ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସହ କରାଯାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁନାହୁଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟକୁ ତାହାପାଇଁ ଅଧିକତର ଶୋଭନାୟକ କରିଦେଉ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۚ وَمَن يَقْرَبْ حَسَنَةً تَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚବିଚର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଫ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାହତ ମିଳିଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୫ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ସିଦ୍ଦା ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶର ଏକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ କରିଥା’ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାନୁସାରେ ‘ତୁମେମାନେ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସ୍ତେମ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତିତ୍ୟାଗିକ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ’ ଅଥଚ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାରିତୋଷିକ । ଆମେ ଏହି ଆୟତର ସେହି ଅନୁବାଦ କରିଛୁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟତଃ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଉତ୍ତର ଭାବରେ ସେ ଭୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରକାର ସ୍ତେମ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ପ୍ରକାର ସ୍ତେମ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି ବିଷୟ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ରତ୍ନକୁ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସ୍ତେମ କରାଯିବା ଦରକାର ଏବଂ ଉତ୍ତର ଲିପିବଦ୍ଧ ରୂପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ବିଆଦିବା ଗତିତ ତୁମ୍ଭେ (୧ : ୨୪ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପାଇଁ ସେ ଏପରି ଆରତର ଦୁଆରା ପଢେ ଯେପରି କଣେ ସ୍ତେମିକ ଏକ ଦୁଇର ବସୁ ଦେଖି ତା’ ଉପରେ ନିଜକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେଉଛି ।

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? ତେଣୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର * ଲଗାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟାକୁ ଲୋପ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥା ଜାଣନ୍ତି ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَنْحِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّضِ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

୨୬. ସେ ହିଁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୨୭. ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କୃପାକୁ ଯେତେକ ପୁରସ୍କାର ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର ତାହା(ଠାରୁ) ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَيَخْتِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَرَبُّهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜାବିକାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ଦେଶରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଦୂରାସ୍ତର କରିବାରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ସେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥା'ନ୍ତି ।

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝

୨୯. (ଲୋକମାନଙ୍କର) ନୈରାଶ୍ୟ ପରେ ସେ ହିଁ ଜଳବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜର କରୁଣାକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦାତା (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଣୀସାର ପାତ୍ର ।

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝

୩୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ବିସ୍ତାରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ମିଛ କହନ୍ତା ତେବେ ତା'ର ଧର୍ମଭାବୁତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯା'ତା ଓ ତା' ହୃଦୟରେ ମୋହର ବସିଯା'ତା । କିନ୍ତୁ ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦୋଷରୋପ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ମୋହର' ଶବ୍ଦ ସମ୍ବେଦନ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମା ଅବିଚ୍ଛନ୍ନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଉ ଧର୍ମଭାବୁତା ସନ୍ଦେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥଳର ଅବିଶ୍ୱାସ ବା ଅବସ୍ଥା ସନ୍ଦେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଏକତା ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପୁରାତନ ହୋଇଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୌରବନ୍ଧୁ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି (ହେତୁ ସୁସଙ୍ଗତ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ) ।

ତା ହେଉଛି ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ।

୩୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ପଡ଼ି ଆସେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆସିଥାଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୃଥ୍ବୀର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ଆଶ୍ରୟଦାତା ନାହାନ୍ତି କି କେହି ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୩୩. ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରେ ଯାତାୟାତ କରୁଥିବା ପର୍ବତ ସଦୃଶ (ଉଚ୍ଚ) ପୋତଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟନ୍ତି ।

୩୪. ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ବାୟୁକୁ ସ୍ଥିର କରାଇଦେବେ ଏବଂ ସେ ସବୁ ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷରେ ଅଟକି ହୋଇ ରହିଯିବେ; ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୈର୍ଯ୍ୟାଣିକ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୩୫. କିନ୍ତା ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ସେ ପୋତ ମାଲିକ) ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ହେତୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେ ଅନେକ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥା'ନ୍ତି ।

فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ ۚ تَذِيقُ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ يَمَا كُنْتُمْ يُدِيرُكُمُ

وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۖ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ

بِمَنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

إِنْ يَشَاءْ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَالَمِ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

أَوْ يُوقِعْهُنَّ فِي سَبَابٍ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝

୧. 'ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ' ସାଧାରଣତଃ କର୍ମାନ୍ତରକୁ ସୂଚକ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ଦାବ୍‌ବିନ' ସ୍ୱୟଂଭାବ କରାଯାଇଛି, ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ତେଜ ହେଉଛି ଯେ କ'ଣ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ହିସାବ କିତାବ ନିଆଁ ହେବ ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି: (କ) ଆଲୋଚ୍ୟ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି; (ଖ) ସକରତ ମହମ୍ମଦ କହିଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମାନ୍ତର ଦିନ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ମଧ୍ୟ ହିସାବ ଦେବେ । ସେ ଏହି ସ୍ତବେ ଦେଖି ପାରୁଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ କରିଛନ୍ତି - 'କର୍ମାନ୍ତର ଦିନ ରୋଟିଏ ଛେକି ଆଉ ରୋଟିଏ ଛେକି ଶିଙ୍ଗରେ ମାଛୁଛି; କରଣ ସ'ପାଳରେ ଥିବାବେଳେ ସମସ୍ତ ଛେକିକୁ ଦୂରସ୍ଥ ଛେକି ଶିଙ୍ଗରେ ମାରୁଥିଲା ।' ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହେବି ତିନିମିତି ।

ଏହି ଆୟତରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱରୂପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ ମିଳୁଛି । ଯେତେବେଳେ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁବିଷ୍ମାନ ତଥାପି ତା'ର ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୋଶିସ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ — ଏପରିକି ମରୁଭୂମିର ଦେହ ନିରକ୍ଷର ଅବସ୍ଥାରେ ପକ୍ଷରେ — ଏହା କହିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା ଯେ ଆମ ଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହରେ ମଧ୍ୟ, ଯେ କୌଣସି ଜିପମର ହେଉ ପକ୍ଷ, ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ଅଛି । ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ବାକ୍ୟ'ଶ' ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ' ବୁଝାଏ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମହାନ୍ ଓ ବିସ୍ମୟକର ସତ୍ୟ ଦିନେ ନା ଦିନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଏବଂ କବିତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ସ୍ଥାନର କାବିରତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ 'ପୋତ ମାଲିକ' ନିଆଯାଇଛି । କାରଣ ପୋତ ମାଲିକ)ରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋତ ସହିତ ସ'ବିଷ୍ଟ । ଯଦି ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ତାହାର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ମୁଖରେ ହେବ । ତେଣୁ ସ'ବିଷ୍ଟକରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ଅନୁବାଦକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି । ଦେହପରି ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ କର୍ମଯୋଗୁଁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବ । ସବୁବେଳେ ପୋତ କୌଣସି କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ମାଲିକ ହିଁ କର୍ମ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରୁ ସମାଶ୍ରିତ ହେଉଛି ଯେ ପୋତ ବଦଳରେ ପୋତ ମାଲିକ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱୟଂଭାବ ଯଥାର୍ଥ ।

୩୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପକାୟନ କରିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ

مَنْجِيٍّ ①

୩୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ଉକ୍ତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅଧିକ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ,

فَمَا أُوْبَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ ۚ وَابْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②

୩୮. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧତର ପାପ ଓ ତୁଳ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ କ୍ରୋଧ କଳ୍ପିତା ବେଳେ କ୍ଷମା କରିଥା'ନ୍ତି,

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَادَّ

مَا عَضِبُوا لَهُمْ يَغْفِرُ اللَّهُ ③

୩୯. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ମାନନ୍ତି, ଓ ଏକତ୍ର ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ୟାକୁ ଆପୋଷ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରନ୍ତି, ଓ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ

شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥାନ୍ତି,

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ⑤

୪୧. (କିନ୍ତୁ ମନେରଖନ୍ତି) ଯେ ଅନିଷ୍ଟର ପ୍ରତିଶୋଧ ତଦନୁରୂପ ଅନିଷ୍ଟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେ କ୍ଷମା ସ୍ୱଦାନ କରେ ଓ ସଂସାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖେ, ତାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ مَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ⑥

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବା ପରେ ସମ୍ବୃତ୍ତିତ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ସ୍ୱକାର ଦୋଷାରୋପ କରାହେବ ନାହିଁ ।

وَلَمَّا انتَصَرُوا بَعْدُ ظَلِمُوا فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ

سَبِيلٍ ⑦

୪୩. ଦୋଷାରୋପ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର (ଓ ଆକ୍ରମଣ) ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଓ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ବିନା ଗୁପ୍ତରେ ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତି; ସେପରି ଲୋକମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ।

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْنُونَ

فِي الْأَرْضِ بِنَايَ الْخِيَانَةِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑧

୪୪. ଏବଂ ଯେ ଯେଉଁଠିଆରୀ କରେ ଓ କ୍ଷମା କରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

وَلَسَّ صَبْرٌ وَغَفْرَانِ ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑨

ସ୍ତ: ୫

୪୫. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ନିରୂପଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଦେଖୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି?”

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ନିକଟରେ ହାଜର କରାହେବ, ଏବଂ ଅପମାନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି ତଳକୁ ଚାହିଁଥିବେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ କ୍ଷମାମତ ଦିନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ;” ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ! ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଏକ ଛାୟା ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ (ସତ୍) ପଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀନ କରାଇବାକୁ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

୪୮. ଯେଉଁ ସମୟକୁ ତୁମ୍ଭାଇ ଦେବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଛାଉ) ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତାହାର ଆଶମନ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ଶୁଣ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ନ ଥିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟ (ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଅସ୍ୱାକାର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବ ।

୪୯. ତଥାପି ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ (ସେପରି ହେଉଥା’ରୁ) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ନିରୂପଣ କରି ସେଇ କରିନାହିଁ; ତୁମ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ତରଫରୁ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଆମ ନିକଟରୁ) ତାହାକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯାଏ (ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସକଳ କରୁଣାକୁ ପାଟସାରି ଦିଏ) ।

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَادٍ مِنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَكَارًا وَأَوْعَادَ يَفُوتُونَ هَلْ
إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ ۞

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٍ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخُسْيَانَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۞
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۞
اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَكِيرٍ ۞

إِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيطًا إِن عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَحَّ
بِهَا وَإِنْ نَبْهَهُمْ سَيْمَةً يَبَاهُ قَدَمَاتٍ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۞

୫୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି କନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି;

୫୧. ଅଥବା କନ୍ୟା ଓ ପୁରୁଷ ମିଶ୍ରିତ ରୂପେ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ବନ୍ଧ୍ୟା କରି ଦିଅନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

୫୨. ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ସହିତ ଓହ୍ଲି^୧ ମାଧ୍ୟମ ବା ପରଦା ଅନ୍ତରାଳ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ଅଥବା (ତାହା ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଏପରି ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ସେରଣ କରିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଯାହା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟଧିକ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ନିକ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ କ'ଣ ବା (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ଜାଣି ନ ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ସେରିତ ଓହ୍ଲିକୁ) ଏକ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିଣତ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହାକୁ ସର୍ବପଥ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାଧନପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରୁଅଛ ।

୫୪. ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପଥ ଆଡ଼କୁ, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଅଧିପତି ଅଟନ୍ତି; ଶୁଣ ! ସକଳ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ବିଷୟର ସାରମ୍ଭ ଓ ପରିଣତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ) ।

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهْبِ لِمَن يَشَآءُ اِنَاثًا وَيَهْبِ لِمَن يَشَآءُ الذُّكُوْرَ ۚ

اَوْ يُزَيِّرُ جُھُمًا ذُكْرًاۙ اِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ

عَقِيْبًاۙ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يَّكَلِمَہُ اللّٰهُ اِلَّا وَحٰیًاۙ اَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًاۙ نُّبَوِّیُّۙ بِرَازٍۙ

مَا يَشَآءُ اِنَّہٗ عَلٰی حٰكِمٍ ۝

وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیۤ اِلَیْكَ رُوْحًاۙ مِّنْ اَمْرِنَاۙ مَا كُنْتَ تَدْرِیۤ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاٰیٰتٰنَ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰہُ

نُّوْرًاۙ نُّہْدِیۤ بِہٖ مَنۢ نَّشَآءُۙ مِّنۢ عِبَادِنَاۙ وَاِنَّكَ

لَتَهْدِیۤ اِلَیۤ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝

صِرَاطُ اللّٰهِ الَّذِیۤ لَہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ

ۙ اَلَا اِلَی اللّٰهِ تَصِیْرُ الْاُمُوْرِ ۝

୧. 'ଓହ୍ଲି' ଇ ସ୍ୱକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏପରି କେବଳ ଯାହା ଶାନ୍ତ ଦିଆଯାଏ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଅବଗତ ନୁହେଁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀକୁ ଓହ୍ଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଏ ଯାହାକୁ ସେ ଓହ୍ଲି ସେରଣ କରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରିପାରନ୍ତି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଚିନ୍ତାଗୋଚର ଗତିରେ ବାର୍ତ୍ତାକାୟ କରିଥାନ୍ତି । (କେ) ଇଚ୍ଛା ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବାଣୀର ସ୍ରବଣ ଅବତରଣ (ଓ) ତାଙ୍କ ଚରଣରୁ ଶବ୍ଦର ଅବତରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ବିଷୟଗତ ବିଚାରଶାସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଅଥବା ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ନ । ଏଥିରୁ ଏହି ଆୟତରେ 'ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ' ଶବ୍ଦର ବାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଅବଲ ଉଦେଶ୍ୟ ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଛି (କେ) ସେ ନିଜ ବାଣୀକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

سُورَةُ الزُّحْرِفِ مَكِّيَّةٌ (١٣)

ଅଲ-ଜୁହରଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ତରଣ । ଏହାରେ ୧୩ ଶ୍ଳୋକ ୧୩୦ ଶବ୍ଦ ଅଛି ଏବଂ ୧୩୦ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବେଶ ହୋଇବା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حَمْدٌ ②

୩. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯାହା ସ୍ୱାଭିମତ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ୱାଭିମତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

୪. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କୋରାନ (ରୂପେ ରଚନା) କରିଅଛୁ; (ଏବଂ) ଏହା ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥଯାହାକି ଆରବୀ (ଭାଷା)ର ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ (ସହଜରେ) ବୁଝିପାରିବ ।

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଜନନୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ (ଓ) ଚକ୍ର ସଂକଳିତ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ⑤

୬. କ'ଣ କେବଳ ଏଥି ସାଙ୍ଗରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅନୁସ୍ମରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବିରତ ହେବୁ ? କାରଣ ତୁମେମାନେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଲଂଘନକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ?

أَفَذُكِّرُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفًى أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

୭. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ନବି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ନବି ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହା ସହିତ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ, (ତେଣୁ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ) ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَاثُوبًا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

୯. ଏଠାରେ 'କୋରାନ' ଅବଦାନ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । 'କୋରାନ' ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ବହୁଳ ଭାବରେ ପଢ଼ିତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପଠନ ସହଜ ହେବ ଏବଂ 'ଅବଦାନ' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟମରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହାର ଭାବାର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହେବ, ଯେ ହେବୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସମାପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୦. ମୁଁ ଶବ୍ଦ 'ଉମ୍ମ'ରୁ 'ଜିହ୍ୱା' ଅର୍ଥ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ । ଏଠାରେ ଏକ ରୂପକର ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ସେପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଚିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ସଦୃଶ । ଯେପରି ଜଣେ ନାରୀ ମାନବ ସମାଜର ଜନନୀ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେହି ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ନବି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସଂସାରରେ ଅବତରଣ କରାଦେବା ଥିବା ଚଳୁଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସାମନାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଛାଡ଼ି କରିଥିଲେ ଯେ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବଦାନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉପଦେଶ ସମ୍ପଦ କରାଯିବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତରଣ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅତିବାହିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁପ୍ତସ୍ଥ ଶଯ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ଚିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ସର୍ପପଥ ପାଇପାରିବ,

୧୨. ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାକୁ ସମୁଚିତ ପରିମାଣରେ କଳ ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ତା’ପରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉତ୍ତୁର ହେବ;

୧୩. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ନୌକା ଓ ଚରୁଷ୍ଟଦ (ସୋନା) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଆରୋହଣ କର,

୧୪. ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଆରୋହଣ କର, ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଏବଂ କୁହ, “ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଅନ୍ୟଥା ଆମେମାନେ ନିଜ ବଳରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନ ଥିଲୁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଦିନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।”

୧୬. କିନ୍ତୁ ସ୍ମରଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେତେକ ଉକ୍ତକୁ ତାହାଙ୍କର ଅଂଶ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ସକାଶ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ⑫

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑬

لَسْتُمْ عَلَى ظُهُورِهِ تُرْتَدُّونَ نِعْمَةً رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ⑭

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑮

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةٍ جُزْءًا إِنِ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ ⑯

ରୁ: ୨

୧୭. ସେମାନଙ୍କୁ ପସ୍ତର ତ ଉଲ୍ଲ) କ'ଣ ସେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ନିଜ ପାଇଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ରଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭୁମ୍ପାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ?

୧୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସେହି ବିଷୟରେ ସମାସ୍ତର ବିଆଯାଏ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ କରୁଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁହଁ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ କ୍ଳେଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଉଠେ ।

୧୯. କ'ଣ ଯେ ଅଳଙ୍କାରସୂଚକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ କଳହ ସମୟରେ ନିଜ ବେବ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ (ସେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ) ?

୨୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ)ଙ୍କ ଭଲ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ) ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ (କନ୍ୟାମତ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ) ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ନ ଥାନ୍ତୁ”; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାସ୍ତବ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଏହା କେବଳ ଅନୁମାନ କରି କହୁଛନ୍ତି ।

୨୨. କ'ଣ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେହିରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି) ଯେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସମାଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

୨୩. ନା, ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାରିକ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

أَمَّا تَخَذَ وَمَا يَخْتَلِقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَيِّنِينَ ①

وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ②

أَوْ مَنْ يُنْشَوُا فِي الْجَلِيلَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ③

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِائًا
أَشْهَدُ وَاخْلَقْنَاهُمْ سَتَكْبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ④

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ⑤

أَمْ أَنْتُمْ نَبَاتٌ مِنْ نَبْلِهِ فُتُهم بِهِ مُسْتَسْكِرُونَ ⑥

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِهِمْ
مُقْتَدُونَ ⑦

୨୪. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ କୌଣସି ସତେଜନକାରୀ (ରସୁଲ ଏପରି) ପ୍ରେରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଧନଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଦାବ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمِهِ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أَمَةٍ وَ
إِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. (ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରସୁଲ ଉଭୟ ଦେଇଥିଲେ, “କ’ଣ ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅବଲମ୍ବିତ କରି ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜତାକୁ ଘେନି ଆସୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ବଦଳିଯିବ ନାହିଁ ?” ସେମାନେ ଉଭୟ ଦେଲେ, “ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ।”

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ; ସୂତରା ଦେଖ; ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

فَأَنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنظُرْكَفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

ଭୂ: ୩

୨୭. ଏବଂ (ସୂରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ”

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. “କେବଳ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ବଂଶଧରଙ୍କ ସକାଶେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ପିତୃଳା ପୁରୁଷ) ବିଚାର ହେବେ ।

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜତାକୁ ସତ୍ୟ ଓ ସୁସ୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ରସୁଲ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

بَلْ مَتَّعْتُ مَوْلَاهُ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା କେବଳ ପ୍ରଚାରଣ-ମୂଳକ କଥା, ଓ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

وَلَبَّيْكَاهُمْ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كُفِرُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦ-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନ ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ସହରର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ?”

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

୩୩. କିଣ ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ବିଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ? (ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ?) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ବିଚରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦେଇଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନଗଣ୍ୟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଭୂତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ ।

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا بِنَبِيِّهِمْ
مُعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଭୟ ନ ଥାଉ ଯେ ସମସ୍ତ ଏକା ରକମର ହୋଇଯିବେ, ତେବେ ଆମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅନୁକମ୍ପା) କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଛାତ ଓ ଯେଉଁ ପାହାଚ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୁପାରେ ଗଢି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالْزُكْرِينِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فُتْرٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَطْفَرُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହର ଦ୍ଵାରକୁ ମଧ୍ୟ (ଗୁପାରେ ଗଢି ଦିଅନ୍ତୁ); ଏବଂ (ସେହିପରି ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ପଲଙ୍କକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ଡକିଆ ଭରାଣ ବସନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁପାରେ ଗଢି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ବରଂ ସୁନାରେ ଗଢି ଦିଅନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ; ଏବଂ ପରକାଳ (ସୁଖ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା । ସେମାନେ ଆପଣ କରୁଥିଲେ ସେ କଣେ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଉପରେ ଏହି ସ୍ଥଳ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ସେତେବେଳେ କି ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଶିଷ୍ଟ ପଞ୍ଚମସର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାବଦ୍ୟ ସମାପ୍ତ ମକ୍କା ବା ମଦିନା ସହରର କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ପାରିନାହାନ୍ତି । ଏହା ଏକ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ଆପଣ ଓ ଏବେ କି କରାଯାଉଛି । ଆଜିର ମାନବ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସଂସାରକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁରୂପ ଦୋଷାବରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୂ:୪

୩୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୁଖ)ଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ ସ୍ମରକର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରୁ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ନିତିଦିନିଆ ସାଥୀ ହୋଇ ରହେ ।

وَمَنْ يَكْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥରୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସତ୍‌ପଥରେ ପରିଗ୍ରାହଣ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ମଣିଷ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତୋର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ ଏବଂ ସେ କହେ, “ହାୟ ! ମୋର ଓ ତୋର (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜନ) ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ବ୍ୟବଧାନ ଥାଆନ୍ତା କି !” ସୁତରାଂ (ସ୍ୱୟଂ) ମନୁଷ୍ୟର ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସାଥୀ ଅଟେ ।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَيُخَسِّ الْقَرِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବୁ ଯେ-ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାତ୍ମର କରିଅଛ ତେଣୁ ଆଜି ଏହି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛ ।

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. କ’ଣ ତୁମେ ବଧୂର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଅଥବା ଅନ୍ଧକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ତଥା ଯେ କ୍ଷତ୍ରରୂପେ ପଥଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ) ?

أَفَأَنْتَ تُسْعِ الضُّرَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤١﴾

୪୨. ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରୁ ଘେନି ଯାଇ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ) ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ,

فَأَمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଅଥବା ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଘେନି ବିଷୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବୁ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛୁ ; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ରହିଅଛି ।

أَوْ نُزَيِّنَكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜୀବନରେ ବା ତୁମ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନିତ ହେବ ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ବିଷୟ ଅଲୁଖର ଅଧିକାରକୁଳ ।

୪୪. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି କରାଯାଇଥିବା ଏହି ବାଣୀକୁ ତୁମେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, କାରଣ ତୁମେ ସତ୍‌ପଥରେ ରହିଅଛ ।

فَأَسْمِئِكَ بِالذِّمَىٰ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّاكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٧﴾

୪୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ତୁମ ସକାଶେ ଓ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅନୁସ୍ମରକ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ମୁଖ କରାଯିବ ।

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٨﴾

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କୁ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥେରଣ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର : “କ’ଣ ଆମେ (ନିଜ ପ୍ରାଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପାଂଶ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରାଯାଉଥିଲା ?”

وَسُئِلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يَتَّبِعُونَ ﴿٢٩﴾

ରୁ : ୫

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଥାନ କରି ଫିରଓନ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାରିଷଦବର୍ଗ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ରତ୍ନଲ ଭାବରେ ସ୍ଥେରୀତ ହୋଇଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

୪୮. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିବା ପ୍ରତିଟି ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନିଦର୍ଶନ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ନିଜ କୁଳମିତ୍ର) ପୋଷି ଆସିବେ ।

୫୦. ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହା ହିଁ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଯାଦୁକର ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାରର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ, ଯେଉଁ (ଅଜ୍ଞାକାର)ଗୁଡ଼ିକ କି ସେ ତୁମ ସହିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂରାନ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ।”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشَّجَرَادُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عِهْدُ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْذَّبُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଶିକ୍ଷା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରତ୍ନଲମ୍ବାନେ ଦେଉଥିଲେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର । କ’ଣ ସେହି ଶିକ୍ଷାରେ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଯଦି ନାହିଁ, ତେବେ ନିଜ ରତ୍ନଲ ବା ଅବତାରର ଶିକ୍ଷାର ବିରୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷାକୁ କାହିଁକି ସଂସାରିତ କରୁଛ ?

୫୧. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତରାତ୍ମ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ।

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥١﴾
وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يُقَوْمُ أَلَيْسَ لِي

୫୨. ଏବଂ ଫିରୌନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ମିଶରର ରାଜତ୍ବ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଦେଖ) ଏହି ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହୋଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?”

مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذَا الْنَهْرُ يَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

୫୩. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀଚ ଓ ଯେ ଶ୍ବସଭାବରେ କଥା କହି ପାରୁନାହିଁ କ’ଣ ମୁଁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?”

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُي وَلَا يُكَادِّرُ

୫୪. “(ଏବଂ ଯଦି ସେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ) ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ସ୍ବର୍ଷ କଙ୍କଣ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ? ଅଥବା କାହିଁକି ତା ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତାହାର ଦୃଷ୍ଟପାର୍ଶ୍ବରେ(ତାହାର ସୁରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ) ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ।

يُبَيِّنُ ﴿٥٣﴾
فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ତେଣୁ ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭଣ୍ଡେଇ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତା କଥା ମାନିନେଲେ; ସେମାନେ ଏକ ଦୂରାଗ୍ରାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ) ।

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا أَفْوًا فَيُفْسِقُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଏବଂ ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରିଦେଲୁ ।

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَنَّا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଏକ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହାକୁ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଏକ ମାଧ୍ୟମ କରିଦେଲୁ ।

فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَافًا ذَمًّا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

ସ୍ତ:୭

୫୮. ଏବଂ ଯେବେ ବି ମରିୟମ-ନବୀନ (ଇଘା)ଙ୍କ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଏ ବିଷୟରେ) ପାଟିରୁଣ୍ଡ କରନ୍ତି ।

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଉକ୍ତୃଷ୍ଟ କି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଘା) ଉକ୍ତୃଷ୍ଟ ?” ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ କେବଳ କଳହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଏ ଜାତିର ଅଭ୍ୟାସ ।

وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُهُنَّ خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَمَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصَوْنَ ﴿٥٩﴾

୬୦. ସେ (ଇଘା) କେବଳ ଜଣେ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କୃପା କରିଥିଲୁ, ଓ ଗୁମ୍ରାହଲ୍ୟ ସକାଳମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଥିଲୁ ।

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٠﴾

୬୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୃଥୁବୀରେ ବାସ କରନ୍ତେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

୬୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅତିମ ସମୟର ଶ୍ୱାନ ପ୍ରଦାନ କରେ; ସୂତରା* ତୁମେମାନେ, ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ!) ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।

وَرَأَيْتَهُ لِيُكَلِّمَ النَّاسَ فَإِن تَسْتَرْنَ بِهَا وَإِن يَسُوْغِرْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମରିୟମ ନବୀନଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ବିଷୟ ପାଠ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ କରନ୍ତି ଯେ କ’ଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟବସ୍ତୁ ଉକ୍ତୃଷ୍ଟ ଯଦିହେତୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରାଯାଉଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବ ସମାଜର ସଂସାର ପାଇଁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଉଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଇ ଦୁଇ ବିଷୟରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ମସିହ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜଣେ ମଣିଷ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ସଦାଶୁଭା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

* ଏଠାରେ ‘ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ’ ଅର୍ଥ ସେହି ସବୁ ସକାଳଗଣ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରୁଥା’ନ୍ତି ଯଦିତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିତ୍ୟାନ୍ତର ହେବ ନ ଥା’ନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମସିହ ଆଗମନ ପରେ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯେବ ଓ ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିବେ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟର ବା ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମସିହଙ୍କ ସ୍ମୃତି ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସିବାରେ ଅଶ୍ୱତ୍ୱର୍ଣ୍ୟ ହେବାଭଳି କିଛି ନାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରତି ମୁସଲମାନମାନେ କେବଳ ଛବିରେ ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ।

* ‘ଅତିମ ସମୟ’ ବା କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର ବିଷୟକ ଶ୍ୱାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଧୂଃପଦାଭା ହେବାର ଅଛି ସେସବୁ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଛି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଭଲ ସ୍ୱଭାବିକ ପଚାରି ଓ ଅତିମ ପଚାରି ବିଷୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିର ପଚାରି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ସତ୍ୟତାକୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସରଳ ପଥକୁ) ବାଧା ନ ଦେଉ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ①

୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇସା^୧ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚଳୁ ସମ୍ବଳିତ ବିଷୟ ସହିତ ଆସି ଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟରେ ତୁମମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛ ତାହାର କ୍ଷମାକରଣ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆସିଅଛୁ, ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର ।”

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَرُبِّيْنَكُمْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ② فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ③

୨୫. “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।”

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ④

୨୬. କିନ୍ତୁ ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ମତପୋଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଷ୍ଟଦାୟକ ସମୟର ଶାସ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରା ହୋଇଅଛି ।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِمْ ⑤

୨୭. ସେମାନେ କେବଳ କଥାମତକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑥

୨୮. ଧର୍ମଭାରତୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେ ଦିନ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ପରହରର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ।

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ⑦ الْهٰتِفِينَ ⑧

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଉପର ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରହିଅଛି ।

ସ୍ୱ:୭

୭୯. (ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ) “ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (କୌଣସି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟି ପାଇଁ) ତୁମମାନେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ନାହିଁ.

يُعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝

୮୦. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିବର୍ତ୍ତନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀଙ୍କ ସଦୃଶ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ; (ସେମାନେ ଏ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ) ।”

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

୮୧. (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ତୁମମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تَخْرُبُونَ ۝

୮୨. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ସୁନାର ଆଳିଆ ଓ ପିଆଜା ଅଣ୍ଟାହେବ, ଏବଂ ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଠାରେ ମନ ଯାହା ଚାହୁଁବ ଓ ଆଖି ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ, ତାହା ରହିଥିବ; ଏବଂ (କୁହାଯିବ) ତୁମମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଏହା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମସାଗୁଁ କରି ଦିଆଯିବ ।”

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُدْخِلْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

୮୪. “ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶର ସବୁର ପଦ ରହିଥିବ ଯହିଁରୁ ତୁମମାନେ (ପ୍ରୟୋଜନାନ୍ୱୟରେ) ଖାଇବ ।”

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

୮୫. ଅପରାଧୀମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଥିବେ ।

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝

୮୬. ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ହାଲୁକା କରାହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।

لَا يُفْتَرَعُ عَنْهُمْ وَأَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ।

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝

୭୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତା' କହିବେ, “ହେ ନେରକର ଭାରସାମ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଅନ୍ତୁ” ସେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ ।”

وَنَادُوا يٰمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ ۖ قَالِ إِنَّكُمْ لَنُكَذِّبُوكَ ۝

୭୯. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘୋରି ଆସିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲ ।”

لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ۝

୮୦. କ'ଣ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମହଲ୍ଲତକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଛୁ ।

أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ إِنَّا أَتَيْنَا مُبْرَمُونَ ۝

୮୧. କ'ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଥା ଓ ଗୁପ୍ତ ମହଶାକୁ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଇ ଏ ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۖ بَلَّٰ رُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝

୮୨. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ଆସିବେ; ତେବେ ଆମେ ” ସର୍ବସମ୍ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ إِن كَانَ لِلزَّالِمِينَ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعٰبِدِينَ ۝

୮୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେ ସବୁଥିରୁ (ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପବିତ୍ର ଯାହା ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନେ କହୁଛନ୍ତି ।

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَظِيْمٍ ۝

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହିଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଜରତ ମହଲ୍ଲତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ସତ୍ୟର ଉପସ୍ଥାପନା ଓ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବା ତଥା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରୁଥିବା ସମ୍ଭାବନା ଯୋଗୁଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ତାହା ଯଥା ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅତ୍ୟାକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ‘ଉପୁଲ’ ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତ ହିଁର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁରା ବୁଦ୍ଧର ଆୟତ ୨୫ ରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖିଲେ ସେ କେବଳ ଦେବଦୂତ ହୁଅନ୍ତି ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ବଦଳ କରିଥାଏ ଓ ସେହି ନିଦର୍ଶନ କର୍ମାନ୍ତର ଦିନ ତାହାର ଅପରାଧକୁ ପ୍ରକଟିତ କରିବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ‘ଉପୁଲ’ ଶବ୍ଦକୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇପାରେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିକିତ୍ସାବିତ୍ତର ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ହେଉଛି ସେଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁକ୍ଳକାଳରେ ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ଆଚରଣର ବିଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷଣ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିବେ ତହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ସେହି ସେହି ଲକ୍ଷଣକୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଥାଏ । ସେଥିରୁ ପରିସ୍ପଷ୍ଟରେ ଜଣେ ଲୋକର ନିଜର କର୍ମ କେବଳ ପୁରୁଷର ଉପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଧରି ତାହା ସଂସାର ଆକାରରେ ପୁରୁଷର ରହିଥାଏ । ଏହି ରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଲକ୍ଷଣମାନ ପୁରୁଷାତ୍ମକତାରେ ଭାରି ରହିଥାଏ ।

୩. କାରଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରୋମ କରୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଯତ୍ନ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପୂର୍ବସ୍ଥ ସମାପ୍ତ ନାହିଁ କି ଶାନ୍ତି-ବିଶିଷ୍ଟ ସମାପ୍ତ ନାହିଁ; ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ବିଷୟକ ଭ୍ରମଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛୁ ।

୮୪. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝା ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି କୌତୁକରେ ଲିପ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ଶାସ୍ତିର ସମୟ ଆସିଯିବ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜାକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

୮୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।

୮୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଅଧିକାରୀ; ଏବଂ ସେହି (କସାମତ) ସମୟର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଡାକନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ * ଦିଏ, ସେ ହିଁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ହକ୍ଦାର, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୮୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ? ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାଃ", ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କର କେଉଁ ଆତ୍ମକୁ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କର) ସେହି ଉକ୍ତିର 'ରାଶ ! ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୯୦. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ; ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ; ଫଳ ସ୍ୱରୂପ, ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

فَذَرَهُمْ خُوضُوا وَيَلْعَبُوا خَتْمٌ يُلْقَوْنَ أَيْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٨٥﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَجْعَلُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنِ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

وَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُمْنُونَ ﴿٨٩﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

* ଏହି ଆୟତରେ ସୂସ୍ୱାଭାବିକ ଯେ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଗ୍ରହଣିତ, ଜାଣିଣ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅନିତ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ସକ୍ଷେପ) ନାମରେ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ଏପରିକି କେତେକ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ନବି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ (Isaiah 9: 6 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ (٢٢)

ଅଲ-ଦୁଖାନ

(ଏହି ଦୁରା ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ସମ୍ବେଦ ୬୦ ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୩୩ ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱାସ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହାମାମ ।

هَمَّ

୩. ଆମେ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯଦିରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟତା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

୪. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; କାରଣ ଆମେ (ପଥଭ୍ରାତକୁ) ସର୍ବଦା ସଚେତନ କରାଇଥାଉ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

୫. ଏହି ରାତ୍ରିରେ ' ସକଳ ଚକ୍ଷୁ ସମଜିତ ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ,

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

୬. ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଯାହାର, ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପାଦକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; ଏପରି ଅବସରରେ ଆମେ ସର୍ବଦା ରହୁଛୁ ସେଇପରି କରିଥାଉ ।

أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

୭. ଏହା ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥାଏ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ,

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାତି, ଯେଉଁ ରାତିରେ ନବି ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣାନ୍ତି । ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ । ସେତେବେଳକୁ ଯା'ସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବ୍ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ରାତି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଖରାପ ଦିନେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ହିଁ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଭଲ ରାତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ନୂତନତା ନାହିଁ । କାରଣ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସମୟରୁ ଏହି ପରମ୍ପରା ତଳି ଆସୁଛି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ୍ତର ଏହି ଆୟତ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ପରମ୍ପରା କଦାମିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଚ୍ଛ ରହିବ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ପୂର୍ବ ଜାକାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟକୁ ଦୁଷ୍ଟତା କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ରାତିରେ ନବି ସଂସାରକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଜୋରାନ୍ତର 'ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ' ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋରାନ୍ତର ନାମ 'ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବାଣୀ' ବୋଲି ରଖାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସୁଶବ୍ଦାତକ ନାମ ହେଉଛି 'ହକିମ' । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବାଣୀ ଚକ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩. ଏହି ଆୟତର ଜଣାଳ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯେତେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟତଃରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଓ ସେ ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉଥିଲା ଏପରି ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାକୁ ଏହିପରି କରିଛନ୍ତି । ଯା'ସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ସଂସାର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଶୁଣନ୍ତି । ମରୁତ୍ୟୁ ନିଜ କୁର୍ମା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶର ଯେଉଁ ମୁହାଁରା ପାପନ କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିରାଶ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନେହୁଏ ଆଏ ।

୯. ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହ-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ ।

୧୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି, (ଏବଂ) ଶ୍ରୀତୀର୍ଥୋଦ୍ଧୃତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ପୁରତା* ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଯେଉଁଦିନ ଆକାଶ ମଞ୍ଚଳରେ ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଧୂମ* ପ୍ରକାଶିତ ହେବ,

୧୨. ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିବ; ଏହା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ହେବ ।

୧୩. (ଲୋକମାନେ ଏ ସବୁ ଦେଖି କହିବାକୁ ଲାଗିବେ) "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂର କର, ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।"

୧୪. ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଏକ ରଘୁଲ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି (ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ) ।

୧୫. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଗୁଲିଗଲେ ଓ କହିଲେ, "ଏ ଜଣେ ଚାଲିମସ୍ତାପ ପାଗଳ ।"

୧୬. ଆମେ ଶାସ୍ତିକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେବୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହିପରି କରିବ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଦନରେ କବଳିତ କରିବୁ, (ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ ଆମେ ସକ୍ଷମ ।

୧୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ପିରଞ୍ଜିନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ରଘୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَمَنْ لَّهُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝

مُوقِنِينَ ۝

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ۝

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝

يُنْفِثُ السَّائِسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝

إِنِّي لَهُمُ الذِّكْرُ ۖ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝

وَمَنْ لَّهُمْ ثَمَرٌ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۝

وَمَنْ لَّهُمْ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝

وَلَقَدْ نَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ

كَرِيمٌ ۝

* ଏଠାରେ ଗରମାଣ୍ଡ ଓ ଉତ୍ତମାନ ବୋମାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ହେଲେ ସମସ୍ତ ବାସ୍ତବିକ ଧୂମପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ସମ୍ପ୍ରତି ବୈଦାନିକମାନେ ସେପରି ବୋମାର ପ୍ରୟୋଗକୁ କଥାମାନର ପୂର୍ବରାସ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।

୧୯. “ଏବଂ ସେ ରଘୁରାଜ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ,
“ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆମକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରଘୁରାଜାଙ୍କ ସେବିତ
ହୋଇଥାଉ ।”

أَنْ أَدُوَّالِيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ①

୨୦. “ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ସେବିତ ହୋଇଥାଉ
ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସାମାଜିକତା କରି ନାହିଁ ଏବଂ
ଆମେ ଆଣିଥିବା ସମସ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରା; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ପୁରୁଷ ସମାଣ
ସହିତ ଆସିଥାଉ ।”

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ②

୨୧. “ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ କାଳେ
ତୁମମାନେ ଶିକାରୁଷି କରି ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ।”

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُون ③

୨୨. “ଯଦି ତୁମମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
ନାହିଁ, ତେବେ (ଅନ୍ତତଃ) ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକୃତ୍ୱିଆ
କାଢ଼ି ଦିଅ ।”

وَأِنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُون ④

୨୩. ଏହାପରେ ସେ (ମୁସା) ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ସାଥୀନା କରି କହିଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ଏକ ଅପରାଧୀ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ଏମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ⑤

୨୪. ପୁରବାଂ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ
ଉତ୍ତମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି (ଏହି ଦେଶରୁ) ନେଇକରି ଗୁଲିଯାଅ
ଏବଂ ମେନେରଖ, ଫିରାଊନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କର
ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରାହେବ ।”

فَأَسْرِ بِعِبَادِيَّ لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ⑥

୨୫. ଏବଂ ବାଲିକୁଦ-ସ୍ତୁତିକ ଉପରେ ଗୁଲିଗୁଲି ସମୁଦ୍ରକୁ
ପଛରେ ପକାଇ ଦିଅ ୧; (ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ
କରିଯାଅ); ସେହି (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଊନର) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ
ନିଶ୍ଚୟ ଜଳମୟ ହେବେ ।

وَأَتْرِكُ الْبَٰحِرَ ۖ هَؤُلَاءِ أَنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَقُونَ ⑦

୨୬./୨୭./୨୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଊନର
ଲୋକମାନେ) ନିଜ ପଛରେ ଅନେକ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା,
ଶାସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ଏପରି
ବାସସ୍ଥାନ ଯେଉଁଥିରେ (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖରେ
ରହୁଥିଲେ ।

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّٰتٍ وَٰعِيُونَ ⑧

وَزُرُوعٍ وَٰمَقَٰمٍ ۖ كَرِيمٍ ⑨

وَنَعْمَ ۖ كَانُوا فِيْهَا فِرَٰهِينَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଲିକୁଦ ଉପରୁ ଜଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ତା' ଉପରେ ଗୁଲି ଗୁଲି ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କର ।

୨୯. ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ^୧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

୩୦. ସୁତରାଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାହିଁ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ।

ସ୍ତ: ୨

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଫିରାଓନର ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

୩୨. ଏବଂ ସେ (ଫିରାଓନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ସାମଲ୍ ସନ୍ତାନକାରୀ ଥିଲା ।

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ ।

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

୩୫. ଏ (ମୁକାବାସ)ମାନେ କହନ୍ତି,

୩୬. “ଆମେମାନେ କେବଳ ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାହେବ ନାହିଁ ।”

୩୭. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଣି ଦେଖାଇଦିଅ ।

୩୮. କ’ଣ ସେମାନେ ଉକ୍ତ କି ‘ହୁତବା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ (ସେମାନେ ଉକ୍ତ) ? ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲୁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ ।

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِهَةً ﴿٣١﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

وَأَنبَاهُهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٤﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

إِنْ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُشْرِكِينَ ﴿٣٦﴾

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُنَيَّ وَالدِّينَرِ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلُكُمْ

إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

୧. ଏଠାରେ ସେହି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଅବିସ୍ତେଷ, ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ତବର୍ତ୍ତକରେ ସମ୍ମାନ ଭାଗ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏକଦା ମିଶର ଦେଶରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏଠାରେ ଫିରାଓନ ଓ ତା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟ ଅବିସ୍ତେଷ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଫିରାଓନ ଭଳି ଗୋରବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ତଥାପି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମିଶରରେ ରାଜତ୍ୱ କରିପାରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁର୍ତ୍ତବାସଙ୍କୁ କିଛି ଦୃଷ୍ଟ ହେଲା; ନାହିଁ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସୀ ।

୩୯. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ଖୋଜି ଖୋଜି ପୁଷି କରିନାହିଁ ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ۝

୪୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୪୧. ନିଶ୍ଚୟ ଦିବସ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାତ ସମୟ ଅଟେ ।

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

୪୨. ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମେଣ୍ଟାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

୪୩. କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କରିବେ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

୪୪. ବାସ୍ତବରେ (ସେହି ଜାତୀୟ) କରୁଣା ଶକ୍ତ ।

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ۝

୪୫. ପାପୀୟମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ;

طَعَامُ الْآثِمِينَ ۝

୪୬. ଏହା ପୂର୍ବ ଭଳି ଚିକ୍, ଯାହା ପେଟ ଭିତରେ ଚରକ ଚଳା ପରି ପୁରୁଥିବ;

كَأَلْهَلِيلٍ يَغِي فِي الْبُطُونِ ۝

୪୭. ଯେପରି ଗରମ ପାଣି ପୁଟେ;

كَغَلِي الْحَيَمِيمِ ۝

୪୮. (ଏବଂ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବୁ), “ଏହି ପାତାକୁ ଧରି ଏବଂ ନରକର ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଘୋଷାଡ଼ି ନିଅ;”

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝

୪୯. “ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ଗରମ ପାଣି ଜାଳି ଦିଅ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉରାପଜନିତ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।”

تَمْرُضُوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ۝

୫୦. (ଏବଂ ଆମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବୁ), “ତୁମେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କର; ତୁମେ (ମନେ ମନେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସମ୍ମାନିତ ଥିଲ !”

ذُئِيقُكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝

୧. ‘ଜହ୍ନ’ ଶବ୍ଦ ପର୍ବତ କୋରାଳରେ ଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହୃତ ।

୨. ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଉକ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସେ ଆଲୋଚ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଏହିପରି ମନେ କରୁଥିଲା ।

୫୧. (ପୁନର୍ବାର କହିବୁ), “ଏହା ହିଁ ତ ତାହା, ଯାହା ସଂକ୍ଷରରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲ ।”

୫୨. ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ,

୫୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ;

୫୪. ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠ ରେଶମ ଓ ବୁଟିଦାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ଓ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବସିବେ ।

୫୫. (ଏହିପରି ହିଁ ହେବ); ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ ହିସାବରେ ପଦ୍ମପକାଣ-ଲୋଚନା ନାମା ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଚଳାବ କରିବେ, ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ (ଜୀବନ) ଅତିବାହିତ କରିବେ ।

୫୭. (ପରକାଳ ଜୀବନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା) ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର (ସେଠାରେ) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ^୧; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୃପା ସ୍ୱରୂପ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କ ।

୫୯. ଅତି-ଏବ ଶୁଣ ! ଆମେ ଏହି କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ)କୁ ତୁମ ଭାଷାରେ ସହଜ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେପରି ଏ (ଆରବୀ ଭାଷା) ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

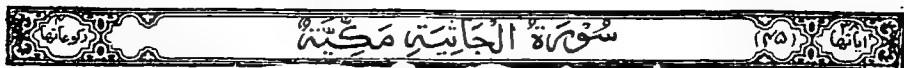
୬୦. ସୁତରାଂ (ପରିଶାମ ସକଳେ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କର ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରିବେ ।

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

فَرَأَيْنَا بُرْنَانَهُ يُبَايِعُكَ لَعَلَّاهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

فَآذَنَّا قَوْمَهُمْ مَّرْقَبُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରକାଳ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ଭାବ କରୁଥିବେ ।



ଅଲ-ଜାସିୟା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିପନ୍ନସ୍ଥିତ ସମେତ ୩୮ ଟି ଆୟତ ଓ ୪ ଟି ରୁକୁ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ୍,

حَمْدٌ ②

୩. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

୫. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ରୂପମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଏବଂ
ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯେଉଁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ (ଭୂପୃଷ୍ଠରେ) ବିସ୍ତାରିତ
କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସକାଶେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ ذَّاتِكُمْ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ⑤

୬. ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗପଛ ହୋଇ ଯିବା ଆସିବରେ
ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାର ଯେଉଁ ମାଧ୍ୟମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ)କୁ
ମେଘମାଳାରୁ ପଠାଇଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଚକ୍ରାନ୍ତ ମୃତ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ
ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାନ୍ତି (ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ), ଏବଂ ପବନକୁ ବିଭିନ୍ନ
ଦିଗରେ ସ୍ରବୀତ କରାଇବାରେ ମଧ୍ୟ, ରୁହିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَآخِلَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

୭. ଏ ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଆମେ ରୂମ
ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ତେଣୁ (କହ)
ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନକୁ ଛାଡ଼ି ରୂମେମାନେ କାହା
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالنَّجْوَى وَمَا أَيْنَ حَرْشٍ
بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

୮. ସ୍ରବ୍ୟକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ନିୟତ
ଅଛି,

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଥିବା
ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣେ ଏବଂ ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ ନିଜର ସବୁ
କଥା ଉପରେ ଏପରି ଅଟଳ ରହେ, ସତେ ଯେପରି ସେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିନାହିଁ; ଅଟ-ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ ହୁଅ ।

يَسْمَعْ آيَاتِ اللَّهِ تُنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصِرْ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ମୃତିକ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑩

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରକ ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟତମ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ କି ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ (ଲାଭ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ବୃହତ୍ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑪

୧୨. ଏହା ହିଁ ସତ୍‌ପଥ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନସ୍ମୃତିକୁ ଅବ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ପିତୃକା ପୁତ୍ରା ହେବୁ) ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّحْمَةِ إِلَٰهِمُ ⑫

ଭୂ: ୨

୧୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ସମୁଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରାକି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହା ଉପରେ ନୌକା ଚାଲି ଯାଏ; ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମମାନେ (ଏକାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ) ତାହାଙ୍କ କୃପାର ଅବଗତ କରିବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِ ⑬

୧୪. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁକୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ⑭

୧୫. ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ: "ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର;" ପରିଶ୍ରାମରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସୁସ୍) ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ କରିବେ ।

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا وَلِلَّذِينَ لَا يُرْجُونَ آيَاتَ اللَّهِ لِيُخْزِي قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑮

୧୬. ଯେ କେହି ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ନିଜ ତାହାର ଲାଭ ପାଏ; ଏବଂ ଯେ କେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତାହାର କ୍ଷତି ତାକୁ ହିଁ ସ୍ୱାପ୍ନ ହୁଏ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَلَعَلَّهَا تَأْتِيهِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑯

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ, ରାଜତ୍ବ ଓ ନବି-ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନେ ସେତେବେଳେ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଆସିଗଲା; (ଏବଂ) ଏହି ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ) ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିରୋଧ ହେତୁ ଘଟିଥିଲା; ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୧୯. ଆମେ ତୁମକୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହାର ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କର (ଏ ବିଷୟରେ) ସ୍ନାନ ନାହିଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତାକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

୨୦. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଲାଭ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

୨୧. ଏ (ଶିକ୍ଷା) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ପ୍ରମାଣ; ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ଓ କରୁଣାର ଆଧାର ଅଟେ ।

୨୨. ସେଉଁମାନେ ମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳାବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବୁ ? ଯାହାଫଳରେ ସେ ଉଲ୍ଲକ୍ଷରେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସମାନ ହେବ ? ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْغَالِيِينَ ۝
وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ مِمَّا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَفْضِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۝

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ
لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِآخِرَةِ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝
هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ۝

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مِّنْهُم
ۚ وَمَا أَنَّهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ବିଧାନର ମାର୍ଗସର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଚୈତନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱରୂପ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି ଓ ଶାଢ଼ିକରେ କ୍ଷମା ଦେବା ଓ ନମ୍ର ହେବା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କୋରାନରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁତ ଶେଷୋକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଦୂର ଗ୍ରନ୍ଥଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଟେ ।

୨. ଯଦି ମାନବ ସମାଜର ଇତିହାସକୁ ବିଚାର କରାଯିବ ତେବେ ଜାଣି ହେବ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ସର୍ବଦା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ରୁ:୩

୨୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ମିର ବାସନାକୁ ନିଜର ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର କର୍ଷ ଓ ତାହାର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ପରେ କିଏ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି; ଏହି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଓ (ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରି) ଜୀବିତ ରହିବୁ; ଏବଂ ସମୟ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା) ବିନାଶ କରେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୃଷ୍ଟି ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, "ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରି) ସେନିଆସ ।"

୨୭. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି; ତାପରେ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ସଦାନ କରିବେ, ତା ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଇଥିବେ; (ଏବଂ) ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَحَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّىٰ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْرَ غَشْوَةٍ فَسَنَ يُهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِيكُمَا إِلَّا الذَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذَا نُسِئَ عَلَيْهِمُ ابْنَاتُ بَنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّوَلَّوْا أَبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾ قُلِ اللَّهُ بِحُجَّتِكُمْ ثُمَّ يَرِيئُكُمْ ثُمَّ يُغْنِيكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୧. ଏହାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଷମାପତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ କରି ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ଘଟୁଥିବାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଏ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୂ:୪

୨୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆୟତ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୯. ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାହାର ବିଧାନ ଓ ଆଦର୍ଶ ଚକାଯିବ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَلِيَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبِطُونَ ﴿٢٨﴾

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ

كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ, ଦେଖ) ଏହା ଆମର ପୁତ୍ରକ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବର କର୍ମପତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲ ଆମେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁ ।

୩୧. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ନିଜ କରୁଣା (ର ଛାୟା) ତଳେ ରଖିବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଫଳତା ।

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطَقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنُخُّ

مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ

رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ଆମର ବାଣୀ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ? କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିଲ, ଓ ତୁମେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଘଟଣାପ୍ରସଙ୍ଗେ ତା’ ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ ହେବ କାରଣ ସେ ତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମିଛ ମଣୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ସେପରି ସ୍ଥଳେ ସେ ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିଲା ? ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ବିଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ପାଳିବା ଦୂରେ ଥାଇ ସେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ (ସଂସାରର) ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ (ସମୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ଯଦ୍ୱିତେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି କୟାମତ (ସମୟ) କ'ଣ ଆମେମାନେ ତାହା ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ।

୩୪. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ମନ୍ଦଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ (ତଥା ଅସ୍ୱାକାର କରୁଥିଲେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିବ; (ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିବ)।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଅସହାୟ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ ଯେପରି ତୁମମାନେ ଏହି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ (ନଗର) ଅଗ୍ନି ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ।"

୩୬. "ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ରୂପକୁ ପରିହାସର ବିଷୟ କରି ଦେଇଥିଲ; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା; ସୁତରାଂ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ଚରମରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତାଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱାକାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୩୭. ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।

୩୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଶିମା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାଳି।

وَاِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالتَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ كُنْتُمْ اِلَّا ظُلُمًا
وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَظْفَرِينَ ﴿٣٩﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٠﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَيَّسِفُ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَاؤُكُمْ اِلَّا النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٤١﴾

ذِكْرُكُمْ بِاَنَّهُمْ اخْتَدَتْ اٰيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَاعَزَّتْكُمْ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ لَا يُجْرَبُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٤٢﴾

قُلِ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاتُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٤٤﴾

ଭାଗ- ୨୭



ଅଲ--ଅହକାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ସ୍ୱପ୍ନାଙ୍କର ଗମନେ ୫୭ ଟି ଆୟତ ଓ ୪୫ ଟି ଗୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
حَمْدٌ

୨. ହା-ମାମ୍ ।

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମାଓତତ୍ତ୍ୱ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

୪. (ସେ କହିଛନ୍ତି) ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି, ସେ ସବୁ ଅକାରଣରେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ କି ଅନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାଳ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ତେଜାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରୁ) ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا مُعْرِضُونَ ③

୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ "ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ! ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାକୁ ଅଛ, ସେମାନେ ଭୁସ୍ତର କେଉଁ କେଉଁ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିମ୍ବା ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅବଦାନ ଅଛି କି ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହି ଦାବିରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରମାଣ, କିମ୍ବା ଯେଦି କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ଓ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ) ଖାନଜିରିକ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।"

قُلْ اَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ اَرُوْنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَسْرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ④

୬. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପଥକ୍ଷ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯେଉଁମାନେ କି କନ୍ୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ।

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُٗ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُوْنَ ⑤

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ, ସେ (ତଥା କଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ୧ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ ହୋଇଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିବେ ।

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସ୍ୱପ୍ନ ଆୟତ-ସ୍ମୃତିକ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଏହି) ସତ୍ୟବାଣୀକୁ ଶୁଣି କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାଦୁ ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେ ଅଳ୍ପକାଳପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଅଳ୍ପକାଳ ଶାନ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁ କଥାମାନ ତୁମେମାନେ ଅପଥରେ କରୁଥାଅ, ତାହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।"

୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମେ ସଂସାରକୁ ପ୍ରଥମ ରସୁଲ ଭାବେ ଆସି ନାହୁଁ, ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରସୁଲ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ଆମ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ; ଆମେ କେବଳ ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହ୍ଲିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ ।

୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମଙ୍କୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଓହି ଅଳ୍ପକାଳ ତରଫରୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ଏହି ସାକ୍ଷୀ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ? ହେବ, ତେବେ କେ'ଣ ଏହା

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفِرِينَ ①

وَإِذَا تَنَاطَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيتَنَا بِتَنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُحْيِي لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ②

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْكِرُونَ فِيهِ ③
كُفِيَ بِهِ شَهِيدٌ أَبِينِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْخَفِيُّ ④
الزَّحِيمُ ⑤

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَى مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا يَكْمُرُ إِنِ أَرِيعَ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ⑥

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହି ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ବାଇବେଲରେ ଅନୁଶ୍ରେୟ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍ଥୃତ କରାଇବେ, ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ନିଜେ ବାଣୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ (Deut. 18:18-19 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ହେବ ନାହିଁ କି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିଲା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା, ଅଥଚ ହୁମାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛ ?” ଅଳ୍ଲୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ୟପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଏହି କୋରାନ ଏକ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥାନ୍ତେ ;” ଏବଂ ଯେ-ହେତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହାର ସତ୍ୟତା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେଲା ନାହିଁ, ସେମାନେ (ନିରାଶ ଓ ରାଗାନ୍ୱିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଏହା ଏକ ପୁରାତନ ମିଥ୍ୟା ଯୋହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କହି ଆସିଛନ୍ତି ।”

୧୩. ଅଥଚ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଅଛି ଯାହା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ତଥା କରୁଣା (ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ୧ କରୁଅଛି ; ଓ ଏହା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ରଚିତ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତର ୨ ଦେବ ।

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଓ ତା’ପରେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି (ଅତୀତର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ) ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ଚୈତ୍ତନ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ; ସେମାନେ ନିଜ ଅତୀତ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେଠାରେ ସଦା ବାସ କରିବେ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِۗ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهِۦ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَا اِنْ كُنَّا قَدِيْمِيْنَ

وَمِنْ قَبْلِهِۦ كُتِبَ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۗ وَهٰذَا كُتِبَ مُصَدِّقًا لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا وَّبُشْرٰٓى لِّلْمُحْسِنِيْنَ

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ

اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

୧. ଆରବରେ ଜଣେ ନବିଙ୍କ ଅବିର୍ଭାବ ହେବା ବିଷୟ ବାୟବେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (Isa 21:13-17 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ନବିଙ୍କୁ ନିଜଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ ସଫଳତା ମିଳିବ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହୋଇଯିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ କୌଣସି ସକଳର ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଦୂରରେ ରହିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହିତକାରୀମାନେ ଅତୁଳି ଅଧିକ ହିତସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଭରମ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ତାହାର ମାତା ତାହାକୁ କଷ୍ଟ କରି ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାକୁ (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣ କରିବା ଓ ତାହାର କ୍ଷୀରପାନ ଛତାଛବାରେ ତିରିଶ ମାସ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥାଏ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥୂଳିଶ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଓ ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଶାପନ କରିବା ସକାଶେ ମୋତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ଯେ ମୁଁ ଏପରି ଭରମ କର୍ମ କରେ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ ; ଏବଂ ମୋ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କର ; ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନମିତ ହେଉଅଛି, ଓ ମୁଁ ତୁମର ଅନ୍ଧାର ହ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।”

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ଏପରି ହେବେ, ଯାହାଙ୍କର ଭରମ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବୁ : ଏ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଗମନ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାକାର ଯାହା (ମନୁଷ୍ୟ ପୃଷ୍ଠର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ) କରାଯାଉ ଅଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହେ, “ତୁମ ଦୁହିଁକୁ ଧୂଳି ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଏହା କହୁଅଛ ଯେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ (ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ) ବାହାର କରାହେବ, ଯେତେବେଳେ କି ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀର ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଛି (ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜୀବିତ ହୋଇ ପେରି ନାହାନ୍ତି) ? ଏବଂ ତାହାର (ପିତାମାତା) ଉଭୟେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରି କହନ୍ତି, “ହେ ହତଭାଗ୍ୟ (ପୁତ୍ର) ! ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଅଳ୍ପକାର ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେବ ;” କିନ୍ତୁ ସେ କହେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ଜାଲର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।”

وَوَقَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفُضُلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اشدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ قَالَ رَبِّ ارْزُقْنِي ۖ اَنۡ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ ۚ وَاَنۡ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ ۚ وَاَصْلَحۡ لِي فِى دُنْيَايَ ۚ اِنِّىۤ اُتِبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّىۤ مِنَ السُّلِّينَ ۝

اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عِبَادُوْا
تَجَاوَرَعْنَ سَيِّئَاتِهِمْ فِىۤ اَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۚ وَعَدَ
الْحَقُّ الَّذِىۤى كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ۝

وَالَّذِىۤى قَالَ لِيۤاٰلِدَيْهِ اِنِّىۤ لَكُمَا اَعْدٰۤى ۚ اُنۡ
اُخْرِجَ ۚ وَكَذٰۤى خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِ ۚ وَهُمَا
يَسْتَوِيْنِ اللّٰهُ ۚ وَلِيۤكَ اٰمِنٌ ۭ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ
فَيَقُوْلُ مَا هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝

୧୯. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ, ସେମାନେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ^୧ ମଧ୍ୟରୁ ଅଥବା ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାନ୍ତାନ୍ତୁ, ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦାର୍ଥଯାଦା ମିଳିବ, ଏବଂ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯେଉଁଠିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ହାକର କରାହେବ (ଓ କୁହାଯିବ), “ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ନିଜର ସକଳ ପୁରସ୍କାରକୁ ନିଃଶେଷ କରି ସାରିଛ, ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା ତୁମେମାନେ ହାସଲ କରିସାରିଛ; ସୁତରାଂ ପୃଥିବୀରେ ଅଯଥାରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିବାରୁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।”

ଭୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ (ହେ ନବି !) ଆଦଙ୍କ ଭାଇ (ହୁଦ)ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବାଲିକୁଦଗୁଡ଼ିକ^୨ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଭୀତ କରାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସତେତନକାରୀ (ନବି) ଆସିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବିରାଟ ଦିବସର^୩ ଶାସ୍ତି ଆସିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

୧. ୩୪:୧୫ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ମୁବ ଶବ୍ଦ ‘ଅହକାଫ’ ଅର୍ଥ ଗଡ଼ ବାଲିକୁଦ । ଏହି ନାମ ସେହି ଜାତିର ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରଖାଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଏକ ଶ୍ରାବ୍ୟଶ୍ୟାମଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ମନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକଦା ଦୀର୍ଘ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା (୨୯:୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଝଡ଼ ସେହି ସେହି ଅସ୍ତ୍ର ବାଲିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, ଏପରିକି କେତେକ ଜ୍ୱାନରେ ବାଲିକୁଦମାନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରିଶ୍ରାମରେ ସେହି ଜାତି ବାଲି ଭିତରେ ଦବି ଯାଇ ଧୂଂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତିର ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ କଣାପଡ଼େ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଶାସ୍ତିର ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ ଦିନ କୁହାଯାଇଛି କାରଣ ଶାସ୍ତିର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ଭଳି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّكُمْ
خَلَقْتُ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّابْتُمْ
طِيبَتْكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَعْتَمْتُمْ بِهَآ
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أُنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتْ التُّرُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾

୨୩. ସେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଅଛ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅପସାରିତ କରିବ ? ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ବିଷୟର ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଅଛ. ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୨୪. (ହୁଦ) କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ଭୀନ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀ ଆମକୁ ବାଧ୍ୟତା ଦେଇଛନ୍ତି ଆମେ କେବଳ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନେ ଏକ ଅଞ୍ଜି ଜାତି ।”

୨୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ମେଘ ଆକାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମେଘ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରିବ ;” (ଆମେ କହିଲୁ), “ନା ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଲାଜ କରୁଥିଲୁ ; ଏହା ଏକ ବାତ୍ୟା ଯଦ୍ବଳେ ଯନ୍ତୁଶାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଯିବ ଅଛି ।”

୨୬. “ଏହି ବାତ୍ୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବିନାଶ କରିବ ;” ସୁତରାଂ ପରିଶାମୀ ଏପରି ହେଲା ଯେ ସକାଳ ହେଲା ବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ କେବଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣାୟମ ହେଉଥିଲା, ଓ ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାଲି ଭିତରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତିପଳ ଦେଇଥାଉଁ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି କର୍ଷି, ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ରୂପକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଜିଦ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ) ବେଷିତ କରିଥିଲା ।

قَالُوا اٰجِئْنَا بِتَاوَكُنَا عَنْ اِلٰهِنَا قَاتِلًا بِمَا
نَعْبُدُ نَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَا ارِئْتُ
بِهٖ وَلِكِنِّيْ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝

فَلَمَّا رَاُوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اُوْدِيَّتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا
عَارِضٌ مُّبِيْطُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِيْجٌ
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

تَنْذِرُ كُلِّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰى
اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْعٰمِرِيْنَ ۝

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فَيَمَّا اِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَبْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْئِدَةً فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ
سَبْعُهُمْ وَلَا اَبْصَارُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاوَكُنَا
فِيْهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରାହୋଇଛି) ସେମାନେ ନିଜ ଜିବିକୁ ନିନ୍ଦୁରା ହେବେ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ ଦେବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କାହିଁକି ସେମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନେ (ଯଥା ସମ୍ଭବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଓ କପୋଳ - କଳ୍ପିତ ବିଷୟର ପରିଣାମ ଅଟେ ।

୩୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ* ଆଣିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (କୋରାନ-ପାଠ ସମାବେଶରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ନାବର ରୁହ”, ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଆବୃତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ)ର ପ୍ରସାର ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

୩୧. (ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିଅଛୁ ଯାହା ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥସବୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ତଥା ସତ୍ପଥ ପ୍ରତି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛି ।”

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْأَيْتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ أَفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَقْنَرُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّذْنِبِينَ ﴿٣٠﴾

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

*. ଏହି ଆୟତରେ ‘ନିକ’ ଶବ୍ଦ ଦୃଷ୍ୟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ବହୁବଚନୀୟ ସେହି ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟ ଶୁଣି ତାହାର ରୂପରେ ସାକ୍ଷୀତ୍ୱ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ଇରାକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନସାବାନର ନିବାସୀ । ସେହେତୁ ସେମାନେ ବହୁବଚନରୁ ଆସିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ ସାକ୍ଷୀତ୍ୱ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଆଦରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । (ପେଟହୁଲ ବୟାନ ଗୁଲ୍ଲଶୁଖ ଫୁସ୍ତା ୩୫୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୨. “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେନି ଆସିଥିବ) ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଫଳରେ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାପ ମାର୍ଜନା କରି ଦେବେ, ଏବଂ ଆସନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

୩୩. “ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମାନକାରୀଙ୍କ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ସେ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପଞ୍ଚ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ” ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର କେହି ଆଶ୍ରୟଦାତା ନାହାନ୍ତି ; ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ କବଳିତ ହୁଅନ୍ତି ।”

୩୪. କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ? (କଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯୋଗୁଁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି) ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ଓ ନିଜର ପ୍ରତିଟି ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ-ମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ଓ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ହଁ ! ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ! (ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ)” ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) କହିବେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆପ୍ତାଦନ କର ।”

୩୬. ସୁତରାଂ ହେ ନବି ! ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ସେହିପରି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ଯେପରି ତୁଳ ମନୋବଳ-ସମ୍ପନ୍ନ ରାସୁଲମାନେ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ ; ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିଥିଲେ ; ଏହା ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ କୁହାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାହେବ ନାହିଁ ।

يَقُومَنَّ أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَأَمْنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمُ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ①

وَمَنْ لَا يُجِبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ②

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُخْلِقَ الْمَوْتَ
بَلْ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ④

فَأَصْبَحُوا صَبْرًا أُولُوا الْعُرْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَ هُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلُغْ فَبُهِتَكَ
إِنَّ إِلَٰهَ الْقَوْمِ الْفَاسِقُونَ ⑤



ମହମ୍ମଦ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର କିରାମୀଙ୍କ ସମେତ ୩୯ଟି ଆୟତ ଓ ୪୯ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସୁତାରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା (ହଜରତ) ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି— ଏବଂ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ— ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରି ଦେବେ ।

୪. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରାଗଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସ୍ତବ) ଅବସ୍ଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାନ୍ତି ।

୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଦ୍ ସେତୁରେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖାନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ) ଶିର ? ଛେଦନ କର; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ପରେ, ମୁଦ୍ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଦ୍ ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଟକ୍କ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଦ୍ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିରଖ) ; ତତ୍ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁଗ୍ରହ କର (ଓ ଛାଡ଼ିଦିଅ), କିମ୍ବା

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
عَمَّا لَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْهِمْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذْتُمُوهُمْ فَتُدُّوا أَلْوَانَهُمْ فَكَيْفَ مَتَّاعٌ وَآمَنًا

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ମୁଦ୍ ହେଉଛି ଏବଂ ମୁଦ୍ ହେଉଛି ତଳେ ଅନ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହିଁକି ଏଭଳି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ? ତାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ଉତ୍ତରାମ ଏପରି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟକ ଶିକ୍ଷା ସଦାନୁ କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୁଦ୍ ବନ୍ଦୀମାନେ ମୁଦ୍ ହେଉ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ ମନେ କରିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ମୁକ୍ତିମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ) ; ଏସବୁ (ଆଦେଶ) * ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନିଅନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାସ୍ତା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୬. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ,

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ କରାଇନଥିଲା ।

୮. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମରେ) ସହାୟତା * କରିବ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଜ୍ଵଳିତ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

୧୦. କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପହସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୧. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ବେର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବ ।

فَدَأَىٰ خَتْمَ الْحَرْبِ آذَانَهُمْ ۚ وَذَلِكَ لِوَيْسَارِ
اللَّهِ لَا تَنْصَرُّ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۚ وَ
الَّذِينَ تَبَوَّءُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝

سَيَهْدِيهِمْ وَيُضِلُّهُم بِأَلْهَمٍ ۝

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَافًا ۝
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُخَيِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ ۚ اللَّهُ فَاحْبَطْ أَعْمَالَهُمْ ۝

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۚ
لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଦୀର୍ଘପୁରାଣରେ ଯୁଦ୍ଧ ନୀତି ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ସ୍ଵପ୍ନସ୍ପର୍ଶ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ଗ୍ରହେ ଗୁପ୍ତାଦେଶ ସମ୍ପର୍କ ଏକ ସାଂଘାତିକ ଧୂଳି ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ହେଉଛି : (କ) ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସ, ସମ୍ମାନ, ଜୀବନ ଓ ଧନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଥାଏ ତେବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସାମ ସହଯୋଗ ଦେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । (୮:୧୩-୧୭ ଦୃଷ୍ଟକର) । (ଖ) ଅନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବିବେକ ସ୍ଵାଧୀନତାରେ ପୁରସ୍କାରିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାଉ ନାହିଁ । (ଘ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇପାରିବ । (ଘ) ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ସର୍ବୋଚ୍ଚ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଧର୍ମର ସହାୟତା କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ନିଜେ କାହାରି ସହାୟତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨. (ଏହା ଏଥିପାଇଁ ହେବ) ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହିଁ ସହାୟକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତାପକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କେତେକ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନାହାର କରିବେ ଯେପରିକି ଚତୁଷ୍ପଦମାନେ ପାନାହାର କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜନବସତି ତୁମଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କରିଥିଲା, ତା ଅପେକ୍ଷା ଏପରି ଅନେକ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜନବସତି ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୫. ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରେରିତ) ଏକ (ଦୃଢ଼) ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, କ'ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁକ୍ଷା ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

୧୬. ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆହୋଇଛି ତହିଁରେ ଏପରି ଜଳର ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏପରି ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି କ୍ଷୀର ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯାହାର ସ୍ୱାଦୁ କେବେହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା କେବେ ପରିସ୍ରବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ସୁରାସ ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଦର ଝରଣାମାନ ଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ମିଳିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ; କ'ଣ ଏ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
بِغَيْرِ اللَّهِ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۖ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَسْتَعْتَبُونَ وَيَكْلُونَ لِمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ۖ

وَكَايِنَ مِنْ قَرِيْبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِيْبِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝

أَفَنُكَ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ كُنْ زُبَيْنَ لَهُ سُوءُ
عَمَلِهِ وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

(ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ)ମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତକୁ ବିଦୀର୍ଘ କରି ଦେବ ।

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣିଲା ଭଳି ଜଣାପଡ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଉଠି ଶୁଲିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ପଚାରି, “ସେ (ରସୁଲ) ବର୍ତ୍ତମାନ କ’ଣ କହିଥିଲେ ?” ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଜ୍ଞାନ ମୋହର ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ୱପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ଧର୍ମଭାବୁରା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧୯. ସୂଚନା ସେମାନେ ଅତିମ ନିଷ୍ଠୁର ସମୟକୁ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆସିଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ତାହାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରିଛି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ଭାବ ପ୍ରଦାନ କରିବ ?

୨୦. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପାପ ି କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ) ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ତୁମ୍ଭକୁ ମାର୍ଜନା କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବା ଓ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ବିଷୟରେ ଭାଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ⑮

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَعِزُّ إِلَيْكَ إِذَا خَرَجُوا مِن
عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ⑮

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ⑮

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَنَقُذَ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَ تَهُمُ
ذِكْرُهَا ⑮

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَأَنَّهُ مَثُوبُكُمْ ⑮

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “କାହିଁକି (ହୋଇଲା ପ୍ରତି) ଏପରି କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ? ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ (ଯେହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଥୁବ)?” ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟ (ଆଦେଶମୂଳକ) ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ହୁଏ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଗୁହଁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର । ମୂର୍ଖାକାଳୀନ ଅବସ୍ଥା ଆଗତ ପ୍ରାୟ ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସର୍ବନାଶ ନିୟତ ରହିଅଛି ।

୨୨. (ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ଏତିକି କହିବା ଉଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ) ଆଦେଶପାଳନ କରିବା ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଭଲ କଥା ଶୁଣାଇବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ), ସେତେବେଳେ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତେ) ତାହାହେଲେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ୱର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୨୩. ସୂଚନା* କ’ଣ ଏ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ^୩ ନୁହେଁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଞ୍ଜ ଦେବ, ତେବେ ବି ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତା ସୂକ୍ଷ୍ମର କାରଣ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ଆଦି ସମ୍ପର୍କକୁ ଛିନ୍ନ କରିବ ।

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا
 أَنْزِلَتْ سُورَةٌ مَخْكَمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
 الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ ⑩

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
 صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ⑪

هَٰلَكَ عَسَيْتُمْ أَنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
 وَتَقْتَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑫

୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଅନୁଦେଶବୁଡ଼ି ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଆଗ୍ରହ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନୂତନ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସକଳେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ତାହାକୁ ପାଦନ କରିବେ, ଅଥବା କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ । ସ୍ୱାର୍ଥତ୍ୟାଗ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ପଡ଼େ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୂର୍ଖ ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ଓ ସେତେବେଳେ ମଣିଷ ଆଖି ଚାଲି ରହିଯାଏ ।

୩. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୁଦ୍ଧ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ବା ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତା ପ୍ରଦାୟକ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ଏପରି ଯୁଦ୍ଧ ନହେବ ତ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରା ନଯିବ ତେବେ ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତା ତାହାହେତୁ ବ୍ୟାପିଯିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏପରି ସ୍ୱାର୍ଥକ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି କେବେ ହେଁ ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲୀ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧୂର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
أَبْصَارَهُمْ ⑦

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କୋରାନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତାଲା ? ପଡ଼ିଅଛି ?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑧

୨୬. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ପରେ ଫେରି ଯାଇଛନ୍ତି, ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଧା) ଆଶା ଦେଇଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدَوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَ
لَهُمْ ⑨

୨୭. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହୋଇ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କେପଟେ ଶୁଣାଯାମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ କେତେକ ବିଷୟରେ ’ ଚୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଞ୍ଜା ପାଳନ କରିବୁ ”; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَطِينُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ⑩

୨୮. ସୂଚନା ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରୁଥିବେ, (ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ କୋରାଣରେ ପ୍ରହାର କରୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିପରି ହେବ ।

كَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ دُجُومًا
وَأَدْبَارَهُمْ ⑪

୨୯. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଅଲ୍ଲୀ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ଯେଉଁଥିରେ ସବୁଷ୍ଟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑫

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀ ସେହି ତାଲା ପକାଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେହି ତାଲା ପଡ଼ିଛି ।

୨. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଦ୍ୱାଜଙ୍କର ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଏହା ଏକ ବାଧ୍ୟତାକରା ହେବ ।

୩୦. କ'ଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲୁଚାଇଦିଅୁଥିବା ବିଦେଶକୁ କଦାପି ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ନାହିଁ ?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ①

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଛିତିକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯାହା ଚୁପେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ଏବଂ (ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବଳ୍ବ୍ୟ ଶୈଳୀକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ②
لَتَعْرِفْنَاهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ③

୩୨. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେଜହାଦ କରୁଥିବା ଓ ଯେଉଁମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାଣି ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାସ୍ତା କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନୁନିହିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାସ୍ତା କରିବୁ ।

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ④

୩୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ତାପ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଚପୁଲକର ବିଦ୍ରୋହରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَآؤُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَيَخِطُّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

୩୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚପୁଲକର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ନିଜର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑥

୩୫. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଦେବେ ।

୩୬. ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆଜିଘ୍ୟ (ଓ ଭାରତୀୟ) ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସର୍ବିକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନାହିଁ : ‘ ପରିଶେଷରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟା ହେବ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବନୀଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ କଦାପି ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ବୃଥା ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا لِظُلُونِ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ أَعْمَالَكُمْ ⑥

୩୭. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଜ୍ଞାତା ଓ କୌତୁକର ସାମଗ୍ରୀ ମାତ୍ର ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ତେବେ ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବନୀଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لِبَئِيبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ⑦

୩୮. ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାଗନ୍ତି ଓ (ସେଥି ସକାଶେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁପ୍ତ ପକାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାର, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ କାଢି ଆଣିବେ ।

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْرَجَ
أَضْغَاتِكُمْ ⑧

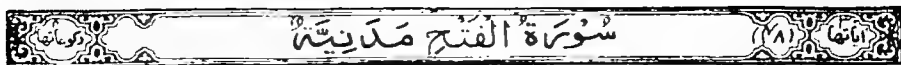
୩୯. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥିସକାଶେ ତକାଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ-କେହି କୃପଣତା କରେ, ସେ ନିଜ ‘ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ କୃପଣତା କରେ ; ଅଳ୍ପ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରେରିୟିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଘେନି ଆସିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅଳ୍ପପୁଅ) ହେବେ ନାହିଁ ।

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءُ تَدْعُونَ لِتُقْتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فِيكُمْ مَنْ يَبْغُلُ وَمَنْ يَبْغُلُ فَإِنَّمَا يَبْغُلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ⑨

୧. ଲବ୍ଧକାମ ଅବଶ୍ୟ ସର୍ବି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଭାବରେ ସର୍ବି କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେବା ସକାଶେ ଭାରତୀୟ କରାଯାଇଛି ।

ଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆଗମ ହୋଇଗଲେ ଯୁଦ୍ଧର ଗତି ଓ ଫିଟି ଯାହା କିଛି ହେଉ ପଛେ ପୁରସ୍କାରମାନେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ନିବେଦନ କରିବା କରିବ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଭୁଲ ରହୁଛି— ଯୁଦ୍ଧରେ ଲବ୍ଧକାମ କରିବା ଅଥବା ନୃତ୍ୟ ବରଣ କରି ସମ୍ପଦ ହେବା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ବହୁତ କରୁଛି ।



ଅଲ-ଫତାଃ

(ଏହି ସୁରା ମଦନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ଦେଖିବେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଓ ଆମର ସାଥୀ
ସ୍ବର୍ଗ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ,

୩. ଯାହା ଫତ୍ତହେ ଏପରି * ହେବ ଯେ ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଦୋଷ ତୁଚ୍ଛ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାହା ହୋଇ ନାହିଁ (ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ନିଜର କୃପାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମକୁ ସରଳ ପଥ ଦେଖାଇବେ ;

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଭରମ ରୂପେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୫. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ବାସ ପୂର୍ବରୁ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ବାସ ଲାଭ ହେବ, ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ତତ୍ତ୍ବ ।

୬. (ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ବାସ ବୃଦ୍ଧି) ଏଥି ସକାଶର ହେବ ଯଦ୍ବାରା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ବିଶ୍ବାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ବାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

وَيُتِمَّرَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الشَّكَايَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

لِيُزَادُوا دُؤْلًا أَنِيسًا فَمَعَ إِنِيسًا يَهْمُهُمْ وَ اللَّهِ جُنُودُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتُ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يُكَفِّرُ عَنْهُمْ

* ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇବିଧା ଦର୍ଦ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାରେ ରଚକେ ଅଛି ଯେ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ସ୍ବାପ୍ନ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇବିଧା ଦର୍ଦ୍ଦ, ଯହିଁରେ ଆରବର ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରିବେ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ ସମାଖ୍ୟାତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତଥା ସହନଶାଳତାଅବଳାମାନ କରି ଜାଣି ଯାଉଛନ୍ତି କରବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ଭାବରେ ଆରବ ବନ୍ଧାମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମୋଦ୍ଧାର ଦର୍ଦ୍ଦ ଓ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଅପରାଧ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ; ଅନ୍ୟଥା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେତେବି ପାପ କରିଥିବା ଏହି ଆୟତର ଗୁପ୍ତତା ହେବ ।

‘ନିସ’ ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦର୍ଦ୍ଦ ବିଜୟ ଅବସରରେ ହିଁ କରାଯାଇଥିବେଶ୍ଚ ସତ୍ୟେକ ବାଲ୍ଲୀ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିଯୋଗ ହୁଏ, ତରଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠ ବା ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିଯୋଗ ।

ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ, ଏବଂ ତତ୍ପରା ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷତ୍ରୁଟିକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ଅଟେ ।

୭. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯେଉଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ଏବଂ ମୁସରିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସରିକ ନାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଶାସ୍ତି ଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ସମାପରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଭାବ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହୁଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାଳୀ ।

୯. ଆମେ ତୁମକୁ (ଆପଣା ଗୁଣାବଳୀ ସକାଶେ) ସାକ୍ଷୀ ଓ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସୁସମାସ୍ତରଦାତା ତଥା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସଚେତନକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ,

୧୦. ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହୁଥିବା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବ, ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଣାମାମାନ କରିବ ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ ତୁମର ଆନୁରୋଧ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆନୁରୋଧ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରେ ରହିଅଛି; ପୃଥରା ଯେ କେହି ଏହି ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଦୋଷ ତାହା ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେ କେହି ସେହି ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରିବ ଯାହା ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲା, ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ତାହାର ମହାନ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

سَيَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْزًا عَظِيمًا ٦

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوءِ وَغَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٧

وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا ٨

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٩

لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِيُعْزِزُوا دُفُورَهُ وَتُؤْفِقُوا سُنُحَهُ بِذِكْرِهِ وَآيَاتِهِ ١٠

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ١١

୧. ବିଶ୍ୱାସର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପରଜାକର ପୁରସ୍କାରରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ପାପପୁରୁ ହେବେ ।

୨. ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ତାହା କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ମହିଳାଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିର କାରଣ ହେବ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆଶା ବାଣୀ ବସିଥିଲେ ଯେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦସ୍ୱରଣ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ବଢ଼ିଲା । ତେଣୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ବିଚାରିତ ହେବା ଓ ସେମାନେ ମାନସିକ ସହଜା ଅନୁଭବ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟ କିଛି ଘଟିଲା ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ମନ୍ଦ ଅଭିବାଦ୍ୟ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଓ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସୋଫଳ ହେବ ସେମାନେ କୌଣସି ଭାବ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୨

୧୨. ଆଉବର ପଲ୍ଲୀସାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କସମ୍ପତ୍ତି ଆମମାନଙ୍କୁ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ରଖୁଥିଲା ; (ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଆମେମାନେ ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ) ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ;” ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ତାହା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିପାରିବ ? ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୧୩. “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି କି ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ, ସେ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି ନିଜ ନିଜ ପରିଚାଳନାବର୍ତ୍ତକ ନିକଟରୁ ସ୍ୱରାଶିତ ଫେରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୋଭନୀୟ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରା ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମନେ ମନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲ), ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମହା ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ ; (ଅଥଚ ସେମାନେ ନୁହଁନ୍ତି) ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିନାଶ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ (ସେ ମନେ ରଖୁ ଯେ) ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୁଳନ୍ତ (ଅଗ୍ନିର) ଶାସି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ بِالسَّيِّئَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٢

بَلْ طَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرُّسُلُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ طَنَنْتُمْ ظَنَ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ١٣

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ١٤

୧. ‘ଆଉବର’ ଅର୍ଥ ଆଉବର ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ, ଯଥା ଆମିର, ଅସଦ ଓ ଇବ୍ରାହୀମ ପରିବାରର ଲୋକ, ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲୋକମାନେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଜ୍ହାବିଜୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରୁଅଛୁ କାରଣ ଏଠାରେ ‘ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଇଚ୍ଛା ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ନେଇ’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସୂଚାଉଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ । ଅଧିକାରୀ ଦୁଇ ଚୈତ୍ୟରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ତତ୍କାଳୀନ ଘଟଣା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ।

୧୫. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛି ; (ସେ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବ, ସେତେବେଳେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ;” ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବଦଳାଇ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ;” ଏଥି ଉକ୍ତାକୁ ସେମାନେ କହିବେ, “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁଅଛ ;” କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ।

୧୭. ଆଗବର ପଲ୍ଲୀ-ବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ ଦଳ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଡକା ।” ହେବ ଯେ କି ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ । ; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ।^୧ କରି ନାହାନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ;

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُغْفِرُ لِمَن يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَّشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝
سَيَقُوْلُ الْخٰفِقُوْنَ اِذَا اُنْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَعَايِمَ ۚ لِيَاْخُذُوْهَا دَرُوزًا وَنَبْعَكُمُ يَّرِيْدُوْنَ اَنْ يَّبْذِلُوْا كَلِمَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَسْبَحُوْا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ نَحْنُ مُسْتَسْمِعُونَ ۚ بَلْ كَاْنُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَوْلًا ۝

قُلْ لِلْخٰفِقِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتَدْعُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اَوْ لٰى يَبْسُ شٰدِيْدٍ تَقَاتِلُوْهُمْ وَاُيْسِلُوْنَ

୧. ଏଠାରେ ଚକ୍ର ବା ଶ୍ରେର ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରି ଦୂରୀଭବ କରିବା ।

୨. ଏଠାରେ ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏଠାରେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିଜର ପୌରୁଷ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଆସ୍ଥାନ କରିବେ ।

ହଜରତ ଉମରାବ ଶାସନ କାଳରେ ସମ୍ରାଟ ପରସୀୟର କେତେକ ଯୁଦ୍ଧ ବାବ୍ ନିକଟରୁ ଆସି ନିଜର ଆବଶିକ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ କୁର୍ବନୀ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ସର୍ବିଦ୍ଧତ ନହେଉ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଯେହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉପାୟ ବୋଧ ଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ ଯେଉଁ କଳଙ୍କ ରାଜିଛି ସେମାନେ ତାହା ପୋଛି ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ଉମରାବ ତତ୍ତ୍ୱ ଲୋକତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ସିରିୟା ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଯାତ ଦେଖାଇ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଲାଗି ନେବେ ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନଙ୍କର ସାଧାରଣତଃ ହେବ । ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିବା ପରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକାଳରେ ଚରଣଶୀଳ ଅସ୍ତ୍ରାବଳୀ କରି ସିରିୟା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସେତାଙ୍କ ବାହନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଉଦ୍‌ହତରୁ ଇସ୍ଲାମତେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କଣେ ମଧ୍ୟ କଟିତ ପୋଛି ନଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିବ ।

୪. ଏଠାରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ବରଂ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ, ଯେପରି ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟ୍ୟର ଲୋକମାନେ କରୁଥିଲେ ।

ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରିବ, ଯେପରିକି ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ) କରିଥିଲ, ତାହା ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।”

୧୮. ଅକ୍ଷମତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ଛୋଟା ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ରୋଗୀ ପ୍ରତି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୃଷ୍ଠ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।

ରୁ : ୩

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ଅତି ସହୃଦ୍ୟ ହୋଇରଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷ ଓ ଚଳେ (ଶପଥ-ପୂର୍ବକ) ତୁମର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରାକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହା (ବିଶ୍ୱାସ) ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରିଲେ ; ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆସନ୍ନ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ୨

୨୦. ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରୁକ ।

୨୧. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିବ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତି ୩ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀମାନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ

فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٠﴾

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُ وَنَهًا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢١﴾

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُ وَنَهًا ۚ فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ

୧. ଏଠାରେ ହୃଦୟରୁ ସର୍ବ ସମୟର ଶପଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେବେ କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନେ ତାଙ୍କ ନିଜଗଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୈବର ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ।

କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଅଟକାଇ * ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିଥାରେ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

୨୨. ଏବଂ (ଏହା ବ୍ୟତୀତ) ଆହୁରି * ଗୋଟିଏ (ବିଜୟ) ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାବଧି ଲାଭ କରି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି : ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଲାଜକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ।

୨୩. ଏବଂ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ହୃଦୟ ସହି ସମୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାତ୍ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ପରାସ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦାୟ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୨୪. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ରୀତିକୁ ମନେରଖ, ଯାହା ସର୍ବଦା ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ମକ୍କା ଉପତ୍ୟକାରେ ସେମାନଙ୍କ ହାତକୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲେ ; ଏହାପରେ (ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ) ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ (ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତୁମମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲ) ।

୨୬. ସେମାନେ ହିଁ (ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ), ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ) ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମେକ୍କା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୁର୍ବାନିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି (ମେକ୍କାରେ) ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ ନଥାନ୍ତେ, ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ

آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَآلِ الْاَدْبَارِ ثُمَّ لَا
يُحْذَرُونَ وَلَئِنَّا لَا نَصِيرُهُ ﴿٢٣﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَאَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيِ مَعْكُومًا أَن يَبْلُغَ حِلَّةُكُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ସହି ସମୟରେ ।

୨. ଏଠାରେ କଣ୍ଠାଲ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରେତର ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଆହୁରି ଅନେକ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ।

କାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଜ୍ଞାତରେ ପଦଦଳିତ କରିଦେବାର ଆଶଙ୍କା ଆ'ତ୍ତା ଏବଂ ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ ଏକରାଯାଇ ଆ'ତ୍ତା ଦୋହାହେଲେ ଆମେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ବାରଣ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯଦି (ଲୁଚାଇିତ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଇଚ୍ଛୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତୁଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତୁ ।

୨୭. ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏପରି ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ସମ୍ପର୍କର ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସଦୃଶ ଥିଲା ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରହୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ ଚରପାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଭିରି ଉପରେ ସୁପ୍ରିୟତା କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହକଦାର ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮. ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରହୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି 'ରୋୟା'ର^୧ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡ କରି ବା କେଶ କର୍ତ୍ତନ କରି, କାହାରିକୁ ଭୟ ନକରି ନିରାପଦରେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁ ଜାଣି ପାରିଲେ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲ ; ଏବଂ ସେ, ଏତଦ୍ୱାରା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ଅତି ନିକଟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

^୧. ସେତେବେଳେ ମକ୍କାରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସୁଦ୍ଧାମାନ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନୃତ୍ୟମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତେ ଫଳରେ ନିଜ ସଂସାର ସ୍ଥିତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅପସନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥାନ୍ତେ ।

^୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କା'ବା ଧର୍ମପାଠକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବାର 'ରୋୟା' ଅର୍ଥାତ୍ ଅବଲୋକିତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ସତ୍ୟତା ସ୍ଥିତିପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେ ମକ୍କାକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, କିନ୍ତୁ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅତକାନ୍ତ ଦିଆଯାଇ । ଶେଷରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ବର୍ଷ କା'ବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ଥିତିସ୍ଥୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଅତକାନ୍ତରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ତାହାକୁ ବୁଝାମଣାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇଲେ । ବହୁତ ଏହି ସ୍ଥିତିସ୍ଥୁତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇଛି ।

^୩. ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର ଖେବର ବିଜୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

تَطُوعُهُمْ فَتُصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَارْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٨﴾

لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوَيْيَا بِالْحَقِّ لَنَنصُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ مُخْلِصِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٩﴾

୨୯. ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ସତପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ) ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୩୦. ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଠୋର ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ କୁପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ଶୁଭ ଓ ସିକତା କରୁଥିବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସିକତାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବାର ଓ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଅସ୍ୱାଦ୍ୟ ହୋଇଥିବାର) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ; ସେମାନଙ୍କ (ପରିଚୟ) ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଲାଲ ଉପରେ ସିକତାକନିତ ଦାନ ଆକାରରେ ରହିଥାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା କୌରାତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଇଂଜିଲରେ 'ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପରୋଦ୍ଗମ କରେ ; ତା'ପରେ ଏହାକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରାର୍ଥବ ଖାଦ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସବଳ କରାଏ ; ଏବଂ ସେହି ଅଳ୍ପର ଅଧିକତର ସବଳ ହୁଏ ; ଏହାପରେ ତାହାର ମୂଳ ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଠିଆହୁଏ ଏପରିକି ତାହା ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ; ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଈର୍ଷାନୃତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَكِنِّي بِاللهِ شَهِيدٌ ﴿٢٩﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ تَشَابُهَ نَارٍ أَخْرَجَ سَطْفًا فَارَّةٌ فَاسْتَظَلَّ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْفَةٍ يُغْبِظُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯାହା ଅପମିତ୍ତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭାବେ ଖ୍ୟାତ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସେହି କବିଷ୍ୟକାଣ୍ଡା ସନ୍ତି ସବେତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବାଇବେଲରେ (Matt. 13:3-9 ଡୁଷ୍ଟା) ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି- 'ତେଣୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ବୁଝିବାକୁ ବାନ୍ଧିନି । ସେ ବୁଝୁ ବୁଝୁ କେତେକ ବିଦନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କେତେକମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଲେ । ଆଉ କେତେକ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବେଶା ମାଟି ନଥିବାରୁ ଶାଗ୍ର ଗଲା ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବେ କବିପୋଡ଼ି ଗଲା ଓ ତେଜ ନଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲା । ଆଉ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ-ସୁତାଳ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କଣ୍ଠା ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚାପି ପକାଇଲା । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଫଳ ପକାଇଲା, କେତେକ ଶହେଗୁଣ, କେତେକ ଶାଠିଏ ଗୁଣ ପୁଣି କେତେକ ଚିରିଶା ଗୁଣ ।'

ଅଲେକ୍ସା ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତାହିଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେବା ମପିତଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବେ ଯେପରି ଉର୍ଦ୍ଦର ଗୁଣିତେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ବିଦନ । ଅଲ୍ଲୀ ଚର୍ଚ୍ଚିତେ ଏପରି କଲ୍ୟାଣ ସଦାନ କରିବେ ଯେ ସତ୍ୟେକବିଶ୍ୱାସ ଶାଠିଏ ଗୁଣ, ସବୁରି ଗୁଣ, ଏପରିକି ଶହ ଶହ ଗୁଣ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତି ଶାଗ୍ର ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଧନର ଧନର ହେବ ।

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

(୩୧)

ଅଲ-ହୁଜୁରାତ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିସମ୍ଭିତ୍ତ ଅନେକ ୧୧୯ ଅକ୍ଷର ୨୯୯ ଛନ୍ଦ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ
ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଢ଼ିଚଢ଼ି କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ
ଭୟ କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବେଶ୍ୱର ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନବିଙ୍କ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱରକୁ
ଉଛ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର
ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଅଛ, ତାହାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ସେପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅ ନାହିଁ ;
ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ (ଏହା ଫଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ
ଅଜ୍ଞାତରେ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ

بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ③

୪. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନ
କରିଥାନ୍ତି, ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ
ପରୀକ୍ଷା କରି ସାରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଓ
ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ فَلَتَنِ لَهُمْ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④

୫. ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ତୁମ ନିଜ) ଘର କାନ୍ଥ ଆଉପରୁ
ଗାଳୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିବୋଧି ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ

أَكْثُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

୬. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଗୃହକୁ ବାହାରକୁ)
ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା
ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ

خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑥

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ଆସେ, ତେବେ (ତୁମମାନେ) ତାହାର (ସତ୍ୟାସତ୍ୟ) ପୂଜ୍ୟାନ୍ୱୟ ପ୍ରକାଶ କର ; ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ଅଜ୍ଞାତରେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅ, ଓ ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ପରେ ଲଜିତ ହୁଅ ।

୮. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ରସୁଲ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ; ଯଦି ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଯା'ନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନେ କଷ୍ଟରେ ପରିସିଦ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରିୟ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାକୁ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ ଅମାନ୍ୟତାକୁ ଅପ୍ରିୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; (ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଆୟତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍ ପଥଗାମୀ ଅଟନ୍ତି ।

୯. (ଏହା କେବଳ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ହିଁ (ସମ୍ଭବ) ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ ଗୋଟି ଗୋଟି ' ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ' କଳହ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହେଇ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ رَسُولٌ يُبَيِّنُ
فَتَبَيَّنُوا أَن تَصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا
عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِبِينَ ①

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ إِلَيْكُمْ
الْإِيمَانِ وَرَزَقْنَاهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمْ الْكُفْرُ
وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ②

فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَرِزْقَهُ ③ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ④

وَإِن طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ائْتَلَوْا فَاكْهَمُوا
بَيْنَهُمَا ⑤ فَإِن بَغَتْ أَحَدُهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلَا

୧. ଏହି ଆୟତରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ (UNO)ର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଜର୍ମିନିଘ (League of Nations) ଏହି ଦିଶକରୁ ପୁରାପୁରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇ ନପାରିବାରୁ ତାହା ଅକାମୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରୁଛି । ତା'ର ବିପକ୍ଷରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ହୋଇଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆୟତରେ ପୂର୍ବର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଦ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଆତଙ୍କୀୟ ଶାନ୍ତି ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଚଳିଷ ଜଣି ନିଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

୨. 'ମୁମିନିନ' ଶବ୍ଦର ଭୁଲ ଅର୍ଥ କରି କେହି ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାର ମୁମିନିନ ଶବ୍ଦ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ଦା କରିପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ଜାଣି ଦୃଷ୍ଟି ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଉଥିବା ସମର୍ଥ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଆକ୍ରମଣକାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଯେପରିକି ସେ ଅନ୍ଧାର ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଦିବ ; ଏହାପରେ ଯଦି ସେ ଅନ୍ଧାର ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଯେଉଁଆସେ, ତେବେ ସେ (କଳହକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ୧. ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ୨ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅ ; (କାରଣ) ଅନ୍ଧାର ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ୩ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଭାବୁଥିଲା ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ କଳହରତ ହୁଇ ତାରୁ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଅ ; ଏବଂ ଅନ୍ଧାରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

ସ୍ତବ୍ଧ : ୨

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରୁ ; ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରନ୍ତି ; ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ନାରୀମାନେ ଅନ୍ୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନଙ୍କୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରନ୍ତୁ ; ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସେ ଶେଷୋକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବା ଅବସ୍ଥାର ନାରୀମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ବିରୁ ମତବ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ କି କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବିରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକ ନାହିଁ, କାରଣ ବିଶ୍ୱାସ କଲାପରେ (ବିରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକି) ଆତ୍ମାପାଳନରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଳରେ ତାହା ନିଜକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ନାମଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ଭ୍ରଷ୍ଟାୟୀ ହୋଇଯାଏ) ; ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟାୟୀ ହେବ ।

الَّتِي تَبْنِي عَنْ نَفْسٍ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑪

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْبِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑫

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାମାଂସା କରିବା ବେଳେ ନିଜ ହିତକୁ ସବୁଦିନେ ଉପାଦାନ କରି ଏବଂ ଅନ୍ୟର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି ।

୨. ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧରତ ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରାଇବା ବେଳେ ନିଜର କୌଣସି କାର ଉପାଦାନକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ ।

୩. ଯେତେ ବା କୌଣସି ମତଭେଦ ଦେଖାଦିଏ ତେବେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାରସ୍ପରିକ ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଭ୍ରାତୃଭାବ । ଶେଷ ଶେଷ କରିବିକରାଉ ଉପକାମାୟ ଭ୍ରାତୃଭାବକୁ ଛିନ୍ନ କରିବାର କାରଣ ନହେବା ଉଚିତ ।

ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକୃତରୂପେ ପ୍ରବେଶ କରିନାହିଁ।” ଏବଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ (ପ୍ରଶ୍ନର) ଦେବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

وَأِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

୧୬. ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟବାଦୀ ।

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑥

୧୭. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଉଛ ? ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ (ଏହାଛଡ଼ା) ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।”

قُلْ أَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

୧୮. ଏ (ଆରବବାସୀ) ମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ଆମପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଆଡ଼କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ (ସେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ତେବେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କର) ।”

يَسْتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَوُونَ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يُسِّنْ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑧

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑨



କାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ସୁରତା ବିରୋଧରେ ଉପଲବ୍ଧ ୪୭ଟି ଅୟତ ଓ ମାଟି ବୁଲୁ ଉପରେ)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. କାଫ : (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ; ଆମେ ଏହି ଗୌରବମୟ କୋରାନକୁ (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସତ୍ୟତାର) ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

୩. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ (ଓ ସଚେତନକାରୀ) ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।"

୪. "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଓ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହେବୁ କ'ଣ ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବୁ ? ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବୋଧ ଶକ୍ତିର ବହୁ ଦୂରରେ ।"

୫. ମାଟି ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରକୁ) କେତେ, ହ୍ରାସ କରେ (ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ) ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣାଅଛି ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ରହିଅଛି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ ।

୬. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏକ ମିଶ୍ର ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଯାଇଛି ।)

୧. 'କାଫ' କବିର (ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ଉଦ୍ଦର ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ।

୨. ଆରବୀ ଭାଷା-ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ବେଳେ ବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦର ବିପରୀତ ଅର୍ଥବୋଧକ ଉଦ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ ବୁଝାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁବାଦରେ 'ହ୍ରାସ କରେ' ସହିତ ବଞ୍ଚଣା ମଧ୍ୟରେ 'ବୃଦ୍ଧିଘଟାଏ' ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ 'ହ୍ରାସ କରେ' ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଶରୀରକୁ ମାଟି ଖାଇଯାଏ ଏବଂ 'ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ' ଅର୍ଥ ଭୂମିର ଖାଦ୍ୟ ଆହରଣ କରି ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَسَّوَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

بَلْ عَجَبًا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكُفْرَانُ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
كِتَابٌ حَفِيفٌ

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَرِيجٍ

୭. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଆକାଶକୁ ଆମେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ତାହାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଓ ତହିଁରେ କୋଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ଆମେ ଗୁପ୍ତତ୍ୱ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଯୋଗାଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୯. ଆମ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପାଇଁ ଏଥିରେ ବିବ୍ୟାଞ୍ଚନ ଓ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ବୁଝି କରିଅଛୁ, ତା'ପରେ ଏହା ଧାରା ଆମେ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ଓ ଅମଳକ୍ଷମ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ।

୧୧. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଖଜୁରିଗଛ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ଯହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପେନ୍ଥା ଲାଦି ହୋଇଥାଏ,

୧୨. (ଆମେ) ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଶାଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକାଶେ (ଏପରି କରିଅଛୁ) ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ଧାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳ ଧାରା) ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୩. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ହୁଏତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ କୃପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ),

୧୪. ଏବଂ ଆଦି ଓ ପିରାଣିନ, ଓ ଲୁଚାଇ ରଖିମାନେ,

୧୫. ଏବଂ ବନବାସୀମାନେ ଓ ଚୁରବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯମେନ-ବାସୀମାନେ) ଆମର ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ; ପରିଶେଷରେ ଆମ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା ।

୧୬. କ'ଣ ଆମେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛୁ ? (ନା !) ; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ସେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଏବଂ ତାହାର ମନରେ ଯେଉଁ ସଂଶୟ ଜାତ ହୁଏ ତାହାକୁ ଆମେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ଜୀବନ ନୀତିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୧. ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ବନବାସୀ; କିନ୍ତୁ ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ବନ, ଯାହା ଯମେନରୁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଗଲବେଳେ ମଦ୍ୟନ ନିକଟରେ ପଡ଼େ ।

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ①

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَ فِيهَا رَايَا وَابْتَنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَرْجٍ يَهَيِّجُ ②

تَبْصِرَةً وَذِكْرًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ③
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَّبًا
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ④

وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ⑤
نِرَاقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ⑥

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودٌ ⑦
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ⑧

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
نَحَقًّ وَغِيثٌ ⑨

أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑩

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ
نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ⑪

୧୮. ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ^୧ ଓ ବାମରେ ବସି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ (ଦେବଦୂତ) ତାହାର ସକଳ କର୍ମକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁ) ଯାହା କିଛି କଥା କହିବ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାହା ନିକଟରେ ଜଣେ ନିରାକ୍ଷର ଅଥବା ସଂରକ୍ଷକ ଥିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୂର୍ତ୍ତୀ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମନୋଯୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବୁ, “ଏହା ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯହିଁରୁ ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ ।”

୨୧. ଏବଂ ବିରୁଦ୍ଧ ଫୁଲ୍ଲା ଯିବ ; ଏହା ଅଙ୍ଗାକୃତ ଶାସ୍ତିର ବିବସ୍ତ ହେବ ।

୨୨. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ଗୁଳକ ଓ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ), “ତୁମେ ଏ (ଦେବା) ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲ ; ତେଣୁ ପରିଶେଷରେ ଆମେ ତୁମର ପରଦାକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆଜି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ^୨ ହୋଇଛି (ଓ ତୁମେ ସବୁ ଦେଖିପାରୁଛ) ।”

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସହଚର^୩ କହିବେ, “ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ଯାହା ମୋ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ^୪ ହୋଇ ରହିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର କର୍ମ ବିବରଣୀ) ।”

୨୫./୨୬. ତା’ପରେ ଆମେ ସେ ଉଭୟ ଦେବଦୂତଙ୍କୁ କହିବୁ, “ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ, ସାମାଜିକ ଘନିକାରୀ ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀକୁ ତୁମେ ଦୁଇଟି ନରକରେ ନିଷେପ କର,”

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَاقِلِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ①

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ②

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ③

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ④

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ⑤

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَ كَفِّ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ⑥

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ⑦

الَّذِي فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَابِرِ عَيْنِيدٍ ⑧

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٌ ⑨

୧. ମଣିଷ ସହିତ ଏପରି ଦେବଦୂତ ବା ଶରୀରର ଅଂଶରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ତା’ର କର୍ମକୁ ପୁରସ୍କାର କରୁଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ତୁମେ ନିଜର ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲଭୁଲେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନରୁ ଏବଂ ଆତ୍ମାଭିବଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିପାରୁଛ । ଯେତେ କି ତୁମେ ନିଜର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉକ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଡୋର ଦେଇ କହୁଥିଲ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତା ସହିତ ନିୟୋଜିତ ସାକ୍ଷୀ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷର ଅଂଶରୂପ ବା ଦେବଦୂତମାନେ କହିବେ ଯେ ଏହି ଛୋଟର ସମସ୍ତ ଉକ୍ତି ଓ କର୍ମର ଅଭିଲେଖ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେ କୌଣସି ସମ୍ଭାଷଣ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉକ୍ତି ବା କର୍ମକୁ ଅପ୍ରାକାର କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଣିଷକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଭିଲେଖକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହିବେ, ଯଦ୍ୱାରା ତା ନିକଟରେ ସବୁ କଥା ସମାକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୨୭. “ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ତାହାକୁ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆଜି କଠିନ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କର ।”

إِنِّي جَعَلْتُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَالْقِيَةُ فِي الْعَذَابِ
الشَّيْءُ ١٥

୨୮. ତାହାର ସହଚର ! କହିବ, “ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।”

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ١٦

୨୯. (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) କହିବେ, “ଆତ୍ମ ସମାପତରେ କଲହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ସମାନ୍ତର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।”

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ١٧

୩୦. “ଏବଂ ଆତ୍ମ ସମାପତରେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ? ; ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁନାହିଁ ।”

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ ١٨

୩୧. ସେ ଦିନ ଆମେ ନରକକୁ ପଶୁରିବୁ, “କ’ଣ ତୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ ?” ସେ କହିବ, “କ’ଣ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଅଛି ?”

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ
مِنْ قَرِينٍ ١٩

୩୨. ଏବଂ ସେ ଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଗାରୁମାନଙ୍କର ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାହେବ ଯେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلنَّاصِيَةِ غَيْرَ بَعِيدٍ ٢٠

୩୩. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବନତିକାରୀ ଓ ଧର୍ମବିଧାନର ସଂରକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।”

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَزَافٍ حَافِظٍ ٢١

୧. ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ମଣିଷ କହିବ ଯେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ ତାକୁ ନିରାକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ଅଥବା ତା ଶରୀରର ନିରାକ୍ଷଣକାରୀ ଅଙ୍ଗସବୁ କହିବେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥକ୍ଷ ହେବନର ସେମାନେ ତାହା ବୁଝନ୍ତି ବରଂ ସେ ନିଜେ ପଥକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ପୁରବା ସେ ନିଜେ ଏଥି ସକଳଣ ଡାକା ।

୨. ଅଳ୍ପକ୍ଷ କହିବେ ଯେ ଯେଉଁ ସନ୍ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗସବୁକୁ ସେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କଥା ବଦଳାଇ କହିବାକୁ ଯାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଜେବର ସନ୍ଧ୍ୟା ବୁଝନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଲେଖ ରହିଥିବ ଏବଂ ଅଭିଲେଖକୁ କେହି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଅବଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏପରି ସନ୍ଧ୍ୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅସ୍ପାଦୃତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଶାସ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅବଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ଦିନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମନ ସତ୍ୟତା ଲାଭ କରିବ । ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିସେଚ ହୋଇପାରେ ଯେ ଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ଧର୍ମର ଏକଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିଜ ମନ ମଧ୍ୟରେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମନେ କରିବ ।

୩୪. “(ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ) ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଗୋପନରେ ଭୟ କରୁଥିଲା ଓ ଅନୁରକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ।”

୩୫. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ-ପୂର୍ବକ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏହା ହିଁ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦମୂଳକ ଦିବସ ଯାହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ।”

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଚପଟେଣା ଅଧିକ ଗଢ଼ିତ ରହିଅଛି ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ ; ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ହୁଲେ, କିନ୍ତୁ (ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣରେ ସୁତଙ୍ଗ ବିଛାଇ ଦେଲେ^୯ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ଛାଡ଼ି କାହିଁ ?

୩୮. ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ, ଯାହାର ବୁଝିପାରିବା ଭଳି ହୃଦୟ ଅଛି, ବା ଯେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରେ, ଓ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରେ, ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି (ସେ ସବୁକୁ) ଈଶ୍ଵରୋଚିତ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଆଦୌ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନାହିଁ ।

୪୦. ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

୪୧. ଏବଂ ରାତିକାଳରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନାର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି କର) ।

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٤﴾

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ

بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَخِصٍ ﴿٣٧﴾

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ଈଶ୍ଵରରୁ ମୁକୁତି ପିବେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ମୁକୁଳିବା ପାଇଁ ମଣିଷର ରପାୟ ଓ କୈଷକ କେବେ ବା କେଉଁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରା ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦. ବାବେଲରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଓ ଅତି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନ ସେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ (Gen. 2:2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବସ୍ତୁତଃ କୋରାନ୍ତର ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବମୟ ଓ ସେଥିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମାର ଉପଯୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାବେଲର ଶିକ୍ଷା ତାହା ପ୍ରତି ଅବମାନନା ମୁକ୍ତକ । ତେଣୁ ତାହା ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ।

୪୭. ଏବଂ (ହେ ନବୀ !) ମନେରଖ ଯେ ଦିନେ ଆହ୍ଲାନ୍‌କାଗା ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ * ଆହ୍ଲାନ୍ କରିବେ,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٧﴾

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ କି ସମସ୍ତେ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତିର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ ; ଏହି ଦିବସ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିବସ ହେବ ।

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଆମେ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଘଟାଇ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

إِنَّا نَحْنُ مُخِيٌّ وَنُؤْتِي وَإِنَّا الْمُصِيرُ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଯେଉଁ ଦିନ କି ଭୂପୃଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପାଣିଯିବ ଓ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶାନ୍ତ * ବାହାରି ଆସିବେ, ଏହି ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاجًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٥٠﴾

୪୬. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତାପା (ଶାସକ) ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କେଉଁମାନ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ତାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଯେ ଆମ (ଶାସ୍ତିର) ତେଜାବଳୀକୁ ଭୟ କରେ ।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ﴿٥١﴾
فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٥٢﴾

* ଏହାର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେବା ସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ । ଏପରି ହେଲା ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଏବଂ ହଜରତ ତୁରକ୍‌ବନ ପ୍ରଭୃତି ହଜରତ ଅବୁବକର ମକ୍କାରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରି ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେଉଥିଲେ ।

* ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଖୁଲାଫତ ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବଶ୍ୟ ଉପକାମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ଅନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ ଲକ୍ଷିତ କରାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ପ୍ରାୟତଃ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପରାଜୟ ହେବ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭୟରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର ଉପଦେଶ ଓ ହଜରତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବ ଚଳ୍ପଦଳ ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ମାଧ୍ୟମରୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଧର୍ମ ଉଭୟ ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆସିବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏଣେ ତେଣେ ପଳାଇବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁସ୍ଲିମ ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الذَّرِيَّةِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ- ଜାରିଆତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ସମେତ ୬୧ଟି ଆୟତ ଓ ୩ଟି ବୃଦ୍ଧ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାୟୁକୁ)
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯାହା ମେଘମାଳାକୁ ଇତସ୍ତତଃ
ଭାସମାନ କରାଉଥାଏ ।

وَالَّذِي ذُرِّوْا ②

୩. ଏହା ପରେ (କଳାୟ ବାଷ୍ପର) ଭାର ବହନ କରିଥାଏ,

فَالْحَالِيتِ وَفَرَّ ③

୪. ତା'ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④

୫. ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଆମର ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷାକୁ
ଭୃପୁଷ୍ପରେ ବିତରଣ କରିଥାଏ,

فَالْمُقْسِيَّتِ أَمْرًا ⑤

୬. ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାନର କରାଯାଉଛି ତାହା
ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; ⑥

إِنَّا تَوَعَدُون لَصَادِقٌ ⑥

୭. ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ ।

وَإِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ⑦

୮. ଏହାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ସେହି ଆକାଶକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ⑧ ମାର୍ଗସ୍ୱରୁ ରହିଅଛି,

وَالسَّمَاءِ قَاتِ الْجُبكِ ⑧

୯. ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବିରୋଧାତ୍ମକ କଥାରେ
ଲିପ୍ତ ରହିଅଛ ।

إِن كُنتُمْ لِفِي قَوْلٍ مُّتَّفِلِينَ ⑨

୧୦. ଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟତାରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବା
ପାଇଁ ଆଦେଶ ହୁଏ ତାହାକୁ ସତ୍ୟତାରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ⑩

୧୧. ଅନୁମାନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧୂଂସ
ହୋଇଗଲେ,

فَبَلَّ الْخَرُصُونَ ⑪

୧. ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସଜ୍ଜରତ ମହଜରତ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତରୀର ଉଦ୍ୟମକୁ ବାୟୁ ସହିତ ବୁଲନ କରାଯାଇ ବୁହାଯାଇଛି
ଯେ ସେମାନେ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ କେଉଁଠାରୁ କେଉଁଠାକୁ ଶିକ୍ଷାକୁ ଚଳୁଥିବାରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତରୀର ଉଦ୍ୟମ
ସମ୍ପାଦିତ କରାଯାଇବ ବୁଦ୍ଧି ଲାଭ କରୁଥିବ, ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିବ, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପତ୍ତ ସ୍ତରୀରୁ ପ୍ରାପ୍ତମାନା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଯିବ ଓ ଏହାପରେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ଏପରି ସଂଗଠିତ କରିଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତରୀର ଉଦ୍ୟମ
ସହଜରେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବ, ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ
ଉପଲବ୍ଧ ଧର୍ମର ସ୍ତରୀ ଓ ସ୍ତରୀର କରିପାରିବେ । ପରିଶେଷରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୁ ବିଜୟ ହେବ । ଏହିପ୍ରକାର ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ ସମାଜର
ନୁମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହେବ ।

୨. ଆକାଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହ-ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ନିୟମିତ ଭାବେ, ଯଥା ସମୟରେ, କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନ କରି ଓ
ଅନ୍ୟତ୍ର କର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ନ ଦେଇ ନିଜ ନିଜ କର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୨. ଯେଉଁମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହୋଇ ସତ୍ୟକୁ ପାଟେରାରି ଯାଉଛନ୍ତି ;

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେମାନେ ପଚାରିଛନ୍ତି, “ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନର ସମୟ କେବେ ଆସିବ ?”

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾

୧୪. (ହୁମେ କହ), “ସେତେବେଳେ (ଆସିବ), ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରେ ଜଳଜିତ କରାହେବ ।”

يَوْمَهُمْ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ନିଜ ଶାସ୍ତିକୁ ଆସ୍ଥାପନ କର ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତି), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଗ୍ରହଣୁଥିଲ ।”

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଧର୍ମକାରୁମାନେ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ରହିବେ ;

إِنَّ السَّعْيِينَ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନେଉଥିବେ ; ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ।

أُخْذِينَ مِمَّا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِنِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ରାତ୍ରିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କରୁଥିଲେ ;

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ;

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିପାରୁ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ।

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْزُورِ ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକଳ ଗୁପ୍ତରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜଠାରେ ମଧ୍ୟ, (ତାହା ହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ) ଯାହାକିଛି ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟ (ରହିଅଛି) ।

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଅତଏବ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ଯେ ଯେବେ ଏହା ପୂରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ସତ୍ୟ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବା (ଏକ ସତ୍ୟ) ।

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସାକ୍ଷୀ ଯେଉଁମାନେ କିଛି କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଭଦ୍ରଭୋଜ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ମାଗିବାକୁ ଅପମାନ ବୋଧ କରନ୍ତି ।

୨୫. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ଲତ୍ତାହିମଙ୍କ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମାସ୍ତର ପହଞ୍ଚି ?

وَقَدْ لَازِمٌ هَذَا أَنَّكَ حَدِيثٌ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْكَرِيمِ ⑤
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ⑥

୨୬. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସଲାମ (କଣ୍ଠାଉଛୁ)”; ସେ କହିଲେ “ଆମେ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ) ତିରସ୍ତାୟା ଶାନ୍ତି ରହିଅଛି” ⑤; (ଏବଂ) ମନେ ମନେ କହିଲେ ଯେ ଏ ଲୋକମାନେ ଅପରିଚିତ ଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ।

فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٌ ⑦

୨୭. ଏହା ପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ସେକା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାଛୁରୀ (ମାଂସ) ଆଣିଥିଲେ ।

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ⑧

୨୮. ଏବଂ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣମାନେ କିଛି ଖାଇବେ ନାହିଁ ?”

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَنْفَخْهُ وَبَشِّرُوهُ بِعَلَاهِهِمْ ⑨

୨୯. ଏବଂ (ମନେ ମନେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଲେ; ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝିପାରିଲେ) ଏବଂ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ”; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଖାନବତ ପୁତ୍ରର ସୁସମାସ୍ତର ଦେଲେ ।

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَكَانَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ⑩

୩୦. ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଲଜ୍ଜା-ଜଳିତ, ୧ ଟଙ୍କୁ (ଢୁଙ୍କିଗୋଡ଼ର ହେଉ) ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ନିଜ ମୁହଁରେ ଜୋରରେ ହାତ ମାରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଧ୍ୟା ବୃଦ୍ଧା ଅଟେ ।”

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْعَكِيمُ الْعَلِيمُ ⑪

୩୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ) ତୁମେ ଏହିପରି ଅଟ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ତାହା ହିଁ) କହିଛନ୍ତି ଯୋହା ଆମେ କହିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାସବରେ ଅତିଶୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା (ଓ) ସର୍ବୋତ୍ତମ ।”

୧. ଏ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ କହି ପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଷୟଟି ହଜରତ ଲତ୍ତାହିମଙ୍କୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁଛି । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଲତ୍ତାହିମ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାଶାୟୀଶ୍ଵର ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବକ କହିପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତିରସ୍ତାୟା ଶାନ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସରୁରତିନ’ ଅର୍ଥ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଲଜ୍ଜା । ଅଟ-ଏବଂ ଏହାର ଗପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଲଜ୍ଜା ଯୋଗୁଁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ରଙ୍ଗ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ।

ଭାଗ-୨୭

୩୭. (ଏହା ପରେ ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ହେ ଦେବଦୂତଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ବରେ କେଉଁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଅଛି ?”

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ”,

୩୪. “ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଆମେମାନେ (କୁମାରତ ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାରୁକି ବୃଷ୍ଟି କରିବୁ,”

୩୫. “ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସାମାନ୍ୟନିକାରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସଜାଣି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଛି ।”

୩୬. ଏବଂ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଯେତେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନେଇଥିଲୁ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଗୃହ ପାଇଲୁ ।

୩୮. ଏବଂ ଆମେ ସେଠାରେ ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ।

୩୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲୁ,

୪୦. ଏବଂ ସେ (ଫିରାଓନ) ନିଜ ଦେବାଳୟ^୧ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଫେରିଗଲା, ଏବଂ କହିଲା, “ଏ (ମୁସା) ଜଣେ ମାୟାବା କିମ୍ବା ପାଗଳ ଅଟେ ।”

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ (କ୍ରୋଧାକ୍ତିତ ହୋଇ) କବଳିତ କରିଥିଲୁ ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟାୟରୁ) ତାହାକୁ ଲାସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٩﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ السُّلَمِيِّينَ ﴿٤٢﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾

فَتَوَلَّىٰ بَرَكِيهٖ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَجْنُونُ ﴿٤٥﴾

فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلَيَّمٌ ﴿٤٦﴾

୧. ୨୯:୩୨ର ଟିକା ଓ ୨୯:୩୪ର ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଗୁରୁକ’ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିଲାଭ କରିବା ଘଟନ । ଏହି ଅର୍ଥରେ ଆସରିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଫିରାଓନ ନିଜର ଶକ୍ତିସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଘନକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ସେହେତୁ ଫିରାଓନର ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବଳିବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିରରୁ ମିଳୁଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅନୁବାଦରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଘଟି ବୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଦେବାଳୟ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୪୭. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଟ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ,

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝

୪୩. ତାହା ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ତାହାକୁ (ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ କରି) ଏକ ପରାସତା ହାତ ପରି କରି ଦେଉଥିଲା ।

مَا تَذُرُونَ شَيْءٌ أَتَتْ عَلَيْهِ الْأَجَلَةُ كَالرَّيْمِ ۝

୪୪. ଏବଂ ସମୁଦ୍ର (ସଂପ୍ରଦାୟ) ଭିତରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଭବାନ ହୁଅ । *

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا هَذِهِ جِبْنَ ۝

୪୫. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି କରାଯିବ କରିଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚାହିଁ ରହିଗଲେ ।

فَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ مِصْرِهِمْ فَاَخَذَ لَهُمُ السَّيْقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

୪୬. ଏବଂ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ କି କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ହାସଲ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ବିନାଶ କରି ସାରିଥିଲୁ); ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟାଧିକ ସଂପ୍ରଦାୟ ହୁଲେ ।

يَوْمَ وَقَمَرٌ لَّنُجٍّ مِّنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଣସଂପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମର ବ୍ୟାପକ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଏକ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଶଯ୍ୟା ନିର୍ମାଣରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ମାତ୍ରା ଓ ଅଣ୍ଟିରା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

୫୧. ସୂଚକ* ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଝିଙ୍କ ଆଦିକୁ ଧାରମାନ ହୁଅ; ଆମେ * ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ସଚେତକ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ।

فَقُرْءَا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝

* ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେବେ; ପରେ ଏହାପରେ ଆଉ ସାଂସାରିକ ଭାର ହାସଲ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିଡ଼ା ହୋଇ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଆମ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

୩. ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ବେଅଜ୍ଜିନ' ଅର୍ଥ 'ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ିଅଛି' । 'ନାତ' ଶବ୍ଦ, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ ଓ ଅଧିକାରର ସୂଚକ । ଅନେକ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଧର୍ମର ପରିରାକ୍ଷରେ 'ଗୁଣ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'ଅନେକ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି' ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆକାଶ ଗଢ଼ିବାର ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ଆକାଶରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବଣ ହୁଏ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣେ ସ୍ୱସ୍ତସ୍ତ୍ର ସତେଚକ ଭାବରେ ଆସିଥିଲୁ ।

୫୩. ଏହିପରି ^୧ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ରସୁଲ) ମାନେ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଏହା ହିଁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଗଳ ।

୫୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥା କହିବା ପାଇଁ) କଣ ଅନ୍ୟକୁ ଓସିୟତ ^୨ କରିଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ? (କଦାପି ରୁହେଁ) ବରଂ ସେ ସମସ୍ତେ ଦୂରାଟାରା (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏକା ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ ଭାବନା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଉତ୍ପଦ୍ଧ ହୁଏ) ।

୫୫. ସୁତରାଂ (ହେ ନବି !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ; ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଥାଅ; କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆମର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୫୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଜାବିକା ମାଗୁ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତୁ, ଏହା ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ।

୫୯. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଥା'ନ୍ତି, ଯେ ଅତି ବଳବାନ୍ ।

୬୦. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଫଳ) ରହିଅଛି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସକାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭାର ରହିଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତଳବ କରିବରେ ଆମଙ୍କୁ ବୁରାନ୍ତି ନ କରାନ୍ତୁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେହିଦିନ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ଧାକାର କରାଯାଇଛି, ସର୍ବନାଶ ଘଟିବ ।

^୧ 'ଏହିପରି'ର ଅର୍ଥ ଯେପରି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ସୁଲେନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାକାରୀ କହିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧୀମାନେ ଏହିପରି ଏକା ସକାର ସମାପ୍ତ ଉପସାଧନ କରୁଥିଲେ ସତେ ଯେପରି କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ଏହିରୂପେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٧﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٨﴾

اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٩﴾

قَوْلَ عَنْهُمْ مَّا أَنْتَ بِكُلُومٍ ﴿٦٠﴾

وَذَكَرْنَا لِلَّذِينَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦٢﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٦٤﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ﴿٦٥﴾

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٦﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٧﴾

୧୧. ଏବଂ ପର୍ବତ* ହୁତ ଗତିରେ ଗମନ କରିବ,
 ୧୨. ସୁତରାଂ ସେହିଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ,
 ୧୩. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ) ଯେଉଁମାନେ
 କୁହାଉଚ୍ଚା କରିବାରେ ରତ ଥିଲେ ।
 ୧୪. ସେହିଦିନ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଅଡ଼କୁ ଧକ୍କା
 ମାରି ନିଆଯିବ ।

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ଏହା ହିଁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଯାହାକୁ
 ତୁମେ ଅସ୍ପୀକାର କରୁଥିଲ ।”

୧୬. “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ଏହା ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିକ୍ଷୟ ନା
 ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବି ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହିଁ ?”

୧୭. ଯେଦି ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଚେତେ
 ନିର୍ଭୟରେ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ
 ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ବା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ ନ କର, ଏହା
 ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ; (ଯାହା ହେବା କଥା ତାହା
 ଅବଶ୍ୟ ହେବ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ
 ଦିଆଯାଉଛି ।

୧୮. ଧର୍ମଭାଗୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଓ ସୁଖରେ ରହିବେ,

୧୯. (ଏବଂ) ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା
 ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ (ସେମାନେ) ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ;
 ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ସେମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ
 ରକ୍ଷା କରିବେ ।

୨୦. (ଏବଂ) କହିବେ ଯେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି
 ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ; ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ
 ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨୧. ସେଦିନ ସେମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା
 ପଲଙ୍କମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ
 ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଦୂରରୁ ସୁଲୋଚନା ନାରୀ
 ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَنَسِيرُ الْجِبَالِ سِيرًا ۝

فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يُلْعَبُونَ ۝

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دُعًا ۝

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝

إِضْلَاهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ۝

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝

فُكِهِنَ بِمَا أَنْهَمُ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَمُ رَبُّهُمْ ۝

عَذَابُ الْجَحِيمِ ۝

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجَهُم بَعْزُهُمْ

عَيْنٍ ۝

* ଏଠାରେ ‘ପର୍ବତ’ରୁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଶକ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେବ । ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯୋଗଦାନ
 ସେତେବେଳେ ଆରବର ତଥା ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଛିନ୍ନ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ, ଏପରିକି ସେ ସବୁ ସଂସାରରୁ ଭୋଗ
 ପାଇବ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ପିତୃପିତାମହଙ୍କ) କର୍ମଫଳକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ହ୍ରାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କର୍ମଫଳ ସହିତ ଆବଦ୍ଧ * ରହିଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାଂସ ଯୋଗାଇ ଦେବୁ ।

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏପରି ପାନପାତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରିବେ ଯାହାର ପରିଣାମ ବୃଥା ଆକାଠ ନୁହେଁ କି ପାଦ ନୁହେଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁବେଳେ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ; ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଅନୁଚିତ * ମୁକ୍ତ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଗୁହଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ କହିବେ, “ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଥିବୁ ସେତେବେଳେ) ନିଜ ପରିଣାମ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଥିଲୁ,”

୨୮. “କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କଲେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବାୟୁର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।”

୨୯. “ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଡାକୁଥିଲୁ; ସେ ହିଁ ପରମ ହିତକାରୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୩୦. ପୁତରା! ହେ ରଘୁ ! ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ; କାରଣ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ବକ୍ତା ନୁହଁ କି ପାରଳ ନୁହଁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا لَنَنهَمُ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿٢٢﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِكَاهِنَةٍ وَلاَ جِمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيْمٌ ﴿٢٤﴾

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُلُمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكَوْنٌ ﴿٢٥﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَسَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَنَسَا عَذَابَ السُّوْمِ ﴿٢٨﴾

يٰۤاَيُّهَا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٩﴾

فَذَكِّرْهُمْ فَأَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُوْنٍ ﴿٣٠﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଣା କର୍ମଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭୋଗକରିବ; ଏତେବେଳେ ପକାଇ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ ‘ମଦିରା’ ରଖାଯାଇଛି ସବୁତରରେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ତେମ-ମଦିରା । ଏହା ପାନ କଲେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମାନସିକ ବିକୃତି ହୁଏ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଥ ବାକ୍ୟାଳପ ବା ଗାଳି ଗୁଲଜ କରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ।

୪. ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ସଂସାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧମକ ଚମକ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବେତେବେଳେ ବିକୃତ ହୋଇପଡୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ବିଜୟ ଓ ଶାନ୍ତି ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ କବି, (୩) ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କାଲର ଦୂର୍ବିପାକକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبِ النَّوْنِ ①

୩୨. ତୁମେ କୁହ, "ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥାଅ, କାରଣ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ②

୩୩. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ ଶିଖାର ଅଛି ନା ସେମାନେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

୩୪. ନା, ସେମାନେ କହନ୍ତି କି ଏହା ତାହାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା; ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଠାରୁ) ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

طَاعُونَ ③

أَمْ يَقُولُونَ تَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ④

୩୫. ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଣୀ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ (ତାହାହେଲେ ଉଭୟ ସମତୁଲ୍ୟ କି ତୁହେଁ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇ ପାରିବ) ।

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ⑤

୩୬. କ'ଣ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରାହୋଇଛି ? ନା, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ ?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ⑥

୩୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? (ନା;) ବରଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶ୍ନ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ।

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

୩୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ରହିଅଛି ? ଅଥବା ସେମାନେ (ଏହାର) ସଂରକ୍ଷକ ?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ⑧

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଯାହା ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ କଥା) ଶୁଣୁଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେୟା (ହେଉଚିତ ମହଲଦଙ୍କ ସଦୃଶ) କୌଣସି ସୁଖ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ ।

أَمْ لَهُمْ سُلُمٌ يَنْصَبُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسَمِّعُهُمْ
سُلْطٰنٍ مُبِينٍ ⑨

୪୦. କ'ଣ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ) ସକଳେ କନ୍ୟା ରହିଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପୁତ୍ର ?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ⑩

୪୧. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ଅଛ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ଦେୟ ଯୋଗୁଁ ଭାରାନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ⑪

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ?

أَمْرَعْنَدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٥٧﴾

୪୩. କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ? (ସୁତରାଂ ମନେରଖ ଯେ) ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରାହେବ ।

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٥٨﴾

୪୪. କ'ଣ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛି ? (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ସେ ତହିଁରୁ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ) ପବିତ୍ର ।

أَمْ لَهُمْ آلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ ଆକାଶକୁ ନିରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଏହା ଏକ ଘନାଭୂତ ମେଘ (ମାତ୍ର) ।”

وَأَن يَّرَوُا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٦٠﴾

୪୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟରେ), ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସକୁ ଦେଖିଲେବେ ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଜାତ ହୋଇ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହେଲେଯିବେ,

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٦١﴾

୪୭. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٦٢﴾

୪୮. ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏତଦ୍ୱଳିନ୍ନ ଆହୁରି ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ରହ, କାରଣ ତୁମେ ଆମ ଦର୍ଶି ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ଦୂରସାରେ) ଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଶଂସା ସହକାରେ ଆମର ଗୁଣଗାନ କରିବା ଉଚିତ ।

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٦٤﴾

୫୦. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ରାତ୍ରି କାଳରେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ (ସେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ଅସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٦٥﴾



ଅଲ-ନଈମ

(କୃଷି) ଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତ୍ୱିକା ଉପରେ । ଯେଉଁଠି ମୃତ୍ତ୍ୱିକା
 ଉପରେ ଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତ୍ୱିକା ଉପରେ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅନୁକମ୍ପା
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସପ୍ତର୍ଷିମଣ୍ଡଳକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖି କରୁଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ କି ରାତ୍ରୀ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ତଳକୁ ଆସିଯିବ,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝٢

୩. , ଯେ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସାଥୀ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, କି ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ﴿٢٧﴾

୪. ଏବଂ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ

୪. ବରଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପେଶ କରାଯାଇଥିବା କୋରାନ୍ତର ବାଣୀ) କେବଳ ଅନ୍ତଃସ୍ଵର ଚରଣରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ି ଅଟେ ।

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ

୧. ତାହାକୁ (ଏହି ବାଣ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର (ଅନୁଷ୍ଠାନ) ବିଧାନକରି,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝٦

୭. ଯାହାଙ୍କର ଶକ୍ତି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ବାୟ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ, ନିଜ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ।

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۖ

୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି - ସଂପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର
ହୁଏ ।

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ۝

୧. ଆରବୀ 'ଅଳ-ନୁଫର' ଅର୍ଥ ଚରାଣ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନାମ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସ୍ଥିରାଣ କରାଗଲା ଏହା ପ୍ରପୁଷ୍ପ ମଞ୍ଚ (Pleiades)କୁ ବୁଝାଏ । ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଧର୍ମଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରପୁଷ୍ପମଞ୍ଚର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଡ଼ିଯାଉଥାନ୍ତ ତେବେ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦିଗରେ କଣେ ଲୋକ ତାକୁ ସେଠାରୁ ଯୋଗାଇ ଆଣିବେ ।

୨. ଯେତେବେଳେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଯେବେ ଯେତେବେଳେ ସାମାଜିକ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବ ସେ ହରଜତ ମହମ୍ମଦ ଛାଡ଼ି ବାହାରେ ଗଲିଥିବ ଓ ଆଦର୍ଶ ଇମାମ ହୁଏ; ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହୋଇ ନହୁଲେ କି ପ୍ରଥମଙ୍କ ହୋଇ ନହୁଲେ ବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କାଳ୍ପାୟ ବଶାନ୍ତର ହୋଇ ନହୁଲେ ।

୯. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟସ୍ତତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ସକଳେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ମଧ୍ୟ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ) ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କଲେ ।

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

୧୦. ଏବଂ ସେ ଦୃଢ଼େ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଧନ୍ବର ମିଳିତ ଗୁଣ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନଶୃଙ୍ଖଳା ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ ।

كَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

୧୧. ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଓହିଁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଥିଲେ ।

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

୧୨. (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଅନ୍ତର ଯାହା ଅନୁଭବ କଲା ତାହା ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲା ।

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

୧୩. ଯାହା ସେ (ମହମ୍ମଦ ସ୍ମରଣରେ) ଦେଖୁଥିଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସେ (ଦୃଶ୍ୟ) ସଂଜ୍ଞାରେ କଳହ କରୁଅଛ ?

أَفَتُفَرِّقُونَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

୧୪. ଅଥଚ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ) ଥରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଦୁଇଥର ଦେଖୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଥରେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ବେଳେ, ଓ ଆଉ ଥରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବେଳେ) ।

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

୧୫. ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହେଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ସକଳେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଆରୋହଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ତୋମଭାବ ଆଲୋଚିତ ହେଲା ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦ୍ବଳା ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ତୋମପୂର୍ବକ ଦୃଢ଼ ସହିତ ମିଳିତ ହେବେ । ବହୁତଶ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ମିଳିତ ହୋଇଗଲେ ଯେତେ ସେପରି ଦୂରଟି ଧନ୍ବକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଟାଳ ନିଷେପ କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଯେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟାଳ ଜ୍ଞାନରୂପରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବ । ଦୂରଟି ଧନ୍ବ ବିଷୟ ଏଥିସକଳେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଗୋଟି ଧନ୍ବର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଟାଳର ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସିଂହ ହୋଇଥାଏ ।

୧୬. ଏହି ଆୟତରୁ ସମକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ 'ମେରାଜ' ଶରୀରଗତ ସ୍ବଭାବର ନୁହେଁ ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ବଭାବର ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି 'ମେରାଜ' ଥରେ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଧାରଣା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଦୁଇ ଥର ହୋଇଥିଲା । କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାତ୍ର ଧାରଣାର ବଞ୍ଚବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ 'ଇସ୍ରା' ବିଷୟକ ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ 'ମେରାଜ' ବିଷୟକ ଆୟତ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ସ୍ବକୃତପକ୍ଷେ 'ଇସ୍ରା' ଘଟଣା ପୃଥିବୀ ସହିତ ସମକ୍ଷିତ ଅଥଚ ମେରାଜ ଅବସରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ଦୁଇଥର ଘଟିଥିଲା : ଥରେ 'ଦନ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ 'ଅର୍ଷ' ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଆଉଥରେ 'ଚନ୍ଦ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ରପଦୁ ଚେକ୍ଷୁ ଆସିଥିଲେ ।

ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ଦନ' ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ବା 'ଅର୍ଷ'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଏବଂ 'ଚନ୍ଦ' ଅର୍ଥ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଲିଖ୍ୟ ଭାବ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ସେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ।

୧୫. ଏବଂ ଏପରି ଏକ ବରକୋଳି ଗଛ ନିକଟରେ ଯାହା ଶେଷ ସାମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ⑩

୧୬. ତାହା ନିକଟରେ 'ଜନ ତୁଲମାସ୍ତା' (ନାମକ ବୈଦୁଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ⑪

୧୭. ଏବଂ ଏହି ଦୁଶ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ବରକୋଳି ଗଛକୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଏପରି ସମୟରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥାଏ ।

إِذْ يُفِثُ السِّدْرَةَ مَا يَفِثُ ⑫

୧୮. ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଇଡ଼ାସ୍ତଃ ହେଲା ନାହିଁ କି ଅତିକ୍ରମ କଲା ନାହିଁ; (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତି ନ ଥିଲା) ।

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑬

୧୯. ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହାନ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖୁଥିଲେ ।

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ⑭

୨୦. ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର (କ'ଣ ସେହି ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିଲା ?) ।

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ⑮

୨୧. ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ତୃତୀୟ (ଠାକୁର) ମନାତ୍ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ।

وَمَنْوَةُ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَى ⑯

୨୨. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ କନ୍ୟା ରହିଛନ୍ତି ?

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثَى ⑰

୨୩. ଏହା ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଜନ ।

تِلْكَ اِذَا قَسَمَةٌ فُيْرَتِ ⑱

* ମୁହଁ ଉପର 'ସିଦରଗୁଲ୍ ମୁନତହା' ଅର୍ଥ ବରକୋଳି ଗଛ । ଏହି ଗଛ ସମ୍ଭବରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେଥିରେ ଅମୃତର ବିଶେଷତ୍ୱ ବା ଦ୍ରବ୍ୟସ୍ୱରୂପ ରହିଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବନ୍ଧୁରୁ ଜୀବନ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ କୋଳିଗଛର ପତ୍ରକୁ ପାଣିରେ ସିଝାଇ ସେଥିରେ ତାହାକୁ ସ୍ନାନ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମୃତଶରୀର ସଜିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ 'ସିଦ୍ରା' ଶବ୍ଦରୁ ତାହାର ସ୍ତୃତନା ମିଳୁଛି । ପୁନଶ୍ଚ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସଜରତ ମହନୀୟ ସର୍ବ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ 'ସିଦ୍ରା' (କୋଳିଗଛ) ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ଏପରି ଶିଖା ମିଳିଥିଲା ଯାହା ନିଜେ ସଜିବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟକୁ ସଜିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ଯେପରି ଗଜେଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯାଇଛି (୧୮ : ୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) କାରଣ ସେ ସବୁର ସାରମର୍ମ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଛାନ୍ଦି ଥାଇଛି ଏବଂ ତାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଦେହ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତା ସହିତ ଓ ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସେସବୁ ଶିଖା ଚିହ୍ନ ରହିବ ।

* ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାହା ପ୍ରକାର ବୈଦୁଷ୍ଟର ନାମ ଗଜେଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେସବୁକି ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

(କ) ଜନ୍ମଦିନ ନସିମ (୫ : ୬୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଖ) ଜନ୍ମଦିନ ଅଦନ (୯ : ୬୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଗ) ଜନ୍ମଦିନ ଫିରଦୌସ (୧୮ : ୧୦୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଘ) ଜନ୍ମଦିନ ମାସ୍ତା (୩୨ : ୨୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

* ଅର୍ଥାତ୍ 'ମେରାଜ'କୁ ଦେଖିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁଇର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ବୃହେଁ ବରଂ ଏକ ମହାନ ଓ ଗଜକୋଟିର ଅବଲୋକିତ ସ୍ୱପ୍ନ ।

* ଲାଭ, ଉତ୍ତମ ଓ ମନତ୍ ହେଉଛି ଆରବର କେତେକ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ନାମ ।

୨୪. ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କେତେକ ନାମ ମାତ୍ର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ରଖୁଅଛ (ନେ ହେଲେ ଏଥିରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବତା ନାହିଁ); ଅଲ୍ଲାଃ ଏ ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସନ୍ଦେହର ଓ କନ୍ଦିସ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆସି ଯାଇଅଛି ତଥାପି ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَى ①

୨୫. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କାମନା କରେ ତାହା ତାକୁ ମିଳିଯାଏ ?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ②

୨୬. ସୁତରାଂ ମନେରଖ ! ପରକାଳ ଓ ଇହକାଳର ସକଳ କୃପା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆୟତରେ ଅଛି ।

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ③

ଭୂ: ୨

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ପାଆନ୍ତି ଓ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତଥା ତା ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଏପରି (ସୁପାରିଶ) କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଆକାଶରେ ଥିବା ବହୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ କିଛି ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ।

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ
شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَرْضَى ④

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ନାମକରଣ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କରିଥାନ୍ତି ;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَوْفُونَ السَّلَاطَةَ
تَسْوِيَةً الْأُنثَى ⑤

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସଂଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସଦେହ ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲାରେ ଆସିବା ଲାଭ-ଦାୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ।

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنَى مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑥

୩୦. ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମର ଅନୁସ୍ମରଣକରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଓ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ; ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى هَذَا عَنْ وَكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'କିରି' ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ରସର ଅର୍ଥରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦରବର ମହକରୁ ବୁଝାଇପାରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରେ (୩୭: ୧୬) ଓ ଗଜା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩୧. ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସୀମା ଅଟେ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ ।

୩୨. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ; ପାଳକ ଯେଉଁମାନେ କୁର୍ମ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପାଳ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି ।

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଏପରି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମହାପାପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମନ୍ଦ କର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛିଟି ମାତ୍ର (ପାପ) ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ଓ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତି ବ୍ୟାପକ କ୍ଷମାଶୀଳ; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବୁ ସୁଦ୍ଧା କରିଥିଲେ, ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିଲ, ସେତେବେଳ-ଠାରୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚନା ନିଜକୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ମନେ କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩

୩୪. କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାଣିଅଛ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ଓହ୍ଲାଇ ବିମୁଖ ହୋଇଅଛି ।

୩୫. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ୱଳ୍ପ ଦେଇଅଛି, ଏବଂ ଏହାପରେ କୃପଣତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

୩୬. କ'ଣ ତାହା ନିକଟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଖାନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ (ନିକଟ ପରିଶ୍ରମ) ଦେଖୁଅଛି ?

୩୭./୩୮. କ'ଣ ତାହାକୁ ମୁସା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସଂଗ୍ରହରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ?

୩୯. (ତାହା ହେଉଛି ଯେ) କୌଣସି ଭାରବାହକ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟ (ପ୍ରାଣୀ)ର ଭାର ବହନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ;

ذٰلِكَ مَبْلَعُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَن اهْتَدٰى ۝

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ
الَّذِيْنَ اَسَءَوْا وَبِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
بِالْحُسْنٰى ۝

الَّذِيْنَ يَجْتَبِئُوْنَ كِبٰىرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ ۝
اِنَّ اللّٰهَ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسْعَ الْغَفٰرِ ۝ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
اِذَا اُنْسَاكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنٰثٌ فِى
بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن اَتٰى ۝

اَفَرَأَيْتَ الَّذِى تَتَوَلٰۤى

وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ۝

اَعِنْدَكَ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوِّ اِلَآ

اَمْرًا يُبَيِّنٰۤى لِّمَآ فِى صُحُفٍ مُّوسٰى ۝

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِى وُتِّى ۝

اَلَا تَرٰۤى زُرَّ وَازَرَةً وَّزَرَ اٰخَرٰى ۝

୧. ଶ୍ରୀକ୍ଷମାନମାନଙ୍କ ମତରେ 'କର୍ମପାତ୍ର' (ସାଧୁଶୁଚିତ୍ତ) କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ହଜରତ ଇସା । ସ୍ୱଳ୍ପପଣେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଲକେଳ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଆୟତର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋହୂ ରାଜାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ କରିଛି ସେ କାହାରି ବୋହୂ ରାଜା ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ନିଜେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ଅଧୀନ । ଅତଏବ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ବୋହୂ ରାଜା ପାରିବେ କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ।

୪୦. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହା ହିଁ ମିଳେ ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରେ;

୪୧. (ଏତଦ୍‌ବିନ୍ନ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି ଯେ) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ନିଜ ଚେଷ୍ଟାର ପରିଣାମ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁନ;

୪୨. ଏବଂ ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ;

୪୩. ଏବଂ (ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ) ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି;

୪୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ହସାଇ ଥାନ୍ତି ଓ କଦାଇ ଥା'ନ୍ତି;

୪୫. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି;

୪୬./୪୭. ଏବଂ ସେ ହିଁ (ମାତୃଗର୍ଭରେ) ନିଷିପ୍ତ ହେଉଥିବା ଶୁକ୍ର ବିନ୍ଦୁକୁ (ସକଳ ସଜୀବକୁ) ମାଲି ଅଣ୍ଟିରା ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି;

୪୮. ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ପୃଷ୍ଠ କରିବା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ;

୪୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଧନୀ କରାଇଥା'ନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଦରିଦ୍ର କରାଇଥା'ନ୍ତି;

୫୦. ଏବଂ ସେ ଶୋ'ରା (ନକ୍ଷତ୍ର)ର ପ୍ରଭୁ;

୫୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ,

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଯେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ହିଁ ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା), ଏବଂ (ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର) ତାହାଙ୍କର କିଛି ବାକି ରଖି ନଥିଲା,

୫୩. ଏବଂ ତା'ପୂର୍ବରୁ ରୁହେଇ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ବିନାଶ କରିଥିଲେ); ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରାଚାରୀ ଥିଲେ;

وَأَن يَّئِسَ لِلنَّاسِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

وَأَن سَعِيَّهُ سَوْفَ يُرَىٰ

تَمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَىٰ

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ

وَأَن عَلَيْهِ النُّشَاطَةُ الْأُولَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

وَتَمُودًا فَمَا أَنِفَىٰ

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَىٰ

୫୪. ଏବଂ ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର ଜନବସତିକୁ ସେ ତଳ ଉପର କରି ଦେଇଥିଲେ,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ⑤୪

୫୫. ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥିଲା ଯାହା ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥାଏ ।

فَنَشَمَهَا مَا أَشَقَّ ⑤୫

୫୬. ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେଉଁ କେଉଁ କୃପାକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا الْآءِزُّ بِكَ تَتَمَارَى ⑤୬

୫୭. ଆମର ଏହି ରସୁଲ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ରସୁଲ ।

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأَوَّلَى ⑤୭

୫୮. (ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିର) ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

أَرَفَّتِ الدُّرُفَةُ ⑤୮

୫୯. ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଅପସରିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ⑤୯

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏ କଥାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ ?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ⑥୦

୬୧. ଏବଂ ହସ୍ତୁଅଛ ଓ କାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ?

وَلَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ⑥୧

୬୨. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ୍ୟମାନ ରହିଅଛ ଓ କୌଣସି ଉଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉ ନାହିଁ ?

وَأَنْتُمْ سِيدُونَ ⑥୨

୬୩. ତେଣୁ (ଉଠ ଓ) ଅଲ୍ଲୁଖ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧା କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ قَابِجُودًا ⑥୩



ଅଲ-କମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ୨୦ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ୧୩୫ ଶ୍ଳୋକ ସ୍ଥାନରେ ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ ।)

୨୫୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ଆରବବାସୀମାନଙ୍କ) ବିନାଶ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଅଛି ।

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّجْمُ هُتِرُ

୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇ କହିବେ, “ଏହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଯାହା ସର୍ବଦା ପୁରାଣିତ ।”

وَأَن يَّرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعِيرٌ

୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ।

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ସମ୍ପଦ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା ଯହିଁରେ ଚେତା-ନାମୁକ ବିଷୟ ରହିଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

୬. ପୁନଶ୍ଚ ଏଥିରେ ଏପରି ଚକ୍ର ସଂକଳିତ କଥାମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯାହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ (ହାୟ !) ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

୧. ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆରବ ଶାସନର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ଇସ୍ଲାମ୍ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସପ୍ତମା ଜଣେ ଇନ୍ଦୁ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ଥରେ ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚାନ୍ଦାଙ୍କ କୋଷରେ ଆସି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କର ମାତା ଏହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସମ୍ରାଟକୁ ବିବାହ କରିବେ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରେ । ଚନ୍ଦ୍ର ପାଣିପିନ୍ଧାର ଅର୍ଥ ଆରବ ଦେଶର ବିନାଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆରବ ଶାସନ ଧୂସରିଧୂସ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର କ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମତବ୍ୟାକୁ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଥରେ ଏହି ଅଲୌକିକ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ଆତ୍ମକୁ ହସ ସାପାରି କରିବାକୁ ଚାହା ବାସ୍ତବରେ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥିଲା (ଫୋଟୁର ବୟାନ ବ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଭୁଲ । ଯଦି ସତ୍ୟରେ ଏପରି ଘଟିଥାନ୍ତା ତେବେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏପରିକି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସବୁଠାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥାନ୍ତା; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏପରି ଘଟିଥିଲେ ସୌର ଜଗତରେ ବିଦ୍ରୋହ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାନ୍ତା । କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରରେ ସବୁ ଗ୍ରହ ଉପସ୍ଥ ଗହ ନିଜ ସ୍ୱାମୀରେ ଠିକ ରହିଲେ ହିଁ ସୌର ଜଗତ ଚଳି ରହିବ । ପୁନଶ୍ଚ ଚଳକାଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସହାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚର — ସେ ତାଙ୍କ ରହଣରେ ଆସିବା କି ମରା ସହର ବା ଆରବର ଅନ୍ୟ ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆସିବା-ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଯିବା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସାଦନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଚନ୍ଦ୍ର ବାସ୍ତବରେ ପାଣିପିନ୍ଧା ସହିତ କ୍ଷୟମତର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ନୀତି ରଖିଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏଭଳି ସ୍ୱପ୍ନରାଶିମୁକ କଥା ସବୁବେଳେ ନବିମାନେ କହନ୍ତି ।

୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ;
ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର ଯେତେବେଳେ
ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀ ଏକ ଅପ୍ତିୟ ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି) ଆଡ଼କୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଲାନ୍ କରିବେ ।

୮. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ ହୁଏ; ସେମାନେ ବିଷ୍ଣୁ
ପଟ୍ଟପାଳ ପରି କବରରୁ ବାହାରିବେ,

୯. (ସେମାନେ) ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡେଇଁ
ପଳାଇଥିବେ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ
କହୁଥିବେ, "ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଦିବସ ।"

୧୦. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝାଇ ସଂପ୍ରଦାୟ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ
କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମ ଉକ୍ତଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରି
କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ପାଗଳ ଏବଂ (ଆମମାନଙ୍କ
ଠାରୁ) ଦୂରରୁ ସେ ଲାହୁଡ଼ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୧. ପରିଶେଷରେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଲେ, "ଆମେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ପରାଭୂତ ହୋଇଅଛୁ;
ଅତଏବ ତୁମେ ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।"

୧୨. ଏହାପରେ ଆମେ ଏକ ପ୍ରଖର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ
ହେଉଥିବା ଜଳରାଶି ଦ୍ୱାରା ମେଘମାଳାର ଡ୍ଵାରଗୁଡ଼ିକୁ
ଉଲ୍ଲୁକୁ କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଝରଣା ନିର୍ଗତ
କରାଇଥିଲୁ; ସୁତରାଂ (ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠର) ଜଳରାଶି ଏପରି
ଏକ ଘଟଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା ଯାହା
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍କୁଳି ହୋଇ ସାରିଥିଲା ।

୧୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝିବା) ପତା ଓ କଣ୍ଠାର ଏକ
ବସ୍ତୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୈକା) ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ ।

୧୫. ତାହା ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ
କ୍ରମେ) ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ପରସ୍ପାର
(ସ୍ୱରୂପ) ଥିଲା ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ
(ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ;
ତାହାହେଲେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ?

فَقُولْ عَنْهُمْ يَوْمَ ذَٰلِكَ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُكْرَهُ ۖ

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ

جَرَادٌ مُّنتَشِرُونَ ۚ

مُهْطِعِينَ إِلَىٰ الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا

يَوْمٌ عَسِرٌ ۝

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا

مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ۝

فَدَعَا رَبِّي أَنِي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ ۝

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ۝

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ

قَدْ قُدِّرَ ۝

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاجِ وَدُسِّرُ ۝

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ۝

୧. ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଜଳିହାସରୁ ଏପରି ଏକ ଜଳପୁବନର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହା ପୃଥିବୀର ଏକ ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଜଳାକ୍ଷତ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ହଜିରତ ବୁଝାଇ ସମୟର ଜଳ ପ୍ରାବଳ ସବୁଷ ଥିଲା ।

୧୭. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୧୮. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୧୯. ଆଦ (ସଂପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ (ନିଜର ଉତ୍ତୁଳକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; (ତାହାହେଲେ ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶ୍ନର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୧. ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରି ନିଷ୍ପେଷ କରୁଥିଲା ଯେତେ ସେପରି ସେମାନେ ଖଜୁରି ଗଛର ଏକ ଫଳା ଗଣ୍ଡି ।

୨୨. ଅତଏବ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି (କିପରି ଭୟାବହ) ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୨୪. ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚେଚନକାରୀ (ନବ) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ (ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ) ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲୋକର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ? ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଏକ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି ଓ ପାରଳାମିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁଲୁ, ଶାସ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବୁ ।”

୨୬. “କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓହି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଏହା ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ ।”

୧. କୌଣସି ସମୟ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ଲୁହେଁ କି କୌଣସି ସମୟ ଶୁଭ ଲୁହେଁ ବରଂ ଏଠାରେ ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବେଳେ ଜାତି ଫାଇ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ଥିଲା ।

୨. ଏଠାରେ କେବଳ ହଜରତ ସୁଲେଷଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ଚାହୁଁ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ବୁଝାଯାଇଛି କାରଣ ସବୁ ନବିଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରମାଣ ଏକ ସକାରର ହୋଇଥାଏ । ବହୁତେ ଜଣଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ ۝

مُسْتَمِرٍّ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُجْرُؤُ خَلٍ مُنْقَعِرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَّا لَفِي ۝

ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

ءَاَلَيْكَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ ۝

أَشِرٍّ ۝

୨୭. (ଆମେ କହିଲୁ), “ସେମାନେ ଆଗାମୀ କାଲି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗାମୀ ସୁରରେ) ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ।”

୨୮. (ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏକ ମାଛ ଓଟ ପଠାଇଲୁ; (ସୁତରାଂ ହେ ସ୍ୱାଲେଃ!) ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର।”

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି; ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ଜଳପାନ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ।”

୩୦. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପତିଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ଓ ସେ ଆସିଲା ଓ ସେହି ମାଛ ଓଟର ଗୋଛି କାଟି ପକାଇଲା।

୩୧. ତାହାହେଲେ ଦେଖ! ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଉୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି ଭେଦଭର ଓ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ?

୩୨. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଡ଼ ବୁଲିବା ଲୋକ (ଗଛରୁ) ପକାଇଥିବା ଶୁଖିଲା ଡାଳ ପରି ହୋଇଗଲେ।

୩୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାଳକୁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୩୪. ଲୁତଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ।

୩୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରିବା ସକାଶେ କଙ୍କର-ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ (ଯାହା ଲୁତଙ୍କ ପରିବାର ବର୍ତ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରି ଦେଇଥିଲା); ଅବଶ୍ୟ ସକାଳ ସମୟରେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ) ଆମେ ଲୁତଙ୍କ ପରିବାରବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ।

୩୬. ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା; ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ଶ୍ଳାପନ କରେ ଆମେ (ତାହାକୁ) ଏ ପ୍ରକାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ।

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْإِسْرُ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا الثَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَبَهُمُ
وَاضْطَرُّ ۝

وَتَبَهُمُ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّحْتَضَرٌ ۝

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْبَحْتَضِرِ ۝

وَلَقَدْ يَنْشَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَيْنَهُمْ
بِسَحْرٍ ۝

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝

୧. ଏଠାରେ ବହୁ ବଚନ ଲୁତଙ୍କ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ସଜ୍ଜରତ ଲୁତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାଗର ବିଶେଷତ୍ୱ (୫୪:୨୪ର ଟିପ୍ପଣୀ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୭. ଏବଂ ସେ (ନୁହ) ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ପର ଦା ଦୂରା ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଦେଲୁ ଏବଂ କହିଲୁ, “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୩୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯାହାର ଆଗମନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୪୦. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୪୧. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

ଭୂ: ୩

୪୨. ଏବଂ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ଆସିଥିଲେ ।

୪୩. କିନ୍ତୁ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆମର ସକଳ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ବଳବାନ୍ ସଦୃଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

୪୪. (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ !) କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ? ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଶାସ୍ତିରୁ ଅବ୍ୟାହତି ପାଇବା ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ?

୪୫. କ’ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଅମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯେ କି ବିକୟା ହେବ ?

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَطْشَتَنَا قَارِوَابِلْتَدْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْغِهِ فَطَسَنَّا أَعْيُنَهُمْ

فَذَوْقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ۝

فَذَوْقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

بَلْ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِي كَرِهَ مِنْ مَذَكِرِ ۝

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ ۝

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرِ ۝

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

الزُّبُرِ ۝

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହରରୁ ବଢ଼ିଦିଅ ।

୪୬. ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦଳ ପରାଜିତ ହେବ ଏବଂ^୧
ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରି ପଳାୟନ କରିବେ ।

୪୭. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାଳ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ
କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାନତା ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିନାଶଶାଳୀ ଓ କଠୋର ହେବ ।

୪୮. ଅପରାଧୀମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ପାରଳାମିତ୍ରେ (ଅର୍ଥାତ୍
କୁଳନ୍ତୁ ଶାସ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବେ ।

୪୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପଟିମାନଙ୍କ^୨ ସହିତ
ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଘୋଷରା ହୋଇଯିବେ, (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯିବ) “ନରକର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୫୦. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପରିମାଣ
ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୫୧. ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶ ଚକ୍ଷୁର ପଲକ ପଡ଼ିବା ପରି
ତୁରନ୍ତ ପାଳିତ ହୁଏ ।

୫୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ
ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିଅଛୁ; (ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ
କ’ଣ) କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି ତାହା ପୁସ୍ତକ
ମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୫୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ^୩
ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୫୫. (ଏବଂ) ଧର୍ମଜାରୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ତଥା
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାରୂପ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

୫୬. ତାହା ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ;
(ଏବଂ ସେମାନେ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବେ,
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କଦାପି ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର
ଅବନତି ଘଟିବ ନାହିଁ) ।

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُوْلَوْنَ الدُّبُرَ ۝

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَآمْرٌ ۝

وَمَنْ ذُنُوبِهِمْ إِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا

مَسَّ سَقَرَ ۝

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَتَدَكِرٍ ۝

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝

إِنَّ السَّاعَتَيْنِ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅବତାର ସୂଚକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି । ଏହା ଲବ୍ଧମାମ ଧର୍ମର ଏକ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ନିଦର୍ଶନ ।

୨. ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ ‘ଉତ୍ତର’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ (କ) ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ (ଖ) ଦଳପତି । ଏଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୩. ଏଠାରେ କାମରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଦେଖି, ବରଂ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବା ଅଭିଯୋଗ । ଅନ୍ୟତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କଦାମିତ ଦିନ ପ୍ରାପୀମାନଙ୍କ ବିଭବରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ, ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତପଦାଦି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

୧୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଝଣଝଣିଆ ଗୁଡ଼ିଲା ମାଟିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାରୁ^୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୧୮. ସେ ଦୁଇ ପୂର୍ବ ଦିଗର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଦୁଇ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର^୨ ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୦. ସେ ଦୁଇ ଗୋଟି ସମୁଦ୍ରକୁ ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ମିଶି ଯିବେ ।^୩

୨୧. (ସଂପ୍ରତି) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

୨୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୩. ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବାଳ ବାହାରେ ।

୨୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مَنِيءٍ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْؤُتُوُ وَالرَّجَانُ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ୩୪:୧୫ର ଟାଙ୍କା ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ।

୨. ପୃଥିବୀର ଆକାର ଗୋଲ ବୋଲି ଏଠାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ହେତୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପୃଥିବୀର ସେ କୌଣସି ଘନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଓ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅଧିକତଃ ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ହୋଇଥିବାରୁ ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ ଦେଉଛି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ । ସେହିପରି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ ଦେଉଛି ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ । ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ରୂପେ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଛିଟି ଅଛି । ଆଧୁନିକ ରାସ୍ତା ବିଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ ନିକଟ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଦୂର ସାନ୍ଧ୍ୟକୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଏବଂ ସୁରୋପ ଓ ଆମେରିକାକୁ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମ କୁହାଯାଇପାରେ ।

୩. ଏଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗ କେନଲ ଓ ପାନମା କେନଲ ଫରାସରେ ଭବିଷ୍ୟବାହୀ ରହିଅଛି । କୁହାଯାଇଛି ସେ ଦୁଇଟି ସମୁଦ୍ର ପରସ୍ପର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୁତ୍ତା ରହିଅଛି । ତିନି ସେ ଉଭୟେ ମିଳିତ ହେବେ । ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାକ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ଏହାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ । ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପାନମା ଚଳ ଭାଷାରେ ସ୍ୱରୁର ପରିମାଣରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାକ ମିଳେ । ଗୋହିର ସାଗରକୁ କୃମିମୟ ସାଗର ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗ କେନଲ ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମହାସାଗରକୁ ଆଲୋଷିକ ମହାସାଗର ସହିତ ପାନମା କେନଲ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଅଛି ।

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ନୌକା ଏବଂ ପୋତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ସାଗର ବନ୍ଧରେ ପର୍ବତ* ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

୨୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୭. ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ପରିଶେଷରେ ବିନାଶଶୀଳ ।

୨୮. ଏବଂ କେବଳ ସେ ବସ୍ତୁ ରହେ ଯାହା ପ୍ରତି ଭୁଲର ମହିମାମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଧ୍ୟାନ ବିସ୍ତାରି ।

୨୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ କେହି ବି ଆଆନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ନୂତନ ଅବସ୍ଥାରେ* ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୨. ହେ ଦୁଇ ମହାଶକ୍ତି! ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛୁ ।

୩୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

وَلَهُ الْبَوَارِ الْمُنْشَتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝

وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

سَنَفَعُ لَكَ أَيُّهَا الثَّقَلَيْنِ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୧. ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବିରାଟ ଆକୃତିର ଆଧୁନିକ ଜଳପୋତକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହା ଚରଦ ଶହ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ଜଳ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨. ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହେଉଛି, ତାହାର ବୁଣ୍ଡ ଏପରି ଅସମ ସେ ତାହା ସର୍ତ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ନୂଆ ନୂଆ ବୁଣ୍ଡ ସଜାଡିତ କରୁଥାଏ । ମଣିଷର ବୁଣ୍ଡ ଭଳି ତାର ବୁଣ୍ଡ ସମ୍ପାଦିତ ନୁହେଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଣ୍ଡିଆ ଓ ଆମେରିକୀୟ ସମ୍ପାଦକ ଶକ୍ତି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କିଛିଦିନ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇ ଉଲ୍ଲାସ ଧୂ'ସ କରିଦେବେ ।

୫. ଧୂ'ସ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୋପିତ ସେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅସମ କୃପା ସଦର୍ଶନ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମର ପରିହାସ କରୁ ନଥିଲ ?

୩୪. ହେ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! ଯଦି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୀମା ଅଚିହ୍ନିତ କରି ପକାୟନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ପକାୟନ କରି ଦେଖାଇ ଦିଅ; ତୁମେମାନେ ବିନା ପ୍ରମାଣରେ କଦାପି ପକାୟନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।^୧

୩୫. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଓ ତରା ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ କଦାପି ବିଜୟା ହେବ ନାହିଁ ।

୩୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୮. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ପାଟିଯିବ ଓ ଲାଲ ଚମଡ଼ା ପରି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଦିବସ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୩୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୦. ସେହି (ଅନ୍ତିମ ବିଚାର) ଦିବସରେ ମନୁଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଜିନ୍ନକୁ ତାହାର ପାପ ବିଷୟରେ ପରୋଧିବ ନାହିଁ ।

୪୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୨. ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ଚେହେରାର ଲକ୍ଷଣରୁ ଚିହ୍ନି ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କପାଳର କେଶ ଦ୍ଵାରା ଓ ପାଦ ଦ୍ଵାରା ଧରି ନିଆହେବ ।

يُعْطَسِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَافْعَلُوا

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ

الْأَقْدَامِ ۝

୧. ଏଠାରେ 'ଜିନ୍ନ' ଧନବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଓ 'ଇନସ୍' ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଆଜି ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡିତର ଦୁଇପଟିବ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେରିକା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ସମସ୍ତ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ମତବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତତା ।

୨. ଭଲସ୍ଥ ପଣ ଏପରି ଉକ୍ତେଷ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତା ସାହାଯ୍ୟରେ ସୁଦୂର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେଥିରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅତି ବେଶରେ ସେହି କିଛି ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ଯାହାକୁ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖୁହୁଏ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ବଡ଼ ସନ୍ଦୋଧ କରି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ସମ୍ବିଧାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କି ନିଜ ଉକ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି ସେଥିରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଛି । ତା'ହେଉଛି ସମସ୍ତ ସହିତ ସେହି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ଖଣ୍ଡନ କର ।

୪. ଏଠାରେ ମହାକାଶଚିତ୍ର ରଶ୍ମି (Cosmic Ray) ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ବୋମା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏଠାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଦୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଚିତ କରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତା ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ନରକ, ଯାହାକୁ ଅପରାଧୀମାନେ ଅପ୍ରକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୪୫. (ଯେତେବେଳେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୂର୍ବରୁ କଳ ମଧ୍ୟରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବ ।

୪୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମାକୁ ଭୟ କରୁଥାଏ, ତାହା ପାଇଁ (ସାଂସାରିକ ଓ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ) ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ରହିଅଛି ।

୪୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୯. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ) ରେ ଅନେକ ଶାଖାମୁକୁ (ବୃକ୍ଷ) ଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାକାର ବୃକ୍ଷ ଘଣ୍ଟ ହୋଇଥିବ) ।

୫୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୧. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ (କଳପୁଷ୍ପ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ।

୫୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୩. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଦୁଇ ଦୁଇ କିସମର ହେବ ।

୫୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

فَإِنَّ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾

يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَيْثُمَا إِن ۖ ﴿٥٢﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَسَنُ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٥٤﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٥﴾

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٥٦﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٧﴾

فِيهَا عَيْنٌ تُجْرِي ۖ ﴿٥٨﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾

فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ أَكْثَرُ زَوْجَيْنِ ﴿٦٠﴾

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟ ପାଖରୁ ବିପତ୍ତି ଓ କେବଳ ବିପତ୍ତି ହିଁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ । ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ମୃତି ଆଗମ କରେ ଅର୍ଥେନ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ସ୍ମୃତି ପରିହାର କରିବେ ତେବେ ଶତ୍ରୁ ଦୁଇା ନିହତ ହେବେ ।

୨. ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରୀକ୍ଷାର ଅଭିପ୍ରେତ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେ ଏଠାରେ କେବଳ ନରା କୁହାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ପୁରୁଷର ପଞ୍ଚିବ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ପରକାଳରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ କରାଯିବ ।

୫୫. (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଏପରି ଡକିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ଯାହାରେ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତର ଲାଗି ଥିବ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଯାକ ଉତ୍ୟାମର ଫଳ (ଲବି ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ନଈ ପଡ଼ିଥିବ ।

୫୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୭. ସେଠାରେ ଦୃଷ୍ଟି- ଅବନତ - ନୟନା ନାରାଗଣ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ) ପୂର୍ବରୁ, କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ଦୁ ସଂପର୍କ ରଖି ନଥିବ ।

୫୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୯. ସେ (ନାରୀ) ମାନେ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି^୧ ଅବା ମୁକ୍ତା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ ।

୬୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୧. ହିତର ପୁରସ୍କାର ହିତ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

୬୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୩. ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

୬୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୫. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୁଇ ଗାଢ଼ ସବୁଜ ବର୍ଣ୍ଣର ହେବ ।

୬୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

مُتَكِبِّينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَّيْنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَاقٍ ۖ وَ
جَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَابِّ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

فِيهِنَّ قِصِرَاتُ الطَّرَفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

مُدَّ هَامَتَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସର, ସୁଧା ଓ ଧର୍ମପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ରଙ୍ଗ ନାହିଁ ମିଶ୍ରା ଗୋରା ହୋଇଥିବ ଓ ସେମାନେ ସୁକୁମାରୀ ହୋଇଥିବେ । ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ନିଜର କୋହିନୂରର ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଏବଂ ସବୁଜ ନିଜର କେମଳର ରଙ୍ଗ ନାହିଁ ଓ ଧନର ମିଶ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ ସହିତ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୃଢ଼ରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ।

୬୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୯. ସେଠାର ପାଳ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ଖଜୁରି ତଥା ଚାଳିମ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

୭୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୧. ସେଠାର ପୁଣ୍ୟବତୀ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

୭୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୩. ସେ ନାରୀମାନେ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ କୃଷ୍ଣ-ନେତ୍ରଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ଓ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ରଖା ହୋଇଥିବେ ।

୭୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୫. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା) କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ଦୁ ଶ୍ୱର୍ଗ କରି 'ନ' ଥିବ ! *

୭୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ)ମାନେ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଓ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ଚଟାଣ ଉପରେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ ।

୭୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୯. ତୁମର ମହିମା ମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିବେ ।

فِيهِمَا عَيْنٌ نَّصَاخَتَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَسُرْمَةٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

لَمْ يَطِّفْتُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَظْمَرِي حِسَانٍ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

* ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୩୧ରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବେ ।



ଅଲ-ୱାକେୟା

(ଏହା ପ୍ରତି ୧୦୦ ବର୍ଷରେ ଥରେ ପଢ଼ାଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ୧୧୪ ଶ୍ଳୋକ ବିଶିଷ୍ଟ)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା ଜଗୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

୨. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) —

لَيْسَ يُوَفِّيهِهَا كَازِبٌ ②

୩. ଏହାର ଘଟିବା ସମୟକୁ ଟଳାଇ ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ।

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ③

୪. ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ନୀଚ କରିଦେବ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିଦେବ ।

إِذَا رَجَيتُ الْأَرْضَ رَجَاءً ④

୫. ଯେଉଁଦିନ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରାହେବ,

وَبُنتِ الْجِبَالُ بَنَاءً ⑤

୬. ଏବଂ ପର୍ବତ ମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ ।

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑥

୭. ସେ ସବୁ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ବାୟୁରେ ଉଡୁଥିବା ଧୂଳି ଜଣା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ ।

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦

୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତିନି ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ ।

୯. ଦଳେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

فَأَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑧ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ①

୧୦. ଦଳେ ବାମ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ବାମ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ②

୧୧. ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନରେ) ଅଗ୍ରଗାମୀ ମାନଙ୍କର ଥିବେ; ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ରହିବେ;

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତର ଶାନ୍ତି ଆସିଯିବ ।

୨. ମୁସଲମାନ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦିବସ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ବେଶ୍ ଜଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟକୁ ଚା'ର ଆଗମନ ସମୟଠାରୁ ବିକଳିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆସିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନୀଚ କରିଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିକଳ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରାଜିତ ହେବେ ଓ ଆଜି ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଜୟ ହେବେ ।

୧୨. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖିକର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ,

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ।

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

୧୪. ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେବ,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା (ଅପେକ୍ଷାକୃତ) କମ୍ ହେବ ।

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ (ମଣିମୁକ୍ତ) ଖଟିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ତକିଆ ଲଗାଇ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବସିଥିବେ ।

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଯୁବ କୃତ୍ୟ ଆସିବେ; ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ପୁଣ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିବେ,

يُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدًاكَ مُخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେମାନେ) ଗୁପ୍ତ ଓ ଜଳପାତ୍ର ତଥା ଝରଣା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଆଲା ଘେନି (ଆସିବେ),

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

୨୦. (ସେହି ପିଆଲା ଓ ଜଳପାତ୍ରରୁ ପାନ କରି) ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ମାତାଲ ହେବେ ନାହିଁ, କି ଅପଥ୍ୟ ବାକ୍ୟାଳାପ କରିବେ ନାହିଁ,

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَضُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ଯୁବ କୃତ୍ୟମାନେ) ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଫଳ ଆଳି ଘେନି ଆସିବେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ;

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଏପରି ପକ୍ଷୀ - ମାଂସ ଯାହା ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ସେଠାରେ (ଦୁଇଦିନ ଓ) କୃଷି-ନୟନା ନୀରା ଥିବେ ।

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଯେଉଁମାନେ କି ସୁରକ୍ଷିତ ମୁକ୍ତ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ରଜ ସାନ ଲାଲ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ସେଇକି ରଜ ସାନ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ମତ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ଗ୍ରନ୍ଥକାର ଏହା ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ତାହା ମତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସତ୍ୟ ସମାଧାରର ଆଶମନ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଆଶମନ୍ତ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକଂଶ ରଜ ସାନ ଲାଲ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉଲଟି ସମୟରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଇକି ରଜସାନ ଲାଲ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ । ବହୁତଃ ଏହି ଅର୍ଥ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ପବିତ୍ର ।

୨୫. ଏସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ।

୨୬. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଅସଥା ବାକ୍ୟାକାସ କି ପାପ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

୨୭. କେବଳ ଏପରି କଥା ଶୁଣିବେ ଯାହା ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଥିବ ।

୨୮. ଏବଂ (ତୁମେ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଶୁଣ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୨୯. ସେମାନେ କଣ୍ଠାଶୂନ୍ୟ ବରକୋକି ବଗିଚାରେ ବାସ କରିବେ,

୩୦. ଏବଂ କଦଳୀ (ବଗିଚା) ମଧ୍ୟରେ, ଯାହାର ଫଳ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ରହିଥିବ,

୩୧. ଏବଂ ସୁଦୀର୍ଘ ଜାୟାରେ;

୩୨. ଏବଂ ପ୍ରବହମାନ ଜଳ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ ପ୍ରପାତ ନିକଟରେ);

୩୩. ଏବଂ ପ୍ରବୁର ଫଳ ମଧ୍ୟରେ.

୩୪. ତାହା ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ କି ତହିଁରୁ ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବ) ।

୩୫. ଏବଂ ସୁନ୍ଦରୀ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ,

୩୬. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

୩୭. ଏବଂ କୁମାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ.

୩୮।୩୯. (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀମାନଙ୍କର ସମବୟସ୍କା ହେବେ, (ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଭୁକ୍ତ ଦଳ ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି) ।

ରୁ: ୨

୪୦. ଏହି ଦଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ,

୪୧. ଏବଂ ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِنَّ ﴿٢٦﴾

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣١﴾

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَاءً ﴿٣٦﴾

نَجْعَلُنَّهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

إِلَّا صَحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ସ୍ୱାହା; ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୪୩. ସେମାନେ ଉତ୍ତାପ ବାୟୁ ଓ ଉତ୍ତାପ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ,

୪୪. ଏବଂ ଏପରି ଛାୟା ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ଯାହା କଳାଧୂଆଁ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବ,

୪୫. ତାହା ଶୀତଳ ହେବ ନାହିଁ ବା ତାହା ତଳେ ରହିଲା ପୁଷ୍କର ହେବ ନାହିଁ ।

୪୬. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ ଖୁବ୍ ଆରାମରେ ରହୁଥିଲେ ।

୪୭. ଏବଂ ମହାପାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ସିକ) ଉପରେ ଅଟ୍ଟି ବସିଥିଲେ ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେବୁ, (ସେତେବେଳେ) କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥାର କରାହେବ ?”

୪୯. ଅଥବା କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ?

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନେ) ମଧ୍ୟ”.

୫୧. ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ କ୍ଷୀତ ଦିବସର ଅଙ୍ଗୀକାର ଆଦିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆହେବ ।

୫୨. ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ, ହେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ଓ ପଥକ୍ରାନ୍ତ (ଲୋକ)ମାନେ !

୫୩. (ତୁମେମାନେ ଶିଳ୍ପ ଜାତୀୟ) ଜକୁମ୍ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବ,

୫୪. ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଉତର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ,

୫୫. ଏବଂ ତା ଉପରେ ଉତ୍ତାପ ଜଳ ପାନ କରିବ,

୫୬. ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟାଗ୍ରସ୍ତ ଓଟ ପରି ପିଇଥିବ ।

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۖ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝

فِي سُجُومٍ وَحَمِيمٍ ۝

وَذِلِّيلٍ مِّنْ يَّخُومٍ ۝

لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ۝

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَكِينَ ۝

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ

عِظَامًا ۖ إِنَّا لَنَبْعَثُوكَ ۝

أَوْ أَبَاؤُنَا أَلَاؤُنَ ۝

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝

لَنَجْوَِعُنَّهُ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِنَّمَا أَنْتَ النَّاسُ الْمَكِيدُونَ ۝

لَا كَلْبٌ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ رَّعُومٍ ۝

فَمَا لُؤَنٌ مِنْهَا الْبُطُونُ ۝

تُسْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝

تُسْرِبُونَ شَرْبَ الْهَيْمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କଠିନ ଯବଶାଦୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୫୭. ବିଚାର ଦିବସରେ ଏହା ହିଁ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦିଥ୍ୟ ।

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ⑤

୫୮. ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଆମ କଥାକୁ ସତ୍ୟ ମଣୁ ନାହିଁ ?

نَحْنُ خَلَقْكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ⑥

୫୯. ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା କୁହ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ନାରୀ ଗର୍ଭରେ ନିଷେପ କରୁଅଛ ।

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ⑦

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛ କି ଆମେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ?

أَنسُمْ خَلْقُونَا ⑧ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ⑧

୬୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁର ପରମ୍ପରା ଜାରି କରିଛୁ ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ବଳାଇ ଯିବେ ନାହିଁ ।

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ ⑨ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ⑨

୬୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନେଇ ଆସିବାରେ କେହି ଆମକୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ, (ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

عَلَىٰ أَنْ يُبْدَلَ أَمْثَالِكُمْ ⑩ وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑩

୬୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବତୀତ ଅଛ; ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ ⑪ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ⑪

୬୪. ତୁମେମାନେ ଯାହା ରୋପଣ କରୁଅଛ, କ'ଣ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ⑫

୬୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛ ନା ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛୁ ?

أَنسُمْ تَزْرَعُونَهُ ⑬ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ⑬

୬୬. ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଦରୁଧ କରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୃକ୍ଷ ବିବୃକ୍ଷ କରିଦିଅନ୍ତୁ, ତ'ପରେ ତୁମେମାନେ ଚକିତ ହୋଇ ରହିଯାଆନ୍ତୁ ।

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا ⑭ فَظَلَمْتُمْ تَفْكَهُونَ ⑭

୬୭. ଏବଂ କହନ୍ତୁ ଯେ ଆମେମାନେ ତ ଜାଣାଳ ହୋଇଛାନ୍ତୁ ।

إِنَّا لَكَغَرْمُونَ ⑮

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ଏହି ବିଧାନକୁ କେହି ଉପ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଶିକ୍ଷା ଅଥଚ ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଚକ୍ରରେ ଏହି ସଂସାରରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବା ବିଷୟ ରହିଅଛି । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛ; କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସରଣ କରୁଥିବା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ଯାହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ କଥା ହେବ ।

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିଶ୍ରମର ଫଳକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବହୁତ ହୋଇଗଲା ।

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

୭୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଜଳପାନ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

୮୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ମେଘମାଳାକୁ ଅବତରଣ କରାଇଛ, କି ଆମେ ଅବତରଣ କରାଇଛ ?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

୮୧. ଯଦି ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନ କରି ଦେଖିଥା'ନ୍ତୁ; ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି କୃତଜ୍ଞ ହେଉ ନାହିଁ ?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

୮୨. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ଜଳାଉଅଛ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

୮୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଗ୍ନିର) ବୃକ୍ଷକୁ ପୂଷି କରିଅଛ, କି ଆମେ ଏହାର ପୂଷିକର୍ତ୍ତା ?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

୮୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ ଓ ପୃଥିବୀର ଉପକାର ପାଇଁ ପୂଷି କରିଅଛୁ ।

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكُرَةً وَفِتْنَةً لِلْمُغْفِينَ

୮୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ମହିମାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତାହାଙ୍କର) ଗୁଣ ଗାନ କର ।

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

ରୁ:୩

୮୬. ସୁତରାଂ ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ରର ପତନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أُفْسِدُ سَوَاجِعَ النُّجُومِ

୮୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ ।

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ

୮୮. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଅତି ମହାନ,

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଆରେ ସହଜରେ ବୁଝି ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିର ସେହି ଓଡ଼ିଆ ନାମକୁ ଲୋକମାନେ ଶୁଣାଉନାହାନ୍ତି । ତା'ପରେ ପାଇଁ ସେହି ନାମ ଲୋକମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହିପରି ଶୈକ୍ଷଣିକ ଏକ ସମୟରେ ସବୁ ଜାତି ଧୂପ ଗୁଡ଼ିକ ନାହିଁ, ବରଂ କେତେକ ଜାତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ହରାଇ ଶୁଖିଲା ନାମ ଲାଗି ଧୂପ ଗୁଡ଼ିକ ବଦଳାଉଛନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ଏହା ଏକ ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି,

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝

୮୦. ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا يَشْهَدُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝

୮୧. ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୮୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛ ?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବାକୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧେ ବାଛି ନେଇଛ ।

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۝

୮୪. ଚେତେ କାହିଁକି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟଗତ ହୁଏ,

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ ۝

୮୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ ଚହୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ) ଦେଖୁଥାଅ,

وَأَنْتُمْ جُنُبٌ يَّنِيبُونَ ۝

୮୬. (ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟତର; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ନଥିଲା) ।

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ مِنْ ۝

୧. 'ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ' ଅର୍ଥ ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି, କାରଣ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଶିକ୍ଷା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟିର ଅନୁକୂଳ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ବିଦ କରୁନଥିବା ସତ୍ୟେକ ଲୋକ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ । ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱାକର୍ଷିତ ସ୍ୱଭାବକୁ ଗ୍ରହଣ କର ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଅନୁକୂଳ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (୩୦:୩୧ ଓ ୧୫୩) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ କେତେକ ସତ୍ୟକୁ ମାନବର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧୃତ । ସେପରି ତା'ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏ ସବୁ ସମୟର କରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ସତ୍ୟ ତା' ପାଖରେ ହୁଏ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗୋପନୀୟ ପୁସ୍ତକ ଯାହା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମଦ୍ଦ' ଅର୍ଥ ଛୁଇଁବା, କିନ୍ତୁ ଆରବୀ ଭାଷାର ଦୁର୍ଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଥିବ ତେବେ ତାହାର ପୃଷ୍ଠ ଚଳୁ ମଧ୍ୟ ତା ନିକଟରେ ସ୍ଥଳିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେକିଏ କି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୂରରେ ବସି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଗୁରୁତ୍ୱ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ଥଳିତ ହୁଏ ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମହାପୁରୁଷ ରୂପେ ସେରକ୍ଷ କରନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଆଶେପ କରିଥାନ୍ତି, ଯେପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅବ୍ୟାଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଆଶେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏ ଯାବତ୍ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସେହିପରି ଆଶେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

୮୭/୮୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବାକୁ ନ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଏହି ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି ହେଲା ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନେ (ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଆତ୍ମାକୁ) ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ।

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾
تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

୮୯. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥାଏ,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ତାହା ଭାଗ୍ୟରେ ସୁଖ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହିପରି ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ଥାନ୍ତି ।

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱଭୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଏ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

୯୨. ତେବେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ, “ହେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦଳ-ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି! ତୁମ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତିହେଉ ।”

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥିବ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الْمُنَافِقِينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ତେବେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଡ଼ିଆ ଉତ୍ତର କଳ ହୁଅା କରାହେବ,

فَنُزِّلُ مِنْ حَيْثُ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ବାସସ୍ଥାନ ଚୂପେ ତାହାକୁ ନରକ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

୯୬. ନିଶ୍ଚୟ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟ) ବିଶ୍ୱାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

୯୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ମହିମା ମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତାହାଙ୍କର) ରୁଣ୍ଡାଣନ କର ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْمُوا بِرَبِّكُمُ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدِينَةُ

ଅଲ-ହଦିଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଏହାର ଅନ୍ତରାଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଗୁରୁ
ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ଗୁଣଗାନ କରୁଅଛି; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚରୁଷ ।

୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ତାହାଙ୍କର; ସେ ଜୀବନ
ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ
କରିବାକୁ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪. ସେ ହିଁ ଆଦି ଓ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତ; ସେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସେ ହିଁ
ଗୁପ୍ତ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୫. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧି
ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହାପରେ ସେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ
ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଭୃପୁଷ୍ପରେ
ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ତହିଁରୁ ବଢ଼ିଗଲା ତୁ ଏ ତାହାକୁ
ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ
ଓ ଯାହା ତାହା ଆଡ଼କୁ ଆରୋହଣ କରେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ
ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଯେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ ସେ ତୁମ
ସହିତ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୬. (ଏବଂ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର;
ଏବଂ (ନିଷ୍ପତ୍ତି ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସବୁ ବିଷୟକୁ
ଫେରାଇ ନିଆଯେବ ।

୭. ସେ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିନକୁ
ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥାକୁ
ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ

فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ

مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي

اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ (ପୂର୍ବରୁ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଧନ-ସଂପତ୍ତି) ବିଷୟରେ ମାଲିକ କରାଯାଇଛି ସେଥିରୁ ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥୁ ସଜାଣେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, (ଏବଂ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଆପଣା ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁସ୍ୱସ୍ତି ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତିଶୟ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଉଭୟାଧିକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଜୟ (ଲାଭ) ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଅଛ ସେ ତାହା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଜୟ ପରେ ବ୍ୟୟ କରିଛି ଓ ବିଜୟ ପରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଛି; ବିଜୟ ପୂର୍ବର ସଂଗ୍ରାମକାରୀ ତଥା ବ୍ୟୟକାରୀ ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଲ୍ୟାଣର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ①

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولِ يَذْكُرْكُمْ ۚ تَأْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ①

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَرِيمٌ ①

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ يَرْثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۚ مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِكُمْ ۚ وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ①

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ-ସ୍ତ୍ରୋତରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସକରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବା ସ୍ତ୍ରୋତରରେ ନିହିତ ଅଛି ।

୨. ଏହି ଗୋଟିକ ସଂସାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ଯାହାକି ଅଛି ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶେଷରେ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୟାଳୁତା ଚାହିଁବ ।

୧୨. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଧନ ସଂପର୍କି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଳଗା କରି ଦେଇଦେବ ? ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାକୁ ତା ପାଇଁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାଇବେ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ-ଜନକ ପ୍ରତିଫଳ ନିୟତ ଅଛି ।

୧୩. ଯେଉଁଦିନ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ (ଉଦ୍ଭାସିତ ହୋଇ) ଧାବମାନ ହେଉଥିବ (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାର ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ସୁସମାଚାର ଦିଆଯାଉଛି, ତୋହା ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏ (ସୁସମାଚାର ପ୍ରାପ୍ତ) ଲୋକମାନେ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ।

୧୪. ଯେଉଁଦିନ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କର; ଆମମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରୁ ଆଲୋକ ହାସଲ କରିବୁ;” ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ନିଜ ପଛପଟକୁ ପେରିଯାଅ, ଓ (ସେଠାକୁ ଯାଇ) ଜ୍ୟୋତିର ସନ୍ଧାନ ନିଅ;” “ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ସ୍ଥାପନ କରି ଦିଆଯିବ, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଥିବ; ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ କରୁଣା ଓ ଏହାର ବାହାର ପଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବ ।

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَحْيَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

୧. ସଂସାରରେ କ୍ଷତିଭ୍ରା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପରକାନ୍ଦରେ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ତେବେ ସଂସାରକୁ ପେରିଆସ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିବ ସେହିଆଡ଼େ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ରହିଥିବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତି ରହିଥିବ ଯଦି ସେମାନେ ପକାୟନ କରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୫. ସେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲୁ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅବଶ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ ଓ ହିଂସା ଓ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କାମନାମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ) ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ସଭାଦାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ।”

୧୬. “ଅବଶ୍ୟ ହେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ-ମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି-ମୁକ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିର ସଂପର୍କିତ-ବସ୍ତୁ ଓ ତାହା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ।”

୧୭. (ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କ’ଣ ଅବ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁ ବାଣୀ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପାଇଁ ଅବନତ ହେଉ ନାହିଁ ? ଏବଂ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବା ଉଚିତ ବୁଝି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା) ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଦୀର୍ଘ ହୋଇଯାଇଛି ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଅଧିକାଂଶ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୧୮. ମନେରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ ରଖୁଥା’ନ୍ତି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆପଣା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ତରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଦାନକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ଦାନକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଲଗା କରି

يُنَادُوهُمْ أَمْ كُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ①

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشِ الصَّيْرِ ②

أَمْ يَأْتِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ③

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ

ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସଂପତ୍ତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ 'ସିଦିକ୍' (ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ) ଓ 'ସହିଦ୍'ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବ ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହେବେ ।

ଭୂ:୩

୨୧. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଜାଣିରଖ ଯେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ଜ୍ୱାଳିତକୋରୁକ ଓ ଚିରବିନୋଦନ ବିଷୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା ତାକତକ୍ୟ ତଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧାରର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଧନ-ସଂପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବଢ଼ିଯା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ, ଏହାର ଅବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧି ହାତୀ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ ଯାହାର ଉତ୍ତମ କୃଷକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖ; ପୂର୍ଣ୍ଣ (ଏହାପରେ) ତାହା ପରିସ୍କୃତ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ପର କାଳରେ (ଏପରି ସଂସାର-ପ୍ରେମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ) କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି, ଏବଂ କେତେକଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ନିୟତ ଅଛି; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଲେଖ୍ୟ ବସ୍ତୁ ।

قَرَضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾

إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ
وَتَفَاخُهُمْ بَيْنَهُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٍ غَيْثٍ عَجَبٍ الْكُفَّارُ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ
فَقَرْنُهُ مَصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

୧. କେତେକ କହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସକଲେ, ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହିଦ ପଦ ଯାଏ ପହଞ୍ଚିଯାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁର-ନିସର ଆୟତ- ୭୦ ପ୍ରତିଧାନଯୋଗ୍ୟ ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେହିମାନେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ସୁର-ନିସରରେ ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ତହିଁରୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଜିସ୍ତେତ ।

ସୁରା ନିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ନାହିଁ, ସିଦିକ୍, ସୁରକ୍ଷା ଓ ସହାଦ ପଦ ପାଇପାରନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବୀମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇପାରୁ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ଯେ କେହି ଉପରବର୍ତ୍ତତ ଚାରିଗୋଟି ପଦ ପାଇପାରେ ।

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ମିଳୁଥିବା କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ବୈକୃଷ୍ଟ ଆଡ଼କୁ ଦୂର ଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ସମଗ୍ର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ, ଯାହାକି ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଛି; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

୨୩. ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଥବା ତୁମ ନିଜ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ କି ତାହାର ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ନ ଥାଉ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ,

୨୪. ଯଦ୍ୱାରା ନିଜ ତୁଚ୍ଛ ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ହେଉ ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ବୀ ଓ ଉଚ୍ଚତ (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ କୃପଣତା (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃପଣତା ବିଷୟକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ତେବେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ବାସ୍ତବ ପ୍ରଣୟା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ।

୨୬. ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ବୁକାଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଉ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବେ; ଏବଂ ଆମେ ଲୋହି ଅବତରଣ କରିଥାଉ; ଯଦିରେ ଭୟାବହ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏଥିରେ) ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉପକାର ରହିଅଛି, ଏବଂ କିଏ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେ ଏ ସବୁକୁ ଶୁଣି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ବଳାୟାନ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

سَاقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٧﴾

لَيْسَ لَكَ نَأْسٌ عَلَىٰ مَا قَاتَكُمُ وَلَا تَفْرَحُونَ بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ يَخْلُونُ وَيَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٠﴾

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିଫଳ ରହିଛି ଅଥବା ମଣିଷ ଭାଷ୍ୟରେ ପ୍ରତିଫଳ ବିଷୟ ଲେଖାଅଛି ବୋଲି କହିବା ଏଠାରେ ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ. ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯିଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିବ ସେ ତଦନୁସ୍ଥ ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମଣିଷ ହିଁ ନିଜେ ପ୍ରତିଫଳ ବଳକ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ । ଅଲ୍ଲା କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବନକ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବି ପଦ ଓ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସତପଥର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରେ) ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଇସ୍ତାସ୍କ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ତାହାକୁ ଇଞ୍ଜିଲ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-ବହ ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁକମ୍ପା ଓ କରୁଣା ଚନ୍ଦ୍ରକ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ଭାଷଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିର ଜୁମାର ରହିବାର ପଛର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଏହା ସେମାନେ ନିଜେ ଆଦରି ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ବିହିତ କରି ନ ଥିଲୁ; ବରଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଆମେ ବିହିତ କରିଥିଲୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିନଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସମ୍ମୁଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୨୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କରୁଣାରୁ ଦୂର ବୁଣି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୋଟି ନିୟୋଜିତ କରିବେ, ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମେମାନେ ଗମନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୦. ଏବଂ ଏହାକୁ ଆମେ ଏଥି ସକାଶେ କହୁଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ଏହା ମନେ ନ କରନ୍ତି ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାରୁ କିଛି ମିଳିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ କୃପା ରହିଅଛି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କୃପାମୟ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيْسُقُونَ ٢٥

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيسُقُونَ ٢٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٩

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِدُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٣٠



ଅଲ-ମୁଜାଦିଲା

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୮

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଯୁଦ୍ଧରେ ଚିତ୍କାର୍ଯ୍ୟର ସମେତ ୨୩ଟି ଆୟତ ଓ ୩୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

— ୫ —

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ଯେଉଁ ନାରୀ ଆପଣା ପତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରୁଥିଲା, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରୁଥିଲା ; ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ତୁହିଙ୍କର ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶୁଣୁଥିଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୩. ତେଣୁ ମନେରଖ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପରାମାନଙ୍କୁ ମାଆ କହି ଦିଅନ୍ତି (ଓ ସମ୍ପର୍କ ଛିନି କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମାଆ ; ଏବଂ ଯୋହା କିଛି ସେମାନେ ଭୁଲବଶତଃ କହିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୁହା ଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଅପସଦ ଓ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍କନ୍ଦ-କାରୀ (ଓ) ଅତିଶୟ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ନୀକୁ ମାଆ ବୋଲି କହିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ଵେ) ଯାହାକି ସେମାନେ କହିଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେହି ଆତ୍ମକୁ ପୋରି-ଯାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୂରରେ ଅଥବା ପତି ଓ ପତ୍ନୀ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمُّهُنَّمْ إِلَّا نِسَاءُكُمْ وَلَدُهُمْ وَإِنْهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

୧. 'ପୁରା-ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ'ରେ ଉକ୍ତିଷ୍ଟ ଅଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ପରାମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ମାଆ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେ-କେହି ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ମା' କହିଦେଲେ ସେ ମା' ହୋଇଯିବ ନାହିଁ । ଏ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ କେଣେ ମହିଳା ପୁରସ୍କ ମା' ହୋଇପାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ମା' ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହେତୁ ସେ ଅଧିକାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରକାରୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କେଣେ ମହିଳା ମା' ବୋଲି ଅଭିହିତ ହୋଇପାରେ । ପୁନଶ୍ଚ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ଏକ ନିଷେଧାତ୍ମକ ଆଦେଶ । ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା କାହାରି ଅଧିକାରକୁ ଲୋପ କରାଯାଇ ନାହିଁ କି କାହାରି ଉପରେ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ସେହି ମାତ୍ର ଧର୍ମ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି

ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କଣେ ଜ୍ଞାତଦାୟକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ; ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଜ୍ଞାତଦାୟ) ପାଏ ନାହିଁ, ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାତଦାୟ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ ମାସ (ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ରୋଜା ରଖୁ; ଏବଂ ଯାହାର ଏ ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥାଏ; ସେ ସାତବର୍ଷ ଜଣା ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଉ; ଏ (ଆଦେଶ) ଏଥି ସକଳେ (ଦିଆଯାଇ) ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନିବ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ୱସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ଅବ୍ୟା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଜନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୭. ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲହ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇବେ ଯାହା ଅଲ୍ଲହ ହିସାବ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

୮. କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ଜଣାଯାଉ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ରହିଅଛି ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି? ସଂସାରରେ (ସେତେବେଳେ) ଯେ କୌଣସି ଡିନି ଜଣ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଚତୁର୍ଥ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ପାତ୍ର ଜଣ ମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀ ଥା'ନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱସ୍ତ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ସେହି ସଂଖ୍ୟାରୁ କମ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ (ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁ) ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଠାରୁ ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଥାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ; ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

لَمَّا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ قِيلَ أَنْ يَمْسَا شَأْنًا
ذِكْرُكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٥

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَمْسَا شَأْنًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلِتَكْفُرِينَ عَنِ الْعَدَابِ الْإِنَّمَا

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لِكُنْتُمْ لَكُمْ كَيْتٌ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِكُفِّرِينَ عَنِ الْعَدَابِ مُبَيِّنِينَ ٦

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
فَ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُصُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٧

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّوَابِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاسِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرًا إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ٨

୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କାଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି ନିଷିଦ୍ଧ ବିଷୟ ପ୍ରତି (ବୋରାୟାର) ସ୍ତବ୍ୟବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପାପ ଓ ସାମାଲ ଘନ ତଥା ରହୁଲଙ୍କୁ ଅବ୍ୟା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥା'ନ୍ତି ? ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ସେମାନେ ଏପରି ଭାଷାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କହନ୍ତି, ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର (କପଟ) କଥନ ଯୋଗୁଁ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ନଚଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ତହିଁରେ ସ୍ତବେଶ କରିବେ ଏବଂ ତାହା ଅତିଶୟ ମଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ବି (ତୁମେମାନେ) ସୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ କର, ତେବେ ପାପ, ସାମାଲ ଘନ ଓ ରହୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟା ବିଷୟରେ ସୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ କରନାହିଁ ; ବରଂ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଭୟକର ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରି) ପୋରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୧. ସୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ କରିବା ସଜ୍ଜନର ପଦ୍ଧତି ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ରାଗ୍ରହ କରାଇବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବସିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ବସ ; ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଠିଯିବାକୁ କୁହାଯାଏ,

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲ୍ଲାବେଦ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗତକାରୀ କେହି ଯଦ୍ୱାରା ବି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲମ ମନ୍ତବ୍ୟର ଗୁଣି ହେବ । ବିସ୍ତୃତ ସେମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର କୌଣସି ଆଶଙ୍କାକର ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟତାରେ ସେମାନେ ଏତଦ୍ୱାରା ମିଳ କହିବେ ତତ୍ତ୍ୱେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ 'ସୁଦ୍ଧ ପରାମର୍ଶ' ଅର୍ଥ ବିଦେଶ ପରାମର୍ଶ ଯାହା ବ୍ୟାପକତା ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ କରାଯାଏ । ମରବୀ ଆୟନରେ ଯଦି ପରାମର୍ଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥ ତାହା ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପରାମର୍ଶ । ସେପରି ପରାମର୍ଶକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ଓ ଅନୁଚିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅନୁଚିତ ଅର୍ଥ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଦେଶୀମାନ ତତ୍ତ୍ୱର ବର୍ଣ୍ଣନା କାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଯାହା ମଦକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ
بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعِدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الْمَصِيرَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْآثِمِ وَالْعِدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا يَاقُتِ اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَاَنْفَسُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ

ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଉଠିଯାଅ ; ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ପ୍ରକୃତ ଆନୀ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର, ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଦାନ କର ; ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ଅନ୍ତରକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାର ଏକ ସାଧନ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଯେଉଁ-ମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ; ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦାନ କରିବା ପାଇଁ) କିଛି ନ ପାଅ ତେବେ (ଭୟ କର ନାହିଁ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛ ? ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି କରି ନାହିଁ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିମାଳ ପାଠ କର ଓ ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ସେପରି ଲୋକେ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୁଝନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୁଝନ୍ତି ; ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣିଶୁଣି ଶପଥ କରନ୍ତି ।

୧୬. ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

انْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ۝

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَبِّلُوْا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمْ صَدَقَةٌ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاطْهَرُ ۚ اِنْ لَّمْ يَحْدُثْ اِلَّا اَنْ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

ء اَشْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمْ
صَدَقَةٌ ۚ اِذَا لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَاقْبِلُوْا الصَّلٰوةَ وَاتُّوْا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَ
رَّسُوْلَهُ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

୧. ଏଠାରେ 'ସଦକା' (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ) ଦେବାକୁ ମୁରାମାନ୍ନମାନେ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ବରଂ 'ସଦକା'ର ଅର୍ଥ ଓ ପରିସର ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ଦାନ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ସନ୍ଦେହର ଦୂରୀକରଣ ସକଳେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଦିଃ ପରିମାଣ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିଛ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ସେହିଦାନ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହା ଦେବାକୁ ତୁମେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ ଦାନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବା କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି ପାଲେ ନାହିଁ ତେବେ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ ସୋନ୍ଦ୍ୟ । ଏଠାରେ 'ପାଲେ ନାହିଁ' ଅର୍ଥ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପାଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କୌଣସି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଚକ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

୧୭. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ ଭାଲ (ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର) କରନ୍ତି, ଓ ସେହି ଶପଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ-କନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୋଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିବେ ।

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶପଥ କରିବେ ଯେଉଁପରି ଶପଥ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭାବିବେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଡ଼କ୍ (ଓ ସମ୍ବଚିତ) ନୀତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି; ଶୁଣ! ଏମାନେ (ଶପଥ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୦. ସଭତାନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟା ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସୁରଶରୁ ଢୁଲାଇ ଦେଇଅଛି; ଏ ଲୋକମାନେ ସଭତାନର ଦଳକୁରୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ସଭତାନର ଦଳ ଅବଶେଷରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୧. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚପୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅତି ଲାଞ୍ଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୨୨. ଅଳ୍ପକ୍ଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଛନ୍ତି, “ଆମେ ଓ ଆମର ଚପୁଲ ବିଜୟା ହେବୁ,” ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ବାସ୍ତବରେ ବଳାୟାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

୨୩. ତୁମେ ଏପରି କୋଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ଯେ କି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚପୁଲଙ୍କର ଅତିଶୟ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ; ଏପରି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ବା ପୁତ୍ର ବା ଭାଇ ବା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ନା କାନ୍ଦିକି, ଏ (ବିଶ୍ୱାସବାଦୀ) ମାନଙ୍କ

اَتَّخَذُوا اٰيٰتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اَللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنْ
اَللّٰهِ شَيْئًا ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُونَ ۝
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَسْبِقُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَّا
اِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُوْنَ ۝

اِسْتَحٰذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنٰسَهُمْ ذِكْرُ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحٰذِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ فِي
اَلَا ذٰلِكَ ۝

كَتَبَ اللّٰهُ لَا غَلْبَ لَنَا وَاَرْسَلْنَا اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ۝

لَا يَحِمْدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
يُوَادُّوْنَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْا اٰبَاؤَهُمْ
اَوْ اَبْنَاؤُهُمْ اَوْ اِخْوَانُهُمْ اَوْ عَشِيْرَتُهُمْ اُولٰٓئِكَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶପଥ କରନ୍ତି ଓ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ଅଧିକ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଶପଥ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବିଷୟ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ହୃଦୟରେ ହିଁ ଅଲ୍ଲୀ (ସର୍ବ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଙ୍କନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଚରମରୁ ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଓ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦଳକୁ ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ! ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦଳ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

كَبَّ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَيَدَهُمْ يَرْفَعُ
مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ



ଅଧ୍ୟାୟ ୫୯

ଅଲ-ହାଶିର

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା: ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଦ୍ୱାମୁଖ ଦିନେ ୨୬ଟି ଅସବ ଓ ୩୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାକ୍ଷ ।

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଧାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥମ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ରୁମେମାନେ ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗଭୂତିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ଦିଗରୁ ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କରି ନଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୂଚାର କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନହଙ୍କୁ (କିଛି) ଆପଣା ହାତରେ ଓ (କିଛି) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ହେ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭକର ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَكُنَّا أَنْتَهُمْ مَا نَعْتُهُمْ حُصُونَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ فَاغْتَبَرُوا يَنْبَاطِي الْأَبْصَارِ

ଉପରୋକ୍ତ ସୁରା

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଇବ୍ରାହୀମ୍-ଶାମ୍ 'ବରୁନବିରା' ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା (ଫରହୁର ବୟାନ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୯, ପୃଷ୍ଠା ୨୬୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ବିପତ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ଅର୍ଥ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆଗବୀ ଭାଷାରେ ଗୁଡ଼ି ଅନୁସାରେ ସେହି ଅର୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଜାଳିତ ନ ହେଉ ; ଏବଂ ରସୁଲ କୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ଯେଉଁଥିରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କୁ ଭୟ କର ; (କାରଣ) ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଖୁବ୍ କଠୋର ।

୯. ଏ (ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ) ସେହି ହିକରତକାରୀ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରୂହ ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲି କରାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇ ଥିଲା ; ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କର କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତି ଲୋଭୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସର୍ବଦା ଅଳ୍ପଙ୍କ (ଧର୍ମୀର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହାୟତା କରୁ) ଆଡ଼ି ; ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହିପରି ଉକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଛି) ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାରେ ପୂର୍ବରୁ ରହୁଥିଲେ, ଏବଂ ହିକରତକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସାରିଥିଲେ ଓ ହିକରତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କରୁଥିଲେ, ଓ ଯାହା (ଧନସମ୍ପତ୍ତି) ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କୌଣସି କାମନା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ (ହିକରତକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପଣତାରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ, ଏପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

مِنْكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٩

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝١٠

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَخْخِ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝١١

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ହିକରତ ମହଲଦେ ଏହି ସକାଶେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାହା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟାଯିବ । ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶକୁ ସକଟିତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦ୍ୟପି ଖେରବର ଲୁଟି ଓ ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲଦେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମିଳିଥିଲା, ତଥାପି ଏହାର ସ୍ୱକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯିବ ଯେଉଁମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାକୁ ସ୍ୱକୃତରେ ଯୋଗ୍ୟ । ଯେଉଁ ସିଆମାନେ 'ସିଦକ' ନାମକ ଉଦ୍ୟାନ ସମ୍ପଦରେ ଏ ଯନ୍ତ୍ର ବିବାଦ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱକୃତପକ୍ଷେ, ଖେରବର ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲଦେ ପାଖରେ ଏଥିପାଇଁ ଅସାଧ୍ୟ ଭାବରେ ରହିଥିଲା ଯେପରିକି ତାହା ପରିବାର କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେଥିରେ ରହିଯିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ସାଧ୍ୟ ଭାବେ ଉଚିତ୍ତମୁଖର ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କୁ ମିଳି ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ହିକରତ ଅବଳ୍ ବକରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯଥାର୍ଥ ଓ ସିଆମାନଙ୍କର ଅପରିଚ୍ଛଦିତ ଥିଲା ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ * ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବିଦ୍ରୋହ ଜାତ କରାଅ ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ:୨

୧୨. କ’ଣ ତୁମେ ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମେଦିନାରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରି ଯିବୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଲେ କାହାରି କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରିବୁ ;” ଏବଂ ଅଳ୍ପସାଧାରଣ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୩. ଯଦି ସେ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନେ କଦାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ଏ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ ଏ(ପରି) ଅମନେସିଯାଗା ଭାବରେ କରିବେ ଯେ) ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାପରେ ପୃଷ୍ଠଭର୍ତ୍ତ କରି ପଳାୟନ କରିବେ ; ଏବଂ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِآيَاتِنَا وَكَأَنَّا جَعَلْنَا فِي قُلُوبِنَا غَلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ⑩

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَأْتُوا يَقُولُونَ إِخْوَانَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاِبُونَ ⑪

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتُوا الْأَعْدَاءَ

୧. ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସାଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସହସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାବୋଧ କରନ୍ତି ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବଚସ୍ତ୍ରକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସମସ୍ତରେ ଅବଲୋକିତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି: ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟରେ ନେଇ ତୁମେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ଭୋକ ହଜରତ ଉମରୁଲ୍ଲହର ଅନୁକରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ଡାକିସୁଲତ କରନ୍ତି, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପର୍ବତ ପର୍ବତ କୋରାନ୍ତର ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ଭାଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ମୁତୟବରଣ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଈର୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ବେଗ ନ ହେବ ; ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରବର୍ଣ୍ଣିତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଗର୍ବାନ୍ତକରଣରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ସେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ବା ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଦୟାଳୁ ହେବେ । ଅନ୍ୟତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ସ୍ମୃତିକୁ ମନେକରି ପୋଷଣ କରେ ସେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ ଦୟାକ୍ଷମ ବହୁତ ହେବ । ସତେ ସତେ ଦୟାଳୁ ସ୍ୱକୋପର ଅଧୀନ ହୋଇଛି ।

(ସେମାନେ ସେ ଗ୍ରହଧାରୀ-ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୂରେ ଥାଇ, ବରଂ ବିପଦବେଳେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଜ୍ଞାନ ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଭୟ ଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୫. ଦୁର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନର ପଶୁଚାତୁରରେ ନ ଥାଇ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କଦାପି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ହୁଏ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ (ସଂଗଠିତ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମନେ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବୃନ୍ଦା ବିଭାଜିତ ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ।

୧୬. ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ (କୁ) କର୍ମର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରି ଅପସରି ଯାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୭. (ପୁନଶ୍ଚ) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଜ୍ଜାତାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହେ, “ଅବିଶ୍ୱାସ କର” ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମନୁଷ୍ୟ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ସେତେବେଳେ ସେ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତାହାକୁ କହେ, “ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଛି ; ମୁଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ।”

୧୮. ସୂଚନା ସେ ଦୃଢ଼ିତ୍ୱର ପରିଣାମ ଏପରି ହୁଏ ଯେ ସେ ବୁଝି ନରକରେ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ।

ଭୂ:୩

୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଧେୟ ଯେ ସେ ଆଗାମୀ କାଳ ପାଇଁ କ’ଣ ପଠାଇଛି, ତାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେବ ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଅଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

ثُمَّ لَا يُنصِّرُونَ ۝

لَا تَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَنِيحًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ بَنِيهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

୨୦. ଏବଂ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ଚେଷ୍ଟା ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ ସମୟରେ ଭୁଲାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

୨୧. ନରକବାସୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି; ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

୨୨. ଯଦି ଏହି କୋରାନକୁ ଆମେ କୌଣସି ପର୍ବତ * ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତୁ ଯେ ତାହା (ସଫଳାତମେ) ଅବନତ ହୋଇଯା'ନ୍ତା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ-ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯା'ନ୍ତା; ଏବଂ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସକଳେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ।

لَوْ أَنْزَلْنَاهُ الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ هَالِكًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝

୨୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝

୨୪. (ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ପାତ; (ନିଜେ) ପବିତ୍ର, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରାନ୍ତି; (ନିଜେ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ସକାର ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି-ସୁଦାୟକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରାବଧାରକ; (ସେ ହିଁ) ପରାଜ୍ଞା; (ସେ ହିଁ) ସମସ୍ତ ଭରୁ ହୃଦୟକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; (ସେ ହିଁ) ମହାମହିମମୟ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେସବୁକୁ ପବିତ୍ର ।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝

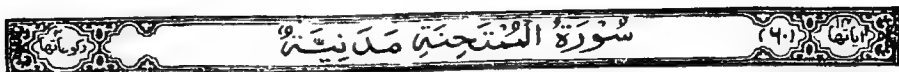
سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

* ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବା ପରିଣତି ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡ଼ିଯାଏ ଯାହା ତା' ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦିତ କାରଣ ହୁଏ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ ଏପରି ଭୋକ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିତରେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଷ୍ୟ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ପର୍ବତର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ପର୍ବତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁଶିକ୍ଷା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଯାଇଛି ଯଦି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ଓ ସମ୍ମାନାନ୍ୱିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଅବଲମ୍ବିତ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତା ।

୨୫. (ସ୍ମୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ରଚୟିତା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆକୃତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଭରମ ଶୁଣିବାଚକ ନାମ ଅଛି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ସେସବୁ) ତାହାଙ୍କର ଶୁଣିଗାନ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٥



ଅଧ୍ୟାୟ ୬୦

ଆଲ-ମୁନାଫିକୁନ

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ସେତିକିଶ୍ ସତେକ ୧୪୪ ଅୟତ ଓ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେମ-ବାର୍ତ୍ତା ସ୍ଥେରଣ କରୁଅଛ; ଅଥଚ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସିଅଛି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଚପୁଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ (ଗୃହରୁ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପାତ କରାଉଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପଥରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଆମର ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ପାଇଁ ବାହାର, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗୋପନରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେମବାର୍ତ୍ତା, ସ୍ଥେରଣ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ଯାହା ସିକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଭଲଭାବେ ଜାଣୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ-କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرِّسَالَ وَآيَاتِنَا أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۖ تَسِرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ٢

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥେମେ ଅକ୍ରମଣ କରନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ କେତେକ ମତବାଦୀ ଓ ତାହାର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଦିଗରେ କଳି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୨. ଏଠାରେ ଏପରି କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ବରାଯାଇଛି ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିତର୍କ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ମକ୍କାରେ ରହି ଯାଇଥିବା ନିଜ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧବଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ମକ୍କା ନିକଟାଞ୍ଚଳ ନିକଟକୁ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଉଥିବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ବାଦ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସନ୍ଦେହ ମହଲତକୁ ଏ ବିଷୟ ବଜାଲ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ବାଦ-ବାହକ ଧରାପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । (ହେଉ ବୁଝାନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧତା) ।

୭. ସେ ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସକୁ ଦେଖିବାର ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥାଏ, ଏବଂ ସେ କେହି ମୁହଁମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ, ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ବୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସମସ୍ତ ସ୍ବର୍ଗୀୟାର ପାତ୍ର ।

୧୬:୨

୮. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି (ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଶାନ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରାଇଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପର୍କ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅନ୍ତତଃ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନାହାନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟବାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ (ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ବାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ହିଜରତ କରିଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କର; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ବାସକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କର ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ବାସକାରିଣୀ ନାରୀ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ନାହିଁ;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَهُوَ يُتَوَلَّى ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفِيُّرُ الْحَكِيمُ ۝

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَن تُلَاقُواهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ أَعْلَمُ بِأَنفُسِهِنَّ ۚ وَإِن لَّمْ تَعْلَمُوهُنَّ

ସେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୈଧ ନୁହନ୍ତି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେ (ନୋରା) ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୈଧ ନୁହନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ (ବିବାହ) ନିମନ୍ତେ ଯାହା କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତକାଳ ଆଣ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମହେର)ତେବାରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତ୍ୱକୁ ନିଜ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରଖ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଅଛ (ଯଦି ସେମାନେ ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତୋହର ଦାବି କର ; ଏବଂ ଯେଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଯାହା କିଛି ସେମାନେ (ନିଜ ବିବାହରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତୋହର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦାବି ' କରବୁ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ) ଚରୁଷ ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀ (ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦିନୀ ଭାବରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ, ତେବେ ସେହିମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا آَنَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تَنْسِكُوا بِعِصْمِ الْكُفَّارِ سَأَلُوا مَا آَنَفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوا مَا آَنَفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

وَأِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ଉଚିତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପରକାରୀକ ମାନ୍ୟତା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ କରିଥିବା ସ୍ତ୍ରୀର ଦାବି କରବୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏପରିକି ଏହି ସରକାରୀ ଦାବି କରୁନାହାନ୍ତି ତେବେ

سُورَةُ الضُّحَى مَدِينَةُ

ଅଲ-ଘଫ

ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ୧୧ ବର୍ଷ ଏହାକୁ ଉପାସନା କରାଗଲା । ଏହା ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୨୬ ଶ୍ଳୋକରେ ଗଠିତ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ସେ ବିଷୟ କହୁଅଛ ଯାହା ତୁମେମାନେ କରୁନାହିଁ ?

୪. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ଯାହା ତୁମେମାନେ କହୁଅଛ ଅଥଚ କରୁନାହିଁ ।

୫. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାଡ଼ିବାଦି ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହାର ହୃଦୟ ନିମନ୍ତେ ତା' ଉପରେ ତରଳ ସାସା ଢଳାଯାଇଛି ।

୬. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଆମକୁ କାହିଁକି ଦୁଃଖ ଦେଉଅଛ ଅଥଚ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ;” କିନ୍ତୁ (ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ) ଯେତେବେଳେ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୁଟିଳ କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ହେ ଶ୍ରାବଣାୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ; ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁ ବାଣୀ ଆମର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَيِّنَاتٌ مَرْصُوصٌ

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସମାବାର ଦେବୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْفَعُكُمْ
فِي عَدَابِ الْيَوْمِ ۝

୧୨. (ସେ ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଯେ) ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସ୍ତରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ଜେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମମାନେ ଜାଣିପାର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ !

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୧୩. (ତୁମମାନେ ଏପରି କଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ ସବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ସ୍ରବୀତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ତୁମମାନଙ୍କରେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିବେ) ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

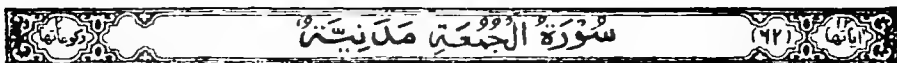
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ ظَنَبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

୧୪. ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ବହୁତ ଚାହୁଁଅଛ, ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ ଆସନ ବିଜୟ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗର ସ୍ଥାନ କର (ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସନ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତହେବ) ।

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଅ, ଯେପରି ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କର ଇସ୍ଲାମ ସେତେବେଳେ (ନିଜ) ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବ) କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମୃତିକରେ କିଏ ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ ;” ତା’ପରେ ଇସ୍ଲାମଲୀୟ ସଫ୍ତନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَايُفُةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝



ଅଲ-ଜୁଫା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି; ଏଥିରେ ଚାରିଶହ ଗୋଟି ଅୟତ ୧୨୫ ଅୟତ ଓ ୨୭୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବେଶ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାହା ଅଛି, ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶୁଣାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଯେ କି ସମ୍ରାଟ ଏବଂ ପବିତ୍ର, (ଓ ସମସ୍ତ ଶୁଣର ସମାହାର ଅଟନ୍ତି), ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ

الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଏକ ନିରାକାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ତାହାରି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ; ସେ ନିରାକାର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ପାଠକରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚକ୍ରଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଦ୍ୱାତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَيَفِي صَلِّ

مُتِينَ

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَتَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ

୫. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା, ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

ذَٰلِكَ نَضِلُّ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହଦବ ପ୍ରତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ହଦବରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି — ଚକ୍ରଚକ୍ର ମହଜଦବ ସହରା ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ସାଧାରଣତଃ ତାହା ସେହି ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କିଏ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନିତହୁଏ, ଚକ୍ରଚକ୍ର ମହଜଦବ ସହରା ପ୍ରାୟତଃ କାଳ ଉପରେ ହାତରଖ କରିବେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାୟତଃ ଆରୋପଣ କରିଯିବ, ତେବେ ଭରାଣୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଏକ ବା ଏକ ଧୂନ ବୋଲି ତାହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ (ହେଉ ବୁଝାନ୍ତି ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଥିରେ ଜମାମ ମେହଦବଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ଆଶ୍ୱାନ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଚକ୍ରଚକ୍ର ମହଜଦବଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଅନୁସାରେ, ଏହି ଆୟତ ଜଣେ ଭରାଣୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଅନ୍ୟତମାଃ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ଭରାଣୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏ । ଏତଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ୱାନ ସମୟରେ ଚକ୍ରଚକ୍ର ମହଜଦବଙ୍କ ଆହୁତି ଅନେକ ହଦବ ରହିଅଛି ।

୬. ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚୌରାଚର ଅନୁସରଣ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଚନ୍ଦନୁସାରେ କର୍ମ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଗର୍ବର ସଦୃଶ, ଯେ କି ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପୁସ୍ତକ ବହନ କରିଥାଏ (କିନ୍ତୁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣେ ନାହିଁ) ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ كَفَرُوا يَحْمِلُوهَا
كَمَثَلِ الْجِبَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

୭. ତୁମେ କୁହ, “ହେ କହୁଦମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦାବି କରୁଥାଅ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ମିତ୍ର ଓ ତାହାଙ୍କର ଶରଣାଧୀନ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟ, ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅଭିଶାପକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରତି ଆବାହନ କର) ।

قُلْ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعِمْتُمْ أَكْفَرُوا يَٰأَيُّهَا
لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا أَلْمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ⑦

୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କଦାପି ଏହା କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଗୁଡ଼ିଏ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَلَا يَسْتَمْتُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑧

୯. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରୁଅଛ ତାହା ଦିନେ ନା ଦିନେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ; ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଦୃଷ୍ଟି (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣିଥିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇବେ ।”

قُلْ إِنْ أَمُوتَ الَّذِي تَقْرَءُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ
ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَنْبَغِي لَكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑨

ଭୂ:୨

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁମାମାନାଜ) ପାଠ କରିବା ସକାଶ ଚଳା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଗମନ କର, ଏବଂ (ହୃଦୟ) ବିକ୍ରୟ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ମଧ୍ୟ ଖାନ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ।

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଭୃପୁଷ୍ଟରେ (ଚତୁର୍ଦିଗକୁ) ବ୍ୟାପି ଯାଅ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑪

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ କୌତୁକ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) ତୁମଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସେ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଓ ତୁମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯାହାକିଛି ଅଲୀଶଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଖେଳ କୌତୁକ ତଥା ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ।”

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِلًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنْ الْهَوِيِّمِ ۚ إِنَّ التِّجَارَةَ وَاللَّهَ خَيْرٌ لِّلرَّازِقِينَ ﴿٢٢﴾



ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩

ଅଲ—ମୁନାଫେକୁନ

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୂରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚଉତିଶର ଗୋଟିଏ ୧୨ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ଭୁବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶପଥ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ରସୁଲ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସହିତ) ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ଶପଥପୂର୍ବକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

إِذَا جَاءَكَ السُّفَّهَاتُ قَالُوا إِنَّمَا هَذَا رَكْسٌ لِّرَسُولِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ السُّفَّاتِينَ كَذِبُونَ ﴿١﴾

୩. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ (ତୁମଠାରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ତାଲ (ତୁମେ ବ୍ୟବହାର) କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

اتَّخَذُوا آيَاتِنَاهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

୪. ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଏଥିଯୋଗୁଁ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଓ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର । ଲଗାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ (ତାହା) ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ସାରମଣ୍ଡଳ ଚଉତିଶର ଅଛି ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ ଯୋଗୁଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଏକୃତିଆଁ ଛାଡ଼ି ଗୁଲି ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ଚଉତିଶର ଅଛି ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଜ୍ଞାନ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ବହୁତେ ଆୟତର ସପ୍ତମାଂଶରେ ବ୍ୟବସାୟକୁ ସପ୍ତମେ ଏବଂ ଶେଷାଂଶରେ ଜ୍ଞାନକୁ ସପ୍ତମେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା, ଅଲ୍ଲହ ଯେତେବେଳେ କୁହାନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ମିଶ୍ଟିକ ରୂପେ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଜ୍ଞାନ ଉଭୟ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ତେଣୁ ଚଉତିଶର ଶେଷ ଦୁଇଟିର କ୍ରମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବାର ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ରହସ୍ୟ ଅଛି ।

୨. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନାଗତରେ ଦିଆଯିବ ଦୟାକାର ନିୟତି । ସ୍ୱକୃତ ପାଶେ, ବ୍ୟବସାୟକ, ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିବା । ଏହି କୁଳମ୍ ନିୟତି ଗୋଟିଏତେ ଏପରିକି ସେହିଭଳିକା ଚଉତିଶର ଶେଷ ଦୁଇଟିର ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଥିବା ।

୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ଶରୀର ତୁମକୁ ଝୁରୁ ଭଲଲାଗେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କିଛି କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ (ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ; (ସେମାନେ ସତ୍ତାରେ ଏପରି ବସିଥାନ୍ତି) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ କାନ୍ଥରେ ଭିଜି ଲଗା ହୋଇ ରଖାଯାଇଥିବା କାଠଗଡ଼ି ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର (କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶତ୍ରୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତୁ ; ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ଫେରାଇ (ସତ୍ୟପଥରୁ ଦୂରକୁ) ନିଆ ଯାଉଅଛି ?

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدٌ يَّحْسِبُونَ كُلَّ صِحْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ يَؤُوكُونُ ⑤

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଆଯାଏ, “ଆସ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିବେ,” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଗର୍ବ ଓ ଦୁଃଖରେ) ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥରୁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوُوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ⑥

୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ବା କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା ନ କର, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଭୟ ସମାନ ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଅନୁତାପ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫାକରି ସାଧନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦

୮. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଖଣ୍ଡ କର ନାହିଁ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ (ଭୋକ ଉପାସରେ ପଡ଼ି) ପକାୟନ କରିବେ ;” ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଧନଉତ୍ସର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ।

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ⑧

୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ଆମେମାନେ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁଯାଉ, ତେବେ ମଦିନାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦିନାର ନିକୃଷ୍ଟତମ * ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିଦେବେ;" ଏବଂ ସମ୍ମାନ, ଅଜ୍ଞାତ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଲବ୍ଧ ହୋଇଅଛି; କିନ୍ତୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତାମୟତା ଅଜ୍ଞାତ ସୁରକ୍ଷାରୁ ଅମନୋଯୋଗ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧. ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ମୁତାବର ଆମମାନ ପୂର୍ବରୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର; ନେହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମୁତାବ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, "ହେ ମୋର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ କିଛି ଅବସର ଦେଇ ନାହିଁ ? ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏହି (ଅବସର) କାଳରେ କିଛି ଦାନ କରି ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।"

୧୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁତାବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାତ ତାହାକୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାତ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَقُولُونَ لِنَ وَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَكِنَّ السُّفْهَانَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّٰلِحِينَ ۝

وَكَنْ يُوَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ بَصِيرٌ خَبِيرٌ ۝ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

୧. ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଇବ୍ନୁ ଅବ୍ନି ଇବ୍ନୁ ସବୁର କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ । ସେ 'ସୁହର୍ବିକ' ନାମକ ଯୁଦ୍ଧରେ କିପରି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟରେ କନ୍ଦହ ପୁଷି ହେବ, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସ୍ତଫା କରି ଏହିପରି କହିଥିଲେ । ସେ ଏପରି କହିବା ସମୟରେ ତା' ପୁଅ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁତ୍ର ତେଣୁ ନିଜପର ମୁସଲମାନ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁ ଆସୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସୁବେଶ ପ୍ରାନ୍ତ ନିକଟକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଓ ତରବାରୀ ଖାତାମ କରି ତା'ର ପିତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ ପିଠିକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଓ କହିଲା ଯେ ସେ ବଡ଼ପରିଚିତ ଉପସ୍ଥିତ କରବା ଅଗରେ ନିଜକୁ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଯେଉଁର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ବେଳି ଦେଖଣା କରୁ । ସେ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରି କହିଲା ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ପିତା ଏ କୁପେ ଦେଖଣା ନ କରିବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମଦିନାରେ ସରକାର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲା ଯେ ଯଦି ତା'ର ପିତା ସୁବେଶ କରିବାକୁ ଟେକା କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବ । ଏହା ଶୁଣି ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ସକଳେ ଦେଖଣା କଲା ତା' ପରେ ଯାଇ ସେହି ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ସହର ମଧ୍ୟରେ ସୁବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲା ।

سُورَةُ التَّغْوِينِ مَدَنِيَّةٌ

(୩୩)

ଅଲ-ତଗାବୁନ

ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉଦଶଟି ଗୋଟ ୧୧ଟି ପାଞ୍ଚ ଓ ୨ଟି ଚାରି
ଅକ୍ଷର

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ପୂର୍ବ-ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ଓ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆକୃତିକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମକୁ ଗୋପନ କରୁଅଛ ଅଥବା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

୬. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

୭. ଏହା ଏଥିସକଳିଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରମାଣମାନ ଘେନି ଆସୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ, “କ’ଣ ମାନବ ରୂପରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ ? ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା ଆମାତ୍ସା,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْكِنُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَذَاتِ الصُّدُورِ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ;” ଦୂତରା’ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଅନାସ୍ଥାବାସ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (୩) ଅବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୮. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛ ସେପରି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ; ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।”

୯. ଦୂତରା’ ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଏହି ଜ୍ୟୋତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋରାନ) ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଚେତନ ଅଛନ୍ତି ।

୧୦. ଯେଉଁଦିନ ସେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଦିବସରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦିନ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହା ଜୟ ପରାଜୟର ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ଦିବସ ହେବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରେ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ତାହାର କୁକର୍ମକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥାଏ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ ; ଏହି ମହାନ ସପକ୍ଷତା ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନରକରେ ରହିବେ ; ଏବଂ ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସ ମତ ଆଶ୍ୱାସକ୍ଷମ ଅଟେ ।

فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدِيَنَا وَنَنَا فُكِّرُوا وَتَوَلَّوْا
اسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ①

نَعْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَقِ
لَتُبْعَثْنَ ثُمَّ لَتُنَبَّيْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ②

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ③

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ④

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
إِنَّهُمْ فِيهَا مُصْرِفُونَ ⑤

୧୨. ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଦିନା କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟତାକୁ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ କେବଳ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଆମ ରସୁଲଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

୧୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ①

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَنْتُمْ

عَلَىٰ رَسُولِنَا ② الْبَلَّغُ الْبَيِّنُ ③

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ④

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ କ୍ଷମା କର ଓ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଅ ଓ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ أَرْوَاحٌكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحَذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

وَتَعَفَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଥାନ୍ତି ।

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ

أَجْرٍ عَظِيمٍ ⑥

୧୭. ସୁତରାଂ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଶ୍ରବଣ କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଏବଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତି (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ କୃପଣତାକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ।

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْعَوْا وَاطِيعُوا

أَنْفُسَكُمْ خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُؤْتِ شَيْءًا

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑦

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପୂଜକ କରି ରଖ, ତେବେ ସେ ଏହି ଅଂଶକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୁଦ୍ଧି କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାର ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭାହୀ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

إِنْ تَقَرَّضُوا لِلَّهِ قَرْضًا حَسَنًا فُضِّعْهُ لَكُمْ

يُغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ⑧

୧୯. ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ମୁଖ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ତଲାକ

(ଏହା ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚାନ୍ଦୁକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ୧୩ଟି ଅଞ୍ଚଳ ୫
୨ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ହେ ନବି ! ତଥା ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଦମ୍ଭାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ, ଏବଂ ତଲାକ ପରା ସମୟର ହିସାବ ରଖ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ ନକଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବାହାର କର ନାହିଁ କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ବାହାର ନ ଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲଙ୍ଘନ କରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରତି ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାଏ; ହେ ତଲାକ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରନ୍ତି ।

୩. ତା' ପରେ ଯେତେବେଳେ ମହିଳାମାନେ ଇଦ୍ଦତର ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଛରେ ଅଟକାଅ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଛରେ ବିଦାୟ ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ସାକ୍ଷୀ ନିଯୁକ୍ତ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ
مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِعُرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِعُرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوْنًا عَدْلٍ
مِّنْكُمْ وَأَقْبِسُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذِكْرُكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ

୧. ଅବଶ୍ୟ ନବିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣ ଅନ୍ତିମେତ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧାବଦ୍ଧ । ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତଲାକ ଦିଅ ନାହିଁ, ବରଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତଲାକ ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାମୁଳା ଗୁରୁତ୍ଵାଳ ବାକ ମଧ୍ୟରେ ଆସି, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧାରିତ ଓ ତା' ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ ମଧ୍ୟ କରି ନ ଥାଅ, ତା' ହେଲେ ସକଳ କ୍ଷେତ୍ର ଦୂର ହୋଇଯାଇଥିବ ଏବଂ କାମ ବାତସ୍ୟ ଗତେଇତ ହୋଇ ମନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କରୁଥିବା, ଯାହା ପରେ ଆଉ ତଲାକ ଦେବା ପ୍ରୟୋଗ ନ ହେବ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ ଆଇଁଦା ଅଣ୍ଟିକ ଗତେଇଲେ ବଚ୍ଚବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଚାନ୍ଦୁକ୍ଷରେ ତଲାକ ଦେବା ନିଷିଦ୍ଧି କରାଯିବ। ଗତିତ ନୁହେଁ । ବାବିତି ଓ ଅନ୍ୟ ମିଶ୍ରରେ ଏ ପ୍ରକାର ନିଷିଦ୍ଧି ନେବାକୁ ହେବ । ଅଧିକାରୀ ଇଦ୍ଦତର, ଅବଧୂତ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ 'ଇଦ୍ଦତ' ଅବଧୂତ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବା ଉଭୟ ପକ୍ଷ ବିବାହର କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୨. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରିଯିବେ ତେବେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ ।

ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତାହାକୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି : ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତା' ସକାଶେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପଥ ଉନ୍ନତ କରିଦେବ ।

୪. ଏବଂ ତାକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବରେ ସେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କରି ନଥିବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଏକ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନାରୀମାନେ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନେ ସଦହରେ ଥାଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ତିନିମାସ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରତ୍ନସ୍ତ୍ରୀ ହେଉନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ମଧ୍ୟ ତିନିମାସ, ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଇଦତ ପ୍ରସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଦିଅନ୍ତି ।

୬. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାର ଅପକର୍ମକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ପୁରସ୍କାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥା'ନ୍ତି ।

୭. ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ, ତୁମମାନେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଥାଅ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରି (ଗୃହରୁ) ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସକାର କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗୁପାନ୍ କରାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا ۝

وَالَّذِي يَسْتَعِينُ مِنَ الْمَرْءِ مِنَ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَا يَحْضُنْ وَأُولَاتُ
الْأَحْبَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تُضَارُّوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَبْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାସିକ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରୀ ବା ସେହି ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଥବା ଆଦ୍ୟରୁ ରତ୍ନସ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପୂର୍ବକ
କେତେକ ନିୟମ ଏ ପରିଚାଳନାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଇଦତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ଧାରଣା କରି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପତି ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀର ଠିକ୍ ଦେହପତ୍ନି ସହ ନେବ ଯେପରି ସେ ତଲାକ
ପୂର୍ବରୁ ନେଉଥିବା ।

ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଯଦି ଦୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ନପାର, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳା ସେ ଶିଶୁକୁ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇ ।

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَابِتِينَكُمْ
بِعُرْوَةٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَفَرِّضْ لَهَا أُخْرَى ۝

୮. ଧନବ୍ୟକ୍ତି (ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇଥିବା ନାରୀପାଇଁ) ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟୟ କରିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଯେ ଧନ ଦୁର୍ବଳ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଚନ୍ଦ୍ରସାରେ ବ୍ୟୟ କରୁ; ଅଳ୍ପ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀକୁ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ତା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟର ବାହାରେ, ବରଂ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯାହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରି ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇଥିବା ମହିଳାକୁ ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବ, ତେବେ ସେ ଅଭାବରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ତାହା ପାଇଁ ତା' ପରେ ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ।

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
ۚ إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝

୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଗ୍ରାମ(ବାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିସକାଶେ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ହିସାବ ନେଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଅବତାର୍ଣ୍ଣ କଲୁ ।

وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَأَسْبَغَ عَلَيْهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥିଲା ।

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

୧୧/୧୨. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଜଠିନ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି ; ପୃତରା* ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସନ୍ତାନଜନକ ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁଲ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏପରି ନିଦର୍ଶନମାନ (ପାଠକରି) ଶୁଣାନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଦିଏ ; ଯାହା ଫଳରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଯା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈଭବରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ୱାବହିତ ହେଉଥିବ ; ସେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବ ; ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୩. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଶର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ (ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି) ; ଏହି (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ) ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ମତ ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ।

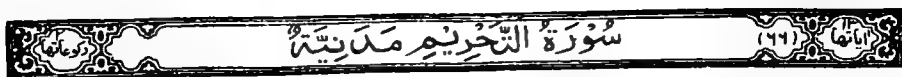
اعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝

رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُمَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

୧. ତୁମେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ନେତେ ଦୂର ଶୂନ୍ୟସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟ, ସେ ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ସୁଦର୍ଶନ କରାଇ ଯୋଗାଇ ଆଣିପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଆଦେଶ ଦେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସାରେ ଅସ୍ତେ ଏଥିରୁ ଗୋପନ କରି ସେ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ପରିବେଷିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।



ଅଲ-ତହରିମ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦାୟର ଚଳେଇ ୧୩ଟି ଅୟତ ଓ ୨୫ଟି କୁଶୁର ଅଛି ।)

୧. ଅବେଶ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ହେ ନବି ! ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ସକାଶେ ଯାହା ବୋଧ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ କାହିଁକି ତୁମେ ଅବେଧ ? ତୁମେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଦିନ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଅଛ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ସକାଶେ ଏପରି ଶପଥ (ଦେଉଛନ୍ତି) ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ) ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୪. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ନବି ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କୁ) ସେହି ଖବର ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାର କେତେକ ଅଂଶ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଂଶ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସ୍ମୃତିର ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସେହି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْبَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ

୧. ୧-୩ୟା କୋଶସି ପଞ୍ଚାବ୍ଦ ବୁହରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପାଣି ଥିଲା; ସେହି ପକ୍ଷୀ ତାଙ୍କୁ ମଧୁ ସରବତ ପିଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ ଏହାକୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେଠାରେ କିଛି ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ ମନବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହଜରତଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଦୂରରେ ବାହାରିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅବିଷୟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇଥିବାକୁ ସେ ଆଉ ମଧୁ ନ ଖାଇବାକୁ ମନରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ଆକାଶ୍ୟ ଆସତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଅଲ୍ଲାହ ମଧୁକୁ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଅବୋଧ୍ୟାକାରୀ ପଦାର୍ଥ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (୧୬: ୬୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କୋଶସି ପଞ୍ଚାବ୍ଦ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥକୁ ପରିହାର କରିବା ନବିର ସ୍ତବ୍ଧ । କେତେକ ବାକୀକର ଗ୍ରନ୍ଥ ଧାରଣାର କଟକଟି ହୋଇ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି: 'ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏକ ଦାସୀ ମାଣିସାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କରିଥିଲେ ଓ ଏ ବିଷୟ ଜଣେ ପଞ୍ଚାବ୍ଦ ଶପଥ କରାଇ ଶୁଣାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସପଞ୍ଚାବ୍ଦ ଏହା ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ । ତୁମେ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା' କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକାର ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦୁର୍ନାମ ରଚନା କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରକାର କାହାଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ସ୍ତବ୍ଧତାରେ ସେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପଞ୍ଚାବ୍ଦ ଭାବେ ମଧୁ ଖାଇଥିଲେ ଓ ବିବିଧର କାଶର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚାବ୍ଦ କହିଥିଲେ । ମଧୁମାଞ୍ଚି ବିଭିନ୍ନ ଚକ୍ରରୁ ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାଏ । ବେବେବେରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଗଛରୁ ମଧ୍ୟ ମଧୁ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ସେହି ମଧୁରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହି ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେହି ପକ୍ଷୀ ଓ ତା'ର ସଂସ୍ମର ଭାବିତର ଯେ ମଧୁ ସରବତ ଦେଇଥିବା ପଞ୍ଚାବ୍ଦ ଭାବକୁ ସେ ସେପରି ଅଧିକ ଧର ଯାଇ ନ ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧୁରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ରହିଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । (ପେଥିଲ ବୟାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୯) ।

ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “କିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ?” ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସେ (ନବି) କହିଲେ, “ଆମକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସର୍ବବିଦିତ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ।”

୫. ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “ହେ (ଆମର) ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଚୁଟି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି (ଓ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତତ ରହିଛି) ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦୁହେଁ ପରାସ୍ତରର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରିବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହୁଅ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଗୁଲୁଲୁର ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ;” ଏହିପରି ଭାବରେ କିତାବଲ ଓ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାପର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ଓ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନବିଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବପର ଯେ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଟତା ପତ୍ନୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ମୁସଲମାନ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା, ଆତ୍ମାବଦ୍ଧ, ଅନୁତାପକାରୀଣା, ଉପାସନାକାରୀଣା ଓ ଉପାସନାକାରୀଣା ହୋଇଥିବେ, ତଥା ବିଧବା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଓ କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ।

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷାକର ଯାହାର କାଳେଣୀ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ହେବେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ପଥର ମଧ୍ୟ (ଯେଉଁଥିରୁ) ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ାଯାଇଛି) ; ସେଠାରେ

୮. ଏଠାରେ ‘ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବନ୍ଧୁ ଦୋଷୀଛାଡ଼ି’ ବୋଲି କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ । ବହୁତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଥିଲେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ୱଧର୍ମକୁ ଅନୁତାପ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଅବନତ ହୋଇରହିଛି । ସେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହ ପକ୍ଷରୁ ଜୋରାଜୋରା ଏହି ଗୁପ୍ତ କହିଛନ୍ତି ଯେ — ‘ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କୋଳାହାଳକାରୀ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି) । ସେତେବେଳେ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ; ସମସ୍ତଙ୍କ ଶେଷଟି ପିଆ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଭାଷ୍ୟରେ ଏହି ମୁପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମନରେ କେତେକ ହଜରତ ପ୍ରାଣୀ, ହଜରତ ଅବି ଓ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ପିତାମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତଙ୍କ ପ୍ରାଣୀମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି, ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ଉତ୍ତାହିନୀଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରେ ନାହିଁ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିବାରର ଲୋକତାରେ ଦୃଢ଼ୀକରଣ କରାଯାଇଛି ।

୯. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉପପାଦେ ଯେ ପଥର ତିଆରି ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ? କାରଣ ସେମାନେ ତ ଝିଙ୍କିବ । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଯେ ଯଦିତ ଦୋଷୀମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥାପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଗିଳିଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣାଧାରୀ ସ୍ୱକାର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାକୁ ଶ୍ରେଣୀଭିତ୍ତିକ ତୁମମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏଠାରେ ସେହି ବିଷୟ ସମାଧାନ ହେଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହା ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିତି ଅବ୍ୟବହାର ନୁହେଁ ।

اعْرَضَ عَنْ بَعْضِ نَبَاتِهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
نَبَاتُكَ هَذَا قَالَ نَبَاتِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ①

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ②

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبَيِّدَهُ أَوْ رَوَّاجَا خَيْرٌ
مِنْكَ مُسْلِمٌ مُؤْمِنٌ قِينٌ تَبِتْ غِيْذٌ
سَيَحْتِ تَبِتْ وَأَبْكَارٌ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارُ عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غِلَظُ

(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକରେ) ଏଭଳି ଦେବଦୂତମାନେ ନିମ୍ନକୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କାହାରି କାକୁଟିମିନତି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଠୋର, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେମାନେ ଅବ୍ୟାଜ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ①

୮. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆଜି କୌଣସି ଆପତ୍ତି କର ନାହିଁ : ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّا
نُجْزِيَنَّ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ①

୯. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚାର ସହିତ ମନୋନିବେଶ କର ତେଜୁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କପଟତା ନ ରହୁ, ଏଥୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈରୁଷରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ସେଦିନ ଅଳ୍ପ ନିଜ ନବିଙ୍କୁ ଓ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଧାବମାନ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଆମମାନଙ୍କ ହିତାଚ୍ଛେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଅ, ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର; ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِيهِ
اللَّهُ الشَّيْءَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ
لَنَا نُورٌ وَآغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

୧୦. ହେ ନବୀ ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଓ କପଟ-
ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରଚାର କର; ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ ଏବଂ
(କାଣିରଖ ଯେ) ନରକ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ଓ ଏହା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୧୧. ଅଲ୍ଲହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ଦୁହ ଓ କୁତର
ପରୁମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ସେ ଦୁହେଁ
ଆମର ପୃଣ୍ୟବାନ୍ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁହେଁ ସେ ଉଭୟ (ଭକ୍ତ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା
କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସମୟରେ ସେ
(ପରୁମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ
ସେ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, "ନରକଗାମୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କର ।"

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପିରୂନର
ପରୁଣ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେ
(ପରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିକଟତର) କହିଥିଲା, "ହେ ଅଲ୍ଲହ ! ତୁମେ
ବୈକୁଣ୍ଠରେ ନିଜ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର,
ଏବଂ ମୋତେ ପିରୂନ ଓ ତାହାର କୁଳମାନଙ୍କୁ ରଖିକର, ଏବଂ
(ଏପରି ଭାବରେ ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ମୁକ୍ତି ଦିଅ ।"

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ بِهِمْ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ زُوجَ
امْرَأَتٍ لَوْ هِيَ كَأَنَّهَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحِينَ فَخَاتَمَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ فُرَعُونَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ فُرَعُونَ وَعَمِلَهُ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۝

୧. ଆରବୀ 'ଗଲ୍ଲଜ୍ଜୁନ' ଶବ୍ଦ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଏଭଳି କଠିନତାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନା
ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ଯେ
ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସମୁକ୍ତ କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ କାରଣ ସେପରି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଆଜି ଯେମିତି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ
ଆକ୍ରମଣ କରି ପଡ଼ନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ କେବେ ହେଁ ଏହା ମନେ କରନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଇସଲାମୀୟ ଯାହାଦ୍ୟର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ
ଅଥବା ଇସଲାମର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବେ, କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ତଥା ତୁମର ବନ୍ଧବଗଣା କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ଭାଗ୍ୟରେ ଧୂ'ର ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହା ଲାଭରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଗୁଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାର
ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ଏହା ଆଜି ଯେମିତି ନୁହେଁ ।

୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେ ଅପରାଧୀଙ୍କ
ଉପରେ ପାରାଧି; ଅନ୍ୟର ଉପରେ ପାରାଧି ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅପ
କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁରାଶ୍ରୟ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ (ଶାସ୍ତ୍ର: ୩୧୧ ପ୍ରସ୍ତବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଜଣେ ସଦ୍‌ସ୍ୱଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ
ବିଆଦି ମିଳିବ ତା ଦୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ଦୟାବୃତ୍ତି ହେବ ।

୧୩. ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜମରାନଙ୍କ କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ସତ୍ୟତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ (ମରିୟମ) ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ଅବଶେଷରେ) ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ । *

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ دُرُّوجِنَا وَصَدَقْتُ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
فُؤَادَهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٣﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇମ୍ରାନ ତ ହଜରତ ମୁସାବର ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ମରିୟମ ତାଙ୍କର ଦେବ ହଜର ବର୍ଷ ପରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯିଏ କେବଳ ସେଇ ଶିଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆପଣି ଯଥାର୍ଥ କୁହେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଏ ସ୍ଥଳେ ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶୁଭ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ଆଶାରେ ବଚନମାନଙ୍କ ନାମ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଇଲେ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି ମରିୟମଙ୍କର କେତେକାଢା ମରିୟମଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଉକ୍ତ ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇମ୍ରାନ ଶ୍ରେୟାନ୍ତ ଚେତେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରକ ଘଟଣା ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ କହନ୍ତି ମସିହ 'ରୁହ' ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାଥିଲେ, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ କରାଯିବେ ନିଷେପ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଅବୁଝାମଣା କଥା । 'ରୁହ' ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଣୀ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ସେଇ ଶିଶୁଙ୍କୁ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ସେ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରହିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆସି ଥିଲା ।

୩. ହଜରତ ମରିୟମ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରି ଥିଲେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ତା'କୁ ଏକ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ସଦାନ କରାଯିବ ।

୪. ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରାତନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଥିଲା, ହଜରତ ମରିୟମ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ସେ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରହିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆସି ଥିଲା ।

୫. ମୁଲ୍ ଉର୍ଦ୍ଦୁ 'ମିନଲ କାନେଟିନ' ଏଠାରେ ପୁ'ଲିଙ୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେଥିରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଉକ୍ତ କଟିର ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଳରା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରର କରି ଏପରି ଭୌତିକମୟ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠି କେବଳ ଆଦର୍ଶ ଓ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ ପାଉଥାନ୍ତି । ବହୁତେ ଏହା ଏପରି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ଥିଲା । ତତ୍କାଳରେ ଏପରି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱକଟିତ ହେବେ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ମରିୟମ ଭାବେ ନାମିତ କରାହେବ ଏବଂ ସେ କ୍ରମେ ଉଚ୍ଚତମ କରି ଇସା ନାମରେ ନାମିତ ହେବେ । ସେ ହେବେ କଣେ ଆଦର୍ଶ ସ୍ତର ପୁରୁଷ ।

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ

ଆଲ-ମୁଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୭

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦ୍ଵାରରେ ଅବଗତ) : ଏହାର ଚଉପଞ୍ଚାଶ ଗୋଟି ଶ୍ଵରା ଓ ୨୯ ଶ୍ଵର

ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାକାୟ ଯାହାଙ୍କ ଦଶକରେ ରାଜତ୍ଵ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଅଭିଳାଷ)କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ସେ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ (ଚତୁର୍ଦିଗକୁ) ବୁଲାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖ ; କ'ଣ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ) କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

୫. ତା'ପରେ ବାରମ୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି ଘୁରାଇ ଦେଖ ; ତାହା ଅବଶେଷରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ଏବଂ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ବି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ପ୍ରତାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ଵାରା ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏ (ପ୍ରତାପକୃତିକୁ) ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ସଜାଣଣ ଶିଳାପାତର ସାଧନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏ (ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଜଳକ୍ତ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖି ଅଛୁ ।

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي
خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
تَرَى مِنْ فُتُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

୮. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାର ଗୋଧର ଚିତ୍କାର ସଦୃଶ) ତାହାର ଏକ ଭାଷଣ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନରକ ଅନ୍ତର୍ଗତ) ଉଚ୍ଚେକିତ ଥିବ ।

୯. ସତେ ଯେପରି କି ତାହା କ୍ରୋଧରେ ପାଟି ପଡ଼ୁଥିବ ; ଯେବେ ବି ତହିଁରେ କୌଣସି ଦଳକୁ ନିଷେପ କରାହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସଚେତକ (ନବ) ଆସି ନ ଥିଲେ ?”

୧୦. ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସଚେତକ (ନବ) ଆସି ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲୁ । ଏବଂ ତାହାକୁ କହିଥିଲୁ ଅଲ୍ଲାଃ କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି ; (ଏସବୁ ତୁମର ମିଥ୍ୟା ରଚନା ଅଟେ) ତୁମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପିତ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛ (ଏବଂ ନିଜ ଭାବନାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ମନେ କରୁଅଛ) ।”

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ବା ଜ୍ଞାନ ଆଘାତ, ତେବେ କଦାପି (ଆମେମାନେ) ନରକବାସୀ ହୋଇ ନ ଥା’ରୁ ।”

୧୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାପକୁ ସ୍ମାଦନ କରିବେ ; ତେଣୁ (ହେ ଦେବଦୂତମାନେ !) ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର ।

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ମାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୪. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ କଥାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର, ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ’ଣ ଏପରି ସମ୍ଭବ ଯେ, ଯେ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିବର୍ଗୀ (ଓ) ସର୍ବବିଚିତ ।

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا إِنَّا كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۝ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

عَلَّا يَعْلَمَ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝

ଭୂ:୨

୧୬. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ବାସସ୍ଥାନରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏହାର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ବିତରଣ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରଦର) ଜୀବିକା ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୭. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ପୁରସ୍କୃତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂସାରରେ (ସେତେବେଳେ) ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ?

୧୮. କିମ୍ବା, କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ପୁରସ୍କୃତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କରିବେ ନାହିଁ ? ସୁତରାଂ (ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଆମର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ତୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଜବା କିପରି ଭୟାବହ ଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଓ ଡେଣା (ପ୍ରସାରିତ କରି ରଥ) ସଜ୍ଜିତ କରି ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ? ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି; ଯେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅନୁକୃଷ୍ଟ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ? ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କେବଳ ପ୍ରତାରଣାର ବଣବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفِّ بِكُمُ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُسِيرُ الْإِنسَانُ إِلَّا الرَّحْنُ إِنَّهُ يُجِلُّ شَيْءً بَصِيرِ

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مَّن ذُو الرِّحْنِ إِنَّ الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي غُورِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପରୁ ଓ ବ୍ୟାଧିରୁ ଦୂରୀକୃତ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିବ କରାଯିବ ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁରେଣ କଲେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦକୁ ଖାଇବାପାଇଁ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ କରୁଥିବେ ।

୨୨. ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଯଦି ନିଜର ଜୀବିକା ଦାନକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବ ? ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨୩. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହଁମାଡ଼ି ଚାଲୁଥାଏ ସେ ସତ୍ତ୍ୱେ ଲାଭ କରିବାରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ଭବତଃ ହୋଇପାରିବ ଯେ ସରଳ ପଥରେ ଥାଇ ସିଧା ଭାବରେ ଚାଲୁଥାଏ ?

୨୪. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତୁମମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ସାପନ କରୁନାହିଁ ।”

୨୫. ତୁମେ କୁହ, “ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।”

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କ କେବେ ଦୂରଣ ହେବ ?”

୨୭. ତୁମେ କୁହ, “ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ସଚ୍ଚେତନକାରୀ ଅଛୁ ।”

୨୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞାନକୁ ଶାସ୍ତିକୁ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ହେବ, “ଏହା ସେହି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ବାରମ୍ବାର ମାଲୁ ଥିଲ ।”

୨୯. ତୁମେ କୁହ, “ଆମଙ୍କୁ କୁହ ତ ଭାଇ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ବା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ, ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ?”

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَّجَوْنَا إِلَى عَتَاٍ وَنُفُورٍ ۝

أَمَّنْ يَنْشِئُ مِثْبَاتًا عَلَى وَجْهَةِ أَمْدٍ أَمَّنْ يَنْشِئُ
سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تُدْعُونَ ۝

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مِّثْلِي أَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

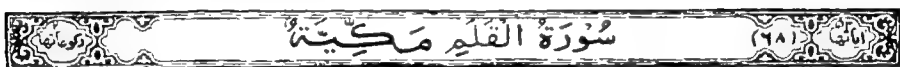
୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ତେବେ ଆମ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେମାନଙ୍କର କିଭଳି ହେବ ?

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ; ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଓ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଅଛୁ ; ପୁରା” କିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିକ୍ରାନ୍ତିରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣି ପାରିବ ।”

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَتَعْمَلُونَ
مَنْ هُوَ قِيٌّ ضَلِيلٌ مُبِينٌ ①

୩୧. ତୁମେ (ପୁନଶ୍ଚ) କୁହ, “ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ଜଳ ପୃଥିବୀର ଗଭୀରତା ମଧ୍ୟରେ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବହମାନ ଜଳକୁ ଅନ୍ୟ କିଏ ଆଣି ଦେବ ।”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ
يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ②



ଅଲ-କଲମ

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୮

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଗମ୍ଭୀର ୫୩ଟି ଆୟତ ଓ ୨୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ଆମେ) କଲମ ଓ ଦୁଆତକୁ ତଥା ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଲେଖାଯାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରି କହୁଅଛୁ, ②

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

୩. ଯେ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାକୁ ପାଗଳ ନୁହଁ ।

مَا أَنْتَ بِغَنَمٍ رَّبِّكَ يَخْنُقُ ③

୪. ଏବଂ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ③ ଏପରି ଏକ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଯାହା ଅସରଣି ।

وَأَنَّكَ لَاجِرٌ غَيْرَ مُنْذِرٍ ③

୫. (ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଆମେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଓ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମେ ଉନ୍ନତ ମାନବ ④ ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ।

وَأَنَّكَ لَكَلِّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ④

① ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେତେ ସ୍ଥଳରେ ଶପଥର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ବାସ୍ତବରେ ସେ ସବୁ ସେହିପରି ବହୁତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭର କରାଯିବ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅଭିପ୍ରାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି, କଲମ ଓ ଦୁଆତ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଦ୍ୟା, ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ସେ ଦୁଇଟି ଏ ବିଶ୍ୱସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନୁହଁନ୍ତି ।

② ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମାପ୍ତ । କଣେ ପାଗଳର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ରୂପେ ବିପାକ ହେବ, କିନ୍ତୁ ବିନିମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏପରି ପଦ ମିଳିବ ଯାହା କରାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱ ରହିବ ଓ ତାହାର କଦାପି ପ୍ରାୟ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେ ବି ପ୍ରବଳମାନମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖି ଦେହରେ କେଣସି ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ କରାଯାଏ ଧର୍ମର ପୂର୍ବ ଗୌରବକୁ ଏଠାରେ ସମ୍ମତରେ ଉପସାଧିତ କରିବେ ।

③ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନ ଥିବା ବିଷୟରେ ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମାପ୍ତ । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କଣେ ପାଗଳ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଗଜକୋଟିର ଶିଖାୟତ ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ପାଗଳ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ?

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ (ଯେ କିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଅଛି) ।

فَسَبِّحْهُ وَيُسَبِّحُوكَ ۝

୭. ଏବଂ (ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ) ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

بِأَنبِيَائِكُمُ الْمَقْتُولُونَ ۝

୮. ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସତ୍‌ପଥପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

୯. (ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍‌ପଥ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ଏବଂ ତୁମକୁ ଅବଞ୍ଚା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିନାଶ ହେବେ, ତେବେ) ତୁମେ (ସତ୍ୟକୁ) ଅସ୍ଥାବର କରୁଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କଥା ମାନ ନାହିଁ ।

فَلَا تَطِعِ الْمُنْكَدِرِينَ ۝

୧୦. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଭଜା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଧର୍ମରେ କିଛି ମୃଦୁତା ଆଣିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ), ମୃଦୁ ହେବେ ।

وَدُّوا لَوْ تُدْوِينَ يُبْذَرُونَ ۝

୧୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା କେବେ ହେଲେ ମାନ ନାହିଁ ଯେ ଶପଥ କରେ, (କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଆସିବା ହେତୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଞ୍ଜିତ^୧ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّيِينٍ ۝

୧୨. ଯେ (ପୁଣ୍ୟବାନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି) କହୁ ମତବ୍ୟ ଦେବାରେ ଓ ଚୁକ୍ତି କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ,

مَتَّانٍ مَّشَآءٍ بِسَبِّحِ ۝

୧୩. ଯେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାରେ ବାଧାଦାନକାରୀ, ସାମାଜିକାନ୍ତରୀ ଓ ପାପୀ ।

مَتَّانٍ مَّخْلُوعٍ مَّعْتَدٍ ۝

୧୪. ସେ ଲଗାମ ଛଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭୟ) ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଲ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଏ ।

عُتْلَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِي ۝

୧. ସେ ପାଗଳ ନ ଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଏହା ଚତୁର୍ଥ ସମାଶ । ୧'ର ପାଗଳକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ବୋଲି ସେ ସ୍ତବ୍ଧ କରୁଛି । ପରିଣାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଉଭୟେ ତା'କୁ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱସମ୍ବଳ ହୋଇଥିବା ମନ କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହତଭରତ ମହତ୍ତ୍ୱ ପାଗଳ ନ ଥିବା ତା'କୁ ପାଗଳ କରୁଛି ବିଏ ପାଗଳ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରବଣରେ ତଥା ଦେଖିବା ଆକୃଷ୍ଟତାରେ ସାଧ୍ୟବାନର ପକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ପକ୍ଷରେ ବିଶ୍ୱାସୀତରଣ କରି ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଶପଥ କରେ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଞ୍ଜିତ ହେଉଥାଏ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଶପଥ କଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର କଥାକୁ ଅଗୋଚ୍ର ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହା କେବଳ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ ସେ ଖୁବ୍ ଧନବାନ
ଓ ତାହାର ଅନେକ ସତ୍ତାମୟତ୍ବ ଓ ସାଥୀ ଅଛନ୍ତି ।

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ
ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ଏହା ପ୍ରାଚୀନ
କାଳର ବନ୍ଧୁ ମାତ୍ର ।”

إِذْ أَنشَأَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

୧୭. ଆମେ ଶୀଘ୍ର ତା’ର ନାକ ଉପରେ ଦାଗ ଦେଖୁ,
(ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବୁ) ।

سَنَسِفُهُ عَلَى الزُّخْرُومِ ۝

୧୮. ଆମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପରାସ୍ତାର
ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଥୁଛୁ ଯେପରି ପରାସ୍ତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ସେହି
ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନଙ୍କୁ * କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ,
“ଆମେମାନେ ସକାଳେ ନିଜ ବଗିଚାରୁ ଫଳ ତୋଳିବୁ ।”

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଖର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

وَلَا يَسْتَتُونَ ۝

୨୦. ପରିଶ୍ରାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ
ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଗିଚା ଉପରେ
ଏକ ଶାଘି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝

୨୧. ଏବଂ ସକାଳେ ସେ ବଗିଚା କଟା* ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବା ପରି ଦେଖାଗଲା ।

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝

୨୨. ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକ
ପକାଇଲେ ;

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝

୨୩. ଏବଂ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନେ ବଗିଚାରୁ ଫଳ
ତୋଳିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଚରକ୍ଷଣାରୁ ନିଜ
ବଗିଚାକୁ ଟାଳ ।”

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

୨୪. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେମାନେ
ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହା କହୁ ଥିଲେ,

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفَتُونَ ۝

* ଏଠାରେ ‘ଅପହରଣ କରା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନେ) ର ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ-ନିବାସୀ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀଖ ସ୍ୱର୍ଗ ରୂପା ପର୍ବତ କୋଳର ଶୁଭ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଉଳି ପୂର୍ବରୁ ଭାଗବାନ୍ ହେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିବୁ ବହୁତ କରାଇବା ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ କଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ କେହି
ଆସିବାର ନ ଥୁବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ତବେଶ କରିବେ । ମଙ୍ଗଳାୟା ଏହିପରି ପକ୍ଷ ଅବସରଣ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତା’ କାନରେ ବୁଲି ରେଡି ଦେଉଥିଲେ । ଅଧିକ
ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପାରିବୁଡ଼ କରୁଥିଲେ, ଯଦୁରା କେହି
ତା’ଙ୍କ ଆଡ଼ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ କି ସେଥିରୁ କୌଣସି ଭାଲ ପାଇବ ନାହିଁ (୪୧ : ୨୭ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର କର୍ମଫଳ ପାଇବାକୁ ବହୁତ ଯେବେ ।

୨୫. ଯେ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଦରିଦ୍ର ବରିଚାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁ ।

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا يَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝
وَعَدُوا عَلَىٰ خَزَائِنِهِمْ ۝

୨୬. ଏବଂ ସକାଳର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ କୃପଣତାମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ସାରିଥିଲେ ।^୯

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونَ ۝

୨୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବରିଚାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଟ ଭୁଲି ଆସିଅଛୁ ।"

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝

୨୮. "କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହି କି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ (ନିଜ ଫଳରୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛୁ ।"

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَا تَسْجُدُوا ۝

୨୯. ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲା, "କ'ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲି ଯେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲୁଅଁଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁନାହିଁ ?"

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସବୁଦେଖରୁ) ପବିତ୍ର ; ଆମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ ।"

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْهُمْ ۝

୩୧. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟ-ପୂର୍ବକ ପରସ୍ପରର ସମ୍ବୁଝାନ ହେଲେ ।

قَالُوا يُونُسُ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୩୨. ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କୁ ଯିବ ! ଆମେମାନେ ତୁମାଚାରୀ ହୋଇଗଲା ।"

عَنِ رَبِّنَا أَنْ يَنْبِذَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۝

୩୩. "ଯେଦି ଆମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବା ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ^{୧୦} ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଠାରୁ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତର (ଏକ ବରିଚା) ଦେଇ ଦେବେ ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବୁ ।"

۞ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَٰعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

୩୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଇହକାଳର ଶାସ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ କି !

^୯. ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣା ମାଲକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଅବକାଳ ଉତ୍ତୁକତା ଓ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାଣୀକୁ ଅଂଶଦାନ ନ କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ ।

^{୧୦}. ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଗାମୟ ଇଚ୍ଛା କରି କେତେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଅନୁତାପ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହିପରି ଘଟିଲା ଓ ସେମାନେ ପୁରସ୍କୃତ ହେଲେ ।

୩୫. ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାବନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନମାନ ରହିଥିବ ।

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ମଣିବୁ ?

୩୭. ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି, ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷ୍ଠିର କରୁଅଛ ?

୩୮. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଯହିଁକୁ ତୁମେମାନେ ଏହା ପାଠ କରୁଅଛ,

୩୯. ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

୪୦. କିମ୍ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ଠାରୁ ଶପଥମୂଳକ ଏପରି କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ ଯାହା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଏବଂ ଏହା ଯେ ଯାହା ତୁମେମାନେ କହି ଦେବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

୪୧. ଏମାନଙ୍କୁ ପଚାର, "ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଦାୟୀ ହେବ ?"

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସମକକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତୁ ।

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ ବିପତ୍ତି ବେଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସିକଦା କରିବା ପାଇଁ ଚକାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିକଦା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବେ ।

୪୪. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାଞ୍ଜନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏବଂ ଏକଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସିକଦା କରିବା ପାଇଁ ଚକାଯାଉଥିଲା ଓ ସେମାନେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥିଲେ (ଅଥବା ସିକଦା କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ) । ପୁନଶ୍ଚ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସିକ-ରୂପକ କଳଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଅଛି; ସେମାନେ କିପରି ସିକଦା କରିବେ ?

୪୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନେଲେ ଶାସ୍ତି

إِنَّا لَنَسْتَقِينُ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

مَا لَكُمْ سَكَتًا لِّمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

إِنَّا لَكُم بِمَا عَمِلْتُمْ أَشَدُّ

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَمَةِ إِنَّا

لَكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

سَاهُمْ أَيُّهُمْ يَدْعُكَ رَبُّكَ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَا نُوْا بِرَبِّهِمْ إِنَّا

صَدِيقِينَ

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَائِي وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ

يَسْتَلِيمُونَ

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلُّهُمْ وَقَدْ كَانُوا

يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْعِي

ଦେବାପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ସେପରି ଦିଗମାନଙ୍କରୁ ବିନାଶ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ପିରୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାମନା କର ନାହିଁ); ଆମର ଯୋଜନା ଅନ୍ୟତ୍ର ଦୃଢ଼ ଅଟେ, (ତାହା ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଛାଡ଼ିବ) ।

وَأَمِلْ لَهُمْ إِن كُنْ مِنْ مَّيْمَنٍ ﴿٦٨﴾

୪୭. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଅଛ; ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ମାହାପୁର ଯୋଗୁଁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٦٩﴾

୪୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٧٠﴾

୪୯. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, ଏବଂ ସେହି ମସ୍ତୁ-ପୁରୁଷ * (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁରୁପ) ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ଓ ଦୁଃଖରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٧١﴾

୫୦. ଯଦି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୁପା ହୋଇ ନ ଥା'ତା, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମରୁପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷେପକରାଯାଇଥା'ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସଂସାରରେ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଥା'ତା ।

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ يَغْمَهُ مِنْ رَبِّهِ لَسَبَّ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٧٢﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ ଭଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٣﴾

୫୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମଠାରୁ କୋରାନ୍ ଶୁଣିଲା ବେଳେ ଏପରି ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଜର୍ଜରିତ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ) ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥା'ନ୍ତି, “ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଜଣେ ପାଗଳ ।”

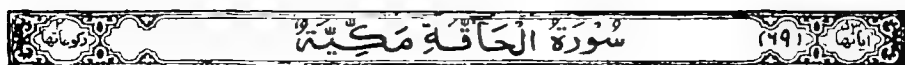
وَأِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَأَعُوا الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧٤﴾

୫୩. ଅଥଚ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ୍) ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ ଘେନି ଆସିଅଛି ।

بِهِ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

* ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁରୁପ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେପରି ଅଳ୍ପ ନିଖରି ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେପରି ଅନୁରୋଧ କର ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲହ ନିଜେ ଯଥା ସମୟରେ ନିଶ୍ଚରି କରିବେ ।

୨. ତେବେ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଅଣିଥିବା ଲୋକ କିନ୍ତୁ ପାପ ହୋଇପାରେ ?



ଅଲ-ହାକ୍କା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦ୍ୱାନ୍ମଣ୍ଡ ଗମେତ ୫୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫ଟି ସ୍ୱର ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦ ଯୋହା କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

الْحَاقَّةُ

୩. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦ କ'ଣ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କି ?

مَا الْحَاقَّةُ

୪. ଏବଂ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦ କ'ଣ ତାହା ଭୂମି କିପରି ଜାଣିଲା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

୫. ସମ୍ପାଦ ଓ ଆଦି (ସୃଷ୍ଟିଦାୟ) ପ୍ରକୟଙ୍କରା ବିପରୀତ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଥିଲେ ଯୋହା ସେ ଯୁଗ ପାଇଁ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ପାଦ ଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذْ يَقُولُ أَفِئْتَانِ يَوْمَئِذٍ

୬. ସୁତରାଂ ଏହି ସମ୍ପାଦ ଅଳ୍ପସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦ (ସୃଷ୍ଟିଦାୟ)କୁ ଏକ ଭୟାନକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

فَأَنبَأَ ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِطَٰغِيَّتِهِ

୭. ଏବଂ ଆଦି (ସୃଷ୍ଟିଦାୟ)କୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରାଗଲା ଯାହା ଅନବରତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଅତି ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ରୂପରେ ଆସିଥିଲା ।

وَأَنبَأَ آدَمَ فَأَمْلِكُوا بِرِيحٍ مَّرْكُومَةٍ

୮. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ବାତ୍ୟାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ଅନବରତ ଭାବରେ ସାତ ରାତି ଓ ଆଠ ଦିନ ନିୟୁତ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ମୂଳୋତ୍ପାଟିତ ଏକ ପଥୀ ଖଜୁରି ଗଛ ସଦୃଶ ସେହି ସୃଷ୍ଟିଦାୟ ସମ୍ବଳେ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା ।

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَنِيَّةٍ أَنِيَّامٍ
خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجِاجٌ
يَّخْلُجُونَ خَاوِيَةً

୯. ତାହା ହେଲେ ଏବେ କୁହ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ତଥା (କ୍ଳେତ ସୃଷ୍ଟିଦାୟର) ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏହି ସଂସାରକୁ) ଅପରାଧୀ ଭାବେ ଆସି ଥିଲେ ।

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରହୁଥିବା ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଚିତ କରିଥିଲେ ଯାହାର କ୍ରମବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ଥିଲା ।

୧୨. ଆମେ ନୁହେଁ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜଳ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୩. ଯଦ୍ଵାରା ଏହି ଘଟଣାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ^୧ ସ୍ଵରୂପ କରିବୁ ଏବଂ ଶୁଣୁଥିବା ଜ୍ଞାନଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଶୁଣାବୁ (ଏବଂ) ମନେରଖନ୍ତୁ ।

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆଉ ମାତ୍ର ଜୋରରେ ଚୂରା ଫୁଟା ଯିବ—

୧୫. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାସନରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷବିବୃକ୍ଷ ହୋଇଯିବେ—

୧୬. ସେଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦାୟିତ ଘଟଣା ଘଟିବ ।

୧୭. ଓ ଆକାଶ ପାଟିଯିବ^୨ ଓ ସେଦିନ ତାହା ଶ୍ରାହାନ ଦେଖାଯିବ ।

୧୮. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତରେ^୩ ରହିଥିବେ; ଏବଂ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠ ଜଣ^୪ ଧାରଣ କରିଥିବେ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏହିପରି ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସକାର ଶାସ୍ତିରେ ଘିପୁ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂ ୨ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜବିଷ୍ୟତାଣା ସେହି ଦିନ ସତ୍ୟ ହେବ, ଯେଉଁଦିନ ମକ୍କାର ନେତୃବୃନ୍ଦ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଧୂସ ଦେବାକୁ ଲାଗିବେ ଓ ସେମାନେ ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୩. ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ଆଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପୂରାପୂର୍ଣ୍ଣ ପଣା ବା ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଗୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେହି ଧର୍ମର ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ମନେ କରୁଥିଲେ ସେହିମାନେ ଅନ୍ତିମ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାପାଇଁ ସାଥୀନ କରୁଥିବେ ।

୫. 'ସେଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠଜଣ ଦେବଦୂତ ଧାରଣ କରିଥିବେ' ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ଏପରି ଏକ ବିଷୟର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଦ୍ଵାରା 'ପାଟିହା'ରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୁଣ ଯଥା: — ସେହି ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟାଧୀ, ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ଓ ବିଶ୍ଵର ଦିବସର ପ୍ରଭୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ, ମକ୍କା-ବିତ୍ତର ଅବସରରେ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଭିନ୍ନ ପୁଣ୍ୟ ଏପରି ଦୂର ରହିଲେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ହେବ ସତେ ଯେପରି ତାହା ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୁଣ ଦୁଇଟି ବର୍ଣ୍ଣ ଆଠଗୋଟି । ବହୁତ ସେଦିନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଅସ୍ଥି ଓ ପରାକ୍ରମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ହୋଇଥିବ ।

فَتَصَوَّرَ رَسُولُ رَبِّهِمْ مَا خَدَّعُوا أَخْلَافَهُمْ ۖ

إِنَّا لَنَاقِلُنَا الْبَأْسَ خَلُفَ الْبَنَاتِ ۖ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَهُ ۖ

وَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُتَا ذَلَّةً وَاحِدَةً ۖ

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ

وَالنَّفَقَاتِ السَّمَاءُ فُتِحَتْ فَيَوْمَئِذٍ أُهِلَّةٌ ۖ

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى زُجَّاجِهَا ۖ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَ ۖ

يَوْمَئِذٍ تُنْفِثُهَا ۖ

୧୯. ସେଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାହେବ; ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝ ରହିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହିସାବକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପେଶ୍ କରାହେବ) ।

୨୦. ସୁତରାଂ ଯାହାକୁ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଦିଆଯିବ, ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ କହିବ, “ଆସ, ମୋ କର୍ମପତ୍ରକୁ ଦେଖ ।”

୨୧. “ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ତିନେ ମୁଁ ନିଜ ହିସାବକୁ ଦେଖିବି ।”

୨୨. ସୁତରାଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖକର ଜୀବନର ଦିବସଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବ ।

୨୩. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ,

୨୪. ତାହାର ଫଳ ତଳକୁ ଓହଳି ଥିବ ।

୨୫. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “ଅତୀତ ଜୀବନରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲ ତାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଚୁର (ଫଳ) ଖାଅ ଓ (ଝେରଣା) ଜଳ ପାନ କର ।”

୨୬. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ବାମ ହସ୍ତରେ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ, ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୋତେ ମୋର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆ ନ ଯାଆନ୍ତା କି !”

୨୭. “ଏବଂ ମୋର ହିସାବ କ’ଣ, ଏହା ମୁଁ ନ ଜାଣନ୍ତି କି !”

୨୮. “ହାୟ ! ମୋର ଦୃଢ଼ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ତେଷ କରିଦିଅନ୍ତା କି !”

୨୯. “ମୋର ଧନ ସମ୍ପର୍କି ଆଜି ମୋତେ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ ।”

୩୦. “ଏବଂ ମୋର ଆସିପତ୍ୟ ମୋଠାରୁ ଚାଲିଗଲା ।”

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ يَقُولُ هَٰذَا هُوَ ۖ أَقْرَبُ ۖ

كِتَابِي ۚ ۝

إِلَىٰ كُلِّنْتُ إِلَىٰ مَلِكِي حَسَابِي ۚ ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ ۝

تَطُوفُهَا أَنْهَارٌ ۖ ۝

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ۖ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ هُوَ يَقُولُ يَلَيِّنَنِي

لَمْ أُوْتِ كِتَابِي ۚ ۝

وَلَمْ أُوْر مَا حَسَابِي ۚ ۝

يَلَيِّنَهَا كَانَتِ النَّفْسُ خَاسِيَةٍ ۖ ۝

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَا لِي ۚ ۝

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۚ ۝

୧. ‘ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ବିଧି ସୂଚକ । ସୁତରାଂ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତା’ର କର୍ମପତ୍ରିକା ଦିଆଯିବ, ସେ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ତା’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାପନ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ଓ ତା’ର କର୍ମସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ୱଚ୍ଛାଳି ହୋଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଚାଲି ଓ ତା’ର ପରିଣାମ ତଥା କର୍ମପତ୍ରିକା ଦେଖିବାକୁ କହିବ । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ - ୨୬ ରେ ‘ବାମହସ୍ତ’ ଶବ୍ଦ ମଣିଷର ଅସଫଳତାକୁ ସୂଚକ ।

୨. ସେହେତୁ ସେ ଜୟାମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସ୍ୱସ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଫଳରେ ସେ ତା’ର ଲାଭ ପାଇପାରିଛି ଏବଂ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ତା’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିଛି ଯେ ସେ ନିଷ୍ଠୁର ଜୀବନର ଉଚ୍ଚ ବିନୟନକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାରେ ।

୩୧. (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବେ),
“ତାହାକୁ ଧର ଏବଂ ତାହାର ଗଳାରେ ଶିକୁଳି ପକାଅ.”

حُدُوهُ فَقُلُوهُ ۝

୩୨. “ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେଧ କର ।”

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۝

୩୩. “ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି
ପକାଅ ୧ ।”

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

୩୪. “ମହାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ
ଥିଲା ।”

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

୩୫. “ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ବିଷୟରେ
(ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ସାହିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।”

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝

୩୬. “ସୁତରାଂ ଆଜି ତାହାର କେହି ବନ୍ଧୁ ହେବେ ନାହିଁ ;
କୋରଣ ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ସହାୟତା ହରାଇ ବସିଲା ;”

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝

୩୭. “ଏବଂ ତାହାକୁ ପୃଥପାଣି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ.”

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِ ۝

୩୮. “ଏପରି ଖାଦ୍ୟ କେବଳ ପାପୀମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝

୩୯. (ସୁତରାଂ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଚାରଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
ହୁଅ ନାହିଁ) ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ, ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ।

فَلَا أُفِيمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝

୪୦. ଏବଂ ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଉଅଛି କି),

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝

୪୧. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସନ୍ତାନନାୟ
ରପୁଲଙ୍କ (ଦୁରା ଆନନ୍ଦ) ବାଣୀ ;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

୪୨. ଏବଂ ଏହା କୌଣସି କବିର ବାଣୀ ନୁହେଁ ; କିନ୍ତୁ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ହେଉଛି ସେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

୪୩. ଏହା କୌଣସି ଜ୍ୟୋତିଷୀ ବାଣୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ
ତୁମେମାନେ ଆଜି ଶିକ୍ଷାଲାବ କରୁନାହିଁ ।

وَلَا بِقَوْلٍ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

୪୪. ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପୂର୍ବ କୁଳଧର୍ମାନ ଉପାସନାରେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବ୍ୟାକୃତିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରି ଏହାକୁ ଆମର ଶରୀଂ* ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତେହା ଥରେ ମାତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ,

وَلَوْ تَقَرَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝

୪୬. ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଡାହାଣ ତାହାକୁ ଧରି ପକାନ୍ତୁ

لَا خِذْنَا مِنْهُ إِنِّي لَمِيقِنٌ ۝

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଜୀବନ ନାଟିକାକୁ କାଟି ଦିଅନ୍ତୁ

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

୪୮. ଅତଏବ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶ ଉପଦେଶ (ଓ ସାମ୍ବାନ)ର ଉତ୍ତୁ ଅଟେ ।

وَرَأَيْتَهُ لَتَذْكُرُهُ الْمُسْتَفِيقِينَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀଗଣ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

وَرَأَيْنَا تَتَلَعَّمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَدِّبِينَ ۝

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ଯେ) ଏହି କୋରାନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁଶୋଚନା* ଉଦ୍ରେକ କରୁଅଛି ।

وَرَأَيْتَهُ لَخَسِرَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

୫୨. ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବିଶ୍ୱାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

وَرَأَيْتَهُ لَحِقَ الْيَقِينِ ۝

୫୩. ସୂଚନା* ତୁମେ ନିଜର ମହାମହିମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଗାନ କର ।

فَ قَسِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

୧. 'ବହାଲ'ମାନଙ୍କ ମତରେ ବହାଲକୁ ଏହି ସକାଶ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଯେହେତୁ ସେ ଦାବି କରିବା ପରେ ଏକ ଦାବି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାବିତା ରଚିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଥ୍ୟା । ବହାଲକୁ ନିକଟରୁ ବିବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ସେ କେବେ କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ନିଜକୁ ସ୍ୱୟଂ ଇଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଲୋକ ଯେବେ ନିଜକୁ ସ୍ୱୟଂ ଇଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ ତେବେ ସେହି ଦାବି ଯେ କେତେ ଦୂରତ ଏହା ସମସ୍ତ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିବ୍ୟାଖ୍ୟା ଲାଭ କରୁଥିବା ଦାବି କରେ ତେବେ ସେଥିରେ ଜନସାଧାରଣ ସହଜରେ ହେବାପା ଯମାବନୀ ଅଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଦେଇଛି ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୁଲତ ଦୃଷ୍ଟିଧାନ କରାଯିବା ବ୍ୟାଘ୍ରକ୍ଷିତ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ଲୋକ ନିଜକୁ ସ୍ୱୟଂ ଇଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ତାହାକୁ କି ସକାର ଦଣ୍ଡ ଲୋଭ କରିବାକୁ ହେବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଏପରି ଅନେକଙ୍କୁ ଓ କପୋତକନ୍ଦିତ ଦାବିକୁ ସତ୍ୟେକ ବୁଝିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନାକର କରିପାରିବ ।

* ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ପରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅଭିମାନର ଉଦ୍ରେକ ହୁଏ 'ଆଜି ! ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଖରେ ଅସାଧ୍ୟା କି, ତାହେଲେ ଆମେ ସୁଦୃଢ଼ ବେଳେ ଏଭଳି ଅପମାନିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ !'

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସଜ୍ଜା ୪ ଚୋଟି ଅସର ଓ ୨ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ପଚାରୁଛନ୍ତି (ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ) କେବେ ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ଶାସ୍ତି ଆସିବ ?

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

୩. (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, (ଅତଏବ ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅସମ୍ଭବ ଓ ଅହେତୁକ ଅଟେ) ।

لَا يَكْفُرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

୪. ଏ (ଶାସ୍ତି) ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଆସିବ ।

فَإِنَّ اللَّهَ ذِي الْمَعَارِجِ

୫. ସାଧାରଣ ଦେବଦୂତମାନେ ଓ ଜିଭ୍ରାଇଲ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ନିକଟକୁ ସେତିକି ସମୟରେ ଆରୋହଣ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହାର ପରିମାଣ ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ^୧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

تَرْجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟେୟ ଧାରଣ କର ।

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَبِيلًا

୭. ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନକୁ) ବହୁଦୂର ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَؤِيدًا

୮. କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଦେଖୁଅଛୁ ।

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

୯. ସେହିଦିନ (ଭୀଷଣ ଉରାପ ଯୋଗୁଁ) ଆକାଶ ତରଳ ହୋଇଥିବା ତମ୍ବା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ ।

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْهِلِ

୧୦. ଏବଂ ପର୍ବତ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ^୨ ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

୧. କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ସାଧୁ ପରୁଷ ହଜାର ବର୍ଷ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମାନ ଠିକ୍, ତେବେ ଏହି ଆୟତରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆୟୁ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ଆଦମ(ସଠାକୁ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦ(ସ) ସୁତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ଛିଡ଼ା କରିଛନ୍ତି । ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ସମୟକୁ ଆଦିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧୁ ସାତ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ପରୁଷହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଭାବନ ହେବ । ଚନ୍ଦ୍ରଧାରରେ ପରମାଣୁବୋମା ଓ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ବୋମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷ୍ପେଦ କରାଗଲେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଦୁଇ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭଳି ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ।

୧୧. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ମିତ୍ର ଅନ୍ୟ ମିତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।

୧୨. କାରଣ ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ତା'ର ମିତ୍ରକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆ ହେବ ; ସେଦିନ ଅପରାଧୀ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ହାୟ ! ସେ ଆଜି ନିଜ ପୁତ୍ର,

୧୩. ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ନିଜ ଭାଇ,

୧୪. ଏବଂ ନିଜର ସେହି ସ୍ବାତିକୁଳୁ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆଶ୍ରୟ ପାଉଥିଲା,

୧୫. ଏବଂ ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଉତ୍ତର କରି ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତା କି !

୧୬. କିନ୍ତୁ ତା' ହେବ ନାହିଁ ; ବୁଝ, ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ବିଷୟରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ଏକ ଅଗ୍ନିଶିଖାମୟ ଶାସ୍ତି ଅଟେ,

୧୭. (ଏହା) ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚମଡ଼ା ଉଠାଇ ଦେବା ଶାସ୍ତି ଅଟେ ।

୧୮. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରିବ ଓ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ ଦେବ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଟାକ ପକାଇବ,

୧୯. ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେ ଜୀବନ ସାରା ସଂସାରରେ ଧନ ଠୁଳି କରୁଥିଲା, ଓ ଏକ ବିରାଟ ପରିମାଣ ଗଚ୍ଛିତ କରିବରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. ମଣିଷ ସ୍ବଭାବରେ କୃପଣତା ପୂରି ରହିଛି ।

୨୧. ଯେବେ ସେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ପାଏ, ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼େ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଏ, ତେବେ କୃପଣତା କରିବାକୁ ଲାଗେ (ଏବଂ କେହି ସେଥିରେ ଭାଗାଂଶ ହେଉ ବୋଲି ସେ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ) ।

୨୩. (ଅବଶ୍ୟ) ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ;

୨୪. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନମାଜ ପାଠ ବଜାୟ ରଖି ଆସି,

وَلَا يَنْتَلِ حَيْنُهُمْ حَيْنًا ۝

يُبْصَرُ وَهُمْ يَوْمَ الْحَجَرِمْ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عِلَاقٍ

يَوْمِيٍّ بِبَنِيهِ ۝

وَصَاحِبَتِهِ وَآخِيهِ ۝

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝

كَلَّا إِنَّهَا لَنَظَرٌ ۝

نَزَّاعَةٌ لِّشَّوْىَ ۝

تَدْعُو مَنْ أَذْبَرَ وَتَوَلَّى ۝

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

إِذَا مَتَّه الشَّرُّ جَزُوعًا ۝

وَإِذَا مَتَّه الْخَيْرُ مُوَعًا ۝

إِلَّا الْمُسْلِمِينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝

୨୫/୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦରିଦ୍ର ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ତଥା ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ୧ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାଗ ରହିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସକୁ ସତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳି,

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି,

୨୯. (ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ନିଜ (ବାହୁ) ବଳରେ କେହି ରକ୍ଷାପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ,

୩୦/୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ରକ୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍ ଜନନେନ୍ଦ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ;

୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାଣ ଅଟନ୍ତି,

୩୩. (ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଅମାନତ ଓ ନିଜ ଅଙ୍ଗାକାରର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି (ଓ କାହାରିକୁ ଭୟ କରି ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ),

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନିମାଜ ପ୍ରତି ମନେଯୋଗ,

୩୬. ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସସମ୍ମାନେ ରଖାହେବ ।

ଭୂ:୨

୩୭. ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି,

୩୮. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ମଧ୍ୟ, ଦକ ଦକ ହୋଇ ।

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝

لِلنَّاسِ لِلْأَسْبَاطِ وَالْمَحْرُورِ ۝

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّضَ الْإِسْلَامِ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُنْقَظُونَ ۝

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْروَجِهِمْ حَفِظُونَ ۝

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝

فَمَنِ ابْتَنَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهَىٰ لَهُمْ رُغُورٌ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِلُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

۞ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ۝

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝

୧. ଯଥା:— ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁ ନ ଥିବା ଗରିବ ଲୋକ ।

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତାହାକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ (ତାହା ଇହକାଳରେ ହେଉ କି ପରକାଳରେ ହେଉ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ?

୪୦. ଏପରି କହାଯି ହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଉ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ (ଏହି କୋରାନକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା) ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ କି ଆମେ ଏହି ବିଷୟରେ ସତ୍ୟମ,

୪୨. ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁ ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ଏହି ଇଚ୍ଛା (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା)ରେ ବିଫଳ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକୁ କଲୁଷିତ କରିବାରେ ଓ ଖେଳ କୌତୁକରେ ମଜ୍ଜି ରହିବାରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ସେହି ଦିନକୁ ଦେଖି ନେବେ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

୪୪. ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ କବର ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରିବେ ଓ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏପରି ଦୌଡ଼ ଥିବେ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

୪୫. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାଞ୍ଜିନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏହା ସେହି ଦିନ ଯେଉଁ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

اَيُّطْبَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً يَّعْمُرُ ۝

كَلَّاۤ اِنَّا خَلَقْنَهُمْ مِّثَآءً يَّعْمُرُونَ ۝

وَلَا اَفْسِمُ رَبِّ السَّعْيِ وَالْمَغْرِبِ اِنَّا لَقَدِرُونَ ۝

عَلَىٰ اَنْ تَبْدُلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا عَنَّا بِسَبُوقِينَ ۝

فَذَرُهُمْ يُخَوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَآءًا كَاَنَّهُمْ اِلَىٰ نَصَبٍ يُوَفِّضُونَ ۝

خَآشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةًۢ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْاَلْبَنِيۤ كَاَنَّا يُوْعَدُونَ ۝

୧. ଏଠାରେ ଯଦି ସାଂସନିକ ସ୍ଥଳରୁ ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ଏହି ଆୟରୁ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହେବ ଯେ ସେତେବେଳେ ସଂସାରରେ ଶାଣ୍ଡିର ଅମମନ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ହେବୁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନର ସୃଷ୍ଟି ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ଗତିରେ ନିଜ ନିଜ କବର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ କବରର ବିଭିନ୍ନ ବିଶିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେପରି ମହା-ବିଜୟ ଦିନ ମହାକାୟାଙ୍କ ମନରେ ନୂତନ ଜୀବନର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୋଧହେବ ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ଗଜ ସମ ଆଡ଼କୁ ଦଉଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାକୁ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେତେ ଶାଣ୍ଡିରୁ ଉଠି ପାରିବେ ଯାହା ଯେତେବେଳେ ନିଜ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ମହା-ବିଜୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏପରି ଘଟିଥିଲା କି ଲକ୍ଷଣ ସେହିଦିନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସାଲତ୍ ଲାଜିଆ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସୁନ୍ଦର ଦୂର ବଦ କରି ବସି ରହିବ ତାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ କରାଯିବ । ସେହିପରି ଯିଏ ଅଳ୍ପ ସୁପ୍ରିୟାନଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରୁ ଘୁସି ଆସିବ ବା ଯିଏ ହଜରତ ଲୋଲଙ୍କ ପରାଜା ତେବେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହେବ ତାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ଏହି ସୋଷଣ ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ପରବ ପରି ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଦଉଡ଼ିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାଘ୍ର ଦୂର ବଦ କରିପାରିବେ । ସେହିପରି କେତେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସାଥୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳ୍ପସୁପ୍ରିୟାନଙ୍କ ଘରକୁ ଦଉଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶାଘ୍ର ସାଥୀ ଲକ୍ଷଣରେ ହଜରତ ଲୋଲଙ୍କ ପରାଜା ନିଜରୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ । ଅଳ୍ପକଳ୍ପ କାଳ ସୁଦ୍ଧା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥ ସୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ଦୁରାଶା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନେଉଥିଲେ ।

سُورَةُ نُوْجٍ مَّكِِّيَّةٌ

ନୁହ

(ଏହି କୁହା ମନ୍ଦିରର ଅବସ୍ଥା : ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼େ ୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ)
ପୃଷ୍ଠା ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆମେ ନୁହଙ୍କୁ ଚାହାଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଏହା କହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଯତ୍ନଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଅ ।

୩. ସେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ରୂପେ ଆସିଅଛୁ ।”

୪. “(ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର ।”

୫. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ଦେବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଜାଣି ଆଅ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ, ତାହାକୁ ଆଗ ପଛ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।”

୬. ତା’ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ରାତିରେ ଓ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଡାକି ଥିଲୁ ।”

୭. “କିନ୍ତୁ ଆମର ଡାକିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।”

୮. “ଏବଂ ଯେବେ ବି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡାକିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ବାକାର କରିବେ ଓ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମଲିକୁ ନିଜ କାନରେ ଦେଲେ ଓ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ (ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଚାରିପଟେ) ଘୁଡ଼ାଇ ନେଲେ ଓ ଅବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅଡ଼ି ବସିଲେ ଓ ଅବ୍ୟାପିତ ରାବ କଲେ ।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَقَوْمُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

قُتِبَ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنْ

تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُنْتُ دَعَوْتُهُمْ لِيَتَّقُوا اللَّهَ فَمَا أَصَابَهُمْ

فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَفْسَأُوا بِأَيْدِيهِمْ وَأَصْغَوْا وَاسْتَكْبَرُوا

سِتْرًا

୯. “ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକିଲୁ ।”

୧୦. “ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବୁଝାଇବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ।”

୧୧. “ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କର ; (କାରଣ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।”

୧୨. “ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣକାରୀ ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ,”

୧୩. “ଏବଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବେ ।”

୧୪. “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଗ୍ରହରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁ ନାହିଁ ?”

୧୫. “ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଉନ୍ନତି ସାଧନର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କିପରି ଭାବରେ ସସ୍ଥ ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଉଡ଼ିକ (ନିୟମାନୁସାରେ) ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି”, ୧

୧୭. “ଏବଂ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶରେ) ଜ୍ୟୋତିର ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆକାଶରେ ଏକ ପ୍ରଦୀପ ସଦୃଶ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?”

୧୮. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି”,

୧୯. “ତା’ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ଫେରାଇ ନେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ବାହାର କରିବେ ।”

୨୦. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ସମତଳ କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି”,

୨୧. “ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥରେ ଗମନାଗମନ କରିପାରିବ ।”

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝

وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيُجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ

وَيُجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ۝

الْمُتَرَوِّاتِ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ

سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

فَإِنْ تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فَحَاجًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ସୌର ଜଗତ ଏକେକ୍ଷୁରବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

ଭୂ:୨

୨୨. ତା'ପରେ ନୁହ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନେ ଆମକୁ ଆମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ତାହାକୁ (କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କ୍ଷତିରେ ବଢ଼ାଇଛି ।"

୨୩. "ଏବଂ ସେମାନେ (ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଭୀଷଣ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।"

୨୪. "ଏବଂ (ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହୁଛନ୍ତି, 'ହୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ; ଓହ୍‌ଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ କି ପୁଅଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯାଗୁସକ୍‌, କି ଯାଉକକ୍‌, କି ନସରକ୍‌ ? (କାହାରିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ) ।"

୨୫. "ଏବଂ ସେମାନେ ଅନେକ ଢୋକକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଲେ ; ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିପଳତାରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି କରାଅ ।"

୨୬. ସେମାନେ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଜଳମୟ କରାଗଲେ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଗଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ପାଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୭. ଏବଂ ନୁହ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କୌଣସି ଗୁହ ବାକି ନ ରହୁ ।" (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ) ।

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا كَبِيرًا

وَقَالُوا لَا تَنْدِرُنَا إِلَهُتَكُمْ وَلَا تَنْدِرُنَا وَذَا لَا سُوَاءًا لَهُ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

وَقَدْ أَصْلَوْا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

وَمَا حَاطَتْ عَلَيْهِمُ أَعْيُنُنَا فَادْخُلُوا أُنُورًا فَلَمْ يَحِيطُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
ذِيَارًا

୧. ଏହିପରି ନାମରେ ମଦ୍‌କା ଓ ତା'ଏଫର ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିଗ୍ରହ ଗଠିଥିଲେ । ସ୍ୱଳ୍ପରେ ସ୍ତବ୍ଧ ନକ୍ଷତ୍ର ବା ସେଗୁଡ଼ିକର ରାଶିଚକ୍ର ଅନୁସାରେ ଏହି ସବୁ ନାମ ରଖାଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଢେଙ୍କମାନେ ଅନ୍ଧାରର ବନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଦ୍‌କାସ୍‌ସିତ ବିଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ହଜରତ ନୁହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବା କହିଛନ୍ତି ଅଥଚ କେତେକ ଭୁଲ ତଥ୍ୟକୁ ଢୋକମାନେ ଅନୁକରଣ ଓ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଭ୍ରଷ୍ଟ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣା ହେବା ପରେ ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିଗ୍ରହ ଗଠିଥାନ୍ତି । ମଦ୍‌କାବାସୀମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଶୁଣି ନିଜ ବିଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକର ଏହିପରି ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ଯଥା:— ଓହ୍‌ଙ୍କୁ ପୁଅ, ଯାଗୁସ୍‌, ଯାଉକ ଓ ନସର ।

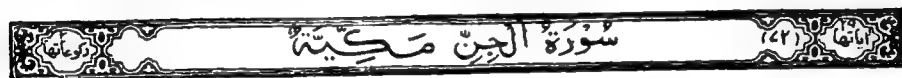
୨. ଏଠାରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିହତ ହେବା ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଓ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନ ରହନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି ।

୨୮. “ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି-
ଦେବ, ଓ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ କୃତନ୍ତ୍ର ଓ ପାପୀ
ସତ୍ତାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ ।”

୨୯. “ହେ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର
ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଆମ
ଗୃହରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାକୁ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ
ନାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଏପରି ମଧ୍ୟ
ହେଉ ଯେ ଅନ୍ୟାଚାରୀମାନେ କେବଳ ବିନାଶରେ ବୁଦ୍ଧି
ଲାଭ କରନ୍ତୁ (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ) ।”

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلْدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارُكٌ



ଅଲ-ଜିନ୍ନ

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୨

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ଟି ଅସର ଓ ୨ଟି ସ୍ତବ୍ଧ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ” ଓହି କରାହୋଇଛି ଯେ
ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମଠାରୁ (କୋରାନ) ଶୁଣିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କୋରାନ ଶୁଣିଅଛୁ.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବେ, ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରାଇଦେବେ । ଏପରିକି
ଯେଉଁ ଶିଶୁ ଚନ୍ଦ୍ର ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗିରି କରିବା ଶିଖାଇବେ । ଅବଶ୍ୟ ଏଠାରେ ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବ । ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ
ଜନ୍ମହେବ ସେ ନିଜ ପରିତ ଅବସ୍ଥା କରିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଯେନି ଆସିଥୁବ ।

୨. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ ହତବଳ
ମହାଦଳ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ କୋରାନ ଶୁଣୁଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ
ଭାଷା ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବିଷୟରୁ ବୁଝିପାରିବା ସୁଦ୍ଧା ଅବକାଫର ଆୟତ
୨୨ ଓ ସୁରା ସବାବ ଆୟତ ୧୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ସୁଦ୍ଧା ଅବକାଫର ଯେଉଁ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ସେମାନେ କହୁନା ବୋଲି କବିହାସ ଓ
ହାସିବସ୍ତୁ ସମାପ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ବହାରର କେତେକ ଇସ୍ଲାମିକ ଜିନ୍ନ ଲୋକରେ ଅବିଶିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ
ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ ତାହାକୁ ଶୁଣିବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ କ୍ଷୟରେ ତାହାକୁ ଗୋପନରେ ଶୁଣିବା
ପରେ ସେଠାରୁ ଖୁବ୍ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. “ତାହା ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ ହେଲେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ ମଣିବୁ ନାହିଁ,”

୪. “ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାମହିମମୟ; ଏବଂ ସେ କେବେ ହେଲେ (କାହାରିକୁ) ପତ୍ନୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା (କାହାରିକୁ) ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

୫. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିର୍ବୋଧ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟାୟ କଥା କହି ଆସୁଥିଲେ ।”

୬. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ଧାରଣା କରିଥିଲୁ ଯେ ମାନବ ଓ ଜିନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

୭. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେତେକ ଜିନ୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ (ମାନବ ଜିନ୍ମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ) ଜିନ୍ମାନଙ୍କର ଅହଙ୍କାର ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ।”

୮. “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ନବି ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ସେହି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜିନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

୯. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆକାଶକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାନ୍ତୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶର ଖାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାନ୍ତୁ), ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବଳବାନ୍ ପ୍ରହରା ଓ ଉଲ୍ଲ୍ଲାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉନୁ ।”

يَهْدِي إِلَىٰ الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۚ وَنَنْتَرِكَ بِرَبِّنَا
أَحَدًا

وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدًّا رَبَّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَىٰ اللَّهِ شَطَطًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَىٰ اللَّهِ
كَذِبًا

وَأَنَّهُ كَانَ لِجِبَالٍ مِّنَ الْإِنسِ يَعُودُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ قَزَازُ وَهُمْ رَهَقًا

وَأَنَّهُمْ طَطَوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنَّ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وَأَنَّا لَسْنَا نَسَاءً فَوَجَدْنَهَا مِلَّةً حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهْبًا

୧. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ସବୁବେଳେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କରୁଥିଲେ । ଇତିହାସରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨. ସେମାନେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପବିତ୍ର ଜୋରାନୁ ମିଳୁଛି । ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି — ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ସ୍ୱରୂପ ସାତତ୍ୟାସ କଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଆସିବେ ନାହିଁ (୪୦ : ୩୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭିନ୍ନମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅନୁଭୂତ ମନ୍ତବ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ନିୟୁତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ‘ଖାତମୁନ ନବୀଇନ’ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସୁସନ୍ଧାନମାନମାନେ ଏହି ଆୟତରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ତଥା ନିଜ ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

୧୦. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେଠାରେ (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବା ପାଇଁ (ପୂର୍ବେ) ବସୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛି ସେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ତା’ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାମାତ୍ର ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାରିବି ।” ୧

୧୧. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ଏହି ଆଗରୁକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି, ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଜବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୨. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ଏହାର ବିପରୀତ ଅଟନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ଯାଉଥିଲୁ ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସଂସାରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ତାହାକୁ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୪. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କୌଣସି କ୍ଷତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟଭୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଆତ୍ମାବହ ଓ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ;” ଏବଂ ଯେ କେହି ଆତ୍ମାବହ ହୁଏ, ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବରୋଧକାରୀ ।

୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକର ଇନ୍ଦନ ହେବେ ।

୧୭. ଏବଂ ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ଏ ମନୋକାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَأَنَّا كُنَّا نَعْبُدُ مِنْهَا مَقَادِيرَ اللَّسْعِ فَنَنْتَجِعُ
أَنَّا نَحْدِلُ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۝

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ لَمَّا رَأَىٰ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَأَنَّا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا
فَقَدَرْنَا ۝

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنَ نُنْجِزَهُ
هَرَبًا ۝

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أُمَّا يَهْدِي فَنَنْبُتُ مِنْ
بَرٍّ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِمَّا الْقَيْطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا وَرَشَدًا ۝

وَأَمَّا الْقَيْطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً
غَدَقًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ କିଛି ଅପମିଶ୍ରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି ।

୧୮. ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ, ଏବଂ ଯେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ବିମୁଖ ହୁଏ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି ଶାସ୍ତିଦାୟକ ରାସ୍ତାରେ ପରୀକ୍ଷାକୃତ କରନ୍ତି ଯାହା ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ (ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ପକ୍ଷକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି) ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥାଉ ଯେ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ସୁତରାଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକ ନାହିଁ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉକ୍ତ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ)ମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଲମ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ।”

୨୨. ଏବଂ (ତୁମେ) ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ ଆମ ଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।”

୨୩. (ବରଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ତେବେ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ସକାଶେ କେହି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ପାଇ ନାହିଁ ।”

୨୪. “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ତଥା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ହିଁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٩﴾

وَأَنَّ السَّجْدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

وَأَنَّهُ لَنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ يَبَدُّ ﴿٢١﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٣﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٤﴾

إِنَّا بَلَّغْنَا مِنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٥﴾

୨୫. ଅବଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିପାରିବେ (ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାହ ପରିପୋଷଣରେ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୁର୍ବଳ ଓ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୃଢ଼ ? ।

୨୬. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଅଲ୍ଲୀ ଏଥି ସକାଶ କୋଣସି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିବେ ।”

୨୭. ସେ ହିଁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଜାଣିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ କାହାରି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. (ଅବଶ୍ୟ) ଏପରି ରସୁଲଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଯାହାକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଙ୍ଗରାକ୍ଷିକ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଦଳ ରମାନ କରୁଥା’ନ୍ତି,

୨୯. ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲୀ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ^୧ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ପରିବେଷନ କରି ରଖିଥା’ନ୍ତି ଓ ସବୁସ୍ୱତ୍ତିକୁ ଗଣି ରଖନ୍ତି ।

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْغَلُونَ مِنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلَّ مَدَدًا ۝

قُلْ إِن أَدْرِىٰ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّيَ أَمَدًا ۝

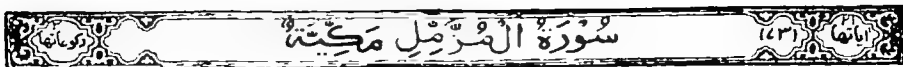
عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝

لِيَعْلَمَ أَن تَدَّابَلُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
فِي لَدُنِّيهِمْ وَأَخْلَصَ كُلُّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସମୟ ରପତ୍ତା ହେବା ବେଳେ ସେହି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ମହଲ୍ ଇତିହାସିକା ଓ ଯଥା ସମୟରେ ଏହା ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମକ୍କାରେ ଯେତେବେଳେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ସଂଚାର କରିଥାନ୍ତି ।

୩. ଏଠାରେ ବହୁବଚନ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛି ।



ଅଲ-ମୁରସିଲ

ଏହି ଦୁଇ ମଦ୍ଦରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଯୁକ୍ତରେ ବୋଲିବୁଝ ଗଣନେ ୨୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ଗୁରୁ
ଅଞ୍ଚଳ ୮

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବନ୍ଧରେ ଆବୃତ (ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଆଶାଯା)
ବ୍ୟକ୍ତି !

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ ②

୩. ରାତିରେ ଉଠି ଉପାସନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିର
ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଉପାସନାରେ ବ୍ୟୟ କର) —

فَمِ الْبَيْتِ إِلَّا قَلِيلًا ③

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଅଧା ବା ଅଧାଠାରୁ କିଛି କମ କରି
ଦିଅ ; ④

نُصْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④

୫. କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ କରିଦିଅ, ଏବଂ ଦୁଇକିତ
କଣ୍ଠରେ କୋରାନ ପାଠ କର ।

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤

୬. ଆମେ ତୁମ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
କରିବୁ ଯାହା (ଦୋଷିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଗୁରୁଭାରଯୁକ୍ତ ।

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥

୭. ରାତିରେ (ଶଯ୍ୟା ଚ୍ୟାଗକରି) ଉଠିବା ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ
ସମାନ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପକ୍ଷ ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ଜାଗ୍ରତ ରହୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ କହିବାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଏ । ⑦

إِنْ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَنُومٌ قَلِيلًا ⑦

୮. ଦିନରେ ତୁମର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ⑧

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑧

୯. ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା
ଓ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ମନନନିବେଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

وَاذْكُرْ أَسْمَاءَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑨

୧. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସବୁ ସମୟରେ ଦିନରାତି ସମାନ ରୁହେ । ତେଣୁ ରାତି ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସନ୍ଧି ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଠ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିପାରନ୍ତି । ଯଦି ଦିନ ଓ ରାତି ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସମାନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାତିର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗ
ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗରେ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ରାତି ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅଧିକ ସମୟ
ଜାଗ୍ରତ ରହିବାକୁ ଓ କମ ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ନିଦ୍ରା ଚ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରିବାକୁ
ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଉପାସନା ଯୋଗୁଁ ତାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଦୃଢ଼ତା ଭାବକରେ ଏବଂ ସେ ମିଥ୍ୟାକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ହୁଏ ।

୩. ରାତିରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏଥିଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଘୋଡ଼ାମାନେ ହଜରତ
ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଦେଖାଯାନ୍ତି, କରୁଥିଲେ, ନିଜର ସା'ସାରିତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ବା ଧର୍ମ ବିଷୟରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିଲେ ।

ଏଠାରେ 'ପବ୍ବୁଦ୍' ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥକରିବା ବା ବହୁତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ଅର୍ଥ ବାହାରେ । ଏଠାରେ ଧର୍ମାତ୍ମକ
ବିକିରଣ କରାଯିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ସ୍ଥାନ ସୁଦ୍ଧା କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତର ଓ
ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅହୋରାତ୍ରି ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ବହୁତେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଉଥିଲା, ଯଦ୍ବାରା ସେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସହଜରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁଥିଲେ ।

୧୦. ସେ ହି ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କୁ ହି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ନିରୂପିତ କର ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) କହୁଛନ୍ତି ସେଥି ପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ଭୟ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରକାର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅବସର ଦିଅ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବୁଁ) ।

୧୩. ଆମ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବେଡ଼ି ଓ ନରକ ରହିଅଛି,

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ଗଳରେ ଅଟକି ଯାଏ, ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୧୫. ଯେଉଁ ଦିନ ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ପ୍ରକଳିତ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ବାଲୁକାସ୍ତ୍ର ପଦ୍ମ ଶୋଇ ଯିବ ଯାହା ଆପେ ଆପେ ଖସି ପଡୁଥିବ (ସେହି ଦିନ ଉକ୍ତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) ।

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଜଣେ ରତ୍ନକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଆମେ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ରତ୍ନକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୭. କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ସେହି ରତ୍ନକୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଇୟାନକ ଶାସ୍ତିରେ ଜବାଜିତ କରିଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ କୁହ ତ ଭଲ ! ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା ସୁବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବୁଝ କରିଥାଏ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କିପରି (ସେହି ଶାସ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ?

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكَيْلًا ۝

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّفْسَةِ وَمَوْلَاهُمْ وَقِيلًا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَوَسْبًا مَّهْيَلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

كَيْفَ تَقُولُ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

୧୯. ସେ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆକାଶ ନିଜେ ନିଜେ ପାଟି ଯିବ ;
ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର, ଯାହା ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
ହେବ ।

إِنَّمَا مَنَظَرُهُ بِهٖ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

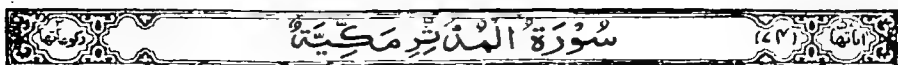
୨୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ;
ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦୁକୁ
ଯାଇଥିବା ପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଉ ।

۞ إِنَّ هَٰذَا تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

ଭୂ: ୨

୨୧. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ରାତିର ଦୁଇ
ତୃତୀୟାଂଶକୁ କିଛି କମ (ସମୟ) ନମାଜ ସକାଶେ ଦଣ୍ଡସମାନ
ହେଉଅଛ, ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସହ ସମାନ ଓ
ଅନ୍ୟ ବେଳେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସହ ସମାନ (ସମୟ ନମାଜ
ପାଠ କରୁଅଛ) ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମର କେତେକ
ସହରର ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ସ୍ଥାୟ ବୃଦ୍ଧି
କରିଥା'ନ୍ତି ; ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନମାଜ
ସମୟ ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ
(ରାତିରେ) ଯଥାସମ୍ଭବ କୋରାନକୁ ଆଦୁରି କର ; ସେ ଜାଣନ୍ତି
ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପାଢ଼ିତ ଥାଇ ପାଢ଼ିତି
ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ
କରିବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଜିହାଦ କରିବାକୁ ବାହାରିବେ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯଥାସମ୍ଭବ
କୋରାନ ଆଦୁରି କର ଓ ନିୟମାବଳୀରେ ନମାଜ ପାଠକର, ଓ
ଜକାତ ଦିଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ନିଜ ଧନ
ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶକୁ ଅଲଗା କରିଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହା
କିଛି ପୁଣ୍ୟ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ,
ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ ; ସେ ହିଁ
ଉକ୍ତଙ୍କ ପରିଣାମ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି ଓ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତା କର ;
ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِّ النَّيْلِ
وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ
وَاللَّهُ يُقَدِّرُ النَّيْلَ وَالنِّهَايَةَ ۖ يَعْلَمُ أَنَّ لَكَ تُخْصُوهُ
فَتَأْتِي عَلَىٰكُمْ فَأَقْرَأُ ۖ وَمَا يَنْتَسِرُ مِنَ الْفُرَاتِ
ۖ يَعْلَمُ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٌ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَأَقْرَأُ ۖ وَمَا يَنْتَسِرُ مِنْهُ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا ۖ وَاللَّهُ قَرِيبٌ
حَسْبُكُمْ ۖ وَمَا يَقْدَرُ مَوْلَا أَنْفُسَكُمْ ۖ فَخَيْرٌ مِّنْ جُنْدٍ
عِندَ اللَّهِ ۖ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۖ وَاسْتَغْفِرُوا
۞ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝



ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହିରେ ଚୋରୀକୃଷ୍ଣ ଗଳେ ୭୭ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ! *

يَا أَيُّهَا الْمَدْيُونُ

୩. ଠିଆ ହୁଅ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତକୁ ଯାଇ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସାବଧାନ କରାଅ ।

فَمُنذِرٌ

୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ।

وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ

୫. ଏବଂ ନିଜ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଅ ।

وَشِيبَاكَ فَطَهِّرُ

୬. ଏବଂ ସିର୍ବକୁ ଲୋପ କର ।

وَالزُّجُرَّ فَاهْجُرُ

୭. ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅଧିକ ମିଳିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ ।

وَلَا تَسْنُنْ تَسْكُرُ

୮. ଏବଂ (ଜାନ୍ତୁ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ତା ଶ୍ରଦ୍ଧା ସକାଶେ ପୈତୃକ ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର;

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُ

୯. ଏବଂ ଯେବେ ବିଚ୍ଛୁଲ ପୁଣ୍ୟ ଯିବ ;

فَإِذَا نَقَرْنَا لِلسَّافِرِ

୧୦. ତେବେ ସେହି ଦିବସ ଏକ କଠୋର ଦିବସ ହେବ ।

فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّنْ يَّوْمٍ عَسِيرٍ

୧. ମୁଦ ଶବ୍ଦ 'ମୁଦସ୍‌ସିର' ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ କଳହ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ଘୋକ ବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏବଂ ସିର ଅର୍ଥ ଧାନ୍ୟ ଉଦ୍ଭେଦ ଅଛି: (କ) ଅଳ୍ପ ନିକଟରେ ଛିଟା ହୋଇଥିବା ଏକଟି ଜଣେ ଲୋକ, ଯେ କି ଆଦେଶ ପାଳନା ମାତ୍ରେ ତା' ଉପରକୁ ଇମ୍ନ ଦେଇ ଚିତ୍ତ ଯାଇପାରେ, (ଖ) ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସ୍ଥୁଳ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, କିନ୍ତୁ 'ଦିବାର' ଅର୍ଥ ସେହି ପୋଷାକ, ଯାହା କୁଣ୍ଡା ଉପରେ ପିନ୍ଧାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତତା ସାଧନ ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣତଃ ସେ ଲଜ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବାହାରେ । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁଣ୍ଡା ଉପରେ କୋଟ ଆଦି ପିନ୍ଧିବା ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା । ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ମୁକ୍ତ ସମୟରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦନର ମହନୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନୁବାଦରେ 'ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି' ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

୧୧. (ତାହା) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆସିବ
ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । ୧

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

୧୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଆମକୁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ
ବନ୍ଧୁହୀନ ଓ ନିରାଶ୍ରୟ ସ୍ୱୀକୃତି କରିଥିଲୁ, ତାହାକୁ ଏକଜା
କାହିଁଦିଅ ।

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا

୧୩. ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଚୁର ଧନସମ୍ପତ୍ତିର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ।

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ
ସର୍ବଦା ତାହା ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ ।

وَبَيْنَ شُهُودًا

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଉନ୍ନତିର ସାଧନ
ସ୍ୱୀକୃତି କରିଥିଲୁ,

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهِيدًا

୧୬. ତଥାପି ସେ ଲୋଭ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ
ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେବୁ ।

ثُمَّ يَطَّعُ أَنْ أَرِيدَ

୧୭. ଶୁଣ ! ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିରୁଦ୍ଧରେ
କରୁଥିଲା ।

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِتْتِيَانًا عِندَنَا

୧୮. ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତିର
କବଳିତ କରିବୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ ।

سَارَهُفَةً صَوَّوْنَا

୧୯. ସେ (ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂସ୍ଥାପନ) ଚିନ୍ତା
କରିଥିଲା ଓ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ।

إِنَّهُ تَكَلَّمَ وَقَدَّرَ

୨୦. ଏବଂ ତାହାର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ
ବିବେଚନା କରିଥିଲା !

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

୨୧. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ ତାହାର ' ସର୍ବନାଶ
ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ! !

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

୨୨. ଏହାପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା,

ثُمَّ نَظَرَ

୧. ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ପକ୍ଷରେ ବିରୁଦ୍ଧ ବଳ ଯାଉଥିବାବ୍ଦୀ ଏଠାରେ ଉପମା ଆକାରରେ ବିରୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦର ସମ୍ବୋଧନ ହୋଇଛି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ବିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର କରାଯାଉଛି ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେହି ବିନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃସହ ହେବ କାରଣ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ କିବେ
ବୋଲି ପରବେଳେ କହୁଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍ପରାୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କଣେ ଅନବିଷ୍ଟ ବାନ୍ଧବ ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ
ସେହି ଅନବିଷ୍ଟ ବାନ୍ଧବ ମର୍କା ହସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଣାଗଲା ପରେ ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ହଜରତ
ମହମ୍ମଦଙ୍କର କ୍ଷମା ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ସତରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସେହି ବିନି କେତେ ଦୁଃସହ ହୋଇଥିବ, ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟକ
ବୁଝିପାରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଖାଲିଦ ବିନ୍ ମୁତ୍ତାବି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେ ଅନେକ ଦୂରବସ୍ତାର ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିଲା ।
ତାହାର ବିନିକଣ ପୁଅ ଓଲିଦ, ଖାଲିଦ ଓ ହିସାମ କହୁଥିଲେ ଧର୍ମ ସ୍ତରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତା ଆଗରେ ଧୂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ତା'ର ଘେନି ଆସିବା କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରିଶେଷରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଓ କାନ୍ଥୁର ହୋଇ ଦୂରାବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲା ।

୨୩. ଚପୁରେ ସେ ଭୁଲୁଥିଲ କରୁଥିଲା ଓ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥିଲା,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

୨୪. ତା'ପରେ ପିଠି ଫୋରାଇ ଚାଲିଗଲା ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲା, “ଏହା ଏପରି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନକଲ କରାଯାଇଛି;”

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ
إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

୨୬. “ଏହା ଏକ ମାନବର ବାଣୀ ଅଟେ।”

سَاءَ صَاحِبُ سَقَرٍ

୨୭. ଆମେ ତାହାକୁ ନରକରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବୁ ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ

୨୮. ଏବଂ ନରକ କ'ଣ, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୨୯. ତାହା କାହାରିକୁ ବାକି ରଖେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତିକୁ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ ।

لَا يَنْبَغِي وَلَا تَذَرُهُ

୩୦. ତାହା ଚମଡ଼ାକୁ ଜଳାଇ ଦିଏ ।

لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ

୩୧. ସେଠାରେ ଉଣେଇଶ ଜଣ ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرٍ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନରକର ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ କରିଥୁଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାୟା ପାଇଁ କହିଥୁଛୁ, ଏବଂ ଏହାର ଏପରି ପରିଣାମ ହେବ ଯେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଲାଭିବେ, ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ କି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ; ପରିଣାମ ଏହା ହେବ ଯେ ସେହିମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ଏ ବିଷୟ କହିବାରେ ଅଲ୍ଲାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟତା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରପଥ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ-ବାହିନୀକୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكَةً وَمَا جَعَلْنَا
عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيحَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرَدُّوا الَّذِينَ أَمْسُوا إِنَّا نَآذِرُ وَلَا نَنَابِ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَظُنُّ إِلَّا
بُحٌّ ذِكْرِي لِّلْبَشَرِ

ଭୁ : ୨

୩୩. ଶୁଣ ! ଆମେ ତହକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

كَلَّا وَالْقُرْ

୧. ନରକରେ ଏବେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖୁବା କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦେବା ପ୍ରାକ୍ତାନିକ । ଅବଶ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ,

وَالَيْلِ إِذْ أَدْبَرُ

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକିତ ହୁଏ,

وَالضُّبْحِ إِذَا أَصْفَرُ

୩୬. ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ।

إِنَّمَا لِأَحَدَى الْكُبْرَى

୩୭. ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଚେତାବନୀ,

نَذِيرًا لِلنَّشِرِ

୩୮. ତାହା ପାଇଁ, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ) ଆଗଭର ହେବାକୁ କିମ୍ବା (କୁଳକର୍ମରୁ) ପଛକୁ ହଟି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

إِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

୩୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା କିଛି କରିଥିବ ସେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବନ୍ଧକ ି ରହିବ ;

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

୪୦. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

୪୧./୪୨. ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିଥିବେ ଓ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ,

فِي جَنَّتِ شَيْئًا لَّوْنُ

୪୩. “ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ନରକଗାମୀ କରାଇଛି ?”

عَنِ الْمُعْرِضِينَ

୪୪. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲୁ,”

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَفَرٍ

୪୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇ ନ ଥିଲୁ”,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

୪୬. “ଏବଂ ଅପଥା କଥା କହୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଅପଥା କଥା କହୁଥିଲୁ”,

وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ

୪୭./୪୮. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ ।”

وَلَكُنَّا نَعُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

୪୯. ସୁତରାଂ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ

୫୦. ସେମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ସେ ସେମାନେ ଉପଦେଶ ମୂଳକ ବାଣୀରୁ ଏପରି ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି,

كَمْ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرِ مُعْرِضِينَ

୧. ପରିଶୋଧ କରା ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧକ ମୁକୁଟି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରବେଳେ ସ୍ଥାନ । ତେଣୁ ପୂର୍ବରା ଆସନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆଦେଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ରୁହେଁ କାରଣ ସେମାନେ ସ୍ଥାନ; ସେମାନେ କହୁଥିବା ପାଖରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ି ନଥାନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ନିଜ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ପରିଶୋଧ ନ କରିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପାପର ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୧. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିବା
ଗର୍ଭରୁ ଅଟନ୍ତି,

୫୨. ଯେଉଁମାନେ କି ସିଂହଙ୍କୁ ଦେଖି ପକାୟନ କରିଛନ୍ତି ।

୫୩. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତା' ହାତରେ ଖୋଲା ପୁସ୍ତକ
ଦିଆଯାଉ ।

୫୪. ଏ ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ
ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୫୫. ଶୁଣ ! ଏ ବାଣୀ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।

୫୬. ସୁତରାଂ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ସେ ଏଥିରୁ ଉପଦେଶ
ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

୫୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ
କଦାପି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; (ଏବଂ ଏହା
ଅସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, କାରଣ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଧର୍ମଭାରୁତା
ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

كَانُوهُمْ حَمِرٌ مُّسْتَفْرَّةٌ ۝

فَزَتَ مِنْ قُورَةٍ ۝

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

مُنْتَرَةً ۝

لَا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّوْقَىٰ

۝ وَاهْلُ السُّغُورَةِ ۝

سُورَةُ الْقِيَمَةِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-କେୟାମାଃ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ - ଏଥିରେ ଦେଖିବୁଛି ଯେତେ ୪୯ ଟି ଅୟତ ଓ ୨୬ ଟି ବରୁ
ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ କୟାମତ ଦିବସର ରାଣ ଖାଇ ଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ।

୩. ଏବଂ ଆମେ “ନପସେ ଲଝୁମା”କୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଆତ୍ମ-ପୁରସ୍କାମରା ଗୁଣ) ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ।

୪. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାର
ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ନାହିଁ ?

୫. ନା ! ନା ! (ଏପରି ନୁହେଁ) ଆମେ ତ ତାହାର ସମସ୍ତ
ହାତ ଗଣ୍ଠିକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଢ଼ି ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ ଅଛୁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أَسْمُرُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

يَحْسِبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ نَجْمَهُ عِظَامُهُ ۝

بَلْ قَدِيرٌ عَلَىٰ أَنْ نَنْزِلَ بَنَاتُهُ ۝

୬. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ମନୁଷ୍ୟ ଇଲା କରେ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୁର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହୁ ।

୭. ସେ (କାରମ୍ପାର) ପଚାରେ, “କୟାମତ ଦିବସ କେବେ ଆସିବ ?”

୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆଖି ଝଲସି ଉଠିବ ;

୯. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବ ;

୧୦. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକତ୍ରିତ * କରାହେବ,

୧୧. ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପଚାରିବ, “ଏବେ ମୁଁ ପକାୟନ କରି କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବି ?”

୧୨. ଶୁଣ ! ଆଜି ଶାଘି ଠାରୁ ମୁଠି ପାଇବାର କୌଣସି (ଆଶ୍ରୟ) ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

୧୩. କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଥିବ ।

୧୪. ସେ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେ ନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଅଥଚ ସେ ତାହା କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତାହାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଅଥଚ ସେ ତାହା କରି ନ ଥିଲା ।

୧୫. ବସ୍ତୁତଃ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଛି (ଏବଂ ସେ କେତେ ପାଣିରେ ଅଛି ତାହା ତାକୁ ଜଣା) ।

୧୬. ଯଦିଚ ସେ ତା’ର ଅନେକ ସପ୍ତେଇ ଦେଇ ଅଛି ।

୧୭. (ହେ ନବି !) ଏହି କୋରାନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ନିଜର କିହ୍ନ ଚାଳନା * (କରି ପ୍ରାର୍ଥନା) କର ନାହିଁ ।

୧୮. ଏହାକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ମୋନବ ସମାଜ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବା ମଧ୍ୟ ଆମର ଦାୟିତ୍ବ ।

୧୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହାର ପଠନ ଶେଷ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାଠ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପାଠ କର ।

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ۝

وَإِذَا بَرَأَ الْبَصَرُ ۝

وَحُفَّتِ الْقُرُورُ ۝

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنِّ الْمَعْرُ ۝

لَّا لَا وَرَدُّ ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝

يُبَيِّنُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

وَلَوْ أَنِّي مَعَ ذِكْرِهِ ۝

لَآتُخَذَ بِكَ بِسَاتِكَ لَتُنَجَّلَ بِهِ ۝

إِنِّ عَلَيْنَا جُنَّةٌ وَقُرْآنَهُ ۝

وَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝

* ଏହା ଶେଷ ସ୍ତରରେ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଣୀ । ଏଠାରେ ରମଜାନ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଛି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ଯଥା ସମୟରେ ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଧ୍ୟାନ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ।

୨୦. ଏବଂ ତୁମ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଶୁଣାଇ ଦେବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

୨୧. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ତୁରନ୍ତ ମିଛୁଥିବା ପୁଖ ସମ୍ପଦକୁ
ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

୨୨. ଏବଂ ପରକାଳରେ ମିଛୁଥିବା ପୁଖସମ୍ପଦକୁ
ଅବହେଳା କରୁଅଛ ।

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ۝

୨୩. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତିତ ଥିବେ,

وَجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ وَأُخْرَىٰ ۝

୨୪. (ଓ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିରାଶିଷ କରୁଥିବେ ;

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

୨୫. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ବିରସ ହୋଇ ବସିଥିବେ,

وَوُجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ بِأَسْرَةٍ ۝

୨୬. କାରଣ ସେମାନେ ଭାବୁଥିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର
ଅତ୍ୟାଭାବ ଯିବ ।

تَلَّوْنَ أَن يَفْعَلَ بِهَا فَاقْتَرِفُوا ۝

୨୭. ଶୁଣ ! ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟାଗତ ହେବ,

لَا إِذَا بَلَغَتِ النَّارَ ۝

୨୮. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଆଜି କେହି ଅଛି ଯେ
ତାହାକୁ ମରୁ ଦ୍ଵାରା ରକ୍ଷା କରି ଦେବ ?”

وَيُنَادِيَنَّ مِنَ رَّاقٍ ۝

୨୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଦାୟ ସମୟ ଆସି ଯାଇଅଛି ;

وَقَالُوا أَنَّهُ الْعَرَاءُ ۝

୩୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;

وَالنَّفْسُ النَّاسِ بِأَنفَاقٍ ۝

୩୧. ସେହିଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ
ହେବ ।

يَوْمَ يَكُونُ يَوْمِ يَوْمِ النَّاسِ ۝

ଭୂ : ୨

୩୨. ସୁତରାଂ ଏପରି କ’ଣ ହେଲା ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦାନ
କଲା ନାହିଁ, କି ନମାଜ ପାଠ କଲା ନାହିଁ ;

فَلَا صَدَقَ وَلَا هَلَكَ ۝

୩୩. ବରଂ (ସେତ୍ୟକ୍ତୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା ଓ (ତାହାଠାରୁ)
ବିମୁଖ ହେଲା ;

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

୩୪. (ଏବଂ ଏହାପରେ ଲଜିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ) ନିଜ
ପରିବାର ନିକଟକୁ ସଗର୍ବେ ଗମନ କଲା ।

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِي ۝

୩୫. (ହେ ପାଷାଣ !) ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ ହେଉ !

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۝

୩୬. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁ ଅଛୁ କି ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ
ହେଉ !

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۝

୩୭. କ'ଣ ମଣିଷ ଭାବୁଛି ସେ ତାହାକୁ ବେଲଗାମ୍ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝

୩୮. କ'ଣ ସେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଏପରି ଏକ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନିକ୍ଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ?

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنْتَنَى ۝

୩୯. ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଘନାଭୂତ ରକ୍ତପିଣ୍ଡରେ ପରିଣତ ହେଲା ; ଏହାପରେ ସେ (ଅଲୁଷ) ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ କଲେ ।

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ۝

୪୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଭାବରେ ।

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝

୪୧. କ'ଣ ସେ (ଅଲୁଷ) ମୃତକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ ?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ذَلِكَ بِعَدْلٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ۝

سُورَةُ الذِّهْرِ مَكِّيَّةٌ ﴿٦٩﴾

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୬

ଅଲ-ଦହର

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦୀଲ୍ଲହ ସମେତ ୩୨ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲୁଷଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. କ'ଣ ମାନବ ଉପରେ ସେହି ସମୟ ଆସି ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଆତ୍ମା କୌଣସି ସ୍ଵରୂପ ନ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେହି ମନେ ପକାଇ ନ ଥିଲା ।

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

شَيْئًا مَذْكُورًا ۝

୩. ଆମେ ମାନବକୁ ଏପରି ଏକ ଶୁକ୍ତବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ (ପ୍ରକାର) ଶକ୍ତି ସମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ବ୍ରହ୍ମା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَسْتَلِيهِ

فَجَعَلْنَاهُ سَيْبِغًا بَصِيرًا ۝

୪. ଆମେ ତାହାକୁ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଅଛୁ, ସେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରୁ ବା କୃତଜ୍ଞ ହୋଇପାର ।

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ۝

୫. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶିରୁକ୍ତି: ଗଳାବନ୍ଧନ ଓ ନରକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

୬. (ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ପିଆଲାକୁ ପାନ କରିବେ ଯହିଁରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ ।

୭. ସେ (କର୍ତ୍ତୃର) * ଏକ ଝରଣା ହୋଇଥିବ ଯହିଁରୁ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ପାନ କରିବେ ; ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଝରଣାକୁ) ଗୁମିରୁ ନିର୍ଗତ କରାଉଛନ୍ତି ।

୮. ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦିବସକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନର ଅମଙ୍ଗଳ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବ ।

୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ) ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେବୁ (ସେମାନେ) ଦରିଦ୍ର, ଅନାଥ ଓ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ।

୧୦. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ସତ୍ତାପ ବିଧାନ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଉଛୁ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଏଥିପାଇଁ) କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ନାହିଁ କି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡୁ ନାହିଁ ।”

୧୧. “ଆମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭୟଭୀତ ହେଉଛୁ ଯେଉଁ ଦିନ ଭୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଭୁଲୁଥିବ ହୋଇଥିବ ।”

୧୨. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲୁହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନର ମନ୍ଦ ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ରହିବାପାଇଁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ (ଦିବିକା ପାଇଁ) ରେଶମ (ବେଞ୍ଚ) ଦେବେ ।

୧୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ତଳିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ତାକୁ ଉତ୍ତାପ ବା ପ୍ରବଳ ଶୀତ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝
يَوْمُئِذٍ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ لَمْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ نَجْوَى ۝
مُسْتَظْهِرًا ۝

وَيُطْعَمُونَ السَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَنَكِبَتُنَا وَزِينَتُنَا ۝
وَأَيُّرًا ۝

إِنَّا نَطْعِمُكُمْ لَوْجُهُ اللَّهِ لَا نُؤِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا سُكُورًا ۝

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرَ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً ۝
وَسُرُورًا ۝

وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

୧. ସେହି ଝରଣାରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରିତ ରହିଥିବ ଓ ତାହାର ନାମ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃର ହେବ । ତାହା ମନ୍ଦ ଭାବନାକୁ ବିକୃତ କରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଝରଣା ବିଦ୍ୟମାନ ହେବ ।

୧୫. ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ୟାନର ଛାୟା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବନତ ଥିବ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ଦିଆଯିବ ।

୧୬. ଏବଂ ଗୁଆ ବାସନ ଓ ପାତ୍ର ତଥା କାଚ ଓ ସୁରେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ଅଣା ହେବ ।

୧୭. କାଚ ସଦୃଶ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଏହି ବାସନ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁଆର ହୋଇଥିବ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜର କୁଶଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଆ ରଖିଥିବେ ଯେହ୍ନେ ତାହା କାଚ ସଦୃଶ ଝଟକି ଉଠିବ ।

୧୮. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏପରି ସ୍ୱାସ୍ଥରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦିଆ ହେବ ଯହିଁରେ ଶୁଣି ମିଶା ଯାଇଥିବ ।

୧୯. ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ‘ସଲସବିଲ’^୧ ନାମକ ଏକ ଝରଣା ଥିବ ଯେହିଁକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାନ କରିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେବା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୁବକ ଭୃତ୍ୟମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସୁଥିବେ ; ଯେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁକ୍ତା ବୋଲି ମନେ କରିବ ।

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ପ୍ରବୁର ପୁଖ ସମ୍ପଦ ଓ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୨୨. ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ପୃଷ୍ଠ ରେଶମା ସବୁଜ ଓ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଆର ଖଡ଼ି ଗିନ୍ତାଉ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରକାରକ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦେବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ହେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ! ଏ ପ୍ରଭାସର ରୂପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାହୋଇଛି, ଏବଂ ରୂପମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଦିଆଯାଇଅଛି ।”

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّكَ قُطُوفُهَا تَذِيَّةٌ ①

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ②

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ③

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ④

عَيْنًا فِيهَا تُنْتِى سَلْسَبِيلًا ⑤

وَيُظَوِّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ ⑥ إِذَا رَأَىٰ مِنْهُمْ حَسِبَهُمْ لُزُومًا مُنْتَزَرًا ⑦

وَإِذَا رَأَىٰ تَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلُكًا كَبِيرًا ⑧

عَلَيْهِمْ نَبَاطٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوًا ⑨ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمُ رَبِّهِمْ شَرَابًا طَهُورًا ⑩

﴿ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ شُكْرًا ⑪ ﴾

୧. ପ୍ରକୃତରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କାନରେ ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥିବ ; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୋମକ ହୋଇଥିବ ଓ କାଚ ଭଳି ଏପରି ସୁଖ ହୋଇଥିବ ଯେ ତହିଁରେ ମୁହଁ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ।

୨. ଏହା ଏକ ଉପମା । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥମ୍ଭେ କର୍ତ୍ତୃର ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ମନ ଭାବନା ବିଲୁପ୍ତ ହେବ । ତା’ ପରେ ଶୁଣିବ ଝରଣା ଜଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସର୍ବଜର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଜଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଅଧିକ ସେରଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାହା କୃତ୍ରିମ ଅସ୍ତ୍ରସର କରାଇ ନ ଥିବ । ତେଣୁ ଏହା ପରେ ‘ସଲସବିଲ’ ନାମକ ଝରଣାର ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନେ ସବୁକ୍ଷର ସେମ-ମଦିରା ପାନ କରି ଏପରି ଅଭିଭୂତ ହୋଇଯାଉଥିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ କାଳ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।

୧୫:୨

୨୪. ଆମେ କୋରାନକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଭାଗ ଭାଗ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୨୫. ସୁତରାଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ଅଟେ ବୁଝ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପା ଓ କୁତସ୍ଥମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୨୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧତା କର, ଏବଂ ବହୁରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କର ।

୨୮. ଏମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗାମୀ ଭୟାବହ ଦିନ ସଂଜ୍ଞାତରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ।

୨୯. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଗଠନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେବେ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଦେବୁ ।

୩୦. ଏହା ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଥିବା ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ।

୩୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିନା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ସର୍ବଙ୍କ (୩) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୩୨. ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ

كُفْرًا ۝

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ نِيْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذْنَائُنَا بَدَلًا

أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

إِنَّ هُدًى تَذَكُّرَةً ۚ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝



ଅଲ-ମୁରସଲାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼େ ୨୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ବରୁକ୍ତି)
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେହିମାନଙ୍କୁ * ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ଧାରେ ଧାରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ,

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

୩. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଦୁତଗଣିରେ * ଗମନ କରନ୍ତି,

فَالْغَاصَّاتِ غَصًّا

୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବୋର୍ଡ ପ୍ରସାରିତ * କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالنَّازِبَاتِ نَزًّا

୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ * ପ୍ରଭେଦ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

فَالْمُفَرِّقَاتِ فَرًّا

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

فَالْمُنْقِضَاتِ قِصًّا

୭. ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦିଆଯିବ ।

عُذْرًا أَوْ ذِكْرًا

୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ହେଉଛି ।

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

* ଏହି ଆୟତରେ ଦେହି ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ହଜିରତ ମହଜଦ୍ଦର ସେ ପରୁ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ, ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ପାଇଁ ଧାରେ ଧାରେ ସଂସାରରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିବେ । 'ମୁରସଲାତ' ଶବ୍ଦର ଏହା ହିଁ ସ୍ୱକୃତ ଅର୍ଥ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହି ସାଥୀମାନେ ଜମିରେ ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଧାରେ ଧାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିର ତେଜ ସ୍ୱରୂପ ହେଉଥିବ ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେହିସବୁ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗୁହେରୁ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସାରା ସଂସାରରେ ଉଦ୍ଧାରମ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବେ ।

୪. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦେହି ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକ^୧ ସାମିଆନ ହୋଇଯିବେ,

୧୦. ଏବଂ ଆକାଶରେ^୨ ପାଟ ଦେଖା ଦେବ,

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ^୩ ଉଡ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ^୪ ରସୁଲ ନିଜ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟରେ ହାଜର କରାହେବେ ;

୧୩. (ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯିବ ଯେ) ଏ ବିଷୟକୁ କେଉଁ ଦିନ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବ ରଖାଯାଇଛି,

୧୪. (ଏକ) ନିଶ୍ଚିତ୍ତକାରୀ ଦିନ ସକାଶେ ।

୧୫. ଏବଂ ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣାଅଛି ଯେ, ସେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଦିନ କ'ଣ ?

୧୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ, (ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ) ।

୧୭. କ'ଣ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିନାହିଁ ?

୧୮. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଇବୁ^୫ ନାହିଁ ? (ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବ୍ୟବହାର କାହିଁକି କରାଯିବ) ।

୧୯. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ ।

୨୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَإِذَا النُّجُومُ طُفَّتْ ۖ

وَإِذَا السَّمَاءُ فَرِجَتْ ۖ

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۖ

وَإِذَا الرَّسُلُ أَنتَتْ ۖ

لَا يَیُّوْمٌ أُجِلَّتْ ۖ

لِیَوْمِ الْفَصْلِ ۖ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۖ

وَبَلِّغْ یَوْمَیْذِ الْمُنْكَذِبِیْنَ ۖ

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِیْنَ ۖ

ثُمَّ نُنْعِیْهُمْ الْأَخْرِیْنَ ۖ

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ ۖ

وَبَلِّغْ یَوْمَیْذِ الْمُنْكَذِبِیْنَ ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚିତ ଓ ବିଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନକ୍ଷତ୍ରସମୂହ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ବାର ବିଦ୍ୟବାଣୀର ଆଗମନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ମହାରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼େଇ କରାଯିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଜଣେ ସଂସାରକଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜୀବିକ ନୀତିରେ ନୀତିତ କରାହେବ । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେପରି ହଜରତ୍ ମୁସା, ହଜରତ୍ ଇସା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ରବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥିବ, ସେହିପରି ହଜରତ୍ ଇମାମ ଅହମଦ୍ ସରହିଦ୍, ହଜରତ୍ ନାମାସ୍କୁସ ଓ ଇନ୍ଦ୍ର ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ରବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ଧୂସ କରିବୁ ନାହିଁ ?

୬. ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଚଳନ ଅଛି । ତେଣୁ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଗୁଣ ବ୍ୟବହାର କରା ନ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁଣିପୁଣି କାରଣ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ: “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୁଲ୍ ତରଳ ପଦାର୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ)ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ?”

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝

୨୨. ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତୃଗର୍ଭରେ) ସ୍ଥାପିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଥିଲା ।

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝

୨୩. ଏବଂ ଯେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ସେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲୁ ।

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଅସାଧ୍ୟ ନିରୂପିତ* କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅସାଧ୍ୟ ନିରୂପିତକାରୀ ।

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝

୨୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَيَذُرُ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

୨୬./୨୭. କ’ଣ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ସକଳେ ଗଢ଼ିନାହିଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଗଢ଼ିଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁର^୧ ଜଳପାନ କରାଇଅଛୁ ।

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَجَرٍ وَاسْقَيْنَكُمْ مَاءً ۝

୨୯. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

فَرَاتًا ۝

୩୦. (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁ ଥିଲ ତାହାରି ଆଡ଼କୁ ଯାଅ ।”

وَيَذُرُ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

إِنْظَرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

*. ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିଶୁ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱଚ୍ଛ ନିୟମ ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବରେ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେବେଠାରୁ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି ସେବେଠାରୁ ତଦନୁସାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳର ସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରି ସକଳେ ନିଜ ନିଜ ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ସେଇକି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଅଛି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବିତ ସାକ୍ଷୀ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୃତ ସାକ୍ଷୀକୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାଏ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଚିତା-କବୁର ନଦୀରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦିଆଯାଏ ।

୩. ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ସାଂସାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଗୋଟିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ତାହାକୁ ଏକକି ଧର୍ମନିଷ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି କଥାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟାଶ୍ରୟ ଶୁଣାଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖା ନିବାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ କୁପ୍ର, ପ୍ରୋଖରା ଓ କେଳଲ ଆଦି ଖୋଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁର ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୩୧. “ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଛାୟା ନିକଟକୁ ଯାଅ, ଯାହାର ଚିନିଚୋଟି ଶାଖା ଅଛି”.

୩୨. “ତାହା ଛାୟାଦାନ କରେ ନାହିଁ କି ଉତ୍ତାପରୁ ରକ୍ଷାକରେ ନାହିଁ”.

୩୩. ବରଂ ତାହା ଅଜ୍ଞାନିକା ସଦୃଶ ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

୩୪. (ତାହା) ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜାହାଜକୁ, ବାନ୍ଧି ରଖିବା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦଉଡ଼ି ସଦୃଶ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।

୩୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

୩୬. ସେହିଦିନ ସେ (ଅପରାଧୀ)ମାନେ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) କଥା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ କରିବା ସକାଶେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୩୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

୩୯. ଏହା ନିଶ୍ଚୟର ଦିବସ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

୪୦. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି, ତେବେ ସେହି ଉପାୟକୁ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ।

୪୧. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

ବୁ : ୨

୪୨. ସେଦିନ ଧର୍ମଭାଙ୍ଗୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଛାୟା ଓ ଝରଣାମୁଖ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ ।

اٰنْطَلِقُوْا اِلٰى ظِلٍّ ذٰى ثَلٰثِ شُعَبٍ ۝

لَا ظِلُّلٌ وَّلَا يَغِيْثُ مِنَ الْهٰبِ ۝

اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرٍّ رَّكَالِقَصْرِ ۝

كَانَتْ جَنْبَكَ صُفْرًا ۝

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْذِبِيْنَ ۝

هٰذَا يَوْمٌ لَا يَنْطَقُوْنَ ۝

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ۝

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْذِبِيْنَ ۝

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنٰكُمْ وَاٰلًا وَاٰلِيْنَ ۝

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكَيْدُوْا ۝

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكْذِبِيْنَ ۝

اِنَّ الْمَتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٍّ وَّغِيْثٍ ۝

୧. ଶେଷ ସ୍ତବରେ ଉପରାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଏହିପରି ହେବ ଯାହା ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଚାହିଁ. ବରଂ ତାହା ଏକ ସନ୍ତୋଷଦାୟକ ସ୍ଥାନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ଦେଖୁଥିବେ, ଫଳରେ କୌଣସି ମୌଖିକ ସାଧ୍ୟର ସମ୍ବେଦନ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ଏବଂ ନିଜ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଫକୀରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଥିବେ ଯୋହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତରେ
ମିଳିବ ।

وَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ମନଭୋଭା ଫକୀରମାନ
ଖାଅ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପାନକର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମର
ପୁରସ୍କାର ।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

୪୫. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

୪୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِثَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୪୭. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ) ଖାଅ ଓ କିଛି
ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଉପଭୋଗ କର ; ତୁମେମାନେ ହିଁ
ଅପରାଧୀ ।

كُلُوا وَتَسْعَوْا قَلِيلًا إِنَّا كُمْ مُجْرِمُونَ ۝

୪୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِثَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯାଏ ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼
ରହନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନ ଶିର କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝

୫୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنُفِثَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୫୧. ଅତଏବ (କହ ତ ଭଲ) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର
କୋରାନ) ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ ?

فَيَأْتِي حَذِيثَ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

ଭାଗ - ୩୦



ଅଲ-ନବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବାକୁ ଯେତେ ୪୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

୨. ଏମାନେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି ?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ٢

୩. କ'ଣ ସେହି ଉପରୋକ୍ତ 'ଯୋମୁଲ ପାସଲ' ବିଷୟକ ମହାନ୍ ଘଟଣାର ସମାପ୍ତିର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ?

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ٣

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଏ (ଲୋକ) ମାନେ (କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ) ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٤

୫. ଆଜିଠି ତୁହେଁ, (ମନେରଖ, ସେହି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ ଓ) ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥

୬. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ, ଆଜିଠି ତୁହେଁ, ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀକୁ, ଯାହା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ; ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٦

୭. ତେଣୁ କରି ଦେଖା କ'ଣ ଆମେ ଭ୍ରମକୁ ଶଯ୍ୟା ରୂପେ ଗଢ଼ି ନାହିଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ٧

୮. ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କାଳା ରୂପେ ପୋତି ନାହିଁ ?

وَالْأَجِبَالَ أَوْتَادًا ٨

୯. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋତା ଯୋତା କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ.

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٩

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିତ୍ରାକୁ ବିଶ୍ରାମର ସାଧନ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ.

وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمْ سُبَاتًا ١٠

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରିକୁ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ.

وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا ١١

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ଦିନକୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ପତ୍ତା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٢

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାତରୋଟି (ଜଳ ଓ)
ସୁଦୃଢ଼ (ଆକାଶ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି
କରିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ଘନ ମେଘମାଳାକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ
ବହୁଥରା ଜଳଧାରା (ମଧ୍ୟ) ଅବତରଣ କରିଅଛୁ.

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً بَهِجًا ۝

୧୬. ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶଯ୍ୟ, ଓ ଉଦ୍ଭିଦ
ଉତ୍ପାଦନ କରି ପାରିବୁ.

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଘାଞ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନ (ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବୁ) ।

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିବସର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ
ସମୟ ଅଛି.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ବିଚ୍ଛଳ ବଜାଯିବ, ତାପରେ ତୁମମାନେ
ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ (ଆମ ସମାପକ) ଆସିବ ;

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ نُفَاتًا أَقْوَامًا ۝

୨୦. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରି ଦିଆ ହେବ ; ଏପରି କି
ତାହା ଦ୍ୱାରା (ସେତୁ) ହୋଇଯିବ ।

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝

୨୧. ଏବଂ ପର୍ବତକୁ (ସ୍ଥସ୍ଥାନକୁ) ଗୁଚିତ କରା ହେବ ଏପରିକି
ସେଗୁଡ଼ିକ ମନାଟିକା (ସେତୁ) ହୋଇଯିବ ।

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝

୨୨. ବାସ୍ତବରେ ନରକ (ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଛକି ରହିଅଛି ।

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

୨୩. (ଏବଂ) ତାହା ଦୂରାଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِيُثَبِّتُ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶକୁ ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ତରରେ ହେବ ଯେପରି ଆକାଶରେ ଅନେକ ଦ୍ୱାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସକରାମାନଙ୍କ ସକଳେ ସ୍ତର ପରିମାଣରେ କରୁଣା ଅବତରଣ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକରାଙ୍କ ସକଳେ ଶାଣ୍ଠି ସଜାଗିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ଯୁଗରେ ଲୋକମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ମୁଦ୍ଗୁଷ୍ଟା ସଦୃଶ ପ୍ରତୀତ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇକି ରାଜାମାନେ ନାମମାତ୍ର ରାଜା ହୋଇଥିବେ ଅଥଚ ପ୍ରକାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବେ । ଅର୍ଥକରୁ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମନିନ୍ଦାକୁ ଦୂରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିବେ । ଯଦି ଏହି ଆୟତକୁ ଧର୍ମପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନପ୍ରଦତ୍ତ ହେବ : ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମ ପତ୍ତିତ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଗଢ଼ିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ବା ସାଧାରଣ ଜନତା ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି କଲେ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ, ତେବେ ଧର୍ମଧାରୀତା ଓ ନାମମାତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ବିଫଳ କରାଇବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିକାଶ ହେଉ ନ ଥିବ ବରଂ ତାହା କ୍ଷୁମ୍ଭଶ୍ଚ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ଧର୍ମନିଷ ଲୋକମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଧାରଣା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକରାମାନଙ୍କର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସଂଗଠନକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ମୁର ଶବ୍ଦ 'କେବାଲ୍' ଅର୍ଥ ପର୍ବତ, ଯାହା ସମ୍ରାଟ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ବା ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି : (କ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ଗଢ଼ାଯିବ, (ଖ) ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଦ୍ଧା କରୁଥିବା ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଶାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୱଂସକାର କରି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାତଳତା (ଅନ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ) ବା (ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ସକାଶେ) କୌଣସି କିସମର ପାନୀୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୨୬. ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ଓ (ଅସହ୍ୟ) ଶାତଳ କଲ ଦେବେ ।

୨୭. (ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯିବ) ।

୨୮. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ନିଜ ହୃଦୟରେ କୌଣସି) ହିସାବର ଭୟ ରଖୁ ନଥିଲେ ।

୨୯. ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲେ ।

୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତିଟି ବିଷୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ରଖିଥୁ ।

୩୧. ସୁତରାଂ (ନିଜ କର୍ମ ଅନୁସାରେ) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି (ଉପରେ ଶାସ୍ତି) ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବୁ ।

ରୁ : ୨

୩୨. ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସକାଶ ସଫଳତା (ନିୟତ) ଅଛି,

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଅଙ୍ଗୁର,

୩୪. ଏବଂ ସମବୟସ୍କା ଯୁବତୀ,

୩୫. ଏବଂ ଉତ୍କଳ ପରୁଥିବା ପିଆଲା ।

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଅପଥା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ କି (ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ) କେବେ କେହି ମିଥ୍ୟା ମଣିବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏପରି ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିବ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ହିଁ ହେବ ।

୩୮. (ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହେବ ଯେ କି) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏବଂ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ (ବିନା ଅନୁମତିରେ) କଥା କହିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଧର୍ମର ବିଷୟରେ ଶାତଳତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଫ୍ତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାତଳ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଉତ୍ସୁକ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଫ୍ତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

إِلَّا حَيْنًا مُتَعَاثًا

جَزَاءً وَفَاءً

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

إِنَّا لَنُتَقِينَ مَفَازًا

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

وَكَوَاعِبَ أُنْرَابًا

وَكَاسًا دِهَاقًا

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا وَلَا كِذَابًا

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَلِيكَوْنَ مِنْهُ خُطَابًا

୩୯. (ଏହା ସେହି ଦିନ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ବା ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଧାତି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ, (ଏବଂ) ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କିଛି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଉଚିତ କଥା କହିବେ ।

୪୦. ସେହି ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର) ଆଶ୍ରୟ ଘାନ ବାଛି ନେଉ ।

୪୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଦମ୍ଭ ଶାସି ସଂସ୍ଥାନରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇଛୁ ଯେଉଁଦିନ ମରୁଷ୍ୟ ସେହି ବିଷୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯାହା ତାର ଦୂର ହାତ ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଜନ କରି) ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି; ଏବଂ (ସେ ଦିନ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କହିବ, "ହାୟ ! ମୁଁ ମାଟି ହୋଇଯା'ନ୍ତି କି !"

يَوْمَ يَقُومُ الزُّجُجُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أُوذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ مَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَنْبَأًا

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ وَيَقُولُ الْكَيْفُ يُبَيِّنُ لَكَ تَرَابًا

୧. ପରିତାପର ବିଷୟ, କେତେକ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ 'ସାହାବୀ' ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ସାଥୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରମ ଶିଷ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁବକର ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ 'ମୁଁ ମାଟି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି କି' ବାକ୍ୟାଂଶ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାହୁଏ । ତତ୍ପରାନ୍ତର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏତଦ୍ୱାରା ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଆହା ଘାତନ କରୁ ନ ଥିବ । ସମାଶ୍ରିତ ହେଉଛି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଏହି ଆସ୍ତର ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା, ତେବେ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଆତ୍ମନିକଟତା ବିଚାର କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଅବୁବକର କହିବେ, 'ହାୟ ! ମୋ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେ ସେ ମୋ ପର୍କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତେ କି ମୋ ତୁଟି ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରି ନ ଥା'ନ୍ତେ ।' ଏହିପରି ବିଚିତ୍ର କଣେ ଆଦର୍ଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ହିଁ ହୋଇପାରେ । ହତପତେ, ସ୍ୱୟଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି— 'ମୁଁ ମୋର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ୱାରା ଦୂରୀ ବଳରେ ମୋତେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।'

ଏହି ଆସ୍ତରରେ 'କାହିଁ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅବୁବକରଙ୍କ ଭଳି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କାହିଁ କରୁଥିଲେ, ଯେ କି ସବୁ ସ୍ତର ଶେଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ରହିଥିଲେ, ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଉଥିଲେ, ନିଜର ଏଗାର ବର୍ଷର କନ୍ୟାକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ତାଙ୍କ ବୟସ ତରବର/ ପ୍ରାୟାବନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଓ ଯେ କି ହିଜରତ ବେତେ ତାଙ୍କ ଗହଣରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ହିଁ ତାହାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସହକର୍ମୀ ତଥା ସମର୍ଥକ ଥିଲେ । ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗାତ୍ମକ ଜୀବନ କାହିଁର ହୋଇପାରେ ? ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ କରାଯିବା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ? କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ହିଜରତ ସମୟରେ 'ଶୌର' ଗୁମାସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ କେବଳ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସହିତ ଲୁଚି ରହିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାରିଆଡ଼େ ଶତ୍ରୁମାନେ ଘେରି ରହିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘ ଦୂର ଶହ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦାୟନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏକମାତ୍ର ଅବୁବକରଙ୍କ ନିଜ ଗହଣରେ ରହିବା କ'ଣ ଅବୁବକରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁନାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ 'ଜାବିତାବସ୍ତାରେ' ହେଉ କି ମୃତବସ୍ତାରେ ହେଉ ଧରି ଆଣି ପେଶ୍ କଲେ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବା ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ନିଷପଦେହରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁରୋଧ ହେବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୂଯୋଗ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଦୂର ଅନୁରୋଧ ସେ ନିଜେ ତାହାର ଭୂରି ଭୂରି ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସାହସ ମଧ୍ୟ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ

(ଅବଶିଷ୍ଟ) ୫.... ପୃ ୧୦୨୧)



ଅଲ - ନାଜିୟାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ; ଏହାର ଚୈତ୍ତବ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ୪୭ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପାୟ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଧର୍ମ-ଜ୍ଞାନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥା'ନ୍ତି,

وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا

୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଗଣ୍ଡି ପକାଇ ଥା'ନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପାୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥା'ନ୍ତି),

وَالشَّاطِطِّ نَشْكًا

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୂରଦୂରାନ୍ତରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି,

وَالسَّيْحَةِ سَاقًا

୫. ତା'ପରେ (ପ୍ରତିଦୃଢ଼ିତା କରି ନିଜ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ାଙ୍କ ଠାରୁ) ବହୁତ ଆଗେଇଯାଆନ୍ତି,

فَالسَّيْقَةِ سَبْقًا

୬. ତା'ପରେ (ସାଂସାରିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି ।

وَمَتَّعْنَاهُم مَّا كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ لِبَاطِنِهِ غَفْلًا

ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅତି ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ । ପରିବେଶରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଓ ଅନୁରକ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଧ୍ୱାନି-ହୋଇଥାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତଥାପି ବିକଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅନୁବକର ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିଛି ତେବେ କ'ଣ ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହୋଇପାରେ ? ଏପରି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ହଜରତ ଆବଶାହୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଅନୁବକରଙ୍କ ସଂକ୍ଷୀପ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଯଦିତ ସେ ତା'କୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଖୁଲିଯାଏ ତେବେ ସେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ପାଇଥିଲେ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅନୁବକରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଖୁଲିଯାଏ ପଦରେ ନିୟୁତ ଦେବାକୁ ମନା କରି ଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜର ଏହି ଅଭିକାମକୁ ଗୋପନ ରଖିଥିଲେ ।

୭. ଏଠାରେ ସାହାବୀ ବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ସଦାଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ତ ଆରୋପ କରୁଥିଲେ । କେତେକ ଇସ୍ଲାମିକ ମତରେ ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ବିବରଣ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏଠାରେ ଉପର ଲିଖିତ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ପେଶ କରାଯାଇଛି । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରିବେ ।

୮. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ଦେଖି ଦେଖିରେ କ୍ଳମଣ କରୁଥିଲେ ।

୯. ସାଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଉକୁ ବଢ଼ିଯିବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ଥିଲା । ଫଳରେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ତଥା କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବଢ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଠିନତା ଅନୁଭବ କରି ନ ଥିଲେ କି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୭ (ତାହା ହିଁ ଉପରୋକ୍ତ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ଜାତିର ଆବିର୍ଭାବ ଦିବସ ହେବ) ; ଯେଉଁ ଦିନ ମୁହଁ (ପାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତି) କରୁଥିବା ଜାତି ମୁହଁର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବ ।

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ①

୮. ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଏ ପ୍ରକାର) ପଛରେ ଆପୁଥିବା (ଅନ୍ୟ ଏକ) ସମୟ ଆସିବ ।

تَنْبَعُهَا الرَّاوِدَةُ ②

୯. ସେ ଦିନ କେତେକ (ଲୋକଙ୍କର) ହୃଦୟ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥିବ,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ③

୧୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଭୟରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ।

لَهُمْ أَنْصَارُهُمْ خَاشِعَةٌ ④

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ ?”

يَقُولُونَ ءِإِنَّا لَسَرْدٌ وَدُونَ فِي الْخَافِرَةِ ⑤

୧୨. “କ’ଣ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ହାତ ପଟିସଜି ଯାଇଥିବ ; (ଏପରି ହେବ) ?”

ءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑥

୧୩. ସେମାନେ କହିନ୍ତି, (ଯଦି ଏପରି ହେବ) “ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।”

لَهُمْ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑦

୧୪. (ଏବଂ) ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ ଏହି ମୁହଁ ସମାନ୍ତର କେବଳ ଏକ ଚେତାବନୀ (ସୂଚକ) ଥିଲା ।

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑧

୧୫. ଅତଏବ (ଏହି ଚେତାବନୀ ପରେ) ସେମାନେ ପୁନରାୟ (ମୁହଁ) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

فَإِذَا هُمْ بِالشَّاهِرَةِ ⑨

୧୬. କ’ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ମୁସାବ୍ ବୃତ୍ତାନ୍ତ (ମଧ୍ୟ) ପହଞ୍ଚିଛି ?

لَهُمْ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଆସତଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ସମୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁସାମାନମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣକୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ୫ ନିକର ସୂଚକା ଲାଗି ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁସାମାନମାନେ ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଅସ୍ପଷ୍ଟକୁ କେବଳ ହସରେ ଧାରଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଆକ୍ରମଣ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଚାଲିଥିବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୪. ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିପ୍ରାୟ ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ଘଟିବ କି ନାହିଁ ବୋଲି ପଚାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ “ଆମେମାନେ ମରିଯିବା ପରେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇ ଉଠିବ କିନାହିଁ ?”

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି କେବଳ ବଦର ମୁହଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁହଁ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଉଁଶର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବେ ।

୧୭. ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର ଉପତ୍ୟକା 'ରୁହ୍ନା'ରେ ଡାକିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ), "ଫିରଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛି ।"

୧୯. ଏବଂ (ତାହାକୁ) କୁହ, "କଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?"

୨୦. "ଏବଂ (ସେଥିପାଇଁ) ଆମେ ତୁମକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବୁ ଏବଂ (ଏହା ପକରେ) ତୁମେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଭୟ କରିବ ।"

୨୧. ସୁତରାଂ ମୁସା ତା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ,

୨୨. କିନ୍ତୁ ସେ ଏ ବିଷୟରେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଚା ମନେ କଲା ଓ ଅମାନ୍ୟ କଲା ।

୨୩. ତତ୍ପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସୀଲା ପୃଷ୍ଠି କରିବାକୁ ପରିକଳ୍ପନା କରି (ସତ୍ୟତାକୁ) ବିମୁଖ ହେଲା ।

୨୪. ଏହାପରେ (ସେ ନିଜ ପାରିଷଦ ବର୍ଗକୁ) ଏକତ୍ରିତ କରାଇଲା ଏବଂ (ଦେଶର ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ) ଘୋଷଣା (ମଧ୍ୟ) କରାଇଲା ।

୨୫. ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ) କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।"

୨୬. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଳ୍ପ ତା'କୁ ପରଜାଳ ଓ ଇହକାଳର ଶାସ୍ତିରେ ଜଡ଼ିତ କରାଇବା ପାଇଁ କବଳିତ କଲେ ।

୨୭. ଯେଉଁମାନେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଭୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା (ମୂଳକ ବିଷୟ) ରହିଅଛି ।

ରୁ : ୨

୨୮. (ଚିକିତ୍ସା ଭାବି ଦେଖ ତ) କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନରାୟ) ପୃଷ୍ଠି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନା ଆକାଶକୁ, ଯାହାକୁ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ରୁହ୍ନା' ଅର୍ଥ ଘୃତ୍ନିବା । ତେଣୁ ଏହାର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଯେଉଁଠାକୁ ମରୁଖ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଆସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା'ର ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଥିଲା ।

୨. ସହରର ମୁସା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କର ପଛା ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନବି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସର ହେବ, ଏ ବିଷୟ ସେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅନ୍ତମନ ଫିରଓନ ପାଇଁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରକୋପର କାରଣ ନ ହେବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ خَفِيَ ۝

قُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْتَغِي ۝

فَحَسَرَ فَتَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

يَعْنِي أَنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝

ءَا نَتْمَنَّىٰ مُنْتَفِئًا خَلْقًا أَمِ السَّاءُ بِمَا هُمْ ۝

୨୯. ଏବଂ ସେ ତାହାର ଉଚ୍ଚତାକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ଓ ତା'ଠରେ ତାହାକୁ ଚୁଟିଶୂନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ତାହାର ରାତିକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଦିନକୁ (ଆଲୋକିତ କରି) ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେହି ସମୟରେ) ଗୁପ୍ତତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ (ତେନ୍ଦୁଧାତୁ) ତାହାର ଜଳ ଓ ତାହାର ବୃକ୍ଷ ଉପରୁ କରିଛନ୍ତି ।

୩୩. ଏବଂ ସେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ପୋତିଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ଉପକାର ସକାଶେ (ସେ ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି) ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହା ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩୬. ଯେଉଁ ଦିନ ମରୁଣ୍ୟ ନିଜ କୃତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବ,

୩୭. ଏବଂ ଯେ (ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ସାହାଯ୍ୟରେ) ନରକକୁ ଦେଖିବ ତା'ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦିଆଯିବ ।

୩୮. ସୁତରାଂ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ଆଚରଣ କରିଅଛି,

୩୯. ଏବଂ ଇହକାଳକୁ (ପରକାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛି,

୪୦. ନରକ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୧. ଏବଂ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରତି ଭୟସବୁକୁ ହୋଇଛି ଓ ନିଜକୁ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛି,

୪୨. ବାସ୍ତବରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ହିଁ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୩. ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରୀକ୍ଷାଛନ୍ତି ଯେ ତାହା କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ?

୪୪. ତାହାର (ଆଗମନ ବିଷୟକ) ଆଲୋଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର କି ସମ୍ପର୍କ ?

୪୫. ଏହାର ଅନ୍ତିମ (ସମୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ) ସହିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମ୍ପର୍କ ।

୪୬. ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପଦକୁ) ଭୟ କରେ ତୁମେ କେବଳ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସତର୍କକାରୀ (ସ୍ୱପ୍ନ) ଅଟ ।

رَفَعَ سَنَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْغَهَا

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا

مَتَاءً لَكُمْ وَلَا تَعْلَمُوهُمْ

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

وَبُزْزِيتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

فَأَمَّا مَنْ ظَلَمَ

وَأُتِرَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى

الْهَوَى

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

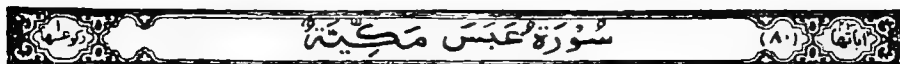
فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِمَّنْ يَتَشَاهَا

୪୭. ସେମାନେ ଯେଉଁଦିନ ଏହାକୁ ଦେଖିବେ, (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ (ଏହି ସଂସାରରେ) କେବଳ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ବା ତାହାର ସକାଳ ରହିଥିଲେ ।

كَانَ لَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يُنَبِّئُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ صُبْحًا .



ଭାର ୩୦

ଅବସ୍ଥା

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଚମତ୍କାର ୪୩ଟି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥିଲେ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (କ'ଣ) ସେ ଭୁଲୁଥିବାପରି ମୁହଁ ଫେରାଇ ଗୁଲିଗଲା ?

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ

୩. କାରଣ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ଆସିଥିଲା (ଯାହାକୁ କେତେକ ଜାଣନ୍ତି) ।

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى

୪. ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) କେଉଁ କଥା ତୁମକୁ (ଏହା) ଜଣାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍ଷିକୁ ହୋଇଯିବ,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يُزَكَّى ۖ

୫. ଅଥବା (ଉପଦେଶମୂଳକ କଥାମାନଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରିବ, ତେବେ (ଏହି) ସ୍ମରଣ ତାହା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ।

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۖ

୬. କ'ଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ୟକୁ) ବେଖାତିର କରେ,

أَفَأَمِّنَ مَنْ اسْتَفْهَى ۖ

୭. (ତାହା ପ୍ରତି) ତୁମେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବ, (ଯେଦିନ ତାହା କୋରାନର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ) ।

فَأَنذَرْتُ لَهُ نَصْدَى ۖ

୧. ଏଠାରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏକଦା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ କୁବେୟ୍ ବଂଶୀୟ କେତେକ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଘିରାଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ 'ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ନୁ ଉଲ୍ଲ ମକ୍କୁମ୍' ନାମକ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ମୁସଲମାନ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବଡ଼ ଅବିଶ୍ୱାସବାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଓ ଶକ୍ତିର ଅପରାଧ ସେହିଭଳି ଭାବି, ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ପ୍ରକାର ଅନପିକାର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ପସନ୍ଦ କରି ନ ଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ, ସେ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ଦିଗରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖେ ଅତି ରଜାକୋଟିର ନୈତିକତା ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେ କୁବେୟ୍ ବଂଶୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏବେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଯେ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପ୍ରବଚନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ କାରଣ ଅବ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅସମର୍ଥତା ଓ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ ଇର୍ଦ୍ଦନାମୁକ ବା ଅଶ୍ରୁବାମୁଖ କଥା କହି ନ ଥିଲେ । ତତ୍ପରା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାକୁ ଆଘାତ ନ କଲା ବରଂ ସର୍ବଦା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ । ବହୁତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଦରିଦ୍ର ଓ ବିନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା କିପରି ଭାବରେ କରିପାରିବ
ଯେତେବେଳେ କି ତା'ର ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରେ ତୁମ
ଉପରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ।

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِيَهُ

୯. ଏବଂ ଯେ କେହି ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୂତ ଗତିରେ ଆସେ ;

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

୧୦. ଏବଂ ତେ' ସହିତ ଅନ୍ଧାରୁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଥାଏ ;

وَهُوَ يَخْشَىٰ

୧୧. ତୁମେ (ବିରୋଧୀଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ) ତାହା ପ୍ରତି
ଅବହେଳା କରୁଅଛ ;

فَأَنْتَ عَنْهُ تُلَهَّىٰ

୧୨. (ଏପରି) ଆଦୌ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏ ପ୍ରକାର
ଦୋଷାରୋପ ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍
କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ । (ଏହା ସହିତ ତରବାରୀ
ଅବତରିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ
କରାଇବାରେ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।)

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

୧୩. ଦୂତରା' ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ତାହା ପ୍ରତି ମନେନିବେଶ କରୁ ।

୧୪/୧୫. (ଏହି କୋରାନ ଏପରି) ପୋଥିରେ ଲିପିବଦ୍ଧ
ହୋଇ ରହିଅଛି ଯାହା ସମ୍ମାନିତ, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ତଥା
ପବିତ୍ର ଅଟେ,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

୧୬. ତାହା (ପୋଥିପ୍ରଣେତା ଓ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ)
ପରିଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ (ଅଛି),

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

୧୭. (ଏପରି) ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ
ସମ୍ମାନିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚକୋଟର ପୁଣ୍ୟବାନ୍
(ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

୧୮. ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି କୃତବ୍ଧ !

قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

୧୯. (ସେ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖୁ ଯେ) ଅନ୍ଧାର ତାହାକୁ କେଉଁ
ବସ୍ତୁରୁ ସ୍ମୃତି କରିଛନ୍ତି ।

مِنْ أَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ

୨୦. (ସେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ) ଏକ ଶୁକ୍ତିଦୂରୁ (ସୃଷ୍ଟି
କଲେ ଓ ପ୍ରଥମେ ତା' ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ତା'ପାଇଁ
(ଉନ୍ନତିର ଏକ) ସାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ ;

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନେଇ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆଖ୍ୟାୟକୁ ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଭାବ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରହିବ ।

୩. ଅବିଶ୍ୱାସକରୀ ଧୂ'ସ ହେବ, କାରଣ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସ କୃତରୁ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ।

୨୧. ଏହା ପରେ (ତାହାର) ପଥକୁ ସୁଗମ କଲେ ଓ ଅଧିକ ସୁଗମ କଲେ,

ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرَهُ ۝

୨୨. ଏହା ପରେ (ସ୍ବାଭାବିକ ଜୀବନ ଦେଇ) ତାହାକୁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ (ଓ) ତା'ପରେ ତାହାକୁ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କବଚରେ ରଖିଲେ ;

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝

୨୩. ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ।

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝

୨୪. (ଏପରି) ଆଦୌ ନୁହେଁ, (କ'ଣ ରୂପେ ଦେଖୁ ପାଇଁ ନାହିଁ ଯେ) ଯେଉଁ ଆଦେଶ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟକୁ) ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ।

كَلَّا لَمَّا يَقُضِ مَا أَمَرُوا ۝

୨୫. ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଖାଦ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ଚାହେଁ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝

୨୬. (ଏବଂ ସେ ଦେଖୁ ଯେ) ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ପ୍ରଚୁର ଜଳବୃଷ୍ଟି କରାଉଛୁ,

إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝

୨୭. ଏହା ପରେ ଶୁଷ୍କକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛୁ ।

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝

୨୮. ଅତଏବ ଏହାକୁ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଫଳରେ ଆମେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶଯ୍ୟା ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଉ ।

فَأَبْتَلْنَا فِيهَا كَبًّا ۝

୨୯. ସେହିପରି ଅଙ୍ଗୁର ଓ (ବିଭିନ୍ନ) ଉଦ୍ଭିଦ,

وَعُنْبًا وَقِصْبًا ۝

୩୦. ତଥା କୈଳାସ ଓ ଖଜୁରି (ମଧ୍ୟ),

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ବିକାଶର ମାର୍ଗ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ. ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୨. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ତା'ର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନେ ତାକୁ କବଚ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ତାହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ କବଚ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲା ଜବାମ୍ବାକୁ ରଖନ୍ତି ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଥବ କବଚ ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ପାରଲୋକିକ କବଚ । ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲା ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରଲୋକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜୀବନ ଦାନ କରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରୂପେମାନେ ମନେ କରୁଅଛୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଉ ଜୀବନ ଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା ସଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୫. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶକ୍ତିର ବା ଧର୍ମବିଧାନର ପାଳନ କରିବ ନାହିଁ ତେବେ ତା'ର ହିସାବ କିତାବ ନ କରାଯିବ କିପରି ସମସ୍ତ ହେବ ? ତେଣୁ ହିସାବକିତାବ କରାଯିବ। ସକଳେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ। ଆବଶ୍ୟକ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ କରିଦୁଅନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ ସହିତ ଘନ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ,

وَحَدَائِقَ غُلَابٍ ۝

୩୨. ଏବଂ ଫଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ (ଓ ଗୁଳୁ ଆଦି) ମଧ୍ୟ,

وَفَاكِهَةٍ وَأَبْجٍ ۝

୩୩. (ଏ ସବୁ) ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଉପକାର ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି) ।^୧

مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَنَايَكُمْ ۝

୩୪. ଏହା ପରେ (ଚିନ୍ତା କର) ଯେତେବେଳେ କର୍ଷ-ବିଦାରକ (ବିପଦ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَإِذَا جَاءَتِ الضَّآغَةُ ۝

୩୫. ଯେଉଁ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଭାଇଠାରୁ (ଦୂରକୁ) ପଳାୟନ କରିବ,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝

୩୬. ଏବଂ ସେହିସବୁ ଯେ ନିଜ ମାତା ଓ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝

୩୭. ଏବଂ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ପଳାୟନ କରିବ),

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝

୩୮. ସେ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଚିତ୍ତରେ (ହୁ) ମଗ୍ନ ରଖୁଥିବ ।

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝

୩୯. ସେଦିନ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଥିବ,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝

୪୦. ହର୍ଷ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ (ହୋଇଥିବ),

صَاحِبُهُ مُّسْتَبْرِرٌ ۝

୪୧. ଏବଂ (ସେ ଦିନ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏପରି ହେବ ସତେ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧୂଳି ଆବୃତ ହୋଇଅଛି,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝

୪୨. ଏବଂ (ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଇବା ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ (ଏପରି) ଏକ କାଳିମା ମଧ୍ୟ ଆବୃତ ହୋଇଥିବ (ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହୋଇଥାଏ) ।

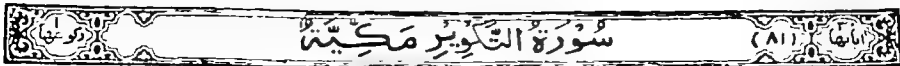
تَرَاهُمْ قَرَرَةً ۝

୪୩. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଦୁରାଗ୍ରହୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

୧. ପ୍ରଥମେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ତତ୍ପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ହସର କଦାବୁଦ୍ଧକରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତିର ବୃକ୍ଷ ନାହିଁ ବରଂ ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣରେ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥାଏ । ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାଦୀନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱାଦୀନ କରିଥିବାରୁ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଲଗାଇଥିବା ଗଛର ଫଳ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଭାରିଥିବା ଫୁଲକୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ । କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ର ଓ ଖସି ପଡୁଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଏସବୁ ଫଳ ଓ ପତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିଁ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।



ଅଲ - ଚକଫିର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୩୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପଠା କରୁଅଛି ।

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ (କିରଣ)କୁ ସୃଷ୍ଟିର ଦିଆ ହେବ,

୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ମଲିନ ପଡ଼ିଯିବେ,

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳିତ କରା ହେବ,

୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଓତମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାହେବ,

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା-ହେବ,*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشُّسُ كُوِّرَتْ ۝

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْعُشُورُ عُظِّلَتْ ۝

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

* ଏଠାରେ ଏପରି ସାମୟିକ ବୁଝିବତା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା କବିତାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି (୩୩ : ୪୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ଅଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏଭଳି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେତିକି ସମ୍ମାନ ପାଇବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ଅଲ-କୁରୁମ୍' ଧର୍ମପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହଦିସ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ, 'ମୋ ସାଥୀମାନେ ନକ୍ଷତ୍ର ସଦୃଶ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ଏହି ରୂପେ ହେବ ଯେ ଧର୍ମପଣ୍ଡିତମାନେ କୁଖ୍ୟାତା ହୋଇଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ପର୍ବତ ଉପରେ ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ପ୍ରୟୋଗର ବେଳେ ଚିନାମାଲରୁ ଖଜି ପର୍ବତକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ ଓ ସେଠାରେ ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଗ) ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ବା ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ନିଜର ଛତି ଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରେକରାଫି ଓ ମୋଟର ଗାଡ଼ି ଉଦ୍ଭାବନ ହେବା ପରେ ଆଗବରେ ଓଡ଼ା ପିଠିରେ ଯାହା କବିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କମି ଯିବ । ଦଶ ମାସର ଗର୍ଭଣା ଓଡ଼ା ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେଭଳି ଗର୍ଭଣା ଓଡ଼ା ଦଶ ମାସ ବେଳକୁ ଖୁବ୍ ମୁକ୍ତାବାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯାନବାହନର ଉଦ୍ଭାବନ ହେବା ପରେ ମରୁତହାଜ ନାମରେ ପରିଚିତ ଓଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟତମ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।

୫. ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ : (କ) ଚିଡ଼ିଆଖାନା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଅସଲ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ସୁସଲ୍ୟ ହେବେ, (ଗ) ଅସଲ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ଆମେରିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ଘଟିଛି । ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ହୁସୁରତ'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବା ।

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଜଳକୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇ ଅନ୍ୟ ନଦୀ ବା କେନାଲ ସହିତ) ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ ۝

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ବିଭିନ୍ନ) ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା ହେବ,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜୀବତ ପୋଷି ଦିଆଯାଇଥିବା (କନ୍ୟା) ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ,

وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ۝

୧୦. ଯେ କେଉଁ ଅପରାଧରେ ତାହାକୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା ?

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାରଣ ହେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ଛାପିତ ହେବ),

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶର ଆବରଣକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରାହେବ,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନରକ (ଅଗ୍ନି)କୁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବୈଦୁଷ୍ଟ୍ୟକୁ ନିବିଡ଼ତର କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أَزْلِفَتْ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଯୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱରୂପରୁ ସମ୍ପାଦନ ଦିଆଯାଇଛି । ନିର୍ମାଣ କମ୍ପାନୀ ଏଭଳି ଉନ୍ନତି ହେବ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ନବନାମକ ସଂସ୍କୃତ କରାଯିବ । ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଦେଶରେ— ଭାରତ, ଅମେରିକା ଓ ଜର୍ମାନୀରେ—ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସଞ୍ଜିବ' ଅର୍ଥ ଶୁଖାଇ ଦେବା । ତେଣୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ 'ସଞ୍ଜିବ' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳକୁ ବାହାର କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେବା । କେନାଲକୁ ଭାଷ୍ୟ କଲେ ଏହି ଅର୍ଥର ଯଥାର୍ଥତା ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଉଭୟ ଅର୍ଥକୁ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି କେନାଲ ଖୋଳି ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବ । ନଦୀର ଜଳ ଆକାଶକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରା ସୁଗମ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସୁବିଧା ଓ ବ୍ୟୟପାଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ସହଜରେ ପାସ୍ତ କରି ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣିଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ପୋଷି ଦେବା ଏକ ଅପରାଧ ହେବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ଛାପିତ ହେବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଖିଲାସାତ ବିଦ୍ୟାରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ଯୁଗରେ ପାପର ମାତ୍ରା ବହୁତ ବଢ଼ିଯିବ ଯଦ୍ୱାରା ନରକ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିବିଡ଼ତର ହେବ ।

୮. ଧର୍ମର ସ୍ୱଳ୍ପ ଚକ୍ରମାନ ଏପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଓ ବଦଳୁଥିବା ନୀତି ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା ସହଜ ହେବ ।

୧୫. (ସେ ଦିନ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିବ ତାହା ଜାଣି ପାରିବ ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

୧୬. କିନ୍ତୁ (ଯେପରି ଦୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ), ସେପରି ନୁହେଁ; ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ ପଛେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٦﴾

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ନାକ ସିଧା ଗୁଲୁଥାନ୍ତି (ଓ ପୁଣି) ଘରେ ବସି ରହୁଥା'ନ୍ତି ।

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ, (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅନ୍ତ ହୁଏ ;

وَالَيْلِ إِذَا عَسَّسَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶ୍ୱାସପ୍ରଶ୍ୱାସ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାତର ଅସମାପନ ହୁଏ),

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ରସୁଲଙ୍କ ବାଣୀ ଅଟେ ।

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଯେ କି) ଶୁକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾

୨୨. (ସେ) ଆଶ୍ୱାସନ ଅଟନ୍ତି ଓ ତତ୍ ସହିତ ବିଶ୍ୱପନାୟ ମଧ୍ୟ ।

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଆଦୌ ପାଗଳ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَغْوٍ ﴿٢٣﴾

୧. ଏଠାରେ ବିନାଶମୁଖୀ ଜାତିର କେତେକ ଇସ୍ଲା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରଥମ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ଇସ୍ଲାମ୍ବୁଦ୍ଧିକ ହେଉଛି : (କ) ବିପଦବେଳେ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବା, (ଖ) ଅପରିଶ୍ରମଦର୍ଶୀ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟସାହସ କରିବା, (ଗ) କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି କୃତ୍ରିମେ ବସି ରହିବା ।

୨. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶର ସମୟ ସ୍ୱାଧୀୟ ହେବ ନାହିଁ; ରାତି ପରେ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭାବ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ତାହା ଜଣାଇବା ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଫୁଟ ଏହାର ଇଚ୍ଛାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଏବଂ ଦେବତ୍ୱତ୍ୱମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଚାହାନ୍ତି ନିକଟକୁ ଆଣିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ କଲାମୁଲ୍ଲାହ) ତଥା ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ସଂସାରବାସୀ ତାଙ୍କର ମୁହଁକୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ବାଣୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବିଶେଷ ସ୍ୱରୂପ ଆବୋଧ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେରେ ଏହି କୋରାନ୍ ସମସ୍ତ ଜରତର ପାଗଳକର୍ମାଦ ଚରାହାନ୍ତୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି; ଚାହାନ୍ତୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଦେବତ୍ୱତ୍ୱ ତୁମ ଦୃଢ଼ତାରେ ଅବତରଣ କରାଉଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେ ଏକ ସତେଜକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁକୃତ ହୋଇଯିବ (୩୭:୯୩-୯୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪. ଯେହେତୁ ସେ ଜଣେ ରସୁଲ ଥିଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ତାଙ୍କର ଅପାଧାରଣ ଦାବି ପରେ ସେ ଏକ ଅନ୍ଧାର ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠି ପାରିଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥିଲେ, ଏପରିକି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱାକୃତି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉତ୍ତର ଥିଲେ । ଅତଏବ ଯେତେ ସେ ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଏହି ଦାବି କଦାପି ମିଥ୍ୟା ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨୪. ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅତୁଷ୍କକୁ) ଆକାଶର ମୁକୁତିଗ୍ରହଣରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْيُنَنِ ۝

୨୫. ଏବଂ ସେ ଅତୁଷ୍କର ସମାନ୍ତର ଦେବାରେ ଆଦୌ କୃପଣ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝

୨୬. ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ପତି ପ୍ରେମିତ ବାଣୀ) ଅଭିଶପ୍ତ ପ୍ରଭତାନ (କହ୍ନୁ) ବାଣୀ ହୁଏ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝

୨୭. ତେଣୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଆତଙ୍କ ଯାଉଅଛ ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝

୨୮. ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ମାତ୍ର.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

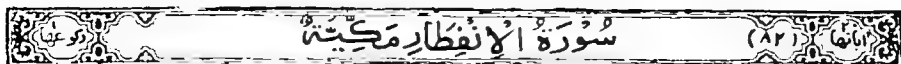
୨୯. (ବିଶେଷତଃ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ପାଇଁ ଯେ କି ସରଳ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝

୩୦. ତୁମେମାନେ ଏହା (କଦାପି) ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ- ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କରି ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୁକ ଲୋକ ଭଲ ହେବ ବା ଅମୁକ ଲୋକ ମନ୍ଦ ହେବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅସମାନ୍ତର ସ୍ଥିର କରିଛି । ଅଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆୟତ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଓ ମାନବଙ୍କ କେବଳ ଏଥି ସଙ୍ଗରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ (୫୧:୫୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆୟତର ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ-ମାନର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପଠାଇଛନ୍ତି (୯୧: ୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସାର କରାଯାଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବର୍ଷ ଭାବେ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣିତା ସଂସ୍କାରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବିରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯଦି ମାନବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଧାନ ଅନୁସରଣ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ, ତେବେ ତାହାର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।



୮. ସେହି ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେ କି ତୁମକୁ ପୂର୍ବ କଲେ ତା'ପରେ ତୁମକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଆରାଧନା ଶକ୍ତିକୁ) ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କଲେ, (ଏବଂ ଏହା) ପରେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسُبُكَ فَعَدَلَكَ ۝

୯. ଏହା ପରେ ସେ ଯେଉଁ ରୂପ ପସନ୍ଦ କଲେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରୂପରେ) ତୁମକୁ ରଚିଲେ ।

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝

୧୦. (ଯେପରି ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ) ସେପରି କଦାପି ଦୁହେଁ, ବରଂ ତୁମେ ତ ବିସ୍ମର (ଦିବ୍ୟ)କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ شَكَّدِ بُرُونِ بِالذِّينِ ۝

୧୧. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحُفُظِينَ ۝

୧୨. (ସେମାନେ) ଭଦ୍ର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି ।

كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝

୧୩. ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତାହା ଲେଖନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୧୪. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଲୋକମାନେ (ସର୍ବଦା) ଆନନ୍ଦରେ ରହନ୍ତି ;

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ତୁରାତୁରା ଲୋକମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନରକରେ ରହନ୍ତି ;

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝

୧୬. (ବିଶେଷତଃ) ସେମାନେ ବିସ୍ମର ଦିବ୍ୟରେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

يُصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

୧୮. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ବିସ୍ମର ଦିବ୍ୟର ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا آذْرَكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

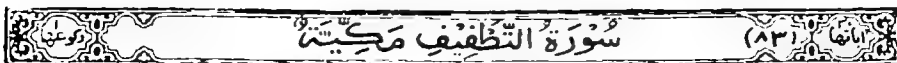
୧୯. ପୁନଶ୍ଚ (ଆମେ ତୁମକୁ କହୁଅଛୁ କି) ବିସ୍ମର ଦିବ୍ୟର ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

ثُمَّ مَا آذْرَكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

୨୦. (ସେହି ସମୟ) ସେ ଦିନ (ହେବ), ଯେଉଁ ଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ଲାଲ ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାମାଂସା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବ ।

يَوْمَ لَا تَنَالُكَ نَفْسٌ لِّتَنفِسَ شَيْئًا وَلَا تَمْرُ

۝ يَوْمَ مِيذٍ لِلَّهِ ۝



ଅଲ-ମୁଚଫଫିଫାନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିସ୍ତାରିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ୩୭୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୮୩ରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଛନ୍ତି ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨. କ୍ଷୟବିକ୍ଷୟ ବେଳେ ଓଜନ କମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ;

୩. ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ମାନବଠାରୁ ଓଜନ କରି ନେବା ବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ନେଇଥା'ନ୍ତି ;

୪. ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓଜନ କରି ଦେବା ବେଳେ, ଓଜନରେ କମ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୫. କ'ଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ତୁର କରାହେବ ?

୬. ଏହି ମହାନ୍ ଦିବସ (ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବା) ସକାଶେ,

୭. ଯେଉଁ ଦିନ ମାନବ-ସମାଜ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶୁଣିବା) ସକାଶେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବେ ।

୮. ସେମାନେ ଯାହା ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେପରି ବୁଝି ; କୁରାଗୁରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିପାଳ ସମକ୍ଷାୟ ବାସ୍ତବରେ ସିଦ୍ଧାନ * (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପୃଷ୍ଠକ)ରେ ଅଛି ।

୯. ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ କ'ଣ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୧୦. ତାହା ଏପରି ଆଦେଶ ଯାହା (ଅନନ୍ତ କାଳରୁ) ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୧୧. ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ରହିଥିବ,

୧୨. ସେ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝

الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّزْتُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِیَوْمِ الدِّینِ ۝

* ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସିଦ୍ଧାନ' ଅର୍ଥ କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ । ଅବ-ଏବଂ ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ଶାସ୍ତି କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ (ଫତହୁଲ ବୟାନ : ପ୍ରାଚୀନ ଖଣ୍ଡ ୧୦ ପୃଷ୍ଠା ୩) ।

୧୩. ଯେ ସାମାଲ* ଘନକାରୀ ଓ ମହାପାତ୍ର, ତାହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ,

୧୪. ଯେତେବେଳେ ସେଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ତ ପୂର୍ବକାଳର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନକଲ କରା ଯାଇଥିବା କଥା ।”

୧୫. ସେମାନେ ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ସେପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଅଛି ।

୧୬. ବରଂ ଏପରି କୁହ ଯେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଧା ଦିଆଯିବ ।

୧୭. ଏହା ପରେ ସେମାନେ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

୧୮. ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ପରିଶ୍ରମ), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

୧୯. ତୁମମାନଙ୍କ ଧାରଣାର ବିପରୀତରେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ (ପୁରସ୍କାର ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ବାସ୍ତବରେ ଲଳିୟାନରେ* ରହିଅଛି ।

୨୦. ଏବଂ ଲଳିୟୁନ* କ’ଣ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୨୧. ତାହା ଏକ ଲିଖିତ ଆଦେଶ ।

୨୨. ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲାହ) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ (ନିଜ ଆଖିରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ।

୨୩. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ (ମୟ ସ୍ଥାନ)ରେ ରହିବେ,

୨୪. ପଲଙ୍କ ଉପରେ ବସି ରହି ସବୁ ଦେଖୁଥିବେ ।

୨୫. ତୁମେ (ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ତେବେ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦକଳିତ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଥିବା ଅନୁଭବ କରିବ ।

୧. ‘ଲଳିୟାନ’ ଅର୍ଥ ଏଭଳି ମହାପୁରୁଷ, ଯେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨. ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ‘ଲଳିୟୁନ’ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଏ । ଅଲ୍ଲାହର ପାଖ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ତାକୁ ପଢ଼ି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَبِدٍ آئِينَ

إِذَا تَتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

كَلَّا أَنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ

وَمَا آذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ

كِتَابٌ مَرْقُومٌ

يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ

إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ

عَلَى الْأَرْآئِكِ يَنْظُرُونَ

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

୨୬. ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦଦିଆ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ,

୨୭. ତାହାର ଶେଷ ଭାଗରେ କସ୍ତୁରି ରହିଥିବ ; ତେଣୁ କାମନାକାରୀମାନେ ଏହିଭଳି ବସ୍ତୁର ହିଁ କାମନା କରିବା ଉଚିତ,

୨୮. ଏବଂ ସେଥିରେ ତସନିମ^୧ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ,

୨୯. ସେହି ଝରଣା, ଯେଉଁଥିରୁ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାନ କରିବେ ।

୩୦. ଅପରାଧୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ,

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଖି ଠାରୁ ଥିଲେ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରୁଥିଲେ ; ସେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଫେରୁଥିଲେ ;

୩୩. ଏବଂ ସେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ତେବେ କହୁଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

୩୪. ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚତୁର୍ବ୍ୟାପକ ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନଥିଲେ^୨ ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି (ବିଶ୍ୱର) ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବେ,

୩୬. ପଲଙ୍କ ଉପରେ (ବସି ରହି ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବିଷୟ) ଦେଖୁଥିବେ ।

୩୭. (ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ କହିବେ), “ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିଗଲା ?”

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝

يَتَنَبَّهُ سِكَ ۝ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ السُّفَّاهُونَ ۝

وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ خَفِيزِينَ ۝

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝

هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

୧. ‘ତସନିମ’ ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଗୌରବ । ତେଣୁ ‘ତସନିମ’ର ମିଶ୍ରଣରୁ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ, ସେହି ସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧମଦିରାଟାଟାଟା କବରେ ତସନିମ ବଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସ୍ତମ୍ଭର ବିକାଶ ଲାଭ କରୁଥିବ ।

୨. ଏଠାରେ ସୂଚକ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ଭବରେ ‘ପରଷା’ ବା ଧର୍ମବିଷୟକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣି ନଥାଏ ଓ ତୁଚ୍ଛତା ବିଶ୍ୱାସରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ପାରେ ।



ଅଲ-ଇନ ସିକାକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏଥିରେ ଦିନିକିଆ ପନ୍ଦର ୨୬ ଟି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ *

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ

୩. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବ) ସକାଶେ
କାନ ପାଟିବ * ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟେ * ୩

وَأَنْتَ لِرَبِّهَا وَحْفٌ

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି
ଦିଆଯିବ, *

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

୫. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ କାଢ଼ି *
ପିଙ୍ଗି ଦେଇ, ଓ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; *

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶରୁ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ନିଦର୍ଶନସ୍ପୃକ ପ୍ରକଟିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

୨. ଏତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ପୃକ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୩. ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକଟିତ ହେଉ ବା ନ ହେଉ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଦୂର୍ବି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ
ପକ୍ଷରେ ସେ ନିଦର୍ଶନକୁ ତାହା ଶୁଭ ହେଉ କି ଅଶୁଭ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କରେ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ବୋଲି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବା ଅନେକ ମଣ୍ଡଳ ଯଥା— ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ ଆଦି ମଣ୍ଡଳ ପୃକ୍ତରେ ପୃଥିବୀର
ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏ ଘଟଣାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଲୋଚନା କରିଛି, ଯାହା ଦୂର୍ବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅକଣ୍ଠା ଥିଲା । ଭୂମଧ୍ୟରେ ମଣିଷ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଅବତରଣ କରିପାରିଲାଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜର ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଛି । ସେହିପରି ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହରେ
ଉପନିବେଶ ସ୍ଥାପନ କରିବା ତଥା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଲାଭବାନ୍ କରାଇବା ମଧ୍ୟ ମଣିଷର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସେହି ଅର୍ଥରେ ପୃଥିବୀ ସଂପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା
ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂତରୁପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂପ୍ରସାରିତ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀର ଅତି ଦୃଷ୍ଟ ଉଦୟାସ୍ୟାନ ପ୍ରକଟିତ ହେବ । ସଂପ୍ରତି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ
ନୂତନ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଲାଣି । ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ବୟସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଛି । ମାନବ ସମାଜର ହିତକ୍ଷେତ୍ର ବୃତ୍ତାନ୍ତର
ଗବେଷଣାକୁ ଅନେକ ଲାଭ ମିଳିଲାଣି ।

୬. ଏଠାରେ 'ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ' ଇ ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲାଭପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ
ହେଉଛି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରୁ ଏତେ ମାତ୍ରରେ ଉଦୟାସ୍ୟାନ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଯେ ଘଟେ ଯେପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦୟାସ୍ୟାନ ପ୍ରକଟିତ ହେବାକୁ ବାକି
ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବା) ସକାଶେ କାନ ପାଟିବଂ, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ତୋହା ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

وَأَذِّنْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝

୭. ହେ ମାନବ ! ତୁମକୁ ପୂରାମାତ୍ରରେ ଉଦ୍ୟମ କରି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଓ ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବ ।

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا ۖ فَمُلَاقِيهِ ۝

୮. ତେଣୁ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଚାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝

୯. ତା'ଠାରୁ ହିସାବ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ସହଜରେ ନିଆଯିବ,

فَسَوْفَ يَحْصِيٰهُ حِصَابًا نَّيِّبًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେ ଚାହାର ପରିବାର ନିକଟକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରିବ ।

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚାହାର ପିଠି ପଛରୁ ଚାହାର କର୍ମ-ପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝

୧୨. ସେ (ନିଜେ) ଶାସ୍ତ୍ର ଚାହାର ବିନାଶକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝

୧. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଅର୍ଥ ପୃଥିବୀବାସୀ । ଅଲ୍ଲାହ ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହିପରି ବିଷୟ ଗ୍ରହଣିତ ହେବ, ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରକାର ଓ ପ୍ରକାର ନିମନ୍ତେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ, ଯହା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତରାଧିକୃତ କରିଦେବ । ଅଧିକନ୍ତୁ ଅନ୍ତରାଧିକୃତ ଆଶ୍ୱାସନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିତାପର ବିଷୟ ଉଭୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶକୁ ନିଦର୍ଶନମାନ ଗ୍ରହଣିତ ହେଲା, ଅନ୍ତର ସେମାନେ ଭାବିବାକୁ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତା' ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଭୋକକୁ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଭାବ କରିବା ପାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରଟି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯିବ ।

୪. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରଟି ପାଇବା ପରେ ସେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର ହିସାବ ନିକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ତା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପୁନ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ କହି ଆଉ ଅଧିକ ସହଜ ହିସାବ କ'ଣ ବା ହୋଇ ପାରେ !

୫. ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଇହଜୀବରେ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ନିଜ ପଛପଟକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ, ସେହିପରି ବିଚାର ବିବେଚନା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପତ୍ରଟିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟୁ ଚିଆଁଯିବ ଓ ତରୁଣା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରତ କରାହେବ ଯେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ପଛପଟକୁ ଠିକ୍ ଦେଉଥିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଜଣି ପାରିବ ଯେ ସେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଇବାର ଅଛି ଏବଂ କୁଝି ପାରିବ ଯେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଲୋପ କରିଦେବା । ତେଣୁ ତାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନ ଦେଇ ଲୋପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ।

୧୩. ଏବଂ (ନରକର) ଛୁଇଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝

୧୪. ସେ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ରହୁଥିଲା ।

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝

୧୫. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେ ସୁଜ୍ଜଳତା ପରେ କେବେ ହେଁ ତାହାକୁ ଅଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ۝

୧୬. କିନ୍ତୁ ଏପରି (ଅବଶ୍ୟ) ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।^୧

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଧାରଣାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଗୋଧୂଳି^୨ ଆଲୋକକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

فَلَا أَسْمُرُ بِالْأَشْفَاقِ ۝

୧୮. ଏବଂ ରାତିକୁ ମଧ୍ୟ, ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ସେ ଆକୃତ କରିଥାଏ,

وَالْيَلِ وَمَا وَسَىٰ ۝

୧୯. ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ^୩ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ ۝

୨୦. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ।

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝

୨୧. ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଙ୍ଗଦ^୪ କରନ୍ତି ନାହିଁ,

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

୨୩. ବରଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଏତେ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୋରାନର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ମୃତର ହେବ ନାହିଁ ଓ ତାକୁ ନରକରେ ନିଶ୍ଚେପ କରା ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏହି ସଂସାରରେ ଏକ ମସବୁତ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ଓ ନିଜ ପରିବାରରେ ସେ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଭରସା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲା, ଯତେ ଯେପରି ସେ ଜଣେ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ତା'ର ମନୋଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ସାତ୍ୟସ୍ତୁ ହେଲା, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ଓ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଯଥା ଦେବା ପାଇଁ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲେ ।

୪. ଯେପରି ଗୋଧୂଳି ଆଲୋକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, ସେହିପରି ଇସଲାମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୫. ଯେପରି ଆକାଶ ଦୂର୍ବିଷ୍ଟ ତ୍ରୟୋଦଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଦଶ, ପଞ୍ଚଦଶ ଓ ଷୋଡ଼ଶୀ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲାକୃତି ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ତ୍ରୟୋଦଶ, ଚନ୍ଦ୍ରଦଶ, ପଞ୍ଚଦଶ ଓ ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀ (ହଜୁ)ରେ ଇସଲାମର ବିକାଶ କ୍ରମେଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ଅନ୍ତରରେ) ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପତା ତାହାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۖ

୨୫. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରର ସମାଗୁର ଦିଅ ।

فَنَسَرُهُمْ بَعْدَ آيِ الْيَمِينِ ۝

୨୬. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୃତିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

ۖ أَجْرٌ غَيْرُ مَنُونٍ ۝



ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ବୁରୁଜ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୪

(ଏହି ବୁରୁଜ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶ୍ଳେଷ ଗଣନା ୨୩ଟି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପତା ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳ-ବିଶିଷ୍ଟ ଆକାଶକୁ ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝

୩. ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଦିବସକୁ ।

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۖ

୪. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରମାଣ ିକରେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ବହନ କରାଯାଇ ଅଛି,

وَشَهِيدٍ وَشَهِودٍ ۖ

୫. ପରିଖା ଅଧିକାରୀମାନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲେ,

قَتِيلٍ أَصْحَابِ الْأُخْدُودِ ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଅଳ୍ପତା ଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଲାଭ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥୁତ ହଦିସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରହିଥିବ । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ନିଜେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଜ୍ଞାକୃତ ମସିହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ସର୍ବଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ସେହି ଧର୍ମର ରପାଉନୀଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବେ ଓ ନିଜେ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ (ପରିଷ୍କା ମଧ୍ୟସ୍ଥ) ଅଗ୍ନି, ଯହିଁରେ (ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନକାରୀ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ।

୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଅଗ୍ନି ନିକଟରେ (ଧାରଣା ଦେଇ) ବସି ରହିଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝିପାରୁ ଥିଲା ।

୯. ଏବଂ ଏମାନେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ଉପରେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୧୦. ସେ ଅଜ୍ଞାନ, ଯାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପାତନ କରିଥିଲେ ; ଓ ଏହାପରେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ଅନୁତାପ ମଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମିଳିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ) ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُوْدِ

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُُوْدٌ

وَمَا تَقْبَلُوْا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوْا بِاللهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ

الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَللهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِِيْدٌ

اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوْا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذٰبٌ جَهَنَّمُ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗمْ اَعْذَابُ الْحَرٰثِيْنَ

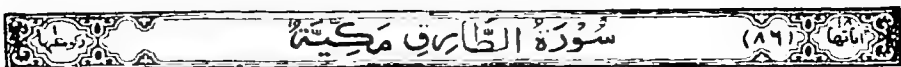
୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବପର୍ମ ଉପାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗ୍ୟ ଅଗ୍ନିବର୍ତ୍ତୀ ଉଲେକନା ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ ତାହା ସାଧାରଣ ଉଲେକନା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଉଲେକନାକୁ ବାସନ୍ତର ଶତ୍ରୁତାମୂଳକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧତା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ବସି ରହନ୍ତି, କାରଣ ଯଦି ସେହି ନିଆଁ ଜଳିବା କମିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଷେପ କରିବେ ।

୩. ସଂସାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ହୁଏ । ଅଧିକନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସମୟ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗଢ଼ିତ ବୋଲି ସେମାନେ ନିଜେ କହି ପାରନ୍ତି ।

୪. ଅଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧର କୌଣସି ଗିରି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଈର୍ଷା ପରାୟଣ ହୋଇ ଏହିପରି କହୁଥାନ୍ତି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଈର୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସେମାନେ ଯେତିକି ବିରୋଧ କରିଥିବେ ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।



ଅଲ- ତାରୀକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେ ୧୮ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّجْمِ وَالطَّارِقِ ۝

୨. ଆମେ ଆକାଶକୁ ଓ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛ ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

୩. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ର କ'ଣ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଲା ?

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝

୪. ତାହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَّا عَيْنُهَا حَافِظٌ ۝

୫. ଆମେ ଦାବି କରି କରୁଅଛ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ଜୀବ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ) କୌଣସି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

୬. ସୁତରାଂ ମାନବ କେଉଁ କେଉଁ ଉପାଦାନରୁ ସୃଷ୍ଟି ତାହା ସେ ଭାବିବା ଉଚିତ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

୭. ତାହାକୁ ଏକ ଉତ୍ତ୍ସିପ୍ତ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝

୮. ତାହା ପିଠି ଓ ଛାତି (ହାତ) ମଧ୍ୟରୁ ିର୍ଗତ ହୁଏ ।

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

୯. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ) ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରି ପେରାଇ ଆଣିବାକୁ ପକ୍ଷମ ।

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

୧୦. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ କି ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବ, ।

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝

୧୧. ଯାହା ଫଳରେ ନିଜ ଉପରୁ ବିପଦକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ତାହାର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନଥିବେ ।

فَسَأَلَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନକାରୀ ଅଳ୍ଲାହ ପିଠି ଓ ଛାତି ହାତ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏକ ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଯେ ସେଥିରେ କେତେକ ନଗ୍ନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥାବିସ୍ଥାପିତ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨. ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଷଣମୁଖର ସେହି
ମେଘମାଳାକୁ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝

୧୩. ଯେଉଁ ଭୂମି ବର୍ଷା ପରେ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉଠିତ ଜନ୍ମାଏ
ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝

୧୪. ଏହି ପ୍ରମାଣ ଏ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି ଯେ ତାହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୋରାନ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ୯ ଓ
ବୃନ୍ତାକୃତି କଥା ଅଟେ.

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ତାହା କୌଣସି (ଅପଥା ଓ) ଦୂର୍ବଳ ବାଣୀ
ନୁହେଁ ।

وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۝

୧୬. ସେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏହି କୋରାନ
ବିରୁଦ୍ଧରେ) ବହୁତ ସତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି,

إِنْهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଭଲ ଭାବେ
ଯୋଜନା କରିଛୁ, (ଫଳରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ) ।

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝

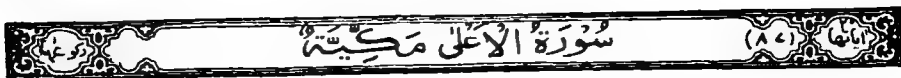
୧୮. ସୂଚନା* (ହେ ଉପୁଲ !) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବସର
ଦିଅ ; (ହେ) ଆଉ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ୧ ଦିଅ,
(ଯେପରିକି ସେମାନେ କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଚେଷ୍ଟା
କରିବାର କଥା ତାହା କରନ୍ତୁ) ।

۞ فَهَلْ الْكَافِرِينَ أَمَلَهُمْ رُؤُودًا ۝

* ଯେପରି ଅଲ୍ଲହ ପୃଥିବୀରୁ ପୃଥିବୀ ସକଳେ ବର୍ଷା କରାନ୍ତି- ଏପରିକି ଥରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଝିରେ ମଝିରେ ବର୍ଷା କରାଉଥାନ୍ତି, ସେହିପରି
ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ବର୍ଷା ନ ହେବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରେ ? ସେହି ଜଳ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ବା ସେହି ସ୍ଥଳକୁ ସମର୍ଥନ
କରୁଥିବା ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ।

* ଉପରୋକ୍ତ ଅସ୍ତବସ୍ତୁଟିକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୁ ଅଟେ କାରଣ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି. ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରମାଣ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଚର୍ଚ୍ଚା ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ଫଳରେ ସେଥିରେ
କେଉଁଟି ସତ୍ୟ ଓ କେଉଁଟି ଅସତ୍ୟ ତାହା ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀ ଯେ ଦୂର୍ବଳ ନୁହେଁ ତାହା ଆଲୋଚ୍ୟ
ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ମେଘମାଳା ଓ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପନ
କରାଯାଇଛି । ବର୍ଷା ହେଲେ ଯେପରି ଗଛଗଛ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ, ସେହିପରି ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଏପରି ଅନେକ ପୃଷ୍ଠାବଳୀ ଓ
ଭରମ ସମ୍ବନ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେବେ ଯେ ଏହା ହିଁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମ ବିଧାନ ସମ୍ପର୍କିତ ସ୍ତ୍ରୁ । ଏହା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱରୂପ
ସ୍ଥଳର ଅବତରଣ ଆଶା କରିବା ବୃଥା । ନିଶ୍ଚୟତଃ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୌଣସି ଦୂର୍ବଳତା ନାହିଁ କି କୌଣସି ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଲାଲ୍-ଦାୟକ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ।

* ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । ସୂଚନା*
ଯଦି ଏହି ସ୍ତ୍ରୁ ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କଦାପି ସଫଳ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ଯେହେତୁ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସ୍ତ୍ରୁ, ତେଣୁ
ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଉପାୟ
କରିବେ ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଯୋଷାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାବିଧାନ କରିବରେ
ବିଫଳ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ଭାବରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତେସ୍ତୁ ଅବସର ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରିଣାମରେ
ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରି ଲସକାମକୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚତ୍ୟମ୍ଭ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ
ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଳ୍ପ କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସୁଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ୋପ ମିଳି ନଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ
ପରେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ କିଛି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।



ଅଲ-ଆ'ଲା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୋଟିଏ ୨୦ଟି ଆୟତ ଅଛି)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ହେ ରହୁଲ ! ତୁମେ) ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ ଗୌରବମୟ) ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ନିଖୁଣ ହୋଇଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର,

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

୩. ସେ ହିଁ (ମନୁଷ୍ୟକୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ନିଖୁଣ ା କରିଛନ୍ତି ;

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

୪. ଏବଂ ସେ (ତାହାର) ଶକ୍ତିର କଳନା କରିଛନ୍ତି ଓ (ତଦନୁସାରେ) ତାହାକୁ ସରପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

୫. ଏବଂ ସେ ଭୂମିରୁ ଉଦ୍‌ଭିଦ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الرُّعْيَى

୬. ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ କଳା ଆବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

୭. (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ;

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى

୮. ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଭୁଲାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ା ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସ୍ଵପ୍ନ (ଉଭୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି ।

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ଅପରିମିତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନ ରଖାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଆନନ୍ଦ ବିକାଶ ଫଳ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନିଖୁଣ ଓ କଳବଶୂନ୍ୟ । ସେ ସର୍ବଶୁଣ-ସଂପନ୍ନ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ନଥିଲେ ଏପରି ମାନବ ସମାଜକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୋରାନ ପ୍ରାଚି ଏଭଳି ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠି ଏହାକୁ କର୍ଯ୍ୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ ତଥା ତା'ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିବ । ଏପରି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଥିବାରୁ ଫଳ କହୁ ପ୍ରହର କରୁଥିବେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିଖାଣକୁ ଘର୍ବଦା ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ରଖୁଥିବେ ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ଘଟଣାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ଶିଖାଇ ଦେବା ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେତେକ ହତଭାଗୀ ତାହାକୁ ପାଟପାଉଁ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ତେବେ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟର ବାହ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ବିଶୟକୁ ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯଦି ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଚାହିଁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାଦେବେ ।

୯. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ
(ସଫଳତା ଓ) ସହଜତାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସହଜ କରିଦେବୁଁ ।

وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ' ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଅ ;
ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସର୍ବଦା) ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝

୧୧. ଯେ (ଅଜ୍ଞାନ) ଭୟ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଦେଶ
ଲାଭ କରିବ ;

سَيَذَكِّرُكَ مَنْ يُحْشَىٰ ۝

୧୨. ଏବଂ (ପକ୍ଷାତରେ) ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ହେବ ସେ
ହିତହିତ୍ତି ବିମୁଖ ହେବ ।

وَيَنَجِّتُهَا الْأَشْقَىٰ ۝

୧୩. ସେ ହିତାୟନକ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝

୧୪. (ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ) ପରେ ସେ ସେଠାର
ମରିବ ନାହିଁ କି ଜୀବିତ ? ରହିବ ନାହିଁ ।

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝

୧୫. ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝

୧୬. ସର୍ବ ହେଉଛି କି (ପବିତ୍ର ରହିବା ସହିତ) ସେ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ଓ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବ ।

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝

୧୭. କିନ୍ତୁ (ହେ ବିରୋଧୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ତ
ସାଂସାରିକ ଜୀବନକୁ (ପରଜାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ଦେଉଅଛ,

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

୧୮. ଅଥଚ ପରଜାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଟର ଓ ବହୁଜାଳ
ସ୍ଥାୟୀ ।

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝

୧୯. ଏଠାର କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ ମଣିଷ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଅନୁକୂଳ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟର ପରିଚାଳିତ ହେବା ଆଗେ
କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ, ଯଦି କେହି ସେଭଳି ପରିଚାଳିତ ହେବେ ବା ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁବେ, ତେବେ ଅଳ୍ପ ବାବୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକୁ ସହଜ କରିଦେବେ ।

୨୦. ଯେପରି ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସର୍ବପଥ ଦେଖାନ୍ତି ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାହାଞ୍ଚ ପଦାଞ୍ଚ ଅନୁସରଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ସର୍ବ ପଥ ଦେଖାଇବା
ଉଚିତ । ପଥସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସର୍ବ ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ଉପାସନା ନୁହେଁ ବରଂ, ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ
ଯଦି କେଣେବି ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ବପ୍ନରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି କିଛିତ୍ତ୍ବ ଲାଭ ହୁଏ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୧. ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କୁର୍ବର ତା ମନରେ ମୋହର ଲଗାଇଛି, ସେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବ ।

୨୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ବର ଯୋଗୁଁ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେମ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଇ ଥିବେ ।

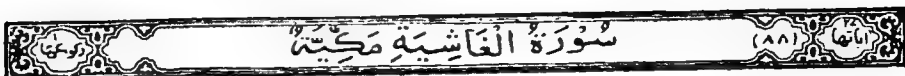
୨୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କରିବ । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବ ଯେ
ତାହାକୁ ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁ ରୂପେ ଓ ଜୀବନ ରୂପେ ଅନିହିତ କରାଯାଇ ପାରେ । ନରକର ଅଗ୍ନି ଏପରି ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଚମଡ଼ା ତାହା
ହୋଇଯିବ । ଫଳରେ ତା'ର ଅନୁକର କରିବା ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଅତଏବ ସେଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ ନା ଜୀବିତ, କିଛି କୁହାଯାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଏହି ବିଷୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୋଥିପୁସ୍ତକରେ
ମଧ୍ୟ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ରହିଛି ।

୨୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପୋଥିପୁସ୍ତକରେ ।

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ



ଅଧ୍ୟାୟ ୮୮

ଅଲ- ଗାସିୟା

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମିଲ୍ଲ ଓ ମେକ ୨୭ ଟି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) ଆଜ୍ଞାନଜ୍ଞାନା ବିପତ୍ତିର
ସମାପ୍ତର ପହଞ୍ଚିଛି ?

୩. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିପଦ ଆଜ୍ଞନ୍ନ କରିବ,
ସେତେବେଳେ କେତେକ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଇଥିବ ;

୪. (ସେମାନେ) ପରିଶ୍ରମ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଜ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବେ ।

୫. (କିନ୍ତୁ ସେପରି ପରିଶ୍ରମ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ) ଏବଂ
ଅବଶେଷରେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏକ ଛୁଳୁଟି ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ ;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

تَصْلَةٌ نَّارًا حَامِيَةٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଏପରି ସାଧାରଣ ଯେ ସବୁ ଉପୁଜାବର ଶିକ୍ଷାର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅ'ଶ ଅତ୍ୟାବଧି ପୁରାଣିତ ରହିଛି ସେ ସବୁଥିରୁ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ମିଳୁଛି । ପ୍ରାକୃତ ନବିମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରାଣିତ କରି ରଖାଯିବା ପାଇଁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଛି । କେବଳ ଇସ୍ଲାମାନେ ନିଜ ଧର୍ମସ୍ମର 'ତାଲାପୁତ'ରେ ଅଧିକାଂଶ ନବି, ସ'ହାବକ ଓ ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରାଣିତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ସ୍ତରକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଅନେକ ସତ୍ୟ ପ୍ରାକୃତ ନବିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୯ ଓ ୨୦ କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ବସ୍ତୁତଃ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅ'ଶ ସେଇଟି ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସେହି ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଶେଷ ସୁରାରେ ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ । ଏଠାରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେଖାଯିବ । ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଶାସ୍ତିରୁ ଋଷା ପାଇବେ । ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ କରିବ ।

୬. ଏବଂ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫୁଲୁଥିବା ଝରଣାକୁ
(ଜଳ) ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ;

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۝

୭. ତାହାକୁ କେବଳ ଶୁଖିଲା ଶିବିକା ଯାଏ ଛତା ଅନ୍ୟ କିଛି
ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرَجٍ ۝

୮. ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ କି କ୍ଷୁଧା (କଷ୍ଟ)
ଦୂର କରିବ ନାହିଁ ।

لَا يُسِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

୯. ସେ ଦିନ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ହର୍ଷୋଦ୍ଧୃତ
ଥୁବ ।

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝

୧୦. (ସେମାନେ) ନିଜର (ବିଗତ) ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଯୋଗୁଁ ସବୁଷ୍ଟ
ହେବେ ;

تَسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝

୧୧. ବହୁ ଉଚ୍ଚ ବୈକୁଣ୍ଠରେ (ସେମାନେ ଗହ୍ୱ) ଥୁବେ,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

୧୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଅସୁଆ କଥା ଶୁଣିବେ
ନାହିଁ ;

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝

୧୩. ତହିଁରେ ଏକ ପ୍ରବହମାନ ଝରଣା ଥୁବ,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝

୧୪. ଏବଂ ସେଠାର ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଥୁବ,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝

୧୫. ଏବଂ ପାନ-ପାତ୍ରମାନ ରଖା ହୋଇଥିବ,

وَآكَوَابٌ مُضَوَّعَةٌ ۝

୧୬. ଏବଂ ଆଉଟି ବସିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ତଳିଆମାନ
ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ରଖା ହୋଇଥିବ ,

وَنَسَارِقٌ مِصْفُوفَةٌ ۝

୧୭. ଏବଂ ଗାଈଗୁମାନ ବିଛା ହୋଇଥିବ ।

وَزَرَائِبٌ مَبْنُوتَةٌ ۝

୧୮. କ'ଣ ସେମାନେ ମେଘମାଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି
ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାବରେ ଚାଷି କରାଯାଇଛି ?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝

୧. ଏହା ଏକ ଚେର ନଥିବା ଘାସ ଯାହା ଅରବୀ ଭାଷାରେ, ଶୁଖୁରାବା ପରେ 'ବରିଦ' ଓ କଞ୍ଚା ଥୁବା ବେଳେ 'ଶିବିକ' ନାମରେ ଅଭିହିତ । ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଚାକୁ ଖାଇଲେ ସେଥିରେ ଚାକୁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ଚକ୍କରା ବଳିଷ୍ଠ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ ଚକ୍କରା ସେମାନେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଲାଭ କରିବେ ନାହିଁ କି ବୃଥା ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. 'ବରିଦ'ର ଘାସରଣ ଅର୍ଥ ଓଟ, କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦକୋଷରେ ତାହାର ଅର୍ଥ 'ମେଘମାଳା' ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଓ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେପରି ମେଘମାଳା କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିପ୍ଳବୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୃଷି କରାଏ, ସେହିପରି ମେଘମାଳାର ବ୍ରହ୍ମା ଅବୁଷ୍ଟ କ'ଣ ଆନବନ୍ଧୁ ଉତ୍ପତ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବିତରଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି ?

୧୯. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଆକାଶକୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

୨୦. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଘୋଡ଼ା ଯାଇଛି ?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝

୨୧. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ କିପରି ଭାବରେ ସମତଳ^୧ କରାଯାଇଛି ?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝

୨୨. ସୂଚରା^୨ (ତୁମେ) ଉପଦେଶ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଶ-ଦାତା ;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝

୨୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ;

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝

୨୪. କିନ୍ତୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରି ଖୁଲିଯାଏ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରେ,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝

୨୫. ଏହା ଫଳରେ ଅଜ୍ଞ ଚାହାକୁ ଅତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

فِيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

୨୬. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ.

إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتِبُهُمُ ۝

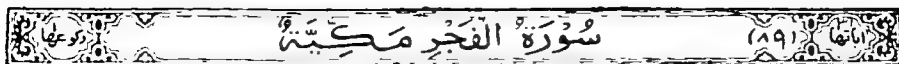
୨୭. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହିସାବ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِمُ احْصَابُهُمْ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଆକାଶକୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ । ସୂରା 'ବୁରା'ର ଆୟତ ୩୬ରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ କଣ୍ଠାୟିବ ଯେ ଯେଉଁ ବୃହତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷା ରହିଥିବ, ସେ ବୃହତ୍ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉଚ୍ଚ କରା ହେବ । ତେଣୁ ଯାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କର ବୃହତ୍ ଏ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଉଚ୍ଚ କରା ହେବ, ତାଙ୍କ ନିଜ ବୃହତ୍ ନିଶ୍ଚୟରେ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ; ଏପରିକି ତାହାଙ୍କୁ ଆକାଶ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ ।

୨. ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ପର୍ବତ' ଶବ୍ଦ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ଏପରି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ ସତ୍ତ୍ୱେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି ରହିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ଭୂମିକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ଆରେହସ କରୁଥିଲେ । କ'ଣ ସେଠାକାର ଭୂମିକୁ ସମତଳ କରାଯାଇଥିବା, ସେମାନେ ସ୍ଥଳାଞ୍ଚଳର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଉପରେ ଚଢ଼ଇ କରୁଥିବା ତଥା କେହି ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିପାରୁ ନଥିବା ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ?



ଅଲ - ଫଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉତିଶୁଷ ଡମେର ୩୧ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସମାଜ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ଆଗାମୀ ସଭାତକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ । *

وَالْفَجْرِ

୩. ଏବଂ ଦଶଗୋଟି ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ,

وَلَيْالٍ عَشْرٍ

୪. ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ ଓ ଗୋଟିଏ ବିଯୋଡ଼କୁ (ମଧ୍ୟ),

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

୫. ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଦଶରାତ୍ରି ପରେ ଆପୁଥିବାର ରାତ୍ରିକୁ (ମଧ୍ୟ); ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅତିବାହିତ ହୁଏ, **

وَاللَّيْلِ إِذَا يَنسَرُ

୬. କ'ଣ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଶପଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜ) ଅଛି (ନା ନାହିଁ) ?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

୭/୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭରମର ଆଦି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ କ'ଣ (ବ୍ୟବହାର) କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନ ଥିଲା ?

إِزْمَرَذَاتِ الْعِمَادِ

୯. ସେମାନଙ୍କ ସବୁଟା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ନ ଥିଲା,

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ وَلَهَا فِي الْبِلَادِ

୧୦. ଏବଂ (କ'ଣ) ସମ୍ପଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ସମ୍ଭବରେ ତୁମକୁ ଜଣା ଅଛି ?), ଯେଉଁମାନେ ଉପତ୍ୟକାର ସମ୍ପରକ୍ଷିତକୁ ଖନନ କରି (ନିଜର ଗୃହ) ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ।

وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ

* ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାକୁ ଫିଜରତ କରିଥିଲେ ।

** ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ୧୦ ବର୍ଷ କାଳ ମକ୍କାରେ ଏପରି ବହୁ ଦୃଷ୍ଟି କଷ୍ଟ ସହି ରହିଥିଲେ ଯେଉଁ ସମୟକୁ 'ରାତ୍ରି' କୁହାଯାଇ ପାରେ ।

*** ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାରେ ଯେଉଁ କଷ୍ଟଦାୟକ ରାତ୍ରି ଅସିବ ତାହା ଶିଶୁସ୍ତ୍ରୀୟା ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମକୁ ଫିରାଓନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ଜଣା ଅଛି କି,
ଯେ ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଂ ଅଧିପତି ଥିଲା ?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝

୧୨. ସେ (ପର୍ବତ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସହରମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରବଳ ବିଶ୍ୱଖଳା ପୃଷ୍ଠ କରିଥିଲେ,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝

୧୩. ଏବଂ ବିଶ୍ୱଖଳା କରିବାରେ ବଢ଼ି ଉଠିଥିଲେ ।

فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝

୧୪. ଯାହାଫଳରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
କୋରାଡ଼ା (ସଜାର) ର ଶାସ୍ତି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝

୧୫. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଛକି ରହିଛନ୍ତି ।

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝

୧୬. ସୁତରାଂ ମଣିଷର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କର),
ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ପରାକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପ୍ରତି
କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୁଁ ଏପରି
ସମ୍ମାନାସ୍ତବ ଅଟେ ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ମଧ୍ୟ) ମୋତେ
ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି ।”

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ତାହାକୁ ପରାକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାର ଜୀବିକାକୁ ସବୁଜିତ କରି ଦିଅନ୍ତି,
ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିନା
କାରଣରେ) ମୋର ଅସମ୍ମାନ କରିଛନ୍ତି ।”

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ۝

୧୮. (ଅଲ୍ଲାଃ ବିନା କାରଣରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ
ବରଂ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜର ହିଁ ଦୋଷ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ
ଅନାଥକୁ (ଉପଯୁକ୍ତ) ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନ ଥିଲ,

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝

୧୯. ଏବଂ (ତୁମ୍ଭମାନେ) ଦରିଦ୍ରକୁ ଭୋଜନ କରାଇବାପାଇଁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ତାପିତ କରୁ ନ ଥିଲ,

وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْيَتِيمِ ۝

୨୦. ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ
ବିଳାସରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲ,

وَتَأْكُلُونَ الشُّرَاتِ أَكْلًا لَّبًّا ۝

୧. ଏଠାରେ ‘ପର୍ବତ’ ଫିରାଓନ ଅଧୀନସ୍ଥ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ସେମାନେ ମିଶରର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କରାଉଥିଲେ ।

୨୧. ଏବଂ କୁମେମାନେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅସୀମ ସ୍ତେମ କରୁଥିଲେ ।

୨୨. ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ କୁପୁଷ୍ପକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ; *

୨୩. ଏବଂ କୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏପରି ସସମ୍ମାନେ * ଆସିବେ ଯେତେବେଳେ କି ଦେବଦୂତମାନେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ;

୨୪. ଏବଂ ସେହି ଦିନ ନରକ (ନିକଟକୁ) ଅଣାଯିବ; *
ସେହି ଶାସ୍ତି (ସ୍ତ୍ରୋତ) ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭବାନ୍ ହେବା ସକାଶ ନ ଥିବ । *

وَيُخَيَّبُونَ الْمَالَ حُبًّا جَبًّا ۝

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝

وَجِئْتُ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ ଅଥବା ମୁସଲମାନମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଅସ୍ତ୍ରବଳ୍ପ ଉଦ୍ଧ କରିଥିବେ, ସେହିସବୁ ଅସ୍ତ୍ରବଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ସଂଗଠିତ ଭାବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଖ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତି ନେଇ ଆସିଥାନ୍ତି (୫୯:୩ ଓ ୨:୨୧୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅଲ୍ଲୁଖ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଗମନ ସୂଚାଇ ଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସମୟ ଆଗରୁ-ପ୍ରାୟ । ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବଦର ମୁକ୍ତରେ ଏହିପରି ଏକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚରଦାରି ଡାକନା କରୁଥିବାର ଓ ଶିକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁପାରିଥିଲେ । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିବା ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହିପରି ଏକ ପ୍ରୋତ୍ସାହ ପିଣ୍ଡି ଜଣେ ଦେବଦୂତ ମୁକ୍ତ କରୁଥିବାର ଜଣାଇଥିଲେ । ସେହି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ବଦର ମୁକ୍ତ ସମୟରେ ଏଭଳି ଏକ ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇ ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ କରିବା ଦିନ ହେବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଦେଖାଯିବ ।

୪. ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ତ୍ରୋତରେ ସବୁବେଳେ କରୁଣାପୂର୍ବ ଶିକ୍ଷା ରହିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ପିରଫିନ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଖ ଯଦିତ ତା'ର ସକଳ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ ତଥାପି ତା'ର ମୃତ ଶରୀରକୁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ କରି ରଖାଇ ଥିଲେ (୧୦:୯୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ମଲ୍ଲୁକାପାଦର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଲ୍ଲୁ ଉଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ଓ ଅବମାନନାକୁ ଉକ୍ତା କରାଯିବ ତଥା କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ବୋଲି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳି ନଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ମଲ୍ଲୁକିତ୍ୱର ପରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆଦ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି (୫୭:୧୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨୫. ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ମୋର ନିଜ (ଜୀବନ) ପାଇଁ
କିଛି (ପୁଣ୍ୟ) ଆମକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି କି !” ୧

يَقُولُ يَلَيْتَنِي تَدُمْتُ لِحَاثِي ۖ
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۖ

୨୬. ତେଣୁ ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଯେପରି ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରିବେ
ସେପରି ଶାସ୍ତି ୧ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ;

وَلَا يُؤْتِي دَنَاقَهُ أَحَدٌ ۖ

୨୭. ଏବଂ ସେ ଯେପରି ବାନ୍ଧି ନେବେ ଅନ୍ୟ କେହି ସେପରି
ବାନ୍ଧି ନେବେ ନାହିଁ ।

يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْبَاطِنَةُ ۖ

୨୮. ହେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା !

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ

୨୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ)
ଫେରିଆସ, ୧ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି)
ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ଓ ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ ।

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ

୩୦. ପୁନଶ୍ଚ (ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି କି) ଆସ,
ଆମର (ବିଶେଷ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
ହୋଇଯାଅ,

وَادْخُلِي جَنَّتِي ۖ

୩୧. ଏବଂ (ଆସ) ଆମ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କର ।



(ଏହି କୁରାନ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଳୋକ ୨୧ ଟି ଅସବ୍ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ

୨. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ଲୁଚି, ଆମେ ଏହି (ମକ୍କା)
ସହରକୁ ତୁମ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶ୍ରମ କଷାପତ୍ତିବା ସମୟରେ ତାହା ଉଠିଲାକରେ କଣା ପତ୍ତି କି ପରଲୋକରେ, ତା'ର ପୂର୍ବ କର୍ମ ହିଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ କରିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତିରୁ ତା ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିପାରିବେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତ ଲୋକ । ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ଯାହା କିଛି
ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯଦି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ତେବେ ତାହା ହିଁ ହେବ
'ସାକ୍ଷାତ୍'ର ସଂଜ୍ଞା ।

୩. (ଏବଂ କହୁଅଛୁ ଯେ ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ (ଦିନେ) ପୁଣି
ଥରେ ଏହି ସହର (ମକ୍କା) ରେ ସ୍ଥବେଶ କରିବ,

وَأَنْتَ جَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ

୪. ଏବଂ ପିତାଙ୍କୁ * ମଧ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ),

وَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ * କରିବା
ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

୬. କ'ଣ ସେ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ତାହା ଉପରେ କାହାରି
କ୍ଷମତା ଚଳିବ ନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

୭. ସେ କହେ, “ମୁଁ ତ ସବୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରି
ଦେଇଛି * ।”

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ

୮. କ'ଣ ସେ ଭାବୁଛି ଯେ ତାକୁ କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

୯. କ'ଣ ଆମେ ତା ପାଇଁ ଦୁଇଗୋଟି ଚକ୍ଷୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ? *

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

୧୦. ଏବଂ ଜିଭ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ଓଠ ମଧ୍ୟ (ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ)? *

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

* ଏଠାରେ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାୟଲ ଅଭିପ୍ରାୟ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ କା'ବା ପ୍ରହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲାବେଳେ ମକ୍କାରେ ଯେପରି ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଲୋକମାନେ ରହିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସେଠାରେ ସେଇକି ଲୋକ ନଥିଲେ, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ସେଠାରେ ମୁସଲିମମାନେ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାୟଲଙ୍କ ଉକ୍ତି ଯେପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ ମକ୍କା ସହରରେ ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଭେଦେ ରହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ଥିଲା ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ସହରରେ ମକ୍କା ଜୟ କରି ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ ।

* ଏଠାରେ ସୁରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିବ ମକ୍କାବାସୀ ପୁରୀ କେହି ଦୟା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଧାରଣା କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।

* ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମର ବିଜୟ ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିପକ୍ ମନୋଭାବ ହେବେ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରିଶ୍ରମର ପ୍ରାଣୀ । ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍ତର ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ପିଣ୍ଡ ଓ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥିବାର ତଥା ସେମାନେ ଲୋକ ଦେଖାଶିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ମନଶ୍ଚରଣ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଜିଭ ଓ ଓଠ ଦେଇ ସନ୍ଦେହକୁଟ୍ଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ ତଥା ନିଜ ମନକୁ ପରିଷ୍କାର କରୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ସ୍ବପ୍ନ ଓ ଅସ୍ବପ୍ନ) ଉଭୟ ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ ।

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١١﴾

୧୨. (କିନ୍ତୁ) ଏହା ସତ୍ତ୍ବେ ସେ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ ।

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١٢﴾

୧୩. ଶିଖର କ'ଣ ତଥା କେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٣﴾

୧୪. (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାତବାସକ୍ତ) ମୁକ୍ତି ସ୍ବଦାନ କରିବା

فَكَرَّ رَجَعَتِ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ କ୍ଷୁଧା (ପ୍ରପାତିତ) କାଳରେ ଭୋଜନ କରାଇବା

أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ مَسْجُوعَةٍ ﴿١٥﴾

୧୬. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନାଥକୁ,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ଅଥବା ଭୃଗୁକ୍ଷିତ ଦରିଦ୍ରକୁ ।

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾

୧୮. ପୁନଶ୍ଚ (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ) ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ପୈତୃଶାଳତାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୟା ସ୍ବଦର୍ଶନ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

فَمَنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَّصَّوْا بِالْمَحْسَنَاتِ ﴿١٨﴾

୧. ସ୍ବପ୍ନ ଓ ଅସ୍ବପ୍ନ ପଥ କ'ଣ ଏବଂ ଅସ୍ବପ୍ନ ପଥ କ'ଣ ସେ ଦିଶିଥିଲେ ପର୍ବତ କୋରାଳରେ ପ୍ରାଣୀ ଉଭୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ବପ୍ନ ଓ ଅସ୍ବପ୍ନ ଦେଖିବା ସେ ଏହାପରେ ତା' ନିଜର ଦେଖି ଅଛି, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ମନଶ୍ଚକ୍ଷୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ବାରା କିଛି ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହୁଏ ତେବେ ନିଜ ଜିହ୍ବ ଓ ଓଠକୁ ପ୍ରଦାନ ନିଜର ସ୍ବଦେହ ମୋଚନ କରିପାରେ । ଏହି ସ୍ବପ୍ନ ଓ ଅସ୍ବପ୍ନ ପଥ ଉଭୟ ଉପାଦେଶ ଉଭୟ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପର୍ବତ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ବପ୍ନ ଓ ଅସ୍ବପ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଦିବ୍ୟବାଣୀର ମହତ୍ତ୍ବ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜିହ୍ବ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ତାହା ସମର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଦିବ୍ୟବାଣୀର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ସେ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ତା'ର ମର୍ମ ବୁଝିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ଅଧିକ ଉଲ୍ଲେଖ ଦାମସ୍ତା ଥିବା ସତ୍ତ୍ବେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗନ୍ତବ୍ଧ ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର ଗହ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ସଂସାରକୁ ଦାସତ୍ବ ଲୋପ କରିବାକୁ, ଦାସତ୍ବ ଦୂର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନାଥ ଓ ଅସମର୍ଥଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟାବଦ୍ଧା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଅସହାୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାର କେହି ସହାୟକ ନଥିବେ । ଯଦି ତା'ର କେହି ମିତ୍ର ଥିବେ, ତେବେ ସେ ଦର୍ଦ୍ଦରରେ ସେହି ମିତ୍ର ତାହା ଧରି ଉପାଦେଶ ଦେବେ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟତଃ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସୁସ୍ବଭାବମାନଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୫. ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବରେ ପୂର୍ବକୁ କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆଉ କିଛି ବୁଝି କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ ନ କରିଛି— ଏପରିକି କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଓ ଉଲ୍ଲେଖ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବାକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ନ କରିଛି— ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏହି (ଲୋକ) ମାନେ କଲ୍ୟାଣୀୟ ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۖ

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳପୂର୍ବକ ହେବେ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشُّمُولَةِ ۖ

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଟି ନିଆଁ (ଶାପ) ଅବତାରି ହେବ ।

عَلَيْهِمْ نَارُ مُّوَصَّدَةٍ ۖ



ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଶମସ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୧

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତାରିତ ହେଲା । ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଗୋଟି ୧୬ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ * ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଏବଂ 'କୁହା' ସମୟକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଉଦିତ ହେବା ପରେ (କିଛିତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହୋଇ) ଦାୟିମାନ ହୁଏ,

وَالشَّيْسِ وَضُحَاهَا ۖ

୩. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରେ,

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۖ

୪. ଏବଂ ଦିନକୁ * (ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ), ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ପେଣ୍ଠା କରାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ପରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅସାଧାରଣ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସ୍ଥ ପଦ୍ମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବେ ଏବଂ ସଂସାର ସମୟରେ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ନିଜକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଯେ ସେହିପଦ୍ମ ସ୍ତମ୍ଭ-ପୁରୁଷ ଓ ସଂସାରଜମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ସକାଶେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ କି ତାଙ୍କ ପରେ ଆବିର୍ଭାବ କରିବେ । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଭାବ କରିବେ, ସେସବୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ହେବୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧାବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୩. ଏଠାରେ ଦିନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମର ଉନ୍ନତି କାଳ ଉପନୀତ ହେବ, ଯାହା କି ଦିନ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅସ୍ଥିତୁ ଜ୍ଞାନଶିଳ୍ପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବ ।

୫. ଏବଂ ରାତିକୁ * ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟର) ରଶ୍ମିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡୁଆଳକୁ ନେଇଯାଏ,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝

୬. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଓ ତାହାର ଗଠନକୁ,

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝

୭. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଓ ତାହାର ବିସ୍ତୃତିକୁ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି),

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝

୮. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ତାହାର ଦେଶଶୂନ୍ୟ ଗଠନକୁ ମଧ୍ୟ * (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନପ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛନ୍ତି) ଯେ,

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝

୯. ଯେ (ଅଲ୍ଲ୍ହ) ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା) ପାଇଁ ତାହାର କୁର୍ମ (ର ପଥ) ତଥା ତାହାର ଧର୍ମଭାରତା (ର ପଥ) କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି,

فَالْهَيَّاهَا نُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝

୧୦. ସୂଚନା* ଯେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ) ପବିତ୍ର କରେ (ଜାଣି ନିଅ ଯେ ସେ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରେ,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ମାଟିରେ) ପୋତି ପକାଏ (ଜାଣିନିଅ ଯେ) ସେ ଧୂସ ହୁଏ ।

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝

୧୨. ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଜର ସାମାନ୍ତର ଔଦତ୍ୟ ଯୋଗୁଁ (ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ରସୁଲକୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝

୧୩. ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ରସୁଲଙ୍କର) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲା,

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମୟକୁ, ଯେତେବେଳେ ତି ସଂସାରରେ ଅଧର୍ମ ଓ ଅନ୍ଧକାର ବ୍ୟାପ୍ତିଥିବ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଛୋଟି ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଆଶ ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉପକାମର ବାହ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଛୋଟିରୁ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରକଟିତ କରିବ ଓ ଉପକାମର ଅବନତି ତାହାଙ୍କର ଛୋଟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକୃତ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଆକାଶର ସ୍ଥିତି ଓ ତାହାର ନିର୍ମାଣରେ ଥିବା ରହସ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଗଣ୍ୟହେବ ଯେ ସତ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟା ହେବ— ଉପଲୋକରେ ହେବ ତି ପରଲୋକରେ । ତେଣୁ ସାମୟିକ ବିତର୍କରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଗତିର ଲୁହେଁ କି ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଗତିର ଲୁହେଁ ।

୩. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲ୍ହ ମାନବର ପ୍ରକାରକୁ ପବିତ୍ର କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ସଂସାର ବା ସଂସାରର କିଛି ଅଂଶ ସବୁପ୍ରଥ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଯଦିତ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ସବୁପ୍ରଥମା ହେବ ତଥାପି ମାନବ ସମାଜର ଏକ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସବୁପ୍ରଥମା ହେବ, ଯେପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କର କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ ।

୪. ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀର ଚାଷିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

୫. ଚୁମ୍ବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସ୍ତବରେ ବହୁବିଧ ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଭାର୍ଯ୍ୟତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି,

୭. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଅଛି,

୮. ତାହାପାଇଁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସହଜ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବୁ ।

୯. ଏବଂ ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁପଣତା ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ଏବଂ ବେଖାତିର ମନୋଭାବର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଅଛି,

୧୦. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଅଛି,

୧୧. ତାହାକୁ ଆମେ ପାରା (ସାମଗ୍ରୀ) ଯୋଗାଇଦେବୁ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଧୂଃସହେ ସେତେବେଳେ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୩. ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ;

୧୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଅନ୍ତ ଓ ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଆୟତ୍ତଧୀନ ।

୧୫. ସୁତରାଂ (ମନୋରଥ !) ଆମେ ଚୁମ୍ବନକୁ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନି (ର ଶାସ୍ତି) ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଉଅଛୁ ।

୧୬. ନିତାନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୭. (ସେଭଳି ହତଭାଗ୍ୟ) ଯେ କି (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଅଛି ଏବଂ (ସତ୍ୟଠାକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଭାର୍ଯ୍ୟ ହେବ, ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖାହେବ,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

إِن سَعَيْكُمْ لَشَيْءٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَيَرَىٰ لِنَاصِرِي ۝

وَأَمَّا مَنْ يَحْلِلْ وَاسْتَفْتَىٰ ۝

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَيَرَىٰ لِنَاصِرِي ۝

وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝

إِن عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝

وَأَن لَّنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْاَشَقَىٰ ۝

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَتَقَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ସମାଜରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସର୍ବମର୍ଯ୍ୟାଦା ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶୁଭା ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ତେଷା । କଣେ ସର୍ବପଥ ପାଇଁ ତେଷା କରୁଥିଲା ବେଳେ ଅନ୍ୟ କଣେ ବିଶ୍ୱାସି ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁଥାଏ ।

୧୯. ସେ ଭଳି ଧର୍ମଭାରୁ ଯେ ନିଜର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପବିତ୍ରତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଦାନ କରେ ।

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝

୨୦. ଏବଂ କୌଣସି ଲୋକର ତାହା ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥାଏ, ଯାହାକୁ କି ସେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବ ।

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝

୨୧. ଅବଶ୍ୟ ନିଜର ଅତି ମହାନ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଲାଭ କରିବା (ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ) ।

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝

୨୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

سُورَةُ الصَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ (୧୩)

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଇହା

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୩

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବାକୁ ମୋଟ ୧୨ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ଦିବସକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକମୟ ହୋଇଯାଏ, ୧

وَالضُّحَىٰ ۝

୩. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଅନ୍ଧକାର ଚରୁଦିଗକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଏ,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝

୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତୁମ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପଲାମ ଧର୍ମର ବିକାଶ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖାଦେବ, ତେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଚ୍ୟୋତିର ବିକିରଣ ହେବାରେ କିଛି ବାଧା ସାଜୁଛି । ଫଳରେ ସଂସାର ସେହି ଜ୍ୟୋତି ଦୁଇା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭବାନ୍ ହେଉ ନାହିଁ ।

୫. ଏବଂ (ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ) ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ସମୟ) ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

وَلَا جَزَاءَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ (ଏତେ ମାତ୍ରାରେ) ଦେବେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଯିବ ।

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

୭. କ'ଣ (ଏହି ଜୀବନରେ ତୁମ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଅସାଧାରଣ ନୁହେଁ ଏବଂ) ସେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜ ବାହୁ ଛାୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝

୮. ଏବଂ (ଯେତେବେଳେ) ସେ ତୁମକୁ (ନିଜ ଜାତି ସ୍ତମ୍ଭରେ) ନିମଜ୍ଜିତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ ସଂସାର ନିମନ୍ତେ) ତୁମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ସ୍ୱର୍ଗନ କଲେ ।

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ବହୁ କୁଟୁମ୍ବୀ (ଦେଖିବାକୁ) ପାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନିଜ କୃପା ବଳରେ) ତୁମକୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେଲେ ।

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ (ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନାଥମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିରେ (ନିଜକୁ) ନିୟୋଜିତ କରୁଥାଅ ।

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

୧. ସଂସାର ଅନ୍ଧକାରରେ ଯୋଗଦେଇ ଏହା କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମିଆଁବାଦ, ବରଂ ଏହା ସମ୍ପାଦିତ ହେବ ଯେ ମାନବସମାଜ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସେହି ସମାଜର ସଂସାର ସଜନୀନ ନୂତନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଓ ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଲସକାମୀର ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଆନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଅକ୍ଷୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମର୍ପିତ ସଜନୀନ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆରତ୍ନ ନେଇ ଆସନ୍ତି । ଏହି ପରମ୍ପରା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ।

୩. କେତେକ କାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶବ୍ଦ 'କୁଲ୍'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ପଥସ୍ଥ ଥିଲ, ଆମେ ତୁମକୁ ସରପଥ ଦେଖାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ 'ସ୍ତମ୍ଭରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଯିବା' (ମୃତ୍ୟୁରାଗରେ ଭାସିବ ଦୁଃଖୀ) । ଏହି ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗୌରବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥାର୍ଥ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ଅତିଶୟ ଆଗ୍ରହାନ୍ୱିତ ଥିବାରୁ, ଅକ୍ଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ସ୍ୱର୍ଗନ କରାଇଥିଲେ ଯେପରି କି ସେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭରଣ-ପୋଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦଳରେ ହେଉଛି । ସେପରି ଭାବିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତାପ ଓ ସନ୍ତପ୍ତି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଭରଣ-ପୋଷଣ ନିଜ ବହୁବଳବଦ୍ଧ ସଦୃଶ କରନ୍ତୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସାନ୍ତବ୍ୟ ବଢ଼ିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦ୍ୟପି ସେ ଅନ୍ୟ ଥିଲେ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ପିତାମହ ଓ ପିତୃବ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅକ୍ଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ପର୍କସଭା ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମନେ କରନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ସାହିତ ହେବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟର ସ୍ତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହୁଏ ଭାବ କରୁଥିବ ।

୧୧. ଏବଂ ଭିକ୍ଷୁକକୁ ତୁମେ ଭର୍ତ୍ତିନା କର ନାହିଁ ।

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْهُ ۝

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରିସ୍ରାବଣ କରୁଥାଅ ।

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝



(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦଶମସୂରା ଖତମ ୯୯ ଅସର ପଢ଼ି ୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମ ବନ୍ଧୁକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିନାହିଁ;

أَمْ نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ ۝

୩. ଏବଂ ତୁମର ଏହି ବୋଝକୁ ତୁମଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପିଙ୍ଗି ଦେଇନାହିଁ;

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝

୪. ଏପରି ବୋଝ, ଯାହା ତୁମର ଅସାଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲା, ?

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝

୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛୁ ।

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝

୬. ସୁତରା' (ମନେରଖ) ଏହି କଷ୍ଟ ସହିତ ଏକ ମହାନ୍ ସଫଳତା (ନିୟତ ଅଛି)

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝

୧. ରାଜକୁ ସାପ୍ତ ପରେ, ନିଷ୍ପଦେହରେ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ସାଫଲ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପଦ ମିଳିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ମୁସବ୍ବାନ ସମାଜକୁ ସହାୟତା ସଂଚାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁଖସମ୍ପଦରେ ଅଂଶଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆକାଶରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ମିଳିଛି, ସେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ବିତରଣ କରନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ମୁସବ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାଙ୍କର ଶରଣ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏପରିକି ସେ ଅଳ୍ପକାଳ ବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇ (୯:୬ ଦୁହାବ୍ୟ) ।

୨. ପର୍ତ୍ତାବ୍ ତୁମ ସ୍ଥିତି ଏହି ଅବସ୍ଥା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମବିଧାନ (କୋରାନ) ସେରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେ ଅଳ୍ପକାଳ ସର୍ବପଥ ଗୁପ୍ତ ଅଲୋକରେ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେବ ଓ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ନାହିଁ ।

୩. ପର୍ତ୍ତାବ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଦରେ କିପରି ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇ ପାରିବେ ଓ ମାନବ ସମାଜର ସଂସାର କରିବାରେ କିପରି ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବ୍ୟାକୁତ ହୋଇ ଚପସ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ହେବା ନାମକ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଅଳ୍ପକାଳ ତାହାଙ୍କୁ କୋରାନ ପ୍ରତି ମାଧ୍ୟମରେ ଅବସ୍ଥା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବପଥ ସଫଳ କରି ତାଙ୍କ ବ୍ୟାକୁତତାକୁ ଦୂର କରିଥିଲେ । ଏ ବିଷୟରେ ଦୁରା 'ଅଲକ' (ଅଧ୍ୟାୟ ୯୪:୯)ରେ ସବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୭. (ହଁ) ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଷ୍ଟ ସହିତ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମହାନ ସଫଳତା (ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି) ।

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

୮. ଦୁର୍ତ୍ତରା* ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅବସର ମିଳେ ସେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ) ଆହୁରି ଚେଷ୍ଟା କର,

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି (ମନୋଯୋଗ ସହିତ) ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

وَالِلَّهِ رِيبُكَ فَارْغَبْ



ଅଧ୍ୟାୟ ୯୫

ଅଲ - ତି'ନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦୁରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶଦ୍ଧିତ ସମ୍ପର୍କ ୯ ଟି ଅସର ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ରହ୍ମ' ଓ 'ରହୀମ' ଶବ୍ଦଦ୍ଵୟ ଯଥାକ୍ରମେ କଷ୍ଟ ଓ ସଫଳତାକୁ ବୁଝାନ୍ତି । ଯଥାମୋକ୍ତ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସଙ୍ଗତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶେଷୋକ୍ତ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସଙ୍ଗତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ବାରମ୍ବାର ଆସିବ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଆସିବ ନାହିଁ ଯାହା ତିରସ୍କାରୀ ହେବ ଅଥଚ ଏପରି ସଫଳତାକୁ ସମୟ ଆସିବ ଯାହାକୁ ତିରସ୍କାରୀ କୁହାଯାଇ ପାରିବ । ବସ୍ତୁତଃ ମର୍କୁ ଓ ଆରବର ଲୋକମାନେ ଆଠ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସରିଧୂସ୍ର ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମର୍କୁ ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ଉତ୍ତରାମୀୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହେଲା, ସେବେଠାରୁ ଏହି ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେଶରେ ଉତ୍ତରାମୀୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ତୁମକୁ ଶାସନଗତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାୟୀ ହେବାକୁ ଅବସର ମିଳୁଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ନିୟତ୍ତିତ କର, କାରଣ ତୁମ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅନନ୍ତ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅବସର ମିଳିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

୨. ଆମେ ଡିମିରି ଓ କୈରୁନକୁ ସମାଶ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالثَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ

୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସିନାଇ ପର୍ବତକୁ,

وَطُورِ سَيْنِينَ

୪. ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ମକ୍କାଠ ସହରକୁ ମଧ୍ୟ,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

୧. 'ଭୂମିର' ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପବେତ ଦିଆଯାଇଛି, ତା ସେଇଛି. ମାନବକୁ ଗତ ଜୋରିତ ସ୍ୱକୃତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବାହାରେରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅକ୍ଷୟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନ ଅନୁସାରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (Genesis 1.27 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅକ୍ଷୟ ଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚିଆ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ (୨:୩୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚପଟାକରୁ, ଦୁଇଟି ପ୍ରକରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଚାନ୍ଦାବର ସନ୍ତାନମାନେ ଚାନ୍ଦାବ୍ ସ୍ୱୟ ଧାରଣ କରି ସପତନା ହୋଇ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ନ ଥିବ ବରଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବ । ସେହି ବିଷୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗୀ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଲଣ୍ଡିର ଅର୍ଥାତ୍ ଡିମିରିକୁ ସମାଶ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ବାହାରେରେ ପୁନଶ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅକ୍ଷୟର ବିରାଗଭାବନା ହେବା ଭଳି ଜୈଶସ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ମନେ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଡିମିରି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦ କରିବାକୁ ଭାବିଲେ (Genesis 3.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଖଜନ କରୁଛି ଓ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଜୈଶସ୍ତି ବାସ୍ତବ ପାପ କରି ନଥିଲେ ବରଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦୋଷ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାପର ପରବାରୀ ଲୁହେଁ । ଅଧିକାରୀ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ କୈରୁନ ବିଷୟ ଏହୁଯାହୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ତାହା ଶାଖା ହଜରତ ନୁହେଁ ବୃକ୍ଷାବଳୀ ସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ କରୁଣା ଓ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ନିହିତ ଅଛି । ବାହାରେରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ନୁହେଁଙ୍କ ନୈଜା ଯେତେବେଳେ 'କୃତି' ବା 'ଅରଗାତ' ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ନୁହେଁ ଜିନିଷ ପଞ୍ଜିକୁ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି କି ନାହିଁ ଅବଗତ ହେବା ସମାପ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେ ଏକ ପାରାକୁ ପ୍ରାପ୍ତଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ପାରା ଫେରି ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ତା ପାରିରେ କୈରୁନର ଏକ କଳ୍ପା ଶାଖା ରହିଥିଲା । ଏଥିରୁ ହଜରତ ନୁହେଁ ପରିଥିଲେ ଯେ ଅକ୍ଷୟର କୁପାର ଅବଚରଣ ହୋଇଗଲାଣି ଓ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଅବଚରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଅବଚରଣ କରିଥିବା ସ୍ଥାନର ନାମ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'କୃତି' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ବାହାରେରେ ଚାନ୍ଦାବ୍ ନାମ 'ଅରଗାତ' ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । 'ଅରଗାତ' ସ୍ୱକୃତରେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏକ ଶବ୍ଦ । ହଜରତ ନୁହେଁ ଯେହେତୁ ଭରାଣରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସହଜ ଥିଲା । ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'କୃତି' (ଯହିଁରୁ କୃତି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି) ଅର୍ଥ କରୁଣା ଓ ହିତ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନର ନାମକରଣ କୃତି କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ଅକ୍ଷୟର କରୁଣା ଓ ହିତସାଧନକୁ ସୂଚାଉଛି । ଅଭିଧାନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ 'ଅରଗାତ' ଓ 'କୃତି' ସମ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

୩. 'ସାନ' ଶବ୍ଦ ଏକଚରନ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ବହୁଚରନରେ ସନ୍ତୋଷ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହା ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ଲୁହେଁ ବରଂ ଏକ ପର୍ବତମାଳା ।

୪. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ହଜରତ ଇସମାୟିଲ ମକ୍କାକୁ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହର ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆରବର କୋକମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସମାନ ସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମକ୍କା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଧର୍ମ ସେବ୍ୟ, ତାହା ଉପରେକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ସମାପ୍ତିତ ହେଉଛି । ପରିଶେଷରେ ମକ୍କା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦଖଲକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ଇସଲାମ ହିଁ ମକ୍କାକୁ ଧର୍ମ ବୋଲାଇଲା । ଦୃଷ୍ଟି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷ ହେତୁ ମକ୍କାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଶାନ୍ତି ସାୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ଏ ଯାବତୁ ଟିକି ରହିଛି । ଏହା ଏପରି ଶାନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ମିଳି ନ ଥିଲା, କାରଣ ଏଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜ ଭଲ ମୁତାବକ ମାସପୂର୍ବିକ ଆସପାସ କରି ଶୁଖିବା ଓ ଶାନ୍ତି ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଏପରି ବାରମାସ ସ୍ଥିର ହୋଇ ପାରିଛି ଯେ ତାହାକୁ ଆସପାସ କରିବାକୁ କେହି ସହଜ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଇସଲାମ ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ନାବା ଧର୍ମପାଠର ପରିସରର ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧର କରୁଥିଲା ।

୫. ଏ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମରୁଣ୍ୟକୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝

୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିକୃଷ୍ଟର ଅବସ୍ଥା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେଇଅଛୁ.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

୭. ଅବଶ୍ୟ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

୮. ସୁତରାଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବ) ପରେ କେଉଁ ବିଷୟ ତୁମକୁ ବିଚାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ?

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ۝

୯. କ'ଣ (ଏବେ ମଧ୍ୟ କେହି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ନୁହନ୍ତି ?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (୧୧୧)

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୬

ଅଲ — ଅଲକ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚେନିଶ୍ଚ ସମେତ ୨୦ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଆବୃତ୍ତି କର ଯେ (ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ) ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି,

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝

୩. (ଏବଂ ଯେ) ମରୁଣ୍ୟକୁ ଏକ ରାତ୍ର ପିଣ୍ଡକୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଓ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏଠାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ କଣେ ଦେବଦୂତ ହେବା ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ରେଖମବସ୍ତ ଉପରେ ଲିଖିତ ଏକ ଲେଖା ଦେଖାଇ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ 'ଇଲା' ଅର୍ଥ (କ) ପଢ଼ିବା, (ଖ) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶା ଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତ ସୁଅମସର ଓହି ଘେନି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହୁଥିବା ସ୍ତବ୍ଧରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

୪. (ପୁନଃ ଥରେ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ କୋରାନ) ଆବୁରୁ କରୁ
ଶୁଣାଉଥାଅ, କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତିଶୟ ବଦାନ୍ୟ,^୧

୫. ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ କି ଜଳମା ଡାବା (ତୁମମାନଙ୍କୁ)
ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି (ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା
ଦେଉଥିବେ),

୬. ମରୁଷ୍ୟ ଯାହା (କିଛି) ପୂର୍ବରୁ ଜାଣି ନ ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ
ସେ ସବୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

୭. ସେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛନ୍ତି ସେପରି ଚୁହେ; ବରଂ
ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ସାମାଲିଆ^୨ ନ କରୁଅଛି,

୮. କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଅଭାବର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବା ମନେ କରୁଛି ।

୯. ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ
ଯେଉଁବାକୁ ହେବ !

୧୦/୧୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ ତୁମେ ତା ବିଷୟରେ
ସମାଗୁର ଦିଅ : ଯିଏ ଜଣେ (ଉପାସନାକାରୀ) ଭକ୍ତକୁ ନମାଜ
ପଢ଼ୁଥିବା ବେଳେ ବାଧା ଦିଏ ।^୩

୧୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ ତୁମେ କୁହ ତ ଭଲ, କ'ଣ
ସେ (ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ) ଯଦି ସତ୍ପଥରେ ଥାଏ ;

୧୩. ବା ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ
ଦେଉଥାଏ ।

୧୪. ଏବଂ ତାହାକୁ ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ପଥରେ)
ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ, (ତାହାହେଲେ ସେହି
ବାଧାଦାନକାରୀର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ) ?

୧୫. କ'ଣ ସେ (ଏହିକି ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ମନୋସାଧନପୂର୍ବକ
ଶୁଣୁ ଯେ ସେ ଭୁଲ କରୁଛି ।

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْكَرِيمُ

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا

أَن زَاهٍ اسْتَغْنَى

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

عَبْدًا إِذَا صَلَّى

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଯେତେ କୋରାନ ଆବୁରୁ କରିବ, ତୁମ ସବୁକ୍ଷର ଗୌରବ ତଥା ମାନବଜାତିର ସମ୍ମାନ ସେତେ ସୁକୃତିତ ହେବ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅବଦ' ଶବ୍ଦର ଡାବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ କା'ବା ଧର୍ମ-ପାଠରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅତିଶ୍ରାବକାରୀମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ମସଜିଦରେ ତଥା ସାଧା ଶରୀରରେ ଧୂଳିମାଟି ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଥରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଓଟର ଅଟବୁକୁଳାକୁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖି ଦେଇଥିଲେ, ଫଳରେ ସେ ଘିଙ୍ଗା କରୁଥିବା ଶୁଣିବୁ ନିଜ ମସଜିଦକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୬. ସେ ଯେପରି ଭାବୁଅଛି ସେପରି ହେବା ନାହିଁ, ବରଂ ଯଦି ସେ (ନିଜର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରୁ) ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାର ଚୁଟି ଧରି ଜୋରରେ ଟାଣି ନେବୁ।

୧୭. ତାହା ଏପରି ମସ୍ତକର ଚୁଟି ଯାହା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପପା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୮. ସୁତରାଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ନିଜର ସହଚର-ମାନଙ୍କୁ ଡାକୁ।

୧୯. ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପୋଲିସ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନକାରୀ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ) ଡାକାଇବୁ ।

୨୦. ଶତମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନାହିଁ; (ସୁତରାଂ ହେ ନଚି !) ତୁମେ ସେ (ପ୍ରକାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ (କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଧିଦା କର, ଏବଂ (ଏହି ସିଦ୍ଧିଦା କରିବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର) ନିକଟତର ହୋଇଯାଅ ।

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝



(ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁବାଦ : ଏହାର ଚେନିଶ୍ୱର ସମେତ ୬୦ ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଆୟତ ସଂ ୧୦ରୁ ୧୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଇବ୍ଦର ଓ କବୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂଯୋଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ହେଁ, କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏସ୍ତଫିକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅନୁବନ୍ଧକ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଭାବରେ ସଂଯୋଜ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ହଜରତ କରିବାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବାରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟନୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେବାରେ ସେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ସେହି କେତେକଙ୍କ କ୍ରାନ୍ତବାସ ଇସଲାମଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଚୁଟି ଧରି ମକ୍କାର ବିତ ଦାଢ଼ରେ ଘୋଷାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅନୁବନ୍ଧକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂବୋଧିତ ଥିଲେ । ବଦର ସୁବତ୍ତେ ମୁରାବରଣ କରିଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁବନ୍ଧକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ ତାହା ଚୁଟିକୁ ଧରି ତାହା ମୁରାବରଣକୁ ଖାତା ଭିତରକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାହା ହିଁ ଥିଲା ତା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥୁତ ଶାସ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ସଦାନୁକାରୀ ଦେବଦୂତମାନେ । ସେମାନେ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇହଲକରେ ତଥା ପରଲକରେ ଶାସ୍ତି ସଦାନୁ କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୩. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ଯେଉଁ ରାତ୍ରିରେ ଭାଗ୍ୟ ଅବତରଣ କରିଥାଏ ତାହା କ'ଣ ?

୪. ଏହି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରି ତ ହଜାରେ ମାସ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୫. (ସ୍ତବ୍ୟକ ପ୍ରକାର) ଦେବଦୂତ ଓ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଆମ୍ଭା ଜିଜ୍ଞାସାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ (ସାମାଜିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅବତରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

୬. (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତରଣ କଲା ପରେ) ପ୍ରଭାତର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁଥାଏ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا أَزِيدُكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ଯୁଗ 'ରାତ୍ରି' ସହିତ ଭୁବନାୟ । କିନ୍ତୁ ସେହି ରାତ୍ରି ଏପରି ଅଟେ ଯେ ତହିଁରେ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ଅବତରଣ ହୁଏ । ସୁତରାଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସେହି ସମୟରେ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭାଗ୍ୟର ଅବତରଣ ହୁଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହାକି ଏହି ସଂସାରରେ ଘଟିବାର ଅଛି ତାହା ଏହି କୋରାନ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଆଉ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏକ ମହାତ୍ମା ଓ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ରମଜାନ ମାସର ଶେଷ ଦିନରୁ ମଧ୍ୟରୁ ବିସେଷ ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧ଶ, ୨୩ଶ, ୨୫ଶ, ୨୭ଶ ଓ ୨୯ଶ ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟତମ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ହରିସଗୁଡ଼ିକକୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥସ୍ତ୍ରାଣୀ ଭାବି ରହିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥାମାନୁସାରେ ସେ ଯେଉଁ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଥିଲେ, ତାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଶତାବ୍ଦୀ । ତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ । ଏହାପରେ ପଥସ୍ତ୍ରାଣୀର ଯୁଗ ଆସିବ (ମିଶଳାତ ଶରିଫ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା 'ହଜରତ ମାସ'ର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ । ସେହିପରି 'ବର୍ଷ'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଛାୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଓ ସଂସାରରେ ସ୍ତ୍ରାଣୀର ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ତବ୍ୟରେ, ଏହାରେ ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାତ୍ରିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା, ଅଥବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ତାହା ରାତ୍ରି ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ପଥସ୍ତ୍ରାଣୀର ହଜାରେ ବର୍ଷଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନବି ବିକାସ ମନ୍ତ୍ର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ଘରରେ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହି ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତରଣ କରିବା ପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ ହେବା ବିଷୟରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅସଲ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିତ ସେହି ସମୟ ଅଜ୍ଞାନ-ସମୟ ହୋଇଥାଏ ତଥାପି ନବିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ହେତୁ ଅଜ୍ଞାନ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ୍ୟାଣ ସଂଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପୁନର୍ବାର ରକ୍ଷାକାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅବ୍ୟାହତ ରହେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନରାଗମ ହୁଏ ।



ଅଲ-ବୟ୍‌ଏନାହ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦିବ୍ୟମ୍ବୁଜ ସେମିତି ୯ ଟି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାର୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସବ୍ରିକମାନେ (ଉଭୟେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହେଁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହିତ ଜଣେ ରସୁଲ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପବିତ୍ର ପୋଥି ଆବୃତ୍ତି କରି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତେ ।

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۖ

୪. ଯଦ୍ୱରେ ଛାୟା ଆଦେଶାବଳୀ ରହିଥିବ ।

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۖ

୫. ଏବଂ (ବିଚିତ୍ର କଥା ଏହି ଯେ) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ସଦୃଶ ପୃଷ୍ଠା ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ଆଗମନ ପରେ ହିଁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۖ

୧. ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୨. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ, ବୁଲିଲେ ହେଉ କି ଠିକରେ ହେଉ, ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତି ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତିରତନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ନିକୃଷ୍ଟ ଓ ନିଶ୍ଚର ଏବଂ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ଶାଶ୍ୱତ, ସେ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନେ କେରାନର ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ହୋଇଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଅପର୍ୟ୍ୟ କାହାଣୀକୁ ଅଶ୍ରଦ୍ଧ କରି ଆନବିତ ହେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପର୍ୟ୍ୟ ପଟ୍ଟଣାବୃତ୍ତିକ ସମୟରେ ବାହାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମିଥ୍ୟା ପଟ୍ଟଣାବୃତ୍ତିକୁ ପେଶ କରି ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପାସନାକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପତିତ ଅନୁରକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧ ରହନ୍ତୁ, ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଏହାମଧ୍ୟ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ) ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ, ଓ ଜକତ ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଏହାହିଁ (ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଉପରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ ଅଟେ ।

୭. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ, ଓ (ସେମାନେ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ, ସେମାନେ ଅତି ନିକୁଷ୍ପ ପ୍ରାଣୀ ।

୮. (ପକ୍ଷାତରେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ, ତଦନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତି କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତି ଉକୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ।

୯. ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେବେ; ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ତା ପାଇଁ ଏହାହିଁ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁରୂପ ପୁରସ୍କାର ।

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ هُمْ حُنَفَاءَ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَتُؤُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ①

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ ②

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ③

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ④



سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ

(٩٩)

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ପଦମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୮ ଅଟେ ।)

୧. ଅଶେଷ ବୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସଜ୍ଜିତ କରା ହେବ,

୩. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋହୂକୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବ,

୪. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହି ପକାଇବ, “ଏହାର କ’ଣ ହୋଇଛି ?”

୫. ସେଦିନ ସେ ନିଜର (ସମସ୍ତ ସ୍ବପ୍ନ) ତଥ୍ୟ ସଜାଣ କରିବ,

୬. କାରଣ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀକୁ) ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,

୭. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବେ ।

୮. ତା’ ପରେ ଯେ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣର ପୁଣ୍ୟ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ,

୯. ଏବଂ ଯେ ଅଣ୍ଟା ପରିମାଣର ପାପ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ ।

إِذَا دُزَلَّتِ الْأَرْضُ رَزَاةًهَا

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْخَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠର ନିମ୍ନଭାଗରେ ତଥା ଉପରିଭାଗରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେପରି ଭୂ-ଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥ (Lava) ର ଉଦ୍ଗରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂଗର୍ଭରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି ଏବଂ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ବୋମାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି, ସେହିପରି ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦୃଢ଼ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଡ଼ିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ଭୁକକାର୍ଯ୍ୟ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା— ଧର୍ମର ହେଉ କି ବ୍ୟାବସାୟିକ ହେଉ— ସଜ୍ଜିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନର ସମ୍ଭୂତ ଉତ୍ତର ହୋଇଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବହୁ ନୂତନ ଜ୍ଞାନ ସନ୍ଧାନ ମିଳୁଛି ।

୩. ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥର ଉଦ୍ଗରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂକମ୍ପନ, ଭୂ-ଭାଗ ଉପରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଜନିତ ଭୂକମ୍ପନ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଲୋଚନ କରିଦେଇ, ଭାବି କାର୍ଯ୍ୟସମୂହକୁ ଅବଲୋକନ କରି ମାନବ ସମାଜ ସମାଜକୁ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏପରି ସଚ୍ଚା ସନ୍ଦେଶର ସମ୍ମୁଖ ପଡ଼ାଯିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଅତିମ ଯୁଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେସ୍ବଳିଏ ଇତିହାସିକା କରାଯାଇଥିଲା ସେସ୍ବଳିଏ ଏପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ, ଯେତେ ଯେପରି ସେଦିନ ପୃଥିବୀ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନ ଇଚ୍ଛାକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିଦେଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ସ୍ବଚ୍ଛିତ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସବୁ ଭୂମିକମ୍ପ ସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଘଟୁନାହିଁ, ବରଂ ଅତିମ ଯୁଗରେ ଏସବୁ ପଟଣା ଘଟିବା ସକଳେ ସଜ୍ଜିତ ମହତ୍ତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେହି ସମୟ ସ୍ବଚ୍ଛିତ୍ତର ସମୟ ହେବ ; ସେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଗଠନ କରାଯିବ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦତ୍ତ ନିଜର ନାମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦଳରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବେ । ଅସ୍ବଳକୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ଵା କରିବେ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚତ୍ତ୍ବ ଦତ୍ତ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତୁ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅତିମ ଯୁଗରେ ଅକ୍ଷି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କଲିବେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାତରେ ଫଳ ସନ୍ଦାନ କରିବେ । ଅବଶେଷ ସ୍ବଚ୍ଛିତ୍ତର ଗରମ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବ, ସେ ଚନ୍ଦ୍ରପାତର ଫଳ ପାଇବ ଓ ଅକ୍ଷିପାତରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପାତର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବ ।



ଅଲ — ଆଦିୟାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶ୍ୱାସୀୟ ଚମତ୍କାର ୧୨ଟି ଅଟନ୍ତି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପାୟାସ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ସେହି ଗୋଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣ କରି ଏପରି ଦୃଢ଼
ଗତିରେ ଧାବମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ
ଧୂଳି ନିର୍ଗତ ହେଉଥାଏ ।

وَالْعِدْيَاتِ ضَبَّاءٌ

୩. ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କର ଖୁରା) ଆଘାତରେ
ଅଗ୍ନିକଣା ନିର୍ଗତ ହୁଏ ।

فَالْمُؤَرِّيَةِ قَدْ حَا

୪. ପୁନଶ୍ଚ ସମ୍ଭାବନାକରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ,

فَالْمُغِيرَةِ ضَبَّاءٌ

୫. ଯାହା ଫଳରେ ସେଥିରେ (ସମ୍ଭାବନା କାଳରେ) ଧୂଳି ଉଡ଼ାନ୍ତି,

فَأَثَرُنْ بِهِ نَقَعَا

୬. ଏବଂ (ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ) ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
କରନ୍ତି,

فَوْسَطْنَ بِهِ جَبْعَا

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଆଲୋଚ୍ୟ
ଆୟତରେ 'ଅଶ୍ୱ' ଶବ୍ଦର ସ୍ୱୟଂସାଧାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତଥାପି ଯେହେତୁ 'ଅଶ୍ୱ' ଶବ୍ଦରେ ଅଶ୍ୱବଳ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଶାବକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ,
ତେଣୁ ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଧର୍ମଯୁକ୍ତ (ହିନ୍ଦୁ)ରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଦଳ ହିଁ ଅଭିସେଚନ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଚତୁର୍ଥାଂଶ
କରାଯାଇ ପାରେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସବୁ ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ଏଠାରେ ସଜ୍ଜିତ ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ବିଷୟରେ
ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏପରି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ
ସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରାଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ଏତେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେଉଥିଲା ଯେ ଘୋଡ଼ା ଚାପରେ ଭାଙ୍ଗିଥିବା ନାଲିରୁ ଅଗ୍ନିକଣା ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସତର୍କ କେତେକ
ଶୁଣି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଭୟରେ ଘରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତ ପରିବେଶ ଧୂଳିରେ ଘୁସି ଯୋଗ ଯାଉଥିଲା ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦଳକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଉ ନ ଥିଲେ ବରଂ ବାବରୁ
ସହକରଣ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତ୍ଥ ଗତିରୁ ପଣି ଯାଉଥିଲେ, ପରିଣାମରେ ମୁହାଁମୁହାଁ ହେଉଥିଲା ।

୭. ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଉଚ୍ଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା) ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି;

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

୯. ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଧନ ଲୋଭରେ ଅତି ଆଗଭର ।

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

୧୦. କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ କବରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରା ହେବ,

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

୧୧. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ହୃଦୟରେ (ଲୁଚାୟିତ) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସେହି କୃତଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅକ୍ଷୟର ବାଣୀ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ସେହି ଶେଖୋଲୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ପରିଣତରେ ସେମାନେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ବଚନ ଓ କର୍ମଦ୍ୱାରା ନିଜ କୃତଜ୍ଞତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଏତିକି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ବିଜୟସାଗ୍ରି ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ତା'ର ପରିଣତ ସ୍ୱରୂପ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନିଜ ଧନର ଅପତୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଲୋଭର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ତଥା ନିଜ ଅନ୍ଧାରତା ସୋଝିଁ ଏହୁଦିନେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ସେ କଲେ ଏପରି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବିଜୟଲାଭ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧନଦୌଲତ ମିଳିବ ।

୩. ଯଦି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥ୍ୱୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରାଯିବ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ବାହ୍ୟତଃ ଜୀବିତ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁସବୁ ରହସ୍ୟ ଲୁଚିକାୟିତ ଭାବେ ରହିଅଛି ସେସବୁକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବେ କଲେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାରା ଧର୍ମର ବହୁ ପତ୍ୟାକୁ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧାରା ଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧତା କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସଂସ୍କାରରେ ଏକ ଏତିହାସିକ ଘଟଣା ଘଟିଥାଏଯାଉଅଛି । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଲ୍ଲା ହସ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରର ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ବା କରାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଅବୁ ବୁଝିଯାନ୍ତର ପତ୍ନୀ ହିଦା ମଧ୍ୟ ସେଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲା । ସେ ରାବୁଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ସେ ଶାନ୍ତି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଥିଲା, ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଲେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଉହସ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଉଦ୍ଦୋଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ସୂଚି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ହିଦା ଆଦିପିଆର ଓ ସୁଆଁ ନାମକ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ତାଙ୍କପତ୍ନୀ ସେହି ସୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାମିଆ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତାକୁ କହିଥିଲା । ସେହି କାମିଆ ଥିଲା ହଜରତ ହମଜାଙ୍କ ପୋତ ଟିରି ତାଙ୍କ କଳିବା କାଟି ବାହାରକୁ ଆଣିବା ଓ ତାଙ୍କର କାନ କାଟିଦେବା । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବିଷୟ ମନେ ପକାଇ ସେ ଆଶଙ୍କିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଦୋଳମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହିଦା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦୋଳମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋହିଏ ବଡ଼ ଚାନ୍ଦର ଘୋଡ଼ିଲ ହୋଇ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଦେବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଆମେମାନେ ଅକ୍ଷୟର ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମତକ୍ଷ ମଣିବୁ ନାହିଁ' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ହିଦା ହତାତ୍ ଏତିପରି କହିପକାଇଲା 'ହେ ଅକ୍ଷୟର ଅବତାର ! ଯେତେ ଆପଣଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ଆମମାନଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ଉପାସ୍ୟ ହାରିଗଲେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅକ୍ଷୟର ବ୍ୟତୀତ କ'ଣ ଆମ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ?' ଏହାଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପଚାରିଲେ, 'କ'ଣ ହିଦା ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ କହୁଅଛନ୍ତି ?' ତା'ପରେ ହିଦା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କହିଥିଲା, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ମୋର କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କଲାପରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପାପ ବା ଅପରାଧକୁ ଅକ୍ଷୟ କ୍ଷମା ଦେଇଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଓ ତାକୁ ଶୁଣି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୨. ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକରା ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ
ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ ନେବେ ।

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ



ଭାର ୩୦

ଅଲ - କାରିୟା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୧

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ ଶ୍ଳୋକ ୧୨ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ସଂସାର ପ୍ରତି)ଏକ ମହାବିପଦ (ଆଗତ ହାୟ) !

الْفَارِقَةُ

୩. ଏବଂ ସେ ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

مَا الْفَارِقَةُ

୪. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହି
ମହା ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَارِقَةُ

୫. (ଏହି ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)
ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପଡ଼ିବ ସବୁକ୍ଷ
ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବେ,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

୬. ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ ସବୁକ୍ଷ
ହୋଇଯିବେ ।

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

୭. ସେତେବେଳେ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ଭାରି ହେବ,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

୮. ସେ (ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ) ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବ ।

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

୯. ଏବଂ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ହାଲୁକା ହେବ,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

୧୦. ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହାତ୍ତେୟା (ନାମକ ନରକ) ହେବ ।

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ 'ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି' । ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଭୟାନକ ଦିନରେ ଆଗମନ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରାଜୟ ଭରଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲତ୍ତପତ୍ତ ପଦାୟନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ-ଉମରବିନ ଆସ ଓ ଅବୁ ବୁଝିୟାନ ଇତ୍ୟାଦି-ଉପକ୍ରମାୟମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ହେବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ସେହିପରି ଅବୁ ଜହଲର ପୁତ୍ର ଅବରମା ନିଜ ଜୀବନ ରକ୍ଷାଅର୍ଥ ଆବିସିନିଆକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା । ବହୁତ ଆଗରୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାତୀୟ ସବୁକ୍ଷ ଲତ୍ତପତ୍ତ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

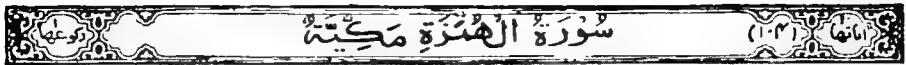
୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ଉକ୍ତ'ର ଅର୍ଥ 'ମାତା' ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ତାହାର ଉଚ୍ଚାର୍ଥ ବାସସ୍ଥାନ ବା ଅଶ୍ରୟସ୍ଥାନ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତମ ମାତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼େ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (୨୩: ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୧୧. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ହାଫ୍ସ୍) କ'ଣ,
ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

୧୨. ଏହା ଏକ ଜୁଲୁଡ଼ ଅଟେ ।

۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝



ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୨

ଅଲ - ତକାସୁର

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେ ଏହା ୧୦୧ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବାର, ଅଭିନୀତ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା ମଧ୍ୟରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ଦେଲା (ଏବଂ
ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ହିଁ ରହିଥିବ),

أَلْهَمُّكُمْ التَّكَاثُرَ ۝

୩. ଏପରିକି ତୁମେମାନେ କବରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ।

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

୪. (ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର
(ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବ ।

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

୫. ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ସେଭଳି ନୁହେଁ ଯେଭଳି ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ (ଓ)
ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିପାରିବ (ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର
ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ଅଟେ ଯାହା ପବିତ୍ର
କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ।

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

୬. (ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ) ଆଦୌ
ନୁହେଁ; ହାୟ ! ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନଶ୍ଚିତ ଭାବ ବନରେ
ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ କି !

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

୧. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଅବଶ୍ୟ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ମୁଗ୍ଧମାନମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜର ଭୋକ ଦେଖାନ୍ତି ଆ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ୱକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଧର୍ମର ସ୍ୱଳ୍ପ ଚରୁ ବିଷୟରେ ଅମନେଯାଗା ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ।

୨. ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଅଳ୍ପ ସରୁପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବ୍ୟାହତ ରହିଥିଲା । ନିଜେ ସରୁପଥ ପାଇବା ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସରୁପଥ ସରୁପଥ ମାଧ୍ୟମରେ କାଲିବାଲ୍ ହେବା, ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ବହୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ରହିଅଛି । ଏଣୁ ନିଜେ ପାଇଥିବା ସରୁପଥକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସରୁପଥ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୭. ତେବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ
ନିଶ୍ଚୟ ନରକକୁ (ଇହକାଳରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୮. ଏବଂ ତା' ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ (ପରକାଳରେ)
ବିଶ୍ୱାସମୟ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ।

୯. (ପୁନଃଗତ ମନେରଖ ଯେ) ସେଦିନ (ସତ୍ୟେକ ମହାନ୍)
ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଯିବ (ଯେ
ତୁମେମାନେ ତାହା ନିମନ୍ତେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଛ କି ନାହିଁ) ।

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

ثُمَّ لَتَسْلُنَّ يَوْمَئِذٍ النَّعِيمَ ۝



(ଏହି ସୁରା ମକ୍କରେ ଉତ୍ତରାଣ । ଏଥିରେ କିରାମ୍ ୧୩୭ ଓ ୪୯ ପଦ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆମେ (ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ପତନୋଦ୍ୟତ ଯୁଗକୁ ସମାପ୍ତ ସ୍ୱରୂପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

୩. ବାସ୍ତବରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀ ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା)
କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ) ରହେ ।

୪. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ
କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତା' ପରେ ସେମାନେ (ସମୟୋପଯୋଗୀ)
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍ୟର ନୀତି ଉପରେ
ସ୍ଥିତିସ୍ଥ ରହିବାପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ
ଆସନ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେପରି ଲୋକେ
କଦାପି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالْعَصْرِ ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَفِي خُسْرٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِهَا حَقًّا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝



ଅଲ - ହୁମଜା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିଅମିୟୁସ୍ ସମ୍ପର୍କ ୧୦ ଟି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଟଣଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ସ୍ରବ୍ୟେକ ଚୁରୁଲିଆ ଓ ପରଜିତ୍ରାଚୁଣ୍ଡା ପାଇଁ ଶାସ୍ତି (ହେ ଶାସ୍ତି) ରହିଅଛି,

୩. ଯେ ଧନ ଠୁଳ କରେ ଓ ତାହାକୁ ଗଣୁଥାଏ ।

୪. ସେ ମନେ କରେ ଯେ ତାହାର ଧନ ତାହାର ନାମକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖୁବ ।

୫. (ସେ ଯେପରି ମନେ କରୁଛି) ସେପରି କଦାପି ହେବ, ନାହିଁ, (ବରଂ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ନିଜ ଧନ ସମ୍ପର୍କ) ହୁତମା (ନାମକ ନରକ) ରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ;

୬. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ହୁତମା କ'ଣ ?

୭. ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତିଶୟ ସ୍ପଷ୍ଟକିତ କରା ହୋଇଥିବା ଅଟେ,

୮. ଯାହା ହୃଦୟର ଅନ୍ତର ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ ।

୯. ତା' ପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅନ୍ତରକୁ) ସବୁ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯିବ, (ଯଦ୍ଵାରା କି ତାହାର ଉତ୍ତାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ସ୍ଵଚ୍ଛାଦ ହେବ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝

إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝

وَمَا أَذْرَبُكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝
نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۝

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْإِنْدَةِ ۝
إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ ۝

୧. ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ 'ହୁତମା'ରୁ ନରକ ଅଭିପ୍ରାଣ । କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଯାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ' । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ତର ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଦୟା ପରବଶ ହୋଇ ନରକକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ନରକରେ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଯେପରି ଶିଶୁ ମାଆ ପେଟରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ରହେ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନରକରେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ରହିବ । ଏହାପରେ ସେ ଖୋଲା ପବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈତ୍ୟରୁ ଆସିଯିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନରକରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ରହି ନ ଥିବେ ଓ ଶାବର ପବନ ନରକର ଦ୍ଵାରକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିବ । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ହଦିସ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆୟତରୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଆବର୍ତ୍ତନ ଅଛି ତାକୁ ଅଗ୍ନି ଭସ୍ମ କରିଦେବ ।

୧୦. ଏବଂ (ସେମାନେ ସେତେବେଳେ) ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ ସହିତ
ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବେ ।

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ (١٠٥)

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ — ହୁମା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୪

(ଏହି ଦୁଇ ମସୁରୀରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ୬ ବି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝

୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମ
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତା ନିୟୋଜିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

୩. କ'ଣ ସେ (ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି)
ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରି ଦେଇ ନ ଥିଲେ ?

୪. ଏବଂ (ତା' ପରେ) ସେମାନଙ୍କ (ଶର) ଉପରେ ଦଳ ଦଳ
ପକ୍ଷୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ,

୫. (ସେହିମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସକୁ)
କଠିନ ପଥର ଉପରେ କଷ୍ଟରୁ ଥିଲେ (ଓ ଚଷ୍ମାଦ୍ୱାରା ବିଦାୟ
ଥିଲେ) ।

تَرْمِيهِمْ بِحِجَابٍ مِّنْ سِجِيلٍ ۝

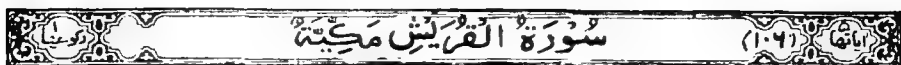
୧. ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ ଶାଣିର ଆଗମନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟର ଦୟାକାର ସେହି ନରକଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ସେହି ଗାନ୍ଧିନୀ ଦୁରା ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଅବକାଳ ରହୁବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ନରକର କଠିନ ଶାଣି ଭୋଗ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୨. ଆବିସିନିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପର୍କରେ ଅବୁରହା ନାମକ ଜଣେ ବଂଧୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲା । ସେହେତୁ ଜଣେ ଆରବବାଦୀ ଗର୍ଜନେ ମଳତ୍ୟାଗ କରିଦେଉଥିଲା, ତେଣୁ ସେ କା'ବାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ତାହାରି ବିଷୟରେ ଓ ତା ସ୍ତ୍ରୀ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଚିଲ ଫିଦି ଚତୁର୍ଥମାନେ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଶରକୁ ଖାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ଶରଦେହକୁ ଖଟେ ମାଂସ ଛିଣ୍ଡାଳ ନିଅନ୍ତି ଓ ପରେ ତାହାକୁ ବାଉଁଶର ପଥର ଉପରେ କଟାନ୍ତି ଥାଆନ୍ତି । ସମ୍ଭବତଃ ଏପରି କରିବାକୁ କାରଣ ହେଉଛି ସେ ମାଂସ ଉପରେ ଭାରିଥିବା ଧୂମିନୀସି ସେଥିରୁ ଖସି ପଡ଼ିବ ।

୬. ସୁତରାଂ ଏହା ପାଳରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୁଣ୍ଡା
ସଜ୍ଜା କରି ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ପଶୁମାନେ ଖାଇ ପାରିଥାନ୍ତି ।

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ ۝



ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୬

ଅଲ-କୁରୈଶ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି କୁରା ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ କିସୀକୃଷ୍ଣ ଗମେ ୫ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ) କୁରେଶମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ସାତ ଉଦ୍ବେଗ କରାଇବା ପାଇଁ,

يَذِلُّفِ قُرَيْشٍ ۝

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରାସ୍ତକାଳୀନ ଓ ଶୀତକାଳୀନ
ଯାତ୍ରାପାଇଁ ସାତ ଉଦ୍ବେଗ କରାଇବା ସକାଶେ (ଆମେ
ଅବ୍ଦ ହାକୁ ଧୁ'ସ କଲୁ) ।

إِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

୪. ସୁତରାଂ ସେ (କୁରୈଶ) ମାନେ ଏହି (କା'ବ) ଗୁହର
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ,

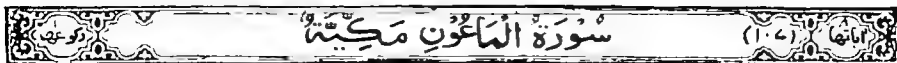
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

୫. ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ସ୍ତୁଧାର୍ଣ୍ଣ ଥିବାବେଳେ
ଭୋଜନ କରାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଭୟ ସମୟରେ
ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୁ'ସ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ବେଇଲାଫ'ରେ ଆରବୀ ଅକ୍ଷର 'ଲାମ' ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବା
ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ଦରହମ ଧୁ'ସ ହେବା ପରେ। ଏଥିପାଇଁ ଘଟିଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମକ୍କାର ଲୋକମାନେ ସହରରେ ଏଣେତେଣେ
ବୁଲିପାରିବେ ।



ଅଲ - ମାଉନ

(ଏହି ଦୁଇ ମସୁରାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ୮ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالَّذِينَ

୨. (ହେ ମହଜ୍ଜଦ !) କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିଲ ଯେ ଧର୍ମକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡାନ୍ତି ?

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ
وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

୩. ସେ ହିଁ ଅନ୍ୟଥାକୁ ବିଚାରିତ କରୁଥିଲା,

୪. ଏବଂ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ସକାଶେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ) ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।

قَوْلٍ لِلْمُصَلِّينَ

୫. ଏବଂ ସେହି ନମାଜ ପାଠକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେବ,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

୬. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପାଠରୁ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୭. (ଏବଂ) ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି,

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହତ ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାରଣ କରନ୍ତି ।

وَيَنْعَمُونَ الْمَاعُونِ



(ଏହି ଦୁଇ ମସୁରାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ୪ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୁକର୍ମର ପରିଣାମ ହିଁ ବିନାଶ ଘଟାଇବ ।

୨. ଏପରିକି ତରିକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଫୋରାଇ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ନିଜେ କିଛି ବିଷୟ ବରଂ ଦେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରେ ।

୨. (ହେ ନବି !) ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଶର ଓଦାନ କରିଅଛୁ;

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىكَ الْكُوفَرِ

୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ (କୃତକ୍ଷତା ସ୍ୱରୂପ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅତ୍ୟଧିକ) ଉପାସନା କର ଓ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ) ନିଜକୁ ଉତ୍ତରୀ କର ।

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ

୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ତୁମର ବିରୋଧୀ ହିଁ ପୁରୁ ସଙ୍ଗୀନକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।

إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ



ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯

ଅଲ — କାଫେରୁନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ କୋମ୍ପୂଟ୍ ଗୋଟି ୨ ଓ ଅନ୍ୟ ୮ ଛି ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଯୁଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଅ, “ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ, ଶୁଣ !”

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

୧. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘କୌଶର’ ଅର୍ଥ: (କ) କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆଧିକ୍ୟ (ଓ) ମହାଦାମ୍ନ । ହଫ୍ତାରେ ମସିହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଆସିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବିତରଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆତ୍ମମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଲଭାଯାଉଥିବା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିବେ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୁରୁ ହୋଇଥିବେ । ଏହି ଆୟତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପୁରୁ ସଙ୍ଗୀନ ନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷାନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଉଭା ହେବେ ଯିଏ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଣିଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନକୁ ବିତରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କିପରି ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ? ସେହି ପୁରୁ ଏକହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିମାଣରେ ଧନ ବିତରଣ କରିବେ ଯେ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନ କରିବେନା । ଯେଉଁ ଧନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟାବଧାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ୱକୃତରେ ଖିନ-ଧନ ବା ବିଦ୍ୟା-ଧନ, ଅନ୍ୟଥା କୋଟିପତି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନକରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଙ୍ଗୀନ ଲାଭକୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଟି କୋରାନରୁ ସମାକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଙ୍ଗୀନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାଣୀକାୟ କରନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବାଣୀର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ‘ସୁରା ଅହକା’ର ଆୟତ ସଂ. ୪୧ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତା ନ ଥିଲେ କି ପିତା ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଙ୍ଗୀନ ଲାଭ ହେବ ଅଥଚ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଏକକି ସଙ୍ଗୀନ ଲାଭ ହେବନାହିଁ । ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣାଯାଇଛି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପୁରୁ ସଙ୍ଗୀନମାନେ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀନମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବେ ।

୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛଟି ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ ପଛଟି ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୫. “ଏବଂ ଆମେ ଚାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାର ତୁମେମାନେ ଉପାସନା କରୁଅଛ.”

୬. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କର ଆମେ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ।”

୭. (ଉପରୋକ୍ତ ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ, (ଏକ କର୍ମ- ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ଏବଂ ଆମର ଧର୍ମ ଆମ ସକାଶେ (ଅନ୍ୟ ଏକ କର୍ମ- ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ।

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝



୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ବିଷୟର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

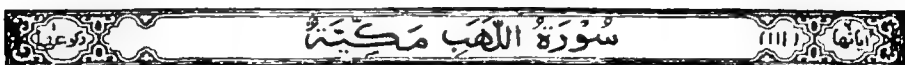
وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

୧. ପୃଷ୍ଠା 'କୌଶର'ରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରେମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆବେଳ୍ୟ ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଲୋକ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମରେ ଗଣିତ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପୃଷ୍ଠା କୌଶର ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ।

୪. ସେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କର ସ୍ତରୀୟା (ଗୋନ) ସହିତ ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୁଅ, ଏବଂ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାୟତାରେ ଯାହା କିଛି ଚିତି ରହିଯାଇଥିବ ତାହାର ବିମୋଚନ ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅନୁକମ୍ପା ସହ) ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ।

فَسَيَجْجُجِدُ رَّبُّكَ وَاسْتَغْفِرُكَ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

فَسَيَجْجُجِدُ رَّبُّكَ وَاسْتَغْفِرُكَ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا



ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୧

ଅଲ — ଲହବ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ହେଉଛି ୬ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଜନକର ଦୁଇ ହସ୍ତକୁ ଜଡ଼ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ବଦ୍ଧ ହେଗଲା ।

تَبَّتْ يَدَايَ آتِنِ لَهَبٍ وَتَبَّ

୩. ତାହାର ଧନ ତାହାକୁ କୌଣସି ଭାଗ ଦେଲା ନାହିଁ କି ତାହାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା (ତାହାକୁ କିଛି ଭାଗ ଦେଲା ନାହିଁ) ।

مَا آخُذْ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

୧. ଅଳ୍ପ ଭବନର ଦେହର ରଙ୍ଗ ଖୁବ୍ ଗୋରା ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉନ୍ମୁ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ହୁଏତ ତା ଦେହର ରଙ୍ଗସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ବା ତା' ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତି ଅପବାଦ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉପଲମ୍ବ-ବିରୋଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆରାଧନା ଅବସ୍ଥାକୁ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ବେଗ ଦିଆଯାଇଛି । ଏତଦ୍ବର୍ତ୍ତନ ଏହି ଉଦ୍ବେଗ ଆମେରିକା ବା ରୁଷିଆ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇପାରିଥାଏ, କାରଣ ସେମାନେ ଉଭୟ ନିଜର ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଯୁଦ୍ଧ ଭାଗିଦେ ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇଦାୟକ ହେବେ । 'ହାତ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, କାରଣ ହାତ ଦ୍ବାରା ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିହେବ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିହେବ । ଅଳ୍ପ କହୁଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଦେଶ ଭ୍ରମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଦ୍ବିତ୍ବବାଦରେ ଆସ୍ଥା ଶାପନ କରିଥିବନବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ନାସ୍ତିକତାକୁ ନିଜସ୍ବ କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟ ଦେଶ ବା ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୁଇହାତକୁ ଅଟକ ଓ ଅକ୍ଷମ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉଭୟ ଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଏହିପ୍ରାୟ ସେହି ଉଭୟ ଦେଶର ବିନାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବିତ ପଦା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଧନବାନ୍ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜାମିନରେ ଭାଗିବ ନାହିଁ ।

୩. ସେମାନେ ବିନାଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଭୟ ସାଧନ କରିବେ, ତଥାପି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇପ୍ରତ ହେବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିପତିତ ହେବ, ଯାହା କି ତୋହାରି ସଦୃଶ) ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଉଦ୍‌ଗାରଣ କରୁଥିବ;

سَيُطْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۖ

୫. ଏବଂ ତାହାର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ, ସେ କି ଜାଳେଣି ବହନ କରି ଆଶୁଥାଏ (ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହେବ) ।

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۖ

୬. ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ତା ପତ୍ନୀର) ବେକରେ ଖଜୁରିର ବଳା ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ ଦିଶି ବନ୍ଧା ହେବ ।

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۖ



(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବାକୁ ମେଳେ ୫ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ପରିଶେଷରେ ଇହବଗରେ ଓ ପରବରରେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଚିତ୍ରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟର ସେପରି ନିଆଁ କରୁଛି ସେମାନେ ସେହିପରି ନିଆଁରେ ପିଙ୍ଗାଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ 'ପତ୍ନୀ' ଶବ୍ଦ ଅଧାନଂ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଦେଶର ଜନତାକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଦେଶରେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେମାନେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଦେଶବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଧୂ'ସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ନିଆଁରେ ଭସନ ହୋଇବା ବାହାଲୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ।

୩. ପେହେଲୁ ଏହା ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ତେଣୁ ସେଠାକାର ଜନତା ଓ ଜନନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରହିବ । ସେହି ସମ୍ପର୍କ ଏପରି ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିବ ଯେ ବାହାଲୁ ଛିଲି କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଏଠାରେ ଖୁଦୁରି ଦଉଡ଼ିର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଯାହାକି ସହକରେ ଛିଣ୍ଡେ ନାହିଁ ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟତା ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଜନତା ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵକୁ ସୁଧା ସମଗ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଦର୍ବତା ସର୍ବାଭିମୁଖରେ ।

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯେ କି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।”

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, (ଏବଂ ସେ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି) ।

اللَّهُ الصَّمَدُ

୪. ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ;

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘କୁଲ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ କହୁଥାଅ)କୁ ଶେଷ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟର ସାରାମିଳ ଶବ୍ଦ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧୋକ୍ତ କରା ଯାଇ ସୁରା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ, ତେବେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ‘କୁଲ୍’ ଶବ୍ଦକୁ ପାଠ କରୁଥିବେ । ଏଣୁ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବା ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ସେହି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ନିଜ ସ୍ୱର୍ଗି ସାମିତ ନ ଭୁଲି ତାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଉଚିତ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣା ଶୁଣିବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ତାହା ଶୁଣାଇବେ । ପରିଶେଷରେ ଘେନି ବର୍ଣ୍ଣା ସାରା ସଂସାରରେ ଲାଲ କରିବ ।

୨. ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ‘ଏକ’କୁ ବୁଝାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଅଭିଳାଷ, ଅଦ୍ୱିତୀୟ ବା ସହିତର ଅନ୍ୟତା ଘାତ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବା ଭାଷାର ‘ଫାହିର୍’ ଶବ୍ଦ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅର୍ଥ ବହନ କରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ସିଦ୍ଧୋକ୍ତ କରି କଣ୍ଠାଳ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ‘ଏକ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସମକକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସମଦ୍’ ଅର୍ଥ ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାଙ୍କ ବିନା ସହାୟତାରେ ଚିଣ୍ଟି ଭରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ପ୍ରାଣଭାବେ ନିହିତ ଅଛି ଏବଂ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଚଳି ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ନିକଟରେ ଏ ସବୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯିଏ ସର୍ବତ୍ର ଚିଣ୍ଟି ରହିପାରେ ଓ ଯିଏ ମହିମାମୟ ସେ ମଧ୍ୟ ‘ସମଦ୍’ ଶବ୍ଦର ପରିସରଭୁକ୍ତ । ଏ ଭାବ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି । ଯିଏ ସର୍ବତ୍ର ଚିଣ୍ଟି ରହିବ ତାହାର ମୁକାବିଲା କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ମହିମା ଓ ଗୌରବରେ ଏତେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସେହି ଘାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି, ଯିଏ ସେପରି ମହିମାମୟ ସେ ଏକ, ଅଭିଳ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ । ବସ୍ତୁତଃ ବିଶ୍ୱର କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ଏପରିକି ସ୍ୱପ୍ନ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ, ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଅଥଚ ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ସମସ୍ତ ଧାରଣା ଓ ଅନୁମାନର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ତାହାଙ୍କ ବୁଝାବଳା ଅସମ୍ଭବ ଓ ଅପରିମିତ ।

୪. ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରମାଣ ଅଛି, କାରଣ ଯିଏ ଜାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନଥାଏ ତାକୁ ବନ୍ଧ୍ୟା ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅଥବା ତାହା ଏପରି ଏକ ସତ୍ତା ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ, ଯେପରି ନୟା ବା ପର୍ବତ । କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମହିମା ସହିତ ନୟା ଓ ପର୍ବତର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ‘ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ’ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି, କାରଣ ପୃଥିବୀର ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ କେହି ନା କେହି ପ୍ରସବ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ (ଗୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି ।

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ ﴿١١٣﴾

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଫାଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୩

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମଦିନାରେ ଏହାର ସେମିତିହିଁ ଗମନ ୬୫ ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଏ, “ମୁଁ ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି,”

୩. “ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ରୂପ) କୁଳର୍ମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ”,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

୪. “ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ସୃଷ୍ଟିକାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କରିଥାଏ,”

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

୧. ସମସ୍ତେ ଅକ୍ଷୟକାର ‘ଜାହି ତୋହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ଷର ଯେଉଁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ‘ସିଫାତି ତୋହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ) । ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭଳି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ, ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଣିପାରେ ଓ ଦେଖିପାରେ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରନ୍ତି ଓ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକା ଉକ୍ତିରେ କଣ୍ଠାପଡୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଜାନ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୁଣେ ଓ ଆଖି ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖେ ଅଥଚ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଖି ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ଓ ଜାନ୍ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି । ଶୁଣିବା ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ଉପକରଣ ବା ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ସମାନ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତା’ ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ରଶୁକ୍ର ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ସ୍ୱକଟିତ ହେବ, ସେହି ସ୍ତରର ମଠ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ଧାକୃତ ମସିହା ସମୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ୱକଟିତ ହେବା ସମୟରେ ହରତ ମସିହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି, ‘ରମଜାନ ମାସରେ ଉଭୟ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସ୍ତର ଲାଗିବ’ । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତରେ ଜମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ସ୍ତର ସମୟରେ ସୁରନ୍ତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ‘ହେ ଅକ୍ଷୟ ! ଆମେମାନେ ଯେପରି ଜମାମ ମେହେଦିଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ ନ କରୁ, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ମର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ।’

୫. “ଏବଂ ସେଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳେ ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ (ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କର) ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ତରୋଚିତ କରନ୍ତି,”

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

୬. “ଏବଂ ସତ୍ୟେକ ଈର୍ଷାକାରୀ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ କି ସେ ହିଂସା କରିବାକୁ ଅନ୍ତି ବସେ ।”

يُغِي ۖ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝



ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୪

ଅଲ — ନାସ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମସିନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିବ୍ୟଲୁକ୍ତ କୋଟ ୨ ନି ଅସ୍ଵତ ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ଆମେ ସତ୍ୟେକ ସ୍ଵରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ମୁଁ ମାନବ ସମାଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି,”

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

୩. “(ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା) ଯେ କି ମାନବ ସମାଜର ସମ୍ରାଟ,”

مَلِكِ النَّاسِ ③

୪. “ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପାସ୍ୟ;”

إِلَهِ النَّاسِ ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିପରି କର ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରରେ ନେଇଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଶିକାର ନ ହେଉ ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ମିଳୁଛି ଯେ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପଲାଭ ଧର୍ମର ଉଚ୍ଚତ୍ତି ଅତି ଦୂର ଗତିରେ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖି ଈର୍ଷାନ୍ବିତ ହେବେ । ସୁତରାଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଚକ୍ରାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସେପରି ବିରୋଧମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳେ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସକଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।

୩. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ସ୍ଵରରେ କେତେକ ସମ୍ରାଟ ଓ ଶାସକ ଇସଲାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ‘ହେ ଆମମାନଙ୍କର ସକ୍ତ ସମ୍ରାଟ (ଅଲ୍ଲାହ) ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଇ ପୃଥିବୀର ଶାସକମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କର ।’

୪. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ସବୁତ ସମ୍ରାଟ (ଅଲ୍ଲାହ) ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଉପାସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ ଗିର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଆଶ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମତ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।

୫. “ହେଁ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମାରଣାଦୀତାର ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର କୁମାରଣା ଦେଇପଛକୁ ଫେରିଯାଏ,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

୬. “(ଏବଂ) ଯେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହମାନ ଜାତ କରାଏ,”

الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

୭. ସେ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନୀ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ସଭାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଥାଉ କି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଥାଉନା ଜାଣିକି ।

مِّنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

୧. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶ୍ରାବକମାନେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆର କରି ରହିଥିବେ ସେତେବେଳେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଏପରି ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ସେଇହି ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରନ୍ତି ଯାହା ବାହ୍ୟତଃ ଧର୍ମ ବିରୋଧୀ ପ୍ରକାର ହୁଏନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥା ମଣିଷ ମନରେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥୁଳକାର୍ଯ୍ୟର ଭାବରେ ରହନ୍ତି ଏହି ଆୟତରେ ‘ଜିନ୍ନ’ ଶବ୍ଦ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଓ ‘ଅନୁନସ’ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ହୁଏତ ବିଦେଶୀୟ ହୋଇପାରନ୍ତି— ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ— ଅଥବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଏପରି ସ୍ବଳ୍ପ ଗମାର କଣ୍ଠରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ

اَللّٰهُمَّ اِنْسُ وَخَشْيَتِيْ فِيْ قَبْرِىْ اَللّٰهُمَّ اَرْحِنِيْ بِالْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ وَاجْعَلْهُ لِيْ اِمَامًا وَنُورًا
وَ مُدًى وَ رَحْمَةً اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِيْ مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَ عَلِّمْنِيْ مِنْهُ مَا جَهِلْتُ
وَ اَرِزُقْنِيْ تِلَاوَتَهُ اَتَاءَ الْيُسْرِ وَ اَتَاءَ الْكَلَامَةِ وَاجْعَلْهُ لِيْ حُجَّةً يَّارَبَّ الْعَالَمِيْنَ

କୋରାନ ପାଠ ସମାପ୍ତି ପର ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! କବର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଭୟ ଦୂର କର ।
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମହାନ୍ ଓ ଜଲ୍ୟାଣକର କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ
ମୋ ପ୍ରତି କରୁଣା ସଦାନ କର ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋର ପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ମୋ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଜ୍ୟୋତି, ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ
କରୁଣାର ଉତ୍ସରେ ପରିଣତ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ଯାହାକିଛି
ଚଳୁଧ୍ୟରୁ ପାରିବାର ଦେଇଅଛି ତାହା ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରାଅ
ଏବଂ ଯାହା ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ତାହା ମୋତେ ଶିଖାଇ ଦିଅ,
ଏବଂ ଦିବାରାତ୍ର ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରିବାପାଇଁ ମୋତେ ଦୁଯୋଗ
ଦିଅ । ହେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ମୋ ପାଇଁ
ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ କରିଦିଅ ।

...ସମାପ୍ତ.....

ପରିଭାଷା

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରକ୍ଷ । ଯାହାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରି ହୁଏ ନାହିଁ ଅଥଚ ଚାହା ବିଦ୍ୟମାନ । ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, ଇୟାମର ଇତ୍ୟାଦି ଏହାର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅନୁଚାପ — ଆରବୀର ଚୈତ୍ୟ କରିଥିବା ଅସତ୍ କର୍ମକଳିତ ପାପକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ଆଉ ପାପ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଘଟକକୁ କରାଯାଏ ତାହା 'ଚୈତ୍ୟ'ର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାବାଣୀର ପ୍ରେରଣ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନବିପଦ ଲାଲ କଲା ପରେ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପବିତ୍ର କରାଗଲ ବାଣୀ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି 'ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ' ବିଷୟ ସୂଚିତ ହେଉଛି ।

ଅବିଶ୍ଵାସ — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଫର୍' । ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିବା; ତାଙ୍କ କୁପାକୁ ଅସ୍ମାକାର କରିବା, ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ।

ଅବିଶ୍ଵାସବାଦୀ — 'କାଫିର' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, ନବି ଓ ଧର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ ।

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନାମ ଅନୁଷ୍ଠ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପରାଦ୍ରବ୍ୟର ନାମ ସବୁ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନାହେବ ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ, ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି କଦାପି ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଆୟତ — ପଂକ୍ତି ବା ବାକ୍ୟ । ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି (୧) ଆଦେଶ (୨) ଅନୁଦେଶ (୩) ଚିହ୍ନ ବା ନିଶାନ୍ (୪) ଉପଦେଶ (୫) ଯୁକ୍ତି (୬) ସମ୍ବନ୍ଧ (୭) ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା କେଁ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, (୮) ଦୃଶ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ (୯) ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଦିକୁ ଘେନିଯାଏ (୧୦) ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରାଏ ।

ଇଂଜିଲ — ନୂତନ ସମାସ୍ତର ବା New testament । ହଜରତ ଇସାଏ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଗୁରୁ ।

ଇଦ୍ଦୁଦତ — ଇସଲାମୀୟ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ସମୟ ଦୀନୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମହିତା ପ୍ରନବିତାହ କରିପାରିବ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଇଦ୍ଦୁଦ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଚୋରପ୍ରାପ୍ତ ମହିତା ପାଇଁ ଚିନି ମାସ, ବିଧବା ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗମାସ ଦଶବିନ ଓ ଗର୍ବିତା ପାଇଁ ସତ୍ତାଳ କନ୍ଦୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଉବଦ୍ଦିୟ — ଯିଏ ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ କୁପାକୁ ନିରାଶ ହୋଇଛି; ଯିଏ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ; ଯାହାର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ; ଯିଏ ସଫଳତା ପାଇ ନାହିଁ ।

ଉମାମ — ଧର୍ମିକ ନେତା; ଦକପତି; ନବି; ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ; ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ ।

ଉଲହାମ — ସଂକେତ ଦେବା; ଶାନ୍ତତା ସହଜରେ ସଂକେତ ଦେବା; କୌଣସି ବିଷୟକୁ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଷେଧ କରାଯିବା; ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ।

ଉସ୍ତା — ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଜିକାଦାନ ଯାତ୍ରା; ପୁସ୍ତକର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କାଠାରୁ ଚେଲୁକେଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା ।

ଉସଲମ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସସମର୍ପଣ; ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କର ଅନ୍ଧାଧରନ; ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଧର୍ମ । ଏହା ଶାନ୍ତିର ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ଉସ୍ତାଉଲ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କର ସୈନିକ ବା ବୀର; ହଜରତ ଯାକୂବଙ୍କର ଏକ ସୁଦୃଶକର ନାମ, ଯାହୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ତାଙ୍କ ସତ୍ତାଳମାନଙ୍କୁ ଓ ସାଧାରଣ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଜମିକୁ ବଳି ଉସ୍ତାଉଲ (ବା ଉସ୍ତାଉଲୀୟ ସତ୍ତାଳ) ଭାବେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ ।

ଉହୁରା — ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ । ତା'ଙ୍କ ଧର୍ମଗୁରୁର ନାମ ଚୈତ୍ୟ ।

ଉମରା — ହଜ ଦିନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏହରାମ ବାଣି କା'ବାର ପ୍ରଦର୍ଶଣ କରିବା, ସଫା ଓ ମରାଢ଼ୀ ପାହାଡ଼ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯୌଡ଼ିବା । କୁର୍ବାନି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହା ସାନ ହଜ ।

ଏଚକାଫ — ରମଜାନ ମାସର ଏକୋଇଶ ବାର୍ଷିକ ରାବିକୁ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନା ଇତ୍ୟାଦି ସକାଶେ ମସଜିଦରେ ଅନବରତ ରହିବା ।

ଏହରାମ — ହଜ ବା ରମଜାନ ସମୟରେ ସିଲେଇ ହୋଇ ନ ଥିବା ଯେଉଁ ଦୁଇଗୋଟି ଶୁକ୍ର ବସନ୍ତ ପରିଧାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଓରୁ — ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହସ୍ତ-ପଦାଦିର ପ୍ରଶାଫନ କର୍ମ ।

ଓସିୟାସ — ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ କଥା; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯିବାବେଳେ ବା ଆସନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟଶଯ୍ୟାରେ ଆଇ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ; ରଚନା ବା ଲେଖପତ୍ର ।

ଓଝି — ସଂକେତ କରିବା; ଦେବଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟ ବାଣୀର ଅବରଣ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହି ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

କପଟବିଶ୍ୱାସୀ — ଆରବରେ 'ମୁନାପିର୍' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା କହେ ଅଥଚ ତା'ହୃଦୟରେ ସ୍ତବ୍ଧ ନ ଥାଏ ।

କବର — ଶବ ପୋତାଯିବା ଘାଟ; ଏପରି ଘାଟ ବା ପରିବେଶ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମା ଲୌକିକ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ନିଜ କର୍ମାନ୍ୱୟରେ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶରୀର ଲାଭ କରି ରହେ ।

କକ୍ଷାମଳ — ପ୍ରକୟ; ପରଲୋକ; ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟ ନିକଟରେ ହାଜର ହେବା ସମୟ; ସର୍ବନାଶ; ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବା ଜାତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ।

କଲିମା — ବାଣୀ; ବାକ୍ୟ; ଆଦେଶ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ନିଦର୍ଶନ; ଶାସ୍ତି, ଯୋଜନା, ପୁରମାନ୍ୟୁର, ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଓ ଏକ ରକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ କଲିମା ବୁଝାଯାଏ ଯାହାକୁ ପାଠ କରି ଓ ଯାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କଣେ ଲୋକ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମ ସୁସ୍ଥ କରେ । ସେହି କଲିମା ହେଉଛି 'ଇ ଇଲାହ ଇକବଲିହ, ମହକମୁର ରହୁଲୁହ' ।

କଣାଫ — ପ୍ରକାଶିତ ହେବା; ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ଅବୃଷ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା । ସ୍ୱପ୍ନ ଓ କଣପର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ସେ, ସ୍ୱପ୍ନ ନିହିତାବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ କଣାଫ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

କା'ବା — ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ହଜରତ ଇସମାୟିଲ ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟ ଉପସନ୍ନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ମଦ୍ଦକରେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେଠାକୁ ବହୁ ପ୍ରକାରର କାଚକୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଚାହିଁ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ 'ବଇରୁଲୁହ'; 'ବଇରୁଲ ହରାମ' ଓ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ।

କିବଲା — ସାମନାସାମନି; ଯେଉଁ ଦିଗ ମୁଖମୁଖରେ ଦିଶୁଥିବାର ଥାଏ; ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ । କା'ବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କିବଲା । ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱର ମୁସଲମାନମାନେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ନ୍ତି ।

କୁର୍ବାନି — ଗର୍ବ; ବ୍ୟାଘ୍ର; ବଳିଦାନ । ଇସ୍ଲାମ୍‌ରେ ପରେ ଓ ହଜ୍ରତ ପାହଲ କାବରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦେଉଥିବା ଜାବ ବଳି ।

କୋରାନ — ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ଏହା ଜିବ୍ରାଲିଲଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । କୋରାନର ଅନ୍ୟ କେତେଟି ନାମ ହେଉଛି :- କଲାମୁଲୁହ, କୋରାନ ସରିଫ୍, କୋରାନ ମଜିଦ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

କୁଶ — ଆରବୀ ଭାଷାରେ ବଳିବ । ପାଣ୍ଡା ଦିଆଯିବା, ପାଣ୍ଡାଖୁଣ୍ଟରେ ଚଢ଼ିବା; ହାଡ଼ ଲାଙ୍ଗି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବା ।

ଗୁରାଧାଗା — ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟଠାରୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥଗତ ।

କକାତ — ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମାନ୍ୱୟଗତ କର, ଯାହା ଧନବାନ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରାଯାଏ । ଏହା ରାଜ୍ୟ ହିତାଧିକାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇପାରେ ।

କାବେହ — ବଧ କରିବା; କଣ୍ଠକେତନ କରି ବଧ କରିବା; ଅଲୁକ୍ଷ୍ୟ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ବା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଉପଲମ୍ବମାୟ ଧର୍ମନିଧାନ ଅନୁସରଣ କଣେ ମୁସଲମାନ ଖାଦ୍ୟାର୍ଥ ଉପଯୋଗ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁ ଜୀବକୁ ବଧ କରିପାରେ ସେହି ଜୀବର କଣ୍ଠକେତନ କରିବା କର୍ମ । କଥୁତ ଭାଷାରେ ହଲାଇ ।

କିନ୍ନ — ଯେଉଁମାନେ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହନ୍ତି; ପରଦା ଅବସ୍ଥାରେ ରହନ୍ତି; ବଡ଼ଲୋକ; ଧନଲୋକ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜିବ୍ରାଲିଲ — ଦିବ୍ୟବାଣୀ ବାହନ ଦେବଦୂତ ।

ଜିହ୍ନାଦ — ପ୍ରକଟ ଉଦ୍ୟମ କରିବା । ନିଜକୁ ପୃଥାକିବା ପାଇଁ ଅଥବା ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିବା । ନିଜ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାଧିକାର ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୁକ୍ତ ହୁଏ କରିବା ।

ଚାୟାଶୁମ — ପାଣି ନ ମିଳିଲେ ବା ପାଣିର ଥିଲେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୂର୍ତ୍ତିକାରେ ହାତ ଘଷି ହାତକୁ ମୁଖମୁଖ ଓ ହାତ ଉପରେ ଘଷିବା ।

ଚାଲାକ — ଛଡ଼ି ଦେବା; ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା । ପରି ବିବାହ ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ଚକନିତ ଦୟାବୁଦ୍ଧ ମୁଣ୍ଡ ହେବା ସଂପର୍କରେ ଘୋଷଣା କରିବା ।

ଚୋଆଫ — ପରିକ୍ରମା । ହଜ୍ ବା ଉମରା କରାବେଳେ ମଦ୍ଦିନା କା'ବା ଧର୍ମପାଠର ଚତୁର୍ଦିରେ ସାତଥର ଘୁରିବା ।

ତୌରାତ — ପୁରାତନ ସମାସର ବା **Old Testament**,
ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଉପରେ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେବଦୂତ — ଆରବୀରେ ପରିଷ୍ରା । ଏମାନେ ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀରୁ ଓ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପାପର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଓ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହା
ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ଧର୍ମଭାରୁ — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ମୁରତବ୍ବି ; ସଂସମା ; ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀରୁ ।
ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରି
ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରବଣଧ୍ୟାନ ହୁଏ । ଆରବୀରେ ମୁରବ୍ବି ।

ଧର୍ମଭାରୁତା — ଧର୍ମରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବା ;
ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବା ଓ
ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ନବୀ — ଆରବୀରେ ରସୁଲ, ପୈଗମ୍ବର । ଧର୍ମ ଉପଦେଷ୍ଟ,
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ଦେଖେଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପଦ୍ମ ପ୍ରେରିତ
ବ୍ୟକ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ନବୀ ବା ରସୁଲ ଭାବେ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାନ୍ତି ।
ତାଙ୍କୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଏ ।

ନମାଜ — ଉପକାମାସ ଉପାସନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ
ପ୍ରତ୍ୟହ ପାଞ୍ଚ ଥର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା
ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଏହାକୁ ନିନ୍ୟାନ୍ୟ ଲଜାଧାନ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ନରାଜ — ଆରବୀରେ କହ୍ନୁମ୍ । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପାପମାନେ
ସେହିଠାରେ ଶାନ୍ତିହୀନ କରିବାକୁ ଚାହନ୍ତି ।

ନିକାହ — ବିବାହ ; ବିବାହ ବନ୍ଧନ ; ସହବାସ । କେତୋଟି
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆୟତ ଆଦର୍ଶ କରାଯାଇ ବର ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କୁମ୍ଭେ
ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି
ସାକ୍ଷୀଙ୍କ କରାଯାଏ ତାହା ନିକାହ ରୂପେ ଅଭିହିତ ।

ନିନଦର୍ଶନ — ଅଲୋକିକ ଚିତ୍ତ ; ସୃଷ୍ଟି ; ପ୍ରମାଣ ।

ବିଶ୍ୱାସ — ଆରବୀରେ ଇମାନ । କୌଣସି ଚକ୍ଷୁର ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଯଥା :— ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦେବଦୂତ, ରସୁଲ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ
ପାରଲୋକିକ ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ — ଆରବୀରେ ମୁମିନ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦୃଷ୍ଟରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ; ଧର୍ମାଭ୍ୟାସ ସମେତ
ଧର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ ।

ବୈକୁଣ୍ଠ — ଏହାର ଆରବୀ ଭାଷାରେ ନନ୍ଦୁ । ଅବଶ୍ୟ
ନନ୍ଦୁର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ ଯଥା :— ସ୍ୱର୍ଗ, ବୈକୁଣ୍ଠ, ଉଦ୍ୟାନ,
ଛାୟାମୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ, ଗୁଞ୍ଜରାସକ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଘାନ । ମୃତ୍ୟୁପରେ
ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେହିଠାରେ ଚିରଜୀବ ରହିବେ ତାହା
ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଟେ ।

ଭାରା — ପବିତ୍ର ଲୋଭନକୁ ଚିରିଣ ଗୋଟି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସମାନ
ଭାବରେ ବିକଳ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିଟି ଭାଗକୁ ଆରବୀରେ 'ପାରା'
ବୁଝାଯାଏ ।

ମସଜିଦ୍ — ଉପକାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥାନ ।

ମହର — ପ୍ରବୃଷ୍ଟ ନିଜ ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସେହି
ଧନ ବା ହବ୍ବ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦେଇ, ତାହାକୁ ମହର କହନ୍ତି ।
ଏହା ପଞ୍ଚମ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ସଂପର୍କ ।

ମିକାରଲ — ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା
ଦେବଦୂତ ।

ମୁସବିକ — ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରି ଯିଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉପାସକ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ
କରେ ।

ମୁସଲମାନ — ଉପକାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ । ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଓ
ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଅନ୍ତିମ ବିଧାନକାରୀ
ଅବତାର ଚକ୍ଷୁର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେରାଜ — ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆରୋହଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର
ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲୋକିକ ସମ୍ପର୍କ । ଏହା ଉତ୍ଥା ଭବି ଏକ
ଅଲୋକିକ ଯାତ୍ରା ଯାହା ସନ୍ତରାରେ ହୁଏ ।

ରାସୁଲ — 'ନବୀ' ହୁଏତ ।

ରୁକୁ — (କ) ପରିହେତ । ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ । କେତୋଟି
ଆୟତର ସମଷ୍ଟିକୁ ରୁକୁ ବୁଝାଯାଏ । (ଖ) ପିଆ ହୋଇ, ବସି, ହଳ
ବାନ୍ଧି, ନଇଁ ଓ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ନମାଜ ପାଠ କରାଯାଏ । ଆଖିରେ
ହଳରଖି ନଇଁବା ଅବସ୍ଥାକୁ ରୁକୁ ବୁଝାଯାଏ ।

ରୋଜା — ଉପବାସ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ
ଜଳ ବର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବା ସମେତ ଉପକାମ ଅନୁମୋଦିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆବଶ୍ୟକ ବିଧିବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବା । ଉପବାସ ମାସର
ଉପବାସ ବାଧ୍ୟତାମୁତକ । ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଲଜାଧାନ
ଉପବାସ କରାଯାଇପାରେ ।

ରୋୟା — ଅବୈଦିକ ସ୍ତମ୍ଭ ।

ଶର୍ମିଷ୍ଠା — ଉପରାମାୟ ଧର୍ମବିଧାନ ।

ଶାହାଦ — ସାକ୍ଷୀ ; ଯଥାର୍ଥ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ; ଅଭୁକ୍ତ
ପଥରେ ଯେ ନିଜ ଜୀବନ ଗଢ଼ି କରେ ।

ସାଂପ୍ରଦାୟ — ଆଚରଣର ଉଚ୍ଚତା । ନବିକର ଅନୁଗାମୀ ।

ସାଲଗାମ — ଯେ ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ; ଅଭୁକ୍ତ
ଠାରୁ ଦୂରରେ ନିଏ ; ଶ୍ରେୟା ; ଦୁରାଚାରୀ ; ଉଚ୍ଚତ ; ବିଦ୍ରୋହୀ ;
ଅହଂକାରୀ ; ସମାଜ ଘନକାରୀ ।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ — ଆଚରଣର ହିନ୍ଦୀୟତା ।

ସାବିତ — ଶ୍ରମିକାର । ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ଏହାକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚତା ଦିବସ
କାଳର ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ସାଲମ — ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଭିବାଦନ ।
ମୁସଲମାନମାନେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ 'ଅସ୍‌ସଲାମ୍' ଅଭିବୁଦ୍ଧି କରି
ଅନ୍ୟକୁ ଅଭିବାଦନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଶୁମ
ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ ।

ସାହାବି — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ସାଥୀ ।

ସାବି — ନକ୍ଷିତ୍ର ଉପାସକ ।

ସାକ୍ଷୀ — ଅଭିଯୋଗ କରିବା । ନମାଜ ପାଠ ସମୟରେ
ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା, ଯହିଁରେ ଦୁଇପାଦ, ଦୁଇ ଆଙ୍ଗୁ, ଦୁଇ
ହାତ ପାଦୁରୀ, ନାକ ଓ ମଥାକୁ ଭୂମିରେ ଗର୍ଭ କରାଇବାକୁ ହୁଏ ।

ସାକ୍ଷୀ — ସତ୍ୟବାଦୀ ; ଅନ୍ୟତ୍ର ନିଷାପତ୍ତ ; ସତ୍ୟବାଦିତାରେ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ; ନିଜ କର୍ମଦ୍ୱାରା ନିଜ ବଚନକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା କରୁଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ।

ସାକ୍ଷୀ — ଅଭୁକ୍ତ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ ମନେ କରିବା ;
ଅଭୁକ୍ତ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ସ୍ଥାନ କରିବା ଓ ତାହାଠାରୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଲେଖିବା ।

ସାକ୍ଷୀ — ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ
ଶ୍ଳୋକ ବର୍ତ୍ତ ୧୧୪ଟି ଦୁଇ ଅଛି ।

ସାକ୍ଷୀ — କଣେ 'ନବି'ଙ୍କ ନାମ । ପ୍ରଣୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ;
ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ।

ହଜ୍ଜ — ଚାର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ର । ସମ୍ଭବ ହୁଲେ, ସୁପ୍ରସବ୍ଧ ହୁଲେ ଏବଂ ମାର୍ଗ
ନିରାପଦ ହୁଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଜୀବନର ଶିରରେ
ଅନ୍ତତଃ ଅଲେ ମକ୍କାକୁ ଚାର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ୍ର କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ହଜ୍ଜରତ — ମାନ୍ୟାର୍ଥସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦ ଯାହା ନାମ ପୂର୍ବରେ ବସେ ।

ହଜ୍ଜିୟା — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁଖ୍ୟନିଷ୍ଠର ଉପଦେଶାବଳୀ
ବାଣୀ, ଯାହାକୁ ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ପୁରୁଷାହୁକୁମେ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ହଜ୍ଜରତ ହଜ୍ଜିୟା ପୁସ୍ତକକୁ 'ସିହା ସିହା' କୁହାଯାଏ ।
ଏକଦ୍ଦିନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହଜ୍ଜିୟା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ହଜ୍ଜାମ — ଅବିଧି ।

ହଜ୍ଜାଲ — ବୈଧି ।

ସୂଚକ ପତ୍ର (Index)

ପ୍ରଥମ ସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧନା ଚାହାଣେ ଥିବା ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା କୋରାନର ସ୍ତରକୁ ଓ ଚରପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ) ଦେଇ ଦୂରାର ଆୟତ (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ)କୁ ଏକ ବନ୍ଧନା ମଧ୍ୟରୁ ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା (ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ)କୁ ସୂଚାଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୨ : ୨୯ (୮) ର ଅର୍ଥ ସଂପୃକ୍ତ ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସଂଖ୍ୟା ୨ର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଯାହାକି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୃଷ୍ଠା ୮ରେ ରହିଅଛି ।

ଅକ୍ଷରାକାର

—ର ପାଳନ ୫ : ୨ (୧୬୫), ୬ : ୯୨ ଓ ୯୩ (୨୧୬-୨୧୭); —ର ଇଂରାଜୀ : ୫୯ (୧୯୨) ।

ଅଗ୍ନି

—ସୁବ ଅର୍ଥରେ ୨ : ୧୮ (୫); ୫ : ୬୫ (୧୮୨-୧୮୩); ମୁଦାବର — ଦର୍ଶନ ୨୦ : ୧୧ (୫୧୦), ୨୭ : ୮ (୬୨୬), ୨୮ : ୩୦ (୬୪୯); —ବର୍ଣ୍ଣନା ୫୫ : ୩୬ (୯୧୬); ଓପାକାରେ — ବିଷୟକ ଉପମା ୩୬ : ୮୧ (୭୪୯), ୫୬ : ୭୨ ରୁ ୭୪ (୯୨୫) ।

ଅନାଥ

—ଏ ଉପରେ ଅବ୍ୟାସ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ ୯୩ : ୧୦ (୧୦୬୨); —ସ୍ୱାଭାବକୁ ଦିଆଯିବ ୯୦ : ୧୬ (୧୦୫୬); —ଏକ ଯକ ନିଆ ଯେବ ୨ : ୨୨୧ (୫୭); —ଏ ସଂପର୍କକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ ୪ : ୩ (୧୨୧), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୪); —କ ସଂପର୍କ ଆହୁରଣ ବିଷୟକ ଶାନ୍ତି ୪ : ୧୧ (୧୨୫); —ସ୍ୱାଭାବକୁ ଉଚିତ ଭାବନା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ୪ : ୭ (୧୨୪); —ଏ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟସଂଗତ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୧୨୮ (୧୫୩) ।

ଅନୁତାପ (କୌତବ)

—କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧ : ୪ (୩୪୯); —କଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଏ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); —କେ ଅନୁରକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ୬୬ : ୯ (୯୬୮); ବାହର — କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖ କରନ୍ତି ୯ : ୧୦୪ (୩୨୧), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); —କଲେ ପାପ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ୨୫ : ୭୧ (୬୦୧); —କଲେ ପାପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୫ : ୭୨ (୬୦୨); କାହାର — ରୂପାନ୍ତ ହୁଏ ୪ : ୧୮ (୧୨୭), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬); କାହାର — ରୂପାନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ୪ : ୧୯ (୧୨୭); —କରିବା ସବୁବେଳେ ସମ୍ଭବ ୩ : ୯୦ (୯୮); —ରୂପା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଣା ଲାଭ ହୁଏ ୨ : ୧୬୧ (୩୯); —ନ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବା ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦) ।

ଅବିଶ୍ୱାସ (ବିପ୍ଳବ)

—ସ୍ୱାଭାବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଧିକୃତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨ : ୨୯ (୮); —ଅର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପାତ୍ର ଅସ୍ଥାବର କରିବା ୧୬ : ୧୧୩ (୪୪୫); —ଅର୍ଥ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅସ୍ଥାବର କରିବା ୨ : ୨୫୭ (୭୧); ସ୍ୱାଭାବିକ ସମ୍ପର୍କରେ — ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ୯୮ : ୨ (୧୦୭୦) ।

ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ (କାହିଁ)

—ଏ ଗଳରେ ଶିଳ୍ପି ପଡ଼ିବା ୩୬ : ୯ ଓ ୧୦ (୭୩୯); ମଜୁର — ମନେ କୁପାତ୍ର ୫ : ୧୦୪ (୧୪୯); —ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୧୦ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୪୦); —ଏ କର୍ମ ଚାଲୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ୧୧ : ୧୭ (୩୫୧); —ମାନେ କେବଳକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୧୪ : ୪ (୪୦୬); —ଏ ନିକଟକୁ ଦେଖିବେ ନ ଆସିବେ କାରଣ ୧୭ : ୯୬ (୪୬୫); —ସ୍ୱାଭାବିକ ଦିଆଯିବ ୬ : ୪୩ରୁ ୪୮ (୨୦୬-୨୦୭); —ଏ ପରିଣତି ୬୮ : ୧୮ ରୁ ୩୪ (୯୭୭-୯୭୮); —ଅନୁରୋଧ ଓ ଚାପନାକୁ ଦୂରୀକୃତ ୧୧୧ : ୨ ଓ ୬ (୧୦୮୪ ଓ ୧୦୮୫) ।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅସୂଚ

—ବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ୪ : ୧୬୪ (୧୭୭), ୬ : ୮୫ (୨୧୫), ୨୧ : ୮୪ ଓ ୮୫ (୫୪୨), ୩୮ : ୪୨ ଓ ୪୫ (୭୭୨-୭୭୩) ।

ଅଲୁକ୍ଷି

—ବ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ୨ : ୨୨ ଓ ୨୯ (୬ ଓ ୮), ୩ : ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮୫), ୬ : ୭୪ (୨୧୩), ୧୩ : ୩ ଓ ୪ (୩୯୬), ୨୨ : ୧୯ (୫୫୧), ୮୭ : ୨ (୧୦୪୬); ଏକେଷ୍ଟରକା ୨ : ୧୬୪ (୩୯), ୧୧୧ : ୨ (୧୦୮୪); —ବ ସ୍ୱାତ୍ୱ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ଅନୁଚିତ ୨ : ୧୧୭, ୧୬୪ ଓ ୨୫୬ (୨୯), ୩୯ ଓ ୭୧, ୩ : ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮୫); —ବ ସଦୃଶ କେହି ନାହିଁ ୧୧୨ : ୫ (୧୦୮୭); —ବ ଆତ୍ମ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ୬ : ୧୦୪ (୨୧୯); —ନିଜକୁ ନିଜ ଗୁଣବଦ୍ଧା ପ୍ରକଟିତ କରିଛି ୬ : ୧୦୪ (୨୧୯); —ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାମାନ୍ୟ ଭାବେ ମାର୍ତ୍ତ ଦର୍ଶିଛି ୨୯ : ୭୦ (୬୭୫); —ବ ସାକ୍ଷୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକ ୮୪ : ୭ (୧୦୩୯); ସମସ୍ତ —ବ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ୧୧୨ : ୩ (୧୦୮୬); —ମଣିଷର ଜୀବନ ନାହିଁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟତର ୫ : ୧୭ (୧୭୦); ପୃଥିବୀର ସବୁ କିଛି—ବ ଜଣା ୨ : ୨୫୬ (୭୧); —ଅନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁ ୨୭ : ୬୬ (୬୩୮); —ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟକୁ ଜଣାନ୍ତି ୩ : ୩୦ (୮୭); —ନିଜ ଅଭିମାନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ୨ : ୨୧ (୬); —ମାର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନବି ପଠାନ୍ତି ୨୨ : ୭୬ (୫୬୧); —ନବିଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା କରାନ୍ତି ୫୮ : ୨୨ (୯୩୯); —ଧର୍ମନିଷେଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେବଦୂତ ପଠାନ୍ତି ୪୧ : ୩୧ (୮୧୨); —କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହିଁ ୨ : ୧୧୭ (୨୯), ୯ : ୩୧ (୩୦୫), ୬ : ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫ : ୩ (୫୯୦); —ଚିତ୍ତିଶୂନ୍ୟ ୨ : ୩୩ (୯); —କର ସମ୍ମାନ ନାହିଁ ୨ : ୧୧୭ (୨୯), ୬ : ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫ : ୩ (୫୯୦); —କାହାରିକୁ ପଞ୍ଚା ବା ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ ୬ : ୧୦୨ (୨୧୯), ୭୨ : ୪ (୯୯୪); —ପ୍ରସବ କରିଛି ନାହିଁ କି ପ୍ରସବ ହୋଇ ନାହିଁ ୧୧୨ : ୪ (୧୦୮୬); —ପବିତ୍ର ଓ ସେ ପିତୃତାପୁତ୍ରକଙ୍କ ଧାରଣାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ୧୭ : ୪୪ (୪୫୫); —ନିନ୍ଦା, ଚନ୍ଦ୍ରା ବା ଶୁକ୍ତିର ଅଧୀନ ନୁହେଁ ୨ : ୨୫୬ (୭୧); —ସୂକ୍ଷ୍ମ ନିର୍ମାଣରେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ୫୦ : ୩୯ (୮୮୭); —କିଛି କୁଳ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ୧୯ : ୬୫ (୫୦୩), ୨୦ : ୫୩ (୫୧୬); —କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଛି ନାହିଁ ୩ : ୧୮ (୧୧୬), ୧୦ : ୪୫ (୩୩୬); —ହୁଁ ଆସି, ଅନ୍ତ ଓ ଅନ୍ତର ୫୭ : ୪ (୯୨୮); —କୁଳାଧିପ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୬ : ୩୯ (୨୪୦); —ଭୋଜନ କରିଛି ନାହିଁ ୬ : ୧୫ (୨୦୧), ୫୧ : ୫୮ (୮୯୪); ଗର୍ବଗର୍ବକ ନ ପଠାଉ —କାହାକୁ ଦୟା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୧୭ : ୧୬ (୪୫୧), ୨୬ : ୨୦୯ (୬୨୨), ୨୮ : ୬୦ (୬୫୫); —ବୁଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧା କରିଛି ୧୩ : ୧୬ (୩୯୯); —ବ ବିଧିପ୍ରପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ୩୫ : ୪୪ (୭୩୬); —ସ୍ମୃତ ଓ ଗର୍ବିଷ୍ୟତକୁ ଜଣାନ୍ତି ୨୦ : ୧୧୧ (୫୨୬); —ବ କରୁଣାକୁ କେହି ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ ୬ : ୧୩ ଓ ୫୫ (୨୦୧, ୨୦୯), ୬ : ୧୫୭ (୨୬୯), ୧୦ : ୫୯ (୩୩୮), ୧୧ : ୧୨୦ (୩୬୧), ୧୨ : ୮୮ (୩୯୦), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); —ଜୀବନ ବିପ୍ରତି ୧୫ : ୨୪ (୪୧୮); —କର ଯାହା ଭାଗ୍ୟ ଦେ ଚାହା କରିଛି ୨୨ : ୧୫ ଓ ୧୯ (୫୫୦, ୫୫୧), ୮୫ : ୧୭ (୧୦୪୩); —ନିଜ କଥାକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ୧୨ : ୨୨ (୩୬୫); —ଛୋଟ ଛୋଟ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ୩୧ : ୧୭ (୬୮୮); —ବ ପଥର ବ୍ୟୟ କଲେ ନାନାବିଧ ପ୍ରତିସ୍ୱାଦ ମିଳେ ୨ : ୨୬୨ (୭୪); —ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି ୩୦ : ୪୮ (୬୮୩); —ବ ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ୧୧ : ୮ (୩୫୦); —ବ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପଦର ଧୂସ ନାହିଁ ୧୦ : ୧୮ (୩୩୦); —ବ ପରିହାସ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ୨ : ୧୬ (୫); —ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଦ୍ରବ୍ୟ ୨ : ୧୬୫ (୪୦), ୧୪ : ୩୩ ଓ ୩୪ (୪୧୨, ୪୧୩), ୨୯ : ୬୨ (୬୭୪), ୪୫ : ୫ (୮୪୮), ୫୦ : ୭ ଓ ୧୨ (୮୮୪), ୬୭ : ୪ ଓ ୫ (୯୭୧); —ପ୍ରାଣିନ ଶୁଣନ୍ତି ୨ : ୧୮୭ (୪୬); —ବ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଅଛି ୫୮ : ୨୨ (୯୩୯); —ବ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷୀକର କରିବାକୁ ପରିଣତି ୩ : ୧୩୮ (୧୦୭); —ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜନିତା ପ୍ରାକର କରିଛି ୧୧ : ୭ (୩୫୦), ୨୯ : ୬୧ (୬୭୩); —ବ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ୮୯ : ୨୮ ଓ ୩୦ (୧୦୫୪); —କର ଅନଳ ସଦୃଶ ଅଛି ୬ : ୧୮୧ (୨୭୫), ୫୯ : ୨୫ (୯୪୬); —ବ କୁଳା ଅସମ୍ମାନ ୧୪ : ୩୫ (୪୧୩); ୧୬ : ୧୯ (୪୨୯); ମାନବପାତକ ପ୍ରତି —କର ଅନୁଗ୍ରହ ୨୭ : ୩୪ (୬୩୧); —ବ ବନ୍ଧୁରା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ୪ : ୪୬ (୧୩୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ —କର ବନ୍ଧୁତା ୨ : ୨୫୮ (୭୧); —ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀଙ୍କୁ ନ ପୂରା ବ୍ୟକ୍ତି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ୧୬ : ୨୩ (୪୩୦), ୨୫ : ୨୨ (୫୯୪); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାଣ କଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ୧୩ : ୨୯ (୪୦୨); ଚାନ୍ଦ ପୁରଣ ମଧ୍ୟମରେ ସାହସ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୮ : ୪୬ (୨୮୯); —ବ ପୁରଣ କଲେ ସପତନୀ ହାସଲ ହୁଏ ୬୨ : ୧୧ (୯୫୫); —ବ କ୍ଷମା କିଛି କଲେ ଜନ୍ମ ଓ ଶକ୍ତି ମିଳେ ୧୧ : ୫୩ (୩୫୮), ୭୧ : ୧୧ —୧୩ (୯୯୧); କ୍ଷମା ଗ୍ରହଣକଲେ —ବ ଶାନ୍ତିର ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ୮ : ୩୪ (୨୮୬); —ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅର୍ଥ ରାଜ ଆଦେଶ ୨ : ୨୪୩ (୬୫); ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପରିହାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ୪ : ୧୪୧ (୧୫୬) ।

ଅଲୁକ୍ଷିଙ୍କ କରୁଣା

— ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), — ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆକର୍ଷକ କରେ ୬ : ୧୪୮ (୨୨୯), ୬ : ୧୫୭ (୨୬୯), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); — ଅପରିସୀମ ୧୦ : ୫୯ (୩୩୮), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); ଅଲୁକ୍ଷି ସ୍ୱୟଂ କରୁଣାମୟ ୬ : ୧୩

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଓ ୫୫ (୨୦୧୭ ୨୦୯); - ଲୁ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ ୧୨ : ୮୮ (୩୯୦), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); - ପାଇବା ପାଇଁ ମଣିଷକୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଇଛି ୧୧ : ୧୨୦ (୩୭୧); କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କଲେ - ମିଳେ ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦)।

ଅଲୁଖି କାଣ୍ଡି

- ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ବିସ୍ତୃତି ୨ : ୨୫୬ (୭୧); - ମଣିଷ ମନ ୫୦ : ୧୭ (୮୮୪); - ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାଗମରେ ଯାହା ଆଏ ୪୧ : ୪୮ (୮୧୬); - ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ୨୦ : ୮ (୫୧୦), ୬ : ୪ (୧୯୯); - ପ୍ରତିଟି ପତ୍ରର ପତନ ୬ : ୬୦ (୨୧୦); - ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା ୫୮ : ୮ (୯୩୬)।

ଅଲୁଖି ନିଜକୁ ପ୍ରକଟିତ କରନ୍ତି

- ଚାନ୍ଦ ମନେନାକ ଭକ୍ତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ୪ : ୧୬୪ ରୁ ୧୬୬ (୬୨); - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୦ : ୪୮ (୩୩୭); - ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ୪୨ : ୫୨ ଓ ୫୩ (୮୨୮); - ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବିଶ୍ୱାସବାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ୧୨ : ୩୭ ଓ ୪୪ (୩୭୯ ଓ ୩୮୦)।

ଅଲୁଖିଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ

- ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୫୭ : ୮ ଓ ୧୧ (୯୨୯), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧); - ନ କରିବା ବିଶ୍ୱରେ ରୋଚନା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୪୭ : ୩୯ (୮୬୯); - ଧନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେବା ବିଧେୟ ୨ : ୨୬୮ (୭୫), ୩ : ୯୩ (୯୯); - ପାଇଁ ଲାଭ ୬୪ : ୧୭ ଓ ୧୮ (୯୬୧); ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ବିଜୟ ପରେ - ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ୫୭ : ୧୧ (୯୨୯); - କରି ସେ ବିଷୟ ସ୍ମରଣ କରାଉ ୨ : ୨୬୩ ଓ ୨୬୫ (୭୪); - କଲେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୨ : ୨୪୬ ଓ ୨୬୨ (୬୬ ଓ ୭୪); - କଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଜାଣି ସ୍ଥିତି ପରିଚ୍ଛା ମିଳେ ୨ : ୧୯୬ (୪୯); - କେତେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ୨ : ୨୨୦ (୫୬); - ପ୍ରକାଶରେ ଓ ଅପ୍ରକାଶରେ କର ୨ : ୨୭୫ (୭୭), - କରୁଥିବା ଲୋକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କଲେ ୨ : ୪ ରୁ ୬ (୩); - କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମୋଦର ୨୨ : ୩୫ ଓ ୩୬ (୫୫୪); - କରୁଥିବା ଲୋକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିପତ୍ତ ପାଇବ ୨ : ୨୬୩ (୭୬); - କରି ସେ ବିଷୟକୁ ସ୍ମରଣ ନ କରାଇଲେ ଭାଲ ମିଳେ ୨ : ୨୬୩ (୭୪); - କଲେ ମହାନ ପ୍ରତିପତ୍ତ ମିଳେ ୫୭ : ୮ (୯୨୯)।

ଅଲୁଖିଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାଗାନ (ସେବିତ୍)

- ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି ୧୭ : ୪୫ (୪୫୫), ୨୪ : ୪୨ (୫୮୪), ୫୯ : ୨ (୯୪୦), ୬୨ : ୨ (୯୫୪); - ସଫଳ ଗୁଣଗାନ କରିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩୩ : ୪୩ (୭୦୮), ୪୦ : ୫୬ (୮୦୧), ୮୬ : ୨ (୧୦୪୬); - ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରେ ଓ ରାତିରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୦ : ୪୦ ଓ ୪୧ (୮୮୭); - ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୃଦ୍ଧିଯିବା ପରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୨ : ୫୦ (୮୯୯); - ରାତିର ଅଧିକ ଭାଗରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୭୬ : ୨୭ (୧୦୧୧); - ଦେବଦୂତମାନେ କରିଥାନ୍ତି ୨ : ୩୧ (୮), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); ଉଚ୍ଚନିମ୍ନ ମଧ୍ୟ-କରେ ୧୩ : ୧୪ (୩୯୮); - ପକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରାଣୀ କରିଥାନ୍ତି ୩୮ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୭୬୮), ୨୧ : ୮୦ (୫୪୧), ୩୪ : ୧୧ (୭୧୯)।

ଅଲୁଖିଙ୍କ ପ୍ରେମ

ସେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ - ଭାଲ କରେ ୩ : ୧୬୦ (୧୧୨); ଅବିଚଳ ହେଲେ - ମିଳେ ୨ : ୨୨୩ (୫୮); - ଧର୍ମାତ୍ମକ ପାଇଁ ୩ : ୧୪୭ (୧୦୮) - କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପର୍କକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୩ : ୭୭ (୯୬), ୯ : ୪ ଓ ୬ (୨୯୯ ଓ ୩୦୦); - ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ୱରକାଶ ପାଇଁ ୫ : ୪୩ (୧୭୭); - ପରୋପକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୪୯ (୧୦୬ ଓ ୧୦୯); ଉଦ୍ୟମ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ - ମିଳିବ ୨୯ : ୭୦ (୬୭୫)।

ଅଲୁଖିଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ

- ପୃଥିବୀରେ ପକ୍ଷୀର ସହଜରେ ବିଚାର କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଉପାସନାରେ ରାତି କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୫ (୬୦୧); - ଶୁଦ୍ଧ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୬ (୬୦୧); -

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃପା କରନ୍ତି କି ଅପବ୍ୟୟା ନୁହେଁ ୨୫ : ୬୬ (୬୦୧); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ସହର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ନରହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧); - ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨); - ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତି ୨୫ : ୭୬ ଓ ୭୭ (୬୦୨)।

ଆକାଶ

- ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ୧୭ : ୪ (୪୭୭); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦୂରା ଦୃଷ୍ଟ ୫୧ : ୪୮ (୮୯୩); - ର ପୂର୍ବରୁ ୪୧ : ୪୨ (୮୦୯); - ଓ ପୃଥିବୀ ଏକ କଠିନ ପିଣ୍ଡ ଥିଲା ୨୧ : ୩୧ (୫୩୫); ଦୂରତା ପର୍ଯ୍ୟୟରେ ସବୁ ଆକାଶର ନିର୍ମାଣ ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ଉପରାଟି ଅବଧୂରେ - ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ ୧୦ : ୪ (୩୨୭); ଛାତ ସହିତ - ର ଭୂକଳ ୨ : ୭୩ (୧୮୮); ୨୭ : ୩୩ (୫୩୫); - ରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କ କ୍ଷଣ ପଥ ୩୬ : ୪୧ (୭୪୪); - ରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ପଥ ୫୧ : ୮ (୮୮୯); ବିଜ୍ଞାନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ - ର ନିର୍ମାଣ ୩୧ : ୧୧ (୬୮୭); - ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସଂପର୍କ ୩୦ : ୪୯ (୬୮୩); - ସହିତ ଖାଲ୍ୟର ସଂପର୍କ ୧୦ : ୩୨ (୩୩୪); - କ୍ଷୟାତ ଦିନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହେବ ୩୯ : ୬୮ (୬୮୯); - ରେ ଦୂର ଉଡୁଳୁ ହେବା ୭୮ : ୨୦ (୧୦୧୮); - ର ଉଦୟ ଉତ୍ତରାସିର ହେବା ୮୧ : ୧୨ (୧୦୩୦); - ବିଦାର୍ଥ ହେବା ୭୭ : ୧୦ (୧୦୧୩); ୮୨ : ୨ (୧୦୩୩); - ତରଳ ତରା ସବୁ ହେବା ୭୦ : ୯ (୯୮୭); - ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୂରା ସହିତ ୩୬ : ୭ (୭୫୦); ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ୬୭ : ୬ (୯୭୧); ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଝଡ଼ ଆକାଶରେ - ଛିଦ୍ର ପୃଷ୍ଠା ୧୭ : ୯୩ (୪୬୪); ୨୭ : ୧୮୮ (୬୨୦); ୩୪ : ୧୦ (୭୧୮); - ରୁ ଉଡୁ ଅବତରଣ କରେ ୧୫ : ୨୨ (୪୧୮); ୪୦ : ୧୪ (୭୯୪)।

ଆଶାପାଳନ

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉପକରଣ - ୩ : ୧୩୩ ଓ ୧୭୩ (୧୦୬ ଓ ୧୧୪); - ଦୂରା ରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦାର୍ଥ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ତି ୪ : ୭୦ (୧୪୦); ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉପକରଣ-କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାଏ ୨୪ : ୫୩ (୫୮୭); ଅବତାରଣ-ହେଁ ଅଲୁକ୍ଷିତ - ୪ : ୮୧ (୧୪୩); କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୪ : ୬୦ (୧୩୮); ଅବତାରଣ - କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହେବ ୪ : ୬୫ (୧୩୯); ଯେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରେମ କରେ ତାଙ୍କୁ ଅବତାରଣ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହେବ ୩ : ୩୨ (୮୮); - ର ପ୍ରତିପତ୍ତ ୩ : ୧୭୩ (୧୧୪); ନିଆଯାଉ ପ୍ରତିପତ୍ତ-କୁ ଅବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ଉଚିତ ନୁହେଁ ୩୩ : ୩୬ (୭୦୬)।

ଆତ୍ମା (ଭୂତ)

- ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦୂରା ଦୃଷ୍ଟ ୧୭ : ୮୬ (୪୬୩); - ଶୁଦ୍ଧ କଲେ ଦିବି ମିଳେ ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); ଆତ୍ମବିରାଗଜନା-୭୫ : ୩ (୧୦୦୫); ଶରୀର ଉପକରଣ କ୍ରମ ବିକାଶ ୨୨ : ୬ (୫୪୮); ୨୩ : ୧୩ ରୁ ୧୮ (୫୬୩)।

ଆଦମ

- ପ୍ରଥମ ନବି ୨ : ୩୧ (୮୮); - ସ୍ତ୍ରୀ ଖଳିଆ ନିପୁଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ ୨ : ୩୧ (୮୮); - ସ୍ତ୍ରୀ ନମ ଶିଖାଭାବା ୨ : ୩୨ (୯୧); - କ ଆଶାପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୫ (୧୦), ୭ : ୧୨ (୨୩୫), ୧୫ : ୩୦ (୪୧୯), ୧୭ : ୬୨ (୪୫୯), ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୬ (୧୧), ୭ : ୨୦ (୨୩୭); - ପତ୍ନୀ ସେବାରେ ଦେବର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୨୩ (୨୩୮); - କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନୁହେଁ ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ସ୍ତ୍ରୀ ଅଲୁକ୍ଷିତର ଦୂର ହାତରେ ଦୃଷ୍ଟି କରାଯିବାର ଚାପର୍ଯ୍ୟ ୩୮ : ୬୬ (୭୭୭); - ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୧୧୯ ଓ ୧୨୦ (୫୨୭); - ସ୍ତ୍ରୀ ହିଜରତ କର୍ତ୍ତା ଆଦେଶ ୨ : ୩୬ ଓ ୩୯ (୧୧); - ଉଦ୍ୟାନରେ ରହିଲେ ୨ : ୩୬ (୧୧); - ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟ ୩ : ୬୦ (୯୩); - ସର ଦୂର ସଞ୍ଜନ ୫ : ୨୮ ରୁ ୩୨ (୧୭୩ ଓ ୧୭୪)।

ଆନୁଗତ୍ୟ

ଅବତାରଣ ପ୍ରତି - ପ୍ରଥମ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରତି - ୪୮ : ୧୧ (୮୭୧); ଦୂରବିଦ୍ୟା ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବତାର ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କର - ସ୍ଥାନର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ୪୮ : ୧୯ (୮୭୪); - ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୬୦ : ୧୩ (୯୫୦); ମହିଳାମାନଙ୍କର - ସ୍ଥାନର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬୦ : ୧୩ (୯୫୦)।

ପୂରକ ପତ୍ର

ଆରବବାସୀ

— ମହମ୍ମଦ ଫର୍ଦ୍ଦୁସ ଦେବଦାସ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ନରବିଦି ଦେଉଥିଲେ ୬ : ୧୩୮ (୨୨୬); — ଜନ୍ମାବଳୀକୁ ଅଗ୍ରର ମଣ୍ଡୁଥିଲେ ୧୬ : ୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୪୩ : ୧୮ (୮୩୧); — ଜନ୍ମାବଳୀ ଜାବତ ସମାଧି ଦେଉଥିଲେ ୧୬ : ୬୦ (୪୩୬); — ଅଲ୍ଲାହ କୁହାକୁ ଅଗ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ୨୧ : ୩୬ (୫୩୬)।

ଇଂଜିଲ୍ (ନୂତନ ସମାସ୍ତର)

— ୩ : ୪ (୮୨); — ଧର୍ମିଆନ ଲୁହେଁ ୬ : ୧୫୬ (୨୩୧); — ପବିତ୍ର କୋରାନ ବୁକନରେ ନରଣ୍ୟ ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫); — ରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱା ୬ : ୧୫୮ (୨୬୯); — ରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ରାହମତ ୪୮ : ୩୦ (୮୭୭)।

ଇବ୍ରୀୟ

— ସୈର୍ଯ୍ୟବାନୁ ୨୧ : ୮୬ (୫୪୨); — ସନ୍ଧ୍ୟାନିଷ୍ଠ ୧୯ : ୫୬ (୫୦୨) — ଏ ପ୍ରାୟାଃ ଉକ୍ତ ୧୯ : ୫୬ (୫୦୨); — ସ୍ତୁତେହରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇନିଆନ୍ତି ୬ : ୨୬ (୨୩୯)।

ଇରାନୀୟ

— ଆଦମଙ୍କ ଅନ୍ଧାଧାନ କରିବାକୁ ମନ କଲା ୨ : ୩୫ (୧୦), ୬ : ୧୨ ଓ ୧୩ (୨୩୫ ଓ ୨୩୬), ୧୫ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୪୧୯), ୧୭ : ୬୨ (୪୫୯), ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯), ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); — ଅନ୍ଧାଧାନବାକୁ ମନ କରିବାର କାରଣ ୨ : ୩୫ (୧୦), ୩୮ : ୭୫ (୭୭୬); — ଦେବତୁଳ ନ ଥିବା ବରଂ ଖିନ୍ନ ଥିବା ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯)।

ଇସ୍ରାହିମୀ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ — ଏ ଚରିତ୍ର ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦) — ନୁହେଁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ୩୬ : ୮୪ (୭୫୬); — ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଉପରେ ଦେଉଥିଲେ ୬ : ୭୫ (୨୧୩); — ଏ ଦେଶବାସୀ ନିଶ୍ଚିତ ରାସଦ ଓ ପୌରାଣିକ ଥିଲେ ୬ : ୭୭ ରୁ ୭୯ (୨୧୩-୨୧୪), ୨୧ : ୫୩ (୫୩୮); — ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଉପାସନା ବିଧିରେ କହିବା ୬ : ୫, ୭୭-୭୯ (୧୯୯, ୨୧୩ ଓ ୨୧୪), ୩୬ : ୮୯ ରୁ ୯୧ (୭୫୬); — ପିତୃତା ଭାବରେ ୨୧ : ୫୮ ଓ ୫୯ (୫୩୮), ୩୬ : ୯୪ (୭୫୬); — ବୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ୨୧ : ୬୯ ଓ ୭୦ (୫୩୯), ୩୬ : ୯୮ (୭୫୬); — ଏ ଦିବର ୨୧ : ୭୨ (୫୪୦), ୩୬ : ୧୦୦ (୭୫୭); ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ — ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ୯ : ୧୧୪ (୩୨୩), ୧୯ : ୪୮ (୫୦୧), ୨୬ : ୮୭ (୬୧୧) ୬୦ : ୫ (୯୪୭); — ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ପାଇଲେ ୨ : ୧୨୫ (୩୦); — ଇସ୍ରାୟଲୀଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ପାଇଲେ ୩୬ : ୧୦୧ ଓ ୧୦୨ (୭୫୭); — ଇସ୍ରାୟଲୀଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ପାଇଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୩୬ : ୧୧୩ (୭୫୯); — ବୁ ଯାହୁଦୀଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ଦିଆଗଲା ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୨୧ : ୭୩ (୫୪୦); — ଇସ୍ରାୟଲୀଙ୍କ ଉତ୍ତର କନ୍ୟା ସମାସ୍ତର ଦେଖିଲେ ୩୬ : ୧୦୩ (୭୫୮), — ଇସ୍ରାୟଲୀଙ୍କୁ ଏକ ବୃକ୍ଷଦାନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ଏ ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୂତର ନିର୍ମାଣ ୨ : ୧୨୬ ଓ ୧୨୮ (୩୦ ଓ ୩୧); ମକ୍କାରେ ଅବତାର ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ଶିଖରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ — ଏଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨ : ୧୨୮ ରୁ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ହଜି ଆଦେଶର ଘୋଷଣା ୨୨ : ୨୮ (୫୫୩); — ଏ ନିକଟକୁ ଲୁଚାଇ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଦେନି ଆସିଥିବା ଉତ୍ତର କନ୍ୟା ୧୧ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୬୧ ଓ ୩୬୨), ୫୧ : ୩୩ (୮୯୨); — ଅବିଧିମାନଙ୍କୁ ସେଇ ବାହାରୀ ମାଂସ ଦେଲେ ୧୧ : ୭୦ (୬୧୧); — ଲୁଚାଇ କରି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଠାରେ ନିବେଦନ କଲେ ୧୧ : ୭୫ (୩୬୨), — ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ୨ : ୨୫୯ (୭୨); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଉନ୍ନତି ବିଶୟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ଶୁଣି ଅଇ ଉନ୍ନତି ପାଇବା ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ସନ୍ଧ୍ୟାନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦); — କ୍ଷମାକାମୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୭୩)।

ଇଲିୟାସ

— ନବି ୩୬ : ୧୨୪ ଓ ୧୩୦ (୭୬୦); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ପିତୃତାପୁତ୍ରକୁ କାରଣ କରିବା ୩୬ : ୧୨୪ (୭୬୦); — ଏ ସଂପ୍ରଦାୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୩୬ : ୧୨୮ (୭୬୦); — ଏ ବର୍ଣ୍ଣନା ଇସ୍ରାୟ ସହିତ ୬ : ୮୬ (୨୧୫); — ଶବ୍ଦ ବହୁବଚନରେ ୩୬ : ୧୩୧ (୭୬୧); — ଏ ପୁରୋଧାମାନ ୩୬ : ୧୩୧ (୭୬୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଉପମାତ୍ରକ

— ଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨); — ଇସ୍ରାୟିଲୀୟ ଶେଷପୁତ୍ର ୩୭ : ୧୦୨ (୭୫୭); — କୁ ଜେବେହ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣ ୧୦୩ (୭୫୮); — ହୁ ଜେବେହ ହେବା କଥା ୩୭ : ୧୦୩ ରୁ ୧୦୬ (୭୫୮); — କୁ ଜେବେହ କରାଯିବାର ତାହା ୩୭ : ୧୦୮ (୭୫୯), ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଦୃଢ଼ ହେଲେ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨) — କର ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଓ କଳା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୫୬ (୫୦୨)।

ଉପାଳାପ

— ନାମକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨ : ୧୧୩ (୨୮), ୬ : ୧୫୪ ଓ ୧୬୩ (୨୩୧ ଓ ୨୩୨); — ଉ ନାମକରଣ ପ୍ରାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ୨୨ : ୭୯ (୫୬୧); — ଉ ନାମକରଣ ପ୍ରକାଶ ୨ : ୪ ଓ ୫ (୩); — ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ୫ : ୪ (୧୬୬); — ହୁ ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୮୬ (୯୮); — ହୁ ପଦ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୨୦ (୮୫); — ରେ ବାଧ୍ୟତାକର ନାହିଁ ୨ : ୨୫୭ (୭୧୧); — ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ୪୯ : ୧୬ (୮୮୨); — ରେ ଜେବେହ ପ୍ରତିପତ୍ନୀ ପ୍ରାୟ ଦୁଏ ୩ : ୨୧ (୮୬), ୭୨ : ୧୫ (୯୯୫); — ହେଉଛି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ ୪ : ୧୨୭ (୧୫୨); — ରେ କଠିନତା ନାହିଁ ୨ : ୧୮୬ (୪୫୫); — ମାନବ ସମାଜରେ ଭାବୁଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୩ : ୧୦୪ (୧୦୦), ୪୯ : ୧୧ ଓ ୧୪ (୮୮ ଓ ୮୮୧) ୫ : ୭ (୧୬୭), ୨୨ : ୭୯ (୫୫); — ଏକ ଦୃଢ଼ ଅବଲମ୍ବନ ୩୧ : ୨୩ (୬୮୯); — କୁ ଅନୁପରଣ କରି କୃପାକାର ହେବ ୧ : ୬ ଓ ୭ (୨), ୪ : ୭୦ (୯୫); — ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ୧୪ : ୨୫ (୪୧୧); — କୌଣସି ବିଶେଷ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରେ ନାହିଁ ୪୯ : ୧୪ (୮୮୧) — ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୫ : ୯ (୧୬୮); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ୬ : ୯ (୯୪୮); — ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ୍ୟତା ୪ : ୩୬ (୧୩୩); — ହେଉଛି ଦୁଇ, ଉତ୍ତାପିତ, ମୁଦା ଓ ଉଦାସ ଧର୍ମ ଭଳି ଏକ ଧର୍ମ ୪୨ : ୧୪ (୮୨୦); — ଉ ବିକଳ ସମାଜରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୩ : ୪୨ (୪୦୫); — ଉ ଉତ୍ତାପ ଓ ପତନ ସମାଜରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୩୨ : ୬ (୬୯୩); — ସବୁ ଅବତାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୨ : ୧୩୬ (୩୩); — ଧର୍ମ ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୯ : ୧୨୩ (୩୨୫); — ରେ ଦୂର୍ବଳତା ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ୮୫ : ୧୭ (୧୦୪୦); — ଉ ଦୂର୍ବଳତା ପରେ ଦୁର୍ଲଭୁଥାନ ୯୭ : ୪ ରୁ ୬ (୧୦୬୯), ୮୫ : ୧୯ (୧୦୪୦), ୯୧ : ୩ (୧୦୫୭), ୧୮ : ୪୧ (୪୪୬), ୩୪ : ୩୧ (୭୨୩); — ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମ ୩୪ : ୨୯ (୭୨୩), ୩ : ୯୭ (୯୯), ୨୪ : ୩୬ (୫୮୩); — ଉ ଶିକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ୨୪ : ୬୨ (୫୮୮)।

ଉପାହାଳ

— ଏ ଜନ୍ମର ସୁପମାତ୍ରକ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୩୬ : ୧୧୩ (୭୫୯), ୫୧ : ୨୯ (୮୯୧); ସୁପମାତ୍ରକ ଶୁଣି — ଏ ମାତା ଉପାହାଳ ହେଉଥିଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨) ୫୧ : ୩୦ (୮୯୧); — ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠାନର କୃପା ପ୍ରଦାନ ୩୬ : ୧୧୪ (୭୫୯); — ସମତାତ୍ମକ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହେଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୬୩); — ଲୋକଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ୨୧ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୪୦)।

ଉପା (ପୋଥି)

ମରିୟମଙ୍କୁ — ଏ ଜନ୍ମର ସୁପମାତ୍ରକ ୩ : ୪୬ (୯୦), ୧୯ : ୨୧ (୪୯୬); ମରିୟମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ୩ : ୪୮ (୯୦), ୧୯ : ୨୧ (୪୯୬); ମରିୟମଙ୍କର ଉପାହାଳ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରଦାନ ୧୯ : ୨୩ (୪୯୬); — ଏ ଜନ୍ମର ସମୟର ଅନୁବିଧି, ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟ ୧୯ : ୨୪ ରୁ ୨୬ (୪୯୬-୪୯୭); — ଏ ମାତା ମୌନ ଉପବାସ କଲେ ୧୯ : ୨୭ (୪୯୭); — ଅନୁରୋଧରେ ଚରୁକ୍ଷଣ କରିବା ୩ : ୪୭ (୯୦); — କୁ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜକୁ ନିଆଯିବା ୧୯ : ୨୯ (୪୯୭); — ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର ଉପବାସ ୩ : ୫୦ (୯୧); — ପଞ୍ଚା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧), ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଭଲ କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧), ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪) — କୁ ଚୈତନ୍ୟର ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪), ୫ : ୪୯ (୯୦); — କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ୩ : ୫୩ (୯୨); — ଏ ସଂଗ୍ରହରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ୫ : ୧୧୨ (୧୯୫); — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଓ ପରିପ୍ତ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ୨ : ୨୫୪ (୭୦), ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କୁ କୃଷିରେ ଚକ୍ରାକାର ୪ : ୧୫୮ (୧୧୦) — କୃଷିରେ ମରି ନାହିଁ ୨ : ୭୩ (୧୮), ୪ : ୧୫୮ (୧୧୦); — କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର ବ୍ୟର୍ଥତା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କର ଏକ ଭଲ ସ୍ଥାନର ମନ ୨୩ : ୫୧ (୫୬୮); — କର ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କଲେ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); ଅନୁଷ୍ଠାନର ସୁପମାତ୍ରକ ଦ୍ୱାରା — କର ଜନ୍ମ ୪ : ୧୭୧ (୧୭୩), ୩ : ୪୬ (୯୦); — କୁ ଭଲ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିବା ୩ : ୪୭ (୯୦); ଚୈତନ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ହେବା ୩ : ୫୧ (୯୧), ୫ : ୪୭ (୧୭୮), ୬୧ : ୭ (୯୫୧), — ହେଉଛି

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଚକ୍ର ଚିତ୍ରା ଅବତାର ୧୯ : ୩୧ (୪୯୮), ୫ : ୭୬ (୧୮୬); ପ୍ରାୟନ, ଉନ ଓ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ୍ୟବଦନ କରିବାକୁ — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୪୯୬); ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ୩ : ୫୨ (୯୧), ୫ : ୧୧୮ (୧୯୬), ୧୯ : ୩୭ (୪୯୯), ୪୩ : ୬୫ (୮୩୮); — କୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ବୋଲି କହୁଥିବା ଲୋକେ ଜାଣିବ ୫ : ୧୮, ୭୩ ଓ ୭୪ (୧୭୦, ୧୮୫); — ଓ ତାଙ୍କ ମାତା ଅଲୁକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ୫ : ୭୬ (୧୮୬); — ମାଟିରୁ ପୃଷ୍ଠ ୩ : ୬୦ (୯୩); — କୁଶରେ ମରିଥିବା ଉଦ୍ଧୃତରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଓ ଖୁସି-ସନ୍ଦେହ ବିଶ୍ରାମ କରି ଉଦ୍ଧୃତ ୪ : ୧୬୦ (୧୬୧); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ପ୍ରତି ଚିତ୍ତେ ୯ : ୨୦ (୩୦୨); — ଚିତା ବିନା କହୁଥିବା ଶକ୍ତି ୩ : ୪୮ (୯୦), ୧୯ : ୨୧ ଓ ୨୨ (୪୯୬); — ଏ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଜ୍ୟୋତିରୁ ପ୍ରମାଣ ୩ : ୫୬ ଓ ୧୪୫ (୯୨, ୧୦୮), ୫ : ୭୬ ଓ ୧୧୮ (୧୮୬, ୧୯୬), ୭ : ୨୭ (୨୩୯), ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫), ୨୧ : ୩୫ (୫୩୫); — କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଧର୍ମର ସାଧ୍ୟକାରୀ ୩ : ୫୩ (୯୨); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ଦେବତା ୪ : ୧୭୩ (୧୬୩) ।

କାହ୍ନୁଗାୟା ସତ୍ତା (ବଳି କହ୍ନୁଗାୟା)

— ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ତାହା ୭ : ୧୪୩ (୨୬୫); ସାବୁରଙ୍କ ନାମ କହ୍ନୁଗାୟା ୩ : ୯୪ (୯୯), ୧୯ : ୫୯ (୫୦୨); — ମାନେ ଚରକାଳନ ସମସ୍ତ କଳି ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ ୨ : ୪୮ (୧୩), ୨ : ୧୨୩ (୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁକ୍ଷିତର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କ୍ରମ ୨ : ୪୮ ଓ ୧୨୩ (୧୩ ଓ ୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପିରଫିନର ଅବ୍ୟାସ୍ତର ୨ : ୫୦ (୧୩), ୭ : ୧୪୨ (୨୬୫), ୧୪ : ୭ (୪୦୭), ୨୮ : ୫ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ୨୮ : ୭ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବ୍ୟାସ୍ତର ନ କରିବାକୁ ପିରଫିନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବେଦନ ୭ : ୧୦୬ (୨୫୯), ୨୦ : ୪୮ (୫୧୫); ପିରଫିନ ଶାସ୍ତି ଅବଲୋକନ କରିବା ପରେ — କୁ କଳି ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଉଥିବା ୪୩ : ୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫, ୮୩୬); — ମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୦ : ୭୮ (୫୨୦), ୨୬ : ୫୩ (୬୦୯), ୪୪ : ୨୪ (୮୪୪); — ମାନେ ସମସ୍ତ ପାର ଦେବା ଓ ପିରଫିନ ଦକରଣ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯିବା ୨ : ୫୧ (୧୩), ୭ : ୧୩୭ (୨୬୪), ୧୭ : ୧୦୪ (୪୬୭); ଦେଶବ୍ୟାପ ସମୟରେ — ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨ : ୨୪୪ (୬୬); ସମସ୍ତ ପାର ହେବା ପରେ — ମାନେ ପିରୁକା ପୂଜା କରିବାକୁ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱେ ୭ : ୧୩୯ (୨୬୪); — ମାନେ ମୁଦ୍ରାକୁ କଳ ମାରିବା ଓ ସେ ପଥର କାଟିବା ୨ : ୬୧ (୧୫) ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); — ମାନେ ସିନାଲ ମକୁ ଅକ୍ଷର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲବେଳେ ଛାୟା ଦାନ ଏବଂ ମନୁ ଓ ସାଗ୍ରା ପ୍ରେରଣ ୨ : ୫୮ (୧୪), ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ — ମାନଙ୍କର ବାହୁରା ପୂଜା ୨ : ୫୨ ଓ ୯୪ (୧୩ ଓ ୨୩), ୭ : ୧୪୯ (୨୬୭), ୨୦ : ୯୧ (୫୨୨); ମୁଦ୍ରା ପିରୁକା ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦେଲେ ୨ : ୫୫ (୧୪); ବାହୁରାକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ୨୦ : ୯୮ (୫୨୩); — ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗାଈ ମାରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ ରୁ ୭୦ (୧୭); — ମାନଙ୍କର ଶାକଶବ୍ଦି ଖାଇବା ପାଇଁ ଅଭିକାମ ୨ : ୬୨ (୧୫); ଏକ ଅଂଗାରର ସକଳେ — ମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର ଦୂର ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଗମନ ୨ : ୬୪ ଓ ୯୪ (୧୬, ୨୩), ୭ : ୧୭୨ (୨୭୩); — ମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦେଖିବାକୁ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱେ ୨ : ୫୬ (୧୪); — ମାନଙ୍କୁ ପଟଲଶାଢ଼ନ ଯିବାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆଦେଶ, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଚକ୍ରନିତ ଶାସ୍ତି ୫ : ୨୨ (୧୭୧); — ମାନଙ୍କର ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର ଓ ଅବତାରକର ହେବା ୨ : ୬୨ (୧୫); ସବିତ ବିଧିର ପ୍ରାପ୍ତି ୨ : ୬୬ (୧୭); — ମାନେ ବାଳର ହୋଇଯିବାର ଚାର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୧୬୭ (୨୭୨); ନପାସନା କରାଯାଉଥିବା ବେଳକୁ ମାଟି ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ (୧୭); — ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ନେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨ : ୧୬୮ (୨୭୨); ରାଜାକୁପେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ନିଯୁକ୍ତି ୨ : ୨୪୭ ଓ ୨୫୦ (୬୬, ୬୮); ଦାଉଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜତ୍ବ ସ୍ଥାପନ ୨ : ୨୫୨ (୬୯); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାର ଜଣ ଅଧ୍ୟାୟିକ ନେତା ୫ : ୧୩ (୧୭୯), ୩୨ : ୨୫ (୬୯୬); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିପଦ ଓ ସମ୍ରାଜ ପଦର ପ୍ରଚଳନ ୫ : ୨୧ (୧୭୧); — ମାନେ ଛାଡ଼ା ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ୫ : ୭୯ (୧୮୬); ଧର୍ମକୁଳର ରକ୍ଷା ବଦଳାଇବା ୨ : ୮୦ (୨୦); ମହାକାନ୍ଦ ଆବିର୍ଭାବର ପ୍ରତୀକ୍ଷା ୨ : ୯୦ (୨୨); ପବିତ୍ର ଜ୍ୟୋତିର ମର୍ମକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ୫ : ୪୨ (୧୭୬); — ମାନେ ଦୀର୍ଘଜୀବନ ଲାଭ କରିବା ୩୬ : ୬୯ (୬୪୭) ।

କାହ୍ନୁଗାୟା

— ସେହିମାନେ ସେହିମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରକୋପର ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଛନ୍ତି ୧ : ୭ (୨); ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅପଥୀ ସାମାଲଂଘନ ନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫ : ୭୮ (୧୮); — ମାନଙ୍କର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅହଙ୍କର ସୁତରେ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟତା ୩୩ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୭୦୪); ବହୁ ନବିର ସହିତ ସୁଷ ଓ ମଦିନରୁ — ମାନଙ୍କ ବିଚାର ୫୯ : ୩ ରୁ ୭ (୯୪୦-୯୪୧); ଅଭିଷିକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିର ମର୍ମ ୧୭ : ୬୧ (୪୫୯); ମଦିନରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନବି ପଦର ସମାପ୍ତି ୪ : ୧୬୧ (୧୭୧) ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ

— ବିଧି ୪ : ୮, ୯, ୧୨, ୧୩ ଓ ୧୭୭ (୧୨୪, ୧୨୫, ୧୬୪); ସଂପର୍କିତ ଓସିୟତ ଓ ବନ୍ଧନ ୨ : ୧୮୧ (୪୪); ଓସିୟତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ପାପ ୨ : ୧୮୨ (୪୪); ଓସିୟତକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀବା ବା କୁଳକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ପାରିବ ୨ : ୧୮୩ (୪୫); ସଂପର୍କିତ ବନ୍ଧନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ୪ : ୧୨ (୧୨୫); ବନ୍ଧନ ବେଳେ ବଂଧୁକର, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦେବାକୁ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ହେବ ଧ : ୯ (୧୨୪); ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ଭାଗ ଦୁଇଟି ସମାନ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ଉଭୟାୟୁକାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ପତି ପତ୍ନୀର ଉଭୟାୟୁକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ପତ୍ନୀ ପତିର ଉଭୟାୟୁକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ସନ୍ତାନମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂପତ୍ତିର ବଣ୍ଟନ ଧ : ୧୩ ଓ ୧୩୭ (୧୨୫ ଓ ୧୨୫)।

ଉପବାସ

— ରମଜାନ ମାସରେ ୨ : ୧୮୪ ରୁ ୧୮୬ (୪୫); — ରୁ ଅବ୍ୟାହତ ୨ : ୧୮୬ (୪୫); — ନ କଲେ ପେଥିପାଣି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୨ : ୧୮୫ (୪୫)।

ଉପାସନା (ନମାଜ୍)

ବାଧ୍ୟାନ୍ତରାଜ୍ଞକ — ଧ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୨୪ : ୫୭ (୫୮୭); — ପୂର୍ବରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଚାନ୍ଦିନୀ କରବାକୁ ହେବ ୫ : ୭ (୧୨୭), ୪ : ୪୪ (୧୩୫); ନମାଜ୍ରେ ଅବ୍ୟାହତ ୨୨ : ୨୭ (୫୫୨); — ର ସମୟ ୨ : ୨୩୯ (୬୪), ୪ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୧୧ : ୧୧୫ (୩୭୦), ୧୭ : ୭୯ (୪୨୨), ୩୦ : ୧୮ ଓ ୧୯ (୬୭୮); ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନ ନ ଥିଲା ବେଳେ ଓ ଅପର୍ବିତ୍ତ ଥିଲା ବେଳେ — କରବାମାନ ଧ : ୪୪ (୧୩୫); ଶୁଦ୍ଧ କରବା ହେବ — ସଂକ୍ଷେପ କରବାକୁ ହେବ ଧ : ୧୦୨ (୧୪୮); ତୁମ୍ଭ ନମାଜ୍ ୨୨ : ୧୦ ରୁ ୧୨ (୯୫-୯୫୬); ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନମାଜ୍ ୫ : ୧୬ ରୁ ୧୯ (୧୭୦), ୧୭ : ୮୦ (୪୬୨), ୩୨ : ୧୭ (୬୯୫), ୬୩ : ୨ ରୁ ୯ (୯୯୮); — ପାପକୁ ଦୂରକରି ରଖ ୨୯ : ୪୬ (୬୭୧); — ଗୋ ନିଷ୍ଠା ୭୦ : ୨୪ (୯୮୭); — ଗୋ ଅବହେଳା ଅନୁଚିତ ୧୦୭ : ୫ ରୁ ୭ (୧୦୮୧); ନିଜ ପରିବାରକୁ — କରବାକୁ କହିବା ୨୦ : ୧୩୩ (୫୩୦); ସାମୁହିକ — ୨ : ୪୪ (୧୨)।

ଗଣ

— କାରବାର ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ ୨ : ୨୮୩ (୭୯); — ର କାଳରୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ୨ : ୨୮୩ (୭୯) — କାରବାର ସମୟରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ୨ : ୨୮୭ (୮୧)।

କବର

ସାଧାରଣ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ — ୮୦ : ୨୨ (୧୦୨୭); ଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ପୁରାତନ — ଖୋଲାଯିବ ୮୨ : ୫ (୧୦୩୩); — ରୁ ଉତ୍ଥୁତ ହେବା ଅର୍ଥ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ ଉତ୍ଥୁତ ହେବା ୧୦୦ : ୧୦ (୧୦୬୪)।

କର୍ବ

ମହକଦ — ନ ହେଲେ ୩୬ : ୭୦ (୭୪୭), ୬୯ : ୪୨ (୯୮୪); — କରଣ ଓ ସ୍ଥଳରୁ ୨୬ : ୨୨୭ ରୁ ୨୨୮ (୬୨୪)।

କରମାନ

— ଅବଶ୍ୟକତା ଧ : ୮୮ (୧୪୪); — ଅର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ୨୦ : ୧୬ (୫୧୧); ପତନ ଦିବସ ବା ଧୂସରୁ ସୁସ୍ଥ ୧୭ : ୫୨ (୪୫୬), ୪୦ : ୭୦ (୮୦୨), ୫୪ : ୨ (୯୦୭), ୭୦ : ୪୩ ରୁ ୪୫ (୯୮୯)।

କର୍ମ

— ର ପରିଣାମ ୧୭ : ୧୪ (୪୫୧); — ପତ୍ନୀ ସହିତ ସୁକଳୟ ୩୬ : ୧୩ (୬୫୧); କରମାନ ଦିନ — ସମୟରେ ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରାଣର ସନ୍ଧ୍ୟା ୫୦ : ୧୮ ଓ ୨୪ (୮୮୫), ୩୬ : ୬୭ (୭୫୭), ୫୪ : ୫୪ (୯୧୨); ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବେ କରମାନ ଦିନ — ପତ୍ନୀ ବିଆସିବ ୮୪ : ୮ (୧୦୩୯)।

କର୍ମ, ଅସତ୍

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩); ଉର୍ବରା ଅସତ୍ତାର ୨ : ୩୫ ଓ ୮୮ (୧୦ ଓ ୨୪), ୪ : ୧୭୪ (୧୭୩), ୭ : ୩୭, ୪୧, ୪୯, ୭୬, ୭୭, ୮୯ ଓ ୧୩୪ (୨୪୨, ୨୪୪, ୨୪୬, ୨୫୨, ୨୫୬ ଓ ୨୬୩), ୧୦ : ୭୬ (୩୪୨), ୧୪ : ୨୨ (୪୧୦), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୨୫ : ୨୨ (୫୯୪), ୨୮ : ୪୦ (୬୫୧), ୨୯ : ୪୦ (୬୭୦), ୩୪ : ୩୨ ରୁ ୩୪ (୭୨୪), ୩୮ :

ସୂଚକ ପତ୍ର

୭୫ ଓ ୭୬ (୭୭୭), ୩୯ : ୬୦ (୭୮୮), ୪୦ : ୪୮ ଓ ୪୯ (୮୦୦), ୪୧ : ୧୬ ଓ ୩୯ (୮୦୯ ଓ ୮୧୪), ୪୫ : ୩୨ (୮୫୨), ୪୬ : ୧୧ ଓ ୨୧ (୮୫୫ ଓ ୮୫୮), ୬୧ : ୮ (୯୧୦), ୬୪ : ୨୪ (୧୦୦୩), ଲୁଗା ଧୂଳି : ୧୩ (୮୮୧); ଉପାଦାନ : ୨୪ (୯୩୩); ଅପମାନ ଧୂଳି : ୧୨ (୮୮୦); ବିଦ୍ୟୁତ ଧୂଳି : ୧୨ (୮୮୦); ନିରାଶ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); ମଦ୍ୟପାନ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଶାନ୍ତି ୧୧୩ : ୬ (୧୦୮୮); ଅପରାଧ ୭ : ୩୨ (୨୪୧); ୧୭ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୪୫୩); ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଣିତ ୪୦ : ୨୦ (୭୯୫); ଶୁଦ୍ଧ ଧୂଳି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ୧୭ : ୩୭ (୪୫୪); ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଣୀ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଶ୍ରେଣୀ ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୩୧ : ୧୯ (୬୮୮); ଆପତ୍ତିଗତ କଟାକ୍ଷର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ୨୩ : ୪ (୫୬୭), ୭୪ : ୪୬ (୧୦୦୪); ଉତ୍ତର ବା ମାପ କର କରିବା ୮୩ : ୨ ଲୁ ଧୂ (୧୦୩୫); ବିଦ୍ୟୁତାତ୍ମକ ନୀତି ଦେବା ଧୂଳି : ୧୨ (୮୮୦); କୃପଣତା ୪ : ୩୮ (୧୩୪), ୪୭ : ୩୯ (୮୬୯), ୫୭ : ୨୫ (୯୩୩), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧); ପରାଧୀନ ମା' କହିବା ଫି : ୩ ଲୁ ଧୂ (୯୩୫-୯୩୬); ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା ୪ : ୧୦୬ ଓ ୧୦୮ (୧୪୯), ୮ : ୨୮ ଓ ୫୯ (୨୮୫ ଓ ୨୯୨); ଘଟଣା ଧୂଳି : ୧୩ (୮୮୧); ମିଥ୍ୟାକଥନ ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୫୬); ଶ୍ରେଣୀ ୫ : ୩୯ (୧୭୫); — ଓ ପରାଧୀନ ଉତ୍ତର କରାଯିବ: ୯ ଓ ୧୦ (୨୩୫); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଉପାଦାନ — ଉପାଦାନ ୬ : ୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୭ : ୩୪ (୨୪୨); — ପାଇଁ ଅନୁପାତକ ଗୁଣିତ ପ୍ରାୟଶ: ୧୭୧ (୨୩୨), ୧୦ : ୨୮ (୩୩୩), ୨୮ : ୮୫ (୬୬୧), ୪୦ : ୪୧ (୭୯୯); ଅନୁପାତ ମଧ୍ୟମରେ — ପାଇଁ ସମାପନ ୩ : ୧୩୭ ଓ ୧୩୮ (୧୦୬), ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); — ଲୁ ଧୂଣୀ କରିବା ମଣିଷର ସନ୍ତାନ ଗୁଣିତ ୪୦ : ୧୧ (୭୯୩), ୪୯ : ୯ (୮୭୯), ୯୧ : ୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ଉପାଦାନ — ଲୁ ଧୂଣୀ ୧୯ : ୪୬ (୬୭୧); ପ୍ରକାଶନ — କଲେ ଶାନ୍ତି ଧୂଳି ୧୧୧ ୨ : ୨୨୭ (୫୯), ୫ : ୯୦ (୧୮୯), ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭), ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକ ପାପ ଓ ତାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ ୨୪ : ୩ (୫୬୭)।

କର୍ମ, ସତ୍ତ୍ୱ

— ପାଇଁ ଦଶ ଲୁ ଧୂଳି ୭୭ : ୧୨୧ (୨୩୨); — ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିକଟରେ ଉତ୍ତର ଅନୁ ୧୮ : ୪୭ (୪୭୮); — ଉ ମୌଳିକ କର୍ମ ୨ : ୨୦୮ (୫୨), ୪ : ୭୫ (୧୪୧), ୫ : ୧୭ (୧୭୦), ୬ : ୧୭୩ (୨୩୨), ୬୦ : ୨ (୯୪୬), ୯୨ : ୧୯ ଲୁ ୨୨ (୧୦୬୧); ଅନୁପାତ ପାନ ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୫ : ୨ (୧୬୫), ୧୬ : ୯୨ (୪୪୨), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୫), ୨୩ : ୯ (୫୬୭), ୬୦ : ୩୩ (୯୮୮); ପରାଧୀନ ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୩ : ୬ ଲୁ ଧୂ (୫୬୭), ୨୪ : ୩୧, ୩୪ ଓ ୬୧ (୫୮୧, ୫୮୨ ଓ ୫୮୮), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧), ୩୩ : ୩୬ (୭୦୫), ୬୦ : ୩୦ ଲୁ ଧୂ (୯୮୮); ପରିଚ୍ଛେଦ ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୪ : ୪୪ (୧୩୫), ୫ : ୭ (୧୬୭), ୨୨ : ୩୦ (୫୫୩), ୬୪ : ୫ ଓ ୬ (୧୦୦୧); ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬); ସନ୍ତାନର ଶ : ୩ (୧୭୫); ସନ୍ତାନ ୨ : ୧୭୮ (୪୨); ୩ : ୧୭୩ ଲୁ ୧୭୫ (୧୧୪-୧୧୫); ୯ : ୪୦ (୩୦୭), ୨୦ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୧୯), ୩୩ : ୪୦ (୭୦୭), ୪୬ : ୧୪ (୮୫୬); କର୍ମଗୁଣା ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩)—ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରାଧୀନ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାନ୍ଧଣା ୩ : ୧୧୧ (୧୦୨); ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୫ : ୯ (୧୬୮), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨); ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ କଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ୨ : ୧୪୯ (୩୭); ଲେଖିକାଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ୭ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୫ ଲୁ ୧୭ (୧୦୫୬); ଶାନ୍ତି ୨ : ୧୧୦ (୨୭), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୬୦ (୧୦୬ ଓ ୧୧୨), ୪ : ୧୫୦ (୧୫୮), ୫ : ୧୪ (୧୬୯), ୬ : ୨୦୦ (୨୭୮), ୧୨ : ୯୩ (୩୯୧), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୪୧ : ୩୫ (୧୧୩), ୪୨ : ୩୮ ଲୁ ୪୧ (୮୬୭); ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬), ୫ : ୯୪ (୧୮୮), ୬ : ୫୭ (୨୪୮); କୃପଣତା ୨ : ୧୫୩, ୧୬୩, ୧୮୭ ଓ ୨୪୪ (୩୮, ୪୧, ୪୫ ଓ ୬୭), ୩ : ୧୪୫ (୧୦୮), ୫ : ୭ ଓ ୯ (୧୬୭ ଓ ୧୮୯), ୧୪ : ୮ (୪୦୭), ୩୯ : ୮ ଓ ୬୭ (୭୭୯ ଓ ୭୮୯), ୪୬ : ୧୭ (୮୫୭); ବିନିମ୍ବ ୬ : ୬୪ (୨୧୧), ୭ : ୧୪, ୫୬ ଓ ୧୪୭ (୨୩୬, ୨୪୮ ଓ ୨୬୭), ୧୭ : ୨୪ ଓ ୩୦ (୪୩୦ ଓ ୪୩୧), ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୮ : ୮୪ (୬୬୦), ୩୧ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮ ଓ ୬୮୯), ୪୦ : ୩୭ (୭୯୮); ନ୍ୟାୟ ୫ : ୯ (୧୬୮), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଚକ୍ର ଅନୁକର କରିବା ୨୪ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧); ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩); ପିତାମହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩), ୧୭ : ୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ସୌମ୍ୟ ୨ : ୪୬, ୧୫୪, ୧୫୬ ଓ ୧୭୮ (୧୨, ୩୮ ଓ ୪୨), ୧୧ : ୧୨ (୩୫୧), ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୧୬ : ୧୨୭ ଓ ୧୨୮ (୪୪୭), ୨୮ : ୮୧ (୬୬୦), ୩୯ : ୧୧ (୭୮୦), ୪୧ : ୪୪ (୮୨୭), ୧୦ : ୪ (୧୦୭୭); ଲେଖନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ କରିବା ୪ : ୧୧୫ (୧୫୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୪୧ : ୩୧ ଲୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଉପାଦାନ ସନ୍ତାନ ୨ : ୮୪, ୧୭୮ ଓ ୨୧୭ (୨୦, ୪୨ ଓ ୫୫), ୪ : ୯ ଓ ୩୭ (୧୨୪ ଓ ୧୩୩), ୮ : ୪୨ (୨୮୮), ୯ : ୬୧ (୩୧୧),

ସୂଚକ ପତ୍ର

୧୭ : ୨୭ (୪୫୩), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧), ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୫୯ : ୭ (୯୪୧), ୭୬ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୭ (୧୦୫୬); ପବିତ୍ରତା ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୫ : ୭ (୧୬୭), ୯ : ୧୦୩ (୧୦୮ (୩୨୧ ଓ ୩୨୨), ୨୪ : ୨୨ (୫୭୯), ୩୩ : ୩୪ (୭୦୫), ୭୪ : ୫ (୧୦୦୧), ୮୭ : ୧୫ (୧୦୪୭), ୯୧ : ୧୦ ଓ ୧୧ (୧୦୫୮); ବହୁବିଧତ୍ୱ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧); ଆତ୍ମ ସଂଯମ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୭ : ୨୦୨ (୨୭୮), ୧୮ : ୨୯ (୪୭୫), ୩୦ : ୩୦ (୬୮୦), ୩୮ : ୨୭ (୭୭୦), ୭୯ : ୪୧ ଓ ୪୨ (୧୦୨୪); ନିଷ୍ପତ୍ତିରା ୩୯ : ୩୭ (୭୭୮), ୯୮ : ୬ (୧୦୭୧), ୧୦୭ : ୫ ରୁ ୬ (୧୦୮୧); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିବା ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୭ : ୨୭ (୪୫୩); ସଂବେଦ ପରିହାର କରିବା ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ଅମାନବର ବିଶ୍ୱପନ୍ଥା ପୁରୁଷା ୨ : ୨୮୪ (୮୦), ୪ : ୫୯ (୧୩୮), ୨୩ : ୯ (୫୬୨), ୭୦ : ୩୩ (୯୮୮); ଘର ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୫ : ୧୨୦ (୧୧୮), ୯ : ୧୧୯ (୩୨୪), ୧୭ : ୮୨ (୪୬୩), ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨), ୩୩ : ୨୫, ୩୬ ଓ ୭୧ (୭୦୩, ୭୦୫ ଓ ୭୧୬), ୩୯ : ୩୩ (୭୮୪); ସ୍ୱାର୍ଥପର ନ ହେବା ୨ : ୨୦୮, ୨୬୩ (୫୨ ଓ ୬୪), ୧୧ : ୫୨ (୩୫୮), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧), ୭୬ : ୯ ଓ ୧୦ (୧୦୦୯), ୯୨ : ୨୦ ଓ ୨୧ (୧୦୬୧); ବଦାନ୍ୟତା : — ଇ ପୁରସ୍କାର ୨ : ୨୬୨ ଓ ୨୬୬ (୭୪ ଓ ୭୫); ଗାନ୍ଧି ଦେଲେ ଓ କ୍ଷତି କଲେ — ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ୨ : ୨୬୩ ରୁ ୨୬୫ (୭୪); ଗାନ୍ଧି ଦେଲେ ବା କ୍ଷତି କରି — ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମଧୁରବଚନ ଓ କ୍ଷମା ଶ୍ରେୟସ୍କର ୨ : ୨୬୪ (୭୪); ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର କରିବାକୁ ହେବ ୨ : ୨୬୮ (୭୫); ପ୍ରାଣୀ ଧନ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ତର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୨ : ୨୭୨ (୭୬); ଧାନଶାଳାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୁରସ୍କର କରିବି ୨ : ୨୭୬ (୭୭); ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୯୦ : ୧୫ ରୁ ୧୭ (୧୦୫୬)।

କା'ରା (ବୈଦିକ ହରାମ)

— ୫ : ୩ ଓ ୮ (୧୬୫ ଓ ୧୯୧); — ପ୍ରଥମ କୁହ ୩ : ୯୭ (୯୯); ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟ ୨ : ୧୨୭ (୩୦); — ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମିକ ପାଠ ଓ ଏହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଯିବା ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୩ : ୯୮ (୯୯); — ଇ ଅନ୍ୟ ନାମ ମସଜିଦ୍‌ହରାମ ୧୭ : ୨ (୪୪୮); — ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ୫୨ : ୫ ଓ ୬ (୮୯୫)।

କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ

— କଣେ ଇସ୍ଲାମିକ ୨୮ : ୭୭ (୬୫୮); — ଇ ରକ୍ତ ଓ ଶାସ୍ତି ୨୮ : ୭୯ (୬୫୯); — କଣେ କର୍ମବୁଦ୍ଧି ୨୮ : ୭୭ ଓ ୭୯ (୬୫୮ ଓ ୬୫୯)।

କୋରାନ, ପବିତ୍ର

— ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଅବତରଣ ହେବାକୁ ଲାଗି ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); — ଆଦୁଲି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶୁଭେଷିକା ୧୭ : ୯୯ (୪୪୩); — କୁ ନୀରବତା ରଖି କରି କ୍ଷୁଦ୍ଧିତା ରଚିତ ୭ : ୨୦୫ (୨୭୯); ସରକ ପଥର ପଥର — କୁ ଲାଭବାନ ହେବ ୮୧ : ୨୯ (୧୦୩୨); — ଏକ ସମାଜନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ୮୫ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୧୦୪୩); — ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ୮୬ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୧୦୪୫); — ସମସ୍ତ ସଂବେଦନ ଉତ୍କଳରେ ୨ : ୩ (୩); — ଧର୍ମାଲୋକ ସମାଜେ ଏକ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ୨ : ୩ (୩); — ଅବରଣ ଚକ୍ର ଅବରଣ ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨), ୩୧ : ୨୮ (୬୯୦); ସତ୍ୟର ପ୍ରସାର ପାଇଁ — ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରାକୃଷ୍ଟ ଉପକରଣ ୨୫ : ୫୩ (୫୯୮); — ଇ ସମକକ୍ଷ ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ୨ : ୨୪ (୬), ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫), ୧୧ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୩୫୧), ୧୭ : ୮୯ (୪୬୪), ୫୨ : ୩୫ (୮୯୮); — ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାନ୍ଧିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ୪୪ : ୪ (୮୪୨), ୯୭ : ୨ ରୁ ୬ (୧୦୬୯); — ରେ ଅସାମାନ୍ୟତା ନାହିଁ ୪ : ୮୩ (୧୪୩); ରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବେଶକୁଚିତର ନିରାକରଣ ୨ : ୧୦୭ (୨୭); — ଇ ଅନ୍ୟ ନାମ ଗ୍ରନ୍ଥ ୧୫ : ୨ (୪୧୬); — ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରର ଗ୍ରନ୍ଥ ୯୮ : ୩ ଓ ୪ (୧୦୭୦); — ଇ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୧୫ : ୧୦ (୪୧୭), ୫୬ : ୭୮ ରୁ ୮୧ (୯୨୫-୯୨୬); — ସୁସମାଜର ଦିଏ ଓ ସରକ କରାଏ ୧୯ : ୯୮ (୫୦୮); — ଧର୍ମାଲୋକ ସମାଜେ ଏକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୩ ଓ ୪ (୫୦୯); — ପୃଷ୍ଠକର୍ମାକର ପ୍ରକଟନ ୨୦ : ୫ (୫୦୯); — ଏକ ପୁରସ୍କୃତ ଗ୍ରନ୍ଥ ୫୬ : ୭୯ (୯୨୬); — ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ୨୫ : ୨ (୫୯୦); ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବତରଣମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ — ଇ ରକ୍ଷେ ୨୬ : ୧୯୭ ଓ ୧୯୮ (୬୨୧); — ବିଶ୍ୱାସବାନଙ୍କ ସମାଜେ ଆରୋଗ୍ୟନାମା ଓ କରୁଣା ୧୭ : ୮୩ (୪୬୩); — ବହୁବିଧ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବି ୧୮ : ୫୫ (୪୮୦), ୩୯ : ୨୮ (୭୮୩), ୫୯ : ୨୨ (୯୪୫); — ଏକ ଅବେଶ ଅବତରଣ ନ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅପରି ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); ଏକ ବିଷ୍ଣୁର ଗ୍ରନ୍ଥ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଅପରି ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫); — କାହିଁକି ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଅପରି ୪୩ : ୩୨ (୮୩୩); — ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଅର୍ଥନୀତିକ ଆୟତ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନିକ ଆୟତ (ମୁହେବନ ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମୁତରାମର ଉପସ୍ଥିତି ୩ : ୮ (୮୩), ୩୯ : ୨୪ (୭୮୨); - ଗଣିତର ଅବସ୍ଥା ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨); - ପ୍ରାୟ ମହାବଳ
ସାମାଜିକ ସମାଜିକ ଦୋଷରୁ ୮୦ : ୧୭ (୧୦୨୭); - ବହୁଳ ଭାଗରେ ପିଠିର ଦେହ ୨୭ : ୨ (୨୭୫); - ଏକ ଆଲୋକ ଓ
ଶାନ୍ତି ପଥର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫ : ୧୭ ଓ ୧୭ (୧୭୦); - ନିକଟରୁ ମିଥ୍ୟା ଆଦି ପାରିଶିଳ୍ୟ ୪୧ : ୪୩ (୮୧୪); - ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ କନକ
୪୩ : ୫ (୮୨୯)।

ଶାବ୍ଦ୍ୟ

— ସଂପର୍କିତ ଉପଦେଶ ଖ : ଖ (୧୭୬); — ବୈଧ ହେବା ସଙ୍ଗେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ୨ : ୧୭୯ (୪୧), ୧୭ : ୧୧୫ (୪୪୫); — ଅବରଣଶୂନ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ କରେ ୨୩ : ୫୨ (୫୮୮); ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦଳର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ — ବୈଧ ଅଟେ ଖ : ୯୪ (୧୮୮); — ଯୋଗ୍ୟ ସମୟ ୨ : ୨୬୨ (୭୪), ଖ : ୧୧ (୧୭୮); ଅବୈଧ ଖାଦ୍ୟ : — ଯାହା ନିଜେ ମନିଷ୍ୟ ୨ : ୧୭୪ (୪୨), ଖ : ୪ (୧୭୬); ଗଜ୍ଜ ୨ : ୧୭୪ (୪୨), ଖ : ୪ (୧୭୬), ୧୭ : ୧୧୩ (୪୪୬); ଶୁଦ୍ଧ ମାଂସ ୨ : ୧୭୪ (୪୨), ଖ : ୪ (୧୭୬), ୬ : ୧୪୬ (୨୨୮), ୧୭ : ୧୧୬ (୪୪୬); ଯାହା ଉପରେ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ଜନ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ ୨ : ୧୭୪ (୪୨), ଖ : ୪ (୧୭୬), ୬ : ୧୨୨ ଓ ୧୪୬ (୨୨୮ ଓ ୨୨୮) ୧୭ : ୧୧୬ (୪୪୬); ଯାହାକୁ ଚରଣ ଲଗାଇ ବା ବଢ଼େଇ ମନି ବିଆସାୟତ୍ତ ଅଥବା ଯାହା ପଡ଼ିଯାଇ ବା ଶିଘ୍ର ଭୁପାଖର ମନିଷ୍ଟର ଖ : ୪ (୧୭୬); ଅନ୍ୟ ପଶୁଦ୍ୱାରା ନିହତ ଖ : ୪ (୧୭୬), ବଢ଼ି ପଡ଼ିଥିବା ପଶୁ ଖ : ୪ (୧୭୬);

ଶ୍ରୀରାଧା

—ମାନବସ୍ତ୍ର ଉପଯ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମାଲଗ୍ନ କରିଛି ୪:୧୭୨ (୧୭୩);—ରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୁରୁ ପ୍ରାଣ ବିକାଶ କ୍ଷମାମୂଳକ ୧:୩୦ ଓ ୩୧ (୩୦୪-୩୦୫);—ର ଚିତ୍ରବାଦ ଗ୍ରହଣୀୟ ରୂପେ ୫: ୭୪ ଓ ୭୫ (୧୮୫);—ର ପରାଧି ସ୍ଥାୟଶୃଙ୍ଖଳ ଏକ ଭ୍ରାତ୍ର ବିକାଶ ୬:୧୭୫ (୨୩୩), ୫୩:୩୯ (୯୦୪);—ର ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟକ ଇତିହାସବାଣୀ ୧୮:୧୯ (୪୭୨);—ର ଚରଣ ବିଷୟକ ଇତିହାସବାଣୀ ୧୮:୩୩ରୁ ୪୫ (୪୭୬-୪୭୮), ୨୦:୧୦୩ରୁ ୧୦୫ (୫୨୪-୫୨୫); ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ —ର ଉତ୍ଥାନ ହେବେ ୨୦:୧୦୪ (୫୨୫);ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଖୁସୀମାନବିକାଶର ସମତରାଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ୨୦:୧୩୨ (୫୩୦); ପାଣ୍ଡବରାଜ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଓ ସନ୍ଦେହ ଖଣ୍ଡନ ୨୮:୨୭ରୁ ୧୩ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ଅଞ୍ଚଳ ଦିଶାଧାର ଜନନ ସାଧନ କରିବାକୁ ଅନେକ ଦେଇ ନାହିଁ, ବରଂ ଖୁସୀମାନବିକାମାନେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ୫୭:୨୮ (୯୩୪)।

ଗୁଣଧାରଣ

—ମାନବ ପ୍ରକୃତି ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଆବିଷ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ : ୧୭:୨୦୦୪ (୧୦୭୯); —ଅର୍ଥ ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମର ମୂଳଭୂମି : ୧୭୨ (୧୫୯ ଓ ୧୭୩); —ମାନବ ଶକ୍ତିର ସମୀକ୍ଷା : ୧୭୩ (୧୫୯); —ମାନବ ଶକ୍ତିର ମୂଳଭୂମି : ୧୭୩ (୧୫୯)।

ଚନ୍ଦ୍ର

—ଓଡ଼ିଶା ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଣାଳୀ ୩୬:୪୦ ଓ ୪୧ (୨୦୦୭); ବାଳକଙ୍କୁ ୩୬:୪୦ (୨୦୦୭); ନେତୃତ୍ୱ ଆବିର୍ଭାବର ପ୍ରଭାବ ୯୧:୩ (୧୦୫୭), ୭୫:୧୦ (୧୦୦); ପୃଷ୍ଠାରେ ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା—ଆଲୋକିତ ହୁଏ ୭୧:୧୭ (୯୯୧), ୭୫:୨୭ (୨୦୦);—ପାଚିଯିବା ୫୪:୭ (୯୦୭);—ଦ୍ୱାରା ସମୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ୭:୧୯୦ (୪୭);—ସମ୍ପର୍କିତ ଇତିହାସିକା ୭୫:୧୦ (୧୦୦), ୧୧୩:୪ (୧୦୮୭)।

ଉତ୍ତର

ଭାର୍ଯ୍ୟ- ୨:୧୧୧ (୨୭), ୨୨:୭୯ (୫୬୧), ୨୪:୫୭ (୫୮୭), ୭୩:୨୧ (୧୦୦୦);-ଓ ଉଦ୍ଭବ୍ୟ ୯:୬୦ (୩୧୧);
-ଓ ବିଚିତ୍ର ୯:୬୦ (୩୧୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

କଳିୟା

—କର ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ପଞ୍ଜନ ଗିଣା ୩:୩୯ (୮୯), ୧୯:୬ ଓ ୭ (୪୯୩ ଓ ୪୯୪), ୨୧:୯୦ (୫୪୩);—କୃ ଯଦିୟା କନ୍ଦୁ ସମାଚାର ୧୯:୮ ଓ ୯ (୪୯୪), ୩:୪୧ (୮୯); —କ ନିଦର୍ଶନ ଗିଣା ଓ ସେ ଗୋଳ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୪୨ (୮୯), ୧୯:୧୧ (୪୯୪); —କୃ ପୁତ୍ର ସମାନ ୨୧:୯୧ (୫୪୩)।

କଟକହ

କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରାୟୋଗ କରାଯିବ ତାହା ଅଟେ ୫:୬ (୧୬୭); ଶିଳାରା ପଶୁ ମାରିଥିବା ଜାତ କେତେ ପଦବ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ ୫:୫ (୧୬୭); —ଶବ ପ୍ରାଣ ଅର୍ଥରେ ୨୭:୨୨ (୬୨୯)।

କିନ

—ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟ ଉପାଦାନ ପାଇଁ ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୫୧:୫୭ (୮୯୪); —ଅର୍ଥ କଦଳୀକ ୬:୧୨୯ (୨୨୪); ଉଦ୍ଭବ—ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୧୮:୫୧ (୧୧୦); —ଶବ୍ଦରୁ ବିଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟ ଅଭିସେଚ ୧୧୪:୭ (୧୦୮୯); —ଶବ୍ଦରୁ ମଧ୍ୟ (ହେଉଛି ଦାନଦେୟ ସମୟର) ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଦୁରାଚାରୀ ଅଭିସେଚ ୨୭:୪୦ (୬୩୨); —ଶବ୍ଦରୁ କରୁନା ମଧ୍ୟ ଅଭିସେଚ ୭୨:୨ ଓ ୮ (୯୯୩ ଓ ୯୯୪); —କୃ ଅର୍ଥରୁ ପୁଣି କରାଯାଇଥିବାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ୧୫:୨୮ (୪୧୯)।

କିହାଦ

—ଆଦେଶ ୨୨:୭୯ (୫୬୧); ପ୍ରତ୍ୟା— ୨୨:୫୩ (୫୫୭); ଅକ୍ଷୟ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ଅର୍ଥ— ୮:୭୩ (୨୯୫); —ରେ ସାମାଜିକ ନିଷେଧ ୨:୧୯୧ (୪୮); —ର ପୁରସାର ୪:୭୫ (୧୪୧); ଉଭୟ ମହନଦ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ— ର ଆଦେଶ ୪:୮୫ (୧୪୩)।

ଜୀବନ

—ଦକ୍ଷିଣ କିନ୍ତୁରେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ୯୦:୫ (୧୦୫୫); —ର ଉତ୍ତର ୨୧:୩୧ (୫୩୫); ପାଞ୍ଜିର— ଏକ ଶେକ ଗୋଟିଏ ଲୁହେଁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ହିଁ ସତ୍ୟ ୨୯:୬୫ (୬୭୪); ପାଞ୍ଜିର— ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୫୭:୨୧ (୯୩୨); ମଣିଷକୁ ପୁଣି କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ୨୩:୧୧୬ (୫୭୫); ସତ୍ୟତାକୁ ଯୋଡ଼ିଯୋଡ଼ି କରି ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୩୬:୩୬ (୭୪୩), ୫୧:୫୦ (୮୯୩); ମଣିଷର କ୍ରମବିକାଶ ୧୮:୩୮ (୪୭୭), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୪୦:୬୮ (୮୦୩), ୫୩:୩୩ (୯୦୪), ୭୧:୧୫ରୁ ୧୯ (୯୯୧); ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରାଣୀର କିଛିବା ଜୀବନର ଇଚ୍ଛା ୬:୩୨ (୨୦୪), ୧୦:୪୬ (୩୩୬), ୧୩:୩୩ (୩୯୬), ୩୦:୯ (୬୭୭), ୮୪:୭ (୧୦୩୯); ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ— ମଣିଷର ପାଞ୍ଜିର ଜୀବନର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ ୧୭:୧୪ ଓ ୧୫ (୪୫୦-୪୫୧), ୨୧:୯୫, (୫୪୪), ୪୩:୮୧ (୮୪୦), ୪୫:୩୦ (୮୫୨), ୫୦:୧୯ (୮୮୫), ୮୨:୧୧ ରୁ ୧୩ (୧୦୩୪), ୮୩:୮ରୁ ୧୯ (୧୦୩୫-୧୦୩୬); —ଏହି ଜୀବନରେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗସମ୍ପାଦ ହୁଏ ୪୧:୩୧ରୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩), ୫୫:୪୭ (୯୧୭), ୮୯:୨୮ରୁ ୩୧ (୧୦୫୪); —ରେ ମୃତ୍ୟୁବେଳର ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରିସ୍ଥିତି ୩୯:୬୦ (୭୯୦), ୫୦:୨୨ ରୁ ୨୪ (୮୮୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦), ୬୯:୧୯ (୯୮୩), ୮୬:୯ ଓ ୧୦ (୧୦୪୪), ୯୯:୭ରୁ ୯ (୧୦୭୨); —ର ସମାପ୍ତି ନାହିଁ ୩୫:୩୫ ଓ ୩୬ (୭୩୫), ୩୯:୨୧ (୭୮୧), ୬୬:୯ (୯୬୮); ପାଞ୍ଜିର ଜୀବନ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ— କାଳ କରନ୍ତି ୨:୨୦୧ ଓ ୨୧୩ (୫୧ ଓ ୫୩); —ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ଲୁକ୍କିତରେ ନିହିତ ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧), ୯:୩୮ (୩୦୭); —ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫)।

କୁଳକରନିନ

—କ କୃତାର ୧୮:୮୪ (୪୮୭); —କର ସମାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ ୧୮:୮୭ରୁ ୯୧ (୪୮୮); —କର ସାଗର ନିର୍ମାଣ ୧୮:୯୬ ଓ ୯୭ (୪୮୯)।

ପୂର୍ବକ ପତ୍ର

କୁଲକିଫାଇ

—ଏ ଅନ୍ୟମାନ ଇଜେକିଲ (Ezekiel) ୩୮:୪୯ (୭୭୩); —ଏହିକାନ୍ତ ଉପମାଘୋଷ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ସହିତ ୨୧:୮୭ (୫୪୨); —କୁଲକିଫାଇମର ବିରାଟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା ୨:୨୭ (୭୨)।

କ୍ଷାମ

କ୍ଷାମବାନ୍, ଅନ୍ୟମାନ ଉଲ ୩୯:୧୦ (୭୮୦); —ବୋଧଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରେ ୩୯:୧୦ (୭୮୦); —ଆପଣ ୯୭:୪୭ ୬ (୧୦୭୭); —ଅନ୍ତଃସ୍ଥରେ କ୍ଷମା ୧୮:୬୬ ଓ ୬୭ (୪୮୩); ସ୍ୱକୃତ କ୍ଷାମବାନ୍ ହିଁ ଅନ୍ତଃସ୍ଥ ଉପକରେ ୩୫:୨୯ (୭୩୩); ଅନ୍ତଃ କ୍ଷାମବାନ୍ଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ୫୮:୧୨ (୯୩୭); —ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସାମ୍ପ୍ରତି ୨୦:୧୧୫ (୫୨୭); ଅନ୍ତଃ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ—ସମାନ, କବିଥାନ୍ତି ୨୧:୮୦ (୫୪୧); ଅବତାରମାନେ ମାନବ ସମାଜର ଶିକ୍ଷକ ୨:୧୫୨ (୩୮); ସ୍ୱକୃତିର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୧୯୧ ଓ ୧୯୨ (୧୧୮), ୧୦:୬ ଓ ୭ (୩୨୮), ୧୩:୪ ଓ ୫ (୩୯୬-୩୯୭), ୧୬:୧୧୭ ୧୭ (୪୨୮-୪୨୯), ୧୭:୧୩ (୪୫୦), ୩୫:୨୮ ଓ ୨୯ (୭୩୩); ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୭:୨୨ (୪୫୨), ୨୨:୪୬ ଓ ୪୭ (୫୫୭), ୨୯:୨୧ (୬୬୫); ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨:୧୧୨ (୩୯୫), ୩୦:୧୦ (୬୭୭), ୩୩:୬୩ (୭୧୫), ୩୫:୪୪ ଓ ୪୫ (୭୩୭), ୪୦:୨୨ (୭୯୫); —ଦୂରା ସ୍ୱକୃତିର ଶକ୍ତିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ ୧୭:୭୧ (୪୬୧), ୨୧:୮୦୭ ୮୩ (୫୪୧-୫୪୨), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯)।

ଚର୍ଚ୍ଚ

—ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଦେଶାତ୍ମକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ୧୭:୧୨୭ (୪୪୭); ସ୍ତବଧାରାମାନଙ୍କ ସହିତ —କଲବେଳେ କେଉଁକେଉଁ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ୨୯:୪୭ (୬୭୧); ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ୪୧:୪୫ (୮୧୫)।

ଚିତ୍ରାଳ

—ର ସୃଷ୍ଟି ୨:୨୩୦ ଓ ୨୩୧ (୬୦ ଓ ୬୧); —ସତ୍ୟାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ୨:୨୩୨ (୬୨); —ସତ୍ୟାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୩୧ (୬୧); —ପରମ ସତ୍ୟର ସନ୍ତତିତ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୩୪ (୬୨)।

ଚୌରାଚ

—ଅନ୍ତଃସ୍ଥ ସୈନ୍ଦବ ସ୍ତବ ୩:୪ (୮୨), ୨୩:୫୦ (୫୬୮), ୩୭:୧୧୮ (୭୬୦); ସେତେବେଳେ ପାଇଁ ଏହା ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଉପଦେଶ ସମ୍ପାଦନ ଥିଲା ୫:୪୫ (୧୭୭); ସେତେବେଳେ ପାଇଁ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଉପାଦେୟ ଥିଲା ୬:୧୫୫ (୨୩୧); —ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସାଙ୍କ ଉପବର୍ଣ୍ଣନା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ କରୁଥିଲେ ୫:୪୫ (୧୭୭); —ରେ ମହାନଦୀର ସାମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୬:୧୫୮ (୨୬୯), ୪୮:୩୦ (୮୭୭); —ର ଅନ୍ଧା ପାତ୍ର ନଥିବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଗପ ସହିତ ସମାନ ୬୨:୬ (୯୫୫); —କୁ ମାନୁଥିବା ଭୋକେ କୋରାନକୁ ମନିଲେ ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପାଇଁ ୫:୬୭ (୧୮୩); —ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କୁ ମହାନଦୀର ସ୍ତବ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ୫:୧୭, ୧୭ ଓ ୨୦ (୧୭୦ ଓ ୧୭୧); ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଚୌରାଚରେ ଅବକବଦନ ୨:୮୦ (୨୦), ୩:୭୯ (୯୬), ୫:୧୪ ଓ ୧୬ (୧୬୯ ଓ ୧୭୦)।

ଦଗ୍ଧି

—ଏ ଯଦୁ ନେବା ଓ ଚଢ଼ିଲୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଗତି ହାସଲ ହେବା ୯୦:୧୫୭ ୧୭ (୧୦୫୭), ୬୯:୩୫ (୯୮୪); —ଏ ଯଦୁ ନେବାର ପରିଣାମ ୧୦୭:୪ (୧୦୮୧)।

ଦାଉଦ

—ସର ପାଲେଶ୍ୱରକାରୀଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ ୨:୨୫୨ (୬୯); ଅନ୍ତଃ—କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ୩୮:୨୧ (୭୬୮); —କୁ ଖଳିପା ଭୂପତି ନିୟୁକ୍ତି ୨୭:୧୬ (୬୨୮); —କୁ ଅନ୍ତଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯); —କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକ ନିର୍ମାଣ ଶିଖାଗଲା ୨୧:୮୦ (୫୪୧); ଲୁହା କାରଖାନା ଓ ସାଞ୍ଜ ନିର୍ମାଣ ସମୟ ୩୪:୧୧ ଓ ୧୨ (୭୧୯); —ପର୍ବତ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ବଞ୍ଚିବ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କବିତା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୪:୧୧ (୭୧୯), ୩୮:୧୯ ଓ ୨୦ (୭୨୮); ପର୍ବତ ଅକ୍ଷରର ଗୁଣଗାନ କବିତାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୩୪:୧୧ (୭୧୯); —ବୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଅସଫଳ ପ୍ରୟାସ ୩୮:୨୨ (୭୨୮); ମେଘାସ୍ତୁତିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ୩୮:୨୪ (୭୨୯); —କବି କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ୩୮:୨୫ ଓ ୨୬ (୭୨୯ ଓ ୭୩୦); ପଦ୍ୟ ଖ୍ୟାତିର ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ୨୧:୭୯ ଓ ୮୦ (୫୪୧); —କବି ପ୍ରତି ବିଧାନବାଦୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଦୃଷ୍ଟି ୧୭:୫୬ (୪୫୭)।

ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୭୦୨); ସନ୍ତପିତର ଦୁଆ ମନ୍ତ୍ରର ଦୁଇ ୨୭:୬୩ (୬୩୭); —ମନ୍ତ୍ରର ଦେବା ଘନତରେ ଅକ୍ଷର ସ୍ତୁତି ୪୦:୩୬ (୭୯୮); —ସ୍ତୁତି କୋରରେ ବା ଅତି ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କରାଯିବ ନାହିଁ ୧୭:୧୧୧ (୪୬୮)।

ଦେବଦୂତ

—ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଘନତରେ ଘଣ୍ଟା ଦିଅନ୍ତି ୩:୧୯ (୮୫); —ଏ ସ୍ତୁତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଆତ୍ମା ୩:୧୭୮ (୪୨); —ଏ ସ୍ତୁତି ଅବିଶ୍ୱାସ ଅର୍ଥ ପଥକ୍ଷରା ୪:୩୬ (୧୩୩); —ମାନେ ଅକ୍ଷର ଆଦେଶାନୁସାରେ କର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ୬:୬ (୯୬୭); —ମାନେ ଦୁରୁଷ ଦୁର୍ଗତି କି ମନ୍ଦିତା ଦୁର୍ଗତି ୩୬:୧୫୧ (୭୬୩); —ଏ ଆଗମନ ୬:୧୧୨ ଓ ୧୫୯ (୨୨୧ ଓ ୨୩୨), ୧୬:୩୪ (୪୩୧), ୨୫:୨୨ ଓ ୨୩ (୫୯୪); —ମାନେ ଅକ୍ଷର ଆଦେଶ କ୍ରମେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ୯:୭:୫ (୧୦୬୯); —ମାନେ ଦେବିକି ଜଣନ୍ତି ସେତିକି ଅକ୍ଷର ଜଣନ୍ତି ୨:୩୩ (୯); —ମାନଙ୍କ ପାମର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତିରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ୩୫:୨ (୭୨୯); —ମାନେ ସିଂହାସନକୁ ବଦଳ କରିଥାନ୍ତି ୬:୧୮ (୯୮୨); —ମାନେ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟ ୩୬:୧୫୧ (୭୬୩); —ମାନେ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ୬:୧୦ (୨୦୦); —ମାନେ ଅଭିତ ୬:୩୧ (୧୦୦୩), ୬:୬ (୯୬୭); —ଏ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ୨:୩୩ (୯); —ମାନେ ଘରୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ଜଣନ୍ତି ନାହିଁ ୨:୩୩ (୯); ସେ—ନିନ୍ଦାଭରଣ ଶତ୍ରୁତା କରେ ସେ ଅକ୍ଷରର ଶତ୍ରୁତା କରେ ୨:୯୮ ଓ ୯୯ (୨୪)।

ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଅକ୍ଷର ବାଣୀ ବଦଳ କରନ୍ତି ୨୨:୬୬ (୫୬୧); ଆତ୍ମାକୁ କବିତା କରନ୍ତି ୩୨:୧୨ (୬୯୪); ଅବତରଣ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଶାନ୍ତି ସୋରଣ କରନ୍ତି ୬:୫୯ (୨୩୨), ୯:୬ (୧୦୬୮); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ସୁସମାଜର ଦିଅନ୍ତି ୪୧:୩୧ ରୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଅବତରଣ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ୩:୧୨୫ (୧୦୫); ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଘଣ୍ଟା ଦିଅନ୍ତି ୩:୧୯ (୮୫); ଅବତରଣମାନଙ୍କ ପତ୍ୟତାକୁ ସମାଣ କରନ୍ତି ୪:୧୬୭ (୧୨୭); ଅକ୍ଷରର ସିଦ୍ଧି ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ୩୯:୬୬ (୭୯୧); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି ୪୦:୮ (୭୯୩), ୪୨:୬ (୮୧୮); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟରେ ଆଶ୍ୱିତ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ୩୩:୪୪ ଓ ୫୭ (୭୦୯ ଓ ୭୧୪); ଘୋରମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ରଖନ୍ତି ୮:୨୧ ରୁ ୧୩ (୧୦୩୪); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରାନ୍ତି ୮:୧୩ (୨୮୨)।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ

—ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୪୨, ୧୯୭, ୨୦୪, ୨୨୪, ୨୩୨ ଓ ୨୩୪ (୧୨, ୪୯, ୫୧, ୫୮ ଓ ୬୨), ୧୬:୩ (୪୨୭), ୨୩:୫୩ (୫୬୮), ୨୬:୧୩୨ (୬୧୫), ୩୯:୧୭ (୭୮୧); ଉପାୟମଧ୍ୟରେ —ବୁ ପର୍ବତର ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇଛି ୪୯:୧୪ (୮୮୧); ଅକ୍ଷର —କବି ବନ୍ଧୁ ୪୫:୨୦ (୮୫୦); ଅକ୍ଷର —ବୁ ସେମା କରନ୍ତି ୯:୭ (୨୯୯), ୭:୧୨୯ (୨୭୨); —କବି ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୧୧:୫୦ (୩୫୮)।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଅବଲମ୍ବନ

—ରେ ପଢ଼ାଯାଉଥିବା ପ୍ରାପ୍ତି ୫:୧୦୧ (୧୯୧୧); —ରେ ରକ୍ତରେ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ ୬:୧୫୬ (୨୩୧); —ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଦୂର୍ବଳତାର ଦୂରୀକରଣ ୮:୩୦ (୨୮୫); —ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମୁକ୍ତି ୬:୫୩ (୯୬୭); —ଦ୍ୱାରା ଜଟିଳପ୍ରାପ୍ତି ୬:୫୩ ଓ ୪ (୯୬୭-୯୬୮); —କ ଦ୍ୱାରା ମୋକ୍ଷ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରାପ୍ତି ୧୫:୪୬ (୪୨୦), ୧୬:୩୧ ଓ ୩୨ (୪୩୧); —କଲେ ଉଦ୍ଧବତରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ ମିଳିପାରେ

ସୂଚକ ପତ୍ର

୫୫:୪୭ (୯୧୭); —କଲେ ବୈଦୁଣ୍ଡ ନିକଟତର କରାହେବ ୨୬:୯୧ (୬୧୭); —କରି ଶାନ୍ତିପାଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିହେବ ୪୪:୫୨ (୮୪୭)।

ନକ୍ଷତ୍ର

ସପ୍ତର୍ଷି ମୂଳକ ଖ୍ୟା:୨ (୯୦୦); — ପରମ ୮୨:୩ (୧୦୩୩); — ମନିନ ହେବା ୭୭:୯ (୧୦୧୩)।

ନନ୍ଦି (ବା) ରସୁଲ

—ଅଦୃଶ୍ୟ ସମାଚାର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜଣାନ୍ତି ୭୨:୨୭ (୯୯୭); —ସ୍ୱ ଅଦୃଶ୍ୟ ସମାସ୍ତର ପ୍ରକଟନ ପାଇଁ ଅଲୃଷ୍ଟ ବିନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୧୬); —ନିଷ୍ପାପ ଅଟନ୍ତି ୨୧:୨୮ ଓ ୧୦୨ (୫୩୪ ଓ ୫୪୫); ୬:୧୬୩ (୨୩୨); ୫୩:୪ ଓ ୫ (୯୦୦); —ଓ ରସୁଲ ଅଭିନ ୧୯:୫୫ (୫୦୨); —ଏ ଆବଶ୍ୟକତା ୨୦:୧୩୫ (୫୩୦); ୨୮:୪୮ (୬୫୩); ସନ୍ତୋକ —ସ୍ୱ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସୁଥିବା ନନ୍ଦିଙ୍କ ସଂକ୍ଷେପରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଏ ୩୩:୮ (୬୯୯); ସନ୍ତୋକପ୍ରସ୍ତାବରେ —ଆସନ୍ତି ୩୫:୨୫ (୭୩୩); ୧୩:୮ (୩୯୭); ୧୬:୩୭ (୪୩୨); କେତେକ —ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ୨:୨୫୪ (୭୦), ୧୭:୫୬ (୪୫୭); —ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରେବତ ୫:୪୫ (୧୭୭), ୩୬:୧୫ (୭୪୦); ୨:୨୫୪ (୭୦); କେତେକ —ଏ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ପବିତ୍ରକୋଳରେ ରକ୍ଷେଷ ଅଛି ୪:୧୬୫ (୧୬୨); ୪୦:୭୯ (୮୦୫); ସନ୍ତୋକ —ଏ ବିଲୁପ୍ତରେ ଏକା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆପଣେ ୫୧: ୫୩ ଓ ୫୪ (୮୯୪); ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ୬:୧୧୩ (୨୨୧); ୨୫:୩୨ (୫୯୫); ୨୧:୪୨ (୫୩୬); ୩୬:୮ ଓ ୩୧ (୭୩୮ ଓ ୭୪୨); ୪୩:୮ (୮୯୯); —ଏ ପଥରେ ସରଳାନ୍ତ ସ୍ଥିତିରକ୍ଷକ ପୃଷ୍ଠି କରେ ଅଥଚ ବିପାତ ହୁଏ ୨୨:୫୩ (୫୫୭); —ଇନ୍ଦ୍ର ନେବା ସମ୍ଭବରେ ଅଭିଯୋଗ ୪୨:୫୪ (୮୨୮); ସନ୍ତୋକ —ସ୍ୱ ପାତକ ଓ ଯାଦୁକର ବୃହସ୍ପତି ୫୧:୫୩ (୮୯୪); —ଏ ବିଲୁପ୍ତରେ ସରଳାନ୍ତ ସଂକ୍ଷେପ ଅଭିଯୋଗ ୩୫:୪୪ (୭୨୬); ସନ୍ତୋକ —ଏ ସ୍ଥିତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରାଯାଏ ୨୩:୪୫ (୫୬୭); —ମାନେ ଅକ୍ଷେପର ସାଧ୍ୟତା ଇହ ଜଗତରେ ଓ ପରଜଗତରେ ପ୍ରାୟ ୪୦:୫୨ (୮୦୧); ୩୬:୧୭୩ (୭୬୫); ମୟାଙ୍କ ହିଁ—ହୁଅନ୍ତି ୧୭:୯୪ (୪୬୫); ୧୪:୧୨ (୪୦୮); ୧୮:୧୧୧ (୪୯୨); —ମାନବର ପକ୍ଷା ଓ ସରଳ ଧାର୍ମିକ ୧୩:୩୯ (୪୦୪); —ମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ୨୫:୮ ଓ ୨୮ (୫୯୧ ଓ ୫୯୪); ୨୧:୯ (୫୩୨); —ଅଲୃଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଜାହାନ୍ନିରୁ ଇୟା କରିନ୍ତି ନାହିଁ ୩୩:୪୦ (୭୦୭); —ସ୍ୱ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଇନ୍ଦ୍ରାବଳି ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତହୁଏ ୧୪:୫ (୪୦୬); କେବଳ ବାଣୀ ପ୍ରଦତ୍ତାନ୍ତରା —ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ୫:୧୦୦ (୧୯୧); —ଇୟାନ୍ତ କରାନ୍ତି ଓ ସୁସମାସ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ୬:୪୯ (୨୦୭); —କାହାଣୀଠାରୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ମାରନ୍ତି ନାହିଁ ୧୧:୩୦ ଓ ୫୨ (୩୫୪ ଓ ୩୫୮); —ଏ ପ୍ରକୃତିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ଆକାଶ ୪୨:୪ (୮୧୮); ୧୮:୬ (୪୬୯); —ଓ ତାଙ୍କର ଆକାଶମାନେ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟା ହୁଅନ୍ତି ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ୪୦:୫୨ (୮୦୧); —ସ୍ୱ ହତ୍ୟା ୨:୬୨ (୧୫); —ସ୍ୱ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଅର୍ଥ ହତ୍ୟାରପ୍ରବେଶ ୩:୧୧୩ (୧୦୨); ୪:୧୫୬ (୧୫୯); —ଏ ଆବିର୍ଭାବର ନିୟମାବଳୀ ୬:୧୨୫ (୨୨୩); —ସ୍ୱ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବାର ଉଦ୍ୟମ ୨:୨୧୫ (୫୪); —ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲୃଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୧୬); ୭୨:୨୬, ୨୮ (୯୯୭); କଣ୍ଠ—ସ୍ୱ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ୪:୧୫୧ (୧୫୮); —ମାନେ ଅଲୃଷ୍ଟଙ୍କ ଇଶ୍ୱା ଆଗରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି ୧୦:୭୩ (୩୪୧); ଅଲୃଷ୍ଟ ନିଜ —ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିନ୍ତି ୬:୧୨୫ (୨୨୩); ୧୬:୩ (୪୨୭); —ଅବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୩:୧୬୨ (୧୧୨); ଶଠ—ଉନ୍ନତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ୬୯:୪୫ ଓ ୪୮ (୯୮୫); —ମାନେ ଅଲୃଷ୍ଟଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସଦୃଶ ୩:୧୦୪ (୧୦୦); ସବୁ —ସ୍ୱ ଧର୍ମସ୍ତବ୍ଧ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ ୨:୨୧୪ (୫୩);

ନାନା

—ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ଥାନ ୧୩:୧୯ (୪୦୦); ଇହ ଜଗତ—ସହିତ ପରଜଗତ —୧୮:୧୦୧ (୪୯୦); ୧୯:୭୨ (୫୦୫); ୨୯:୫୫ (୬୭୩); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନର୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ —ର ସହାୟତା ୧୦୧:୯ ଓ ୧୨ (୧୦୭୬); —ଚିରସାୟା ହୁଅନ୍ତି ୧୧:୧୦୮ (୩୬୯); —ର ଶାନ୍ତ ୮୮:୭ ଓ ୮ (୧୦୪୯); —ବାସାଙ୍କୁ ଅତି ଶାନ୍ତ କର ଓ ଉତ୍ତମ କର ପିତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ୭୮:୨୬ ଓ ୨୮ (୧୦୧୯); ଇହ ଜଗତ —କୋଳ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କର ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥ ୫୫:୪୫ (୯୧୭); —ବାସାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରୁନାହେବ ୫୬:୫୩ (୯୨୩); —ରେ କଣ୍ଠ ମଲ୍ଲ ନ ଥିବ ଅଥଚ ପ୍ରତ୍ୟକାକାନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବ ୧୪:୧୮ (୪୦୯); ଉନ୍ନେତର କଣ୍ଠ ବେଦହତଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଅର୍ଥ ୭୪:୩୧ ଓ ୩୧ (୧୦୦୩); —ର ଦାନ୍ତ ଖୁଲ ୧୫:୪୫ (୪୨୦); —ରେ ପଥର ନିଷେପ କରିବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨:୨୫ (୬); ୬:୬ (୯୬୭); ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି—ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଇନାମ୍ ୧୯:୭୨ (୫୦୫); ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନେ—କୁ ଚିହ୍ନିବା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ୨:୧୦୩ (୫୪୫); ଶେଷ ସୁନ୍ଦର—ଅସ୍ଥିର ଅଧିକ ପ୍ରଭୁତ୍ବ କରିବାର ଅର୍ଥ ୧:୧୩ (୧୦୩୦), —ର ଅସ୍ଥି ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଚରଣିତ ହୁଏ ୧୦୪:୭ ଓ ୮ (୧୦୭୮); —କୁ ଖାଇ ଆଖିରେ ଦେଖୁଥିବା ନାହିଁ ୨୭:୯୨ (୬୧୨); —ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କୁ ଛଳି ବସିଥାଏ ୭୮:୨୨ ରୁ ୩୧ '୧୦୧୮—୧୦୧୯'; ଇହ ଜାଗରେ —ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ୭୮:୩୭ (୧୦୨୪)।

ନାରୀ ଓ ବିବାହ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ସମାନ ୩:୧୯୬ (୧୧୯୯), ୩୩:୩୬ (୬୦୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦); ଜନନସାଥୀ ଦୁର୍ଭି କରୁ ଅଲୁକ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ୭:୧୯୦ (୨୭୭), ୧୬:୭୩ (୪୩୮), ୩୦:୨୨ (୬୭୮), ୪୨:୧୨ (୮୨୦); ପୁରୁଷ ନାରୀର ଅଭିବାଦକ ୪:୩୫ (୧୩୩); ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧି ୪:୨୫ (୧୩୦); ଜୀବିତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀ ସୁନ୍ଦର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ୪:୪ (୧୨୨); ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୦ (୧୫୪), ୩୩:୫ (୬୯୮); ଅସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଶଙ୍କା ଥିବେ କଣ୍ଠକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ ୪:୫ ଓ ୧୩୩ (୧୨୨ ଓ ୧୫୪), ୩୩:୫ (୬୯୮); ପରାସ୍ତବିକ ଅଧିକାର ଓ ଦାୟିତ୍ବ ୨:୨୨୯ (୬୦), ୪:୨୦ (୧୨୮); ଅସଦାଚରଣ ଦେଖିବା ନାରୀଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରାଯିବ ୪:୧୬ (୧୨୭); ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ସଂପର୍କ ପୋଷାକ ଓ ପରିଧାନକାରୀ ସହ ରୁଚନା ୨:୧୮୮ (୪୬); ଶେଷ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁଖଦାୟକ ୭:୧୯୦ (୨୭୭); ପରସ୍ପରର ହିତକାମୀ ୨:୨୩୮ (୬୪); ପିତୃତା ପୁତ୍ର କରୁଥିବା ନାରୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୨ (୫୭), ୬୦:୧୧ ଓ ୧୨ (୯୪୮—୯୪୯); ବିବାହ ଏକ ବାଧ୍ୟତା ରୁଚି ୪:୨୨ (୧୨୮); ସମସ୍ତ ଥିବେ ବିବାହ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୨୪:୩୩ ଓ ୩୪ (୫୮୨); ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ଉଦ୍ଦତ ଜାତକଧ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୬ (୫୯); କୌଣସି ନାରୀକୁ କବଚପତ୍ରିବିହୀନ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୦ (୧୨୮); କେଉଁ କେଉଁ ନାରୀ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୩ ଓ ୨୫ (୧୨୯ ଓ ୧୩୦); ଚଳାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନାରୀ ଓ ବିଧବା ବିବାହ କରି ପାଇଁବେ ୨:୨୩୩, ୨୩:୫ ଓ ୨୩:୬ (୬୭—୬୮); ଚଳାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀ ଓ ବିଧବାଙ୍କ ପାଇଁ ବାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୪୧ (୬୫), ୬୫:୨ ଓ ୬୬ (୯୬୭ ଓ ୯୬୮); ବିବାହରେ ଦୟନୀୟତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ୪:୨୫ (୧୩୦); ଦୟନୀୟତା ବଦଳରେ ୨:୨୩୭ (୬୪); ପତ୍ନୀ ଦୟନୀୟତାକୁ ଛାଡ଼ି କରିପାରେ ୪:୫ (୧୨୩); ସଦବାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ସଦବାସ ନିଷିଦ୍ଧ :— ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କରେ ୨:୨୨୩ (୫୮); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ଉପବାସ ସମୟରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ହଜୟତ୍ତା ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ୨:୧୯୮ (୫୦); ଉପବାସ ସମୟ :— ୬୫:୨ (୯୬୭); ବିଧବାଙ୍କ ପାଇଁ— ୨:୨୩୫ (୬୩); ଚଳାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ— ୨:୨୨୯ (୬୦); ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ— ୬୫:୫ (୯୬୩); ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ହେଉ ନଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ—୬୫:୫ (୯୬୩); ବୈବାହିକ ସଂପର୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୩୦:୨୨ (୬୭୮)।

ନୂଆ

—ନୂଆ ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ମହାନଦର ସମ୍ପର୍କରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୧:୫୦ (୩୫୮); ଅଲୁକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅବତାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ୩:୩୪ (୮୮); — ଚାନ୍ଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ୭:୬୦ (୨୪୯), ୧୦:୭୨ (୩୪୧), ୧୧:୨୬ ଓ ୨୭ (୩୫୩), ୨୩:୨୪ (୫୬୪), ୬୧:୨ ରୁ ୨୧ (୯୯୧);—ଏ ଲୋକମାନେ ଚାନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ୧୧:୨୮ (୩୫୩), ୨୩:୨୫ (୫୬୪), ୫୪:୧୦ (୯୦୮);— ଏ ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ଗର୍ବ କଲେ ୧୧:୩୩ (୩୫୪);— ଏ ଗର ନୈକା ନିର୍ମାଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାସ ୧୧:୪୧ ଓ ୪୨ (୩୫୬) ୨୩:୨୮ (୫୬୫);— ଏ ପୁରୁ ନୈକା ଅରୋହଣ କରିବାକୁ ମନ କଲା ଓ ବୃତ୍ତିମତା ୧୧:୪୩ ଓ ୪୪ (୩୫୬);—ଏ ନୈକା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବେନେଇ ହେଲା ୨୭:୧୨୦ (୬୧୪); ନିଜ ପୁତ୍ର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ୧୧:୪୬ ଓ ୪୭ (୩୫୭);—ଏ ନୈକା ଛୁଦି ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଅଟକିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭);—ଏ ସମୟର ସେହି କବିପୁରନ ଥିଲା ଏକ ନିଦର୍ଶନ ୫୪:୧୬ (୯୦୮);— ଏ ବଂଶଧରଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବନ୍ଧର ଅଭିର୍ଭାବ ୫୭:୨୭ (୯୩୪);—ଏ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨୭:୧୦୬ (୬୧୩);— ଚାନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ସରପତ୍ର ପାଇବା ସକଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୭:୨୭ (୯୯୨); କୁଦି ଓ ଅରାଗର ସମାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ୯:୨ (୧୦୬୫);—ଏ ବୟସ ୨୯:୧୫ (୬୬୪)।

ପରାଜାଳ

'ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ୨:୨୯ (୮), ୫୩:୪୮ (୯୦୫);—ଉ ଅବଶ୍ୟକତା ୧୦:୫ (୩୨୭);—ହି ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ୨୯:୬୫ (୬୬୪), ୨୩:୪୦ (୫୬୬);— ଇହଜଗତରୁ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ ୪:୭୮ (୧୪୧), ୧୨:୧୧୦ (୩୯୪), ୧୭:୨୨ (୪୫୨);— ରେ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଅଛି ୫୭:୨୧ (୯୩୨);— ଭଲ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାଭକାରୀ ହେବେ ୧୭:୭୩ (୪୬୧);— ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କି କର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୧୮:୫୦ (୪୭୯), ୨୦:୧୬ (୫୧୧);— ରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୨:୨୬ (୭); — ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ୧୭:୨୦ (୪୫୨);— ରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ଦର୍ଶନ ମିଳିବ ୬୫:୨୪ (୧୦୦୭);— ର ଶାସ୍ତି କଠିନ ୩୯:୨୬ (୭୮୩);— ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି କଠିନ ହେବ ୧୮:୧୧ (୪୭୦); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଧାରଣାର ଖଣ୍ଡନ ୬:୩୦ (୨୦୪), ୧୬:୩୯ (୪୩୩), ୧୭:୫୦ ଲୁ ୫୨ (୪୫୬), ୩୬:୭୯, ୮୦ (୭୪୯), ୮୦:୨୪ (୧୦୨୭);— ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ୮୦:୨୩ (୧୦୨୭); ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କିର କରମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ୨୩:୧୦୧ (୫୭୩); ବିଚାର ଦିବସ ୫୧:୧୩ ଲୁ ୧୫ (୮୯୦), ୮୨:୧୮ ଲୁ ୨୦ (୧୦୩୪)।

ପରାମର୍ଶ

—ସବୁ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୩୩:୬୦ (୭୧୪);— ର ଅସଲ ରଚୟିତା ୨୪:୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧);— ର ପବିତ୍ର ୨୪:୩୨ (୫୮୧), ୩୩:୬୦ (୭୧୪);

ପର୍ବତ

—ର ପୃଷ୍ଠି ୪୧:୧୧ (୮୦୮); — ପୃଷ୍ଠିର ଅଭିପ୍ରାୟ ୧୬:୧୬ (୪୨୯), ୩୧:୧୧ (୬୮୭); ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦୟ—ଖନନ କରି ବାସନ୍ତର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୭:୭୫ (୨୫୨), ୧୫:୮୩ (୪୨୪), ୨୬:୧୫୦ (୬୧୭); —ବିଷୟ— ଉତ୍ତରର ସହିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ପ୍ରଶଂସା ରାଜା କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯);— ମଧ୍ୟ ପର୍ବତବାସୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୮:୧୯ (୭୬୮); କ୍ଷମାଶୀଳା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ— ଶବ୍ଦପୁର ପ୍ରୟାସ ୨୦:୧୦୬ (୫୨୫);— ର ଧୂସର ଘୋଡ଼ା ୫୨:୧୧ (୮୯୬), ୬୦:୧୦ (୯୮୬), ୧୦୧:୬ (୧୦୭୫); ସିନାଲ ପର୍ବତରେ କୈବଳର ଉପାଦାନ ୨୩:୨୧ (୫୬୪); 'ସିନା'ର ବହୁବଚନ ୯୫:୩ (୧୦୬୫); କୃତ୍ରି-ଉପରେ କୁହଇ ନୌକା ଲାଗିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭); ସପ୍ତା ମରଣ—୨:୧୫୯, ୧୯:୯ (୩୯ ଓ ୫୦)।

ପାପ କର୍ମ

ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପୁରାକଟକ ଉପର ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇ ପାପପୁଣ୍ୟର ପରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି: ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପକୁ ନିକଟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬:୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୬:୩୪ (୨୪୨);— ର କାରଣ ଚରୁଆନର ଅଭାବ ୪:୧୮ (୧୨୭);— ଅନୁପାତରେ ଶାସ୍ତି ମିଳେ ୧୦:୨୮ (୩୩୩), ୬:୧୬୧ (୨୩୨), ୨୮:୮୫ (୬୬୧), ୪୦:୪୧ (୭୯୯);— କୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀ ବୋଲି କହିବା ୬:୨୯ (୨୪୦); ଅବ୍ୟୟ— ନରକବାସୀ କରାଏ ୨:୮୨ (୨୦); ପୁଣ୍ୟକର୍ମ — ଉପରେ ବିଦ୍ୟା ଲାଭ କରେ ୧୧:୧୧୫ (୩୭୦); ଅନୁପାତ କରେ— କୁ କ୍ଷମା ଦିଅଯାଇ ପାରେ ୪୨:୨୬ (୮୨୪), ୩:୧୩୬ (୧୦୬), ୪:୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬:୧୨୦ (୪୪୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ — କୁ ଦୃଷ୍ଟା କରନ୍ତି ୪୯:୮ (୮୭୯); ମହନଦ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ କରେ— କୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ୩:୩୨ (୮୮); ଉପାସନା— କୁ ବ୍ୟାଧି ଦିଏ ୨୯:୪୬ (୬୭୧)।

ପିତାମାତା

— କ ପ୍ରତି ରକ୍ଷା ବ୍ୟବହାର ୧୭:୨୪ (୪୫୨), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮);— କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୭:୨୫ (୪୫୨); ସିଦ୍ଧି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ— କର ଅସ୍ଥାପନ ୨୯:୯ (୬୬୩)।

ପିତୃଳା ପୂଜକ

—କ ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତଙ୍କର ୨:୧୭, ୧୯ ଓ ୨୫ (୫ ଓ ୬);—କ ହୃଦୟ ପଥର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ୨:୨୫ (୬);—କ କର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ୨:୨୧୮ (୫୬); — କାହିଁକି ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ନାହିଁ ୭୮:୨୮ (୧୦୧୯); — ଉତ୍ତର ଦେବେ ୮୫:୧୧, ୨୦ ଓ ୨୧ (୧୦୪୨ ଓ ୧୦୪୩);— ନିକଟରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଦଣ୍ଡଦେବାକୁ ଆସିବେ ୨୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୫୯୪)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ପିତୃକାପୁରୀ

—ର କାରଣ ୩୯:୪ (୭୭୮); — ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨୨:୩୧ (୫୫୩); ହୃଦୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ଦେବାଦେବୀ ୭୧:୨୪ (୯୯୨); ହୃଦୟ ସଂପ୍ରଦାୟ—ଉପରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ବସିଲେ ୭୧:୮, ୯ (୯୯୦—୯୯୧); ହୃଦୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକାପୁରୀ ଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮); ଉଦ୍ଧାରିତ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକା ପୁରୀ ଥିଲେ ୨୭:୭୨ (୬୧୦); ପିତୃକାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ୨୨:୭୪ (୫୬୦); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟାକୁ ଉପାସନା ନ କରିବାକୁ ଜାଣ ୨୧:୨୩ (୫୩୩); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥା—ର ବିରୋଧୀ ୧୬:୩୬ (୪୩୨);—ରୁ ଋଣୀ ପାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୪:୩୬ (୪୧୩)।

ପୃଥ୍ବୀ

ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାକୁ— ର କ୍ଷମଣା ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮); ଛଅ ଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ— ଓ ଆକାଶର ପୃଷ୍ଠ ୧୧:୮ (୩୫୦), ୩୨:୫ (୬୯୨), ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ପୃଷ୍ଠରେ ଅଲୁଣିତ ଅସ୍ଥିର ପ୍ରମାଣ ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ସୃଷ୍ଟି ଘୋର ଜଗତର ପୃଷ୍ଠ ୭୯:୩୧ (୧୦୨୪); — ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚାରିପଟେ ଥିଲେ ୨୭:୮୯ (୬୪୧); — ଗୋଲାକାର ଅଟେ ୫୫:୧୮ (୯୧୪);— ର ସଂପ୍ରଦାୟର ବିଶୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୮୪:୪ (୧୦୩୮); — ରେ ଭୂମିକମ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୯୯:୨ ଭୁ ୪ (୧୦୭୨); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ— ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ମିଳିବା ସମ୍ଭବରେ ପୁରୁଷ ୮୮:୨୧ (୧୦୫୦);— ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ୮୪:୬ (୧୦୩୯)।

ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଗାତ୍ରି

—ଅର୍ଥ ଅବତାରଙ୍କ ସମୟ ୯୭:୨ (୧୦୬୯); ୪୪:୪ ଓ ୫ (୮୪୨); —ହଜାର ମାସକୁ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟ ୯୭:୪ (୧୦୬୯); — ରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତରଣ ୯୭:୫ ଓ ୬ (୧୦୬୯)।

ପ୍ରଶଂସନା

ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରେ ସାର୍ବଜନିକ—ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ଲୋକମାନଙ୍କୁ — କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ୩:୧୬ (୧୧୨); —କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ପରାମର୍ଶ ୪୨:୩୯ (୮୨୬); ପ୍ରଶଂସକଙ୍କର ଆଶିଷାକଳ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୨୦ (୧୩୮); ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କ୍ଷମା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଓ ଦେଶରକ୍ଷା ୩:୨୦ (୧୧୨)।

ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଜାତି

—ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଉନ୍ନତି ୪୦:୨୨ (୭୯୫); — ମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଓ ଅବନତି ୫୬:୭୪ (୯୨୫); ଆଦି:— ୭:୬୬ (୨୫୦), ୧୧:୫୧ (୩୫୮); ଆଦି ଜାତି ଉପରେ ଆସିବ ଆଶମନ ୪୬:୨୨, ୨୫ ଓ ୨୬ (୮୫୮ ଓ ୮୫୯); ସମୁଦ୍ର:— ଜାତି ପାଇଁ ମାଛ ଓଟ ବିଶୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧:୬୫ ଓ ୬୬ (୩୬୧);— ଜାତିଙ୍କ ଉପରେ ଭୂମିକମ୍ପର ଆସିବ ୭:୨୯ (୨୫୩);— ଜାତି ଶାନ୍ତି କାଳରେ ଆଶୁ ମାଟି ପଡ଼ିଥିବା ୭:୨୯ (୨୫୩);— ସୌଜନ୍ୟ ୧୫:୭୯ (୪୨୪), ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ସ୍ୱାଧୀନ ଜାତି ସୌଜନ୍ୟ ଥିଲେ ୧୫:୭୯ (୪୨୪); ହୃଦୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ହୃଦୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ୪୪:୩୮ (୮୪୫); ଜୂପରାୟା:— ୨୫:୩୯ (୫୯୬), ୫୦:୧୩ (୮୮୪); — ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଂଶ ବିଶେଷ ୨୫:୩୯ (୫୯୬); ହସ୍ତ ନିୟୋଜିତକାରୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଝାଏ ୧୦:୫୨ (୧୦୭୯); ଅବସ୍ଥାରେ ଜାତି ଆକ୍ରମଣ ଓ ବିପତ୍ତି ୧୦:୫୩ (୧୦୭୯); ସକାର ଅଧିକାରୀ ୫:୭୦ (୧୮୪); ଗୁମାସ୍ତାୟା:— ୧୮:୧୦ (୪୭୦);— ଶୁକ୍ଳ ୧୮:୧୯ (୪୭୨);— ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ୧୮:୧୯ (୪୭୨—୪୭୩);— ଶ ବାସପ୍ରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୮:୧୮ (୪୭୧);— ଶ ବାଣ୍ୟ ୧୮:୨୩ (୪୭୩); — ଶ ଉତ୍ତର ସମୟ ୧୮:୨୬ (୪୭୪); — ଶ ଉପାସନାକର ୧୮:୨୨ (୪୭୩)।

ପ୍ରାର୍ଥନା

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୬୦୨); — କେବଳ ଅଲୁଣିତ ପ୍ରତି ୭:୧୯ (୭୭୮), ୧୩:୧୫ (୩୯୯), ୪୬:୬ (୮୫୪); ଦୃଢ଼ଶାନ୍ତନଙ୍କର— ଗୁପ୍ତର ହୃଦ ୨୭:୬୩ (୬୩୬); ଲୋକଙ୍କ— ର କବଳ ଅଲୁଣିତ ଦେଉଆଳି ୨୧:୧୨ (୩୧), ୪୦:୬୧ (୮୦୨);

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ- ଜାଣି ରଞ୍ଜିତ ହେବ ୨:୧୨୪ (୩୦); - ଦୁଇ ଅଶୀଦ ମିଳେ ୨:୩୮ (୧୧); ଉତ୍ତର ଓ ପର ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ - ୨:୨୦୧ ଓ ୨୦୨ (୫୧); ୪:୧୩୫ (୧୫୫); - ଓ ଅବହେଳା ମଣିଷକୁ ଧୂଆଁସୁଆଁ କରାଏ ୧୯:୬୦ (୫୦୩) ।

ପ୍ରାର୍ଥନା, କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ

ସରଳ ପଥରେ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ-୧:୨ ଭୂ ଓ (୧-୨); ଶାନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ-୨:୧୨୭ (୩୧); ପ୍ରାର୍ଥନା ମଣ୍ଡଳ ଓ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ-୨:୧୨୮ ଭୂ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ଉତ୍ତର ଓ ପର ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ-୨:୨୦୨ (୫୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ-୨:୨୫୧ (୬୯); କ୍ଷମାଦିକ୍ଷା ପାଇଁ-୨:୨୮୬ (୮୧); ୨୮:୧୭ (୬୪୬); ୩୮:୩୬ (୭୭୧); ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅଲୁକ୍ଷିତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ-୨:୨୮୭ (୮୧); ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହେବା ପାଇଁ - ୩:୯ (୮୩); ପାପକୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ - ୩:୧୭, ୧୯୪ ଓ ୧୯୫ (୮୫ ଓ ୧୧୯); କୃପା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ - ୩:୨୭ ଓ ୨୮ (୮୭); ବିଦ୍ୟା ଅଳ୍ପସ୍ତର ପାଇଁ-୩:୫୪ (୯୨); ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ ପାଇଁ-୩:୧୪୮ (୧୦୯); ନରକ ଅଗ୍ନିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ପାଇଁ-୩:୧୯୨ (୧୧୮); ୨୫:୬୬ ଓ ୬୭ (୬୦୧); ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୪:୬୬ (୧୪୧); ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜଣିବା ପାଇଁ - ୫:୨୬ (୧୭୨); ଧର୍ମକାରୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ - ୫:୮୪ ଓ ୮୫ (୧୮୮); ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ - ୫:୧୧୫ (୧୯୬); ପୁଣି ମାର୍ଗନା ପାଇଁ - ୭:୨୮ (୨୪୦); ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ବିଦ୍ୟା ଲାଭ ପାଇଁ - ୭:୯୦ (୨୫୬); ନିଷ୍ଠାପରତା ପାଇଁ - ୭:୧୨୭ (୨୬୧); ଅଲୁକ୍ଷିତ କରୁଣା ପାଇଁ - ୭:୧୫୦, ୧୫୨ ଓ ୧୫୬ (୨୬୭, ୨୬୮ ଓ ୨୬୯); ଉତ୍ତର ଓ ପରଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ - ୭:୧୫୭ (୨୬୯); ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ - ୧୦:୮୭ ଓ ୮୭ (୩୪୩); ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ - ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ସାନରେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ - ୧୧:୪୨ (୩୫୬); ଧର୍ମକାରୀଙ୍କ ସହ ମିଳନ ପାଇଁ - ୧୨:୧୦୨ (୩୯୩); ନିଜ ପାଇଁ ଓ ବାଣିଜ୍ୟର ପାଇଁ - ୧୪:୩୬ ଭୂ ୪୨ (୪୧୩-୪୧୪); ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଇଁ - ୧୭:୨୫ (୪୫୨); କୈଶବି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବା ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ - ୧୭:୮୧ (୪୬୩); କରୁଣା ଓ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ - ୧୮:୧୧ (୪୭୦); ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ - ୧୯:୫ ଭୂ ୪ (୪୯୩-୪୯୪); ୩୭:୧୦୧ (୬୫୭); ୨୧:୯୦ (୫୪୩); ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରରେ ସଫଳତା ପାଇଁ - ୨୦:୨୬ ଓ ୨୭ (୫୧୨-୫୧୩); ଖଳଦୂର୍ଗ ପାଇଁ - ୨୦:୧୧୫ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରିତ୍ୟାଗ ପାଇଁ - ୨୧:୮୪ (୫୪୨); ପୁଣି ପରିତ୍ୟାଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୧:୮୮ (୫୪୨); ଅଲୁକ୍ଷିତ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ନିଷ୍ଠା ପାଇଁ - ୨୧:୧୧୩ (୫୪୭); ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ - ୨୩:୨୭ (୫୬୪); ନିରାପଦରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ - ୨୩:୩୦ (୫୬୫); ଦୋଷୀଙ୍କ ସହିତ ପରିଗଣିତ ନ ହେବା ପାଇଁ - ୨୩:୯୪ ଓ ୯୫ (୫୭୨); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ କୁପ୍ରବର୍ତ୍ତନରୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୨୩:୯୮ ଓ ୯୯ (୫୭୨-୫୭୩); ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଓ କରୁଣା ଦିକ୍ଷା ପାଇଁ - ୨୩:୧୧୦ ଓ ୧୧୯ (୫୭୪-୫୭୫); ପରିବାର ପାଇଁ - ୨୫:୭୫ (୬୦୨); ଧର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବା ଓ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ - ୨୬:୮୪ ଭୂ ୯୦ (୬୧୧-୬୧୨); ସତ୍ୟର ବୟ ପାଇଁ - ୨୬:୧୧୮ ଓ ୧୧୯ (୬୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୭:୧୭୦ (୬୧୯); କୃତକ୍ଷ୍ମ ହେବା ପାଇଁ - ୨୭:୨୦ (୬୨୯); ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ - ୨୭:୬୦ (୬୩୬); ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୨୮:୨୨ (୬୪୭); ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ - ୨୯:୩୧ (୬୬୭); ଅଲୁକ୍ଷିତ କୃପାକୁ ଦୃଢ଼ସମ୍ମତ କରିବା ପାଇଁ - ୪୬:୧୭ (୮୫୭); ପରାହତ ହେବାବେଳେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ - ୫୪:୧୧ (୯୦୮); ଶକ୍ତି ନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୬୦:୫, ୬ (୯୪୭); ଅଲୁକ୍ଷିତ ଅଶୀର୍ବାଦ ସାମୁଦ୍ରିକ ହେବା ପାଇଁ - ୬୭:୯ (୯୬୮); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ - ୬୭:୧୨ (୯୬୯); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବା ପାଇଁ - ୭୧:୨୯ (୯୯୨); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟକରୁ ସାବଧାନ ହେବା ପାଇଁ - ୧୧୩:୨ ଭୂ ୬ (୧୦୮୭-୧୦୮୮), ୧୧୪:୨ ଭୂ ୫ (୧୦୮୮-୧୦୮୯); ଅଲୁକ୍ଷିତ ଠାରୁ କଲ୍ୟାଣ ଦିକ୍ଷା ପାଇଁ - ୨୮:୨୫ (୬୪୮) ।

ଫିରାଖିନ

- ଉତ୍ତର ୨୮:୩୯ (୬୫୦); - ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ମିଳେ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); - ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେବା ୪୦:୩୮ (୭୯୮); - କୁ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବା ୭:୧୦୫ ଭୂ ୧୭୭ (୨୫୯-୨୬୧); - ସାମୁଦ୍ରିକ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ ୭:୧୩୧ ଭୂ ୧୩୭ (୨୬୨-୨୬୪); - ଶତର ସାତଶହ ୧୦:୯୩ (୩୪୫); - ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ୨୮:୫ (୬୪୩);

ସୂଚକ ପତ୍ର

ବିବିଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଅବତାରଙ୍କ ଆଗମନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ୨:୩୯ (୧୧), ୪୦:୩୫ (୧୯୮), ୭୨:୮ (୯୯୪); ଅଲୁକ୍ଷ ପଥରେ ଦେଖାଗଲେ ଗମନ ୪:୧୦୧ (୧୪୮); ଅଲୁକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଅସମ୍ଭବ ୧୨:୩୪ (୩୭୮); ଅନ୍ୟତମ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇତିହାସକାରୀ ୬୧:୭, ୮ (୯୫୨); ଆବତାରମାନେ ୬:୧୩୮ (୨୨୬), ୧୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୨୧:୩୭ (୫୩୬), ୪୩:୧୮ (୮୩୧); ଉପମାନଙ୍କ ଆଦି ନବିଙ୍କ ସହିତ ସପ୍ତସାଧୁ ବୃନ୍ଦାବନ ଚାପୁର୍ଣ୍ୟ ୬:୬ (୨୧୫); ଉପମାନଙ୍କେ ଶିଳାପଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨୪:୫୬ (୫୮୭); ଉତ୍ତର ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ୬:୪୬ (୨୪୫); କିଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଣୟୀ ୨:୧୭୮ (୪୨); ଜ୍ଞାନଦାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୨:୧୭୦ (୪୧), ୪:୯୩ (୧୪୫), ୫:୯୦ (୧୮୯), ୯:୬୧ (୩୧୧), ୯୦:୧୪ (୧୦୫୬); କ୍ଷମାଦାନର ପ୍ରଭାବ ୪୨:୪୧ (୮୨୬); ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୨୨:୪୮ (୫୫୭), ୩୨:୬ (୬୯୩); ଗୋଟିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ପରାଣ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୬୦:୫ (୯୮୬); ଗୋମେଷାଦି ପଶୁଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥିତିରେ ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୬:୧୪୩ରୁ ୧୪୫ (୨୨୭-୨୨୮), ୧୬:୬, ୬୭ ଓ ୮୧ (୪୨୭, ୪୩୬ ଓ ୪୪୦), ୨୩:୨୨ (୫୬୪), ୩୯:୭ (୭୭୯), ୪୦:୮୦ ଓ ୮୧ (୮୦୫); ଶୁଦ୍ଧ ଶିବିବେଦ ହେବ ଓ ଦୁଇ ଜଣ ପାଣି ରହିବେ ୨:୨୮୩ (୭୯); ଜାଲୁକ ୨:୨୫୦ ଓ ୨୫୧ (୬୮-୬୯); ଜିଜ୍ଞାସା ୯:୨୯ (୩୦୪) ଚୟନକୁ କେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ୪:୪୪ (୧୩୫), ୫:୭ (୧୨୭); ଚାଲୁକ ୨:୨୪୮ (୬୭); ଦୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ୫:୩୪ (୧୭୪); ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା ୨୩:୫୩ (୫୬୮); ନିଜକୁ ସଜାଜା ପ୍ରମୁଖସାଧାରଣ ୬:୩୨ (୨୪୧); ନ୍ୟାୟାଧାରଣ ନିଷିଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୬୬ (୧୩୯); ପରିତ୍ରାଣ ୨: ୧୯୫ (୪୯), ୯:୩୬ (୩୦୬); ପ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତି ୩୩:୫ (୬୯୮); ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ୩୦:୩୧ (୬୮୦); ସେଇ ୨୭:୮୩ (୬୪୦); ବିଭିନ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରାଣ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ୪:୬୦ ଓ ୭୧ (୧୪୦); ଶିକ୍ଷାକୃତି ୨:୨୭୪ (୭୭), ୪:୩୩ (୧୩୨); ମଣିଷର କୁମାରୀକାଣ୍ଡ ୬:୧୫ ଓ ୧୮ (୯୯୧); ମଣିଷ ସମାଜର ଭାବ ଭାବର ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୪:୨୯ (୧୩୧); ମନୁଷ୍ୟର ଅସିଦ୍ଧତା ଓ ପାପରୁ ୪:୩୭ରୁ ୪୧ (୧୩୩-୧୩୪), ୧୭:୨୪ରୁ ୪୦ (୪୫୨-୪୫୪), ୨୫:୬୪ ଓ ୭୩ (୬୦୧ ଓ ୬୦୨); ମହନୀୟ ହିଁ ଶାନ୍ତମାନ ନବୀନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର) ୩୩: ୪୧ (୬୦୮); ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୦ (୫୬), ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୪୫); ମାନସାନିକର ବିଚିତ୍ର ପଦସାଧାରଣ କୁହେଁ ୪:୧୪୯ (୧୫୮); ସେ ସାଧାରଣ ବୋଧେ ବୋଧିବ ୨୯:୧୩ ଓ ୧୪ (୬୭୩-୬୭୪), ୩୫:୧୯ (୭୩୨); ସାଲୁକ ଓ ମାଲୁକ ୧୮:୯୫ ଓ ୧୦୦ (୪୮୯ ଓ ୪୯୦), ୨୧:୯୭, ୯୮, ୧୦୧ରୁ ୧୦୩ (୫୪୪ ଓ ୫୪୫) 'ରୁଦ୍ର' ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ ୪:୧୭୨ (୧୭୩), ୧୫:୩୦ (୪୧୯), ୧୯:୧୮ (୪୯୫), ୨୧:୯୨ (୫୪୩); ଲୁକ୍ଷମାନ ୩୧:୧୩ରୁ ୨୦ (୬୮୭-୬୮୮); ଶିକାର ୫:୫ ଓ ୯୭ (୧୬୬ ଓ ୧୯୦); ଶତାଦ୍ଧ ସର୍ବଦା ଅମର ୩୧:୧୭୦ (୧୧୪); ଶୁକଳ ୨:୩୬ (୧୧), ୫:୧୪ (୧୬୧); ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ଅନୁସାଧାର) ୯:୧୦୦ ଓ ୧୧୭ (୩୨୦ ଓ ୩୨୪); ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ମୁନବତୀ ୫୩:୧୫ (୯୦୨); ସୁଧ ୨:୭୪ (୧୮), ୩୦:୪୦ (୬୮୨); ହତ୍ୟା ନିଷିଦ୍ଧ ୧୭:୩୪ (୪୫୪), ୨୫:୬୯ (୬୦୧); ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ୨:୧୭୯ (୪୩); ସାଲୁକ ଓ ମାଲୁକ ୨:୧୦୩ (୨୫)।

ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ କଥା :

ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ୨:୧୮ (୫); ପ୍ରକଟ ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବିଭୁତି ୨:୨୦ ଓ ୨୧ (୬); ମଣ୍ଡଳ ୨:୨୭ (୭); ପକ୍ଷୀ ୨:୬୧ (୧୫); ଶବ୍ୟାସୁକ ୨:୨୭୨ (୭୪); ମଝି ୨:୨୭୫ (୭୪); ଗଜ ଗାଗର ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୭୬ (୭୫); ଝୁପୁଡ଼ିଆ ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୭୭ (୭୫); ଅଭୌତିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୟାନକାରୀ ୬:୧୭୬ ଓ ୧୭୭ (୨୭୪); ଗୋଟିଏ ଛୁକୁର ୬:୧୭୭ (୨୭୪); ବନ୍ୟା ୧୩:୧୮ (୩୯୯); ଗଜମ ଦୃଷ୍ଟ ୧୪:୨୫, ୨୬ (୪୧୧); ମଦ ଦୃଷ୍ଟ ୧୪: ୨୭ (୪୧୧); ବିଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟ ୧୬: ୬୭ (୧୬୬); ମଦ ୧୬:୬୮ (୪୩୭); ମଦ ୧୬:୬୯, ୭୦ (୪୩୭); ଜ୍ଞାନଦାୟ ଓ ମୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୬:୭୬ (୪୩୯); ମୁକ୍ତ ୧୬: ୭୭ (୪୩୯); କଣା ପୁରାଣ ହିଁ ଶାନ୍ତର ୧୬:୯୩ (୪୪୨); ନିରାପଦ ଓ ଶାନ୍ତିମୟ ସହର ୧୬:୧୧୩ (୪୪୫); ଅନ୍ୟତା, ଧନବାନ୍ ଓ ବିନପ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ୧୮:୩୩ରୁ ୪୫ (୪୭୬-୪୭୮); ଜୀବନର ବ୍ୟର୍ଥତା ୧୮:୫୬ (୪୭୮); ଅଲୁକ୍ଷ ସମାଜର ଗତିବା ୨୨:୩୨ (୫୫୩); ଅଲୁକ୍ଷ ବ୍ୟବସାୟ ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିରାଶ୍ରୟତା ୨୨:୭୪ (୫୬୧); ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଲୋକ ୨୪:୩୬ (୫୮୩); ମନାଟିକା ୨୪:୪୦ (୫୮୪); ଗଜାଳ ଓ ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରରେ ଅନ୍ଧକାର ୨୪:୪୧ (୫୮୪); ଶୁଦ୍ଧିଆ ୨୯:୪୨ (୬୭୦); ମୁକ୍ତି ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃତ୍ୟ ଲାଭାଦର ଦୁହାଁଶି ୩୦:୨୯ (୬୭୯); ଜ୍ଞାନଦାୟ, ଯାହାର ଅନେକ ସୁନିବ ୩୯:୩୦ (୭୮୩); ଗଧ ୬୨:୬ (୯୫୫); ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅହରାସ ସୁନିବ ୬୮:୧୮ରୁ ୩୪ (୯୭୭-୯୭୮)।

ବିଶ୍ୱାସ (ଇମାନ):

— ଇ ଭାଷା ୪୯: ୧୫ ଓ ୧୬ (୮୮୧-୮୮୨); କେବଳ — ଝିଉଥେଷ ଲୁହେଁ ୩:୧୮୦ (୧୧୬) ୨୯:୩ ଓ ୪ (୬୭୨); — ଓ ମନର ଉନ୍ନତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୨:୨୬୧ (୭୩); ଅଲ୍ଲା ଓ ଅବତାରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୩:୧୮୦ (୧୧୬); ୪:୧୭୧ (୧୬୩); ୭:୧୫୯ (୨୭୦); ୫୭:୮ (୯୨୯); ୬୪:୯ (୯୬୦); ଘରୁ ଅବତାର ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ— ୨:୧୩୭ (୩୩); ୨୯ : ୪୭ (୬୭୧);— ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ଧନ ଓ କନକ ବିନିଯୋଗ ୬୧:୧୧ରୁ ୧୩ (୯୫୩); ୬୪:୧୦ (୯୬୦); ପରକାର ଘମ୍ପାରେ— କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨:୫ (୩); — ସହିତ ଭଲ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନର ଆଦେଶ ୨:୨୬ (୭); ୧୮:୮୯ (୪୮୮); ୪୧:୯ (୮୦୮); ୯୫:୭ (୧୦୬୬); ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମ— ଆଣିବାର କାମା ଦିଏ ୬:୧୩ (୨୦୧); ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ପରେ— ଇ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୯:୧୨୪ (୩୨୬); ୩୮:୨୨ ଓ ୨୩ (୭୬୮-୭୬୯); ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଶାନ୍ତିର ଆମନ ବେଳେ— ଆଣିଲେ ତାହା ଦୂରତ ହୁଏ ନାହିଁ ୧୦:୫୨ (୩୩୭); ୫୩:୫୧ରୁ ୫୩ (୯୦୫); ୪୦:୮୬ (୮୦୬)।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ସୁମିନ):

ପ୍ରକୃତ—ବ ଲକ୍ଷଣ ୨:୪ରୁ ୬, ୧୬୬ ଓ ୨୮୬ (୩, ୪୦ ଓ ୮୧); ୮:୩ରୁ ୫, ୭୫ ଓ ୭୬ (୨୮୦ ଓ ୨୯୬); ୯:୧୨୪ (୩୨୬); ୨୪:୫୨, ୫୩ ଓ ୬୩ (୫୮୬ ଓ ୫୮୯); ୩୧: ୫ ଓ ୬ (୬୮୬); ୩୨: ୧୬ ଓ ୧୭ (୬୯୪-୬୯୫); ୪୨:୨୪ (୮୨୩); ୫୮:୨୩ (୯୩୯); — ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅଟକ ରହନ୍ତି ୧୨:୧୦୯ (୩୯୪); ଅଲ୍ଲା— ବ ବନ୍ଧୁ ୨:୨୫୮ (୭୧); ୩:୬୯ (୯୫); ୮:୨୦ (୨୮୪); ୪୭:୧୨ (୮୬୪); ଅଲ୍ଲା—ବ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବନ୍ଧପରିକର ୨୨:୩୯ (୫୫୫); ୩୦: ୪୮ (୬୮୩); — ବ ପାହାସ ସ୍ୱରୂପ ୯:୨୦ (୩୦୨); ୨୦:୭୬ (୫୧୯); ୫୮:୧୨ (୯୩୭); — ମହାରୁ କୃପାଲୀ କରିବେ ୩୩:୪୮ (୭୦୯); — ଅଲ୍ଲା ଅବତାର ମଧ୍ୟରୁ ଅବତାରକୁ ଆଣନ୍ତି ୨:୨୫୮ (୭୧); — ଦୁଃଖ ଓ ଭୟରୁ ମୁକ୍ତ ୫:୭୦ (୧୮୪); ୬:୪୯ (୨୦୭); —ବ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଅଲ୍ଲା ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); — ‘କେବଳ’ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବେ ୯:୭୨ (୩୧୪); ସପ୍ତ— ୨୩:୨ରୁ ୧୨ (୫୬୨— ୫୬୩); — ବ ସରକର୍ମ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ୨୧:୯୫ (୫୪୪); —ବ ପାଇଁ ବୈଦିକର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୯:୭୨ (୩୧୪); — ସମ୍ମାନିତ ହୁଅନ୍ତି ୩୦: ୧୬ (୬୭୬); —ବ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ପରମତ୍ତ୍ୱ ୮:୫ ଓ ୭୫ (୨୮୦ ଓ ୨୯୬); — ବ ପାଇଁ ମହାରୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୪:୧୪୭ (୧୫୭); ୧୬:୧୦ (୪୫୦); —ବ ପାଇଁ ମହାରୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୩୩:୪୫ (୭୦୯); — ବ ପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ୪୧:୯ (୮୦୮); ୮୪:୨୬ (୧୦୪୧); ୯୫:୭ (୧୦୬୬); — ମାନେ ସରକର୍ମ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ୨୩:୬୨ (୫୬୯); — ବ ଦୁଃଖକ୍ଷୟ ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨: ୧୫୬ରୁ ୧୫୮ (୩୮-୩୯); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ଲାଭ ୩:୧୦୪ (୧୨୦); ୪୯:୧୧ (୮୮୦); — ବ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୬ (୧୫୫); ୫:୯ (୧୬୮); —ବ ସକାଶେ ନମ୍ରତାର ଅନୁଶାଳନ ୨୫:୬୪ (୬୦୧); ୩୧:୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮— ୬୮୯)।

ବୈଦିକ:

— ରେ ରହନ୍ତି ଓ ସେବାକାରୀ ପଦ ୨:୨୬ (୭); — ଯାହା କରିବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆଦେଶ ୩:୧୩୪ (୧୦୬); — ରେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷା ପୁରଣ ହେବ ୪୧:୩୨ ଓ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଲହ କର ଓ ପରକରକର — ୧୯:୬୨ (୫୦୩); ୫୫: ୪୭ (୯୧୨); ପାଣି — ୨:୩୪ (୧୧୧); ବୈଦିକାୟାଙ୍କୁ —କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ୧୫:୪୯ (୪୨୧); — ଇ ଉପମା ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ୪୭:୧୬ (୮୬୫); ୫୭:୧୩ (୯୩୦); — ର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା କାହାରିକୁ କଣ ନାହିଁ ୩୨:୧୮ (୬୯୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ —କୁ ଚିତ୍ତି ନିଆଯିବ ୩୯:୬୪ (୭୯୧); —ରେ ବୈଦିକାୟାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୮୩:୧୯ରୁ ୨୧ (୧୦୩୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଲହକରକରେ— ଉପଲୋଭ କରିବେ ୫୫:୪୭

ସୂଚକ ପତ୍ର

(୧୧୧୨); ବୈଦୁଷ୍ୟାଦ୍ୟାମାନେ ଉତ୍ତରୀ ବା ଶାବକଚାରି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ ଉତ୍ତ:୧୪ (୧୦୦୯); - ରେ ଅସଥା କଥୋପକଥନ ହେବ ନାହିଁ ୧୯:୬୩ (୫୦୩); - ରେ ମୁଷ୍ଟି ନାହିଁ କି ଶାସ୍ତି ନାହିଁ ୩୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୭୫୪), ୪୪:୫୭ (୮୪୭); - ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତର ଦର୍ଶନ ଭାବ ହେବ ୭୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୧୦୦୭); ଅନୁଷ୍ଠିତର ପ୍ରସଙ୍ଗ - ରେ ମହାନ୍ ପୁରସାର ହେବ ୯:୭୨ (୩୧୪); - ର ପଦ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରା ଚିନ୍ତାୟା ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ଅନୁଷ୍ଠିତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାବ କରିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କୃପା ଭାବ କରିବା ୩:୧୬ (୮୫), ୯:୭୨ (୩୧୪); - ରେ ସୁଖଦାୟକ ବାସନା ୯:୭୨ (୩୧୪); - ରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦ ୨୫:୭୬ (୬୦୨), ୩୯:୨୧ (୭୮୧); - ରେ କ୍ଷୀର, ମୟୁ ଆଦିର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୪୭:୧୬ (୮୬୪); - ର ଉଦ୍ୟାନ ଓ ନଦୀ ୩:୧୬, ୧୯:୬୩ ଓ ୧୯୯ (୮୫, ୧୧୯ ଓ ୧୨୦), ୪:୧୪, ୫୮ ଓ ୧୨୩ (୧୨୬, ୧୩୮ ଓ ୧୫୨), ୫: ୧୩ ଓ ୮୬ (୧୬୯ ଓ ୧୮୮), ୭:୪୪ (୨୪୪), ୯:୬୨, ୮୯ ଓ ୧୦୦ (୩୧୪, ୩୧୭ ଓ ୩୨୦), ୧୦:୧୦ (୩୨୮), ୧୩:୩୬ (୪୦୪), ୨୨:୧୫ ଓ ୨୪ (୫୫୦ ଓ ୫୫୨), ୨୫:୧୧ (୫୯୨), ୪୭:୧୬ (୮୬୪), ୫୮:୨୩ (୯୪୦), ୬୧:୧୩ (୯୫୩), ୬୪:୧୦ (୯୬୦); - ରେ ଆସନ ୧୫: ୪୮ (୫୫୭); - ର ଚରଣ ୫୫:୫୫ (୯୧୮); - ରେ ପଟ୍ଟିଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରା ଓ ଗଡ଼ି ୮୮:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୪୯); - ର ବିଶ୍ୱକ ପାଳୟ ୮୩: ୨୬ ୨୯ (୧୦୩୭); - ର ମନ୍ଦିରର ଅର୍ଥ ୫୨:୨୪ (୮୯୭), - ର ଝରଣାରେ: - କର୍ତ୍ତୃକ ମିଶ୍ଟିକ ଉତ୍ତ:୬ ଓ ୭ (୧୦୦୯); ଶୁଦ୍ଧି ମିଶ୍ଟିକ ଉତ୍ତ:୧୮ (୧୦୧୦); ଚର୍କିମ ମିଶ୍ଟିକ ୮୩:୨୮ (୧୦୩୭); - ର ଝରଣାକୁ ସଜସଜିବ କୁଆରି ଉତ୍ତ:୧୯ (୧୦୧୦); - ରେ ମିଳିତ: - ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ୧୯:୬୩ (୫୦୩); ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାଳୟ ଉତ୍ତ:୪୩, ୪୪ (୧୦୧୬); କଦଳୀ ଓ କୋଳି ୫୬:୨୯ ଓ ୩୦ (୯୨୨); ଖରୁରି କୋଳି ଓ ଚାଳିମ୍ବ ୫୫:୬୯ (୯୧୯); ଅରୁର ୭୮:୩୩ (୧୦୧୯); ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପଦ ୫୫: ୫୩ (୯୧୭), ୭୭:୪୩ (୧୦୧୬); ପେଇପେଇ ପଦ ଉତ୍ତ:୧୫ (୧୦୧୦); ଚିତ୍ତେଇ ମା'ସ ୫୬:୨୨ (୯୨୧), ଶାସ୍ତ୍ରା ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ରେଶମ ପୋଷାକ ୧୮:୩୨ (୪୭୬); ସୁର୍ଯ୍ୟ କରଣ ୧୮:୩୨ (୪୭୬), ୩୫:୩୪ (୭୩୪); ସୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୋପ୍ୟ ଗିଆଇ ୪୩:୭୨ (୮୩୯); ସୁନ୍ଦର ଗୋପ୍ୟ ପାତ୍ର ଉତ୍ତ:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୧୦); ପଟ୍ଟି ପାଥୀ ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୫୮ (୧୩୮); ସରା ନାରୀ ୩୬:୪୯ ଓ ୫୦ (୭୫୪); ସୁବ କୃଷ୍ୟ ୫୨:୨୫ (୮୯୭), ୫୬:୧୮ (୯୨୧), ୭୬:୨୦ (୧୦୧୦); ସର୍କର ବଦଳେ - ରେ ପୁରସାର ସୁଗୁପ ବିଭିନ୍ନ ପଦ ତିଆରି ୩୬:୪୨ ୪୪ (୭୫୩); - ବାସାକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଅଭିବାଦନ କଣ୍ଠାଭବେ ୧୩:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୦୧); - ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ: - ସର୍କର କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ୨:୨୬ (୭); ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନିଷାପର ସେମାନେ ୩:୧୩୪ ୧୩୬ (୧୦୬); ଧର୍ମଜାଲୁମାନେ ୩:୧୩୪ (୧୦୬); ଧର୍ମ୍ୟବାନ୍ମାନେ ୧୩:୨୩ (୪୦୧); ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସାପିତ ଲୋକମାନେ ୫୬:୨୮ (୯୨୨); ଧର୍ମଜାଲୁକ ନିକଟକୁ - କୁ ଅସାଧିବ ୫୦:୩୨ (୮୮୬)।

ବୈଧ ଓ ଅବୈଧ :

- ଖାଦ୍ୟ ୨:୧୭୪ ଓ ୨୨୦ (୪୨ ଓ ୫୬), ୫:୪ ଓ ୫ (୧୬୭), ୬:୧୪୭ (୨୨୯), ୧୬:୧୧୭ (୪୪୬); ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ୫:୮୮ ଓ ୮୯ (୧୮୮); ବୈଧ ପଶୁକୁ ଅବୈଧ ମନେକରିବା ପାପ ୬:୧୪୪ ୧୪୬ (୨୨୮); ମଦ୍ୟପାନ ଅବୈଧ ୨:୨୨୦ (୫୬), ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯)।

ବ୍ୟବସାୟ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ

- ଅନ୍ତର୍-ସଙ୍ଗର ଅଟେ ୨: ୨୭୬ (୭୭), ୪:୩୦ (୧୩୧); - ଯେପରି ରପାସନା ଓ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସୁରକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୃଷ୍ଟି ନ କରେ ୯:୨୪ (୩୦୩), ୨୪: ୩୮ (୫୮୪), ୬୨:୧୨ (୯୫୬); ଅପିକ ଭାରଦାୟକ - ୬୧: ୧୧ ୧୪ (୯୫୩), ୩୫: ୩୦ ଓ ୩୧ (୭୩୪); ମାୟାରି କାରବାରରେ ରହିବ ନ ନିଆ ଯାଉ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ନେବା ଶ୍ରେୟସର ୨:୨୮୩ (୭୯); କଳ୍ପ ବଳ୍ପ କାରବାରରେ ରହିବ ଓ ସାକ୍ଷୀ ଉଭୟ ଦରକାର ୨: ୨୮୩ (୭୯)।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ (ସାଧାରଣ) :

- ରେ ସୁସମାଚାର ବା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥାଏ ୧୮:୫୭ (୪୮୦); ଅନୁଚାପ ଦ୍ୱାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ - ବୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା

ସୂଚକ ପତ୍ର

କରାଯାଇ ପାରେ ୧୦:୯୯ (୩୪୬), ୪୩:୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬), ୪୪:୧୬ (୮୪୩); ସର୍ବସ୍ତୁରଣ ନ ହେଲେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତ୍ୟୟକ - ଗୁଣି ଯାଇପାରେ ୫:୨୭ (୧୭୨); ଅବଚାରକ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କେବେକ - ପୁରଣ ହେବା ଯଥେଷ୍ଟ ୧୩:୪୧ (୪୦୫), ୪୦:୨୯ (୭୯୬)।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ (କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ)

ମନୁଷ୍ୟ ମହନୀୟ ହିଜର ଓ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧); ବଦର ଯୁଗରେ ବିଜୟ ୩୦:୬ (୬୭୬), ୬୯:୬ (୧୦୨୨); ଅବକାର ଯୁଦ୍ଧ ୩୮:୧୨ (୭୬୭), ୫୪:୪୬ (୯୧୨), ୬୯:୮ (୧୦୨୨); ଆରବ କରତର ଉପକାମ ଧର୍ମ ପ୍ରଦତ୍ତ ୫୬:୪ (୯୨୦); ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଜୟ ଓ ପରାଜୟ ୩୦: ୩ ଓ ୪ (୬୭୬); ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ପରାଜୟର ଦଣ୍ଡ ୧୭: ୧୦୫ (୪୬୭); ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପରାଜୟରୁ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତନ ୨୧: ୧୦୬ ଓ ୧୦୭ (୫୪୬); ଯାହୁଦି ଓ ମାୟୁଦିଙ୍କ ଆଗମନ ୨୧: ୯୭ରୁ ୧୦୫ (୫୪୪-୫୪୬); ସୁଦ୍ଧା କେନାଲ ଓ ପାନାମା କେନାଲର ଖନନ ୫୫:୨୦ ଓ ୨୧ (୯୧୪), ୮୨:୪ (୧୦୩୩); ସମୁଦ୍ରରେ ବୃହଦାକାର ପୋତର ଚାକନ ୫୫:୨୫ (୯୧୫); ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅଧିପତନ ୩:୧୧୩ (୧୦୨), ୬:୧୬୮ (୨୭୨); ସୁକ୍ଷ୍ମଧାରମାନଙ୍କର ଉପକାମଧର୍ମ ପ୍ରଦତ୍ତ ୩: ୨୦୦ (୧୨୦); ପରିବହନର ବିକାଶ ୧୬:୯ (୪୨୮), ୩୬:୪୩ (୭୪୪), ୮୧:୫ (୧୦୨୯); ପର୍ବତ ଥିଆର୍ଲ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ) ଧୂସ ହେବ ୭୭:୧୧ (୧୦୧୩); ମହାତାପସ୍ତିକ ରହି ଓ ପରମାତ୍ମା କେମା ୪୪:୧୧ (୮୪୩); ୫୫:୩୬ (୯୧୬); ଚିତିଆଖାନା ନିର୍ମାଣ ୮୧:୬ (୧୦୨୯); ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମାବେଶ ୮୧:୮ (୧୦୩୦); କଳ୍ୟା ହତ୍ୟା ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ନୂତନ ଆଇନ ୮୧:୯ (୧୦୩୦); ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରସାର ୮୧:୧୧ (୧୦୩୦); ଭୁଗୋଳ, ଖିନୋଲ ଆଦି ବିଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତି ୮୧:୧୨ (୧୦୩୦), ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ଗ୍ରହାନ୍ତର ଗମନ ୮୪:୪ (୧୦୩୮); କବରରୁ ଖୋଳି ଫୋପାଡ଼ି ଚିଆଁବି ୮୨:୫ (୧୦୩୩); ପାପ ବୃଦ୍ଧି ୮୧:୧୩ (୧୦୩୦); ନାହିକରାର ପ୍ରସାର ୮୨:୭ରୁ ୯ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ୧୧୪: ୫ ଓ ୬ (୧୦୮୯); ଇସ୍ରାୟଲୀ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ୩୨:୬ (୬୯୩), ୮୧:୧୯ (୧୦୩୧); ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ୯୯:୨ (୧୦୭୨); ଭୂଗର୍ଭରୁ ମୃତ୍ୟୁବାନ୍ ପରାଥର ଖନନ ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ୯୯:୩ (୧୦୭୨); ଶେଷ ଯୁଗର ଲକ୍ଷଣ ୮୧: ୩ରୁ ୧୭ (୧୦୨୯-୧୦୩୧); ନୂତନ ଦେଶର ଆବିଷ୍କାର ୮୪:୪ (୧୦୩୮); ଅଲ୍ଲହ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର କୋରାନର ସଂରକ୍ଷା ୧୫:୧୦ (୪୧୭); ହିଜରର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟଲୀ ପ୍ରସାର ୧୭:୮୧ ଓ ୮୨ (୪୬୩); ବିଶ୍ଵ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ସମାବେଶ ୧୮:୧୦୦ (୪୯୦); ପାରମାର୍ଥବିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିନାଶ ୫୫:୩୨ (୯୧୫), ୧୧୧:୨ (୧୦୮୪)।

ଭାଗ୍ୟ

— ର ଚାପୁସ୍ତ୍ର ୭:୩୫ (୨୪୨); ୫୭:୨୩ (୯୩୩) — ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଧାନ ୫୪:୫୦ (୯୧୨), ୨୫:୩ (୫୯୦) ୬୫:୪ (୯୬୩); ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଘଟେ ୪:୭୯ (୧୪୨); ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଧାନ ମୁତାବକ ଜଣେ ନିହତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟା ୪:୮୦ (୧୪୨); ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ କର୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଵାଧୀନ ୭୪:୩୯ (୧୦୦୪); ଅବଚାରକ ପାଇଁ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାଗ୍ୟ ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ସାଧାରଣ ଭାଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରେ ୨୭:୮୧ (୬୧୧); ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାଗ୍ୟ ୧୬:୬୨ (୪୩୬); ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିଧାନରୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସମାନ ଲାଭକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ୧୭: ୨୧ (୪୫୨)।

ମନୁ

ସ୍ଵରୂପ ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିତରେ ନାମକରଣ ୩:୯୭ (୯୯);— ନିରାପଦ ସହର ଭାବେ ଅବିଦିତ ୯୫:୪ (୧୦୬୫);— ସହରର ନିରାପତ୍ତ ପାଇଁ ଇହୁଦୀଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ୨:୧୨୭ (୩୧), ୧୪:୩୬ (୪୧୩);—କୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି ୨୭:୯୨ (୬୬୨); ହିଜରର ଫରଦ ସନ୍ତୋଷର ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧), ୯୦:୩ (୧୦୫୫);—କୁ ସନ୍ତୋଷର ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ୟମ ୨:୧୫୧ (୩୭); —ଉନିରାପତ୍ତା ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨୮:୫୮ (୬୫୫);—ରୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୩:୧୭ (୮୧); —ବିଜୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୩:୩୨ (୪୦୨);—ବିଜୟ ଦ୍ଵାରା ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ଉତ୍ତର ୨: ୧୫୧ (୬୯)।

ମନୁଷ୍ୟ

—ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ୨୧:୩୮(୫୩୬);—ପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪); —ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦାନ ପାଇଁ ପୁଷ୍ପ ୧:୫ (୨), ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଉ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବା ୫୭:୯ (୯୨୯); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସହିତ— ଜନ୍ମଦାନ କରିବା ୩୦:୩୧ (୬୮୦), ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ବିବାହ ପାଇଁ— ମଧ୍ୟରେ ଅସମ୍ଭବ ଶକ୍ତି ଅଛି ୮୭:୩ (୧୦୪୬);—କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);— ବିଦ୍ୟା ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁକରିବାକୁ ସମର୍ଥ ୧୫:୨୯ ଓ ୩୦ (୪୧୯); —କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅସମ୍ଭବ ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ୭୪:୧୪ (୧୦୦୨), ୯୦:୧୧ (୧୦୫୬), ୯୧:୯ (୧୦୫୮);— ଶ୍ରେଣୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ୪୧:୪୧ (୮୧୪); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—ଉ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷା ଦିଅନ୍ତି ୯୨:୬୭ ୧୧ (୧୦୬୦); ସବୁ ବିଷୟକୁ—ର ଅଧୀନ କରାଯାଇଛି ୨:୩୦ (୮), ୨୨:୬୬ (୫୫୯), ୩୧:୨୧ (୬୮୯), ୪୫:୧୪ (୮୪୯);— କେବଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ସଂରକ୍ଷା ଲିଖା କରିବା ଉଚିତ ୨:୪୨ (୧୨); ସାମାଜିକ ତାହାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—କୁ କହି ନାହାନ୍ତି ୨:୨୭୪ ଓ ୨୮୭ (୭୭ ଓ ୮୧), ୨୩:୬୩ (୫୭୯), ୬୫:୮ (୯୬୪);— ଲହ ଜଗତ ଲୋକରେ, ତା'ର ପରଜଗତରେ ଭାଗ ନାହିଁ ୨:୨୦୧ (୫୧), ୪:୧୩୫ (୧୫୫), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ପୁରୁଷ ପୁଷ୍ପ କରାଯାଇଛି ୪:୨୯ (୧୧୧); ଲହ ଜଗତ ଓ ପରଜଗତରେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ —ଲୋକରେ ୨: ୨୦୨ (୫୧), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଦୟ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ୧୭:୨୪ (୪୫୪), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮), ୪୬:୧୬ (୮୫୭);— କିଛି-ନାହିଁକୁ ପୁଷ୍ପ ୭୬:୨ (୧୦୦୮); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନବ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଥିଲା ୨:୨୧୪ (୫୩);— ମାଟିକୁ ପୁଷ୍ପ ୩:୬୦ (୯୩), ୭: ୧୩ (୨୩୬), ୧୮:୩୮ (୪୬୭); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—କୁ ଗର୍ଭାଶୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ସମ୍ପର୍କ କରିବା ୭:୨୧ (୮୨୨);— ଅସବୁକୁ ସବୁ ଦ୍ୱାରା ଦୂର କରିବା ଉଚିତ ୨୩:୯୭ (୫୭୨);— ମଧ୍ୟକୁ ବିଦ୍ୟା ଆତ୍ମା ନିଷେଧ କରାଯିବା ୩୨:୧୦ (୬୯୩);—ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ୧୦:୧୩ (୩୨୯); ୧୧:୧୦କୁ ୧୨ (୩୫୦—୩୫୧), ୪୧:୫୨ (୮୧୭);—ର ଶ୍ରିଷ୍ଟ କରିବା ୫:୯୩ ଓ ୯୪ (୧୮୯);— ପୃଥିବୀରେ କଳ୍ପ ହେବ ଓ ମରିବ ୭:୨୬ (୨୩୯); ଧର୍ମଭାବୁତା—ର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୋଷାକ ୭:୨୬ (୨୩୯);—ର ଶାରୀରିକ ବିକାଶର ପର୍ଯ୍ୟାୟମାନ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩କୁ ୧୫ (୫୬୩); ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେ ଶାସ୍ତି ୩:୧୦୭ (୧୦୧); ଶ୍ରିଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟରେ—ର ପୁଷ୍ପ ୩୯:୬ (୬୯୯);— ଦକ୍ଷରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଓ ସତ୍ୟର ସତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ଏକ ପରାମ୍ଭା ୮:୨୯ (୨୮୫), ୨୪:୧୬ (୫୭୮); ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ— ପକ୍ଷରେ ହିତକର ୨:୧୩୨ (୩୨), ୪:୧୨୬ (୧୫୨);— ସୌଧାୟୀଙ୍କ ୭:୨୦କୁ ୨୨ (୮୮୭);— ଅବିଶ୍ୱାସ ବିବାହକାରୀ ୧୮:୫୫ (୪୮୦);— ନିରାଶ ସତ୍ୟ ୩୦:୩୭ (୬୮୧), ୪୧:୫୦ (୮୧୭);— ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭଲପାଏ ଓ କୁପ୍ରସ ୧୭:୧୦୧ (୪୬୬), ୮୯:୨୧ (୧୦୫୮);— ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଉନ୍ନତ ୯୬:୭ ଓ ୮ (୧୦୬୭); ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମଭାବୁତା ନଥିଲେ—ର କ୍ଷତି ହେବ ୧୦:୩୩ ଓ ୪ (୧୦୬୭);— ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁଷ୍ପ ୧୭:୭୧ (୪୬୧)।

ମଣିଷମାନ

ପବିତ୍ର ଜେରାକରେ—ସବୁ ସାଥୀଙ୍କ ଜୀବନ ଉଚିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ୩:୪୫ (୯୦), ୧୯:୭ (୪୯୪);—ଏ ପରିବାର ଓ ଜନ୍ମ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ୩:୩୬ ଓ ୩୭ (୮୮);— ହରତର ଜନ୍ମସାଧ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାରିବ ୩:୩୮ (୮୮);—ଏ ପବିତ୍ରତା, ସତ୍ୟତା ଓ ଉଚ୍ଚମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨୧:୯୨ (୫୪୩), ୬୬:୧୩ (୯୬୦);— ସତ୍ୟତାଦିନ ଥିଲେ ୫:୭୬ (୧୮୭);— ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ମନେନାଏ । ୩:୪୩ (୮୯); ମନୁଷ୍ୟ ବୃତ୍ତରେ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଥିଲା ଏକ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ୧୯:୧୮ (୪୯୫)।

ମସିହା

—ହରାମ ଓ —ଅନ୍ୟ ୧୭:୨ (୪୪୮); ଅନ୍ୟ ଆମରକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ମୁନାସିକମାନେ ଗଢ଼ିଥିବା— ୯:୧୦୭ (୩୨୨); ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦାନକୁ କେହି ବ୍ୟାପାର ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ୨:୧୧୫ (୨୮)।

ମହମ୍ମଦ, ପବିତ୍ର ଅବତାର

—ଏ ନମ ପବିତ୍ର ଜେରାକରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ୪୭:୩ (୮୬୨), ୪୮:୩୦ (୮୭୭), ୩୩:୪୧ (୭୦୮), ୩୧:୪୫ (୧୦୮);— ଆଦର୍ଶ ବୃତ୍ତର ଅଧିକାରୀ ୨୦:୨ (୫୦୯);—ଏ ସହିତ ଜେରାକର ଅବତରଣ ୧୫:୮୮ (୪୨୫), ୧୬:୪୫ (୪୩୩), ୨୬:୧୯୩କୁ ୧୯୬ (୬୨୧), ୪୭:୩ (୮୬୨);—କର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ପ୍ରାକୃଷ୍ଟ ୭୩:୧୬ (୯୯୯); ଶେରାକ ଓ ଲୋକରେ—ଏ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୭:୫୮ (୨୭୯), ୪୬:୧୧ ଓ ୧୩ (୮୫୫ ଓ ୮୫୬); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବତରଣ ଭଳି — ଅବତରଣ ପ୍ରାୟ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଭଳି କରିଥିଲେ ୪:୧୬୪ (୧୬୨);

ସୂଚକ ପତ୍ର

୪୨:୪ (୮୧୮); -ସପ୍ତମ ଅବତାର ନୃସିଂହ ୪୬:୧୦ (୮୫୫);-କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୫୩:୯ (୯୦୧); -ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋରା ୩୩:୪୧ (୭୦୮); -ଆଦର୍ଶ ଦତ୍ତପତି ୩୬:୨ (୭୩୮);-ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁରକ୍ତି ଅର୍ଥ ଅନୁରକ୍ତି ୪୮:୧୧ (୮୭୧); ଯେ-କର ଅନ୍ଧା ପାନ କରେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଶାପାନ କରେ ୪୮:୧ (୧୪୩); ମନର ପନାକ୍ତି କରୁଣ ସ୍ବଦର୍ଶନ ଦୂରକ-କୁ ସେରଣ କରାଯାଉଥିବା ୨୧:୧୦୮ (୫୪୬); -ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ୟତମ ଅବତାର ୩୬:୪ (୭୩୮);-ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଅବତାର ଥିଲେ ୪୮:୦ (୧୪୨); ୭:୧୫୯ (୨୭୦); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);-ଏ ଆରମ୍ଭର ପକ୍ଷର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ମସ୍ତକ ୨:୧୩୦ (୩୨);-କୁ ପରମ୍ପରା କରିବା ପାଇଁ ଅବତାରମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ୟତମ ସୁଦୃଶ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲେଖା ୩୮:୨ (୯୭); -ଏ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଂଗ୍ରହା ବିଷୟକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୫:୬୮ (୧୮୩); -କୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ କରୁଥିଲେ ଓ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ୧୩:୧୨ (୩୯୮); ୬୬:୫ (୯୧୭); ମାନବ ସମାଜ ବିଶ୍ବାସକରୁ ବୋଲି - ବ୍ୟାଘ୍ର ହେଉଥିଲେ ୧୮:୭ (୪୬୯); ୨୬:୪ (୬୦୩); ୯୩:୮ (୧୦୬୨); -ସର୍ବୋତ୍ତମ ନୈତିକତା ଉପରେ ଆଧାର ଥିଲେ ୬୮:୫ (୯୭୫); -ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ୩୩:୪୭ (୭୦୯); -କୁ ଅନୁପରଣ କରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରେମ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ୩:୩୨ (୮୮); -କୁ ଅନୁପରଣ କରି କଣେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଭାବ ହୋଇପାରେ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ-ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସାଧନ କରିପାରେ ୪:୬୦ (୧୪୦); - ନିରକ୍ଷର ଥିଲେ ୨୯:୪୯ (୬୭୧); ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟବାଣୀର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧ ହେବା ପରେ -କର ଆଦର୍ଶର ୫:୨୦ (୧୭୧); -ମଲ୍ଲିକା ବାସୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅବିଶ୍ବାସକରାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବେ ନାହିଁ ୮:୩୪ (୨୮୬);-ଏ ଇନ୍ଦ୍ରା ୧୭:୨ (୪୪୮); -ଏ ମୋରା ୫୩:୯୭ ୧୪ (୯୦୧); -ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଓ ବାସ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଶିଷ ସେରଣ ୩୩:୫୭ (୭୧୪); ନିଶ୍ଚିତ ପାଇଁ-ଏ ନିକଟରେ ମାମା ପେଶ କରିବାକୁ ବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ୪:୨୬ (୧୩୯); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତବ୍ୟାକ୍ତିମାନଙ୍କ-ଏ ମଧ୍ୟମରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଲେ ୮:୨୫ (୨୮୪);-କର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାଳ ୨:୧୩୦ (୩୨); ୬୨:୨ ଓ ୩ (୯୫୪); ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ବାସକରାଙ୍କର ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯);-କୁ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ୯:୬୧ (୩୧୧); ୩୩:୫୮ (୭୧୪);-କୁ ବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେହାନ୍ତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୬:୨୧୭ (୭୨୩);- ନିଦ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କେମିତି ଓ ଦେହାନ୍ତର ୩:୧୬୦ (୧୧୨); ୯:୧୨୮ (୩୨୬);-କୁ କା'ରରେ ନିଜ ପାଠରେ ବ୍ୟାଧିବଦ୍ଧ ଓ ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ୯:୧୦, ୧୧ (୧୦୬୭); ଅବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କର-କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ୮:୩୧ (୨୮୫); ମନିଷ୍ଟାଦି ସ୍ଥିତିର ୯:୪୦ (୩୦୭); ମଲ୍ଲିକା ସନ୍ତାନବର୍ତ୍ତନ ବାହାରେ-କୁ ପ୍ରସାଦର ୨୮:୬ (୬୬୧);-ଏ ଦୂରାନ୍ତ ଉପରାଜ ଧନ ବିଚାରର ସମ୍ପର୍କରେ ମୁନା ପିକମାନଙ୍କର ଆପଣ ୬:୫୧ (୨୦୮);- ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାରିବାସିକ ଦୀର୍ଘ କରି ନଥିଲେ ୬:୯୧ (୨୧୭); ୧୨:୧୦୫ (୩୯୩); ୨୩:୭୩ (୫୭୦); କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରକ୍ତି ହେବା ହିଁ- କର ଇନ୍ଦ୍ରା ୨୮:୫୮ (୬୫୫); ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା ୧୫:୧୦୦ (୪୨୭); ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତାବବାକୁ-କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ୫:୬୮ (୧୮୩);- ପାତକ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଖଣ୍ଡନ ୬୮:୩୭ (୯୭୫-୯୭୬); ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା-ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କ ସେପରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ଅନୁଷ୍ଠିତ କାହିଁକି ଅବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ -କୁ ପଚାରିଲେ ୨:୧୧୯ (୨୯); -ନିଦର୍ଶନ ନ ଆଣିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବିଶ୍ବାସକରାମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ୨:୧୧୯ (୨୯); ୬:୩୮ (୨୦୫); ୭:୨୦୪ (୨୭୯);-କୁ ଅନ୍ୟ କଣେ କେଉଁର ଶିଖାଉଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ୧୬:୧୦୪ (୪୪୪); -କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଦ୍ଧାର ଆଦି ନୃପତା ସଂଗ୍ରହରେ ଆପଣ ୧୧:୧୩ (୩୫୧); ୨୫:୯ (୫୯୧);-ଏ ଠାରୁ ଅଭାବିକ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ୧୭:୯୧ (୨୧୭);-ଏ ଆଦେଶ ଅର୍ଥ ବାସ ଅନୁରାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ୧୦:୯୫ (୩୫୪); ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ୩୦:୩୯ (୬୮୧); ୬୫:୨ (୯୬୭);-ଏ ସତ୍ୟତା ସ୍ତ୍ରୀପାତ୍ର ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କଣେ ଅଭିଯୋଗ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ୧୧:୧୩ (୩୫୨); ନିଦ ପଦ ସାମୁଦ୍ରିକ-କର ଦର୍ଶିତ ଜ୍ଞାନ ୧୦:୧୭ (୩୩୦);-ଏ ବାଣୀ ସାଗା ବିଶ୍ବ ପାଇଁ ୧୧:୧୫୯ (୨୭୦); ୧୦:୫୮ (୩୩୮); ୨୨:୫୦ (୫୫୭); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);- ମଣିଷ ସମାଜରେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ୩୩:୨୨ (୭୦୩);-କୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ସତ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ୧୦:୨ (୧୦୨) ।

ମହାନବକ ଧର୍ମପ୍ରତ୍ୟାମାନେ

-ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯); -କୁ ବିରାଜ କରିବା ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧ ୩୩:୫୪ (୭୧୨); -କର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆଚରଣ ୩୩:୩୧୭ ୩୪ (୭୦୪-୭୦୫);-କୁ କାହା କେତେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଧର୍ମରେ ଅନୁରକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ବାଣିବା ପାଇଁ ଅନୁର

ସୂଚକ ପତ୍ର

୩୩:୨୯, ୩୦ (୭୦୪); ମହନଦ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ବପ୍ନ କଥା କହିଥିଲେ ଯାହା ସେ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥିଲେ ୬୬:୪ (୯୬୬); ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ କରାଯାଇ ପାରି ନଥିବା ପାଇଁ ମହନଦଙ୍କର ମଧୁପାନ ପରିତ୍ୟାଗ ୬୬:୨ (୯୬୬); ଆୟୋଧ୍ୟା ପ୍ରତି କପଟ ବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ୨୪:୧୨ (୫୭୭); ଆୟୋଧ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ୨୪:୧୭ (୫୭୮); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ଚୈତନ୍ୟର ସହ ବିବାହ ୩୩:୩୮ (୭୦୬)।

ମହନଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

—ଲୋକ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୩:୧୧୧ (୧୦୨), ୨:୧୪୪ (୩୫);—ଭେଦବିପଦ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ୧:୭ (୨), ୩:୧୮୦ (୧୧୧), ୪:୭୦ (୧୪୦), ୭:୩୬ (୨୪୨), ୨୨:୭୬ (୫୭୧), ୭୨:୮ (୯୯୪);—ରେ ମେହେନ୍ଦ୍ର ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାନୀ ୬୨:୪ (୯୫୪);—ରେ ସାମୟିକ ଦୂର୍ବଳତା ୬୨:୬ (୯୫୪);—ରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ୧୧:୧୮ (୩୫୨), ୬୧: ୭ ଓ ୮ (୯୫୧-୯୫୨), ୮୫:୪ (୧୦୪୧);—ରେ ସଂସାରର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ୯:୧୩ (୧୦୫୭)।

ମହନଦଙ୍କ ସାଥୀଗଣ

—ସର ଉତ୍ତରର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨:୧୧୬ (୨୮); ହିନ୍ଦୁତ୍ତରାଣୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପ ୯:୧୧୭ (୩୨୪); ହିନ୍ଦୁତ୍ତରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେମ ୫୯:୧୦ (୯୪୨);—ଏ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସେମ ୪୮:୩୦ (୮୭୭); ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିନ୍ଦୁତ୍ତରାଣୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ୯:୧୦୦ (୩୨୦); ଦୂର୍ବଳତାରେ ବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସବୁଠାରୁ ହେଲେ ୪୮:୧୯ (୮୭୪); ଦାୟିତ୍ବ ସବୁଠାରୁ—ସର ଉତ୍ତରାଣୀଙ୍କ ବ୍ୟାପ ୯:୯୨ (୩୧୮);—ସର ବ୍ୟାପକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୮:୨୯ (୪୭୫); ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟାପ ପ୍ରାକାର କରିବାକୁ ସବୁଠାରୁ ଥିବା ସାଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ—ଏ ସାଥୀମାନ ୧୭:୮୧ (୪୬୩); ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ—ସର ସ୍ବଚ୍ଛେଦ ୩୭:୨୭ ୪ (୭୫୦), ୭୯:୨୭ ୬ (୧୦୨୧), ୧୦୦: ୨୭ ୬ (୧୦୭୩);—ମାନେ ଉପାସନାକାରୀ ଥିଲେ ୨୭:୨୨୦ (୬୨୩)।

ମୁନାଫିକ କେପଟ-ବିଶ୍ବାସୀ

—ସର ମନିଷାଫା ଓ ହିନ୍ଦୁତ୍ତରାଣୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତର ୬୩:୮ ଓ ୯ (୯୫୭-୯୫୮);—ସର ମହନଦଙ୍କ ଠାରେ ଦୋଷ ଖୋଜିବା ୯:୫୦, ୫୮ ଓ ୬୧ (୩୦୯ ଓ ୩୧୧);—ସର ଅବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ କରିବା ୫୯:୧୨ (୯୪୩);—ସର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବା ୪:୮୪ (୧୪୩);—ଏ ଦୂରସ ଗୋରାଗ୍ରସ୍ତ ୨:୧୧ (୪୪);—ବିଶ୍ବାସୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କରି ୨:୧୩ (୪୪);—ଏ ନେତାମାନେ ସରଙ୍କର ୨:୧୫ (୫୨);—ନିଜଠାରୁ ଦୋଷ ଛଡ଼ାଇବା ୨:୧୫ (୫୨);—ମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରିବାର ଛକନା କରି ୨:୧୮ (୫୨);—ମାନେ ଦୋମୁହାଁ ୪.୭୩ ଓ ୭୪ (୧୪୦-୧୪୧);—ସର ଦୋହରାଜୀ ୪:୧୪୪ (୧୫୭);—ଏ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରତି ୪:୧୩୯ (୧୫୭);—ଅବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ୪:୧୪୦ (୧୫୭)।

ମୁସଲମାନ

—ସର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ବଚ୍ଛେଦପରିତା କରିବା ଉଚିତ ୨:୧୪୯ (୩୭);—ସୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ୨:୨୧୭ (୫୫);—ମାନବ ସମାଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ୩:୧୧୧ (୧୦୨);—ଏ ପବିତ୍ର ମାସରେ ସୁଦ୍ଧ କରିବା ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସ୍ବଚ୍ଛେଦ କରି ପାରନ୍ତି ୨:୨୧୮ (୫୬)।

ମୁସା

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ—ସର ସାଥୀଙ୍କ ନାମ ଚରିତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୯:୯୨ (୪୮୮); ଉନ୍ନତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧେ—ସର ଅବିର୍ଭାବ ୨୮:୬୭ (୬୫୭);—ସର କଳ୍ପ ଏବଂ ତାହାକୁ ନୈତିକରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବା ୨୦:୪୦ (୫୧୪), ୨୮:୮ (୬୪୩); ପିରାଉଁନର କଲ୍ୟା—ଏ ନଦୀରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ନେବା ୨୮:୯ ଓ ୧୦ (୬୪୪);—ଧାର୍ମିକ, ମାଠୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ନ ଖାଇବା ଓ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୩ (୬୪୫); —ବୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ ୨୮:୧୫ (୬୪୫); —ମୁକ୍ତି ଆପ୍ତା କରି କଣ୍ଠରୁ ହଟା କରିବା ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୬ (୬୪୫); —ଅନୁଚିତ୍ର ହେବା ୨୮:୧୭ ଓ ୧୭ (୬୪୫-୬୪୬); ପିରାଓନର ମୁଖ୍ୟମାନେ —ବୁ ହଟା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ୨୮:୨୧ (୬୪୬); ମଦୟନକୁ —କର ପକ୍ଷରୁ ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୨୩ (୬୪୭); ମଦୟନର ବୁଦ୍ଧ ନିକଟରେ ଦୁଇକଣ୍ଠ ମହିତାକୁ କର ଦା'ସ୍ତ୍ର କରିବରେ —ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ୨୮:୨୪ ଓ ୨୫ (୬୪୭-୬୪୮); ଆଠ ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ମଦୟନରେଇ' ପରିବାରର ଦେବା କଲେ ବିବାହ କରିପାରିବେ ୨୮:୨୮ (୬୪୮); —କର ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ମଦୟନକୁ ସତ୍ୟକର୍ତ୍ତା ୨୮:୩୦ (୬୪୯); ସିନାର ପର୍ବତ ନିକଟରେ —କର ଅଗ୍ନି ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୧ (୫୧୦), ୨୭:୮ (୬୨୭), ୨୮:୩୦ (୬୪୯); —ନିଜ ଘାରିକୁ ସର୍ପ ଆକାରରେ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେବା ୭:୧୦୮ (୨୫୯), ୨୦:୨୧ ଓ ୨୨ (୫୧୧), ୨୭:୧୧ (୬୨୭), ୨୮:୩୨ (୬୪୯); —କ ଦସ୍ତ ଶୁକ୍ଳ ଦେଖାଯିବା ୭:୧୦୯ (୨୫୯), ୨୦:୨୩ (୫୧୧), ୨୮:୩୩ (୬୪୯); — ପିରାଓନକୁ ନଅଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲେ ୭:୧୩୪ (୨୬୩), ୧୭:୧୦୨ (୪୬୬), ୨୭:୧୩ (୬୨୭); ହାଲୁନକୁ ନିୟୁତ୍ତ ଦେବାକୁ —କର ସାଥୀରୁ ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୭:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦); ପିରାଓନ ନିକଟରୁ ସିବାକୁ —ଓ ହାଲୁନକୁ ଆଦେଶ ୨୦:୪୩ରୁ ୪୫ (୫୧୫), ୨୭:୧୬ରୁ ୧୮ (୬୦୫); —ଓ ହାଲୁନ ପିରାଓନକୁ ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ୭:୧୦୫ ଓ ୧୦୬ (୨୫୯), ୧୦:୬୬ରୁ ୭୯ (୩୧୫), ୧୭:୧୦୨ ଓ ୧୦୩ (୪୬୬); —କର ପିରାଓନ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ ୨୦:୫୦ରୁ ୫୩ (୫୧୬), ୨୭:୧୯ରୁ ୩୪ (୬୦୫-୬୦୬); ପିରାଓନର —କ ଠାରୁ ନିଦର୍ଶନ ଦର୍ଶି କରିବା ୭:୧୦୬ (୨୫୯), ୨୭:୩୨ (୬୦୬); — ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ ୭:୧୦୮ ଓ ୧୦୯ (୨୫୯), ୭୯:୨୧ (୧୦୨୩); ଯାହୁକରମାନଙ୍କୁ ପିରାଓନର ଗଜରା ୭:୧୧୨ରୁ ୧୧୭ (୨୫୯-୨୬୦), ୨୦:୬୬ (୫୧୮), ୨୭:୩୬ରୁ ୪୧ (୬୦୬); ଯାହୁକରମାନଙ୍କ କୌଣସିକର ଉପରା ୭:୧୧୭ ଓ ୧୧୮ (୨୬୦); ଯାହୁକରମାନଙ୍କର ପରାବସ ଓ —କ ସିତି ଆପ୍ତା ଗ୍ରାପନ ୭:୧୨୧ରୁ ୧୨୩ (୨୬୦-୨୬୧); ୨୦:୬୧ (୫୧୮), ୨୭:୪୬ରୁ ୪୯ (୬୦୮); —ବୁ ହଟା କରିବାକୁ ପିରାଓନର ଦୃଢ଼ ଲକ୍ଷ ଓ ଏ ବିଷୟରେ —କର ଅବଗତି ୪୦:୨୭ ଓ ୨୮ (୬୧୫); ପିରାଓନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସିତି ଅନୁଷ୍ଠିତର ଶାସ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ୭:୧୩୧ରୁ ୧୩୪ (୨୬୨-୨୬୩); ଶାସ୍ତି ବିଧାନକୁ ନକର କରାଯିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ—ବୁ ଗୁହାଣି କରିବା ୭:୧୩୫ (୨୬୩), ୪୩:୪୯ରୁ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬); ପିରାଓନ ଚରରେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ସୁବଳକର —କ ସିତି ଆପ୍ତା ଗ୍ରାପନ ୧୦:୮୪ (୩୪୩); ସାମନା ସାମନି ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ —କର ଆଦେଶ ୧୦:୮୮ (୩୪୩); ପିରାଓନ ଓ ତା' ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ —କର ସାଥୀନ ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ନେଇ ଚାଲିଯିବାକୁ —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠିତର ଆଦେଶ ୨୭:୫୩ (୬୦୯); ପିରାଓନର ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ କଳମରୁ ହେବା ୪୪:୨୫ରୁ ୩୦ (୮୪୪-୮୪୫); —ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରାପଦରେ ସମୁଦ୍ର ପାର ହେବା ୧୦:୯୧ (୩୪୪); ଇଜା ସମୟରେ— ସମୁଦ୍ର ପାର ହେବା ୨:୫୧ (୧୩), ୪୪:୨୫ (୮୪୪); କଳମରୁ ହେବା ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉପରେ ପିରାଓନର ବିଶ୍ୱାସଗ୍ରାପନ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); —କର ଚାଲିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବତ ଉପରେ ଉଠି ୨:୫୨ (୧୩), ୭:୧୪୩ (୨୬୬); —କର ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟର ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୦ ଓ ୧୧ (୫୧୦); ଅନୁଷ୍ଠିତର ସାମନା ସାମନି ଦେଖିବାକୁ —କର ଲକ୍ଷ ୭:୧୪୪ (୨୬୬); —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠିତର ବାଣୀ ଓ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ ୭:୧୪୫ ଓ ୧୪୬ (୨୬୬); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରୁ ଫେରି ସମ୍ପାଦନକୁ ଚିରସାର କରିବା ୭:୧୫୧ (୨୬୬), ୨୦:୯୬ରୁ ୯୮ (୫୨୩-୫୨୪); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ନେବା ୭:୧୫୬ ଓ ୧୬୨ (୨୬୯ ଓ ୨୭୩); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତରୁ ଲୁଚିବେ ସବେଶ କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ, ଦେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟାଶ୍ରୟ ଓ ଶାସ୍ତି ୫:୨୨ରୁ ୨୭ (୧୭୧-୧୭୨); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗାଈ ବଧ କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ ୨:୬୮ (୧୭); —କର ମେରାଜ ଓ ସେ ମହଜଦକୁ ସଞ୍ଚାର କରିବା ୧୮:୬୧ରୁ ୮୩ (୪୮୧-୪୮୭); —କ ବିଶ୍ୱକରେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ୩୩:୭୦ (୭୧୨)।

ମୂଳ

—ଅର୍ଥ କଳନର ଅବସାନ ୧୯: ୨୪ (୪୯୬); — ଅର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଯାତନା ୧୪: ୧୮ (୪୦୯); — ଅର୍ଥ ନିନ୍ଦା: ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ସତ୍ୟକେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଦେଶରେ — ବରଷ କରନ୍ତି ୩: ୧୪୬ (୧୦୮); ସତ୍ୟକେ — ର ସ୍ତ୍ରୀର ଆପ୍ତାଦନ କରିବେ ୩: ୧୮୬ (୧୧୭), ୨୧: ୩୬ (୫୩୫); ୨୯: ୫୮ (୬୬୩); ଇହ କରତର ଜୀବନ ଶାଶ୍ୱତ ରୁହେଁ ୨୧: ୩୫, ୩୬ (୫୩୫); — ପରେ ପୁଅକୁ ହେଉଁବା ସମ୍ଭବ ରୁହେଁ ୨୧: ୯୬ (୫୪୪), ୨୩: ୧୦୦ ଓ ୧୦୧ (୫୭୩), ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ଦୁଇଗୋଟି ଜୀବନ ଓ ଦୁଇଗୋଟି — ୪୦: ୧୨ (୭୯୪); — ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବଗତି ୨:୫୭ (୧୪); ଜୀବନ ଓ — କାଣି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନକୁ ବୁଝାଏ ୨୯: ୨୧ (୬୬୫); ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ୬: ୧୫୩ (୨୨୩), ୭:୫: ୩୮ ରୁ ୪୧ (୧୦୦୮); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ୬: ୩୭ (୨୦୫); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଇହକଳରେ ଉତ୍ଥୁତ କରି ହେବ ୮: ୨୫ ଓ ୪୩ (୨୮୮ ଓ ୨୮୮)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମେଘମାଳା

— ଶୁ ଅନୁଷ୍ଠି ଦୁର୍ଦ୍ଦି କରନ୍ତି ୧୩: ୧୩ (୩୯୮); — ଦୁଇ ପୃଥ୍ବୀରେ କେବଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ ୧୫: ୨୩ (୪୧୮); ଅନୁଷ୍ଠି — କୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ସେଇଣ କରନ୍ତି ୨୪: ୪୪ (୫୮୫); ବର୍ଷା, କୁଆପଥର ଓ ଡେଇଁବେଳେ ୨୪: ୪୪ (୫୮୫), ୩୦: ୪୯ ରୁ ୫୧ (୬୮୩ — ୬୮୪); ଅନୁଷ୍ଠି ଅସ୍ତିତ୍ବ ଓ ଏକେଷ୍ଟ୍ରାବ୍ୟାଦକୁ — ସମାପ୍ତ କରେ ୨: ୧୬୫ (୪୦୦)।

ମେରାଜ (ଅଲୌକିକ ଭ୍ରମଣ)

ମହନଦକର ଦୁଇଥର — ହୋଇଥିଲା ୫୩: ୧୪ (୯୦୧); — ଉଦ୍‌ଉନରେ ଲୌପ୍ୟି ଚୁଟି ହୋଇ ନ ଥିଲା ୫୩: ୧୮ (୯୦୨); ମୁଦାହ — ୧୮: ୬୧ ରୁ ୬୩ (୪୮୧ — ୪୮୨); — ଉଚ୍ଚତା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା ୧୭: ୯୪ (୪୬୫); — ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ୧୭: ୬୧ (୪୫୯); ମହନଦକରମସିତେ ହରମ ଠାରୁ ମସିତେ ଅଳ୍ପପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲୌକିକ ଯାତ୍ରା ୧୭: ୨ (୪୪୮)।

ମୋକ୍ଷ

— ପୁଣ୍ୟବାନୁ ମିଳିବାର ସ୍ଥିତି ୨: ୬ (୩), ୧୯: ୭୩ (୫୦୫); ଉପାସନା ମାଧ୍ୟମରେ — ୨: ୧୮ (୪୬); କୁଳାର୍ଥୀରୁ ମୁକ୍ତି ୮: ୩୦ (୨୮୫); ଆତ୍ମାତ୍ମିକ ମାଧ୍ୟମରେ — ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); କ୍ଷମାକ୍ଷିପକ୍ଷି ଓ ସବୁପ୍ରାଣ ଅନୁପରଣ କରି — ୩: ୧୩ (୧୦୬), ୩୯: ୫୪ ରୁ ୫୬ (୬୮୭ — ୬୮୮); — ଚିରଜନ ୧୧: ୧୦୯ (୩୬୯), ୧୮: ୧୦୯ (୪୯୨), ୯୫: ୭ (୧୦୬୬); — ସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିବ୍ୟବୀଣା ସାପ୍ତ ହୁଏ ୪୧: ୩୧ (୮୧୨)।

ଯୁଦ୍ଧ

ଅହନାବ — ୩୦: ୧୧ ରୁ ୨୬ (୬୭୭ — ୬୭୯); — ଦୁର୍ଗେନ ୯: ୨୫ (୩୦୩), ଶୈବର — ୩୩: ୨୮ (୭୦୪); ଚରୁକ — ୪୮: ୧୨ (୮୭୨); ଉହଦ — ୩: ୧୨୨, ୧୨୩, ୧୨୮, ୧୫୩ ଓ ୧୫୬ (୧୦୪, ୧୦୫, ୧୦୯ ଓ ୧୧୧); ବନ୍ଦର — — ସମ୍ପର୍କିତ ଇତିହାସକାଣ୍ଡ ୩୦: ୫ (୬୬୬), ୫୪: ୪୫ ରୁ ୪୯ (୯୧୧ — ୯୧୨); — ସ୍ଥାନରେ ନିଶ୍ଚିତ ସଂସ୍ଥାରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ୮: ୨୦ (୨୮୪); — ରେ ନିଦର୍ଶନ ୩: ୧୪ (୮୪); — ସ୍ଥାନରେ ଅଲୌକିକ ସାଧ୍ୟାୟ ୩: ୧୨୪ (୧୦୪), ୮: ୧୦ ଓ ୧୮ (୨୮୧ ଓ ୨୮୩); — ରେ ମୁଦ୍ରାମାନମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ୮: ୧୨ (୨୮୨); — ସ୍ଥାନରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅବସ୍ଥିତି ୮: ୪୩ (୨୮୮); — କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀତ୍ବରେ ଯାତ୍ରା ୮: ୪୮ ଓ ୪୯ (୨୮୯ ଓ ୨୯୦); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ୮: ୫୧ ଓ ୫୨ (୨୯୦)। ଯୁଦ୍ଧ — ବନ୍ଦୀ ୮: ୭୧ (୨୯୫); — କେବଳ ସନ୍ତୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ୨୨: ୪୦ (୫୫୫); ଯେ ସମସ୍ତେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ — କରିବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ ୨: ୧୯ (୪୮); ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ଗୁଣାନ୍ତରା ଦେବା ଉପାଦାନ — ଉଦ୍‌ବେଶ୍ୟ ୨: ୧୯୪ (୪୮); ଯୁଦ୍ଧରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଓ ସାମାଜିକ ନିରାଶ୍ରୟତା ୨: ୧୯୧ (୪୮), ୧୬: ୧୨୭ (୪୪୭); ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସହି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ କୁରୁତ ସହି କରିବା ୮: ୬୨ (୨୯୨); ସହିତ ପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ୯: ୪ (୨୯୯); — ରେ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ୫: ୯ (୧୬୮); ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ — ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୮: ୬୧ (୨୯୨); ସାମାଜିକ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୩: ୨୦୧ (୧୨୦); — ରେ ସାହସ ଓ ବୀରତ୍ବ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରିବା ୮: ୫୮ (୨୯୧); — ରୁ ପରାସନ ନ କରିବାପାଇଁ ଚେତନା ୮: ୧୭ (୨୮୩); — ରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ଥାନ ରଖରେ ୨: ୧୫୫ (୩୮), ୩: ୧୭୦ (୧୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ୪୭: ୩୬ (୮୬୯); — ରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମାନର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଏ ୩: ୧୪୧ (୧୦୭); ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତବର୍ତ୍ତରେ ଇତିହାସକାଣ୍ଡ ୮: ୪୮ (୨୮୯); — ଉଦ୍‌ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ୪୯: ୧୦ (୮୭୯)।

ଯୁଦ୍ଧବିଦ୍ୟା

କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ — କୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ ୮: ୬୮ (୨୯୪); ଦୟା କରି ବା ମୁକ୍ତି ମୁଦ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରି — କୁ ମୁଦ୍ କରାଯାଇପାରେ ୪୭: ୫ (୮୬୨); — କି ପାଇଁ ବିବାହ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇପାରେ ୨୪: ୩୩ (୫୮୨); — କର ସପକ୍ଷ ମୁକ୍ତି ୨୪: ୩୪ (୫୮୨)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଗାନ୍ଧୀ

ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପର୍କ ୧୭: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୨), ୬୦: ୯ ଓ ୧୦ (୯୪୮); ପରାମର୍ଶ ବିଭିନ୍ନ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୩: ୧୬୦ (୧୧୨), ୪୨: ୩୯ (୮୨୬); ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନୈତିକତାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଧର୍ମ: ୫୯ (୧୩୮); ନ୍ୟାୟ ବିଭିନ୍ନ ଶାସନ ଧର୍ମ: ୫୯, ୧୦୬ ରୁ ୧୦୮ ଓ ୧୩୬ (୧୩୮, ୧୪୯ ଓ ୧୫୫), ୫: ୯ (୧୬୮), ୧୬: ୯୧ (୪୪୧), ୩୮: ୨୭ (୭୭୦), ୪୨: ୧୬ (୮୨୧); ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଶ୍ୱାସନ ହେବା ଧର୍ମ: ୬୦ (୧୩୮); ବ୍ୟାପାରମୂଳକ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସୂଚକ ବିଷୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୯୧ ରୁ ୧୯୪ (୪୮), ୪: ୭୬ (୧୪୧), ୮: ୪୦ (୨୮୭), ୨୨: ୪୦ ରୁ ୪୨ (୫୫୫ — ୫୫୬); ଶାନ୍ତି ୮: ୫୬ ରୁ ୬୪ (୨୯୧ — ୨୯୩), ୯: ୧ ରୁ ୪ (୨୯୭ — ୨୯୯)।

ସନ୍ଦିଧି

— ଏ କଳ୍ପ ସମାପ୍ତର କଳ୍ପିୟାତ୍ମ ୩: ୪୦ (୮୯), ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ନାମକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ଅନୁବନ୍ଧକୁ ଚୈତନ୍ୟର ଚରୁଷାଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟକାରୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ୧୯: ୧୩ (୪୯୫); — ଏ ଧର୍ମନିଷା ୧୯: ୧୪ (୪୯୫); — କେତେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଉଚ୍ୟତ ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ୩: ୪୦ (୮୯); — ଏ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଦୟ ବ୍ୟବହାର ୧୯: ୧୫ (୪୯୫)।

ସାକ୍ଷର

— ଏ କଳ୍ପ ସମାପ୍ତର ଉଦ୍ଦୀର୍ଘିତ ପଦ୍ୟ ୧୧: ୭୨ (୩୬୨); — ଏ ନାମ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦୀର୍ଘିତ ୩: ୯୪ (୯୯); — ନିଜ ପାଇଁ କେତେକ ଶାସନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ୩: ୯୪ (୯୯); — ଏକ ନିଜ ପୁରୁଷାନ୍ତର ଶବ୍ଦକୁ ଉଦ୍ଦୀର୍ଘିତ ଓ ସର୍ବଦା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଶ୍ୱାସନ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୩୩ ଓ ୧୩୪ (୩୨)।

ସୁନୁସ

— ଏ ନାମ କୁଳକୂଳ ୨୧: ୮୮ (୫୪୨); — ଅନ୍ୟତମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ୧୬୪ (୧୬୨), ୬: ୮୭ (୨୧୫), ୩୭: ୧୪୦ (୭୬୧); — ଏ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ସାଧାରଣ ତିଆରିଥିଲା ୬: ୮୭ (୨୧୫); — ଏ ନୈମିତ୍ତିକ ଉପର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବା ଓ ତାକୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ୩୭: ୧୪୨ (୭୬୨); — ଏ ମାତ୍ର ଗିରି ଦେବା ଓ ପରେ ବାଣି କରିଦେବା ୩୭: ୧୪୩ ରୁ ୧୪୬ (୭୬୨); — ଏ ଇଷ୍ଟାଧିକାରୀଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯିବା ୩୭: ୧୪୮ (୭୬୨); — ଏ ଉପରେ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ କରି ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକୁଟିବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ କରି ସାଂସାରିକ ଭାବ ସାଧନ କରିବା ୩୭: ୧୪୯ (୭୬୨)।

ସୁସୂଚ

— ଏ ପରଶାବଦୀ ମଧ୍ୟରେ ମହନଦର ସମକକ୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୨: ୮ (୩୬୩); ଶୈଶବ୍ୟରୁପରେ — ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଅନୁରକ୍ତି ଓ ଚର୍ୟାସୁରୀ ୧୨: ୫ (୩୬୨); ସୁପ୍ତ ବିଷୟ ନ କହିବାପାଇଁ ସାକ୍ଷର — ଏ ଉପଦେଶ ୧୨: ୬ (୩୬୨); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଇଷ୍ଟାଧିକାରୀଙ୍କ ଦେବା ୧୨: ୯ (୩୬୩); — ଏ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୨: ୧୦ (୩୬୩); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କଟାଇଲେ ନେବା ଓ କୁପ ମଧ୍ୟକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ୧୨: ୧୬ (୩୬୪); — ଏ ବାହା ଶାନ୍ତପାଦଥିବା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତି ଦେବା ୧୨: ୧୮ (୩୬୪); — ଏ କୁପ ମଧ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ କ୍ରୋଧାସରାରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯିବା ୧୨: ୨୦ ଓ ୨୧ (୩୬୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ୧୨: ୨୨ (୩୬୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ ପଦ୍ୟ ବିପତ୍ତିମାଳା କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ୧୨: ୨୫ (୩୬୬); ଅତିକ୍ରମ ପଦ୍ୟ ସେହି ମହିମାମାନଙ୍କୁ ଆମର କରିଥିଲା ସେମାନେ — ଏ ସାଧାରଣ ଇଷ୍ଟାଧିକାରୀ ୧୨: ୩୨ ଓ ୩୩ (୩୬୮); — କାରାକୁ ହେବା ୧୨: ୩୬ (୩୬୯); — ଏ ସୁପ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସାଧନ ତିଆରିଥିଲା ୧୨: ୩୮ (୩୭୯); —

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଏ ଭାଗା ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ୧୨: ୪୮ ଓ ୪୯ (୩୮୧); — ଏର କାରାମୁକ୍ତି ଓ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ୧୨: ୫୫ ଓ ୫୬ (୩୮୩); ମିଶରରେ ଦୁଇିଷ ଓ — ଏ ଭାଗମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ୍ୟ ପାଇଁ ଆଗମନ ୧୨: ୫୯ (୩୮୪); — ଏ ଭାଗମାନଙ୍କର ମିଶରକୁ ବନୟାନିତଙ୍କ ସହିତ ଆଗମନ ୧୨: ୬୪ ରୁ ୭୦ (୩୮୪ — ୩୮୬); ବିଭିନ୍ନ ଦରଜୀରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ — ଏ ପିତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨: ୬୮ ଓ ୬୯ (୩୮୬); ବନୟାନିତଙ୍କୁ ଅବକାଶ ରଖିବାପାଇଁ ଅନୁକ୍ରମିକ ସୋଜନ ୧୨: ୭୭ (୩୮୮); — ନିବିଡ଼ା ବସାରେ ଗୋଟିଏ ପାନପାତ୍ର ରଖିବା ୧୨: ୭୯ (୩୮୯); ଭାଗମାନଙ୍କୁ — ଏର କ୍ଷମାଦାନ ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ମହାକାନ୍ଦବ କ୍ଷମାଦାନକୁ ସ୍ୱପ୍ନପଟ୍ଟ କ୍ଷମାଦାନ ସହିତ ବୁଝାଇ କରାଯିବା ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ — ଏର କୁଣ୍ଡା ସେରଣ ୧୨: ୯୪ (୩୯୧); ସାକ୍ଷିକଙ୍କର ମିଶର ଯାତ୍ରା ୧୨: ୧୦୦ (୩୯୨); — ଏ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ଅବକାଶ ନ ଆସିବା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଧାରଣା ୪୦: ୩୫ (୭୯୮)।

କୁଟ

— କ୍ଷେତ୍ର ଅବକାଶ ୩୬: ୧୩୪ (୭୬୧); ଉଦ୍ଘାଟିତ ଓ ଲଗାଯାଇଥିବା — ଏ ସହିତ ବର୍ଦ୍ଧନ ୬: ୮୬ (୨୧୫); — ଏର ଗ୍ରହାଣିତ୍ୱ ସହିତ ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ ଓ ତାଙ୍କ ରପରେ ଆପ୍ତ ହେବା ୨୧: ୭୨ (୫୪୦), ୨୯: ୨୭ (୬୬୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ୨୬: ୧୬୬ ଓ ୧୭୬ (୬୧୮), ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ — ଏର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚରଣ କରାଇବା ୨୬: ୧୭୬ (୬୧୮), ୨୭: ୫୫ ଓ ୫୬ (୬୩୫ ଓ ୬୩୬); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତିଥି ସଜାଇ ନ କରିବାକୁ କହିବା ୧୫: ୭୧ (୪୨୩); ଲୋକମାନେ — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଓ ଧମକାଇବା ୨୬: ୧୨୮ (୬୧୫); ୨୭: ୫୭ (୬୩୬); ଶାସ୍ତିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାବି ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); — ଏର ସାକ୍ଷିକ ୨୯: ୩୧ (୬୬୭); ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଚେତନା ୧୫: ୬୧ (୪୨୨); ୨୬: ୫୮ (୬୩୬); ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ୩୬: ୧୩୫ ଓ ୧୩୬ (୭୬୧); ବର୍ଦ୍ଧନମାନଙ୍କର ଆଗମନରେ — ବ୍ୟସ୍ତତା ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ବର୍ଦ୍ଧନମାନଙ୍କର ଆସିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଗମନ ୧୧: ୭୯ (୩୬୩), ୧୫: ୬୮ (୪୨୩); ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ — ଏ ଅବେଶ ୧୧: ୮୨ (୩୬୪), ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); ପଛକୁ ନ ଚାହିଁ ପାଇଁ — ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); — ଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାସ୍ତି ୧୧: ୮୩ ଓ ୮୪ (୩୬୪), ୧୫: ୬୫ (୪୨୩), ୨୬: ୧୭୪ (୬୧୯), ୨୭: ୫୯ (୬୩୬), ୫୪: ୩୫ (୯୧୦); — ଏ ଅପ୍ରାକ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥରେ ଅବକାଶକୁ ଅପ୍ରାକ୍ତ କରିବା ୫୪: ୩୪ (୯୧୦); ବୁଝାଇ ପଞ୍ଜୀ ସହିତ ଅତିଥିକାଳମାନଙ୍କର ବୁଝାଇ ୬୬: ୧୧ (୯୬୯)।

ଶପଥ

ଅଥବା — ପାଇଁ ଅନୁକ୍ରମିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ ୨: ୨୨୬ (୫୯); — ର ସଂରକ୍ଷଣ ୫: ୯୦ (୧୮୯); — ର ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ୫: ୯୦ (୧୮୯), ୬୬: ୩ (୯୬୬); — କେଉଁ ରହିବେ ନାହିଁ ୧୬: ୯୨ (୪୪୨); — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଯଥା କରାଯିବା ରହିବେ ନାହିଁ ୧୬: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୨); ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ ରହିବାପାଇଁ — ୨: ୨୨୬ ଓ ୨୨୮ (୫୯ ଓ ୬୦); — କହି ଅନୁକ୍ରମିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ (ମୁକାବିଲା) ୩: ୬୨ (୯୩), ୬୨: ୬ (୯୫୫)।

ଶାସ୍ତି

ଅବକାଶକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେ — ୬: ୧୩୨ (୨୨୫), ୧୭: ୧୬ (୪୫୧), ୪୨: ୨୨ (୮୨୩), ଅନୁକ୍ରମିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବରେ — ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୧୧: ୧୧୮ (୩୬୧), ୨୯: ୨୨ (୬୬୬); ସଂସାର କରିବା — ବିଧାନର ରବେଶ୍ୟ ୨୩: ୬୭ ଓ ୭୮ (୫୭୦); ଅନୁକ୍ରମିକ ଦେବାରେ ମଜ୍ଜର ୨୨: ୪୮ ରୁ ୫୨ (୫୫୭); ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଲେ — ୪: ୩୧ (୧୩୧); ସ୍ୱେଦି ପାଇଁ — ୫: ୩୯ (୧୭୫); — ଦେବତାଙ୍କ ବିରୋଧ ୬: ୧୯ (୨୦୨), ୧୦: ୧୨ (୩୨୯), ୧୧: ୯ (୩୫୦); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ — ୨୪: ୩ (୫୭୬); ସତ୍ୟ ନୀତି ସହିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ — ୨୪: ୫ (୫୭୬); କ୍ଷମାକ୍ଷିୟ କଲେ — ରୁ ପରିତ୍ରାଣ ୮: ୩୪ (୨୮୬); — ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ୨: ୬୭ (୧୭); ଅନୁରୋଧ କଲେ ଓ ନିଜକୁ ସ୍ୱାଧୀନକଲେ — ଏ ଧର୍ମ ଦେବ ୫: ୪୦ (୧୭୬); ସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ — ଏ ଦୂରରେ ନେବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); ଅନୁକ୍ରମିକ କଲେ — ଏ ଦୂରରେ ନିଏ ୭: ୧୫୭ (୨୬୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସକଳାହ

— ର ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କ୍ଷମା ନାହିଁ ୧୭:୧୦୦ (୪୪୩); — ର ବେବେକ ରା' ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଓ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମା ଆସି ୧୫:୪୩ (୪୨୦), ୧୭:୧୦୧ (୪୪୩); ବିଶ୍ୱାସ ଫୁଟି ଉଠିବ — ର କୌଣସି ଗୁମାସ୍ତ ନାହିଁ ୧୮:୫୨ (୪୮୦); — ମଣିଷକୁ ଇସ୍ତଫା କଲେ ନିଜୁ ମଣିଷ କାଣିପାରେ ନାହିଁ ୭:୨୮ (୨୪୦); — ମଣିଷର ଉନ୍ନୟୋଗିତ ଶତ୍ରୁ ୧୭:୫୪ (୪୫୭); ୨୫:୩୦ (୫୧୫), ୩୫:୭ (୭୩୦), ୩୬:୬୧ (୭୪୬), ୪୩:୨୩ (୮୩୮); — ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱାସକୁ କରାନ୍ତି ୨:୩୭ (୧୧), ୭:୨୧ରୁ ୨୩ (୨୩୭ — ୨୩୮); — ର ଗରୁ ପୁରାଣ ୧:୧୩ (୨୩୬); — ଜଣେ କୁହାଣ ଝାଟା (୧୩୪); — କୁ ଅନ୍ୟାୟଦି ବିଅସିତ ଦିଏ ୧୫:୭ ୧୬ (୨୩୬); — ର ଅଧିକାରୀର ୭:୧୪ (୨୩୬); ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କୁହା ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାକୁ — ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ୧୭:୧୭ ୧୮ (୨୩୬); — ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁଳାସି କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ୪:୨୦ ୭ ୧୨୧ (୧୨୫ ୧୫୬); — ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦); ଅନ୍ୟା କରିବାକୁ — ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦିଏ ୧୯:୮୪ (୫୦୭); — ଲୟ ଦେଖାଇ ତା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ୩:୧୭ (୧୧୫); — ଅବଗତର ପଥରେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଫୁଟି କରେ ୨୨:୫୩ ୭ ୫୪ (୫୫୭ — ୫୫୮); — ଦୁଃ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରକାର ୨:୧୦୩ (୨୫), ୩୮:୪୨ (୭୭୨), ୪୩:୩୭ (୮୩୪); — କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଚିତ୍ତିତ ୨:୧୭୯ (୪୧୧); — ନିଜର ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ୪:୭୭ (୧୪୧); — ର ନିଜର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୃଢ଼ୀକରଣ ନିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦), ୧୫:୪୭ (୪୨୧); — ଅନ୍ତର୍ଗତ ଫୁରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ୧୫:୩୫ ୭ ୩୬ (୪୧୧ — ୪୨୦); — ସଦିବ ବନ୍ଧୁକା କରେ ପଥକ୍ଷେପ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ୨୨:୫ (୫୪୮); — ବିଦୁରରେ କିପରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି ହେବ ୭:୨୦୧ ୭ ୨୦୨ (୨୭୮);

ସତ୍ୟ

ଭବିତ କର୍ମ ପାଇଁ- ୨୦:୫୧ (୪୧୭); ଅସ୍ଥୁର ଯାହା ଉପରେ ସ୍ବପ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା—ରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାନ୍ତି ୨୪:୪୭ (୫୮୫), ୨୮:୫୭ (୬୫୪); ସାପିନାମେ—ଉ ଅସ୍ବପ୍ନର କରନ୍ତି ଅସ୍ଥୁର ସେମାନଙ୍କ—ପ୍ରାପ୍ତର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଅସ୍ଥୁର ବିନା ସାପିନାମେ—ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ ୭:୪୪ (୨୫୪);—ପାଇଁ ଧର୍ମବିଶ୍ବାସ ଓ ସଦାକାର ଅବ୍ୟାବଶ୍ୟକ ୧୦:୧୦ (୩୨୮); ବିଶ୍ବାକାଶୀକରିବ କରାଣେ—ସାପିନାମେ ଲୁଚିବ ୨୭:୮୧ ଓ ୮୮ (୫୮୩); ସ୍ବପ୍ନ—ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧:୩ ଓ ୭ (୨); ସେମାନଙ୍କର ସ୍ବପ୍ନର ଆତ୍ମ ସାମର୍ଥ୍ୟ କରାଣେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ—ଉ ପ୍ରବିଷ୍ଟି ୩:୨୧ (୮୬);—ଉତ୍ତରାତ୍ମ ୨:୬ (୩୮);

ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ

—ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଦୂରଶ୍ରବଣ ଦୂରରେ ନ ଚଳେ ଏହା:୧୦ (୯ ଟ ୫୮); ଭାବିତ୍ର୍ୟ ଭାବରେ —କର ଚକ୍ର ନ ଚଳେ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାନ ଶିଖା ନ ଚଳେ ବା ମାରି ଚଳେ ଅର୍ଥେତ୍ ୬:୧୫୨ (୨୩୦), ୧୭:୩୨ (୪୫୩); ଦୁଇଗୁନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୩:୩୯ (୮୯); ଧର୍ମାବିଷ୍ଟ—ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୫:୭୫ (୬୦୨), ୪୭:୧୭ (୮୫୭); କନ୍ୟା କଳ୍ପ ହେବା ଦୃଷ୍ଟର କାରଣ ଲୁହେ ୧୭:୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬); ପିତାମାତାଙ୍କ ପରି —କର ପର୍ୟାବେଷଣ ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨), ୪୭:୧୭ ଓ ୧୮ (୮୫୭)।

ସାଂସାରିକ ଜୀବନ

—କଳା ଜରିବା ପରିଷ୍ଟି ୨:୨୦.୧ (୫୧); —ଅବିଷ୍ଠାବରଣାୟ ଭଲ ଭାବେ ୨:୧୩ (୫୩); —ପରଜାଳ ଜଳନ ବୁଦ୍ଧିମତେ ବୁଦ୍ଧି ୩:୧୭ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧); ୯:୩୮ (୩୦୭); —ପରଜାଳ ଜଳନ ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥିତ ହେବାରେ ଅବିଷ୍ଠାୟ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫); ସଂସାରର ଶାୟ ୭:୦୮ (୯୮୭)।

ସାକ୍ଷୀ

କଟକ ବା ରାଜନିନା ବେଳେ -ମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ଓ ସବୁ ବିଷୟକୁ କିଛିବନ୍ଧ କରିଯିବା ୨:୨୮୩ (୭୯); କଟକ ପୁରୁଷ-ବେଳେରେ ଦୁଇକଣ ମିଶିବା -ନିଆଁଯିବା ସମୟରେ ୨:୨୮୩ (୭୯); ଲକ୍ଷପତ୍ର ପାଇଁ -୫:୧୦୭୭ ୧୦୯ (୧୧୩); ଆଖି, କାନ ଓ ଗେର ସାମ୍ୟାଦାନ ୪୧:୨୧୭ ୨୪ (୮୧୦-୮୧୧); ସର୍ବଜନୀନ ସାମ୍ୟାଦାନ ଖଣ୍ଡ କରାଯାଉଥିବାରେ ୫:୧୦୭ (୧୧୩); ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦୁଇକଣ- ୨:୨୮୩ (୭୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସାମେରି

ମୁଦ୍ରାକର ଅନୁପଞ୍ଜିତରେ —ର ବାହୁରୀ ମୂଲି ନିର୍ମାଣ ୨୦:୮୯ (୫୨୨); —ର ଆଚରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଦ୍ରାକ ପୃଷ୍ଠ ୨୦:୯୬ (୫୨୩); —ଅବଧ୍ୟା ଦେବା ୨୦:୯୭ (୫୨୩); —ର ଶାସ୍ତି ୨୦:୯୮ (୫୨୩)।

ସିକି

—କରିବା ନିଷେଧ ୪:୩୭ (୧୩୩); —ଏକ ବର ଅନ୍ୟାୟ ୩୧:୧୪ (୬୮୭); —ପାଇଁ କ୍ଷମା ନାହିଁ ୪:୪୯ (୧୩୬); —କରିବାକୁ ପିତାମାତା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ନ କରିବା ରିଚି ୨୯:୯ (୬୬୩); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୨:୪୧ (୩୮୦), ୧୧୨:୨ ଓ ୩ (୧୦୮୬); ବୁଝ ଭିତ୍ତିକ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୧୨:୫ (୧୦୮୬); —କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ମନା ୯:୧୧୩ (୩୨୩)।

ସୁଏବ

—ମଦସନବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବିକ ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ (୩୬୫), ୨୯:୩୭ (୬୬୯); ଦୂରା ମାପ ଓ ଉଚ୍ଚନ କରିବାକୁ —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ସଚକ୍ କରିବା ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ ଓ ୮୬ (୩୬୫); —ସ୍ୱାଭାବିକତାରେ ବିଚାରିତ କରିବାକୁ ଧମକାଇବା ୭:୮୯ (୨୫୬); —ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁମିଳନରେ ଧୂସିତ ହେବା ୭:୯୨ (୨୫୭), ୧୧:୯୫ ଓ ୯୬ (୩୬୭)।

ସୁପାରିଶ

ଅଲୁଷିଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ —କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୫୬ (୭୧); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ —କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ ୪:୩୭ (୮୪୧); —କେବଳ ମହଙ୍ଗୁ କରାଯାଇଛି ୨:୧୧୦ (୨୭), ୩୪:୨୪ (୭୨୨), ୪୩:୮୭ (୮୪୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ—୬:୫୨ (୨୦୮); ଅଲୁଷିଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ ଦେବଦୂତମାନେ —କରିପାରନ୍ତି ୫୩:୨୭ (୯୦୩); ସବୁ ଓ ଅସବୁ —୪:୮୬ (୧୪୪)।

ସୁଲୋମାନ

—ଦାରଦବର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଅଲୁଷିଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଶାଳି ଉପସକ୍ଷେପ ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୨୭:୧୬ (୬୨୮); —ସ୍ୱା ଅଲୁଷି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଦେଇଥିଲେ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ବିଶ୍ୱବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ୨:୧୦୩ (୨୫); ବାସ୍ତୁକୁ —କର ବଞ୍ଚିବାରୀ କରାଯାଇଥିଲା ୨୧:୮୨ (୫୪୧), ୩୪:୧୩ (୭୧୯), ୩୮:୩୭ (୭୭୨); —ଏ ସେବାରେ ବୁଝାଳି ୨୧:୮୩ (୫୪୨); —ଏ ଅଧ୍ୟାୟ କିନ୍ତୁ ୨୭:୪୦ (୬୩୨), ୩୪:୧୩, ୧୪ (୭୧୯); ୩୮:୩୮ (୭୭୨); —ଏ କରଖାନାରେ ଚରକ ଚମାକୁ ବିକିନ୍ତୁ ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ ୩୪:୧୩ (୭୧୯); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ୨୭:୧୮ (୬୨୮); —ସ୍ୱା ଧର୍ମସ୍ତବ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷା ଶିଖାଇବା ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ନମନ ଉପପାକାକୁ ଅଭିଯାନ ୨୭:୧୯ (୬୨୯); ଅନୁସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସବାନ ରକ୍ଷାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ୨୭:୨୯ରୁ ୩୨ (୬୩୦-୬୩୧); —ସ୍ୱା ସବାନ ରକ୍ଷାକର ଉପହାର ଦେଉଣ ୨୭:୩୬ (୬୩୨), ସବାନ ରକ୍ଷାକର ସିଂହାସନ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ସିଂହାସନ ପାଇଁ —ଏ ଅପେକ୍ଷା ୨୭:୩୯ରୁ ୪୨ (୬୩୨-୬୩୩); ଅଲୁଷିଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ କରିବା ପାଇଁ ସବାନ ରକ୍ଷାକର —ଏ ନିକଟକୁ ଆଗମନ ୨୭:୪୩ରୁ ୪୫ (୬୩୩-୬୩୪); ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପ୍ରତି —ଏ ପ୍ରେମ ୩୮:୩୨ରୁ ୩୪ (୭୭୧); —ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ସୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିବା ୩୮:୩୫ (୭୭୧); —ଏ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ତା'ଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଚଳନ ୩୪:୧୫ (୭୨୦); —ଅଲୁଷିଙ୍କର ଅନୁରକ୍ତ ଭକ୍ତ ୩୮:୩୧ (୭୭୦); ଅଲୁଷିଙ୍କ ନିକଟରେ —କର ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୩୮:୪୨ (୭୭୨)।

ସୂର୍ଯ୍ୟ

—କିରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ ୧୦:୬ (୩୨୮), ୨୫:୬୨ (୬୦୦); —ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଧ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ୭:୫୫ (୨୪୭), ୨୧:୩୪ (୫୩୫); ସପ୍ତ ଆକାଶର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପାଉଁଶବିକ ସମତୁଲ୍ୟ ୭:୧୬ ଓ ୧୭ (୯୯୧); —ପରାଧ ୭:୫୮ ଓ ୧୦ (୧୦୦୬); —ସଫିତ ଗ୍ରାସାର ସମ୍ପର୍କ ୨୫:୪୬ ଓ ୪୭ (୫୯୭); —ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ୪:୧୮ (୮୧୩)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସୃଷ୍ଟି, ବିଶ୍ରାମ

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୧:୧୭, ୧୮ (୫୩୩), ୬୪:୪ (୯୫୯);—ଚକ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୫:୬ (୪୨୪), ୩୯:୬ (୭୭୮), ୪୬:୪ (୮୫୪);—ରେ ବିଶୁଦ୍ଧି ବା ଅସାମାନ୍ୟତା ନାହିଁ ୬୭:୫ (୯୭୧);—ମଣିଷର ହିତକ୍ଷେପ ୧୪:୩୩ରୁ ୩୫ (୪୧୨-୪୧୩), ୧୬:୧୧ରୁ ୧୫ (୪୨୮-୪୨୯), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯)।

ସୃଷ୍ଟି, ମନୁଷ୍ୟ

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୩:୧୧ (୫୭୫), ୬୫:୩୬ (୧୦୦୮);—ଉ ବିଚିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୩୫:୧୨ (୭୩୧), ୩୯:୬ (୭୭୯), ୪୦:୬ (୮୦୩), ୮୬:୬ରୁ ୮ (୧୦୪୪);—ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଗୋଟିଏ ଜାତିରୁ ହୋଇଛି ୪:୨ (୧୨୧), ୧୬:୬ (୪୩୮), ୩୦:୨୨ (୭୭୮)।

ସ୍ୱାଧୀନତା

—କଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଧର୍ମର ଶକ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ ୩:୧୪ (୧୦୮);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବଦଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବା ୫:୫ (୧୮୦);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାହ୍ୱାନ ନୁହେଁ ୨:୨୧ (୫୬), ୩:୮ରୁ ୯, ୧୫ (୯୮, ୧୦୮), ୪:୧୩ (୧୫୫), ୫:୫ (୧୮୦), ୧୬:୧୦ (୪୪୪)।

ସ୍ତ୍ରୀ

—ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ୩:୯ (୯୯);—ସଂସ୍କାରର କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୧୯ରୁ ୨୦ (୪୯-୫୧), ୫:୨ ଓ ୩ (୧୭୫);—ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମତାମତକୁ ଯିବନର ବାଧା ଦେଲେ ଶାନ୍ତି ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ—ଅଦେଶ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ ୨୨:୨୮ (୫୫୩);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୨୨:୨୯ରୁ ୩୪ (୫୫୩-୫୫୪),—ଉ ମାତ୍ର ୨:୧୯ (୫୦), ମହଲ—ଉ ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ୯:୩ (୨୯୮) ସପ୍ତା, ମରତ୍ତା, ଅରପାତ, କୁର୍ବାନି, ମୁଣ୍ଡର ଆଦି ୨:୧୫୯, ୧୯:୭ ଓ ୧୯୯ (୩୯, ୪୯-୫୦);—ଉତ୍ତମ ୨:୧୯ (୪୯)।

ହାମାଲ

—ପିତୃତ୍ୱର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ୨୮:୯ (୬୪୪);—ପିତୃତ୍ୱର ମନ୍ତ୍ର ୨୮:୩୯ (୬୫୦), ୪୦:୩୭ (୭୯୮)।

ହାଲୁକ

—ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ନିୟୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ମୁଦାବ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୬:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦);—ଅବସ୍ଥାରେ ନିୟୁତ୍ୱ ଦେଲେ ୪:୧୬ (୧୬୨), ୬:୮ (୨୧୫), ୧୦:୭ (୩୪୨), ୧୧:୫୪ (୫୦୨), ୨୧:୪୯ (୫୩୬);—ବାହ୍ୟା ପୁଣିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ୨୦:୯ (୫୨୨);—ବାହ୍ୟା ପୁଣି ଯୋଗୁଁ—ଏ ଉପରେ ମୁଦା କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ଦେଲେ ୬:୧୫ (୨୬୭), ୨୦:୯ (୫୨୨) ଓ ୯୪ (୫୨୨-୫୨୩);—ଏ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମୁଦା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୬:୧୫ (୨୬୭);—ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପା ୩୬:୧୧ (୭୫୯)।

ହୃଦ

ଆଦି ସମ୍ପର୍କରେ—କର ଅବିଚାର ୬:୬ (୨୫୦), ୧୧:୫୨ (୩୫୮), ୨୬:୧୨ (୬୧୫);—କ ଜାତି ପିତୃତ୍ୱ ପୁଣି କରିଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ଏ ପ୍ରତ୍ୟାଶା ନ ଓ ଶାନ୍ତି ୬:୬ (୨୫୦-୨୫୧), ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମାପ୍ତକରେ ୧୧:୫୮ (୩୫୯),—ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ ୬:୬ (୨୫୦);—କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ପ୍ରାୟାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୨୬:୧୩ (୬୧୫)।

ହୃଦୟ

—ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆସନ୍ତାଧାନ ୮:୨୫ (୨୮୪);—ରେ ପର୍ଯ୍ୟ ପରିବା ୧୮:୫୮ (୪୮୧);—ଦେଖି ନ ପାରିବା ୨୨:୪୭ (୫୫୬);—ରେ ମୋହର ଲଗାଇବା ୩୦:୬ (୭୮୫), ୪୦:୩୬ (୭୯୮), ୪୨:୨୫ (୮୨୪), ୬୩:୪ (୯୫୬)।

The Holy Qur'an

(Arabic Text with Oriya Translation)

Translated into Oriya by :

Abdul Qadar Khan

&

Dr. Mohammed Anwarul Haque.

Available at :

1. Nazarat Dawat-O'-Tabligh,
Sadr Anjuman Ahmadiyya,
Qadian-143516 (India)
2. Ahmadiyya Muslim Mission,
A/33, Bhoumanagar, Unit-4,
Bhubaneswar - 751 001 (India)
3. Ahmadiyya Muslim Mission,
205, New Park Street,
Calcutta - 700 017 (India)

Acknowledgement

The Publisher of
'The Holy Quran'
thankfully acknowledges the
kind assistance of the following:-

Oriya Phototypesetting:

**M/s. Utkal Sambad Prakashan Pvt. Ltd.,
Bhubaneswar, INDIA.**

Proof Reading:

A. Q. Khan & S. A. Halim

Page Layout:

Dr. M. A. Haque & Promod Tripathy (Artist)

M/s. DIPS, BHUBANESWAR, INDIA.